

ИЗЛОЖЕНИЕ

НА

БИБЛИЯТА

ПО

ПРЪДМЕТИ

ТОМЪ ПЪРВИ

(Излиза съ благословието на Св. Синодъ — рѣшение отъ 4-ти
априль 1920 год. и писмо № 9019 отъ 31. XII. 1925 год.)

Изработилъ: свещ. Д. МОНОВЪ.

ПЛЪВЕНЪ

Кооперативна печатница и книговѣзница „Изгрѣвъ“
1928.

„Изследвайте Писанията“....

Иоан. 5:39.

„Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, избличаване, изправяне и назидаване въ правдата, за да бже Божиятъ човѣкъ съвършенъ и годенъ за всѣко добро дѣло“.

2 Тим. 3:16, 17.

Въ сегашно време, когато тежка икономическа криза спзва всѣки напредъкъ въ страната ни, печатането на голѣми книги, като настоящата, е дѣло трѣдно и дори невъзможно. Нѣждата, обаче, отъ тая книга е тъй належаща, че нейниятъ авторъ свещ. Димитрий Моновъ, насърченъ отъ Св. Синодъ и отъ нѣкои Бископопрѣосвещени Архiereи, рѣши да ѿ издаде при пълното съзнание, че това ще мѡ наложи непосилни материални задължения. Изпълнявайки въ слѣдчаа веленията на своя пастирски дѣлъ, той се надѣва, че мѣродавитѣ църковни кръгове и благоговѣйнитѣ енорийски свещеници ще посрѣщнатъ съ радостъ тая хубава книга и съ готовность ще дадатъ всичката своя материална и морална подкрѣпа за нейното най-широко разпространение.

Прѣдлаганиятъ трѣдъ, по система и пълнота, може да се каже, е единственъ въ областта на православната богословска книжнина. Той е резултатъ на дългогодишна неморна работа. Съ излизането на тая книга се прѣмахватъ всички мъчнотии, които срѣщаме досега при усвоване на библейскитѣ истини и прѣдмети. Помѣстениятъ въ нея текстъ е вземанъ отъ новия български прѣводъ на Библията, издадена напоследъкъ отъ Св. Синодъ. Това обстоятелство прави настоящиятъ трѣдъ още по-цѣненъ и още по-годенъ за своето назначение. Тѣкъ изведнажъ може да се намѣри и да се прослѣди учението на цѣлото Свещено Писание за известенъ прѣдметъ. Тѣкъ всѣки читателъ ще може да намѣри всички необходими пояснителни справки при издѣване на библейскитѣ истини и прѣдмети. Затова тая трѣдъ се явява осо-

вено полезенъ при съставяне на проповѣди, при братствени бесѣди, при научни изслѣдванія и при благоговѣйно четене и издѣчаване на Словото Божие въ дѣховнитѣ училища и въ сѣмейния кръгъ.

Като сърадваме о. Димитрия съ сполучливото завършване на тоя мѣ капиталенъ трѣдъ — дѣло на рѣдко пастирско усърдие — ние вседѣшевно молимъ Господа Бога да го не лишава отъ Своята велика и богата милость, за да може и занаярѣдъ да работи на Божиата нива съ сжщото усърдие и съ сжщата пастирска ревность.

София,

Димитровденъ, 1927 г.

† Брачанский Митрополитъ КЛИМЕНТЪ.

Прѣдговоръ.

Настоящата ми работа — **Изложение на Библията по прѣдмети** — е отдавна замислено дѣло и е плодъ на нѣколко годишенъ усиленъ трудъ. Тя бѣше готова за печатъ още прѣзъ 1918 год., но отъ Св. Синодъ на Българската Църква ми се внуши, че тоя ми трудъ ще бжде по-цѣненъ, ако използвамъ въ него Синодалния прѣводъ на Библията. Трѣбваше да чакамъ отпечатването на Библията на български езикъ отъ Св. Синодъ (което стана прѣзъ 1925 год.), за да се заема наново съ грамадната работа по нанасянето текстоветъ отъ новата Библия. Съ Божията помощ, тая работа достигна своя благополученъ завършъкъ и, съ благословието на Св. Синодъ, книгата вече излѣзе отъ печатъ, въ посвещение на православния български народъ.

Не е тайна за никого, че нашата богословска книжнина — оригинална и прѣводна — е твърдѣ бѣдна. Синодалниятъ прѣводъ на Библията удовлетвори една отъ най-належащитѣ нужди на православната духовна просвѣта на нашия народъ. „Изложението на Библията по прѣдмети“ иде да запълни друга една празнота въ нашата духовна книжнина, която (празнота) особено силно се чувствува отъ ония, които сж нарамили тежкия кръстъ на служението на Светата ни Родна и Православна Църква. Всички, които боравятъ съ Словото Божие; които изучаватъ и тълкуватъ Светитѣ Писания на Ветхия и Новия Заветъ; които, по силата на своето пастирско служение, сж извикани „да проповѣдватъ словото, да настояватъ на врѣме и не на врѣме, да изобличаватъ, да запрѣтватъ, да увѣщаватъ съ голѣмо дълготърпѣние и поука“ (2 Тим. 4:2); които сж длѣжни „вѣрно да прѣподаватъ словото на истината“ (2 Тим. 2:15) — не могатъ да не признаятъ, че, наредъ съ Светата Библия, тѣмъ е необходимо едно ръководство, едно помагало къмъ нея, една справочна книга, единъ показалецъ, едно прѣдметно изложение на Библията, за да могатъ най-лесно и бързо да намиратъ

отдѣлнитѣ текстове, най-вѣрно и сигурно да се ориентиратъ въ сложния лабиринтъ отъ Библейски прѣдмети и истини и безпогрѣшно да усвояватъ учението на Библията въ всичката му пълнота. Моето съкровено желание, работейки тоя трудъ, е било да удовлетвори тая именно ясно съзната отъ всички нужда.

Изложението на Библията по прѣдмети е изработено възъ основа на слѣднитѣ три съчинения:

1. **Библейски показалець или Сборникъ отъ библейски прѣдмети** (прѣводъ отъ английски) отъ А. Х. К. — 1911 г.

2. **Библейскій богословскій словарь** (прѣводъ на руски съ допълнение отъ французкото издание на първото съчинение) отъ Василия Михайловскаго.

3. **Практическая симфонія** отъ прот. Дяченко.

Освѣнъ горнитѣ съчинения, използвахъ въ най-широкъ размѣръ и паралелнитѣ посочки (мѣста), поставени подъ черта въ Библията, които изхождахъ назадъ и на прѣдъ въ цѣлата книга много пжти, за да намирамъ текстовеѣ, които потвърждаватъ най-отблизу извѣстна истина.

Използувани сж каноническитѣ книги на Библията.

Считамъ за полезно и неизлишно да дамъ слѣднитѣ пояснения върху работата:

1. Заглавията, които разкриватъ съдържанието на прѣдметитѣ, сж печатани съ черни (блокъ-шрифтъ) и курсивни букви. Съ черни букви сж отпечатани ония заглавия, които изказватъ самостояна мисълъ. Мѣстоименията въ тѣхъ замѣстватъ името на прѣдмета (за да се не повтаря). Заглавията, отпечатани съ курсивни букви, зависятъ отъ подлога или главното изречение на прѣдидешитѣ заглавия, които сж съ черни букви. Въ курсивнитѣ заглавия обикновено се изреждатъ отдѣлнитѣ признаци, разкриващи и поясняващи извѣстна мисълъ или понятие.

2. За пояснение на извѣстна истина указва се не само съотвѣтното мѣсто (стихъ), напр. Ис. 53:1, — за да дири читателтъ самъ текста въ Библията (както това е въ използванитѣ отъ мене трудове), а се дава самиятъ библейски текстъ, безъ измѣнение. Това ще съставлява най-големо улеснение за ония, които има да се ползуватъ отъ книгата.

3. За да бжде добрѣ уяснена мисълта въ привежданитѣ текстове, които най-отблизу потвърждаватъ известна истина, често се взематъ въ скоби (голѣми и малки) прѣдидежитѣ и послѣдвашитѣ стихове, които сж въ свръзка съ първитѣ.

4. Изпуснатитѣ думи (повечето пжти сѣюзи) въ началото и срѣдата на текстоветѣ сж означени съ многоточие (...).

5. За да бжде ясно на читателя, за кого и за какво става дума въ ония текстове, дѣто не е означено лицето или прѣдметътъ, послѣднитѣ се даватъ въ скоби; напр. Той (Богъ),....

6. Текстовеитѣ сж наредени по реда на книгитѣ въ Библията. Само мѣстата отъ Съборнитѣ послания се взематъ слѣдъ посланията на ап. Павла и прѣдъ Откровението.

7. Прѣдметитѣ сж наредени по азбученъ редъ, за полесно ползуване.

8. Всички прѣдмети сж 333, изложени въ два тома. Първиятъ томъ свършва съ буквата Л и съдържа 158 прѣдмети, а вториятъ започва съ буквата М и съдържа 175 прѣдмети.

Накрай, приятенъ дългъ ми се налага да кажа, кому какво дължа, за да види трудътъ ми бѣлъ свѣтъ.

Въ работата ми ме напжтва Негово Високопрѣосвещенство Охридский Борисъ.

Книгата излиза благодарение на слѣднитѣ спомоществуватели:

Св. Синодъ (въ съставъ: Пловдивский Максимъ, Врачанский Климентъ, Видинский Неофитъ и Софийский Стефанъ), Врачанский Епархийски Съвѣтъ, Врачанский Климентъ (отдѣлно), Старо-Загорский Павелъ, Доростоло-Червенский Михаилъ (*най-много*), Иеромонахъ Инокентий (Ковачевъ), г-жа Райна Хр. Чавдарова (отъ София), г-жа Петранка Иванчева Генчева (отъ Русе), г. Стоянъ Н. Петковъ, г. Ат. Топлийски и др.

При сравняването на една часть отъ ржкописа съ Синодалния прѣводъ на Библията и нанасянето на текстоветѣ ми помогна и Негово Всеблагоевѣнство Протоиерей Димитрий Ташевъ отъ Плѣвень. Сжщиятъ изнесе и голѣмия трудъ по първа и втора корекция на книгата, като остави на мене само послѣдната (трета) корекция. Изоб-

шо, той прояви най-голѣмъ интересъ къмъ моята работа и ми даде най-цѣнно съдѣйствие за отпечатването ѝ.

Благодаря всесърдечно на всички поменати лица. Особена благодарност дължа на Негово Високопрѣосвещенство Врачанския Митрополитъ Климентъ за хубавия прѣдговоръ, съ който удостои книгата ми. Благодаря прѣдварително на всички ония, които ще се погрижатъ за разпространението на книгата. Благодаря и на работниците печатари отъ кооперативната печатница „Изгрѣвъ“ за добрата имъ работа.

За достоинството на книгата на мене не прилича да говоря. Азъ ще бѣда крайно доволенъ, ако тя се счете отъ безпристрастната критика за единъ скромень приносъ къмъ нашата бѣдна духовна книжнина, и ако българското свещенство, особено ржководителитѣ на Православнитѣ Християнски Братства, видятъ въ нея едно богато съкровище отъ материали за своята проповѣдническа духовно-просвѣтна и морализаторска дѣйностъ, а любителитѣ на духовното просвѣщение — едно душеполезно четиво, което ги утвърдява въ истинитѣ на вѣрата и благочестието.

Нека тоя ми трудъ бѣде за слава на Света, Единосжщна, Животвореща и Нераздѣлна Троица и да послужи за благото на Родната ни Църква. „Не намъ, Господи, не намъ, а на Твоето име дай слава, заради Твоята милость, заради Твоята истина“ Пс. 113:9.

Плѣвенъ, Великдень, 1928 г.

Свещ. Д. Моновъ.

СЪДЪРЖАНИЕ.

	Стр.		Стр.
Адъ (= прѣизподня)	1	Възставане противъ Бога	534
Ангели	4	Вѣра	556
Антихристъ	20	Вѣрность	579
Апостоли	21	Вѣроотстъпници	585
Безумие	33	Вѣроотстъпничество	588
Благовѣстие	42	Вѣченъ животъ	593
Благодарение	51	Вѣчна смъртъ	600
Благодать	72	Вѣчно блаженство	607
Благоразумие	79	Гнѣвъ	617
Блажени и благословени	86	Гонение	622
Блаженството на вѣрващитѣ		Гордость	639
на земята	92	Господари	652
Богатство	104	Гостопримство	656
Богъ	117	Грижа	660
Бодрость	138	Грѣхъ	663
Божие то благоволение	142	Грѣхъ противъ Духа Светаго	722
Божие то дълготърпѣние	147	Да се надѣваме на Бога	723
Божие то единство	150	Да служимъ Богу!	728
Божие то призвание	153	Даване на Духа Светаго	742
Божие то дарования	165	Дароветѣ на Св. Духа	750
Божие то общаня	176	Десететѣ заповѣди	754
Божие то служители	204	Длъжностъ къмъ наскърбени-	
Божие то чудеса, извършени		тѣ и страдащитѣ	759
чрѣзъ служителитѣ Му	242	Добри дѣла	761
Божията благость	257	Домашна молитва	767
Божията вѣрность	261	Домочадие	768
Божията истина	266	Дружба	771
Божията любовь	270	Духовенъ животъ	774
Божията милость	278	Духовенъ миръ	780
Божията мъдрость	291	Духовна ревность	787
Божията правда	303	Духовна слѣпота	793
Божията радостъ надъ людетѣ	310	Духовна смъртъ	801
Божията светость	312	Духовно робство	803
Божията сила (= могъщество)	316	Духъ Светий е Богъ	805
Божията сила и величие	334	Душа	814
Божията слава	337	Дѣца	823
Божията щедрость	345	Дяволъ	834
Божиятъ гнѣвъ	351	Евреи	844
Божиятъ законъ	377	Единение или общение съ	
Божиятъ промисълъ	402	Иисуса Христа	856
Болестъ	437	Езичници	862
Борбата на християнина	448	Елеосвещение	868
Бракъ	455	Естествена смъртъ	869
Вдовици	459	Естественъ животъ	878
Вдѣховението на Св. Духа	464	Желания	888
Ветхозавѣтни притчи	482	Жени, съпруги	892
Властиели (= сѣдии, царе,		Жилището на Светаго Духа	897
князе, началници...)	494	Забравяне Бога	899
Влѣчение на сърдцето	501	Завистъ	903
Врагове	505	Завѣтъ	908
Възкресение	514	Задоволство	919
Възкресение на Иисуса Христа	521	Злоба	922
Възнесение на Иисуса Христа	531		

Знаковетъ на Духа Светаго	933	Искреностъ	1235
Идолопоклонство	941	Истината	1240
Избиране	976	Каране	1246
Изкупление	982	Качествата на подновеното	
Изкушение	989	сърдце	1253
Изливане на Духа Светаго	996	Качествата на светиитѣ	1260
Измама	999	Качествата на неподновеното	
Изобличение	1007	сърдце	1264
Изповѣдане Исуса Христа	1014	Качествата на нечестивцитѣ	1273
Изповѣдь на грѣхове	1018	Клевета	1309
Изпълнени пророчества	1025	Клетва	1318
Иисусъ Христосъ е Богъ	1036	Клетвопрѣстѣпление	1321
Иисусъ Христосъ — глава на		Кое е благоугодно Богу?	1324
Църквата	1072	Користолюбие	1333
Иисусъ Христосъ — върховенъ		Кражба	1341
Първосвещеникъ	1074	Кротостъ	1347
Иисусъ Христосъ — Пастирь	1077	Кръщение	1350
Иисусъ Христосъ — Пророкъ	1079	Кръщение съ Духъ Светий	1354
Иисусъ Христосъ — Спасителъ	1090	Лакомство	1356
Иисусъ Христосъ — Ходатай	1103	Ласкателство	1359
Иисусъ Христосъ — Царь	1107	Лицемѣрие	1362
Имена, усвоявани Богу	1113	Личността на Духа Светаго	1372
Имена на Исуса Христа	1140	Лъжа	1375
Имена на Духа Светаго	1166	Лъжепророци	1383
Имена на Църквата	1172	Лъжлива клетва	1391
Имена на светиитѣ	1178	Лъжливи учения и лъжеучители	1394
Имена на Божиитѣ служители	1204	Лъжливо свидѣтелство	1399
Имена на нечестивцитѣ	1212	Любовь	1400
Имена на идолитѣ и лъже-		Любовь къмъ Бога	1401
боговетѣ, споменати въ		Любовь къмъ Исуса Христа	1406
светитѣ Писания	1226	Любовь къмъ човѣцитѣ	1411
Имена на дявола	1231	Лѣнностъ	1425

Адъ (= прѣизподня).

Мѣсто на мжка.

Лук. 16: 23....Въ ада, когато (богаташътъ) бѣше на мжки, подигна очитѣ си, видѣ Авраама отдалечъ и Лазаря въ лоното му.

Лук. 16: 28. [Той (богаташътъ) рече (на Авраама): моля ти се, отче, прати го (Лазаря) въ бащината ми кжща,] защото имамъ петима братя, та да имъ засвидѣтелствува, за да не дойдатъ и тѣ въ това мѣсто на мжката.

Откр. 14: 10, 11. (Трети Ангелъ говорѣше съ високъ гласъ: който се поклони на звѣра и на образа му, и получи бѣлѣгъ на челото си или на ржката си), той ще пие отъ виното на яростъта Божия, вино неразводнено, налѣно въ чашата на гнѣва Му, и ще бжде измжченъ съ огнь и жупель прѣдъ светитѣ Ангели и прѣдъ Агнеца. Димътъ отъ мжчението имъ ще се издига во-вѣки вѣковъ; нѣма да иматъ покой ни денемъ, ни ношемъ ония, които се покланятъ на звѣра и на образа му, и които получаватъ бѣлѣга на името му.

Нарича се: вѣчна мжка.

Дан. 12: 2. „...Много отъ спешитѣ въ земния прахъ ще се събудятъ — едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама“.

Мат. 25: 46 ...Тия (които сж отъ лѣва страна) ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведнитѣ — въ животъ вѣченъ.

Марк. 3: 29. (Истина ви казвамъ:)... който похули Духа Святаго, за него прошка не ще има во-вѣки, а виновенъ ще е за вѣчно осжждане.

2 Сол. 1: 9. (Коиито не познаватъ Бога, коиито не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа)... съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могжщество.

Вѣченъ огнь.

Мат. 18: 8. Ако те съблазнява ржката ти или ногата ти, отсѣчи ги и хвърли отъ себе си: по-добрѣ е за тебе да влѣзешъ въ живота безъ ржка или безъ нога, отколкото съ двѣ ржцѣ и съ двѣ нозѣ да бждешъ хвърленъ въ огнь вѣчний.

Мат. 25: 41. Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, коиито сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огнь вѣчный, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Иуд. 1: 7. Както Содомъ и Гомора и околнитѣ градове, коиито по сжщия начинъ като тѣхъ (нечестивцитѣ) блудствуваха и налитаха на друга плътъ, станаха за примѣръ съ това, че бидоха наказани съ вѣченъ огнь, — (сжщо тѣй ще бжде и съ тия, коиито, бълнувайки като насънѣ, сквернятъ плътъта, прѣзиратъ началнитѣ и хулятъ властъта).

Вѣченъ пламъкъ.

Ис. 33: 14. Уплашиха се грѣшнитѣ на Сионъ; трепеть обзе нечестивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядащъ огнь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣченъ пламъкъ?“

Огнена пещь.

Мат. 13:42. (Ще изпрати Синъ Човѣческій Ангелитѣ Си, и ще събератъ отъ царството Му всички съблазни и ония, които вършатъ беззаконие,) и ще ги хвърлятъ въ огнената пещь; тамъ ще бжде плачь и скърцане съ зжби.

Мат. 13:50. (Тъй ще бжде при свършъка на вѣка: ще излѣзатъ Ангелитѣ и ще отлжчатъ злитѣ измежду праведнитѣ,) и ще ги хвърлятъ въ огнената пещь; тамъ ще бжде плачь и скърцане съ зжби.

Огнено езеро.

Откр. 20:15...Който не бѣ записанъ въ книгата на живота, биде хвърленъ въ огненото езеро.

Откр. 21:8...На страховливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлтъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смърть.

Огънь неугасимъ.

Ис. 66:24...Ще излизатъ и ще видятъ труповетѣ на людетѣ, които сж отстѣпили отъ Мене (казва Господь); защото червеятъ имъ не ще умре, нито огънятъ имъ ще угасне; и ще бждатъ гнусота за всѣка плтъ.

Мат. 3:12. (Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: азъ ви кръщавамъ съ вода за покаяние; но Оня, Който иде подирѣ ми, Той ще ви кръсти съ Духъ Светий и съ огънь;) лопатата Му е въ ржката Му, и Той ще очисти гумното Си и ще събере житото Си въ житницата, а плѣвата ще изгори съ неугасимъ огънь.

Яростенъ огънь.

Евр. 10:27. (Ако ние, следъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове,) а нѣкаквوسي страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще поглне противницитѣ.

Геена огнена.

Мат. 5:22. Азъ...ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновенъ ще бжде прѣдъ сжда; а който каже на брата си: „рака“¹⁾, виновенъ ще бжде прѣдъ синедриона²⁾; а който пкъ каже: „безумнико“, виновенъ ще бжде за геената огнена.

Мат. 18:9. ..Ако те съблазнява окоото ти, извади го и хвърли отъ себе си: по-добрѣ е за тебе съ едно око да влѣзешъ въ живота, отколкото да имашъ двѣ очи, и да бждешъ хвърленъ въ геената огнена. Марк. 9:47.

Мат. 23:33. Змии, рожби ехиднини, какъ ще избѣгнете осждането за въ геената?

Марк. 9:43 ..Ако те съблазнява ржката ти, отсѣчи я: по-добрѣ е за тебе безъ ржка да влѣзешъ въ живота, отколкото да имашъ двѣ ржци и да отидешъ въ геената, въ неугасимия огънь.

Лук. 12:5. (На васъ, Моитѣ приятели,)... ще ви покажа, отъ кого да се боите: бойте се отъ Оногова, Който слѣдъ убиването има власть да хвърли въ геената; да, казвамъ ви, отъ Него се бойте.

Ровъ на гибель.

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишъ въ гибелния ровъ: кръв-

¹⁾ празноглавъ, смахнатъ. ²⁾ върховно сдилище.

ници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пъкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Бездна.

Откр. 20:1. Видѣхъ, че отъ небето слизаше Ангелъ, който имаше ключа отъ бездната и голѣма верига въ ржката си.

Адътъ е приготвенъ за дявола и ангелитѣ му.

Мат. 25:41. Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклетии, въ огънь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Нечестивцитѣ ще бждатъ хвърлени въ него.

Пс. 9:18. Да си идатъ въ ада нечестивцитѣ, — всички народи, които забравятъ Бога.

Мат. 11:23. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигналъ, до ада ще се провалишъ; защото, ако въ Содомъ бѣха се извършили чудесата, които станеха въ тебе, той щѣше и до днешенъ день да остане.

Лук. 10:15. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигналъ, до ада ще се провалишъ.

Дяволитѣ сж запазени въ него до сждния день.

2 Петр. 2:4... Богъ не пощади съгрѣшилитѣ ангели, но като ги сгромоляса въ ада и свърза съ вериги на мрака, прѣдаде ги да бждатъ пазени за сждъ.

Иуд. 1:6. Ангелитѣ..., които не опазиха своето началничество, а напустнаха жилището си, (Господь) запази въ вѣчни окови, въ мракъ, за сжда на великия день.

Това мжчително мѣсто е вѣчно.

Откр. 20:10... Дяволътъ, който ги (светиитѣ) лѣстѣше, биде хвърленъ въ огненото и жупелно езеро, дѣто е звѣрътъ и лъжепророкътъ; тѣ ще бждатъ мжчени денемъ и ноцемъ во-вѣки вѣковъ.

Никой съ своя сила не може да се упаци отъ него.

Иез. 32:27. Не трѣбва тѣ (Мешехъ и Тувалъ) да лежатъ съ падналитѣ необрѣзани юнаци, които съ бойното си оржие слѣзоха въ прѣизподнята и туриха своитѣ мечове подъ главитѣ си; тѣхното беззаконие остана върху коститѣ имъ, понеже тѣ, бидейки силни, бѣха ужасъ въ земята на живитѣ.

Тѣлото тамъ ще страда.

Мат. 5:29... Ако десното ти око те съблазнява, извади го и хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бжде хвърлено въ геесната огнена.

Душата тамъ ще страда.

Мат. 10:28... Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геесната.

Мждритѣ се отклоняватъ отъ ада.

Притч. 15:24. За мждрия пжтьтъ на живота е нагорѣ, за да се отклони отъ прѣизподнята долу.

Да се трудимъ и други да избавимъ отъ него.

Притч. 23:13, 14. Не оставяй момъка безъ наказание: ако

го накажешъ съ пръчка, той нѣма да умре; ще го накажешъ съ пръчка, и ще спасишъ душата му отъ прѣизподнята.

Иуд. 1:23. (Къмъ едни бивайте милостиви съ разсждение,) а други съ страхъ спасявайте, като ги изтръгвате отъ огънь, и изобличавайте съ страхъ, като се гнусите отъ дрехата, която е осквернена отъ плътта.

Сношение съ нечестивцитѣ отвежда въ него.

Притч. 5:5. Нозѣтъ ѝ (на лъстивата жена) слизатъ къмъ смъртта, стѣпкитѣ ѝ стигатъ до прѣизподнята.

Притч. 9:18. Той, (минувачтъ) не знае, че тамъ сж мъртъвци, и че поканенитѣ отъ нея (безразсждната жена) сж въ днь прѣизподнята. (Но ти се отдръпни, недѣй се бави на мѣстото, не спирай погледа си върху нея; защото по тоя начинъ ще минешъ прѣзъ чужда вода. Бѣгай отъ чужда вода и не пий чужди изворъ, за да поживѣешъ много врѣме и да ти се прибавятъ години животъ).

Звѣрътъ и лъжепророкътъ ще бждатъ хвърлени въ него.

Откр. 19:20. Звѣрътъ биде хванатъ, а съ него заедно и лъжепророкътъ, който бѣ вършилъ личби прѣдъ него, та заблуди ония, които бѣха приели бѣлѣга на звѣра и се кланяха на образа му; и двамата бидоха живи хвърлени въ огненото езеро съ запаленъ жупель.

Силата на ада не може да надвие на църквата.

Мат. 16:18....Азъ ти казвамъ: ти си Петъръ (= камъкъ), и на тоя камъкъ ще съградя църквата Си, и портитѣ адови нѣма да ѝ надделѣятъ.

Изяснение.

Ис. 30:33....Тофетъ отдавна вече е уреденъ; той е приготвенъ и за царя — дълбокъ и широкъ; въ кладата му има много огънь и дърва; духването на Господа, като потокъ отъ сѣра, ще го запали.

Ангели.

Отъ Бога и отъ Христа сж създадени.

Неем. 9:6. (И каза Езра:) Ти, Господи, си единъ, Ти създаде небето, небесата на небесата и всичкото имъ воинство, земята и всичко, що е по нея, морята и всичко, що е въ тѣхъ, и Ти оживѣвашъ всичко това, и небеснитѣ воинства Ти се кланятъ.

Кол. 1:16, 17....Чрѣзъ Него (Иисуса) е създадено всичко, що е на небесата и що е на земята, видимо и невидимо; било Прѣстоли, било Господства, било Началства, било Власти — всичко чрѣзъ Него и за Него е създадено; Той е по-напрѣжъ отъ всичко, и всичко чрѣзъ Него се държи.

Пс. 32:6. Чрѣзъ словото на Господа сж сътворени небесата, и чрѣзъ духа на устата Му — цѣлото имъ воинство.

Тѣ съставляватъ небесното воинство.

Ис. Нав. 5:14. Той (човѣкъ съ голъ мечъ въ ржка) отговори: не; азъ съмъ вождъ на воинството Господне, сега дойдохъ

(тукъ). Иисусъ падна ничкомъ на земята, поклони се и му каза: какво ще заповѣда господарьтъ ми на своя рабъ?

3 Царств. 22:19.. (Михей) отговори (на израилския царь); (не е тъй) изслушай словото Господне: видѣхъ Господа да седи на Своя прѣстолъ, и цѣлото небесно воинство стоеше при Него отдесно и отлѣво.

Дан 4:32...Всички живѣещи на земята нищо не значать: Той (Всевишниятъ) дѣйствува по Свое щение както въ небесното воинство, тъй и между живѣещитѣ на земята, и нѣма никой, който би могълъ да се противи на ржката Му и да Му каже: какво стори Ти? (Навуходоносоръ).

Дан. 7:10. Огнена рѣка излизаше и минуваше прѣдъ Него (Стария по дни); хиляда хиляди Му служеха, и десетки хиляди по десеть хиляда предстояха прѣдъ Него; сждии седнаха, и книги се разтвориха.

Лук. 2:13...Внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога...

Тъ сж: *безсмъртни.*

Лук. 20:36. (Ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ)...да умиратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божи.

Могъществени.

2 Петр. 2:11...И Ангелитѣ, които сж по-горни отъ тѣхъ (лъжеучелитѣ) по крѣпостъ и сила, не произнасятъ хулна прѣсжда противъ тѣхъ (началницитѣ) прѣдъ Господа.

Мждри.

2 Царств. 14:20...Моятъ господарь (царьтъ) е мждъръ, както мждъръ Ангелъ Божий, та знае всичко, що е на земята. (Жената текоянка)

Избрани.

1 Тим. 5:21. Заклевамъ *те* прѣдъ Бога, прѣдъ Господа Иисуса Христа и прѣдъ избранитѣ Ангели, да спазвашъ това безъ прѣдубѣждение и да не вършишъ нищо по пристрастие.

Безчислени.

Иов. 25:3. (Отговори Вилдадь Савхеець и рече:) Имать ли брой Неговитѣ воинства? И върху кого не изгрѣва свѣтлината Му?

Евр. 12:22. *Виe*...пристѣпихте къмъ планина Сионъ и къмъ града на живия Богъ, небесния Иерусалимъ, и къмъ десетки хиляди Ангели.

Отъ разни чинове.

1 Сол. 4:16... Самъ Господь съ повеление, при гласъ на Архангелъ и при трѣба Божия, ще слѣзе отъ небето, и мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ.

1 Петр. 3:22...(Иисусъ), като се възнесе на небето, е отдесно Богу, и Комуто се покориха Ангели и Влѣсти и Сили.

Иуд. 1:9...Михаилъ Архангелъ, когато се прѣпираше съ дявола за Моисеевото тѣло, не посмѣя да произнесе хулна прѣсжда, а рече: Господь да ти забрани.

Ис. 6:2. Около Него (Господа) стояха серафими; всѣкой отъ тѣхъ имаше по шесть крила: съ двѣ всѣки закриваше лицето си, и съ двѣ закриваше нозѣтъ си, и съ двѣ летѣше.

Служебни духове.

3 Царств. 19:5 (Илия)...легна та заспа подъ хвойната. И ето, Ангелъ се докосна до него и му каза: стани, яжъ (и пий).

Пс. 103:4. Ти (Господи) правишъ вѣтроветъ Свой Ангели, огненитъ пламъци — Свой служители.

Лук. 16:22. Умрѣ сиромакътъ, и занесоха го Ангелитъ въ лоното Авраамово; умрѣ и богаташътъ, и го погребахъ.

Дѣян. 12:7—11....Ето, Ангелъ Господень застава, и свѣтли-на блѣсна въ тъмницата. *Ангелътъ*, като побутна Петра въ хлябока, събуди го и рече: стани скоро! И веригитъ паднаха отъ ржцѣтъ му. Тогава Ангелътъ му рече: опаше се и обуй си обувцата. Така той и направи. Послѣ му каза: облѣчи дрехата си и върви слѣдъ мен! *Петъръ* излѣзе и вървѣше слѣдъ него, и не знаеше, че това, що прави Ангелътъ, е истина, а мислѣше, че гледа видѣние. Като минаха първата и втората стража, дойдоха до желѣзнитъ врата, които водѣха за въ града и които имъ се отвориха сами: тѣ излѣзоха и прѣминаха една улица, и тозъ часъ Ангелътъ отстѣпи отъ него. Тогава Петъръ, като дойде въ себе си, каза: сега разбрахъ наистина, че Господь прати Своя Ангелъ и ме избави отъ ржцѣтъ Иродови и отъ всичко, що иудейскиятъ народъ очакваше.

Дѣян. 27:23....Нощесъ ми се яви Ангелъ отъ Бога, Коумо принадлежа и Коумо служа. (Павелъ).

Евр. 1:14. Нали *тѣ* всички сж духове служебни, проваждани да служатъ на ония, които ще наслѣдятъ спасение?

Чрѣзъ тѣхъ и тѣхното служение се даде законътъ.

Пс. 67:18. Божиитъ колесници сж безброй — хиляди-хиляди; посрѣдъ тѣхъ е Господь на Синай, въ светилището.

Дѣян. 7:53. Вие, които приехте закона при служение на Ангелитъ, а го не спазихте. (Стефанъ).

Евр. 2:2....Ако изреченото чрѣзъ Ангели слово излѣзна вѣрно, и всѣко прѣстѣпление и непослушание получи праведна отплата. (какъ ние ще избѣгнемъ, ако занемаримъ такова велико спасение...?)

Тѣ се покоряватъ на волята Божия.

Пс. 102:20. Благославяйте Господа, (всички) Ангели Негови — крѣпки по сила, които изпълняватъ Неговата дума, като слушате гласа на словото Му.

Мат. 6:10. Да дойде Твоето царство; да бжде Твоята воля, както на небето, тѣй и на земята.

Съобщаватъ волята Божия.

Дан. 8:16, 17....Чухъ изсрѣдъ Улай човѣшки гласъ, който извика и рече: „Гаврииле, обясни му това видѣние!“ И приближи се той до мѣстото, дѣто стояхъ, и когато дойде, азъ се ужасихъ и паднахъ ничкомъ; и каза ми той: „знай, сине човѣшки, че видѣнието се отнася къмъ края на врѣмето!“

Дан. 9: 21—23. Доклѣ продължавахъ молитвата, мжжъ Гавриилъ, когото бѣхъ видѣлъ по-прѣди въ видѣние, като прiletѣ бързо, допрѣ се до мене по врѣме на вечерната жертва, вразуми ме, говори съ мене и рече: „Данииле, сега излѣзохъ, за да те науча да разбирашъ. Въ началото на твоето моление излѣзе слово, и азъ дойдохъ да *ти го* явя, защото ти си мжжъ желанъ; и тъй, вникни въ словото и разбери видѣнието“.

Дан. 10: 11, 12. И каза ми той: „Данииле, желанни мжжол вникни въ думитѣ, които ще ти кажа, и стани право на нозѣтъ си, защото при тебе съмъ проведенъ днесъ“. Като ми каза тия думи, азъ се изправихъ разтреперенъ. Но той ми каза: „не бой се, Данииле; отъ първия день, когато разположи сърдието си, да достигнешъ разбиране и да се смиришъ прѣдъ твоя Богъ, твоитѣ думи бѣха чути, и азъ щѣхъ да дойда споредъ думитѣ ти“.

Дан. 12: 5—7. Тогава азъ, Даниилъ, погледнахъ, и ето, стоятъ двама други — единъ на отсамния брѣгъ на рѣката, другъ на отвѣдния брѣгъ на рѣката. Единиятъ рече на мжжа съ лепената дреха, който стоеше надъ рѣчнитѣ води: „кога ще бжде краятъ на тия чудни случки?“ И чухъ, какъ мжжътъ съ лепената дреха, който се намираше надъ рѣчнитѣ води, като дигна десна и лѣва ржка къмъ небето, заклѣ се въ вѣчно Живѣещия, че всичко това ще се извърши къмъ свършъка на врѣмето и врѣмената и полу-врѣмето и слѣдъ свършеното сваляне силата на светия народъ.

Мат. 2: 13. А слѣдъ като си отидоха (мждрецитѣ), ето, Ангелъ Господень се явява насънъ Иосифу и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му, и бѣгай въ Египетъ, и остани тамъ, доклѣ ти кажа; защото Иродъ ще търси Младенеца, за да Го погуби.

Мат. 2: 19, 20. А слѣдъ като умрѣ Иродъ, ето, Ангелъ Господень се явява насънъ Иосифу въ Египетъ и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му и иди въ земята Израилева, защото измрѣха ония, които търсѣха душата на Младенеца.

Лук. 1: 19. Ангелътъ му (на Захария) отговори и рече: азъ съмъ Гавриилъ, който прѣдстоя прѣдъ Бога, и съмъ пратенъ да говоря съ тебе и да ти благовѣстя това.

Лук. 1: 28 Ангелътъ влѣзе при нея (Мариямъ) и рече: радвай се, благодатна! Господъ е съ тебе; благословена си ти между женитѣ.

Дѣян. 5: 19, 20...Прѣвъ нощта Ангелъ Господень отвори вратата на тъмницата и, като ги (апостолитѣ) изведе, каза *имъ*: идете, застанете въ храма и говорете на народа всички думи на тоя *благодатенъ* животъ.

Дѣян. 8: 26...На Филипа Ангелъ Господень каза: стани и трѣгни къмъ югъ по пѣтя, който води отъ Иерусалимъ за Газа и който е пустъ.

Дѣян. 10: 4...Той (Корнилий) се вгледа въ него (Ангела) и уплашенъ каза: какво, Господи? *Ангелътъ* му отговори: твоитѣ молитви и твоитѣ милостини възлѣзоха за споменъ прѣдъ Бога.

Откр. 1: 1 Откровение на Исуса Христа, що Му даде Богъ, за да покаже на рабитѣ Си онова, което трѣбва да стане скоро. И *Той го* яви, като *го* изпрати чрѣзъ Ангела Си на Своя рабъ Иоана.

Откр. 22 : 6. Рече ми: тия думи сж вѣрни и истински; Господь, Богъ на светитѣ пророци, изпрати Ангела Си, за да покаже на Своитѣ раби, какво трѣбва да стане наскоро.

Откр. 22 : 16. Азъ, Исусъ, изпратихъ Своя Ангелъ да ви засвидѣтелствува това въ църквитѣ. Азъ съмъ коренътъ и родътъ Давидовъ, утрената и свѣтла звѣзда.

Изпълняватъ Божитѣ намѣрения.

Исх. 23 : 20. Ето, Азъ пращамъ прѣдъ тебе Ангела (Си) да те пази по пѣтя и да те въведе въ онова мѣсто, което съмъ (ти) приготвилъ.

Числ. 20 : 16. И викнахме къмъ Господа, и Той чу нашия гласъ, и прати Ангелъ, и ни изведе изъ Египетъ; и ето, ние сме въ Кадесъ, градъ до самитѣ ти прѣдѣли.

Числ. 22 : 22. Разпали се Божиятъ гнѣвъ, задѣто той (Валаамъ) трѣгна, и застана Ангелъ Господень на пѣтя, за да му попрѣчи. Той яздѣше на ослицата си, и съ него двама негови слуги.

Пс. 102 : 21. Благославяйте Господа, всички Негови воинства, Негови служители, които изпълняватъ волята Му.

Мат. 13 : 40—42...Както събиратъ плѣвелитѣ и ги изгарятъ въ огнь, тъй ще бжде и при свѣршъка на тоя вѣкъ: ще изпрати Синъ Човѣческий Ангелитѣ Си, и ще събератъ отъ царството Му всички съблазни и ония, които вършатъ беззаконие, и ще ги хвърлятъ въ огнената пещъ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зъби.

Мат. 28 : 2. И ето, стана голѣмъ трусъ: защото Ангелъ Господень слѣзе отъ небето, пристѣпи, отвали камъка отъ вратата гробни и седѣше върху него.

Иоан. 5 : 4...Ангелъ Господень отъ врѣме на врѣме слизаше въ кѣпалнята и раздвижваше водата, и който прѣвъ влизаше слѣдъ раздвижване на водата, оздравяваше, отъ каквато болестъ и да бѣ налегнатъ.

Откр. 5 : 2...Видѣхъ силенъ Ангелъ, който викаше съ високъ гласъ: кой е достоенъ да разгърне книгата и да снесе печатитѣ ѝ?

Изпълняватъ присъдата Божия.

Бит. 19 : 13. (Двамата Ангели рекоха на Лота:)...Ние ще съсипемъ това мѣсто: голѣмъ поплакъ има противъ жителитѣ му прѣдъ Господа, и Господь ни прати да го погубимъ.

2 Царств. 24 : 16...Ангелъ (Божий) прострѣ ржката си надъ Иерусалимъ, за да го опустоши; но Господь се разкая за злото и каза на Ангела, който поразяваше народа: стига, сега спусни ржката си. А Божиятъ Ангелъ бѣше тогава при гумното на иевусееца Орна.

4 Царств. 19 : 35...Ангелъ Господень отиде и порази въ асирския станъ сто и осемдесетъ и петъ хиляди. На сутринята станаха, и ето — все мъртви тѣла. Ис. 37 : 36.

Пс. 34 : 5, 6 Да бждатъ тѣ (борещитѣ се съ мене) като прахъ прѣдъ лицето на вѣтъра, и Ангелъ Господень да ги прогонва; да бжде пѣтятъ имъ тъменъ и плѣзгавъ, и Ангелъ Господень да ги прѣслѣдва.

Дѣян. 12 : 23...Изведнажъ Ангелъ Господень го (Ирода) порази, задѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ.

Откр. 16:1....Чухъ отъ храма гласъ да казва на седемътъхъ Ангели: идете, излѣйте на земята седемътъхъ чаши съ гнѣва Божий.

Тѣ извѣстиха: зачатиемо Иоаново.

Лук 1:13...Ангелътъ му рече: не бой се, Захарие, понеже твоята молитва биде чута, и жена ти Елисавета ще ти роди синъ, и ще го наречешъ съ името Иоанъ.

Зачатието Христово.

Мат. 1:20, 21....Ето, Ангелъ Господень му се яви насънъ и каза: Иосифе, сине Давидовъ, не бой се да приемешъ Мария, жена си; защото заченалото се въ нея е отъ Духа Светаго; тя ще роди Синъ, и ще Му наречешъ името Иисусъ; защото Той ще спаси народа Си отъ грѣховетъ му.

Лук. 1:30, 31....Рече ѝ Ангелътъ: не бой се, Мариямъ, понеже ти намѣри благодать у Бога; и ето, ти ще заченешъ въ утробата, ще родишъ Синъ и ще Го наречешъ съ името Иисусъ.

Рождението Христово.

Лук. 2:10—12....Рече имъ (на пастиритѣ) Ангелътъ: не бойте се: ето, благовѣстя ви голѣма радость, която ще бѣде за всички човѣци; защото днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спаситель, Който е Христосъ Господь; и ето ви бѣлѣгъ: ще намѣрите Младенецъ повитъ, лежещъ въ ясли.

Възкресението Христово.

Мат. 28:5—7. Ангелътъ се обърна къмъ женитѣ и имъ рече: не бойте се; зная, че търсите разпнатия Иисуса; нѣма Го тукъ: Той възкрѣсна, както бѣше казалъ; дойдете, вижте мѣстото, дѣто е лежалъ Господь, и идете скоро, та обадете на ученицитѣ Му, че Той възкрѣсна отъ мъртвитѣ, и ето, прѣварва ви въ Галилея; тамъ ще Го видите. На, казахъ ви. **Марк. 16:5—7; Лук. 24:23.**

Възнесението и второто пришествие Христово.

Дѣян. 1:11. (Двамата мъже въ бѣли дрехи)...рекоха: мъже галилейци, какво стоите и гледате къмъ небето? Този Иисусъ, Който се възнесе отъ васъ на небето, ще дойде по сщия начинъ, както Го видѣхте да отива на небето.

Тѣ служатъ на Христа.

Мат. 4:11. Тогава дяволътъ Го оставя, и ето, Ангели дойдоха и Му служеха. **Марк. 1:13.**

Лук. 22:43. И яви Му се Ангелъ отъ небето и Го подкрѣпваше.

Иоан. 1:51....Казва му (на Натанаила): истина, истина ви говоря: отсега ще виждате небето отворено, и Ангелитѣ Божии да възлизатъ и слизатъ надъ Сина Човѣчески.

Покоряватъ се на Христа.

Еф. 1:21, 22. (Богъ дѣйствува въ Христа, като Го...и постави) по-горѣ отъ всѣко началство и власть, сила и господство и отъ всѣко име, съ което именуваатъ не само въ тоя вѣкъ, но и въ бждещия, и покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата. **1 Петр. 3:22.**

Кол. 2:10....Вие сте пълни чрѣзъ Него, Който е глава на всѣко началство и власть.

Ще изпълняватъ Христовата воля.

Мат. 24:31...Ще изпрати Ангелитѣ Си съ грѣмогласна трѣба, и ще събератъ избраницитѣ Му отъ четиритѣхъ вѣтра, отъ единия до другия край на небесата.

Ще придружаватъ Христа при второто Му пришествие.

Мат. 16:27...Ще дойде Синъ Човѣческий въ славата на Отца Си съ Своитѣ Ангели, и тогава ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му. **Мат. 25:31; Марк. 8:38; Лук. 9:26.**

2 Сол. 1:7...Вамъ, оскърбяванитѣ, да въздаде утѣха заедно съ насъ, когато Господь Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила.

Знаятъ Евангелието и му се радватъ.

Еф. 3:10. (На мене се даде тая благодать — да благовѣстя), та многообразната прѣмждрость Божия да стане сега чрѣзъ църквата извѣстна на началствата и властитѣ небесни.

1 Тим. 3:16. И наистина, велика е тайната на благочестието: Богъ се яви въ плътъ, засвидѣтелствуванъ бѣ отъ Духа, показа се на Ангели, проповѣдванъ биде на народи, приетъ съ вѣра въ свѣта, възнесе се въ слава.

1 Петр. 1:12. Тѣмъ (на пророцитѣ) бѣ открито, че не на тѣхъ самитѣ, а намъ служеше онова, което сега ви е проповѣдвано отъ ония, които ви сж благовѣстили чрѣзъ Духа Светаго, пратенъ отъ небесата, и въ което желаятъ да надникнатъ Ангелитѣ.

Съ молитва се придобива помощта имъ.

Мат. 26:53. (Иисусъ казва на Петра): или мислишь, че не мога сега помоли Своя Отецъ, и Той ще Ми прѣдстави повече отъ дванайсетъ легиона Ангели?

Чедата Божии сж прѣдадени въ ржцѣтѣ имъ

Бит. 19:12. Тогава ония мжже (двамата Ангели) рекоха на Лота: кого друго имашъ още тука? Било зеть, било твои синове, или твои дѣщери, и който и да е твой въ града, — всички изведи отъ това мѣсто.

Бит. 24:7. (Рече Авраамъ на своя слуга:) Господь, Богъ на небето (и Богъ на земята), Който ме взе отъ башиния ми домъ и отъ земята, дѣто съмъ роденъ, Който ми говори и Който ми се кле, думайки: (на тебе и) на потомството ти ще дамъ тая земя, — Той ще изпрати Своя Ангелъ прѣдъ тебе, и ти ще вземешъ оттамъ жена за сина ми (Исаака).

Пс. 33:8 Ангелътъ на Господа застава около ония, които Му се боятъ, и ги избавя

Пс. 90:11...Ще заповѣда на Ангелитѣ Си за тебе, да те упазватъ въ всички твои пѣтища.

Дан. 6:22. Моятъ Богъ проводи Своя Ангелъ и затвори устата на лъвоветѣ, и тѣ ме не поврѣдиха, защото азъ излѣзохъ прѣдъ Него чистъ, па и прѣдъ тебе, царю, не съмъ извършилъ прѣстѣпление.

Мат. 18:10. Гледайте да не прѣзрете едногo отъ тия малкитѣ, защото, казвамъ ви, тѣхнитѣ Ангели на небесата винаги гледатъ лицето на Моя Отецъ небесенъ.

На Бога и Христа се покланятъ.

Фил. 2:9—11...Богъ Го високо въздигна и Му даде име, което е по-горѣ отъ всѣко име, та въ името на Исуса да прѣклони колѣнѣ всичко небесно, земно и подземно, и всѣки езикъ да изповѣда, че Исусъ Христосъ е Господъ, за слава на Бога Отца.

Евр. 1:6...Кога въвежда Първородния въ вселенната, казва: „да Му се покланятъ всички Ангели Божии.“ Пс. 96:7.

Съ хваления прославятъ Бога.

Иов 38:7. [На какво сж закрѣпени основитѣ ѝ (на земята), или кой положи краежгълния ѝ камъкъ] при общото ликуване на утрентитѣ звѣзди, когато всички Божии синове възклицаваха отъ радостъ?

Пс. 148:2. Хвалете Го, всички Негови Ангели, хвалете Го, всички Негови воинства.

Ис. 6:3. И викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господъ Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава!

Лук. 2:13, 14. И внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше: слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!

Откр 5:11, 12...Видѣхъ и чухъ гласа на много Ангели около прѣстола и около животнитѣ и старцитѣ (и броятъ имъ бѣше много милиони), които говорѣха съ високъ гласъ: достоенъ е закланятъ Агнецъ да приеме силата и богатството, прѣмждростъта и могъществото, честъта, славата и благословението. Откр. 7:11, 12.

На тѣхъ не е нужно да се въздава божеско поклонение.

Кол. 2:18. Никой прѣднамѣрено да ви не прѣлъстя съ смиреномъдрие и служене на Ангелитѣ, като се впуска въ онова, що не е видѣлъ, като безразсждно се гордѣе съ плътския си умъ.

Откр. 19:10...Паднахъ прѣдъ нозѣтѣ му да му се поклоня: но той ми рече: стой, не *прави това!* азъ съмъ съслужителъ твой и на твоитѣ братя, които иматъ свидѣтелството Исусово: Богу се поклони, защото свидѣтелството Исусово е духътъ на пророчеството.

Подиръ възкресението вѣрнитѣ ще бждатъ подобни тѣмъ.

Мат. 22:30...При възкресението нито се женятъ, нито се мжжатъ, но прѣбждватъ като Ангели Божии на небесата. Марк. 12:25; Лук. 20:36.

Злитѣ не вѣрватъ въ тѣхното съществуване.

Дѣян. 23:8 ...Садукеитѣ казватъ, че нѣма възкресение, ни Ангелъ, ни духъ; а фарисеитѣ признаватъ и едното и другото.

Сатана е князь на непокорнитѣ ангели

Мат. 25:41. Тогава (Царътъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огънь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Откр. 12:7...Стана война на небето: Михаилъ и Ангелитѣ му воюваха съ змея, а змеятъ и ангелитѣ му воюваха *противъ тѣхъ*.

2 Кор. 12:7...За да се не прѣвъзнасямъ съ прѣмногото откровения, даде ми се жило въ плътъта ангелъ сатанинъ, да ме бие по лицето, за да се не прѣвъзнасямъ.

Сатана и непокорнитѣ ангели враждуватъ противъ светнитѣ.

Дан. 10 : 13....„Князътъ на персийското царство стоя срѣщу мене двацѣтъ и единъ день; ала ето, Михаилъ, единъ отъ първитѣ князе, дойде да ми помогне, и азъ останахъ тамъ при персийскитѣ царе.“ (Мжжътъ, облѣченъ въ ленени дрехи).

Непокорнитѣ ангели сж обречени на вѣчно осжждане.

2 Петр. 2 : 4....Богъ не пощади съгрѣшилитѣ ангели, но като ги сгромоляса въ ада и свърза съ вериги на мрака, прѣдаде ги да бждатъ пазени за сждъ.

Иуд. 1 : 6. (Господь, като избави народа отъ Египетската земя, погуби отпослѣ ония, които не вѣрваха); ангелитѣ пъкъ, които не опазиха своето началничество, а напуснаха жилището си, запази въ вѣчни окови, въ мракъ, за сжда на великия день.

ПРИМѢРИ:

Ангелитѣ правятъ посѣщениа на вѣрнитѣ:

На Агарь.

Бит. 16 7–12....Ангелъ Господень я намѣри при извора въ пустинята, при извора на пжтя къмъ Сурь. И рече (й Ангелътъ Господень): Агарь, слугиньо Сарина! откъдѣ си дошла и къдѣ отивашъ? Тя отговори: бѣгамъ отъ лицето на господарката си Сара. Ангелътъ Господень й рече: върни се при господарката си и й се покори. И пакъ й рече Ангелътъ Господень: ще умножа и прѣумножа твоеото потомство тѣй, че отъ множество не ще може да се изброи. И още й рече Ангелътъ Господень: ето, ти си трудна, и ще родишъ синъ, и ще го наречешъ съ име Измаилъ; защото Господь чу твоеото страдание; той ще бжде между човѣцитѣ като дивъ осель; ржцѣтѣ му ще бждатъ противъ всички, и ржцѣтѣ на всички — противъ него; ще живѣе прѣдъ лицето на всичкитѣ си братя.

Бит. 21 : 17, 18....Богъ чу гласа на момчето (оттамъ, дѣто бѣше то); и Ангелъ Божий отъ небето извика на Агарь и й рече: що ти е, Агарь? не бой се; Богъ чу гласа на момчето оттамъ, дѣто е то; стани, дигни момчето и го хвани за ржка, защото Азъ ще произведа отъ него голѣмъ народъ.

На Авраама.

Бит. 18 : 1—33....Яви се Господь на Авраама въ джбравата Мамрѣ, когато той седѣше при входа на шатрата (си), прѣзъ дневната жегата. Той дигна очитѣ си и погледна: и ето, трима мжже стоятъ срѣщу него. Като ги видѣ, затече се отъ входа на шатрата (си) да ги посрѣщне, и се поклони доземи, и рече: Господарю, ако съмъ намѣрилъ благоволение прѣдъ очитѣ Ти, не отминавай Твоя рабъ; ще донесатъ малко вода, ще омиятъ нозѣтѣ ви; и ще си починете подъ това дърво, азъ пъкъ ще донеса хлѣбъ, и вие ще подкрѣпите сърдцата си; слѣдъ това вървете (по пжтя си); защото затова именно минахте край вашия рабъ. Тѣ рекоха: сторй, както казвашъ. И затече се Авраамъ въ шатрата при Сарра и (й) рече: замѣси по-скоро три сати отъ най-доброто брашно и направи прѣсни пити. А Авраамъ се затече при стадото, взе едно младо и добро теле, и го даде на слугата, и той

побърза да го сготви. И взе масло и млѣко и сготвеното теле, и ги сложи прѣдъ тѣхъ; а самъ стоеше при тѣхъ подъ дървото. И тѣ ядоха. Тогава го попитаха: дѣ е жена ти Сарра? Той отговори: тукъ, въ шатрата. *И единъ отъ тѣхъ* рече: Азъ пакъ ще дойда при тебе (до година) по това врѣме, и жена ти Сарра ще има синъ. А Сарра слушаше при входа на шатрата, задъ него. Авраамъ и Сарра бѣха стари и въ прѣклонна възраст, и на Сарра бѣше прѣстанало обикновеното у женитѣ. Сарра се засмѣ въ себе си и рече: азъ ли ще имамъ тази утѣха, слѣдъ като остарѣхъ? Па и господарьтъ ми е старъ. И рече Господь на Авраама: защо Сарра се засмѣ (въ себе си) и каза: нима наистина мога да родя, когато съмъ остарѣла? Има ли нѣщо мжчно за Господа? Въ уреченото врѣме до година Азъ ще бжда у тебе, и Сарра (ще има) синъ. Но Сарра не се призна, а рече: не съмъ се смѣла. Защото тя се бѣ уплашила. Той обаче (и) рече: не, ти се засмѣ. И станаха ония мже и тръгнаха оттамъ къмъ Содомъ (и Гомора); а Авраамъ отиде съ тѣхъ да ги изпроводи . . . . .

Биг. 22 : 11, 12....Ангель Господень му викна отъ небето и рече: Арааме, Аврааме! Той отговори: ето ме! *Ангельтъ* рече: не дигай ржка върху момчето и не прави му нищо; защото сега познахъ, че се боишь отъ Бога и не пожали едничкия си синъ за Мене. *На Лота.*

Биг. 19 : 1—22....Дойдоха двамата Ангели въ Содомъ вечерьта, когато Лотъ седѣше при Содомскитѣ порти. Като *ги* видѣ Лотъ, стана да ги посрѣщне, поклони се съ лице до земи и рече: господари мои! отбийте се въ дома на вашия рабъ, прѣнощувайте, и омийте нозѣтъ си и, като станете утрѣ заранъ, ще продължите пжтя си. Но тѣ отговориха: не, ние ще ношуваме на улицата. Но той настойно ги придумваше; и тѣ тръгнаха слѣдъ него и дойдоха у дома му. Той ги нагости и имъ опече прѣсни пити, и тѣ ядоха. Още не бѣха легнали да спятъ, и градскитѣ жители, содомци, млади и стари, цѣлиятъ народъ отъ *всички* краища *на града*, заобиколиха кжщата, извикаха Лота и му думаха: дѣ сж човѣцитѣ, които дойдоха при тебе да нощуватъ? Изведи ни ги да ги познаемъ. Лотъ излѣзе при тѣхъ до входа, заключи вратата подирѣ си, и рече (имъ): братя мои, не правете зло; ето, имамъ двѣ дѣщери, които *още* мжжъ не сж познали; по-добрѣ тѣхъ да изведа при васъ, и правете съ тѣхъ, каквото искате, само на тия човѣци не правете нищо, понеже сж дошли подъ покрива на кжщата ми. Но тѣ (му) казаха: дръпни се отука. И рекоха: пришлецъ е. а иска да сжди; сега ще постжпимъ съ тебе по-лошо, отколкото съ тѣхъ. И навалиха силно върху тоя човѣкъ, върху Лота, па се приближиха да строшатъ вратата. Тогава ония мже протегнаха ржцѣ и вкараха Лота при себе си вкжщи, па заключиха вратата (на кжщата); и поразиха човѣцитѣ, които бѣха при вратата на кжщата, отъ малкъ до голѣмъ, съ слѣпота, тъй че тѣ се изпомжчиха да търсятъ вратата. Тогава ония мже рекоха на Лота: кого другиго имашъ още тукъ? Било зеть, било твои синове, или твои дѣщери, и който и да е твой въ града, — всички изведи отъ това

мѣсто, защото ние ще съсипемъ това мѣсто: голѣмъ поплакъ има противъ жителитѣ му прѣдъ Господа, и Господъ ни прати да го погубимъ. Тогава Лотъ излѣзе и говори съ зетьоветѣ си, които щѣха да взематъ дъщеритѣ му, и рече: станете, *та* излѣзте отъ това мѣсто, защото Господъ ще съсипе тоя градъ. Но на зетьоветѣ му се стори, че се шегува. Щомъ пукна зора, Ангелитѣ подканяха Лота да бърза и му казаха: стани, вземи жена си и двѣтѣ си дъщери, които сж при тебе, за да не погинешъ поради беззаконието на града. И понеже той се бавѣше, мжжетѣ (Ангелитѣ), по Господня милость къмъ него, взеха за ржка него, жена му и двѣтѣ му дъщери, и го изведоха, та го оставиха вѣнъ отъ града. А когато ги изведоха навѣнъ, *единъ отъ тѣхъ* рече: спасявай душата си; не поглеждай назадъ и нийдѣ не се спирай въ тая околностъ; спасявай се въ планината, за да не погинешъ. Но Лотъ имъ отговори: не, Господи, ето, Твоятъ рабъ намѣри благоволение прѣдъ очитѣ Ти, и велика е Твоята милость, която си направилъ съ мене, че ми спаси живота; но азъ не мога се спаси въ планината, да не би да ме постигне зло и умра; ето, поблизу е да бѣгамъ въ тоя градъ, който е малъкъ; ще побѣгна тамъ; той е малъкъ, и животътъ ми (зарадъ Тебе) ще се запази. И му рече: ето, за твоя угода ще направя и това: нѣма да съсипя града, за който ти говоришъ; побързай, спасявай се тамъ; защото Азъ не мога свърши дѣлото, докѣл ти не стигнешъ тамъ. Затова е и нареченъ тоя градъ Сигоръ.

На Иакова.

Бит. 32: 1, 2...Иаковъ тръгна по пѣтя си. (И кога погледна, видѣ опълчено Божие опълчение.) И го срѣцнаха Ангели Божии. Като ги видѣ Иаковъ, рече: това е Божие опълчение. И нарече името на онова мѣсто Маханаимъ.

На Моисея.

Исх 3: 2. Яви му се Ангелъ Господень въ огненъ пламъкъ изсрѣдъ една кжпина. И видѣ той, че кжпината гори въ огнь, но не изгаря.

На израилтянитѣ.

Исх. 14: 19...Вдигна се Ангелъ Божий, Който вървѣше прѣдъ стана (на синоветѣ) на Израила, и тръгна отдирѣ имъ; вдигна се и облачниятъ стълбъ стпрѣдѣ имъ и застана отзадѣ имъ.

Сжд. 2: 1—4. Дойде Ангелъ Господень отъ Галгалъ въ Божимъ (и въ Ветилъ и при дома Израилевъ) и (имъ) каза: (тъй говори Господъ): Азъ ви изведохъ отъ Египетъ и ви въведохъ въ земята, за която се клехъ на отцитѣ ви, (че ще ви я дамъ,) и казахъ: „нѣма да наруша Моя завѣтъ съ васъ до-вѣка; вие пѣкъ не влизайте въ съюзъ съ жителитѣ на тая земя; (на боговетѣ имъ не се кланяйте, идолитѣ имъ строшете,) жертвеницитѣ имъ съборете“. Но вие не послушахте гласа Ми. Защо сторихте това? Затова казвамъ: (нѣма вече да прѣселвамъ тия люде, които искахъ да изгоня,) нѣма да ги изгоня отъ васъ, и тѣ ще бждатъ примка за васъ, а боговетѣ имъ ще бждатъ мръжа за васъ. Когато Ангелътъ Господень каза тия думи прѣдъ всички синове Израилеви, народътъ дигна голѣмъ писъкъ и заплака.

На Валаама.

Числ. 22 : 22 – 35....Разпали се Божият гневъ, задѣто той тръгна, и застана Ангелъ Господень на пѣтя, за да му попрѣчи. Той яздѣше на ослицата си, и съ него двама негови слуги. Ослицата видѣ Ангела Господень, застаналъ на пѣтя съ голъ мечъ въ рѣка, и се отби отъ пѣтя и тръгна по полето, а Валаамъ начена да бие ослицата, за да я върне въ пѣтя. И застана Ангелътъ Господень на единъ тѣсенъ пѣтъ между лозята, *дѣто имаше ограда* и отъ едната и отъ другата страна. Ослицата, като видѣ Ангела Господень, притисна се къмъ оградата, та притисна о оградата ногата на Валаама; и той начена пакъ да я бие. Ангелътъ Господень пакъ отмина и застана въ тѣснината, *дѣто нѣмаше наждѣ да се отбие нито надесно, нито налѣво*. Ослицата, като видѣ Ангела Господень, легна подъ Валаама. Разгнѣви се Валаамъ и начена да бие ослицата съ тояга. Тогава Господь отвори устата на ослицата, и тя продума на Валаама: какво ти сторихъ, та ме биешъ ето вече трети пѣтъ? Валаамъ каза на ослицата: задѣто се поруга съ мене; да имахъ въ рѣка ножъ, сега те бихъ убилъ. А ослицата каза на Валаама: не съмъ ли азъ твоята ослица, която ти яздишъ отначало и до днесъ? Имала ли съмъ навикъ тѣй да ти правя? Той отговори: не. И отвори Господь очитѣ на Валаама, и той видѣ Ангела Господень, застаналъ на пѣтя съ голъ мечъ въ рѣка, поклони се и падна ничкомъ. И каза му Ангелътъ Господень: защо би ослицата си ето вече три пѣти? Азъ излѣзохъ да (ти) попрѣча, защото пѣтътъ (ти) не е правъ прѣдъ Мене; и ослицата, като Ме виждаше отбиваше се отъ Мене ето вече три пѣти; ако да не бѣше се отбивала отъ Мене, щѣхъ да те убия, а нея щѣхъ да оставя жива. И рече Валаамъ на Ангела Господень: съгрѣшихъ, понеже не знаехъ, че Ти стоишъ на пѣтя прѣдъ мене; и тѣй, ако това Ти е неудобно, азъ ще се върна. И рече Ангелътъ Господень на Валаама: иди съ тия люде; само говори това, което Азъ ще ти казвамъ. И отиде Валаамъ съ Балаковитѣ князе.

На Исуса Навина.

Иис. Нав. 5 : 13—15. Когато Исусъ се намираше близу до Иерихонъ, погледна и видѣ, и ето, прѣдъ него стои човѣкъ, съ голъ мечъ въ рѣка. Исусъ се приближи до него и му каза: нашъ ли си, или отъ нашитѣ неприятели? Той отговори: не; азъ съмъ вождъ на воинството Господне, сега дойдохъ (тукъ). Исусъ падна ничкомъ на земята, поклони се и му каза: какво ще заповѣда господарьтъ ми на своя рабъ? Вождътъ на воинството Господне каза Исусу: събуй обувката отъ нозѣтъ си, понеже мѣстото, на което стоишъ, е свето. Исусъ тѣй и направи.

На Гедеона.

Сжд. 6 : 11—23. Тогава дойде Ангелъ Господень и седна въ Офра подъ джба, който бѣше на Йоаса, потомъкъ Авиезеровъ; синъ му Гедеонъ млатѣше жито въ жлеба, за да се скрие отъ мадиамци. И яви му се Ангелъ Господень и му рече: съ тебе е Господь, силний мжжю! Гедеонъ му отговори: господарю мой! ако Господь е съ насъ, защо ни постигна всичко това (бѣдствие)? и

дѣ сж всичкитѣ Му чудеса, за които сж ни разказвали нашитѣ бащи, думайки: „Господь ни изведе изъ Египетъ“? Сега Господь ни остави и ни прѣдаде въ ржцѣтѣ на мадиамци. Господь го погледна и каза: иди съ тая си сила и спаси Израила отъ ржката на мадиамци; Азъ те пращамъ. *Гедѣонъ* Му отговори: Господи! какъ ще спася Израила? ето, и племето ми е най-бѣдно въ колѣното Манасиево, и азъ съмъ най-малъкъ въ дома на баща си. Господь му рече: Азъ ще бжда съ тебе, и ти ще поразитъ мадиамци като едного човѣка. *Гедѣонъ* Му каза: ако съмъ придобилъ милость прѣдъ очитѣ Ти, дай ми личба, че Ти говоришь съ мене: не си отивай оттука, доклѣ не дойда при Тебе, не донеса дара си и Ти го не прѣдложи. Той каза: Азъ ще остана, доклѣ се върнешъ. Гедѣонъ отиде и приготви козле и погача отъ ефа брашно; месото тури въ кошница, сочивото налѣ въ гърне, донесе при Него подъ джба и Му прѣдложи. И Ангелъ Божий му каза: вземи месото и погачата, и тури ги на тоя камъкъ, и излѣй сочивото. Той така и направи. Ангелъ Господень прострѣ края на жезъла, който бѣше въ ржката му, и се докосна до месото и погачата; и излѣзе огнь отъ камъка и изгори месото и погачата; и Ангелъ Господень се скри отъ очитѣ му. И видѣ Гедѣонъ, че това бѣше Ангелъ Господень, и рече Гедѣонъ: *горко ми*, Владико Господи! защото видѣхъ лице съ лице Ангела Господень. Господь му рече: миръ на тебе, не бой се, нѣма да умрешъ.

На Маноя.

Сжд. 13:3—21... Ангелъ Господень се яви на жената (на Маноя) и ѝ рече: ето, ти си неплодна и не раждашь; но ще зачнешъ и ще родишь синъ; затова пази се, не пий вино и сикеръ и не яжъ нищо нечисто; защото ето, ще зачнешъ и ще родишь синъ, и брѣсначъ нѣма да се докосне до главата му, понеже отъ самата майчина утроба тоя младенецъ ще бжде назорей Божий, и ще почне да избавя Израила отъ филистимски ржцѣ. Жената дойде и каза на мжжа си: човѣкъ Божий идва при мене, който имаше видъ на Ангелъ Божий, *видѣ* твърдѣ почтенъ; азъ го не попитахъ отдѣ е, и той ми не каза името си; той ми каза: „ето, ще зачнешъ и ще родишь синъ; затова не пий вино и сикеръ и не яжъ нищо нечисто, понеже младенецътъ отъ самата майчина утроба до смъртъта си ще бжде назорей Божий“. Маной се помоли Господу и каза: Господи! нека дойде пакъ при насъ човѣкътъ Божий, когото си пращалъ, и ни научи, какво да правимъ съ младенеца, който ще се роди. Богъ чу гласа на Маноя, и Ангелъ Божий пакъ дойде при жената, когато тя бѣше на полето, и Маной, мжжъ ѝ, не бѣше съ нея. Жената тозъ часъ се затече и обади на мжжа си и му каза: ето, яви ми се човѣкътъ, който прѣди идва при мене. Маной стана и тръгна съ жена си, и дойде при она човѣкъ и му каза: ти ли си човѣкътъ, който си говорилъ съ тая жена? (Ангелътъ) каза: азъ. И рече Маной: и тъй, ако се изпълни думата ти, какъ да постъпваме съ тоя младенецъ и какво да правимъ съ него? Ангелъ Господень каза на Маноя: нека той се пази отъ всичко, за което говорихъ на жената; нека не яде нищо, което лозата ражда; нека не пие вино.

и сикеръ, да не яде нищо нечисто и да пази всичко, каквото и заповѣдахъ. И Маной рече на Ангела Господень: позволи да те задържа, докль ти сготвимъ козле. Ангелъ Господень каза на Маноя: макаръ и да ме задържишъ, азъ нѣма да ямъ твоя хлѣбъ; ако ли пакъ искашъ да извършишъ всесъжение Господу, принеси го. Маной не знаеше, че това е Ангелъ Господень. Маной попита Ангела Господень: какъ ти е името? за да те прославимъ, кога се изпълни думата ти. Ангелъ Господень му отговори: защо питашъ за името ми? то е чудно. И взе Маной козлето и хлѣбния приносъ и принесе ги Господу върху камъкъ. И Той стори чудо, което видѣха Маной и жена му. Когато пламъкътъ почна да се издига отъ жертвеника къмъ небето, Ангелъ Господень се издигна съ жертвения пламъкъ. Като видѣха това, Маной и жена му паднаха ничкомъ на земята. И Ангелъ Господень стана невидимъ за Маноя и жена му. Тогава Маной узна, че това бѣше Ангелъ Господень.

На Давида.

2 Царств. 24:16, 17... Ангелъ (Божий) прострѣ ржката си надъ Иерусалимъ, за да го опустоши; но Господь се разкая за злото и каза на Ангела, който поразяваше народа: стига, сега спусни ржката си. А Божиятъ Ангелъ бѣше тогава при гумното на иевусееца Орна. Когато Давидъ видѣ Ангела, който поразяваше народа, каза Господу, думайки: ето, азъ съгрѣшихъ, азъ (пастирътъ) постъжихъ беззаконно; но тия овци какво сж сторили? Нека, прочее, Твоята ржка се обърне противъ мене и противъ бащиния ми домъ.

На Илия.

3 Царств. 19:5—8... Легна та заспа подъ хвойната. И ето, Ангелъ се докосна до него и му каза: стани, яжъ (и пий). Илия погледна, и ето до възглавето му печена питка и стомна вода. Той хапна, пийна и пакъ заспа. Ангелъ Господень се върна повторно, докосна се до него и каза: стани, яжъ (и пий), понеже те чака дълъгъ пжтъ. Той стана, хапна и пийна и, като се подкрѣпи съ тая храна, вървѣ четирийсетъ дни и четирийсетъ нощи до Божията планина Хоривъ.

4 Царств. 1:15... Рече Ангелътъ Господень на Илия: иди съ него (третия петдесетникъ), не бой се отъ него. И той стана, та отиде съ него при царя.

На Анания, Азария и Мисаила.

Дан. 3:92. (Царь Навуходоносоръ)...рече: „ето, азъ виждамъ четирма души, невързани да ходятъ срѣдъ огъня, и нищо имъ нѣма; и видѣтъ на четвъртия е подобенъ на сина Божий“.

На Данила.

Дан. 8:17... Приближи се той (Гавриилъ) до мѣстото, дѣто стояхъ, и когато дойде, азъ се ужасихъ и паднахъ ничкомъ; и каза ми той: „знай, сине човѣшки, че видѣнието се отнася къмъ края на врѣмето!“ Дан. 9:21; Дан. 10:5—7.

На Захария.

Зах. 1:9... Рекохъ: кои сж тѣ, господине мой? И рече ми Ангелътъ, който говорѣше съ мене: ще ти покажа, кои сж тѣ.

Зах. 1:14. И рече ми Ангелътъ, който говорѣше съ мене: провъзгласи и кажи: тъй казва Господь Саваотъ: поревнувахъ Азъ за Иерусалимъ и за Сионъ съ голъма ревностъ.

На Иосифа.

Мат. 1:20...Когато намисли това (тайно да я напусне), ето, Ангелъ Господень му се яви нѣсънѣ и каза: Иосифе, Сине Давидовъ, не бой се да приемешъ Мария, жена си; защото заченалото се въ нея е отъ Духа Светаго.

Мат. 2:13...Слѣдъ като си отидоха (мждрецитѣ), ето, Ангелъ Господень се яви нѣсънѣ Иосифу и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му, и бѣгай въ Египетъ, и остани тамъ, доклѣ ти кажа; защото Иродъ ще търси Младенеца, за да Го погуби.

Мат. 2:19. А слѣдъ като умрѣ Иродъ, ето, Ангелъ Господень се явява нѣсънѣ Иосифу въ Египетъ (и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му и иди въ земята Израилева).

На Захария.

Лук. 1:11. Тогава му се яви Ангелъ Господень, изправенъ отдесно на кадилния жертвеникъ.

На Марямъ.

Лук. 1:26...Бѣ изпратенъ отъ Бога ангелъ Гавриилъ въ галилейския градъ, на име Назаретъ. (при една дѣвица, сгодена за мъжъ, на име Иосифъ, отъ дома Давидовъ; а името на дѣвицата бѣше Марямъ).

На пастиритѣ.

Лук 2:9—15...Ето, яви се прѣдъ тѣхъ Ангелъ Господень, и слава Господня ги осия; и се изплашиха твърдѣ много. И рече имъ Ангелътъ: не бойте се: ето, благовѣстя ви голъма радость, която ще бѣде за всички човѣци; защото днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ, Който е Христосъ Господь; и ето ви бѣлѣгъ: ще намѣрите Младенецъ повитъ, лежещъ въ ясли. И внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше: слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение! Когато Ангелитѣ си отидоха отъ тѣхъ на небето, пастиритѣ си рекоха единъ другиму: да идемъ до Витлеемъ, и да видимъ случилото се тамъ, за което ни възвѣсти Господь.

На Мария Магдалина и другитѣ жени.

Мат. 28:1—7...Като мина сѣбота, на разсѣване, въ първия день на седмицата, дойде Мария Магдалина и другата Мария да видятъ гроба. И ето, стана голѣмъ трусъ: защото Ангелъ Господень слѣзе отъ небето, пристѣпи, отвали камъка отъ вратата гробни и седѣше върху него; видѣтъ му бѣше като свѣткавица, а дрехата му — бѣла като снѣгъ; и пазчитѣ, уплашени отъ него, се разтрепераха и станаха като мъртви. Ангелътъ се обърна къмъ женитѣ и имъ рече: не бойте се; зная, че търсите разпнатия Иисуса; нѣма Го тукъ: Той възкрѣсна, както бѣше казалъ; дойдете, вижте мѣстото, дѣто е лежалъ Господь, и идете скоро, та обадете на ученицитѣ Му, че Той възкрѣсна отъ мъртвитѣ, и ето,

прѣварва ви въ Галилея; тамъ ще Го видите. На, казахъ ви. Марк. 16:3—7; Лук. 24:4—10; Иоан. 20:11—13.

На апостолитѣ.

Дѣян. 1:10, 11...Доклѣ гледаха къмъ небето, когато се Той възнасяше, ето, застанаха прѣдъ гѣхъ двама мжже въ бѣли дрехи и рекоха: мжже галилейци, какво стоите и гледате къмъ небето? Този Исусъ, Който се възнесе отъ васъ на небето, ще дойде по сщия начинъ, както Го видѣхте да отива на небето.

На Петра и другитѣ апостоли.

Дѣян. 5:19, 20...Прѣзъ нощъта Ангелъ Господень отвори вратата на тъмницата и, като ги изведе, каза *имъ*: идете, застанете въ храма и говорете на народа всички думи на тоя благодатенъ животъ.

Дѣян. 12:7—10...Ето, Ангелъ Господень застана, и свѣтлина блѣсна въ тъмницата. *Ангелътъ*, като побутна Петра въ хълбока, събуди го и рече: стани скоро! И веригитѣ паднаха отъ ржцѣтъ му. Тогава Ангелътъ му рече: опаши се и обуй си обувката. Така той и направи. Послѣ му казва: облѣчи дрехата си и върви слѣдъ мене! *Петъръ* излѣзе и вървѣше слѣдъ него, и не знаеше, че това, що прави Ангелътъ, е истина, а мислѣше, че гледа видѣние. Като минаха първата и втората стража, дойдоха до желѣзнитѣ врата, които водѣха за въ града и които имъ се отвориха сами: тѣ излѣзоха и прѣминаха една улица, и тозъ-часъ Ангелътъ отстѣпи отъ него.

На Филипа.

Дѣян. 8:26...На Филипа Ангелъ Господень каза: стани и трѣгни къмъ югъ по пѣтя, който води отъ Иерусалимъ за Газа и който е пустъ.

На Корнилия.

Дѣян. 10:3—6. Около деветия часъ прѣзъ деня *той* видѣ явно въ видѣние Ангелъ Божий, който влѣзе при него и му рече: Корнилие! А той се вгледа въ него и уплашенъ каза: какво Господи? *Ангелътъ* му отговори: твоитѣ молитви и милостини възлѣзоха за споменъ прѣдъ Бога. И сега, пратѣ човѣци въ Иопия и повикай Симона, нареченъ Петъръ: той е на гости у нѣкой-си усмаръ Симона, чиято кжща се намира при морето; той ще ти каже думи, чрѣзъ които ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ.

На Павла.

Дѣян. 27:23...Нощесъ ми се яви Ангелъ отъ Бога, Коумо приналежа и Коумо служба (и каза: не бой се, Павле, ти трѣбва да излѣзешъ прѣдъ кесаря; и ето, Господь ти подари всички тия, които плуватъ съ тебе).

На Иоана.

Откр. 22:8...Азъ, Иоанъ, гледахъ и чувахъ това (пророческитѣ думи). А когато чухъ и видѣхъ, паднахъ да се поклоня прѣдъ нозѣтъ на Ангела, който ми казваше това.

Антихристъ.

Дохождането му се прѣдрече.

Дан. 11 : 36. 37.,...Ще постъпва тоя (сѣверниятъ) царь по всещение, ще се въздигне и възвеличи по-високо отъ всѣко божество, ще вземе да говори хулно за Бога на боговетъ и ще има успѣхъ, доклѣ се не изпълни гнѣвътъ: защото, което е прѣдопрѣдѣлено, то ще се изпълни. За боговетъ на бацитъ си не ще помисли, ни желание на жени, нито дори нѣкакво божество ще уважи, защото ще възвеличи себе си по-горѣ отъ всички.“

2 Сол. 2 : 3. Никой да ви не прѣлъсти по никой начинъ; защото *оня день не ще настъпи*, доклѣ първомъ не дойде отстъплението и се не открие човѣкътъ на грѣха, синътъ на погибелта.

1 Тим. 4 : 1....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстъпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

Изобразява се като измамникъ.

Мат. 24 : 5....Мнозина ще дойдатъ въ Мое име, говорейки: азъ съмъ Христосъ; и ще прѣлъстятъ мнозина.

Мат. 24 : 24....Ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци и ще покажатъ голѣми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ.

2 Сол. 2 : 10. (Господь Исусъ ще убие *тогова*, чието явяване,...е)...съ всѣко неправедно прѣлъстяне ония, които загинватъ, задѣто не сж приели любовта на истината за свое спасение.

Той отрича Отца и Сина.

1 Иоан. 2 : 22. Кой е лъжець, ако не оня, който отрича, че Исусъ е Христосъ? Той е антихристъ, който отрича Отца и Сина.

Отрича въяплощението Христово.

1 Иоан. 4 : 3....Всѣкой духъ, който не изповѣдва, че въ плътъ е дошълъ Исусъ Христосъ, не е отъ Бога: това е *духътъ* на антихриста, за когото сте слушали, че иде, па и сега е вече въ свѣта.

2 Иоан. 1 : 7....Въ свѣта влѣзоха мнозина прѣлъстници, които не изповѣдватъ, че Исусъ Христосъ е дошълъ въ плътъ; такъвъ *човѣкъ* е прѣлъстникъ и антихристъ.

Прави лъжливи чудеса.

2 Сол. 2 : 9. (Господь Исусъ ще убие...) *тогова*, чието явяване, по дѣйствиe на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса.

Откр. 13 : 13, 14. (Звѣрътъ)...вършеше голѣми личби, та дори и огънь свалаше отъ небето на земята прѣдъ човѣцитѣ.

Прѣслѣдва светиитѣ.

Дан. 7 : 21. Гледахъ, какъ тоя рогъ (който на гледъ стана по-голѣмъ отъ другитѣ) водѣше борба съ светиитѣ и ги надвиваше.

Откр. 13 : 7....Даде му се (на звѣра) да воюва противъ светиитѣ и да ги побѣди; даде му се власть надъ всѣко колѣно, езикъ и народъ.

Въ апостолскитѣ врѣмена духътъ му се бѣ усилилъ.

1 Иоан. 2:18. Дѣца, послѣдно врѣме е. И както сте слушали, че иде антихристътъ, и сега сж се появили вече много антихристи: отъ това и познаваме, че е послѣдно врѣме.

Христось ще дойде да го унищожи.

Дан. 7:10, 11. Огнена рѣка излизаше и минуваше прѣдъ Него (Стария по дни); хиляда хиляди Му служеха, и десетки хиляди по десетъ хиляди прѣдстояха прѣдъ Него; сждии седнаха, и книги се разтвориха. Видѣхъ тогава, че за изреченитѣ горделиви думи, каквито рогътъ говори, звѣрътъ биде убитъ прѣдъ очитѣ ми, и тѣлото му смазано и прѣдадено на огънь, за да изгори.

2 Сол. 2:8. Тогава и ще се открие беззаконникътъ, когото Господъ Иисусъ ще убие съ духа на устата Си, и чрѣзъ блѣсъка на Своето пришествие ще изтрѣби.

Апостоли.

Христось се нарича пратеникъ.

Евр. 3:1...Братя свети, участници въ небесното звание, разберете пратеника и първосвещеника на нашето вѣроизповѣдание, Иисуса Христа.

Апостолитѣ отъ Христа бѣха отредени и избрани.

Марк. 3:14...Отреди *отъ тѣхъ* дванайсетъ, за да бждатъ съ Него и да ги разпраца да проповѣдватъ.

Иоан. 15:16. Не вие Мене избрахте, но Азъ васъ избрахъ и ви поставихъ да идете и да принасяте плодъ, и плодътъ ви да прѣбждва, та, каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, да ви даде.

Отъ Христа приеха името си.

Лук. 6:13...Повика ученицитѣ Си и избра отъ тѣхъ дванайсетъ, които нарече апостоли.

Призвани сж: отъ Бога.

1 Кор. 1:1. Павелъ, призванъ апостоль Иисусъ Христовъ по воля Божия...

1 Кор. 12:28...Отъ васъ Богъ постави въ църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; послѣ *такива*, които иматъ сили *чудотворни* и дарби за лѣкуване; слѣдъ това застѣпници, управници и *такива*, които да *говорятъ* разни езици.

Гал. 1:1. Павелъ апостоль, *призванъ* не отъ човѣци, нито чрѣзъ човѣкъ, а чрѣзъ Иисуса Христа и Бога Отца, Който Го възкреси огъ мъртвитѣ.

1 Тим. 1:1. Павелъ, апостоль Иисусъ Христовъ по повеление на Бога, нашия Спаситель, и на Господа Иисуса Христа, нашата надежда.

Отъ Христа.

Мат. 9:9. Когато минаваше оттамъ, Иисусъ видѣ одного човѣка, на име Матей, седналъ на митницата, и му казва: върви слѣдъ Мене. И той стана и тръгна слѣдъ Него.

Мат. 10:1...Като повика дванайсетъгѣхъ Си ученици, даде

имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣр-
риватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ.

Марк. 1 : 16—20... Като вървѣше покрай Галилейско море, видѣ Симона и брата му Андрея да хвърлятъ мръжа въ морето, понеже бѣха рибари. И рече имъ Исусъ: вървете слѣдъ Мене, и Азъ ще ви направя да бждете ловци на човѣци. И тѣ веднага оставиха мръжитѣ си и тръгнаха слѣдъ Него. И като отмина малко, Той видѣ Иакова Зеведеевъ и брата му Иоана, сжщо въ корабъ, да кърпятъ мръжитѣ си; и тозъ часъ ги повика. И тѣ оставиха баща си Зеведея въ кораба съ надничаритѣ и тръгнаха слѣдъ Него.

Марк. 2 : 14. Като вървѣше, видѣ Левия Алфеевъ, който седѣше на митницата, и му каза: върви слѣдъ Мене. Той стана и тръгна слѣдъ Него.

Марк. 3 : 13... Възкачи (се) на планината и повика при Себе Си, които Самъ искаше; и дойдоха при Него.

Иоан. 1 : 43... Исусъ поиска да отиде въ Галилея, и намира Филипа и му каза: върви слѣдъ Мене.

Дѣян. 20 : 24... Менъ не ме е за нищо грижа, нито ми е свидень животътъ, стига само да свърша съ радостъ попрището си и службата, която приехъ отъ Господа Исуса, да проповѣдвамъ евангелието на Божията благодать. (Павель).

Дѣян. 26 : 16. (Чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ: Савле, Савле, що Ме гонишъ? Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишъ.) Но стани и се изправи на нозѣтѣ си; защото Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открива.

Римл. 1 : 5. (Павель,...отреденъ за Божието благовѣстие, което Богъ отъ по-напрѣдъ бѣ общалъ чрѣзъ пророцитѣ, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ...Исуса Христа. Господа нашего), чрѣзъ Когото получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи.

2 Кор. 5 : 20... Ние изпълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ увѣщава чрѣзъ насъ. Молимъ ви отъ име Христово: примирете се съ Бога!

2 Петр. 3 : 2. (Пробуждамъ вашая чистъ разумъ), за да си спомните думитѣ, изпрѣди казани отъ светитѣ пророци, и заповѣдта на Господа и Спасителя, прѣдадена отъ вашитѣ апостоли. *Отъ Духа Светаго.*

Дѣян. 13 : 2. Когато *тѣ* (нѣкои пророци и учители) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

Дѣян. 13 : 4... Изпратени отъ Духа Светаго, тѣ слѣзоха въ Селевкия, а оттамъ отплуваха за Кипъръ.

Дѣян. 16 : 6, 7. Като прѣминаха Фригия и страната Галатийска, тѣ (Павель, Сила и Тимотей) не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия. А като дойдоха въ Мисия, опитваха се да идатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пушна.

Дѣян. 20 : 28. (Павель рече на Ефескитѣ презвитери:) Вни-

мавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Тѣ бѣха безкнижни човѣци.

Дѣян. 4:13. Като виждаха смѣлостъта на Петра и Иоана и като разбраха, че сж безкнижни и прости човѣци, чудѣха се; пъкъ и добръ знаеха, че тѣ бѣха съ Исуса.

Тѣ бѣха избрани отъ долно съсловие.

Мат. 4:18—20....Като вървѣше покрай Галилейско море, (Иисусъ) видѣ двама брата, Симона, наричанъ Петъръ, и брата му Андрея, да хвърлятъ мръжа въ морето; понеже бѣха рибари; и казва имъ: вървете слѣдъ Мене, и Азъ ще ви направя ловци на човѣци. И тѣ веднага оставиха мръжитѣ, и тръгнаха слѣдъ Него.

Първомъ бѣха изпратени до дома Израилевъ.

Мат. 10:5, 6....Дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза: по пѣтъ къмъ езицици не ходете и въ самарянски градъ не влизайте; а отивайте най-вече при загубенитѣ овци на дома Израилевъ.

Лук. 24:47. (Тѣ е писано, и тѣй трѣбваше Христосъ да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ на третия день), и да бжде проповѣдвано въ Негово име покаяние и прощение на грѣховецѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ.

Дѣян. 11:19....Ония, които се бѣха разпрѣснали отъ гонението, настанало при *убиването на Стефана*, стигнаха до Финикия, Кипъръ и Антиохия и никому не проповѣдваха словото, освѣнъ на иудеи.

Дѣян. 13:46. Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: първомъ вамъ трѣбваше да бжде проповѣдвано словото Божие, но понеже го отхвърляте и намирате сами себе си недостойни за вѣченъ животъ, ето, обръщаме се къмъ езицицитѣ.

Послѣ бѣха изпратени да проповѣдватъ Евангелието на всички народи.

Мат. 28:19, 20....Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазятъ всичко, що съмъ ви заповѣдалъ, и ето, Азъ съмъ съ васъ прѣзъ всички дни до свършъка на свѣта. Аминъ.

Марк. 16:15 И рече имъ: идете по цѣлъ свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари. Лук. 24:47.

Дѣян. 9:15....Господь му (на Анания) каза: иди, защото той (Савель) Ми е избранъ сждъ. за да понесе името Ми прѣдъ народи, царе и синове Израилеви.

Дѣян. 19:10. (Павель...всѣкидневно проповѣдваше въ училището на нѣкого-си Тирана). Това трая до двѣ години, тѣй че всички жители на Асия, както иудеи, тѣй и елини, чуха словото на Господа Исуса.

Дѣян. 22:21....Каза ми (Господь): иди! Азъ ще те пратя далеко — при езицицитѣ (Павель). Гал. 1:16; Гал. 2:2; Еф. 3:8; 2 Тим. 1:11.

Дѣян. 26:17 ...Отнимамъ (те) отъ народа *иудейски* и отъ езицицитѣ, при които те пращамъ сега.

Римл. 10:18....Казвамъ: нима тѣ не чуха (благовѣстието)?

Напротивъ, „гласътъ имъ се разнесе по цѣла земя, и думитѣ имъ — до краищата на вселенната“. Пс. 18:5.

Кол. 1:6. (Истинското слово на благовѣстието)...прѣбжда у васъ, както и въ цѣль свѣтъ, и приняся плодъ и расте, както и между васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать.

Петъръ е апостолъ на иудеитѣ.

Гал. 2:7, 8....Менѣ е повѣрено да благовѣстя на необрѣзанитѣ, както Петру — на обрѣзанитѣ (понеже Оня, Който помогна на Петра въ апостолството между обрѣзанитѣ, помогна и на мене между езичниците).

Павелъ е апостолъ на езичниците.

Дѣян. 13:6....Понеже тѣ (иудеи и елини) се противѣха и хулѣха, той си отърси дрехитѣ и имъ каза: кръвта ви — върху главитѣ ви! Азъ съмъ чистъ; отсега отивамъ при езичниците. Дѣян. 13:46.

Римл. 11:13. На васъ, езичниците, казвамъ: до колкото съмъ апостолъ на езичниците, азъ прославямъ службата си.

Римл. 15:16. (Писахъ ви, братя, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бъда служителъ на Исуса Христа между езичниците и свещенодѣйствиено да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносътъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

1 Тим. 2:7....Азъ съмъ поставенъ проповѣдникъ и апостолъ (истина казвамъ въ Христа, не лъжа), учителъ на езичниците въ вѣрата и истината.

Христосъ поучаваше апостолитѣ да не сж страхливи, но да Го проповѣдватъ смѣло.

Мат. 10:27—33. Коего ви говоря въ тъмнина, кажете го на видѣло; и което чуете на ухо, разгласявайте отъ покривитѣ. И не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената. Не двѣ ли врабчета се продаватъ за единъ асарий?¹⁾ И ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земята безъ *волята* на вашия Отецъ; а вамъ и космитѣ на главата сж всички прѣброени; не бойте се, прочее: отъ много врабчета вие сте по-цѣнни. И тъй, всѣки, който Мене признае прѣдъ човѣцитѣ, ще призная и Азъ него предъ Моя Отецъ небесенъ; а който се отрече отъ Мене прѣдъ човѣцитѣ, и Азъ ще се отрека отъ него прѣдъ Моя Отецъ небесенъ.

Дѣде имъ се: да се изпълнятъ съ Духа Светаго.

Иоан. 20:22....Духна и имъ каза: приемете Духа Светаго.

Дѣян. 2:1—4. Когато настана день Петдесетница, *тѣ* всички въ единомислие бѣха заедно. И внезапно биде шумъ отъ небето, като че идѣше силенъ вѣтъръ, и напълни цѣлата кѣща, дѣто седѣха. И явиха имъ се езици, като че огнени, които се раздѣляха, и се спрѣха по единъ на всѣкиго отъ тѣхъ. И всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Дѣян. 4:31....Слѣдъ като се тѣ помолиха, потресе се мѣ-

¹⁾ дребна монета.

стото, дѣто бѣха събрани, и всички се изпълниха съ Духъ Светий и съ дързновение говорѣха словото Божие.

Дѣян. 6:3. (Дванайсетѣтъ апостоли казаха на множеството ученици:)...Братя, погрижете се да *изберете* измежду васъ седемъ души съ добро име, изпълнени съ Духъ Светий и съ мъдрость, които ще поставимъ на тая служба.

Дѣян. 9:17. Анания отиде и влѣзе въ къщата и, като възложи върху му рѣцѣ, рече: брате Савле! Господь Иисусъ, Който ти се яви по пътя, по който дохождаше *ти*, ме прати, за да прогледашъ и да се изпълнишъ съ Духъ Светий.

1 Кор. 7:40....Мисля, че и азъ имамъ Духъ Божий.

1 Кор. 12:7—11....Всѣкому се дава да се прояви у него Духътъ за *обща* полза; защото одному се дава чрѣзъ Духа слово на мъдрость, другиму — слово на знание, чрѣзъ сщия Духъ; едному — вѣра, чрѣзъ сщия Духъ; другиму — дарби за лѣкуване, чрѣзъ сщия Духъ; едному -- чудодѣйствия, другиму — пророчество, едному — да различава духоветѣ, другиму — разни езици, а другиму да тълкува езици. Всичко това го произвежда единъ и сщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкому поотдѣлно, както си иска.

1 Сол. 4:8... (Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ). И тъй, който отхвърля *това*, той отхвърля не човѣка, а Бога, Който и даде Своя Свети Духъ въ насъ.

2 Тим. 1:14. Запази добрия залогъ чрѣзъ Духа Светаго, Който живѣе въ насъ.

Иак. 4:5. Или мислите, че напразно говори Писанието: „до ревнивостъ *Богъ* обича духа, който е вселилъ въ насъ“.

Духъ Светий да ги настави на истината.

Иоан. 14:26....Утѣшителтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще ви изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Иоан. 15:26....Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви прата отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упжти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

Да ги наставлява, какъ да отговарятъ на противницитетъ.

Мат. 10:19, 20...Кога ви прѣдаватъ, не се грижете, какъ или що да говорите; защото въ оня часъ ще ви бжде внушено, какво да кажете; защото не сте вие, които ще говорите, а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ. **Марк. 13:11.**

Лук. 12:11,12...Кога ви заведатъ въ синагогитѣ и при началствата и властитѣ, не се грижете, какъ или що да отговорите, или що да кажете; защото Духъ Светий ще ви научи въ сщия часъ, какво трѣбва да кажете.

Дѣян. 6:10. (Нѣкои влѣзоха въ прѣпирня съ Стефана); ала не можеха да противостоятъ на мъдростъта и духа, съ който той говорѣше.

1 Кор. 2:12, 13...Ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ ова, що ни е дарувано стъ

Бога; това и проповѣдваме не съ думи, научени отъ човѣшка мъдростъ, а съ думи, научени отъ Духа Светаго, като сравняваме духовното съ духовно.

Нарочно се посветиха да проповѣдватъ словото Божие.

Дѣян. 6:4 ...Ние постоянно ще прѣбждаме въ молитва и въ служба на словото.

Тѣ били пратени да проповѣдватъ Евангелието.

Марк. 16:15....Рече имъ: идете по цѣль свѣтъ и проповѣдайте Евангелието на всички твари.

Марк. 16:20. (Господь се възнесе на небето и седна отдесно на Бога). Тѣ пъкъ отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господь имъ помагаше и подкрѣпяваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше....

Дѣян. 14:7. (Павелъ и Варнава прибѣгнаха въ ликоонскитѣ градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности), и тамъ благовѣстѣха.

Дѣян. 15:7. Слѣдъ дълго съвмѣстно разискване стана Петъръ и имъ рече: мъже братя! Вие знаете, че Богъ отъ първитѣ дни избра измежду насъ мене, та отъ моитѣ уста да чуятъ езичниците тѣ евангелското слово и да повѣрватъ.

Римл. 1:15. ..Колкото зависи отъ мене, готовъ съмъ да благовѣста и вамъ, които сте въ Римъ.

Римл. 15:19. Съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ,...разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирикъ.

2 Кор. 5:19....Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Еф. 6:19. (Молете се) и за мене, та, като отварямъ уста, да ми се даде слово, дързновено да възвѣствамъ тайната на благовѣстието.

1 Сол. 2:4....Както Богъ ни удостои да ни повѣри благовѣстието, тѣй и говоримъ — не за да угаждаме на човѣци, а на Бога, Който изпитва сърдцата ни.

Тѣ били опълномощени да възвѣщаватъ благодать и прощение на грѣшнитѣ.

Ис. 40:1, 2. Утѣшавайте, утѣшавайте Моя народъ, казва вашиятъ Богъ; говорете на Иерусалимъ, що му е по сърдце, и възвѣствайте му, че врѣмето на неговата борба се изпълни, че за неправдата му е дадено удовлетворение, защото отъ ржката Господня получи двойно за всички свои грѣхове.

Иоан 20:23. На които простите грѣховетѣ, тѣмъ ще се простятъ; на които задържите, ще се задържатъ.

Дѣян. 10:42, 43....Заповѣда ни да проповѣдваме на людетѣ и да свидѣлствуваме, че Той е опрѣдѣлениятъ отъ Бога Сдия надъ живи и мъртви. За Него всички пророци свидѣлствуватъ, че всѣкой, който вѣрва въ Него, ще получи прошка на грѣховетѣ чрѣзъ Неговото име (Петъръ).

Отъ тѣтъ се изисквало: да сж смирени.

Марк. 9:33 —37. Дойдоха въ Капернаумъ; и когато Той бѣше

вжщи, попита ги: за какво разсъждавахте изъ пѣтя помежду си? Тѣ мълчаха, понеже изъ пѣтя бѣха разговаряли помежду си, кой е по-голѣмъ. И като седна, повика дванайсетѣтѣхъ и имъ рече: който иска да бжде пръвъ, нека да бжде най-послѣденъ отъ всички и на всички слуга. И като взе едно дѣте, изправи го по-срѣдъ тѣхъ, прѣгърна го и имъ рече: който приеме едно таково дѣте въ Мое име, Мене приема. а който Мене приема, приема нѣ Мене, а Тогова, Който Ме е пратилъ.

Лук. 22 : 24—30....Имаше и прѣпирня помежду имъ, кой отъ тѣхъ да се смѣта за по-голѣмъ. А той имъ рече: царетѣ на езичниците господаруватъ надъ тѣхъ. а ония, които ги владѣятъ, благодѣтели се наричатъ; а вие недѣйте тъй: но по-голѣмиятъ между васъ да бжде като по-малкиятъ, и който началствува, да бжде като оня, който слугува. Зашото кой е по-голѣмъ: който седи на трапезата ли, или който слугува? Не е ли оня, който седи? Пъкъ Азъ съмъ срѣди васъ като прислужникъ. Но вие сте, които устояхте съ Мене въ Моитѣ напасти, и Азъ Ви завѣщавамъ, както Ми завѣща Моятъ Отецъ, царство, за да ядете и пиете на трапезата Ми въ Моето Царство, и да седнете на прѣстоли да сждите дванайсетѣтѣхъ колѣна Израилеви.

Да иматъ себеотрицание.

Мат. 10 : 37—39. Който обича баща или майка повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който обича синъ или дъщеря повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който не взима кръста си, а слѣдва подирѣ Ми, не е достоенъ за Мене. Който е запазилъ душата си, ще я изгуби, а който е изгубилъ душата си заради Мене, ще я запази.

Да се любятъ помежду си.

Иоан. 15 : 17. Това ви заповѣдвамъ: да любите единъ другиго. **Христосъ даде еднаква власть на всѣхъиго едного отъ тѣхъ.**

Мат. 16 : 19. (Азъ ти казвамъ: ти си Петъръ¹⁾), и на тоя камъкъ ще съградя църквата Си...) и ще ти дамъ ключоветѣ на царството небесно, и каквото свържешъ на земята, ще бжде свързано на небесата; и каквото развържешъ на земята, ще бжде развързано на небесата.

Мат. 18 : 18. Истина ви казвамъ: каквото свържете на земята, ще бжде свързано на небето; и каквото развържете на земята, ще бжде развързано на небето.

2 Кор. 11 : 5....Азъ мисля, че въ нищо не съмъ по-долень отъ върховнитѣ апостоли.

Тѣ не бѣха отъ свѣта.

Иоан. 15 : 19. Да бѣхте отъ свѣта, свѣтътъ щѣше да люби своето; а понеже не сте отъ свѣта, затова свѣтътъ ви мрази.

Иоан. 17 : 16. Тѣ не сж отъ свѣта, както и Азъ не съмъ отъ него. **Свѣтътъ ги ненавиждаше.**

Мат. 10 : 22....Ще бждете мразени отъ всички заради Моето име, но, който прѣтърпи до край, ще бжде спасень. **Мар. 13:13; Лук. 21:17.**

¹⁾ Камъкъ.

Мат. 24:9...Ще ви прѣдадатъ на мжки и ще ви убиятъ; и ще бждете мразени отъ всички народи, заради Моето име.

Иоан. 15:18. Ако свѣтътъ ви мрази, знайте, че Мене прѣди васъ е намразилъ.

Тѣ прѣтърпѣха гонения и страдания.

Мат 10:16—18. Ето, Азъ ви пращамъ като овци посрѣдъ вълци: и тѣй, бждете мждри като змии и незлобиви като гълъби. Пазете се отъ човѣцитѣ; защото тѣ ще ви прѣдадатъ на сждилища и въ синагогитѣ си ще ви бичуватъ, и ще ви поведатъ прѣдъ управници и царе заради Мене, за да свидетѣлствувате прѣдъ тѣхъ и прѣдъ езичницитѣ.

Лук. 21:16. Ще бждете прѣдадени тѣй сжщо и отъ родители и отъ братя, и отъ роднини и приятели. и нѣкои отъ васъ ще умъртвятъ.

Иоан. 15:20. Помнете словото, що ви казахъ Азъ: нѣма слуга по-голъмъ отъ господаря си. Ако Мене гонѣха, и васъ ще гонятъ; ако Моето слово спазѣха, и вашето ще спазятъ.

Иоан. 16:2. Ще ви изгонятъ отъ синагогитѣ; настѣпва дори врѣме, когато всѣкой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.

Иоан. 21:18, 19. (Иисусъ казва на Симона Петра:) Истина, истина ти казвамъ: когато бѣше по-младъ, самъ се опасваше и ходѣше, кждѣто си щѣше; а кога остарѣешъ, ще прострешъ ржцѣтъ си, и другъ ще те опаше и поведе, кждѣто не щешъ. А тѣва Той рече, като даваше да се разбере, съ каква смъртъ *Петъръ* ще прослави Бога. И като рече това, казва му: върви подирѣ Ми.

Дѣян. 4:3...Туриха ржка на тѣхъ (Петра и Иоана) и ги задържаха до сутринята; защото вече се бѣше свечерило.

Дѣян. 5:18 Туриха ржка на апостолитѣ и ги хвърлиха въ общата тъмница.

Дѣян. 5:40, 41. Тѣ (първосвещеницитѣ) го (Гамалиила) послушаха; и като повикаха апостолитѣ и ги биха, заповѣдаха имъ да не говорятъ за името Иисусово и ги пуснаха. А тѣ излѣзоха изъ синедриона радостни, че сж се удостоили да понесатъ безчестие за името на Господа Иисуса.

Дѣян. 7:58—60...Като го изведоха внѣ отъ града, хвърляха камъни върху му; а свидѣлитѣ сложиха дрехитѣ си при нозѣтъ на единъ момъкъ, по име Савель, и хвърляха камъни върху Стефана, който се молѣше и думаше: Господи Иисусе, приеми духа ми! И, като колѣнични, викна съ високъ гласъ: Господи, не зачитай имъ тоя грѣхъ! И като каза това, почина.

Дѣян. 9:23 24...Иудеитѣ се наговориха да го убиятъ; но Савель узна за този имъ заговоръ. Тѣ пкъ денемъ и ношемъ пазѣха портитѣ, за да го убиятъ.

Дѣян. 12:2. (Иродъ тури ржка на нѣкои отъ църквата, за да имъ стори зло,) и уби съ мечъ Иакова, брата Иоановъ.

Дѣян. 12:3—5. А като видѣ, че *това* се понрави на иудеитѣ, хвана и Петра — тогава бѣха днитѣ на Безквасници, — и, като го задържа, хвърли го въ тъмница и го прѣдаде на четири четворки войници да го пазятъ, като мислѣше слѣдъ Пасха да го

изведе прѣдъ народа. И тъй, Петъръ бѣше пазенъ въ тъмницата; а въ това врѣме църквата непрѣстанно се молѣше Богу за него.

Дѣян. 13:50... Иудеитѣ, като псдбудиха набожнитѣ и почетни жени и градскитѣ първенци, подигнаха гонение противъ Павла и Варнава и ги прогониха изъ своитѣ прѣдѣли.

Дѣян. 14:5... Езичницитѣ и иудеитѣ съ своитѣ началници, възбудени, се готвѣха да ги (Павла и Варнава) охулятъ и съ камъни убиятъ.

Дѣян. 14:19. Дойдоха отъ Антиохия и Икония нѣкои иудеи и, когато апостолитѣ разискаха дързновено, тѣ убѣдиха народа да ги напусне, думайки: не говорите нищо истинно, а за всичко лъжете; като надумаха народа, набиха Павла съ камъни и го извлѣкоха вѣнъ отъ града, мислейки го за мъртъвъ.

Дѣян. 16:22—24. Тогава тълпата налетѣ върху тѣхъ (Павла и Сила), а воеводитѣ раздраха дрехитѣ имъ и заповѣдаха да ги биятъ съ тояги; и като имъ наложиха много удари, хвърлиха ги въ тъмница, па заповѣдаха на тъмничния стражаръ добрѣ да ги пази. Като получи такъва заповѣдъ, стражарътъ ги хвърли въ вжтрѣшната тъмница, и возѣи имъ стегна въ клада.

Дѣян. 21:27—32... Асийскитѣ иудеи, като го видѣха въ храма, побуниха цѣлия народъ и туриха ржцѣ на него, викайки: мжже израилтяни, на помощ! Тоя човѣкъ учи всички навсѣкждѣ противъ народа, противъ закона и противъ това мѣсто; при това още и елини въведе въ храма, та оскверни това свето мѣсто. Защото прѣди това бѣха видѣли въ града съ него ефесеца Трофима и мислѣха, че Павелъ го е въвелъ въ храма. Цѣлиятъ градъ се раздвижи, и народътъ се стече. И като хванаха Павла, повлѣкоха го навѣнъ отъ храма; и веднага вратата бидоха затвсрени. И когато искаха да го убиятъ, стигна вѣстъ до хилядника на полка, че цѣлъ Иерусалимъ се е побунилъ; а той веднага взе войници и стотници и се спусна срѣщу тѣхъ; тѣ, като видѣха хилядника и войницитѣ, прѣстанаха да биятъ Павла.

Дѣян. 22:20... Когато се проливаше кръвьта на Стефана,... тамъ стояхъ и азъ и одобривахъ неговото убиване, като пазѣхъ дрехитѣ на ония, които го убиваха. (Павелъ).

Дѣян. 23:12—15... Нѣкои отъ иудеитѣ направиха заговоръ, заклеха се и си рекоха да не ядатъ, ни да пиятъ, доклѣ не убиятъ Павла. Тия, които сториха това съзаклатие, бѣха повече отъ четирисетъ души. Тѣ дойдоха при първосвещеницитѣ и старѣйшинитѣ и рекоха: съ клетва се заклехме нищо да не хапнемъ, докато не убиемъ Павла. Затова вие съ синедриона явете на хилядника утрѣ да го доведе долу прѣдъ васъ, ужъ че искате да разгледате по-точно дѣлото му; а ние, прѣди да наближи той, сме готови да го убиемъ.

1 Кор. 4:9... Мисля, че насъ, апостолитѣ, Богъ постави най-послѣдни, като осждени на смъртъ; понеже станахме зрѣлище на свѣта — на Ангели и човѣци.

1 Кор. 4:11—13. Дори до тоя часъ и гладуваме, и жадуваме, и ходимъ голи, и ни биятъ по лице, и се скитаме, и се трудимъ, работейки съ ржцѣтъ си. Злословени — благославяме:

гонени — търпимъ: хулени — молимъ се. Станахме като изметъ на свѣта, изметъ за всички досега.

1 Кор. 15:32. Ако азъ, *тъй да кажа* по човѣшки, се борихъ съ звѣрове въ Ефесъ, то каква полза за мене, щомъ мъртви не възкръсватъ? Да ядемъ и да приемъ, защото утрѣ ще умремъ!

2 Кор. 1:8—10....Не искаме, братя, да не знаете за нашата скърбъ, която ни постигна въ Асия; понеже бѣхме отегчени трърдѣ много и вѣнъ отъ силитѣ си, тъй че не се надѣвахме и живи да останемъ. Но сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвитѣ, Който ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Комуто се надѣваме, че пакъ ще ни избави.

2 Кор. 4:8—11. Отвредъ сме наскърбявани, но не стѣснявани; въ затруднение сме, но се не отчайваме; гонени биваме, но не изоставяни, повалени биваме, но не загинваме. Винаги носимъ въ тѣлото си мъртвостъта на Господа Исуса, та и животътъ Исусовъ да се открие въ тѣлото ни. Защото ние, жититѣ, непрѣстанно се прѣдаваме на смъртъ заради Исуса, та и животътъ Исусовъ да се открие въ смъртната ни плтъ.

Гал. 5:11. А за какво още ме гонятъ, братя, ако азъ и сега проповѣдвамъ обрѣзване? Тогава би се прѣкратила съблазньта отъ кръста.

2 Тим. 3:11. (Ти си послѣдвалъ) моитѣ гонения и страдания, що ме сполетѣха въ Антиохия, Икония, Листра, каквито гонения прѣтърпѣхъ; и отъ всичко ме избави Господъ.

2 Тим. 4:6....Азъ вече ставамъ жертва, и врѣмето на моето отхождане настѣпи.

2 Петр. 1:14. (За справедливо считамъ да ви подбудамъ съ напомнюване,) знаейки, че скоро ще оставя моята хижа, какт и Господъ нашъ Исусъ Христосъ ми яви.

Откр. 2:13. (На ангела на пергамската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи двуострия мечъ:) зная дѣлата ти, и дѣ живѣшъ, *тамъ*, дѣто е прѣстолътъ на сатаната, и държишъ името Ми, и не се отрече отъ вѣрата Ми дори въ днитѣ, когато вѣрниятъ Ми свидѣтель Антипа биде умъртвенъ между васъ, срѣди които живѣе сатаната.

Тѣ видѣха Христа въ плтъ.

Иоан. 1:14....Словото стана плтъ, и живѣ между насъ, пълно съ благодатъ и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца. Лук. 1:2.

Дѣян. 1:21, 22....Потрѣбно е, щото единъ отъ тия мже, които бѣха съ насъ прѣвъ цѣлото врѣме, докато прѣбждваше и общуваше съ насъ Господъ Исусъ, начевайки отъ Иоановото кръщение до деня, когато се възнесе отъ насъ, — да бжде заедно съ насъ свидѣтель на възкресението Му.

1 Кор. 9:1. Не съмъ ли апостолъ? Не съмъ ли свободенъ? Не съмъ ли видѣлъ Исуса Христа, Господа нашего? Не сте ли вие мое дѣло въ Господа?

Евр. 2:3. Какъ ние ще избѣгнемъ (отплата), ако занемаримъ такова велико спасение, което, бидейки отначало проповѣдвано отъ Господа, ни се удостовѣри отъ ония, които го бѣха чули *отъ Него?*

1 Иоан. 1:1—3. Което е било отначало, което сме чули, което сме видѣли съ очитѣ си, което сме наблюдавали и което рѣцѣтъ ни сж попипали, за Словото на живота (и животътъ е яви, и ние видѣхме, и свидѣтелствуваме, и ви възвѣстяваме вѣчния животъ, който бѣше у Отца и се яви намъ), което сме видѣли и чули, ви възвѣстяваме, за да имате и вие общение съ насъ; а нашето общение е съ Отца и Неговия Синъ Исуса Христа.

Петъръ, Иаковъ и Иоанъ присѣтствуваха по врѣме на прѣображеніето Господне.

Мат. 17:1—9....Слѣдъ шесть дни Исусъ взе съ Себе Си Петра, Иакова и Иоана, братъ му, и възведе ги насамъ на висока планина; и се прѣобрази прѣдъ тѣхъ: и лицето Му свѣтна като слънце, а дрехитѣ Му станаха бѣли като свѣтина. И ето, явиха имъ се Моисей и Илия, разговарящи съ Него. Тогава Петъръ отговори Исусу и рече: Господи, добръ е да бждемъ тука; ако искашъ, да направимъ тукъ три сѣнника: за Тебе единъ, за Моисея единъ, и единъ за Илия. Доклѣ още той говорѣше, ето, свѣтълъ облакъ ги засѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слушайте. И като чуха това ученицитѣ, паднаха ничкомъ и твърдѣ много се уплашиха. Но Исусъ, като се приближи, допрѣ се до тѣхъ и рече: станете и не бойте се! А тѣ, като подигнаха очи, не видѣха никого, освѣнъ едного Исуса. И когато слизаха отъ планината, Исусъ имъ заповѣда и каза: никому не обаждайте за това видѣние, доклѣ Синъ Човѣчески не възкрѣсне отъ мъртвитѣ. Марк. 9:2—9; Лук. 9:28—36.

Бѣха свидѣтели на възкресеніето и възнесеніето Христово.

Мат. 28:16, 17....Единайсетътъ ученици отидоха въ Галилея, на планината, дѣто имъ бѣ заповѣдалъ Исусъ; и като Го видѣха, поклониха Му се; а нѣкои се усъмниха.

Марк. 16:14. Най-сетнѣ се яви на самитѣ единайсетъ, когато вечеряха, и ги смѣри за невѣрието и жестокосърдието имъ. че не повѣрваха на ония, които Го бѣха видѣли възкрѣсналъ.

Лук. 24:33—41....Станаха, върнаха се въ Иерусалимъ и намѣриха събрани единайсетътъхъ и ония, които бѣха съ тѣхъ, да казватъ, че Господъ наистина възкрѣсналъ и се явилъ на Симона. И тѣ разказваха за случилото се по пѣтя, и какъ Го познаха, когато прѣломяваше хлѣба. Когато тѣ приказваха за това, Самъ Исусъ застана срѣдъ тѣхъ и имъ каза: миръ вамъ! Тѣ, смутени и изплашени, помислиха, че виждатъ духъ, но Той имъ рече: защо се смуцавате, и защо *такива* мисли влизатъ въ сърдцата ви? Вижете рѣцѣтъ Ми и нозѣтъ Ми: Азъ съмъ Сжщиятъ; попипайте Ме и вижете; понеже духътъ нѣма плътъ и кости, както виждате Мене, че имамъ. И като рече това, показа имъ рѣцѣтъ и нозѣтъ. А понеже тѣ отъ радостъ още не вѣрваха и се чудѣха, Той имъ рече: имате ли тукъ нѣщо за ядене?

Иоан. 20:19—28....Вечеръта въ тоя день, първи на седмицата, когато вратата на кжщата, дѣто се бѣха събрали ученицитѣ Му, стояха заключени, поради страхъ отъ иудеитѣ, дойде Исусъ, застана посрѣдъ и имъ каза: миръ вамъ! И това като ре-

че, показа имъ ржцѣтъ и нозѣтъ и ребрата Си. Ученицитѣ се зарадваха, като видѣха Господа. А Иисусъ пакъ имъ рече: миръ вамъ! Както Ме Отецъ прати, тъй и Азъ ви пращамъ. И като рече това, духна и имъ каза: приеете Духа Светаго. На които простите грѣховетѣ, тѣмъ ще се простятъ; на които задържите, ще се задържатъ. А Тома, единъ отъ дванайсетѣтъхъ, наричанъ Близнакъ, не бѣше съ тѣхъ, когато дохождѣ Иисусъ. Другитѣ ученици му казаха: видѣхме Господа. А той имъ рече: ако не видя на ржцѣтъ Му бѣлѣга отъ гвоздеитѣ, и не туря прѣста си въ раниитѣ отъ гвоздеитѣ, и не туря ржката си въ ребрата Му, нѣма да повѣрвамъ. Слѣдъ осемъ дена ученицитѣ Му бѣха пакъ вжщи, и Тома съ тѣхъ. Дойде Иисусъ, когато вратата бѣха заключени, застана посрѣдъ тѣхъ и рече: миръ вамъ! Послѣ каза на Тома: дай си прѣста тукъ, и вижъ ржцѣтъ Ми; дай си ржката и тури въ ребрата Ми; и не бжди невѣрващъ, а вѣрващъ. Отговори Тома и Му рече: Господь мой и Богъ мой!

Иоан. 21:1, 14. Слѣдъ това пакъ се яви Иисусъ на ученицитѣ Си при Тивериадско море....Това бѣше вече трети пжтъ, какъ Иисусъ се яви на Своитѣ ученици, слѣдъ като възкрѣсна отъ мъртвитѣ.

Дѣян. 1:1-9 Първатакнига, о, Теофиле, написахъ за всичко, що Иисусъ начена да върши и учи до деня, когато се възнесе, като даде чрѣзъ Духа Светаго заповѣди на апостолитѣ, които бѣ избралъ, на които и прѣдстави Себе Си живъ слѣдъ Своего страдание съ много вѣрни доказателства, като имъ се явяваше прѣзъ четирийсетъ дена и говорѣше за царството Божие; и като се събираше съ тѣхъ, *Той* имъ заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене; защото Иоанъ кръщавѣ съ вода, а вие нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий. Тѣ, прочее, като се събраха, питаха Го, думайки: въ това ли врѣме, Господи, възстановявашъ царството Израилево? А *Той* имъ отговори: не се пада вамъ да знаете врѣмената или годинитѣ, които Отецъ е положилъ въ Своя власть; но ще приеете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя. И като рече това, както *Го* тѣ гледаха, *Той* се подигна, и облакъ Го подзе изпрѣдъ очитѣ имъ.

Дѣян. 2:32 Тогова Иисуса Богъ възкреси, на което всички ние сме свидѣтели. (Петъръ)

Дѣян. 10:40, 41. Него Богъ възкреси на третия день и даде Му да се явява - нѣ на цѣлия народъ, а намъ, на прѣдизбранитѣ отъ Бога свидѣтели, които ядохме и пихме съ Него, слѣдъ възкресението Му отъ мъртвитѣ. (Петъръ).

Дѣян. 13:31. (Богъ Го възкреси отъ мъртвитѣ); прѣзъ много дни Той се явяваше на ония, които бѣха възлѣзли съ Него отъ Галилея за Иерусалимъ и които сега сж Негови свидѣтели прѣдъ народа. (Павель).

1 Кор. 15:5-8. (Азъ ви прѣдадохъ, че Христосъ)...се яви на Кифа и слѣдъ това на единайсетѣтъхъ; послѣ се яви на повечето отъ петстотинъ брата наведнажъ, отъ които повече сж

живи доднесъ, а нѣкои и починаха; послѣ се яви на Иакова, слѣдъ това на всички апостоли, а най-послѣ отъ всички яви се и на мене, като на нѣкой извергъ.

Лук. 24:50, 51. И ги изведе вънъ до Витания и, като дигна ржцѣтъ Си, благослови ги. И, както ги благославяше, отдѣли се отъ тѣхъ и се възнасяше на небето. Марк. 16:19.

Приеха сила да правятъ чудеса.

Мат. 10:1....Като повика дванайсетътъхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ.

Мат. 10:8. Болни изцѣрвайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бѣсове изгонвайте. Даромъ получихте, даромъ давайте. Марк. 3:15; Марк. 6:7.

Марк. 16:20. Тѣ...отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господь имъ помагаше и подкрѣпяваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше...

Дѣян. 2:43. Страхъ обзе всѣка душа, защото много чудеса и личби ставаха чрѣзъ апостолитѣ въ *Иерусалимъ*.

Имената имъ.

Мат. 10:2—4. А имената на дванайсетътъхъ апостоли сж тия: първиятъ Симонъ, наричанъ Петъръ, и Андрей, неговъ братъ, Иаковъ Зеведеевъ и Иоанъ, неговъ братъ, Филипъ и Вартоломей, Тома и Матей митаръ, Иаковъ Алфеевъ и Левей, наречень Тадей, Симонъ Кананитъ и Иуда Искариотъ, който Го и прѣдаде. Марк. 3:17—19; Лук. 6:13—16.

Дѣян. 1:26. Хвърлиха за тѣхъ (Варсава и Матия) жребие, и жребieto се падна на Матия; и той биде причисленъ къмъ единайсетътъхъ апостоли.

Безумие.

То е грѣхъ.

Пс. 37:6. Смърдятъ и гноясватъ моитѣ рани поради безумието ми.

Пс. 68:6. Боже, Ти знаешъ моето безумие, и грѣховетѣ ми не сж скрити отъ Тебе.

Пс. 84:9. Да послушамъ, какво ще каже Господь Богъ. Той ще изрече миръ на Своя народъ и на Своитѣ избрани, но тѣ да не паднатъ отново въ безразсждность.

1 Царств. 26:21....Саулъ каза: азъ съгрѣшихъ; върни се, сине мой Давиде, защото нѣма вече да ти правя зло, понеже днесъ душата ми бѣше скжпа въ твоитѣ очи; безумно постжпвахъ азъ и твърдѣ много съгрѣшихъ.

2 Царств. 24:10....Слѣдъ като Давидъ прѣброи народа, трепна му сърдце. И каза Давидъ на Господа: тежко съгрѣшихъ, дѣто постжпихъ тѣй; и сега моля Ти се, Господи, прости грѣха на Твоя рабъ, защото азъ постжпихъ твърдѣ неразумно.

Притч. 24:9. Каквато глупость намисли (зломишленикътъ), е грѣхъ, и кощунникътъ е гнусота за човѣцитѣ.

Тит. 3:3...И ние нѣкога бѣхме неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия, живѣхме въ злоба и зависть, бѣхме отвратителни, мразѣхме се единъ други.

Изхожда отъ сърдцето на човѣка.

Екл. 9:3. Това е тъкмо лошото въ всичко, що се върши подъ слънцето, че една сѣдба е за всички, и сърдцето на сино-ветѣ човѣшки е пълно съ зло, и въ сърдцето имъ, въ живота имъ има безумие; а слѣдъ това тѣ *отиватъ* при умрѣлитѣ.

Марк. 7:22. (Отвѣтрѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ) кражби, користолюбие (обиди), лукавства, коварство, разпѣтство, лукаво око, богохулство, гордостъ, безумство.

То е свойствено на младитѣ.

Притч. 22:15. Глупостъта се привързала къмъ сърдцето на момъка, но изправителната прѣчка ще я махне отъ него.

Богъ обърна мѣдростъта на тоя свѣтъ въ безумие.

1 Кор. 1:20. Дѣ е мѣдрецътъ? дѣ е книжовникътъ? дѣ е разисквачътъ на тоя вѣкъ? Не обезуми ли Богъ мѣдростъта на тоя свѣтъ?

Мѣдростъта на свѣта е безумие прѣдъ Бога.

Ис. 44:25. (Тѣй казва Господь: Азъ съмъ Господь.) Който правя нищожни личбитѣ на лъжепророцитѣ и наявѣ изваждамъ безумието на магесницитѣ, Който пропѣждамъ назадъ мѣдрецитѣ и знанието имъ обрѣщамъ на глупостъ.

1 Кор. 3:19...Мѣдростъта на тоя свѣтъ е безумство прѣдъ Бога, както е писано: „Той улавя мѣдритѣ въ тѣхното хитруване“.

Безумното у Бога е по-мѣдро отъ човѣцитѣ.

1 Кор. 1:25...Онова, що е безумно у Бога, е по-мѣдро отъ човѣцитѣ, и онова, що е немощно у Бога, е по-силно отъ човѣцитѣ.

Словото за кръста е безумство за погинвацитѣ.

1 Кор. 1:18, 21...Словото за кръста е безумство за ония, които гинатъ, а за насъ, които се спасяваме, е сила Божия. Понеже свѣтътъ съ *своята* мѣдростъ не позна Бога въ прѣмѣдростъта Божия, Богъ благоволи да спаси вѣрващитѣ съ безумството на проповѣдъта.

Христосъ е безумство за елинитѣ.

1 Кор. 1:23...Ние проповѣдваме Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазнѣнъ, а за елини безумство.

Онова, що е отъ Божия Духъ, е безумство за душевния човѣкъ.

1 Кор. 2:14. Душевниятъ човѣкъ не възприема онова, що е отъ Божия Духъ: за него *това* е безумство; и не може да го разбере, защото *то* се изслѣдва духовно.

Ние сме безумни зарадъ Христа.

1 Кор. 4:10. Ние сме безумни зарадъ Христа, а вие сте мѣдри въ Христа; ние сме немощни, а вие силни; вие сте славни, а ние безчестни.

Безумнитѣ се отричатъ отъ Бога.

Пс. 13:1. Рече безумецъ въ сърдце си: „нѣма Богъ“. Раз-

вратиха се *човѣцитѣ*, извършиха гнусни дѣла; нѣма кой да прави добро. Пс. 9: 25.

Не разбиратъ божественитѣ нѣща.

Пс. 91 : 7. Несмисленъ човѣкъ не знае, и невѣжа нѣма да разбере това. (Колко сж велики дѣлата Ти, Господи!)

Римл. 1 : 21...Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Не познаватъ нито Бога, нито дѣлата Му.

Иер. 5 : 4, 21...Рекохъ си: това сж, може би, сиромаси; тѣ сж глупави, защото не знаятъ пжтя Господень, закона на своя Богъ. (Затова тѣй казва Господь: обявете това въ дома Иакововъ, думайки:) чуй това, народе глупавъ и неразуменъ, който имашъ очи, а не видишъ, имашъ уши, а не чувашъ: (отъ Мене ли се не боите?)

Хулятъ Бога.

Пс. 73 : 22. Стани, Боже, защити дѣлото Си, спомни всѣкидневната хула къмъ Тебе отъ безумния.

Смѣятъ се надъ грѣха.

Притч. 14 : 9. Глупцитѣ се смѣятъ надъ грѣха, а посрѣдъ праведнитѣ има благоволение.

Смѣятъ се, кога вършатъ зло.

Притч. 10 : 23. За глупеца да върши нѣщо прѣстѣпно е като забава, а на разумния човѣкъ е свойствена мждростѣта.

Тежко имъ е да се отклоняватъ отъ зло.

Притч. 13 : 20. Изпълнено желание е приятно за душата; но за глупавитѣ е тежко да отбѣгватъ злото.

Прѣзиратъ поучението.

Притч. 1 : 7. Начало на мждростѣта е страхътъ Господень; (добрѣ разумѣватъ всички, които се водятъ отъ него; а благоговѣнието къмъ Бога е начало на разбиране;) само глупци прѣзиратъ мждростъ и поука.

Прѣзиратъ мждростѣта.

Притч. 23 : 9. Въ ушитѣ на глупавъ не говорй, защото той ще прѣзре разумнитѣ твои думи.

Притч. 24 : 7. Мждростѣта е твърдѣ висока за глупавия; той не ще отвори уста при портитѣ.

Мразятъ знанието.

Притч. 1 : 22. „Докога, невѣжи, ще обичате невѣжеството? Докога буйнитѣ ще се наслаждаватъ съ буйство? Докога глупцитѣ ще мразятъ знанието?“ Притч. 18 : 2.

Ходятъ въ тъмнина.

Екл. 2 : 14. На мждрия очитѣ сж въ главата му, а глупавиятъ ходи въ тъмнина; но узнахъ, че една сждба ги всички постига.

Мразятъ изобличението.

Притч. 12 : 1. Който обича поука, той обича знание; а който мрази изобличение, глупавъ е.

Притч. 17:10. На разуменъ по-силно дѣйствува мъмрене, нежели на глупавъ сто удара.

Иматъ се за мъдри.

Притч. 12:15. Пжтътъ на глупавия е правъ въ неговитѣ очи; но който слуша съвѣтъ, той е мъдъръ.

Римл 1:22. Наричайки себе си мъдри, тѣ обезумѣха.

Самонадѣяни сж.

Притч. 14:16. Мъдриятъ се бси и бѣга отъ злото, а глупавиятъ е лютъ и самонадѣвенъ.

Заблуждаватъ се въ пжтищата си.

Притч. 14:8. Мъдростята на разумния е да знае пжтя си, а глупостята на безразсжднитѣ е заблуда.

Прѣсищатъ се.

Притч. 30:22. (Отъ три нѣща се тресе земята, дори отъ четири, които не може да носи:) отъ робъ, кога стане царь; отъ глупецъ, кога до-сита яде хлѣбъ, (отъ позорна жена, кога се омжжва, и отъ слугиня, кога заема мѣстото на господарката си).
Сърдцето имъ е въ домъ на веселба.

Екл 7:4. На умнитѣ сърдцето е въ кжща, дѣто плачатъ, а на безумнитѣ сърдцето — въ кжща, дѣто се веселятъ.

Разточителни сж.

Притч. 21:20. Цѣнно съкровище и тлъстина има въ кжщата на мъдрия, а глупавиятъ човѣкъ ги разпилява.

Прѣдизвикателни сж.

Притч. 18:6. Устата на глупавия водятъ къмъ свада, и думитѣ му прѣдизвикватъ бой.

Клеветници сж.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глупавъ.

Закачливи сж.

Притч. 20:3. Честь е за човѣка да се въздържи отъ свада; а всѣкой глупецъ е закачливъ.

Гнѣвливи сж.

Екл. 7:9. Не бивай съ духа си бързъ на гнѣвъ, защото гнѣвътъ се гнѣзди въ сърдцето на глупави.

Явяватъ лесно гнѣва си.

Притч. 12:16. Глупавиятъ веднага ще изкаже гнѣва си, а благоразумниятъ скрива оскърблението.

Гнѣвътъ имъ е тежъкъ.

Притч. 27:3. Тежъкъ е камъкътъ. тежъкъ е и пѣсѣкътъ; но гнѣвътъ на глупеца е по-тежъкъ отъ единия и другия.

Гнѣвътъ имъ ги убива.

Иов. 5:2. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Гнѣвъ убива глупеца, и раздразнителность погубва безумеца.

Сж гнусни.

Пс. 52:2. Рече безумецъ въ сърдцето си: „нѣма Богъ“. Раз-

вратиха се човѣцитѣ и извършиха гнусни прѣстѣпления; нѣма кой да прави добро.

Развратни сѣ.

Притч. 7:22. Веднага той (неразумниятъ момъкъ) тръгна подирѣ ѣ (на чуждата жена), както волъ отива на клане (и както псе — на верига), както елень — на изстрѣлъ.

Не имъ прилича честь.

Притч. 26:1, 8. Както снѣгъ лѣтно врѣме и дъждъ по жетва, тѣй и честь не прилича на глупецъ. Каквото е оня, който тура въ прашка безцѣнъ камъкъ, такова е и оня, който отдава честь на глупецъ.

Иматъ само видъ на благочестие.

Лук. 11:39, 40... Господъ му (на фарисеина) рече: сега вие, фарисеитѣ, измивате чашата и паницата отвънъ, а пѣкъ вжтрѣшността ви е пълна съ грабежъ и лукавство. Безумци, не Сжщиятъ ли, Който сътвори външното, сътвори и вжтрѣшното?

Бавни въ вѣрата.

Лук. 24:25. Тогава Той (Иисусъ) имъ (на Клеопа и другаря му) рече: о, несмислени и мудни по сърдце да вѣрвате на всичко, що сж казали пророцитѣ!

Слушатъ Евангелието, но не го изпълняватъ.

Мат. 7:26... Всѣки, който слуша... Мои думи, и ги не изпълнява, ще заприлича на глупавъ човѣкъ, който си съгради кжща на пѣськъ.

Лѣниви сѣ.

Екл. 4:5. Глупавиятъ седи съ кръстосани ржиѣ и гризе плътята си.

Уповаватъ се на богатството си.

Лук. 12:20... Богъ му рече: безумнико, нощесъ ще ти поискатъ душата; а това, що си приготвилъ, кому ще остане?

Уповаватъ ес на себе си.

Притч 28:26. Който се надѣва на себе си, е глупавъ; а който постѣпва мждро, ще бжде спасенъ.

Покланятъ се на идоли.

Иер 10:8 Тѣ всички до единъ сж неразумни и глупави; суетно учение е дървото.

Римл. 1:22, 23. Наричайки себе си мждри, тѣ обезумѣха, и славата на нетлѣнния Богъ измѣниха въ образъ, подобенъ на тлѣненъ човѣкъ, на птици, на четвероноги и на влѣчуги.

Тѣхното жертвоприношение е лошо прѣдъ Бога.

Екл. 4:17. Пази ногата си, кога отивашъ въ Божия домъ, и бжди готовъ повече да слушашъ, нежели да гледашъ, какъ безумни принасятъ жертви; защото тѣ не мислятъ, че вършатъ лошо.

Тѣ прѣзиратъ родителитѣ си.

Притч. 15:20. Мждъръ синъ радва баща си, а глупавъ човѣкъ нехае за майка си.

Тъга сж на родителитѣ си.

Притч. 10:1. Мждъръ синъ радва баща си, а глупавъ синъ е тъга на майка си.

Притч. 17:25. Глупавъ синъ е скърбъ за баща си и огорчение за майка си.

Притч. 19:13. Глупавъ синъ е съкрушение за баща си, и свадлива жена е като неспиренъ капчукъ.

Другарството имъ е врѣдно.

Притч. 13:21. Който се събира съ мждри, мждъръ ще бжде; а който другарува съ глупави, ще се разврати.

Да общуваме съ тѣхъ е опасно.

Притч. 17:12. По-добрѣ е човѣкъ да срѣщне мечка, лишена отъ мечета, нежели глупецъ съ неговата глупость.

Да бѣгаме отъ тѣхъ.

Притч. 14:7. Бѣгай отъ глупавъ човѣкъ, у когото не забѣлѣзвашъ разумни уста.

Да ходимъ не като безумнитѣ.

Притч. 9:6. „Оставете неразумието, и ще живѣте; ходете по пѣтя на разума“.

Еф. 5:15....Гледайте, колко внимателно *трѣба* да постѣпвате: не като неразумни, а като мждри.

Съ устата си изригватъ глупость.

Притч. 15:2. На мждри езикътъ добри знания изказва, а на глупци устата глупость изригватъ.

Повтарятъ глупостта си.

Притч. 26:11. Както псе се връща на бълвоча си, тъй глупецъ повтаря своята глупость.

Притч. 27:22. Грухай съ черѣсло глупеца въ чутора заедно съ зърната, — глупостта му не ще се отдѣли отъ него.

Умножаватъ думитѣ си.

Екл. 5:2....Както сънища идватъ при много грижи, тъй и глассътъ на безумния се познава отъ многото думи.

Екл. 10:14. Глупецъ ще наговори много, *макаръ* човѣкъ и да не знае, какво ще бжде; та и кой ще му каже, какво ще бжде слѣдъ него?

Началото и краятъ на рѣчьта имъ е безумие.

Екл. 10:13. Първитѣ думи отъ устата му (на глупеца) сж глупость, а краятъ на рѣчьта отъ устата му — безумие.

Отговарятъ прѣди да сж чули.

Притч. 18:14. Който дава отговоръ, прѣди да е изслушалъ, глупавъ е, и срамъ за него.

Устата имъ сж развратени и се хранятъ съ глупость.

Притч. 15:14. На разуменъ сърдцето знание търси, а на глупци устата съ глупость се хранятъ.

Притч. 19:1. По-добрѣ сиромаяхъ, който ходи въ своята непорочность, нежели (богатъ) съ лъжливи уста, при това и глупавъ. **Чрѣвъ всичко се показватъ, че сж безумни.**

Екл. 10:3. По какъвто пѣтъ и да ходи глупецътъ, у него *винаги* не достига смисълъ, и всѣкиму той ще се изкаже, че е глупавъ

Иждростъта за тѣхъ е безумие.

Притч. 16:22. Разумътъ за ония, които го иматъ, е изворъ за животъ, а ученостъта на глупавитѣ е глупостъ.

Тѣ намиратъ радостъ въ безумието.

Притч. 15:21. За малоуменъ глупостъта е радостъ, а разуменъ човѣкъ ходи по правия пѣтъ.

Безумието изкривява пѣтищата имъ.

Притч. 19:3. Глупостъта на човѣка изкривява пѣтя му, а сърдцето му негодува противъ Господа.

Трудътъ имъ ги уморява.

Екл. 10:15. Трудътъ на глупеца го уморява, защото не знае дори пѣтя за въ града.

Словото Божие ги наставлява да придобиятъ разумъ.

Притч. 8:5. Научете се, неразумни, на благоразумие, и глупци, — на разумъ.

Трѣбва да ги убѣждаваме да оставятъ безумието си.

Пс. 74:5. Казвамъ на ония, които безумствуватъ: не безумствувайте, и на нечестивцитѣ: не дигайте рогъ.

Пс. 93:8. Вразумете се, несмислени люде! кога ще станете умни вие, невѣжи?

Гал. 3:1, 3. О, неразумни галатяни! Кой ви омая, та вече се не покорявате на истината *вие*, прѣдъ очитѣ на които Иисусъ Христосъ бѣ изобразенъ *така като да бѣ* разпнатъ помежду ви? Толкова ли сте неразумни? Слѣдъ като наченахте съ духъ, съ плътъ ли сега свършвате?

Не отговаряй на безумието имъ.

Притч. 26:4, 5. Не отговаряй на глупеца споредъ глупостъта му, за да не станешъ и ти подобенъ нему; не отговаряй на глупеца споредъ глупостъта му, за да се не помисли за мждъръ,

Дз споришъ съ безумень, значи, да нѣмашъ покой.

Притч. 23:9. Уменъ човѣкъ, като се сѣди съ глупавъ човѣкъ, сърди ли се, или се смѣе, — нѣма покой.

Който каже на брата си безумень, ще се накаже.

Мат. 5:22. Азъ... ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновень ще бѣде прѣдъ сѣда; а който каже на брата си: „рака“, виновень ще бѣде прѣдъ синедриона; а който пѣкъ каже: „безумнико“, виновень ще бѣде за геената огнена. **Богъ не е благодарень отъ безумнитѣ.**

Екл. 5:3. Кога давашъ оброкъ Богу, не се бави да го изпълнишъ, защото Той не благоволи къмъ глупави: каквото си обрекълъ, изпълни.

Тѣ нѣма да благоденствуватъ.

Притч. 1:32...Невѣжитѣ ще ги убие тѣхното упорство, а глупцитѣ ще ги погуби тѣхната безгрижностъ.

Ще се посрамятъ.

Притч. 3:35. Мждритѣ ще наслѣдятъ слава, а глупцитѣ — безславие.

Ще се накажатъ.

Пс. 106:17. Безразсудниятъ страдаха заради беззаконниятъ ти пжтища и за неправдитъ си.

Притч. 10:21. Устата на праведника упжтватъ мнозина, а глупавитъ умираатъ отъ недостигъ на разумъ.

Притч. 11:29. Който разсипва кжщата си, ще наслѣди вѣтъра, а глупавиятъ ще бжде робъ на мждрия по сърдце.

Притч. 19:29. Готови сж за кощунници сждилища, и удари за тѣлото на глупцитѣ.

Притч. 26:10. Силниятъ върши всичко произволно: и глупеца надарява, и всѣки минувачъ награждава.

Съ думитѣ си поврѣждатъ на себе си.

Притч. 10:8. Мждриятъ по сърдце възприема заповѣди, а глупавиятъ на уста ще се прѣпъне.

Притч. 10:14. Мждритѣ спазватъ знанието, а устата на глупеца сж близка гибель.

Екл. 10:12. Думи отъ устата на мждрецъ сж благодать, а устата на глупецъ самия него погубватъ.

Устата имъ сж примка за душата.

Притч. 18:7. Езикътъ на глупавия е гибель за него, и устата му сж примка за душата му.

Горко на безумнитѣ пророци!

Иез. 13:3. Тѣй казва Господь Богъ: горко на безумнитѣ пророци, които се водятъ отъ свой духъ, и нищо не сж видѣли!

Изобличение отъ мждъръ е по-добро отъ пѣсни на безумии.

Екл. 7:5. По-добрѣ да слушашъ изобличения отъ мждъръ, нежели да слушашъ пѣсни на глупави.

Описание на безумието.

Мат. 23:1—12....Царството небесно ще се оприличи на десетъ дѣвици, които взеха свѣтилницитѣ си и излѣзоха да посрѣщнатъ младоженеца; петъ отъ тѣхъ бѣха мждри, а петътъ неразумни. Неразумнитѣ, като взеха свѣтилницитѣ си, не взеха съ себе си масло; а мждритѣ, заедно съ свѣтилницитѣ си, взеха и масло въ сждоветѣ си и понеже младоженецътъ се бавѣше, всички задрѣмаха и заспаха. А посрѣднощъ се чу викъ: ето, младоженецътъ иде, излизайте да го посрѣщнете. Тогава всички тия дѣвици станаха и приготвиха свѣтилницитѣ си; а неразумнитѣ рекоха на мждритѣ: дайте ни отъ вашето масло, защото свѣтилницитѣ ни гаснатъ. Мждритѣ пкъ отговориха и казаха: да не би нѣкакъ да не стигне и намъ, и вамъ, по-добрѣ идете у продавачитѣ и си купете. А когато тѣ отидоха да купятъ, пристигна младоженецътъ, и готовитѣ влѣзоха съ него на свадбата, и вратата се затвориха. Послѣ дохождатъ и другитѣ дѣвици и викатъ: господине, господине, отвори ни! А той имъ отговори и рече: истина ви казвамъ, не ви познавамъ.

„Боже, ти знаешъ моето безумие“.

Пс. 68:6. Боже, Ти знаешъ моето безумие, и грѣховетѣ ми не сж скрити отъ Тебе.

„Не ме прѣдавай на безумния за охулване“.

Пс. 38:9. Избави ме отъ всичкитѣ ми беззакония, не ме прѣдавай на безумния за охулване.

ПРИМЪРИ:*Израилтянитѣ.*

Втор. 32:6. Това ли въздавашъ Господу, народе глупавъ и несмисленъ? Не е ли Той твой Отецъ, *Който* те усвои, създаде те и те уреди?

Иер. 4:22. Това произлиза отъ тамъ, че Моятъ народъ е глупавъ, не Ме познава: тѣ сж неразумни дѣца, и нѣма у тѣхъ разсѣдѣкъ: тѣ сж умни за зло, ала не умѣятъ да вършатъ добро.
Навалъ.

1 Царств. 25:25. (Щомъ Авигея видѣ Давида, падна при нозѣтъ му и рече:) Нека господарьтъ ми не обръща внимание на тоя зълъ човѣкъ, Навала; защото, каквото му е името, такъвъ е и той: Навалъ му е името, и безумието му е съ него. А азъ, твоя рабиня, не видѣхъ слугитѣ на моя господарь, които си пращаль.
Ровоамъ.

3 Царств. 12:8...Той не послуша съвѣта, който старцитѣ му бѣха дали, и се съвѣтва съ младежитѣ, които бѣха пораснали заедно съ него и които прѣдстояха при него.

Князетѣ цоански.

Ис. 19:11, 13. Да! обезумѣха князетѣ цоански; съвѣтътъ на мѣдритѣ фараонови съвѣтници стана безсмисленъ. Какъ ще кажете фараону: азъ съмъ синъ на мѣдрецитѣ, синъ на древнитѣ царе? Обезумѣха князетѣ цоански; измамиха се князетѣ мемфиски, и свърнаха Египетъ отъ пѣтя главатаритѣ на неговитѣ племена.

Пројоци.

Ос. 9:7. Дойдоха дни на посѣщение, дойдоха дни за отплата. Нека узнае Израиль, че глупавъ е прѣдсказвачътъ, безуменъ е оня, който се издава за вдъхновенъ, поради многото ти беззакония и голѣмата враждебность!

Човѣкъ, който строи на пѣсъкъ.

Мат. 7:26...Всѣки, който слуша...Мои думи, и ги не изпълнява, ще заприлича на глупавъ човѣкъ, който си съгради кжща на пѣсъкъ.

Фарисейтѣ.

Мат. 23:17, 19. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: златото, или храмътъ, който освещава златото? Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: дарътъ ли, или жертвеникътъ, който освещава дара?

Валаамъ.

2 Петр. 2:16...Биде изобличенъ за беззаконието си: безсловесната подяремница проговори съ човѣшки гласъ и възпрѣ безумието на пророка.

Благовѣстие.

Какво нѣщо е?

Лук. 2:10, 11... Рече имъ (на пастиритѣ) Ангелтъ: не бойте се: ето, благовѣстя ви голѣма радость, която ще бжде за всички човѣци; защото днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спаситель. Който е Христосъ Господь.

1 Кор. 15:1—3. Напомнямъ ви, братя, евангелието, което ви благовѣстихъ, което и приехте и въ което стоите; чрѣзь него се и спасявате, ако го държите, както съмъ ви благовѣстилъ, освѣнъ ако не сте напрасно повѣрвали. Азъ ви прѣдадохъ най-напрѣдъ онова, което бѣхъ и приелъ, че Христосъ умрѣ за грѣховеѣ ни, споредъ Писанията.

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Исусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които пръвъ съмъ азъ.

То се нарича: *разпоредба на Божиата благодать и тайна Христова.*

Еф. 3:2—4. Вие чухте за разпоредбата на благодатьта Божия, менѣ дадена за васъ, *именно*, че чрѣзь откровение *Богъ* ми извѣсти тайната (както и по горѣ ви писахъ накратко, отъ което, като четете, можете проумѣ, какъ съмъ схваналъ тайната на Христа). *Проповѣдь за Исуса Христа.*

Римл. 14:24... На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, споредъ благовѣстието ми и проповѣдъта за Исуса Христа, споредъ откритието на тайната, умълчавана отъ вѣчни врѣмена, (— на *Тогова* единаго прѣмждраго Бога, чрѣзь Исуса Христа, слава во-вѣки, аминь).

Благовѣстие за Исуса Христа.

Римл. 1:9. Богъ, Комуто служи съ духа си, като благовѣстявамъ за Сина Му, ми е свидѣтель, че непрѣстанно си спомнямъ за васъ.

1 Сол. 3:2... Изпроводихме Тимотея, нашъ братъ и Божий служитель и нашъ сътрудникъ въ Христовото благовѣстие, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви.

Благовѣстие за спасението.

Еф. 1:13. Чрѣзь Него (Христа) и вие, като чухте словото на истината — благовѣстието за вашето спасение, и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ.

Тайна на благовѣстието.

Еф. 6:19. (Молете се за всички светии) и за мене, та, като отварямъ уста, да ми се даде слово, дързновено да възвѣстявамъ тайната на благовѣстието.

Божие благовѣстие.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостоль, отреденъ за Божието благовѣстие.

1 Сол. 2:8. Тѣй ви бѣхме обикнали, че бѣхме готови да ви прѣдадемъ не само благовѣстието Божие, но и душитѣ си, понеже ни бѣхте станали драги.

Евангелие Божие.

1 Петр. 4:17... Врѣме е да почне сждѣтъ отъ Божия домъ; ако пъкъ *почне* първомъ отъ насъ, какъвъ ли ще е краятъ на ония, които се не покоряватъ на Божието евангелие?

Евангелие Христово.

2 Кор. 2:12. Когато дойдохъ въ Трояда да *проповѣдвамъ* Христовото евангелие, и врата ми бѣха отворени въ *име* Господне, (духътъ ми нѣмаше покой, понеже не намѣрихъ тамъ моя братъ Тита).

Евангелие на Божията благодать.

Дѣян. 20:24 ... Менъ не ме е за нищо грижа, нито ми е свидень животътъ, стига само да свърша съ радостъ попрището си и службата, която приехъ отъ Господа Исуса, да проповѣдвамъ евангелието на Божията благодать. (Павелъ).

Евангелие на царството.

Мат. 24:14... Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството по цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.

Слово Божие.

1 Сол. 2:13. Затова и ние непрѣстанно благодаримъ на Бога, задѣто, като възприехте слушаното отъ насъ слово Божие, усвоихте го *не като* слово човѣшко, а *като* слово Божие (каквото е и наистина), което и дѣйствува въ васъ, вѣрващитѣ.

Слово Христово.

Кол 3:16. Словото Христово да се вселява у васъ изобилно, съ всѣка прѣмъдростъ; учете се и се вразумѣвайте единъ други съ псалми, славословия и духовни пѣсни, като съ благодарностъ възпѣвате Господа въ сърдцата си.

Слово на истина.

2 Кор. 6:7. (Въ всичко се прѣпоръчваме за служители Божии,) съ слово на истина, съ сила Божия, чрѣзъ оржжията на правдата въ десна и лѣва рѣка.

Истина.

Гал. 3:1. О, неразумни галатяни! Кой ви омая, та *вече* се не покорявате на истината *вие*, прѣдъ очитѣ на които Исусъ Христосъ бѣ изобразенъ *така, както да бѣ* разпнатъ помежду ви?

Гал. 5:7. *Вие* отивахте добръ: кой ви спрѣ, да се не покорявате на истината?

Истина на благовѣстието.

Гал. 2:5. Тѣмъ (на примѣкналитѣ се лъжебрата) нито за часъ се оставихме да ни покорятъ, та да се запази у васъ истината на благовѣстието.

Слово на правдата.

Евр. 5:13. Всѣкой, който се храни съ млѣко, не е опитенъ въ словото на правдата, защото е младенецъ.

Слово на вѣрата.

имл. 10:8... Какво казва *Писанието*? „Близу до тебе е словото,

въ твоитѣ уста и въ твоето сърдце“, сирѣчь, словото на вѣрата, което проповѣдваме.

Слово на примирението.

2 Кор. 5:19.... Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзь Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Слово на спасението.

Дѣян. 13:25. Вамъ, мжже брата, синове на Авраамовия родъ, и на ония между васъ, които се боятъ отъ Бога, е пратено словото на това спасение. (Павель).

Слово на живота.

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние,) и майки въ себе си словото на живота, за моя похвала въ деня Христовъ, че не напрасно тичахъ и не напрасно се трудихъ.

Слово на царството.

Мат. 13:19. При всѣкиго, който слуша словото на царството и не разбира, дохожда лукавиятъ и грабва посѣяното въ сърдцето му: ето, кого означава посѣяното край пѣтя.

Служение на духа.

2 Кор. 3:8 (Ако служението на смъртта по букви, издълбано на камъни, бѣше тѣй славно,) то какъ не ще бжде много по-славно служението на духа!

То е съвършенъ законъ на свободата.

Иак. 1:25....Който вникне въ съвършения законъ на свободата и прѣбжде въ него, той, бидейки незабравливъ слушателъ, а изпълнителъ на дѣлото, ще бжде блаженъ въ дѣйствиата си.

Явява благодатъта Божия.

Дѣян. 14:3....Тѣ (Павель и Варнава) пакъ останаха тукъ (въ Икония) доста врѣме, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодатъ, като даваше чрѣзь тѣхни рѣчи да ставатъ личби и чудеса.

Дѣян. 20:32....Сега Ви прѣдавамъ, брата, на Бога и на словото на благодатъта Му; Той може да ви назидаетъ по-добрѣ и да ви даде наслѣдие между всички осветени. (Павель).

Кол. 1:6. (Чухме за вашата вѣра въ Христа Иисуса и за любовта ви къмъ всички светии, при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието,) що прѣбждва у васъ, както и въ цѣлъ свѣтъ, и принася плодъ и расте, както и между васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодатъ.

Откри живота и нетлѣнието.

2 Тим. 1:10. (Богъ ни спаси по Свое благоволение и благодатъ, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена,) а открита сега съ явяването на нашия Спасителъ Иисуса Христа, Който унищожи смъртта и извади наявѣ животъ и нетлѣние чрѣзь благовѣстието.

То е сила Божия за спасение.

Римл. 1:16. Не се срамувамъ отъ благовѣстието Христово,

понеже *то* е сила Божия за спасение на всѣки вѣрващъ, първомъ на иудеинъ, *сетинѣ* и на елинъ. 1 Кор. 1:18.

1 Сол. 1:5... Нашето благовѣстие бѣше къмъ васъ не само съ слово, но и съ сила и съ Духа Светаго, и съ голѣма увѣреностъ: *сами* знаете, какви бѣхме за васъ помежду ви.

Чръвъ него е познанието на славата Божия.

2 Кор. 4:4, 6. На невѣрващитѣ отъ тѣхъ (погинващитѣ) богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ. Богъ, Който *нѣкога* заповѣда да изгрѣе свѣтлина отъ тъмнината, Той сжщиятъ озари сърдцата ни, за да бжде свѣтло познанието на славата Божия, *проявена* въ лицето на Исуса Христа.

То е учение за благочестие и образецъ на здрави думи.

1 Тим. 6:3. Който поучава инакъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благочестие, (той е помраченъ отъ гордостъ).

2 Тим. 1:13. Имай за образецъ здравитѣ думи, които си чулъ отъ мене, съ вѣра и любовъ въ Христа Исуса.

То е: истинско.

Кол. 1:5. (Чухме за вашата вѣра въ Христа Исуса и за любовта *ви* къмъ всички светии,) при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието.

Вѣчно.

1 Петр. 1:25... „Словото Господне прѣбжда до-вѣки“; а това е словото, което е вамъ благовѣстено.

Откр. 14:6... Видѣхъ другъ Ангелъ да хвърчи посрѣдъ небето, който имаше вѣчно евангелие, за да благовѣсти на жителитѣ земни, на всѣко племе и колѣно, езикъ и народъ.

Прѣдрече се.

Ис 9:1, 2. Прѣдишното врѣме унизи земята Завулонова и земята Нефталимова; но послѣшното—ще възвеличи крайморския пжтъ, отвждъ-Иорданската страна, езическа Галилея. Народътъ, който ходи въ тъмнина, ще види голѣма свѣтлина; върху живѣщитѣ въ страната на смъртната сѣнка ще блѣсне свѣтлина. Мат. 4:15. 16.

Ис. 40:9. Възлѣзъ на висока планина, благовѣстителю Сионе! възвиси силно гласа си, благовѣстителю Иерусалиме! възвиси, не бой се, кажи на градоветѣ Иудини: ето вашиятъ Богъ!

Ис. 41:27. Азъ пръвъ *казахъ* на Сионъ: ето го! и дадохъ на Иерусалимъ благовѣстникъ.

Ис. 52:7. Колко прѣкрасни сж върху планинитѣ нозѣтъ на благовѣстника, който възвѣстява миръ, благовѣствува радостъ, проповѣдва спасение, който говори Сиону: „Богъ твой се въцари!“ Римл. 10:15.

Ис. 61:1—3. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Гоподъ Ме помаза да благовѣстя на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени осво-

бождение и на затворници—отваряне на тъмница, да проповѣд-
вамъ благоприятната Господня година и деня за отмъщение отъ
нашия Богъ; да утѣша всички тжгуващи, да възвѣстятъ на тжгува-
щитѣ въ Сионъ, че тъмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение,
вмѣсто плачъ—елей на радостъ, вмѣсто отпадналь духъ—славна
одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за
Негова слава. Лук. 4:17—19.

Римл. 1:2 (Павель, отреденъ за Божието благовѣстие,) което
Богъ отъ по-напрѣдъ бѣ общаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ све-
титѣ Писания.

Проповѣдва се въ ветхозавѣтното врѣме.

Евр. 4:2...И намъ се възвѣсти, както и тъмъ; ала словото,
що бѣха чули, не имъ принесе полза, понеже ония, които *го* бѣха
чули, не го смѣсиха съ вѣра.

Христосъ го проповѣдва.

Мат. 4:23. И ходѣше Исусъ по цѣла Галилея, като поу-
чаваше въ синагогитѣ имъ, проповѣдваше Евангелието на цар-
ството и изцѣряваше всѣка болестъ и всѣка немощъ у народа.
Мат. 9:35.

Мат. 11:28. Дойдете при Мене всички отрудени и обрѣме-
нени, и азъ ще ви успокоя.

Марк. 1:14. А слѣдъ като бѣ прѣдаденъ Иоанъ, Исусъ
дойде въ Галилея и, проповѣдвайки благовѣстието за царството
Божие, (казваше: врѣмето се изпълни, и приближи царството Бо-
жие; покайте се и вѣрвайте въ Евангелието).

Лук. 20:1. Въ единъ отъ ония дни, когато Той поучаваше
народа въ храма и благовѣстѣше, застанаха първосвещеницитѣ
и книжницитѣ съ старѣитѣ (и Му рекоха: кажи ни, съ каква
власть вършишъ това, или кой Ти е далъ тая власть?)

Иоан. 7:37...Въ послѣдния великъ день на празника застана
Исусъ, издигна гласъ и рече: който е жеденъ, да дойде при
Мене и да пие.

Апостолитѣ го проповѣдваха.

Дѣян. 14:7. (Павель и Варнава) и тамъ (въ ликаонскитѣ
градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности) благовѣстѣха.

Римл. 1:15...Колкото зависи отъ мене, готовъ *сѣмъ* да бла-
говѣстятъ и вамъ, които сте въ Римъ.

Римл. 15:19. Съ силата на поличби и чудеса, съ силата на
Божия Духъ,...разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иеру-
салимъ и околността дори до Илирикъ.

Гал. 4:13. Знаете, че *когато* ви благовѣстихъ за пръвъ
пжть, азъ бѣхъ немощенъ по плътъ.

1 Сол. 2:9...Помните, братя, нашия трудъ и мжка: рабо-
тейки денемъ и нощемъ, за да не отегчимъ нѣкого отъ васъ, ние
ви проповѣдвахме благовѣстието Божие.

Богъ избраль и натовариль служителитѣ Си да го проповѣдватъ.

Мат. 10:6. (Дванайсетъ души изпрати Исусъ и имъ запо-
вѣда, като каза)...отивайте най-вече при загубенитѣ овци на дома
Израилевъ; (и като ходите, проповѣдавайте и казвайте, че се при-
ближи царството небесно).

Мат. 28 : 19...Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Дѣян. 15 : 7. Слѣдъ дълго съвмѣстно разискване стана Петъръ и имъ (на апостолитѣ и презвитеритѣ) рече: мжже братя! Вие знаете, че Богъ отъ първитѣ дни избра измежду насъ *мене*, та отъ моитѣ уста да чуютъ езичницитѣ евангелското слово и да повѣрватъ.

1 Кор. 1 : 17...Христосъ не ме прати да кръщавамъ, а да благовѣствамъ, и *то* не съ мждри думи, за да не се обезсили кръстътъ Христовъ.

1 Кор. 9 : 16, 17...Ако благовѣствувамъ, нѣма за какво да се хваля: *обязаностъ* необходима ми се налага, и горко ми, ако не благовѣствувамъ! Ако доброволно върша това, имамъ награда; ако ли недоброволно, *изпълнявамъ само* повѣрена менъ служба.

Гал. 1 : 11, 12. Извѣствамъ ви, братя, че евангелието, което азъ благовѣстихъ, не е човѣшко, защото и азъ нито го приехъ, нито го научихъ отъ човѣкъ, а чрѣзъ откровение Иисусъ Христово.

1 Тим. 1 : 11, 12. (Законътъ е установенъ не за праведникъ, а за беззаконници и непослушници...и за всичко друго, що е противно на здравето учение,) по славното благовѣстие на блажения Богъ, що ми бѣ повѣрено. Благодаря на Христа Иисуса, нашия Господъ, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба *мене*, (който по-рано бѣхъ хулитель).

То ще бжде проповѣдвано по цѣлата земя до край-врѣме.

Мат. 24 : 14...Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството по цѣла вселенна за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.

Проповѣда се: първомъ на Авраама.

Бит. 12 : 3. (Рече Господъ на Авраама:) Азъ ще благословя ония, които те благославятъ, и ще прокълна ония, които те злословятъ; и въ тебе ще бждатъ благословени всички земни племена. **Дѣян. 3 : 25; Бит. 22 : 18; Бит. 26 : 24.**

Гал. 3 : 8...Писанието, като прѣдвиждаше, че Богъ чрѣзъ вѣра оправдава езичницитѣ, отнапрѣдъ благовѣсти на Авраама: „въ тебе ще бждатъ благославяни всички народи“.

На евреитѣ.

Лук. 24 : 47. (Тѣй е писано,...)да бжде проповѣдвано въ Негово (на Иисуса Христа) име покаяние и прощение на грѣховеѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ.

Дѣян. 3 : 26. Богъ, като възкреси Сина Си Иисуса, най-напрѣдъ вамъ Го прати, да ви благославя, за да се отвърща всѣки отъ злинитѣ си. (Петъръ).

Дѣян. 11 : 19...Ония, които се бѣха разпрѣснали отъ гонението, настанало при *убиването на Стефана*, стигнаха до Финикия, Кипъръ и Антиохия и никому не проповѣдваха словото, освѣнъ на иудеи.

Дѣян. 13 : 46. Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: първомъ вамъ трѣбваше да бжде проповѣдвано словото Божие, но понеже го отхвърляте и намирате сами себе си недостойни за вѣченъ животъ, ето, обръщаме се къмъ езичницитѣ.

На езичниците.

Марк. 13 : 10...У всички народи...трѣбва да се проповѣдва Евангелието.

Дѣян. 19 : 10...Всички жители на Асия, както иудеи, тъй и елини, чуха словото на Господа Исуса.

Римл. 10 : 18...Казвамъ: нима тѣ не чуха? Напротивъ, „гласътъ имъ се разнесе по цѣла земя, и думитѣ имъ—до краищата на вселенната“.

На сиромаситѣ.

Ис. 29 : 18, 19...Въ оня день глухитѣ ще чуютъ думитѣ на книгата, и очитѣ на слѣпитѣ ще прогледатъ изъ тъмнина и мракъ. И страдашитѣ повече и повече ще се радватъ у Господа, и бѣднитѣ люде ще тържествуватъ у Светия Израилевъ.

Зах. 11 : 7...Ще паса овцитѣ, обречени на клане, овци наистина бѣдни. И ще Си взема двѣ тояги, и ще нарека едната — благоволение, другата — вериги, и съ тѣхъ ще паса овцитѣ.

Мат. 11 : 4, 5. Отговори имъ (на Иоановитѣ ученици) Исусъ и рече: идете и разкажете Иоану, каквото чувате и виждате: слѣпи прогледватъ и хроми прохождатъ, прокажени се очистватъ и глухи прочуватъ, мъртви възкръсватъ и на бѣдни се благовѣствува.

Лук. 4 : 18 „Духъ Господень е върху Мене; затова Ме помаза да благовѣстя на бѣднитѣ“...

На всѣка тварь.

Марк. 16 : 15...Рече имъ (Исусъ—на единайсетътѣхъ Си ученици): идете по цѣль свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари.

Кол. 1 : 23. (*Отецъ* и васъ примири въ тѣлото на плътъта на Сина Си, чрѣзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си,) ако само прѣбждвате въ вѣрата твърди и непоколебими, и *бждете* непоклатни въ надеждата на проповѣданото на всѣка поднебесна тварь благовѣстие, което чухте и на което азъ, Павелъ, станахъ служителъ.

Да го вѣрваме.

Марк. 1 : 15. (Исусъ) казваше: врѣмето се изпълни, и наближи царството Божие; покайте се и вѣрвайте въ Евангелието.

Конто го приематъ, *трѣбва да стоятъ твърдо въ истинитѣ му.*

2 Кор. 11 : 4. (Боя се, да не би, както змията съ хитростъта си прѣлъсти Ева, тъй и вашитѣ мисли да се поврѣдятъ поради простотата *ви* въ Христа). Защото, ако нѣкой дойдѣше да проповѣдва друго Иисуса, когото ние не сме проповѣждали; или, ако получехте другъ Духъ, когото не сте получили, или друго благовѣстие, което не сте приели,—*вие* съ право щѣхте да го търпите.

Гал. 1 : 6. Чудя се, че тъй скоро прѣминавате отъ Оногова, Който ви е призвалъ чрѣзъ благодатъта Христова, къмъ друго благовѣстие.

Гал. 2 : 14...Когато видѣхъ, че *тѣ* (другитѣ иудеи и Варнава) не постѣпватъ право по евангелската истина, казахъ на Петра прѣдъ всички: ако ти, бидейки иудеинъ, живѣешъ по ези-

чески, а не по иудейски, защо карашъ езичниците да живѣятъ по иудейски?

Да живѣятъ съ покорность къмъ него.

2 Кор. 9:13....Тѣ (светиитѣ и мнозина други), опитвайки *плодовѣтъ* отъ туй служение (на щедростъ), прославятъ Бога, задѣто се покорявате на изповѣданото отъ васъ благовѣстие Христово и щедро общувате съ тѣхъ и съ всички.

Да се обхождатъ достойно съ него.

Фил. 1:27. Само живѣйте достойно за Христовото благовѣстие, та, дойда ли и ви видя, или отсъствувамъ, да чуя за васъ, че стоите въ единъ духъ, като се подвизавате еднородно за евангелската вѣра.

Да го защищаватъ.

Фил. 1:17. (Нѣкои, наистина, отъ завистъ и *обичъ къмъ прѣпирня*, проповѣдватъ Христа, а други—отъ добро разположение.) Другитѣ... *проповѣдватъ* отъ любовъ, като знаятъ, че азъ съмъ поставенъ да защищавамъ благовѣстието.

За него трѣбва да се отрекатъ отъ имотъ и приятели.

Марк. 10:29, 30....Иисусъ отговори и рече: истина ви казвамъ: нѣма никой, който да е оставилъ кжщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Мене и Евангелието, и да не е получилъ сега, въ това врѣме, срѣди гоненията, стократно повече отъ кжщи, и братя, и сестри, и бащи, и майки, и дѣца, и нивя, а въ идещия вѣкъ — животъ вѣченъ.

Да жертвуватъ за него живота си.

Марк. 8:35....Който иска да спаси душата си ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси.

Светинитѣ иматъ участие въ него.

Фил. 1:5. (Благодаря на моя Богъ, колчемъ си спомня за васъ,) *именно*, за вашето участие въ благовѣстието отъ първия день дори до сега.

Въ него има изобилни благословения.

Римл. 15:29....Знамъ, че, кога дойда при васъ, ще дойда съ пълна благословия на Христовото благовѣстие.

То дарува миръ.

Лук. 2:14. (Внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше:) слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!

Еф. 6:15....Обуйте нозѣтъ си въ готовность да благовѣстите мира.

Свещенослужителитѣ сж длѣжни: *да го проповѣдватъ съ ревность и любовъ.*

Римл. 15:20....Считахъ за честь да проповѣдвамъ евангелието не тамъ, дѣто името Христово бѣше вече извѣстно, за да не зидамъ върху чужда основа.

1 Кор. 9:17. (Ако благовѣствувамъ, нѣма за какво да се хваля: *обязаностъ* необходима ми се налага, и горко ми, ако не благовѣствувамъ!) Ако доброволно върша това, имамъ награда; ако ли недоброволно, *изпълнявамъ само повѣрена менъ служба. Да го проповѣдватъ даромъ.*

1 Кор. 9:18. А каква ми е наградата? *Тая*, че, проповѣдвайки евангелието, благовѣствувамъ за Христа даромъ, безъ да се ползувамъ отъ своето право въ благовѣстието.

2 Кор. 11:7. Сгрѣшихъ ли, че унижавахъ себе си, за да въздигна васъ, понеже даромъ ви проповѣдвахъ благовѣстието Божие?

1 Сол. 2:9...Помните, братя, нашия трудъ и мъка: работейки денемъ и нощемъ, за да не отегчимъ нѣкого отъ васъ, ние ви проповѣдвахме благовѣстието Божие.

Проповѣдниците живѣятъ отъ благовѣстието.

1 Кор. 9:14. Тѣй и Господь е заповѣдалъ, проповѣдниците на благовѣстието да живѣятъ отъ благовѣстието.

Гал. 6:6. Наставляваниятъ съ слово да дѣли всѣко благо съ оногова, който го наставлява.

Изповѣдането му е придружено съ злострадания.

2 Тим. 1:8...Не се срамувай отъ страданията на Господа нашего Иисуса Христа, нито отъ мене, Неговъ окованикъ, а стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога.

Прѣслѣдванията служатъ за по-голямъ неговъ успѣхъ.

Фил. 1:12. Желая, братя, да знаете, че тия нѣща, които ми се случиха, спомогнаха за по-голямъ успѣхъ на благовѣстието.

Да внимаваме да му не прѣятствуваме.

1 Кор. 9:12. Ако други иматъ дѣлъ въ онова, що вие владѣете, то колко повече ние? Обаче, ние се не ползувахме отъ това право, а всичко търпимъ, за да не причинимъ нѣкоя спѣнка на Христовото благовѣстие.

То е закрито за тѣзи, които погинватъ.

2 Кор. 4:3. Ако пъкъ е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинващите.

Лъжеучителитъ го изопачаватъ.

Гал. 1:7. (Чудя се, че тѣй скоро прѣминавате къмъ друго благовѣстие;) не че има друго *благовѣстие*, но има нѣкои, които ви смущаватъ и искатъ да изопачатъ благовѣстието Христово.

То се отнася и до послѣдния сждъ.

Римл. 2:16.(Ония, които безъ законъ сж съгрѣшили, безъ законъ и ще загинатъ; а ония, които при законъ сж съгрѣшили, чрѣзъ законъ ще бждатъ сждени) въ деня, когато, съгласно моето благовѣстие, Богъ чрѣзъ Иисуса Христа ще сжди тайнитъ на човѣцитъ.

Който проповѣдва друго благовѣстие, на такъвъ — анатема.

Гал. 1:8...Ако дори ние, или Ангелъ отъ небето ви благовѣстѣше *нѣщо* по-друго отъ това, що *ние* ви благовѣстихме, анатема да бжде.

Какъ да се отнасяме къмъ ония, които го отхвърлятъ? И какво е наказанието имъ?

Мат. 10:14. Ако...нѣкой не ви приеме и не послуша думитѣ ви, като излизате отъ кжщата или отъ оня градъ, отърсете праха отъ нозѣтѣ си.

Марк. 6:11...Ако нѣкои не ви приематъ, нито ви послушатъ, като излизате оттамъ, отърсете праха отъ нозѣтѣ си, за свидѣтелство срѣщу тѣхъ. Истина ви казвамъ: по-леко ще бжде на Содомъ и Гомора въ сѣдния день, отколкото на оня градъ. Лук. 9:5; Лук. 10:11, 12.

Дѣян. 13:51. Тѣ (Павель и Варнава) отърсиха праха отъ нозѣтѣ си срѣщу тѣхъ (иудеитѣ) и отидоха въ Икония.

Дѣян. 18:6...Понеже тѣ (иудеитѣ) се противѣха и хулѣха, той (Павель) си отърси дрехитѣ и имъ каза: кръвта ви — върху главитѣ ви! Азъ съмъ чистъ; отсега отивамъ при езичницитѣ.

Кои то му се не покоряватъ, ще бждатъ страшно наказани.

2 Сол. 1:8, 9. (Справедливо е прѣдъ Бога...вамъ, оскърбяванитѣ, да въздаде утѣха заедно съ насъ, когато Господъ Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила,) въ пламененъ огънь да отмъщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа и които съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

2 Сол. 2:12. (Богъ ще имъ прати дѣйствието на заблуда, за да повѣрватъ на лъжката,) та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

Нелюбуване и непокорностъ на благовѣстието сж прѣдъречени.

Ис. 53:1. (Господи!) Кой повѣрва на това, що е чулъ отъ насъ, и кому се откри мишцата Господня? Римл. 10:16.

Ожесточението у Израиля стана срѣдство за спечелване езичницитѣ.

Римл. 11:25. Не искамъ, братя, да не знаете тая тайна (за да не възмечтаете много за себе си), че ожесточението у Израиля стана частично, доклѣ да влѣзе цѣлото множество езичници.

Благодарение.

То е добро нѣщо.

Пс. 91:2. Добро е да славимъ Господа и да възпѣваме Твоето име, Всевишний.

То ни се завѣща.

Неем. 9:5...Казаха левититѣ — Иисусъ, Кадмиилъ, Вания, Хашавния, Шеревия, Ходия, Шевания, Петахия: станете, славете Господа, вашия Богъ, отъ-вѣка и до-вѣка. Да славословятъ прѣславното Твое име, което е по-високо отъ всѣко славословие и хвала!

Пс. 134:1. Хвалете името Господне, хвалете, раби Господни, (кои то стоите въ дома Господень, въ дворитѣ на дома на нашия Богъ).

Пс. 134:20. Доме Левиевъ, благословете Господа. Вие, които се боите отъ Господа, благословете Господа!

То ни се заповѣда.

Пс. 49 : 14. Принеси жертва Богу хвала и отдай на Всевишния твоитѣ оброци.

Христосъ даде (за него) примѣръ.

Мат. 11 : 25—27. Въ онова врѣме, продължавайки рѣчта, Иисусъ каза: прославямъ Те, Отче, Господи на небето и на земята, задѣто си укрилъ това отъ мъдри и разумни, а си го открилъ на младенци; тъй е, Отче, понеже такава бѣше Твоето благоволение. Всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отецъ, и никой не познава Сина, освѣнъ Отецъ; и нито Отца познава нѣкой, освѣнъ Синътъ, и комуто Синътъ иска да открие.

Мат. 14 : 19...Слѣдъ като заповѣда народу да насѣда на трѣвата, взе петътѣхъ хлѣба и двѣтѣ риби, погледна къмъ небето, благослови и, като разчупи, даде хлѣбоветѣ на ученицитѣ, а ученицитѣ — на народа. Марк. 6 : 41; Иоан. 6 : 11.

Марк. 8 : 6. Тогава заповѣда на народа да насѣда на земята; и като взе седемтѣхъ хлѣба и възблагодари, разчупи и даде на ученицитѣ Си да наслагатъ; и тѣ наслагаха прѣдъ народа.

Мат. 26 : 26, 27...Когато ядѣха, Иисусъ взе хлѣба и, като благослови, прѣломи го и, раздавайки на ученицитѣ, каза: вземете, яжте: това е Моето тѣло. И като взе чашата и благодари, даде имъ и рече: пийте отъ нея всички. Марк. 14:22, 23; Лук. 22:17; 1 Кор. 11:23, 24.

Иоан. 11 : 41. Тогава дигнаха камъка отъ пещерата, дѣто лежеше умрѣлиятъ (Лазарь). А Иисусъ дигна очи нагорѣ и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

Небесното воинство въздава благодарение.

Лук. 2 : 13...Внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше: (слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!)

Откр. 4 : 9...Животнитѣ въздаваха слава, честь и благодарностъ на Седналия на прѣстола, на Живѣещия во-вѣки вѣковъ.

Откр. 7 : 11, 12...Всички Ангели стояха около прѣстола, старцитѣ и четиритѣ животни, и паднаха ничкомъ прѣдъ прѣстола и се поклониха Богу, думайки: аминъ! благословение и слава, прѣмъдростъ и благодарение, честь и сила и могъщество на нашия Богъ во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Откр. 11 : 16, 17. И двайсетъ и четиритѣ старци, които седѣха прѣдъ Бога на прѣстолитѣ си, паднаха ничкомъ и се поклониха Богу, казвайки: благодаримъ Ти, Господи, Боже Вседържителю, Който си, Който си билъ и Който идешъ, задѣто си проявилъ Твоята голѣма сила и си се въцарилъ!

То трѣбва да се прави: въ името на Христа.

Еф. 5 : 20. (Изпълняйте се съ Духъ,) като благодарите винаги за всичко на Бога и Отца, въ името на Господа нашего Иисуса Христа.

Чрѣвъ Христа.

Римл. 1 : 8. Прѣди всичко благодаря на моя Богъ чрѣвъ Иисуса Христа за всички васъ, дѣто за вашата вѣра се говори по цѣлъ свѣтъ.

Кол. 3:17...Всичко, що вършите словомъ или дѣломъ, всичко *взршете* въ името на Господа Иисуса Христа, като благодарите чрѣзъ Него на Бога и Отца.

Евр. 13:15. Прочее, нека чрѣзъ Него непрѣстанно принасяме Богу хвалебна жертва, сирѣчь, плода на устнитѣ, които прославятъ името Му.

За Божиитѣ служители.

2 Кор. 1:11. (Богъ ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Коумто се надѣваме, че пакъ ще *ни* избави.) като ни съдѣйствувате и вие съ молитва, та за подареното намъ, *по ходатайство* на много лица, мнозина да възблагодарятъ за насъ.
За прощаване на грѣхове.

Пс. 102:2, 3. Благодаяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния. Той прощава всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недѣжи.

За духовни благословения.

Еф. 1:3. Благодяень да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата.

При свѣршване на велики дѣла.

Неем. 12:27, 31, 40—43. Когато да се осветяватъ иерусалимскитѣ стѣни, повикаха левититѣ отъ всички мѣста, като имъ заповѣдаха да дойдатъ въ Иерусалимъ, за да се извърши освещаването и радостното празнуване съ славословия и пѣсни, при звука на кимвали, псалтири и гусли. Тогава възведохъ на стѣната иудейскитѣ началници и поставихъ два голѣми хора за шествието, и единиятъ отъ тѣхъ вървѣше отдесно по стѣната къмъ Гноищни порти...Слѣдъ това и двата хора застанаха прѣдъ Божия домъ, и азъ и половината началници съ мене, и свещеницитѣ: Елиакимъ, Маасея, Миниаминъ, Михей, Елиоенай, Захария, Ханания съ трѣбитѣ, Маасея, Шемаия, Елеазаръ, Узий, Иохананъ, Малхия, Еламъ и Езеръ. Я пѣвцитѣ пѣха високо; главень *имѣ бѣше* Израхия. Въ оня день принесоха голѣми жертви и се веселиха, защото Богъ имъ бѣ далъ голѣма радость. Веселѣха се и жени, и дѣца, и веселбата иерусалимска се чуваше надалечъ.
За всичко.

Ис. 63:7. Ще спомня милоститѣ Господни и славата Господня за всичко, що Господъ ни е дарувалъ, и великата *Негова* благодь къмъ дома Израилевъ, която му. Той указа по Своето милосърдие и по многото Си щедроти.

1 Сол. 5:18. За всичко благодарете; защото такъва е спрѣмо васъ волята Божия въ Христа Иисуса.

Въ тайна молитва.

Дан. 6:10...Даниилъ, като узна, че е подписана такъва (противъ него) повеля, отиде у дома си. Прозорцитѣ на горницата му бѣха отворени къмъ Иерусалимъ, и той три пѣти на день прѣкланяше колѣнѣ и се молѣше на своя Богъ и Го славословѣше, както това си вършеше и по-напрѣдъ.

Въ обществена молитва.

Пс. 34:18. Ще Те прославя азъ въ великото събрание, всрѣдъ многочисленъ народъ ще Те възхваля.

Прѣди ядене.

Иоан. 6:11. Исусъ взе хлѣбоветъ и, като възблагодари, раздаде на ученицитъ, а ученицитъ—на насѣдалитъ; тъй и отъ рибитъ, кой колкото искаше.

Дѣян. 27:35 (Павелъ)...взе хлѣбъ, поблагодари Богу прѣдъ всички, разчупи и начена да яде.

Непрѣстанно.

Пс. 33:2. Ще благославямъ Господа въ всѣко врѣме; хвалата за Него винаги е въ устата ми.

Пс. 88:53. Благословенъ Господь на-вѣки!..

Пс. 113:26...Ние (живитъ) ще благославяме Господа от-сега и до-вѣка...

Пс. 144:1. Ще Те прѣвъзнасямъ, Боже мой, Царю (мой), и ще благославямъ Твоето име отъ-вѣка до-вѣка.

Еф. 1:16. Не прѣставамъ да благодаря на *Бога* за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитъ си.

1 Сол. 1:2. Винаги благодаримъ на Бога за всинца ви, като ви споменуваме въ молитвитъ си.

Трѣбва да се прави, като си спомняме: за Божията светостъ.

Пс. 29:5. Пѣйте Господу, светии Негови, славете паметъта на Неговата светиня.

Пс. 96:12. Радвайте се, праведни, въ Господа и славете паметъта на светинята Му.

За Божията благодать и милостъ.

Пс. 30:22. Благословенъ е Господь, задѣто яви къмъ мене Своята чудна милостъ въ укрѣпения градъ!

Пс. 65:20. Благословенъ Богъ, Който не отхвърли молитвата ми и не отвърна отъ мене милостъта Си!

Пс. 67:20. Благословенъ да бжде Господь всѣки день! Богъ ни възлага брѣме, но Той ни и спасява.

Пс. 102:2, 4. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитъ благодѣяния. (Той) избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милостъ и щедрости.

Пс. 105:1. Славете Господа, защото е благъ, защото Неговата милостъ е вѣчна.

Пс. 135:2, 3. Славете Бога на боговетъ, защото е вѣчна милостъта Му. Славете Господа на господаритъ, защото е вѣчна милостъта Му.

Пс. 144:9,10. Благъ е Господь къмъ всички, и Неговитъ щедрости сж върху всичкитъ Му дѣла. Да Те славятъ, Господи, всички Твои дѣла, и да Те благославятъ Твоитъ светии.

За Божия даръ.

2 Кор. 9:15. Да благодаримъ за неизказания Неговъ даръ! *Че Господь ни послушва.*

Пс. 27:6. Благословенъ Господь, защото Той чу гласа на молбитъ ми.

Пс. 33:3—5. Съ Господа ще се хвали душата ми; ще чуятъ кроткитѣ и ще се развеселятъ. Величайте Господа съ мене, и да възхвалимъ името Му заедно. Подирихъ Господа, и Той ме послуша и отъ всички мои опасности ме избави.

Пс. 65:20. Благословенъ Богъ, Който не отхвърли молитвата ми и не отвърна отъ мене милостта Си!

Пс. 114:1. Радвамъ се, че Господъ чу гласа на молбата ми.

Пс. 115:3, 4. Какво да въздамъ Господу за всичкитѣ Му благодарѣния къмъ мене? Чашата на спасението ще приема и името Господне ще призова.

Иоан. 11:41. Тогава дигнаха камъка отъ пещерата, дѣто лежеше умрѣлиятъ (Лазарь). А Иисусъ дигна очи нагорѣ и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

За изкуплението.

Изх. 15:2, 13. Господъ е моя сила и моя слава. Той е мой Богъ, и ще Го прославя; Богъ на баща ми, и ще Го прѣвъзнеса. Ти водишь съ Твоята милостъ тоя народъ, който Ти избави, и го придружавашъ съ силата Си въ жилището на Твоята светиня.

Пс. 70:23. Радватъ се устата ми, кога Ти пѣя, и душата ми, която си Ти избавилъ.

Ис. 44:23. Тържествувайте, небеса, защото Господъ направи това. Ликувайте, дѣлбини земни; шумете отъ радость, планини, гора и всички дървета въ нея; защото Господъ изкупи Иакова и ще се прослави въ Израиля.

Ис. 51:11. И ще се върнатъ избавенитѣ отъ Господа и ще дойдатъ на Сионъ съ пѣние, и вѣчна радость ще бжде надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радость и веселие; скръбъ и въздишки ще изчезнатъ.

1 Кор. 6:20.... *Вие* сте скъпо купени. Затова прославете Бога въ тѣлата си и въ душитѣ си, които сж Божи.

За спасението.

1 Парал. 16:23, 35. Пѣй Господу, цѣла земйо, благовѣстете отъ день на день спасението Му. И кажете: спаси ни, Боже, Спасителю нашъ! събери ни и ни избави отъ народитѣ, да славимъ Твоето свето име и да се хвалимъ съ Твоята слава!

Пс. 17:46. Живъ Господъ, и благословенъ да е моятъ защитникъ! Да бжде прѣвъзнесенъ Богъ на моето спасение.

Пс. 39:17. Да се радватъ и да се веселятъ чрѣзъ Тебе всички, които Те търсятъ, и ония, които обичатъ Твоето спасение, да казватъ непрѣстанно: великъ е Господъ! Пс. 69:5.

Пс. 95:2. Пѣйте Господу, благославяйте името Му, благовѣстете отъ день на день Неговото спасение.

Пс. 97:1—4. Възпѣйте Господу пѣсень нова, защото Той чудеса извърши. Неговата десница и Неговата света мишца Му доставиха побѣда. Господъ яви Своето спасение, прѣдъ очитѣ на народитѣ откри Своята правда. Спомни си Той Своята милостъ (къмъ Иакова) и вѣрността Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ. Възклицавайте Господу, цѣла земйо; тържествувайте, веселете се и пѣйте.

Лук 1:68, 69. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и прокува, казвайки:) благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, за дѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение.

Кол. 1:12, 13. (Не прѣставаме да се молимъ за васъ и да просимъ, щото *вие* въ всѣка прѣмждрость и духовно разбиране, да постъпвате достойно,) като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участвуваме въ наслѣдството на светиитѣ въ свѣтлината, избави ни отъ властѣта на тъмнината и *ни* прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синь

1 Петр. 1:3,4. Благословенъ *да бже* Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда, за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣква, съхранено на небесата за васъ.

За избавяне отъ опасностъ и смъртъ.

Пс. 55:13, 14. Върху мене лежатъ, Боже, оброцитѣ къмъ Тебе; на Тебе ще въздамъ хвала; защото Ти избави душата ми отъ смъртъ, (очитѣ ми — отъ сълзи,) па и нозѣтѣ ми отъ прѣпъване, за да ходя прѣдъ лицето Божие въ свѣтлината на живитѣ. Пс. 114:8.

Пс. 85:12, 13. Ще Те възхвалявамъ, Господи, Боже мой, отъ всичкото си сърдце и вѣчно ще славя Твоеото име, защото Твояга милость къмъ мене е голѣма: Ти избави душата ми отъ прѣзподния адъ.

Пс. 106:19, 22. Тогава въ скръбѣта си викнаха къмъ Господа, и Той ги спаси отъ неволитѣ имъ. Да Му принасятъ хвалезна жертва и да разгласятъ дѣлата Му съ пѣние.

За избавяне отъ врагове.

Изх. 18:10...Каза Иоторъ: благословенъ да е Господь, Който ви избави отъ ржцѣтѣ на египтяни и отъ фараоновата ржка, Който избави тоя народъ изподъ властѣта на египтяни.

Пс. 53:8, 9 Съ усърдие ще Ти принеса жертва, ще прославя името Ти, Господи, защото е благо, защото Ти ме избави отъ всички неволи, и окоото ми изгледваше неприятелитѣ ми.

Пс. 123:6, 7. Благословенъ Господь, Който не ни прѣдаде за плячка на тѣхнитѣ жби. Душата ни се избави като птица отъ примка на ловци: примката се скжса, и ние се избавихме.

Пс. 143:9, 10. Боже, нова пѣсенъ ще Ти изпѣя, на десето-струненъ псалтирь ще възпѣя Тебе, Който дарувашъ спасение на царетѣ и избавяшъ Твоя рабъ Давида отъ остъръ мечъ

За избавяне чрѣзъ Иисуса Христа отъ тайнитѣ прѣгрѣшения.

Римл. 7:23–25...Въ членоветѣ си виждамъ другъ законъ, който во ова противъ закона на моя умъ и ме прави плѣнникъ на грѣховния законъ, що е въ членоветѣ ми. Нещастенъ азъ човѣкъ! Кой ще ме избави отъ тѣлото на тая смъртъ? Благодаря на моя Богъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Господь. И тѣй, самъ азъ съ ума си служа на Божия законъ, а съ плѣтъта — на грѣховния законъ.

За побѣдата надъ смъртта и ада.

1 Кор. 15:57. Да въздадемъ благодарение Богу, Който ни дарява побѣдата чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа.

За тържеството на Христовото евангелие.

2 Кор. 2:14...Да благодаримъ Богу, Който всѣкога ни дава да тържествуваме въ Христа и Който навредѣ чрѣзь насъ проявява благоуханието, *по което познаваме Самия Него.*

За мъдростта и силата.

Дан. 2:23. „Славя Те и величая, Боже на отцитѣ ми, задѣто ми дарува мъдростъ и сила и ми откри онова, за което Те молихме; защото Ти ни откри дѣлото на царя“.

За усвѣха на словото Божие между вѣрващитѣ.

1 Сол. 2:13...Ние непрѣстанно благодаримъ на Бога, задѣто, като възприехте слушаното отъ насъ слово Божие, усвоихте го *не като* слово човѣшко, а *като* слово Божие (каквото е и наистина), което и дѣйствува въ васъ, вѣрващитѣ.

За покаянието на другитѣ.

Римл. 6:17...Благодарение на Бога, вие, бидейки роби на грѣха, станяхте отъ сърдце послушни на оня видъ учение, на който се прѣдадохте.

2 Сол. 2:13. Ние...сме длъжни да благодаримъ на Бога винаги за васъ, възлюбени отъ Господа братя, задѣто отначало Богъ, чрѣзь освещение отъ Духа и чрѣзь вѣра въ истината, ви избра за спасение.

За вѣрата и любовта на другитѣ.

Кол. 1:3—5. Благодаримъ на Бога и Отца на Господа нашего Иисуса Христа, молейки се винаги за васъ, понеже чухме за вашата вѣра въ Христа Иисуса и за любовта *ви* къмъ всички светии, при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието.

2 Сол. 1:3. Длъжни сме винаги да благодаримъ на Бога за васъ, братя, както подобава, задѣто вѣрата ви твърдѣ много расте, и взаимната любовъ у всѣки едного отъ всички васъ тъй изобилва.

За даваната на другитѣ благодать

1 Кор. 1:4. Благодаря на моя Богъ винаги за васъ заради даруваната вамъ въ Христа Иисуса Божия благодать.

За участието на другитѣ въ благовѣстието.

Фил. 1:3—5. Благодаря на моя Богъ, колчемъ си спомня за васъ, (като винаги въ всѣка моя молитва се моля съ радостъ за всинца ви), *именно*, за вашето участие въ благовѣстието отъ първия день дори до сега.

За усърдието на другитѣ.

2 Кор. 8:16, 17. Да благодаримъ Богу, Който вложи въ сърдцето на Тита сѣщото усърдие за васъ: наистина, азъ го подканихъ, но той, бидейки твърдѣ усърденъ, доброволно трѣгна къмъ васъ. *Че е близко Божието име.*

Пс. 74:2. Славимъ Те, Боже, славимъ, защото е близко Твоето име; *това* разгласятъ Твоитѣ чудеса.

За настаняване на служба на Евангелието.

1 Тим. 1:12. Благодаря на Христа Исуса, нашия Господь, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба мене, (който по-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ). *За драговолни приноси за Божия домъ.*

1 Парал. 29:6–14. Тогава родоначалниците и колѣноначалниците израилски, хилядници и стотници и цареви икономи заподнасяха драговолни приноси. И дадоха за уреждане Божия домъ петъ хиляди таланта и десетъ хиляди драхми злато, десетъ хиляди таланта сребро, осемнайсетъ хиляди таланта мѣдъ и сто хиляди таланта желѣзо. И които имаха *драгоценни* камъни, даваха и тѣхъ въ съкровищницата на дома Господень, въ рѣцѣтъ на герсонца Иехиила. И народътъ се радваше на тѣхното усърдие, защото тѣ отъ сѣ-сърдце жертвуваха Господу, па и Давидъ се много радваше. И благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече: благословенъ си, Господи, Боже на нашия отецъ Израиля, отъ вѣка и до-вѣка! Твое е, Господи, и величие, и сила, и слава, и побѣда, и блѣсъкъ; и всичко, що е на небето и на земята, е Твое; Твое е, Господи, царството, и Ти стоишь надъ всичко отгорѣ като Властитель. Отъ Тебе е и богатство и слава; Ти владичествувашъ надъ всичко, въ Твоя рѣка е и сила и крѣпостъ, и въ Твоя властъ е да въздигнешъ и укрѣпишъ всичко. Сега, Боже нашъ, Те славословимъ и хвалимъ Твоето величествено име. Защото, кой съмъ азъ, и кой е моятъ народъ, та можахме да пожертвуваме толкова? Но отъ Тебе е всичко, и *полученото* отъ Твоята рѣка Ти дадохме.

За удовлетворяване тѣлеснитѣ нужди.

Втор. 8:10... Кога ядешъ и бждешъ ситъ, благославяй Господа, твоя Богъ, за добрата земя, която ти е далъ.

Ис. 62:9... Събирачитѣ му (на житото) ще го ядатъ и ще славятъ Господа, и берачитѣ на гроздето ще пиятъ *вино* му въ дворитѣ на Моето светилище.

Римл. 14:6. Който различава днитѣ, различава ги за Господа; и който не различава днитѣ, за Господа ги не различава. Който яде, за Господа яде, защото благодарни на Бога; и който не яде, за Господа не яде, и благодари на Бога.

1 Тим. 4:3, 4. (Нѣкои ще отстѣпять отъ вѣрата чрѣзъ лицемѣрието на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть,) които забраняватъ да се встѣпва въ бракъ и *свѣтватъ* въздържане отъ ястия, що Богъ е създалъ да ги ядатъ съ благодарностъ вѣрнитѣ, и ония, които сж познали истината. Защото всѣко творение Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне, щомъ се приема съ благодарение.

За врѣменнитѣ блага.

Бит. 24:27. (Авраамовиятъ слуга)...рече: благословенъ да е Господь, Богъ на господаря ми Авраама, Който не остави господаря ми безъ милостъта Си и истината Си! Господь ме доведе по правъ пѣтъ въ дома на господаревия ми братъ.

Пс. 102:2, 5. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй

ни едно отъ Неговитѣ благодарѣния. (Той) насища съ блага твоео желание: подновява се като на орелъ твоята младостъ.

Пс. 115:3, 5. Какво да въздамъ Господу за всичкитѣ Му благодарѣния къмъ мене? Моитѣ оброци ще дамъ Господу прѣдъ цѣлия Неговъ народъ.

Пс. 118:65. Добро си сторилъ, Господи, на Твоя рабъ по Твоео слово.

Пс. 138:17, 18. Колко сж възвишени за мене Твоитѣ помисли, Боже, и колко е голѣмъ тѣхниятъ брой! Да ги изброявамъ ли, — но тѣ сж по-многобройни и отъ пѣсъка; кога се пробуждамъ, азъ съмъ все още съ Тебе.

За всички човѣци.

1 Тим. 2:1...Моля прѣди всичко да се правятъ просби, молитви, молби, благодарения за всички човѣци.

Че се радваме за другитѣ.

1 Сол. 3:9. Каква благодарностъ, наистина, можемъ възда Богу за васъ, за всичката радостъ, съ която се радваме поради васъ прѣдъ нашия Богъ...!

Че се молѣмъ за другитѣ.

2 Тим. 1:3. Благодаря Богу, Комото *още* отъ прародители служи съ чиста съвѣсть, задѣго непрѣстанно те споменувамъ въ молитвитѣ си денемъ и нощемъ.

Трѣбва да го правимъ: *при молитвитѣ си.*

Фил. 4:6. Не се грижете за нищо, но въ всичко чрѣзъ молитва и моление съ благодарностъ откривайте прѣдъ Бога своитѣ просби.

Кол. 4:2. Постоянствувайте въ молитвата, като бодърствувате въ нея съ благодарностъ.

Филим. 1:4. Благодаря на моя Богъ винаги, кога те споменувамъ въ молитвитѣ си.

При обществени богослужения.

Пс. 25:7. (Ще обикалямъ жертвеника Ти, Господи,) за да възвѣствамъ съ хвалебень гласъ и да разказвамъ всички Твои чудеса.

Пс. 67:27. „Въ събранията благославяйте *Бога Господа*, вие, които сте отъ Израилево сѣме!“

Пс. 146:7. Пѣйте по редъ славословие Господу: пѣйте съ гусли на нашия Богъ.

Кол. 3:16. Словото Христово да се вселява у васъ изобилно съ всѣка прѣмъдростъ; учете се и се вразумѣвайте единъ други съ псалми, славословия и духовни пѣсни, като съ благодарностъ възпѣвате Господа въ сърдцата си.

Съ псалми.

1 Парал. 16:4, 7...Постави той (Давидъ) на служба прѣдъ ковчега Господень *нѣкои* отъ левититѣ, за да славословятъ, благодарятъ и прѣвъзнасятъ Господа, Бога Израилевъ. Въ она день Давидъ първи пжтъ даде псаломъ за славословие Господу чрѣзъ Асафа и братята му. 1 Парал. 16:8—36.

Служителитѣ Божии сж назначени да го правятъ публично.

1 Парал. 23:30. (Сичоветѣ Даронови) да заставатъ всѣко утро да благодарятъ и славословятъ Господа, както и вечерь.

2 Парал. 31:2. Нареди Езекия свещеническитѣ и левитскитѣ смѣни, споредъ разпрѣдѣлбата имъ, вѣки при своята работа, свещеническа и левитска, при всесъжение и примирни жертви, за служба, за хваление и славословие, при вратата на дома Господень.

Пс. 133:1. Благословете сега Господа, всички раби Господни, които стоите нощемъ въ дома Господень (въ дворитѣ на дома на нашия Богъ).

Пс. 134:20. ДOME Левиевъ, благословете Господа. Вие, които се боите отъ Господа, благословете Господѣ!

Светинитѣ сж увѣщани да го правятъ.

Пс. 104:1. Славете Господа; призовавайте Неговото име; разгласявайте между народитѣ дѣлата Му.

Да го иматъ.

Кол. 3:15....Миръ Божи да цари въ сърдцата ви; къмъ него сте и призвани въ едно тѣло, затова благодарни бждете.

Тѣ сж готови да го правятъ.

Пс. 17:50....Ще Те славя между другородцитѣ и ще възпѣвамъ Твоето име, Господи.

Пс. 29:12, 13....Ти обърна тжгата ми въ ликуване, снe отъ мене врѣтището и ме прѣпаса съ веселие, за да Те слави душата ми и да не замлъква. Господи, Боже мой, вѣчно ще Те славя!
Обикновено го правятъ.

Дан. 9:9....У Господа, нашия Богъ, има милосърдие и прощение, защото ние възстанахме противъ Него.

Принасятъ жертвитѣ му.

Пс. 115:8. Тебѣ ще принеса хвалебна жертва и името Господне ще призова.

Съ него прѣуспѣватъ въ вѣрата.

Кол. 2:7. (Както приехте Господа Исуса Христа, тъй и ходете по Него,) вкоренени и утвърдени въ Него и укрѣпени въ вѣрата, както сте научени, прѣуспѣвайки въ нея съ благодарность.
Съ него прѣвъзнасятъ Бога.

Пс. 68:31. Ще славя името на (моя) Богъ въ пѣсни, ще Го прѣвъзнасямъ въ славословие.

Съ него се явяватъ прѣдъ Божието лице.

Пс. 94:2. (Дойдете) да застанемъ прѣдъ лицето Му съ славословие, съ пѣсни да възкликнемъ къмъ Него.

Съ него влизатъ въ Божийтѣ порти.

Пс. 99:4. Влизайте въ Неговитѣ порти съ славословие, въ Неговитѣ двори — съ хваление. Славете Го, благославяйте името Му.

Благодарението на лицемѣритѣ е пълно съ себеоправдениe.

Лук. 18:11. Фарисейнътъ, като застана, молѣше се въ себе

си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съм като другитѣ човѣци, грабители, несправедници, прѣлюбодѣйци, или като тоя митарь.

Нечестивитѣ не го првятъ.

Римл. 1:21...Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Благодарителни пѣсни и псалми:

За лични благодарѣния.

Пс. 9:1—39. Ще (Те) славя, Господи, отъ сѣ-сърдце, ще възвѣствамъ всички Твои чудеса, ще се радвамъ и тържествувамъ за Тебе, ще възпѣвамъ Твоето име, Всевишний. Когато враговетѣ ми бждатъ обърнати назадъ, ще се прѣпнать и ще погинатъ прѣдъ Твоето лице, защото Ти отсжди моя сждъ и моята тжжба; Ти седна на прѣстола, Сжднико праведний. Ти възнегодува противъ народитѣ, погуби нечестивия, името имъ заличи во вѣкъ-вѣка. У врага съвсѣмъ не стигна оржие, и градоветѣ Ти разруши; съ тѣхъ загина споменътъ имъ. Но Господь вѣчно прѣбжда; Той е приготвилъ за сждъ Своя прѣстолъ, и ще сжди вселенната по правда, ще отсжди народитѣ справедливо. И ще бжде Господь прибѣжище за угнетения, прибѣжище въ усилни врѣмена; и ще се уповаватъ на Тебе ония, които познаватъ Твоето име, понеже Ти не оставяшь ония, които Те търсятъ, Господи. Пѣйте Господу, Който живѣе на Сионъ, възпѣвайте между народитѣ дѣлата Му, защото Той дири смѣтка за кръвь; помни загиналитѣ, не забравя писъка на потиснатитѣ. Помилуй ме, Господи; погледни, какъ страдамъ отъ ония, които ме мразятъ,—Ти, Който ме издигашъ отъ вратата на смъртъта, за да възвѣствамъ всичката Твоя хвала, при портитѣ на дъщерята Сионова: ще се радвамъ за спасението отъ Тебе. Паднаха народитѣ въ ямата, що бѣха изкопали; въ примката, що бѣха скрили, се оплете ногата имъ. Господь биде познатъ по сжда, който извърши; нечестивецътъ биде уловенъ въ дѣлата на ржцѣтъ си. Да си идатъ въ ада нечестивцитѣ,—всички народи, които забравятъ Бога. Защото не за винаги ще бжде забравенъ сиромашътъ, и надеждата на бѣднитѣ не до край ще загине. Стани, Господи, да не вземе връхъ човѣкъ; нека се сждятъ народитѣ прѣдъ Твоето лице. Напрати, Господи, върху имъ страхъ; нека знаятъ народитѣ, че тѣ сж човѣци. Защо, Господи, стоишъ далечъ и криешъ Себе Си въ усилно врѣме? Поради гордостъта си нечестивцитѣ прѣслѣдватъ бѣдния: нека се хванатъ въ хитритѣ кроежи, що сами измислятъ. Защото нечестивецътъ се хвали съ похотъта на душата си; користолюбецътъ ублажава себе си. Въ своята гордостъ нечестивецътъ прѣнебрѣга Господа *и казва*: „не дири смѣтка“; въ всички си помисли дума: „нѣма Богъ!“ Въ всѣко врѣме пжтищата му сж гибелни; Твоитѣ сждби сж далечъ отъ него; на всички свои врагове гледа съ прѣзрѣние; дума въ сърдце си: „нѣма да се поклатя; отъ рода въ родъ зло нѣма да *ми* се случи“. Устата му сж пълни съ проклетия, коварства и лъжа; подъ езика му—мжчение и пагуба; седи въ засада задъ двора; въ скришни мѣста убива невинния; очитѣ му дебнатъ сиромаша; причаква на скришно мѣсто като

лъвъ въ леговище; причаква въ засада, за да хване сиромаша; хваща сиромаша и го увлича въ мръжитѣ си; прѣгъва се, прилѣга—и сиромашитѣ падатъ въ силнитѣ му нокти; дума въ сърдце си: „Богъ е забравилъ, скриль е лицето Си, никога нѣма да види“. Стани, Господи Боже (мой), дигни ржката Си, не забравяй (Твоитѣ до край) потиснати. Защо нечестивецътъ нехае за Бога, думайки въ сърдце си: „Ти нѣма да търсишъ смѣтка“? Ти виждашъ, понеже гледашъ обиди и притѣснения, за да отплатишъ съ ржката Си. Тебѣ се бѣденъ прѣдава; на сираче Ти си помощникъ. Сломи мишцата на нечестивия и злия, тъй че да се търси и да се не намѣри неговото нечестие. Господь е царь на-вѣки, за винаги; ще изчезнатъ езичницитѣ отъ Неговата земя. Господи! Ти чувашъ желанието на смиренитѣ; укрѣпи сърдцето имъ; отвори ухото Си, за да отсждишъ правда на сираче и на потиснатъ, та човѣкъ да не всѣва вече страхъ на земята.

Пс. 17: 1—51. Ще Те възлюбя, Господи, крѣпость моя! Господь е моя твърдиня и мое прибѣжище, мой Избавитель, мой Богъ, моя скала; Нему се уповавамъ; Той е мой щитъ, рогъ на спасението ми и мое убѣжище. Ще призова достойния за поклонение Господь и ще се избавя отъ враговетѣ си. Смъртни мжки сж ме обхванали, и потоци отъ беззакония сж ме заплашили, вериги адови сж ме стегнали, и мръжитѣ на смъртъта сж ме оплели. Въ утѣснението си призовахъ Господа и къмъ моя Богъ извикахъ. И Той чу отъ Своя (свети) чертогъ гласа ми, и моятъ викъ стигна до Неговия слухъ. Потърси се и се разклати земята; трепнаха и се размърдаха планинскитѣ острови, защото се разгнѣви (Богъ); дигна се димъ отъ Неговия гнѣвъ, и отъ устата Му огънь пояждащъ; разпалени вжглени *се сипѣха* отъ Него. Наведе Той небесата и слѣзе,—и мракъ подъ нозѣтъ Му. И седна на херувими, полетѣ и се понесе на вѣтрени крилѣ. И мрака направи свое покривало, а сѣнка около Себе Си—водния мракъ, въздушнитѣ облаци. Отъ блѣсъка бѣгаха прѣдъ Него облацитѣ Му, градъ и огнени вжглени. Загърмѣ Господь въ небесата, и Всевишниятъ издаде Своя гласъ: градъ и огнени вжглени. Пусна стрѣлитѣ Си и ги прѣсна, множество мълнии—и ги разсипа. И явиха се водни извори, и се разтвориха основитѣ на вселенната отъ страшния *гласъ* Твой, Господи, щомъ духна духътъ на Твоя гнѣвъ. Той протегна *ржка* отъ висинето, и ме взе, и извлѣче ме изъ многото води; избави ме отъ силния ми врагъ и отъ онѣзи, които ме мразѣха и бѣха по-силни отъ мене. Въ деня на моето нечастие тѣ се дигнаха противъ мене, ала Господь бѣше моя опора. Изведе ме Той на просторно мѣсто и ме избави, защото благоволи къмъ мене. Въздаде ми Господь по моята правда, по чистотата на моитѣ ржцѣ ме възнагради, защото азъ пазѣхъ Господнитѣ пжтища и не бѣхъ нечестивъ прѣдъ моя Богъ; защото всички Негови заповѣди сж прѣдъ мене, и отъ наредбитѣ Му не отстѣпвахъ. Бѣхъ непороченъ прѣдъ Него и се прѣдпазвахъ да не сѣгрѣша; и въздаде ми Господь по моята правда, по чистотата на ржцѣтъ ми прѣдъ Негови очи. Съ милостиви Ти постѣпвашъ милостивно, съ искренъ човѣкъ—искрено, съ чистъ—чисто, а съ лукавъ—споредъ неговото лукавство, защото Ти спасявашъ

угнетенитѣ люде, а надмѣннитѣ очи унижавашѣ. Ти правишѣ да свѣти моето свѣтило, Господи; моягѣ Богѣ просвѣтлява тѣмата ми. Съ Тебе войска разбивамѣ, съ моя Богѣ на стѣна възлизамѣ. Богѣ!—Непороченѣ е Неговиягѣ пѣтъ, чисто е словото на Господа; Той е щитѣ за всички, които се Нему уповават. Защото, кой е Богѣ, освѣнѣ Господа, и кой е защита, освѣнѣ нашиягѣ Богѣ? Богѣ ме прѣпасва съ сила и ми приготвя вѣренѣ пѣтъ; прави нозѣтѣ ми като на елень и ме поставя на моитѣ височини; учи рѣцѣтѣ ми на борба, и мишцитѣ ми трошатѣ мѣденѣ лѣжкѣ. Ти си ми далѣ щита на Твоето спасение, Твоята десница ме поддѣржа и Твоята милостѣ ме възвеличава. Ти разширявашѣ крачкитѣ ми подѣ мене, и нозѣтѣ ми се не поклащатѣ. Гоня враговетѣ си и ги настигамѣ, и се не връщамѣ, доклѣ ги не изтрѣбѣя; поразявамѣ ги, и тѣ не могатѣ да станатѣ, падатѣ подѣ нозѣтѣ ми, защото Ти ме прѣпаса съ сила за война и повали подѣ нозѣтѣ ми ония, които възстанаха противѣ мене; Ти обѣрна къмѣ мене тила на враговетѣ ми, и азѣ ще изтрѣбѣя ония, които ме мразятѣ: тѣ викатѣ, ала нѣма кой да ги спаси; къмѣ Господа *викатѣ*,—ала Той ги не слуша; разсѣвамѣ ги като прахѣ прѣдѣ лицето на вѣтъра, тѣпча ги като улична калѣ. Ти ме избави отѣ народния бунтѣ, постави ме глава на другородци; народѣ, който не познавахѣ, ми служи; само по слухѣ за мене ми се покоряватѣ; другородци ми се умилкватѣ; другородци блѣднѣятѣ и треперятѣ въ своитѣ крѣпости. Живѣ Господѣ, и благословенѣ да е моягѣ защитникѣ! Да бжде прѣвъзнесенѣ Богѣ на моето спасение, Богѣ, Който мѣсти за мене, Който ми покорява народитѣ и Който ме избавя отѣ враговетѣ ми! Ти ме възвиси надѣ ония, които възстанаха противѣ мене, и ме отѣрва отѣ жестокѣ човѣкѣ. Затова ще Те славя между другородцитѣ и ще възпѣвамѣ Твоето име, Господи, Който величествено спасявашѣ царя и правишѣ милостѣ на Твоя помазаникѣ Давида и на потомството му на-вѣки.

Пс. 29:1—13. Ще Те възхваля, Господи, задѣто ме въздигна и не остави враговетѣ ми да тържествуватѣ надѣ мене. Господи, Боже мой, викахѣ къмѣ Тебе, и Ти ме изцѣли. Господи, Ти изведе душата ми отѣ ада и ме оживи, за да не слѣза въ гроба. Пѣйте Господу, светии Негови, славете паметѣта на Неговата светиня, защото гнѣвътѣ Му е за мигѣ, благоволениято Му за *цѣль* животѣ: вечерѣ настѣпва плачѣ, а сутринѣ — радостѣ. И азѣ си думамѣ въ своята добротѣстина: нѣма да се поколебая на-вѣки. По благоволениято Си, Господи, Ти укрѣпи моята планина; но скри лицети Си, и азѣ се смутихѣ. *Тогавѣ* къмѣ Тебе, Господи, викахѣ и Господа (моего) молихѣ: „каква полза отѣ кръвьта ми, кога слѣза въ гроба? ще Те слави ли прахѣтѣ? ще възвѣстѣява ли той Твоята истина? Чуй, Господи, и помилуй ме; Господи, бжди ми помощникѣ!“ И Ти обѣрна тѣгата ми въ ликуване, сне отѣ мене врѣтището и ме прѣпаса съ веселие, за да Те слави душата ми и да не замлѣква. Господи, Боже мой, вѣчно ще Те славя!

Пс. 33:1—23. Ще благославямѣ Господа въ всѣко врѣме; хвалата за Него винаги е въ устата ми. Съ Господа ще се хвали душата ми; ще чуютѣ кроткитѣ и ще се развеселятѣ. Величайте Господа съ мене, и да възхвалимѣ името Му заедно. Подирихѣ

Господа, и Той ме послуша и отъ всички мои опасности ме избави. Които обръщаха погледъ къмъ Него, просияваха, и лицата имъ нѣма да се посрамятъ. Ето, сиромашътъ викна, — и Господь чу и го спаси отъ всичкитѣ му бѣди. Ангелътъ на Господа застава около ония, които Му се боятъ, и ги избавя. Вкусете и ще видите, колко благъ е Господь! Блаженъ е човѣкътъ, който се Нему уповава! Бойте се отъ Господа, (всички) Негови светии, защото нѣма оскъждностъ у ония, които Му се боятъ. Лъвчетата бѣдствуватъ¹⁾ и търпятъ гладъ, а ония, които дирятъ Господа, не сж лишени отъ никое благо. Дойдете, дѣца, послушайте ме: на страхъ Господень ще ви науча. Искан ли човѣкъ да живѣе и обича ли дълголѣтие, за да види блага? Нека сдържа езика си отъ зло и устата си отъ коварни думи; нека се отклонява отъ зло и прави добро; да търси миръ и да слѣдва подиръ него. Очитѣ на Господа *сж обвърнати* къмъ праведницитѣ, и ушитѣ Му — къмъ тѣхнитѣ вопли. Но лицето на Господа е противъ ония, които вършатъ зло, за да изтрѣби отъ земята помена имъ. Викатъ (праведницитѣ), и Господь слуша и ги избавя отъ всичкитѣ имъ скърби. Близу е Господь до сломенитѣ по сърдце, и смиренитѣ по духъ ще спаси. Много сж скърбитѣ на праведника, но отъ всички тѣхъ Господь ще го избави. Той пази всички негови кости; ни една отъ тѣхъ не ще се строши. Злото ще убие грѣшника, и които мразятъ праведника, ще загинатъ. Господь ще избави душата на рабитѣ Си, и никой отъ ония, които се Нему уповаватъ, нѣма да загине.

Пс. 64:1—14. Тебѣ, Боже, подобава хвала на Сионъ, и Тебѣ ще се даде оброкъ (въ Иерусалимъ). Ти чувашъ молитвата; къмъ Тебе прибѣгва всѣка плътъ. Беззаконнитѣ дѣла ме надделѣха; Ти ще очистишъ нашитѣ прѣстѣпления. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ благата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ. Страшний въ правосъдието, чуй ни, Боже, Спасителю нашъ, упование на всички земни краища и на ония, що сж далечъ въ морето, Който си поставилъ планинитѣ съ силата Си и си съ мощь прѣпасанъ, Който укротявашъ шума на моретата, шума на вълнитѣ имъ и вълненията на народитѣ! И ще се уплашатъ отъ Твоитѣ личби живѣещитѣ по краищата *на земята*. Ти ще подбудишъ утро и вечеръ *Тебе* да хвалятъ. Ти посѣчавашъ земята, утолявашъ жаждата ѝ и обилно я обогатявашъ: потокътъ Божий е пълень съ вода; Ти приготвяшъ хранитѣ, понеже тѣй си я устроилъ; напоявашъ браздитѣ ѝ, уравнивашъ буцитѣ ѝ, умекчавашъ я съ дъждовни капки, благославяшъ нейнитѣ израсляци; увѣнчавашъ годината на Твоята благодать, и Твоитѣ пжтеки изпускатъ тлѣстина, изпускатъ върху пустиннитѣ пасбища, и хълмоветѣ се опасватъ съ радостъ; ливадитѣ се покриватъ съ стада, и долинитѣ се кичатъ съ храни, възклициватъ и пѣятъ.

Пс. 65:1—20. Възкликни къмъ Бога, цѣла земйо! Възпѣйте славата на името Му, въздайте Му слава и хвала. Кажете Богу: колко си страшенъ въ дѣлата Си! Поради голѣмината на Твоята сила, ще Ти се покорятъ Твоитѣ врагове. Цѣла земя да Ти се:

¹⁾ Споредъ прѣвода на 70-тѣхъ: „Богати обѣднѣха“.

поклони и да Ти пѣе, да пѣе на Твоето име (Вишний)! Дойдете и вижте дѣлата на Бога, страшния въ дѣлата Си надъ синоветѣ човѣшки. Той прѣвърна морето въ суша; прѣзь рѣката минахме пѣшкомъ; тамъ се веселихме въ Него. Съ Своята мощь Той владѣе вѣчно; Неговитѣ очи гледатъ надъ народитѣ, да се не прѣвзносятъ бунтовницитѣ. Благословете, народи, нашия Богъ и възгласете Му хвала. Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни. Ти ни испита, Боже, прѣтопи ни, както се сребро прѣтапя. Ти ни вкара въ примка, тури окови на чрѣслата ни, постави човѣкъ надъ главата ни. Влѣзохме въ огънь и вода, и Ти ни изведе на свобода. Ще влѣза въ Твоя домъ съ всесъжения, ще Ти въздамъ моитѣ оброци, които сж изговорили устата ми и е изрекълъ езикътъ ми въ моята скърбъ. Тлъстина всесъжения ще Ти възнеса, съ кадение отъ овнешка тлъстина, жертва ще принесе волове и козли. Дойдете, послушайте всички, които се боите отъ Бога, и азъ ще ви разкажа, какво стори Той за душата ми. Викахъ къмъ Него съ устата си и Го прѣвъзнесохъ съ езика си. Да бѣхъ видѣлъ беззаконие въ сърдцето си, Господъ не би ме послушалъ. Но Богъ послуша, чу гласа на молбата ми. Благословенъ Богъ, Който не отхвърли молитвата ми и не отвърна отъ мене милостята Си!

Пс. 102: 1—22. Благославяй, душо моя, Господа, и цѣлата моя вжтрѣшность да благославя Неговото свето име. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния. Той прощава всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недъзи; избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милость и щедрости; насища съ блага твсето желание: подновява се като на орелъ твоята младость. Господъ дава правда и сждъ на всички обидени. Той показа Своитѣ пѣтища Моисею, на Израилевитѣ синове — Своитѣ дѣла. Щедъръ и милостивъ е Господъ, дълготѣрпѣливъ и многомилостивъ: Той се не гнѣви до край, нито се вѣчно сърди. Той не ни стори споредъ нашитѣ беззакония и не ни въздаде споредъ нашитѣ грѣхове: защото, колкото е високо небето надъ земята, толкова е велика милостята (на Господа) къмъ ония, които се боятъ отъ Него; колкото е далече изтокъ отъ западъ, толкова е отдалечилъ Той отъ насъ нашитѣ беззакония; както баща милува синове, тѣй и Господъ милува ония, които Му се боятъ. Защото Той знае нашия съставъ, помни, че ние сме прѣстъ. Днитѣ на човѣка сж като трѣва; като полски цвѣтъ — тѣй цвѣти той: понесѣ се надъ него вѣтърътъ, и нѣма го, и мѣстото му вече го не познава. А милостята на Господа е отъ-вѣка и до-вѣка къмъ ония, които Му се боятъ, и правдата Му е върху синоветѣ на синоветѣ, които пазятъ завѣта Му и помнятъ заповѣдитѣ Му, за да ги изпълняватъ. Господъ е поставилъ Своя прѣстолъ на небесата, и царството Му всичко обладава. Благославяйте Господа, (всички) Ангели Негови, крѣпки по сила, които изпълняватъ Неговата дума, като слушате гласа на словото Му; благославяйте Господа, всички Негови воинства, Негови служители, които изпълняватъ волята Му; благославяйте Господа, всички Негови дѣла, по всички мѣста на Неговото владичество. Благославяй, душо моя, Господа!

Пс. 107:1—14. Готово е сърдцето ми, Боже, (готово е сърдцето ми;) ще пѣя и ще възпѣвамъ въ славата си. Събуди се, псалтире и гусло! Ще стана рано. Ще Те слава, Господи, между народитѣ; ще Те възпѣвамъ между племената, защото по-високо отъ небесата е Твоята милость, и до облацитѣ—Твоята истина. Бжди прѣвъзнесенъ по-високо отъ небесата, Боже! Твоята слава да бѣде надъ цѣлата земя; за да се избавятъ Твоитѣ възлюбени: спаси *ме* съ Твоята десница и послушай *ме*. Богъ каза въ Своето светилище: „ще възтържествувамъ, ще раздѣля Сихемъ и ще размѣря долина Сокхотъ; Мой е Галаадъ, Мой е Манасия, Ефремъ е крѣпость на главата Ми, Иуда е Мой скиптъръ, Моавъ Ми е умивалница, върху Едомъ ще простира обувката Си, надъ земята Филистимска ще възклицавамъ“. Кой ще ме въведе въ укрѣпления градъ? Кой ще ме доведе до Едомъ? Не Ти ли, Боже, *Който* ни отхвърли и не излизашъ, Боже, съ нашитѣ войски? Дай ни помощъ въ утѣснението, защото човѣшката защита е суетна. Съ Бога ние ще проявимъ сила; Той ще сломи враговетѣ ни.

Пс. 114:1—9. Радвамъ се, че Господъ чу гласа на молбата ми; наклони къмъ мене ухо, и затова ще Го призовавамъ прѣзъ *всичкитѣ* си дни. Смъртни болки ме обзеха, адски мъжки ме постигнаха; азъ срѣщнахъ утѣснение и скърбъ. Тогава призовавахъ името Господне: Господи! избави душата ми. Милостивъ е Господъ и праведенъ, и милосърденъ е нашиятъ Богъ. Господъ пази простодушнитѣ: азъ бѣхъ изнемогналъ, и Той ми помогна. Върни се, душо моя, въ твоя покой, защото Господъ ти стори добро. Ти избави душата ми отъ смъртъ, очитѣ ми—отъ сълзи, и нозѣтѣ ми—отъ прѣпъване. Ще ходя прѣдъ лицето на Господа въ земята на живитѣ.

Пс. 115:1—10. Повѣрвахъ и за това говорихъ: силно съмъ съкрушенъ. Въ моята необмисленость си казахъ: всѣки човѣкъ е лъжа. Какво да въздамъ Господу за *всичкитѣ* Му благодарѣния къмъ мене? Чашата на спасението ще приема и името Господне ще призова. Моитѣ оброци ще дамъ Господу прѣдъ цѣлия Неговъ народъ. Скъпа е въ очитѣ на Господа смъртъта на Неговитѣ светии. О, Господи, азъ съмъ Твой рабъ, азъ съмъ Твой рабъ и синъ на Твоята рабиня. Ти счупи моитѣ окови. Тебѣ ще принеса хвалебна жертва и името Господне ще призова. Моитѣ оброци ще дамъ Господу прѣдъ цѣлия Неговъ народъ, въ дворитѣ на дома Господень, посрѣдъ тебе, Иерусалиме! Алилуия.

Пс. 135:1—25. Славете Господа, защото Той е благъ, защото е вѣчна милостьта Му. Славете Бога на боговетѣ, защото е вѣчна милостьта Му. Славете Господа на господаритѣ, защото е вѣчна милостьта му; Оногова, *Който* едничкъ прави велики чудеса, защото е вѣчна милостьта Му; *Който* прѣмъдро сътвори небесата, защото е вѣчна милостьта Му; *Който* утвърди земята върху водитѣ, защото е вѣчна милостьта Му; *Който* сътвори великитѣ свѣтила, защото е вѣчна милостьта Му; слънцето—да управлява деня, защото е вѣчна милостьта Му; луната и звѣздитѣ да управляватъ нощъта, защото е вѣчна милостьта Му; *Който* поразя Египетъ въ неговитѣ първородни, защото е вѣчна милостьта Му; и изведе Израила изсрѣдъ него, защото е вѣчна ми-

лостъта Му; съ крѣпка рѣка и прострѣна мишца, защото е вѣчна милостъта Му; Който раздѣли Червено море, защото е вѣчна милостъта Му; и прѣведе посрѣдъ него Израиля, защото е вѣчна милостъта Му; и хвърли фараона съ войската му въ Червено море, защото е вѣчна милостъта Му; Който прѣведе Своя народъ прѣзъ пустинята, защото е вѣчна милостъта Му; Който порази велики царе, защото е вѣчна милостъта Му; и уби силни царе, защото е вѣчна милостъта Му; Сихона, царь аморейски, защото е вѣчна милостъта Му; и Ога, царь васански, защото е вѣчна милостъта Му; и даде земята имъ за наслѣдие, защото е вѣчна милостъта Му; за наслѣдие на Своя рабъ Израиля, защото е вѣчна милостъта Му; Който си спомни за насъ въ нашето унн-жение, защото е вѣчна милостъта Му; и ни избави отъ враговетъ ни, защото е вѣчна милостъта Му; дава храна на всѣка плътъ, защото е вѣчна милостъта Му. Славете Бога небесний, защото е вѣчна милостъта Му.

За благодарения на Израиля и църквата.

Пс. 45:1—12 Богъ е намъ прибѣжище и сила, бръзъ мощникъ въ бѣди, затова нѣма да се уплашимъ, макаръ и земята да се разклати, и планинитъ да се прѣмѣстятъ въ сърдцето морско. Нека бучатъ и се подигатъ водитъ имъ, нека се тресатъ планинитъ отъ вълнението имъ. Рѣчни потоци веселятъ Божия градъ, светото жилище на Всевишния. Богъ е всрѣдъ него; той нѣма да се поклати: Богъ ще му помогне отъ ранно утро. Разфучаха се народитъ; дигнаха се царствата: (Всевишниятъ) даде Своя гласъ, и земята се разтопи. Господь на силитъ е съ насъ, Богъ на Иакова е нашъ застѣпникъ. Дойдете и вижте дѣлата на Господа, — какви опустошения направи Той по земята: прѣкратайки войнитъ до край-земя, строши лѣкъ и прѣчупи копие, колесници съ огънь изгори. Застанете и познайте, че Азъ съмъ Богъ: ще бжда прѣвъзнесенъ у народитъ, прѣвъзнесенъ по земята. Господь на силитъ е съ насъ, Богъ на Иакова е нашъ застѣпникъ.

Пс. 47:1—15. Великъ е Господь и всехваленъ въ града на нашия Богъ, на светата Негова планина. Прѣкрасна възвишеностъ, радостъ на цѣла земя е планина Сионъ; на сѣверната ѝ страна е градътъ на великия Царь. Въ неговитъ жилища Богъ е познатъ като застѣпникъ: защото, ето събраха се царетъ и всички минаха покрай него; видѣха и се почудиха, смутиха се и удариха на бѣгъ; страхъ и мъка ги обхвана тамъ, като жена, кога ражда; съ източния вѣтъръ Ти съкруши тарсийскитъ кораби. Както сме слушали, така и видѣхме въ града на Господа на силитъ, въ града на нашия Богъ: Богъ ще го утвърди на-вѣки. Ние размишлявахме, Боже, за Твоята благодѣтелностъ срѣдъ Твоя храмъ. Както Твоето име, Боже, така и Твоята хвала е до краищата на земята; Твоята десница е пълна съ правда. Да се весели планина Сионъ, (и) да се радватъ иудейскитъ дѣщери заради Твоитъ сѣдби (Господи). Идете около Сионъ и го обиколете, прѣбройте кулитъ му; обърнете сърдцето си къмъ неговитъ укрѣпления; разгледайте неговитъ домове, за да разкажете на бждещия родъ, защото този Богъ е Богъ нашъ на вѣчни вѣкове: Той ще бжде нашъ вождь до самата смъртъ.

Пс. 67:1—36. Да се дигне Богъ, и да се разпръснатъ враговетъ Му и да бѣгатъ отъ лицето Му, които Го мразятъ. Разнеси ги, както се димъ разнася; както се топи восъкъ отъ огънь, тъй нечестивцитъ да загинатъ отъ лицето Божие. А праведниците да се развеселятъ, да се зарадватъ прѣдъ Бога и да възтържествуватъ въ радостъ. Пѣйте нашему Богу, пѣйте на Неговото име; прѣвъзнасяйте Оногова, Който шествува по небесата: името Му е Господь, и радвайте се прѣдъ лицето Му. Баща на сираци и сѣдия на вдовици е Богъ въ светото Си жилище. Богъ въвежда въ домъ самотнитъ, освобождава отъ окови затворниците, а непокорнитъ оставатъ въ знойна пустиня. Боже, когато Ти излизаше прѣдъ Твоя народъ, когато шестуваше прѣзъ пустинята, земята се тресѣше, дори небесата се топѣха отъ лицето Божие, и тоя Синай — отъ лицето на Бога, на Бога Израилевъ. Изобилень дъждъ проливаше Ти, Боже, върху Твоето наслѣдие, и когато то изнемогваше отъ трудъ, Ти го подкрѣпяше. Твоятъ народъ обитаваше тамъ; по Твоята благостъ, Боже, Ти приготвяше *потрѣбното* за бѣдния. Господь ще даде слово: вѣстителкитъ сж голѣо множество. Царе на воинства бѣгатъ, бѣгатъ, а която седи вкѣши, дѣли плячката. Слѣдъ като се разположихте въ дѣловетъ (си), станахте като гължбица, чиито крилѣ сж покрити съ сребро, а перата — съ чисто злато: когато Всемогщиятъ разпръсна царетъ въ тая *земя*, тя се бѣлша като снѣгътъ на Селмонъ. Планино Божия, планино Васанска! планино висока, планино Васанска! защо вие, високи планини, гледате завистливо на планината, на която Богъ благоволи да обитава и Господь ще обитава вѣчно? Божиитъ колесници сж безброй — хиляди хиляди: посрѣдъ тѣхъ е Господь на Синай, въ светилището. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитъ, тъй че и отъ непокорнитъ да могатъ обитава у Господа Бога. Благословень да бжде Господь всѣки день! Богъ ни възлага брѣме, но Той ни и спасява. Богъ за насъ е Богъ за спасение; въ властта на Господа Вседържителя е вратата на смъртъта. Но Богъ ще строши главата на враговетъ Си, косматото теме на закоравѣлия въ своитъ беззакония. Господь рече: отъ Васанъ ще *ги* върна, ще *ги* изведе изъ морската дълбина, за да потопишъ ти ногата си, и твоитъ псета — езика си, въ кръвъта на враговетъ. Видѣхме Твоето шествие, Боже, шествието на моя Богъ, на моя Царь въ светинята: отпрѣдъ вървѣха пѣвци, отзадъ свирачи на свирада, по срѣдата — дѣвци съ тимпани: „въ събранията благославяйте *Бога Господа*, вие, *които сте* отъ Израилево сѣме!“ Тамъ бѣше Вениаминъ малкиятъ — тѣхень князь; князетъ Иудини — тѣхни владѣтели, князетъ Завулонови, князетъ Нефталимови. Твоятъ Богъ ти е прѣдначилъ сила. Боже, утвърди туй, що си сторилъ за насъ! Заради Твоя храмъ въ Иерусалимъ, царетъ ще Ти принесатъ дарове. Укроти звѣра въ трѣстиката, волското стадо — всрѣдъ телцитъ на народитъ, които се хвалятъ съ слитъци сребро; разпилѣй народитъ, които желаятъ войни. Ще дойдатъ велможи отъ Египетъ; Етиопия ще простре рѣцѣ къмъ Бога. Земни царства! пѣйте Богу, възпѣвайте Господа, Който отъ-вѣка шествува по небесата на небесата. Ето, Той издава гласа Си, силния *Си* гласъ.

Въздайте слава Богу! Неговото величие е надъ Израиля, и Неговото могъщество — на облацитѣ. Страшенъ си Ти, Боже, въ Твоето светилище. Богъ Израилевъ — Той дава сила и крѣпость на (Своя) народъ. Благословенъ Богъ!

Пс. 75:1—13. Знаенъ е въ Иудея Богъ; велико е Неговото име у Израиля. Въ Салимъ бѣше Неговото жилище, и Неговото прѣбывание — на Сионъ. Тамъ строши Той лжкови стрѣли; щитъ и мечъ и война. Ти си славенъ, по-мощенъ отъ грабителскитѣ планини. Силнитѣ по сърдце станаха плячка, заспахъ своя сънь, и ни единъ отъ силнитѣ мъже не намѣри ржцѣтъ си. Отъ Твоята заплаха, Боже Иакововъ, задрѣма л колесница и конь. Ти си страшенъ, и кой ще устои прѣдъ лицето Ти въ врѣме на Твоя гнѣвъ? Ти възвѣсти отъ небесата сждъ; земята се уплаши и утихна, когато Богъ стана да сжди, за да спаси всички угнетени по земята. И човѣшкиятъ гнѣвъ ще се обърне Тебѣ за слава: остатъка отъ гнѣва Ти ще укротишь. Въздавайте оброчи на Господа, вашия Богъ, и ги изпълнявайте; всички, които сж около Него, да принесатъ дарове на Страшния: Той укротява духа на князетѣ, Той е страшенъ за земнитѣ царе.

Пс. 80:1—17. Радостно пѣйте на Бога, нашата твърдиня; възклицавайте къмъ Бога Иакововъ; вземете псаломъ, дайте тимпанъ, сладкогласна гусли съ псалтирь; тръбете съ тръба въ новомѣсечие, въ опрѣдѣленото врѣме, въ деня на нашия празникъ, защото това е законъ за Израиля, наредби отъ Бога Иакововъ. Той установи това като свидѣтелство за Иосифа, когато тоя излѣзе изъ Египетската земя, дѣто чу звуци отъ езикъ, който той не знаеше: „Азъ снехъ товара отъ раменѣтъ му, и освободихъ ржцѣтъ му отъ кошницитѣ. Въ угѣсненieto си ти Ме повика, и Азъ те избавихъ; изсрѣдъ грѣма те чухъ, при водитѣ на Мерива те изпитахъ. Слушай, народе Мой, и Азъ ще ти свидѣтелствувамъ: о, да бѣше Ме послушалъ, Израилю! Да нѣмашъ други богъ и да не се покланяшь на другоземенъ богъ. Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те изведе изъ Египетската земя; отвори устата си, и Азъ ще ги изпълня.“ Но Моятъ народъ не слушаше гласа Ми, и Израиль Ми се не покоряваше; затова Азъ ги оставихъ на тѣхнитѣ упорити сърдца; нека ходятъ по своитѣ помисли. О, да бѣше Ме слушалъ Моятъ народъ, и Израиль да ходѣше въ моитѣ пжтища! щѣхъ веднага да смиря тѣхнитѣ врагове и да обърна ржката Си противъ тѣхнитѣ потисници, — ония, които мразятъ Господа, щѣха да имъ се подмилкватъ, а тѣхното добруване би се продължило за винаги; щѣхъ да ги храня съ тлъста пшеница и щѣхъ да ги насищамъ съ медъ отъ скала.

Пс. 81:1—14 Господи, Ти се смилъ къмъ Твоята земя, възвърна отъ плѣнство Иакова; Ти прости беззаконията на Твоя народъ, заглади всичкигѣ му грѣхове, дигна всичката Си ярость, отклони лютостъта на гнѣва Си. Възстанови ни, Боже на нашето спасение, и прѣврати Твоего негодувание противъ насъ. Нима вѣчно ще се гнѣвишь на насъ, ще прострешъ гнѣва Си отъ рода въ родъ? Нѣма ли пакъ да ни оживишь, та Твоятъ народъ да се зарадва за Тебе? Яви ни Твота милость, Господи, и ни дари твоего спасение. Да послушамъ, какво ще каже Господь Богъ. Той ще

изрече миръ на Своя народъ и на Своитѣ избрани, но тѣ да не паднатъ изново въ безразсждностъ. Тѣй, Неговото спасение е близу до ония, които Му се боятъ, за да обитава слава въ нашата земя. Милостъ и истина ще се срѣщнатъ, правда и миръ ще се цѣлунатъ; истината ще изникне изъ земята, и правдата ще надникне отъ небесата; и Господъ ще даде добрo, и нашата земя ще даде своя плодъ; правдата ще трѣгне прѣдъ Него и ще тури на пжть стѣпкитѣ си.

Пс. 104 : 1 - 45. Славете Господа; призовавайте Неговото име; разгласявайте между народитѣ дѣлата му; възпѣйте Го и пѣйте Му; разказвайте за всички Негови чудеса. Хвалете се съ Неговото свето име: да се весели сърдцето на ония, които търсятъ Господа. Търсете Господа и Неговата сила, търсете винаги лицето Му. Спомняйте си чудесата Му, които е сторилъ, личбитѣ Му и сждбитѣ отъ устата Му, вие, сѣме Авраамово, Негови раби, синове Иаковови, Негови избраници. Той е Господъ, Богъ нашъ: Неговитѣ сжди сж по цѣла земя. Той вѣчно помни завѣта Си, словото, що е заповѣдалъ въ хиляди родове, що е завѣщаль на Авраама, и клетвата Си на Исаака, и турилъ това за законъ Иакову и за вѣченъ завѣтъ Израилю, думайки: тебѣ ще дамъ Хаананската земя за дѣлъ на вашето наслѣдие. Когато тѣ бѣха още малко на брой, твърдѣ малко, и бѣха пришелци въ нея и прѣминаваха отъ народъ въ народъ, отъ царство у друго племе, — никому не позволяваше да ги обижда и на царетѣ за тѣхъ забраняваше: „не се докосвайте до Моитѣ помазани, и на Моитѣ проци не правете зло“. И призова гладъ на земята; всѣко хлѣбно стѣбло изтрѣби. Прати прѣдъ тѣхъ човѣкъ: за робъ биде продаденъ Иосифъ. Стегнаха въ окови нозѣтѣ му; въ желѣзо се намѣри душата му, доклѣ се изпълни словото Му: словото Господне го изпита. Царѣтъ прати, и владѣтельтъ на народитѣ го развърза и го освободи; постави го за господаръ надъ дома си и управителъ надъ всичкитѣ си владѣния, за да поучава велможитѣ му по душата си и старѣйшинитѣ му да учи на мждростъ. Тогава дойде Израиль въ Египетъ, и Иаковъ се прѣсели въ Хамовата земя. И размножи *Богъ* твърдѣ много Своя народъ и го направи по-силенъ отъ враговетѣ му. Възбуди въ сърдцето имъ умраза противъ народа Си, и лукавство — противъ рабитѣ Му. Изпрати Своя рабъ Моисея и Аарона, когото избра. Тѣ показаха между тѣхъ думитѣ на Неговитѣ личби и чудесата (Му) въ Хамовата земя. Прати тъмнина и произведе мракъ, и тѣ се не възпротивиха на словото Му. Прѣвърна водата имъ въ кръвъ и измори рибата имъ. Земята имъ произведе много жаби, дори въ спалнята на царетѣ имъ. Той каза, и нападнаха разни насѣкоми и мушици по всички тѣхни прѣдѣли. Въмѣсто дъждъ напрати върху тѣхъ градъ, палещъ огънь върху земята имъ, и обй лозята имъ и смоковницитѣ имъ, и изпотроши дърветата въ тѣхнитѣ прѣдѣли. Каза, и нападнаха скакалци и гжсеници безброй; и изпоядоха всичката трѣва по земята имъ, и изпоядоха плодетѣ на нивитѣ имъ. И порази всичко първородно въ земята имъ, начатъцитѣ на всичката имъ сила. И изведе *израилтянитѣ* съ сребро и злато, и нѣмаше боленъ въ колѣната имъ. Зарадва се Египетъ поради тѣхното излизане, по-

неже бѣше го страхъ нападналъ отъ тѣхъ. Прострѣ облакъ (тѣмъ) за сѣнка, и огънь, за да (имъ) свѣти нощемъ. Исакаха, и Той имъ прати пѣдпѣдъци и съ хлѣбъ небесенъ ги насищаше. Разтвори камъкъ, и потекоха води, потекоха като рѣка по сухитѣ мѣста, защото Той си спомни Своего свето слово къмъ раба Си Авраама, и изведе Своя народъ въ радость, Своитѣ избрани въ веселие, и даде имъ земитѣ на народитѣ, и тѣ наслѣдиха труда на другородцитѣ, за да спазватъ наредбитѣ Му и да изпълняватъ законитѣ Му. Аلیلуя!

Пс. 123:1—8. Ако не бѣше Господь съ насъ, — нека каже Израиль, — ако не бѣше Господь съ насъ, когато людетѣ се дигнаха противъ насъ, — живи биха ни погълнали, когато пламна тѣхната ярость противъ насъ; води биха ни потопили, потокъ би прѣминалъ надъ нашата душа, — бурни води биха прѣминали надъ нашата душа. Благословенъ Господь, Който не ни прѣдаде за плячка на тѣхнитѣ жби. Душата ни се избави като птица отъ примка на ловци: примката се скъса, и ние се избавихме. Нашата помощ е въ името на Господа, Който сътвори небето и земята.

Пс. 125:1—6 Когато Господь връщаше Сионовитѣ плѣнници, ние като че сънувахме: тогава устата ни бѣха пълни съ веселие, и езикътъ ни — съ пѣние; тогава между народитѣ се говорѣше: „велико нѣщо извърши Господь надъ тѣхъ!“ Велико нѣщо извърши Господь надъ насъ: ние се радвахме Върни, Господи, нашитѣ плѣнници като потоцитѣ на югъ. Които сж сѣли съ сълзи, ще жънатъ съ радость. Който съ плачъ е носилъ сѣме, съ радость ще се върне, носейки своитѣ снопи.

Пс. 146:1—11. Хвалете Господа, защото е добро нѣщо да се пѣе на нашия Богъ, защото това е сладостно, — хвала достойна. Господь съзижда Иерусалимъ, събира изгнаницитѣ на Израиль. Той изцѣрява съкрушенитѣ по сърдце и лѣкува тѣхнитѣ скърби; изчислява броя на звѣздитѣ; всички тѣхъ нарича съ имената имъ. Великъ е Господь нашъ, и велика е силата Му, и разумътъ Му — неизмѣримъ. Господь въздига смирени, а нечестиви унижава доземи. Пѣйте по редъ славословие Господу: пѣйте съ гусли на нашия Богъ. Той покрива небето съ облаци, приготвя за земята дъждъ, прави да расте по планинитѣ трѣва (и злакъ човѣку за полза); дава на добитѣка храната му и на малкитѣ вранчета, които викатъ къмъ Него. Не на конската сила Той гледа, нито къмъ бързината на човѣшкитѣ нозѣ благоволи; Господь благоволи къмъ ония, които Му се боятъ, къмъ ония, които се уповаватъ на Неговата милость!

Ис. 12:1—6. И въ она день ще кажешъ: ще Те слава, Господи! Ти ми бѣше гнѣвенъ, но отвърна гнѣва Си и ме утѣши. Ето, Богъ е моето спасение; Нему се уповавамъ и се не боя; защото Господь е моя сила, и Господь е мое пѣние; и Той ми биде за спасение. Тогава съ радость ще черпите вода отъ изворитѣ на спасението, и ще кажете въ него день: славете Господа, призовавайте името Му; разгласяйте между народитѣ дѣлата Му; напомняйте, че името Му е велико; пѣйте Господу, защото Той е направилъ нѣщо велико — нека знаятъ това по цѣла земя. Весели се и радвай се, жителко Сионова, защото великъ е посрѣдъ тебе Светиятъ Израилевъ.

ПРИМЪРИ:

2 Парал. 5: 12, 13. Когато всички пѣвци—левити: Асафъ, Еманъ, Идитунъ и синоветъ имъ и братята имъ, облѣчени въ висонъ, съ кимвали, псалтири и гусли стояха на източната страна на жертвеника, и съ тѣхъ заедно сто и двацетъ свещеника тржбѣха съ тржби, тржбѣха и пѣеха като единъ, издавайки единъ гласъ за хвала и славословие Господу; когато ечна звукътъ отъ тржби, кимвали и други свирала, и всички хвалѣха Господа, че Той е благъ, че милостта Му е во-вѣки, — тогава домътъ, домътъ Господень, се изпълни съ облакъ.

Ездра.

Неем. 8: 6. Тогава Ездра благослови Господа, Бога велики. И цѣлиятъ народъ отговаряше: аминъ, аминъ, — като дигаше ржцѣ нагорѣ, като се кланяше и падаше ничкомъ до-земи прѣдъ Господа.

Иона.

Ион. 2: 10 ...„Азъ съ хвалебенъ гласъ ще Ти принеса жертва; което съмъ обѣщаль, ще изпълня. У Господа е спасението!“

Симеонъ богоприемецъ.

Лук. 2: 28. Той Го (Младенеца Исуса) прѣгърна, благослови Бога и рече: (сега отпускашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ).

Ана

Лук. 2: 38...Тя славѣше Господа и говорѣше за Него на всички, които очакваха избавление въ Иерусалимъ.

Павелъ.

Дѣян. 28: 15. Тамошнитѣ (въ Римъ) братя, като чува за насъ, излѣзоха да ни посрѣщнатъ до Апиева площадьъ и до Три-Кръчми. Като ги видѣ Павелъ, поблагодари на Бога и се ободри.

Благодать.

Богъ е Богъ на всѣка благодать.

1 Петр. 5: 10...Богъ на всѣка благодать, Който .е призываль васъ за вѣчната Си слава въ Исуса Христа, Самъ, слѣдъ кратко-врѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува. утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Богъ е подагелъ на всѣка благодать.

Римл. 1: 7. Благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани светии.

1 Кор. 1: 3. (Павелъ — на църквата Божия въ Коринтъ —) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа. **2 Кор. 1: 2.**

Еф. 1: 2. (Павелъ — до намиращитѣ се въ Ефесъ светии и вѣрзаци въ Христа Исуса:) блзгодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

1 Сол. 1: 1. Павелъ, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Исуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

1 Тим. 1:2. (Павелъ—) до Тимотея, истинско по вѣра чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога, нашия Отець, и отъ Христа Иисуса, нашия Господь.

Божиятъ прѣстолю е прѣстолютъ й.

Евр. 4:16...Нека дързновено пристѣпваме къмъ прѣстола на благодатъта, за да получимъ милость и да намѣримъ благодать за благоврѣменна помощь.

Духъ Светий е духътъ й.

Зах. 12:10....Върху дома Давидовъ и върху жителитѣ иерусалимски ще излѣя духъ на благодать и умиление, и тѣ ще погледнатъ на Него, Когото тѣ прободоха, и ще ридаятъ за Него, както се ридае за единороденъ синъ, и ще скърбятъ, както се скърби за единороденъ.

Евр. 10:29. (Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва съ смъртъ*), колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пъкъ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатъта?

Тя бѣше върху Христа.

Лук. 2:40...Младенецьтъ растѣше и крѣпнѣше духомъ, като се изпълняше съ мъдрость; и благодать Божия бѣше върху Него.

Излизаше отъ Неговйтѣ уста.

Пс 44:3. Ти си най-прѣкрасниятъ отъ синоветѣ човѣчески; благодать се излѣ отъ Твоитѣ уста; затова Богъ Те е благословилъ на-вѣки.

Лук. 4:22. И всички Му засвидѣтелствуваха, и се чудѣха на благодатнитѣ Му думи, които излизаха отъ устата Му, и казаха: не е ли този Иосифовиятъ синъ?

Христозъ бѣше пълненъ съ нея.

Иоан. 1:14...Словото стана плътъ и живѣ между насъ, пълно съ благодать и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца.

Тя се излѣ чрѣзъ Христа.

Иоан. 1:17...Законътъ бѣ даденъ чрѣзъ Моисея, а благодатъта и истината произлѣзе чрѣзъ Иисуса Христа.

Римл. 5:15...Дарътъ не е като прѣстѣпленieto. Защото, ако поради прѣстѣпленieto на едного измрѣха мнозина, още повече Божията благодать и дарътъ чрѣзъ благодатъта на едного Човѣка, Иисуса Христа, се излѣ прѣизобилно върху многото.

Дава се чрѣзъ Христа.

1 Кор. 1:4. Благодаря на моя Богъ винаги за васъ заради даруваната вамъ въ Христа Иисуса Божия благодать.

Богатството й се показва въ Божията благость чрѣзъ Христа.

Еф. 2:7. (Богъ, макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленieto, оживотвори съ Христа,) за да яви на бждещитѣ вѣкове прѣизобилното богатство на Своята благодать въ доброта къмъ насъ чрѣзъ Христа Иисуса.

Славата ѝ се показва във облагодатствуването ни чрезъ Христа.

Еф. 1:6. (Благословенъ да бжде Богъ, Който ни благослови във Христа, както и ни избра чрезъ Него, като ни прѣдопрѣдѣли да ни усинови за Себе Си чрезъ Исуса Христа,) за да бжде хвалена славата на Неговата благодать, съ която Той ни е облагодатствувалъ чрезъ Своя Възлюбенъ.

Божията благодать, спасителна за всички човѣци, се яви.

Тит. 2:11, 12... Яви (се) Божията благодать, спасителна за всички човѣци, като ни учи, да отхвърлимъ нечестието и свѣтскитѣ похоти, да живѣемъ цѣломъждрено, праведно и благочестиво въ сегашния вѣкъ.

Тя е: висока.

Римл. 9:15, 16... Той казва на Моисея: „който е за помилуване, ще го помилувамъ, и който е за съжаляване, ще го съжала“. И тъй, това зависи не отъ оногова, който желае, нито отъ оногова, който тича, а отъ Бога, Който милува. Изх. 33:19.

Голѣма.

Дѣян. 4:33. Апостолитѣ...свидѣтелствуваха съ голѣма сила за възкресението на Господа Исуса Христа, и голѣма благодать бѣше върху тѣхъ всички.

Самовластна.

Римл. 5:21. (Дѣто се умножи грѣхътъ, благодатьта се яви въ голѣмо изобилие,) та, както грѣхътъ царувà, причинявайки смъртъ, тъй и благодатьта да се въцари съ правда за животъ вѣченъ, чрезъ Исуса Христа, нашия Господь.

Богата.

Еф. 1:7. (Богъ ни е облагодатствувалъ чрезъ Своя Възлюбенъ,) въ Когото имаме изкупление чрезъ кръвта Му, прошка на грѣховетѣ по богатството на Неговата благодать.

Изобилна.

Римл. 5:17, 20... Ако съ прѣстѣплението на единъ човѣкъ смъртъта царувà чрезъ него единия, много повече ония, които приематъ изобилно благодатьта и дара на оправданието, ще царуватъ въ живота чрезъ Едного Исуса Христа...Законътъ биде привнесенъ, за да се умножи прѣстѣплението. Дѣто пъкъ се умножи грѣхътъ, благодатьта се яви въ голѣмо изобилие. Рим. 5:15.

2 Кор. 9:14. (Светиитѣ и мнозина други, опитвайки плодоветѣ на вашата щедрость, прославятъ Бога) и се молятъ за васъ, понеже твърдѣ много ви обичатъ за прѣизобилната въ васъ Божия благодать.

Многоразлична.

1 Петр. 4:10. Служете единъ другиму, всѣки съ оная дарба, каквато е приелъ, като добри разпоредници на многоразличната Божия благодать.

Достатъчна.

2 Кор. 12:9. (Господь)...ми рече: стига ти Моята благодать; защото силата Ми се въ немощъ напълно проявява. Затова съ много по-голѣма радостъ ще се хваля съ немощитѣ си, за да се всели въ мене силата Христова.

Истинска.

1 Петр. 5:12. Написахъ ви накратко по Силуана, вѣрния братъ, както мисля, като ви утѣшавамъ и увѣрявамъ, че това е истинска Божия благодать, въ която вие стоите.

Не е празна.

1 Кор. 15:10... Съ благодатъта на Бога съмъ това, което съмъ; и Неговата благодать въ мене не бѣше напразно, а повече отъ всички тѣхъ (апостолитѣ) се потрудохъ—ала не азъ, а Божията благодать, която е съ мене.

Евангелието е нейниятъ изявитель.

Дѣян. 14:3... Тѣ (Павелъ и Варнава) пакъ останаха тукъ (въ Икония) доста време, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодать, като даваше чрѣзъ тѣхни рѣчи да ставатъ личби и чудеса.

Дѣян. 20:24, 32. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) ...Менъ не ме е за нищо грижа, нито ми е свиденъ животътъ, стига само да свърша съ радостъ попрището си и службата, която приехъ отъ Господа Исуса, да проповѣдвамъ евангелието на Божията благодать. А сега ви прѣдавамъ, братя, на Бога и на словото на благодатъта Му; Той може да ви назидаетъ по-добре и да ви даде наслѣдие между всички осветени.

Еф. 3:2, 3. Вие чухте за разпоредбата на благодатъта Божия, менъ дадена за васъ, *именно*, че чрѣзъ откровение Богъ ми възвѣсти тайната (както и по-горе ви писахъ накратко)

Кол. 1:6. (Истинското слово на благовѣстието)...прѣбжда въ васъ, както и въ цѣль свѣтъ, и принася плодъ и расте, както и между васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать.

Тя е: по изборъ.

Римл. 11:5...И въ сегашно време, по изборъ на благодатъта, запази се остатъкъ.

Отъ Божието призвание.

Гал. 1:15, 16...Когато Богъ, Който ме избра отъ утробата на майка ми и ме призва чрѣзъ благодатъта Си, благоволи да открие въ мене Своя Синъ, за да благовѣстя за Него между езичниците,—азъ веднага се не съвѣтвахъ съ плътъ и кръвъ.

2 Тим. 1:9. (Не се срамувай, а стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога,) Който ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Исуса прѣди вѣчни времена.

За оправдание.

Римл. 3:24. (Всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия,) оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзъ изкуплението въ Христа Исуса.

Римл. 5:16...Дарътъ не е като *осждането*, станало чрѣзъ единия *човѣкъ*, който съгрѣшилъ; защото сждането за едно *прѣстѣпление* води къмъ съждане, а дарътъ — отъ много прѣстѣпления къмъ оправдаване.

Тит. 3:7. (Богъ ни спаси по Своята милостъ, чрѣзь банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзь Исуса Христа, нашия Спасителъ,) та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.

За вѣра.

Дѣян. 18:27....Когато той (Аполосъ) искаше да замине за Ахаия, братята се обърнаха съ писмо до *тамошнитѣ* ученици, за да го приематъ; и той, като стигна *тамъ*, спомогна много на повѣрвалитѣ чрѣзь благодатъта.

За спасение.

Дѣян. 15:11....*Ние* вѣрваме, че съ благодатъта на Господа Исуса Христа ще се спасимъ, както и тѣ (езичницитѣ). (Петъръ).

Еф. 2:8....По благодать сте спасени чрѣзь вѣрата; и това не е отъ васъ—Божий даръ е. Еф. 2:5.

За утѣшение.

2 Сол. 2:16....Самъ Господъ нашъ Исусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзь благодатъта *Си ни* даде вѣчна утѣха и блага надежда, (да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло).

Необходима за богоугоденъ животъ.

Евр. 12:28....*Ние*, като приехме царство непоколебимо, нека пазимъ благодатъта, съ която да служимъ благоугодно Богу съ благоговѣние и страхъ.

Чрѣзь нея Божието дѣло се усъвършенствува въ светнитѣ.

2 Сол. 1:11, 12. За това се и молимъ винаги за васъ, да ви направи [Богъ нашъ] достойни за званието и да изпълни съ сила всѣко желание на благодать и всѣко дѣло на вѣрата, та да се прослави въ васъ името на Господа нашего Исуса Христа, и вие въ Него, по благодатъта на нашия Богъ и на Господа Исуса Христа.

Чрѣзь нея се прѣвъзможватъ голѣми трудности.

Зах. 4:7. Коя си ти, планино голѣма, прѣдъ Зоровавеля? ти си равнина, и ще изнесе той краежгълния камъкъ при шумни викове: „благодать, благодать върху него!“

Оправдание чрѣзь нея е различно отъ това чрѣзь дѣла.

Рим. 11:6....Ако е по благодать, не е вече по дѣла; защото, *иначе*, благодатъта не би била вече благодать. Ако пъкъ е по дѣла, *то това* не е вече благодать; защото, *иначе*, дѣлото не би било вече дѣло.

Гал. 2:21. Не отхвърлямъ Божията благодать; защото, ако чрѣзь закона е оправданието, тогава Христосъ напразно умрѣ.

Гал. 5:4. Вие, които *искате* да се оправдавате съ закона, отбихте се отъ Христа, отпаднахте отъ благодатъта.

Светнитѣ сж наслѣдницитѣ ѝ.

1 Петр. 3:7...Вие, мъжете, живѣйте благоразумно съ *женитѣ си*, и отдавайте честь на женския полъ като на по-слабъ съсѣдъ и като на сънаслѣдници на благодатния животъ, за да нѣмате спѣнка въ молитвитѣ си.

1 Петр. 5:5...Вие, по-младитѣ, покорявайте се на презвитеритѣ; а всички, като се покорявате единъ другиму, облѣчете се въ смиреномъдрие, защото „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать“.

Подъ нея сж.

Римл. 6:14. Грѣхътъ не бива да господарува надъ васъ, защото вие не сте подъ закона, а подъ благодатъта.

Отъ Христа я приематъ.

Иоан. 1:16...Отъ Неговата пълнота всички ние приехме, и благодать възъ благодать.

Съ нея сж, каквото сж.

2 Кор. 1:12...Нашата похвала е тая: свидѣтелството на свѣстъта ни, че въ простота и искреностъ прѣдъ Бога, не съ глътско мждруване, а съ благодать Божия, живѣхме на свѣта, особено пѣкъ между васъ.

Изобилватъ въ нейнитѣ дарования.

2 Кор. 8:1. Извѣстяваме ви, братя, за благодатъта Божия, дадена на църквитѣ македонски.

2 Кор. 9:8...Богъ е силенъ да умножи у васъ всѣкаква благодать, та, като имате винаги всѣкакво доволство въ всичко, да бждете щедри въ всѣко добро дѣло.

Въ нея се укрѣпаватъ.

Евр. 13:9. Не се увличайте отъ разни и чужди учения; защото добръ е съ благодать да се укрѣпява сърдцето, а не съ ястия, отъ които полза не получиха ония, които ги употрѣбиха.

2 Тим. 2:1...Чедо мое, усилвай се въ благодатъта, която ти е дадена отъ Христа Исуса.

Въ нея растатъ.

2 Петр. 3:18. ..Растете въ благодать и познаване на Господа нашего и Спасителя Исуса Христа. Нему слава и сега и въ день вѣчний. Аминъ.

Въ нея прѣбждватъ.

Дѣян. 13:43...Когато събранието биде разпуснато, мнозина иудеи и благочестиви прозелити трѣгнаха слѣдъ Павла и Варнава, които, бесѣдвайки съ тѣхъ, убѣждаваха ги да прѣбждватъ въ Божията благодать.

Съ нея говорятъ.

Еф. 4:7...На всѣки единъ отъ насъ благодатъта е дадена по мѣрката на дара Христовъ. Кол. 4:6.

Дава се: на Божиитѣ служители.

Римл. 12:3, 6. По дадената менѣ благодать всѣкому отъ васъ казвамъ: не мислете за себе си повече, отколкото трѣбва да мислите; а мислете скромно наспоредъ вѣрата, каквато Богъ е отмѣрилъ всѣкому. И понеже, по дадената намъ благодать, имаме разни дарби, то, *имашъ ли пророчество, пророчествуй споредъ вѣрата.*

Римл. 15:15...Писахъ ви, братя, малко смѣлично, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать.

1 Кор. 3:10. По дадената ми отъ Бога благодать, *азъ*, като мждъръ първостроителъ, положихъ основа, а другъ зида върху нея; ала всѣки нека внимава, какъ зида.

Гал. 2:9...Като узнаха за дадената менѣ благодать, Иаковъ, Кифа и Иоанъ, смѣтани за стълбове, подадоха на мене и на Варнава ржка за общуване, за да *отидемъ* ние при езичниците, а тѣ — при обрѣзанитѣ.

Еф. 3:7...Станахъ служителъ (на благовѣстието) споредъ дара на благодатѣта Божия, дадена ми по дѣйствие на Неговата сила. *На смиренитѣ*.

Притч. 3:34. Надъ кощунници Той се присмива, а на смирени дава благодать. Иак. 4:6.

На ходещитѣ непорочно.

Пс. 83:12...Господь Богъ е слънце и щитъ, Господь дава благодать и слава; Той не лишава отъ блага ония, които ходятъ непорочно.

Да я не приемаме напразно.

2 Кор. 6:1. Понеже сме съработници *Христови*, ние ви молимъ, да не приемате напразно благодатѣта Божия.

Да се молимъ да се даде и на други.

Римл. 16:24. Благодатѣта на Господа нашего Иисуса Христа *да бжде* съ всички васъ. Аминъ.

2 Кор. 13:13. Благодатѣта на Господа нашего Иисуса Христа, и любовѣта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа *да бждатъ* съ всички васъ. Аминъ.

Еф. 6:24. Благодатѣта *да бжде* съ всички, неизмѣнно любещи Господа нашего Иисуса Христа. Аминъ.

Фил. 4:23. Благодатѣта на Господа нашего Иисуса Христа *да бжде* съ всички васъ. Аминъ.

1 Сол. 5:28. Благодатѣта на Господа нашего Иисуса Христа *да бжде* съ васъ. Аминъ.

Да се не лишаваме отъ нея.

Евр. 12:15. (Залѣгайте да имате миръ съ всички и светостъ, безъ която никой нѣма да види Господа.) като гледате, да не би нѣкой да се лиши отъ Божията благодать; да не би нѣкой горчивъ корень, като изникне, да причини врѣда, и чрѣзъ него да се осквернятъ мнозина.

Тя е причина за радостъ.

Дѣян. 11:23. Той (Варнава), като пристигна (въ Антиохия) и видѣ Божията благодать, зарадва се и увѣщаваше всички съ искрено сърдце да прѣбждватъ въ Господа.

При второто пришествие Христово напълно ще се даде.

1 Петр. 1:13...Възлюбени, като прѣпащите чрѣслата на ума си, бидейки бодри, напълно се надѣвайте на принасяната вамъ благодать при явяването Иисусъ Христово.

Да не злоупотрѣбяваме съ нея.

Римл. 6:1. Какво, прочее, ще кажемъ? Ще останемъ ли въ грѣха, за да се умножи благодатъта? Съвсѣмъ не. Римл. 6:15.

Нѣкои я обръщатъ въ разпѣтство.

Иуд. 1:4...Вмъкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осжждане е отдавна прѣдзначено, нечестивци, които обръщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпѣтство и се отричатъ отъ едничкия Владика Бога и Господа нашего Исуса Христа.

Благоразумие.

То е заповѣдано.

Притч. 4:1. Слушайте, дѣца, бащина поука и внимавайте, та на разумъ да се научите, (защото добро учение ви дадохъ. Не оставяйте моята заповѣдь).

Мат. 10:16. Ето, азъ ви пращамъ като овци посрѣдъ вълци: и тъй, бждете мждри като змии и незлобиви като гължби.

Римл. 16:19. Вашата послушность *на вѣрата* е на всички извѣстна; затова азъ се радвамъ за васъ, но желая, да бждете мждри въ доброто и прости въ злото.

Еф. 5:15, 17...Гледайте, колко внимателно *трѣбва* да постѣпвате: не като неразумни, а като мждри. . . . .
Недѣйте бива неразсждливи, а разпознавайте, що е воля Божия.

Богъ го дава.

2 Тим. 1:7...Богъ не ни е далъ духъ на боязливостъ, а духъ на сила, любовь и цѣломждрие.

То е источникъ за животъ.

Притч. 16:22. Разумътъ за ония, които го иматъ, е изворъ за животъ, а ученостъта на глупавитѣ е глупостъ.

Придружено е съ мждростъ.

Притч. 8:12. Азъ, прѣмждростъта, живѣя съ разума и дира разсждъчно знание.

Притч. 14:8. Мждростъта на разумния е да знае пжтя си, а глупостъта на безразсжднитѣ е заблуда.

То е желателно.

Притч. 16:16. Да придобиешъ мждростъ е много по-добрѣ, нежели злато, и да придобиешъ разумъ е по за прѣдпочитане отъ отборъ сребро.

Необходимо е.

Лук. 14:28—32....Кой отъ васъ, кога иска да съгради кула, не ще седне първомъ да прѣсмѣтне разноснитѣ, дали има, каквото е нужно за доизкарването ѝ, та, кога тури основитѣ и не може да я доизкара, да не би нѣкакъ да почнатъ да му се смѣятъ всички, които гледатъ, и да казватъ: тоя човѣкъ почна да строи, и не можа да доизкара? Или кой царь, отивайки на война срѣщу другъ царь, не ще седне да се посвѣтва първомъ, дали може съ десетъ хиляди да противостои на оногова, който иде срѣщу него съ двайсетъ хиляди? Инакъ, докато е онзи още далечъ, той ще проводи при него пратеници да моли за миръ.

Христосъ даде примѣръ за него.

Мат. 21 : 24—27. Иисусъ имъ (на първосвещеницитѣ и старѣитѣ народни) отговори и рече: ще ви попитамъ и Азъ една дума; ако Ми отговорите на нея, и Азъ ще ви кажа, съ каква властъ върша това (съ смоковницата): кръщението Иоаново откъдѣ бѣше: отъ небето ли, или отъ човѣцитѣ? А тѣ разсждаваха помежду си и думаха: ако речемъ — отъ небето, ще ни каже: а защо му не повѣрвахте? Ако ли речемъ — отъ човѣцитѣ, боимъ се отъ народа, понеже всички иматъ Иоана за пророкъ. И отговори Иисусу и рекоха: не знаемъ. И Той имъ рече: и Азъ ви не казвамъ, съ каква властъ върша това. Лук. 20: 1—8.

Мат. 22: 15—21. Тогава фарисеитѣ отидоха и се наговориха, какъ да го уловятъ на дума. И изпращатъ при Него ученицитѣ си съ нѣкои иродиани, казвайки: Учителю, знаемъ, че си справедливъ и истински поучавашъ на пѣтъ Божий, и немаришъ за никого, понеже не гледашъ на ничие лице; затова кажи ни: какъ ти се струва: позволено ли е да се дава данъкъ кесарю, или не? Но Иисусъ, като разбра лукавството имъ, рече: що Ме изкушавате, лицемѣрци? покажете Ми една данъчна монета. Тѣ Му донесоха единъ динарий. И казва имъ: чий е този образъ и надписъ? Отговарятъ Му: на кесаря. Тогава имъ казва: отдайте, прочее, кесаревото кесарю, а Божието Богу. Марк. 12: 13—17; Лук. 20: 20—25.

То се показва въ даването на Божията благодать.

Еф. 1: 8....*Благодать* Той изобилно ни дарува въ всѣка прѣмждрость и разумъ.

Който го има, придобива разумъ.

Притч. 18: 16. Сърдцето на разумния придобива знание, и ухото на мждритѣ търси знание.

Вѣнчанъ е съ знание.

Притч. 14: 18 Невѣжитѣ получаватъ за свой дѣлъ глупость, а благоразумнитѣ се увѣнчаватъ съ знание.

Прикрива знанието си.

Притч. 12: 23. Разсждливъ човѣкъ прикрива знанието си, а сърдцето на глупавитѣ изказва глупость.

Върши работа съ знание.

Притч. 13: 17. Всѣки благоразуменъ работи съ знание, а глупавиятъ изтъква глупость.

Внимава въ пѣтищата си.

Притч. 14: 15. Глупавиятъ вѣрва на всѣка дума, а благоразумниятъ е внимателенъ къмъ своитѣ пѣтища.

Притч. 15: 21. За малоуменъ глупостъта е радость, а разуменъ човѣкъ ходи по правия пѣтъ.

Прѣдвижда злото и се прѣдпазва.

Притч. 22: 3. Благоразумниятъ вижда бѣдата и се скрива; а неопитнитѣ отиватъ напрѣдъ и се наказватъ.

Чрвъз него се пази.

Притч. 2:11. (Кога мъдростъ влѣзе въ сърцето ти, и знанието бжде приятно на душата ти,) тогава разсждливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди.

Слуша изобличение.

Притч. 15:5. Глупавъ нехае къмъ бащина си поука; а който слуша изобличения, благоразуменъ е. (Въ многото правда има голѣма сила, а нечестивцитѣ ще бждатъ изкоренени отъ земята).

Притч. 17:10. На разуменъ по-силно дѣйствува мъмрене, нежели на глупавъ сто удара.

Вздържа езика си.

Притч. 10:19. При много говорене не се избѣгва грѣхътъ, а който въздържа устата си, е разуменъ.

Притч. 16:23. Сърдцето на мъдриа прави езика му мъдъръ и умножава знанието въ устата му.

Притч. 17:27. Разумниятъ е въздържанъ въ думитѣ си, и благоразумниятъ е хладнокрѣвенъ.

Мълчи въ лошо врѣме.

Амос. 5:13...Разумниятъ е безмълвенъ въ това врѣме, защото врѣмето е лошо.

Скрива укоръ.

Притч. 12:16. Глупавиятъ веднага ще изкаже гнѣва си, а благоразумниятъ скрива оскърблението.

Притч. 19:11. Благоразумието прави човѣка бавенъ на гнѣвъ, и за него е слава да бжде снизходителенъ къмъ грѣшки.

Заслужава похвала.

Притч. 12:8. Човѣка хвалятъ наспоредъ разума му, а развратниятъ по сърдце ще бжде въ прѣзрѣние.

Мъдритѣ се славятъ наспоредъ него.

Притч. 16:21. Мъдриа по сърдце ще назоваватъ благоразуменъ, и сладката рѣчь ще увеличи знанието.

Светинитѣ сж длѣжни да го проявяватъ особено къмъ невѣрнитѣ.

Кол. 4:5. Съ външнитѣ се отнасяйте благоразумно, като скжпите врѣмето

Свойствено е на добродѣтелнитѣ жени.

Притч. 31:26. (Добродѣтелната жена) съ мъдростъ отваря устата си, и кротка поука е на езика ѝ.

Младитѣ трѣбва да го придобиватъ.

Притч. 3:21. Синко, не изпушай тия нѣща отпрѣдъ очитѣ си, пази здравомислие и разсждливостъ, — (и тѣ ще бждатъ животъ за душата ти и украшение за шията ти).

Старитѣ да го иматъ.

Тит. 2:2. Старцитѣ да бждатъ трѣзвени, почтени, цѣломъдри, здрави въ вѣрата, въ любовъта, въ търпѣнието.

Отъ нечестивитѣ изчезва въ врѣме на злощастие.

Иер. 49:7. За Едомъ тъй казва Господъ Саваотъ: нима вече нѣма мъдростъ въ Теманъ? *Нима* изчезна благоразумието у разумнитѣ? Нима оскждѣ тѣхната мъдростъ?

Евангелското учение е укрито отъ него.

Мат. 11:23. Въ онова врѣме, продължавайки рѣчта (за Хоразинъ, Витсаида и Капернаумъ), Иисусъ каза: прославямъ Те, Отче, Господи на небето и на земята, задѣто си укрилъ това отъ мждри и разумни, а си го открилъ на младенци.

Богъ осжда благоразумието на нечестивитѣ.

Ис. 5:21. Горко на ония, които сж мждри въ своитѣ очи и разумни прѣдъ сами себе си!

Ис. 29:15. Горко на ония, които мислятъ да се скриятъ въ дълбочината, за да утаятъ кроежа си отъ Господа, които вършатъ дѣлата си въ мракъ и казватъ: кой ще ни види? и кой ще ни узнае?

Прави да загине благоразумието имъ.

2 Царств. 17:14....Каза Авесаломъ и цѣль Израилъ: съвѣтътъ на архитенеца Хусия е по-добъръ отъ Ахитофеловия съвѣтъ. Тѣй Господь отсжди да се осуети добриятъ Ахитофеловъ съвѣтъ, за да навлѣче Господь злочестина върху Авесалома.

Иов. 5:12. Той разрушава кроежитѣ на коварнитѣ, и ржцѣтъ имъ не довършватъ прѣдприетото. (Елифазъ Теманецъ).

Пс. 32:10. Господь разрушава кроежитѣ на езичницитѣ, унищожава заговоритѣ на народитѣ (унищожава кроежитѣ на князетѣ).

Ис. 29:14....Азъ ще постжпя пакъ необикновено съ този народъ, чудно и дивно, тѣй че мждростъта на мждрецитѣ му ще загине, и разумъ у разумнитѣ му не ще има.

Ис. 44:25. (Азъ съмъ Господь,) Който правя нищожни личбитѣ на лъжепророцитѣ и наявѣ изваждамъ безумието на магесницитѣ, Който пропждамъ назадъ мждрецитѣ и знанието имъ обръщамъ на глупостъ.

Авд. 1:8. Нѣма ли това да бжде въ оня день, казва Господь, когато ще изтрѣбѣя мждритѣ въ Едомъ и благоразумнитѣ — въ планината Исавова?

1 Кор. 1:19....Писано е: „ще погубя мждростъта на мждрецитѣ и ще отхвърля разума на разумнитѣ“. Ис. 29:14.

1 Кор. 3:19....Мждростъта на тоя свѣтъ е безумство прѣдъ Бога, както е писано: „Той улавя мждритѣ въ тѣхното хитруване“. Иов. 5:13.

Съхранявай го!

Притч. 23:23. Купувай истина и не продавай мждростъ, учение и разумъ.

Не се опирай (само) нз него.

Притч. 3:5 Надѣвай се на Господа отъ сѣ сърдце и не се осланяй на твоя разумъ.

То е прѣдставено въ притчи: строитель на домъ.

Мат. 7:24--27....Всѣкиго, който слуша...Мои думи и ги изпълнява, ще оприлича на благоразуменъ мжжъ, който си съгради кжщата на камъкъ; и завалѣ дъждъ, и придойдоха рѣки, и духнаха вѣтрове, и напрѣха на тая кжща, и тя не рухна, защото бѣше основана на камъкъ. А всѣки, който слуша...Мои думи, и ги не изпълнява, ще заприлича на глупавъ човѣкъ, който си съ-

гради кжща на пѣсъкъ; и завалѣ дъждъ, и придойдоха рѣки, и духнаха вѣтрове, и напрѣха на тая кжща, и тя рухна, и срутването ѝ бѣше голѣмо. Лук. 6:47—49.

Невѣренъ пристойникъ.

Лук. 16: 1—8...Каза на ученицитѣ Си: единъ човѣкъ бѣше богатъ и имаше пристойникъ, за когото му бѣ донесено, че разпилява имота му; и като го повика, рече му: какво е това, що чувамъ за тебе? Дай смѣтка за пристойничеството си, защото не ще можешъ вече да бждешъ пристойникъ. Тогава пристойникътъ си рече: що да сторя? Господарьтъ ми отнима отъ мене пристойничеството; да копая, не мога; да прося, срамувамъ се; сѣтихъ се, що да сторя, за да ме приематъ въ кжщитѣ си, когато бжда отстраненъ отъ пристойничеството. И като повика длъжниците на господаря си, всѣкиго поотдѣлно, рече на първия: колко дължишъ на господаря ми? Той отговори: сто мѣри масло. И рече му: вземи си разписката, седни и бърже напиши: петдесетъ. Послѣ рече другиму: а ти колко дължишъ? Той отговори: сто крини пшеница. И му рече: вземи разписката си и напиши: осемдесетъ. И господарьтъ похвали невѣрния пристойникъ, задѣто постъпилъ досѣтливо; защото синоветъ на тоя вѣкъ въ своя родъ сж по-досѣтливи отъ синоветъ на свѣтлината.

ПРИМѢРИ:

Иаковъ.

Бит. 32: 3—23...Прати Иаковъ прѣдъ себе си вѣстителѣ при брата си Исава въ земята Сеиръ, въ областята Едомъ, па имъ заповѣда и рече: тѣй кажете на господаря ми Исава: ето що казва твоятъ слуга Иаковъ: азъ живѣхъ при Лавана и прѣстояхъ досега; имамъ волове, осли и дребенъ добитѣкъ, слуги и слугини; и пратихъ да извѣстятъ *за мене* на господаря ми (Исава), за да намѣря азъ (твоятъ слуга) благоволение прѣдъ очитѣ ти. И се върнаха вѣстителитѣ при Иакова и рекоха: ходихме при брата ти Исава; той иде да те посрѣщне, и съ него четиристотинъ души. Иаковъ много се уплаши и се смути; и раздѣли на два стана човѣцитѣ, които бѣха съ него, и дребния и едрия добитѣкъ и камилитѣ. И рече (Иаковъ): ако Исава нападне единия станъ и го избие, другиятъ може да се спаси. И рече Иаковъ: Боже на отца ми Авраама и Боже на баща ми Исаака, Господи (Боже), Който ми каза: върни се въ земята си, въ отечеството си, и Азъ ще ти сторя добро! Недостоенъ съмъ за всички милости и всички благодѣянѣния, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга прѣминахъ този Йорданъ, а сега имамъ два стана. Избави ме отъ ржцѣтъ на брата ми, отъ ржцѣтъ на Исава; защото азъ се боя отъ него, да не би, като дойде, да убие мене (и) майка съ дѣца. Ти рече: Азъ ще ти правя добро и ще направя като морския пѣкъкъ твоеото потомство, което отъ множество не ще може да се изброи. И прѣнощувѣ тамъ *Иаковъ* прѣзъ оная нощъ. И взе отъ онова, що имаше, (и прати) подарькъ на брата си Исава: двѣстѣ кози, двацетъ козли, двѣстѣ овци, двацетъ овни, трийсетъ дойни камили съ тѣхнитѣ камилчета, четирийсетъ крави, десетъ вола, двацетъ ослици, десетъ осла. И даде въ ржцѣтъ на слугитѣ си

всѣко стадо отдѣлно и рече на слугитѣ си: вървете прѣдъ мене и оставяйте разстояние отъ едно стадо до друго. И заповѣда на първия и рече: като те срѣщне братъ ми Исавъ и те попита: чий си ти, кждѣ отивашъ и чие е това *стадо* (което върви) прѣдъ тебе? ти кажи: на твоя слуга Иакова; това е подарѣкъ, пратенъ на господаря ми Исава; ето, и самъ той (иде) подиръ насъ. Сж-щото (което на първия) заповѣда и на втория, и на третия, и на всички, които вървѣха слѣдъ стадата, думайки: тъй кажете на Исава, кога го срѣщнете; и кажете: ето, и слугата ти Иаковъ (иде) слѣдъ насъ. Защото той *си* рече: ще го умилостивя съ дароветѣ, които вървятъ прѣдъ мене, и послѣ ще видя лицето му; може би, и ще ме приеме. И трѣгнаха дароветѣ прѣдъ него, а той прѣзъ оная нощъ нощува въ стана. И прѣзъ нощта се дигна и, като взе двѣтѣ си жени и двѣтѣ си слугини и единайсетьтѣхъ си сина, прѣброди Иавокъ; и като ги взе, прѣкара ги прѣзъ потока, прѣкара и всичко, що *имаше*.

Иосифъ.

Бит. 41 : 39....Рече фараонъ на Иосифа: понеже Богъ ти откри всичко това (въ връзка съ двата сѣня), то нѣма такъвъ разуменъ и мждъръ като тебе.

Иоторъ.

Изх. 18 : 19. (Тестътъ Моисеевъ каза Моисею):...послушай думитѣ ми; азъ ще ти дамъ съвѣтъ, и Богъ ще бжде съ тебе: бжди ти посрѣдникъ прѣдъ Бога за народа и прѣдставяй на Бога работитѣ (му).

Геденъ.

Сжд. 8 : 1—3....Казаха (му) Ефремовци: защо стори тъй, че не ни повика, когато отиваше да воювашъ съ мадиамци? И силно се караха съ него. *Геденъ* имъ отговори: сторихъ ли нѣщо такова, каквото вие сега? Не сж ли баберкитѣ на Ефрема по-добри отъ гроздобера на Авиезера? Въ ваши рѣцѣ Богъ прѣдаде мадиамскитѣ князе Орива и Зива, и какво можехъ азъ да сторя такова, като васъ? Тогава духътъ имъ спрѣмо него се уталожил, щомъ той имъ каза такива думи.

Давидъ.

1 Царств. 16 : 18. Тогава единъ отъ слугитѣ му (на Саула) рече: ето, азъ видѣхъ у витлеемеца Иесея синъ, който знае да свири, човѣкъ храбъръ и воинственъ, който умно говори и е хубавецъ, и Господь е съ него.

Старцитѣ - съвѣтници на Ровоама.

3 Царств. 12 : 7. Тѣ му отговориха и казаха: ако ти днешъ бждешъ слуга на тия люде и имъ послужишъ, ако ги удовлетворишъ и имъ говоришъ благи думи, тѣ ще ти бждатъ раби прѣзъ всички дни.

Соломонъ.

2 Парал. 2 : 12....Каза (оце) Хирамъ: благословенъ Господь, Богъ Израилевъ, Който е създалъ небето и земята и е далъ Давиду синъ мждъръ, уменъ и разуменъ, който тъкми да строи домъ Господу и домъ царски за себе си.

Неемия.

Неем. 2:12, 16. (Пристигнахъ въ Иерусалимъ. И прѣстояхъ тамъ три дни,) па станахъ нощемъ съ нѣколко души, *които бѣха* при мене, и не казахъ никому, какво моятъ Богъ ми е турилъ на сърдце да сторя за Иерусалимъ; а добиче нѣмаше съ мене ни какво, освѣнъ онова, на което яздѣхъ...Началниците не знаеха, кждѣ ходихъ и какво правѣхъ: до тогава не бѣхъ нищо открилъ ни на иудеитѣ, нито на свещеницитѣ, ни на първенцитѣ, нито на началниците, нито на другитѣ работници.

Неем. 4:13—18. [Като идваха иудеитѣ, които живѣеха до тѣхъ (нашитѣ неприятели), и ни думаха десетина пжти отъ всички мѣста, че ще ни нападнатъ,] тогава по низкитѣ мѣста на града, задъ стѣната, по сухитѣ мѣста, поставихъ народа по родове съ мечоветѣ имъ, съ копията имъ и съ лжковетѣ имъ. Па обгледахъ и станахъ, та казахъ на първенцитѣ и началниците и на останалия народъ: не бойте се отъ тѣхъ; помнете Господа велики и страшни и се бойте за братята си, за синоветѣ си, за дъщеритѣ си, за женитѣ си и за кжцитѣ си. Като чуха нашитѣ неприятели, че намъ е извѣстно, *какво кроятъ*, тогава Богъ развали тѣхния заговоръ, и ние всички се върнахме при стѣната, всѣки на своята работа. Отъ оня день половината младежи при мене се занимаваха съ работа, а *другата* имъ половина стояха съ копия, щитове, лжкове и брони; а началниците имъ *бѣха* задъ цѣлия домъ Иудинъ. Ония, които градѣха стѣната и носѣха товари, що *имъ* се възлагаха, съ една ржка вършеха работа, а съ друга държаха копие. Всички строители бѣха прѣпасани съ мечъ прѣзъ кръста, и *тѣй* стояха. А до мене бѣше тржбачтъ.

Гамалииль.

Дѣян. 5:34—39...Въ синедриона стана единъ фарисеинъ, на име Гамалииль, законоучитель, уважаванъ отъ цѣлъ народъ, и заповѣда да изведатъ апостолитѣ за малко врѣме; а тѣмъ каза: мжже израилтяни! помислете си добрѣ, какво ще правите съ тия човѣци. Защото прѣди нѣколко врѣме бѣ се явилъ Тевда, който говорѣше за себе си, че е нѣщо, и присъединиха се къмъ него около четиристотинъ души; той бѣ убитъ, и всички, които го бѣха послѣдвали, се разпрѣснаха и изчезнаха. Слѣдъ него, когато бѣше прѣброяването, яви се Иуда Галилеецъ и увлѣче слѣдъ себе си доста народъ; *но* и той загина, и всички, които го бѣха послѣдвали, се разпилѣха. И сега казвамъ ви, оставете се отъ тия човѣци и не ги закачайте; защото, ако тоя замисълъ или това дѣло е отъ човѣци, ще се разруши; ако ли пѣкъ е отъ Бога, *вие* не можете го разруши; *пазете* се да не би да излѣзете и богоборци.

Сергей Павелъ.

Дѣян. 13:7. (Варнава и Савелъ, като прѣминаха *цѣлия* островъ до Пафосъ, намѣриха единъ магесникъ, лжепророкъ, иудеинъ, на име Варисусъ,) който се намираше у проконсула Сергия Павла, мжжъ уменъ. Тоя, като повика Варнава и Савла, пожела да чуе словото Божие.

Павелъ.

Дѣян. 23:6...Когато узна Павелъ, че една частъ *отъ тѣхъ* (членовѣтъ на синедриона) сж садукееи, а другата—фарисееи, извика въ синедриона: мже братя! Азъ съмъ фарисейнъ, синъ на фарисейнъ; за надежда и за възкресение на мъртви ме сждятъ!

Блажени и благословени.

Конто Богъ избере.

Пс. 32:12. Блаженъ оня народъ, комуто Господь е Богъ, и племето, което Си е Той избралъ за наслѣдие!

Пс. 64:5. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ благата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ.

Еф. 1:3, 4. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата, както и ни избра чрѣзь Него, прѣди да се свѣтъ създаде, за да бждемъ свети и непорочни прѣдъ Него и съ любовь.

Конто Богъ призове.

Ис. 51:2. Погледнете на Авраама, вашия отецъ, и на Сара, която ви е родила; защото Азъ повикахъ него едничкия и го благословихъ и го размножихъ.

Откр. 19:9. Тогава *Ангельтъ* ми каза: напиши: блажени сж поканенитѣ на свадбената вечеря на Агнеца. Каза ми още: тия сж истински думи Божи.

Конто сж познали Христа.

Мат. 16:16, 17. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синътъ на Живия Богъ. Тогава Иисусъ отговори и му рече: блаженъ си ти, Симоне, синъ Ионинъ, защото нѣ пѣтъ и кръвь ти откри това, а Моятъ Отецъ, Който е на небесата.

Конто видѣли Христа.

Лук. 10:23...Като се обърна къмъ ученицитѣ, рече имъ насамъ: блажени очитѣ, които виждатъ това, що вие виждате.

Конто се не съблазнятъ поради Христа.

Мат. 11:6...Блаженъ оня, който се не съблазни поради Мене. Лук. 7:23.

Конто познаватъ Евангелието.

Пс. 88:16. Блаженъ народътъ, който познава тржбния зовъ! Тѣ ходятъ въ свѣтлината на лицето Ти, Господи.

Конто повѣрватъ.

Лук. 1:45. [Елисавета се изпълни съ Духа Светаго и рече (на Марямъ):]...блажена е, която е повѣрвала, понеже ще се сбжде казаното ѝ отъ Господа.

Гал. 3:9...Ония, които *се облѣгатъ* на вѣрата, биватъ благословени заедно съ вѣрния Авраамъ.

Конто не сж видѣли, и сж повѣрвали.

Иоан. 20:29. Иисусъ му казва: Тома, ти повѣрва, защото Ме видѣ; блажени, които не сж видѣли, и сж повѣрвали.

Чиито грѣхове сж простени.

Пс. 31:1, 2. Блаженъ е оня, комуто беззаконията сж простени, и чиито грѣхове сж покрити! Блаженъ е онзи човѣкъ, комуто Господь нѣма да вмѣни грѣхъ, и въ чийто духъ нѣма лукавство! Римл. 4:7, 8.

Кои то Богъ вразумява.

Иов. 5:17. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Блаженъ е онзи човѣкъ, когото Богъ вразумява, и затова не отхвърляй наказанието на Вседържителя.

Пс. 93:12. Блаженъ оня човѣкъ, когото вразумявашъ Ти, Господи, и поучавашъ на Твоя законъ.

Кои то страдатъ за Христа.

Лук. 6:22. Блажени ще бждете, кога ви намразятъ човѣцитѣ, кога ви отлъчатъ и похулятъ и изхвърлятъ името ви, като лошо, заради Сина Човѣчески. Мат. 5:11.

Чийто Господь е Богъ.

Пс. 143:15...Блаженъ онзи народъ, чийто Господь е Богъ. Чиято сила е въ Бога.

Пс. 83:6. Блаженъ човѣкъ, чиято сила е въ Тебе; и чии то пѣтеки въ сърдцето сж насочени къмъ Тебе.

Кои то живѣятъ въ дома Божии.

Пс. 83:5. Блажени, които живѣятъ въ дома Ти: тѣ непрестанно ще Те хвалятъ.

Кои то се надѣватъ на Бога.

Пс. 33:9. Вкусете и ще видите, колко благъ е Господь! Блаженъ е човѣкътъ, който се Нему уповава!

Пс. 39:5. Блаженъ човѣкъ, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща къмъ горделивитѣ и къмъ ония, които се отбиватъ къмъ лъжата!

Пс. 83:13. Господи на силитѣ, блаженъ оня човѣкъ, който се уповава на Тебе!

Пс. 145:5. Блаженъ, комуто е помощникъ Богъ Иакововъ и чиято надежда е у Господа, неговия Богъ.

Притч. 16:20. Който си води разумно работата, добро ще намѣри, и който се Господу надѣва, блаженъ е.

Иер. 17:7. Благословенъ оня човѣкъ, който се надѣва на Господа, и комуто надеждата е Господь.

Кои то се надѣватъ на Сина Божии.

Пс. 2:12. Отдайте почитъ Сину, за да се не разгнѣви, и за да не погинете въ вашия пѣтъ, защото Неговиятъ гнѣвъ скоро ще се разпали. Блажени сж всички, които се Нему уповаватъ.

Кои то чакатъ Бога.

Ис. 30:18...Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блажени сж всички, които се Нему уповаватъ.

Кои то бодърствуватъ въ очакване Господа.

Лук. 12:37. Блазѣ на ония слуги, чийто посподаръ ги намѣри будни, кога си дойде; истина ви казвамъ, той ще се прѣпаше, и ще ги тури да седнатъ, и като пристѣпи, ще имъ служи. Мат. 24:46.

Кои то се боятъ отъ Господа.

Пс. 111:1. Блаженъ оня човѣкъ, който се бои отъ Господа и който крѣпко обича Неговитѣ заповѣди.

Пс. 127:1, 4. Блаженъ всѣки, който се бои отъ Господа, който ходи по Неговитѣ пѣтици!... Ще бжде благословенъ оня човѣкъ, който се бои отъ Господа!

Кои то ходятъ въ пѣтищата Господни.

Пс. 118:3. Тѣ не вършатъ беззаконие, ходятъ по Неговитѣ пѣтища.

Иер. 7:23...Такъва заповѣдъ имъ дадохъ (казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ:) слушайте Моя гласъ, и Азъ ще бжде вашъ Богъ, а вие ще бждете Мой народъ, и ходете по всѣкой пѣтъ, който ви заповѣдвамъ, за да ви е добръ.

Въ чийто духъ нѣма лукавство.

Пс. 31:2. Блаженъ е онзи човѣкъ, комуто Господь нѣма да вмѣни грѣхъ, и въ чийто духъ нѣма лукавство!

Кои то намиратъ удоволствие въ закона на Господа.

Пс. 1:2. (Блаженъ е оня човѣкъ, който въ сборището на развратители не седи,) а въ закона на Господа е волята му и върху Неговия законъ той размишлява денемъ и ноцемъ!

Кои то слушатъ гласа Господень.

Бит. 22:18. [Ангель Господень викна Аврааму отъ небето и рече: кълна се въ Мене Си, казва Господь, че, понеже ти не пожали (за Мене) едникия си синъ, Азъ ще благословя и прѣблагословя твоето сѣме] и ще бждатъ благословени въ твоето сѣме всички земни народи, задѣто послуша гласа Ми.

Кои то знаятъ и изпълняватъ волята Божия.

Иоан. 13:17. (Ако Азъ, Господь и Учителъ, ви омихъ нозѣтъ, то и вие сте длъжни да омивате нозѣтъ единъ другиму. Защото ви дадохъ примѣръ, да правите и вие сѣщото, каквото Азъ ви направихъ. Истина, истина ви казвамъ: нѣма слуга по-голямъ отъ господаря си, нито пратеникъ по-горенъ отъ оногова, който го е пратилъ). Ако знаете това, блажени сте, кога го изпълнявате.

Мат. 12:50.. Който изпълни волята на Моя Отецъ небесенъ, той Ми е братъ, и сестра, и майка.

Кои то слушатъ и изпълняватъ словото Божие.

Пс. 118:2. Блажени, които пазятъ откровенията на Бога и отъ сѣ-сърдце Го търсятъ.

Иак. 1:25... Който вникне въ съвършения законъ на свободата и прѣбжде въ него, той, бидейки незабравливъ слушателъ, а изпълнителъ на дѣлото, ще бжде блаженъ въ дѣйствиата си.

Мат. 13:16. Вашитѣ...очи сж блажени, задѣто виждатъ, и ушитѣ ви — задѣто чуватъ.

Лук. 11:23. (Една жена издигна гласъ отъ народа и Му рече: блажена е утробата, която Те е носила, и гърдитѣ, отъ които си сукалъ!) А Той рече: да, но блажени сж и тия, които слушатъ словото Божие и го пазятъ.

Откр. 1:3. Блаженъ е оня, който чете, и оня, който слу-

шатъ думитѣ на пророчеството и пазятъ писаното въ него; защото врѣмето е близу.

Откр. 22:7. Ето, ида скоро: блаженъ е, който пази пророчественитѣ думи на тая книга.

Който слушатъ заповѣдитѣ Божии.

Втор. 11:27. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ днесъ благословия и проклятие:) благословия — ако послушате заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, които ви заповѣдвамъ днесъ, (а проклятие — ако не послушате заповѣдигъ на Господа)

Втор. 28:1—7. Слѣдъ като прѣминете (отвждъ Иорданъ, въ земята, която Господь, Богъ вашъ, ви дава), ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо изпълнявашъ всичкитѣ Му заповѣди, които ти заповѣдвамъ днесъ, то Господь, Богъ твой, ще те постави по-горѣ отъ всички народи на земята; и ще слѣзатъ върху тебе всички тия благословения и ще се изпълнятъ върху тебе, ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ. Благословенъ ще бждешъ въ града и благословенъ на полето. Благословенъ ще бжде плодътъ на твоята утроба, и плодътъ на земята ти, и плодътъ на добитъка ти, и плодътъ на воловетъ ти, и плодътъ на овцитѣ ти. Благословени ще бждатъ твоитѣ житници и клѣтове. Благословенъ ще бждешъ, кога влизашъ, и благословенъ — кога излизашъ. Господь ще порази отпрѣдъ ти твоитѣ врагове, които възставатъ противъ тебе: по единъ пжтъ ще нахлуятъ тѣ противъ тебе, а по седемъ пжтища ще побѣгнатъ отъ тебе. **Втор. 28:8—14.**

Който изпълняватъ заповѣдитѣ Божии.

Откр. 22:14. Блажени сж, които изпълняватъ заповѣдитѣ Му, за да иматъ право да ядатъ отъ дървото на живота и да влѣзатъ въ града прѣзъ портитѣ.

Който пазятъ закона.

Притч. 29:18. Безъ откровение свише народътъ е необузданъ, а който пази закона, блаженъ е.

Който не осжждатъ себе си за това, що одобряватъ.

Римл. 14:22. Имашъ ли вѣра? Имай си я за себе си прѣдъ Бога. Блаженъ е, който не осжжда себе си за това, що одобрява.

Който сж придобили мъдростъ и я запазватъ.

Пригч. 3:13. Блаженъ човѣкъ, който е придобилъ мъдростъ, и човѣкъ, който е спечелилъ разумъ.

Притч. 3:18. Тя е дърво за животъ на ония, които я придобиватъ, и блажени сж, които я запазватъ

Който слушатъ мъдростта.

Притч. 8:32 34.... Дѣца, послушайте ме: блажени сж, които пазятъ моитѣ пжтища! Блаженъ оня човѣкъ, който ме слуша, като бодърствува всѣки день при портитѣ ми и стои на стража при вратата ми!

Който се отклоняватъ отъ нечестивцитѣ.

Пс. 1:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събранието на нечестивци, въ пжтя на грѣшници не стои и въ сборището на развратители не седи.

Които изобличаватъ виновнитѣ.

Притч. 24:25. (Който казва на виновния: „правъ си“, него народитѣ ще проклинатъ, него племената ще мразятъ;) а които изобличаватъ, ще бждатъ обичани, и върху тѣхъ ще дойде благословение.

Които прѣтърпѣватъ изкушение.

Иак. 1:12. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи изкушение, защото, слѣдъ като бжде изпитанъ, ще получи вѣнца на живота, що Господъ е обѣщалъ на ония, които Го обичатъ.

Които бдятъ да не сѣгрѣшаватъ.

Откр. 16:15. (Ето, Азъ ида като крадецъ: блаженъ е, който бди и пази дрехитѣ си, за да не ходи голъ, и да се не виждатъ срамотитѣ му).

Които показватъ любовь къмъ светнитѣ.

Бит. 12:3. (Рече Господъ на Аврама:) Азъ ще благословя ония, които те благославятъ, и ще прокълна ония, които те злословятъ; и въ тебе ще бждатъ благословени всички земни племена.

Рут. 2:19...Каза свекърва ѝ: дѣ бра днесъ и дѣ работи? Да бжде благословенъ оня, който те е приелъ! Рутъ обади на свекърва си, у кого бѣ работила, и каза: човѣкътъ, у когото днесъ работихъ, се нарича Воозъ.

Вѣрнитѣ.

Притч. 28:20. Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

Бѣднитѣ духомъ.

Мат. 5:3. Блажени бѣднитѣ духомъ, защото тѣхно е царството небесно.

Непорочнитѣ.

Пс. 118:1. Блажени непорочнитѣ въ пѣтя си, които ходятъ по закона Господень.

Кроткитѣ.

Мат. 5:5. Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наслѣдятъ земята.

Които гладуватъ и жедуватъ за правдата.

Мат. 5:6. Блажени гладнитѣ и жеднитѣ за правда, защото тѣ ще се наситятъ.

Които вършатъ правда.

Пс. 105:3. Блажени, които пазятъ закона и вършатъ правда въ всѣко врѣме.

Притч. 10:6. Благословия почива върху главата на праведника, а насилие затваря устата на беззаконнитѣ.

Ис. 56:1, 2. Тѣй казва Господъ: пазете правосудие и вършете правда; защото е близко Моето спасение и откровението на Моята правда. Блаженъ е мжжътъ, който върши това, и синътъ човѣшки, който се здраво придържа о това, който пази сжботата да я не оскверни и варди ржката си, да не върши никакво зло.

Родътъ на праведнитѣ.

Пс. 111:2. Неговото сѣме ще бжде силно на земята; родътъ на праведнитѣ ще бжде благословенъ.

Чедата на праведнитѣ.

Притч. 20 : 7. Праведникъ ходи въ своята непорочность: блажени сж дѣцата му слѣдъ него.

Праведнитѣ.

Пс. 5 : 13 ...Ти, Господи, благославяшъ праведника и съ благоволение, като съ щитъ, го закриляшъ.

Милостивитѣ.

Мат. 5 : 7. Блажени милостивитѣ, защото тѣ ще бждатъ помилувани.

Щедритѣ.

Втор. 15 : 10. Дай му (на твоя братъ сиромасъ) (и заемни му, колкото иска, и колкото му трѣбва), и кога му давашъ, да ти се не свива сърдцето, понеже Господь, Богъ твой, ще те благослови за това въ всичкитѣ ти работи и въ всичко, що извършватъ рѣцѣтъ ти.

Пс. 40 : 1. Блаженъ оня, който пригледва бѣдни (и сиромаси)! Въ злочестъ день Господь ще го избави.

• Притч. 22 : 9. Милосърдниятъ ще бжде благославянь, защото дава на бѣдния отъ хлѣба си. (Който дава подарѣци, печели побѣда и честь, и дори завладява душата на ония, които ги получаватъ.)

Лук. 14 : 13, 14....Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хроми, слѣпи, и ще бждешъ блаженъ, задѣто тѣ не могатъ да ти се отплатятъ, понеже ще ти бжде отплатено, кога възкрѣснатъ праведнитѣ.

Чистосърдечнитѣ.

Мат. 5 : 8. Блажени чиститѣ по сърдце, защото тѣ ще видятъ Бога.

Чии то рѣцѣ сж невинни и сърдцето чисто.

Пс. 23 : 4, 5. Оня, чии то рѣцѣ сж невинни и сърдцето чисто, който не се е клелъ въ душата си напразно и не е споменвалъ лъжливо името Господне (прѣдъ ближния си),—той ще получи благословение отъ Господа и милость отъ Бога, своя Спаситель.

Миротворцитѣ.

1 Царст. 25 : 33. (Давидъ рече на Авигея)...благословенъ да е твоятъ разумъ и благословена да си ти, задѣто сега ме не остави да проливамъ кръвь и да отмѣстя за себе си.

Мат. 5 : 9. Блажени миротворцитѣ, защото тѣ ще се нарекатъ синове Божи.

Кои то благославятъ.

1 Петр. 3 : 9....Не връщайте зло за зло, или хула за хула, а, наопаки, благославяйте, като знаете, че къмъ това сте призвани, за да наслѣдите благословение.

Плачещитѣ.

Мат. 5 : 4. Блажени плачещитѣ, защото тѣ ще се утѣшатъ. Лук. 6 : 21.

Кои то почитатъ баща си и майка си.

Еф. 6 : 2, 3. „Почитай баща си и майка си“ (това е първа

заповѣдь съ обѣщание), „за да ти бжде добръ, и да живѣешъ дълго на земята“. Изх. 20:12; Второз. 5:16.

Народътъ Божий.

Пс. 3:8. Отъ Господа е спасението. Върху Твоя народъ е Твоео благословение.

Добродѣтелнитѣ жени.

Притч. 31:28. Ставатъ дѣцата (на добродѣтелната жена) и я ублажаватъ, — мжжътъ, и той я хвали.

Коио умираатъ въ Господа.

Откр. 14:13... Чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени сж мъртвитѣ, които умираатъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починатъ отъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ.

Коио сж призвани на свадбената вечеря на Агнеца.

Откр. 19:9. Тогава *Ангельтъ* ми каза: напиши: блажени сж поканенитѣ на свадбената вечеря на Агнеца. Каза ми още: тия сж истински думи Божии.

Коио ще ядатъ хлѣбъ въ царството Божие:

Лук. 14:15. (Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хромн, слѣпи, и ще бждешъ блаженъ...). Като чу това единъ отъ насѣдалитѣ съ Него на трапезата, рече Му: блаженъ е, който ще яде хлѣбъ въ царството Божие!

Коио имагъ дѣлъ въ първото възкресение.

Откр. 20:6. Блаженъ и светъ е, който има дѣлъ въ първото възкресение: надъ тѣхъ втората смъртъ нѣма власть, а *тѣ* ще бждатъ свещеници на Бога и Христа и ще царуватъ съ Него хиляда години.

Светинитѣ въ сждния день.

Мат. 25:34. Тогава Царътъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете *вне*, благословенитѣ на Отца Ми, наследете царството, приготвено вамъ отъ създание-мира.

Блаженството на върващитѣ на земята.

То не се заключава въ удоволствията на този свѣтъ:

Въ блага, коио не удовлетворяватъ душата.

Екл. 5:9. Който обича сребро, на сребро нѣма да се насити, и който обича богатство, той нѣма полза отъ това. И това е суета!

Екл. 6:7. Всички трудове на човѣка сж за гърлото му, а душата му се не насища.

Лук. 12:15... Гледайте и се пазете отъ користолюбие, защото животътъ на човѣка не се състои *въ това* да прѣумножава имотитѣ си.

Въ наслаждения, коио всѣкога се съединяватъ съ скърби.

Притч. 14:13. И при смѣхъ *нѣкога* сърдцето боли, и краятъ на радостта бива тжга.

Екл. 2:1—11, 17. Рекохъ въ сърдце си: хайде, ще те из-

питама съ веселба, и наслади се съ блага, но и това е суета! За смѣха казахъ: глупостъ! а за веселбата: какво тя донася? Намислихъ въ сърдце си да насладя плътта си съ вино и, докато сърдцето ми се води по мъдростъта, да се придържамъ и о глупостъта, докль видя, кое е хубаво за синоветѣ човѣшки, какво би трѣбвало да правятъ тѣ подъ небето прѣзь малкото дни на своя животъ. Прѣдприехъ голѣми работи: съградихъ си къщи, насадихъ си лозя, уредихъ си градини и сardini и посадихъ тамъ всѣкакви овощни дървета; направихъ си водоеми за поливане сardiniтѣ, въ които растатъ дърветата; придобихъ слуги и слугини, имахъ си и слуги домородни; сжщо и едъръ и дребенъ добитъкъ имахъ повече, нежели всички, които бѣха прѣди мене въ Иерусалимъ; събрахъ си сребро и злато и скъпоцѣнности отъ царе и области; доведохъ си пѣвци и пѣвици и това, що наслаждава синоветѣ човѣшки — разни свирала. И станахъ азъ великъ и богатъ, повече отъ всички, които бѣха прѣди мене въ Иерусалимъ; и мъдростъта ми си остана съ мене. Каквото и да пожелаеха очитѣ ми, не имъ отказвахъ, не забранявахъ на сърдцето си никаква веселба, понеже сърдцето ми се радваше въ всички мои трудове, и това ми бѣше дѣлъ отъ всички тия трудове. И озърнахъ се, та погледнахъ всичкитѣ си работи, които бѣха извършили ржцѣтѣ ми, и труда, съ който бѣхъ се трудилъ, вършейки ги: и ето — всичко е суета и гонене на вѣтъръ, и нѣма отъ тѣхъ полза подъ слънцето!...Тогава намразихъ живота, понеже ми станаха отвратителни работитѣ, що се вършатъ подъ слънцето; защото всичко е суета и гонене на вѣтъръ!

Екл. 5:11. Сладъкъ е сънътъ за оногова, който се труди, — ялъ той малко или много; ала прѣяждането не дава на богатия да заспи.

Въ блага, които сж тлѣни.

Мат. 6:19. Не си събирайте съкровища на земята, дѣто ги яде молецъ и ржда, и дѣто крадци подкопаватъ и крадатъ.

Лук. 12:33, 34. Продайте си имотитѣ и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяватъ, съкровище на небесата, което да се не изчерпя, кждѣто крадецъ не приближава, и което молецъ не повржда; защото, дѣто е съкровището ви, тамъ ще бжде и сърдцето ви.

1 Иоан. 2:15—17. Не обичайте свѣта, нито което е въ свѣта: ако нѣкой обича свѣта, той нѣма любовта на Отца. Защото всичко, що е въ свѣта — похотьта на плътта, похотьта на очитѣ и гордостъта житейска, не е отъ Отца, а отъ тоя свѣтъ. И свѣтътъ прѣминава, и неговитѣ похоти, а който изпълнява волята Божия, прѣбжда до-вѣка.

Върващитѣ отхвърлятъ блаженството на тоя свѣтъ.

Пс. 4:8. Ти изпълни сърдцето ми съ веселие, откакъ у тѣхъ се намножи жито и вино (и елей).

Пс. 140:4. Не давай да се отклони сърдцето ми къмъ думи лукави за извиняване грѣшни дѣла, заедно съ людетѣ, които вършатъ беззаконие, и да не вкуса отъ тѣхнитѣ сласти.

Евр. 11:25, 26. (Моисей)...прѣдпочете да страда заедно съ

народа Божий, отколкото да има кратковременна, грѣховна наслада, и охулването Христово счете за по-голѣмо богатство, отколкото египетскитѣ съкровища; защото имаше прѣдъ очи наградата.

Блаженството на върващитѣ се заключава: само въ Бога.

Пс. 72:25. Кого имамъ на небето? а съ Тебе ли съмъ, на земята нищо не искамъ.

Пс. 42:4. И ще се приближа до Божия жертвеникъ, до Бога на радостъта и на моето веселие, и на гусли ще Те слава, Боже, Боже мой!

Въ Христа.

Фил. 3:8. Па смѣтамъ, че и всичко е врѣда, поради пръвзходството на познаването Христа Иисуса, моя Господь, заради Когото отъ всичко се отрекохъ, и *всичко* считамъ за сметъ, за да придобия Христа.

1 Петр. 1:8. Когото (Христа) обичате, безъ да сте Го видѣли, и въ Когото вървайки сега, безъ да Го виждате, радватъ се съ неизказана и прѣславна радостъ.

Въ мждростъта.

Притч. 3:13—18. Блаженъ човѣкъ, който е придобилъ мждростъ, и човѣкъ, който е спечелилъ разумъ,—защото нея да придобиешъ е по-добрѣ, отколкото сребро да придобиешъ, и печалбата отъ нея е повече, отколкото отъ злато: тя е по-скѣпа отъ драгоценни камъни; (ни едно зло не може да ѝ се противи; тя е добрѣ позната на всички, които се приближаватъ къмъ нея,) и нищо, което е тебъ възжелено, не ще се сравни съ нея. Въ десницата ѝ е дългоденствие, а въ лѣвицата ѝ—богатство и слава; (отъ устата ѝ излиза правда; законъ и милостъ носи на езика си;) пжтищата ѝ сж приятни пжтища, и всичкитѣ ѝ пжтеки—мирни. Тя е дърво за животъ на ония, които я придобиватъ, и блажени сж, които я запазватъ.

Въ страха Божи и благоговѣнието.

Пс. 127:1, 2. Блаженъ всѣки, който се бои отъ Господа, който ходи по Неговитѣ пжтища! Ти ще ядешъ отъ труда на ржцѣтъ си: блазѣ ти, ще добрувашъ!

Притч. 28:14. Блаженъ е оня човѣкъ, който винаги прѣбжда въ благоговѣние; а който ожесточава сърдцето си, ще падне въ бѣда.

То е велико и продължително.

Пс. 5:12. И ще се възрадватъ всички, които се на Тебе (Боже) уповаватъ, ще ликуватъ вѣчно, и Ти ще ги закриляшъ; и ще се хвалятъ съ Тебе ония, които обичатъ Твоето име.

Пс. 118:165. Голѣмъ е мирътъ у ония, които обичатъ Твоя законъ, и за тѣхъ нѣма прѣпъване.

То насища и изпълня душата.

Пс. 35:9, 10. Тѣ се насищатъ отъ тлъстината на Твоя домъ, и отъ потока на Твоитѣ сладости ги напоявашъ; защото у Тебе е изворътъ на живота: въ Твоята свѣтлина ние виждаме свѣтлина.

Пс. 62:6. Като съ тлъстина и дървено масло се насища душата ми, и съ радостенъ гласъ Те възхвалятъ устата ми.

Пс. 64:5, 6. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѳри; ще се наситимъ съ богатата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ. Страшнй въ правосъдието, чуй ни, Боже, Спасителю нашъ, упование на всички земни краища и на ония, що сж далечъ въ морето.

То се състон: *въ оправдаване и прощаване грѣховетѣ.*

Пс. 31:1, 2. Блаженъ е оня, комуто беззаконията сж простени, и чиито грѣхове сж покрити! Блаженъ е онзи човѣкъ, комуто Господь нѣма да вмѣни грѣхъ, и въ чийто духъ нѣма лукавство! Римл. 4:6—8.

Въ примирение съ Бога чрѣзь Исуса Христа.

Римл. 5:11....Хвалимъ (се) съ Бога чрѣзь Господа нашего Исуса Христа, чрѣзь Когото получихме сега помирение.

2 Кор. 5:18. А всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзь Исуса Христа и ни даде служението на това примирение.

Кол. 1:21, 22. И васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени отъ Бога и Негови врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, сега ви примири въ тѣлото на Неговата (на Христа) плътъ, чрѣзь смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си.

Въ миръ съ Бога чрѣзь Исуса Христа.

Римл. 5:1. И тѣй,—бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзь Господа нашего Исуса Христа.

Въ усиновлението.

Римл. 8:16. Самиятъ Духъ свидѣтельствува на нашия духъ, че ние сме чеда Божии.

1 Иоан. 3:2. Възлюбени, сега сме чеда Божии; но още не е станало явно, какво ще бждемъ. Знаемъ само, че, кога стане явно, ще бждемъ подобни Нему, защото ще Го видимъ както си е.
Въ миръ въ Христа.

Иоан. 16:33. Това ви казахъ, за да имате въ Мене миръ. Въ свѣта скърби ще имате; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣта.
Въ радостъ въ Бога.

Пс. 34:9 ...Моята душа, ще се радва въ Господа, ще се весели за спасението отъ Него.

Пс. 63:11....Праведникътъ ще се развесели въ Господа и ще се уповава Нему; и ще бждатъ похвалени всички прави по сърдце.

Пс. 88:17. За Твоето име се радватъ цѣль день и съ Твоята правда се възвишаватъ.

Пс. 96:12. Радвайте се, праведни, въ Господа и славете паметъта на светинята Му.

Пс. 149:2. Да се весели Израиль за своя Създателъ; синоветѣ на Сиона да се радватъ за своя Царь.

Ис. 61:10. Съ радостъ ще се радвамъ въ Господа, душата ми ще се развесели въ моя Богъ: защото Той ме облѣче въ спасителна одежда, надѣна ми дреха на правда, като на младоженецъ възложи вѣнецъ и като невѣста съ накитъ накичи.

Авак. 3:18. Азъ и тогава (и въ лошо врѣме) ще се радвамъ въ Господа и ще се веселя въ Бога на моето спасение.

Лук. 1:47. И духътъ ми (говори Маріяма) се зарадва въ Бога, Спасителя мой.

Въ пълна радостъ въ Христа.

Иоан. 15:11. (...Азъ спазихъ заповѣдитѣ на Отца Си, и прѣбждамъ въ любовта Му). Това ви казахъ, за да прѣбжде Моята радостъ въ васъ, и радостта ви да бжде пълна.

Въ миръ и радостъ въ Духа Светаго.

Римл. 14:17. Защото царството Божие не е ястие и питие, а правда и миръ и радостъ въ Светаго Духа.

Римл. 15:13. А Богъ на надеждата дано ви изпълни съ всѣка радостъ и миръ въ върата, та чрѣзъ силата на Духа Светаго да се прѣумножава вашата надежда.

Гал. 5:22. А плодътъ на духа е: любовъ, радостъ, миръ, дълготърпѣние, благодъ, милосърдие, върта...

Въ общение съ светиитѣ.

Пс. 15:3. Къмъ светиитѣ, които сж на земята, и къмъ Твоитѣ (Господи) избраници—къмъ тѣхъ е всичкото ми желание.

Пс. 132:1. Колко хубаво и колко приятно е братя да живѣятъ наедно!

Въ свидѣтелството на чистата съвѣсть прѣдъ Бога и човѣцитѣ.

Иов. 27:6. Здраво държахъ правдата си и не ще я отпусна; не ще ме укори сърдцето ми прѣзъ всичкитѣ ми дни.

Дѣян. 23:1. Павелъ устреми погледъ къмъ синедриона и каза: мжже братя! Живѣлъ съмъ съ най-добра съвѣсть прѣдъ Бога до тоя день.

Дѣян. 24:16...Самъ залѣгамъ да имамъ винаги непорочна съвѣсть прѣдъ Бога и прѣдъ човѣцитѣ.

Рим. 14:22. Имашъ ли върта? Имай си я за себе си прѣдъ Бога. Блаженъ е, който не осжда себе си за това, що одобрява.

2. Кор. 1:12...Нашата похвала е тая: свидѣтелството на съвѣстта ни, че въ простота и искреностъ прѣдъ Бога, не съплътско мждруване, а съ благодать Божия, живѣхме на свѣта, особено пъкъ между васъ.

Евр. 13:18. Молете се за насъ; защото сме увѣрени, че имаме добра съвѣсть, като въ всичко желаемъ да се обхождаме добръ.

1 Иоан. 3:21. Възлюбени, ако нашето сърдце не ни осжда, ние имаме дързновение прѣдъ Бога.

Въ упование на Бога.

Пс. 33:9. Вкусете и ще видите, колко благъ е Господи! Блаженъ е човѣкътъ, който се Нему уповава!

Пс. 39:5. Блаженъ човѣкъ, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща къмъ горделивитѣ и къмъ ония, които се отбиватъ къмъ лъжата!

Пс. 61:6. Само въ Бога се успокоявай, душо моя, защото на Него ми е надеждата.

Пс. 83 : 13. Господи на силитѣ, блаженъ оня човѣкъ, който се уповава на Тебе!

Притч. 16 : 20. Който си води разумно работата, добро ще намѣри, и който се Господу надѣва, блаженъ е.

Ис. 30 : 18. И затова Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блажени сж всички, които се Нему уповаватъ!

Иер. 17 : 7. Благословенъ оня човѣкъ, който се надѣва на Господа, и комуто надеждата е Господь.

Фил. 4 : 6, 7. Не се грижете за нищо, но въ всичко чрѣзъ молитва и моление съ благодарностъ откривайте прѣдъ Бога своитѣ просби,— и Божиятъ миръ, който надвишава всѣки умъ, ще запази вашитѣ сърдца и мисли въ Христа Исуса.

Въ безопасно прѣбиваване подъ Божието покровителство.

Пс. 3 : 5. Лѣгамъ, спя и ставамъ, защото Господь ме закриля.

Пс. 4 : 9. Спокойно си лѣгамъ и спя, защото Ти, Господи, ми давашъ да живѣя въ безопасностъ.

Пс. 55 : 10. Враговетѣ ми се връщатъ назадъ, колчемъ викна къмъ Тебе; по това познавамъ, че Богъ е съ мене.

Пс. 70 : 5... Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование отъ младинитѣ ми.

Пс. 124 : 1. Който се надѣва Господу, е като планина Сионъ, — нѣма да се помръдне: той прѣбждва вѣчно.

Пс. 145 : 5. Блаженъ, ксмуто е помощникъ Богъ Иакововъ и чиято надежда е у Господа, неговия Богъ.

Притч. 3 : 24—26. Кога легнешъ да спишъ, не ще се боишъ, и кога заспишъ, сънътъ ти ще бжде приятенъ. Не ще се уплашишъ отъ внезапенъ страхъ, нито отъ нападение, що иде отъ нечестивци; защото Господь ще бжде твое упование и ще запази ногата отъ примка.

Ис. 26 : 12. Господи! Ти ни дарувашъ миръ. защото и всички наши дѣла Ти уреждашъ за насъ.

1 Петр. 5 : 7. Всичкитѣ си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за васъ.

Въ радостно прѣбиваване подъ Божието покровителство.

Пс. 20 : 2. Господи! съ Твоята сила царьтъ се весели и за спасението отъ Тебе безмѣрно се радва.

Пс. 27 : 7. Господь е моя крѣпостъ и мой щитъ; Нему се уповаваше сърдцето ми, и Той ми помогна, и сърдцето ми се зарадва; азъ ще го прославя съ моята пѣсенъ.

Пс. 32 : 1. Радвайте се, праведници, въ Господа: на праведници прилича да славословятъ.

Пс. 62 : 8. Защото Ти си моя помощъ, и подъ сѣнката на Твоитѣ крилѣ ще се зарадвамъ.

Въ свобода отъ всѣкакъвъ страхъ отъ човѣцитѣ.

Пс. 3 : 6. Нѣма да се уплаша отъ десетки хиляди люде, които отвредъ сж се опълчили противъ мене.

Пс. 26:1, 3. Господь е моя свѣтлина и мое спасение: отъ кого ще се боя? Господь е крѣпость на моя животъ, отъ кого ще се плаша?...И полкъ да се опълчи противъ мене, нѣма да се уплаши сърдцето ми; и война да се дигне противъ мене, и тогава ще се надѣвамъ.

Пс. 55:5, 12. *При помощта* на Бога ще възхваля Неговото слово; на Бога се уповавамъ, не се боя; какво ще ми стори плътъ-та?...На Бога се уповавамъ, не се боя; какво ще ми стори човѣкъ?

Пс. 117:6, 7. Господь е съ мене, нѣма да се уплаша: какво ще ми стори човѣкъ? Господь ми е помощникъ: ще гледамъ срѣщу моитѣ врагове. Евр. 13:6.

Ис. 12:2. Ето, Богъ е моето спасение; Нему се уповавамъ и се не боя; защото Господь е моя сила, и Господь е мое пѣние; и Той ми биде за спасение.

Въ упование на Бога срѣди опасностъ.

Пс. 45:1—4. Богъ е намъ прибѣжище и сила, бръзъ помощникъ въ бѣди, затова нѣма да се уплашимъ, макаръ и земята да се разклати, и планинитѣ да се прѣмѣстятъ въ сърдцето морско. Нека бучатъ и се подигатъ водитѣ имъ, нека се тресатъ планинитѣ отъ вълнението имъ.

Пс. 90:2—9. (Който живѣе подъ покрива на Всевишния,...) казва Господу: *Ти си* мое прибѣжище, защита моя, Богъ мой, Комуто се уповавамъ! Той ще те избави отъ примка на ловець, отъ изтрѣбителна поразата, съ перата Си ще те осѣни и подъ крилѣтъ Му ще бждешъ на безопасно; щитъ и ограда е Неговата истина. Нѣма да се уплашишъ отъ ужаситѣ нощемъ, отъ стрѣлата, която лети денемъ, отъ ходещата въ тъмата язва, отъ разата, която опустошава по пладне. До тебе ще паднатъ хиляда, и десетъ хиляди тебъ одесно; но до тебе нѣма да се приближи: само ще гледашъ съ очитѣ си и ще виждашъ отплатата на нечестивцитѣ. Защото ти каза: Господь е мое упование; Всевишния си избралъ за твое прибѣжище.

2 Кор. 1:9....Сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвитѣ.

Въ общанието, че Богъ ще бжде съ върващитѣ въ тѣхнитѣ изпитания

Бит. 23:15. (Богъ говори на Иакова:)...Ето, Азъ съмъ съ тебе, и ще те запазя навредъ, кждѣто и да отидешъ; и ще те върна пакъ въ тая земя, защото нѣма да те оставя, докль не изпълня онова, което съмъ ти казалъ.

Втор. 31:6, 8. Бждете твърди и храбри, не се бойте, (не се ужасявайте) нито се страхувайте отъ тѣхъ (другитѣ народи). защото Господь, Богъ твой, Самъ ще трѣгне съ тебе, (и) нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави...Самъ Господь ще трѣгне прѣдъ тебе. Самъ ще бжде съ тебе, нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави: не бой се и не се ужасявай. Евр. 13:5.

Ис. Нав. 1:5. (Господь каза на Навиновия синъ Исуса:) Никой не ще устои прѣдъ тебе прѣзъ всички дни на твоя животъ; и както бѣхъ съ Моисея, тъй ще бжда и съ тебе: нѣма да отстѣпя отъ тебе и нѣма да те оставя.

Пс. 33:19. Близу е Господь до сломенитѣ по сърдце, и смиренитѣ по духъ ще спаси.

Пс. 90:15. Ще повика къмъ Мене, и ще го чуя; съ него Съмъ въ скърби; ще го избавя и ще го прославя.

Пс. 120:8. Господь ще пази твоето излизане и твоето влизане отсега и до-вѣка.

Ис. 41:10. Не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе; не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой; Азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Въ утѣшение отъ Бога.

2 Кор. 1:4. (Благословенъ да бжде Богъ...), Който ни утѣшава при всѣка наша скърбь, та и ние да можемъ да утѣшаваме намиращитѣ се въ всѣка скърбь съ оная утѣха, съ която Богъ утѣшава сами насъ!

2 Кор. 7:6...Богъ, Който утѣшава смиренитѣ, утѣши ни съ дохождането на Тита.

2 Сол. 2:16, 17...Самъ Господь нашъ Исусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзъ благодатъта *Сини* даде вѣчна утѣха и блага надежда, да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.

Въ радостъ, даже срѣди гонения и бѣдствия.

Мат. 5:11, 12. Блажени сте вие, когато ви похулять и изгонять, и кажатъ противъ васъ лъжовно каква да е лоша дума заради Мене. Радвайте се и се веселете, защото голѣма е наградата ви на небесата; тъй бѣха гонени и пророцитѣ, които бѣха прѣди васъ. Лук. 6:22, 23.

Дѣян. 5:41...Тѣ (апостолитѣ) излѣзоха изъ синедриона радостни, че сж се удостоили да понесатъ безчестие за името на Господа Исуса.

2 Кор. 6:10. Огорчаватъ ни, а ние винаги сме радостни; бѣдни сме, а мнозина обогатяваме; нѣмаме нищо, а всичко при-тежаваме.

2 Кор. 7:4. Голѣмо довѣрие имамъ къмъ васъ, много се хваля съ васъ; изпълненъ съмъ съ утѣха, прѣзобилвамъ съ радостъ при всичката наша скърбь.

Фил. 2:17. Но, ако и да се жертвувамъ за жертвата и за служението на вѣрата ви, азъ се радвамъ и сърадвамъ всинца ви.

Кол. 1:24. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпѣлвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата.

Евр. 10:34...И къмъ моитѣ вериги бѣхте състрадателни и разграбването на вашия имотъ съ радостъ посрѣщнахте, знаейки, че имате за себе си на небесата по-добъръ и траенъ имотъ.

Иак. 1:2 Смѣтайте го за голѣма радостъ, братя мои, кога паднете въ разни изкушения.

1 Петр. 1:6. За това радвайте се, макаръ сега и да поскърбите малко (ако е потрѣбно) въ различни изкушения.

Въ радостъ и благодарностъ за врѣмнитѣ блага.

2 Парал. 7:10...На двацетъ и третия день отъ седмия мѣсець *царьтъ* разпусна народа по шатритѣ имъ, *всички* радостни

и весели въ сърдцето поради доброто, което Господь стори на Давида и Соломона и на своя народъ Израиль.

Иоил. 2:23. И вие, чеда Сионови, радвайте се и се веселете у Господа, вашия Богъ; защото Той ще ви даде дъждь умѣрено и ще ви праща дъждь, дъждь раненъ и късенъ, както по-прѣди.

Дѣян. 14:17....Не прѣставаше да свидѣтельствува за Себе Си съ благодаренія, като ни пращаше отъ небето дъждове и плододоносни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселостъ.
Въ надежда, че Богъ ще имъ помага въ нуждитѣ имъ.

Пс. 22:1. Господь е Пастирь мой, отъ нищо не ще се нуждая.

Пс. 37:23. Побързай ми на помощь, Господи, Спасителю мой!

Фил. 4:19. Богъ мой, по Своето богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзь Христа Иисуса.

Въ задоволство въ всички положения на живота.

Фил. 4:11, 12. Казвамъ това, не защото се нуждая, понеже се научихъ да се задоволявамъ съ каквото имамъ: знамъ да живѣя и въ оскуденость, знамъ да живѣя и въ изобилие; наученъ съмъ на всичко и всѣкакъ, и ситъ да бжда и гладъ да търпя, и въ обилие да бжда и въ лишение.

1 Тим. 6:8. Като имаме прѣхрана и облѣкло, нека съ това бждемъ доволни.

Евр. 13:5. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онова, що имате. Защото Самъ *Богъ* е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“.

Въ съвършена покорностъ на волята Божия.

2 Цар. 15:26. (Давидъ каза на Садока:) Ако ли пъкъ Той каже тъй: „нѣмамъ къмъ тебе благоволение“, то ето ме: нека върши съ мене, каквото Му бжде благоугодно.

Иов. 1:21.... Голъ излѣзохъ отъ утробата на майка си, голъ ще се и завърна. Господь даде, Господь и взе; (както бѣше угодно Господу, тъй и стана) да бжде благословено името Господне!

Пс. 38:10. Станяхъ нѣмъ, не си отварямъ устата, защото Ти направи това.

Мат. 6:10. Да дойде Твоето царство; да бжде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята. Лук. 11:2.

Дѣян. 21:14. А понеже той (Павелъ) се не придумваше, ние си млькнахме и рекохме: да бжде волята Господня!

Въ убѣждението, че всичко съдѣйствува за тѣхно добро.

Рим. 8:28. При това знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

2 Кор. 4:15—17. Защото всичко е зарадъ васъ, та благодарятъ, като се прѣумножи, да произведе чрѣзь мнозина още по-голъма благодарностъ за слава Божия. Затова ние не падаме духомъ; макаръ външниятъ ни човѣкъ и да тлѣе, но вътрѣшниятъ отъ день на день се подновява. Защото кратковрѣменното наше леко страдание ни доставя въ голѣмо изобилие пълна вѣчна слава.

Въ убѣждението, че сегашнитѣ страдания сж несравними съ бждещата слава.

Рим. 8:18....Мисля, че страданията на сегашното врѣме не

сж нищо *въ сравнение* съ оная слава, която ще се яви въ насъ.

2 Кор. 4:18. (Кратковременното наше леко страдание ни доставя въ голѣмо изобилие пълна вѣчна слава,) като имаме прѣдъ очи не видимото, а невидимото; понеже видимото е врѣменно, а невидимото — вѣчно.

Въ обѣщанието на бжедия животъ.

1 Тим. 4:8....Тѣлесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа обѣщание за сегашния и за бжедия животъ.

Тит. 1:2. (Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието.) съ надежда за вѣченъ животъ, който неизмѣнниятъ въ словото Си Богъ обѣща прѣди вѣчни врѣмена, (до Тита: благодать...).

Тит. 3:7. (Богъ ни спаси по Своята милость чрѣзь банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзь Исуса Христа, нашия Спасителъ,) та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.

1 Иоан. 5:13. Това писахъ до васъ, върващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вървате въ името на Сина Божий.

Въ надежда на спасение и вѣчна слава.

Пс. 72:24. Ти (Господи) ме ржководишь съ Твоя съвѣтъ и послѣ ще ме приемешъ въ слава.

Ис. 12:2, 3. Ето, Богъ е мое спасение; Нему се уповавамъ и се не боя; защото Господь е моя сила, и Господь е мое пѣние; и Той ми биде за спасение. Тогава съ радостъ ще почерпите вода отъ изворитѣ на спасението.

Рим. 5:2. Чрѣзь (Исуса Христа).. съ вѣра получихме и достпъ до тая благодать, въ която стоимъ, и се хвалимъ съ надежда за слава Божия.

2 Тим. 4:18. Господь ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своето небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Въ увѣреността въ вѣчно блаженство.

Пс. 15:11. Ти (Господи) ще ми посочишь пжтя на живота: пълна радостъ е прѣдъ Твоето лице, блаженство е въ Твоята десница на-вѣки.

Пс. 16:15. Азъ...ще гледамъ съ правда на Твоето лице; кога се събудамъ, съ Твоя образъ ще се насищамъ.

Пс. 64:5. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ богатата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ.

Ис. 35:10. И ще се върнатъ избавенитѣ отъ Господа, ще дойдатъ на Сионъ съ радостно възклицание, и вѣчна радостъ ще бже надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радостъ и веселие, а скръбъ и въздишка ще се отдалечатъ.

Откр. 7:15, 17. Нѣма вече да огладнѣятъ, нито да ожеднѣятъ;

тѣхъ нѣма да види слънце, и никакъвъ пекъ; защото Агнецътъ, Който е срѣдъ прѣстола, ще ги пасе и води на живи извори водни, и Богъ ще отрие всѣка сълза отъ очитѣ имъ.

Откр. 21:4. И ще отрие Богъ всѣка сълза отъ очитѣ имъ, и смъртъ не ще има вече; ни жалѣйка, ни писъкъ, нито болка нѣма да има вече, защото прѣдишното се мина.

Въ обѣщанитѣ небесни блага и наслѣдия.

2 Кор. 5:1. Знаемъ, че, когато земното наше жилище, тая хижа, се разруши, ние имаме отъ Бога домъ на небесата, жилище нержкотно, вѣчно.

Кол. 1:5. (Благодаримъ на Бога..., понеже чухме за вашата вѣра...) при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието.

Кол. 3:24. (Всичко, що вършите, вършете отъ душа, като за Господа, а не за човѣци;) знаейки, че като награда отъ Господа ще получите наслѣдство, понеже на Господа Христа служите.

Евр. 9:15...Затова Той (Христосъ) е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Евр. 11:16. (Ако патриарситѣ бѣха имали на умъ онова *отечество*, отъ което бѣха излѣзли, щѣха да иматъ врѣме да се върнатъ;) но сега желаятъ по-добро, сирѣчь, небесно; затова и Богъ не се срами за тѣхъ да се нарича тѣхенъ Богъ: защото имъ приготви градъ.

1 Петр. 1:3, 4. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Исуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда, за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣхва, съхранено на небесата за васъ.

Въ увѣреността, че всѣкога ще прѣбиваватъ съ Исуса Христа.

Иоан. 12:26. Който Ми служи, нека Ме послѣдва; и дѣто съмъ Азъ, тамъ ще бжде и Моятъ служителъ. И който служи на Мене, него ще почете *Моятъ* Отецъ.

Иоан. 14:3. И кога ида и ви приготвя мѣсто, пакъ ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бждете и вие, дѣто съмъ Азъ.

Иоан. 17:24. Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде.

Фил. 1:23...Желая да се освободя и да бжда съ Христа, защото *това* е много по-добро.

1 Сол. 4:17, 18...Ние, останалитѣ живи, заедно съ тѣхъ (починалитѣ) ще бждемъ грабнати на облаци, за да срѣцнемъ Господа въ въздуха, и така винаги съ Господа ще бждемъ. Прочее, утѣшавайте се единъ други съ тия думи.

Въ увѣреността въ постоянно наслаждение съ Божието присѣствие.

Иов. 19:25, 26 ...Азъ зная, Изкупителтъ ми е живъ, и Той въ послѣдния день ще издигне изъ праха тази моя скапваща се кожа, и азъ въ плѣтъта си ще видя Бога.

Пс. 40:13. (По това ще узная, че Ти благоволишь къмъ мене, ако моятъ врагъ не възтържествува надъ мене,) а мене запазишь читавъ и ме оставишь прѣдъ лицето Си на-вѣки.

Пс. 60:8. Да прѣбже той (царьтъ) вѣчно прѣдъ Бога; заповѣдай на милостыта и истината да го пазятъ.

Пс. 72:23....Азъ съмъ винаги съ Тебе: Ти ме държишь за десницата.

Дѣян. 2 28...„Ти ще ме изпълнишь съ радость чрѣзъ лицето Си“. **Пс. 15:11.**

1 Кор 13:12. Сега виждаме смѣтно *като* прѣзъ огледало, а тогава — лице съ лице; сега зная донѣдѣ, а тогава ще позная, както и бидохъ познать.

Въ увѣреностыта, че Богъ ще ги пази докрай.

Пс. 22:4. Да трѣгна и по долината на смъртната сѣнка, нѣма да се уплаша отъ злото, защото Ти си съ мене; Твоятъ жезълъ и Твоята палица ме успокояватъ.

Пс. 120:7. Господь ще те опази отъ всѣкакво зло; ще опази твоята душа (Господь).

Фил. 1:6....Увѣренъ (съмъ) въ това, че Тоя, Който почна у васъ доброто дѣло, ще го върши дори до деня на Исуса Христа.

2 Тим 1:12.... Не се срамувамъ, понеже зная въ Кого съмъ повѣрвалъ и съмъ увѣренъ, че Той е мощенъ да запази моя залогъ за оня день.

Въ увѣреностыта, че нищо не може да ги отлжи отъ любовыта Божия въ Христа.

Рим. 8:38, 39...Азъ съмъ увѣренъ, че ни смъртъ, нито животъ, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бждеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга нѣкоя тварь ще може да ни отлжи отъ любовыта Божия въ Христа Исуса, нашия Господь.

Въ свободата отъ страха прѣдъ смъртыта.

1 Кор. 15:55—57. „Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата?“ Жилото на смъртыта е грѣхътъ, а силата на грѣха е законътъ. Да въздадемъ благодарение Богу, Който ни дарява побѣдата чрѣзъ Господа нашего Исуса Христа.

Евр. 2:15. [Христосъ еднакво взе участие въ сжщитѣ (плътъ и кръвь), та чрѣзъ смъртыта да порази оногова, у когото е властыта на смъртыта, сирѣчь дявола,] и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртыта прѣзъ цѣлъ животъ бѣха подложени на робство.
Смъртыта на върващитѣ е съ миръ.

Бит. 15:15. А ти (Авраме) ще отидешъ при отцитѣ си смиромъ и ще бждешъ погребенъ въ добра старостъ.

4 Цар. 22:20. (Господь за царь Иосия:)...Ето, Азъ ще те прибера при отцитѣ ти, и ще бждешъ туренъ въ гробницата си въ миръ, и твоитѣ очи нѣма да видятъ всичкиа тая неволя, която ще напратя върху това мѣсто... **2 Парал. 34:28.**

Пс. 36:37. Наблюдавай непорочния и гледай праведника, защото бжднината на *такъвъ* човѣкъ е миръ.

Ис. 57:2. Той отива въ миръ; които ходятъ по правия пѣтъ, ще почиватъ на леглата си.

Лук. 2:29. Сега отпускаш Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ. (Симеонъ).

Смъртта имъ е за Господа.

Рим. 14:8...Живѣемъ ли — за Господа живѣемъ, умираме ли — за Господа умираме; слѣдователно, живѣемъ ли, или умираме — Господни сме.

Откр. 14:13. И чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени мъртвитѣ, които умиратъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починагъ отъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ

Блаженството на върващитѣ е по-голѣмо отъ това, което даватъ благата на тоя свѣтъ.

Пс. 4:8. Ти (Господи) изпълни сърдцето ми съ веселие, откакъ у тѣхъ се намножи жито и вино (и елей).

Миръ Божий съхранява сърдцата и силитѣ имъ.

Фил. 4:7...Божиятъ миръ, който надвишава всѣки умъ, ще запази вашитѣ сърдца и мисли въ Христа Исуса.

То е миръ Божий, даванъ отъ Христа, и който свѣтътъ не може да даде.

Иоан 14:27. Миръ ви оставямъ; Моя миръ ви давамъ; Азъ ви давамъ не тъй, както свѣтътъ дава. Да се не смуцава сърдцето ви, нито да се плаши.

То е радостъ неизказана и прѣславна въ Христа.

Фил. 4:4. Радвайте се винаги въ Господа, и пакъ ще кажа: радвайте се.

Ако ние само въ този животъ се надѣваме на Христа, ние сме най-окаяни отъ човѣцитѣ.

1 Кор. 15:19...Ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на Христа, ние сме най-окаяни отъ всички човѣци.

Благочестието има обѣщанието на сегашния и бждещия животъ.

1 Тим. 4:8. (Гледай по-горѣ).

Мат. 19:29. И всѣки, който остави кжща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наслѣди животъ вѣченъ. Марк. 10:29, 30; Лук. 18:29, 30.

Богатство.

То принадлежи Богу.

2 Парал. 25:9. Амасия отговори на Божия човѣкъ: а какво да се прави съ стотѣхъ таланга, които дадохъ на израилската войска? Божиятъ човѣкъ каза: Господъ може да ти даде повече отъ това.

Пс. 23:1. Господня е земята и онова, що я изпълня, вселенната и всичко, що живѣе въ нея.

Пс. 49:12. Ако бихъ огладнѣлъ, не бихъ казалъ на тебе, защото Моя е вселенната и всичко, що я пълни.

Аг. 2:8. Среброто е Мое и златото е Мое, казва Господъ Саваотъ.

Богъ го дава.

Бит. 24:35. (Авраамовиятъ слуга каза:) Господь благослови твърдѣ много моя господарь, и той стана великъ: Той му даде овци и волове, сребро и злато, слуги и слугини, камили и осли.

1 Царств. 2:7. (И молѣше се Ана и думаше:) Господь прави човѣка сироманъ и богатъ, унижава го и го въздига.

3 Царств. 3:13. (Богъ каза Соломону:) и това, което ти не поиска, Азъ ти давамъ, — и богатство, и слава, тъй че не ще има подобенъ на тебе между царетъ прѣзъ всички твои дни.

Екл. 5:18... Ако на нѣкой човѣкъ Богъ е далъ богатство и имотъ и му е далъ властъ да се ползува отъ тѣхъ, да взима своя дѣлъ и да се наслаждава отъ трудоветъ си; — това е Божий даръ.

Ос. 2:8... Тя (= домътъ Израилевъ) не знаеше, че Азъ, Азъ ѝ давахъ хлѣбъ, вино и дървено масло и умножихъ ѝ сребро и златото, отъ което направиха *истуканъ* на Ваала.

Богъ дава сила за придобиването му.

Втор. 8:18... Да помнишь Господа, твоя Богъ, защото Той ти даде сила да придобивашъ богатство, за да изпълни, както днесъ, Своя завѣтъ, който съ клетва бѣ утвърдилъ на твоитѣ отци.

Благословението Господне го дава.

Втор 28:4, 5, 8. Благословенъ ще бжде плодътъ на твоята утроба, и плодътъ на земята ти, и плодътъ на добитѣка ти, и плодътъ на воловетъ ти, и плодътъ на овцитъ ти. Благословени ще бждатъ твоитѣ житници и клѣтове. Господь ще ти прати благословение върху твоитѣ житници и върху всѣка работа на твоитѣ рѣцѣ; и ще те благослови на земята, която Господь, Богъ твой, ти дава.

Иов. 42:12... Благослови Богъ послѣднитѣ дни на Иова повече отъ напрѣжнитѣ: той имаше четирнайсетъ хиляди дребенъ дотѣкъ, шестъ хиляди камили, хиляда рала волове и хиляда ослици.

Пс. 143:13—15. (Боже, нова пѣсенъ ще Ти изпѣя, на десето-струненъ псалтирь ще възпѣя Тебе). Да бждатъ пълни нашитѣ житници, изобилни съ всѣкаква храна: да се плодятъ нашитѣ овци съ хиляди и десетки хиляди по нашитѣ пасбища; *да бждатъ* воловетъ ни тлъсти; да нѣма по нашитѣ улици ни обири, ни кражби, ни плачове. Блаженъ онзи народъ, който има това! Блаженъ онзи народъ, чийто Господь е Богъ!

Притч. 10:22. Благословението Господне — то обогатява, и не принася съ себе си тѣга.

Фил. 4:19. Богъ мой, по Своето богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзъ Христа Исуса.

То се дава на ония, които се боятъ отъ Бога.

Пс. 111:1—3. Блаженъ оня човѣкъ, който се бои отъ Господа и който крѣпко обича Неговитѣ заповѣди. Неговото сѣме ще бжде силно на земята; родътъ на прзведнитѣ ще бжде благословенъ. Изобилие и богатство *има* въ неговия домъ, и правдата му прѣбждава вѣчно.

Богъ създава и богатитѣ, и сиромаситѣ.

Пс. 74:8... Богъ е сѣдия: одного унижава, а другиго въздига.

Притч. 22:2. Богатъ и сироманъ се срѣщатъ единъ съ другъ; единия и другия Господь е създалъ.

Описва се, че е: прѣходно.

Притч. 27:24... *Богатството* не е вѣчно, пѣкъ и властѣта нима е отъ рода въ родъ?

Скоропрѣходно.

Притч. 23:5. Ще устремѣшъ очи къмъ него, и — вече го нѣма: то ще си направи крилѣ и като орелъ ще отлети къмъ небето.

Откр. 18:16, 17. (Търговцитѣ земни ще плачатъ, ридаятъ) и казватъ: горко *ти*, горко *ти*, граде велики, облѣченъ въ висонъ, порфира и багреница, украсенъ съ злато, драгоценни камъни и бисери, защото въ единъ часъ пропадна толкова голѣмо богатство! И всѣки корабоначалникъ, и всички пѣтници по корабитѣ, и моряци, и ония, които търгуватъ по море, застанаха отдалечъ (и викаха, думайки: кой *градъ* е подобенъ на великия градъ?)

Непостоянно.

Екл. 6:2. Богъ дава на човѣка богатство, имотъ и слава, и за душата му нѣма оскудия въ нищо, каквото и да пожелае; ала Богъ не дава нему да се ползува отъ това, а се ползува отъ него чужди човѣкъ: това е суета и тежъкъ неджг!

1 Тим. 6:17. Нарѣчзай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

Не знае насищане.

Екл. 4:8. (Обърнахъ се и видѣхъ друга суета подъ слънцето:) *човѣкъ* самотенъ, другиго си нѣма; нѣма ни синъ, ни братъ, а пѣкъ на всичкитѣ му трудове край нѣма, и очитѣ му се не насищатъ на богатство. „За кого ли пѣкъ — казва той — се трудя и лишавамъ отъ блага душата си?“ — И това е суета и нехубава работа.

Екл. 5:9. Който обича сребро, на сребро нѣма да се насити, и който обича богатство, той нѣма полза отъ това. И това е суета!

Може да гние.

Иак. 5:2. Богатството ви изгни, и дрехитѣ ви молци изядоха.

1 Петр. 1:18. (Съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване,) като знаете, че не съ тлѣнни *нѣща* — сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бацитѣ, (но съ драгоценната кръвъ на непорочния и чистъ като агнецъ Хрисгосъ).

То е примамливо.

Мат. 13:22... *Посѣяното* въ трѣни е онзи, който слуша словото, но грижитѣ на тоя вѣкъ и примамливото богатство заглущаваѣтъ словото, и то бива безплодно. **Марк. 4:19; Лук. 8:14.**

То се краде.

Мат. 6:19. Не си събирайте съкровища на земята, дѣто ги яде молецъ и рѣжда, и дѣто крадци подкопаватъ и крадатъ.

Лук. 12:33. Продайте си имотитѣ и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не увехтяватъ, съкровище на небесата, което да се не изчерпя, кждѣто крадецъ не приближава, и което молецъ не поврѣжда.

То се изгубва.

Иер. 48:36. Затова сърдцето ми като пищълка стене за Моава; за кирхарескитѣ жители стене сърдцето ми като пищълка, защото придобититѣ отъ тѣхъ богатства загинаха.

Натегнува и безпокон.

Авак. 2:6. Нѣма ли всички да произнасятъ за него притча и присмѣхулна пѣсень: „горко ономува, който безъ мѣра се обогатява не съ свое, — за дълго ли? — и се отрупва съ залози!“

То е източникъ на завистъ и споръ.

Бит. 26:16... Авимелехъ рече на Исаака: иди си отъ насъ, защото ти стана много по-силенъ отъ насъ.

Бит. 31:1, 2... Чу (Иаковъ) думитѣ на Лавановитѣ синове, които казваха: Иаковъ завладѣ всичко, що имаше баща ни, и отъ бащиния ни имотъ натрупа цѣлото това богатство. И видѣ Иаковъ лицето Лаваново, и ето, то не бѣше къмъ него такова, каквото вчера и завчера.

Бит. 36:6, 7... Взе Исавъ женитѣ си, синоветѣ си, дъщеритѣ си, всички човѣци отъ дома си, (всичкитѣ си) стада, всичкия си добитѣкъ и всичкия си имотъ, що бѣ придобилъ въ Ханаанската земя, па отиде (Исавъ) въ друга земя, далечъ отъ брата си Иакова; защото имотътъ имъ бѣше толкова голѣмъ, че не можеха да живѣятъ заедно, и земята, по която странствуваха, ги не побираше, поради многото имъ стада.

Животътъ не се състои въ него.

Лук. 12:15... Гледайте и се пазете отъ користолюбие, защото животътъ на човѣка не се състои въ това да прѣумножава имотитѣ си.

Не трѣбва особено залѣгане за него.

Притч. 23:4. Не залѣгай да трупашъ богатство; бѣгай отъ такива мисли.

Човѣкъ не може слѣдъ смъртта си да го отнесе съ себе си.

Пс. 48:18. (Не бой се, кога човѣкъ богатѣе, кога славата на дома му расте:) защото, умирайки, нищо нѣма да вземе; славата му не ше отиде подирѣ му.

1 Тим. 6:7. Понеже нищо не сме донесли на свѣта, явно е, че не можемъ и нищо да изнесемъ.

То често става прѣпятствие за влизане въ царството Божие.

Марк. 10:23—25... Исусъ казва на ученицитѣ Си: колко мъчно богатитѣ ще влѣзатъ въ царството Божие! А ученицитѣ се смаяха отъ думитѣ Му. Но Исусъ пакъ имъ отговори и казва: чеда, колко мъчно е ония, които се надѣватъ на богатството си, да влѣзатъ въ царството Божие! По-лесно е камила да мине прѣзъ иглени уши, нежели богатъ да влѣзе въ царството Божие. **Мат. 19:23, 24; Лук. 18:24, 25.**

Любовта къмъ него е коренъ на всички злини.

1 Тим. 6:10... Коренъ на всички злини е сребролюбието, на което прѣдавайки се, нѣкои се отклониха отъ вѣрата и си навлѣкоха много мъжи.

То води: *къмъ гордостъ.*

Иез. 23:5. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! кажи на началника на Тиръ: ето,) съ голѣмата си мъдростъ, чрѣзъ търговията си, ти умножи богатството си, и умѣтъ ти се възгордѣ съ твоето богатство, — (затова тѣй казва Господъ Богъ: понеже ти туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, ето, Азъ ще доведе противъ тебе другоземци и тѣ ще те въ гробъ свалятъ, и ще умрешъ въ сърдцето на моретата съ смъртъ на убити).

Ос. 12:8...Ефремъ казва: „обаче азъ разбогатѣхъ; натрупахъ си имоти, макаръ че въ всичкитѣ ми трудове нѣма да намѣрятъ нищо незаконно, което да бжде грѣхъ.“

Къмъ забравяне Бога.

Второз. 6:10-12. Когато...те въведе Господъ, Богъ твой, въ оная земя, за която Той се кле на отцитѣ ти Авраама, Исаака и Иакова, да ти даде съ голѣми и хубави градове, които ти не си градилъ, и съ кжщи, пълни съ всѣко добро, които ти не си пълнилъ, и съ кладенци изкопани, които ти не си копалъ, съ лозя и маслини, които ти не си садилъ, и ще ядешъ и ще се наситишъ, тогава пази се, да не (се измами сърдцето ти и да) забравишъ Господа, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Втор. 8:12—14. Кога ядешъ и бждешъ ситъ, и съградишъ хубави кжщи и живѣешъ (въ тѣхъ), кога имашъ много едъръ и дребенъ добитѣкъ, много сребро и злато, и отъ всички имашъ много, — гледай, да се не възгордѣе сърдцето ти, и да не забравишъ Господа, твоя Богъ, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Ос. 13:6. Имайки паша, тѣ бѣха сити; а когато се насицаха, възгордѣваше се сърдцето имъ, и поради това Ме забравиха.

Къмъ отричане отъ Бога.

Притч. 30:8, 9. (За двѣ нѣща Те моля; не ми отказвай, прѣди да умра:) суета и лъжа отдалечъ отъ мене; сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насжщния хлѣбъ, да не би, като се прѣситя, да се отреча *отъ Тебе* и да кажа: „кой е Господъ?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употребявамъ името на моя Богъ напразно.

Къмъ оставяне Бога.

Втор. 32:15. И (яде Иаковъ и) затлъстѣ Израиль, и стана упоритъ; угои се, задебелѣ и затлъстѣ; и остави Бога, Който го създаде, прѣзрѣ твърдинята на спасението си.

Къмъ възставане противъ Бога.

Неем 9:25, 26. (И каза Ездрыз:)...Тѣ (башитѣ ни) завзеха укрѣпенитѣ градове и плодородната земя, и завладѣха кжщи, пълни съ всѣкакво имане, водоеми, издѣлани *отъ камѣкъ*, лозя и маслини градини и много *плодни* дървета за храна. Тѣ ядоха, насицаха се, тлъстѣвеха и се наслаждаваха по Твоята голѣма благостъ; и тѣ станаха упорити и се дигнаха противъ Тебе, прѣзрѣха Твоя законъ, убиваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления.

Към отхвърляне Христа.

Мат. 19:21, 22. Исусъ му (на богатия момъкъ) рече: ако искашъ да бждешъ съвършенъ, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене. Като чу момъкътъ тая дума, отиде си натженъ, защото имаше много имотъ. Марк. 10:21, 22; Лук. 18:22, 23.

Към себеупование.

Притч. 28:11. Богатъ човѣкъ се има за мждрецъ, обаче умень сиромасъ ще го изобличи.

Към безпокойство.

Притч. 15:16. По-добрѣ малко, но съ страхъ Господень, нежели голѣмо съкровище, и съ него тревоги.

Екл. 5:11. Сладъкъ е сънътъ за оногова, който се труди, — ялъ той малко или много; ала прѣяждането не дава на богатия да заспи.

Към жестокость.

Притч. 18:24. Сиромасътъ говори съ молба, а богатиятъ отговаря грубо.

Към насилие.

Мих. 6:12. (Гласъ Господень вика къмъ града:) Понеже богатитѣ му сж пълни съ неправда, и жителитѣ му говорятъ лъжа, и езикътъ имъ е измама въ устата имъ, (то и Азъ злѣ ще те пораза съ опустошение поради твоитѣ грѣхове).

Иак. 2:6...Вие прѣзрѣхте сиромаса. Нали богатитѣ ви притѣсняватъ и нали тѣ ви влачатъ по сѣдилища?

Към измама.

Иак. 5:4. Ето, заплатата, що сте задържали отъ работницитѣ, които пожънаха нивитѣ ви, вика, и виковетѣ на жетваритѣ стигнаха до ушитѣ на Господа Саваота.

Към сластолюбие.

Иак. 5:5. Живѣхте раскошно на земята и се наслаждавахте, угоихте сърдцата си като въ день на заколение.

То привлича приятели.

Притч. 14:20. Сиромаса го мразятъ дори и неговитѣ близки, а богатиятъ има много приятели.

Притч. 19:4. Богатството притуря много приятели, а сиромаса го напуска и приятельтъ му.

Дава свѣтска власть.

Притч. 22:7. Богатиятъ господарува надъ бѣдния, и длѣжничкътъ става робъ на заемодавеца.

Кои то обичатъ удволствия, не събкрятъ богатство.

Притч. 21:17. Който обича веселби, ще осиромашее, а който обича вино и мазно, нѣма да забогатѣе.

Кои то пожелаватъ, падатъ въ напасть и примка.

Иис. Нав 7:21. (Аханъ отговори на Исуса и каза: направихъ туй и туй:) между плячката видѣхъ една хубава сенаарска

дреха, двѣстѣ сикли сребро и единъ кжсъ злато, тежъкъ петдесетъ сикли; това ми се понрави, и азъ го взехъ; и ето, то е скрито въ земята срѣдъ шатрата ми, и среброто е подъ него (скрито).

1 Тим. 6:9 ...Ония, които искатъ да се обогатяватъ, падатъ въ изкушение, въ примка и въ много безразсждни и врѣдни похоти, които потопяватъ човѣцитѣ въ провала и погибель.

Бързатъ да го придобиятъ и спечелватъ наказание.

Притч. 28:20. Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

Разсипватъ дома си.

Притч. 15:27. Користолюбивиятъ ще разсипе своя домъ, а който мрази подаръци, ще живѣе.

То не дава трайно благоденствие.

Иак. 1:11. Изгрѣ слънце съ жегата си и изсуши трѣвата, и цвѣтътъ ѝ олетѣ, и хубостъта на нейния изледъ изчезна; тъй ще увѣхне и богатиятъ въ своитѣ пжтища.

Не може да изкупи душата.

Пс. 48:6-9. (Ще наклоня ухо къмъ притчата; съ гусла ще открия гатанката си:) „защо да се боя въ усилни дни, *когато* беззаконието на моитѣ пжтища ме обиколи?“ Вие, които се надѣвате на силитѣ си и се хвалите съ голѣмото си богатство, *чуйте*: човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него: скжпа е цѣната за изкупване тѣхнитѣ души, и това не ще бжде никога.

1 Петр. 1:18. (Съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване,) като знаете, че не съ тлѣнни *нѣща*—сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бацитѣ, (но съ драгоценната кръвъ на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ).

То не може да избавя въ деня на Божия гнѣвъ.

Иов. 36:18, 19. (Продължи Елиуй и рече:) Да те не поразятъ *Божиятъ* гнѣвъ съ наказание! Голѣмъ откупъ не ще те избави. Ще даде ли Той нѣкаква цѣна на твоето богатство? Не,—нито на златото, нито на какво и да е съкровище.

Притч. 11:4. Богатството нѣма да помогне въ деня на гнѣва, а правдата ще избави отъ смъртъ.

Иез. 7:11. Силата възстава противъ жезъла на нечестието; нищо *не ще остане* отъ тѣхъ—ни отъ богатството имъ, ни отъ шума имъ, ни отъ раскоша имъ.

Соф. 1:18. Ни среброто имъ, нито златото имъ не ще може да ги спаси въ деня на гнѣва Господень, и отъ огъня на ревността Му ще бжде погълната цѣлата гая земя, защото изтрѣбване, и при това внезапно, ще извърши Той надъ всички жители земни.

Конто го иматъ, трѣбва да изповѣдатъ, че то принадлежи Богу.

1 Парал. 29:12. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Отъ Тебе е и богатство и слава; Ти владичествувашъ надъ всичко, въ Твоя ржка е и сила и крѣпость, и въ Твоя власть е да въздигнешъ и укрѣпишъ всичко.

Да се не хвалятъ, че съ своя сила сж го придобили.

Второз. 8:17. (Храни те въ пустинята съ мана, за да те смири и те изпита, та да ти стори отсетнѣ добро,) и за да не кажешъ въ сърдцето си: „моята сила и якостъта на моята ржка ми придобиха това богатство“, (но да помнишъ Господа, твоя Богъ, защото Той ти даде сила да придобивашъ богатство).

Да се не хвалятъ съ него.

Иер. 9:23. Тѣй казва Господь: да се не хвали мждъръ съ мждростъта си, да се не хвали силенъ съ силата си, да се не хвали богатъ съ богатството си.

Да не уповаватъ на него.

Иов. 31:24. Зималъ ли съмъ златото за моя опора и казвалъ ли съмъ на съкровището: ти си моя надежда?

Да не привързватъ сърдцата си къмъ него.

Пс. 61:11. Не се надѣвайте на грабителство и не дирете слава чрѣзъ кражба; кога се увеличава богатството, не привързвайте сърдце къмъ него.

Да го употрѣбаватъ за Божия служба.

1 Парал. 29:3. (Царь Давидъ каза на цѣлото събрание:)... Още, отъ любовъ къмъ дома на моя Богъ, що имамъ собствено съкровище отъ злато и сребро, и него давамъ за дома на моя Богъ, вѣнъ отъ всичко, що съмъ приготвилъ за светия домъ.

Да го раздаватъ на сиромаситѣ.

Мат. 19:21. Иисусъ му (на момъка) рече: ако искашъ да бждешъ съвършенъ, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене.

1 Иоан. 3:17... Който има свѣтовнитѣ блага, пкъкъ като види брата си въ нѣмотия, затвори отъ него сърдцето си,—какъ прѣбжда въ такъвъ Божията любовъ?

Да го употрѣбаватъ за спечелване приятели, които ще имъ помогнатъ за спасение.

Лук. 16:9. И Азъ ви казвамъ: придобийте си приятели съ неправедно богатство, та, кога осиромашеете, тѣ да ви приематъ въ вѣчнитѣ живѣлица.

Въ всичко да бждатъ щедри.

1 Тим. 6:18. (Наржчай на богатитѣ въ тоя свѣтъ,) да вършатъ добро, да богатѣятъ съ добри дѣла, да бждатъ щедри и общителни.

Да гледатъ на него, като на едно прѣимущество, че могатъ да го употрѣбаватъ добрѣ.

1 Парал. 29:14. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:)...Кой съмъ азъ, и кой е моятъ народъ, та можахме да пожертвуваме толкова? Но отъ Тебе е всичко, и получено отъ Твоята ржка Ти дадохме.

Да се хвалятъ въ смиреннето си.

Иак. 1:10. (Унижениятъ братъ да се хвали съ своята висота,) а богатиятъ—съ своето унижение, защото той ще прѣмине, както цвѣтъ у трѣва.

Небесното съкровище е по-пръввзходно отъ земното такова.

Мат. 6:20...Събирайте си съкровища на небето, дѣто ни молецъ, ни рѣжда ги яде, и дѣто крадци не подкопаватъ и не крадатъ. 1 Тим. 6:19.

Добрата слава е по-добра отъ богатството;

Притч. 22:1. По-добрѣ е добро име, нежели голѣмо богатство, и по-добрѣ е добра слава, нежели сребро и злато.

Божие то благоволение е по-добро отъ него.

Пс. 4:7, 8. Мнозина думатъ: кой ще ни покаже добрини? Яви ни свѣтлината на лицето Си, Господи! Ти изпълни сърдцето ми съ веселие, откакъ у тѣхъ се намножи жито и вино (и елей).

Богатството на грѣшниците сѧ пази за праведниците.

Притч. 13:23. Добриятъ оставя наслѣдство и на внуци, а богатството на грѣшника се пази за праведния.

Екл. 2:26. Той (Богъ) дава мъдростъ, знание и радостъ на човѣка, който е добъръ прѣдъ лицето Му; а на грѣшника дава грижи—да събира и трупа, за да до прѣдаде *отпослѣ* ономува, който е добъръ прѣдъ лицето Божие. И това е суета и гонене на вѣтъръ!

Нечестивцитѣ го поглѣщатъ.

Иов. 20:15. Ще изблюва имота, що е гълталъ: Богъ ще го изтрѣгне изъ корема му.

Уповаватъ на изобилието му.

Пс. 51:9. [Ще видятъ праведниците, ще се побоятъ и ще му се присмѣятъ (като кажатъ):] ето човѣкъ, който не полагаше въ Бога своята сила, а се надѣваше на многото си богатство, укрѣпяваше се въ своето злодѣйство.

Събиратъ го.

Иов. 27:16. Да натрупа и купища сребро, колкото прѣстѣта, и наприготви дрехи, колкото кальта, (той ще приготви, ала ще се облича праведникътъ, и безпорочниятъ ще получи среброто за свой дѣлъ). Екл. 2:26.

То имъ причинява вѣда.

Екл. 5:10. Увеличава се имотътъ — увеличаватъ се и потрѣбителитѣ му; и каква облага за притежателя му: нима само да гледа съ очитѣ си?

Екл. 5:12. Има единъ мъчителенъ неджгъ, който съмъ видѣлъ подъ слънцето: богатство, пазено отъ притежателя му за негова вѣда.

Не се ползуватъ отъ него.

Притч. 13:7. Единъ се показва за богатъ, а нѣма нищо; другъ се показва за бѣденъ, а има много богатства.

Не се наслаждаватъ отъ него.

Иов. 20:18. Спечеленото съ трудъ ще повърне, не ще погълне; споредъ имота му ще стане и разплатата му, а той не ще се зарадва.

Печалбата имъ е разсипия.

Притч. 15:6. Въ къщата на праведника — обилни съкровища, а въ печалбата на нечестивеца — разсипия.

Бързатъ съ измама да го събиратъ.

Притч. 21 : 6. Придобиване съкровища съ лъжливъ езикъ е мимолетно духване за ония, които търсятъ смъртта.

Събирането му е суета.

Пс. 38 : 7. Наистина, човѣкъ ходи като привидѣние; напразно се лута, събира и не знае, кому ще се падне то.

Екл. 2 : 4—11. Прѣдприехъ голѣми работи: съградихъ си кжши, насадихъ си лозя, уредихъ си градини и садини и посадихъ тамъ всѣкакви овощни дървета; направихъ си водоеми за поливане садинитѣ, въ които растатъ дърветата; придобихъ слуги и слугини, имахъ си и слуги домородни; сжщо и едъръ и дребенъ добитѣкъ имахъ повече, нежели всички, които бѣха прѣди мене въ Иерусалимъ; събрахъ си сребро и злато и скжпоцѣнно-сти отъ царе и области; доведохъ си пѣвци и пѣвици и това, що наслаждава синоветѣ човѣшки — разни свирала. И станахъ азъ великъ и богатъ, повече отъ всички, които бѣха прѣди мене въ Иерусалимъ; и мъдростѣта ми си остана съ мене. Каквото и да пожелаеха очитѣ ми, не имъ отказвахъ, не забранявахъ на сърдцето си никакво веселба, понеже сърдцето ми се радваше въ всички мои трудове, и това ми бѣше дѣлъ отъ всички тия трудове. И озърнахъ се, та погледнахъ всичкитѣ си работи, които бѣха извършили ржцѣтѣ ми, и труда, съ който бѣхъ се трудилъ, вършейки ги: и ето — всичко е суета и гонене на вѣтъръ, и нѣма отъ тѣхъ полза подъ слънцето! Екл. 5:9.

Облѣгатъ се на него.

Притч. 18 : 12. Имотѣтъ на богатия е неговъ якъ градъ и въ въображението му е като висока ограда.

Който уповаватъ на него, сж виновни.

Иов. 31 : 25, 28. Радвалъ ли съмъ се, че богатството ми бѣше голѣмо, и че ржката ми бѣше спечелила много? Това щѣше да бжде сжщо тѣй прѣстжпление за сждъ, защото *въ такъвъ случай* азъ бихъ се отрекълъ отъ Бога Всевишняго.

Ще бждатъ принудени да го повърнатъ.

Иов. 20 : 15. Ще изблюза имота, що е гялталъ: Богъ ще го изтръгне изъ корема му.

Оставятъ го на други.

Пс. 48 : 11. Всѣки вижда, че и мъдритѣ умирагъ, както и невѣжитѣ, и безсмисленитѣ загинватъ и оставятъ имота си на други.

Осждане има за ония, които го придобиватъ незаконно.

Притч. 10 : 2. Неправедни съкровища не докарватъ полза, а правда отъ смъртъ избавя.

Притч. 13 : 11. Богатство, спечелено съ беззаконие, намалява, а който събира съ трудъ, го увеличава.

Притч. 20 : 21. Наслѣдство, бързо заграбено въ начало, нѣма да се благослови отпослѣ.

Иер. 17 : 11. Яребица лежи върху яйца, които не е снесла: такъвъ е оня, който съ неправда придобива богатство; той ще го остави въ половината на днитѣ си, и ще остане глупецъ при свършѣка си.

Които увръждатъ други, за да забогатѣятъ тѣ.

Притч. 22:16. Който увръжда сиромаша, за да умножи богатството си, и който дава на богатия, — ще осиромашее.

Мих. 2:2, 3. Пожелаятъ ниви — и зематъ ги насила, кжщи — и отниматъ ги; обиратъ човѣка и кжщата му, мжжа и наслѣдието му. Затова тъй казва Господь: ето, Азъ замислямъ да направя върху тоя родъ такова нещастие, което не ще смъкнете отъ врата си, и не ще ходите изправени, защото това време е зло.

Авак. 2:7, 8. Не ще ли възстанатъ внезапно ония, които ще те мжчатъ, и не ще ли се дигнатъ противъ тебе грабители, — и ти ще станешъ тѣмъ за плячка? Понеже си ограбилъ много народи, и тебе ще ограбятъ всички останали народи, задѣто си проливалъ човѣшка кръвъ, задѣто си разорилъ страната, града и всички живѣещи въ него.

Които го съхраняватъ.

Екл. 5:13...Това богатство загинва отъ злочести случки: роди му се синъ, и нищо нѣма въ ржцѣтъ му.

Иак. 5:3. Златото ви и среброто ржждяса, и рждата имъ ще бжде свидѣтелство противъ васъ и ще изяде плътъта ви като огънь: събрали сте си съкровища за послѣдни дни.

Които се надѣватъ на него.

Притч. 11:28. Който се надѣва на богатството си, ще падне; а праведникитѣ като листъ ще се зеленѣятъ.

Които приематъ отъ него утѣха.

Лук. 6:24...Горко вамъ, богати, защото си получавате утѣхата.

Които злоупотрѣбаватъ съ него.

Иак. 5:1. Дойдете сега вие, богатитѣ; плачете и ридайте за бѣдитѣ, които идатъ върху васъ.

Които го употрѣбаватъ за задоволяване охотата си.

Иов. 20:16, 17. (Отговори Сафаръ Наамецъ и рече:) Змийна отрова смучи той (беззаконникътъ); езикътъ на ехидна ще го умъртви. Нѣма да види потоци и рѣки отъ медъ и млѣко.

Богъ лишава нечестивцитѣ отъ него.

Иов. 20:19—23...Гнетѣше, напжждаше сиромаси; заграбваше кжщи, които не бѣше градилъ; не знаеше ситостъ въ корема си, и въ жаждата си нищо не щадѣше. Нищо се не отърваше отъ лакомията му, затова и щастието му не ще утрае. При пълно изобилие, нему ще е тѣсно; всѣка ржка на обидения ще се подигне върху него. Кога има съ какво да напълни корема му, Той (Богъ) ще проводи върху него яростъта на Своя гнѣвъ и ще изсипе като дъждъ върху му болести въ плътъта му.

Примѣръ (въ притча) на безумие и опасностъ за ония, които упоаватъ на него.

Лук. 12:16—21...Каза имъ притча, като рече: на единъ богать човѣкъ нивата се бѣ много обродила; и той размишляваше въ себе си и казваше: какво да направя? нѣма дѣ да събера плодетѣ си. И рече: това ще сторя: ще съборя житницитѣ си и ще съградя по-голъми, и ще събера тамъ всичкитѣ си храни и бла-

тага си, и ще кажа на душата си: душо, имашъ много блага, приготвени за много години: почивай, яжъ, пий, весели се. Но Богъ му рече: безумнико, нощесъ ще ти поискатъ душата; а това, що си приготвилъ, кому ще остане? Тъй *бива съ тогова*, който събира имане за себе си, а не богатъе въ Бога.

Примѣръ на опасностъ отъ злоупотреба съ него.

Лук. 16:19—25. Нѣкой-си човѣкъ бѣше богатъ, обличаше се въ багреница и висонъ и всѣки день пируваше блѣскаво. Имаше тѣй сжщо единъ сироманъ, на име Лазаръ, който струпавъ лежеше при вратата му и петименъ бѣше да се нахрани отъ трохитѣ, що падаха отъ трапезата на богаташа, и псетата приходаха, та ближеха струпитѣ му. Умрѣ сироманътъ, и занесоха го Ангелитѣ въ лоното Авраамово; умрѣ и богаташътъ, и го погребяха; и въ ада, когато бѣше на мжки, подигна очитѣ си, видѣ Авраама отдалечъ и Лазаря въ лоното му и, като извика, рече: отче Аврааме, смили се надъ мене, и прати Лазаря да намокри края на прѣста си въ вода и да ми разхлади езика, защото се мжча въ тоя пламъкъ. Авраамъ пкъ рече: чедо, спомни си, че ти получи вече доброто си приживѣ, а Лазаръ — злото; сега пкъ той тукъ се утѣшава, а ти се мжчишъ.

Примѣри на добри богати:

Авраамъ.

Бит. 13:2. Аврамъ бѣше много богатъ съ добитъкъ, съ сребро и съ злато.

Лотъ.

Бит. 13:5, 6. И Лотъ, който пжтуваше съ Аврама, сжщо имаше дребенъ и едъръ добитъкъ и шатри. И земята бѣше тѣсна за тѣхъ, за да живѣятъ заедно, понеже имотътъ имъ бѣше тѣй голѣмъ, че не можаха да живѣятъ заедно.

Исаакъ.

Бит. 26:13, 14... Стана тоя човѣкъ великъ и се въздигаше повече и повече, доклѣ стана твърдѣ великъ. Той придоби стада дребенъ и едъръ добитъкъ и много работни нивя, и филистимци взеха да му завиждатъ.

Иаковъ.

Бит. 32:5. Имамъ волове, осли и дребенъ добитъкъ, слуги и слугини...

Бит. 32:10. (Господи,) недостоенъ съмъ за всички милости и всички благодѣяния, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга прѣминахъ този Иорданъ, а сега имамъ два стана.

Иосифъ.

Бит. 45:8. (Иосифъ каза на братята си:)... нѣ вие ме пратихте тука, но Богъ, Който ме и постави баща на фараона и господаръ на цѣлия му домъ и началникъ надъ цѣлата Египетска земя.

Воозъ.

Рут. 2:1. Ноеминъ имаше роднина по мжжъ, човѣкъ твърдѣ виденъ, отъ племето на Елимелеха, на име Воозъ.

Верзелий.

2 Царств. 19 : 32....Верзелий бѣше много старъ, на осемдесетъ години. Той хранѣше царя, доклѣ живѣеше въ Маханаимъ, понеже бѣше заможенъ човѣкъ.

Сонамката.

4 Царств. 4 : 8. Единъ день Елисей отиде въ Сонамъ. Тамъ една богата жена го покани у дома си да яде хлѣбъ, и той, колчемъ минѣше, всѣкога се отбиваше тамъ да яде хлѣбъ.

Давидъ.

1 Парал. 29 : 23....Умрѣ въ дълбока старость, ситъ на животъ, богатство и слава...

Соломонъ.

2 Парал. 1 : 12, 15. (Рече Богъ на Соломона:) мждрость и разумъ ти се дава, а богатство, имотъ и слава ще ти дамъ таква, каквито у царетѣ прѣди тебе не е имало, нито ще има слѣдъ тебе. И направи царьтъ въ Иерусалимъ среброто и златото равноцѣнно съ камънитѣ, а кедритѣ по тѣхното множество направи равноцѣнни съ смоковницитѣ въ низинитѣ.

Иосафатъ.

2 Парал. 17 : 5....Господъ утвърди царството въ ржцѣтъ му: всички иудеи носѣха дарове Иосафату, и той придоби голѣмо богатство и слава.

Езекия.

2 Парал. 32 : 27—29. Езекия имаше твърдѣ много богатство и слава; и направи си скривалища за сребро, злато и драгоценни камъни, както и за благовония, щитове и за всѣкакви скжпи сждове; и клѣтове за земни произведения: жито, вино и дървено масло, и обори за всѣкакъвъ добитѣкъ и огради за стада. Съгради си и градове. А стада отъ дребенъ и едъръ добитѣкъ имаше много, защото Богъ му бѣше далъ твърдѣ голѣмъ имотъ.

Иовъ.

Иов. 1 : 3. Имотѣтъ му бѣше: седемъ хиляди овци, три хиляди камили, петстотинъ рала волове, петстотинъ ослици и твърдѣ много слуги; и тоя човѣкъ бѣше най-прочуть между всички синове на Изтокъ.

Иов. 42 : 12. И благослови Богъ послѣднитѣ дни на Иова повече отъ напрѣжнитѣ: той имаше четирнайсетъ хиляди дребенъ добитѣкъ, шестъ хиляди камили, хиляда рала волове и хиляда ослици.

Иосифъ отъ Ариматея.

Мат. 27 : 57....Когато се свечери, дойде единъ богатъ човѣкъ отъ Ариматея, на име Иосифъ, който сждо тѣй бѣше ученикъ на Исуса.

Закхей.

Лук. 19 : 2....Ето, нѣкой-си, на име Закхей, който бѣше началникъ на митаритѣ и богатъ човѣкъ, (искаше да види Исуса, кой е Той).

Тавита.

Дѣян. 9 : 36. Въ Иопия имаше една ученица, на име Тавита.

което значи: Сърна; тя бѣше изпълнена съ добри дѣла и милостини, които правѣше.

Примѣри на нечестиви богати:

Лаванъ.

Бит. 30:30. (Иаковъ му рече: ти знаешъ, какъ ти работихъ, и колко много стана твоятъ добитѣкъ при мене;) защото прѣди мене бѣше малко, а стана много; Господь те благослови съ моето идване; а кога ще работя за моя домъ?

Исавъ.

Бит. 36:7. (Отиде Исавъ въ друга земя, далечъ отъ брата си Иакова;) защото имотътъ имъ бѣше толкова голѣмъ, че не можеха да живѣятъ заедно, и земята, по която странствуваха, ги не побираше, поради многото имъ стада.

Навалъ.

1 Царств. 25:2. Имаше въ Маонъ единъ човѣкъ твърдѣ богатъ, а имотитѣ му бѣха на Кармилъ; той имаше три хиляди овци и хиляда кози; той бѣше на стрижба при овцитѣ си на Кармилъ. (Тоя човѣкъ се казваше Навалъ, а жена му се казваше Авигея).

Аманъ.

Ест. 5:11 Аманъ имъ (на приятелитѣ си и жена си Зерешъ) разказва за голѣмото си богатство, за многото свои синове и за всичко това, какъ царьтъ го е възвеличилъ и какъ го е въздигналъ надъ князетѣ и слугитѣ царски.

Моавъ.

Иер. 48:7. Понеже ти се надѣваше на дѣлата си и на съкровищата си, то ще бждешъ хванатъ, и Хамось ще отиде въ плѣнъ заедно съ свещеницитѣ и съ князетѣ си.

Амоновитѣ синове.

Иер. 49:4. Защо се хвалишъ съ долинитѣ? Твоята долина съ кръвь ще се облѣе, вѣроломна дъще, която се уповавашъ на съкровищата си, *думайки:* „кой ще дойде противъ мене“.

Началникътъ на Тиръ.

Иез. 28:4. Съ мъдростъта си и съ разума си ти си спечели богатство и въ своитѣ съкровищници събра злато и сребро.

Ефремъ.

Ос. 12:8...Ефремъ казва: „обаче азъ разбогатѣхъ; натрупахъ си имоти, макаръ че въ всичкитѣ ми трудове нѣма да намѣрятъ нищо незаконно, което да бжде грѣхъ“.

Богъ.

Той е само единъ.

Втор. 6:4. Слушай, Израилю: Господь, Богъ нашъ, е Господь единъ. Марк. 12:29.

4 Царств. 19:15...Молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше: Господи, Боже Израилевъ, Който седишъ на херувими! Ти единъ си Богъ на всички земни царства. Ти си сътворилъ небето и земята. Ис. 37:16.

Неем. 9:6. (И каза Ездра:) Ти, Господи, си единъ, Ти създаде небето, небесата на небесата и всичкото имъ воинство, земята и всичко, що е по нея, морята и всичко, що е въ тѣхъ, и Ти оживявашъ всичко това, и небеснитѣ воинства Ти се кланятъ.

Ис. 37:20. (Помоли се Езекия прѣдъ лицето Господне и каза:) И сега, Господи, Боже нашъ, спаси ни отъ ржката му (на Сенахирима); и ще узнаятъ всички земни царства, че Ти, Господи, единъ чкъ си Богъ.

Марк. 12:29....Иисусъ му (на книжника) отговори: първа отъ всички заповѣди е: „слушай, Израилю! Господь, Богъ нашъ, е единъ Господь.“ Втор. 6:4.

Римл. 3:29, 30. Или Богъ е *Богъ* само на иудеитѣ, а не и на езичницитѣ? Разбира се, и на езичницитѣ; защото единъ е Богъ, Който ще оправдае обрѣзанитѣ по вѣра и необрѣзанитѣ чрѣзъ вѣрата.

1 Кор. 8:6. Ние...имаме единъ Богъ Отецъ, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Иисусъ Христосъ, чрѣзъ Когото е всичко и ние сме чрѣзъ Него.

Гал. 3:20....Посрѣдникътъ не бива *посрѣдникъ* само на одного, а Богъ е единъ.

Еф. 4:6. Единъ е Богъ и Отецъ на всички, Койго е надъ всички, и чрѣзъ всички, и въ всички насъ.

1 Тим. 2:5....Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци—човѣкътъ Христосъ Иисусъ.

Единъ въ три лица.

Мат. 28:19. (Иисусъ рече на единайсетътѣхъ Си ученици:)... Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

1 Кор. 12:3—6. (За духовнитѣ *дарби* не искамъ, братя, да не знаете.) Затова ви обаждамъ, че никой, който говори чрѣзъ Духъ Божий, не казва анатема на Иисуса, и никой не може да нарече Иисуса Господь, освѣнъ чрѣзъ Духа Светаго. Има различни дарби, ала Духътъ е единъ и сжщъ; има различни служби, ала Господь е единъ и сжщъ: има и различни дѣйствия, ала Богъ е единъ и сжщъ, Който върши всичко у всички.

2 Кор. 13:13. Благодатъта на Господа нашего Иисуса Христа, и любовта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа *да бждатъ* съ всички васъ. Аминъ.

1 Петр. 1:2. (Петъръ...до прѣселенитѣ, избрани) по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзъ осветяване отъ Духа, за послушность и за порѣсване съ кръвта Иисусъ Христова: благодать вамъ и миръ да изобилва!

1 Иоан 5:7....Трима сж, Който свидѣтелствуватъ на небето: Отецъ, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

Освѣнъ Него, нѣма двугъ.

Второз. 4:35. (Израилю,) тебѣ е дадено да видишъ *това* (което Господь направи съ тебе), за да знаешъ, че *само* Господь (Богъ твой) е Богъ. (и) нѣма другъ, освѣнъ Него.

Втор. 4:39. И тѣй, знай сега и запечатай въ сърдцето си.

че Господь (Богъ твой) е Богъ на небето горъ и на земята долу, (и) нѣма другъ (освѣнъ Него).

3 Царств. 8 : 60. [Тия думи, съ които се молихъ прѣдъ Господа (днесъ), нека бждатъ близки до Господа, нашия Богъ, денемъ и нощемъ, за да върши Той, каквото е нужно за Неговия рабъ и за Неговия народъ Израила всѣки день,] та да познаятъ всички народи, че Господь е Богъ, и нѣма други, освѣнъ Него. (Соломонъ).

Пс. 17 : 32...Кой е Богъ, освѣнъ Господа, и кой е защита, освѣнъ нашия Богъ?

Ис. 44 : 6, 8 Тѣй казва Господь, Царь на Израила и неговъ Изкупитель, Господь Саваотъ: Азъ съмъ първиятъ, и Азъ съмъ послѣдниятъ; и освѣнъ Мене нѣма Богъ. Не бойте се и не се плашете: нали отдавна ти възвѣстихъ и прѣдсказахъ? И вие сте Мои свидѣтели. Има ли Богъ освѣнъ Мене? Не друга твърдиня никаква не зная.

Ис. 45 : 5, 6, 18. Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ; нѣма Богъ освѣнъ Мене; Азъ те прѣпасахъ, ако и да Ме не познаваше, за да узнаея отъ изгрѣвъ-слънце и отъ западъ, че нѣма другъ освѣнъ Мене; Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ...Тѣй казва Господь, Който сътвори небесата. Той, Богъ, Който образува земята и Който я създаде; Той я утвърди; не напразно я сътвори; Той я образува за живѣне: Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ.

Ис. 46 : 9. Спомнете си, що е било по прѣди, отъ край-вѣка, защото Азъ съмъ Богъ и нѣма другъ Богъ и нѣма подобенъ на Мене.

Ос. 13 : 4...Азъ съмъ Господь, Богъ твой, отъ земята Египетска, — и ти не трѣба да познавашъ други богъ, освѣнъ Мене и нѣма Спаситель, освѣнъ Мене.

Иоил. 2 : 27...Ще познаяте, че Азъ съмъ посрѣдъ Израила и Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ, и нѣма други, и Моятъ народъ нѣма да се посрами во вѣки.

Марк. 12 : 32. Книжникътъ Му рече: добръ, Учителю! Ти право каза, че Богъ е единъ, и нѣма другъ, освѣнъ Него.

1 Кор. 8 : 4.—Колкото за ядене идолски жертви знаемъ, че идолътъ е нищо въ свѣта и че други Богъ нѣма, освѣнъ Единаго Бога.

Прѣди Него другъ не е имало.

Ис. 43 : 10...Мои свидѣтели, казва Господь, сте вие и Моятъ рабъ, когото избрахъ, за да знаете и да Ми вѣрвате, и да разберете, че това съмъ Азъ: прѣди Мене нѣмаше Богъ, и подиръ Мене не ще има.

Никой не е благъ, освѣнъ Него.

Мат. 19 : 17. (Единъ момъкъ се доближи и Му рече: Учителю благий, какво добро да сторя, за да имамъ животъ вѣченъ?) А Той му отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзешъ въ животъ вѣченъ, упай заповѣдитъ.

Нѣма подобенъ Нему.

Исх. 8 : 10. (Моисей рече на фараона: опрѣдѣли ми самъ,

кога да се помоля за тебе, за да се махнатъ жабитѣ.) Той рече: утрѣ. *Моисей* отговори: *ще бжде* споредъ думата ти, та да познаешъ, че нѣма другъ като Господа, нашия Богъ.

Изх. 9:14. (Рече Господь на Моисея: утрѣ стани рано и се яви прѣдъ фараона и му кажи: тѣй говори Господь, Богъ на евреитѣ: пусни Моя народъ, за да Ми извърши служба;) защото тоя пжтъ Азъ ще изпратя всички Мои поразѣ въ сърдцето ти, и върху твоитѣ служители, и върху твоя народъ, за да познаешъ, че нѣма подобенъ на Мене въ цѣлата земя.

Втор. 3:24. Владико Господи, Ти почна да показвашъ на Твоя рабъ величието Си (и силата Си) и крѣпката Си ржка (и високата мишца); та има ли нѣкой богъ на небето или на земята, който би могълъ да прави такива дѣла, като Твоитѣ, и съ такава мощь, като Твоята?

Втор. 33:26. Нѣма подобенъ на Бога Израилевъ, Който въ славата Си се пронесе по небесата и по облаци, тебъ (Асиру) на помощъ.

2 Царств. 7:22. По всичко си великъ Ти, Господи мой, Господи, защото нѣма подобенъ на Тебе и нѣма Богъ, освѣнъ Тебе, по всичко, що сме слушали съ ушитѣ си. (Давидъ).

2 Царств. 22:32...Кой е Богъ, освѣнъ Господа, и кой е защита, освѣнъ нашия Богъ? (Давидъ).

3 Царств. 8:23. (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень) и рече: Господи, Боже Израилевъ! нѣма Богъ подобенъ на Тебе нито на небето горѣ, нито на земята долу; Ти пазишъ завѣтъ и милость къмъ рабитѣ Си, които ходятъ прѣдъ Тебе отъ все сърдце 2 Парал. 6:14.

Пс. 70:19. Твоята правда, Боже, е до вишни небеса; Ти си извършилъ велики дѣла; Боже, кой е Тебѣ подобенъ?

Пс. 85:8. Между боговетѣ нѣма като Тебе, Господи, и нѣма дѣла като Твоитѣ.

Пс. 88:7, 9...Кой на небесата ще се сравни съ Господа? кой между синоветѣ Божии ще се уподоби на Господа? Господи, Боже на силитѣ! кой е тѣй силенъ като Тебе, Господи? И Твоята истина е около Тебе.

Пс. 112:5. Кой е като Господа, Бога нашъ, Който живѣе въ висинитѣ!

Ис. 40:18, 25...Кому ще уподобите Бога? и какво подобие ще Му намѣрите? Кому прочее ще Ме уподобите и съ кого ще Ме сравните? казва Светиятъ. Ис. 46:5.

Иер. 10:6, 7. Нѣма Тебѣ подобенъ, Господи! Ти си великъ, и името Ти е велико чрѣзъ Твоята мощь. Кой не ще се побои отъ Тебе, Царю на народитѣ? защото *само* на Тебе се пада това; понеже между всички мъдречи у народитѣ и въ всички царства нѣма Тебѣ подобенъ.

Той е духъ.

Биг. 1:2...Земята бѣше безвидна и пуста; тъмнина се разстилаше надъ бездната, и Духъ Божий се носѣше надъ водата.

Иоан. 4:24. Богъ е духъ: и тия, които Му се покланятъ, трѣбва да се покланятъ съ духъ и съ истина.

Откр. 15:4. Кой не ще се побои отъ Тебе, Господи, и не ще да прослави Твоето име? Защото само *Ти* си светъ; защото всички народи ще дойдатъ и ще се поклонятъ прѣдъ Тебе; защото Твоитѣ прѣсѣди станаха явни.

Невидимъ.

Изх. 33:20. (Отговори Господь на Моисея:)...Лицето Ми не можешъ видѣ, защото не може човѣкъ да Ме види и да остане живъ.

Иов. 9:11. Ето, Той ще мине прѣдъ мене, и азъ не ще Го видя; ще отmine, и не ще Го забѣлѣжа.

Иов. 23:8, 9....Ето, азъ вървя напрѣдъ — и Него Го нѣма, назадъ — и Го не намирамъ; върши ли Той нѣщо на лѣва страна, азъ не виждамъ; крие ли се на десна, не съзирамъ.

Иоан. 1:18. Бога никой никога не е видѣлъ; Единородиятъ Синь, Който е въ нѣдрата на Отца, Той Го обясни.

Иоан. 5:37....Пратилиятъ Ме Отецъ Самъ засвидѣтелствува за Мене. А вие ни гласа Му нѣкога сте чули, ни вида Му сте видѣли.

Кол. 1:15. (Богъ *ни* прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синь,)...Който е образъ на невидимия Богъ, роденъ прѣди всѣка тварь.

1 Тим. 1:17....На Царя на вѣковетѣ, на нетлѣнния, невидимия, едничкия прѣмждъръ Богъ — честь и слава во-вѣки вѣковъ...

1 Тим. 6:16....Е едничкъкъ безсмъртенъ и живѣе въ непристѣпна свѣтлина, Когото никой отъ човѣцитѣ не е видѣлъ, нито може да види. Нему честь и владичество во-вѣки. Аминъ.

Евр. 11:27. Съ вѣра *той* (Моисей) напусна Египетъ, безъ да се уплаши отъ царския гнѣвъ, защото утрая, като да виждаше Невидимия.

1 Иоан. 4:12. Бога никой никога не е видѣлъ. Ако любимъ единъ другиго, Богъ прѣбждва въ насъ, и любовта Му е свършена у насъ.

Непостижимъ.

Иов. 5:9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: азъ бихъ се обърналъ къмъ Бога и бихъ прѣдалъ дѣлото си Богу,) Който твори дѣла велики и неизслѣдими, чудни, безъ брой.

Иов. 11:7. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Можешъ ли ти съ изслѣждане намѣри Бога? Можешъ ли свършено постигна Вседържителя?

Иов. 26:14. Ето, това сж части отъ пѣтищата Му; и колко малко сме слушали за Него! А кой може разумѣ грѣма на Неговата мощъ?

Иов. 36:26. (Продължи Елиуй и рече:) Ето, Богъ е великъ, и ние не можемъ да Го познаемъ; броятъ на годинитѣ Му е неизслѣдимъ.

Иов. 37:5. Чудно гърми Богъ съ гласа Си, върши велики дѣла, за насъ непостижими.

Иов. 37:23. Вседържителя е! Ние Го не постигаме. Великъ е по сила, по сждъ и по пълнота на правосждието. Той *никого* не угнетява.

Пс. 76:20. Твоятъ пѣтъ въ морето, Твоитѣ пѣтеки въ голѣмитѣ води и Твоитѣ слѣди сж незнайни.

Пс. 138:6. Дивно е за мене (Твоето) знание, — то е високо, не мога да го постигна!

Пс. 144:3. Великъ е Господь и достоенъ за хвала, и Неговото величие е неизслѣдимо.

Пс. 146:5. Великъ е Господь нашъ, и велика е силата Му, и разумътъ Му — неизмѣримъ.

Екл. 3:11. Всичко Той е направилъ да бжде хубаво въ свое време, и вложилъ вѣчността въ сърдцето имъ (на синоветъ човѣшки), макаръ човѣкъ да не постига отъ начало до край дѣлата, които Богъ върши.

Екл. 11:5. Както не знаешъ пжтищата на вѣтъра, нито какъ *се образуватъ* кости въ утробата на трудна жена, тъй не можешъ да знаешъ и дѣлата на Бога, Който върши всичко.

Ис. 40:28. Нима не знаешъ? нима не си слушалъ, че вѣчниятъ Господь Богъ, Който е сътворилъ краищата на земята, не се уморява и не изнемогва; Неговиятъ разумъ е неизслѣдимъ.

Мих. 4:12...Тъ не знаятъ мислитъ Господни и не разбиратъ намѣрението Му, — че Той ги е събралъ като снопе на гумно.

Мат. 11:27. Всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отецъ, и никой не познава Сина, освѣнъ Отецъ; и нито Отца познава нѣкой, освѣнъ Синътъ, и комуто Синътъ иска да открие.

Римл. 11:33. О, каква бездна богатство, прѣмъдростъ и знание у Бога! Колко сж непостижими Неговитъ сждби и неизслѣдими Неговитъ пжтища!

1 Кор. 2:11...Кой човѣкъ знае, какво има у човѣка, освѣнъ човѣшкиятъ духъ, който живѣе въ него? Тъй и Божието никой не знае, освѣнъ Божиетъ Духъ.

Неизмѣняемъ.

Числ. 23:19. Богъ не е човѣкъ, та да лъже, нито е синъ човѣшки, та да се отмѣта. Той ли ще каже, и не ще направи? Ще говори, и не ще извърши?

1 Царств. 15:29. Вѣрниятъ Израилевъ неправда нѣма да каже, нито ще се разкае, понеже Той не е човѣкъ. та да се разкае.

Иов. 23:13...Той е твърдъ; кой ще Го отклони? Той върши каквото иска душата Му.

Пс. 32:11...Рѣшението на Господа прѣбжда на-вѣки; мислитъ на сърдцето Му *прѣбждватъ* отъ рода въ родъ.

Пс. 101:27, 28. Тъ (земята и небесата) ще загинатъ, а Ти ще прѣбждешъ; всички тѣ като дреха ще овехтѣятъ, и като намѣтало Ти ще ги промѣнишъ, — и ще се измѣнятъ; но Ти си сѣ сжщиятъ, и Твоитъ години нѣма да се свършатъ. Евр. 1:11,12.

Пс. 118:89, 90. Твоето слово, Господи, е на-вѣки утвърдено на небесата; Твоята истина е отъ рода въ родъ. Ти си сложилъ земята, и тя стои.

Мал. 3:6. Защото Азъ съмъ Господь, Азъ се не измѣнявамъ; затова вие, синове Иаковови, не бидохте унищожени.

Лук. 21:33. Небе и земя ще прѣмине, ала думитъ Ми нѣма да прѣминатъ.

Евр. 6:17, 18...Богъ, като особено искаше да покаже къмъ наслѣдницитъ на обѣщанието неизмѣнната Си воля, си послужи

съ клетва, та чрѣзъ двѣ неизмѣнни нѣща, въ които не е възможно Богъ да излъже, да имаме твърда утѣха ние, които прибѣгнахме да се хванемъ о прѣдстоющата *намъ* надежда.

Вѣченъ.

Бит. 21 : 33....Насади (Авраамъ) при Вирсавия джбрава, и призова тамъ името на Господа, Вѣчния Богъ.

Изх. 3 : 14. Богъ отговори на Моисей: Азъ съмъ вѣчно Сществующиятъ. И рече: тѣй кажи на синоветѣ Израилеви: вѣчно Сществующиятъ (Иехова) ме прати при васъ.

Втор 33 : 27. [За Асира (Моисей) каза:] древниятъ Богъ е (твое) прибѣжище, и (ти) си подъ вѣчни мишци; Той ще прогони враговетѣ прѣдъ тебе и ще каже: изтрѣбвай.

Пс. 9 : 8....Господь вѣчно прѣбждва; Той е приготвилъ за сждъ Своя прѣстоль.

Пс. 89 : 3. Прѣди още да се родятъ планинитѣ, Ти си образувалъ земята и вселенната, и отъ-вѣка и до вѣка Ти си Богъ.

Пс. 92 : 2. Твоятъ прѣстоль е утвърденъ отъ-край врѣме: Ти си отъ-вѣка.

Пс 101 : 13....Ти, Господи, вѣчно прѣбждвашъ и паметъта за Тебе е въ родъ и родъ.

Пс. 145 : 10. Господь ще царува вѣчно; твоятъ Богъ, Сионе, е въ родъ и родъ.

Ис. 41 : 4. Кой направи и извърши това? Оня, Който отначало извика родоветѣ; Азъ, Господь, съмъ първиятъ, и между послѣднитѣ Азъ съмъ сщиятъ.

Плач. Иер. 5 : 19. Ти, Господи, прѣбждвашъ во-вѣки; Твоятъ прѣстоль е изъ рода въ родъ.

Дан. 4 : 31....Азъ, Навуходносоръ, дигнахъ очи къмъ небето, и разумътъ ми се възвърна въ мене; и благословихъ Всевишния, възхвалихъ и прославихъ вѣчно Живѣщия, Чието владичество е владичество вѣчно, и Чието царство е изъ рода въ родъ.

Дан. 6 : 26. (Царь Дарий написа на всички народи, племена и езици, които живѣятъ по цѣла земя: „мирътъ да ви се умножи!) Отъ мене се повеля издава, въ всѣка областъ на царството ми да треперятъ и да благоговѣятъ прѣдъ Данииловия Богъ, защото Той е Богъ живъ и вѣчно живѣещъ, и Неговото царство е несъкрушимо, и Неговото владичество е безкрайно“.

Авак. 1 : 12....Не си ли Ти отъ-вѣка Господь, Богъ мой, Светий мой?...

Авак. 3 : 6. Той стана—и поклати земята; погледна—и въ трепетъ докара народитѣ; вѣковни планини се разпаднаха, първобитни хълмове срутиха; Неговитѣ пѣтища сж вѣчни.

Рим. 14 : 25. (На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, споредъ благовѣстието ми и прѣповѣдъта за Исуса Христа, споредъ откритието на тайната, умълчавана отъ вѣчни врѣмена,) а сега явена, и чрѣзъ пророческитѣ писания, по заповѣдъ на вѣчния Богъ, възвѣстена на всички народи, за да се покоряватъ на вѣрата,—(на *Тогова* единаго прѣмждраго Бога, чрѣзъ Исуса Христа, слава во-вѣки, аминь).

2 Петр. 3:8. Едничко това да не отбѣгва отъ вниманието ви, възлюбени, че за Господа единъ день е като хиляда години, и хиляда години—като единъ день.

Откр. 1:4. Иоанъ—до седемътѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ отъ Оногова, Който е, и Който е билъ, и Който иде, и отъ седемътѣхъ духове, които сж прѣдъ Неговия прѣстоль, (и отъ Исуса Христа).

Откр. 1:8. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и край,—казва Господь, Който е, Който е билъ и Който иде, Вседържителътъ.

Откр. 1:17. Щомъ Го видѣхъ, паднахъ при нозѣтъ Му като мъртъвъ. Той тури върху ми десната Си ржка и ми каза: не бой се; Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ.

Откр. 4:8—10....Четиритѣ животни имаха всѣко по шесть крила наоколо си, а извѣтрѣ бѣха пълни съ очи, и безъ почивка денемъ и ношемъ възлицаваха: светъ, светъ, свегъ е Господь Богъ Вседържителъ, Който е билъ, Който е и Който иде. А когато животнитѣ въздаваха слава, честь и благодарность на Седналия на прѣстола, на Живѣещия во-вѣки вѣковъ, двайсетъ и четиритѣ старци падаха прѣдъ Седналия на прѣстола, покланяха се на Живѣещия во-вѣки вѣковъ и полагаха вѣнцитѣ си прѣдъ прѣстола, казвайки: (достоенъ си, Господи, да приемешъ славата, честъта и силата).

Откр. 11:17. (Двайсетъ и четиритѣ сраци паднаха ничкомъ и се поклониха Богу,) казвайки: благодаримъ Ти, Господи, Боже Вседържителю, Който си, Който си билъ и Който идешъ, задѣто си проявилъ Твоята голѣма сила и си се възцарилъ!

Откр. 22:13. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и край, първиятъ и послѣдниятъ.

Безсмъртенъ.

1 Тим 6:17. Наржчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

Всемогщъ.

Бит. 17:1. Аврамъ бѣше на деветдесетъ и деветъ години, и Господь се яви на Аврама и му рече: Азъ съмъ Богъ Всемогщъ, ходи прѣдъ Мене и бжди непороченъ.

Бит. 35:11. Каза му (на Иакова)...Богъ: Азъ съмъ Богъ Всемогщъ; плоди се и се множи; народъ и много народи ще се народятъ отъ тебе, и царе отъ чрѣслата ти ще произлѣзатъ.

Изх. 6:3. Азъ се яввахъ на Авраама, Исаака и Иакова съ името „Богъ Всемогщъ“; а съ името Си „Господь“ (=Иехова) не съмъ имъ се открилъ.

2 Парал. 20:6. (Застана Иосафатъ въ събранието на иудеитѣ и на иерусалимци въ дома Господень, прѣдъ новия дворъ,) и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни! Не си ли Ти Богъ на небето? Ти владѣешъ надъ всички царства на народитѣ, и въ Твоя ржка е сила и крѣпость, и никой не може да устои насрѣща Ти!

Неем. 9:32. (И каза Ездра:) И сега, Боже нашъ, Боже великий, силний, страшний, пазещъ завѣтъ и милость! Да не бжде

малко прѣдъ лицето Ти всичкото страдание, що е постигнало насъ, царетѣ ни, князетѣ ни, свещеницитѣ ни, пророцитѣ ни, бащитѣ ни и цѣлия Твой народъ отъ днитѣ на асирийскитѣ царе доднесъ.

Пс. 23:8. Кой е тоя Царь на славата?—Крѣпкиятъ и силниятъ Господь, силниятъ на война Господь.

Ис. 40:26. Подигнете очитѣ си къмъ висинитѣ *небесни* и погледайте, кой ги е сътворилъ? Кой изчисля броя на воинството имъ? Той всички тѣхъ ги нарича по име: поради голѣмото могъщество и велика сила у Него нищо не липсва.

Иер. 32:17. (Азъ се помолихъ Господу:) „о, Господи Боже! Ти сътвори небето и земята съ Твоята голѣма сила и прострѣна мишца; за Тебе нѣма нищо невъзможно“.

Иер. 32:27. (И биде слово Господне къмъ Иеремиа:) ето, Азъ съмъ Господь, Богъ на всѣка плътъ; има ли нѣщо невъзможно за Мене?

Наум. 1:3. Господь е дълготърпѣливъ и великъ по сила и не оставя безъ наказание; въ вихъръ и буря ходи Господь, облакътъ е прахъ отъ нозѣтъ Му.

Мат. 19:25.... За Бога всичко е възможно. **Марк. 10:27.**

Лук. 1:37.... У Бога нѣма да остане безсилна ни една дума.

Откр. 19:6 ... Чухъ гласъ като че ли отъ много народъ, гласъ като че отъ много води, и гласъ като че отъ силни гръмотевици, които казваха: алилуиа, защото се въцари Господь, Богъ Вседържителъ.

Всевишний.

Числ. 24:16. (Валаамъ, синъ Веоровъ, говѣри, говѣри мжжъ съ отворени очи,) говѣри оня, който чува думитѣ Божии, който притежава знание отъ Всевишния, който съзира видѣнието на Всеомогщия; пада, но очитѣ му сж отворени.

Пс. 20:8.... Царьтъ се уповава на Господа и по благостъта на Всевишния нѣма да се поклати.

Пс. 45:3.... Всевишний Господь е страшенъ, великъ царь е надъ цѣлата земя.

Пс. 56:3. Ще викна къмъ Бога Всевишний, къмъ Бога, Който ми прави добро.

Пс. 82:19. (Да се посрамятъ и да се смутятъ на-вѣки, да се посрамятъ и загинатъ,) и да познаятъ, че Ти, Който едничкъ имашъ име Господь, си Всевишний надъ цѣлата земя.

Пс. 91:2. Добро е да славимъ Господа и да възпѣваме Твоето име, Всевишний.

Ис. 57:15.... Тѣй казва Високиятъ и Прѣвъзвишениятъ, вѣчно Живѣещиятъ, — Светий е Неговото име: Азъ живѣя въ *небесната* височина и въ светилището, сжщо и съ съкрушенитѣ и смиренитѣ духомъ, за да оживявамъ духа на смиренитѣ и да оживявамъ сърдцата на съкрушенитѣ.

Дан. 4:29. (Отъ небето биде гласъ: „тебѣ думатъ, царю Навуходоносоре: царството побѣгна отъ тебел!) И ще те отлжчатъ отъ людетѣ, и ще живѣешъ съ полскитѣ звѣрове; съ трѣва ще те хранятъ като волъ, и седемъ врѣмена ще прѣминатъ надъ тебе,

доклъ познаешъ, че Всевишниятъ владѣе надъ човѣшкото царство и го дава, комуто си иска!“

Лук. 6:35...*Вие* обичайте враговетъ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣшо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагоприятнитъ, и къмъ злитъ.

Дѣян. 7:48. (Соломонъ Му построи домъ.) Ала Всевишниятъ не живѣе въ ржкотворни храмове....(Стефанъ).

Великъ.

Иzx. 18:11. (Каза Иоторъ:) сега азъ познахъ, че Господь е по-великъ отъ всички богове, тъкмо въ онова, съ което се тѣ прѣвъзнасяха прѣдъ *израилтянитъ*.

Втор. 10:17...Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетъ и Господарь на господаритъ, Богъ великъ, силенъ и страшенъ, Който не гледа на лице и не взема дарове.

1 Парал. 16:25...Господь е великъ и многохваленъ, по-страшенъ отъ всички богове. (Давидъ).

2 Парал. 2:5. Домътъ, който градя, е великъ, защото е великъ нашиятъ Богъ, по-горѣ отъ всички богове. (Соломонъ).

Пс. 47:2. Великъ е Господь и всехваленъ въ града на нашия Богъ, на светата Негова планина.

Пс. 76:14. Боже, Твоятъ пжтъ е светъ. Кой Богъ е тѣй великъ, както Богъ (нашъ)!

Пс. 85:10...Ти си великъ и вършишъ чудеса, — Ти, Боже, едничкъ Ти!

Пс. 91:9. Ти, Господи, си високъ на-вѣки!

Пс. 94:3...Господь е Богъ великъ и Царь великъ надъ всички богове.

Пс. 98:2. Великъ е Господь на Сионъ и високо е Той надъ всички народи.

Пс. 134:5. Познахъ, че Господь е великъ, и Господь нашъ е по-високо отъ всички богове.

Ис. 12:6 Весели се и радвай се, жителко Сионова, защото великъ е посрѣдъ тебе Светиятъ Израилевъ.

Дан. 9:4...Молихъ се на Господа, моя Богъ, изповѣдахъ се и рекохъ: „моля Те, Господи, Боже великий и дивний, Който пазишъ завѣтъ и милость за ония, които Те обичатъ и които пазятъ Твоитъ заповѣди!“

Мал. 1:14. Проклетъ лъжливиятъ, който има въ стадото безъ поврѣда мжжко, и той е далъ обѣщание, а принася въ жертва Господу поврѣдено: защото Азъ съмъ царь великъ, и името Ми е страшно у народитъ.

Всезнаещъ (всевѣдещъ).

Иzx. 3:19...Азъ зная, че (фараонъ) египетскиятъ царь не ще ви позволи да отидете (на тридневенъ пжтъ, за да принесете жертва), ако *го не принуди* силна ржка.

1 Царств. 2:3. (Молѣше се Ана и думаше:) Не продължавайте да говорите думи надмѣнни; дързки думи да не излизатъ изъ устата ви; защото Господь е Богъ на знанието, и дѣлата Му сж обмислени.

3 Царств. 8:39 (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень, дигна ржцѣ къмъ небето и рече: Господи Боже Израилевъ!) чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, и помилувай; направи и въздай всѣкому споредъ пжтищата му, както видишь сърдцето му, понеже само Ти познавашъ сърдцата на всички човѣчески синове.

Иов. 21:22...Бога ли ще учимъ на мждрость, когато Той сжди и горнитѣ?

Иов. 28:23, 24. Богъ знае пжтя ѝ (на мждростѣта), и Той познава мѣстото ѝ. Защото Той гледа до край-земя и вижда подъ цѣлото небе.

Иов. 31:4. Не видѣ ли Той пжтищата ми и не брои ли всичкитѣ ми крачки?

Иов. 34:21. (Продължи Елиуй и рече:)...Неговитѣ очи сж надъ пжтищата на човѣка, и Той вижда всичкитѣ му крачки.

Иов. 37:16. Разумѣвашъ ли равновѣсието на облацитѣ чудното дѣло на най-Съвършения въ знанието?

Пс. 10:4. Господь е въ светия Свой храмъ, Господь има прѣстола Си на небесата; очитѣ Му гледатъ (къмъ бѣдния); вѣждитѣ Му изпитватъ човѣшкитѣ синове.

Пс. 32:13—15. Отъ небесата гледа Господь, вижда всички синове човѣшки; отъ прѣстола, на който седи, гледа на всички, които живѣятъ по земята: на всички тѣхъ Той е създалъ сърдцата и вниква въ всички тѣхни дѣла.

Пс. 93:10. Она, Който вразумява народитѣ, Който учи човѣка на знание, нима нѣма да изобличи?

Пс. 138:1—6. Господи, Ти си ме изпиталъ и знаешъ. Ти знаешъ, кога сѣдамъ и кога ставамъ; Ти отдалечъ разбирашъ моитѣ помисли. Ходя ли, почивамъ ли--Ти ме окржжавашъ, и всички мои пжтища сж Тебѣ извѣстни. Още думата ми не дошла на езика ми, Ти, Господи, вече точно я знаешъ. Отзадъ и отпрѣдъ Ти ме обгръщашъ и слагашъ ржка върху мене. Дивно е за мене (Твоето) знание, — то е високо, не мога да го постигна!

Притч. 5:21...Пжтищата на човѣка сж прѣдъ очитѣ на Господа, и Той измѣрва всичкитѣ му пжтеки.

Притч. 15:3. Очитѣ Господни сж на всѣко мѣсто: тѣ виждатъ лошитѣ и добритѣ.

Ис. 40:13, 14. Кой е разумѣль духа на Господа, и е билъ Нему съвѣтникъ и Го е училъ? Съ кого се Той съвѣтѣва, и кой Го вразумява и Го поучава въ пжтя на правдата, и Го учи на знание и Му посочва пжтя на мждростѣта? Римл. 11:34.

Иер. 32:19. (Азъ се помолихъ Господу: „Боже великий, силний, Комуто името е Господь Саваотъ!) Великъ по мждрость и силенъ по дѣла, Комуто очитѣ сж отворени върху всички пжтища на синоветѣ човѣшки, за да отплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодовѣтѣ на дѣлата му“.

Иез. 11:5...Слѣзе върху мене Духъ Господень и ми каза: кажи, тѣй казва Господь: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Дан. 2:22. „Той открива, що е дълбоко и съкровено, знае, що е въ мрака, и свѣтлината живѣе съ Него“.

Откр. 15:4. Кой не ще се побои отъ Тебе, Господи, и не ще да прослави Твоето име? Защото само *Ти* си светъ; защото всички народи ще дойдатъ и ще се поклонятъ прѣдъ Тебе; защото Твоитѣ прѣсжди станаха явни.

Невидимъ.

Изх. 33:20. (Отговори Господь на Моисея:)...Лицето Ми не можешъ видѣ, защото не може човѣкъ да Ме види и да остане живъ.

Иов. 9:11. Ето, Той ще мине прѣдъ мене, и азъ не ще Го видя; ще отmine, и не ще Го забѣлѣжа.

Иов. 23:8, 9. ..Ето, азъ вървя напрѣдъ — и Него Го нѣма, назадъ — и Го не намирамъ; върши ли Той нѣщо на лѣва страна, азъ не виждамъ; крие ли се на десна, не съзираамъ.

Иоан. 1:18. Бога никой никога не е видѣлъ; Единородиятъ Синъ, Който е въ нѣдрата на Отца, Той Го обясни.

Иоан. 5:37....Пратилиятъ Ме Отецъ Самъ засвидѣтелствува за Мене. А вие ни гласа Му нѣкога сте чули, ни вида Му сте видѣли.

Кол. 1:15. (Богъ *ни* прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синъ,...)Който е образъ на невидимия Богъ, роденъ прѣди всѣка тварь.

1 Тим. 1:17....На Царя на вѣковетѣ, на нетлѣнния, невидимия, едничкия прѣмждъръ Богъ — честь и слава во-вѣки вѣковъ...

1 Тим. 6:16....Е едничкъкъ безсмъртенъ и живѣе въ непристѣпна свѣтлина, Когото никой отъ човѣцитѣ не е видѣлъ, нито може да види. Нему честь и владичество во-вѣки. Аминъ.

Евр. 11:27. Съ вѣра *той* (Моисей) напусна Египетъ, безъ да се уплаши отъ царския гнѣвъ, защото утрая, като да виждаше Невидимия.

1 Иоан. 4:12. Бога никой никога не е видѣлъ. Ако любимъ единъ другиго, Богъ прѣбждва въ насъ, и любовта Му е свършена у насъ.

Непостижимъ.

Иов. 5:9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: азъ бихъ се обърналъ къмъ Бога и бихъ прѣдалъ дѣлото си Богу.) Който твори дѣла велики и неизслѣдими, чудни, безъ брой.

Иов. 11:7. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Можешъ ли ти съ изслѣване намѣри Бога? Можешъ ли свършено постигна Вседържителя?

Иов. 26:14. Ето, това сж части отъ пѣтищата Му; и колко малко сме слушали за Него! А кой може разумѣ грѣма на Неговата мощь?

Иов. 36:26. (Продължи Елиуй и рече:) Ето, Богъ е великъ, и ние не можемъ да Го познаемъ; броятъ на годинитѣ Му е неизслѣдимъ.

Иов. 37:5. Чудно грѣми Богъ съ гласа Си, върши велики дѣла, за насъ непостижими.

Иов. 37:23. Вседържителя е! Ние Го не постигаме. Великъ е по сила, по сждъ и по пълнота на правосъдието. Той *никого* не угнетява.

Пс. 76:20. Твоятъ пѣть въ морето, Твоитѣ пѣтеки въ голѣмитѣ води и Твоитѣ слѣди сж незнайни.

Мат. 6:4....Милостинята ти да бжде скришомъ; и твоятъ Отець, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Марк. 13:32.... За оня день и часъ никой не знае, нито небеснитѣ Ангели, нито Синь, а само Отець.

Евр. 4:13....Нѣма тварь, скрита за Бога; а всичко е голо и открито за очитѣ на Оногова, прѣдъ Когото ние ще отговаряме.
Сърдцеизпитващъ.

1 Парал. 28:9....Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ-душа, защото Господь изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитѣ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги.

Пс. 7:10. Да прѣстане злобата на нечестивитѣ, а праведника *подкрѣпи*, защото Ти изпитвашъ сърдца и утроби, праведний Боже!

Пс. 43:22. (Ако бѣхме забравили името на нашия Богъ и протегнѣхме рѣцѣ къмъ чужди богъ,) то Богъ не щѣше ли да подири смѣтка за това? защото Той знае тайнитѣ на сърдцего.

Пс. 138:23. Изпитай ме, Боже, и узнай сърдцето ми; изпитай ме и узнай моитѣ помисли.

Притч. 17:3. Пота е за сребро, горнило—за злато, а сърдцата Господь изпитва.

Иер. 17:10. Азъ, Господь, прониквамъ въ сърдцето и изпитвамъ вжтрѣшноститѣ, за да въздамъ всѣкому споредъ пжтя му и споредъ плодоветѣ на дѣлата му.

Римл. 8:27....Оня, Който изпитва сърдцата, знае, каква е мисълта на Духа, понеже *Тоя по волята на Бога* ходатайствува за светиитѣ.

Всѣкждѣ-Присѣтствуващъ и Всевидещъ.

2 Парал. 16:9. (Дойде ясновидецътъ Ананий при иудейския царь Аса и му каза:)...очитѣ Господни обгледватъ цѣлата земя, за да помагатъ на ония, *чието* сърдце е напълно прѣдадено Нему. Ти постъпи сега безразсѣдно (като си се облегалъ на сирийския царь, а не си се уповалъ на Господа); затова отъ сега ще имашъ войни.

Иов. 34:22. (Продължи Елиуй и рече:) Нѣма тъма, нито смъртна сѣнка, дѣто биха могли да се укрятъ ония, които вършатъ беззаконие.

Пс. 138:7-10. Кждѣ да отида отъ Твоя духъ, и отъ Твоето лице кждѣ да побѣгна? Възлѣза ли на небето — Ти си тамъ; слѣза ли въ прѣизподнята — и тамъ си Ти. Взема ли крилѣтѣ на зората и се прѣселя на край-море, — и тамъ Твоята рѣчка ще ме поведе, и Твоята десница ще ме удържи.

Иер. 23:23, 24. Нима Азъ съмъ Богъ *само* отблизу, казва Господь, а не Богъ и отдалечъ? Може ли се скри човѣкъ на тайно мѣсто, дѣто Азъ не бихъ го видѣлъ?

Ам. 9:2, 3. Макаръ да се заровятъ въ прѣизподнята, и оттамъ ржката Ми ще ги вземе; макаръ да се покачатъ на небето, и отъ тамъ ще ги сваля. Макаръ да се скриятъ на върхъ Кармилъ,

и тамъ ще ги намѣря и ще ги взема; макаръ да се скриятъ отъ очитѣ Ми въ морското дъно, и тамъ ще заповѣдамъ на морския змей да ги ухапе.

Зах. 9:1....Окото Господне е върху всички човѣци, както и върху всички колѣна Израилеви.

Дѣян. 17:27. (Той произведе отъ една кръвь цѣлия родъ човѣшки да обитава по цѣлото земно лице, като назначи прѣдопрѣдѣлени врѣмена и граници на тѣхното обитаване,) за да търсятъ Господа, та не биха ли Го нѣкакъ усѣтили и намѣрили, макаръ Той и да не е далечъ отъ всѣкиго измежду насъ. (Павелъ).
Прѣмждъръ.

Иов. 9:4. Той е мждъръ по сърдце и мощенъ по сила; кой е възставалъ противъ Него и е оставалъ на покой?

Иов. 12:13. У Него има мждрость и сила, Негови сж рѣшение и разумъ.

Пс. 103:24. Колко сж многобройни дѣлата Ти, Господи! Всичко си направилъ прѣмждро; земята е пълна съ Твои произведения.

Притч. 3:19. Господъ съ прѣмждрость основа земята, съ разумъ утвърди небесата

Иер. 10:12. Той сътвори земята съ силата Си, утвърди вселенната съ мждростъта Си и съ разума Си разпрострѣ небесата.

Иуд. 1:25. На Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спасителъ чрѣзъ Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.

Римл. 14:26. (На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, —) на Тогова единаго прѣмждраго Бога, чрѣзъ Иисуса Христа, слава во-вѣки, аминъ.

Славенъ.

Изх. 16:10....Когато Ааронъ говорѣше на цѣлото общество Израилеви синове, тѣ се обърнаха къмъ пустинята, и ето, славата Господня се яви въ облакъ.

Лев. 9:23. Тогава Моисей и Ааронъ влѣзоха въ скинията на събранието и, като излѣзоха, благословиха народа. И славата Господня се яви на цѣлия народъ.

Числ. 14:10...Цѣлото събрание рече: да ги (Иисуса, сина Навиновъ, и Халева) избиемъ съ камъни! Но славата Господня се яви (въ облакъ) надъ скинията на събранието на всички синове Израилеви.

Числ. 14:21. [И рече Господъ (на Моисея): прощавамъ споредъ думата ти;] но живъ съмъ азъ, (и винаги живѣ името Ми,) и цѣлата земя е пълна съ славата Господня: (всички, които видѣха славата Ми и личбитѣ Ми, и не слушаха гласа Ми, нѣма да видятъ земята).

Втор. 28:58. Ако не залѣгашъ да изпълнявашъ всички думи на тоя законъ, писани въ тая книга, и се не боишъ отъ това славно и страшно име на Господа, твоя Богъ, (Господъ ще порази тебе и твоето потомство съ необикновени порази).

Пс. 18:2. Небесата проповѣдватъ славата на Бога, и за дѣлата на ржцѣтѣ Му възвѣстява твърдъта.

Пс. 137:5. (Ще Те прославятъ, Господи, всички земни царе,

кога чуятъ думитъ на Твоитъ уста,) и ще възпѣватъ Господнитъ пѣтища; защото е велика славата Господня.

Пс. 144:5. Азъ...ще размишлявамъ за високата слава на Твоето величие и за Твоитъ дивни дѣла.

Дѣян. 7:2...Той (Стефанъ) отговори: мжже братя и отци, чуйте! Богъ на славата се бѣ явилъ на отца ни Авраама, когато бѣше въ Месопотамия, прѣди той да се засели въ Харанъ, (и му каза: „излѣзъ отъ твоята земя, отъ твоя родъ и отъ дома на баща си, та дойди въ земята, която ще ти покажа“).

Римл. 1:23. (Наричайки себе си мждри, *тѣ* обезумѣха,) и славата на нетлѣнния Богъ измѣниха въ образъ, подобенъ на тлѣненъ човѣкъ, на птици, на четвероноги и на влѣчуги.

Тит. 2:13. (Яви се Божията благодать, спасителна за всички човѣци, като ни учи,...да очакваме *да се сбъдне* блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спасителъ нашъ Исусъ Христосъ.

Праведенъ.

Втор. 32:4. Той е твърдиня; дѣлата Му сж свършени, и всички Му пѣтища сж праведни; Богъ е вѣренъ, и неправда нѣма (въ Него); Той е праведенъ и истиненъ.

Пс. 10:7...Господь е праведенъ, — обича правда; лицето Му гледа праведника.

Пс. 91:16. [Насадени (праведниците) въ дома Господень, тѣ цѣвятъ въ дворитъ на Бога нашего; тѣ и на старостъ сж плодови, сочни и свѣжи,] за да разгласятъ, че е праведенъ Господь, моята скала, и нѣма неправда въ Него.

Пс. 118:137. Праведенъ си Ти, Господи, и справедливи сж Твоитъ сждби.

Пс. 144:17. Праведенъ е Господь въ всичкитъ Си пѣтища и благъ въ всичкитъ Си дѣла.

Ис. 45:21. Обявете и кажете, като се посвѣтвате помежду си, кой е възвѣстилъ това отъ стари врѣмена, отнапрѣдъ е казалъ това? не Азъ ли, Господь? и нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведенъ и Който да спасява, нѣма освѣнъ Мене.

Истиненъ.

Пс. 30:6. Въ Твоя ржка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавялъ, Господи, Боже на истината.

Пс. 56:11...До небесата е голѣма Твоята милость, и до облацитъ — Твоята истина.

Ис. 65:16...Който се благославя на земята, ще се благославя съ Бога на истината; и който се кълне на земята, ще се кълне въ Бога на истината, — защото прѣдишнитъ скърби ще бждатъ забравени и скрити отъ Моитъ очи.

Иер. 10:10...Господь Богъ е истина; Той е живъ Богъ и вѣченъ Царь. Отъ гнѣва Му трепери земята, и народитъ не могатъ да изържатъ негодуванетоъ Му.

Иоан. 7:28. Тогавъ Исусъ, като поучаваше въ храма, издигна гласъ и рече: и Мене познавате, и откъдѣ съмъ знаете; и не дойдохъ отъ Себе Си, но има единъ Истински, Който Ме е пратилъ, и Когото вие не познавате.

Иоан. 17:3...Въченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Исуса Христа.

1 Сол. 1:9...Върващитъ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитъ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ ..,че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога — Неговия Синъ Исуса Христа. Той е истински Богъ и животъ въченъ.

Откр. 6:10. (Душитъ на закланитъ за словото Божие и за свидѣтелството)... викаха съ високъ гласъ, думайки: докога, Владико светий и истинний, не ще сждишь и не ще отмъствашъ за нашата кръвъ на ония, които живѣятъ на земята?

Благъ.

Изх. 33:19. Отговори (Господъ на Моисея): Азъ ще направя да мине прѣдъ тебе всичката Ми слава и ще проявzглася името на Иехова прѣдъ тебе; и който е за помилване, ще го помилвамъ, който е за съжालяване, ще го съжاليا.

Пс. 24:8. Благъ и праведенъ е Господъ, затова учи грѣшнитъ въ пѣтя.

Пс. 99:5...Господъ е благъ: Неговата милость е вѣчна, и Неговата истина е въ родъ и родъ.

Пс. 118:68. Благъ и благодарителенъ си Ти (Господи); научи ме на Твоитъ наредби.

Пс. 144:9. ..Благъ е Господъ къмъ всички, и Неговитъ щедрости сж върху всичкитъ Му дѣла.

Наум. 1:7. Благъ е Господъ; Той е убѣжище въ скърбенъ день и познава ония, които се Нему надѣватъ.

Марк. 10:13. Исусъ му (на момъка) рече: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ.

Вѣренъ.

Втор. 7:9...Знай, че Господъ, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милость къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитъ Му.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзъ Когото сте призвани за общение съ Сина Му Исуса Христа, Господа нашего.

1 Кор. 10:13. *Друго* изкушение васъ не е постигнало, освѣнъ човѣшко; вѣренъ е обаче Богъ, Който не ще остави да бждете изкушени повече отъ силата ви, а заедно съ изкушението ще даде и изходъ, за да можете да търпите.

1 Сол. 5:24. Вѣренъ е Оня, Който ви призовава, Който и ще стори *това*.

1 Петр. 4:19 ...Ония, които страдатъ по волята на Бога, нека прѣдадатъ *Нему*, като на вѣренъ Създателъ, душитъ си; правейки добро.

Човѣколюбивъ.

Изх. 34:6...Прѣмина Господъ прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господъ, Господъ, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний.

Милосърденъ.

Пс. 114:5. Милостивъ е Господь и праведенъ, и милосърденъ е нашиятъ Богъ.

2 Кор. 1:3. Благословенъ да бѣде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Иак. 5:11. Ето, ние ублажаваме търпѣливитѣ. Слушали сте за търпѣнието на Иова и видѣхте какъвъ край му даде Господь, защото Господь е много милосърденъ и състрадателенъ.

Милостивъ.

Изх. 22:27. (Ако вземешъ дрехата на ближния си въ залогъ, върни я до залъзъ-слънце,) защото тя му е едничка завивка, тя е облъкло на тѣлото му: съ какво ще спи той? И кога завика къмъ Мене, Азъ ще го чуя, защото съмъ милостивъ.

Изх. 34:7. [Прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь,] Който пази (правдата и показва) милость въ хиляди поколѣния, Който прощава вина, прѣстѣпление и грѣхъ, ала не оставя безъ наказание, Който за вината на бащитѣ наказва дѣцата и дѣцата на дѣцата до трета и четвърта рода. Числ. 14:18.

Пс. 85:5. ..Ти, Господи, си благъ и милосърденъ и милостивъ къмъ всички, които Те призоваватъ.

Пс. 85:15....Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърдеченъ, дълготърпливъ, многомилостивъ и истиненъ, (милостно погледни къмъ мене и ме помилуй).

Пс. 102:8. Щедъръ и милостивъ е Господь, дълготърпливъ и многомилостивъ.

Пс. 110:4. Паметни направи Той Своитѣ чудеса; милостивъ и щедъръ е Господь.

Иер. 3:12. Иди прогласи тия думи къмъ сѣверъ и речи: върни се, отстѣпнице, *дъще* Израилева, казва Господь. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ съмъ милостивъ, казва Господь,— нѣма вѣчно да негодувамъ.

Иер. 9:24....Който се хвали, нека се хвали съ туй, че Ме разбира и знае, че Азъ съмъ Господь, Който върша милость, сждъ и правда на земята; защото само това Ми е благоугодно, казва Господь.

Иоил: 2:13. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ, и съжالياва за злочестината.

Ион. 4:2....Моли се той (Иона) Господу и рече: о, Господи! не говорѣхъ ли това, когато бѣхъ още въ моята земя? Затова и побѣгнахъ въ Тарсисъ, защото знаехъ, че Ти си Богъ благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ и съжالياвашъ за бѣдствието.

Мих. 7:18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие и да не смѣта прѣстѣплението на остатъка на Своето наслѣдие? Той вѣчно се не гнѣви, защото обича да се смилява.

Състрадателенъ.

4 Царств. 13:23....Господь се смили надъ тѣхъ и ги помилува; обърна се къмъ тѣхъ поради завѣта Си съ Авраама, Исаака и Иакова, и не иска да ги изтрѣби, и не ги отхвърли отъ лицето Си до днесъ.

Дълготърпѣливъ.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Тѣ, нашитѣ бащи, не слушаха Твоитѣ заповѣди;) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави. Пс. 77:38.

Той е богатъ: съ любовь.

Иер. 31:3. Отдалечъ ми се яви Господь и рече: съ вѣчна любовь те обикнахъ и затова прострѣхъ къмъ тебе благоволение.

Иоан. 3:16....Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Римл. 5:8....Богъ доказа любовьта Си къмъ насъ съ това, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшни.

2 Кор. 13:11....Братя, радвайте се, съвършенствуйте се, утѣшавайте се, бждете единомислени, живѣйте въ миръ,—и Богъ на любовьта и на мира ще бжде съ васъ.

Съ милосърдие.

2 Царств. 24:14. Давидъ отговори на Гада: много ми е тежко; но нека падна въ ржцѣтъ на Господа, защото е голѣмо Неговото милосърдие; само да не падна въ човѣшки ржцѣ. (И Давидъ си избра моръ въ врѣме на пшенична жетва).

Дан. 9:18. Приклони, Боже мой, ухото Си и чуй, отвори очитѣ Си и погледни нашитѣ опустошения и града, надъ който се призова Твоето име; защото ние поднасяме моленията си прѣдъ Тебе, надѣвайки се не на нашата праведность, а на Твоето велико милосърдие.

Съ милость.

Пс. 102:13. Както баща милува синове, тъй и Господь милува ония, които Му се боятъ.

Плач. Иер. 3:32. Пратилъ ли е неволя, Той и ще помилува по великата Си благость.

Съ величие.

Иов. 37:22. (Продължи Елиуй и рече:) Хубавото врѣме дохожда отъ сѣверъ, и около Бога е страшно великолѣпие.

Пс. 8:2. Господи, Боже нашъ! колко е величествено Твоето име по цѣла земя! Твоята слава се простира по-горѣ отъ небесата!

Пс. 103:1. Благославяй, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно великъ; съ слава и величие си облѣченъ.

Пс. 148:13. Всички да хвалятъ името на Господа; защото само Неговото име е възвеличено...

Ис. 2:10. Иди въ скалата и скрий се въ земята отъ страхъ прѣдъ Господа и отъ славата на Неговото величие.

Евр. 1:3. (Богъ въ послѣднитѣ тия дни говорѣ ни чрѣзъ Сина,)...Който, бидейки сияние на славата и образъ на Негсвата ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзъ Себе Си очисти грѣховетѣ ни, седна отдесно на прѣстола на величието въ висинитѣ.

Евр. 8:1...Главно въ туй, що говоримъ, е, че имаме такъвъ Първосвещеникъ, Който седна отдесно на прѣстола на величието въ небесата.

Той е: ревнитель.

Исх. 20:5. (Не си прави кумиръ и никакво изображение на онова, що е горѣ на небето, що е долу на земята, и що е въ водата подъ земята:) не имъ се кланяй и не имъ служи, защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Богъ ревнитель, Който за грѣха на бащи наказвамъ до трета и четвърта рода дѣцата, които Ме мразятъ. Второз. 4:24; 5:9.

Исх. 34:14. [Жертвеницитѣ имъ съборете, идолитѣ имъ строшете, *свещениитѣ* имъ джбрави изсѣчете (и изваянията на боговетѣ имъ въ огнь изгорете),] защото не бива да се покланяшъ на други богъ, освѣнъ на Господа (Бога), понеже името Му е „ревнивецъ“; Той е Богъ ревнивецъ.

Втор. 6:15. (Не отивайте слѣдъ други богове, богове на ония народи, които ще бждатъ около васъ; защото Господь, Богъ твой, Който е посрѣдъ тебе, е Богъ ревнитель; за да се не разпали гнѣвътъ на Господа, твоя Богъ, противъ тебе, и да те не изтрѣби Той отъ лицето на земята.

Исх. Нав. 24:19. Иисусъ каза на народа: не ще можете служи Господу (Богу), защото Той е светъ Богъ, Богъ ревнитель; Той нѣма да прѣтърпи беззаконието ви и грѣховетѣ ви.

Наум. 1:2. Господь е Богъ ревнивъ и отмѣститель; отмѣститель е Господь и е страшенъ съ гнѣвъ: отмѣщава Господь на враговетѣ Си и не ще пощади противницитѣ Си.

Огнь поядащъ.

Исх. 3:2...Яви му се (на Моисея) Ангелъ Господень въ огненъ пламъкъ изсрѣдъ една кжпина. И видѣ той, че кжпината гори въ огнь, но не изгаря.

Исх. 19:18...Планина Синай бѣше цѣла въ димъ, защото Господь бѣ слѣзълъ върху нея въ огнь; и се издигаше отъ нея димъ като димъ отъ пещъ, и цѣлата планина силно се тресѣше.

Втор. 4:24. (Гледайте, да не забравите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ;) понеже Господь, Богъ твой, е огнь, който пояжда, Богъ ревнитель.

Втор. 9:3...Знай, че Господь, Богъ твой, върви прѣдъ тебе *като* огнь, който пояжда: Той ще ги (Енаковитѣ синове) изтрѣби и ще ги повали прѣдъ тебе, и ти ще ги изгонишъ и погубишъ, както ти говорѣ Господь.

2 Царств. 22:9, 13. Дигна се димъ отъ гнѣва Му и поядащъ огнь отъ устата Му; живи вжглени се сипѣха отъ Него. Отъ блѣсъка прѣдъ Него разпаляха се огнени вжглени. (Давидъ).

Пс. 96:3. Прѣдъ Него огънь върви и наоколо изгаря враговетъ Му.

Ис. 33:14. Уплашиха се грѣшницитѣ на Сионъ; трепетъ обзе нечестивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядашъ огънь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣченъ пламъкъ?“

Иез. 1:27. (Надъ подобieto на прѣстола имаше нѣщо като подобие на човѣкъ отгорѣ му.) И видѣхъ като че свѣтналь металъ, като че огненъ изгледъ вжтрѣ въ него наоколо—отъ бедрата му и нагорѣ; отъ бедрата му и надолу видѣхъ нѣщо като огънь, и сияние *имаше* около него.

Евр. 12:29. (*Иие*, като приемаме царство непоколебимо, нека пазимъ благодатъта, съ която да служимъ благоугодно Богу съ благоговѣние и страхъ,) защото нашиятъ Богъ е огънь, който изтрѣбя. **Той изпълва небето и земята.**

3 Царст. 8:27. (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень, прѣдъ цѣлото събрание израилтяни, дигна ржцѣ къмъ небето и рече:) Наистина, нима Богъ ще живѣе на земята? Небето и небето на небесата не Те побиратъ, толкова по-малко тоя храмъ, който съмъ пострѣилъ (на Твоето име). **2 Парал. 2:6.**

Той е: владѣтель на всичко.

1 Парал. 29:11. Твое е, Господи, и величие, и сила, и слава, и побѣда, и блѣсъкъ; и всичко, що е на небето и на земята, е Твое; Твое е, Господи, царството, и Ти стоишъ надъ всичко отгорѣ чато Властитель. (Давидъ).

Пс. 49:10....Мои сж всички звѣрове въ гората, и добиткътъ по хиляднитѣ планини.

Иез. 18:4....Ето, всички души сж Мои: както душата на бащата, тѣй и душата на сина сж Мои: която душа грѣши, тя ще умре.

Откр. 4:11. (Двайсетъ и четиритѣ старци падаха прѣдъ Седналия на прѣстола, казвайки:) достоенъ си, Господи, да приемешъ славата, честъта и силата, защото Ти си сътворилъ всичко, и по Твоя воля *всичко* сжществува и е сътворено.

Управителъ на естеството.

Иов.38:33. (Господь отговори на Иова изъ бурята и рече:) Знаешъ ли наредбитѣ на небето, можешъ ли натъкми то да владѣе надъ земята?

Иер. 31:35. Тѣй каза Господь, Който даде слънцето да свѣти денемъ, наредби за мѣсечината и звѣздитѣ да свѣтятъ нощемъ, Който вълнува морето, та вълнитѣ му ревагъ; Господь Саваотъ е името Му. **Иер. 33:25.**

Той дава благодать, както Му се види за най-добрѣ.

Втор. 29:4....И до днесъ Господь (Богъ) ви не даде сърдце да разумѣте, очи да видите, и уши да чувате.

Мат. 13:10, 11....Като се приближиха до Него ученицитѣ, рекоха Му: защо съ притчи имъ говоришъ? А Той имъ отговори и рече: защото вамъ е дадено да узнаете тайнитѣ на царството небесно, а тѣмъ (на външнитѣ) не е дадено. **Марк. 4:11.**

Мат. 20:15. (Стопанинътъ на лозето отговори и рече на едного отъ първитѣ работници: приятелю, вземи своето и си иди;

а на тоя послѣдния искамъ да дамъ, каквото и на тебе;) нѣма нѣмамъ власть да правя съ своето си, каквото искамъ? Или окото ти е завистливо, задѣто съмъ добъръ?

Римл. 9:22. *Какво отъ туй, ако Богъ, желаейки да покаже гнѣва Си и да яви мощта Си, съ голѣмо дълготърпѣние понесе нѣкои сѣдове на гнѣвъ, приготвени за погибель?*

2 Тим. 2:25. (Господниятъ рабъ) съ кротость да наставлява противниците, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ, истината.

Изпитва човѣцитѣ.

Втор. 13:1, 3. Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и ти покаже личба или чудо, (и се сбжде тая личба или чудото, за което той ти е говорилъ, па и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тѣмъ да служимъ“,—) ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже *чрѣзъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

3 Царств. 22:20—22....Господь рече: кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ (отъ небесното воинство) казваше тѣй, а други — инакъ; единъ духъ се изстѣпи, застана прѣдъ лицето на Господа и рече: азъ ще го склоня! А Господь попита: съ какво? Той отговори: ще излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ устата на всичкитѣ му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това; иди и стори тѣй.

Иов. 2:6....Рече Господь на сатаната: ето, той (Иовъ) е въ твоя рѣка; само душата му запази.

1 Кор. 11:19. Па и трѣбва да има помежду ви разногласие, за да изпжнатъ достойнитѣ между васъ.

Управлява човѣшкитѣ сърдца.

Пс. 32:13—15. Отъ небесата гледа Господь, вижда всички синове човѣшки; отъ прѣстола, на който седи, гледа на всички, които живѣятъ по земята: на всички тѣхъ Той е създалъ сърдцата и вниква въ всички тѣхни дѣла.

Ис. 45:5. Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ; нѣма Богъ освѣнъ Мене; Азъ те прѣпасахъ, ако и да Ме не познаваше.

Римл. 9:20. Ами ти, човѣче, кой си, та споришъ съ Бога? Издѣлието нѣма ще каже на майстора си: защо си ме тѣй направилъ? Ис. 29:16; 45:9.

Употрѣбява човѣцитѣ за изпълване плановѣтъ Си.

4 Царств. 5:1. Нееманъ, военачалникъ на сирийския царь, бѣше голѣмъ човѣкъ прѣдъ господаря си и почитанъ, защото чрѣзъ него Господь бѣ далъ побѣда на сирийци; и тоя човѣкъ бѣше отличенъ войникъ, но прокаженъ.

Иов. 1:21. (Иовъ). рече: голъ излѣзохъ отъ утробата на майка си, голъ ще се и завърна. Господь даде, Господь и взе; (както бѣше угодно Господу, тѣй и стана) да бжде благословено името Господне!

Пс. 16:13. Стани, Господи, прѣдупрѣди ги, повали ги. Из-

бави съ меча Си душата ми отъ нечестивеца; (чрѣзъ Твоята ржка, Господи, *избави я* отъ човѣцитѣ на свѣта).

Ис. 10:5. О, Асуре, жезълъ на Моя гнѣвъ и бичъ на Мое-то негодуване!

Авак. 1:6. ..Ето, Азъ ще подигна халдейци, народъ жестокъ и необузданъ, който ходи по ширинитѣ земни да завладѣе селения, нему непринадлежащи.

Разполага съ човѣшкия животъ.

Бит. 22:2. *Богъ* рече (на Авраама): вземи едничкия си синъ Исаака, когото ти обичашъ, и иди въ земя Мория, и тамъ го приноси въ *жертва* всесъжение на една отъ планинитѣ, която ще ти покажа.

Втор. 20:16...Въ градоветѣ на тия народи, които Господъ, Богъ твой, ти дава да владѣешъ, не оставяй жива нито една душа. *Прави съдъ и отмъщение за човѣцитѣ.*

4 Царств. 8:12. (Елисей, Божиятъ човѣкъ, заплака). И Азиль попита: защо плаче господарьтъ ми? А той отговори: защото зная, какво зло ще сторишъ на Израилевитѣ синове: крѣпоститѣ имъ на огнь ще прѣдадешъ, момцитѣ имъ съ мечъ ще погубишъ, кърмачетата имъ ще избиешъ и непразнитѣ имъ *женн* ще разсѣчешъ.

Римл. 12:19 Не отмъщавайте за себе си, възлюбени, а дайте мѣсто на *Божия* гнѣвъ. Защото писано е: „отмъщението е Мое. Азъ ще отплатя, казва Господъ“. Втор. 32:35.

Бодростъ.

Христосъ даде примѣръ за нея.

Мат. 26:38, 40. (Като взе съ Себе Си Петра и двамата Зеведеви синове, почна да скърби и да тжгува.) Тогава имъ казва Иисусъ: душата Ми е прѣскърбна до смъртъ; останете тукъ и бждете будни съ Мене. (Пакъ) ..дохожда при ученицитѣ и ги намира да спятъ, и казва на Петра: толкозъ ли не можакте единъ часъ да стоите будни съ Мене? Марк. 14:34, 37.

Лук. 6:12. Прѣзъ ония дни Той възлѣзе на планината, за да се помоли, и прѣкара цѣла нощъ въ молитва къмъ Бога.

Заповѣдана е.

Марк. 13:37...Каквото вамъ говоря, говоря го на всички: бждете будни!

Откр. 3:2. (На ангела на сардийската църква напиши:) Буденъ бжди и укрѣпявай останалото, което е на умиране; защото не намѣрихъ дѣлата ти свършени прѣдъ моя Богъ.

Дадено е увѣщание за нея.

1 Сол. 5:6...Нека не спимъ, както и дугитѣ, а да бждемъ бодри и трѣзвени.

1. Петр. 4:7...Близу е краятъ на всичко. И тъй, бждете благоразумни и бодърствувайте въ молитви.

Богъ особено я заповѣда на служителитѣ Си.

Ис. 62:6. На стѣнитѣ ти, Иерусалиме, поставихъ стражи,

които нѣма да млькнатъ ни денемъ, ни нощемъ. О, вие, които напомняте за Господа, не мльквайте!

Иез. 3:17. (Биде къмъ мене слово Господне:) „сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моитѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене“. Иез. 33:7.

Марк. 13:34. То (последното врѣме) *прилича*, както кога нѣкой човѣкъ, отивайки на чужбина и оставяйки кжщата си, даде на слугитѣ си власть и всѣкому своя работа, и заповѣда на вратаря да бжде будень.

Поржчано е на служителитѣ Божи да я иматъ.

Дѣян. 20:31. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:)...Бждете будни и помнете, че три години денемъ и нощемъ не прѣставахъ съ сълзи да поучавамъ всѣкиго одного *отъ васъ*.

2 Тим. 4:5 ....Ти въ всичко бодърствувай, скърби прѣтърпи, дѣло на благовѣстникъ извърши, службата си добрѣ изпълни.

1 Петр. 5:2. Пасете Божието стадо, което имате, като го надзиравате не принудено, а доброволно (и богоугодно), не заради гнусна користь, но отъ усърдие.

Вѣрнитѣ служители Божи се обучаватъ въ нея.

Евр. 13:17. Покорявайте се на наставницитѣ си и бждете послушни, защото тѣ, бидейки длъжни да отговарятъ, бдятъ за вашитѣ души,— та съ радость това да вършатъ, а не съ въздишки, понеже туй не е полезно за васъ.

Приематъ одобрение, като я упражняватъ.

Мат. 24:45, 46...Кой е оня вѣренъ и благоразуменъ слуга, когото господарьтъ му е поставилъ надъ слугитѣ, за да имъ раздава на врѣме храна? Блазѣ на оня слуга, чийто господарь, кога дойде, го намѣри, че постѣпва тѣй. Лук. 12:41—44.

Тя трѣбва да е: съ молитва.

Неем. 4:9...Ние се молѣхме на нашия Богъ и поставяхме насрѣща имъ (на противницитѣ) стража денемъ и нощемъ, за да се спасимъ отъ тѣхъ.

Лук. 21:36...Бждете будни въ всѣко врѣме и се молете, за да можете избѣгна всичко онова, което има да стане, и да се изправите прѣдъ Сина Човѣчески.

Лук. 22:46. (Като стана отъ молитва, Иисусъ дойдѣ при ученицитѣ и ги намѣри заспали отъ тѣга;) и рече имъ: защо спите? станете и се молете, за да не паднете въ изкушение.

Еф. 6:18. Съ всѣка молитва и просба молете се духомъ въ всѣко врѣме и старайте се за сжщото това съ всѣко постоянство и молба за всички светии.

Съ благодарность.

Кол. 4:2. Постоянствувайте въ молитвата, като бодърствувате въ нея съ благодарность.

Съ постоянствуване въ вѣрата.

1 Кор. 16:13. Бждете бодри, стойте въ вѣрата, бждете мужествени, бждете крѣпки.

Съ пазене.

Марк. 13:33. Внимавайте, бждете будни и се молете; понеже не знаете, кога ще настане врѣмето.

Въ всѣко врѣме.

Притч. 8:34. (Нали прѣмждростѣта вика?) Блаженъ оня човѣкъ, който ме слуша, като бодърствува всѣки день при портитѣ ми и стои на стража при вратата ми. Лук. 21:36.

Въ всѣко дѣло.

2. Тим. 4:5...Ти въ всичко бодърствуй, скърби прѣтърпи, дѣло на благовѣстникъ извърши, службата си добрѣ изпълни.

Въ поведение.

Притч. 4:25, 27. Очитѣ ти да гледатъ право, и клепкитѣ ти да бждатъ насочени право прѣдъ тебе. Не се отбивай ни надесно, ни налѣво; отдалечи ногата си отъ злото.

Еф. 5:15...Гледайте, колко внимателно *трѣбва* да постѣпвате: не като неразумни, а като мждри.

Въ рѣчи.

Пс. 38:2. Рекохъ си: ще пазя пѣтищата си, за да не сгрѣша съ езика си, ще обуздавамъ устата си, додѣто нечестивиятъ е прѣдъ мене.

Въ Божията служба.

Екл. 4:17. Пази ногата си, кога отивашъ въ Божия домъ, и бжди готовъ повече да слушашъ, нежели *да гледашъ, какъ* безумни принасятъ жертви; защото тѣ не мислятъ, че вършатъ лошо.

Екл. 5:1. Не бързай съ езика си, и сърдцето ти да не бърза да изговаря думи прѣдъ Господа; защото Богъ е на небето, а ти на земята; затова думитѣ ти да не бждатъ много.

Въ приемане наставление.

Марк. 4:24...Казваше имъ: обърнете внимание въ това, което слушате: съ каквато мѣрка мѣрите, съ *такѣва* ще ви се отмѣри и ще се прибави вамъ, които слушате.

Лук. 8:18. Внимавайте, прочее, какъ слушате; понеже, който има, ще му се даде; а който нѣма, ще му се отнеме и това, що мисли, че има.

Трѣбва да бждемъ бодри, за да приемаме Божието наставление.

Авав. 2:1. Застанахъ на стражата си и, стоейки на кулата, наблюдавахъ, за да узная, какво Той ще ми каже, и какво да отговоря на жалбата противъ мене.

Защото не знаемъ врѣмето на Христовото дохождение.

Мат. 24:42 ...Бждете будни, понеже не знаете, въ кой часъ ще дойде вашиятъ Господъ.

Мат. 25:13...Бждете будни, защото не знаете ни деня, ни часа, когато ще дойде Синъ Човѣчески.

Марк. 13:35, 36...Бждете будни; понеже не знаете, кога ще дойде господарѣтъ на кжщата, прѣвечеръ ли, или срѣдъ-нощъ, или кога пѣтли пропѣятъ, или на съмване, та, като дойде ненадѣйно, да ви не намѣри, че спите.

Защото дяволътъ, като рикащъ лъвъ, обикаля около насъ.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глътне.

За да не паднемъ въ изкушение.

Мат. 25:41. Бждете будни и се молете, за да не паднете въ изкушение: духътъ е бодъръ, а плътта — немощна. Марк. 14:38; Лук. 22:46.

1 Кор. 10:12....Който мисли, че стои, нека гледа да не падне.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправайте такъвъ съ духъ на кротостъ, като се пазите, да не би и вие бждете изкушени.

Евр. 12:15. (Залѣгайте да имате миръ съ всички и светостъ,) като гледате, да не би нѣкой да се лиши отъ Божията благодать; да не би нѣкой горчивъ коренъ, като изникне, да причини врѣда, и чрѣзъ него да се осквернятъ мнозина.

Да не паднемъ въ невѣрие.

Евр. 3:12. Гледайте. братя, да не би у нѣкого отъ васъ да има лукаво отъ невѣрие сърдце, та да отстѣпи отъ живия Богъ.
Да не паднемъ въ идолопоклонство.

Изх. 23:13. Пазете всичко, що съмъ ви казалъ, и името на други богове не споменувайте; да се не чува то отъ устата ти.

Вгор. 4:15, 16. Дръжте твърдо въ душитѣ си, че вие не видѣхте никакъвъ образъ въ оня день, когато Господь ви говори на (планина) Хоривъ изсрѣдъ огъня, да не би да се развратите и си направите дѣланъ образъ, ликъ на нѣкой кумиръ, който да прѣдставя мжжъ или жена.

Защото блажени, които бодърствуватъ.

Лук. 12:37. Блазѣ на ония слуги, чийто господарь ги намѣри будни, кога си дойде; истина ви казвамъ, той ще се прѣпаше, и ще ги тури да седнатъ, и като пристѣпи, ще имъ служи.

Откр. 16:15. (Ето, Азъ ида като крадецъ: блаженъ е, който бди и пази дрехитѣ си, за да не ходи голъ, и да се не виждатъ срамотитѣ му)

Невѣрнитѣ служители я нѣматъ.

Ис. 56:10. Стражитѣ имъ сж всички слѣпи и неразбрани: тѣ всички сж нѣми псета, които не могатъ да лаятъ, които лежишкомъ бълнуватъ, които обичатъ да спятъ.

Не истивцитѣ не бодърствуватъ.

1 Сол. 5:7....Който спятъ, ноцѣ спятъ, и които се опиватъ, ноцѣ се опиватъ.

Небодърствуването е опасно.

Мат. 24:48—51. Ако....лошиятъ...слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарьтъ ми, — па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияницитѣ, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ лицемѣрцитѣ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби. Мат. 25:5, 8, 12.

Огкр. 3:3. (На ангела на сардийската църква напиши:) Помни, прочее, какъ си приелъ и чулъ, и пази, и се покай. Ако ли не бждешъ буденъ, ще дойда върху тебе като крадецъ, и нѣма да узнаешъ, въ кой часъ ще дойда върху тебе.

Описанието на бодростта.

Лук. 12:35, 36. Да бжде кръстътъ ви прѣпасанъ, и свѣтилницитѣ ви запалени; и вие ще приличате на ония човѣци, които очакватъ господаря си, кога ще се върне отъ свадба, за да му отворятъ веднага, щомъ дойде и почука.

ПРИМѢРИ:

Десетътѣ дѣвици.

Мат. 25:1–12. Тогава царството небесно ще се оприличи на десетъ дѣвици, които взеха свѣтилницитѣ си и излѣзоха да посрѣщнатъ младоженеца; петъ отъ тѣхъ бѣха мждри, а петътѣ неразумни. Неразумнитѣ, като взеха свѣтилницитѣ си, не взеха съ себе си масло; а мждритѣ, заедно съ свѣтилницитѣ си, взеха и масло въ сждоветѣ си; и понеже младоженецътъ се бавѣше, всички задрѣмаха и заспаха. А посрѣднощъ се чу викъ: ето, младоженецътъ иде, излизайте да го посрѣщнете. Тогава всички тия дѣвици станаха и приготвиха свѣтилницитѣ си; а неразумнитѣ рекоха на мждритѣ: дайте ни отъ вашето масло, защото свѣтилницитѣ ни гаснатъ. Мждритѣ пкъ отговориха и казаха: да не би нѣкакъ да не стигне и намъ, и вамъ, по добръ идете у продавачитѣ и си купете. А когато тѣ отиваха да купятъ, пристигна младоженецътъ, и готовитѣ влѣзоха съ него на свадбата, и вратата се затвори. Послѣ дохождатъ и другитѣ дѣвици и викатъ: господине, господине, отвори ни! А той имъ отговори и рече: истина ви казвамъ, не ви познавамъ.

Давидъ.

Пс. 101:8. Не спя и седа като самотна птица на покривъ.

Ана.

Лук. 2:37. Тя бѣ вдовица на около осемдесетъ и четири години, и не се отдѣляше отъ храма, служейки Богу съ постъ и молитва денемъ и нощемъ.

Павелъ.

2 Кор. 11:27. (*Биль съмъ*) въ трудъ и мжка, често въ бдѣние, въ гладъ и жажда, често въ постъ, на студъ и въ голота.

Божие то благоволение.

То е оособено къмъ Исуса Христа.

Мат. 3:17....Ето, гласъ отъ небесата, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение. **Марк. 1:11.**

Мат. 17:5....Чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слушайте.

Иоан. 8:29. Тоя, Който Ме е пратилъ, е съ Мене; Отецъ не

Ме е оставилъ самичъкъ, защото Азъ върша винаги онова, което е Нему угодно.

То е къмъ Божия народъ.

Иер. 31 : 20. Ефремъ не Ми ли е драгъ синъ, не е ли обично дѣте? Защото, щомъ заговоря за него, винаги съ любовъ си спомнямъ за него; вжтрѣшността Ми се раздвижва за него; ще се смиля надъ него, казва Господъ.

То се простира къмъ ония, които се боятъ отъ Бога.

Дѣян. 10 : 35. (Петъръ проговори и рече: наистина, признавамъ, че Богъ не гледа на лице;) но у всѣки народъ оня, който се бои отъ Него и върви по правда, приятенъ Му е.

Къмъ ония, чието сърдце е прѣдадено Нему.

2 Парал. 16 : 9. (Дойде ясновидецътъ Ананий при иудейския царъ Аса и му каза):...очитѣ Господни обгледватъ цѣлата земя, за да помагатъ на ония, чието сърдце е напълно прѣдадено Нему. Ти постъпи сега безразсѣдно (задѣто не си се уповалъ на Господа); затова отъ сега ще имашъ войни.

Къмъ непорочнитѣ и праведнитѣ.

Притч. 11 : 20. Коварнитѣ по сърдце сж гнусота прѣдъ Господа, а непорочнитѣ въ своя пжть сж Нему благоугодни.

Притч. 15 : 8. На нечестиви жертвата е гнусота прѣдъ Господа, а на праведни молитвата е благоугодна Нему.

Къмъ добритѣ човѣци.

Притч. 12 : 2. Добриятъ намира благоволение отъ Господа, а коварния човѣкъ Той ще осъди.

Къмъ ония, които служатъ на Христа.

Римл. 14 : 18. Който служи на Христа съ тия добродѣтели (правда и миръ и радостъ), угоденъ е Богу и изпитанъ между човѣцитѣ.

Къмъ ония, които търсятъ Бога.

1 Ездр. 8 : 22....Ржката на нашия Богъ е благодѣтелна за всички, които прибѣгватъ къмъ Него, а надъ всички, които Го оставятъ, стои силата Му и гнѣвътъ Му!

Кои то иматъ Божие благоволение, благоденствуватъ.

Екл. 9 : 7....Иди, яжъ радостно хлѣба си и пий съ радостно сърдце виното си, щомъ Богъ има благоволение къмъ твоитѣ работи.

То е източникъ на милость.

Ис. 60 : 10. Тогава синове на другоземци ще градятъ стѣнитѣ ти, и тѣхнитѣ царе—ще ти служатъ; защото въ гнѣва Си те поразявахъ, но въ благоволението Си ще бжда милостивъ къмъ тебе.

Е за цѣлъ животъ.

Пс. 29 : 6....Гнѣвътъ Му е за мигъ, благоволението Му за цѣлъ животъ: вечеръ настѣпва плачъ, а сутринь—радостъ!

Светата мдрость води къмъ него.

Притч. 8 : 35. (Нали прѣмдростъята вика?)...Който ме е намѣрилъ, намѣрилъ е животъ; и ще получи благодать отъ Господа.

Милостъ и истина водятъ къмъ него.

Притч. 3:3, 4. Милостъ и истина да те не оставятъ: обвържи съ тѣхъ шията си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си,— и ще намѣришъ милостъ и благоволение въ очитѣ на Бога и на човѣцитѣ.

Светинитѣ сж закриляни съ него.

Пс. 5:13....Ти, Господи, благославяшъ праведника и съ благоволение, като съ щитѣ, го закриляшъ.

Укрѣпаватъ се съ него.

Пс. 29:8. По благоволения то Си, Господи, Ти укрѣпи моята планина; но скри лицето Си, и азъ се смутихъ.

Побѣждаватъ съ него.

Пс. 40:12. По това ще узная, че Ти благоволишъ къмъ мене, ако моятъ врагъ не възтържествува надъ мене.

Пс. 43:4....Тѣ не съ меча си сж придобили земята, и не тѣхната мишца ги е спасила, а Твоята десница и Твоята мишца, и свѣтлината на Твоето лице, понеже Ти си благоволилъ къмъ тѣхъ.

Избавени сж съ него.

2 Царств. 22:20. (Господь ми бѣ опора) и ме изведе на широко мѣсто, избави ме; защото Той благоволи къмъ мене. Пс. 17:20.

Възвишаватъ се съ него.

Пс. 88:18....Ти си украса на силитѣ имъ; и съ Твоето благоволение се издига нашиятъ рогъ.

Понѣкога се съмняватъ за него.

Пс. 76:8. Нима Господь за винаги е отхвърлилъ и не ще вече да благоволи?

Чрѣзъ него се даватъ домашни благословения.

Притч. 18:23. Който е намѣрилъ (добра) жена, намѣрилъ е благо и получилъ е благодать отъ Господа. (Който напжжда добра жена, напжжда щастие, а който поддържа прѣлюбодѣйка, безуменъ е и нечестивъ.)

Трѣбва да го признаваме.

Пс. 84:2. Господи, Ти се смили къмъ Твоята земя, възвърна отъ плѣнство Иакова.

Дава ни се, кога го просимъ.

Иов. 33:26. (Отговори Елиуй и каза:) Ще се моли (човѣкъ) Богу, и Той ще бжде милостивъ къмъ него; съ радость поглежда лицето му и възвръща на човѣка праведността му.

Трѣбва да го просимъ.

Пс. 105:4. Спомни си за мене, Господи, въ благоволения то Си къмъ Твоя народъ; посѣти ме съ Твоето спасение.

Пс. 118:58. Молихъ Ти се отъ сѣ-сърдце: помилуй ме, по Твоето слово.

Да го споменуваме въ молитвитѣ си.

Изх. 33:13. (Мойсей рече на Господа:)...Ако съмъ спечелилъ благоволение въ Твоитѣ очи, моля, открий ми пжтя Си, за да Те

познава, за да спечела благоволенне въ Твоитѣ очи; и помисли, че тия люде сж Твой народъ.

Евр. 13:21. (Богъ на мира) нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло, за да изпълните волята Му, като върши у васъ, каквото Му е благоугодно, чрѣзь Христа Иисуса; Нему слава во-вѣки вѣковѣ! Аминъ.

Кои то се отклоняватъ отъ Бога, не ще го иматъ.

Евр. 10:38.... „Праведниятъ чрѣзь вѣра ще бжде живъ; ако пъкъ се отклони, душата Ми нѣма да благоволи къмъ него“.

Богъ скрива лицето Си и лишава неправедницитѣ отъ благоволеннето Си.

Втор. 31:17, 18. (Каза Господъ на Моисея: ето, ти ще се приберешъ при отцитѣ си, а тоя народъ ще почне да върви блудно подиръ чуждитѣ богове;) и ще се разпали гнѣвътъ Ми противъ него въ оня день, и Азъ ще ги оставя и ще скрия лицето Си отъ тѣхъ, и той ще бжде изтрѣбенъ, и ще го сполетятъ много злини и скърби. и ще каже въ оня день: „дали затова ме сполетѣха тия злини, задѣто (Господъ) Богъ мой не е срѣдъ мене?“ и Азъ ще скрия лицето Си (отъ него) въ оня день за всичкитѣ му беззакония, които той ще направи, като се обърне къмъ други богове.

Втор. 32:20.... „Ще скрия лицето Си отъ тѣхъ (и) ще видя, какъвъ ще бжде краятъ имъ: понеже тѣ сж родъ развратенъ, дѣца, въ които нѣма вѣра“.

Ис. 64:7.... Нѣма призоваващъ Твоето име, който би установилъ да се държатъ здраво о Тебе: затова Ти скри отъ насъ лицето Си и ни остави да гинемъ отъ беззаконията си.

Иер. 33:5. (Тѣй казва Господъ, Богъ Израилевъ, за кжщитѣ на тоя градъ и за кжщитѣ на иудейскитѣ царе, що събарятъ за окопи и за битка) ония, които дойдоха да воюватъ противъ халдейци, за да изпълнятъ домоветѣ съ трупове на люде, които Азъ въ гнѣва Си и въ яростта Си ще поразя, и поради чиито всички беззакония Азъ скрихъ лицето Си отъ тоя градъ.

Иез. 39:23, 24. Ще познаятъ народитѣ, че домътъ Израилевъ биде прѣселенъ поради своята неправда; задѣто тѣ постжпиха вѣроломно прѣдъ Мене, Азъ скрихъ отъ тѣхъ Моето лице и ги прѣдадохъ въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ, — и тѣ всички паднаха отъ мечъ. Поради нечистотиитѣ имъ и поради беззаконията имъ Азъ направихъ това съ тѣхъ и скрихъ отъ тѣхъ Моето лице.
Нещастни сж ония, отъ които Богъ е отдрѣяналъ благоволеннето Си.

Пс. 103:29. Скривашъ лицето Си — объркватъ се, отнимашъ духа имъ — умиратъ и въ прѣстѣта си се връщатъ.

Пс. 142:7. Чуй ме по-скоро, Господи: духътъ ми изнемогва; не скривай лицето Си отъ мене, за да се не уподобя на ония, които слизатъ въ гробъ.

Да се молимъ, што то Богъ да ни дарува благоволеннето Си, като открива лицето Си.

Пс. 12:2. Докога, Господи, ще ме забравяшъ до край, докога ще скривашъ лицето Си отъ мене?

Пс. 50:11. Отвърни лицето Си отъ грѣховетѣ ми и изглади всичкитѣ ми беззакония.

Пс 79:4. Боже, възстанови ни; да свѣтне лицето Ти, и ще се спасимъ! Пс. 79:8, 20.

Пс. 101:3. Не скривай лицето Си отъ мене; въ деня на скръбъта ми приклони ухо къмъ мене; въ деня, (кога) въззова (къмъ Тебе), бърже ме послушай.

Дан. 9:17... Сега чуй, Боже нашъ, молитвата на Твоя рабъ и неговото моление и заради Тебе, Господи, погледни съ свѣтлото Си лице опустошеното Твое светилище.

ПРИМЪРИ:

Ной.

Бит. 6:8... Ной намъри благодать прѣдъ очитѣ на Господа (Бога).

Лотъ.

Бит. 19:19. Ето, Твоятъ рабъ намъри благоволение прѣдъ очитѣ Ти, и велика е Твоята милость, която си направилъ съ мене, че ми спаси живота; но азъ не мога се спаси въ планината, да не би ме постигне зло и умра.

Иаковъ.

Бит. 32:10, 12. Недостоенъ съмъ за всички милости и всички благодарения, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга прѣминахъ този Иорданъ, а сега имамъ два стана. Ти рече: Азъ ще ти правя добро и ще направя като морския пѣсѣкъ твоео потомство, което отъ множество не ще може да се изброи.

Иосифъ.

Бит. 39:21... Господь бѣше съ Иосифа, излѣ върху него милость и му даде благоволение прѣдъ очитѣ на тъмничния началникъ.

Дѣян. 7:9, 10. Патриарситѣ завидѣха на Иосифа и го продадоха въ Египетъ; ала Богъ бѣше съ него, избави го отъ всичкитѣ му неволи и му дарува благоволение и мждростъ прѣдъ фараона, египетски царь, който го и постави началникъ надъ Египетъ и надъ цѣлия си домъ. (Стефанъ).

Моисей.

Изх. 33:17. [Отговори Му (Моисей): ако не дойдешъ Ти Самъ (съ насъ), то и не ни извеждай оттука]. И Господь рече на Моисея: и това, което ти каза, ще сторя, защото ти спечели благоволение въ Моитѣ очи, и Азъ те зная по име.

Нефталимъ.

Втор. 33:23 За Нефталима (Моисей) каза: Нефталимъ е ситъ съ благоволение и изпълненъ съ благословение Господне; морето и югъ сж негови владѣния.

Самуилъ.

1 Царств. 2:26... Момчето Самуилъ все повече и повече растѣше и напѣдваше въ благоволение прѣдъ Господа и прѣдъ човѣцитѣ.

Иовъ.

Иов. 10:12. (Ще река Богу: Не ти ли) животъ и милость ми дарува, и Твоята грижа пазѣше духа ми?

Мариямъ.

Лук. 1: 28, 30. Ангелътъ влѣзе при нея и рече: радвай се, благодатна! Господь е съ тебе; благословена си ти между женитѣ. (А тя, като го видѣ, смути се отъ думитѣ му и размисляше, какъвъ ли е тоя поздравъ.) И рече ѝ Ангелътъ: не бой се, Мариямъ, понеже ти намѣри благодать у Бога.

Давидъ.

Дѣян. 7: 46... Намѣри благоволение прѣдъ Бога и поиска да намѣри жилище за Бога Иакововъ. (Стефанъ).

Божие то дълготърпѣние.

То е едно отъ Божинѣ свойства.

Изх. 34: 6... Прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний.

Числ. 14: 18. Господь е дълготърпѣливъ и многомилостивъ (и истиненъ), Който прощава беззаконията и прѣстѣпленията (и грѣховетѣ), и не оставя безъ наказание, но Който за беззаконието на бацитѣ наказва дѣцата до трета и четвърта рода.

Неем. 9: 17. (И каза Ездра:)...Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги (нашитѣ бащи) не остави.

Пс. 85: 15... Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърдеченъ, дълготърпѣливъ, многомилостивъ и истиненъ, (милостно погледни къмъ мене и ме помилуй).

Пс. 102: 8. Шедъръ и милостивъ е Господь, дълготърпѣливъ и многомилостивъ. Пс. 144: 8.

Ион. 4: 2... Моли се той (Иона) Господу и рече: о, Господи! не говорѣхъ ли това, когато бѣхъ още въ моята земя? Затова и побѣгнахъ въ Тарсисъ, защото знаехъ, че Ти си Богъ благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ и съжалявашъ за бѣдствието.

Наум. 1: 3. Господь е дълготърпѣливъ и великъ по сила и не оставя безъ наказание; въ вихъръ и буря ходи Господь, облакътъ е прахъ отъ нозѣтъ Му.

Римл. 15: 5... Богъ на търпѣнието и утѣхата дано ви даде да бждете въ единомислие помежду си споредъ *учението на Христа Иисуса.*

То е за нашето спасение.

2 Петр. 3: 15... Дълготърпѣнието на Господа нашего считайте за спасение, както и възлюбениятъ нашъ братъ Павелъ ви писа споредъ дадената му мждрость.

То е открито отъ Христа.

Мат. 17: 17... Иисусъ отговори и рече: о, роде невѣренъ и развратенъ! Докога ще бжда съ васъ? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го (бѣснуемото момче) тука. Марк. 9: 19; Лук 9: 41.

Чрѣзъ Христа е.

Лук. 13: 8, 9... Той (лозарьтъ) му отговори и рече: госпо-

дарю, остави я (смоковницата) и тая година, докато я обкопая и насипя съ торъ, и ако даде плодъ, *добръ*; ако ли пъкъ не, на слѣдната година, ще я отсѣчешъ.

Богъ го показва заради името Си.

Ис. 48:9. Заради името Си отлагахъ Своя гнѣвъ и заради славата Си се сдържахъ да те не изтрѣбъ.

То трѣбва да ни води къмъ покаяние.

2 Петр. 3:9. Господь не се бави да изпълни обѣщанието Си, както нѣкои смѣтатъ *това* за бавене; но дълго време ни търпи, понеже не желае да погинатъ нѣкои, а всички да се обърнатъ къмъ покаяние.

Насърдчава ни за покаяние.

Иоил. 2:13. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ, и съжالياва за злочестичата.

Показва се въ прощение на грѣхове.

Римл. 3:25...Богъ отреди (Иисуса) да бжде съ кръвта Си умилостивна жертва чрѣзъ вѣрата, за да покаже Своята правда въ прощението на сторенитѣ по-прѣди грѣхове. въ време на Божие то дълготърпение.

Показва се въ това, че Богъ забавя Своя сждъ.

3 Царств. 21:29. [Биде слово Господне къмъ Илия Тесвигеца (за Ахава). И Господь рече:] виждашъ ли, какъ се смири Ахавъ прѣдъ Мене? Задѣто се смири прѣдъ Мене, Азъ нѣма да му напратя бѣди въ негови дни, но въ днитѣ на сина му ще напратя бѣди върху неговия домъ.

Пс. 77:38...Той, Милостивиятъ, прощаваше грѣха и ги не изтрѣбваше, много пжти отклоняваше Своя гнѣвъ и не възбуждаше всичката Си яростъ.

Ос. 11:9 Нѣма да постжпя споредъ яростта на гнѣва Си, нѣма да изтрѣбъ Ефрема, защото Азъ съмъ Богъ, а не човѣкъ; срѣдъ тебе е Светиятъ; Азъ нѣма да влѣза въ града.

Богъ го показва на людетѣ Си.

Числ. 14:27. (Рече Господь на Моисея и Аарона, думайки:) докога тоя зълъ народъ ще роптае противъ Мене? Азъ чувамъ ропота на синоветѣ Израилеви, който дигатъ противъ Мене.

Ис. 30:18...Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блажени сж всички, които се Нему уповаватъ!

Плач. Иер. 3:22. По милость на Господа не изчезнахме ние, защото милосърдието Му не е прѣсекнало.

Иез. 20:17...Моето око се смили и ги не погуби; и Азъ ги не изтрѣбихъ въ пустинята.

На нечестивцитѣ.

Екл. 8:12, 13. Макарь грѣшникътъ да върши сто пжти зло и да кисне въ него, но азъ зная, че ще бжде добро на ония, които се боятъ отъ Бога, които благоговѣятъ прѣдъ лицето Му; а за не-

честивеца нѣма да има добро, и като сѣнка, кратко врѣме, ще прѣбжде онзи, който не благоговѣе прѣдъ Бога.

Римл. 9:22. *Какво отъ туй, ако Богъ, желаейки да покаже гнѣва Си и да яви мощта Си, съ голѣмо дѣлготърпѣние понесе нѣкои сѣдове на гнѣвъ, приготвени за погибель?*

1 Петр. 3:20. (Христосъ, като слѣзе, проповѣдва и на духоветѣ, които бѣха въ тъмница,) и които нѣкогашъ се не покориха, когато Божие дѣлготърпѣние ги отчакваше, въ днитѣ на Ноя, при строенето на ковчега, въ който малцина, сирѣчь осемь души, се избавиха отъ водата.

Показва го въ това, че забавя да отмѣсти за светнитѣ си.

Лук. 18:7...Богъ ли нѣма да защити избранитѣ Си, които викатъ къмъ Него денѣ и ноцѣ, макаръ и да забавя да ги защити?

Откр. 6:10. (Закланитѣ за словото Божие и за свидѣтелството)...викаха съ високъ гласъ, думайки: докога, Владико светий и истинний, не ще сѣдишъ и не ще отмѣствашъ за нашата кръвъ на она, които живѣятъ на земята?

Трѣбва да го изповѣдаме въ молитвитѣ си.

Иер. 15:15. О, Господи! Ти *всичко* знаешъ; спомни си за мене и посѣти ме, и отмѣсти за мене на моитѣ гонители; по Своето дѣлготърпѣние недѣй ме погубва; Ти знаешъ, че заради Тебе търпя хули.

Богъ го ограничава.

Бит. 6:3...Рече Господь (Богъ): нѣма Моятъ Духъ да бжде вѣчно занемарванъ отъ (тия) човѣци, защото сж плътъ; нека днитѣ имъ бждатъ сто и двайсетъ години.

Иер. 44:22. Господь не можа вече да търпи вашитѣ лоши дѣла и гнусотиитѣ, що вършихте; затова и земята ви стана пустиня, ужасъ и проклятие, безъ жители, както виждате сега.

Нечастивитѣ злоупотрѣбаватъ съ него.

Изх. 8:15. Като видѣ фараонъ, че настана облекчение, ожесточи сърдцето си, и ги (Моисея и Аарона) не послуша, както бѣ казалъ Господь.

Екл. 8:11. Скоро се не върши сѣдъ надъ лоши работи; отъ това се и не плаши сърдцето на синоветѣ човѣшки да прави зло.

Ис. 7:13. Тогава *Исаия* рече: слушайте, прочее, доме Давидовъ! нима ви е малко, дѣто дотѣгате на людетѣ, та искате да дотѣгате и на моя Богъ?

Ис. 43:24. Не си Ми купувалъ съ сребро благовонна трѣстъ, нито си Ме насищалъ съ тлъстина отъ жертвитѣ си; но съ твоитѣ грѣхове си Ме затруднявалъ; съ твоитѣ беззакония си Ме отекчавалъ.

Мат. 24:48—51. Ако...лошиятъ...слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарьтъ ми, — па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияницитѣ, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложни на еднаква участь съ лицемѣрцитѣ; тамъ ще бжде плачъ и скърчанѣ съ жбви.

Като го прѣзиратъ, наказватъ се.

Неем. 9 : 30. (И каза Ездра:) Чакайки да се обърнатъ, Ти (Господи) отлагà много години и имъ напомняше съ Твоя Духъ чрѣзъ пророцитѣ Си, но тѣ (нашитѣ бащи) не слушаха. Тогавъ ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на другоземни народи.

Римл. 2 : 4, 5. (Нима мислишъ, о човѣче, че ще избѣгнешъ Божия сждъ?) Или нехаешъ за богатството на Божията благость, кротость и дълготърпѣние, безъ да разумѣвашъ, че Божията благость те води къмъ покаяние? Но по твоята упоритость и неразкаяно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ сждъ отъ Бога, (Който ще въздаде всекому споредъ дѣлата му).

Примѣри на дълготърпѣние къмъ:

Аморейци.

Биг. 15 : 16. (Рече Господь на Аврама:)...беззаконията на аморейци още не сж стигнали до върха си.

Манасия.

2 Парал. 33 : 10—13....Господь говори на Манасия и на людетѣ му, ала тѣ не послушаха. Затова Господь напрати противъ тѣхъ воѣначалнитѣ на асирийския царь, които оковахъ Манасия въ окови, свързаха го съ вериги и го откараха въ Вавилонъ. И въ утѣснението си начена да моли Господа, своя Богъ, и дълбоко се смири прѣдъ Бога на отцитѣ си. И помоли се Нему, и Богъ се приклони къмъ него, чу молбата му и го възвърна въ Иерусалимъ на царството му. И разбра Манасия, че Господь е Богъ. *Израиль.*

Пс. 77 : 38.. Той, Милостивиятъ, прощаваше грѣха и ги не изтрѣбваше, много пжти отклоняваше Своя гнѣвъ и не възбуждаше всичката Си ярость.

Иерусалимъ.

Мат. 23 : 37. Иерусалиме, Иерусалиме, който избивашъ пророцитѣ и съ камъни убивашъ пратенитѣ при тебе! Колко пжти съмъ искалъ да събера чедата ти, както кокошка събира пилцитѣ си подъ крилѣтѣ, и не рачихте!

Павель.

1 Тим. 1 : 16....Затова бидохъ помилуванъ, за да покаже Иисусъ Христосъ въ мене първи всичкото Си дълготърпѣние за примѣръ на ония, които повѣрватъ въ Него за животъ вѣченъ.

Божието единство.

То е една отъ причинитѣ, за да се покоряваме само на Едно-го Бога.

Втор. 4 : 39, 40....Знай сега и запечатай въ сърдцето си, че Господь (Богъ твой) е Богъ на небето горѣ и на земята долу, (и) нѣма другъ (освѣнъ Него); и пази наредбитѣ Му и заповѣдитѣ Му, които ти сега заповѣдвамъ, за да бжде добръ на тебъ и на твоитѣ синове слѣдъ тебе и да останешъ за дълго въ оная земя, която Господь, Богъ твой, ти дава завинаги.

Отъ всичко най-много Него да любимъ.

Втор. 6: 4, 5. Слушай, Израилю: Господь, Богъ нашъ, е Господь единъ; обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и всичкитѣ си сили.

Потвърди го: *Богъ.*

Ис. 44: 6, 8. Тъй казва Господь, Царь на Израиля и неговъ Изкупитель, Господь Саваотъ: Азъ съмъ първиятъ, и Азъ съмъ послѣдниятъ; и освѣнъ Мене нѣма Богъ. Не бойте се и не се плашете: нали отдавна ти възвѣстихъ и прѣдсказахъ? И вие сте Мои свидѣтели. Има ли Богъ освѣнъ Мене? Не, друга твърдия никаква не зная.

Христосъ.

Марк. 12: 29, 30....Иисусъ му (на единъ книжникъ) отговори: първа отъ всички заповѣди е: „слушай, Израилю! Господь, Богъ нашъ, е единъ Господь, и възлюби Господа, Бога твоего, отъ всичкото си сърдце, и отъ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ, и съ всичката си сила“. Тази е първа заповѣдь.

Иоан. 17: 3....Вѣченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Иисуса Христа.

Апостолитѣ.

1 Кор. 8: 4. — Колкото за ядене идолски жертви знаемъ, че идолътъ е нищо въ свѣта и че други Богъ нѣма, освѣнъ Единаго *Бога*.

1 Кор. 8: 6. Ние...имаме единъ Богъ Отець, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Иисусъ Христосъ, чрѣзь Когото е всичко и ние сме чрѣзь Него.

Еф. 4: 6. Единъ е Богъ и Отець на всички, Който е надъ всички, и чрѣзь всички, и въ всички насъ.

1 Тим. 2: 5.... Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци — човѣкътъ Христосъ Иисусъ.

То не е противно на божеството на Сина и на това на Светаго Духа.

Иоан. 10: 30. Азъ и Отець едно сме.

Иоан. 14: 9—11. (Филипъ Му рече: Господи, покажи ни Отца, и стига ни) Каза му Иисусъ: толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли Ме позналъ, Филипе? Който е видѣлъ Мене, видѣлъ е Отца; и какъ ти казвашъ: покажи ни Отца? Не вѣрвашъ ли, че Азъ съмъ въ Отца, и Отець е въ Мене? Думитѣ, които Азъ ви говоря, отъ Себе Си не ги говоря; а Отець, Който прѣбжда въ Мене, Той върши дѣлата. Вѣрвайте Ми, че азъ съмъ въ Отца и Отець е въ Мене; ако ли не, то за самитѣ дѣла вѣрвайте въ Мене.

1 Иоан. 5: 7.... Трина сж, Който свидѣтелствуватъ на небото: Отець, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

То се показва: въ величието и чуднитѣ Му дѣла.

2 Царств. 7: 22. (Какво още може да Ти каже Давидъ?) По всичко си великъ Ти, Господи мой, Господи, защото нѣма подобенъ на Тебе и нѣма Богъ, освѣнъ Тебе, по всичко, що сме слушали съ ушитѣ си.

Пс. 85: 10....Ти си великъ и вършишъ чудеса, — Ти, Боже, едничкъ Ти!

Въ дѣлата на творението и Божието промишление.

Ис. 44 : 24. Тѣй казва Господь, Който те е изкупилъ и Който те е образувалъ отъ майчина утроба: Азъ съмъ Господь, Който всичко сътворихъ, Самъ прострѣхъ небесата и съ силата Си разсглахъ земята.

Ис. 45 : 5—8. Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ; нѣма Богъ освѣнъ Мене; Азъ те прѣпасахъ, ако и да Ме не познаваше, за да узнаятъ отъ изгрѣвъ-слънце и отъ западъ, че нѣма другъ освѣнъ Мене; Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ. Азъ създавамъ свѣтлината и творя тъмнината, правя миръ и причинявамъ бѣдствия. Азъ, Господь, върша всичко това. Росете, небеса, отгорѣ, и облацитѣ да изливатъ правда; да се разтвори земята и да принася спасение, и да произраства заедно правда. Азъ, Господь, творя това.

Въ Божието всезнание.

Ис. 46 : 9—11. Споменете си, що е било по-прѣди, отъ край-вѣка, защото Азъ съмъ Богъ и нѣма другъ Богъ и нѣма подобенъ на Мене. Азъ възвѣствамъ отъ начало онова, което ще бжде въ края, и отъ старо врѣме онова, което още не е станало, казвамъ: Моятъ съвѣгъ ще се сбдне, и всичко, що Ми е угодно, ще сторя. Азъ повикахъ орела отъ изтокъ, отъ далечна страна, изпълнителя на Моето опрѣдѣление. Азъ казахъ — и ще изпълня това; прѣдначертахъ — и ще го сторя.

Въ великото Му самовластие.

Втор. 32 : 39. Вижте сега, (вижте,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ раня и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

Въ поклонението само Нему.

Неем. 9 : 6. (И каза Езра:) Ти, Господи, си единъ, Ти създаде небето, небесата на небесата и всичкото имъ воинство, земята и всичко, що е по нея, морята и всичко, що е въ тѣхъ, и Ти оживявашъ всичко това, и небеснитѣ воинства Ти се кланятъ.

Мат. 4 : 10. Тогавя Иисусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему, ще се поклонишъ и Нему одному ще служишъ“.

Въ благостта Му.

Мат. 19 : 17....Той (Иисусъ) му (на момъка) отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзешъ въ животъ *вѣченъ*, упазй заповѣдитѣ.

Въ спасението Му.

Ис. 45 : 21, 22. Обявете и кажете, като се посвѣтвате помежду си: кой е възвѣстилъ това отъ стари врѣмена, отнапрѣдъ е казалъ това? не Азъ ли, Господь? и нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведенъ и Който да спасява, нѣма освѣнъ Мене. Къмъ Мене се обърнете, и ще бждете спасени, всички краища земни, защото Азъ съмъ Богъ, и нѣма другъ.

Въ това, че Той единичкъ е опростителъ на грѣхове.

Мих. 7 : 18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие и да не смѣта прѣстѣпленieto на остатъка на Своео наследие? Той вѣчно се не гнѣви, защото обича да се смилява.

Марк. 2:7. (Иисусъ каза на разслабения: чедо, прощаватъ ти се грѣховеѣ. Тамъ седѣха нѣкои отъ книжницѣтъ и размишляваха въ сърдцата си:) какво тѣй богохулствува Тоя? Кой може да прощава грѣхове, освѣнъ единъ Богъ?

Въ избирането народа Си и грижата за него.

Втор. 4:32–35....Разпитай за прѣдишнитѣ врѣмена, които сж били прѣди тебе, отъ оня день, когато Богъ сътвори човѣка на земята, и отъ единия край на небето до другия: бивало ли е нѣщо таково, като това велико дѣло, или чувало ли се е подобно на него? чувалъ ли е (нѣкой) народъ гласа на (живия) Богъ, Който да говори изсрѣдъ огъня, както ти си чувалъ, и останалъ ли е живъ? или опитвалъ ли се е *нѣкой* богъ да отиде и си вземе народъ изсрѣдъ *другъ* народъ чрѣзъ поразѣи, личби и чудеса, чрѣзъ война, и съ яка ржка, съ висока мишца и съ голѣми ужаси, както направи за васъ Господъ, Богъ вашъ, въ Египетъ прѣдъ твоитѣ очи? Тебѣ е дадено да видишъ *това*, за да знаешъ, че *само* Господъ (Богъ твой) е Богъ, (и) нѣма другъ, освѣнъ Него.

Светинитѣ го признаватъ.

4 Царств. 19:15....Молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше: Господи, Боже Израилевъ, Който седишъ на херувими! Ти единъ си Богъ на всички земни царства. Ти си сътворилъ небето и земята.

1 Парал. 17:20. (Царь Давидъ дойде, застана прѣдъ лицето Господне и каза:) Господи, по всичко, що сме слушали съ ушитѣ си, подобенъ на Тебе нѣма и нѣма Богъ, освѣнъ Тебе.

Всички трѣбва да го познаятъ.

Пс. 82:19....Да познаятъ, че Ти, Който едничкъкъ имашъ име Господъ, си Всевишний надъ цѣлата земя.

И които нѣматъ истинна вѣра, може да го вѣрватъ.

Иак. 2:19. Ти вѣрвашъ, че Богъ е единъ: добръ правишъ; и бѣсоветѣ вѣрватъ, и треперятъ.

Божие то призвание.

То става: чрѣзъ Христа.

Ис. 55:5. Ето, ти ще призовешъ народъ, който не си познавалъ, и народитѣ, които не сж те познавали, ще побързатъ при тебе, заради Господа, твоя Богъ, и заради Светия Израилевъ, защото Той те прослави.

Мат. 11:28. Дойдете при Мене всички отрудени и обрѣмени, и Азъ ще ви успокоя.

Иоан. 7:37....Въ послѣдния великъ день на празника застана Иисусъ, издигна гласъ и рече: който е жеденъ, да дойде при Мене и да пие.

Иоан. 12:32....Кога Азъ бжда издигнатъ отъ земята, всички ще привлѣка къмъ Себе Си.

Римл. 1:6. [Получихме благодать и апостолство, та въ Негово (на Христа) име да покоряваме на вѣрата всички народи,] между които сте и вие, призванитѣ отъ Иисуса Христа.

Чрѣвъ Духа Светаго.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки *да се обърнатъ*, Ти (Господи) отлага много години и имъ напомняше съ Твоя Духъ чрѣвъ пророцитѣ Си, но тѣ (нашитѣ бащи) не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на другоземни народи.

Дѣян. 13:2. Когато *тѣ* (ученицитѣ въ Антиохийската църква) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвавъ.

Откр. 22:17. И Духътъ и нѣвестата казватъ: дойди! и който чува, да каже: дойди! и който е жеденъ, да дойде, и който жее, нека взема отъ водата на живота даромъ.

Чрѣвъ дѣлата Божи.

Пс. 18:3. 4. (Небесата проповѣдватъ славата на Бога и за дѣлата на ржцѣтѣ Му възвѣстява твърдѣта.) День на день рѣчь прѣдава, и ноцъ на ноцъ знание открива. Нѣма езикъ и нѣма нарѣчие, дѣто не би се чуваль тѣхниятъ гласъ.

Римл. 1:20. [Онова, що може да се знае за Бога, тѣмъ (на човѣцитѣ) е явно, понеже Богъ имъ го откри.] Защото онова, що е невидимо у Него, *сирѣчь*, вѣчната Му сила и Божеството, се вижда *още* отъ създание-мира чрѣвъ разглеждане творенията; тѣй че тѣ сж неизвиняеми.

Чрѣвъ служителитѣ Му

4 Царств. 17:13. Тогава Господъ чрѣвъ всичкитѣ Си пророци, чрѣвъ всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израиля и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитѣ си пжтища и пазете заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитѣ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣвъ Моитѣ раби, пророцитѣ.

Иер. 7:25—27. Отъ она день, когато бацитѣ ви излѣзоха изъ Египетската земя, до днесъ пращахъ при васъ всичкитѣ Мои раби — пророцитѣ, пращахъ всѣки день отъ ранно утро; но тѣ не Ме послушаха и не наклониха ухо, а станаха твърдоглави, постѣпваха по-злѣ отъ бацитѣ си. И когато ще имъ говоришъ всички тия думи, тѣ не ще те послушатъ; и когато ще ги викашъ, не ще ти отговорятъ.

Иер. 35:15. Азъ пращахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, пращахъ ги отъ ранно утро и казвахъ: обърнете се всѣки отъ злия си пжтъ и изправете поведението си и не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите, — и ще живѣете въ тая земя, която дадохъ вамъ и на бацитѣ ви; но вие не дадохте ухо и не ме послушахте.

Зах. 1:4. Не бждете като бацитѣ си, къмъ които се провикваха прѣдишнитѣ пророци, думайки: тѣй казва Господъ Саваотъ: обърнете се отъ лошитѣ си пжтища и отъ лошитѣ си дѣла; но тѣ не слушаха и не Ми дадоха внимание, казва Господъ.

Римл. 1:5. (Богъ отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣвъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ Исуса Христа, Господа нашего,) чрѣвъ Когото получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи.

2 Кор. 5:20...Ние изпълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ увѣшава чрѣзъ насъ. Молимъ *ви* отъ името Христово: примирете се съ Бога!

Чрѣзъ благовѣстието.

2 Сол. 2:14. (Ние сме длъжни да благодаримъ на Бога, за дѣто ви избра за спасение,) къмъ което *нѣщо* ви и призва чрѣзъ нашето благовѣстие, за да придобиете славата на Господа нашего Иисуса Христа.

То е за обръщане отъ тъмнина въ свѣтлина.

Дѣян. 26:18. [Азъ (Савелъ) рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишь. Азъ затова ти се явихъ,] да отворишь очитѣ имъ (на езичниците), за да се обрънатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣховетѣ и наслѣдие между осветенитѣ.

1. Петр. 2:9...Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ, люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина.

Отъ смъртъ къмъ животъ.

Иоан. 5:24, 25. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ме е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ. Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуять гласа на Сина Божий и, като го чуять, ще оживѣять.

То е за всички.

Ис. 45:22. Къмъ Мене се обрънете, и ще бждете спасени, всички краища земни, защото Азъ съмъ Богъ, и нѣма другъ.

Мат. 20:16...Ще бждатъ послѣднитѣ първи, и първитѣ — послѣдни; защото мнозина сж звани, а малцина избрани.

Мат. 24:14...Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството на цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.

Марк. 16:15. (Най-сетнѣ Иисусъ се яви на самитѣ единайсетъ.) И рече имъ: идете по цѣлъ свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари.

Римл. 10:18...Казвамъ: нима тѣ (израилтянитѣ) не чуха? Напротивъ, „гласътъ имъ се разнесе по цѣла земя, и думитѣ имъ — до краищата на вселенната.“ Пс. 18:5.

Кол. 1:23. (Васъ Богъ примири въ тѣлото на Христовата плътъ, чрѣзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети прѣдъ Себе Си,) ако само прѣбждвате въ вѣрата твърди и непоколебими, и *бждете* непоклатни въ надеждата на проповѣданото на всѣка поднебесна тваръ благовѣстие, което чухте и на което азъ, Павелъ, станяхъ служителъ.

Мнозина го отхвърлиха.

Притч. 1:24. Азъ викахъ, а вие не послушахте; простирахъ ржка, но нѣмаше кой да внимава.

Ис. 65 : 12. Васъ (които оставихте Господа) обричамъ на мечъ, всички ще се наведете за клане, защото викахъ — и не отговаряхте, говорихъ — и не слушахте, но гърсихте зло прѣдъ очитѣ Ми и избрахте онова, каквото Ми бѣше негодно.

Иер. 7 : 13....Азъ ви говорихъ отъ ранно утро, а вие не слушахте, и викахъ ви, а вие не отговаряхте.

Мат. 22 : 14....Мнозина сж звани, а малцина избрани.

Римл. 10 : 16....Не всички послушаха благовѣстието. Защото Исаия казва: „Господи, кой повѣрва на това, що е чулъ отъ насъ?“ Ис. 53 : 1; Иоан. 12 : 38.

То радва светнитѣ.

Пс. 109 : 3. Въ деня на Твоята сила народътъ Ти е готовъ съ свето благолѣпие; изъ утроба прѣди денница като роса е Твоето рождение.

Дѣян. 13 : 48. (Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: Господъ тѣй ни заповѣда: „поставихъ Те за свѣтлина на езичниците, да бждешъ за спасение до край-земя“.) Езичниците, като слушаха *това*, радваха се и прославяха словото Господне и повѣрваха всички, които бѣха отредени за вѣченъ животъ. Ис. 42 : 6.

1 Кор. 1 : 24. (Ние проповѣдваме Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазнь, а за елини безумство,) пкъ за самитѣ призвани, както иудеи тѣй и елини — Божия сила и Божия прѣмждрость.

Светнитѣ го добиватъ чрѣзъ Божиата благодать.

Гал. 1 : 15....Когато Богъ, Който ме избра отъ утробата на майка ми и ме призва чрѣзъ благодатьта Си, благоволи (да открие въ мене Своя Синъ, — азъ веднага се не съвѣтвахъ съ плътъ и кръвъ).

2 Тим. 1 : 9. (Не се срамувай отъ страданията на Господа нашего Иисуса Христа,) Който ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена.

Чрѣзъ Неговата любовь.

Ос. 11 : 1, 4....Когато Израилъ бѣше младъ, Азъ го обичахъ и отъ Египетъ извикахъ сина Си. Влѣчахъ ги съ човѣшки връзки, съ връзки на любовь, Азъ бѣхъ за тѣхъ като такъвъ, който сваля хомота отъ челюститѣ имъ. и кротко имъ храна подлагахъ.

То е за грѣшницитѣ. Води къмъ покаяние.

Мат. 9 : 13. [Иисусъ имъ (на фарисеитѣ) рече:] идете и се научете, що значи: „милость искамъ, а не жертва“. Защото не съмъ дошълъ да призова праведници, а грѣшници къмъ покаяние. Марк. 2 : 17; Лук. 5 : 32.

1 Тим. 1 : 15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Иисусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които пръвъ съмъ азъ.

Приема се отъ вѣрещитѣ.

Иоан. 10 : 27. Моитѣ овци слушатъ гласа Ми, и Азъ ги познавамъ, и тѣ вървятъ подирѣ Ми.

Чръзъ Божие прѣдопрѣдѣление.

Римл. 8:27—29....Оня, Който изпитва сърдцата, знае, каква е мисълъта на Духа, понеже *Тоя* по *волята* на Бога ходатайствува за светиитѣ. При това знаемъ, че на ония, които любягъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро; защото, които Той е прѣдузналъ, *тѣхъ* е прѣдопрѣдѣлилъ да *бждатъ* сходни съ образа на Сина Му, та Той да бжде първороденъ между многото братя.

Римл. 9:11....Доклѣ не бѣха се още родили (синоветѣ на Ревека) и не бѣха направили нищо добро или лошо (за да се знае, че Божие рѣшение въ избора *зависи* не отъ дѣла, а отъ Призоваващия), (бѣше ѱ казано: „по-голѣмиятъ ще робува на по-малкия.“)

Римл. 9:23, 24. (*Какво отъ туй*)...ако *Той*, за да яви богатството на Своята слава надъ *нѣкои* сждове на милосърдие, приготвени *отъ Него* за слава, *помилива* насъ, които Той призва не само отъ иудеи, но и отъ езичници?

То е: неизмѣняемо.

Римл. 11:29....Божие дарове и призванието сж неотмѣнни.

1 Сол. 5:24. Вѣренъ е Оня, Който ви призовава, Който и ще стори *това*.

Небесно.

Фил. 3:14. Тичамъ къмъ цѣлтъ — къмъ наградата на горното отъ Бога призвание въ Христа Исуса.

Евр. 3:1....Братя свети, участници въ небесното звание, разберете пратеника и първосвещеника на нашето вѣроизповѣдание, Исуса Христа.

За съобщение съ Христа.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чръзъ Когото сте призвани за общение съ Сина Му Исуса Христа, Господа нашего.

Къмъ свобода.

Гал. 5:13. Къмъ свобода сте призвани вие, братя; само че свободата ви да не служи като поводъ да *угаждате* на плъттъта, но съ любовъ си услужвайте единъ другиму.

За миръ.

1 Кор. 7:15....За миръ ни е повикалъ Богъ.

Кол. 3:13. (Облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиренномъдрие, кротость, дълготърпѣние,) като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако *нѣкой* има противъ *нѣкого* оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие.

Къмъ светостъ.

Римл 1:7. Благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани свети.

1 Кор. 1:2. На църквата Божия въ Коринтъ, на осветенитѣ въ Христа Исуса, на призванитѣ свети, заедно съ всички ония, които призоваватъ името на Господа нашего Исуса Христа на всѣко мѣсто, у *тѣхъ* и у насъ — (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа).

1 Сол. 4:7....Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ.

1 Петр. 1:15....По примѣра на призовалия васъ Светия и вие сами бждете свети въ всички постжпки.

Къмъ примирение съ Бога.

Ис. 27:5. [Ако нѣкой Ми покаже *въ него* (обичното Ми лозе) тръни и бодили, ще дигна противъ него война, ще го изгоря съ сѣмъ,—] освѣнъ ако прибѣгне къмъ защитата Ми и склучи миръ съ Мене. Тогава нека склучи миръ съ Мене.

2 Кор. 5:20....Молимъ *ви* отъ име Христово: примирете се съ **Бог**!

Къмъ еднаква надежда.

Еф. 1:18. (Богъ на Господа нашего Иисуса Христа)...да просвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете, въ що състои надеждата на тия, които сж призвани отъ Него, какво е богатството на славното Негово наслѣдство за светиитѣ.

Еф. 4:4. Едно тѣло сте и единъ духъ, както сте и призвани къмъ една надежда на вашето звание.

Съ слава и свѣршенство.

2 Петр. 1:3....Божествената Негова (на Христа) сила ни е подарила всичко потрѣбно за животъ и благочестие, чрѣзъ познаване Оногова, Който ни е призвалъ съ Своята слава и свѣршенство.

За вѣчна слава.

1 Петр. 5:10....Богъ на всѣка благодать, Който е призвалъ васъ за вѣчната Си слава въ Иисуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви освѣршенствува, утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Къмъ вѣчно наслѣдие.

Евр. 9:15....Затова *Той* (Христосъ) е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстжпленията прѣзъ първия завѣтъ, призиванитѣ да получатъ обѣщането вѣчно наслѣдство.

Къмъ царство и слава.

1 Сол. 2:12. (Знаете, че всѣкиго отъ васъ, както баща дѣцата си,) *ние* подканяхме, молѣхме и убѣждавахме да постжпва достойно за Бога, Който ви призва въ Своео царство и слава.

За вѣченъ животъ.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дръжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

Коио сж призвани, тѣ сж и оправдани.

Римл. 8:30....Коио е прѣдопрѣдѣлилъ, тѣхъ и призвалъ; и коио е призвалъ, тѣхъ и оправдалъ; а коио е оправдалъ, тѣхъ и прославилъ.

Да постжпваме достойно за него.

1 Кор. 7:17....Нека всѣкой да постжпва тѣй, както му е опрѣ-

дѣлилъ Богъ, както го е призвалъ Господь. Тѣй поржчвамъ по всички църкви.

Еф. 4:1....Азъ, окованикъ за Господа, моля ви да постъпвате достойно за званието, за което сте призвани.

2 Сол. 1:11. За това се и молимъ винаги за васъ, да ви направи Богъ нашъ достойни за званието и да изпълни съ сила всѣко желание на благостъ и всѣко дѣло на вѣрата.

Да не ожесточаваме сърдцата си, когато Богъ призовава.

Пс. 94:7, 8....Той е Богъ нашъ, и ние сме народъ отъ Неговото паство и овци подъ Негови ржцѣ. О, да бѣхте сега послушали Неговия гласъ: „не ожесточавайте сърдцето си, както въ Мерива, както въ деня на изкушението въ пустинята“. Евр. 3:7, 8; Евр. 4:7.

Блажени, които сж призвани.

Откр. 19:9. Тогава *Ангелътъ* ми каза: напиши: блажени сж поканенитѣ на свадбената вечеря на Агнеца. Каза ми още: тия сж истински думи Божии.

Да уякчаваме званието си.

2 Петр. 1:10....Братя, *още* повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ: това като вършите, никога нѣма да погрѣшите.

Божие призвание:

На Израиля.

Ис. 43:1....Сега тѣй казва Господь, Който те е сътворилъ, Иакове, и Който те е устроилъ, Израилю: не бой се, защото Азъ те изкупихъ, нарекохъ те по името ти; ти си Мой.

Ис. 45:4. Заради Иакова, Моя рабъ, и Израиля, Моя избранникъ, Азъ те нарекохъ по име, почетохъ те, ако и да Мене не познаваше.

Ис. 48:12, 15. Чуй Ме, Иакове и Израилю, повиканъ отъ Мене: Азъ съмъ сжщиятъ, Азъ съмъ първиятъ и Азъ—последниятъ. Азъ, Азъ казахъ, и го повикахъ; Азъ го доведохъ, и пжтътъ му ще бжде благополученъ.

Дѣян. 2:39. (Петъръ имъ рече:)...За васъ е обѣщанието, за вашитѣ дѣца и за всички далечни, които би призовалъ Господь, Богъ нашъ.

На езичницитѣ.

Ис. 43:6, 7. На сѣвера ще кажа: дай; и на юга: не задържай; води синоветѣ Ми отдалечъ и дѣщеритѣ Ми—отъ краищата земни, всѣкиго, който се нарича съ Мое име, когото съмъ сътворилъ за Моя прослава, образувалъ и устроилъ.

Дѣян. 9:15....Господь му (на Анания) каза: иди (на улицата, която се нарича Права), защото той (Савелъ) Ми е избранъ сждъ, за да понесе името Ми прѣдъ народи, царе и синове Израилеви.

Дѣян. 26:17. [Азъ (Савелъ) рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ. Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото-ще ти открия,) като те отнимамъ отъ народа *иудейски* и отъ езичницитѣ, при които те пращамъ сега, (да отворишъ очитѣ имъ)

Римл. 9:26. „И на онова мѣсто, дѣто имъ е казано: вие сте не Мой народъ, тамъ ще бждатъ наречени синове на живия Богъ“. Ос. 1:10.

Частно на Неговитѣ пророци и апостоли.

Ис. 51:2. Погледнете на Авраама, вашия отецъ, и на Сара, която ви е родила; защото Азъ повикахъ него едничкия и го благословихъ и го размножихъ.

Иер. 1:5. (Биде къмъ мене слово Господне:) прѣди да те образувамъ въ утробата, Азъ те познахъ, и прѣди да излѣзешъ изъ утробата, осветихъ те: поставихъ те пророкъ на народитѣ.

Марк. 3:13... Възкочи (се) на планината и повика при Себе Си, които Самъ искаше; и дойдоха при Него.

Малцина сж достойни за него.

Мат. 7:14... Тѣсни сж вратата и стѣсненъ е пжтьтъ, който води въ живота, и малцина ги намиратъ. Мат. 20:16; Мат. 22:14.

Изясненнето му.

Притч. 8:3, 4. Тя (прѣмждростѣта) вика прѣдъ портитѣ при входа на града, при входа на вратата: „къмъ васъ, люде, викамъ, и къмъ синоветѣ човѣшки е моятъ гласъ!“

Конто го отхвърлятъ, осждени сж на слѣпота.

Ис. 6:9. Тогава Той (Господъ) рече: иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете, и не ще разумѣте, и съ очи ще гледате—и не ще видите.

Дѣян. 28:24—27. Едни се убѣждаваха отъ думитѣ му, а други не вѣрваха. Понеже бѣха несъгласни помежду си, тѣ взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ имъ каза тия думи: добрѣ е рекълъ Духъ Свѣтій на отцитѣ ни чрѣзъ пророкъ Исаия, говорейки: „иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете, и нѣма да разберете, съ очи ще гледате, и нѣма да видите, защото сърдцето на тия човѣци е закоравѣло, и съ уши мжно слушатъ, и затворили сж очитѣ си, за да не би нѣкакъ съ очи да видятъ и съ уши да чуютъ, и съ сърдце да разбератъ, та да се обѣрнатъ, и ги изцѣря“.

Римл. 11:8—10. (Израиль не получи онова, що търсѣше; избранитѣ пкъ получиха, а другитѣ се ожесточиха,) както е писано: „Богъ имъ даде духъ на безчувствие, очи—да не виждатъ и уши—да не чуватъ дори до днешенъ день“. И Давидъ казва: „трапезата имъ да бжде тѣмъ примка, клопка, прѣпънка и от плата; да потъмнѣятъ очитѣ имъ, за да не виждатъ, и грѣбнака имъ прѣвий завинаги“.

Измамятъ се и загинватъ.

Ис. 66:4 ...Азъ ще употрѣбѣя тѣхната измама и ще направя върху имъ това, що е за тѣхъ ужасно; защото викахъ—и нѣмаше кой да отговаря, говорихъ—и тѣ не слушаха, а вършеха зло прѣдъ очитѣ Ми и избираха, каквото Ми бѣше негодно.

2 Сол. 2:10, 11. (Господъ Исусъ ще убие съ духа на устата Си *тогова*, чието явяване, по дѣйствие на сатаната, е)...съ всѣко неправедно прѣлѣстяне ония, които загинватъ, за дѣто не сж приели любовѣта на истината за свое спасение. И за това Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ на лѣжата.

Лишаватъ се сами отъ Божието благоволение.

Иер. 26 : 4—6....Речи имъ: тъй казва Господь: ако Ме не послушате, и не ходите по Моя законъ, който съмъ ви далъ, и не внимавате въ думитъ на Моитъ раби—пророцитъ, които пращамъ при васъ, пращамъ ги отъ ранно утро, и които вие не слушате,—то съ тоя домъ ще направя сжщото, каквото—съ Силомъ, и тоя градъ ще прѣдамъ за проклетие на всички земни народи.

Иез. 3: 26....Азъ ще прилѣпя езика ти (сине човѣшки) о небцето ти, и ще онѣмѣешъ и не ще имъ бждешъ изобличителъ, защото тѣ сж домъ размиренъ.

Иез. 12 : 2, 3. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! ти живѣешъ всрѣдъ размиренъ домъ; тѣ иматъ очи да виждатъ, а не виждатъ; тѣ иматъ уши да слушатъ, а не слушатъ; защото тѣ сж домъ размиренъ. А ти, сине човѣшки, приготи си нужното за прѣселване и срѣдъ день прѣсели се прѣдъ очитъ имъ, прѣсели се отъ твоето мѣсто на друго мѣсто прѣдъ очитъ имъ; може-би, тѣ ще разбератъ, макаръ и да сж домъ размиренъ.

Мат. 10 : 14. Ако...нѣкой не ви приеме и не послуша думитъ ви, като излизате отъ къщата или отъ оня градъ, отърсете праха отъ нозѣтъ си. Марк. 6:11; Лук. 9:5.

Лук. 10 : 10, 11. Въ който...градъ влѣзете и не ви приематъ, излѣзте по стѣгдитъ му и кажете: и праха, полѣпналь по насъ отъ вашия градъ, ви отърсваме; обаче да знаете, че се приближи до васъ царството Божие.

Дѣян. 13 : 46. Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: първомъ вамъ трѣбваше да бжде проповѣдвано словото Божие, но понеже го отхвърляте и намирате сами себе си недостойни за вѣченъ животъ, ето, обръщаме се къмъ езичниците.

Дѣян. 18 : 6....Понеже тѣ (иудеитъ въ Коринтъ) се противѣха и хулѣха, той (Павелъ) си отърси дрехитъ и имъ каза: кръвта ви — върху главитъ ви! Азъ съмъ чистъ; отсега отивамъ при езичниците.

Откр. 2 : 5. (На ангела на ефеската църква напиши:) Помни, прочее, откъдѣ си падналь, и се покай, и върши прѣдишнитъ дѣла; ако ли не, скоро ще ти дойда и отмѣстя свѣтилника ти отъ мѣстото му, ако се не покаешъ.

Излагатъ се на осжждане.

Ис. 28 : 12. Говориха имъ: „ето — покой, дайте покой на отрудения, и ето — успокоение“. Но тѣ не искаха да слушатъ.

Иер. 6 : 16. Тѣй казва Господь: спрете се въ вашитъ пжтища, разгледайте и разпитайте за стародавнитъ пжтища, дѣ е добриятъ пжть, вървете по него, и ще намѣрите покой на душитъ си. Но тѣ рекоха: нѣма да вървимъ.

Иер. 6 : 19. Чуй, земйо: ето, ще напратя върху тоя народъ гибель, плодъ на помислитъ имъ; защото тѣ не слушаха Моитъ думи и Моя законъ отхвърлиха.

Иер. 6 : 30. Ще ги нарекатъ отхвърлено сребро, защото Господь ги отхвърли.

Иер. 13 : 10—14. Тоя негоденъ народъ, който не иска да

слуша думитѣ Ми, живѣе по упорството на сърдцето си и ходи слѣдъ други богове, за да имъ служи и да имъ се кланя, ще бжде като тоя поясъ, който е за нищо негоденъ. Защото, както поясътъ прилепва о кръста на човѣка, така и Азъ прилепихъ къмъ Себе Си цѣлия Израилевъ домъ и цѣлия Иудинъ домъ, казва Господь, за да бждатъ Мой народъ и Моя слава, хвала и украшение, но тѣ не послушаха. Затова, кажи имъ тая дума: тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ: всѣки виненъ мѣхъ се пълни съ вино. Тѣ ще ти кажатъ: нима не знаемъ, че всѣки виненъ мѣхъ се пълни съ вино? А ти имъ кажи: тѣй казва Господь: ето, Азъ ще наситя съ вино до опиване всички жители на тая земя и царетѣ, които седятъ на Давидовия прѣстолъ, свещеници и пророци и всички иерусалимски жители, и ще ги разбия единъ о другъ, бащи и синове заедно, казва Господь; нѣма да пощадя, нѣма да помилувамъ и не ще пожалья да ги изтрѣбя.

Иер. 35:17...Тѣй говори Господь, Богъ Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, Азъ ще напратя върху Иудея и върху всички иерусалимски жители всичкото онова зло, което изрекохъ върху тѣхъ, защото Азъ имъ говорихъ, а тѣ не слушаха, викахъ ги, а тѣ не отговаряха.

Иер. 44:4—6 Азъ пращахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, пращахъ ги отъ рано утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло, което Ми е омразно“. Но тѣ не дадоха ухо и не слушаха, за да се отвърнатъ отъ своето нечестие, да не кадятъ на други богове. И Моята яростъ и Моятъ гнѣвъ се излѣ и се разгорѣ въ градоветѣ на Иудея и въ иерусалимскитѣ улици, и тѣ станаха развалини и пустини, както виждате сега.

Зах. 7:12—14...Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господь Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота. И както Азъ викахъ, а тѣ не чуваха, тѣй и тѣ викаха, пъкъ Азъ не чувахъ, казва Господь Саваотъ. И Азъ ги разпрѣснахъ по всички народи, които тѣ не знаеха, и тая земя запустѣ подиръ тѣхъ, тѣй че никой не ходѣше по нея нито напредъ, нито назадъ, и тѣ обърнаха въ пустиня желаната земя. *Изгубватъ добринитѣ на Евангелието.*

Лук. 19:24. (Благородниятъ човѣкъ — господарь)...рече на присѣдстващитѣ: вземете отъ него (лукавия рабъ) мината и я дайте на тогова, който има десетъ мини.

Отхвърлятъ се отъ Бога.

Притч. 1:24—30. (Прѣмждростъта говори своята рѣчь:) „Азъ викахъ, а вие не послушахте; простирахъ ржка, но нѣмаше кой да внимава; и вие отхвърлихте всички мои съвѣти, и избличенията ми не приехте. Затова и азъ ще се насмѣя на вашата гибель; ще се порадвамъ, кога ви ужасъ нападне, кога ви нападне ужасъ като буря, и бѣда като вихъръ мине надъ васъ, кога ви постигне скърбъ и утѣснение. Тогава ще ме викатъ, и азъ не ще чуя; отъ сутринъ ще ме дирятъ, и не ще ме намѣрятъ. Задѣто намразиха знанието и не избраха за себе си страха Господенъ; задѣто не приеха моя съвѣтъ и прѣзрѣха всичкитѣ ми избличения“.

Иер. 7:28, 29. Тогава имъ кажи: ето народъ, който не слуша гласа на Господа, своя Богъ, и не приема поука! Нѣма у тѣхъ истина, тя е отнета отъ устата имъ. Острижи косата си и я хвърли, и надай плачъ по планинитѣ, защото Господь отхвърли и остави рода, *който навлѣче гнѣва Му.*

Ос. 9:17. Ще ги отхвърли моятъ Богъ, защото тѣ Го не послушаха, и ще бждатъ скитници между народитѣ.

Ожесточаватъ се.

Иер. 5:3. О, Господи, Твоитѣ очи не сж ли *обърнати* къмъ истината? Ти ги поразявашъ, а тѣ не усѣщатъ болка; Ти ги изтрѣбвашъ, а тѣ не искатъ да се вразумятъ; направили сж лицата си по-твърди отъ камъкъ — не искатъ да се обърнатъ.

Иоан. 12:38—40. (Ако и да бѣ направилъ Той толкова чудеса прѣдъ тѣхъ, тѣ пакъ не вѣрваха въ Него,) за да се сбждне казаното отъ пророкъ Исаия слово: „Господи, кой повѣрва на това, що е чуль отъ насъ? И кому се откри мишцата Господня?“ Тѣ затова не можаха да вѣрватъ, защото Исаия още е рекълъ: „Тѣзи люде ослѣпиха очитѣ си и вкамениха сърдцата си, та съ очи да не видятъ и съ сърдце да не разумѣятъ и да се не обърнатъ, за да ги изцѣря“.

Осждени сж.

Иоан. 12:48. Който отхвърля Мене и не приема думитѣ Ми, има кой да го сжди: словото, що казахъ, то ще го сжди въ послѣдния день.

Евр. 2:1—3. Затова трѣбва да бждемъ особено внимателни къмъ онова, що сме чули, та да не би нѣкакъ да отпаднемъ. Защото, ако изреченото чрѣзь Ангели слово излѣзна вѣрно, и всѣко прѣстѣпление и непослушание получи праведна отплата, какъ ние ще избѣгнемъ, ако занемаримъ такова велико спасение, което, бидейки отначало проповѣдвано отъ Господа, ни се удостовери отъ ония, които го бѣха чули *отъ Него?*

Евр. 12:25. Гледайте, да не отбѣгвате Оногова, Който говори. Защото, ако не останаха *ненаказани* ония, що отказаха да слушатъ оногова, който говорѣше на земята, колко повече ние, които се отвръщаме отъ Оногова, Който *говори* отъ небесата.

Ще се погубятъ.

Притч. 29:1. Човѣкъ, който, бидейки изобличаванъ, остава твърдоглавъ, неочаквано ще се съкруши, и не ще има *за него* изцѣление.

Божие то призвание е изобразено въ притчи.

Притч. 9:1—6. Прѣмъдростъта си съгради домъ, издѣла седемътѣхъ му стълба, закла жертва, размѣси виното си и приготви трапезата си; проводи слугитѣ си да възвѣстятъ отъ градскитѣ височини: „който е неразуменъ, да свърне тука!“ И на малоумнитѣ тя каза: „дойдете, яжте хлѣба ми и пийте виното, което съмъ размѣсила; оставете неразумието, и ще живѣете; ходете по пята на разума“.

Мат. 22:2—13. Царството небесно прилича на човѣкъ царь, който направи свадба на сина си и разпрати слугитѣ си да по-

викатъ поканенитѣ на свадбата; а тѣ не искаха да дойдатъ. Пакъ изпрати други слуги, като рече: кажете на поканенитѣ: ето, приготвихъ моя обѣдъ; юнцитѣ ми и каквото е угоено сж заклани, и всичко е готово; дойдете на свадбата. Но тѣ прѣнебрѣгнаха и отидоха, кой на нива, кой по търговия; други пъкъ хванаха слугитѣ му, поругаха ги и убиха. Като чу за това царьтъ, разгнѣви се, изпрати войскитѣ си, та погуби ония убийци и изгори града имъ. Тогава казва на слугитѣ си: свадбата е готова, ала поканенитѣ не бѣха достойни. Затова идете по кръстопжтищата и, колкото души намѣрите, поканете ги на свадбата. И като излѣзоха тия слуги по пжтищата, събраха всички, колкото намѣриха—и лоши, и добри; и напълни се свадбениятъ домъ съ много сътрапезници. Царьтъ, като влѣзе да види насѣдалитѣ, съгледа тамъ едного, който не бѣ облченъ въ свадбарска прѣмѣна, и каза му: приятелю, какъ влѣзе тукъ, като не си въ свадбарска прѣмѣна? А той мълчеше. Тогава царьтъ рече на слугитѣ: вържете му ржцѣтъ и нозѣтъ, вземете и го хвърлете въ вѣншната тъмница; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зжби. Лук. 14:16—24.

Примѣри:

Авраамъ.

Бит. 12:1...Рече Господь на Аврама: излѣзъ отъ твоята земя, отъ твоя родъ и отъ дома на баща си (та иди) въ земята, която ще ти покажа. Дѣян. 7:3.

Евр. 11:8. Съ вѣра Араамъ, бидейки призоваванъ, послуша да замине за мѣстото, което щѣше да получи въ наслѣдство, и тръгна, безъ да знае, кждѣ отива.

Моисей.

Изх. 3:4. Господь видѣ, че той отива да гледа, и извика къмъ него Богъ изсрѣдъ кжпината и рече: Моисее, Моисее! Той отговори: ето ме (Господи)!

Ааронъ.

Изх. 28:1 (Рече Господь на Моисея, думайки:)...Взemi при себе си изсрѣдъ Израилевитѣ синове твоя братъ Ааронъ и синовецѣ му, за да Ми бждатъ свещеници, а *именно*: Ааронъ, заедно съ Надава, Авиуда, Елеазара и Итамара, Ааронови синове.

Евр. 5:4...Никой се самъ не сдобива съ тая почестъ (на служителъ Божий), освѣнъ оня, който е призванъ отъ Бога, както и Ааронъ.

Самуилъ.

1 Царств. 3:10...Господь дойде, застава и викна, както първия и втория пжтъ: Самуиле! Самуиле! И Самуилъ рече: говори (Господи), понеже Твоятъ рабъ слуша.

Иона.

Ион. 1:1, 2...Биде слово Господне къмъ Иона, синъ Аматиевъ: „стани, иди въ Ниневия, градъ голѣмъ, и проповѣдвай въ него, защото злодѣянията му достигнаха до Мене“.

Ученицитѣ Господни.

Лук. 6:13...Повика ученицитѣ Си и избра отъ тѣхъ дванайсетъ, които и нарече апостоли.

Корнилий.

Дѣян. 10:3—6. Около деветия часъ прѣзъ деня *той* видѣ явно въ видѣние Ангелъ Божий, който влѣзе при него и му рече: Корнилие! А той се вгледа въ него и уплашенъ каза: какво, Господи? *Ангелътъ* му отговори: твоитѣ молитви и твоитѣ милостини възлѣзоха за споменъ прѣдъ Бога. И сега, прати човѣци въ Иония и повикай Симона, нареченъ Петъръ; той е на гости у нѣкой-си усмаръ Симона, чиято къща се намира при морето; той ще ти каже думи, чрѣзъ които ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ.

Лидия.

Дѣян. 16:14....Една богобоязлива жена отъ градъ Тиатиръ, на име Лидия, която продаваше багрени платове, слушаше; и Господъ ѝ отвори сърдцето да внимава на това, що говорѣше Павелъ.

Павелъ.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отреденъ за Божието благовѣстие.

1 Кор. 1:1. Павелъ, призванъ апостолъ Исусъ Христовъ по воля Божия, и братъ Состѣнъ—(на църквата Божия въ Коринтъ—благодать...и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

Примѣри на отказъ отъ Божието призвание:*Израилтянитѣ.*

Ос. 11:2, 7. Викаха ги, а тѣ отбѣгваха отъ лицето имъ; принасяха жертва на Вааловци и кадѣха на истукани. Народътъ Ми упорствува въ отцѣпването *си* отъ Мене, и макаръ да го призоваватъ къмъ възвишено, той се не издига единомушно.

Римл. 10:21. За Израила (Исаия)...казва: „весь-день простирахъ ржцѣтъ Си къмъ народъ непослушенъ и усъртитъ“. Ис. 65:2. *Иерусалимъ.*

Мат. 23:37. Иерусалиме, Иерусалиме, който избивашъ пророцитѣ и съ камъни убивашъ пратенитѣ при тебе! Колко пжти съмъ искалъ да събера чедата ти, както кокошка събира пилцитѣ си подъ крилѣтъ, и не рачихте!

Иоан. 5:40. (Писанията свидѣтелствуватъ за Мене.) Но не искате да дойдете при Мене, за да имате животъ.

Божитѣ дарования.**Всички благословения сж отъ Бога.**

1 Парал. 29:14 (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече):...Кой съмъ азъ, и кой е моятъ народъ, та можахме да пожертвуваме толкова? Но отъ Тебе е всичко, и *полученото* отъ Твоята ржка Ти дадохме.

Плач. Иер. 3:33 Нали отъ устата на Всевишния произлиза злощастие и благополучие?

Иоан. 3:27. Иоанъ отговори и рече: не може човѣкъ да приеме нищо, ако му не бжде дадено отъ небето.

1 Кор. 4:7....Кой те отличава *отъ другитѣ*? Какво имашъ, което да не си получилъ? А щомъ си получилъ, защо се хвалишъ, като да не си получилъ?

Иак. 1:17. Всѣкъ добро даяние и всѣки съвършенъ даръ иде стгорѣ, слизайки отъ Отца на свѣтлинитѣ, у Когото нѣма измѣнение, нито сѣнка отъ промѣна.

2 Петр. 1:3....Божествената Негова (на Христа) сила ни е подарила всичко потрѣбно за животъ и балагочестие, чрѣзь познаване Оногова, Който ни е призвалъ съ Своята слава и съвършенство.

Тѣ сж раздѣлени споредъ Неговата воля.

Екл. 2:26. Той дава мъдрость, знание и радостъ на човѣка, който е добъръ прѣдъ лицето Му; а на грѣшника дава грижи — да събира и трупа, за да го прѣдаде *отпослѣ* ономува, който е добъръ прѣдъ лицето Божие. И това е суета и гонене на вѣтъръ.

Дан. 2:21. „Той промѣнява врѣмена и години, сваля царе и поставя царе, дава мъдрость на мъдри и знание на разумни“.

Римл. 12:6....Понеже, по дадената намъ благодать, имаме разни дарби, то, *имашъ ли* пророчество, *пророчествувай* споредъ вѣрата.

1 Кор. 7:7....Желая всички човѣци да сж като мене; ала всѣки си има своя дарба отъ Бога, единъ — тъй, други — инакъ.

Даватъ се доброволно и избилно.

Числ. 14:8. Ако Господъ е милостивъ къмъ насъ, ще ни въведе въ тая земя и ще ни я даде — тая земя, дѣто тече медъ и млѣко.

Римл. 8:32. Оня, Който и собствения Си Синъ не пощади, а Го отдаде за всички ни, какъ нѣма да ни подари съ Него и всичко?

Духовнитѣ дарования сж: Христосъ.

Ис. 42:6. Азъ, Господъ, Те призовахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя завѣтъ за народа, свѣтлина за езичницитѣ.

Ис. 55:4. Ето, Него дадохъ свидѣтель за народитѣ, вождь и наставникъ на народитѣ.

Иоан. 3:16....Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Иоан. 4:10. Иисусъ ѝ (на самарянката) отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти *сама* би изпросила отъ Него, и *Той* би ти даль вода жива.

Иоан. 6:32, 33....Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: нѣ Моисей ви даде хлѣба отъ небето, а Моятъ Отець ви дава истинския хлѣбъ отъ небето. Защото Божиятъ хлѣбъ е Онзи, Който слиза отъ небето и дава животъ на свѣта.

Римл. 5:15....Дарътъ не е като прѣстжплението. Защото, ако поради прѣстжплението на одного измрѣха мнозина, още повече Божията благодать и дарътъ чрѣзь благодатьта на одного Човѣка, Иисуса Христа, се излѣ прѣизобилно върху многото.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа,) и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плътъ, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

1 Тим. 2:6... (Христосъ Исусъ) отдаде Себе Си сткупъ за всички — нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.

Тит. 2:14... (Исусъ Христосъ) даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Духъ Светий.

Неем. 9:20. (И каза Ездра:) Ти (Господи) имъ (на нашитѣ бащи) даде Твоя благъ Духъ, за да ги поучава, и не отнимаше маната Си отъ устата имъ, па и вода имъ даваше за утоление на жаждата имъ.

Лук. 11:13... Ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отецъ небесний ще даде Духъ Светий на ония, които Му искатъ?

Иоан. 14:16... Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбждва съ васъ во-вѣки.

Дѣян. 2:38... Петъръ имъ рече: покайте се, и всѣки отъ васъ да се кръсти въ името на Исуса Христа, за прошка на грѣхове; и ще приемете дара на Светаго Духа.

Дѣян. 8:20... Петъръ му (на Симона, който правѣше магии) каза: среброто ти да псгине заедно съ тебе, задѣто си помислилъ, че съ пари се добива дарътъ Божий.

Тит. 3:5, 6. Той (Богъ) ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Исуса Христа, нашия Спасителъ.

Евр. 2:4. [Какъ ние ще избѣгнемъ (отплата), ако занемаримъ такова велико спасение, което, бидейки отначало проповѣдвано отъ Господа, ни се удостовери отъ ония, които го бѣха чули отъ Него,] когато Богъ потвърждаваше свидѣтелството имъ съ поличби и чудеса, съ различни сили и съ раздаване дароветъ на Светаго Духа по Своя воля?

Душата на човѣка.

Ис. 57:16... Нѣма вѣчно да вода тжжба, нито до край да се гнѣвя; иначе, ще изнемогне прѣдъ Мене всѣки духъ и всѣко дихание, което съмъ сътворилъ.

Дѣян. 17:23... Ние чрѣзъ Него (Бога) живѣемъ, и се дзимъ, и сществуваме, както и нѣкои отъ вашитѣ стихотворци сж казали: „Неговъ сме и родъ“. (Павелъ).

Благодать

Пс. 83:12... Господь Богъ е слънце и щитъ, Господь дава благодать и слава; Той не лишава отъ блага ония, които ходятъ непорочно.

Римл. 1:7. Благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани свети.

1 Кор. 1:3. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Еф. 3:7... Станахъ служителъ (на благовѣстието) споредъ дара на благодатьта Божия, дадена ми по дѣйствию на Неговата сила.

Иак. 4:6... „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать“. Притч. 3:34; 1 Петр. 5:5.

Мждростъ.

3 Царств. 3:9, 12. (Господь се яви нощемъ Соломону на сънъ; и рече Богъ: искай, каквото *желаешъ* да ти дамъ. Соломонъ каза:) дай, прочее, на Твоя рабъ разумно сърдце, за да сжди Твоя народъ и да различава, що е добро и що е зло; защото, кой може да управлява тоя многоброенъ Твой народъ? (И угодно биде Господу, дѣто Соломонъ поиска това. И Богъ му каза:) ето, Азъ ще сторя по думата ти: ето, давамъ ти мждро и разумно сърдце, тъй че подобенъ на тебе не е имало прѣди тебе, и слѣдъ тебе нѣма да се издигне подобенъ на тебе.

3. Царств. 4:29 ...Богъ даде на Соломона мждростъ, твърдѣ голѣмъ разумъ и обширенъ умъ като пѣсъкътъ на морския брѣгъ.

Притч. 2:6...Господь дава мждростъ; отъ устата Му иде знание и разумъ.

Дан. 2:23. „Славя Те и величая, Боже на отцитѣ ми, задѣто ми дарува мждростъ и сила и ми откри онова, за което Те молихме; защото Ти ни откри дѣлото на царя.“

Лук. 21:15...Азъ ще ви дамъ уста и прѣмждростъ, на която не ще могатъ противорѣчи, нито противостоя всички ваши противници.

1 Кор. 2:12...Ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ това, що ни е дарувано отъ Бога.

Иак. 1:5. Ако ли нѣкому отъ васъ не достига мждростъ, нека проси отъ Бога, Който дава на всички щедро и безъ укоръ, — и ще му се даде.

Покаяние.

Дѣян. 11:18...Богъ и на езичниците даде покаяние за животъ.

2 Тим. 2:25. (Господниятъ рабъ) съ кротостъ да наставлява противниците, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината.

Вѣра.

1 Кор. 3:5, 6. Какво е, прочее, Павелъ? какво е Аполосъ? Не сж ли *тѣ* служители, чрѣзъ които вие повѣрвахте, и то споредъ колкото всѣкому *отъ тѣхъ* Господь е далъ? Азъ насадихъ, Аполосъ поливã, ала Богъ *направи* да израсте

Еф. 1:19...Колко е безмѣрно величието на Неговата (на Бога) мощь въ насъ, които вѣрваме чрѣзъ дѣйствието на крѣпката Му сила.

Еф. 2:8...По благодать сте спасени чрѣзъ вѣрата; и това не е отъ васъ — Божий даръ е.

Фил. 1:29...Вамъ е дарувано заради Христа не само да вѣрвате въ Него, но и да страдате за Него.

2 Петр. 1:1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостолъ Иисусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзъ правдата на Бога нашего и Спасителя Иисуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойностъ вѣра: (благодать вамъ и миръ да изобилва въ познаване Бога и Христа Иисуса, нашия Господь.)

Оправдание.

Римл. 5:16, 17... Дарътъ не е като *осждането*, станало чрѣзь единия човѣкъ, който съгрѣшилъ; защото сжденето за едно прѣстѣпление води къмъ осждане, а дарътъ — отъ много прѣстѣпления къмъ оправдаване. Защото, ако съ прѣстѣплението на единъ човѣкъ смъртъта царува чрѣзь него единия, много повече ония, които приематъ изобилно благодатъта и дара на оправданieto, ще царуватъ въ живота чрѣзь Едного Исуса Христа.
Крѣпость и сила.

1 Парал. 29:12. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Отъ Тебе е и богатство и слава; Ти владичествувашъ надъ всичко, въ Твоя рѣка е и сила и крѣпость, и въ Твоя власть е да въздигнешъ и укрѣпишъ всичко.

Пс. 67:36. Страшенъ си Ти, Боже, въ Твоето светилище, Богъ Израилевъ — Той дава сила и крѣпость на (Свсѣя) народъ. Благословенъ Богъ!

Ново сърдце.

Иер. 32:39... Ще имъ дамъ едно сърдце и единъ пѣтъ, за да се боятъ отъ Мене прѣзь всички дни *на живота*, за тѣхно добро и за добро на дѣцата имъ слѣдъ тѣхъ.

Иез. 11:19... Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плѣтъ. **Иез. 36:26.**

Миръ, тишина.

Иов. 34:29. (Продължи Елиуй и рече:) Дадѣ ли Той тишина, кой може я смути? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ.

Пс. 28:11. Господь ще даде сила на Своя народъ, Господь ще благослови съ миръ Своя народъ.

Мат. 11:28. Дойдете при Менѣ всички отрудени и обрѣменени, и Азъ ще ви успокоя.

Иоан. 14:27. Миръ ви оставямъ; Моя миръ ви давамъ; Азъ ви давамъ не тѣй, както свѣтътъ дава. Да се не смущава сърдцето ви, нито да се плаши.

Утѣха.

2 Сол. 1:7. (Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбяватъ,) а вамъ, оскърбяванитѣ, *да въздаде утѣха* заедно съ насъ, когато Господь Исусъ се яви стъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила.

Слава.

Иоан. 17:22... Славата, която Ми бѣ далъ (Отче), Азъ дадохъ тѣмъ (които си Ми далъ), за да бждатъ едно, както Ние сме едно.

Животъ вѣченъ.

Иоан. 10:28... Азъ имъ давамъ животъ вѣченъ; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ рѣката Ми.

Римл. 6:23... Платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Исуса, нашия Господь.

1 Иоан. 5:11...Свидѣтелството е това, че Богъ ни е дарувалъ животъ вѣченъ; и тоя животъ е въ Неговия Синъ.

Усиновление.

Иоан. 1:12...На всички ония, които Го (Иисуса) приеха, — на вѣрващитѣ въ Неговото име, — даде възможность да станатъ чеда Божи.

Сила, любовь и цѣломъдріе.

2 Тим. 1:7...Богъ не ни е далъ духъ на боязливость, а духъ на сила, любовь и цѣломъдріе.

Царство Божіе.

Лук. 12:32. Не бой се, малко стадо! Понеже вашиятъ Отецъ благоволи да ви даде царството.

Тѣ сж различни.

1 Кор. 12:4. Има различни дарби, ала Духътъ е единъ и сжщъ. **Даватъ се чрѣзь Христа.**

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнь, прие дарове за човѣцитѣ, тѣй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитавати у Господа Бога.

Еф. 4:7, 8...На всѣки единъ отъ насъ благодатъта е дадена по мѣрката на дара Христовъ. Затова е и казано: „като се възкачи на височината, плѣни плѣнь и даде дарове на човѣцитѣ“.

Иоан. 6:27. Трудете се нѣ за храна тлѣнна, а за храна, която прѣбждва до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣческій; защото върху Него е положилъ *Своя* печатъ Отецъ Богъ.

Иан. 14:13, 14...Каквото поискате *отъ Отца* въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина. Ако поискате нѣщо въ Мое име, Азъ ще го направя.

Тѣ сж неотмѣни.

Римл. 11:29...Божиитѣ дарове и призванието сж неотмѣни.

Трѣбва да ги улогрѣбваме за взаимна полза.

1 Кор. 4:1, 2...Нека *всѣкой* човѣкъ ни счита за служители Христови и разпоредници на тайнитѣ Божи; а това, що нататѣкъ се иска отъ разпоредницитѣ, *то е* — всѣки отъ тѣхъ да се окаже вѣренъ.

1 Тим. 4:14. Не занемаряй дарбата, която е въ тебе и ти бѣ дадена чрѣзь пророчество съ възлагане *върху ти* ржцѣтъ на свещенството.

1 Петр. 4:10. Служете единъ другиму, всѣки съ оная дарба, каквата е приелъ, като добри разпоредници на многоразличната Божия благодать.

Трѣбва да се молимъ, за да ни се дадатъ.

Мат. 7:7. Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намѣрите; хлопайте, и ще ви се отвори.

Иоан. 16:23, 24...Истина, истина ви казвамъ: каквото и да поискате отъ Отца въ Моя име, ще ви даде. Досега нищо не сте искали въ Моя име; искайте, и ще получите, за да бжде радостъта ви пълна.

Комуто много е дадено, много и ще се иска.

Лук. 12:48....Отъ всъкиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е позѣрено, отъ него повече ще се изисква.

Който има, нему ще се даде още.

Мат. 13:12....Който има, нему ще се даде и ще му се прѣумножи; а който нѣма, и това, що има, ще му се отнеме. Марк. 4:25; Лук. 8:18; Лук. 19:26.

Дарованията ще се взематъ отъ ония, които сж ги употрѣбявали злѣ.

Мат. 21:43....Казвамъ ви, че царството Божие ще се вземе отъ васъ и ще се даде на народъ, който принася плодетъ му. **Трѣбва да ги изповѣдаме.**

Пс. 4:8. Ти изпълни сърдцето ми съ веселие, откакъ у тѣхъ се намножи жито и вино (и елей).

Пс. 20:3. Ти му даде, каквото му сърдце желаше, и молбата на устата му не отхвърли.

Свѣтовнитъ дарования сж: животъ.

Иов. 10:12. (Не Ти ли) животъ и милость ми дарува, и Твоята грижа пазѣше духа ми?

Иов. 33:4. (Отговори Елиуй и каза:) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Ис. 42:5. Тѣй говори Господь Богъ, Който е сътворилъ небесата и тѣхното пространство, Който е разпротрѣлъ земята съ нейнитъ произведения, Който дава дихание на народа, що е на нея, и духъ на ходещитъ по нея. (Азъ, Господь, Те призовахъ въ правда...).

Дѣян. 17:25....Самъ дава на всички животъ и дишане и всичко. (Павелъ).

Храна и облѣкло.

Иез. 16:19....Моя хлѣбъ, който ти давахъ, пшеничното брашно, елей и меда, съ който Азъ те хранихъ, ти ги туряше прѣдъ тѣхъ (оброчищата) въ приятно благоухание; и това стана, казва Господь Богъ,

Ос. 2:8, 9...Тя не знаеше, че Азъ, Азъ ѝ давахъ хлѣбъ, вино и дървено масло и умножихъ ѝ среброто и златото, отъ което направиха *истуканъ* на Ваала. Затова ща взема назадъ хлѣба Си на врѣмето му и виното Си на врѣмето му и ще отнема вълната и лена Си, съ която се покрива голотата ѝ.

Мат. 6:25—33....Казвамъ ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тѣлото си: какво да облѣчете. Душата не струва ли повече отъ храната, и тѣлото отъ облѣклото? Погледнете птицитъ небесни, че не съятъ, нито жьнатъ, нито въ житници събиратъ; и вашиятъ Отець небесенъ ги храни. Не сте ли вие много по-цѣнни отъ тѣхъ? Па и кой отъ васъ съ своята грижа може да придаде на ръста си единъ лакътъ? Защо се грижите и за облѣкло? Взрете се въ полскитъ кринове, какъ растатъ; не се трудятъ, нито предатъ; а казвамъ ви, че нито Соломонъ въ всичката си слава не се е облѣкълъ тѣй, както *всѣки* единъ отъ тѣхъ; и ако полската трѣва, която днесъ я има, а утрѣ

се хвърля въ пещъ, Богъ тѣй облича, колко повече васъ, мало-вѣрци! И тѣй, не се грижете и не думайте: какво да ядемъ, или какво да приемъ, или какво да облѣчемъ? Защото всичко това търсятъ езичниците, и защото вашиятъ небесенъ Отецъ знае, че имате нужда отъ всичко това. Но първомъ търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. Лук. 12:22—31.

Дъждъ и плодоносни врѣмена.

Бит. 27: 28. [Баща му Исаакъ му (на Иакова) рече:] да ти даде Господъ отъ небесната роса и отъ тлъстината на земята, и изобилие на жито и вино.

Лев. 25: 4, 5. (Ако постъпвате споредъ Моитѣ наредби и пактите Моитѣ заповѣди и ги изпълнявате,) ще ви дамъ дъждове, когато потрѣбва, и земята ще даде рожбата си, и полскитѣ дървета ще дадатъ плода си. И вършидбата ще трае у васъ до гроздоберъ, гроздоберътъ ще трае до сѣидба, и ще ядете хлѣба си до насита, и ще живѣете на земята (си) безопасно.

Пс. 64: 10—12. Ти посѣщавашъ земята, утолявашъ жаждата ѝ и обилно я обогатявашъ: потокътъ Божий е пълненъ съ вода; Ти приготвяшъ хранитѣ, понеже тѣй си я устроилъ; напоявашъ браздитѣ ѝ, уравнивашъ буцитѣ ѝ, умекчавашъ я съ дъждовни капки, благославяшъ нейнитѣ израсляци; увѣнчавашъ годината на Твоята благость, и Твоитѣ пжтеки изпускатъ тлъстина.

Ис. 30: 23....Той ще даде дъждъ върху твоето сѣме, съ което ще засѣешъ нивитѣ, и хлѣбъ, що го ражда земята, и той ще бжде изобилень и сочень; стадата ти въ оня день ще пасатъ по широки пасбища.

Дѣян. 14: 17. (Богъ) въ миналитѣ поколѣния остави всички народи да вървятъ по своитѣ пжтища,} макаръ че не прѣставаше да свидѣтельствува за Себе. Си съ благодарѣния, като ни прашаше отъ небето дъждове и плодоносни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселость. (Варнава и Павелъ).

Мждрость.

2 Парал. 1: 12. (Рече Богъ на Соломона:) мждрость и разумъ ти се дава, а богатство, имотъ и слава ще ти дамъ такива, каквито у царетѣ прѣди тебе не е имало, нито ще има слѣдъ тебе.

Миръ.

Лев. 26: 6. Ще дамъ миръ на земята (ви), ще легнете, и никой не ще ви обезпокои, ще пропжда лютитѣ звѣрове отъ земята (ви) и мечъ не ще мине прѣзъ вашата земя.

1 Парал. 22: 9. (Биде къмъ мене слово Господне и ми се каза:) Ето, ще ти се роди синъ: той ще бжде мирень човѣкъ; ще му дамъ спокойствие откъмъ всички околни врагове, затова името му ще бжде Соломонъ. Въ негови дни ще дамъ на Израиля и миръ и спокойствие.

Пс. 147: 3. Утвърдява въ твоитѣ прѣдѣли миръ съ тлъста пшеница те насища.

Изобилне.

1 Парал. 29: 16. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Господи, Боже нашъ! всичко това богатство,

което приготвихме, за да съградимъ домъ на Тебе, на Твоето свето име, е отъ Твоя ржка, и всичко е Твое.

Богатство и блага.

Бит. 24:35. (Авраамовиятъ слуга каза:) Господь благослови твърдѣ много моя господарь, и той стана великъ: Той му даде овци и волове, сребро и злато, слуги и слугини, камили и осли.

Бит. 33:11. (Иаковъ каза на Исава:) приеми дароветѣ ми, които ти съмъ донесълъ, защото Богъ ме е надарилъ и всичко имамъ. Придума го. И той ги взе.

3 Царств. 3:13. (Господь каза на Соломона:) и това, което ти не поиска, Азъ ти давамъ, — и богатство, и слава, тъй че не ще има подобенъ на тебе между царетѣ прѣзъ всички твои дни.

2 Парал. 25:9. Амасия отговори на Божия човѣкъ: а какво да се прави съ стотѣхъ таланта, които дадохъ на израилската войска? Божиятъ човѣкъ каза: Господь може да ти даде повече отъ това.
Свмейство.

Бит. 33:5... Погледна (Исавъ) и видѣ женитѣ и дѣцата и рече: какви ти сж тия? *Иаковъ* отговори: дѣца, които Богъ подари на твоя слуга.

Бит. 48:9. (Видѣ Израилъ синоветѣ Иосифови и попита: кои сж тия?) Отговори Иосифъ на баща си: тия сж синоветѣ ми, които Богъ ми даде тука. (Иаковъ) рече: доведи ги при мене, и азъ ще ги благословя.

Пс 112:9. (Кой е като Господа, Бога нашъ, Който) неплодната настанява вжщи като майка, радваща се за дѣцата! Алилуия!

Пс. 126:3. Ето, наслѣдие отъ Господа сж дѣцата; награда отъ Него е плодътъ на утробата.

Всичко добро.

Пс. 33:11. Лъвчетата бѣдствуватъ и търпятъ гладъ, а ония които дирятъ Господа, не сж лишени отъ никое благо.

1 Тим. 6:17. Наржчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

Като ги употрѣбяваме, да се наслаждаваме отъ тѣхъ.

Екл. 3:13... Ако нѣкой човѣкъ яде и пие, и вижда доброто въ всѣки свой трудъ, това е даръ Божий.

Екл. 5:18, 19. И ако на нѣкой човѣкъ Богъ е далъ богатство и имотъ и му е далъ власть да се ползува отъ тѣхъ; да взима своя дѣлъ и да се наслаждава отъ трудоветѣ си, — това е Божий даръ. Нѣма дълго врѣме да помни той днитѣ на живота си; затова Богъ го и възнаграждава съ сърдечна радостъ.

1 Тим. 4:4, 5... Всѣко творение Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне, шомъ се приема съ благодарение, понеже се осветява чрѣзъ слово Божие и молитва.

Тѣ трѣбва да ни напомниватъ за Бога.

Втор. 8:18... Да помнишъ Господа, твоя Богъ, защото Той ти даде сила да придобивашъ богатство, за да изпълни, както днешъ, Своя завѣтъ, който съ клетва бѣ утвърдилъ на твоитѣ отци.

Давать се на всѣка плѣть.

Пс. 103:27, 28. Всички тѣ отъ Тебе чакать, да имъ дадешъ храната о врѣме. Давашъ имъ — приемать, отваряшъ ржката Си — насищатъ се съ благо.

Пс. 135:25. Дава храна на всѣка плѣть, защото е вѣчна милостъта Му.

Пс. 144:15, 16. Очитѣ на всички се на Тебе уповаватъ, и Ти имъ давашъ тѣхната храна своеврѣменно: отваряшъ ржката Си и насищашъ всичко, що живѣе по благоволение.

Мат. 5:45... Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

1 Тим. 6:13 Наръчвамъ ти прѣдъ Бога, Който всичко животвори, и прѣдъ Христа Исуса, Който засвидѣтелствува доброто изповѣдание прѣдъ Понтия Пилата, (да спазишъ заповѣдта чиста, безукорна, дори до явяването на Господа нашего Исуса Христа).

Да възвѣстяваме за полученитѣ дарования и да благославяме Бога.

2 Царств. 22:36. Ти ми давашъ щита на Твоето спасение, и Твоята милостъ ме възвеличава. (Давидъ).

Пс. 20:4 ...Ти го (царя) срѣщна съ благословии за добро, възложи на главата му вѣнецъ отъ злато.

Пс. 102:2—5. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния. Той прощава всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недъзи; избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милостъ и щедрости; насища съ блага твоео желание: подновява се като на орелъ твоята младостъ.

Ис. 63:7. Ще спомня милоститѣ Господни и славата Господня за всичко, що Господъ ни е дарувалъ, и великата *Негова* благость къмъ дома Израилевъ, която му Той указа по Своето милосърдие и по многото Си щедрости.

2 Кор. 9:15. Да благодаримъ на Бога за неизказания Неговъ даръ.

Еф. 5:20. (Изпълняйте се съ Духъ,) като благодарите винаги за всичко на Бога и Отца, въ името на Господа нашего Исуса Христа.

Кол. 3:15... Миръ Божи да цари въ сърдцата ви; къмъ него сте и призвани въ едно тѣло, затова благодарни бждете.

Да ги просимъ.

Зах. 10:1. Искайте отъ Господа дъждъ въ врѣме благоприятно; Господъ ще блесне съ свѣтковица и ще ви даде обилень дъждъ, всѣкому — злакъ на нива.

Мат. 6:11. Насъщния ни хлѣбъ дай ни днесъ.

Описанието имъ:

Притча за талантитѣ.

Мат. 25:14—30... Той (Синъ човѣчески) ще *постъжни* като човѣкъ, който, тръгвайки за чужбина, повика слугитѣ си и имъ прѣдаде имота си: и одному даде петъ таланта, другиму два, другиму единъ, всѣкому споредъ силата; и веднага отпътува. Който взе петѣтѣхъ таланта, отиде, употреби ги въ работа и спечели други петъ таланта; сжщо тѣй и който взе двата таланта,

спечели и други два; а който взе единия талантъ. отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си. Слѣдъ дълго врѣме докожда господарьтъ на тия слуги и поисква имъ смѣтка. И като пристѣпи оня, който бѣ взелъ петътъхъ таланта, донесе други петъ и казва: господарю, ти ми прѣдаде петъ таланта: ето, азъ спечелихъ съ тѣхъ други петъ. Господарьтъ му рече: хубаво, добри и вѣрни рабе! Въ малко си билъ вѣренъ. надъ много ще те поставя; влѣзь въ радостъта на господаря си. Дойдѣ сѣщо и оня, който бѣ взелъ двата таланта, и рече: господарю, ти ми прѣдаде два таланта: ето, азъ спечелихъ съ тѣхъ други два. Господарьтъ му рече: хубаво, добри и вѣрни рабе! Въ малко си билъ вѣренъ, надъ много ще те поставя; влѣзь въ радостъта на господаря си. Пристѣпи и оня, който бѣ взелъ единия талантъ, и рече: господарю, азъ те знаехъ, че си жестокъ човѣкъ: жънешъ, дѣто не си сѣялъ, и събирашъ, дѣто не си прѣскалъ; и като се уплашихъ, отидохъ, та скрихъ таланта ти въ земята; ето ти твоето. А господарьтъ му отговори и рече: лукави и лѣниви рабе! Ти знаеше, че жъна, дѣто не съмъ сѣялъ, и събирамъ, дѣто не съмъ прѣскалъ; затова трѣбваше паритѣ ми да внесешъ на банкеритѣ, а азъ, като дойдѣхъ, щѣхъ да си прибера своето съ лихва; вземете, прочее, отъ него таланта и го дайте на оногова, който има десетъ таланта; защото всѣкому, който има, ще се даде и прѣумножи, а отъ оногова, който нѣма, ще се отнеме и това, що има; а негодния рабъ хвърлете въ външната тъмнина: тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зѣби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!

Притча за минутѣ.

Лук. 19: 12—27. (Прибави една притча) и рече: нѣкой-си благороденъ човѣкъ заминаваше за далечна страна, да получи за себе си царство и да се върне; и като повика десетъ свои слуги, даде имъ десетъ мини (една мина струвала около 100 лв.) и имъ рече: търгувайте, доклѣ се завърна. Но гражданитѣ му го мразѣха, и изпратиха слѣдъ него пратеници, като казаха: не искаме той да царува надъ насъ. И когато се той завърна, слѣдъ като прие царството, каза да му повикатъ ония слуги, на които бѣ далъ паритѣ, за да узнае, кой какво е припечелилъ. Дойдѣ първиятъ и рече: господарю, твоята мина припечели десетъ мини. И му рече: хубаво, добри рабе; задѣто ти бѣше вѣренъ въ твърдѣ малко, бжди властникъ на десетъ града. Дойде вториятъ и рече: господарю, твоята мина принесе петъ мини. Рече и на тогова: и ти бжди надъ петъ града. Дойде и другъ и рече: господарю, ето твоята мина, която пазѣхъ въ кърпа, понеже се бояхъ отъ тебе, защото ти си жестокъ човѣкъ: взимашъ, което не си турилъ, и жънешъ, което не си посѣялъ. *Господарьтъ* му рече: съ твоитѣ уста ще те сѣдя, лукави рабе: ти знаеше, че съмъ жестокъ човѣкъ, взимамъ, което не съмъ турилъ, и жъна, което не съмъ посѣялъ; тогава, защо не даде паритѣ ми въ банката, та азъ, като дойда, да ги получа съ лихва? И рече на присѣтстващитѣ: вземете отъ него мината и я дайте на тогова, който има десетъ мини. (И му рекоха: господарю, той има десетъ мини!) Защото, казвамъ

ви, всѣкиму, който има, ще се даде, а отъ оногова, който нѣма, ще се отнеме и това, що има; а ония мои врагове, които не искаха да царувамъ надъ тѣхъ, доведете тукъ и посѣчете прѣдъ мене.

Божиитѣ обѣщания.

Сдържатъ се въ светитѣ Писания.

Лук. 1:70—75. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение,) (както възвѣсти прѣзъ устата на Свойтѣ свети отъ вѣка пророци)—спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтѣ на всички, които ни мразятъ; за да прояви *Своята* милость надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ,—клетвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ; за да ни даде, слѣдъ като ни избави отъ ржката на враговетѣ ни, безстрашно да Му служимъ въ светостъ и правда прѣдъ Него, прѣзъ всички дни на живота си.

Дѣян. 13:32, 33....Ние ви благовѣстимъ сега, че обѣщанието, дадено на отцитѣ, Богъ изпълни надъ насъ, тѣхни чеда, като възкреси Иисуса, както и въ втория псаломъ е писано: „Синъ Мой си Ти: Азъ днесъ Те родихъ“. (Павелъ).

Римл. 1:2. (Павелъ, отреденъ за Божието благовѣстие,) което *Богъ* отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, (за Своя Синъ Иисуса Христа, Господа нашего, — благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии.)

Кол. 1:5. (Чухме за вашата вѣра въ Христа Иисуса и за любовта *ви* къмъ всички светии,) при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието, (що прѣдбждва у васъ).

Тѣ сж: *Христосъ.*

2 Царств. 7:13. (Биде слово Господне къмъ Натана: иди кажи на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь: Азъ ще въздигна слѣдъ тебе твоео сѣме, което ще произлѣзе отъ твоитѣ чрѣсла, и ще закрѣпя царството му.) Той ще съгради домъ на името Ми, и Азъ ще утвърдя прѣстола на царството му до-вѣка.

Ис. 42:1—7. Ето, Моятъ Отрокъ, Когото държа за ржка, Моятъ Избраникъ, къмъ Когото благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и Той ще възвѣсти сждъ на народитѣ; нѣма да викне, нито да възвиси гласа Си, и нѣма да даде да Го чуять на улицитѣ; прѣчупена трѣстъ нѣма да строши, и тлѣещъ ленъ нѣма да угаси; ще произвежда сждъ по истина; нѣма да ослабне, нито ще изнемогне, докль на земята не утвърди сждъ, и островитѣ ще се уповаватъ на Неговия законъ. Тѣй говори Господь Богъ, Който е сътворилъ небесата и тѣхното пространство, Който е разпрострѣлъ земята съ нейнитѣ произведения, Който дава дихание на народа, що е на нея, и духъ на ходещитѣ по нея. Азъ, Господь, Те призовахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя завѣтъ за народа, свѣтлина за езич-

ницитѣ, за да отворишъ очитѣ на слѣви, да изведешъ вързаниѣ отъ затворъ и седешитѣ въ тъмнина—отъ тъмница.

Ис. 59:20...Ще дойде Изкупитель за Сионъ и за синоветѣ Иаковови, които сж се отвърнали отъ нечестие, казва Господь.

Ис. 61:1—3. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза да благовѣстя на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници—отваряне на тъмница, да проповѣдвамъ благоприятната Господня година и деня за отмъщение отъ нашия Богъ; да утѣша всички тжгуващи, да възвѣстя на тжгуващитѣ въ Сионъ, че тъмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение, вмѣсто плачь—елей на радость, вмѣсто отпадналь духъ—славна одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за Негова слава.

Иер. 23:5, 6. Ето, настжпватъ дни, казва Господь,—и ще въздигна на Давида праведна Младочка, и ще се въцари Царь, Който ще постжпва мждро и ще върши сждъ и правда на земята. Въ Негови дни Иуда ще се спаси, и Израиль ще живѣе безопасно; и ето—Неговото име, съ което ще Го наричатъ: „Господь—наше оправдание!“

Дан. 9:24, 25. (Мжжъ Гаврииль говори съ мене и рече: „Данииле, сега излѣзохъ, за да те науча да разбирашъ) Седемдесетъ седмици сж опрѣдѣлени за твоя народъ и за светия твой градъ, за да бжде покрито прѣстжплението, да бждатъ запечатани грѣховетѣ и загладени беззаконията, за да бжде доведена вѣчната правда, да бждатъ запечатани видѣние и пророкъ и да бжде помазанъ Светиятъ на светитѣ. И тѣй, знай и разбери: отъ врѣмето, кога излѣзе заповѣдь за възстановяване на Иерусалимъ до Христа Владика сж седемъ седмици и шейсетъ и двѣ седмици; и ще се върне *народътъ*, и отново ще се съградятъ улици и стѣни, но въ усиленн врѣмена.“

Мих. 5:2. И ти, Витлееме ѳфратовъ, малкъ ли си между хилядитѣ Иудини? отъ тебе ще Ми излѣзе Оня, Който грѣбва да бжде Владика въ Израильа и Чийто производъ е отъ край-врѣме, отъ вѣчни дни.

Дѣян. 13:23. Отъ неговото (на Давида) *именно* потомство Богъ по обѣщание въздигна Израильо Спасителя Иисуса. (Павель).

Римл. 1:1—3. Павель, рабъ на Иисуса Христа, призванъ апостоль, отреденъ за Божието благовѣстие, което *Богъ* отъ понапрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синь (роденъ по плоть отъ Давидово сѣме) (— благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани свети).

Духъ Светий.

Ис. 44:3...Ще излѣя вода върху жедуващето, и потоци върху изсъхналото; ще излѣя духа Си върху твоето племе и благословението Си — върху твоитѣ потомци.

Иез. 36:27...Ще вложа въ васъ Моя Духъ и ще направя да ходите по Моитѣ заповѣди, да пазите и изпълнявате Моитѣ наредби.

Иоил. 2:28 29...Ще излѣя отъ Моя Духъ върху всѣка плѣтъ, и ще пророкуватъ синоветѣ ви и дѣщеритѣ ви; старцитѣ ви ще сънуватъ сѣнища, и момцитѣ ви ще виждатъ видѣния. Сѣщо и върху роби и робини въ ония дни ще излѣя отъ Моя Духъ. Дѣян. 2: 17, 18.

Иоан. 7:39. (Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода.) Това (Иисусъ) каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ *даденъ*, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Иоан. 15:25...Кога дойде Утѣшителътъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца. Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтельствува за Мене.

Дѣян. 2:33...Той (Иисусъ), слѣдъ като биде възнесенъ съ Божията десница и прие отъ Отца обѣщанието на Светаго Духа, излѣ това, що вие сега виждате и чувате. (Петъръ).

Еф. 1:13. Чрѣзъ Него (Христа) и вие, като чухте словото на истината — благовѣстието за вашето спасение и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщанието Светий Духъ.

Вѣченъ животъ.

Мат. 25:46...Тия (които сж отъ лѣва страна) ще отидатъ въ вѣчна мѣка, а праведницитѣ — въ животъ вѣченъ.

1 Тим. 4:8...Тѣлесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа обѣщание за сегашния и за бждещия животъ.

Тиг. 3:7. [Той (Богъ) ни спаси по Своята милость чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Спасителъ,] та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.

1 Иоан. 2:25...Това е обѣщанието, което Самъ ни обѣща — вѣчния животъ.

Усиновление.

Иер. 3:19...Казвахъ Азъ: какъ да те причисля къмъ дѣцата и да ти дамъ желаната земя, най-прѣкрасното наслѣдство на много народи? И рекохъ: ти ще Ме наричашъ твой отецъ и не ще отстъпишъ отъ Мене.

Римл. 9:25. „И на онова мѣсто, дѣто имъ е казано: вие сте не Мой народъ, тамъ ще бждатъ наречени синове на живия Богъ.“ Ос. 1: 10.

2 Кор. 6:18. „И ще ви бжда Отецъ, а вие ще бждете Мои синове и дѣщери“, казва Господъ Вседържителъ.

2 Кор. 7:1. И тѣй, възлюбени, имайки такива обѣщания, нека се очистимъ отъ всѣка сквернота на плѣтъта и на духа, като вършимъ свети дѣла съ страхъ Божий.

Упазване отъ зло.

Ис. 43:2. Прѣзъ води ли ще минавашъ, Азъ съмъ съ тебе; прѣзъ рѣки ли — тѣ нѣма да те потопятъ; трѣгнешъ ли прѣзъ огънь, нѣма да се изгоришъ, и пламъкътъ не ще те опърли.

Благословение.

Втор. 1:11. Господь, Богъ на отцитѣ ви, нека ви умножи хиляди пѣти повече, отколкото сте *сега*, и нека ви благослови, както ви бѣ говориль!

Прощение на грѣховеѣ.

Ис. 1:18. Тогава дойдете — и ще отсждимъ, казва Господь. Да бждатъ грѣховеѣ ви и като багрено, — като снѣгъ ще избѣля; да бждатъ червени и като пурпуръ. — като вълна ще избѣля.

Ис. 43:25. Азъ, Азъ Самъ изглаждамъ твоитѣ прѣстѣпленія заради Самого Мене и грѣховеѣ ти не ще спомена.

Иер. 31:34. Нѣма вече да учатъ единъ другиго, братъ—брата и да говорятъ: „познайте Господа“, защото всички, отъ малкъкъ до голѣмъ, сами ще Ме знаятъ, казва Господь, защото ще простя беззаконията имъ, и за грѣховеѣ имъ нѣма вече да си спомня.

Иер. 33:8. Ще ги очистиъ отъ всичкото имъ нечестие, съ което тѣ грѣшиха прѣдъ Мене, и ще простя всичкитѣ имъ беззакония. съ които грѣшиха прѣдъ Мене и отстѣпиха отъ Мене.

Мат. 12:31....Казвамъ ви: всѣки грѣхъ и хула ще се прости на човѣцитѣ; но хулата противъ Духа нѣма да се прости на човѣцитѣ.

Евр. 8:12....„Ще бжда милостивъ къмъ тѣхнитѣ неправди, и за грѣховеѣ и беззаконията имъ нѣма вече да си спомня.“
Евр. 10:17.

1 Иоан. 1:9. Ако изповѣдваме грѣховеѣ си, *Той* е вѣренъ и праведенъ, за да ни прости грѣховеѣ и ни очисти отъ всѣка неправда.

Възраждане (на) сърдцата ни.

Иер. 31:33....Ето завѣтътъ, който ще склуча съ Израилевия домъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа Моя законъ въ вѣтрѣшността имъ и ще го напиша въ сърдцата имъ, и Азъ ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ. **Евр. 8:10.**

Иер. 32:39. И ще имъ дамъ едно сърдце и единъ пѣтъ, за да се боятъ отъ Мене прѣзъ всички дни *на живота*, за тѣхно добро и за добро на дѣцата имъ слѣдъ тѣхъ.

Иез. 11:19, 20. И ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плѣтъ, за да ходятъ по Моитѣ заповѣди, да пазятъ Моитѣ наредби и да ги изпълняватъ; и ще бждатъ Мой народъ, пѣкъ Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ. **Иез. 36:26, 27.**
Второто дохождане Христово.

Мат. 16:27....Ще дойде Синъ Човѣчески въ славата на Отца Си съ Своитѣ Ангели, и тогава ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му.

Мат. 24:30. Тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човѣчески; и тогава ще се разплачатъ всички земни племена и ще видятъ Сина Човѣчески да иде на небеснитѣ облаци съ сила и слава голѣма.

Евр. 9:23. (Както на човѣцитѣ е отредено да умратъ единъ пѣтъ, а слѣдъ това — сждъ,) тѣй и Христоръ, веднажъ като при-

несе Себе Си *въ жертва*, за да отнеме грѣховетѣ на мнозина, втори пътъ, безъ да става жертва за грѣхъ, ще се яви на ония, които Го очакватъ за спасение.

2 Петр. 3 : 4. (Въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вървятъ по своитѣ си похоти) и казватъ: дѣ е обѣщанието за Неговото пришествие? Защото, откакъ бацитѣ ни починаха, всичко си стои тъй, както отъ начало на творението.

Славното възкресение.

Лук. 20 : 35, 36....Ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ и възкресението отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ, и да умратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божии.

Иоан. 5 : 29....Коиито сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

Иоан. 6 : 39....Волята на Отца, Който Ме е пратилъ, е тая: отъ всичко, що Ми е далъ, да не погубя нищо, а да го възкрѣся въ послѣдния день.

Фил. 3 : 20, 21....Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа, Който ще прѣобрази унизеното наше тѣло тъй, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрѣзъ която Той може и да покорява на Себе Си всичко.

Царство небесно.

Мат. 25 : 34. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете вие, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създаение мира.

Лук. 6 : 20....Той, като подигна очи къмъ ученицитѣ Си, казваше: блажени вие, бѣдни духомъ, защото ваше е царството Божие.

2 Тим. 4 : 18. Господь ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своего небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

2 Петр. 1 : 11. (Залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ,) защото тъй ще ви се даде свободенъ входъ въ вѣчното царство на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа.

Вѣчна слава.

Дан. 12 : 3....Разумнитѣ ще сияятъ като свѣтилата на твърдата, и ония, които сж обърнали мнозина къмъ правда — като звѣздитѣ, во-вѣки, завсѣкога“.

Мат. 13 : 43. Тогава праведнитѣ ще блеснатъ като слънце въ царството на Отца Си...

Римл. 8 : 18....Мисля, че страданията на сегашното врѣме не сж нищо *въ соавнение* съ оная слава, която ще се яви въ насъ.

Кол. 3 : 4....Кога се яви Христосъ, вашиятъ животъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

2 Тим. 2 : 10....Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Иисуса съ вѣчна слава

Вѣчно наслѣдство.

Ефес. 1 : 18. (Богъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отець на славата, да ви даде духъ на прѣмждрость и откровение, за да

Го познаете,) и да просвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете, въ що състои надеждата на тия, които сж призвани отъ Него, какво е богатството на славното Негово наслѣдство за светиитѣ.

Кол. 3:24. (Всичко, що вършите, вършете отъ душа, като за Господа, а не за човѣци,) знаейки, че като награда отъ Господа ще получите наслѣдство, понеже на Господа Христа служите.

Евр. 9:15....Затова *Той* е ходатай на новѣ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, станала за изкупване отъ прѣсгжпленията прѣзь първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

1 Петр. 1:3, 4. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзь възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда, за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣхва, съхранено на небесата за васъ.

Ново небе и нова земя.

Ис. 65:17....Ето, Азъ творя ново небе и нова земя, и прѣдишнитѣ нѣма вече да се споменуватъ, нито на умъ ще дойдатъ.

Ис. 66:22....Както новото небе и новата земя, които Азъ ще сътворя, ще бждатъ винаги прѣдъ лицето Ми, казва Господь, тѣй ще прѣбжде и сѣмето ви и името ви.

Аг. 2:6....Тѣй казва Господь Саваотъ: още единъ пжтъ, — и ето, скоро ще бжде, — ще потреса небе и земя, море и суша. **Евр. 12:26.**

2 Петр. 3:13....Ние, споредъ обѣщанието *Му*, очакваме ново небе и нова земя, на които обитаватъ правда.

Влизане въ успокоение.

Иис. Нав. 22:4 (Тогави Иисусъ повика Рувимовото и Гадовото *колѣно* и Манасиевото полуколѣно и имъ каза:) сега Господь, Богъ вашъ, успокои братята ви, както имъ бѣ говорилъ; и тѣй, върнете се и си идете въ шатритѣ, въ земята на вашето владѣние, която ви даде Моисей, рабъ Господень, отвждъ Иорданъ.

Ис. 57:2. Той (празедникътъ) отива въ миръ: които ходятъ по правия пжтъ, ще почиватъ на леглата си.

Евр. 4:1. Нека, прочее, се страхуваме, да не би, като *ни* е оставено обѣщание да влѣземъ въ Неговото покоище, нѣкой отъ васъ да се яви закѣснѣлъ.

Евр. 4:9 Прочее, за Божия народъ *още* остава почивка сжботна. *За тѣлесния животъ.*

Пс. 33:10, 11. Бойте се отъ Господа, (всички) Негови свети, защото нѣма оскъждность у ония, които *Му* се боятъ. Лъвчетата бѣдствуватъ и търпятъ гладъ, а ония, които дирятъ Господа, не сж лишени отъ никое благо.

Мат. 6:25—34...Казвамъ ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тѣлото си, какво да облѣчете. Душата не струва ли повече отъ храната, и тѣлото отъ облѣклото? Погледнете птицитѣ небесни, че не сѣятъ, нито жнѣнатъ, нито въ житници събиратъ; и вашиятъ Отецъ небесенъ ги храни. Не сте ли ви много по-цѣнни отъ тѣхъ? Па и кой отъ васъ съ своята грижа може да придаде на ръста си единъ лакътъ? Защо се грижите и за облѣкло? Взрете се въ полскитѣ кринове, какъ растатъ:

не се трудятъ, нито предатъ; а казвамъ ви, че нито Соломонъ въ всичката си слава не се е облѣкълъ тъй, както *всѣки* единъ отъ тѣхъ; и ако полската трѣва, която днесъ я има, а утрѣ се хвърля въ пещъ, Богъ тъй облича, колко повече васъ маловѣрци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядемъ, или какво да приемъ, или какво да облѣчемъ? Защото всичко това търсятъ езичниците, и защото вашиятъ небесенъ Отецъ знае, че имате нужда отъ всичко това. Но първомъ търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утрѣ, защото утрѣшниятъ день самъ ще се грижи за своето: доста е на *всѣки* день злобата му. Лук. 12:22—31.

Фил. 2:19...Надѣвамъ се въ Господа Исуса наскоро да пратя при васъ Тимотея, та и азъ, като узная какъ сте, да се утѣша духомъ.

Евр. 13:5. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онова, що имате. Защото Самъ *Богъ* е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“. Ис. Нав. 1:5.

За покровителство и помощъ въ бѣдствіята.

Бит. 23:15. [Ето, Господь стои *отгорѣ* на нея (стълбата) и говори (на Иакова):]...Ето, Азъ съмъ съ тебе, и ще те запазя навредъ, кждѣто и да отидешъ; и ще те върна пакъ въ тая земя, защото нѣма да те оставя, доклѣ не изпълня онова, което съмъ ти казалъ.

Втор. 31:8. Самъ Господь ще трѣгне прѣдъ тебе, Самъ ще бже съ тебе, нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави: не бой се и не се ужасявай.

Ис. Нав. 1:5. 9. (Господь каза на Навиновия сичъ Исуса:) Никой не ще устои прѣдъ тебе прѣзъ всички дни на твоя животъ; и както бѣхъ съ Моисея, тъй ще бжда и съ тебе: нѣма да отстѣпя отъ тебе и нѣма да те оставя. Ето, Азъ ти заповѣдвамъ: бжди твърдъ и храбъръ, не се страхувай и не се ужасявай; защото Господь, Богъ твой, е съ тебе навредъ, кждѣто и да идешъ. Евр. 13:5.

Пс. 120:8. Господь ще пази твоето излизане и твоето влизане отсега и до-вѣка.

Ис. 41:10. (Израилю,) не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой; Азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Ис. 41:13...Азъ съмъ Господь, Богъ твой; държа те за твоята десна ржка, казвамъ ти: „не бой се, Азъ ти помагамъ“.

Иер. 1:8. (Биде къмъ мене слово Господне:) Не бой се отъ тѣхъ; защото Азъ съмъ съ тебе, за да те избавямъ, рече Господь.

Иер. 15:20. И ще те направя за тоя народъ силна мѣдна стѣна; тѣ ще воюватъ противъ тебе, ала не ще те надвиятъ, защото Азъ съмъ съ тебе, за да те спасявамъ и избавямъ, каза Господь.

Дадоха се: въ Христа Исуса.

Еф. 3:6. [(Като четете, можете проумѣ, какъ съмъ схваналь-тайната на Христа), която не бѣше възвѣстена на синоветѣ човѣшки отъ прѣдишнитѣ поколѣния, както сега се откри на светитѣ Му апостоли и пророци чрѣзъ Духа Светаго.] *Това стана,*

за да бждатъ езичницитѣ сънаслѣдници, съставящи едно тѣло, и съпричастници на общанието Божие въ Христа Исуса чрѣзъ благовѣстието.

2 Тим. 1:1. Павелъ, апостолъ Исусъ Христовъ по воля Божия, за *възвѣстяване* общанія животъ въ Христа Исуса, (до Тимотея, възлюбено чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Христа Исуса, Господа нашего.)

За Христа.

Гал. 3:16...Общанията бидоха дадени на Авраама и на сѣмето му. Не е казано: „и на сѣмената“, като за мнозина, а като за одного: „и на сѣмето ти“, който е Христосъ.

Гал. 3:19... Защо е *даденъ* законътъ? Той биде прибавенъ поради прѣстѣпленіята, доклѣ дойде сѣмето, къмъ което се отнася общанието, и е прѣдаденъ чрѣзъ Ангели, съ рѣка на посрѣдникъ.

На Адама.

Бит. 3:15. (Рече Господъ Богъ на змията:)...ще всѣя вражда между тебе и жената, и между твоето сѣме и нейното сѣме; то ще те поразява въ главата, а ти ще го жилишь въ петата.

На Ноя.

Бит. 8:21 [Рече (Господъ) Богъ на Ноя:]..Помириса Господъ приятно благоухание, и рече Господъ (Богъ) въ сърдцето Си: нѣма вече да проклинамъ земята заради човѣка, защото помислитѣ на човѣшкото сърдце сж зло още отъ младинитѣ му; и нѣма вече да поразявамъ всичко, що живѣе, както направихъ.

Бит. 9:9. (Рече Богъ на Ноя и на синоветѣ му съ него:) ето, Азъ склучвамъ Моя завѣтъ съ васъ и съ потомството ви подиръ васъ.

На Авраама.

Бит. 12:3. (Рече Господъ на Авраама:) Азъ ще благословя ония, които те благославятъ, и ще прокълна ония, които те зловятъ; и въ тебе ще бждатъ благословени всички земни племена.

Бит. 12:7. И яви се Господъ на Авраама и (му) рече: тая земя ще дамъ на потомството ти. И съгради тамъ (Авраамъ) жервеникъ на Господа, Който му се яви.

Бит. 13:14-17. И рече Господъ на Авраама, слѣдъ като Лотъ се отдѣли отъ н го: дигни очи и стъ мѣстото, дѣто си сега, погледни къмъ сѣверъ и югъ, къмъ изтокъ и западъ; защото цѣлата земя, която виждашь, на тебе ще я дамъ и на потомството ти до вѣка. И ще направя потомството ти като земния пѣськъ: ако нѣкой може изброи земния пѣськъ, ще бжде изброено и твоето потомство; стани, изходи тая земъ на дължъ и на ширъ, защото Азъ на тебе ще я дамъ (и на потомството ти завинаги).

Бит. 17:8. И ще дамъ на тебе и на твоитѣ потомци слѣдъ тебе на земята, по която странствувашь, цѣла Ханаанска земя, за вѣчно владѣние; и ще имъ бжда Богъ.

Бит. 18:10...*Единъ отъ тѣхъ* (тримата мъже) рече: Азъ пакъ ще дойда при тебе (до година) по това врѣме, и жена ти Сарра ще има синъ. А Сарра слушаше при входа на шатрата, задъ него.

Бит. 22:16-18. (Ангель Господень втори пѣтъ викна Авраа-

му отъ небето) и рече: кълна се въ Мене Си, казва Господь, че, понеже ти направи туй нѣщо и не пожали (за Мене) еднипкия си синь, Азъ ще благословя и прѣблагословя, ще размножа и прѣумножа твоео сѣме, както небеснитѣ звѣзди и както пѣска по морския брѣгъ; и твоео сѣме ще завладѣе градоветѣ на враговетѣ си; и ще бждатъ благословени въ твоео сѣме всички земни народи, задѣто послуша гласа Ми.

Бит. 24:7. (Рече Авраамъ на своя слуга:) Господь, Богъ на небето (и Богъ на земята), Който ме взе отъ башиния ми домъ и отъ земята, дѣто съмъ роденъ, Който ми говори и Който ми се кле, думайки: (на тебе и) на потомството ти ще дамъ тая земя,— Той ще изпрати Своя Ангелъ прѣдъ тебе, и ти ще вземешъ оттамъ жена за сина ми (Исаака).

Втор. 34:4....Рече му (на Моисея) Господь: ёто земята, за която се клехъ на Авраама, Исаака и Иакова, думайки: „на твоео сѣме ще я дамъ“; Азъ ти дадохъ да я видишъ съ очитѣ си, ала въ нея ти нѣма да влѣзешъ.

Лук. 1:55 (Рече Мариама: душата ми величае Господа, задѣто взе подъ закрила Израиля, Своя отрокъ, като си спомни милостята,—) както говори на нашитѣ отци, — къмъ Авраама и сѣмето му до вѣка.

Лук. 1:13. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророчувà, казвайки: благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто си спомни светия Си завѣтъ,—) клетвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ

Римл. 4:20, 21. (Авраамъ).. въ общанието Божие се не усъмни чрѣзъ невѣрие, но остана твърдъ въ вѣрата, като въздаде Богу слава, напълно увѣренъ, че Той е силенъ и да изпълни това, що е обѣщаль.

Гал. 3:8....Писанието, като прѣдвиждаше, че Богъ чрѣзъ вѣра оправдава езичниците, отнапрѣдъ благовѣсти на Авраама: „въ тебе ще бждатъ благославяни всички народи“. Бит. 12:3.

Евр. 6:13, 14. Богъ, когато даваше обѣщание на Авраама, понеже нѣмаше никого по-горенъ, въ когото да се закълне закле се въ Себе Си, думайки: „наистина ще те благословя и прѣблагословя, ще те размножа и прѣумножа“. Бит. 2:17.

Евр. 11:8. Съ вѣра Авраамъ, бидейки призоваванъ, послуша да замине за мѣстото, което щѣше да получи въ наслѣдство, и тръгна, безъ да знае, кждѣ отива.

На Агарь.

Бит. 16:10....*Пакъ* ѝ рече Ангелътъ Господень: ще умножа и прѣумножа твоео потомство тѣй, че отъ множество не ще може да се изброи.

Бит. 21:18. (Ангелъ Божий отъ небето извика на Агарь и ѝ рече: що ти е, Агарь? не бой се; Богъ чу гласа на момчето оттамъ, дѣто е то;) стани, дигни момчето и го хвани за ржка, защото Азъ ще произведа отъ него голѣмъ народъ.

На Исаака.

Бит. 26:2—4. Господь му се яви и рече: не отивай въ Египетъ; живѣй въ земята, за която ще ти кажа; постранствувай въ

тая земя; и Азъ ще бжда съ тебе и ще те благословя, защото на тебе и на твоето потомство ще дамъ всички тия земи и ще изпълня клетвата (Си), съ която се клехъ на баща ти Авраамъ; ще умножа потомството ти като небеснитѣ звѣзди, и ще дамъ на потомството ти всички тия земи; ще бждатъ благословени въ твоето сѣме всички земни народи.

На Иакова.

Бит. 28: 13....Ето, Господь стои *отгорѣ* на нея (стълбата) и говори: Азъ съмъ Господь, Богъ на твоя отецъ Авраамъ, и Богъ на Исаака; (не бой се). Земята, на която лежишь, ще я дамъ на тебе и на потомството ти.

Бит. 31: 3. И рече Господь на Иакова: върни се въ земята на отцитѣ си и въ отечеството си; и Азъ ще бжда съ тебе.

Бит. 32: 12. (Господи Боже!) Ти рече: Азъ ще ти правя добро и ще направя като морския пѣсѣкъ твоето потомство, което отъ множество не ще може да се изброи

Бит. 46: 3. *Богъ* рече: Азъ съмъ Богъ, Богъ на баща ти; не бой се да идешъ въ Египетъ, защото тамъ ще произведе отъ тебе голѣмъ народъ.

На Давида.

2 Царств. 7: 11—16 (Биде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Моя рабъ Давида: тъй говори Господь:)...Азъ ще те успокоя отъ всичкитѣ ти врагове. И Господь ти възвѣстява, че Той ще ти въздигне домъ. А кога се навършатъ твоитѣ дни, и ти починаешъ при отцитѣ си, Азъ ще въздигна слѣдъ тебе твоето сѣме, което ще произлѣзе отъ твоитѣ чрѣсла, и ще закрѣпя царството му. Той ще съгради домъ на името Ми, и Азъ ще утвърдя прѣстола на царството му до-вѣка. Азъ ще му бжда баща, и той ще Ми бжде синъ; и ако съгрѣши, ще го накажа съ тояга на мжже и съ удари на синове човѣшки; ала милостята Си нѣма да дигна отъ него, както я дигнахъ отъ Саула, когото Азъ отхвърлихъ прѣдъ лицето ти. И ще бжде непоколебимъ твоятъ домъ и твоето царство до-вѣка прѣдъ лицето Ми, и прѣстолътъ ти ще прѣбжде до-вѣка. 1 Парал. 17:10—14.

Пс. 83: 35—38. „Веднажъ се заклекъ въ светостята Си: ще излъжа ли Давида? Неговото сѣме ще прѣбжде вѣчно, неговиятъ прѣстолъ ще бжде като слънце прѣдъ Мене, на-вѣки ще бжде твърдъ като луната; и вѣренъ е свидѣтельтъ на небесата“.

Пс. 131: 11 Кле се Господь Давиду въ истината, и нѣма да се отрече отъ нея: отъ плода на твоята утроба ще поставя на прѣстола ти.

На Соломона.

3 Царств. 9: 4—7. (Господь повторно се яви на Соломона и му каза:)...Ако ходишь прѣдъ Моето лице, както ходи баща ти Давидъ, съ чисто сърдце и съ правота, изпълнявайки всичко, що съмъ ти заповѣдалъ, и ако пазишь Моитѣ устави и Моитѣ закони, Азъ ще поставя царския ти тронъ надъ Израила до-вѣка, както съмъ казалъ на баща ти Давида, думайки: не ще прѣстане да излиза отъ тебе мжжъ, седещъ на прѣстола Израилевъ. Ако вие и сино-

ветѣ ви отстѣпите отъ Мене и не пазите Моитѣ заповѣди и Моитѣ наредби, които ви съмъ далъ, и тръгнете и почнете да служите на други богове и да имъ се покланяте, Азъ ще изтрѣбя Израилѣ отъ лицето на земята, която му съмъ далъ, и храма, който съмъ осветилъ на Мое име, ще отхвърля отъ лицето Си, и Израилъ ще стане за приказъ и за присмѣхъ у всички народи.

2 Парал. 1:7...Яви се Господь на Соломона и му каза: *искай, каквото желаетъ, за да ти дамъ.*

2 Парал. 7:12. И Господь се яви Соломону нощемъ и му каза: чухъ твоята молитва и Си избрахъ това мѣсто за домъ на жертвоприношения.

На отцитѣ.

Дѣян. 26:6, 7. (Тогава Павелъ прострѣ рѣка и заговори за своя защита)...сега стоя прѣдъ сждъ заради надеждата въ обѣщанието, дадено на отцитѣ ни отъ Бога, което нашитѣ дванайсетъ колѣна се надѣватъ да постигнатъ, служейки усърдно Богу денемъ и нощемъ. За тая надежда, царю Агрипа, ме обвиняватъ иудеитѣ. *На ония, които би призовалъ Богъ.*

Дѣян. 2:39. (Петъръ имъ рече)...За васъ е обѣщанието, за вашитѣ дѣца и за всички далечни, които би призовалъ Господь, Богъ нашъ.

На ония, които се боятъ отъ Него.

Пс. 30:20 Колко много сж у Тебе благата, що пазишь за ония, които Ти се боягъ, и що си приготвилъ за ония, които се уповаватъ на Тебе прѣдъ синоветѣ човѣшки!

Пс. 33:8. Ангелътъ на Господа застава около ония, които Му се боятъ, и ги избавя.

Пс. 84:10. Тѣй, Неговото спасение е близу до ония, които Му се боятъ, за да обитава слава въ нашата земя.

Пс. 102:11, 13...Колкото е високо небето надъ земята, толкова е велика милостъта (на Господа) къмъ ония, които се боятъ отъ Него; както баща милува синове, тѣй и Господь милува ония, които Му се боятъ.

Пс. 113:21. Благославя ония, които се боятъ отъ Господа, малки и голѣми.

Пс. 144:19. Той изпълня желанието на ония, които Му се боятъ, чува тѣхнитѣ вопли и ги спасява.

Пс. 146:11. Господь благоволи къмъ ония, които Му се боятъ, къмъ ония, които се уповаватъ на Неговата милостъ.

Лук. 1:50. (Рече Марямъ: душата ми величае Господа, за дѣто Силниятъ ми стори велико нѣщо, и свето е името Му;) и Неговата милостъ е изъ рѣда въ родъ за ония, които Му се боятъ.

Дѣян. 10:35. (Петъръ проговори и рече: наистина, признавамъ, че Богъ не гледа на лице;) но у всѣки народъ оня, който се бои отъ Него и върви по правда, приятенъ Му е.

Евр. 12:28. И тѣй, *иже*, като приемаме царство непоколебимо, нека пазимъ благодатъта, съ която да служимъ благоугодно Богу съ благоговѣние и страхъ.

На ония, които вѣрватъ на Исуса Христа

Ис. 28:16....Тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ полагамъ на Сионъ въ основата камъкъ, -- камъкъ изпитанъ, краежгъленъ, драгоцѣненъ, здраво утвърденъ: който вѣрва въ него, нѣма да се посрами. Римл. 9:33; 1 Петр. 2:6.

Марк. 16:16. Който повѣрва и се кръсти, ще бжде спасень, а който не повѣрва, ще бжде осжденъ.

Иоан. 1:12... На всички ония, които Го приеха, — на вѣрващитѣ въ Неговото име, — даде възможность да станатъ чедѣ Божии.

Иоан. 3:16—18....Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Еднородень Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ. Зашто Богъ не проводи Сина и на свѣта, за да сжди свѣта, а за да бжде свѣтъгъ спасень чрѣзъ Него, Който вѣрва въ Него, не бива сжденъ, а който не вѣрва, е вече осжденъ, задѣто не е повѣрвалъ въ името на Единородния Синъ Божий.

Иоан. 3:35. Който вѣрва въ Сина, има животъ вѣченъ; който пъкъ не вѣрва въ Сина, не ще види животъ, и гнѣвътъ Божий прѣбждва върху него.

Иоан. 5:24. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ме е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ.

Иоан. 6:40 47 Тази е волята на Оногова, Който Ме е пратилъ: всѣкой, който види Сина и вѣрва въ Него, да има животъ вѣченъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день. Истина, истина ви казвамъ: който вѣрва въ Мене, има животъ вѣченъ.

Иоан. 7:33, 39 Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки стъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ даденъ, понеже Исусъ още не бѣ прославень.

Иоан. 11:25 Исусъ ѣ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животъгъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

Иоан. 16:27... Самъ Отецъ ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ.

Дѣян. 10:43. За Него всички пророци свидѣлствуватъ, че всѣкой, който вѣрва въ Него, ще получи прошка на грѣховетѣ чрѣзъ Неговото име. (Петъръ)

Дѣян. 15:31... Тѣ (Павель и Сила) отговориха (на тъмниния стражаръ): повѣрвай въ Господа Исуса Христа, и ще се спасишь ти и цѣлиятъ ти домъ.

Дѣян. 25:18. (Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишь. Но стани и се изправи на нозѣтъ си; защото Азъ затова ти се ѣ явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онава, що си видѣлъ и каквото ще ти открия, като те отнимамъ отъ народа *иудейски* и отъ езичницитѣ, при които те пращамъ сега,) да отворишь очитѣ имъ за да се обърнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властѣта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да пслучатъ прошка на грѣховетѣ и наслѣдие между осветенитѣ. (Павель)

Римл. 4:5...Ономува, който не работи, а върва въ Оногова, Който оправдава нечестизеца, въртата му се вмѣнява за оправдание.

Римл. 5:1...Бидейки оправдани съ върта, имаме миръ съ Бога, чрѣзь Господа нашего Исуса Христа.

Римл. 10:9...Ако съ устата си изповѣдашъ Господа Исуса, и съ сърдцето си повѣрвашъ, че Богъ Го възкреси отъ мъртвитѣ, ще се спасишъ

Гал. 3:14 (Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона,) та благословиенето Авраамово чрѣзь Христа Исуса да се разпростре върху езичницитѣ, за да получимъ общанія Духъ чрѣзь въртата.

Гал. 3:26...Всички сте синове Божии чрѣзь въртата въ Христа Исуса.

Еф. 2:8...По благодать сте спасени чрѣзь въртата; и това не е отъ васъ — Божий даръ е.

Фил. 3:9. (Всичко считамъ за сметъ, за да придобия Христа,) и да се намѣря въ Него, имайки не своя отъ закона праведность, а *придобивана* чрѣзь върта въ Христа, *сирѣчь* праведность отъ Бога чрѣзь върта.

1 Иоан. 5:1. Всѣкой, който върва, че Исусъ е Христосъ, отъ Бога е роденъ, и всѣкой, който люби Родилия, люби и родения отъ Него.

1 Иоан. 5:13...Писахъ до васъ, върващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вървате въ името на Сина Божий.

На ония, които любятъ Бога.

Пс. 90:14, 15. „Задѣто той Ме възлюби, ще го избавя; ще го защитя, защото позна името Ми. Ще повика къмъ Мене, и ще го чуя; съ него Съмъ въ скърби; ще го избавя и ще го прославя.“

Римл. 8:23...Знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призовани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

На ония, които Го обичатъ.

Изх. 20:6. [Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия думи, като каза: Азъ съмъ Господь, Богъ твой,] ...Който показвамъ милость до хилядно колѣно къмъ ония, които Ме обичатъ и пазятъ Моитѣ заповѣди. Втор. 5:10; Втор. 7:9; Неем. 1:5; Дан. 9:4.

Пс. 68:37. Потомството на рабитѣ Му ще се закрѣпи въ него (Сионъ), и всички, които обичатъ Неговото име, ще се заселятъ въ него.

Пс. 96:10. Вие, които обичате Господа, ненавиждайте злото! Той пази душата на Своитѣ свети; отъ ржката на нечестивцитѣ ги избавя.

Пс. 144:20. Господь пази всички, които Го обичатъ, а всички нечестиви ще изтрѣби.

Ис. 56:6, 7. И синоветѣ на другоплеменницитѣ, които сж се присѣдинили къмъ Господа, за да Му служатъ и да обичатъ името на Господа, да бждатъ Негови раби, — всички, които пазятъ сжботата да я не осквернятъ и здраво се придържатъ о завета Ми, Азъ ще заведа на Светата си планина и ще ги възрадвамъ въ Моя домъ за молитва: всесъжженията имъ и жертвитѣ

имъ ще бждатъ благоприятни върху Моя жертвеникъ, защото Моятъ домъ ще се нарече молитвенъ домъ за всички народи.

1 Кор. 2:9 ...Както е писано: „око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичатъ.“ Ис. 64:4.

Иак 1:12. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи изкушение, защото, слѣдъ като бжде изпитанъ, ще получи вѣнеца на живота, що Господь е обѣщаль на ония, които Го обичатъ.

Иак 2:5. Послушайте, възлюбени мои братя! Нали сиромаситѣ на свѣта избра Богъ да бждатъ богати въ вѣра и наслѣдници на царството, обѣщано отъ Него на ония, които Го обичатъ? *На ония, които пазятъ и изпълняватъ заповѣдитѣ Му.*

Лев. 25:18, 19. Изпълнявайте наредбитѣ Ми, пазете и изпълнявайте законитѣ Ми, и спокойно ще живѣете на земята; и земята ще дава плода си, и ще ядете до нѣсата и спокойно ще живѣете на нея.

Лев. 26:3–5. Ако постъпвате споредъ Моитѣ наредби и пазите Моитѣ заповѣди и ги изпълнявате, ще ви дамъ дъждове, когато потрѣбва, и земята ще даде рожбата си, и полскитѣ дървета ще дадатъ плода си. И вършидбата ще трае у васъ до гроздоберъ, гроздоберътъ ще трае до сѣидба, и ще ядете хлѣба си до нѣсата и ще живѣете на земята (си) безопасно.

Втор. 6:3...Слушай, Израилю, и залѣгай да изпълнишь това (което заповѣда Господь, Богъ твой, да те науча), за да ти бжде добръ, и да се размножите твърдѣ много, както Господь, Богъ на твоитѣ отци, бѣ ти говорилъ, (че ще ти даде) земя, дѣто тече медъ и млѣко...

Втор. 7:12–14. И ако слушате тия закони и ги пазите и изпълнявате, Господь, Богъ твой, ще пази завѣтъ и милость къмъ тебе, както Той се кле на твоитѣ отци, ще те обикне, ще те благослови, ще те размножи и ще благослови плода на утробата ти и плода на земята ти, житото ти, виното ти, дървеното ти масло, раждането отъ едрия ти добитѣкъ и отъ стадата на овцитѣ ти, въ оная земя, за която Той се кле на твоитѣ отци да ти даде; благословенъ ще бждешъ повече отъ всички народи: нѣма да има ни безплоденъ, ни неплодна, нито у тебе, нито между добитѣка ти.

Втор. 11:27. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ днесъ) благословия — ако послушате заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, които ви заповѣдвамъ днесъ.

Втор. 12:28. Слушай и изпълнявай всички дия думи, които ти заповѣдвамъ, за да бжде добръ на тебе и на твоитѣ дѣца слѣдъ тебе во-вѣки, ако вършишь добро и угодно прѣдъ Господа, твоя Богъ.

Втор. 23:1–13. Слѣдъ като прѣминете (отвждъ Иорданъ, въ земята, която Господь, Богъ вашъ ви дава), ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо изпълнявашъ всичкитѣ Му заповѣди, които ти заповѣдвамъ днесъ, то Господь, Богъ твой, ще те постави по-горѣ отъ всички народи на земята; и ще слѣзатъ върху тебе всички тия благословения и ще се изпълнятъ върху тебе, ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ. Благословенъ ще бждешъ въ града и благословенъ на полето. Благо-

словенъ ще бжде плодътъ на твоята утроба, и плодътъ на земята ти, и плодътъ на добитъка ти, и плодътъ на воловетъ ти, и плодътъ на овцитъ ти. Благословени ще бждатъ твоитѣ житници и клѣтове. Благословенъ ще бждешъ, кога влизашъ, и благословенъ — кога излизашъ. Господь ще порази отпръдѣ ти твоитѣ врагове, които възставатъ противъ тебе; по единъ пжтъ ще нахлуятъ тѣ противъ тебе, а по седемь пжтища ще побѣгнатъ отъ тебе. Господь ще ти прати благословение върху твоитѣ житници и върху всѣка работа на твоитѣ ржиѣ; и ще те благослови на земята, която Господь, Богъ твой, ти дава. Господь (Богъ твой) ще те постави за Свой светъ народъ, както бѣ се клелъ на тебе (и на отцитѣ ти), ако спазвашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ, и ходишь по пжтищата Му; тогава ще видятъ всички народи на земята, че името на Господа (твоя Богъ) е дадено на тебе, и ще се уплашатъ отъ тебе. И Господь (Богъ твой) ще ти даде изобилие въ всички блага, въ плода на твоята утроба въ плода на добитъка ти и въ плода на нивитѣ ти на земята, за която Господь бѣ се клелъ на твоитѣ отци да ти даде. Господь ще ти отвори добрата Си съкровищница, небето, за да дава то на врѣме дъждъ на земята ти и да благославя всички работи на ржцѣтъ ти: и ще давашъ назаемъ на много народи, а самъ не ще вземашъ назаемъ (и ще владѣешъ надъ много народи, а тѣ надъ тебе не ще владѣятъ). Господь (Богъ твой) ще те направи глава, а не опашка, и ще бждешъ само на високо, а не на низко, ако слушашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ, които ти заповѣдвамъ днесъ да пазишь и изпълнявашъ.

Втор. 29 : 9. Пазете прочее (всичкитѣ) думи на тоя завѣтъ и ги изпълнявайте, за да имате сполука въ всичко що вършите.

Втор. 30 : 16 (Ако слушашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ,) които ти днесъ давамъ, — да обичашъ Господа, твоя Богъ, да ходишь по (всичкитѣ Му пжтища и изпълнявашъ заповѣдитѣ, наредбитѣ и законитѣ Му, — то ще живѣешъ и ще се размножишь, и Господь, Богъ твой, ще те благослови въ земята, въ която отивашъ, за да я завладѣешъ.

Иис. Нав. 1 : 8. (Господь каза на Навиновия синъ Иисуса, служителъ Моисеевъ:) Да се не отдѣля отъ устата ти тая книга на закона; но се поучавай отъ нея денъ и нощъ, за да изпълнявашъ точно всичко, написано въ нея: тогава ти ще имашъ сполука въ пжтищата си и ще постъпвашъ благоразумно.

3 Царств. 2 : 3. (Давидъ завѣща на сина си Соломона, думайки:)... пази завѣта на Господа, твоя Богъ, като ходишь по Неговитѣ пжтища и пазишь повелитѣ Му и заповѣдитѣ Му, сждбитѣ Му и наредбитѣ Му, както е написано въ Моисеевия законъ, за да бждешъ благоразуменъ въ всичко, каквото и да правишь, и навредъ, кждѣто и да се обърнешъ.

Иов. 35 : 11. (Продължи Елиуй и рече:) Ако послушатъ и Му служатъ, ще прѣкаратъ днитѣ си въ добротина и годинитѣ си въ радость.

Пс. 102 : 17. 18....Милостята на Господа е отъ-вѣка и до-вѣкъ къмъ ония, които Му се боятъ, и правдата Му е върху синовета

на синоветѣ, които пазятъ завѣта Му и помнятъ заповѣдитѣ Му, за да ги изпълняватъ

Ис. 1:19. Ако поискате и послушате, ще ядете богатата земни.

Иер. 7:23... Такъва заповѣдь имъ дадохъ: слушайте Моя гласъ, и Азъ ще бжда вашъ Богъ, а вие ще бждете Мой народъ, и ходете по всѣкой пѣтъ, който ви заповѣдвамъ, за да ви е добръ.

Мат. 7:21. Не всѣки който Ми казва: Господи, Господи! ще влѣзе въ царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отець небесенъ.

1 Иоан. 2:17... Свѣтътъ прѣминава, и неговитѣ похоти, а който изпълнява волята Божия, прѣбжда до-вѣка.

1 Иоан. 3:22... Каквото просимъ получаваме отъ Него, защото пазимъ Неговитѣ заповѣди и вършимъ което е благоугодно прѣдъ Него.

На ония, които се надѣватъ на Него.

Пс. 24:2, 3. Боже мой, на Тебе се уповавамъ, да се не посрамя (на-вѣки), да не тържествуватъ надъ мене враговетѣ ми, да се не посрамятъ и всички, които се надѣватъ на Тебе; да се посрамятъ ония, които вършатъ беззаконие безъ причина.

Ис. 49:23... Царе ще бждатъ твои хранители, и тѣхнитѣ царици ще бждатъ твои кърмачки; съ лице до-земи ще ти се кланятъ и ще лижатъ праха отъ нозѣтъ ти, и ще узнаешъ, че Азъ съмъ Господь, че ония, които се надѣватъ на Мене, нѣма да се посрамятъ.

Ис. 57:13. Кога повикашъ, ще те избави ли твоята сбирщина? — тѣхъ всички вѣтъръ ще унесе, духване ще развѣе; а който се Менѣ надѣва, ще наслѣди земята и ще владѣе светата Моя планина.

Ис. 64:4... Отъ-вѣка не бѣхме слушали, не бѣхме внимавали съ ухо, и никое око не бѣ виждало други богъ, освѣнъ Тебе, който да е сторилъ толкова за онѣзи, които се нему надѣватъ.

Наум. 1:7. Благъ е Господь; Той е убѣжище въ скърбенъ день и познава ония, които се Нему надѣватъ.

2 Кор. 1:10. (Сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога,) Който ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Комуто се надѣваме, че пакъ ще ни избави.

Фил. 1:20. (Зная, че,) споредъ както очаквамъ съ нетърпѣние и се надѣвамъ, че въ нищо не ще се посрамя, но при всѣко дръзновение, както винаги, и сега ще се възвеличи Христосъ въ тѣлото ми — било чрѣзъ животъ, било чрѣзъ смъртъ.

На ония, които уповаватъ Нему.

1 Парал. 5:20 „Помощъ имъ (на потомцитѣ на Рувима и Гада и полуплемето Манасиево) бѣ дадеда противъ тѣхъ (агарянитѣ, Иетура, Нафиша и Надава), и агарянитѣ бидоха прѣдадени въ ржцѣтъ имъ съ всичко, що имаха, защото въ врѣме на битката тѣ призоваваха Бога, и Той ги послуша, защото Нему се уповаваха.

Пс. 5:12. И ще се възрадватъ всички, които се на Тебе упо-

ваватъ, ще ликуватъ вѣчно, и Ти ще ги закриляшъ; и ще се хвалятъ съ Тебе ония, които обичатъ Твоето име.

Пс. 21 : 5, 6. На Тебе се уповавахъ отцитѣ ни; уповавахъ се, и Ти ги избавяше; къмъ Тебе викаха, и биваха спасявани; на Тебе се уповавахъ, и се не посрѣмяха.

Пс. 31 : 10. Много сж скърбитѣ за нечестивеца, а които се уповава на Господа, него милость окръжава.

Пс. 32 : 18 22. Ето, окоето на Господа е надъ ония, които Му се боятъ и които се уповаватъ на милостъта Му, че Той ще спаси душата имъ отъ смъртъ и въ врѣме на гладъ ще ги прѣхрани. Нашата душа се уповава на Господа: Той е наша помощъ и наша защита; за Него се весели сърдцето ни, защото на Неговото свето име се уповаваме. Да бжде милостъта Ти надъ насъ, Господи, споредъ както Ти се уповаваме.

Пс. 33 : 23. Господъ ще избави душата на рабитѣ Си, и никой отъ ония, които се Нему уповаватъ, нѣма да загине.

Пс. 36 : 9, 34... Тѣзи, които вършатъ зло, ще бждатъ изтрѣбени, а ония, които се уповаватъ на Господа, ще наслѣдятъ земята. Уповавай се на Господа и се дрѣжъ о Неговитѣ пѣтица: и Той ще те въздигне, за да наслѣдишъ земята; и когато бждатъ изтрѣбени нечестивцитѣ, ти ще видишъ.

Пс. 36 : 40. (Отъ Господа е спасението на праведницитѣ;) и ще имъ помогне Господъ и ще ги избави; ще ги избави отъ нечестивцитѣ и ще ги спаси, защото Нему се уповаватъ.

Пс. 37 : 16.... На Тебе, Господи, се уповавамъ; Ти ще чуешъ, Господи, Боже мой.

Пс. 39 : 2. Твърдо се упсвахъ на Господа, и Тси се наклони къмъ мене и чу моитѣ вопли.

Пс. 113 : 17. (Доме) Израилевъ, уповавай се на Господа: Той е наша помощъ и щитъ.

Притч. 30 : 5. Всѣка дума отъ Бога е чиста; Той е щитъ ономува, който се укава Нему се уповава.

Ис. 25 : 9. И ще кажатъ въ оня день: ето, Този е нашиятъ Богъ! Нему се уповахме, и Той ни спаси! Този е Господъ; Нему се уповахме; да се възрадваме и развеселимъ за спасението отъ Него!

Иер. 39 : 18. Азъ ще те избавя, и ти нѣма да паднешъ отъ мечъ, и душата ти ще остане вмѣсто плячка, защото се на Мене упова, каза Господъ.

Мих. 7 : 7. Азъ...ще гледамъ къмъ Господа, ще се уповавамъ на Бога на моето спасение: Богъ мой ще ме чуе.

На ония, които постъживатъ справедливо.

Пс. 14 : 1, 2. Господи, кой може да прѣбжда въ Твоето жилище? кой може да обитава на Твоята света планина? Оня, който ходи непорочно, върши правда и въ сърдце си говори истина.

Притч. 21 : 21. Който пази правда и милость, ще намѣри животъ, правда и слава.

Ис. 33 : 15, 16. Оня, който ходи въ правда и говори истина; който прѣзира печалба чрѣзъ потисничество, удържа рѣцѣтъ си отъ подарѣци, затиква уши да не слуша за кръвнина, и затваря

очи да не вижда злото, — той ще живѣе въ висинитѣ: прибѣжище му сж непристѣпнитѣ скали; хлѣбъ ще му се даде; водата му не ще прѣсекне.

Иер. 7:5—7....Ако изправите напълно вашитѣ пѣтища и вашитѣ дѣла, ако вѣрно извършвате сждъ между човѣка и съперника му, не притѣснявате другоземецъ, сиракъ и вдовица, не проливате невинна кръвъ на това мѣсто и не тръгнете слѣдъ други богове за ваша бѣда, Азъ ще ви оставя да живѣете на това мѣсто, въ тая земя, която дадохъ на вашитѣ отци отъ-вѣка до-вѣка.

Иез. 18:5—9. Ако нѣкой е праведенъ и върши сждъ и правда, по планинитѣ жертвено не яде и кѣмъ идолитѣ на дома Израилевъ не обръща очи, жената на ближния си не осквернява и до жена си, кога се очистя отъ своята нечистота, не се приближава, никого не притѣснява, на длъжникъ връща залога му и грабежи не върши, хлѣба си дава на гладния и голия облича съ дреха, подъ лихва не дава и лихва не взима, въздържа ржката си отъ неправда и извършва праведенъ сждъ между човѣкъ съ човѣкъ, постѣпя споредъ Моитѣ заповѣди и пази искрено Моитѣ наредби, —то той е праведникъ, той безъ-друго ще бжде живъ, казва Господъ Богъ.

На ония, които показватъ милостъ.

Втор. 24:12, 13. Ако...той (ближниятъ ти) бжде сиромасъ, недѣй си лѣга да спишъ съ залога му: повърни му залога при зѣлѣзъ-слѣнце, за да легне да спи съ дрехата си и да те благослови; *това* ще ти се сметне за праведность прѣдъ Господа, твоя Богъ.

Пс. 40:1—4. Блаженъ оня, който пригледва бѣдни (и сиромаси)! Въ злочестъ день Господъ ще го избави. Господъ ще го запази и ще заварди живота му; той ще бжде блаженъ на земята. И Ти нѣма да го прѣдадешъ на волята на враговетѣ му. Господъ ще го подкрѣпи въ леглото на болестъта му. Ти ще измѣнишъ цѣлата му постеля прѣзъ болестъта му.

Притч. 3:3, 4. Милостъ и истина да те не оставятъ: обвържи съ тѣхъ шията си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си, —и ще намѣришъ милостъ и благоволение въ очитѣ на Бога и на човѣцитѣ.

Притч. 19:17. Който прави добро на сиромасъ, дава на заемъ Господу, и Той ще му отплати за неговото благодарѣние.

Мат. 5:7. Блажени милостивитѣ, защото тѣ ще бждатъ помилувани.

Иак. 2:13....Сждътъ *ще бжде* безмилостенъ за оногова, който не е показалъ милостъ: милостъта бива похвалявана на сжда.

На ония, които прощаватъ обиди.

Мат. 6:14....Ако простите на човѣцитѣ съгрѣшенията имъ, и вамъ ще прости небесниятъ ви Отець.

Лук. 6:37. Не сждете, и нѣма да бждете сждени; не осжждайте, и нѣма да бждете осждени; прощавайте, и простени ще бждете.

На ония, които сж щедри.

Втор. 15:10. Дай му (на брата си сиромасъ) (и заемни му, колкото иска и колкото му трѣбва), и кога му давашъ, да ти се не

свива сърдцето, понеже Господь, Богъ твой, ще те благослови за това въ всичкитѣ ти работи и въ всичко, що извършватъ рѣцѣтъ ти.

Пс. 111:9. Той прѣсна, раздаде на сиромаси; правдата му прѣбждва вѣчно; неговиятъ рогъ ще се възвиси въ слава.

Притч. 11:24, 25. Единъ раздава щедро, и още му се прибавя; а другъ извѣнъ мѣрка е пестеливъ, и пакъ си е бѣденъ. Добротворната душа ще бжде наситена, и който напоява *другитѣ*, и той самъ ще бжде напоенъ.

Притч. 22:9. Милосърдниятъ ще бжде благославянъ, защото дава на бѣдния отъ хлѣба си. (Който дава подарѣци, печели побѣда и честь, и дори завладява душата на ония, които ги получаватъ.)

Притч. 28:27. Който дава на сиромасъ, нѣма да осиромашее; а който закрива очи отъ него, ще бжде много проклеванъ.

Ис. 58:7—11. Раздѣли хлѣба си съ гладнитѣ, и скитницитѣ сиромаси заведи у дома си; видишь ли голъ, — облѣчи го, и отъ еднокрѣвния си не се крий. Тогава твоята свѣтлина ще се яви като зора, и твоео изцѣление скоро ще процѣвти, и твоята правда ще трѣгне прѣдъ тебе, и слава Господня ще те придружава. Тогава ти ще позовешъ — и Господь ще чуе, ще извикашъ — и Той ще каже: ето Мел Кога отстранишъ изсрѣдъ себе си ярема, прѣстанешъ да дигашъ прѣстъ и да говоришъ оскѣрбително, и отдадешъ на гладния душата си и нахранишъ душата на страдалеца, — тогава твоята свѣтлина ще изгрѣе въ тѣмнината, и мракътъ ти ще бжде като пладне; и Господь ще ти бжде винаги водачъ, и въ врѣме на суша ще насища душата ти и ще угои коститѣ ти, и ти ще бждешъ като напоена съ вода градина и като изворъ, които води никога не прѣсекватъ.

Мат. 6:4... Милостинята ти да бжде скришомъ; и твоятъ Отець, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Лук. 6:35... *Вие* обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагоприятнитѣ, и къмъ злитѣ.

2 Кор. 9:6—8... *Искамъ* да кажа: който сѣе скѣдно, скѣдно и ще пожъне; а който сѣе щедро, щедро и ще пожъне. Всѣки да *отдѣля*, колкото му сърдце дава, безъ да му се свиди, и безъ да го принуждаватъ: защото Богъ люби оногова, който драговошно дава. А Богъ е силенъ да умножи у васъ всѣкаква благодать, та, като имате винаги всѣкакво доволство въ всичко, да бждете щедри въ всѣко добро дѣло.

На ония, които показватъ състрадание.

Пс. 35:25. Той (праведникътъ) всѣки день се смилява и на заемъ дава, и неговото потомство ще бжде благословено.

Притч. 14:21. Който прѣзира ближния си, грѣши, а който е милосърденъ къмъ сиромаси, блаженъ е.

На ония, които сж смиренни.

Иов. 22:29. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Кога нѣкой бжде унизенъ, ще кажешъ: нагорѣ! и Той (Вседържителътъ) ще спаси оногова съ наведеното лице.

Пс. 33:19. Близу е Господь до сломенитѣ по сърдце, и смиренитѣ по духъ ще спаси.

Пс. 149:4... Господь благоволи къмъ Своя народъ, прославя смиренитѣ съ спасение.

Притч. 3:34. Надъ кощунници Той се присмива, а на смирени дава благодать.

Притч. 15:33. Страхътъ Господень учи на мждрость, и прѣдъ славата върви смирение.

Притч. 18:13. Прѣдъ падение сърдцето на човѣка се възгордява, а смирението върви прѣдъ слава.

Притч. 29:23. Гордостята на човѣка го унижава, а смирениятъ по духъ ще придобие честь.

Мат. 5:3. Блажени бѣднитѣ духомъ, защото тѣхно е царството небесно.

Мат. 18:4. [Като повика Иисусъ едно дѣте, изправи го посрѣдъ тѣхъ (ученицитѣ) и рече:]...който се смири като това дѣте, той е по-голѣмъ въ царството небесно.

Мат. 19:28, 29... Иисусъ имъ (на ученицитѣ) рече: истина ви казвамъ, че вие, които Ме послѣдвахте, при пакибитието, кога Синъ Човѣчески седне на прѣстола на славата Си, ще седнете и вие на дванайсетъ прѣстола, като сждите дванайсетътѣхъ Израилеви колѣна; и всѣки, който остави кжца, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наслѣди животъ вѣченъ. Марк. 10:29, 30; Лук. 18:29, 30.

Марк. 10:21. Иисусъ, като го (момъка) погледна, възлюби го и му рече: едно ти не достига: иди продай всичко, що имашъ, и раздай на сиромаси, и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене, като вземешъ кръста.

Лук. 18:16... Иисусъ, като повика младенцитѣ, рече: оставете дѣцата да дохождатъ при Мене и не имъ прѣчете, защото на такива е царството Божие.

Римл. 8:13... Ако живѣете по плътъ, ще умрете; но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Иак. 4:6... „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать“. 1 Петр. 5:5.

Иак. 4:10. Смирете се прѣдъ Господа, и ще ви въздигне.

1 Петр. 5:6... Смирете се подъ крѣпката ржка Божия, за да ви въздигне, кога дойде врѣме.

На ония, които се обръщатъ и разкайватъ.

Всрп. 30:1—3. Кога се сбжднатъ върху тебе всички тия думи—благословиитѣ и клетвитѣ, които ти изложихъ, и *ги* вземешъ при-сърдце посрѣдъ всички народи, между които ще те разпилѣ Господь, Богъ твой, и отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, и послушашъ гласа Му, ти и синоветѣ ти, както ти заповѣдвамъ днесъ, —тогава Господь, Богъ твой, ще възвърне твоитѣ плѣнници, ще се смили надъ тебе, и пакъ ще те събере отъ всички народи, между които ще те разпилѣ Господь, Богъ твой.

1 Царств. 7:3... Рече Самуилъ на цѣлия Израилевъ домъ,

думайки: ако отъ сѣ сърдце се обръщате къмъ Господа, махнете изъ срѣдата си чуждоземнитѣ богове и Астартитѣ, разположете сърдцето си къмъ Господа и Нему единому служете, и Той ще ви избави отъ филистимски ржцѣ.

2 Парал. 7:14. (Господь се яви Соломону нощемъ и му каза: Ако заключа небето и нѣма дъждъ,) и Моятъ народъ, който се именува съ Мое име, се смири, почне да се моли, да търси лицето Ми и се отвърне отъ лошитѣ си пжтища, Азъ ще чуя отъ небето, ще простя грѣховеѣ му и ще изцѣля земята му.

2 Парал. 30:9. (Тръгнаха бързоходци съ писма отъ царя и отъ князетѣ му по цѣлата земя Израилска и Иудея, и по заповѣдъ на царя казваха: дѣца Израилеви!) Кога се обърнете къмъ Господа, братята ви и дѣцата ви *ще намѣрятъ* милость у тия, които сж ги плѣнили, и ще се върнатъ въ тая земя; защото Господь, Богъ нашъ, е благъ и милосърденъ и нѣма да отвърне лице отъ васъ, ако се обърнете къмъ Него.

Неем. 1:9. (Думахъ: Господи, Боже небесний, спомни си думата, която бѣ далъ на Моисея, Твоя рабъ, като каза:)...кога се обърнете къмъ Мене и пазите Моитѣ заповѣди и ги изпълнявате, то да сте изгонени и на край-небе, и отъ тамъ ще ви прибера и ще ви заведе на мѣстото, що съмъ избралъ, за да въдворя тамъ името Си.

Пс. 35:27. Избѣгвай злото и върши добро, и ще живѣешъ вѣчно.

Притч. 1:23. (Прѣмждростъта говори своята рѣчь:) Обърнете се къмъ моитѣ изобличения; ето, азъ ще излѣя духа си върху васъ, ще ви явя думитѣ си.

Притч. 23:13. Който скрива прѣстжпленията си, не ще има успѣхъ; а който се съзнава и ги оставя, ще бжде помилуванъ.

Ис. 1:15—18. Омийте се, очистете се; махнете отъ очитѣ. Ми злитѣ си дѣния; прѣстанете да правите зло; научете се да правите добро, търсете правда, избавяйте угнетенъ, защищавайте сиракъ, застжпайте се за вдовица. Тогава дойдете—и ще отсждимъ, казва Господь. Да бждатъ грѣховеѣ ви и като багрено,—като снѣгъ ще избѣля; да бждатъ червени и като пурпуръ,—като вълна ще избѣля.

Ис. 55:7. Нечестивецътъ да остави пжтя си, и беззаконникътъ—помислитѣ си, и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ,—и Той ще го помилува, защото е многомилостивъ.

Иер. 3:12. Иди прогласи тия думи къмъ сѣверъ и речи: върни се, отстжпнице, *дъще* Израилева, казва Господь. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ съмъ милостивъ, казва Господь,—нѣма вѣчно да негодувамъ.

Иер. 4:1. Ако искашъ да се обърнешъ, Израилю, казва Господь, къмъ Мене се обърни; и ако махнешъ гнусотиитѣ си отъ Моето лице, ти не ще се скиташъ.

Иер. 18:8...Ако тоя (нѣкой) народъ, върху който съмъ изрекълъ това (че ще го изкореня, съкруша и погубя), се обърне отъ лошитѣ си дѣла, Азъ отлагамъ злото, що съмъ намислилъ. да му сторя.

Иер. 26:3. Може би, тѣ ще послушатъ и ще се отвърнатъ всѣки отъ лошия си пжтъ, и тогава Азъ ще отмѣня бѣдствието, което мисля да имъ изпратя за лошитѣ имъ работи.

Иер. 25:13. И тѣй, оправете вашитѣ пжтища и вашитѣ дѣла и послушайте гласа на Господа, вашия Богъ, и Господъ ще отмѣни бѣдствието, което изрече противъ васъ.

Иер. 35:3. Може би, домътъ Иудинъ ще чуе за всички бѣдствия, които мисля да имъ сторя, та тѣ да се обърнатъ всѣки отъ злия си пжтъ, и Азъ да простя неправдата имъ и грѣха имъ.

Иез. 18:21, 22... Беззаконникъ, ако се обърне отъ всички свои грѣхове, каквито е вършилъ, ако пази всички Мои уставы и постъпва законно и праведно, ще бжде живъ, не ще умре. Всички негови прѣстѣпления, каквито е вършилъ, не ще му се спомнятъ; въ своята правда, която ще върши, той ще бжде живъ. **Иез. 18:27, 28; Иез. 33:14—16, 19.**

Иоил. 2:13. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ, и съжالياва за злочестината.

Зах. 1:3...Обърнете се къмъ Мене, казва Господъ Саваотъ, и Азъ ще се обърна къмъ васъ, казва Господъ Саваотъ.

Мал. 3:7. Отъ днитѣ на бацитѣ си отстѣпихте отъ наредбитѣ Ми и не ги спазвате; обърнете се къмъ Мене, и Азъ ще се обърна къмъ васъ, казва Господъ Саваотъ...

Дѣян. 2:38...Петъръ имъ рече: покайте се, и всѣки отъ васъ да се кръсти въ името на Исуса Христа, за прошка на грѣховетѣ; и ще приемете дара на Светаго Духа.

На ония, които Го търсятъ.

Втор. 4:29...Когато...потърсишъ Господа, твоя Богъ, ще (Го) намѣришъ, ако Го търсишъ отъ сѣ-сърдце и душа.

1 Парал. 28:9 ...Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ-душа, защото Господъ изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитѣ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги. (Давидъ).

2 Парал. 15:2. (Духъ Божий слѣзе върху Азария, синъ Одедовъ,) и той излѣзе да посрѣщне Аса и му каза: послушайте ме, Аса и всички иудеи и вениаминци: Господъ е съ васъ, когато сте вие съ Него; и ако Го търсите, ще Го намѣрите; ако лѣкъ Го оставите, и Той ще ви остави.

Пс. 21:27. Да ядатъ бѣднитѣ и се насищатъ, да хвалятъ Господа ония, които Го търсятъ; да живѣятъ сърдцата ви на-вѣки!

Пс. 68:33 ...Ще ви оживѣе сърдцето, на васъ, които търсите Бога.

Притч. 8:17. (Нали прѣмждростъта вика?) Обичамъ, които мене обичатъ, и които ме търсятъ, ще ме намѣрятъ.

Иер. 29:13. Ще Ме потърсите, и ще намѣрите, ако Ме потърсите отъ все сърдце.

Плач. Иер. 3:25. Благъ е Господъ къмъ ония, които се Нему надѣватъ, къмъ душата, която Го търси.

Амос. 5:4, 6... Тѣй казва Господь на дома Израилевъ: потърсете Ме—и ще бждете живи. Потърсете Господа—и ще бждете живи, за да се не устреми Той срѣщу дома Иосифовъ като огънь, който ще го погълне, и не ще има кой да го изгаси въ Ветиль.

Евр. 11:6... Безъ вѣра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трѣбва да вѣрва, че Той съществува и награждава ония, които Го търсятъ.

На ония, които се обръщатъ съ молитва къмъ Него.

1 Ездр. 8:22... Ржката на нашия Богъ е благодѣтелна за всички, които прибѣгватъ къмъ Него, а надъ всички, които Го оставятъ, стои силата Му и гнѣвътъ Му.

Пс. 85:5... Ти, Господи, си благъ и милосърденъ и много-милостивъ къмъ всички, които Те призоваватъ.

Ис. 30:19. Народътъ ще живѣе на Сионъ въ Иерусалимъ; ти нѣма много да плачешъ,—Той ще те помилува, по гласа на твоя плачъ, и щомъ го чуе,—ще ти отговори.

Иер. 29:12... Ще викнете къмъ Мене, ще отидете и ще Ми се помолите, и Азъ ще ви чуя.

Иер. 33:3. Извикай къмъ Мене — и Азъ ще ти отговоря, ще ти покажа нѣщо велико и недостъпно, що ти не знаешъ.

Иоил. 2:32... Тогава всѣки, който призове името Господне, ще се спаси; защото на планина Сионъ и въ Иерусалимъ ще бжде спасението, както казва Господь, и у останалитѣ, които ще повика Господь. Дѣян. 2:21; Римл. 10:13.

Зах. 13:9... Тѣй ще призоваватъ името Ми, и Азъ ще ги чуя и ще кажа: това е Моятъ народъ, и тѣй ще рекатъ: Господь е мой Богъ!

Мат. 7:7—11. Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; защото всѣкой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогозъ, който хлопа, ще се отвори. Има ли помежду ви човѣкъ, който, кога му поиска синъ му хлѣбъ, да му даде камъкъ, и кога поиска риба, да му даде змия? И тѣй, ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате на чедата си добри даяния, колко повече вашиятъ Отецъ небесенъ ще даде блага на ония, които Му искатъ? Лук. 11:9—13.

Мат. 21:22 И всичко, що поискате въ молитва съ вѣра, ще получите.

Иоан. 14:13, 14. И каквото поискате отъ Отца въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина. Ако поискате нѣщо въ Мое име, Азъ ще го направя.

Иоан. 16:23, 24... Истина, истина ви казвамъ: каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, ще ви даде. Досега нищо не сте искали въ Мое име; искайте, и ще получите, за да бжде радостъта ви пълна.

На ония, които останатъ вѣрни до край.

Мат. 10:22... Ще бждете мразени отъ всички заради Моето име, но, който прѣтърпи до край, ще бжде спасенъ. Мат. 24:13; Марк. 13:13.

Р
въ до
шихъ,
който
не с
вото

Не б
волѣ
и ще
ти д

пиш
да
пра
лѣз
на
неб
тѣ

се
ро

л
о

с.
с
з

г
з
г

Римл. 2:7. Животъ вѣченъ на ония, които съ постоянство въ добри дѣла търсятъ слава, честь и безсмъртие.

2 Тим. 4:7, 8. Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ; прочее, очаква ме вѣнецътъ на правдата, който ще ми даде въ оня день Господь, Праведниятъ Сждия; и не само на мене, но и на всички, които сж възлюбили Неговото явяване.

Откр. 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши:) Не бой се никакъ отъ онова, което има да прѣтеглишъ. Ето, дяволътъ ще хвърли нѣкои отъ васъ въ тъмница, за да ви изкуси, и ще имате скърбъ десетина дни. Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота.

Откр. 3:11, 12 (На ангела на филadelphийската църква напиши: тѣй казва Светиятъ:) Ето, ида скоро; дрѣжъ, що имашъ, за да не вземе никой вѣнеца ти. Оногова, който побѣждава, ще направя стълбъ въ храма на Моя Богъ, и той нѣма вече да излѣзе внѣ: и ще напиша върху него името на Моя Богъ и името на града на Моя Богъ, на новия Иерусалимъ, който слиза отъ небето отъ Моя Богъ, и Моето ново име.

Тѣ сж потвърдени съ клетва.

Пс. 88:4, 5. „Азъ поставихъ завѣтъ съ Моя избраникъ, клехъ се на Моя рабъ Давида: ще утвърдя на-вѣки твоего сѣме, отъ рода въ родъ ще уредя твоя прѣстоль“.

Мих. 7:20. Ти ще покажешъ вѣрность къмъ Иакова, милость къмъ Авраама, както си съ клетва обѣдалъ на отцитѣ ни отъ първитѣ дни.

Евр. 6:17....Богъ, като особено искаше да покаже къмъ наслѣдницитѣ на обѣщанието неизмѣнната Си воля, си послужи съ клетва.

Завѣтътъ чрѣзъ тѣхъ се потвърди.

Евр. 8:6. „Сега Той (Първосвещеникътъ Христосъ) получи толкова по добро служение, колкото е и ходатай на по-добъръ завѣтъ, основанъ на по добри обѣщания.“

Богъ е вѣренъ въ тѣхъ

2 Царств. 7:28. (Давидъ заста на прѣдъ лицето на Господа и каза:)...Господи мой, Господи! Ти си Богъ, и Твоитѣ думи сж неизмѣнни, и Ти възвѣсти на Твоя рабъ такова добро.

Пс. 88:34—35....Милостята Си не ще отнема отъ него и истината Си не ще измѣня. Нѣма да наруша Моя завѣтъ и нѣма да промѣня това, що е излѣзло изъ устата Ми. Веднажъ се заклехъ въ светостята Си: ще излѣжа ли Давида?

Тит. 1:2. (Павель, рабъ Божий и апостоль на Исуса Христа за вѣрата на Божииѣ избраници и за познаване истината на благочестието,) съ надежда за вѣченъ животъ, който неизмѣнниятъ въ словото Си Богъ обѣща прѣди вѣчни врѣмена, — (до Тита, истинско по общата вѣра чело: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спаситель).

Евр. 10:23. Нека държимъ неотклонно изповѣданието на надеждата, защото вѣренъ е Оня, Който се е обѣщаль.

Той ги помни.

Пс. 97:3. Спомни си Той Своята милость (къмъ Иакова) и вѣрността Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ.

Пс. 104:42, 43...Той си спомни Своео свето слово къмъ раба Си Авраама, и изведе Своя народъ въ радость, Своитѣ избрани въ веселие.

Лук. 1:54, 55. (Рече Маріяма: душата ми величае Господа, задѣто Силниятъ) взе подъ закрила Израиля, Своя отрокъ, като си спомни милостъта, — както говори на нашитѣ отци, — къмъ Авраама и сѣмето му дѣвѣка.

Той ги изпълнява.

Числ. 23:19. Богъ не е човѣкъ, та да лъже, нито е синъ човѣшки, та да се отмѣта. Той ли ще каже, и не ще направи? Ще говори, и не ще извърши?

Иис. Нав. 21:45. Не остана неизпълнена ни една дума отъ всички добри думи, които Господъ говори на дома Израилевъ: всичко се сбждна.

3 Царств. 8:20...Господъ изпълни словото Си, което бѣ изрекълъ; азъ се издигнахъ на мѣстото на баща си Давида и седнахъ на прѣстола Израилевъ, както каза Господъ, и построихъ храмъ на името на Господа, Бога Израилевъ. (Соломонъ).

Неем. 9:8. (И каза Ездра: Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама,) и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и склучи съ него завѣтъ, за да дадешъ (нему и) на сѣмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци и гергесейци. И Ти изпълни думата Си, защото си справедливъ.

Лук. 1:45. (Елисавета се изпълни съ Духа Светаго, извика съ високъ гласъ и рече:)...Блажена е, която е повѣрвала, понеже ще се сбждне казаното ѣ отъ Господа.

Тѣ сж: добри.

3 Царств. 8:55. (Соломонъ, изправенъ, благослови цѣлото събрание израилтяни, съ високъ гласъ, думайки:) благословенъ *да бжде* Господъ (Богъ), Който даде спокойствие на Своя народъ Израиля, както бѣ говорилъ! Не остана неизпълнена ни една дума отъ всички Негови благи думи, които бѣ изрекълъ чрѣзъ Своя рабъ Моисея.

Голѣми и драгоцѣнни.

2 Петр. 1:4 [(Богъ) ни е призвавъ съ Своята слава и съвършенство,] чрѣзъ които ни сж дарувани твърдѣ голѣмитѣ и драгоцѣнни обѣщания, та чрѣзъ тѣхъ да станете участници въ божественото естество, като отбѣгнете свѣтовното разтлѣние отъ похоти.

Иисусъ ги угвърди.

Римл. 15:8...Казвамъ, че Иисусъ Христосъ стана служителъ на обрѣзанието заради Божията истинность, за да утвърди обѣщанията, *дадени* на отцитѣ.

Въ Христа сж „да“ и въ Него „аминъ“.

2 Кор. 1:20...Всички обѣщания Божии въ Него сж „да“, и въ Него „аминъ“, за слава Божия чрѣзъ насъ.

Въ Него се изпълниха.

2 Царств. 7:12. (Зиде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Моя рабъ Давида: тъй говори Господь)...Кога се навършатъ твоитѣ дни, и ти починешъ при отцитѣ си. Азъ ще въздигна слѣдъ тебе твоето сѣме, което ще произлѣзе отъ твоитѣ чрѣсла, и ще закрѣтя царството му.

Лук. 1:69. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ) и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение.

Дѣян. 13:23 Отъ неговото (на Давида) *именно* потомство Богъ по общаніе въздигна Израилю Спасителя Иисуса. (Павелъ).
Даватъ се чрѣзъ правдата на вѣрата.

Римл. 4:13, 16...Общанието къмъ Авраама или къмъ сѣмето му — да бжде наслѣдникъ на свѣта, *се даде* не чрѣзъ закона, а чрѣзъ оправдаване посрѣдствомъ вѣрата. Затова *оправданието* е отъ вѣра, за да бжде по милость, та и общанието да бжде заздравено за всички не само по законъ, но и по вѣра потомци на Авраама, който е отецъ на всички ни.

Съ вѣра се получаватъ.

Евр. 11:33. (Врѣме не ще ми стигне, да разказвамъ за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтая, за Давидъ и Самуила и за *другитѣ* пророци,) които чрѣзъ вѣра побѣдиха царства, вършиха правда, получиха общанія, затулиха уста на лъвовете.

Даватъ се на онія, които вѣрватъ.

Гал. 3:22 ...Писанието заключи всички подъ грѣхъ, та общанието да се даде на вѣрващитѣ чрѣзъ вѣра въ Иисуса Христа.

Чрѣзъ вѣра и дълготърпѣние можемъ да ги наслѣдимъ.

Евр. 6:12. (Ние желаемъ)...да се не влѣните, а да подражавате на онія, които чрѣзъ вѣра и дълготърпѣние наслѣдватъ общаніята.

Евр. 6:15 ...Съ дълготърпѣние *Авраамъ* получи общанието.

Евр. 10:35. Търпѣние ви трѣбва, та, слѣдъ като изпълните волята Божия, да получите общаното.

Въ назначеното имъ врѣме се изпълняватъ.

Иер. 29:10...Тъй казва Господь: когато изпълните въ Вавилонъ седемдесетъ години, тогава ще ви посѣтя и ще изпълня Моето добро слово за васъ, за да ви върна на това мѣсто.

Иер. 33:14. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, когато ще изпълня това добро слово, що изрекохъ за Израилевия домъ и за Иудиния домъ.

Дѣян. 7:17...Като приближаваше врѣме да се *изпълни* обѣтътъ, за който Богъ се бѣ клелъ на Авраама, народътъ растѣше и се умножаваше въ Египетъ. (Стефанъ).

Гал. 4:4. .Когато се изпълни врѣмето, Богъ изпрати Своя Синъ (Единороденъ), Който се роди отъ жена и се подчини на закона.
Ни едно отъ тѣхъ нѣма да излѣзе празно.

Иис. Нав. 23:14 Ето, сега азъ заминавамъ, наждѣто цѣлъ свѣтъ отива. А вие съзнавате отъ всичкото си сърдце и отъ

всичката си душа, че не биде напразно ни една дума отъ всичкитѣ добри думи, които говори за васъ Господь, Богъ вашъ: всичко се сбждна за васъ, ни една дума не остана неизпълнена.

Законътъ не имъ е противенъ.

Гал. 3:21...Законътъ противенъ ли е на Божиитѣ обѣщания? Съвсѣмъ не! Защото, ако бѣше даденъ законъ, който да можеше да животвори, то наистина оправданието щѣше да бжде отъ закона.

Законътъ не може да ги унищожи.

Гал. 3:17 *Азъ*...казвамъ, че законътъ, който се яви слѣдъ четиристотинъ и трийсетъ години, не отмѣня утвърдения по-прѣди отъ Бога завѣтъ за Христа, та обѣщанието да изгуби сила.

Наслѣдството на светнитѣ е чрѣзъ тѣхъ.

Гал. 3:18...Ако наслѣдството е по законъ, то вече не е по обѣщание; а на Авраама Богъ го дарува по обѣщание.

Светнитѣ сж чедата на обѣщанието.

Римл. 9:8...Не чедата на плътта сж чедата Божи, а чедата на обѣщанието, *тѣ* се признаватъ за потомство.

Гал. 4:28. Ние... братя, сме като Исаака, чедата на обѣщание. *Сж наслѣдници.*

Гал. 3:29. Ако...вие сте Христови, тогава Авраамово сѣме сте, и по обѣщание наслѣдници.

Евр. 11:9. Съ вѣра се прѣсели той (Авраамъ) въ обѣтованата земя, като въ чужда, и се настани подъ шатри съ Исаака и Иакова, сънаслѣдници на сжщото обѣщание.

Имаатъ упование въ Божиитѣ обѣщания

Евр. 11:11. Чрѣзъ вѣра и сама Сарра (бидейки неплодна) доби сила да зачене и, въпрѣки възрастта си, роди, защото счете за вѣренъ Оногова, Който се бѣ обѣщаль.

Съ надежда очакватъ изпълнението имъ.

Марк 15:43 Доиде Иосифъ Ариматейски, виденъ членъ отъ съвѣта, който и самъ очакваше царството Божие, дрѣзна, та влѣзе при Пилата, и измоли тѣлото Иисусово.

Лук. 1:38. Тогава Мариямъ рече: ето рабинята Господня; нека ми бжде по думата ти. И Ангелътъ си отиде отъ нея.

Лук. 2:25. Тогава имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Римл. 8:24, 25...Нашето спасение е въ надежда. А надежда за *онова*, което се вижда, не е надежда, понеже, защо ще се надѣва нѣкой за нѣщо, което вижда? Кога пѣкъ се надѣваме за онова, което не виждаме, съ търпѣние го очакваме.

1 Петр. 1:13...Възлюбени, като прѣпашете чрѣслата на ума си, бидейки бодри, напълно се надѣвайте на принасяната вамъ благодать при явяването Иисусъ Христово.

Често — по слабостъ — падатъ въ съмнѣние.

Пс. 76:8—10. Нима Господь за винаги е отхвърлилъ и не ще вече да благоволи? нима за винаги е прѣстанала Неговата

милость, и Неговото слово се прѣсѣкло отъ рода въ родъ? нима Богъ е забравилъ да милува? нима въ гнѣва Си Той е затворилъ Своитѣ щедрости?

Споменуватъ ги въ молитва.

Бит. 32:9...Рече Иаковъ: Боже на отца ми Авраама и Боже на баща ми Исаака, Господи (Боже), Който ми каза: върни се въ земята си, въ отечеството си, и Азъ ще ти сторя добро! (Недостоеенъ съмъ за всички милости и всички благодѣяния, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга прѣминахъ този Йорданъ, а сега имамъ два стана.)

Исх. 32:13. (Моисей взе да моли Господа, своя Богъ, и каза:) спомни си за Авраама, Исаака и Израиля (Иакова), Твои раби, на които Ти се кле въ Себе Си, като каза: ще умножа и прѣумножа сѣмето ви колкото небеснитѣ звѣзди, и цѣлата тая земя, за която говорихъ, ще дамъ на сѣмето ви за вѣчно владѣние.

2 Царств. 7:27—29. (Какво още може да Ти каже Давидъ?) Понеже Ти, Господи Саваоте, Боже Израилевъ, откри на Твоя рабъ, думайки: „Ще ти въздигна домъ“, Твоятъ рабъ приготви сърдцето си да Ти се моли съ тая молитва. И тъй, Господи мой, Господи! Ти си Богъ, и Твоитѣ думи сж неизмѣнни, и Ти възвѣсти на Твоя рабъ такава добро. И сега почни и благослови дома на Твоя рабъ, та той да бжде вѣчно прѣдъ Твоето лице, защото Ти, Господи мой, Господи, си възвсѣтилъ това, и съ Твоя благословия домътъ на Твоя рабъ ще стане благословенъ (за да бжде прѣдъ Тебе до вѣка). 1 Парал. 17:23—27.

3 Царств. 8:25, 26...Сега, Господи, Боже Израилевъ, изпълни на Своя рабъ Давида, мой баща, каквото бѣ му говорилъ, думайки: прѣдъ лицето Ми не ще прѣстане да излиза отъ тебе мжжъ, седещъ на Израилевия прѣстолъ, стига само синоветѣ ти да се държатъ о пгтя си, ходейки прѣдъ Мене тъй, както ти ходѣше прѣдъ Мене. И сега, Боже Израилевъ, да бжде вѣрно словото Ти, що си изрекълъ на Своя рабъ Давида, моя баща! (Соломонъ).

Ис. 43:26. Припомни Ми; ще се сждимъ; говори, за да се оправдаешъ.

Трѣбва да очакватъ изпълнението имъ.

Дѣян. 1:4...Като се събираше съ тѣхъ (апостолитѣ), Той (Иисусъ) имъ заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене.

Естественитѣ човѣци нѣматъ нищо общо съ тѣхъ.

Еф. 2:12...Вие бѣхте тогава безъ Христа, отстранени отъ израилското общество, чужди къмъ звѣтитѣ на обѣщанието, лишени отъ надежда и безбожници въ свѣта.

Божииѣ служители.

Отъ Бога сж призвани.

Изх. 28:1. (Рече Господь на Моисея, думайки):.. Вземи при себе си изсрѣдъ Израилевитѣ синове твоя. братъ Ааронъ и синоветѣ му, за да Ми бждатъ свещеници, а именно: Ааронъ, заедно съ Надава, Авиуда, Елеазара и Итамара, Ааронови синове.

Амос. 7:15...Господь ме взе отъ овцитѣ и ми рече: иди, прокувай при Моя народъ Израиля.

Дѣян. 9:15...Господь му (на Анания) каза: иди (и подири въ Иудината кжца единъ тарсянинъ, на име Савель), защото той Ми е избранъ сждь, за да понесе името Ми прѣдъ народи, царе и синове Израилеви.

1 Кор. 1:1. Павелъ, призванъ апостоль Иисусъ Христовъ по воля Божия, и братъ Состѣнъ — (на църквата Божия въ Коринтъ — благодатъ вамъ и миръ отъ Бога...)

1 Кор. 12:28...Отъ васъ Богъ постави въ църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; послѣ *такива, които иматъ сили чудотворни* и дарби за лѣкуване; слѣдъ това застѣпници, управници и *такива, които да говорятъ* разни езици.

Гал. 1:15...Когато Богъ, Който ме избра отъ утробата на майка ми и ме призва чрѣзъ благодатъта Си, благоволи (да открие въ мене Своя Синь, азъ веднага се не съзѣтвахъ съ плътъ и кръвь).

Евр. 5:4...Никой се самъ не сдобива съ тая почесть, освѣнъ оня, който е призванъ отъ Бога, както и Ааронъ.

Призвани отъ Него на собственото Му дѣло.

Иер. 1:5, 18. (Биде къмъ мене слово Господне:) прѣди да те образувамъ въ утробата, Азъ те познахъ, и прѣди да излѣзешъ изъ утробата, осветихъ те: поставихъ те пророкъ за народитѣ. И ето, Азъ те поставихъ днесъ като укрѣпенъ градъ, като желѣзенъ стълбъ и като мѣдна стѣна противъ цѣлата тая земля, противъ царетѣ на Иуда, противъ князетѣ му, противъ свещеницитѣ му и противъ народа на тая земля.

Иер. 6:27. Поставихъ те за кула всрѣзъ Моя народъ, за стълбъ, за да знаешъ и изслѣдвашъ тѣхнитѣ пжтища.

Иер. 15:20. И ще те натравя за тоя народъ силна мѣдна стѣна; тѣ ще воюзатъ противъ тебе, ала не ще те надвиятъ, защото Азъ съмъ съ тебе, за да те спасявамъ и избавямъ, казва Господь.

Иез 3:8, 9. (Той ми каза: „сине човѣшки!) Ето, Азъ направихъ и твоео лице твърдо наспроти тѣхнитѣ лица, и твоео чело твърдо наспроти тѣхния лобъ. Като диамантъ, който е по-твърдъ отъ камъкъ, направихъ челото ти: не бой се отъ тѣхъ и не се страхувай прѣдъ тѣхното лице, защото тѣ сж дѣмъ размиренъ“.

Римл. 1:5. Чрѣзъ (Иисуса Христа)...получихме благодатъ и апостолство, та въ Негово име да покорявамъ на вѣрата всички народи.

Еф. 3:7, 8. На (благовѣстизто)...станахъ служителъ споредъ дара на благодатъта Божия, дадена ми по дѣйствиe на Неговата сила. На мене, най-малкия отъ всички светии, се даде тая благодатъ --- да благовѣстя на езичницитѣ неизслѣдимото богатство Христово.

Кол. 1:25, 29. (На църквата)...азъ станяхъ служитель по Божия наредба, менъ възложена за васъ, за да изпълня словото Божие; за това се и трудя и подвизвамъ по Неговата сила, която мощно дѣйствува въ мене.

Отъ Него получаватъ способностъ.

2 Кор. 3:5, 6. (Увѣреностъ въ Бога имаме чрѣзъ Христа,) но не затова, че сме способни да помислимъ нѣщо отъ себе си като отъ насъ си; напротивъ, способността ни иде отъ Бога: Той ни е далъ спѣособностъ да бждемъ служители на новия завѣтъ, не на буквата, а на духа; защото буквата убива, а духътъ животвори.

Изпратени сж отъ Христа.

Мат. 28:19....Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Марк. 3:14. И отреди *отъ тѣхъ* дванайсетъ, за да бждатъ съ Него и да ги разпраща да проповѣдватъ.

Дѣян. 26:16, 18. [Азъ (Савель) рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишь.] Но стани и се изправи на нозѣтъ си; защото Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служитель и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия, да отворишь очитѣ имъ (на езичниците), за да се обърнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣховетѣ и наслѣдие между осветенитѣ.

Гал. 1:1. Павелъ апостолъ, *призованъ* не отъ човѣци, нито чрѣзъ човѣкъ, а чрѣзъ Исуса Христа и Бога Отца, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

2 Тим. 1:11. За (благовѣстието)...съмъ поставенъ азъ проповѣдникъ, апостолъ и учитель на езичниците.

Изпратени сж отъ Духа Светаго.

Ис. 48:16. Пристъпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господъ Богъ и Неговиятъ Духъ.

Иез. 3:24....Влѣзе въ мене духътъ и изправи ме на нозѣтъ ми, и Той говори съ мене и ми каза: иди и затвори се въ дома си.

Дѣян. 1:8. (Исусъ имъ отговори)...ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Дѣян. 8:29....Духътъ каза на Филипа: приближи се и се допри до тая колесница.

Дѣян. 11:12....Духътъ ми каза да ида съ тѣхъ (тримата мже), безъ да се двоумя. Дойдоха съ мене и тия шестима братя, и влѣзохме въ кжщата на *оня* човѣкъ (Корнилий). (Петъръ).

Дѣян. 13:2, 4. Когато *тѣ* (нѣкои пророци и учители въ Антиохийската църква) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призовалъ. И тѣй, изпратени отъ Духа Светаго, тѣ слѣзоха въ Селевкия, а оттамъ отплуваха за Кипъръ.

Дѣян. 16:6, 7. Като прѣминаха Фригия и страната Галатий

ска, тѣ (Павель, Сила и Тимотей) не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия. А като дойдоха въ Мисия, опитваха се да идатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пусна.

Дѣян. 21 : 4...Като намѣрихме ученицитѣ, останахме тамъ (въ Тиръ) седемъ дена. Тѣ, по *внушение отъ* Духа, думаха на Павла, да не възлиза въ Иерусалимъ.

2 Тим. 1 : 14. Запази добрия залогъ чрѣзь Духа Светаго, Който живѣе въ насъ.

Отъ Него приематъ и качества си.

Числ. 11 : 17. (Рече Господь на Моисея:) Азъ ще слѣза и ще говоря тамъ съ тебе, ще взема отъ Духа, Който е отгорѣ ти, и ще възложа връхъ тѣхъ (избранитѣ седемдесетъ мжже), за да носятъ заедно съ тебе товара на народа, а не самъ ти да го носишъ.

Мих. 3 : 8...Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдостъ, за да изкажа на Иакова прѣстжленията му, и на Израила—грѣха му.

Лук. 24 : 49...Азъ ще изпратя обѣщанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете въ сила отгорѣ.

Дѣян. 4 : 31...Слѣдъ като се тѣ (апостолитѣ) помолиха, потресе се мѣстото, дѣто бѣха събрани, и всички се изпълниха съ Духъ Светий и съ дързновение говорѣха словото Божие.

Дѣян 6 : 5. Това прѣдложение се понрави на цѣлото множество; и избраха Стефана, мжжъ изпълненъ съ вѣра и Духъ Светий, Филипа и Прохора, Никанора и Тимона, Пармена и Николая, прозелитѣ отъ Антиохия.

1 Петр. 1 : 12. Тѣмъ (на пророцитѣ) бѣ открито, че не на тѣхъ самитѣ, а намъ служеше онова, което сега ви е проповѣдвано отъ ония, които ви сж благовѣстили чрѣзь Духа Светаго. пратенъ отъ небесата, и въ което желаятъ да надникнатъ Ангелитѣ.

Участвуватъ въ служенето чрѣзь освящение.

Изх. 28 : 41. (Рече Господь на Моисея, думайки:)...облѣчи съ тѣхъ (свещенитѣ одежди) брата си Аарона и синоветѣ му съ него, и помажи ги, напълни ржцѣтѣ имъ, и освети ги, за да Ми бждатъ свещеници. Изх. 40:13.

Лев. 16 : 32...Очистянето да извършва оня свещеникъ, който ще бжде помазанъ и посветенъ да свещенодѣйствува вмѣсто баща си: той да облѣче ленени одежди, одежди свещени.

Иоан. 17 : 17. Освети ги чрѣзь Твоята истина; Твоето слово (Отче) е истина.

2 Тим. 2 : 21...Ако нѣкой се очисти отъ тия (сждове), той ще бжде почетенъ сждъ, осветенъ, приспособенъ за употреба на Господаря и приготвенъ за всѣко добро дѣло.

Прематъ властъ отъ Бога.

Мат. 10 : 40. Който приема васъ, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратилъ.

Лук. 10 : 16. Който васъ слуша, Мене слуша; и който се отмѣта отъ васъ, отъ Мене се отмѣта; а който се отмѣта отъ Мене, отмѣта се отъ Оногова, Който Ме е пратилъ.

2 Кор. 10 . 8...Ако би и нѣщо повече да се похвала съ на-

шата властъ, която ни даде Господь за ваше съзидване, а не разстройване, нѣма да се посрамя.

1 Сол. 4:8 (Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ.) И тъй, който отхвърля *това*, той отхвърля не човѣка, а Бога, Който и даде Своя свети Духъ въ насъ.

Получаватъ отъ Него сила и смѣлость да говорятъ безъ страхъ.

Иер. 1:19. Тѣ ще воюватъ противъ тебе, ала не ще ти навиятъ; защото Азъ съмъ съ тебе, за да те избавямъ, говори Господь.

Дѣян. 18:9, 10....Рече Господь на Павла въ видѣние нощемъ: не бой се, но говори и не млѣквай, защото Азъ съмъ съ тебе, и никой не ще посегне да ти стори зло; понеже имамъ много народъ въ тоя градъ (Коринтъ).

Дѣян. 23:11. Прѣзъ нощъта (въ стана, дѣто бѣше отведенъ отъ войници) яви му се Господь и рече: дерзай, Павле! И както свидѣтелствува за Мене въ Иерусалимъ, тъй трѣбва да свидѣтелствуваши и въ Римъ.

Учатъ и назидаватъ съ помощъ отъ Него.

2 Кор. 2:14....Да благодаримъ Богу, Който всѣкога ни дава да тържествуваме въ Христа и Който навредъ чрѣзъ насъ проявява благоуханието, *по което* познаваме *Самия* Него.

Гал. 2:8 (...Оня, Който помогна на Петра въ апостолството между обрѣзанитѣ, помогна и на мене между езичницитѣ).

Получаватъ всичко отъ Господа.

1 Кор. 14:37. Ако нѣкой се мисли, че е пророкъ или изпълненъ съ духъ, нека разбере, че това, което ви пиша, сж Господни заповѣди.

1 Сол. 4:2....Знаете, какви заповѣди ви дадохме отъ Господа Исуса.

Властѣта имъ е за съзидване.

2 Кор. 13:10. Пиша тия нѣща, като не съмъ при васъ, та, кога дойда при васъ, да не употрѣбя строгостъ споредъ властѣта, що ми е дадена отъ Господа за съзидване, а не за разстройване.

Избрани сж да проповѣдватъ евангелското слово.

Дѣян. 15:7. Слѣдъ дълго съвмѣстно разискване стана Петъръ и имъ рече: мжже братя! Вие знаете, че Богъ отъ първитѣ дни избра измежду насъ *мене*, та отъ моитѣ уста да чуютъ езичницитѣ евангелското слово и да повѣрватъ.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отреденъ за Божието благовѣстие.

1 Сол. 2:4....Както Богъ ни удостои да ни повѣри благовѣстието, тъй и говоримъ—не за да угаждаме на човѣци, а на Бога, Който изпитва сърдцата ни.

Да разсвѣватъ мрака.

Мат. 5:14—16. Вие сте свѣтлината на свѣта. Не може се укри градъ, който стои наврѣхъ планина. Нито запалятъ свѣтило и го турятъ подъ крина, а на свѣтилникъ. и свѣти на всички вжщи. Тъй да свѣтне прѣдъ човѣцитѣ свѣтлината ви, та да видятъ добритѣ ви дѣла и да прославятъ небесния вашъ Отець.

2. Кор. 4:6. Богъ, Който *нѣкога* заповѣда да изгрѣе свѣт-

лина отъ тъмнината, Той Сжщиятъ озари сърдцата ни, за да бжде свѣтло познанието на славата Божия, *проявена* въ лицето на Исуса Христа.

Да убѣждаватъ на вѣра въ Христа.

Римл. 10:8....Какво казва *Писанието*? „Близу до тебе е словото, въ твоитѣ уста и въ твоето сърдце“, сирѣчь, словото на вѣрата, което проповѣдваме.

Римл. 14:25. (На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, споредъ откритието на тайната, умълчавана отъ вѣчни врѣмена,) а сега явена, и чрѣзь пророческитѣ писания, по заповѣдъ на вѣчния Богъ, възвѣстена на всички народи, за да се покоряватъ на вѣрата,—(на *Тогова* единаго прѣмждраго Бога, чрѣзь Исуса Христа, слава во-вѣки. аминъ.)

1 Кор. 3:5. Какво е, прочее, Павелъ? какво е Аполосъ? Не сж ли *тѣ* служители, чрѣзь които вие повѣрвахте, и то споредъ колкото всѣкому *отъ тѣхъ* Господь е далъ?

2 Кор. 5:11....Като знаемъ страха Господень, *ние* вразумяваме човѣцитѣ, а за Бога сме явни: надѣвамъ се, че сме явни и за вашитѣ съвѣсти.

Да призоваватъ грѣшниците къмъ покаяние.

4 Царств. 17:13. Тогава Господь чрѣзь всичкитѣ Си пророци, чрѣзь всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израиля и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитѣ си пжтища и пазете заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитѣ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣзь Моитѣ раби, пророцитѣ.

Иер. 35:15. Азь прашахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро и казвахъ: обърнете се всѣки отъ злия си пжтъ и изправете поведението си и не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите, — и ще живѣете въ тая земя, която дадохъ вамъ и на бацитѣ ви; но вие не дадохте ухо и не Ме послушахте.

Иер. 44:4. Азь прашахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло, което Ми е омразно“.

Зах. 1:4. Не бждете като бацитѣ си, къмъ които се провикваха прѣдишнитѣ пророци, думайки: тѣй казва Господь Саваотъ: обърнете се отъ лошитѣ си пжтища и отъ лошитѣ си дѣла; но тѣ не слушаха и не Ми дадоха внимание, казва Господь.

Лук. 24:47. (Тѣй е писано, и тѣй трѣбваше Христось да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ на третия день,) и да бжде проповѣдвано въ Негово име покаяние и прощение на грѣховетѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ.

Дѣян. 17:30. Богъ, прочее, като прѣзрѣ врѣмената на незнанието, сега заповѣдва вредомъ на всички човѣци да се покаятъ. (Павелъ).

Да проповѣдватъ прощение на грѣховетѣ.

Ис. 40:2. Оворете на Иерусалимъ, що му е по сърдце, и възвѣстявайте му, че врѣмето на неговата борба се изпълни, че:

врѣмето на неговата борба се изпълни, че за неправдата му е дадено удовлетворение, защото отъ ржката Господня получи двойно за всички свои грѣхове.

Иоан. 20 : 23. На които простите грѣховетѣ, тѣмъ ще се простятъ; на които задържите, ще се задържатъ.

Дѣян. 10 : 43. За Него (Христа) всички пророци свидѣлствуватъ, че всѣкой, който вѣрва въ Него, ще получи прошка на грѣховетѣ чрѣзъ Неговото име. (Петъръ).

Дѣян. 13 : 38....Да ви бждѣ знайно, мжже братя, че чрѣзъ Него ви се възвѣстява прошка на грѣховетѣ. (Павелъ).

За служението на примирението.

2 Кор. 5 : 18, 19....Всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзъ Исуса Христа и ни даде служението на това примирение, защото Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Да учатъ за пжтя на спасението.

Лук. 1 : 77. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: И ти, младенце, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вѣрвишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пжтища,] и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетѣ имъ.

Дѣян. 13 : 26. Вамъ, мжже братя, синове на Авраамовия родъ, и на ония между васъ, които се боятъ отъ Бога, е пратено словото на това спасение. (Павелъ).

Дѣян. 16 : 17. Като вѣрвѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя (слугинята) викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣстватъ пжть за спасение.

1 Кор. 15 : 1, 2. Напомнямъ ви, братя, евангелието, което ви благовѣстихъ, което и приехте и въ което стоите; чрѣзъ него се и спасявате, ако го държите, както съмъ ви благовѣстилъ, освѣнъ ако не сте напразно повѣрвали.

Еф. 1 : 13. Чрѣзъ Него (Христа) и вие, като чухте словото на истината — благовѣстието за вашето спасение, и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ.

Иуд. 1 : 3. Възлюбени, като имамъ голѣмо усърдие да ви пиша за общото наше спасение, счетохъ за нужно да ви пиша и помоля — да се подвизавате за вѣрата, веднажъ *завинаги* прѣдана на светиитѣ.

Тѣ сж: посланици Христови.

2 Кор. 5 : 20....Ние изпълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ увѣщава чрѣзъ насъ. Молимъ ви отъ име Христово: примирете се съ Бога!

Еф. 6 : 20. Заради (благовѣстието)...съмъ пратеникъ въ окови, за да го проповѣдвамъ смѣло, както ми прилича.

Служители Христови.

Римл. 15 : 16. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣлично, за да

ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать), да бжда служителъ на Исуса Христа между езичниците и свещенодѣйствиено да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносѣтъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

1 Кор. 4:1... Нека *всѣкой* човѣкъ ни счита за служители Христови и разпоредници на тайните Божии.

Кол. 1:7. (Благовѣстието прѣбждва у васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать,) както се и научихте отъ Епафраса, нашия възлюбенъ сътрудникъ, който е вѣренъ служителъ Христовъ заради васъ.

1 Тим. 4:6. Като съвѣтвашъ на това (всѣко нѣщо да се приема съ благодарение) братята, ще бждешъ добъръ служителъ на Исуса Христа, храненъ съ думитѣ на вѣрата и на доброто учение, което си послѣдвалъ.

Съработници Христови.

2 Кор. 6:1. Понеже сме съработници *Христови*, ние ви молимъ, да не приемате напрасно благодатьта Божия.

Служители на благовѣстието.

Кол. 1:23. [Васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени *отъ Бога и Негови* врагове, сега ви примири въ тѣлото на Неговата (на Христа) плѣтъ, чрѣзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си,] ако само прѣбждвате въ вѣрата твърди и непоколебими, и *бждете* непоклатни въ надеждата на проповѣданото на всѣка поднебесна тварь благовѣстие, което чухте и на което азъ, Павелъ, станахъ служителъ.

Служители Божии.

Ис. 61:6... Вие ще се наричате свещеници на Господа, — служители на нашия Богъ ще ви наричатъ; ще се ползвате съ имота на народитѣ и ще се славите съ тѣхната слава.

Римл. 13:6. ..Тѣ сж Божии служители, и съ това именно *служене* сж постоянно заети.

Посланици Божии.

2 Парал. 35:15, 16. Господь, Богъ на тѣхнитѣ отци, имъ пращше Свои посланици още отъ рано утро, защото съжаляваше Своя народъ и Своето жилище. Но тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, докль гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше *за него* спасение.

Ис. 44:26. (Тѣй казва Господь: Азъ съмъ Господь,) Който утвърждавамъ думата на Своя рабъ и привеждамъ въ изпълнение изреченото отъ Моитѣ пратеници, Който казвамъ на Иерусалимъ: „ти ще бждешъ заселенъ“ и на градоветѣ Иудини: „вие ще бждете съградени, и развалинитѣ му Азъ ще възстановя“.

Аг. 1:13. Тогава Агей, вѣстителъ Господень, изпратенъ отъ Господа, рече къмъ народа: „Азъ съмъ съ васъ!“ казва Господь, *Съработници Божии.*

1 Кор. 3:6, 9. Азъ насадихъ, Аполосъ полива, ала Богъ *направи* да израсте. Защото *ние* сме съработници на Бога, *вие пѣкъ* сте Божия нива, Божие здание.

Пастири.

Иер. 23:4...Ще поставя надъ тѣхъ пастири, които ще ги пасатъ, и тѣ вече не ще се боятъ и плашатъ и не ще се губятъ, казва Господь.

Презвитери.

Иак. 5:14. Боленъ ли е нѣкой между васъ, нека повика презвитеритѣ църковни, и *тѣ* да се помолятъ надъ него, като го помажатъ съ елей въ името Господне.

1 Петр. 5:1. Ония, които сж между васъ презвитери, моля азъ, съпрезвитеръ *тѣхенъ* и свидѣтель на Христовитѣ страдания и съучастникъ въ славата, която има да се открие: (пасете Божието стадо.)

Епископи и дякони.

Фил. 1:1. Павелъ и Тимотей, раби Исусъ Хростови, — до всички въ Христа Исуса светии, които се намиратъ въ Филипи, съ епископи и дякони: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

1 Тим. 3:1. Вѣрни сж тия думи: желае ли нѣкой епископство, добро нѣщо желае.

Защитници на благовѣстието.

Фил. 1:7. (Увѣренъ съмъ въ това, че Тоя, Който почна у васъ доброто дѣло, ще го върши дори до деня на Исуса Христа,) както е и право да мисля това за всинца ви, защото ви имамъ на сърдце, и кога съмъ въ окови, и кога защищавамъ и утвърждавамъ благовѣстието, понеже всички вие ми сте съучастници въ благодатъта.

Богъ ги пази.

2 Кор. 1:10. (Да се не надѣваме на себе си, а на Бога,) Който ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Комуто се надѣваме, че пакъ ще ни избави.

Тѣ сж необходими.

Римл. 10:14, 15...Какъ ще призаватъ Оногова, въ Когото не сж повѣрвали? Какъ пъкъ ще повѣрватъ въ Оногова, за Когото не сж чули? А какъ ще чуютъ безъ проповѣдникъ? И какъ ще проповѣдватъ, ако не бждатъ пратени? както е писано: „колко прѣкрасни сж нозѣтѣ на ония, които благовѣстятъ миръ, които благовѣстятъ доброто!“.

Трудътъ имъ безъ Божието благословение е напразенъ.

1 Кор. 3:7...Нито който седи е нѣщо, нито който полива, а *всичко е* Богъ, Който *прави* да расте.

1 Кор. 15:10...Съ благодатъта на Бога съмъ това, което съмъ; и Неговата благодать въ мене не бѣше напразно, а повече отъ всички тѣхъ се потрудихъ—ала не азъ, а Божията благодать, която е съ мене.

Уподобени сж на глинени сждове.

2 Кор. 4:7...Това съкровище (познанието на славата Божия) *ние* носимъ въ глинени сждове, та прѣзобилната сила да се отдава Богу, а не намъ.

Тѣ трѣбва да сж: чисти.

Ис: 52:11. Идете си, идете си, излѣзте оттамъ: не се допирайте до нечисто; излѣзте изъ срѣдата му, очистете се, вие, които носите сждоветѣ Господни!

2 Кор. 6:6. (Въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии,) съ чистота, съ знание, съ дълготърпѣние, съ благодѣ, съ Духъ Светий, съ нелицемѣрна любовь.

1 Тим 3:9. (Дяконитѣ сжщо) да пазятъ таинството на вѣрата съ чиста съвѣсть.

1 Тим. 5:22. Рѣцѣ на никого не възлагай прѣбързано, нито ставай съучастникъ на чужди грѣхове. Пази себе си чистъ.

Свети.

Лев. 21:6. (Рече Господъ на Моисея: обади на свещеницитѣ и имъ кажи:) Тѣ трѣбва да бждатъ свети прѣдъ своя Богъ и не бива да безчестятъ името на своя Богъ; защото принасятъ жертви Господу, хлѣбъ на своя Богъ, и поради това трѣбва да бждатъ свети.

1 Сол. 2:10. Свидѣтели сте вие и Богъ, какъ свето, праведно и безукорно постѣпвахме прѣдъ васъ, вѣрващитѣ.

Вѣрни.

Иер. 23:28 Пророкъ, който е видѣлъ сънь, нека го и разказва като сънь, а у когото е Моето слово, нека говори вѣрно-словото Ми. Какво общо има мекина съ чисто зърно? казва Господъ.

1 Кор. 4:2...Що...се иска отъ разпоредницитѣ, *то е*—всѣки отъ тѣхъ да се окаже вѣренъ.

Кол. 4:7. Колкото за мене, всичко ще ви съобщи Тихикъ, възлюбениятъ братъ и вѣренъ служителъ и сътрудникъ въ Господа.

1 Тим. 1:12. Благодаря на Христа Исуса, нашия Господъ, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба мене, (който по-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ.)

Смиреномждри.

Иер. 1:6. Азъ...отговорихъ: о, Господи Боже! не умѣя да говоря, защото съмъ още младъ.

Дѣян. 20:19. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери: вие знаете, какъ всичкото врѣме бѣхъ съ ѱвасъ,) служейки Господу съ голѣмо смирение и много сълзи и срѣдъ изпитни, които ми идѣха отъ злитѣ замисли на иудеитѣ.

1 Кор. 15:9...Азъ съмъ най-малкиятъ отъ апостолитѣ и не съмъ достоенъ да се нарека апостолъ, понеже гонихъ църквата Божия.

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Исусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които пръвъ съмъ азъ.

Търпѣливи.

2 Кор. 6:6. (Въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии, съ голѣмо постоянство, въ скърби, въ нужди, въ утѣснение,) съ чистота, съ знание, съ дълготърпѣние, съ благодѣ, съ Духъ Светий, съ нелицемѣрна любовь.

1 Тим. 6:11....Ти, човѣче Божий, бѣгай отъ тия нѣща (сребролюбие и врѣдни похоти) и стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовь, търпѣние и кротость.

2 Тим. 2:24....Господниятъ рабъ не бива да влиза въ крамоли, но да бѣде къмъ всички кротъкъ, поучливъ и търпѣливъ.

2 Тим. 3:10....Ти си послѣдвалъ моето учение, животъ, намѣрение, вѣра, моето великодушие, любовь, търпѣние.

Непорочни.

Дѣян. 24:16....Самъ залѣгамъ да имамъ винаги непорочна съвѣсть прѣдъ Бога и прѣдъ човѣцитѣ. (Павелъ).

1 Тим. 3:2....Епископътъ трѣбва да е непороченъ, мжжъ на една жена, трѣзвенъ, цѣломждъръ, скромненъ, почтенъ, страннолюбивъ, поучливъ.

Тит. 1:7, 8....Епископътъ, като Божий разпоредникъ, трѣбва да е непороченъ, не високомѣренъ, не гнѣвливъ, не пияница, не побойникъ, не алченъ за гнусна печалба, но страннолюбивъ, добролюбивъ, цѣломждъръ, справедливъ, благочестивъ, въздържанъ.
Доброволни.

Ис. 6:8....Чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? И азъ казахъ: ето ме, проводи мене.

1 Петр. 5:2. (Ония, които сж между васъ презвитери, моля:) пасете Божието стадо, което имате, като го надзиравате не принудено, а доброволно (и богоугодно), не заради гнусна користь, но отъ усърдие.

Безкористни.

Дѣян. 20:34. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) сами знаете, че за моитѣ нужди и *за нуждитѣ* на ония, които бѣха съ мене, ми послужиха тия мои ржцѣ.

1 Кор. 9:12. Ако други иматъ дѣлъ въ онова, що владѣете, то колко повече ние? Обаче, ние се не ползувахме отъ това право, а всичко търпимъ, за да не причинимъ нѣкоя спѣнка на Христовото благовѣстие.

2 Кор. 11:7. Сгрѣшихъ ли, че унижавахъ себе си, за да въздигна васъ, понеже даромъ ви проповѣдвахъ благовѣстието Божие?

2 Кор. 11:9....И въ всичко се пазихъ и ще се пазя, да ви не бѣда товаръ.

2 Кор. 12:14. Ето, трети пжтъ се готвя да дойда при васъ, и нѣма да ви дотегна; понеже азъ търся не вашето, а васъ: не дѣцата сж длѣжни да събиратъ богатство за родителитѣ, а родителитѣ за дѣцата.

1 Сол. 2:5....Нито съ лѣскателни думи се отнесохме нѣкога къмъ васъ, както знаете, нито съ користна омисль: Богъ е свидѣтель.

Безпристрастни.

1 Тим 5:21. Заклевамъ *те* прѣдъ Бога, прѣдъ Господа Иисуса Христа и прѣдъ избранитѣ Ангели, да спазвашъ това безъ прѣдубѣждение и да не вършишъ нищо по пристрастие.

Благи

1 Сол. 2:7. Макарь и да можехме да се явимъ съ важность като Христови апостоли, при все това ние бѣхме благи срѣди васъ, *сѣщо* както кърмачка се нѣжно отнася съ дѣцата си. *Прѣдани на своето дѣло.*

Дѣян. 20:24....Менъ не ме е за нищо грижа, нито ми е свиденъ животътъ, стига само да свърша съ радостъ попрището си и службата, която приехъ отъ Господа Исуса, да проповѣдвамъ евангелието на Божията благодать. (Павелъ).

Дѣян. 21:13. [Ние и тамошнитѣ (въ Кесарія) го молихме да не възлиза въ Иерусалимъ.] Но Павелъ отговори: какво правите, та плачете и съкрушавате сърдцето ми? Азъ съмъ готовъ не само да бѣда вързанъ, но и да умра въ Иерусалимъ за името на Господа Исуса.

2 Кор. 12:15. На драго сърдце ще жертвувамъ и самъ ще се пожертвувамъ за душитѣ ви, при всичко че, обичайки васъ извънмѣрно, съмъ по-малко обичанъ отъ васъ.

Фил. 1:20, 21....Въ нищо не ще се посрамя, но при всѣко дързновение, както винаги, и сега ще се възвеличи Христосъ въ тѣлото ми — било чрѣзъ животъ, било чрѣзъ смъртъ. Защото за мене животътъ е Христосъ, а смъртъта — придобивка.

Фил. 2:17....Ако и да се жертвувамъ за жертвата и за служението на вѣрата ви, азъ се радвамъ и сърадвамъ всинца ви. *Крѣпки въ благодатьта.*

2 Тим. 2:1....Чедо мое, усиливай се въ благодатьта, която ти е дадена отъ Христа Исуса.

Поучителни.

2 Тим. 2:2....Каквото си чулъ отъ мене при много свидѣтели, прѣдай го на вѣрни човѣци, които ще сѣ способны и други да научатъ.

Усърдни въ четене и поучение.

1 Тим. 4:13, 15. Доклѣ дойда, занимавай се съ четене, наставление и поучаване. За това се грижи, въ това прѣбждавай, та успѣхътъ ти да бѣде явенъ въ всичко.

Влюбени въ молитва.

Фил. 1:4. (Като винаги въ всѣка моя молитва се моля съ радостъ за всинца ви).

Прилежни въ управление на домоветѣ си.

1 Тим. 3:4. (Епископътъ) да управлява добрѣ кѣщата си и да има дѣца послушни съ свършена почителность.

1 Тим. 3:12. *Всѣки отъ* дяконитѣ трѣбва да бѣде мжжъ на една жена, добрѣ да управлява дѣцата си и кѣщата си.

Пълни съ любовь къмъ паството си.

1 Кор. 16:24. (Благодатьта на Господа Исуса Христа да бѣде съ васъ,) и любовьта ми съ всинца ви въ Христа Исуса. Аминъ.

2 Кор. 2:4. Отъ голѣма скърбъ и притѣснено сърдце ви писахъ съ много сълзи, не за да ви огорча, а за да познаете прѣголѣмата любовь, която имамъ къмъ васъ.

Флп. 1:8 Богъ ми е свидѣтелъ, колко много обичамъ всинца ви съ любовъта Иисусъ Христовъ.

Фил. 4:1...Възлюбени и многожелани мои братя, моя радостъ и вѣнецъ, стойте твърдо въ Господа, възлюбени.

1 Сол. 2:8 Тѣй вѣтъ, бѣхмѣ обикнали, че бѣхмѣ готови да ви прѣдадемъ не само благовѣстието Божие, но и душитъ си, понеже ни бѣхте станали драги.

1 Сол. 2:11...Знаете, че всѣкиго отъ васъ, както баща дѣцата си, (ние подканяхме, молѣхмѣ и убѣждавахме да постѣпва достойно за Бога)

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай...младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовъ и миръ съ ония, ксито призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

Пълни съ нѣжно съчувствие.

Дѣян. 20:31. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:)...Бждете будни и помнете, че три години денемъ и ноцемъ не прѣставахъ съ сълзи да поучавамъ всѣкиго одного *отъ васъ*.

Римл. 9:1—3. Истина говоря въ Христа, не лъжа, — свидѣлствува ми моятъ съвѣстъ чрѣзъ Духа Светаго, — че ми е голѣма скърбъ и непрѣстанна мѣка на сърдце; молилъ бихъ се самъ азъ да бжда отлжченъ отъ Христа за братята си, мои сродници по плътъ.

Фил. 3:18...Мнозина, за които ви съмъ често говорилъ, а сега дори съ сълзи говоря, постѣпватъ като врагове на кръста Христовъ.

Искрени.

2 Кор. 1:12...Нашата похвала е тая: свидѣтелството на съвѣстѣта ни, че въ простота и искреность прѣдъ Бога, не съ плътско мждруване, а съ благодать Божия, живѣхмѣ на свѣта, особено пѣкъ между васъ.

Бодри.

2 Тим. 4:5...Ти въ всичко бодѣрствувай, скърби прѣтърпи, дѣло на благовѣстникъ извърши. службата си добрѣ изпълни.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глѣтне.

Примѣръ на паството си.

Фил. 3:17. Подражайте, братя, на мене и гледайте ония, които постѣпватъ по образецъ какъвто имате въ насъ

2 Сол. 3:8, 9. (Ние не безчинствувахме при васъ,) нито у нѣкого ядохме хлѣбъ даромъ, а работѣхмѣ съ трудъ и мѣка денъ и нощъ, за да не отегчимъ нѣкого отъ васъ, — и не за това, че нѣмахме власть, а за да ви дадемъ себе си за примѣръ, та да ни подражавате.

1 Тим. 4:12. Никой да не прѣзира младостѣта ти, но бжди образецъ за вѣрнитѣ въ слово, поведение, любовъ, духъ, вѣра и чистота

Тит. 2:7, 8. (Увѣщавай младежитѣ да бждатъ цѣломждри.) като въ всичко прѣдставяшъ себе си за образецъ на добри дѣла,

показвайки чистота въ учението, почетность, непоквареностъ, слово здраво, безукорно, та да се засрами противникътъ, понеже не ще има да каже нѣщо лошо за насъ.

1 Петр. 5:3. (Ония, които сж между васъ презвитери, моля азъ: пасете Божието стадо)...не като господарувате надъ причта, а като давате примѣръ на стадото.

Одобрявани отъ съвѣстѣта на всички.

2 Кор. 5:11... Като знаемъ страха Господень, *ние* вразумѣваме човѣцитѣ, а за Бога сме явни: надѣвамъ се, че сме явни и за вашитѣ съвѣсти.

Похвалявани отъ Бога.

2 Тим. 2:15. Залѣгай да се прѣдставишъ прѣдъ Бога достоенъ, безукоренъ рабѣтникъ, който вѣрно прѣподава словото на истината.

Да иматъ хвактеръ на истински свещенослужители.

1 Тим. 3:5—7. (Епископътъ трѣбва да управлява добръ кжщата си;) защото, който не умѣе да управлява собствената си кжща, какъ ще се грижи за църквата Божия? Да не е новопкръстенъ, за да се не възгордѣе и падне въ *еднакво* осжждане съ дявола. Трѣбва още той да има и добро свидѣтелство отъ външнитѣ, за да не бжде укоряванъ и да не падне въ примката на дявола.

1 Тим. 4:14. Не занемаряй дарбата, която е въ тебе и ти бѣ дадена чрѣзъ пророчество съ възлагане *върху ти* ржцѣтъ на свещенството.

2 Тим. 2:25. (Господниятъ рабъ) съ кротостъ да наставлява противницитѣ, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познеятъ истината.

Женитѣ и дѣцата имъ да иматъ добри качества.

1 Тим. 3:11. Сжщо и женитѣ *имъ трѣбва да бждатъ* почтени, не клеветници, трѣзвени и вѣрни въ всичко.

Тит. 1:6. (Загова те оставихъ въ Критъ, за да поставишъ по всички градове презвитери, както бѣхъ ти поржчалъ;) който е непороченъ, на една жена мжжъ и има дѣца вѣрни, неукорявани въ разпжтство или непокорство.

Не бива да сж жедни за гнусна печалба.

1 Царств 12:3. (Самуилъ рече на цѣлия Израиль;) ето ме: свидѣтелствувайте противъ мене прѣдъ Господа и прѣдъ Неговия помазаникъ, кому съмъ взелъ вола, кому съмъ взелъ осела, кого съмъ обидилъ и кого съмъ притѣснилъ, отъ кого съмъ взелъ даръ и затворилъ очи спрѣмо *дѣлото* му, — и азъ ще ви *го* върна.

Дѣян. 20:33. Отъ никого не поискахъ ни сребро, ни злато, нито дреха. (Павель).

1 Тим. 6:10... Коренъ на всички злини е сребролюбieto, на което прѣдавайки се, нѣкои се отклониха отъ вѣрата и си навлѣкоха много мжки.

Не бива да сж себелюбиви.

1 Кор. 9:19—22... Бидейки свободенъ отъ всички, станяхъ робъ на всички, за да придобия по-многого *отъ тѣхъ*: за иудеитѣ станяхъ като иудеинъ, за да придобия иудеитѣ; за псдзаконнитѣ *ста-*

нахѣ подзаконенъ, за да придобия подзаконнитѣ; за нѣмашитѣ законъ *станахѣ* като да съмъ безъ законъ (макаръ да не съмъ безъ законъ прѣдъ Бога, но съмъ подъ закона на Христа), за да придобия нѣмашитѣ законъ; за немощнитѣ *станахѣ* като немощенъ, за да придобия немощнитѣ. За всички *станахѣ* всичко, щото по какъвто и да е начинъ да спася нѣкои.

Не бива да сж побойници.

1 Тим. 3:3. (Епископътъ трѣбва да е) не пияница, не побойникъ, не свадливъ, не алченъ за гнусна печалба, а кроткъ, миролюбивъ и не сребролюбивъ.

Не бива да сж лукави.

2 Кор. 4:2...*Ние* отхвърлихме скришнитѣ срамотни дѣла, безъ да прибѣгваме къмъ хитростъ и безъ да изопачаваме словото Божие, а като се прѣпоръчваме всѣкому на съвѣстѣта прѣдъ Бога чрѣзъ откриване истината.

Не бива да сж човѣкоугодници.

Гал. 1:10. У човѣци ли сега търся благоволение, или у Бога? Или на човѣци искамъ да угаждамъ? Ако бѣхъ още угаждалъ на човѣци, не щѣхъ да бжда Христовъ рабъ.

Не бива да се сплитатъ въ свѣтски работи.

Лук. 9:60...Иисусъ му (на единъ запитвачъ) каза: остави мъртвитѣ да погребватъ своитѣ мъртвѣци, а ти върви, проповѣдай царството Божие.

2 Тим. 2:4. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи и това прави, за да угоди на военачалника.

Да не сж за съблазнь.

Римл. 14:13...Нека не сждимъ вече единъ друго, а по-добрѣ сждете за това — да не поставяте на брата *си* прѣпънка или съблазнь.

Римл. 14:21. По-добрѣ е да не ядешъ месо, да не пиешъ вино и да не *правишъ* нищо, отъ което братъ ти се прѣпъва, или се съблазнява, или изнемогва.

1 Кор. 8:13...Щомъ храната съблазнява брата ми, нѣма да ямъ месо никога, за да не съблазня брата си.

1 Кор. 9:27...Изнурявамъ и поробвамъ тѣлото си, да не би, като проповѣдвамъ на другитѣ, самъ негоденъ да стана.

1 Кор. 10:32, 33. Не ставайте съблазнь ни за иудеи, ни за елини, нито за църквата Божия, както и азъ угаждамъ въ всичко на всички и не търся своята полза, а *ползата* на многото, за да се спасятъ.

2 Кор. 6:3. Ние никому съ нищо не туряме прѣпънка, за да се не опорочи служението *ни*.

Да не се отчайватъ.

2 Кор. 4:8, 9. Отвредъ сме наскърбявани, но не стѣснявани; въ затруднение сме, но се не отчайваме; гонени биваме, но не изоставяни, провалени биваме, но не загинаваме.

Тѣ сж длѣжни: да проповѣдватъ Евангелието.

Марк. 16:15...Рече имъ: идете по цѣль свѣтъ и проповѣдайте Евангелието на всички твари.

Дѣян. 8:25. Тѣ (Филипъ и Петъръ)..., слѣдъ като засвидѣтелствуваха и говориха словото Господне (въ самарийския градъ), тръгнаха обратно за Иерусалимъ, проповѣдвайки евангелието въ много села самарийски.

Да благовѣствуватъ.

Дѣян. 14:7. (Павелъ и Варнава) и тамъ (въ ликаонскитѣ градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности) благовѣстѣха.

Римл. 1:15....Колкото зависи отъ мене, готовъ съмъ да благовѣстя и вамъ, които сте въ Римъ.

1 Кор. 1:17....Христосъ не ме прати да кръщавамъ, а да благовѣстявамъ, и то не съ мъдри думи, за да не се обезсили кръстътъ Христовъ.

2 Кор. 10:14....Достигнахме и до васъ съ благовѣстието Христово.

1 Сол. 1:5....Нашето благовѣстие бѣше къмъ васъ не само съ слово, но и съ сила и съ Духа Светаго, и съ голѣма увѣренность: сами знаете, какви бѣхме за васъ помежду ви.

Да възвѣстваватъ словото Божие.

Дѣян. 13:5....Когато (Варнава и Савель) стигнаха въ Саламинъ, проповѣдваха словото Божие въ иудейскитѣ синагоги; а имаха и Иоана за прислужникъ.

Дѣян. 17:13....Солунскитѣ иудеи, щомъ узнаха, че Павелъ и въ Бѣрия проповѣдвалъ словото Божие, дойдоха и тамъ да вълнуватъ и смущаватъ народа.

Да прѣподаватъ здравето учение.

Тит. 2:1. Ти...говори онова, което е съгласно съ здравето учение.

Да проповѣдватъ Евангелието доброволно и съ любовъ.

Римл. 15:20....Считахъ за честь да проповѣдвамъ евангелието не тамъ, дѣто името Христово бѣше вече извѣстно, за да не зидамъ върху чужда основа.

1 Кор. 9:17. Ако доброволно върша това (дѣто благовѣствувамъ), имамъ награда; ако ли недоброволно, изпълнявамъ само повѣрена менъ служба.

Да не се срамуватъ отъ благовѣстието.

Рим. 1:16. Не се срамувамъ отъ благовѣстието Христово, понеже то е сила Божия за спасение на всѣки вѣрващъ, първомъ на иудейнъ, сетнѣ и на елинъ.

2 Тим. 1:8....Не се срамувай отъ страданията на Господа нашего Исуса Христа, нито отъ мене, Неговъ окованикъ, а стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога.

Да умиряватъ разпритѣ.

1 Кор. 1:11—13. Узнахъ отъ домашнитѣ на Хлоя за васъ, братя мои, че помежду ви имало раздори. А това казвамъ, защото единъ отъ васъ дума: „азъ съмъ Павловъ“, другъ: „азъ пъкъ—Аполосовъ“, трети: „азъ съмъ Кифинъ“, а другъ: „азъ пъкъ—Христовъ“. Нима Христосъ се е раздѣлилъ? нима Павелъ биде разпнатъ за васъ? или въ име Павлово се кръстихте?

1 Кор. 3:3...И наистина, щомъ има помежду ви зависть, раздори и разногласия, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човѣшки?

1 Кор. 11:17, 18...По това, което ще говоря, нѣма да ви похвалявамъ, понеже не за по-добро се събирате, а за по-лошо. Защото, първо, чувамъ, че, кога се събирате въ църква, се явявали разцѣпления помежду ви, което донѣкъ и вѣрвамъ.

Да избѣгватъ празнитѣ спорове.

1 Тим. 1:4. (И сега те моля да поржчашъ на нѣкои да не проповѣдватъ друго учение,) нито да се занимаватъ съ басни и безкрайни родословия, които причиняватъ по-скоро прѣпирни, отколкото назидание Божие въ вѣрата

1 Тим. 6:20. О, Тимотеѣ! пази онова, що ти е прѣдадено, и се отвръщай отъ скверното празнодумство и отъ възраженията на лъжовната наука.

2 Тим. 2:14, 16. Това напомняй на всички, като ги заклевашъ прѣдъ Господа, да не влизатъ въ прѣпирни, които никакъ не ползуватъ, а служатъ за гибель на слушателитѣ. А сквернитѣ празнодумства отбѣгвай, защото ония, които ги изговарятъ, още повече ще напръднатъ въ нечестие.

2 Тим. 2:23. А глупави и невѣжествени разисквания отбѣгвай, като знаешъ, че тѣ пораждатъ крамоли.

Тит. 3:9. А отъ глупави разисквания и родословия, прѣпирни и разпри върху закона отбѣгвай, защото сж безполезни и празни.
Да прѣбждватъ твърди въ здравитѣ учения.

2 Тим. 1:13. Имай за образецъ здравитѣ думи, които си чулъ отъ мене, съ вѣра и любовъ въ Христа Исуса.

2 Тим. 3:14...Ти прѣбждвай въ това, на което си наученъ и което ти е повѣрено, като знаешъ, отъ кого си наученъ.
Да не проповѣдватъ друго учение.

2 Кор. 11:4...Ако нѣкой дойдѣше да проповѣдва другого Исуса, когото ние не сме проповѣдвали; или, ако получехте другъ Духъ, когото не сте получили, или друго благовѣстие, което не сте приели,—вие съ право щѣхте да го търпите.

Гал. 1:8...Ако дори ние, или Ангелъ отъ небето ви благовѣстѣше нѣщо по-друго отъ това, що ние ви благовѣстихме, ана-тема да бжде.

1 Тим. 1:3. Както на тръгване за Македония те молихъ да останешъ въ Ефесъ, така и сега те моля да поржчашъ на нѣкои да не проповѣдватъ друго учение.

Да се трудятъ.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дрѣжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

2 Тим. 4:7. Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ.

Да скърбятъ за вѣрващитѣ.

2 Кор. 1:6. Скърбимъ ли ние, скърбимъ за ваша утѣха и

спасение, което става, като прѣтърпявате сжщитѣ страдания, каквито и ние търпимъ.

Кол. 1:24. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпѣлвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата.

2 Тим. 2:10....Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Исуса съ вѣчна слава.

Да пасатъ стадото Божие.

Иер. 3:15....Ще ви дамъ по сърдце Си пастири, които ще ви пасатъ съ знание и благоразумие.

Иез. 34:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! изречи пророчество противъ Израилевитѣ пастири, изречи пророчество и кажи на тѣхъ, на пастиритѣ: тѣй казва Господь Богъ: горко на Израилевитѣ пастири, които пасоха сами себе си! Нали стадото пастиритѣ трѣбва да пасатъ?

Иоан. 21:15-17....Когато се наобѣдваха, Исусъ казва на Симона Петра: Симоне Ионинъ, любишъ ли Ме повече, отколкото тия? *Петъръ* Му казва: да, Господи! Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Исусъ* му казва: паси Моиѣ агънца. Казва Му пакъ втори пжть: Симоне Ионинъ, любишъ ли Ме? *Петъръ* Му каза: да, Господи! Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Исусъ* му казва: паси Моиѣ овци. Казва му трети пжть: Симоне Ионинъ, обичашъ ли Ме? *Петъръ* се натжжи, задѣто третия пжть му каза: обичашъ ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаешъ; Ти знаешъ, че Те обичамъ. Исусъ му казва: паси Моиѣ овци.

Дѣян. 20:23. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвъ.

2 Кор. 11:28. Освѣнъ вѣншнитѣ злополуки, *прибавяха* се всѣкидневнитѣ противъ мене нападения и грижата за всички църкви.

Да бдятъ като стражи.

Ис. 62:6. На стѣнитѣ ти, 'Иерусалиме, поставихъ стражи, които нѣма да млъкнатъ ни денемъ, ни нощемъ. О, вие, които напомняте за Господа, не млъквайте!

Иез. 3:17. „Сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моиѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене“.

Да бдятъ за душиѣ на вѣрващитѣ.

Евр. 13:17. Покорявайте се на наставницитѣ си и бждете послушни, защото тѣ, бидейки длъжни да отговарятъ, бдятъ за вашитѣ души, — та съ радостъ това да вършатъ, а не съ въздишки, понеже туй не е полезно за васъ.

Да се молятъ за паството си.

Иоил. 2:17. Между притвора и жертвеника нека плачатъ свещеницитѣ, служители Господни, и да казватъ: „смили се, Господи, надъ народа Си, не прѣдавай наслѣдието Си на поругание, та да се не подиграватъ съ него народитѣ! Защо да казватъ между народитѣ: дѣ е тѣхниятъ Богъ?“

Римл. 1:9, 10. Богъ, Комуто служи съ духа си, като благо-вѣствамъ за Сина, Му, ми е свидѣтель, че непрѣстанно си спомнямъ за васъ и винаги се моля въ молитвитѣ си, дано съ Божия воля ми се падне нѣкога да дойда при васъ.

Еф. 1:16 - 18. Не прѣставамъ да благодаря на Бога за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитѣ си, щото Богъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмждрость и откровение, за да Го познаете, и да просвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете, въ що състои надеждата на тия, които сж призвани отъ Него, какво е богатството на славното Негово наслѣдство за светиитѣ.

Еф. 3:14—19. Затова прѣкланямъ колѣнѣ прѣдъ Отца на Господа нашего Иисуса Христа, отъ Когото се именува всѣки родъ на небесата и на земята, да ви даде, по богатството на славата Си, крѣпко да се утвърдите чрѣзъ Духа Му въ вжтрѣшния човѣкъ, и чрѣзъ вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви, та, вкоренени и утвърдени въ любовь, да можете проумѣ съ всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина, и да узнаете Христовата любовь, която прѣвъзхожда всѣко знание, за да се изпълните въ всичката пълнота Божия.

Фил. 1:9...Моля се, щото вашата любовь сѣ повече и повече да изобилва чрѣзъ познание и разбиране на всичко.

Кол. 1:9...Не прѣставаме да се молимъ за васъ и да просимъ, щото *вие* да имате пълно познание на волята Му въ всѣка прѣмждрость и духовно разбиране.

Кол. 4:12. Поздравява ви вашенецътъ Епафрасъ, Иисусъ Христовъ рабъ, който винаги се подвизава за васъ въ молитвитѣ, за да прѣбждете съвършени и изпълнени съ всѣка воля Божия.

1 Сол. 1:2. Винаги благодаримъ на Бога за всинца ви, като ви споменуваме въ молитвитѣ си.

1 Сол. 3:12, 13. Вамъ...Господъ да наспори и прѣумножи любовьта единъ къмъ другъ и къмъ всички, каквато *имаме* и ние къмъ васъ, за да утвърди сърдцата ви *да бждатъ* непорочни въ светость прѣдъ Бога и Отца нашего, при дохождането на Господа нашего Иисуса Христа съ всичкитѣ Му светии. Аминъ.

2 Сол. 2:16, 17...Самъ Господъ нашъ Иисусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзъ благодатъта *Си ни* даде вѣчна утѣха и блага надежда, да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.

1 Петр. 5:10...Богъ на всѣка благодатъ, Който е призовалъ васъ за вѣчната Си слава въ Иисуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува, утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Да утвърдяватъ паството си въ вѣрата.

Лук. 22:32...Азъ се молихъ за тебе (Симоне!), да не оскъднѣе вѣрата ти; и ти нѣкогашъ, кога се обърнешъ, утвърди братята си.

Дѣян. 14:22. [Тѣ (Варнава и Павелъ) се върнаха въ Листра, Икония и Антиохия,] като утвърдяваха душиитѣ на ученицитѣ, като ги увѣщаваха да постоянствуватъ въ вѣрата, и *поучаваха*, че прѣзъ много скърби трѣбва да влѣземъ въ царството Божие.

Дѣян. 15:32. Иуда...и Сила, бидейки и сами пророци, съ дълга рѣчь увѣщаха братята и ги утвърдиха.

Дѣян. 15:41. (Павелъ си избра Сила) и минаваше прѣзъ Сирия и Киликия, та утвърдяваше църквитѣ.

Дѣян. 18:23. Слѣдъ като (Павелъ) прѣстоя тамъ (въ Антиохия) нѣколко врѣме, излѣзе и обхождаше редомъ страната Галатийска и Фригия и утвърдяваше всички ученици.

1 Кор. 16:13. Бждете бодри, стойте въ вѣрата, бждете мжжествени, бждете крѣпки.

1 Сол. 3:2...Изпроводихме Тимотея, нашъ братъ и Божий служителъ и нашъ сътрудникъ въ Христовото благовѣстие, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви.

Да усъвършенсвуватъ църквата.

2 Кор. 12:19. Пакъ ли мислите, че се оправдаваме прѣдъ васъ? Ние говоримъ прѣдъ Бога, въ Христа, и всичко това, възлюбени, за ваше назидание.

Еф. 4:11, 12...Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за гасири и учители, за усъвършенствуване на светиитѣ въ дѣлото на служението, въ съзиждане на тѣлото Христово.

Да се трудятъ за спасение на души.

Римл. 11:14. (На васъ, езичниците, казвамъ: азъ прославямъ службата си,) та дано нѣкакъ възбуда ревность у *сродниците* си по плътъ и спася нѣкои отъ тѣхъ.

Иак. 5:20. (Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ истината, и другъ го обърне,) нека тоя знае, че, който е обърналъ грѣшникъ отъ лъжливия му пжть, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове.

Иуд. 1:23... Други съ страхъ спасявайте, като ги изтръгвате отъ огнь, и избличавайте съ страхъ, като се гнусите отъ дрехата, която е осквернена отъ плътта.

Да утѣшаватъ вѣрващитѣ.

Ис. 35:3. Укрѣпете ослабналитѣ ржцѣ и уякчете трепершитѣ колѣна.

Ис. 40:1. Утѣшавайте, утѣшавайте Моя народъ, казва вашия Богъ.

1 Кор. 14:3. Който...пророчествува, тоя говори на човѣци за поука, увѣщание и утѣха.

2 Кор. 1:4.(Благословенъ да бжде Богъ,) Който ни утѣшава при всѣка наша скърбъ, та и ние да можемъ да утѣшаваме намиращитѣ се въ всѣка скърбъ съ оная утѣха, съ която Богъ утѣшава сами насъ!

Еф. 6:22. (За всичко ще ви извѣсти Тихикъ,) когото пратихъ при васъ за това сжщото, за да узнаете за насъ, и да утѣши сърдцата ви.

Да увѣщаватъ.

Тит. 1:9. (Епископътъ) да се държи о истинското слово, споредъ както е наученъ, та да бжде силенъ и да наставлява въ здравето учение и да избличава ония, които се противятъ.

Тит. 2: 15...Говорѣ, увѣщавай и избличавай съ пълна власть; никой да те не прѣзира.

Да избличаватъ.

1 Тим. 5: 20. Ония, които съгрѣшаватъ, избличавай прѣдъ всички, та и другитѣ да иматъ страхъ.

Тит. 1: 13...Избличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата.

Да воюватъ като добри воини.

1 Тим. 1: 18. Чедо Тимотее! Тая порчка ти прѣдавамъ съгласно по-раншнитѣ за тебе пророчества, за да воювашъ съобразно съ тѣхъ като добъръ воинъ.

Да прѣтърпяватъ злострадания.

2 Тим. 2: 3...Прѣнасяй страданията като добъръ воинъ Исусъ Христовъ.

Да раздаватъ милостиня.

Дѣян. 11: 30. [Тогава ученицитѣ (въ Антиохия) рѣшиха, всѣки споредъ срѣдствата си, да пратятъ помощъ на братята, които живѣеха въ Иудея]; това и сториха, като пратиха *събраното* до презвитеритѣ по Варнава и Савла.

Дѣян. 24: 17. Слѣдъ много години дойдохъ да донеса на моя народъ милостиня и прѣноси. (Павель).

Римл. 15: 25...Сега отивамъ въ Иерусалимъ, за да послужи на светиитѣ,

1 Кор. 16: 1...Колкото до *събиране* милостиѣ за светиитѣ, правете и вие тѣй, както съмъ наредилъ въ галатийскитѣ църкви.

2 Кор. 8: 14. (Не че искамъ да бжде на другитѣ леко, а вамъ тежко, но за изравнение:) сегашниятъ вашъ излишкъ да *допълня* тѣхния недостигъ, за да послужи и тѣхниятъ излишкъ при вашия недостигъ, та да има равенство.

Гал. 2: 10. (Иаковъ, Кифа и Иоанъ подадоха на мене и на Варнава рѣчка за общуване, за да *отидемъ* ние при езичницитѣ, а тѣ — при обрѣзанитѣ,) *като* само ни *поръчаха* да помнимъ сиромаситѣ, което се и постарахъ да изпълня точно.

Тѣ трѣбва да проповѣдватъ: Христа разпнатия.

Дѣян. 8: 5...Филипъ слѣзе въ единъ самарийски градъ и проповѣдваше тамъ Христа.

Дѣян. 8: 35. Филипъ отвори устата си и, като начена отъ това (светото) Писание, благовѣсти му (на велможата на Канданія) за Исуса.

Дѣян. 9: 20. (Прѣседѣ Савель нѣколко дни съ ученицитѣ въ Дамаскъ;) и веднага начена да проповѣдва въ синагогитѣ за Исуса, че Той е Синъ Божий.

Дѣян. 11: 20. Имаше нѣкои отъ тѣхъ (които се бѣха разпрѣснали отъ гонението, настанало при *убиването* на Стефана) кипряни и киринейци, които влѣзоха въ Антиохия, говорѣха на елинитѣ и благовѣстѣха Господа Исуса.

Дѣян. 17: 3. (Павель)...имъ (на иудеитѣ въ Солунъ) откриваше и доказваше, че Христосъ трѣбваше да пострада и да възкрѣсне

отъ мъртвитѣ, и че този Иисусъ, Когато той имъ проповѣдва, е Христосъ.

1 Кор. 1:23... Ние проповѣдваме; Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазнь, а за елини безумство.

1 Кор. 2:2... Не намѣрихъ за добръ да зная между васъ нѣщо друго, освѣнъ Иисуса Христа, и то Иисуса Христа разпнатъ.

Гал. 1:16. (Когато Богъ благоволи) да открие въ мене Своя Синъ, за да благовѣстя за Него между езичниците, — азъ веднага се не съвѣтвахъ съ плътъ и кръвь.

Кол. 1:28. Него ние проповѣдваме, като вразумѣваме всички човѣци и ги учимъ на всѣка прѣмждрость, та всички тѣхъ да прѣдставимъ съвършени въ Христа Иисуса.

Кол. 4:3. Молете се сжщо и за насъ, за да ни отвори Богъ врата на словото да разгласимъ Христовата тайна, заради която съмъ и въ окови.

Покаяние и вѣра.

Дѣян. 20:21... Проповѣдвахъ на иудеи и елини покаяние прѣдъ Бога и вѣра въ Господа нашего Иисуса Христа. (Павелъ). *Споредъ словото Божие.*

1 Петр. 4:11. Говори ли нѣкой, нека говори като Божии думи; прислужва ли нѣкой, нека прислужва по силата, която Богъ дава, за да се прославя въ всичко Богъ чрѣзъ Иисуса Христа. Чиято слава и владичество е во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Навсѣкждѣ.

Мат. 24:14... Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството по цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.

Марк. 16:20. Тѣ (ученицитѣ)...отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господъ имъ помагаше и подкрѣпяваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше.

Лук. 24:47. (Тѣй е писано, и тѣй трѣбваше Христосъ да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ на третия день,) и да бжде проповѣдвано въ Негово име покаяние и прощение на грѣховетѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ,

Дѣян. 8:4. Ония, прочее, които се бѣха разпрѣснали, ходѣха и благовѣстѣха словото.

Римл. 10:18... Казвамъ: нима тѣ не чуха? Напротивъ, „гласътъ имъ се разнесе по цѣла земя, и думитѣ имъ — до краищата на вселенната“.

Кол. 1:6. (Благовѣстието)...прѣбжда у васъ, както и въ цѣлъ свѣтъ, и принася плодъ и расте, както и между васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать.

Не съ човѣшка мждрость въ словото.

1 Кор. 2:1... Азъ, братя, като дойдохъ при васъ, дойдохъ да вия Божиео свидѣтелство не съ прѣвъзходно слово или мждрость.

1 Кор. 2:4. И словото ми, и проповѣдъта ми бѣха не въ убѣдителни думи на човѣшка мждрость, а въ проява на духъ и сила.

1 Кор. 2:13... Проповѣдваме не съ думи, научени отъ човѣш-

ка мъдрость, а съ думи, научени отъ Духа Светаго, като сравняваме духовното съ духовно.

Не себе си.

1 Кор. 1:15. (Благодаря на Бога, че не съмъ кръстиль никого отъ васъ, освѣнъ Криспа и Гаия,) та да не каже нѣкой, че съмъ кръстиль въ мое име.

2 Кор. 4:5....Не себе си проповѣдваме, а Христа Иисуса Господа; колкото пѣкъ за насъ, *ние сме* ваши слуги заради Иисуса. *Искрено.*

2 Кор. 2:17....Ние не изопачаваме словото Божие, както мнзина, а проповѣдваме искрено, като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа.

1 Сол. 2:3....Нашето учение не произхожда нито отъ заблуждение, нито отъ нечисти подбуди, нито отъ лукавство.

Всичкото слово.

Дѣян. 5:20. [Прѣзъ нощъта Ангель Господень отвори вратата на тъмницата и, като ги (апостолитѣ) изведе, каза имъ:] идете, застанете въ храма и говорете на народа всички думи на тоя *благодатенъ* животъ.

Дѣян. 20:20. (Павель рече на Ефескитѣ презвитери: вие знаете,) какъ не пропуснахъ нищо полезно да ви го не обадя и да ви не поуча прѣдъ народа и по кжщитѣ.

Дѣян. 20:27....Не пропуснахъ да ви извѣстя всичката воля Божия.

Римл. 15:18....Не ще се осмѣля да кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзъ мене, за да станатъ езичницитѣ послушни на *вѣрата*, съ слово и дѣло.

Дързновено.

Ис. 40:9. Възлѣзъ на висока планина, благовѣстителю Сионе! възвиси силно гласа си, благовѣстителю Иерусалиме! възвиси, не бой се, кажи на градоветѣ Иудини: ето вашиятъ Богъ!

Ис. 58:1. Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като тржба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иакововъ — грѣховетѣ му.

Иер. 1:8. Не бой се отъ тѣхъ; защото Азъ съмъ съ тебе, за да те избавямъ, рече Господь.

Иер. 1:17....Ти прѣпаши бедрата си и стани, та имъ кажи всичко, що ти заповѣдамъ; не бжди малодушенъ прѣдъ тѣхъ, за да те не поразя прѣдъ очитѣ имъ.

Иез. 2:6....Ти, сине човѣшки, не бой се отъ тѣхъ и не се плаши отъ думитѣ имъ, ако тѣ бждатъ за тебе тръне и бодили, и ти ще живѣешъ у скорпии, — не бой се отъ думитѣ имъ и не се плаши отъ лицата имъ, защото тѣ сж размиренъ домъ.

Мат. 10:27, 28. Което ви говоря въ тъмнина, кажете го на видѣло; и което чуете на ухо, разгласявайте отъ покривитѣ. И не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената.

Дѣян. 5:29...Петъръ и апостолитѣ отговориха и казаха: трѣбва да се покоряваме повече на Бога, нежели на човѣци

Дѣян. 5:42. И всѣки день въ храма и по къщи не прѣставаха да поучаватъ и благовѣстуватъ за Исуса Христа

2 Кор. 3:12...Ние дѣйствуваме съ голѣмо дързноение.

Даже и кога ги не слушатъ; безъ да се плашатъ.

Иез. 2:4, 5... „Тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце, — при тѣхъ те пращамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ! Ще слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размиренъ домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ“.

Иез. 2:7. „И говори имъ Моитѣ думи, — слушагъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж упорити“.

Иез. 3:11. („Сине човѣшки!) стани, та иди при прѣселенцитѣ, при синоветѣ на твоя народъ, говори имъ и кажи имъ: тѣй казва Господь Богъ! па слушатъ ли тѣ, или не“.

Дѣян. 7:54—57. Като чуваха (членоветѣ на синедриона) това (що говорѣше Стефанъ), сърдцата имъ се кжсаха *отъ ядъ* и скърцаха съ жжи срѣщу него. А Стефанъ, изпълненъ съ Духъ Светий, като погледна къмъ небето, видѣ славата Божия и Исуса да стои отдесно на Бога, и каза: ето, виждамъ небесата отворени и Сина Човѣчески да стои отдесно на Бога. Но тѣ, като закрѣщѣха съ високъ гласъ, затулиха ушитѣ си и единодушно се нахвърлиха върху него.

Постоянно, съ усърдие.

Дѣян. 6:4. „Ние (дванайсетътѣ *апостоли*) постоянно ще прѣбждаме въ молитва и въ служба на словото.

2 Тим. 4:2. Проповѣдвай словото, настоявай на врѣме и не на врѣме, избличавай, запрѣтвявай, увѣщавай съ голѣмо дълготърпѣние и поука.

Безъ противорѣчие помежду си.

2 Кор. 1:18, 19. Вѣрвайте Бога, нашето слово до васъ не бѣше „да“ и „не“. Защото Синъ Божий, Исусъ Христосъ, Когото проповѣдвахме помежду ви азъ и Силуанъ и Тимотей, не бѣше „да“ и „не“, но въ Него бѣше „да“.

Съ внимание.

1 Тим. 4:16. Внимавай на себе си и на учението; постоянно ствуй въ тия *нѣща*, защото, като постѣпвашъ тѣй, и себе си ще спасишъ, и ония, които те слушатъ.

Съ добро разположение и любовь.

Фил. 1:15—17. Нѣкои, наистина, отъ завистъ и *обичъ къмъ* прѣпирня, проповѣдватъ Христа, а други — отъ добро разположение. Единигъ отъ *желание* да се прѣпиратъ проповѣдватъ Христа нечисто, като мислятъ, че увеличаватъ тежината на оковитѣ ми; другитѣ пъкъ *проповѣдватъ* отъ любовь, като знаятъ, че азъ съмъ поставенъ да защищавамъ благовѣстието.

Ако е възможно, даромъ.

1 Кор. 9:18...Каква ми е наградата? *Тая*, че, проповѣдвайки

евангелието, благовѣствувамъ за Христа даромъ, безъ да се ползувамъ отъ своето право въ благовѣстието.

1 Сол. 2:9 ...Помните, братя, нашия трудъ и мъка: работейки денемъ и нощемъ, за да не отегчимъ нѣкого отъ васъ, ние ви проповѣдахме благовѣстието Божие.

Горко на ония, които не благовѣствуватъ.

1 Кор. 9:16... Ако благовѣствувамъ, нѣма за какво да се хваля: *обязаностъ* необходима ми се налага, и горко ми, ако не благовѣствувамъ!

Божиитѣ служители отговарятъ прѣдъ Бога за души.

Иез. 3:18—21. „Кога кажа на беззаконника: „безъ-друго ще умрешъ!“ а ти (сине човѣшки!) го не вразумявашъ и не говоришъ, за да прѣдпазишъ беззаконника отъ беззаконния му пѣть, та да бжде живъ, — тся беззаконникъ ще умре въ беззаконие то си, но кръвта му Азъ ще подиря отъ твоитѣ рѣцѣ. Но ако ти си вразумявалъ беззаконника, а той не се е отвърналъ отъ беззаконие то си и отъ беззаконния си пѣть, той ще умре въ беззаконие то си, а ти ще спасишъ душата си. И ако праведникъ отстѣпи отъ правдата си и постѣпи беззаконно, когато Азъ туря отпрѣдъ му прѣпѣнка, и умре, то, ако не си го вразумявалъ, той ще умре поради грѣха си, и не ще му се припомнятъ праведнитѣ му дѣла, що е вършилъ; но кръвта му Азъ ще подиря отъ твоитѣ рѣцѣ. Ако пъкъ ти вразумявашъ праведника, за да не съгрѣши тоя праведникъ, и той не съгрѣши, то и той ще бжде живъ, защото е билъ разуменъ, и ти си спасилъ душата си“

Дѣян. 18:6... Понеже тѣ (иудеитѣ въ Коринтъ) се противѣха и хулѣха, той (Павелъ) си отърси дрехитѣ и имъ каза: кръвта ви — върху главитѣ ви! Азъ съмъ чистъ; отсега отивамъ при езичниците. **Тѣ трѣбва да иматъ надежда, че сж орждия за спасение на души.**

Марк. 1:17... Рече имъ Исусъ: вървете слѣдъ Мене, и Азъ ще ви направя да бждете ловци на човѣци.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на върнитѣ.

Да благодарятъ Богу за дарбитѣ, дадени на паството имъ.

1 Кор. 1:4. Благодаря на моя Богъ винаги за васъ заради даруваната вамъ въ Христа Исуса Божия благодать.

1 Сол. 3:9. Каква благодарностъ, ѳаистина, можемъ възда Богу за васъ, за всичката радостъ, съ която се радваме поради васъ прѣдъ нашия Богъ....!

Да се хвалятъ съ паството си.

2 Кор. 7:4. Голѣмо довѣрие имамъ къмъ васъ, много се хваля съ васъ; изпълненъ съмъ съ утѣха, прѣзобилвамъ съ радостъ при всичката наша скѣрбъ.

Да се радватъ за вѣрата и светостта на паството си.

1 Сол. 2:19, 20... Кой е наша надежда, или радостъ, или вѣнецъ за похвала? Това не сте ли и вие прѣдъ Господа нашего Исуса Христа при Неговото пришѣствие? Да, вие сте нашата слава и радостъ.

1 Сол. 3:6—8....Сега, слѣдъ като отъ васъ дойде Тимотей при насъ и ни донесе добра вѣсть за вашата вѣра и любовь, и че винаги имате добъръ споменъ за насъ и копнѣте да ни видите, както и ние васъ, — ние, при всичката ни скѣрбъ и нужда, се утѣшихме за васъ, братя, съ вашата вѣра; защото ние сме живи сега, кога вие стоите въ Господа.

Ще се възнаградятъ.

Дан. 12:3. „...Разумнитѣ ще сияятъ като свѣтилата на твърдята, и ония, които сж обърнали мнозина къмъ правда — като звѣздитѣ, во-вѣки, завсѣкога“.

Мат. 24:47. [Блазѣ на оня слуга, чийто господарь, кога дойде, го намѣри, че постѣпва тѣй (както трѣбва);] истина ви казвамъ, че той ще постави него надъ цѣлия си имотъ.

Иоан. 4:35. Вече и жетварьтъ получава награда и събира плодъ за вѣченъ животъ, за да се радватъ заедно и сѣячтъ и жетварьтъ.

1 Петр. 5:4....Кога се яви Пастиреначалникътъ, ще получите неувѣхващия вѣнецъ на славата.

Тѣ сж длѣжни да убѣждаватъ вѣрващитѣ да се пазятъ отъ грѣхъ.

Римл. 8:13....Ако живѣте по плътъ, ще умрете; но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Римл. 13:13. Като въ день, да се държимъ благоприлично, безъ да се *прѣдаваме* нито на срамни гошавки и пиянство, нито на сладострастие и разпѣтство, нито на раздоръ и зависть.

1 Кор. 10:12....Който мисли, че стои, нека гледа да не падне:

Гал. 5:13. Къмъ свобода сте призвани вие, братя; само че свободата ви да не служи като поводъ да *угаждате* на плътта, но съ любовь си услужвайте единъ другиму.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите да не би и вие бждете изкушени.

Еф. 4:17. Това прочее ви говоря и за свидѣтель призовавамъ Господа: да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си.

Кол. 3:8....Сега и вие отхвърлете отъ себе си всичко: гнѣвъ, ярость, злоба, злорѣчие, сквернословие отъ устата си.

1 Сол. 4:6. (Тази е волята Божия: всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светость и честь,) и да не прѣстѣпничи и измамва въ това нѣщо брата си; защото Господь отмѣщава за всичко това, както и по-прѣди ви говорихме и свидѣтелствувахме.

1 Петр. 2:11. Възлюбени! Моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плѣтскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата. *Да бждатъ свети.*

2 Кор. 7:1....Възлюбени, имайки...обѣщания, нека се очистимъ отъ всѣка сквернота на плѣгъта и на духа, като вършимъ свети дѣла съ страхъ Божий.

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние,) за да бждете безукорни и чисти, непорочни чеда Божии посрѣдъ

опърничавъ и развратенъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила въ свѣта.

1 Сол. 4:1, 3, 4. Братя, молимъ и ви увѣщаваме въ Христа Иисуса, щото вие, слѣдъ като научихте отъ насъ, какъ трѣбва да постѣпвате и да угождавате Богу, както и постѣпвате, повече да прѣуспѣвате *въ това*; (защото знаете, какви заповѣди ви дадохме отъ Господа Иисуса.) Тази е волята Божия: да бждете осветени, да се въздържате отъ блудство, всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светостъ и честь.

Евр. 12:14. Залѣгайте да имате миръ съ всички и светостъ, безъ която никои нѣма да види Господа.

1 Петр. 1:14—16. Като послушни чеда, не постѣпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние, но по примѣра на призовалия васъ Светия и вие сами бждете свети въ всички постѣпки. Защото писано е: „бждете свети, понеже Азъ съмъ свѣтъ“.

Да богатѣятъ съ добри дѣла.

1 Тим. 6:17, 18. Нарѣчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада; да вършатъ добро, да богатѣятъ съ добри дѣла, да бждатъ щедри и общителни.

Тит. 3:1. Напомняй имъ да се подчиняватъ и покоряватъ на начальства и власти, да бждатъ готови за всѣко добро дѣло.

Тит. 3:8. Вѣрни сж тия думи (че Христосъ ни спаси); и азъ желая да потвърдявашъ това, та, които сж повѣрвали въ Бога, да залѣгатъ да бждатъ прилежни къмъ добри дѣла: това е добро и полезно за човѣцитѣ.

Да иматъ братска любовь.

Римл. 12:10. Бждете единъ къмъ други нѣжни съ братска любовь; прѣваряйте се въ почитъ единъ къмъ други.

1 Кор. 14:1. Стремете се къмъ любовта; показвайте ревностъ за духовни *дарби*, а особено—да пророчествувате.

Еф. 4:2. (Моля ви да постѣпвате) съ всѣко смиреномѣдрие, кротостъ и великодушие, като се търпите единъ други съ любовь.

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушностъ на истината чрѣзъ Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

1 Петр. 2:17. Всѣкиго почитайте, братството обичайте, отъ Бога се бойте, царя почитайте.

2 Петр. 1:7. (Като положите всѣко старание, привнесете) къмъ благочестието братолюбие, къмъ братолюбиего любовь.

2 Иоан. 1:5. И сега те моля, госпожо, не като че ти пиша нова заповѣдъ, но оная, която имаме отначало, да любимъ единъ другиго.

Да стоятъ твърдо въ Господа.

Дѣян. 13:43....Когато събранието биде разпуснато, мнозина иудеи и благочестиви прозелити трѣгнаха слѣдъ Павла и Варнава, които, бесѣдвайки съ тѣхъ, убѣждаваха ги да прѣбждватъ въ Божията благодать.

1 Кор. 15:58....Братя мои възлюбени. бждете тврди, непоколебими и напръдвайте винаги въ дѣлото Господне, като знаете, че трудътъ ви не е напразенъ прѣдъ Господа.
Да се пазятъ отъ раздѣления и спорове.

Римл. 14:1. Немощния въ вѣрата приемайте безъ прѣспирни за мнѣния.

1 Кор. 1:10. Моля ви, братя, въ името на Господа нашего Иисуса Христа, да говорите всички едно и сжщо, и да нѣма помежду ви разцѣпления, а да бждете съединени въ единъ духъ и въ една мисль.

1 Кор. 11:16....Ако нѣкой иска да се прѣпира, ние нѣмаме таквъвъ обичай, нито църквитѣ Божи.

2 Кор. 12:20....Страхувамъ се, да не би, кога дойда, да ви намѣря не такива, каквито желая; сжщо и вие да ме намѣрите таквъвъ, какъвто не желаете: да не би да има у васъ раздори, зависть, гнѣвъ, свади, клевети, клюкарство, гордостъ, бъркотии.

Обязаноститѣ имъ по отношение на грѣшницитѣ сж:

Да свидѣлствуватъ противъ тѣхното непослушание.

Вгор. 31:27....Азъ зная твоео упорство и тврдоглавие; ето и сега, когато живѣя съ васъ, вие сте упорити прѣдъ Господа; колко повече слѣдъ смъртъта ми?

Ис. 30:8, 9. Сега иди, начертай имъ това на дъсчица, и впиши го въ книга, за да остане за въ бждеще, завсѣкога, навѣки. Защото това е народъ размйренъ, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Иез. 3:27....Когато ще говоря Азъ съ тебе, тогава ще отворя уста ти, и ти ще имъ говоришь: „тѣй казва Господь Богъ!“ Който иска да слуша,—нека слуша; а който не иска да слуша,—да не слуша: защото тѣ сж домъ размйренъ.

Иез. 44:6. И кажи на размирния домъ Израилевъ: тѣй казва Господь Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусотии.

Дѣян. 7:51. Тврдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тѣй и вие. (Стефанъ).

Да ги убѣждаватъ да избѣгватъ грѣха и се обрѣзатъ.

Иер. 7:2, 3. (Слово, което биде къмъ Иеремиа отъ Господа:) застани при вратата на дома Господень и обяви тамъ това слово и кажи: чуйте словото Господне, всички иудеи, които влизате прѣзъ тия врата да се поклоняте на Господа. Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: изправете вашитѣ пжтица и вашитѣ дѣла, и Азъ ще ви оставя да живѣете на това мѣсто.

Иер. 18:11....Кажи на мжжетѣ Иудини и на жителитѣ иерусалимски: тѣй казва Господь: ето, Азъ ви готвя зло и кроя нѣщо противъ васъ; затова обърнете се всѣки отъ лошия си пжтъ и изправете пжтищата си и постжпкитѣ си.

Иер. 25:5. Вамъ казваха: „отвърнете се всѣки отъ лошия си пжтъ и отъ лошитѣ си дѣла и живѣйте въ земята, която Господь даде вамъ и на вашитѣ отци отъ-вѣка до-вѣка“.

Иер. 23:2,3. Тѣй казва Господь: застани въ двора на Господния домъ и кажи къмъ всички градове на Иудея, ксито дохождатъ да се поклонятъ въ Господния домъ, всички ония думи, каквито ще ти заповѣдамъ да имъ кажешъ; ни дума да не пропуснешъ. Може би, тѣ ще послушатъ и ще се отвърнатъ всѣки отъ лошия си пжтъ, и тогава Азъ ще отмѣня бѣдствието, което мисля да имъ изпратя за лошитѣ имъ работи.

Дан. 4:24.... „Царю, нека ти бжде благоугодень моятъ съвѣтъ: изкупи грѣховетѣ си съ правда, и беззаконията си—съ милосърдие къмъ бѣднитѣ; ето съ какво може се продължи твоятъ миръ“.

Зах. 1:3. (Биде слово Господне къмъ пророкъ Захария)... кажи имъ: тѣй казва Господь Саваотъ: обърнете се къмъ Мене, казва Господь Саваотъ, и Азъ ще се обърна къмъ васъ, казва Господь Саваотъ.

Мат. 3:2. (Въ ония дни дохожда Иоанъ Кръстителъ) и казва: покайте се, защото се приближи царството небесно.

Марк. 6:12. Тѣ (ученицитѣ) тръгнаха и проповѣдваха покаяние.

Дѣян. 2:38.... Петъръ имъ рече: покайте се, и всѣки отъ васъ да се кръсти въ името на Исуса Христа, за прошка на грѣховетѣ; и ще приемете дара на Светаго Духа.

Дѣян. 3:19. Покайте се и обърнете се, за да се заличатъ грѣховетѣ ви. (Петъръ).

Дѣян 14:15. (Апостолитѣ Варнава и Павелъ раздраха си дрехитѣ и се хвърлиха между народа, викомъ казвайки: мже, защо това правите? (Гълпитѣ народъ наричаха Варнава Зевсъ, а Павла Ермесъ.) И ние сме подобострастни вамъ човѣци и ви благодарѣтимъ, да се обърнете отъ тия лъжливи *богове* къмъ Бога Живий, Който е сътворилъ небето и земята, морето и всичко, що е въ тѣхъ.

Иак. 4:8 Приблизете се къмъ Бога, и Той ще се приближи къмъ васъ; очистете рѣцѣ, грѣшници, изправете сърдца, двоедушни. *Да ги изобличаватъ.*

1 Царств. 2:24. (Свешеникъ Илий рече на синоветѣ си:) Не, дѣца мои, не сж добри слуховетѣ, които чувамъ (за васъ; недѣйте прави тѣй, понеже не сж добри слуховетѣ, които чувамъ); вие развращавате народа Господень.

Да отхвърлятъ упорититѣ

1 Тим. 1:20. (Нѣкои прѣтърпѣха корабокрушение въ вѣрата;) отъ тѣхъ сж Именей и Александъръ, които прѣдадохъ на сатаната, за да се научатъ да не богохульствуватъ.

Тит. 3:10, 11. Страни отъ еретикъ, слѣдъ като го посвѣтвашъ веднажъ и дважъ, знаейки, че такъвъ човѣкъ се е извратилъ и грѣши, като самъ осжда себе си.

Да се отдалечаватъ отъ ония, които отхвърлятъ словото Божие.

Мат. 10:14. Ако...нѣкой не ви приеме и не послуша думитѣ ви, като излизате отъ къщата или отъ оня градъ, отърсете праха отъ нозѣтѣ си.

Марк. 6:11. И ако нѣкои не ви приематъ, нито ви послу-

шатъ, като излизате оттамъ, отърсете праха отъ нозѣтъ си, за свидѣтелство срѣщу тѣхъ. Истина ви казвамъ: по-леко ще бжде на Содомъ и Гомора въ сѣдния дѣнь, отколкото на оня градъ. Лук. 9:5.

Дѣян. 13:51. Тѣ (Варнава и Павелъ) отърсиха праха отъ нозѣтъ си срѣщу тѣхъ и отидоха въ Икония.

Невѣрнитѣ служители не пасатъ пасатвото си, но го погубватъ.

Иер. 23:2...Тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ, къмъ пастиритѣ, които пасатъ Моя народъ: вие разпрѣснахте Моиѣ овци, прокудихте ги и не се грижите за тѣхъ; ето, Азъ ще ви накажа за злитѣ ви дѣяния, казва Господь.

Иез. 34:3, 4. Вие ядохте тлъстина и се обличахте съ вълна, клахте угоени овци, а стадото не пасохте. Слабитѣ не подкрѣпяхте, болна овца не лѣкувахте, ранена не прѣвѣрзвахте, прокудена не връщахте и изгубена не дирѣхте, а ги управлявахте съ насилие и жестокость.

Зах. 11:17. Горко на невредния пастирь, който остава стадото! Мечъ върху ржката му и върху десното му око! ржката му съвсѣмъ ще изсѣхне, и десното му око съвсѣмъ ще потъмнѣе.

Иоан. 10:12...Наемникътъ, който не е пастирь, комуто овцитѣ не сж негови, вижда вълка, че иде, оставя овцитѣ и бѣга; а вълкътъ разграбя и разпрѣсва овцитѣ.

Дѣян. 20:29. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:)...Азъ зная, че слѣдъ заминаването ми ще се втурнатъ помежду ви люти вълци, които нѣма да щадятъ стадото.

Учатъ лъжливо.

Иез. 13:19. (Нима, като улавяте душитѣ на Моя народъ, вие ще спасите вашитѣ души?) И Ме безчестите предъ Моя народъ за шепа ечмикъ и за кжсове хлѣбъ, умѣртвявайки души, които не трѣбва да умиратъ, и оставяйки да живѣятъ души, които не трѣбва да живѣятъ, като лъжете народа, който слуша лъжа.

Еф. 4:14...Да не бждемъ вече младенци, люлѣени и увличани отъ всѣки вѣтъръ на лъжливо учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитрото искусство на измамата.

Учатъ човѣшки заповѣди.

Ис. 29:13...Рече Господь:...този народъ се приближава къмъ Мене съ устата си, и съ езика си Ме почита, а сърдцето му отстои далечъ отъ Мене, и благоговѣнието имъ прѣдъ Мене е да изучаватъ човѣшки заповѣди. Мат. 15:8, 9; Марк. 7:7.

Кол. 2:8 Гледайте, братя, да ви не увлѣче нѣкой съ философия и съ празна измама споредъ човѣшкото прѣдание, споредъ стихийтѣ свѣтовни, а не споредъ Христа.

Тит. 1:14. (Изобличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата,) като не даватъ внимание на иудейски басни и на повели отъ човѣци, които се отвърщатъ отъ истината.

Маматъ човѣцитѣ.

Иер. 6:14. Лѣкуватъ ранитѣ на Моя народъ лекомислено думайки: „миръ! миръ!“ а миръ нѣма.

Мат. 24:11. Много лъжепророци ще се подигнатъ и ще прѣлъстятъ мнозина.

Дѣян. 20:30. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:)...и отъ васъ самитѣ ще се дигнатъ мѣже, които ще говорятъ изопачено, за да увличатъ ученицитѣ слѣдъ себе си.

Римл. 16:18 (Моля ви, братя, пазете се отъ ония, които произвеждатъ съблазни). Защото такивато служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

Сж горди и тщеславни.

Мат. 23:5—7....Всичкитѣ си работи вършатъ, за да ги видятъ човѣцитѣ; разширяватъ своитѣ хранилища (= прѣврѣзки на челото и рѣцѣтѣ съ думи отъ закона) и правятъ голѣми политѣ на дрехитѣ си; обичатъ първо мѣсто по гощавкитѣ и прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ, и поздравя по тържищата, и — да имъ казватъ човѣцитѣ: учителю, учителю!

Марк. 12:38, 39....Думаше имъ въ поучението Си: пазете се отъ книжницитѣ, които искатъ да ходятъ прѣмѣнени и *обичатъ* поздравя по тържищата, прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ и първи мѣста по гощавкитѣ. Лук. 11:43; Лук. 20:46.

1 Тим. 6:3—5. Който поучава инакъ и не вързи по здравитѣ думи на Господа нашего Иисуса Христа и по учението за благочестие, той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ завистъ, разпри, хули, лукави подозрѣния, зловрѣдни прѣпирни между човѣци, които иматъ развратенъ умъ, лишени сж отъ истина и мислятъ, че благочестието служи за печалба. Бѣгай отъ такива.

Търсятъ своята полза.

1 Царств. 2:36. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тъй казва Господъ:)... всѣки, който остане отъ дома ти, ще дойде да му се кланя за гера сребро и кѣсче хлѣбъ и ще каже: зачисли ме къмъ нѣкоя левитска длѣжностъ, за да имамъ прѣхрана.

Иер. 6:13....Отъ малкъ до голѣмъ всѣки отъ тѣхъ се е прѣдалъ на користъ, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствуватъ лѣжливо. Иер. 8:10.

Мих. 3:11 Главатаритѣ му сждятъ за подарѣци, свещеницитѣ му учатъ за плата, пророцитѣ му прѣдсказватъ за пари, а пѣкъ се осланятъ на Господа, думайки: „налі Господъ е помежду ни? Бѣда не ще ни постигне!“

2 Петр. 2:3....*Подбуждани* отъ користолюбие, ще ви мамятъ съ лѣстиви думи; тѣхното осжждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Нѣматъ благочестие.

2 Тим. 3:5....На гледъ иматъ благочестие, но отъ силата му сж се отrekli. И отъ такива се отврѣщай!

Иуд. 1:4....Вмѣкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осжждане е отдавна прѣдначено, нечестивци, които обрѣщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпѣтство и се отричатъ отъ едничкия Владика Бога и Господа нашего Иисуса Христа.

Иматъ извратенъ умъ и се отричатъ отъ Бога.

2 Тим. 3:8....Както Ианий и Иамврий се противиха на Моисея, така и тия се противятъ на истината, понеже сж човѣци съ извратенъ умъ, невѣжи въ вѣрата.

Тит. 1:16. *Тѣ* изповѣдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си Го отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никаква добро дѣло.

Прѣдставятъ се за Христови служители.

2 Кор. 11:13—15....Сж лъжеапостоли, лукави работници, които се прѣобразяватъ въ Христови апостоли. И не е за чудене: защото самъ сатаната се прѣобразява въ Ангелъ на свѣтлината, та затова не е голѣма работа, ако служителитѣ му се прѣобразятъ като служители на правдата; но тѣхниятъ край ще бжде споредъ дѣлата имъ.

Сж като вълци въ овча кожа.

Мат. 7:15. Пазете се отъ лъжливитѣ пророци, които дохождатъ при васъ въ овча кожа, а отвжтрѣ сж вълци грабители. *Ще се умножатъ въ послѣднитѣ дни.*

Марк. 13:22....Ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци, и ще покажатъ личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ.

1 Тим. 4:1—3....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения чрѣзъ лицемѣрието на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть, които забраняватъ да се встѣпва въ бракъ и *свѣтватъ* въздържане отъ ястия, що Богъ е създалъ да ги ядатъ съ благодарностъ вѣрнитѣ, и ония, които сж познали истината.

2 Петр. 2:1—3. Имало е и лъжепророци между народа, както и между васъ ще има лъжеучители, които ще вмѣкнатъ пагубни ереси и, като се отричатъ отъ Господа, Който ги е изкупилъ, ще навлѣкатъ върху си скорошна погибель. И мнозина ще послѣдватъ тѣхното разпжтство, и поради тѣхъ пжтътъ на истината ще бжде похуленъ. И, *подбуждани* отъ користолюбие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното осжждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Ще се накажатъ.

Иез. 13:8, 9....Тѣй казва Господъ Богъ: понеже говорите суета и виждате въ видѣнията лъжа, Азъ съмъ противъ васъ, казва Господъ Богъ. И ще бжде ржката Ми противъ тия пророци, които виждатъ суета и прѣдсказватъ лъжа; въ свѣта на Моя народъ тѣ не ще бждатъ, въ списъка на дома Израилевъ не ще бждатъ вписани и въ земята Израилева не ще влѣзатъ; и ще познаете, че Азъ съмъ Господъ Богъ.

Иез. 33:6—8. Ако...стражарьтъ види идещия мечъ и не затрѣжи съ трѣба, и народътъ не бжде прѣдупрѣденъ, то, кога дойде мечътъ и вземе нѣкому отъ тѣхъ живота, тоя ще бжде застигнатъ заради грѣха си, но кръвьта му ще изискамъ отъ стражаря. И тебе, сине човѣшки, Азъ поставихъ стражъ на дома Из-

раилевъ: ти ще слушаешъ изъ Моитѣ уста слово и ще ги вразумявашъ отъ Мене. Кога кажа на беззаконника: „беззаконнико! безъ-друго ще умрешъ“, а ти не кажешъ нищо, за да прѣдпазишъ беззаконника отъ пѣтя му, — тоя беззаконникъ ще умре за своя грѣхъ, но кръвта му ще изискамъ отъ рѣката ти.

Мих. 3:5—7. Тѣй казва Господь противъ пророцитѣ, които въвеждатъ въ заблуда Моя народъ, които гризатъ съ зѣби — и проповѣдватъ миръ; а който имъ не тури нищо въ уста, противъ него война обявяватъ. Затова, вмѣсто видѣние, за васъ ще бжде нощъ, вмѣсто прѣдсказване — тъмнина; ще залѣзе слънце надъ пророцитѣ, и деньтъ ще потъмнѣе надъ тѣхъ. Ще се засрамятъ ясновидци, ще бждатъ посрамени гадатели, и тѣ всички ще затворятъ уста, защото не ще има отговоръ отъ Бога.

Мат. 24:48—51. Ако...лошиятъ оня слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарьтъ ми, — па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияниците, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложи на еднаква участъ съ лицемерцитѣ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зѣби.

За тѣхъ е изречено „горко“.

Иер. 23:1. Горко на пастиритѣ, които погубватъ и разпжждатъ овцитѣ на Моето паство! казва Господь.

Описание за тѣхъ.

Ис. 56:10—12. Стражитѣ имъ сж всички слѣпи и неразбрани: тѣ всички сж нѣми псета, които не могатъ да лаятъ, които лежишкомъ бълнуватъ, които обичатъ да спятъ. И гова сж псета съ жадна душа, които не знаятъ ситостъ; и това сж пастири неразумни: всички, отъ първи до послѣдни, гледатъ своя пѣтъ, своята печалба; дойдете, *казватъ*, ще доставя вино, и ще се напиемъ съ сикеръ; и утрѣ ще бжде сжщото, каквото днесъ дори и повече.

Тит. 1:10, 11... Има мнозина и непокорни, празнословци и измамници, особено между обрѣзанитѣ, на които трѣбва да се затулятъ устата: тѣ развалятъ цѣли домове, учейки на онова, що не трѣбва, заради гнусна печалба.

Обязаноститѣ на пасомитѣ къмъ Божиитѣ служители сж:

Да ги приематъ като вѣстители на Господа.

Мал. 2:7... Устата на свещеника трѣбва да пазятъ знание, и закона търсятъ отъ устата му, защото той е вѣститель на Господа Саваота.

Гал. 4:14... *Вие* не прѣзрѣхте мѣето въ плѣтъта ми изкушение и не се погнусихте *отъ него*, но ме приехте като Ангель Божий, като Христа Исуса.

Да слушатъ наставленията имъ.

Мат. 23:3... Всичко, що ви кажатъ да пазите, пазете и вършете; а споредъ дѣлата имъ не постжпвайте, защото тѣ говорятъ, а не вършатъ.

1 Кор. 11:2. Похвалявамъ ви, братя, че ме помните за всичко и държите прѣданията тѣй, както съмъ ви ги прѣдалъ.

2 Кор. 7:15. „Голѣма е неговата (на Тита) сърдечна любовь къмъ васъ, като си спомня за послушанието на всинца ви, какъ сте го приели съ страхъ и трепетъ.

2 Сол. 2:15....Братя, стойте и дръжете прѣданията, които научихте било чрѣзъ наше слово, било чрѣзъ *наше* послание.

2 Сол. 3:4. Ние сме увѣрени за васъ въ Господа, че вършите и ще вършите, що ви заповѣдаме.

2 Сол. 3:14. Ако ли нѣкой не послуша думитѣ ни въ това послание, забѣлжете го и не се сношавайте съ него, за да се засрами.

1 Петр. 5:5....Вие, по-младитѣ, покорявайте се на презвитеритѣ; а всички, които се покорявате единъ другиму, облѣчете се въ смиренномъдрие, защото „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать“.

Да подражаватъ добрия имъ примѣръ.

1 Кор. 4:16....Моля ви, бждете ми подражатели, както съмъ азъ на Христа. **1 Кор. 11:1.**

1 Сол. 1:6....Вие станяхте подражатели намъ и Господу, като при много скърби приехте словото съ радостъ отъ Духа Светаго.

2 Сол. 3:7. Сами знаете, какъ трѣбва да подражавате намъ, защото *ние* не безчинствувахме при васъ.

Да подражаватъ вѣрата имъ.

Евр. 6:12....Да се не влѣните, а да подражавате на ония, които чрѣзъ вѣра и дълготърпѣние наслѣдватъ обѣщанията.

Евр. 13:7. Помнете вашитѣ наставници, които сж ви проповѣдвали словото Божие, и, като имате прѣдъ очи свѣршѣка на тѣхния животъ, подражавайте на вѣрата имъ.

Да ги почитатъ.

1 Кор. 16:18. (Радвамъ се, че дойдоха Стефанинъ, Фуртунатъ и Ахаикъ: тѣ запълниха вашето отсъствие,) защото успокоиха моя духъ и вашия; прочее, почитайте такива.

Фил. 2:29. Приемете го (Епафродита), прочее, въ Господа съ всѣка радостъ, и такива имайте на почитъ.

1 Сол. 5:12, 13....Молимъ ви, братя, да уважавате ония, които се трудятъ между васъ, които сж ваши прѣдстоятели въ Господа и които ви наставляватъ, и да имате къмъ тѣхъ прѣголъма любовь заради дѣлото имъ; живѣйте въ миръ помежду си.

1 Тим. 5:17. Презвитеритѣ, които добрѣ изпълняватъ прѣдстоятелската си служба, да се удостояватъ съ двойна почитъ, най-вече пъкъ ония, които се трудятъ въ слово и поучение.

Да ги обичатъ

2 Кор. 8:7...Както изобилва всичко у васъ: вѣра и слово, познание и всѣко усърдие и любовъта ви къмъ насъ, тъй да изобилва у васъ и тая добродѣтель.

Да се молятъ за тѣхъ.

Римл. 15:30....Моля ви, братя, заради Господа нашего Иисуса Христа и заради любовъта на Духа, да ми спомагате въ молитвитѣ *си* за мене къмъ Бога.

2 Кор. 1:11. [(Богъ) ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Комуто се надѣваме, че пакъ ще *ни* избави,] като

ни съдѣйствувате и вие съ молитва, та за подареното намъ, *походатайство* на много лица, мнозина да възблагодарятъ за насъ.

Еф. 6:19. (Съ всѣка молитва и просба молете се) и за мене, та, като отварямъ уста, да ми се даде слово, дързновено да възвѣствамъ тайната на благовѣстието.

1 Сол. 5:25. Братя, молете се за насъ.

2 Сол. 3:1...Молете се за насъ, братя, щото словото Господне да се разпространява и се слави *навредъ*, както и у васъ.

Евр. 13:18. Молете се за насъ; защото сме увѣрени, че имаме добра съвѣсть, като въ всичко желаемъ да се обхождаме добрѣ. *Да имъ се покоряватъ.*

1 Кор. 16:16. Покорявайте се и вие на такива (като Стефаниновия домъ) и на всѣкиго, който спомага и се труди.

Да имъ сърадватъ.

2 Кор. 1:14...Донѣйдѣ сте и разумѣли, че ние сме ваша похвала, както и вие наша, въ деня на Господа нашего Исуса Христа.

2 Кор. 2:3. Това сжщото ви и писахъ, та, като дойда, да мене огорчатъ ония, които трѣбваше да ме радватъ; защото съмъ увѣренъ въ всички васъ, че моята радостъ е *радостъ* и за всинца ви.

Да имъ помагатъ.

Римл. 16:9. Поздравете нашия сътрудникъ въ Христа Урбана и обичния ми Стахия.

Фил. 4:3. (Моля Еводия, моля и Синтихия да иматъ единомислие въ Господа;) па моля и тебе, искрени сътруднико, помагай тѣмъ, които се повизавахъ въ благовѣстието заедно съ мене и съ Климента и съ другитѣ ми сътрудници, чиито имена сж въ книгата на живота.

Да ги поддържатъ.

2 Парал. 31:4. (Царьтъ Езекия) заповѣда още на народа въ Иерусалимъ да дава опрѣдѣлена издръжка на свещеницитѣ и левититѣ, за да бждатъ ревностни въ закона Господень.

1 Кор. 9:7—11. Кой войникъ служи нѣкога на свои разноски? Кой сади лозе, и не яде отъ плода му? Или кой пасе стадо, и не яде отъ млѣкото на стадото? Нима по човѣшки говоря това? Не и законътъ ли казва сжщото? Защото въ Моисеевия законъ е писано: „не вързвай устата на волъ, който вършее“. Нима за воловетъ се грижи Богъ? Или казва това главно за насъ?—Да, за насъ е писано това; защото, който оре, трѣбва да оре съ надежда, и който вършее, *трѣбва да вършее* съ надежда да получи, каквото очаква. Ако ние сме посѣяли у васъ духовното, много ли е, ако пожнемъ у васъ тѣлесното?

1 Кор. 9:13, 14. Не знаете ли, че, които свещенодѣйствуватъ, се хранятъ отъ светилището, и които служатъ на олтара, дѣлятъ си съ олтара *принесеното*? Тѣй и Господъ е заповѣдалъ, проповѣдницитѣ на благовѣстието да живѣятъ отъ благовѣстието.

Гал. 6:6. Наставляваниятъ съ слово да дѣли всѣко благо съ оногова, който го наставлява.

Фил. 4:14—16...Добрѣ сторихте, като взехте участие въ моята скърбъ. А знаете и вие, филипци, че въ начало на бла-

говѣстието, когато излѣзохъ изъ Македония. нѣмаше нито една църква, която да ми даде, или отъ която да приема нѣщо, освѣнъ васъ еднички; защото и въ Солунъ, и веднажъ, дваждъ ми пращайте за нуждитѣ ми.

1 Тим. 5:18....Писанието казва: „не вързвай устата на волъ, който вършее“, и: „работникътъ заслужава своята заплата“.
Да се молятъ за умножаването имъ.

Мат. 9:38....Молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си

Имената на служители, споменати въ Новия завѣтъ:

Матей.

Мат. 9:9....Иисусъ видѣ одного човѣка, на име Матей, седналь на митницата, и му казва: върви слѣдъ Мене. И тоя стана и тръгна слѣдъ Него. Мат. 10:3.

Дванадесетътѣ апостоли.

Марк. 3:16—19. (Иисусъ)... отреди тия дванадесетъ: Симона, комуто даде име Петъръ; Иакова Зеведеева и Иоана, братъ на Иакова, на които даде име Воанергѣсъ, сирѣчь. синове на грѣма; Андрея, Филипа, Вартоломея, Матея, Тома, Иакова Алфеевъ, Тадея, Симона Кананитъ и Иуда Искариотски, който *Го* и прѣдаде. Лук. 6:13 16.

Седемдесетътѣ ученици.

Лук. 10:1....Господь избра и други седемдесетъ ученици и ги разпрати прѣдъ Себе Си по двама за всѣки градъ и мѣсто, кждѣто Самъ щѣше да отиде. Лук. 10:17.

Тома, наричанъ Близнакъ.

Иоан. 11:16. Тогава Тома, наричанъ Близнакъ, каза на съученицитѣ: да идемъ и ние да умремъ съ него (Лазаря).

Иоан. 20:24....Тома, единъ отъ дванадесетътѣхъ, наричанъ Близнакъ, не бѣше съ тѣхъ, когато дохождѣ Иисусъ.

Иаковъ.

Дѣян. 1:13 ...Като дойдоха (отъ планината Елеонъ), възлѣзоха въ горницата, дѣто и прѣбиваваха, Петъръ и Иаковъ, Иоанъ и Андрей, Филипъ и Тома, Вартоломей и Матей, Иаковъ Алфеевъ и Симонъ Зилотъ, и Иуда Иакововъ.

Гал. 2:9 ...Като узнаха за дадената менѣ благодать, Иаковъ, Кифа и Иоанъ, смѣтани за стълбове, подадоха на мене и на Варнава рѣка за общуване, за да *отидемъ* ние при езичниците, а тѣ—при обрѣзанитѣ.

Иак. 1:1. Иаковъ, рабъ на Бога и на Господа Иисуса Христа, праща поздравъ на дванадесетътѣхъ колѣна, които живѣятъ прѣснато.

Иосифъ, именуванъ Варсава.

Дѣян. 1:23....Поставиха двамина: Иосифа, именуванъ Варсава, когото нарекоха Иустъ, и Матия.

Матия.

Дѣян. 1:26. Хвърлиха за тѣхъ жребие, и жребието се падна на Матия; и той биде причисленъ къмъ единадесетътѣхъ апостоли.

Иоанъ.

Дѣян. 4:13....Като виждаха смѣлостѣта на Петра и Иоана и като разбраха, че сж безкнижни и прости човѣци, чудѣха се; пкъ и добръ знаеха, че тѣ бѣха съ Исуса.

Откр. 1:1. Откровение на Исуса Христа, що Му даде Богъ, за да покаже на рабитѣ Си онова, което трѣбва да стане скоро. И Той го яви, като го изпрати чрѣзь Ангела Си на Своя рабъ Иоана, (който възвѣсти словото Божие и свидѣтелството Исусъ Христово, и всичко, що е видѣлъ.)

Варнава.

Дѣян. 4:35....Иосия, нареченъ отъ апостолитѣ Варнава, което значи синъ на утѣха, левитъ, родомъ отъ Кипъръ, (който си имаше нива, продаде я, донесе паритѣ и ги сложи прѣдъ нозѣтъ на апостолитѣ.)

Дѣян. 11:23. Той, като пристигна (отъ Иерусалимъ въ Антиохия) и видѣ Божията благодать, зарадва се и увѣщаваше всички съ искрено сърдце да прѣбждватъ въ Господа.

Стефанъ.

Дѣян. 6:8....Стефанъ, изпълненъ съ вѣра и сила, вършеше голѣми чудеса и личби между народа.

Филипъ.

Дѣян. 8:5....Филипъ слѣзе въ единъ самарийски градъ и проповѣдаваше тамъ Христа.

Дѣян. 8:40....Филипъ се озова въ Азотъ и, прѣзь дѣто минаваше, благовѣстѣше по всички градове, докато стигна въ Кесария.

Дѣян. 21:8....Павелъ и ние, които бѣхме съ него, излѣзохме (отъ Птолемаида) и дойдохме въ Кесария и, като влѣзохме въ къщата на Филипа благовѣстника, който бѣше единъ отъ седмината дякони, останахме у него.

Петъръ.

Дѣян. 9:32. Случи се, че Петъръ, обхождайки всички, слѣзе и при светиитѣ, които живѣха въ Лида.

Гал. 2:7....Менѣ е позѣрено да благовѣстя на необрѣзанитѣ, както Петру—на обрѣзанитѣ.

1 Петр. 1:1. Петъръ, апостолъ на Исуса Христа, до пришелицѣтъ, прѣснати по Понтъ, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани (по прѣдвѣдѣние на Бога Отца: благодать вамъ и миръ да изобилва!) **2 Петр. 1:1.**

Иоанъ, нареченъ Марко.

Дѣян. 12:25. Варнава и Савелъ, слѣдъ като изпълниха поръчката, върнаха се отъ Иерусалимъ (въ Антиохия), като взеха съ себе си и Иоана, нареченъ Марко.

Дѣян. 15:37. Варнава изказа мнѣние да взематъ съ себе си Иоана, наричанъ Марко.

2 Тим. 4:11. Вземи Марка и го доведи съ себе си, защото ми е нуженъ по службата.

Симеонъ и др.

Дѣян. 13:1. Въ Антиохийската църква имаше нѣкои пророци

и учители, *именно*: Варнава и Симеонъ, нареченъ Нигеръ, Луций киринеецъ, Манаилъ, свързпитаникъ на Ирода четвъртовластника, и Савель.

Иуда, нареченъ Варсава

Дѣян. 15:22. Тогава апостолитѣ и презвитеритѣ съ цѣлата църква намѣриха за добрѣ да избератъ изпомежду си Иуда, нареченъ Варсава, и Сила—прѣдни мжже между братята, и да ги пратятъ въ Антиохия заедно съ Павла и Варнава.

Тимотей.

Дѣян. 16:1. Той (Павель) пристигна въ Дервия и Листра. И ето, тамъ имаше нѣкой-си ученикъ, на име Тимотей, синъ на една жена иудейка, която бѣ повѣрвала, и на баща елинъ.

1 Кор. 4:17. За това пратихъ при васъ Тимотея, който ми е възлюбено и вѣрно чедо у Господа; той ще ви напомни моитѣ пжтища въ Христа, както уча навредъ въ всѣка църква.

2 Кор. 1:19... Синъ Божий, Исусъ Христосъ, Когото проповѣдвахме помежду ви азъ и Силуанъ и Тимотей, не бѣше „да“ и „не“, но въ Него бѣше „да“.

Фил. 2:22... Неговата (на Тимотея) опитность вие знаете: той, като синъ къмъ баща, заедно съ мене слугувѣ при благовѣствуването.

Сила.

Дѣян. 17:10... Братята веднага прѣзъ нощта отпратиха въ Бѣрия Павла и Сила, които, като пристигнаха, отидоха въ иудейската синагога.

Аполосъ.

Дѣян. 18:24... Дойде въ Ефесъ нѣкой-си иудейинъ, на име Аполосъ, родомъ отъ Александрия, мжжъ краснорѣчивъ и силенъ въ Писанията.

Акила и Прискила.

Дѣян. 18:26. Той (Аполосъ) начена да говори смѣло въ синагогата. Като го чуха Акила и Прискила, прибраха го и му обясниха по-точно пжтя Господень.

Римл. 16:3. Поздравете Прискила и Акила, моитѣ сътрудници въ Христа Исуса.

Ерастъ.

Дѣян. 19:22. (Павель)...прати въ Македония двама отъ ония, които му служеха—Тимотея и Ераста, а самъ остана *малко* врѣме въ Асия.

2 Тим. 4:20. Ерастъ остана въ Коринтъ. Трофима пкъ оставихъ боленъ въ Милитъ.

Гай.

Дѣян. 19:29... Цѣлъ градъ (Ефесъ) се разбунтува; като грабнаха Гаия и Аристарха, македонци, Павлови спжтници, единодушно се втурнаха въ злѣлицето.

Дѣян. 20:4. Придружаваха го (Павла) до Асия Сосипатъръ Пировъ, бериецъ, а отъ солунчани Аристархъ и Секундъ, Гай, отъ Дервия и Тимотей, и асийцитѣ Тихикъ и Трофимъ.

Аристархъ.

Дѣян. 27:2. Качихме се на единъ адрамитски корабъ и тръгнахме, като щѣхме да плуваме около асийскитѣ мѣста. Съ насъ бѣше Аристархъ, македонецъ отъ Солунъ.

Кол. 4:10. Поздравява ви Аристархъ, който е затворенъ заедно съ мене, и Марко, племенникътъ на Варнава (за когото получихте заповѣди: ако дойде при васъ, приемете го).

Павелъ.

Дѣян. 28:31. (Павелъ)...проповѣдваше царството Божие и учеше за Господа Исуса Христа съ пълно дързновение, безпрѣпятствено.

Римл. 11:13. На васъ, езичниците, казвамъ: до колкото съмъ апостолъ на езичниците, азъ прославямъ службата си.

1 Тим. 2:7....Азъ съмъ поставенъ проповѣдникъ и апостолъ (истина казвамъ въ Христа, не лъжа), учителъ на езичниците въ вѣрата и истината.

Андроникъ и Юний.

Римл. 16:7. Поздравете Андроника и Юния, мои сродници и съзатворници, които сж чувовни между апостолитѣ и които още прѣди мене повѣрваха въ Христа.

Луций и др.

Римл. 16:21. Поздравяватъ ви сътрудникътъ ми Тимотей и моитѣ сродници Луций, Иасонъ и Сосипатъръ.

Стефанинъ и др.

1 Кор. 16:17. Радвамъ се, че дойдоха Стефанинъ, Фуртуна и Ахаикъ: тѣ запълниха вашето отсъствие.

Тихикъ.

Еф. 6:21....За да знаете и вие, какъ съмъ и що работа, за всичко ще ви извѣсти Тихикъ, възлюбенъ братъ и вѣренъ въ Господа служителъ.

2 Тим. 4:12. Тихика изпроводиохъ въ Ефесъ.

Епафродитъ.

Фил. 2:25. Счетохъ...за нужно да изпратя при васъ брата Епафродита, мой сътрудникъ и съратникъ, а вашъ пратеникъ и услужникъ въ нуждитѣ ми.

Иисусъ наричанъ Юстъ.

Кол. 4:11. (Поздравява ви) сжщо и Иисусъ, наричанъ Юстъ; тѣ (той, Аристархъ и Марко) сж отъ обрѣзанитѣ и сж едничкитѣ сътрудници за царството Божие, които ми бѣха утѣха.

Лука.

Кол. 4:14. Поздравява ви Лука, многообичниятъ лѣкаръ, и Димасъ.

Архипъ.

Кол. 4:17. Кажете на Архипа: гледай да изпълнявашъ службата, що си приелъ въ Господа. Филим. 1:2.

Силуанъ.

1 Сол. 1:1. Павелъ, Силуанъ и Тимотей—до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Исуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Титъ.

Тит. 1:5. Затова те оставихъ въ Критъ, за да довършишъ несквършеното и да поставишъ по всички градове презвитери, както бѣхъ ти поржчалъ.

2 Кор. 8:23 Колкото за Тита, той е мой другарь и сътрудникъ срѣди васъ; а колкото за нашитѣ братя, тѣ сж пратеници на църквитѣ, слава Христова.

Гал. 2:1. Сетнѣ, слѣдъ четиринайсетъ години, пакъ възлѣзохъ въ Иерусалимъ съ Варнава, като взехъ съ себе си и Тита. *Артемъ.*

Тит. 3:12. Кога изпратя при тебе Артема или Тихика, побързай да дойдешъ при мене въ Никополь, защото рѣшихъ тамъ да прѣзимувамъ.

Зина.

Тит. 3:13. Зина законника и Аполоса погрижи се да изпроводишъ тѣй, че отъ нищо да нѣматъ нужда.

Епафрасъ.

Филим. 1:23. Поздравява те Епафрасъ, моя съплѣнникъ за Христа Исуса, Марко, Аристархъ, Димасъ, Лука — мои сътрудници. *Иуда.*

Иуд. 1:1. Иуда, рабъ на Исуса Христа, а братъ на Иакова — до призиванитѣ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Исуса Христа: (милость вамъ и миръ и любовь да избилва.)

Божиитѣ чудеса, извършени чрѣзь служителитѣ Му.

Чудеса, извършени чрѣзь Моисея и Аарона: *тоягата стана змия.*

Изх. 4:3. [Рече му (на Моисея) Господь: какво е това въ ржката ти? Той отговори: тояга.] *Господь* рече: хвърли я на земята. Той я хвърли на земята, и тоягата стана на змия, и Моисей побѣгна отъ нея.

Изх. 7:10—12. Моисей и Ааронъ дойдоха при фараона (и при служителитѣ му) и направиха така, както (имъ) заповѣда Господь. И хвърли Ааронъ тоягата си прѣдъ фараона и прѣдъ служителитѣ му, и тя стана на змия. Тогава фараонъ повика мждрецитѣ (египетски) и магесницитѣ; и тия влѣхви египетски направиха сжщото съ магиитѣ си: всѣки отъ тѣхъ хвърли тоягата си, и тѣ станаха на змии; но Аароновата тояга погълна тѣхнитѣ тояги. *Змията стана тояга.*

Изх. 4:4...Рече Господь Моисею: простри ржката си и я (змията) хвани за опашката. Той прострѣ ржката си и я взе (за опашката); и тя стана пакъ тояга въ ржката му.

Ржката стана прокажена; и пакъ: ржката — здрава.

Изх. 4:6, 7. Рече му (на Моисея) още Господь: тури си ржката въ пазухата си. И той си тури ржката въ пазухата си, извади я (отъ пазухата си), и ето, ржката му бѣ побѣлѣла отъ проказа, като снѣгъ. Рече (му още Господь): тури си пакъ ржката въ пазухата си. И той си тури ржката въ пазухата си; и я извади отъ пазухата си, и ето, тя пакъ стана такъва, каквото бѣ тѣлото му.
Водата стана кръвъ.

Изх. 7:20, 21. Тогава Моисей и Ааронъ направиха, както (имъ) заповѣда Господь. И дигна (Ааронъ) тоягата (си) и удари по рѣчната вода прѣдъ очитѣ на фараона и прѣдъ очитѣ на служителитѣ му, и всичката вода въ рѣката се прѣвърна въ кръвъ, и рибата въ рѣката измрѣ, и рѣката се осмърди, и египтяни не можеха да пиятъ вода отъ рѣката; и кръвъ бѣше по цѣлата Египетска земя.

Пс. 77:44....Прѣвърна рѣкитѣ имъ и потоцитѣ имъ въ кръвъ, за да не могатъ да пиятъ.

Пс. 104:29. Прѣвърна водата имъ въ кръвъ и измори рибата имъ.

Жаби се явиха.

Изх. 8:6. Ааронъ прострѣ ржката си върху египетскитѣ води (и изведе жаби); и жабитѣ излѣзоха, та покриха Египетската земя.

Пс. 77:45. Напрати (Богъ) на тѣхъ насѣкоми да ги жиятъ и жаби да ги погубватъ.

Пс. 104:30. Земята имъ произведе много жаби, дори въ спалнята на царетѣ имъ.

Жабитѣ се изгубиха.

Изх. 8:13....Стори Господь споредъ думитѣ на Моисея: жабитѣ измрѣха въ кѣшитѣ, по двороветѣ и по нивитѣ (имъ).

Мушици се явиха.

Изх. 8:17....Ааронъ си прострѣ ржката съ тоягата си, удари земната прѣстъ, и се явиха мушици по човѣци и по добитѣкъ. Всичката земна прѣстъ стана на мушици по цѣлата Египетска земя.

Пс. 104:31. Той (Богъ) каза, и нападнаха разни насѣкоми и мушици по всички тѣхни прѣдѣли.

Песи мухи се явиха.

Изх. 8:20—24....Рече Господь на Моисея: стани утрѣ рано и се яви прѣдъ лицето на фараона. Ето той ще отиде при водата, и ти му кажи: тѣй казва Господь: пусни Моя народъ, за да Ми извърши служба (въ пустинята); ако пъкъ не пуснешъ народа Ми, ето, Азъ ще направя върху тебе и върху твоитѣ служители, и върху твоя народъ и върху твоитѣ кѣщи песи мухи, и ще се напълнятъ кѣшитѣ на египтяни и самата земя, на която *живѣятъ*, съ песи мухи; и оня день ще отдѣля земя Гесемъ, въ която живѣе Моятъ народъ, и тамъ не ще има песи мухи, за да познаешъ, че Азъ съмъ Господь (Богъ) на (цѣлата) земя; Азъ ще поставя различие между Моя народъ и твоя народъ. Тая личба утрѣ ще стане (на земята). Тѣй и направи Господь: налетѣха много песи мухи

въ фараоновата кѣща, и въ кѣшитѣ на служителитѣ му, и по цѣлата Египетска земя: земята гинѣше отъ песитѣ мухи.

Мухитѣ се изгубиха.

Изх. 8:31....Господь направи споредъ думата на Моисея и прѣмахна песитѣ мухи отъ фараона, отъ служителитѣ му и отъ народа му; не остана нито една.

Моръ се яви по добитѣка.

Изх. 9:3—6. Ето, ржката Господня ще бѣде върху твоя добитѣкъ, който е на полето: върху коне, върху осли, върху камили, върху волове и овци — страшень моръ ще настане. И (въ онова врѣме) Господь ще различи добитѣка израилски отъ добитѣка египетски, и отъ всичкия (добитѣкъ) на синоветѣ Израилеви нищо нѣма да умре. И опрѣдѣли Господь врѣмето, като рече: утрѣ ще стори това Господь въ тая земя. И на другия день Господь направи това: измрѣ всичкитѣ египетски добитѣкъ; а отъ добитѣка на синоветѣ Израилеви нищо не умрѣ.

Пс. 77:50. Уравняше пѣтеката на Своя гнѣвъ, не вардѣше душитѣ имъ отъ смъртъ и добитѣка имъ прѣдаде на моръ.

Гнойни струпеи излѣзоха по човѣци и добитѣкъ.

Изх. 9:10, 11. Тѣ (Моисей и Ааронъ) взеха пепель отъ пещъ и застанаха прѣдъ фараона. Моисей я хвърли на възбогъ, и гнойни струпеи излѣзоха по човѣци и по добитѣкъ. И не можеха влѣхвитѣ да устоятъ прѣдъ Моисея поради струпеитѣ, защото струпеи имаше по влѣхвитѣ и по всички египтяни.

Градъ завалѣ.

Изх. 9:23....Прострѣ Моисей тоягата си къмъ небето, и даде Господь гръмъ и градъ, и огнь се сипѣше по земята; и прати Господь градъ върху (цѣлата) Египетска земя.

Пс. 77:47, 48. Лозята имъ уби съ градъ и смоковницитѣ имъ — съ слана; добитѣка имъ порази съ градушка и стадата имъ — съ грѣмотевници.

Пс. 104:32, 33. Вмѣсто дѣждъ напрати върху тѣхъ градъ, палещъ огнь върху земята имъ, и обѣ лозята имъ и смоковницитѣ имъ, и изпоядоши дърветата въ тѣхнитѣ прѣдѣли.

Градѣтъ прѣстана.

Изх. 9:33. Излѣзе Моисей отъ фараона извънъ града и прострѣ ржцѣтѣ си къмъ Господа: прѣстана гръмѣтъ и градѣтъ, и дѣждъ се не изливаше вече на земята.

Скакалци се явиха.

Изх. 10:13....Прострѣ Моисей тоягата си надъ Египетската земя, и Господь прати въ тая земя източень вѣтъръ, който трая цѣлия тоя день и цѣлата нощъ. На сутриньта източниятъ вѣтъръ довѣя скакалцитѣ.

Пс. 77:46. Земнитѣ имъ сѣидби прѣдаде на гжсеници и труда имъ — на скакалци.

Пс. 104:34, 35. Каза, и нападнаха скакалци и гжсеници безброй; и изпоядоха всичката трѣва по земята имъ, и изпоядоха плодовѣтъ на нивитѣ имъ.

Скакалицѣ се дигнаха.

Изх. 10:19....Даде Господь отъ противната страна западенъ, твърдѣ силенъ вѣтъръ, и той дигна скакалицѣ, та ги нахвърли въ Червено море: не остана нито единъ скакалецъ въ цѣлата Египетска страна.

Тъмнина стана.

Изх. 10:22. Моисей прострѣ ржката си къмъ небето, и настана гжстъ мракъ по цѣлата Египетска земя три дни *наредъ*.

Пс. 104:28. Прати (Богъ) тъмнина и произведе мракъ, и тѣ е не възпротивиха на словото Му.

Първородни се поразиха.

Изх. 12:29. Около срѣднощъ Господь порази всички първородни въ Египетската земя, отъ първородния синъ на фараона, който седѣше на прѣстола си, до първородния синъ на плѣнника, който бѣше въ тъмница, и всичко първородно у добитъка.

Изх. 13:15. Защото, когато фараонъ се противѣше да ни пусне, Господь умъртви всички първородни въ Египетската земя, отъ първородно човѣческо до първородно отъ добитъка, — затова азъ принасямъ въ жертва Господу всичко мжжко, отваряще утроба, а всѣки първороденъ отъ моитѣ синове откупувамъ.

Пс. 77:51. Порази всичко първородно въ Египетъ, начатъци-тѣ отъ силитѣ въ Хамовитѣ шатри. Пс. 104:36; Пс. 134:8; Пс. 135:10.

Водитѣ на морето се разцѣпиха.

Изх. 14:21, 22. Тогава Моисей прострѣ ржката си надъ морето, и прѣзъ цѣлата нощъ Господь тласкаше морето съ силенъ източень вѣтъръ, та направи морето суша; и водитѣ се разцѣпиха. И тръгнаха Израилевитѣ синове посрѣдъ морето по сухо: а водитѣ бѣха тѣмъ като стѣна отдесно и отлѣво.

Ис. Нав. 4:23....Господь, Богъ нашъ, изсуши водитѣ на Иорданъ за васъ, доклѣ го прѣминахте, сжщо тѣй, както Господь, Богъ вашъ, направи съ Червено море, което изсуши прѣдъ насъ, доклѣ го прѣминахме.

Неем. 9:11. (И каза Ездра:) Ти (Господи) разсѣче прѣдъ тѣхъ морето, и тѣ (нашитѣ бащи) минаха посрѣдъ морето по сухо, а ония, които ги гонѣха, Ти хвърли въ дълбинитѣ като камъкъ въ силни води.

Пс. 77:13. Раздѣли морето и ги прѣведе прѣзъ него, и постави водитѣ като стѣна.

Пс. 105:9. Сърдито извика на Червено море, и то прѣсжхна; и ги прѣведе по безднитѣ като по сухо.

Пс. 113:3. Морето видѣ и побѣгна; Иорданъ назадъ се повърна.

Пс. 135:13, 14. (Славете Оногова,) Който раздѣли Червено море, защото е вѣчна милостъта Му; и прѣведе посрѣдъ него Израила, защото е вѣчна милостъта Му.

Ис. 51:10. Не прѣсуши ли ти (мишце Господня!) морето, водитѣ на голѣмата бездна, прѣвърна дълбинитѣ морски на пжтъ, за да прѣминатъ изкупенитѣ?

Ис. 63:11, 12. Тогава народътъ Му си спомни древнитѣ дни,

днитѣ Моисееви: дѣ е Оня, Който ги изведе отъ морето съ пастиря на Своитѣ овци? Дѣ е Оня, Който вложи въ сърдцето му Светия Свой Духъ, Който води Моисея за десна ржка съ величествената Си мишца, раздѣли прѣдъ тѣхъ водитѣ, за да Си създаде вѣчно име (?)

Дѣян. 7:36. Той ги изведе, като направи чудеса и личби въ Египетската земя и въ Червено море и въ пустинята: прѣзъ четирийсетъ години. (Стефанъ).

Евр. 11:29. Съ вѣра *евреитѣ* прѣминаха като по суша Червено море, което и египтяни се опитаха да *прѣминатъ*, но се издавиха. *Египтянитѣ се издавиха.*

Изх. 14:26—28... Рече Господь на Моисея: прости ржката си надъ морето, и да се възвѣрнатъ водитѣ върху египтяни, върху колесницитѣ имъ и върху конницитѣ имъ. И Моисей прострѣ ржката си надъ морето, и при-зори водата се повърна на мѣстото си; а египтяни бѣгаха насрѣщу (водата). Тѣй потопа Господь египтяни всрѣдъ морето. И водата се повърна и покри колесницитѣ и конницитѣ на всичката фараонова войска, които бѣха влѣзли подирѣ имъ въ морето; не остана ни единъ отъ тѣхъ.

Изх. 15:1—10. Тогава Моисей и Израилевитѣ синове изпѣха на Господа тая пѣсенъ, думайки: Да възпѣя Господа, защото се славно прослави; коня и яздача му хвърли въ морето. Господь е моя сила и моя слава. Той ми стана спасение. Той е мой Богъ, и ще Го прославя; Богъ на баща ми, и ще Го прѣвъзнесе. Господь е силенъ воинъ. Иеховà Му е името. Колесницитѣ на фараона и войската му хвърли Той въ морето, и отборнитѣ му военачалници потънаха въ Червено море. Безднитѣ ги покриха: тѣ потънаха въ дълбинитѣ като камъкъ. Твоята десница, Господи, се прослави съ сила; Твоята десница, Господи, съкруши неприятеля. Съ величието на славата Си Ти повали възстаналитѣ противъ Тебе. Ти изпрати гнѣва Си, и той ги изгори като слама. Отъ Твоето духване се разцѣпиха водитѣ, вълнитѣ застанаха като стѣна, безднитѣ се сгжстиха въ сърдцето морско. Неприятельтъ каза: ще се втурна, ще догоня, ще раздѣля плячката; ще се насити съ тѣхъ душата ми, ще извадя меча си, ще ги изтрѣби ржката ми. Ти духна съ дѣха Си, и морето ги покри: тѣ потънаха като олово въ страшнитѣ води.

Втор. 11:4. (Припомнете си сега)...какво Той направи съ египетската войска, съ конетѣ и колесницитѣ, които Той потопа въ водитѣ на Червено море, когато тѣ ви гонѣха, — и Господь (Богъ) ги погуби дори доднесъ.

Иис. Нав 24:6, 7. Изведохъ бацитѣ ви отъ Египетъ, и вие дойдохте при *Червено* море. Тогава египтяни се спуснаха подиръ бацитѣ ви съ колесници и конници до Червено море; но тѣ видѣнаха къмъ Господа, и Той тури (облакъ и) тъмнина между васъ и египтяни и повдигна върху тѣхъ морето, което ги и покри. Очитѣ ви видѣха, какво направихъ въ Египетъ. *Слѣдъ това* дълго врѣме прѣкарахте въ пустинята.

Пс. 105:11. Водитѣ покриха тѣхнитѣ врагове: не остана ни единъ отъ тѣхъ.

Пс. 135:15. (Славете Оногова, Който)...хвърли фараона съ войската му въ Червено море, защото е вѣчна милостъта Му.
Горчива вода стана сладка.

Изх. 15:25. (Моисей) викна къмъ Господа, и Господь му показа дърво, и той го хвърли въ водата, и водата стана сладка. Тамъ *Богъ* даде на народа наредби и законъ и тамъ го тури на изпитание.

Вода изтече отъ скалата въ Хоривъ.

Изх. 17:6. (Рече Господь на Моисея:) ето, Азъ ще заста на прѣдъ тебе тамъ на скалата въ Хоривъ, а ти ще ударишъ въ скалата, и отъ нея ще протече вода, и народътъ ще пие. Тѣй и направи Моисей прѣдъ очитѣ на старѣитѣ израилски.

Неем. 9:15. (И каза Ездра:)...Когато гладуваха (нашитѣ бащи), Ти (Господи) имъ давъ хлѣбъ отъ небето, и когато жадуваха, извади имъ вода отъ камъкъ, и каза имъ да идатъ и завладѣятъ земята, която Ти, като дигна ржка, се *закле* да имъ дадешъ.

Пс. 77:15, 16. Разсѣче камъкъ въ пустинята и ги напои като изъ голѣма бездна; изъ скала изведе потоци, и води потекоха като рѣки.

Пс. 104:41. Разтвори камъкъ, и потекоха води, потекоха като рѣка по сухитѣ мѣста.

Пс. 113:8. (Трепери, земйо, прѣдъ лицето на Господа,) Който прѣвръща скалата въ водно езеро и камъка — въ воденъ изворъ,

Ис. 48:21...Не жадуватъ тѣ въ пустинитѣ, прѣзъ които ги води: Той имъ изтача вода отъ камъкъ; разсича скала, — и лѣятъ се води.

Амаликъ бѣ поразенъ.

Изх. 17:11—13...Колчемъ дигнѣше Моисей ржцѣтѣ си, надвиваше Израиль, а колчемъ спуснѣше ржцѣтѣ си, надвиваше Амаликъ. А на Моисея натегнаха ржцѣтѣ, и тогава взеха камъкъ, та му подложиха, и той седна на него, а Ааронъ и Оръ подпираха ржцѣтѣ му, единъ отъ едната, а другъ отъ другата *страна*. Тѣй стояха ржцѣтѣ му издигнати до залъзъ-слънце. И порази Иисусъ Амалика и народа му съ острието на меча.

Кореевитѣ люде (и всичкитѣ имъ имотѣ) бѣха погубени.

Числ. 16:28—33. Тогава Моисей каза: отъ това ще познаете, че Господь ме е пратилъ да върша всички тия дѣла, а не отъ себе си (върша това): ако тѣ умратъ, както умиратъ всички люде, и ги постигне таково наказание, каквото *постига* всички люде, то не Господь ме е пратилъ; но ако Господь извърши нѣщо необикновено, и земята разтвори устата си и ги погълне (и кжцитѣ имъ и шатритѣ имъ) и всичко, що е у тѣхъ, и тѣ слѣзатъ живи въ прѣизподнята, то знайте, че тия люде сж прѣзрѣли Господа. Щомъ изговори тия думи, земята се разпукна подъ тѣхъ; и земята разтвори устата си и погълна тѣхъ и кжцитѣ имъ, и всички Корееви люде и всичкия имотъ, и тѣ слѣзоха живи въ прѣизподнята съ всичко тѣхно, и земята ги покри, и тѣ изчезнаха изсрѣдъ обществото.

Числ. 25:9, 10. Елиавови синове: Немуилъ, Датанъ и Авиронъ. Това сж ония Датанъ и Авиронъ, призовавани въ събра-

нието, които произведоха смутъ противъ Моисея и Аарона заедно съ съучастницитъ на Корей, когато тия произведоха смутъ противъ Господа; и земята отвори устата си и ги погълна заедно съ Корей; заедно съ тѣхъ умрѣха и съучастницитъ имъ, когато огънь изгори двѣстѣ и петдесетъ човѣци и тѣ бидоха за личба

Втор. 11 : 6. (Припомнете си сега)...какво стори Той (Господъ) съ Датана и Авирона, синове на Елиава, синъ Рувимовъ, когато земята разтвори уста и срѣдъ цѣль Израиль погълна тѣхъ и челядитъ имъ, и шатритъ имъ и цѣлия имотъ, който имаха.

Пс. 105 : 17, 18. Разтвори се земята, погълна Датана и покри сбирщината Авиронова. И пламна огънь въ тѣхното сборище, пламъкъ изгори нечестивцитъ

Вода изтече отъ скалата въ Кадесъ (въ пустиня Синъ).

Числ. 20 : 11....Дигна Моисей ржката си и удари дваждъ о скалата съ жезъла си, и протече много вода, и пи народътъ и добитъкътъ му.

Изцѣрнения чрезъ мѣдната змия.

Числ. 21 : 8, 9...Рече Господъ на Моисея: направи си (мѣдна) змия и я окачи на върлина, като знаме, и (кога ухапи нѣкого змия) ухапаниятъ, щомъ я погледне, ще остане живъ. И направи Моисей мѣдна змия и я окачи на върлина, като знаме, и кога змия охапваше нѣкой човѣкъ, тоя, щомъ погледнѣше мѣдната змия, остана живъ.

Чудеса, извършени чрезъ Исуса Навина: водата на Иорданъ се раздвои.

Иис. Нав. 3 : 16. Водата (на Иорданъ), що течеше отгорѣ, се спрѣ и стана като стѣна на твърдѣ голѣмо разстояние, до градъ Адамъ, който е до Цартанъ; а която течеше въ морето, що е на равнината, въ Солено море, отиде и изчезна. (И народътъ прѣминаваше срѣщу Иерихонъ; свещеницитъ пъкъ, които носѣха ковчега на завѣта Господень, стояха на сухо посрѣдъ Иорданъ съ твърда нога.)

Иорданъ пакъ се върна на мѣстото си.

Иис. Нав. 4 : 18. (Иисусъ заповѣда на свещеницитъ и каза: излѣзте отъ Иорданъ.) И когато свещеницитъ, които носѣха ковчега на завѣта Господень, излѣзоха отъ Иорданъ, и щомъ стѣпалата на нозѣтѣ имъ стѣпиха на суша, водата на Иорданъ се спусна по своето мѣсто, потече, както вчера и завчера, надъ всичкитъ си брѣгове.

Стѣнитъ на Иерихонъ рухнаха.

Иис. Нав. 6 : 6—20. [Свика Иисусъ, синъ Навиновъ, свещеницитъ (Израилеви).] И рече (имъ да кажатъ) на народа: идете и обиколете града; а въоръженитъ нека вървятъ прѣдъ ковчега Господень. Щомъ Иисусъ каза на народа, седемѣтъ свещеника, които носѣха седемѣтъхъ юбилейни тръби прѣдъ Господа, тръгнаха и затрѣбиха (грѣмогласно) съ трѣбитъ, и ковчегътъ на завѣта Господень вървѣше слѣдъ тѣхъ; въоръженитъ пъкъ вървѣха прѣдъ свещеницитъ, които трѣбѣха съ трѣбитъ; а които вървѣха изотзадъ, слѣдваха подиръ ковчега (на завѣта Господень), като трѣ-

бѣха съ тржбитѣ прѣзь врѣме на шествието. На народа пкъъ Иисусъ даде заповѣдь и каза: не викайте и да се не чуе вашиятъ гласъ, и да не излиза дума изъ устата ви до оня день, доклѣ ви не кажа: „викнете!“ и тогава ще викнете. Тѣй ковчегътъ (на завѣта) Господень тръгна около града и обиколи веднажъ; и дойдоха въ стана и прѣнощуваха въ него (На другия день) Иисусъ стана сутринята рано, и свещеницитѣ понесоха ковчега (на завѣта) Господень; и седемътѣ свещеници, които носѣха седемътѣхъ юбилейни тржби прѣдъ ковчега Господень, вървѣха и тржбѣха съ тржбитѣ; вѣоржженитѣ пкъъ вървѣха прѣдъ тѣхъ; а които вървѣха изотзадъ, слѣдваха подирь ковчега (на завѣта) Господень и, вървейки, тржбѣха съ тржбитѣ. Тѣй и на другия день обиколиха града веднажъ и се върнаха въ стана. Тѣй правиха шесть дена. На седмия день станаха рано, щомъ се сипна зора, и обиколиха по сжщия начинъ града седемъ пжти; само въ тоя день обиколиха града седемъ пжти. Когато седмия пжтъ свещеницитѣ тржбѣха съ тржбитѣ. Иисусъ каза на народа: викнете, понеже Господь ви прѣдаде града! Градътъ ще бжде подъ заклятие, и всичко, що е въ него, е за Господа (на силитѣ); само блудницата Раавъ нека остане между живитѣ, тя и всѣки, който е въ кжщата ѳ; защото тя укри пратенитѣ, които пращаме; но вие се пазете отъ заклетото, за да не подпаднете и сами подъ заклятие, ако вземете нѣщо отъ заклетото, и за да не навлѣчете върху стана на *синоветѣ* Израилеви заклятие и да му не причините бѣдствие; и всичкото сребро и злато, мѣдни и желѣзни сждове да бждатъ светиня на Господа и да влѣзатъ въ съкровищницата Господня. Народътъ извика, слѣдъ като затржбиха съ тржбитѣ. Щомъ народътъ чу тржбния гласъ, *всички* (наедно) извикаха съ високъ (и силенъ) гласъ, и стѣнитѣ (градски) рухнаха до основи, и *цѣлиятъ* народъ влѣзна въ града, всѣки отъ своето мѣсто, и прѣвзеха града. И прѣдадоха на заклятие всичко, що бѣше въ града, — мжже и жени, млади и стари, волове, овци и осли, (всичко) съ мечъ изтрѣбиха.

Евр. 11:30. Чрѣзь вѣра паднаха стѣнитѣ иерихонски, слѣдъ като бѣха заобиколени прѣзь седемъ дни.

Слънцето и мѣсецътъ се спрѣха.

Иис. Нав. 10:12—14. Иисусъ извика къмъ Господа въ оня день, въ който Господь (Богъ) прѣдаде Аморея въ ржцѣтѣ на Израиля, — слѣдъ като ги изби въ Гаваонъ, и тѣ бѣха избити прѣдъ лицето на синоветѣ Израилеви, — и каза прѣдъ израилтянитѣ: спри се, слънце, надъ Гаваонъ и ти, мѣсечино, надъ Айалонската долина! И слънцето се спрѣ, и мѣсецътъ стоя, доклѣ народътъ отмѣстяваше на враговетѣ си. Нали това е писано въ книгата на Праведния: слънцето стоеше срѣдъ небето и не бързаше да зайде почти цѣль день? Такъвъ день не е имало ни прѣди, ни подирь оня, въ който Господь (тѣй) да е слушалъ човѣшки гласъ. Защото Господь воюваше за Израиля. .

Авак. 3:11. Слънце и мѣсечина се спрѣха на мѣстото си прѣдъ блѣсъка на хвърчешитѣ Твои стрѣли, прѣдъ сиянието на свѣткашитѣ Твои копия.

Чрѣзъ Гедеона стана поражението на мадианци.

Сжд. 7 : 16—22. (Гедеонъ)...раздѣли тристата души на три чети и даде на всички имъ трѣби и празни стомни и въ стомнитѣ свѣщи. И имъ каза: гледайте мене и правете сѣщото; ето, ще се приближа при стана, и каквото правя азъ, това правете и вие; когато азъ и тия, които сж съ мене, затрѣбимъ съ трѣба, трѣбете и вие съ вашитѣ трѣби около цѣлия станъ и викайте: (мечъ) Господень и Гедеоновъ! И дойде Гедеонъ и сто души съ него до стана, въ начало на срѣдната стража, разбудиха стражаритѣ, затрѣбиха съ трѣбитѣ и стрсшиха стомнитѣ, които бѣха въ рѣцѣтѣ имъ. И затрѣбиха *всички* три чети съ трѣби, и строшиха стомнитѣ, и държаха въ лѣва рѣка свѣщитѣ, а въ десна рѣка трѣбитѣ, като трѣбѣха и викаха: мечъ Господень и Гедеоновъ! И всѣки стоеше на мѣстото си около стана; тогава въ цѣлия станъ се разтичаха, развикаха и удариха на бѣгъ. Докато тристата души трѣбѣха съ трѣбитѣ, Господь обърна меча на всѣкого противъ другаря му по цѣлия станъ, и войската бѣгъ до Бетшита при Царера, до прѣдѣлитѣ на Авелмехола, близу до Табата.

Чрѣзъ Самсона: лъвътъ бѣ разкъсанъ.

Сжд. 14 : 6...Духъ Господень слѣзе върху му (на Самсона), и той разкъса *лъва* като яре; а въ рѣката му нѣмаше нищо. И не каза на баща си и на майка си, какво бѣ направилъ.

Филистимци бѣха избити.

Сжд. 14 : 19...Духъ Господень слѣзе върху него, и той отиде въ Аскалонъ. дѣто уби трийсетъ души, смъкна отъ тѣхъ дрехитѣ, и даде прѣмѣнитѣ имъ на ония, които бѣха отгатнали гатанката.

Сжд. 15 : 14, 15. Когато приближи до Лехи, филистимци го посрѣщнаха съ викъ. И Духъ Господень слѣзе върху него, и вжжята на рѣцѣтѣ му станаха като прѣгорѣлъ лень, и връзкитѣ му паднаха отъ рѣцѣтѣ му. Па намѣри прѣсна ослина челюсть, протегна рѣка, взе я и уби съ нея хиляда души.

Вратитѣ на градскитѣ порти се изкъртиха.

Сжд. 16 : 3...Самсонъ спа до срѣднощъ (въ гр. Газа); посрѣдъ нощъ стана, сграбчи вратитѣ на градскитѣ порти съ двата спонеца, подигна ги заедно съ затворитѣ, тури ги на плещитѣ си и ги занесе наврѣхъ планината която е на пѣтя за Хевронъ (и ги сложи тамъ)

Седемъ прѣсни тетиви се скъсаха

Сжд. 16 : 8, 9...Донесоха ѝ (на Далида) филистимскитѣ владѣлци седемъ сурови тетиви, още не изсѣхнали и тя го върза съ тѣхъ; въ това врѣме единъ седѣше скритъ въ спалнята ѝ; и тя каза: Самсоне! филистимци идатъ върху ти. Той разкъса тетивитѣ, както разкъсватъ кълчищенъ конецъ, кога го прѣгори огънь. И не се узна силата му.

Домътъ на Дагона се събори.

Сжд. 16 : 30...Самсонъ рече: умри, дуо о моя, съ филистимци! И наблегна съ *всичка* сила, и домътъ рухна върху владѣлцитѣ и върху цѣлия народъ, който бѣше съ него. И умрѣлитѣ, които

(Самсонъ) умъртви при смъртѣта си, бѣха повече, отколкото той бѣше умъртвилъ прѣзь живота си.

Чрѣзь Самуила Господь прати грѣмъ и дѣждь.

1 Царств. 12:18...Самуилъ призова Господа, и Господь прати грѣмъ и дѣждь въ оня день; и цѣль народъ се много уплаши отъ Господа и Самуила.

Чрѣзь Божия човѣкъ жертвеникътъ въ Ветиль се срути.

3 Царств. 13:4—6. Когато царь Иеровоамъ чу словото на Божия човѣкъ, произнесено къмъ жертвеника въ Ветиль, прострѣ си ржката отъ жертвеника и каза: хванете го. Тогава ржката му, що бѣ прострѣлъ къмъ него, се сдърви и не можа да я дръпне къмъ себе си. И жертвеникътъ се срути, и пепельта отъ жертвеника се разпилѣ, споредъ личбата, дадена огъ Божия човѣкъ чрѣзь словото Господне. И царь *Иеровоамъ* каза на Божия човѣкъ: умилостиви лицето на Господа, твоя Богъ, и помоли се за мене, та ржката ми да може да се дръпне къмъ мене. И Божиятъ човѣкъ умилостиви лицето Господне, и ржката на царя се дръпна къмъ него и стана както по-прѣди.

Чрѣзь Илия: стана суша.

3 Царств. 17:1.. (Пророкъ) Илия Тесвитецъ, отъ галаадскитѣ жители, каза на Ахава: живѣ Господь, Богъ Израилевъ, прѣдъ Когото стоя! Прѣзь тия години нѣма да има нито роса, нито дѣждь, освѣнъ по моя дума.

Иак. 5:17. Илия бѣше подобострастенъ намъ човѣкъ, и съ молитва се помоли да нѣма дѣждь: и не валѣ дѣждь на земята три години и шестъ мѣсеца. Лук. 4:25.

Брашното и елеятъ се умножиха.

3 Царств. 17:14—16 [Илия ѝ (на една вдовица жена въ Сарепта Сидонска) рече:]...тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: брашното въ делвата нѣма да се свърши, и дървеното масло въ гърнето нѣма да намалѣе до оня день, въ който Господь ще даде дѣждь на земята. Тя отиде и направи тѣй, както ѝ каза Илия; и храни се тя, и той и домътъ ѝ нѣколко врѣме. Брашното въ делвата се не свършваше, и дързеното масло въ гърнето не намаляваше, по словото на Господа, което Той изрече чрѣзь Илия. Лук. 4:26.

Синътъ на вдовицата биде възкресенъ.

3 Царств. 17:17—23. Слѣдъ това разболѣ се синътъ на тая жена, домакинята, и болестъта му бѣше тѣй силна, че у него не остана дишане. Тогава тя рече на Илия: какво имашъ ти съ мене, човѣче Божий? Дошълъ си да ми напомнишъ моитѣ грѣхове и да уморишъ сина ми. А той ѝ отговори: дай ми сина си. И го взе отъ ржцѣтъ ѝ, отнесе го въ горницата, дѣто живѣеше, и го сложи на леглото си; и викна къмъ Господа и каза: Господи, Боже мой! нима Ти и на вдовицата, у която живѣя, ще направишъ зло, като погубишъ сина ѝ? И като се прострѣ три пѣти надъ момчето, извика къмъ Господа и каза: Господи, Боже мой! да се върне душата на това момче въ него! И Господь чу гласа на Илия, повърна душата на момчето въ него, и то оживѣ. Илия

взе момчето, сне го отъ горницата въ дома, даде го на майка му и каза: гледай, синъ ти е живъ.

Огънь отъ небето изгори жертвата.

3 Царств. 18: 36, 38. Когато принасяха вечерната жертва, пророкъ Илия се приближи (извика къмъ небето) и каза: Господи, Боже Авраамовъ, Исааковъ и Израилевъ! (Чуй ме, Господи, чуй ме днесъ въ огъня!) Нека познаятъ днесъ (тия човѣци), че Ти единъ си Богъ у Израила, и че азъ съмъ Твой рабъ и извършихъ всичко по Твое слово. И огънь Господень падна и пояде всесъжение, дърва, камъни и прѣстъ, и погълна водата, която бѣше въ окопа.

Дъждъ завалѣ.

3 Царств. 18: 41—45. Илия рече на Ахава: иди, яжъ и пий, защото се чува шумъ отъ дъждъ. Ахавъ отиде да яде и да пие, а Илия се изкачи на върхъ Кармилъ, наведе се къмъ земята, тури лицето си между колѣнѣтъ и рече на слугата си: иди и погледни къмъ морето Той отиде, погледа и рече: нищо нѣма. Той каза: направи *това* седемъ пѣти. На седмия пѣтъ той каза: ето отъ морето се подига малко облаче колкото човѣшка дланъ. Той рече: иди, кажи на Ахава: впрегни (колесницата си) и трѣгвай, да те не свари дъждътъ. Въ това врѣме небето потъмнѣ отъ облаци и вѣтъръ, и завалѣ силенъ дъждъ; Ахавъ пъкъ седна въ колесницата, (заплака) и трѣгна за Изреель.

Иак. 5: 18. И пакъ се помоли (Илия): и небето даде дъждъ, и земята произведе своя плодъ.

Човѣци се изтрѣвиха чрѣзъ огънь.

4 Царств. 1: 10. Отговори Илия и каза на петдесетника (изпратенъ отъ царь Охозия до него): ако съмъ азъ човѣкъ Божий, нека падне огънь отъ небето и да изгори тебе и твоитѣ петдесетмина. И падна огънь отъ небето и изгори и него и неговитѣ петдесетмина.

Водата на Иорданъ се раздвои.

4 Царств. 2: 8... Взе Илия кожуха си, сви го и удари съ него по водата, и тя се раздѣли на тѣй и на тѣй, и прѣминаха двамата (той и Елисей) по сухо.

Чрѣзъ Елисея: водата на Иорданъ се раздвои

4 Царств. 2: 14. Взе на Илия кожуха, който бѣ падналъ отъ него, удари съ него по водата, и каза: дѣ е Господь, Богъ Илиевъ — Самиятъ Той? И удари по водата, и тя се раздѣли на тѣй и на тѣй, и Елисей прѣмина.

Смъртоносна вода стана здрава.

4 Царств. 2: 21, 22 ...Той отиде при извора на водата, хвърли въ нея солта и каза: тѣй говори Господь: Азъ направихъ здрава тая вода; занапрѣдъ нѣма да иде отъ нея ни смъртъ, ни безплодие. И водата стана здрава доднесъ, споредъ думата, която Елисей каза.

Мечки разкъсаха дѣца.

4 Царств. 2: 23, 24. Оттамъ той отиде въ Ветиль. Когато вървѣше по пѣтя, малки дѣца излѣзоха отъ града, присмиваха му се

и му думаха: върви, плѣшивецо! върви, плѣшивецо! Той се обърна, видѣ ги и ги прокле въ име Господне. Тогава излѣзоха отъ гората двѣ мечки и разкъсаха отъ тѣхъ четирийсетъ и двѣ дѣца. *Долове се напълниха съ вода.*

4 Царств. 3: 16, 17, 20...Той каза: тѣй говори Господь: направете тая долина яма до яма; защото тѣй говори Господь: нѣма да видите вѣтъръ и нѣма да видите дѣждь, а тая долина ще се напълни съ вода, отъ която ще пиете вие и дребниятъ и едриятъ видобитѣкъ. Сутринята, когато се възнася хлѣбень приносъ, отведнажъ потече вода по пѣтя отъ Едомъ, и земята се напълни съ вода. *Елеятъ на вдовицата се умножи.*

4 Царств. 4: 1—7. Една отъ женитѣ на пророкѣ: китѣ синове съ плачъ думаше на Елисея: твоятъ рабъ, мжжъ ми, умрѣ; а ти знаешъ, че твоятъ рабъ се боеше отъ Господа: сега дойде заимодавецътъ да вземе двѣтѣ ми дѣца за роби. Елисей ѝ каза: какъ да направя за тебе? Кажми ми, какво имашъ вкъщи? Тя отговори: рабинята ти нѣма нищо у дома си, освѣнъ *единъ* сждъ съ дървено масло. И той каза: иди си поискай сждове отвѣнъ, отъ всички твои съсъди, празни сждове; събери доста, и иди, затвори вратата слѣдъ себе си и слѣдъ синоветѣ си и наливай въ всички тия сждове; пълнитѣ туряй настрана. Тя си отиде отъ него и затвори вратата слѣдъ себе си и слѣдъ синоветѣ си. Тѣ ѝ подаваха, а тя наливаше. Когато бѣха напълнени сждоветѣ, тя каза на сина си: дай ми още *единъ* сждъ. Той ѝ каза: нѣма вече сждове. И дървеното масло прѣсекна. Тя дойде и разправи на Божия човѣкъ. Той каза: иди, продай дървеното масло и заплати дълговетѣ си: а съ това, което остане, ще живѣешъ съ синоветѣ си.

Мъртво дѣте оживѣ.

4 Царств. 4: 32—35...Елисей влѣзе въ къщата (на една богата жена въ Сонамъ), и ето, умрѣлото (нейно) дѣте лежи на леглото му. И влѣзе, затвори вратата слѣдъ себе си и се помоли Господу; слѣдъ това се качи, легна върху дѣтетото, тури устата си върху неговитѣ уста, очитѣ си върху неговитѣ очи, и дланитѣ си върху неговитѣ длани, и се прострѣ върху него, и тѣлото на дѣтетото се сгрѣ. *Елисей* стана и взе да ходи изъ горницата насамънататѣкъ; послѣ пакъ се качи и се прострѣ върху него. И дѣтетото кихна седемъ пѣти и отвори очитѣ си.

Нееманъ оздравѣ отъ проказа.

4 Царств. 5: 10, 14. Тогава Елисей прати при него слугата да каже: иди, окъпи се седемъ пѣти въ Иорданъ, и тѣлото ти ще се обнови, и ще бждешъ чистъ. Той отиде и се потопи въ Иорданъ седемъ пѣти, споредъ думитѣ на Божия човѣкъ, и тѣлото му се обнови като тѣлото на малко дѣте и се очисти.

Лук. 4: 27...Много прокажени имаше въ Израиля при пророкъ Елисея, и нито единъ отъ тѣхъ не се очисти, освѣнъ сириецътъ Нееманъ.

Гиезий стана прокаженъ.

4 Царств. 5: 27. (Елисей му каза:) Нека, прочее, Неемано-

вата проказа се залѣпи на тебе и на потомството ти во-вѣки. И той излѣзе отъ него *бѣлз* като снѣгъ отъ проказа.

Желѣзна брадва изплува въ водата.

4 Царств. 6:6. Божиятъ човѣкъ попита: дѣ падна тя? Той (единъ отъ пророческитѣ синове) му посочи мѣстото. Тогава *Елисей* отсѣче *кжсче* дърво, па го хвърли тамъ, и брадвата изплува. *Сирийци ослѣпяха; и пакъ прогледаха.*

4 Царств. 6:18, 20. Когато сирийци отидоха при него, Елисей се помоли Господу и каза: порази ги съ слѣпота. И Господъ ги порази съ слѣпота, споредъ думата Елисеева. Когато дойдоха въ Самария, Елисей каза: Господи! отвори имъ очитѣ да видятъ. И Господъ имъ отвори очитѣ, и видѣха, че сж всрѣдъ Самария. *Мъртвецъ оживѣ.*

4 Царств. 13:21....Ето, когато погребваха единъ човѣкъ, *погребвачитѣ*, като видѣха...пълчище (отъ моавци да нахлуватъ), хвърлиха тоя човѣкъ въ Елисеевия гробъ, и той, като падна, допрѣ се до Елисеевитѣ кости, оживѣ и се изправи на нозѣтѣ си

Чрѣзъ Исаия: Езекия оздравѣ.

4 Царств. 20:7....Каза Исаия: вземете смачкани смокини. И зеха, и наложиха на цирея; и той оздравѣ. Ис. 38:21.

Сѣнката на слѣнчевия часовникъ се върна назадъ.

4 Царств. 20:11. Викна пророкъ Исаия къмъ Господа, и Той върна сѣнката назадъ десетъ стѣпала по Ахазовитѣ стѣпала, по които се спускаше. Ис. 38:8.

Чрѣзъ дванадесетѣтѣхъ Господни ученици станаха различни изцѣрения.

Мат. 10:1....Като повика дванайсетѣтѣхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ.

Марк. 3:14, 15.. Отреди *отъ тѣхъ* дванайсетъ, за да бждатъ съ Него и да ги разпраца да проповѣдватъ, и да иматъ власть да цѣрятъ болести и да изгонватъ бѣсове.

Марк. 6:7, 13. Като повика дванайсетѣтѣхъ, начена да ги разпраца по двама, и имъ даде власть надъ нечиститѣ духове. (Тѣ трѣгнаха и проповѣдваха покаяние;) изгонваха много бѣсове, и мнозина болни помазваха съ елей, и ги изцѣрваха.

Лук. 9:1, 6. ..Като свика дванайсетѣтѣхъ Свои ученици, даде имъ сила и власть надъ всички бѣсове, и да лѣкуватъ болести, (и ги разпрати да проповѣдватъ царството Божие и да изцѣрватъ болни.) Тѣ трѣгнаха и ходѣха по селата, като благовѣстѣха и лѣкуваха навредъ.

Станаха много чудеса.

Марк. 16:20. Тѣ...отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господъ имъ помагаше и подкрѣпяваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше....

Дѣян. 2:43. Страхъ обзе всѣка душа, защото много чудеса и личби ставаха чрѣзъ апостолитѣ *въ Иерусалимъ*. Дѣян. 5:12.

Чрѣзь седемдесетѣтѣхъ ученици станаха изцѣрвания.

Лук. 10:9, 17. (Господь избра и други седемдесетъ ученици и имъ рече:) изцѣрвайте болнитѣ, които сж въ него (въ който градъ влѣзете), и казвайте имъ: приближи се до васъ царството Божие. Седемдесетѣтѣхъ ученици се върнаха съ радость и казваха: Господи, въ Твое име и бѣсоветѣ се покоряватъ намъ.

Чрѣзь Петра: хромиятъ изцѣлѣ.

Дѣян. 3:2—8. Имаше единъ човѣкъ, хромъ отъ майчина утроба, когото носѣха и слагаха всѣки день при храмовитѣ врата, наречени Красни, да проси милостиня отъ влизащитѣ въ храма; той, като видѣ Петра и Иоана, когато щѣха да влѣзатъ въ храма, попроси отъ тѣхъ милостиня. А Петъръ се вгледа въ него заедно съ Иоана и рече: погледни ни! И той ги гледаше втренчено, като се надѣваше да получи отъ тѣхъ нѣщо. Но Петъръ каза: сребро и злато азъ нѣмамъ, а каквото имамъ, това ти давамъ: въ името на Исуса Христа Назорея стани и ходи! И като го хвана за десната ржка, изправи го; и веднага му заякнаха стѣпалата и глѣзениѣтѣ, и като скочи, изправи се и проходи, и влѣзе съ тѣхъ въ храма, като ходѣше, скачаше и хвалѣше Бога.

Анания погина

Дѣян. 5:5. (Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога.) Като чу тия думи, Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуха това.

Сапфира погина.

Дѣян. 5:10. (Петъръ ѝ каза: защо сте се наговорили да изкусите Духа Господень?) И тя веднага падна прѣдъ нозѣтѣ му и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха я и погребяха до мжжа ѝ.

Болни оздравѣха.

Дѣян. 5:15, 16... По улицитѣ изнасяха болнитѣ и ги слагаха на постелки и одѣри, та, като минава Петъръ, поне сѣнката му да осѣни нѣкого отъ тѣхъ. Стичаха се въ Иерусалимъ и мнозина отъ околнитѣ градове, донасяйки болни и отъ нечисти духове измжчвани, и всички се изцѣрваха.

Еней оздравѣ.

Дѣян. 9:34...Петъръ му каза: Енее, Исусъ Христосъ те изцѣрва; стани и си сбири постелката. И той веднага стана.

Тавита оживѣ.

Дѣян. 9:40. Петъръ отпрати всички вънъ и, като колѣннич, помоли се, па се обърна къмъ тѣлото и рече: Тавито, стани! И тя отвори очитѣ си и, като видѣ Петра, седна.

Чрѣзь Стефана станаха голѣми чудеса.

Дѣян. 6:8...Стефанъ, изпълненъ съ вѣра и сила, вършеше голѣми чудеса и личби между народа.

Чрѣзь Филипа станаха различни чудеса.

Дѣян. 8:6, 7, 13. Народътъ единодушно внимаваше на това, що говорѣше Филипъ, понеже чуваше и гледаше, какви чудеса

вършеше; нечисти духове съ голѣмъ викъ излизаха отъ мнозина, които бѣха хванати отъ тѣхъ, а мнозина разслабени и хроми се изцѣриха. Повѣрва и самъ Симонъ и, слѣдъ като се кръсти, не се отдѣляше отъ Филипа; и като гледаше голѣмитѣ чудеса и личби, що се вършеха, смайваше се.

Чрѣзь Анания Савель прогледа.

Дѣян. 9: 17, 18. Анания отиде и влѣзе въ кжщата и, като възложи върху му ржцѣ, рече: брате Савле! Господь Иисусъ, Който ти се яви по пѣтя, по който дохождаше ти, ме прати, за да прогледашъ и да се изпълнишъ съ Духъ Светий. И изведнажъ сѣкашъ люспи паднаха отъ очитѣ му, и той веднага прогледа и, като стана, покръсти се.

Чрѣзь Павла: магесникътъ Елима ослѣпѣ.

Дѣян. 13: 11... Сега ето, ржката Господня е върху тебе: ще бждешъ слѣпъ и до нѣкое врѣме нѣма да виждашъ слънцето. И изведнажъ падна върху му тъма и мракъ, и той, обръщайки се насамъ-нататъкъ, търсѣше водачъ.

Немощиятъ (въ нозѣтъ) оздравѣ.

Дѣян. 14: 10. (Павель, като се вгледа въ него и забѣлж и че има вѣра, за да получи изцѣление,) каза му съ високъ гласъ: тебѣ казвамъ въ името на Господа Иисуса Христа: изправи се на нозѣтъ си! И той веднага взе да скача и ходи.

Единъ нечистъ духъ излѣзе (изъ слугинята въ Филипи).

Дѣян. 16: 16 – 18. ..Като отивахме на молитва, срѣщна ни една слугиня, у която имаше духъ да прѣдрича, и докарваше голѣма печалба на своитѣ господари съ врачуването си. Като вървѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣствяватъ пѣтъ за спасение. Това правѣше тя прѣзь много дни. А Павель, отегченъ, обърна се и рече на духа: въ името на Иисуса Христа заповѣдвамъ ти да излѣзешъ изъ нея. И духътъ излѣзе въ сжщия часъ. *Голѣми чудеса станаха.*

Дѣян. 19: 11, 12....Богъ правѣше нѣ малки чудеса чрѣзь ржцѣтъ Павлови, тѣй че донасяха и полагаха върху болнитѣ кърпи и убруси отъ снагата му, и болеститѣ имъ се махваха, и злитѣ духове излизаха изъ тѣхъ.

Римл 15: 19. (Не ще се осмѣля да кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзь мене, за да станатъ езичницитѣ послушни на вѣрата, съ слово и дѣло,) съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ, тѣй че разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дсри до Илирикъ.

Евтихъ оживѣ.

Дѣян. 20: 10. Павель като слѣзе (отъ третия катъ на горницата), спусна се върху му, прѣгърна го и рече: не се смущавайте, защото душата му си е въ него.

Ухапване отъ змия биде безврѣдно.

Дѣян. 28: 3, 5 ...Когато Павель събра много храсте и го тур-

на огъня, една ехидна поради горещината излѣзе и се впи въ ржката му. Но той стърси змията въ огъня и никакво зло не прѣтърпѣ.

Поплевиятъ баща оздравѣ.

Дѣян. 28:8, 9....Случи се, че бащата на Поплия лежеше, страдайки отъ огница и коремна болка; Павелъ влѣзе при него, помоли се и, като възложи върху му ржцѣ, изцѣри го. Слѣдъ тая случка и другитѣ на острова, които имаха нѣкаква болестъ, идѣха и се изцѣрваха.

Чрѣзъ Павла и Варнава станаха различни чудеса.

Дѣян. 14:3....Тѣ ..останаха тукъ (въ Икония) доста врѣме, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодать, като даваше чрѣзъ тѣхни ржцѣ да ставатъ личби и чудеса.

Дѣян. 15:12. Тогава цѣлото множество млѣкна и слушаше Варнава и Павла, които разказваха, какви личби и чудеса стори Богъ чрѣзъ тѣхъ между езичниците.

Божията благодать.

Тя е едно отъ Божиитѣ свойства.

Пс. 24:8. Благъ и праведенъ е Господь, затова учи грѣшнитѣ въ пжтя.

Пс. 99:5. (Славете Го, благославяйте името Му,) защото Господь е благъ: Неговата милость е вѣчна, и Неговата истина е въ родъ и родъ.

Наум. 1:7. Благъ е Господь; Той е убѣжище въ скърбенъ день и познава ония, които се Нему надѣватъ.

Маг. 19:17....Той (Иисусъ) му (на момъка) отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзешъ въ животъ *ввченъ*, упазй заповѣдитѣ. **Марк. 10:18; Лук. 18:19.**

Тя е: голѣма.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Тѣ, нашитѣ бащи,) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Неем. 9:35. И въ своето царство, при Твоето голѣмо благо, що имъ даваше, и въ широката и плодородна земя, която имъ отдѣли, тѣ Ти не служеха и се не отвърщаха отъ лошитѣ си работи.

Пс. 64:12. Увѣнчавашъ годината на Твоята благодать, и Твоитѣ пжтеки изпускатъ тлѣстина.

Пс. 102:5. (Той) насища съ блага твоео желание: подновява се като на орелъ твоята младость.

Пс. 144:7. Ще разгласятъ паметьта на Твоята велика благодать и ще възпѣватъ Твоята правда.

Пс. 144:9, 17. Благъ е Господь къмъ всички, и Неговитѣ

щедрости сж върху всичкитѣ Му дѣла. Праведенъ е Господь въ всичкитѣ Си пжтища и благъ въ всичкитѣ Си дѣла.

Пс. 146:8, 9. Той покрива небето съ облаци, приготвя за земята дъждъ, прави да расте по планинитѣ трѣва (и злакъ човѣку за полза); дава на добитѣка храната му и на малкитѣ вранчета, които викатъ *къмъ Него*.

Ис. 63:7. Ще спомня милоститѣ Господни и славата Господня за всичко, що Господь ни е дарувалъ. и великата *Негова* благодать къмъ дома Израилевъ, която му Той указва по Своето милосърдие и по многото Си щедрости.

Зах. 9:17. О, колко голѣма е благодатьта Му, и каква е красотата Му! Житото ще одушеви езика на момцитѣ, и виното — на момитѣ!

Вѣчна.

Пс. 22:6... Благодатьта и милостьта (Ти) да ме придружаватъ прѣзъ всички дни на живота ми, и азъ ще прѣбждвамъ въ дома Господенъ много дни.

Неизмѣрима.

Пс. 85:5... Ти, Господи, си благъ и милосърденъ и много-милостивъ къмъ всички, които Те призоваватъ.

Изобилна.

Римл. 2:4. (Нима мислишъ, о човѣче, че ще избѣгнешъ Божия съждъ?) Или нехаешъ за богатството на Божията благодать, кротость и дълготърпѣние, безъ да разумѣващъ, че Божията благодать те води къмъ покаяние?

Обща.

Пс. 144:9. Благъ е Господь къмъ всички, и Неговитѣ щедрости сж вѣвху всичкитѣ Му дѣла.

Маг. 5:45 ...Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Наситителна.

Пс. 64:5 Блаженъ оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ богатата на Твоя домъ, на свегия Твой храмъ.

Иер. 31:12, 14 ...Тѣ ще дойдатъ и ще тържествуватъ на сионскитѣ височини: и ще се стекатъ къмъ богатата Господни, къмъ пшеница, вино и елей, къмъ агнета и волове; и душата имъ ще бжде като градина напоена съ вода, и вече не ще се измжчватъ. И ще нахраня душата на свещеницитѣ съ тлъстина, и Моятъ народъ ще се насити съ Моитѣ блага, казва Господь.

Тя се явява: *чрѣзъ Христа.*

Еф. 2:7. (Богъ)...яви на бждещитѣ вѣкове прѣизобилното богатство на Своята благодать въ доброта къмъ насъ чрѣзъ Христа Исуса.

Тит. 3:4... Когато се яви благодатьта и човѣколюбieto на нашия Спасителъ, Бога, (Той ни спаси по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когато изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Исуса Христа, нашия Спасителъ).

На ония, които се надѣватъ на Бога.

Пс. 30:20. Колко много сж у Тебе богатата, що пазишъ за ония, които Ти се боятъ, и що си приготвилъ за ония, които се уповаватъ на Тебе прѣдъ синоветъ човѣшки!

Плач. Иер. 3:25. Благъ е Господь къмъ ония, които се Нему надѣватъ, къмъ душата, която Го търси.

Въ прощаване.

2 Парал. 30:19...Езекия се помоли за тѣхъ (мнозина отъ народа, повече отъ колѣното Ефремово и Манасиево, Исахарово и Завулоново) и каза: Благий Господь да прости всѣкиго, който си е разположилъ сърдцето да търси Господа Бога, Бога на отцитѣ си, макаръ и безъ свещено очистяне.

Въ правене добро.

Пс. 113:68. Благъ и благодѣтеленъ си Ти (Господи); научи ме на Твоитѣ наредби.

Въ промишляване за бѣднитѣ.

Пс. 67:11...По Твоята благодѣть, Боже, Ти приготвяше *потрѣбното* за бѣдния.

Въ удовлетворяване свѣтски нужди.

Дѣян. 14:17. (Богъ)...не прѣставаше да свидѣтелствува за Себе Си съ благодѣния, като ни пращаше отъ небето дъждове и плодоносни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселостъ. (Варнава и Павелъ).

Тя се изявява къмъ всички, даже къмъ злитѣ.

Иов. 22:18. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Той (Богъ) пълнѣше съ блага кжцитѣ имъ.—Но далечъ отъ менъ съвѣтътъ на нечестивитѣ?

Лук. 6:35...Вие обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагодарнитѣ, и къмъ злитѣ.

Светнитѣ сж сгодени чрѣзъ нея за Бога.

Ос. 2:19...Ще те сгодя за Себе Си во-вѣки, ще те сгодя за Себе Си въ правда и сждъ, въ благодѣть и милосърдие.

Постоянно прѣбиваватъ въ нея.

Римл. 11:22. Вижъ, прочее, Божията благодѣть и строгостъ: строгостъ къмъ отпадналитѣ, а благодѣть къмъ тебе, ако останешъ въ благодѣтъта; инѣкъ, и ти ще бждешъ отсѣченъ.

Всѣкога за нея мислятъ.

Пс. 47:10. Ние размишлявахме, Боже, за Твоята благодѣть срѣдъ Твоя храмъ.

Трѣбва да я изловѣдаме.

1 Езд. 8:18...Тѣ (Идо, главниятъ въ мѣстността Касифия, и братята му) ни доведоха—понеже благодѣтелната рѣка на нашия Богъ бѣше надъ насъ—единъ уменъ човѣкъ отъ синоветѣ на Махлия, синъ на Левия, синъ на Израиля, именно Шеревия съ синоветѣ му и братята му—осемнайсетъ души.

Неем. 2:18. И разказахъ имъ (на началниците), какъ благодѣйната рѣчка на моя Богъ бѣше надъ мене, — и за думитѣ на царя, които ми говори. И тѣ казаха: ще градимъ, — и укрѣпиха рѣчцѣтъ си за добро дѣло.

Да се молимъ да ни се яви.

2 Сол. 1:11. За това се и молимъ винаги за васъ, да ви направи Богъ нащѣ достойни за званието и да изпълни съ сила всѣко желание на благодать и всѣко дѣло на вѣрата.

Да славимъ Бога за нея.

2 Парал. 7:3... Всички синове Израилеви, като видѣха, какъ слѣзе огънь и слава Господня върху дома, паднаха ничкомъ на земята, на плочника, поклониха се и славословиха Господа, защото е благъ, защото милостъта Му е до-вѣка.

1 Езд. 3:11. (Свещеницитѣ и левититѣ)...наченаха да пѣятъ по зареда „хвалете“ и „славете Господа“, „защото е благъ, защото милостъта Му къмъ Израиля е до-вѣка“. И цѣлиятъ народъ възклищаваше грѣмогласно, славейки Господа, задѣто се туриха основитѣ на Господния домъ.

Пс. 99:4, 5. Влизайте въ Неговитѣ порти съ славословие, въ Неговитѣ двори — съ хваление. Славете Го, благославяйте името Му, защото Господъ е благъ: Неговата милостъ е вѣчна, и Неговата истина е въ родъ и родъ.

Пс. 105:1. Славете Господа, защото е благъ, защото Неговата милостъ е вѣчна. Пс. 117:1, 29.

Да благодаримъ за нея.

Иер. 33:11. Пакъ ще се чува гласъ отъ радостъ и гласъ отъ веселие, гласъ на младоженецъ и гласъ на невѣста, гласъ на тия, които казватъ: „славете Господа Саваота, защото е благъ Господъ, защото милостъта Му е вѣчна“, и гласъ на ония, които принасятъ благодарствена жертва въ дома Господень; защото Азъ ще върна плѣненитѣ отъ тая земя въ прѣдишното имъ състояние, казва Господъ.

Да ѝ отдаваме хвала и честь.

Иер. 33:9... Ще бжде *Иерусалимъ* за Мене радостно име, хвала и честь прѣдъ всички земни народи, които ще чуятъ за всички блага, каквито ще му дамъ, и ще се смаятъ и ще потреперятъ отъ всички благодѣяния и отъ всичкото добруване, което ще му доставя.

Ос. 3:5... „Ще се обърнатъ синоветѣ Израилеви и ще потърсятъ Господа, своя Богъ, и Давида, своя царь, и ще благоговѣятъ прѣдъ Господа и прѣдъ благодъта Му въ послѣднитѣ дни“.

Да наставяме и други да я търсятъ.

Пс. 33:9. Вкусете и ще видите, колко благъ е Господъ! Блаженъ е човѣкътъ, който се Нему уповава. 1 Петр. 2:3.

ПРИМѢРИ:

Иаковъ.

Бит. 32:10, 12 Недостоеенъ съмъ (Боже) за всички милости и всички благодѣяния, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга прѣминахъ този Иорданъ, а сега имамъ два стана. Ти

рече: Азъ ще ти правя добро и ще направя като морския пѣськъ твоего потомство, което отъ множество не ще може да се изброи.
Иосифъ.

Бит. 39:2, 3....Господь бѣше съ Иосифа: той успѣваше въ работитѣ и живѣеше въ дома на господаря си, египтянина. Видѣ господарьтъ му, че Господь е съ него, и че всичко, що той вършеше, Господь правѣше да успѣва въ ржцѣтъ му.

Соломонъ.

3 Царств. 3:13. (Богъ му каза:) и това, което ти не поиска, Азъ ти давамъ, — и богатство, и слава, тъй че не ще има подобенъ на тебе между царетѣ прѣзь всички твои дни.

Илия.

3 Царств. 17:9, 16. (Биде слово Госодне къмъ него:) стани, иди въ Сарепта Сидонска и остани тамъ; Азъ заповѣдахъ тамъ на една вдовица жена да те храни. Брашното въ делвата се не свършваше, и дървеното масло въ гърнето не намалѣваше, по словото на Господа, което Той изрече чрѣзь Илия.

Езекия.

4 Царств. 20:5. (Биде слово Господне къмъ Исаия:) върни се и кажи на Езекия, владѣтеля на Моя народъ: тъй говори Господь, Богъ на твоя отецъ Давидъ: чухъ молитвата ти, видѣхъ сълзитѣ ти. Ето, Азъ ще те изцѣря; на третия день ще идешъ въ дома Господень.

Ездра.

1 Ездр. 7:9 ...Въ първия день на първия мѣсець бѣ почнало излизането отъ Вавилонъ, а въ първия день на петия мѣсець той дойде въ Иерусалимъ: благодарѣлната ржка на неговия Богъ бѣше надъ него.

Израилтянитѣ.

Неем. 9:25. (И каза Ездра:)...Тѣ (нашитѣ бащи) завзеха укрѣпенитѣ градове и плодородната земя, и завладѣха кжщи, пълни съ всѣкакво имане, водоеми, издѣлани *отъ камѣкъ*, лозя и маслиненни градини и много *плодни* дървета за храна. Тѣ ядоха, насищаха се, тлѣстѣха и се наслаждаваха по Твоята голѣма благодь (Господи).

Варухъ и Иеремя.

Иер. 35:25....Царьтъ заповѣда на царевия синъ Иерамеила, на Сераия, Азрииловъ синъ, и на Селемия, Авдииловъ синъ, да хванатъ писаря Варуха и пророка Иеремя. Но Господь ги скри.

Божията вѣрность.

Тя е едно отъ Божнитѣ свойства.

1 Царств. 15:29. (Самуиль рече:) Вѣрниятъ Израилевъ неправда нѣма да каже, нито ще се разкае, понеже Той не е човѣкъ, та да се разкае. Числ. 23:19

Ис. 49:7. Тѣй казва Господь, Изкупительтъ на Израила, Светиятъ неговъ, на прѣзирания отъ всички, на укорявания отъ

народа, на Раба на властителитѣ: царе ще *Те* видятъ — и ще станатъ; князе ще се поклонятъ заради Господа, Който е вѣренъ, заради Светия Израилевъ, Който Те е избралъ.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзъ Когото сте призвани за общение съ Сина Му Исуса Христа, Господа нашего.

1 Кор. 10:13. *Друго* изкушение васъ не е постигнало, освѣнъ човѣшко; вѣренъ е обаче Богъ, Който не ще остави да бждете изкушени повече отъ силата ви, а заедно съ изкушението ще даде и изходъ, за да можете да търпите.

1 Сол. 5:24. Вѣренъ е Оня, Който ви призовава, Който и ще стори *това*.

Тя е: *голъма*.

Плач. Иер. 3:23. (Милосърдието Му)...се обновява всѣка сутринъ; велика е Твоята вѣрность!

Неизмѣнна.

Пс. 88:34, 35....Милостъта Си не ще отнема отъ него и истината Си не ще измѣня. Нѣма да наруша Моя завѣтъ и нѣма да промѣни това, що е излѣзло изъ устата Ми.

Римл. 3:3, 4. Та какво, ако нѣкои не сж повѣрвали? Нима невѣрието имъ ще унищожи Божията вѣрность? Съвсѣмъ не! Нека признаваме, че Богъ е вѣренъ, а всѣки човѣкъ е лъжливъ, както е писано: „за да се оправдаешъ въ думитѣ Си, и да побѣдишъ, когато си въ сждъ“.

Тит. 1:2. (Павель, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието,) съ надежда за вѣченъ животъ, ксйто неизмѣнниятъ въ словото *Си* Богъ обѣща прѣди вѣчни врѣмена, (а въ свое врѣме яви словото Си чрѣзъ проповѣдъта, менъ повѣрена по заповѣдъ на нашия Спасителъ, Бога, — до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спасителъ).

Постоянна.

2 Тим. 2:13. Ако *ние* сме невѣрни, Той остава вѣренъ, защото не може да се отрече отъ Себе Си.

Вѣчна.

Пс. 145:6. (Блаженъ, комуто е помощникъ Богъ Иакововъ,) Който сътвори небето и земята, морето и всичко, що е въ тѣхъ, Който вѣчно пази вѣрность.

Богъ я показва: *въ изпълване обѣщанията Си.*

Иис. Нав. 21:45. Не остана неизпълнена ни една дума отъ всички добри думи, които Господъ говори на дома Израилевъ: всичко се сбждна Иис. Нав. 23:14; 3 Царств. 8:56.

3 Царств. 8:20...Господъ изпълни словото Си, което бѣ изрекълъ; азъ се издигнахъ на мѣстото на баща си Давида и седнахъ на прѣстоло Израилевъ, както каза Господъ, и построи хърамъ на името на Господа, Бога Израилевъ. Пс. 131:11.

Мих. 7:20. Ти ще покажешъ вѣрность къмъ Иакова, милость къмъ Авраама, както си съ клетва обѣщаль на отцитѣ ни отъ прввитѣ дни.

Лук. 1:45. (Елисавета се изпълни съ Духа Светаго, извика съ високъ гласъ и рече:).. Блажена е, която е повѣрвала, понеже ще се сбъдне казаното ѝ отъ Господа.

Римл. 15:8....Казвамъ, че Иисусъ Христосъ стана служителъ на обрѣзанието заради Божията истинность, за да утвърди обѣщанията, *дадени* на отцитѣ.

2 Кор. 1:20....Всички обѣщания Божии въ Него (Иисуса Христа) сж „да“, и въ Него „аминъ“, за слава Божия чрѣзъ насъ.

Евр. 6:17—19....Богъ, като особено искаше да покаже къмъ наслѣдниците на обѣщанието неизмѣнната Си воля, си послужи съ клетва, та чрѣзъ двѣ неизмѣнни нѣща, въ които не е възможно Богъ да излъже, да имаме твърда утѣха ние, които прибѣгнахм: да се хванемъ о прѣдстоящата *намъ* надежда, която за душата ни е като непоклатна и яка котва и която влиза най-вжтрѣ, задъ завѣсата, (къдѣто Иисусъ влѣзе прѣдтеча за насъ).

Евр. 10:23. Нека държимъ неотклонно изповѣданието на надеждата, защото вѣренъ е Оня, Който се е обѣщаль

Евр. 11:11. Чрѣзъ вѣра и сама Сарра (бидейки неплодна) доби сила да зачене и, въпрѣки възрастьта си, роди, защото счете за вѣренъ Оногова, Който се бѣ обѣщаль.

Въ дарувине обѣщаното спасение.

Лук. 1:59—73. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и про-рокува, казвайки: Благословенъ е Господъ, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ) и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рога на спасение, (както възвѣсти прѣзъ устата на Своитѣ свети отъ вѣка пророци) — спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтѣ на всички, които ни мразятъ; за да прояви *Своята* милость надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ, — клегвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ

Дѣян. 3:18....Богъ, както бѣ прѣдизвѣстиль чрѣзъ устата на всичкитѣ Си пророци, че Христосъ ще пострада, така и изпълни. (Петъръ).

Римл. 1:2, 3. (Павель, отреденъ за Божието благовѣстие,) което *Богъ* отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плътъ отъ Давидово сѣме и откриль се за Синъ Божий чрѣзъ силата *на чудесата*), (та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи, между които сте и вие, призванитѣ отъ Иисуса Христа, — благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ).

Въ изпълване завѣта Си.

Втор. 4:31 Господъ, Богъ твой, е Богъ (благъ и) милосърденъ; Той не ще те остави, не ще те погуби и не ще забрави завѣта съ твоитѣ отци, който имъ е съ клетва утвърдиль.

Втор. 7:9 ...Знай, че Господъ, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милость къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитѣ Му. Пс. 104: 8, 9; Пс. 111):5.

Ис. 54:10. Планини ще се помѣстятъ, и хълмове ще се поклатятъ, но Моята милость нѣма да отстѣпи отъ тебе, и завѣ-

тѣтъ на Моя миръ нѣма да се поклати, казва милуващиятъ тебе Господь.

Ис. 59:21. И ето завѣтѣтъ Ми съ тѣхъ, казва Господь: Духътъ Ми, Който е върху тебе, и думитѣ Ми, които вложихъ въ устата ти, не ще отстѣпятъ отъ устата ти и отъ устата на потомството ти и отъ устата на потомцитѣ на твоеото потомство, казва Господь, отсега и до вѣка.

Иер. 31:35 37. Тѣй казва Господь, Който даде слънцето да свѣти денемъ, наредби за мѣсечината и звѣздитѣ да свѣтятъ нощемъ, Който вълнува морето, та вълнитѣ му реватъ; Господь Саваотъ е името Му. Ако тия наредби прѣстанатъ да дѣйствуватъ прѣдъ Мене, казва Господь, то и племето Израилево ще прѣстане да бжде народъ прѣдъ Мене завинаги. Тѣй казва Господь: ако може се измѣри небето нагорѣ, и основитѣ земни— да се изслѣдватъ надолу, то и Азъ ще отхвърля цѣлото Израилево племе за всичко, що вършиха, казва Господь.

Въ твърдостта на словото Си.

Пс. 110:7... Всички Негови заповѣди сж вѣрни.

Ис. 40:8. Тръва изсъхва, цвѣте увѣхва, а словото на нашия Богъ ще прѣбжде вѣчно.

Мат. 5:18... Истина ви казвамъ: доклѣ прѣмине небето и земята, ни една йота, или една чертица отъ закона нѣма да прѣмине, докато всичко не се сбжде.

Въ изпълване Своитѣ угрози.

Числ. 26:65 ...Господь бѣ имъ казалъ: тѣ ще измратъ въ пустинята. И никой отъ тѣхъ не остана, освѣнъ Иефониевия синъ Халевъ и Навиновия синъ Иисусъ.

1 Царств. 15:28. 29. Тогава Самуилъ рече¹(на Саула): днесъ Господь изтръгна царството Израилево отъ тебе и го даде на твоя ближень, който е по-добъръ отъ тебе. Вѣрниятъ Израилевъ неправда нѣма да каже, нито ще се разкае, понеже Той не е човѣкъ, та да се разкае.

4 Царств. 10:10. (Ииуй каза на цѣлия народъ:)...Сега знайте, че нѣма да падне на земята нито едно слово на Господа, което Той бѣ изрекълъ за Ахавовия домъ; Господь направи това, що изрече чрѣзъ Своя рабъ Илия.

Ис. 31:2... Прѣмждъръ е Той; и ще напрати бѣдствие, и не ще отмѣни думитѣ Си; ще възстане противъ дома на нечестивцитѣ и противъ помощта на ония, които вършатъ беззаконие.

Ис. 48:3. Прѣдишното Азъ отрано обаждахъ; изъ устата Ми излизаше то, и Азъ го възвѣствахъ и внезапно вършихъ,—и всичко се сбждваше.

Иер. 41:29... Ето ви личба, казва Господь, че ще ви посѣтя на това мѣсто, за да знаете, че ще се сбжднатъ думитѣ Ми за васъ, вамъ за гибель.

Плач. Иер. 2:17. Господь извърши, що бѣ опрѣдѣлилъ, изпълни словото Си, изречено въ стародавни дни, разори безмилостно и даде на врага да се порадва надъ тебе, дигна високо рога на твоитѣ неприятели

Дан. 9:11, 12 ...Цѣлъ Израилъ прѣстѣпи Твоя законъ и се

отвърна, за да не слуша Твоя гласъ; и затова върху насъ се излѣха проклятие и клетва, които сж написани въ закона на Моисея, рабъ Божий: защото съгрѣшихме прѣдъ Него. И Той изпълни думитѣ Си, що изрече противъ насъ и противъ нашитѣ сждии, които ни сждѣха, като направи противъ насъ голѣмо бѣдствие, каквото не е бивало подъ небесата и каквото се извърши надъ Иерусалимъ.

Зах. 1:6...Думитѣ Ми и наредбитѣ Ми, които заповѣдахъ на Моитѣ раби—пророцитѣ, нима не постигнаха бацитѣ ви? И тѣ се обръщаха и казваха: както опрѣдѣли Господь Саваотъ да постѣпва съ насъ по нашитѣ пѣтища и по дѣлата ни, тѣй и постѣпи съ насъ.

Въ изпълване сжда Си.

4 Царств. 1:17...Той (Охозия) умрѣ по словото Господне, което изрече Илия. И се въцари Иорамъ (братъ на Охозия) вмѣсто него, въ втората година на Иорама, синъ Иосафатовъ, царь иудейски, понеже оня нѣмаше синъ.

Пс. 95:13...Той иде да сжди земята. Той ще сжди вселенната по правда, а народитѣ — по Своята истина.

Ис. 14:24. Съ клетва казва Господь Саваотъ: както намислихъ, тѣй и ще бжде; както рѣшихъ, тѣй ще стане.

Ис. 45:11. Азъ повикахъ орела отъ изтокъ, отъ далечна страна, изпълнителя на Моето опрѣдѣление. Азъ казахъ — и ще изпълня това; прѣдначертахъ — и ще го сторя.

Иер. 23:20. Гнѣвътъ на Господа не ще се отвърне, доклѣ Той не извърши и доклѣ не изпълни намѣренията на сърдцето Си; въ послѣднитѣ дни ясно ще разберете това.

Иер. 51:29. Земята се тресе и трепери, защото надъ Вавилонъ се сбждватъ намѣренията на Господа да направи земята Вавилонска пустиня безъ жители.

Въ прощаване грѣховетѣ ни.

1 Иоан. 1:9. Ако изповѣдаме грѣховетѣ си, Той е вѣренъ и праведенъ, за да ни прости грѣховетѣ и ни очисти отъ всѣка неправда.

Въ светиитѣ си.

Пс. 88:25...Моята истина и Мояга милость сж въ него (Давида), и чрѣзъ Моето име ще се възвиси неговиятъ родъ.

2 Сол. 3:3...Вѣренъ е Господь, Който ще ви утвърди и запази отъ лукавия.

Който свети страдатъ, да се прѣдаватъ ней.

1 Петр. 4:19...Ония, които страдатъ по волята на Бога, нека прѣдадатъ Нему, като на вѣренъ Създателъ, душиитѣ си, правейки добро.

Да я поменуваме въ молитвитѣ си.

2 Царств. 7:27—29. Понеже Ти, Господи Саваоте, Боже Израилевъ, откри на Твоя рабъ, думайки: „Ще ти въздигна домъ“, Твоятъ рабъ приготви сърдцето си да Ти се моли съ тая молитва. И тѣй, Господи мой, Господи! Ти си Богъ, и Твоитѣ думи сж неизмѣнни, и Ти възвѣсти на Твоя рабъ такова добро. И сега почни

и благослови дома на Твоя рабъ, та той да бжде вѣчно прѣдъ Твоето лице, защото Ти, Господи мой, Господи, си възвѣстилъ това, и съ Твоя благословия домътъ на Твоя рабъ ще стане благословенъ (за да бжде прѣдъ Тебе) до вѣка.

Пс. 88:50 Дѣ сж Твоитѣ прѣдишни милости, Господи? Ти се кле Давиду въ Твоята истина.

Да я възвеличаваме.

3 Царств. 8:56. (Соломонъ, изправенъ, благослови цѣлото събрание израилтяни, съ високъ гласъ, думайки:) благословенъ *да бжде* Господь (Богъ), Който даде спокойствие на Своя народъ Израиля, както бѣ говорилъ! Не остана неизпълнена ни една дума отъ всички Негови благи думи, които бѣ изрекълъ чрѣзъ Своя рабъ Моисея.

Пс. 32:4. (Пѣйте Му стройно, съ възклицание,) защото словото на Господа е право, и всичкитѣ Му дѣла сж вѣрни

Пс. 55:5. *При помощта* на Бога ще възхваля Неговото слово; на Бога се уповавамъ, не се боя; какво ще ми стори плътътъ?

Пс. 88:6. И небесата ще прославятъ, Господи, Твоитѣ чудни дѣла и Твоята истина въ събранията на светиитѣ.

Примѣри:

По отношение: *къмъ Давида.*

3 Царств. 8:15. (Царьтъ) ..каза: благословенъ *да бжде* Господь, Богъ Израилевъ, Който каза съ устата Си на баща ми Давида, и *казаното* днесъ изпълни съ ржката Си!..2 Парал. 6:15. *Къмъ Авраама.*

Дѣян. 7:17. ..Като приближаваше врѣме *да се изпълни* обѣтътъ, за който Богъ се бѣ клелъ на Авраама, народътъ растѣше и се умножаваше въ Египетъ. (Стефанъ .

Божията истина.

Тя е едно отъ Божинтѣ свойства.

Изм. 34:6. ..Прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний

Втор. 32:4. Той е твърдиня; дѣлата Му сж съвършени, и всички Му пѣтища сж праведни; Богъ е вѣренъ, и неправда нѣма (въ Него); Той е праведенъ и истиненъ.

Ис. 65:16 ...Който се благославя на земята, ще се благославя съ Бога на истината; и който се кълне на земята, ще се кълне въ Бога на истината, — защото прѣдишнитѣ скърби ще бждатъ забравени и скрити отъ Моитѣ очи.

Иоан. 7:23. Тогава Иисусъ, като поучаваше въ храма, издигна гласъ и рече: и Мене познавате, и откъдѣ съмъ знаете; и не дойдохъ отъ Себе Си, но има единъ Истински, Който Ме е пратилъ, и Когото вие не познавате.

Исан. 8:25. Много имамъ за васъ да говоря и да сжда; но Тоя, Който Ме е пратилъ, е истински, и което Азъ съмъ слушалъ отъ Него, това и казвамъ на свѣта.

Иоан. 17:3...Въченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Едного, Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Исуса Христа.

1 Сол. 1:9...Върващитѣ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ..., че Синъ Божий дойде да ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога — Неговия Синъ Исуса Христа. Той е истински Богъ и животъ въченъ.

Откр. 6:10. (Душитѣ на закланитѣ за словото Божие и за свидѣтелството)...викаха съ високъ гласъ, думайки: докога, Владико светий и истинний, не ще сждишъ и не ще отмъствашъ за нашата кръвъ на ония, които живѣятъ на земята?

огъ е истина.

Иер. 10:10...Господь Богъ е истина; Той е живъ Богъ и въченъ Царь. Отъ гнѣва Му трепери земята, и народитѣ не могатъ да издържатъ негодуването Му.

Тя върви прѣдъ лицето Му.

Пс. 88:15. Правосъдие и правда сж основа на Твоя прѣстолъ; милость и истина вървятъ прѣдъ Твоето лице.

Тя е: голѣма.

Пс. 56:11. (Ще Те възпѣвамъ, Господи, между племената, защото до небесата е голѣма Твоята милость, и до облацитѣ — Твоята истина.

Неизтощима.

Пс. 85:15...Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърдченъ, дълготърпѣливъ, многомилостивъ и истиненъ, (милостно погледни къмъ мене и ме помилуй).

Безъ лъжа.

Числ. 23:19. Богъ не е човѣкъ, та да лъже, нито е синъ човѣшки, та да се отмѣта. Той ли ще каже, и не ще го направи? Ще говори, и не ще извърши?

Вѣчна.

Пс. 99:5. (Благославяйте името Му,) защото Господь е благъ: Неговата милость е вѣчна, и Неговата истина е въ родъ и родъ.

Пс. 116:2...Неговата милость къмъ насъ е велика, и истината Господня (прѣбжда) вѣчно. Алилуия.

Пс. 118:90 Твоята истина е отъ рода въ родъ. Ти си сложилъ земята, и тя стои.

Съ милость се съединява.

Пс. 84:11. Милость и истина ще се срѣщнатъ, правда и миръ ще се цѣлунатъ.

Тя произлѣзе чрѣзъ Исуса Христа.

Иоан. 1:17...Законътъ бѣ даденъ чрѣзъ Моисея, а благодатъта и истината произлѣзе чрѣзъ Исуса Христа.

Тя се показва: въ Божиитѣ пжтища.

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра, стояха на стѣк-

лено море и държаха гусли Божии). И пѣха пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки: велики и чудни сж Твоитѣ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитѣ пжтища, Царю на светиитѣ!

Въ дѣлата Му.

Пс. 110:7. Дѣлата на ржцѣтѣ Му сж истина и сждъ; всички Негови заповѣди сж вѣрни.

Дан. 4:34. Сега азъ, Навуходоносоръ, слава, прѣвъзнасямъ и величая Царя Небесни. Чиито всички дѣла сж истински и пжтищата Му праведни, и Който е силенъ да смири сния, които ходятъ гордо.

Въ законитѣ Му.

Неем. 9:13. (И каза Ездра:) „Слѣзе Ти (Господи) на Синай планина и говори съ тѣхъ (нашитѣ бащи) отъ небето, даде имъ праведенъ сждъ, истински закони, устави и добри заповѣди.

Пс. 118:142, 151. Твоята правда е правда вѣчна, и Твоятъ законъ е истина. Близъкъ си Ти, Господи, и всички Твои заповѣди сж истина.

Въ сждбитѣ Му.

Пс. 18:10. Страхътъ Господень е чистъ — прѣбжда на вѣки. Сждбитѣ Господни сж истина — всички сж праведни.

Въ изпълване сждбитѣ Му.

Пс. 53:7. На враговетѣ ми Той ще въздаде за злото; изтрѣби ги Ти съ Твоята истина.

Пс. 95:13... Той иде да сжди земята. Той ще сжди вселенната по правда, и народитѣ — по Своята истина.

Римл. 2:2. (Неизвиняемъ си, о човѣче, какъвто и да си ти, който сждишь.) А знаемъ, че Божиятъ сждъ пада на истина върху ония, които вършатъ такива дѣла.

Откр. 19:2... Прѣсждитѣ Му сж истинни и праведни; защото Той осжди великата блудница, която съ своето блудство направи да се разтлѣ земята, и отмъсти за кръвта на рабитѣ Си, загинали отъ ржката ѝ.

Въ словото Му.

Пс. 118:160. Истината е основа на Твоето слово, и вѣченъ е всѣки сждъ на Твоята правда.

Иез. 12:25... Азъ, Господь, Азъ говоря; и думата която Азъ говоря, ще се изпълни, и не ще бжде отложена; въ ваши дни, доме размиренъ, изрекохъ дума, и ще я изпълня, казва Господь Богъ.

Дан. 10:21. (Облѣчениятъ въ ленени дрехи мжжъ ми каза: „знаешъ ли, защо дойдохъ при тебе?“) „Азъ ще ти обадя, какво е начертано въ истинското писание; и нѣма никой, който би ме поддържалъ въ това (борбата съ персийския князь), освѣнъ Михаилъ, вашиятъ князь“.

Иоан. 17:17. Освети ги (човѣцитѣ, които си Ми далъ) чрѣзъ Твоята истина (Отче); Твоето слово е истина.

Кол. 1:5. (Благодаримъ на Бога и Отца на Господа нашего Иисуса Христа, понеже чухме за вашата вѣра въ Христа Иисуса)

при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието.

Откр. 21:5...Седещиятъ на прѣстола рече: ето, всичко ново творя. И ми каза: напиши, защото тия думи сж истински и вѣрни. **Откр. 22:6**.

Въ изпълване обѣщанията Му чрѣзъ Христа.

2 Кор. 1:20...Всички обѣщания Божии въ Него сж „да“, и въ него „аминъ“, за слава Божия чрѣзъ насъ.

Въ обхода на Му съ светиитѣ.

Пс. 24:10. Всички пжтища Господни сж милость и истина за ония, които пазятъ завѣта Му и откровенията Му.

Въ спасяване (на) светиитѣ.

Пс. 56:4. Той ще прати отъ небесата, и ще ме спаси; ще посрами оногова, който иска да ме погълне; Богъ ще прати Своята милость и Своята истина.

Въ наказване (на) нечестивитѣ.

Откр. 16:6, 7. (Чухъ Ангела на водитѣ да казва: праведенъ си, Господи,) понеже *тв* пролѣха кръвъ на свети и пророци, и *Ти* имъ даде кръвъ да пиятъ: заслужаватъ *това*. И чухъ друго да говори отъ жертвеника: да, Господи, Боже Вседържителю, истински и праведни сж Твоитѣ прѣсжди.

Тя е щитъ на светнитѣ.

Пс. 39:12. Не спирай, Господи, Твоитѣ щедрости къмъ мене; Твоята милость и Твоята истина нека ме пазятъ непрѣстанно.

Пс. 90:4. Съ перата Си ще те осѣни и подъ крилѣтѣ Му ще бждешъ на безопасно; щитъ и ограда е Неговата истина.

Тя ржководи вѣрващитѣ.

Пс. 42:3. Прати Твоята свѣтлина и Твоята истина да ме водятъ и да ме доведатъ на Твоята света планина и въ Твоитѣ обиталища.

Ние трѣбва да се прѣдаваме на нея.

Пс. 30:6. Въ Твоя ржка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавялъ, Господи, Боже на истината.

Да се молимъ да се яви и на други.

2 Царств. 2:6. (Давидъ прати пратеници до жителитѣ на Иависъ Галаадски да имъ кажатъ:)...сега нека Господъ ви възнагради съ милость и истина; и азъ ще ви сторя добро, задѣто сте направили това (погребали Саула и сина му Ионатана).

Да я проповѣдваме на другитѣ.

Пс. 39:11. Твоята правда не скривахъ въ сърдцето си, възвѣствахъ Твоята вѣрность и спасението отъ Тебе, и не затаявахъ Твоята милость и Твоята истина прѣдъ великото събрание.

Ис. 38:19. Живиятъ, само живиятъ ще Те прослави, както азъ сега; баща ще възвѣсти на дѣцата Твоята истинз.

Да я възвеличаваме.

Пс. 70:22...Азъ ще славя на псалтирь Тебе, Твоята истина, Боже мой; ще Те възпѣвамъ на гусла, Светийо Израилевъ!

Пс. 137 : 2...Покланямъ се прѣдъ светия Ти храмъ и слава Твоего име за Твоята милостъ и истина, защото Ти възвеличи словото Си по-високо отъ всѣко Твое име.

Да свидѣтелствуваме за своята вѣра въ нея.

Иоан. 3 : 33. Който е приелъ Неговото (на Христа) свидѣтелство, потвърдилъ е, че Богъ е истиненъ.

Отричатъ я:

Дяволътъ.

Бит. 3 : 4, 5. Тогава змията рече на жената: не, нѣма да умрете; но Богъ знае, че въ деня, въ който вкусите отъ тѣхъ (отъ плодетѣ на дървото, що е посрѣдъ рая), ще ви се отворятъ очитѣ, и ще бждете като богове, знаещи добро и зло.

Идолопоклонцитѣ.

Римл. 1 : 25. Тѣ замѣниха истината Божия съ лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословенъ во-вѣки. Аминъ.

Себеоправдавацитѣ се.

1 Иоан. 1 : 10. Ако кажемъ, че не сме съгрѣшили, правимъ Го лъжецъ, и словото Му не е въ насъ.

Невѣрвацитѣ.

1 Иоан. 5 : 10. Който вѣрва въ Сина Божий, има свидѣтелството въ себе си; който не вѣрва въ Бога, прави Го лъжецъ, защото не е повѣрвалъ въ свидѣтелството, съ което е свидѣтелствувалъ Богъ за Своя Синъ.

ПРИМѢРИ:

По отношение: къмъ Авраама.

Бит. 24 : 27. (Тогава Авраамовиятъ слуга)...рече: благословенъ да е Господь, Богъ на господаря ми Авраама, Който не остави господаря ми безъ милостъта Си и истината Си! Господь ме доведе по правъ пѣтъ въ дома на господаревия ми братъ.

Къмъ Давида.

Пс. 131 : 11. Кле се Господь Давиду въ истината, и нѣма да се отрече отъ нея: отъ плода на твоята утроба ще поставя на прѣстола ти.

Божията любов.

Тя е едно отъ Божинѣ свойства.

2 Кор. 13 : 11...Братя, радвайте се, съвършенствувайте се, утѣшавайте се, бждете единомислени, живѣйте въ миръ, — и Богъ на любовта и на мира ще бжде съ васъ.

1 Иоан. 4 : 8. Който не люби, той не е позналъ Бога, защото Богъ е любовъ.

Тя се (постоянно) показва въ Христа.

Мат. 3 : 17...Ето, гласъ отъ небесата, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение. **Марк. 1 : 11.**

Иоан. 3 : 35. Отецъ люби Сина, и всичко е далъ въ ржката Му.

Иоан. 5:20....Отецъ обича Сина и Му показва всичко, що Самъ твори; и ще Му покаже дѣла по-голѣми отъ тия, за да се чудите вие.

Иоан. 10:17. Затова Ме люби Отецъ, защото Азъ Си давамъ душата, за да я приема пакъ.

Иоан. 15:9. Както Отецъ възлюби Мене, и Азъ възлюбихъ васъ; прѣбждете въ Моята любовь.

Иоан. 17:26. (Отче праведний!) и явихъ имъ Твоего име и ще явя, та любовьта, съ която си Ме възлюбилъ, въ тѣхъ да бжде, и Азъ въ тѣхъ.

Христосъ прѣбжда въ нея.

Иоан. 15:10. Ако спазите Моитѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовьта Ми, както и Азъ спазихъ заповѣдитѣ на Отца Си, и прѣбждамъ въ любовьта Му,

Тя се дава спореждъ волята Божия.

Втор. 7:8....Защото Господь ви обича и за да запази клетвата, съ която Той се бѣ клелъ на отцитѣ ви, изведе ви Господь съ твърда ржка (и висока мишца) и те освободи отъ дома на робството, отъ ржката на фараона, египетския царь.

Втор. 10:15....Само твоитѣ отци е приелъ Господь и ги е обикналъ, и е избралъ васъ, тѣхното сѣме подиръ тѣхъ, отъ всички народи, както видишь днесъ.

Богъ я показва: къмъ Своитѣ чеда.

Пс. 145:8. Господь отваря очитѣ на слѣпи, Господь изправа прѣгърбени, Господь обича праведни.

Притч. 15:9. На нечестивецъ пжтьтъ е гнусота прѣдъ Господа, а който ходи по пжта на правдата, него Той обича.

Иоан. 16:27....Самъ Отецъ ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ.

Кол. 3:12...Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномждрие, кротость, дълготърпѣние.

Къмъ църквата.

Пс. 86:2....Господь обича портитѣ Сионски повече отъ всички селища на Иакова.

Къмъ свѣта.

Втор. 33:3. Наистина Той обича народа (Си); всички негови светии сж въ Твои ржицѣ, и тѣ паднаха при Твоитѣ стѣпки, за да възприематъ думитѣ Ти.

Ос. 14:5. Ще излѣкувамъ отмѣтането имъ, ще ги обикна по благоволение; защото гнѣвътъ Ми се отвърна отъ тѣхъ.

1 Иоан. 4:9, 10. Божията любовь къмъ насъ въ това се яви, дѣто Богъ проводи въ свѣта Своя Единороденъ Синъ, за да бждемъ живи чрѣзъ Него. Въ това състои любовьта, че не ние възлюбихме Бога, а Той ни възлюби и проводи Сина Си да стане омилоствение за нашитѣ грѣхове.

Къмъ ония, които обичатъ Бога.

Притч. 8:17. (Нали прѣмждростьта вика?) Обичамъ, които мене обичатъ, и които ме търсятъ, ще ме намѣрятъ.

Къмъ ония, които обичатъ Христа.

Иоан. 14:21. Който има заповѣдитѣ Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбенъ ще бжде отъ Отца Ми; и Азъ ще го възлюбя и ще му се явя Самъ.

Иоан. 14:23. Иисусъ му (на Иуда не Искариотъ) отговори и рече: ако нѣкой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моятъ Отецъ ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще направимъ.

Къмъ ония, които даватъ милостиня.

2 Кор. 9:7. Всѣки да *отдѣля*, колкото му сърдце дава, безъ да му се свиди и безъ да го принуждаватъ; защото Богъ люби оногова, който драговолно дава.

Тя е: *голѣма.*

Еф. 2:4. Богъ, богатъ съ милость, поради голѣмата Си любовъ, съ която ни обикна, (макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстжпленията, оживотвори съ Христа).

Продължителна.

Соф. 3:17. „Господь, Богъ твой, е посрѣдъ тебе: Той е силенъ да те спаси; ще се развесели за тебе съ радость, ще бжде милостивъ по любовта Си, ще тържествува за тебе съ пѣсни“.

Не изчезнува.

Ис. 49:15, 16. (Сионъ казваше: остави ме Господь и Богъ мой ме забрави!) Ще забрави ли жена кърмачето си, не ще пожали ли сина на утробата си? Но, ако би и забравила тя, Азъ нѣма да те забравя. Ето, на *Своитѣ* длани съмъ те начерталъ; твоитѣ стѣни сж винаги отпрѣдѣ Ми.

Вѣчна.

Иер. 31:3. Отдалечъ ми се яви Господь и рече: съ вѣчна обичъ те обикнахъ и затова прострѣхъ къмъ тебе благоволение. *Не гледа на лице и на достойнство.*

Втор. 7:7. Не затуй, че сте по-многобройни отъ всички народи, ви прие Господь и ви избра, — понеже вие сте по-малобройни отъ всички народи, — (а защото Господь ви обича).

2 Сол. 2:16....Самъ Господь нашъ Иисусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзъ благодатята *Си ни* даде вѣчна утѣха и блага надежда, (да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло).

1 Иоан. 4:16. И ние познахме любовта, която Богъ има къмъ насъ, и повѣрвахме въ това. Богъ е любовъ, и който прѣбжда въ любовта, прѣбжда въ Бога, и Богъ — въ него.

Пълна е съ нѣжностъ.

Ос. 11:8. Какъ ще постжпя съ тебе, Ефреме? Какъ ще те прѣдамъ, Израилю? Ще постжпя ли съ тебе, както съ Адама? Ще ти сторя ли, каквото и на Севоимъ? Прѣвѣрна се въ Мене сърдцето Ми, разпали се всичката Ми жалостъ!

Тя се яви: *когато Богъ проводи Сина Си.*

Иоан. 3:16....Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя

Единороденъ Синь, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ. 1 Иоан. 4:10.

Римл. 8:32. Она, Който и собствения Си Синь не пощади, а Го отдаде за всички ни, какъ нѣма да ни подари съ Него и всичко?

Тит. 3:4. А когато се яви благостъта и човѣколюбieto на нашия Спасителъ, Бога, (Той ни спаси по Своята милостъ).

Когато Христосъ умрѣ за насъ — грѣшницитѣ.

Римл. 5:8....Богъ доказва любовъта Си къмъ насъ *съ това*, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшници. 1 Иоан. 4:10.
Въ опредѣляне намъ вѣчно спасение.

Иоан. 3:17....Богъ не проводи Сина Си на свѣта, за да сѣди свѣта, а за да бѣде свѣтътъ спасенъ чрѣзъ Него.

Римл. 5:9....Слѣдъ като сме се оправдали съ кръвта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

Въ избора ни.

Втор. 4:37....Понеже Той обикна твоитѣ отци и избра (васъ), потомството имъ слѣдъ тѣхъ, то изведе те Самъ съ голѣмата Си сила изъ Египетъ.

Мал. 1:2, 3. Възлюбихъ ви, казва Господь. А вие казвате: „въ какво Ти си проявилъ любовь къмъ насъ.“ — Исавъ не е ли братъ на Иакова? казва Господь, и все пакъ Азъ възлюбихъ Иакова, а Исава намразихъ и прѣдадохъ планинитѣ му на опустошение, и владѣнията му — на чакалитѣ пустинни.

Римл. 9:11—13....Доклѣ не бѣха се още родили и не бѣха направили нищо добро или лошо (за да се знае, че Божието рѣшение въ избора *зависи* не отъ дѣла, а отъ Призоваващия), бѣше и (на Ревека) казано: „по-голѣмиятъ ще робува на по-малкия“, както е писано: „Иакова възлюбихъ, а Исава намразихъ“.

Римл. 11:28. Що се отнася до благовѣстието, *тѣ сѣ врагове* поради васъ (езичницитѣ); но въ избора тѣ сѣ *обични Богу* поради отцитѣ.

Въ усиновлението ни.

Ос. 11:1. Призори ще загине царьтъ Израилевъ! Когато Израилъ бѣше младъ, Азъ го обичахъ и отъ Египетъ извикахъ сина Си.

1 Иоан. 3:1. Вижете, каква любовь ни е далъ Отецъ — да се наречемъ чедъ Божи и сме. Затова свѣтътъ не ни знае, защото Него не позна.

Въ изкуплението ни.

Ис. 43:3, 4....Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спасителъ; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея *дадохъ* за тебе. Понеже си скѣпъ въ очитѣ Ми, многоцѣненъ, и Азъ те възлюбихъ, то ще дамъ *други човѣци* за тебе, и народи — за твоята душа.

Ис. 63:9. Въ всѣка тѣхна скърбъ Той ги не оставяше, и Ангелътъ на лицето Му ги спасяваше; по любовъта Си и по благосърдието Си Той ги изкупи, взе и ги носи прѣзъ всички древни дни.

Въ прощение грѣховетѣ ни.

Ис. 38:17. (Молитва на иудейския царь Езекия, когато бѣше

болень и оздравѣ отъ болестъта: „Господи!) Ето, за добро ми бѣше силната тѣга, и Ти избави душата ми отъ гибелния ровъ, хвърля задь гърба Си всичкитѣ ми грѣхове“.

Въ оживѣване душитъ ни.

Еф. 2:5. (Богъ, поради голѣмата Си любовъ, съ която ни обикна,) макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленията, оживотвори съ Христа (по благодать сте спасени).

Въ привличането ни къмъ Себе Си.

Ос. 11:4. Влѣчахъ ги съ човѣшки връзки, съ връзки на любовъ, Азъ бѣхъ за тѣхъ, като такъвъ, който сваля хомота отъ челюститѣ имъ, и кротко имъ храна подлагахъ.

Въ грижене за насъ.

Ис. 46:3, 4. Послушайте Ме, доме Иакововъ и цѣлъ остатъкъ отъ дома Израилезъ, които съмъ приелъ отъ утроба, които съмъ носилъ отъ майчинъ skutъ; и до ваша старостъ Азъ ще бжда Сщиятъ, и до ваши сѣдини ще ви нося; Азъ ви създадохъ и ще ви нося, ще ви поддържамъ и пазя.

Мат. 5:45...Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Мат. 6:33...Ако полската трѣва, която днесъ я има, а утрѣ се хвърля въ пещъ, Богъ тѣй облича, колко повече васъ, маловѣрци!

Лук. 6:35...Той е благъ и къмъ неблагодарнитѣ, и къмъ злитѣ.

Евр. 13:5, 6. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онава, що имате. Защото Самъ Богъ е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“; тѣй че ние съ дързновение да казваме: „Господь ми е помощникъ, и нѣма да се побоя: какво ще ми стори човѣкъ?“

1 Петр. 5:7. Всичкитѣ си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за васъ.

Въ нашето прѣдпазване и избавяне.

Втор. 33:12. За Вениамина (Моисей) каза: когото Господь обича, той живѣе у Него безопасно, (Богъ) го закриля винаги и той почива на плещитѣ Му.

Пс. 36:23. (Избѣгвай злото и върши добро, и ще живѣешъ вѣчно;) защото Господь обича правдата и не оставя Своитѣ свети; тѣ вѣчно ще бждатъ запазени; (а беззаконницитѣ ще бждатъ изхвърлени) и потомството на нечестивитѣ ще бжде изтрѣбено.

Пс. 40:12 По гова ще узная, че Ти благоволишь къмъ мене, ако моятъ врагъ не възтържествува надъ мене.

Пс. 59:7. (Подарѣй на тия, които Ти се боятъ, знаме, за да го издигнатъ заради истината,) за да се избавятъ Твоитѣ възлюбени; спаси ме съ Твоята десница и чуй ме! **Пс. 107:7.**

Пс. 128:2. Напрасно виѣ ставате рано, седите до късно, ядете хлѣба на скръбъта, когато Той на Своя възлюбенъ дава сънъ.

Въ внимание къмъ насъ.

Пс. 4:4. Знайте, че Господь Си е отдѣлилъ Своя светия; Господь чува, кога викамъ къмъ Него.

Дан. 9:23. „Въ началото на твоето моление и злѣзе слово и

азъ (Гавриилъ) дойдохъ да *ти го* явя, защото ти си мжжъ желанъ; и тъй, вникни въ словото и разбери видѣнието*.

Въ даване земни блага.

Втор 7:13. (Ако слушате тия закони и ги пазите и изпълнявате, Господь, Богъ твой,) ще те обикне, ще те благослови, ще те размножи и ще благослови плода на утробата ти и плода на земята ти, житото ти, виното ти, дървеното ти масло, раждането отъ едрия ти добитъкъ и отъ стадата на овцитѣ ти, въ оная земя, за която Той се кле на твоитѣ огци да ти даде

Втор 10:18. (Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетѣ и Господарь на господаритѣ,) Който право отсжда на сираче и на вдовица, обича пришлеца и му дава хлѣбъ и облѣкло.

Въ наказанието ни.

Втор. 8:5... Знай въ сърдцето си, че Господь, Богъ твой, те учи, както човѣкъ учи сина си.

Иов. 5:17, 18. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Блаженъ е онзи човѣкъ, когото Богъ вразумява, и затова не отхвърляй наказанието на Вседържителя, защото Той нанася рани и Самъ ги прѣвързва; Той поражява, и Неговитѣ ржцѣ лѣкуватъ.

Притч. 3:12. (Не прѣнебрѣгвай, синко, наказанието отъ Господа,) защото когото Господь обича, него наказва и къмъ него благоволи, както баща къмъ сина си. Евр. 12:6; Откр. 3:19.

Въ разваляне (ча) зълъ свѣтъ.

Втор. 23:5... Господь, Богъ твой, не рачи да слуша Валаама и обърна Господь, Богъ твой, клетвата му въ благословия за тебе, понеже Господь, Богъ твой, те обича.

Тя се излива въ сърдцата ни чрѣзь Духа Светаго.

Римл. 5:5... Надеждата не посрамя, защото любовта Божия се излѣ въ нашитѣ сърдца чрѣзь дадения намъ Духъ Светий.

Вѣрващитѣ се наричатъ: възлюбени Божи.

Римл. 1:7. Благодарятъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани свети.

1 Сол. 1:4. Знаемъ, възлюбени братя, за вашето отъ Бога избиране.

2 Сол. 2:13. Ние... сме длъжни да благодаримъ на Бога винаги за васъ, възлюбени отъ Господа братя, задѣто отначало Богъ, чрѣзь освещение отъ Духа и чрѣзь вѣра въ истината, ви избра за спасение.

Приятели Божи.

Изх. 33:11. Тогава Господь говорѣше лице съ лице съ Моисея, като да говорѣше нѣкой съ приятеля си; и той се връщаше въ стана, а неговиятъ слугителъ Иисусъ, синъ Навиновъ, момъкъ, не се отдалечаваше отъ скинията.

2 Парал. 20:7. (Застава Иосафатъ въ събранието на иудеитѣ и на иерусалимци въ дома Господень, прѣдъ новия дворъ, и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни!) Не Ти ли, Боже нашъ, изгони жителитѣ на тая земя прѣдъ лицето на Твоя народъ Израила и я даде на-вѣки на сѣмето на Твоя възлюбенъ Авраама?

Ис. 41:8. „Ти, Израилю, рабе Мой, Иакове, когото Азъ избрахъ, съмне на Авраама, Моя приятель,—(ти си Мой рабъ). **Иак. 2:23.** **Тѣхъ никой не може отяжчи отъ нея.**

Римл. 8:37—39....Одържаме прѣголѣма побѣда чрѣзъ Оногова, Който ни възлюби. Защото азъ съмъ увѣренъ, че ни смъртъ, нито животъ, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бждеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга нѣкоя тварь ще може да ни отлжчи отъ любовта Божия въ Христа Исуса, нашия Господь.

Тѣ трѣба да прѣбждватъ въ нея.

Иуд. 1:21 Запазвайте себе си въ любовь Божия, очаквайки милость отъ Господа нашего Исуса Христа, за вѣченъ животъ. **Тя се усъвършенствува въ светинѣ съ покорность.**

1 Исан. 2:5....Който пази словото Му, въ него наистина Божията любовь е съвършена: по това узнаваме, че сме въ Него **Съ братска любовь.**

1 Иоан. 4:12. Бога никой никога не е видѣлъ. Ако любимъ единъ другиго, Богъ прѣбжда въ насъ, и любовта Му е съвършена у насъ.

Тя е причина, за да любимъ и ние Бога.

1 Иоан. 4:19. Ние Го любимъ, защото Той по-напрѣдъ ни възлюби.

Нашия ближень.

1 Исан. 4:11. Възлюбени, ако тѣй ни възлюби Богъ, и ние сме длѣжни да любимъ единъ другиго.

Тя се сравнява съ любовта на нѣженъ баща.

Вгор. 1:31....Господь, Богъ твой, те носѣше, както човѣкъ носи сина си, по цѣлия пѣтъ, по кейто прѣминахте, доклѣ стигнахте на това мѣсто.

Пс. 102:13. Както баща милува синове, тѣй и Господь милува ония, които Му се боятъ.

Иер. 31:20. Ефремъ не Ми ли е драгъ синъ, не е ли обично дѣте? Защото, зомъ заговоря за него, винаги съ любовь си спомнямъ за него; вжтрѣшността Ми се раздвижва за него; ще се смиля надъ него, казва Господь.

Ос. 11:3. Азъ Самъ учихъ Ефрема да ходи, носихъ го на ржцѣтъ Си, а тѣ не съзнаваха, че ги лѣкувамъ.

Мал. 3:17. И тѣ ще бждатъ Мои, казва Господь Саваотъ. Моя собственость въ оня день, който ще приготвя, и ще ги милувамъ, както милува човѣкъ сина си, който му служи.

Мат. 7:9—11. Има ли помежду ви човѣкъ, който, кога му поиска синъ му хлѣбъ, да му даде камъкъ, и кога поиска риба, да му даде змия? И тѣй, ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате на чедата си добри даiania, колко повече вашиятъ Отець небесенъ ще даде блага на ония, които Му искатъ? **Лук. 11:11—13.**

Лук. 15:20. (По-младиятъ синъ)...стана, та отиде при баща си. И когато бѣше още далечъ, видѣ го баща му, и му домилѣ: и като се затече, хвърли се на шията му и го обцѣлува.

На нѣжна свѣруга.

Ис. 62:5. Както момъкъ се съчетава съ мома, тъй и синоветъ ти се съчетаватъ съ тебе; и *както* младоженецъ се радва на невѣста, тъй ще се радва за тебе Богъ твой.

Иер. 2:2. (Биде слово Господне къмъ мене:) иди и извикай въ ушитѣ на *дъщерята* Иерусалимска: тъй говори Господь: спомнямъ си дружбата на твоята младостъ, твоята любовь, когато ти бѣше невѣста, когато тръгна слѣдъ Мене въ пустиня, въ незасѣта земя.

Иез. 16:8....Минувахъ Азъ покрай тебе и те видѣхъ, и ето, това бѣше врѣмето ти, врѣме за любовь; и прострѣхъ политѣ на *дрехитѣ* Си върху тебе и покрихъ твоята голота; и заклехъ ти се и встѣпихъ въ съюзъ съ тебе, казва Господь Богъ,—и ти стана Моя.

Ос. 2:19, 20. И ще те сгодя за Себе Си во-вѣки, ще те сгодя за Себе Си въ правда и сждъ, въ благодь и милосърдие; ще те сгодя за Себе Си въ вѣрность, и ти ще познаешъ Господа.

На орелъ къмъ своитѣ пилци.

Изм. 19:4. Вие видѣхте, що направихъ Азъ на египтяни и какъ ви носихъ (като) на орлови крилѣ, и ви доведохъ при Себе Си.

Втор. 32:11. Както орелтъ извиква пилцитѣ си отъ гнѣздото, дига се надъ тѣхъ, простира крилѣтъ си, взема ги и ги носи на перата си, (тъй Господь Самъ го води, и нѣмаше съ Него чужди богъ).

Тя е по-голяма отъ тая на баща и майка.

Пс. 26:10. (Не ме отхвърляй и не ме оставяй, Боже, Спасителю мой!) защото баща ми и майка ми ме оставиха, но Господь ще ме приеме.

Да я просимъ въ молитвитѣ си.

2 Кор. 13:13. Благодатъта на Господа нашего Исуса Христа, и любовъта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа да бждатъ съ всички васъ. Аминъ.

Богъ ненавижда злитѣ.

Ос. 9:15. Всичкото имъ зло е въ Галгалъ: тамъ ги Азъ намразихъ за лошитѣ имъ дѣла; ще ги изгоня отъ Моя домъ, нѣма вече да ги обичамъ; всичкитѣ имъ князе сж отстѣпници.

Примѣри:

Божията любовь къмъ Авраама.

Иак. 2:23....Изпълни се Писанието, което казва: „повѣрва Авраамъ на Бога, и *това* му се вмѣни за оправдание“, и той биде нареченъ приятель Божий.

Къмъ Израиля.

3 Царств. 10:9. (Савската царица каза на царя:) Благословенъ да бжде Господь, Богъ твой, Който е благоволилъ да те постави на Израилевия прѣстолъ! Господь, поради вѣчната Си любовь къмъ Израиля, те е поставилъ за царь, за да вършишъ сждъ и правда. 2 Парал. 9:8.

Къмъ Давида.

1 Царств. 13:14. (Самуиль рече на Саула:)...сега твоето царуване не ще може да устои: Господь ще си намѣри мжжъ по

сърдцето Си и ще му заповѣда да бжде вождъ на народа Му, защото ти не изпълни, каквото ти бѣ заповѣдалъ Господь. Дѣян. 13:22.

3 Царств. 11:13. (Господь рече на Соломона: ще изтрѣгна царството отъ тебе и ще го дамъ на твоя рабъ;) ала не цѣлото царство ще изтрѣгна: едно колѣно ще дамъ на сина ти заради Моя рабъ Давида и заради Иерусалимъ, който съмъ избралъ.

Ис. 37:35. „Азъ ще браня тоя градъ, за да го спася заради Мене и заради Моя рабъ Давида“.

Къмъ Соломона.

2 Царств. 12:24....Давидъ утѣши жена си Вирсавия, влѣзе при нея и спа съ нея; и тя (зачена и) роди синъ, комуто даде име Соломонъ. и Господь го възлюби.

Неем. 13:25. Не поради туй ли, *думахъ си*, е грѣшилъ и Соломонъ, царь Израилевъ? У много народи не е имало такъвъ царь като него. Той бѣше любимецъ на своя Богъ, и Богъ го постави царь надъ всички израилтяни; но пакъ другоземни жени вкараха въ грѣхъ и него.

Къмъ Даниила.

Дан. 10:11, 19....Каза ми той (мжжътъ, облѣченъ въ ленени дрехи): „Данииле, желанни мжжо! вникни въ думитѣ, които ще ти кажа, и стани право на нозѣтъ си, защото при тебе съмъ проведенъ днесъ“. Като ми каза тия думи, азъ се изправихъ разтреперенъ. (Тогавя пакъ се допрѣ до мене тоя човѣшки образъ, укрѣпи ме) и рече: „не бой се, желанни мжжо! миръ тебѣ; дерзай, дерзай!“ И когато той говорѣше съ мене, азъ се укрѣпихъ и рекохъ; „говори, господарю мой, защото ти ме укрѣпи“.

Божията милостъ.

Тя е едно отъ Божинѣ свойства.

Исх. 22:27. (Ако вземешъ дрехата на ближния си въ залогъ, върни я до залѣзъ слънце,) защото тя му е едничка завивка, тя е облѣкло на тѣлото му: съ какво ще спи той? И кога завика къмъ Мене, Азъ ще го чуя, защото съмъ милостивъ.

Исх. 34:7. (Прѣмина Господь прѣдъ лицето на Моисея и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний,) Който пази (правдата и показва) милостъ въ хиляди поколѣния, Който прощава вина, прѣстѣпление и грѣхъ....

Втор. 4:31. Господь, Богъ твой, е Богъ (благъ и) милосърденъ; Той не ще те остави, не ще те погуби и не ще забрави за вѣта съ твоитѣ отци, които имъ е съ клетва утвърдилъ.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Тѣ, нашитѣ бащи,) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Пс. 61:13....У Тебе, Господи, е милостъта, защото Ти ще въздадешъ всѣкому споредъ дѣлата.

Пс. 85:15.... Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърдеченъ, дълготърпливъ, многомилостивъ и истиненъ, (милостно погледни къмъ мене и ме помилуй).

Пс. 88:15. Правосъдие и правда сж основа на Твоя прѣстолъ; милостъ и истина вървятъ прѣдъ Твсето лице.

Пс. 102:8 Щедъръ и милостивъ е Господь, дълготърпливъ и многомилостивъ.

Пс. 110:4. Паметни направи Той Своитѣ чудеса; милостивъ и щедъръ е Господь.

Пс. 114:5. Милостивъ е Господь и праведенъ, и милосърденъ е нашиятъ Богъ.

Иер. 9:24....Който се хвали, нека се хвали съ туй, че Ме разбира и знае, че Азъ съмъ Господь, Който върша милостъ, сждъ и правда на земята; защото само това Ми е благоугодно, казва Господь.

Ион. 4:2....Затова и побѣгнахъ въ Тарсисъ, защото знаехъ, че Ти си Богъ благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ и съжалявашъ за бѣдствието.

Мих. 7:18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие и да не смѣта прѣстѣпленieto на остатъка на Своето наслѣдие? Той вѣчно се не гнѣви, защото обича да се смилява.

Лук. 6:35....Бждете милосърдни, както и вашиятъ Отецъ е милосърденъ.

Иак. 5:11. Ето, ние ублажаваме търпливитѣ. Слушали сте за търпѣнието на Иова и видѣхте какъвъ край му даде Господь, защото Господь е много милосърденъ и състрадателенъ.

2 Кор. 1:3. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Богъ ни търпи дълго по своята милостъ.

Ис. 30:18....Затова Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смил надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата; блаженъ сж всички, които се Нему уповаватъ.

2 Петр. 3:9. Господь не се бави да изпълни обѣщанието Си, както нѣкои смѣтатъ това за бавене; но дълго врѣме ни търпи, понеже не желае да погинатъ нѣкои, а всички да се обърнатъ къмъ покаяние.

Тя е: голѣма.

Числ. 14:18. Господь е дълготърпливъ и многомилостивъ (и истиненъ); Който прощава беззаконията и прѣстѣпленията (и грѣховетѣ)....

Неем. 9:19. (И каза Ездра:) Ти (Господи), поради голѣмото Си милосърдие, ги (нашитѣ отци) не остави въ пустинята; облачниятъ стълбъ не се отдѣляше отъ тѣхъ денемъ, за да ги води по пята, и огнениятъ стълбъ — нощемъ, за да имъ свѣти по пята, по който да ходятъ.

Неем. 9:27. (И каза Ездра:)...Ти ги прѣдаде въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ, които ги угнетяваха. Но колчемъ, въ усилно за тѣхъ врѣме, викнѣха къмъ Тебе, Ти ги послушваше отъ небесата

и, по голѣмото Си милосърдие, даваше имъ спасители, които ги спасяваха отъ ржцѣтъ на враговетъ имъ.

Неем. 13:22...Казахъ на левититѣ, да се очистятъ и да дойдатъ да пазятъ стража при портитѣ, за да светятъ сѣботния день. Помени ме и за това, Боже мой, и пощади ме по голѣмата Си милостъ!

Пс. 116:2. (Прославяйте Го, всички племена;) защото Неговата милостъ къмъ насъ е велика, и истината Господня (прѣбжда) вѣчно. Алилуия.

Ис. 63:7. Ще спомня милоститѣ Господни и славата Господня за всичко, що Господъ ни е дарувалъ, и великата *Негова* благодостъ къмъ дома Израилевъ, която му Той указа по Своето милосърдие и по многото Си щедроти.

1 Петр. 1:3. Благословень да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата Си милостъ, чрѣзъ възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда.

Богата.

Еф. 2:4. Богъ, богатъ съ милостъ, поради голѣмата Си любовъ, съ която ни обикна, (макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленията, оживотвори съ Христа).

Твърда.

Пс. 88:3...Казвамъ: на-вѣки е основана милостъта, на небесата Ти утвърди Твоята истина.

Неизмѣнна.

Ис. 54:10. Планини ще се помѣстятъ, и хълмове ще се поклатятъ, но Моята милостъ нѣма да отстѣпи отъ тебе, и завѣтъ на Моя миръ нѣма да се поклати, казва милуващиятъ тебе Господъ.

Ис. 55:3. Приклонете ухо и дойдете при Мене: послушайте, и душата ви ще бжде жива, — и ще ви дамъ завѣтъ вѣченъ, неизмѣнитѣ милости, *обѣщани* Давиду.

Драгоцѣнна.

Пс. 35:8. Колко е драгоцѣнна Твояга милостъ, Боже! Синоветъ човѣшки сж спокойни подъ сѣнката на Твоитѣ крилѣ:

Блага.

Пс. 68:17. Чуй ме, Господи, защото е блага Твоята милостъ: по многото Твои щедрости милостно погледни на мене.

Пълна съ състрадание.

Пс. 77:38...Той, Милостивиятъ, прощаваше грѣха и ги не изтрѣбваше, много пѣти отклоняваше Своя гнѣвъ и не възбуждаше всичката Си яростъ.

Ис. 63:15. Назърни отъ небесата и погледай отъ жилището на Твоята светиня и на Твоята слава: дѣ е Твоята ревностъ и Твоята мощъ? Голѣмото Твое милосърдие и Твоитѣ къмъ мене милости сж спрѣни.

Ос. 11:8. Какъ ще постѣпя съ тебе, Ефреме? Какъ ще те прѣдамъ; Израилю? Ще постѣпя ли съ тебе, както съ Адама? Ще ти сторя ли, каквото и на Севоимъ? Прѣвърна се въ Мене сърдцето Ми, разпали се всичката Ми жалостъ!

Пълна съ нѣжностъ

Пс. 102:13. Както баща милува синове, тъй и Господъ милува ония, които Му се боятъ.

Ис. 49:15. Ще забрави ли жена кърмачето си, не ще пожали ли сина на утробата си? Но, ако би и забравила тя, Азъ нѣма да те забравя.

Ис. 66:13. Както утѣшава нѣкого майка му, тъй ще ви утѣша и Азъ, и вие ще бждете утѣшени въ Иерусалимъ.

Иер. 31:20. Ефремъ не Ми ли е драгъ синъ, не е ли обично дѣте? Защото, щомъ заговоря за него, винаги съ любовъ си спомнямъ за него; вътрѣшността Ми се раздвижва за него; ще се смия надъ него, казва Господъ.

Чудна.

Пс. 16:7. Яви чудната Си милостъ, Ти, Който надѣващитѣ се (Тебѣ) спасявашъ отъ ония, които се противятъ на Твоята десница.

Вѣчна.

1 Парал. 16:34. Славете Господа, защото милостъта Му е во-вѣки.

1 Парал. 16:41. (Давидъ постави свещеникъ Садока и братята му свещеници прѣдъ Господнето жилище, за да принасятъ всесъжения Господу;) и съ тѣхъ Емана и Идитуна и другитѣ избраници, които бѣха назначени поименно, за да славятъ Господа, защото милостъта Му е во-вѣки.

2 Парал. 5:13. (Когато всички пѣвци-левити и свещеници) тржбѣха и пѣха като единъ, издавайки единъ гласъ за хвала и славословие Господу; когато екна звукътъ отъ тржби, кимвали и други свирала, и всички хвалѣха Господа, че Той е благъ, че милостъта Му е во-вѣки, — тогава домътъ, домътъ Господень, се изпълни съ облакъ. 1 Ездр. 3:11.

2 Парал. 20:21. Посвѣтва се (Иосафатъ) съ народа и постави пѣвци на Господа, щото тѣ съ своето благолѣпие, вървейки прѣдъ въоръженитѣ, да славословятъ и да казватъ: хвалете Господа, защото милостъта Му е до-вѣка!

Пс. 24:6. Спомни си Твоитѣ щедрости, Господи, и Твоитѣ милости, защото сж отъ-вѣка.

Пс. 51:3. Защо се, силний, хвалишъ съ злодѣйство? Божията милостъ е винаги съ мене.

Пс. 88:29. На-вѣки ще му (на Давида) запазя Моята милостъ, и Моятъ завѣтъ съ него ще бжде вѣренъ.

Пс. 117:29. Славете Господа, защото Той е благъ, защото милостъта Му е вѣчна. Пс. 135:1.

Пс. 137:8. Господъ ще извърши *квото е потрѣбно* за мен! Твоята милостъ, Господи, е вѣчна; дѣлата на ржцѣтъ Си не изоставяй.

Простира се до хиляди родове.

Изх. 20:6. (Азъ съмъ Господъ, Богъ твой,) Който показвамъ милостъ до хилядно колѣно къмъ ония, които Ме обичатъ и пазятъ Моитѣ заповѣди Втор. 5:10; Иер. 32:18.

Простира се и къмъ беззаконнитъ.

Иез. 18 : 23. Нима Азъ искамъ смъртта на беззаконника? казва Господъ Богъ. Нали това искамъ — той да се обърне отъ пжтищата си и да бжде живъ?

Иез. 33 : 11. Кажы имъ: живъ съмъ Азъ, казва Господъ Богъ: не искамъ Азъ смъртта на грѣшника, но да се отвърне грѣшникътъ отъ пжтя си и да бжде живъ. Върнете се, върнете се отъ вашитъ лоши пжтища; за какво да умираете вие dome Израилевъ?

Тя е самовластна.

Изх. 33 : 19. Отговори (Господъ на Моисея): Азъ ще направя да мине прѣдъ тебе всичката Ми слава и ще провъзглася името на Иехова прѣдъ тебе; и който е за помилване, ще го помилвамъ, който е за съжालяване, ще го съжала. Римл. 9 : 15.

Римл. 9 : 16....*Това зависи* не отъ оногова, който желае, нито отъ оногова, който тича, а отъ Бога, Който милува.

Стига до небето.

Пс. 35 : 6. Господи, Твоята милостъ е до небесата, Твоята истина — до облацитъ! Пс. 56 : 11; Пс. 107 : 5.

Пс. 102 : 11....Колкото е високо небето надъ земята, толкова е велика милостъта (на Господа) къмъ ония, които се боятъ отъ Него.

Пълна е земята съ нея.

Пс. 32 : 5. Той обича правда и сждъ; съ милостъ Господня е пълна земята.

Пс. 118 : 64. Съ Твоята милостъ, Господи, е пълна земята: научи ме на Твоитъ наредби.

Тя се показва: въ спасението ни.

Лук. 1 : 77, 78. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и прокува, казвайки: И ти, младенъцо, ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитъ пжтища,) и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетъ имъ, поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свише.

Тит. 3 : 5. Той (Богъ) ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милостъ, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго.

Въ прощение грѣховетъ ни.

Числ. 14 : 19. (Моисей рече Господу:) Прости грѣха на тоя народъ поради голѣмата Си милостъ, както си прощавалъ тоя народъ отъ Египетъ до тука.

Пс. 50 : 3. Помилуй ме, Боже, по голѣмата Си милостъ, и по многото Си щедрости изглади беззаконията ми.

Пс. 102 : 12. Колкото е далече изтокъ отъ западъ, толкова е отдалечилъ Той отъ насъ нашитъ беззакония.

Притч. 16 : 6. Съ милосърдие и правда се грѣхъ очиства, и съ стражъ Господень се зло отклонява.

Еф. 1 : 7. (Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ, Който ни усинови за Себе Си чрѣзъ Исуса Христа,) въ Когото имаме изкупление чрѣзъ кръвта Му, прошка на грѣховетъ по богатството на Неговата благодать.

Въ смекчаване наказанието ни.

Неем. 9:31. (И каза Ездра)...По голѣмото Си милосърдие, Ти ги (нашитѣ бащи) не изтрѣби докрай и ги не оставяше, понеже Ти си Богъ благъ и милостивъ.

Ис. 60:10. Тогава синове на другоземци ще градятъ стѣнитѣ ти, и тѣхнитѣ царе — ще ти служатъ; защото въ гнѣва Си те поразявахъ, но въ благоволенieto Си ще бжда милостивъ къмъ тебе.

Плач. Иер. 3:22. По милостъ на Господа не изчезнахме ние, защото милосърдието Му не е прѣсекнало.

Иез. 20:17...Моето око се смили и ги не погуби; и Азъ ги не изтрѣбихъ въ пустинята.

Въ пощада на нечестивцитѣ заради праведнитѣ.

Бит. 18:23—33 Тогава Авраамъ се приближи (прѣдъ лицето на Господа) и рече: нима ще погубишъ праведника съ нечестивеца заедно (и съ праведния да стане сжщото, каквото съ нечестивия)? Въ тоя градъ, може би, има петдесетъ праведника; нима ще погубишъ и не ще пожалишъ (всичкото) това мѣсто заради петдесетътѣхъ праведници (ако се намиратъ) въ него? не може да бжде, Ти да постъпишъ тъй, че да погубишъ праведника съ нечестивеца заедно, та сжщото да стане съ праведния, каквото и съ нечестивия; не може да бжде *това* отъ Тебе! Сждията на цѣлата земя ще постъпи ли неправосждно? Господъ рече: ако намѣря въ градъ Содомъ петдесетъ праведника, заради тѣхъ ще пожаля (цѣлия градъ и) всичкото това мѣсто. Авраамъ отговори: ето, рѣшихъ се да говоря на Господа, азъ, *който съмъ* прахъ и пепель: може би, до петдесетътѣхъ праведници да не достигнатъ петь; нима заради петътѣхъ Ти ще погубишъ цѣлия градъ? Той отговори: нѣма да го погубя, ако намѣря тамъ четирийсетъ и петь. *Авраамъ* продължаваше да говори съ Него и рече: може би, ще се намѣрятъ тамъ четирийсетъ? Той отговори: нѣма да направя *това* и заради четирийсетътѣхъ. И рече *Авраамъ*: да се не прогнѣви Господъ, задѣто ще говоря: може би, ще се намѣрятъ тамъ трийсетъ? Той рече: нѣма да направя *това*, ако се намѣрятъ тамъ трийсетъ. *Авраамъ* рече: ето, азъ се рѣшихъ да говоря на Господа: може би, ще се начѣрятъ тамъ двайсетъ? Той отговори: нѣма да погубя и заради двайсетътѣхъ. *Авраамъ* рече: да се не прогнѣви Господъ, задѣто ще кажа още веднажъ: може би, ще се намѣрятъ тамъ десеть? Той отговори: нѣма да погубя и заради десетьтѣхъ. И Господъ си трѣгна, като прѣстана да говори съ Авраама; Авраамъ пъкъ се върна на мѣстото си.

3 Царств. 11:11—13...Господъ рече на Соломона: задѣто това се върши у тебе, и ти не запази Моя завѣтъ и Моитѣ наредби, които ти бѣхъ заповѣдалъ, ще изтрѣгна царството отъ тебе и ще го дамъ на твоя рабъ; но прѣзъ твоитѣ дни Азъ нѣма да направя това заради баща ти Давида: отъ ржцѣтѣ на сина ти ще го изтрѣгна; ала не цѣлото царство ще изтрѣгна: едно колѣно ще дамъ на сина ти заради Моя рабъ Давида и заради Иерусалимъ, който съмъ избралъ.

Иер. 5:1. Походете по Иерусалимскитѣ улици, погледайте,

разузнайте и потърсете по стъгдитъ му, не ще ли намърите човѣкъ, нѣма ли такъвъ, който да пази правда, който да търси истината? — Азъ бихъ пощадилъ *Иерусалимъ*.

Въ избавление на Божия народъ.

Изх. 15: 13. Ти водишь съ Твоята милостъ тоя народъ, който Ти избави, и го придружавашъ съ силата Си въ жилището на Твоята светиня.

Неем. 9: 28. (И каза Ездра:)...Кога се успокоявахъ, пакъ захващаха да правятъ зло прѣдъ Твоето лице, и Ти (Господи) ги (нашигѣ бащи) прѣдаваше въ ржцѣтъ на враговетъ имъ, и тѣ ги владѣха. Но кога пакъ викнѣха къмъ Тебе. Ти ги послушваше отъ небесата и, по голѣмото Си милосърдие, много пжти ги избавяше.

Пс. 135: 10—26. (Славете Господа,) Който порази Египетъ въ неговитѣ първородни, защото е вѣчна милостъта Му; и изведе Израила изсрѣдъ него, защото е вѣчна милостъта Му; съ крѣпка ржка и прострѣна мишца, защото е вѣчна милостъта Му; Който раздѣли Червено море, защото е вѣчна милостъта Му; и прѣведе посрѣдъ него Израила, защото е вѣчна милостъта Му; и хвърли фараона съ войската му въ Червено море, защото е вѣчна милостъта Му; Който прѣведе Своя народъ прѣзъ пустинята, защото е вѣчна милостъта Му; Който порази велики царе, защото е вѣчна милостъта Му; и уби силни царе, защото е вѣчна милостъта Му; Сихона, царъ аморейски, защото е вѣчна милостъта Му; и Ога, царъ васански, защото е вѣчна милостъта Му; и даде земята имъ за наслѣдие, защото е вѣчна милостъта Му; за наслѣдие на Своя рабъ Израила, защото е вѣчна милостъта Му; Който си спомни за насъ въ нашето унижение, защото е вѣчна милостъта Му; и ни избави отъ враговетъ ни, защото е вѣчна милостъта Му; дава храна на всѣка плътъ, защото е вѣчна милостъта Му Славете Бога небесний, защото е вѣчна милостъта Му.

Тя се простира: *къмъ Божия народъ.*

Втор. 32: 43 (Веселете се, небеса, заедно съ Него, и поклонете Му се, всички Ангели Божи.) Веселете се, езичници, съ Неговия народъ (и да укрѣпнатъ всички синове Божи!) Защото Той ще отмъсти за кръвта на рабитъ Си, ще отмъсти на враговетъ Си, (и ще отплати на ония, които Го мразятъ) и ще очисти (Господъ) земята Си и народа Си!

Пс. 97: 3. Спомни си Той Своята милостъ (къмъ Иакова) и вѣрностъта Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ.

Лук. 1: 72. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: благословенъ е Господъ, Богъ Израилевъ, задѣто издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ за спасение;) за да прояви *Своята* милостъ надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ.

Къмъ ония, които ходятъ прѣзъ Бога отъ все сърдце.

3 Царств. 8: 23. (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень, прѣдъ цѣлото събрание израилтяни, дигна ржцѣ къмъ небето) и рече: Господи, Боже Израилевъ! нѣма Богъ подобенъ

на Тебе нито на небето горѣ, нито на земята долу; Ти пазишъ завѣтъ и милостъ къмъ рабитѣ Си, които ходятъ прѣдъ Тебе отъ все сърдце. 2 Пар. 6:14.

Къмъ ония, които Му се боятъ.

Пс. 102:17....Милостъта на Господа е отъ-вѣка и до-вѣка къмъ ония, които Му се боятъ.

Лук. 1:50. (Рече Маріяма:)...Неговата милостъ е изъ рода въ родъ за ония, които Му се боятъ.

Къмъ ония, които се връщатъ отъ отстѣпничество.

2 Парал. 30:9. (Бързоходци по заповѣдь на царя казваха:)
Кога се обърнете къмъ Господа, братята ви и дѣцата ви *ще намѣ-
рятъ* милостъ у тия, които сж ги плѣнили, и ще се върнатъ въ тая
земя; защото Господъ, Богъ нашъ, е благъ и милосърденъ и нѣма
да отвърне лице отъ васъ, ако се обърнете къмъ Него.

Иер. 3:12. (Рече ми Господъ:) Иди прогласи тия думи къмъ
сѣверъ и речи: върни се, отстѣпнице, *дъще* Израилева, казва Го-
сподъ. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ съмъ
милосивъ, казва Господъ. — нѣма вѣчно да негодувамъ.

Дан. 9:9....У Господа, нашия Богъ, има милосърдие и про-
щение, защото ние възстанахме притивъ Него (и не слушахме гла-
са на Господа, нашия Богъ, за да постѣпваме по Неговитѣ закони)“.

Иоил. 2:13. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се
обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и ми-
лосърденъ, дълготѣрпѣливъ и многомилосивъ, и съжالياва за
злочестината.

Къмъ покаянитѣ грѣшници.

Притч. 28:13. Който скрива прѣстѣпленията си, не ще има
успѣхъ; а който се съзнава и ги оставя, ще бжде помилуванъ.

Ис. 55:7. Нечестивецътъ да остави пѣтя си, и беззаконни-
кътъ — помислитѣ си и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ,
— Той ще го помилува, защото е многомилосивъ.

Иез. 33:14—16...Кога (Азъ) кажа на беззаконникъ: „безъ-
друго ще умрешъ“, и той се отвърне отъ грѣховетѣ си и върши
сждъ и правда, *ако* тоя беззаконникъ върне залога, заплати за
ограбено, ходи по закона на живота, не върши нищо лошо, —
той ще живѣе, нѣма да умре. Ни единъ отъ грѣховетѣ му, които
е извършилъ, не ще му се спомни; той е почналь да върши сждъ
и правда, той ще бжде живъ.

Ос. 10:12. Сѣйте си въ правда — и ще пожънете милостъ;
разоравайте си цѣлина, защото врѣме е да потърсите Господа,
та Той, кога дойде, да ви одѣжди съ правда.

Къмъ страдалцитѣ.

Ис. 49:13. Радвайте се, небеса, и весели се, земйо, и въз-
клицавайте отъ радостъ, планини, защото Господъ утѣши Своя
народъ и помилува Своитѣ страдалци.

Ис. 54:7. За малко врѣме те оставихъ, но съ голѣма ми-
лостъ ще те прибера.

Къмъ ония, които Богъ обика.

Римл. 9:18....Когото иска, милува, а когото меква, ожесточава.

Към ония, които Го обичатъ и Му се покоряватъ.

Втор. 7:9...Знай, че Господъ, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милостъ къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитъ Му. **Втор. 7:12.**

Неем. 1:5. (Седнахъ и молихъ се прѣдъ Бога небесни,) и думахъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милостъ къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитъ заповѣди! **Дан. 9:4.**

Къмъ ония, които се надѣватъ Нему.

Пс. 31:10. Много сж скърбитъ за нечестивеца, а който се уповава на Господа, него милостъ окръжава.

Пс. 32:18. Ето, окоото на Господа е надъ ония, които Му се боятъ и които се уповаватъ на милостъта Му.

Къмъ ония, които Го призоваватъ.

Пс. 85:5...Ти, Господи, си благъ и милосърденъ и много-милостивъ къмъ всички, които Те призоваватъ

Къмъ милостивитъ.

Мат. 5:7. Блажени милостивитъ, защото тѣ ще бждатъ помилувани.

Къмъ сирацитъ.

Ос. 14:4. „Асуръ нѣма вече да ни спасява; нѣма да се качваме на конь и нѣма вече да казваме къмъ издѣлието на наши-тѣ рѣцъ: о, богове наши; защото у Тебе има милосърдие къмъ сираци“.

Къмъ непомилванитъ.

Ос. 2:23. „Ще я постѣя за Себе Си на земята, и ще помилувамъ Непомилувана и ще кажа на не-Мой народъ: ти си Мой народъ, а той ще рече: Ти си мой Богъ! **1 Петр. 2:10.**

Римл. 11:32...Богъ затвори всички въ непокорство, та всички да помилува.

Тя е основание на надеждата ни.

Пс. 123:7. Нека се уповава Израиль на Господа, защото у Господа е милостъта, и пълно е у Него избавлението.

Пс. 146:11. Господъ благоволи къмъ ония, които Му се боятъ, къмъ ония, които се уповаватъ на Неговата милостъ.

Евр. 4:16... Нека дързновено пристѣпваме къмъ прѣстола на благодатъта, за да получимъ милостъ и да намѣримъ благодатъ за благовременна помощъ.

На упованието ни.

Пс. 51:10. Азъ...съмъ въ Божия домъ като зеленвеща се маслина, и се, уповавамъ на милостъта Божия навѣки,

Тя е по-добра отъ живота.

Пс. 62:4...Твоята милостъ е по-добра отъ живота. Устата ми ще Те възхвалятъ.

Светнитъ сж вѣнчани съ нея.

Пс. 102:4. (Той) избавя отъ гробъ твой животъ, увѣнчава те се милостъ и щедрости.

Сж вардени отъ нея

Пс. 39:12. Не спирай, Господи, Твоитѣ щедрости къмъ мене; Твоята милостъ и Твоята истина нека ме пазятъ непрѣстанно. *Сж оживявани съ нея.*

Пс. 118:88. По Твоята милостъ ме оживявай, и ще пазя откровенията на Твоитѣ уста.

Надѣватъ се на нея.

Пс. 50:3. Помилуй ме, Боже, по голѣмата Си милостъ, и по многото Си щедрости изглади беззаконията ми.

Въ скѣрбъ я очакватъ.

Пс. 41:7 9. Унива въ мене душата ми; затова си спомнямъ за Тебе отъ земята Йорданска, отъ Ермонъ, отъ планина Цоаръ. Бездна бездна призовава съ гласа на Твоитѣ водопади; всички Твои води и Твои вълни прѣми аха надъ мене. Денемъ Господь ще покаже милостъта Си, и нощемъ пѣсень ще Му пѣя, молитва къмъ Бога на моя животъ.

Гласътъ имъ се чува.

Пс. 118:149. Чуй моя гласъ по милостъта Си, Господи; по Твоя сждъ оживи ме.

За нея мислятъ.

Пс. 25:3. (Изкуси ме, Господи, изпитай ме; разтопи моитѣ вжтрѣшности и моето сърдце;) защото Твоята милостъ е прѣдъ очитѣ ми, и азъ ходихъ въ Твоята истина.

Не се отнема отъ тѣхъ.

Пс. 88:34... Милостъта Си не ще отнема отъ него и истината Си не ще измѣня. Ис. 54:10.

Да се молимъ да се яви Божията милостъ.

Пс. 142:8. Дай ми да чуя рано Твоята милостъ, защото на Тебе се уповавамъ, Господи. Посочи ми (Господи) пѣтя, по който да вървя, защото къмъ Тебе възнасямъ душата си.

Да я просимъ за себе си.

Пс. 6:3. Помилуй ме, Господи, защото съмъ немощенъ; изцѣли ме, Господи, защото коститѣ ми сж потресени.

Пс. 30:17. Яви на Твоя рабъ свѣтлото Си лице; спаси ме съ Твоята милостъ.

Пс. 32:22. Да бжде милостъта Ти надъ насъ, Господи, споредъ както Ти се уповаваме.

Пс. 43:27. Дигни се намъ на помощъ, и ни избави поради Твоята милостъ.

Пс. 84:8. Яви ни Твоята милостъ, Господи, и ни дари Твоето спасение.

Пс. 108:21,26... Мене, Господи, Господи, защити зарадъ Твоето име, защото е блага милостъта Ти; спаси ме. Помогни ми, Господи, Боже мой, спаси ме по Твоята милостъ.

Пс. 118:41. Господи, да дойдатъ върху мене Твоитѣ милости, Твоето спасение по словото Ти.

Пс. 118:124. Постъпни съ Твоя рабъ по милостъта Си и ме научи на Твоитѣ наредби.

Да я просимъ за другитѣ.

Числ. 6: 25. (Рече Господь на Моисея, думайки: кажи на Аарона и на синоветѣ му: тъй благославяйте синоветѣ Израилеви и имъ казвайте:) да погледне милостно къмъ тебе Господь съ свѣтлото Си лице и да те помилува!

Дан. 2: 18. (Даниилъ стиде у дома си и разказа на другаритѣ си Анания, Мисаила и Азария,) за да просятъ милостъ отъ Бога Небесни за тази тайна (що значи сънътъ), та Даниилъ и другаритѣ му да не загинатъ съ другитѣ мждреци вавилонски.

Гал. 6: 16. На ония, които постъпватъ по това правило (като нови твари), нека бжде миръ и милостъ — тѣмъ и на Израила Божий.

1 Тим. 1: 2. (Павелъ, —) до Тимотея, истинско по вѣра чедо: благодать, милостъ, миръ отъ Бога, нашия Отець, и отъ Христа Исуса, нашия Господь.

2 Тим. 1: 18. Нека Господь му (на Онисифора) даде да намѣри милостъ у Него въ оня день; а колко ми послужи той въ Ефесъ, ти по-добрѣ знаешъ.

Тит. 1: 4. (Павелъ, —) до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милостъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спаситель.

2 Иоан. 1: 3. (Азъ, старецътъ — до избраната госпожа и нейнитѣ чѣда, които истински обичамъ,) да бжде съ васъ благодать, милостъ, миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, Сина на Отца, въ истина и любовь.

Иуд. 1: 2. (Иуда — до призванитѣ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Исуса Христа:) милостъ вамъ и миръ и любовь да изобилва.

Богъ да я покаже и продължи.

Бит. 24: 12. (Слугата)...рече: Господи, Боже на господаря ми Авраама! прати днесъ насрѣща ми оная, която търся, и покажи милостъ надъ моя господарь Авраама.

Пс. 35: 11. Продължи милостъта Си къмъ тия, които Те познаватъ, и правдата Си къмъ правитѣ по сърдце.

Да се уповаваме на нея.

Пс. 12: 6. Азъ...се уповавамъ на Твоята милостъ; сърдцето ми ще се зарадва за спасението отъ Тебе; ще пѣя Господу, Който ме е облагодѣтелствувалъ (и ще възпѣвамъ името на Господа Всевишни).

Да я споменуваме въ молитвитѣ си.

Пс. 6: 5. Обърни се, Господи, избави душата ми, спаси ме поради милостъта Си.

Пс. 88: 50. Дѣ сж Твоитѣ прѣдишни милости, Господи? Ти се кле Давиду въ Твоята истина.

Да се радваме за нея.

Пс. 30: 8. Ще се радвамъ и ще се веселя за Твоята милостъ, защото Ти погледна на злочестието ми, узна скръбъта на душата ми.

Пс. 89:14. Насити ни рано съ Твоята милостъ, и ние ще се радваме и веселимъ прѣзь всичкитѣ си дни.

Да славимъ Бога за нея.

1 Парал. 16:34. Славете Господа, защото милостъта Му е во-вѣки.

Пс. 65:20. Благословенъ Богъ, Който не отхвърли молитвата ми и не отвърна отъ мене милостъта Си!

Пс. 100:1. Милостъ и сждъ ще възпѣвамъ; Тебѣ, Господи, ще пѣя.

Пс. 105:1. Славете Господа, защото е благъ, защото Неговата милостъ е вѣчна. Пс. 106:1; Пс. 135:1.

Пс. 106:8. Да славятъ Господа за милостъта Му и за чуднитѣ Му дѣла къмъ синоветѣ човѣшки.

Пс. 117:1—4. Славете Господа, защото Той е благъ, защото милостъта Му е вѣчна. Да каже сега (домътъ) Израилевъ: (Той е благъ,) защото милостъта Му е вѣчна. Да каже сега домътъ Лароновъ: (Той е благъ,) защото милостъта Му е вѣчна. Да кажатъ сега, които се боятъ отъ Господа: (Той е благъ,) защото милостъта Му е вѣчна.

Пс. 137:2 Покланямъ се прѣдъ светия Ти храмъ и слава Твоего име за Твоята милостъ и истина, защото Ти възвеличи словото Си по-високо отъ всѣко Твое име.

Иер. 33:11. (Тѣй казва Господъ: на това мѣсто, за което вие казвате: „то е пусто, безъ люде и безъ добитъкъ“,—) пакъ ще се чува гласъ отъ радостъ и гласъ отъ веселие, гласъ на младоженецъ и гласъ на невѣста, гласъ на тия, които казватъ: „славете Господа Саваота, защото е благъ Господъ, защото милостъта Му е вѣчна“, и гласъ на ония, които принасятъ благодарствена жертва въ дома Господень; защото Азъ ще върна плѣненитѣ отъ тая земя въ прѣдишното имъ състояние, казва Господъ.

Римл. 15:9....Езичницитѣ да прославятъ Бога за милосърдието Му, както е писано: „за това ще Те прославя, Господи, между езичницитѣ и ще възпѣя Твоего име“. Пс. 17:50.

Да я прогласяваме.

Пс. 39:11. Твоята правда не скривахъ въ сърдцето си, възвѣстявахъ Твоята вѣрность и спасението отъ Тебе, и не затаявахъ Твоята милостъ и Твоята истина прѣдъ великото събрание.

Пс. 91:3. Да разгласяме сутринъ Твоята милостъ, и Твоята истина — нощемъ.

Тя не се простира къмъ ожесточенитѣ грѣшници.

Ис. 9:17. Затова Господъ не ще се радва на момцитѣ му, и не ще се смили надъ сирацитѣ му и вдовицитѣ му; защото тѣ всички сж лицемѣри и злодѣи, и устата на всички говорятъ нечестиво. При всичко това гнѣвътъ Му не ще се отвърне, и ржката Му е още прострѣна.

Ис. 27:11. Кога клончетата му изсъхнатъ, ще ги очупятъ; жени ще дойдатъ и ще ги изгорятъ. Понеже тоя народъ е безразсуденъ, Творецътъ му не ще го съжали, и Създателътъ му не ще го помилва.

Иер. 13:14. (Ти имъ кажи: тъй казва Господь:)...ще ги разбия единъ до другъ, бащи и синове заедно, казва Господь; нѣма да пощада, нѣма да помилувамъ и не ще пожалья да ги изтрѣбя.

Иер. 16:5...Тъй казва Господь: не влизай въ дома на ония, които тжгуватъ, и не ходи да плачешъ и жалишъ съ тѣхъ; защото Азъ отнехъ отъ тоя народъ Моя миръ, милостъ и съжаление, казва Господь.

Ос. 1:6. (Гомеръ)...зачека пакъ и роди дъщеря, и Той (Господь) му (на Осия) рече: „наречи ѝ името Лорухама (=непомилувана), защото Азъ нѣма вече да помилувамъ дома Израилевъ, за да имъ прощавамъ“.

Не се простира къмъ ония, които сами не сж показвали милостъ.

Иак. 2:13... Сждътъ ще бжде безмилостенъ за оногова, който не е показалъ милостъ: милостъта бива похвалявана на сжда. **Грѣшниците сж длѣжни да се молятъ за нея.**

Пс. 24:7. Грѣховетъ на младостъта ми и прѣстѣпленията ми не си спомняй; по милостъта Си спомни си за мене, по Твоята благодъ, Господи!

Лук. 18:13...Митарътъ, като стоеше надалечъ, не смѣеше дори да подигне очи къмъ небето, но удряше се въ гърди и казваше: Боже, бжди милостивъ къмъ мене грѣшника!

ПРИМѢРИ:

По отношение къмъ Лота.

Бит. 19:19. [Лотъ имъ (на Ангелитѣ) отговори: не, Господи.] ето, Твоятъ рабъ намѣри благоволение прѣдъ очитѣ Ти, и велика е Твоята милостъ, която си направилъ съ мене, че ми спаси живота; но азъ не мога се спаси въ планината, да не би ме постигне зло и умра.

Къмъ Авраама.

Бит. 24:27. (Слугата)...рече: благословенъ да е Господь, Богъ на господаря ми Авраама, Който не остави господаря ми безъ милостъта Си и истината Си! Господь ме доведе по правъ пѣтъ въ дома на господаревия ми братъ.

Къмъ Иосифа.

Бит. 39:21...Господь бѣше съ Иосифа излѣ върху него милостъ и му даде благоволение прѣдъ очитѣ на тѣмничния началникъ.

Къмъ Соломона.

2 Царств. 7:15 ...Милостъта Си нѣма да дигна отъ него, както я дигнахъ отъ Саула, когото Азъ отхвърлихъ прѣдъ лицето ти. **1 Пар. 17:13.**

Къмъ Давида.

3 Царств. 3:6. Соломонъ каза: Ти стори велика милостъ на Твоя рабъ баща ми Давида; и задѣто той ходѣше прѣдъ Тебе по истина и правда и съ искрено сърдце прѣдъ Тебе, Ти му запази тая велика милостъ и му подари синъ, който да седи на прѣстола му, както това е днесъ. **2 Парал. 1:8; Пс. 17:51.**

Къмъ Иова.

Иов. 10:12. (Не Ти ли...) животъ и милостъ ми дарува, и Твоята грижа пазѣше духа ми?

— *Към Епафродита.*

Фил. 2:27 ...Той боледува до умирање; но Богъ го помилува, и не само него, но и мене, за да ми се не прибави скърбъ върху скърбъ.

Към Павла.

1 Тим. 1:13...По-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ, но бидохъ помилуванъ, защото, безъ да зная, вършехъ *това* въ невѣрие.

Божията мъдростъ.

Тя е едно отъ Божинѣ свойства.

1 Царств. 2:3 (Молѣше се Ана и думаше:) Не продължавайте да говорите думи надмѣнни; дързки думи да не излизатъ изъ устата ви; защото Господъ е Богъ на знанието, и дѣлата Му сж обмислени.

Иов. 9:4. Той е мъдъръ по сърдце и мощенъ по сила; кой е възставалъ противъ Него и е оставалъ на покой?

Иов. 12:13. У Него има мъдростъ и сила, Негови сж рѣшение и разумъ.

Притч. 8:14. (Нали прѣмъдростъта вика?) Мои сж рѣшение и правда; азъ съмъ разумъ, у мене е силата.

Ис. 28:29...Чудни сж Неговитѣ сждби, велика е Неговата прѣмъдростъ.

Богъ е нареченъ единъ прѣмъдъръ.

1 Тим. 1:17...На Царя на вѣковетъ, на нетлѣнния, невидимия, единичкия прѣмъдъръ Богъ — честь и слава во-вѣки вѣковъ...

Тя е: съвършена.

Иов. 35:4. (Продължи Елиуй и рече)...думитѣ ми никакъ не сж лъжа, прѣдъ тебе е съвършениятъ въ познанията.

Силна.

Иов. 36:5.Ето, Богъ е могъщъ и не прѣзира силния съ крѣпкото Си сърдце.

Безгранична

Иов. 28:24...Той гледа до край-земя и вижда подъ цѣлото небе.

Дан. 2:22. „Той (Богъ) открива, що е дълбоко и съкровено, знае, що е въ мрака, и свѣтлинага живѣе съ Него.“

Дѣян. 15:13. (Заговори Иаковъ и рече:) Познати сж Богу отъ-вѣка всичкитѣ Му дѣла.

1 Иоан. 3:20...Ако нашето сърдце ни осжда, колко повече Богъ, понеже Той е по-голѣмъ отъ нашето сърдце и знае всичко.

Безкрайна.

Пс. 91:6. Колко сж велики дѣлата Ти, Господи! дивно дълбоки сж Твоитѣ помисли!

Пс. 145:5. Великъ е Господъ нашъ и велика е силата Му, и разумътъ Му — неизмѣримъ.

Римл. 11:33. О, каква бездна богатство, прѣмъдростъ и знание у Бога! Колко сж непостижими Неговитѣ сждби и неизслѣдими Неговитѣ пѣтица!

Неизслѣдима.

Ис. 40:28. Нима не знаешъ? нима не си слушалъ, че вѣчниятъ Господь Богъ, Който е сътворилъ краищата на земята, не се уморява и не изнемогва; Неговиятъ разумъ е неизслѣдимъ.

Прѣчудна и дивна.

Пс. 138:6. Дивно е за мене (Твоето) знание, — то е високо, не мога да го постигна!

Ис. 55:9...Както небето е по-високо отъ земята, тъй Моитѣ пѣтища сж по-високо отъ вашитѣ пѣтища, и мислитѣ Ми — по-високо отъ вашитѣ мисли.

Несравнима.

Ис. 44:7. (Тѣй казва Господь:)...кой е като Мене? Нека той (кой и да е другъ) разкаже, да разгласи и по редъ да Ми прѣдстави всичко отъ онова врѣме, когато устроихъ древния народъ, или нека разгласятъ онова, що настѣпва и което ще бжде.

Иер. 10:7. Кой не ще се побои отъ Тебе, Царю на народитѣ? защото *само* на Тебе се пада това; понеже между всички мъдречи у народитѣ и въ всички царства нѣма Тебѣ подобенъ.

Не е взета отъ друго.

Иов. 21:22...Бога ли ще учимъ на мъдростъ, когато Той сжди и горнитѣ?

Ис. 40:13, 14. Кой е разумѣль духа на Господа, и е билъ Нему съвѣтникъ и Го е училъ? Съ кого се Той съвѣтва, и кой Го разумѣва и Го поучава въ пѣтя на правдата, и Го учи на знание и Му посочва пѣтя на мъдростъта? Римл. 11:34; 1 Кор. 2:16.

Евангелието ѝ е съкровището.

1 Кор. 2:7...Проповѣдваме Божията прѣмъдростъ, тайна, скривена, която Богъ е прѣдопрѣдѣлилъ прѣди вѣкове за наша слава.

Отъ нея произлиза мъдростъта на светинитѣ.

Изх. 4:12–15. (Господь рече Моисею:)...Върви, и Азъ ще бжда на устата ти и ще те науча, какво да говоришъ. (Моисей) рече: Господи, прати друго, когато можешъ да пратишъ. И разпали се гнѣвътъ Господень противъ Моисея, и Господь рече: нали имашъ братъ — левитина Аарона? Азъ зная, че той може да говори (вмѣсто тебе), и ето, той ще излѣзе да те посрѣщне и, като те види, ще се зарадва въ сърдцето си. Ти ще говоришъ нему и ще туряшъ думитѣ (Ми) въ устата му, пъкъ Азъ ще бжда на устата ти и на устата му и ще ви уча, какво да правите.

Втор. 29:4...И до днесъ Господь (Богъ) ви не даде сърдце да разумѣете, очи да видите, и уши да чувате.

Втор. 34:9... Иисусъ, синъ Навиновъ, изпълни се съ духъ на прѣмъдростъ, защото Моисей бѣ възложилъ върху него рѣцѣтъ си, и му се покоряваха синоветѣ Израилеви и правѣха тѣй, както бѣ заповѣдалъ Господь на Моисея.

3 Царств. 3:28...Цѣль Израиль чу за сжда, какъ царьтъ отсжди. И наченаха да се боятъ отъ царя, защото видѣха, че има мъдростъ Божия въ него, за да извършва сждь.

3 Царств. 4:29... Богъ даде на Соломона мъдростъ, твърдѣ голѣмъ разумъ и обширенъ умъ като пѣськътъ на морския брѣгъ.

3 Царств. 5:12. Господь даде Соломону мъдростъ, както бѣ му обѣщаль. И между Хирама и Соломона имаше миръ, и сключиха съюзъ помежду си.

3 Царств. 10:24... Всички земни *царе* търсѣха да видятъ Соломона, за да послушатъ мъдростъта му, която Богъ бѣ вложилъ въ сърдцето му. **2 Парал. 9:23.**

1 Парал. 22:12 (Каза Давидъ на Соломона:) Да ти даде Господь мъдростъ и разумъ и да те постави надъ Израила; и запази закона на Господа, твоя Богъ.

1 Ездр. 7:25. (Азъ, царь Артаксерксъ, давамъ заповѣдь:)... Ти, Ездра, споредъ мъдростъта на твоя Богъ, която е въ ржката ти, постави управители и съдии, за да съдятъ цѣлия народъ отвждъ ржката,—всички, които знаятъ законитѣ на твоя Богъ, а които не знаятъ, учете ги

Притч. 2:6—11... Господь дава мъдростъ; отъ устата Му *иде* знание и разумъ; Той запазва за праведнитѣ спасение; Той е щитъ на ходещитѣ непорочно; Той варди пжтищата на правдата и брани пжтеката на Своитѣ светии. Тогава ще разумѣешъ правда и правосъдие, правота и всѣка добра пжтека. Кога мъдростъ влѣзе въ сърдцето ти, и знанието бжде приятно на душата ти, тогава разсждливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди.

Екл. 2:26. Той дава мъдростъ, знание и радость на човѣка, който е добъръ прѣдъ лицето Му; а на грѣшника дава грижъ— да събира и трупа, за да го прѣдаде *отпослѣ* ономува, който е добъръ прѣдъ лицето Божие. И това е суета и гонене на вѣтърь!

Дан. 2:23. „Славя Те и величая, Боже на отцитѣ ми, за дѣто ми дарува мъдростъ и сила и ми откри онова, за което Те молихме; защото Ти ни откри дѣлото на царя“.

Лук. 21:15... Азъ ще ви дамъ уста и прѣмъдростъ, на която не ще могатъ противорѣчи, нито противостоя всички ваши прѣтивници.

Дѣян. 7:10. (Богъ бѣше съ Иосифа,) избави го отъ всичкитѣ му неволи и му дарува благоволение и мъдростъ прѣдъ фараона, египетски царь, *който* го и постави началникъ надъ Египетъ и надъ цѣлия си домъ (Стефанъ).

Еф. 1:17. (Не прѣставамъ да благодаря на *Бога* за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитѣ си.) щото Богъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмъдростъ и откровение, за да Го познаете.

Иак. 1:5. Ако ли нѣкому отъ васъ не достига мъдростъ, нека проси отъ Бога, Който дава на всички щедро и безъ укоръ, — и ще му се даде.

Иак. 3:17... Мъдростъта, която иде отгорѣ, е първомъ чиста, послѣ мирна, снизходителна, отстѣпчива, пълна съ милосърдие и съ добри плодове, безпристрастна и нелицемѣрна.

Отъ нея произлиза всичката човѣшка мъдростъ.

Бит. 41:38, 39... Рече фараонъ на служителитѣ си: ще намѣримъ ли такъвъ, като него, човѣкъ, у когото да има Духъ Божий? И рече фараонъ на Иосифа: понеже Богъ ти откри всичко това (съсна и що значи), то нѣма такъвъ разуменъ и мъдъръ като тебе.

Изх. 28:3. (Рече Господь на Моисея):...Кажи на всички мъд-ри по сърдце, които съмъ изпълнилъ съ духъ на прѣмъдростъ (и разумъ), да направятъ на Аарона (свещени) одежди за посве-щението му, та да Ми бжде свещеникъ.

Изх. 31:3, 6. (Говори още Господь на Моисея, думайки: ето, Азъ опрѣдѣлихъ по име Веселиила) и го изпълнихъ съ Духъ Бо-жий, съ мъдростъ и разумъ, съ знание и съ всѣко изкуство; и ето, давамъ му за помощникъ Ахисамаховия синъ Ахолиавъ, отъ Даново колѣно, и въ сърдцето на всѣки мъдъръ ще вложя мъд-ростъ, за да направятъ всичко, що ти заповѣдахъ. Изх. 35:31; Изх. 36:1, 2.

Иов 28:20—23. Откъдѣ, прочее, излиза мъдростъта? и дѣ е мѣстото на разума? Скрита е тя отъ очитѣ на всичко живо и е утаена отъ птицитѣ небесни. Авадонъ и смъртъта казватъ: съ-ушитѣ си чухме мѣлвата за нея. Богъ знае пжтя ѝ, и Той по-знава мѣстото ѝ.

Иов. 32:8. (Отговори Елиуй и каза):...Има духъ у човѣка, и дихането на Вседържителя го вразумява.

Пс. 93:10. Оня, Който вразумява народитѣ, Който учи чо-вѣка на знание, нима нѣма да изобличи?

Ис. 23:25. (Земледѣлецътъ винаги ли оре, за да посеѣ, ви-наги ли бразди земята си!)...На такъвъ редъ го учи неговиятъ Богъ; Той го наставлява.

Светнитѣ я приписватъ Богу.

Дан. 2:20...Рече Даниилъ: „да бжде благословено името на Господа отъ вѣка и до-вѣка, защото у Него има мъдростъ и сила“.

Тя се показва: въ дѣлата Му.

Иов. 25:13. Неговиятъ духъ е далъ великолѣпието на не-бето; ржката Му е създала бързата скрпия

Иов. 38:4—38. (Господь отговори на Иова и рече:) дѣ бѣше ти, когато полагахъ основитѣ на земята? — кажи, ако знаешъ. Кой ѝ опрѣдѣли мѣрката, ако знаешъ? Или кой е опъвалъ по нея вжжето? На какво сж закрѣпени основитѣ ѝ, или кой положи краегълния ѝ камъкъ, при общото ликуване на утрениитѣ звѣзди, когато всички Божии синове възкливаха отъ радостъ? Кой затвори морето съ врата, когато се то изтръгна, та излѣзе като изъ утроба, когато облацитѣ направихъ негово облѣкло и мъглата—негови пелени, и му утвърдихъ Моя наредба и поста-вихъ ключалки и врата, и казахъ: дотука ще дойдешъ и нѣма да прѣминувашъ, и тукъ е границата на гордитѣ твои вълни? Да-валъ ли си ти нѣкога прѣзъ живота си заповѣдъ на утринята и посочвалъ ли си на зората мѣстото ѝ, за да обгърне тя краи-щата на земята и да изтръси отъ нея нечестивцитѣ, за да се из-мѣни *земята* като глина подъ печатъ и да стане като разно-цветно облѣкло, да се отнеме отъ нечестивцитѣ свѣтлината имъ и да се съкруши дръзката имъ ржка? Слизалъ ли си въ дълбо-чината морска и влизалъ ли си да изслѣдвашъ бездната? Отва-ряя ли сж се за тебе вратата на смъртъта, и видѣлъ ли си ги вратата на смъртната сѣнка? Изгледалъ ли си ширината на зе-мята? Разправи, ако знаешъ всичко това. Дѣ е пжтьтъ къмъ жи-

лицето на свѣтлината, и дѣ е мѣстото на тъмата? Ти трѣбва да си стигалъ до границитѣ ѝ и знаешъ пжтекиѣ къмъ дома ѝ. Ти знаешъ това, защото тогава си билъ вече роденъ, и броятъ на днитѣ ти е твърдѣ голѣмъ. Влизалъ ли си ти въ пазилищата на снѣга и видѣлъ ли си съкровищата на градушката, които Азъ пазя за смутно врѣме, за день на битка и война? По кой пжтъ се разлива свѣтлината и се разнася източниятъ вѣтъръ по земята? Кой отваря потоцитѣ за изливане на водата и пжтъ за грѣмоноси свѣткавици, за да вали дѣждъ върху безлюдната земя, върху пустинята, дѣто нѣма човѣкъ, за да насища пустинята и степѣта и да възбужда злачнитѣ зародиши да изникватъ? Дѣждѣтъ има ли баща? Или кой ражда капкитѣ на росата? Изъ чия утроба излиза ледѣтъ, и небесния скрѣжъ,—кой го ражда? Водитѣ като камѣкъ се затвърдяватъ, и повърхността на бездната замръзва. Можешъ ли върза вжзела на Хима и да развържешъ връзкитѣ на Кесиль? Можешъ ли да извеждашъ съзвѣздията на врѣмето имъ и да водишъ Асъ съ дѣцата ѝ? Знаешъ ли наредбитѣ на небето, можешъ ли натѣкми то да владѣе надъ земята? Можешъ ли дигна гласа си до облацитѣ, за да те покрие обилно вода? Можешъ ли да пращашъ свѣткавици, и тѣ ще трѣгнатъ ли и ще ти кажатъ ли: ето ни? Кой вложи мъдростъ въ сърдцето, или кой даде смисълъ на разума? Кой може да прѣброи облацитѣ съ своята мъдро тѣ и да удържи сѣдоветѣ на небето, когато прахѣтъ се обръша въ каль, и буцитѣ се слѣпватъ?

Пс 103:24. Колко сж многобройни дѣлата Ти, Господи! Всичко си направилъ прѣмъдро; земята е пълна съ Твои произведения.

Пс. 135:5. (Славете Господа,) Който прѣмъдро сътвори небесата, защото е вѣчна милостѣта Му.

Притч. 3:19. Господь съ прѣмъдростъ основа земята, съ разумъ утвърди небесата.

Ис. 40:12. Кой е изчерпалъ водитѣ съ шепата си и съ педа е измѣрилъ небесата, и е вмѣстилъ въ мѣра праха земенъ и прѣтеглилъ на теглилка планинитѣ и на кжпони—хълмоветѣ?

Иер. 10:12. Той сътвори земята съ силата Си, утвърди вселенната съ мъдростѣта Си и съ разума Си разпротрѣ небесата. *Въ провидѣнието Му.*

1 Царств. 2:4–9. (Молѣше се Ана и думаше:) Лжкѣтъ на силнитѣ се прѣчупва, а слабитѣ се съ сила прѣпасватъ; сититѣ работятъ за хлѣбъ, а гладнитѣ почиватъ; дори безплодната ражда седемъ пжти, а многодѣтната изнемощява. Господь умъртвява и съживява, сваля въ прѣизподнята и извежда; Господь прави човѣка сиромакъ и богатъ, унижава *го* и *го* въздига. Отъ праха Той подига бѣдния, отъ кальта възвишава сиромакъ, като *го* туря да седне съ велможитѣ, и имъ дава въ наслѣдство прѣстола на славата; защото у Господа сж основитѣ на земята, и Той върху тѣхъ утвърди вселенната. Стжпкитѣ на Своитѣ светии Той пази, а беззаконнитѣ изчезватъ въ тъмнината; защото не чрѣзъ сила човѣкъ е якъ.

Иов. 5:9–15. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Азъ бихъ се обърналъ къмъ Бога и бихъ прѣдалъ дѣлото си Богу.)

Който твори дѣла велики и неизслѣдими, чудни, безъ брой, дава дъждъ на земята и праща вода на полетата; униженитѣ поставя на високо, и натъженитѣ биватъ издигани за спасение. Той разрушава кроежитѣ на коварнитѣ, и ржцѣтъ имъ не довършватъ прѣдприетото. Той хваща мъдритѣ съ тѣхното лукавство, и кроежтъ на хитритѣ се осуетява: денемъ тѣ срѣщатъ тъмнина и по пладне ходятъ пипнешкомъ, както нощемъ. Той избавя сиромаха отъ мечъ, отъ устата имъ и отъ ржката на силния. И за злочестника има надежда, и неправдата затваря устата си.

Иов. 37: 10—17. (Продължи Елиуй и рече:) Отъ духването Божие става ледъ, и водната повърхностъ се свива. Сжщо съ влага Той напълня чернитѣ облаци, и облацитѣ сипятъ свѣтлината Му, и тѣ тръгватъ споредъ намѣренията Му, за да изпълнитѣ, което имъ заповѣдва. по лицето на обитаваната земя. Той имъ заповѣдва да отидатъ или за наказание, или въ благоволение, или за помилване. Вслушай се въ това, Иове; стой и разумѣвай чуднитѣ Божии дѣла. Знаешъ ли, какъ Богъ разполага съ тѣхъ и заповѣдва на свѣтлината да блѣщи изъ Неговия облакъ? Разумѣвашъ ли равновѣсието на облацитѣ, чудното дѣло на най-Съвършения въ знанието? Какъ се стопля дрехата ти, когато Той успокоява земята отъ югъ?

Пс. 32: 9—11....Той рече — и *всичко* стана: Той заповѣда — и *всичко* се яви. Господь разрушава кроежитѣ на езичницитѣ, унищожавя заговоритѣ на народитѣ (унищожавя кроежитѣ на князетѣ). А рѣшението на Господа прѣбждва на-вѣки; мислитѣ на сърдцето Му *прѣбждватъ* отъ рода въ родъ.

Притч. 15: 9. Сърдцето на човѣка обмисля своя пжтъ, но стжлжитѣ му Господь насочва.

Притч. 20: 24 Стжпкитѣ на човѣка се насочватъ отъ Господа, тогава какъ човѣкъ може узна пжтя си?

Ис. 44: 24—28. Тѣй казва Господь, Който те е изкупилъ и Който те е образувалъ отъ майчина утроба: Азъ съмъ Господь, Който всичко сътворихъ, Самъ прострѣхъ небесата и съ силата Си разстлахъ земята, Който правя нищожни личбитѣ на лъже-пророцитѣ и наявѣ изваждамъ безумието на магесницитѣ, Който пропждемъ назадъ мъдрецитѣ и знанието имъ обръщамъ на глупостъ, Койта утвърждавамъ думата на Своя рабъ и привеждамъ въ изпълнение изреченото отъ Моитѣ пратеници, Който казвамъ на Иер. салимъ: „ти ще бждешъ заселенъ“ и на градоветѣ Иудини: „вие ще бждете съградени, и развалинитѣ му Азъ ще възстановя“, Който казвамъ на бездната: „изсѣхни!“ и рѣкитѣ ти Азъ ще изсуша, Който казвамъ за Кира: той е Мой пастирь, и той ще изпълни всичката Ми воля и ще каже на Иерусалимъ: „ти ще бждешъ наново съграденъ!“ и на храма: „ти ще бждешъ основанъ!“

Ис. 45: 12, 13. Азъ създадохъ земята и сътворихъ на нея човѣка; Азъ — Моитѣ ржцѣ прострѣха небесата, и на цѣлото имъ воинство Азъ дадохъ законъ. Азъ го въздигнахъ въ правда и ще уравня всичкитѣ му пжтища. Той ще съгради Моя градъ и ще отпусне плѣнницитѣ Ми не за откупъ, нито за дарове, казва Господь Саваотъ.

Въ разпоредбитъ Му.

Ис. 29:24. Тогава духомъ блуждаещитъ ще познаятъ мъдростъта, и непокорнитъ ще се научатъ на послушание.

Иер. 32:19. Великъ по мъдростъ и силенъ по дѣла, Комуто очитъ сж отворени върху всички пжтища на синоветъ човѣшки, за да отплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодветъ на дѣлата му.

Въ прѣдсказване нѣща, които има да се сбжднатъ.

Исх. 3:19....Азъ зная, че (фараонъ) египетскиятъ царь не ще ви позволи да отидете (на тридневенъ пжтъ въ пустинята), ако го не принуди силна ржка.

Втор. 31:13...Каза Господь на Моисея: ето, ти ще се приберешъ при отцитъ си, а тоя народъ ще почне да върви блудно подиръ чуждитъ богове на оная земя, въ която отива, ще Ме остави, и ще наруши завѣта Ми, който съмъ сключилъ съ него.

Ис. 42:9. Ето, прѣдсказаното по-напрѣдъ се сбждна, и ново ще възвѣстя; прѣди то да стане, Азъ ще ви възвѣстя.

Ис. 45:21. Обявете и кажете, като се посвѣтвате помежду си: кой е възвѣстилъ това отъ стари врѣмена, отнапрѣдъ е казалъ това? не Азъ ли, Господь? и нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведенъ и Който да спасяза, нѣма освѣнъ Мене.

Ис. 45:10. Азъ възвѣствамъ отъ начало онова, което ще бжде въ края, и отъ старо врѣме онова, което още не е станало, казвамъ: Моятъ съвѣтъ ще се сбждне, и всичко, що Ми е угодно, ще сторя.

Ис. 48:3. Прѣдишното Азъ отрано обаждахъ; изъ устата Ми излизаше то, и Азъ го възвѣствахъ и внезапно вършехъ, — и всичко се сбждваше.

Лук. 11:49....Божията прѣмъдростъ рече: ще имъ пратя проци и апостоли, и отъ тѣхъ ще убиятъ и изгонятъ.

Въ призоваванетоъ ни къмъ спасение.

1 Кор. 1:21. Понеже свѣтътъ съ своята мъдростъ не позна Бога въ прѣмъдростъта Божия, Богъ благоволи да спаси вѣраштитъ съ безумството на проповѣдъта.

Еф. 1:8. (Благословенъ да бжде Богъ, Който ни е облагодатствувалъ чрѣзъ Своя Възлюбенъ.) Тая благодать Той изобилно ни дарува въ всѣка прѣмъдростъ и разумъ.

Еф. 3:10. (На мене се даде тая благодать — да открия на всички, въ шо състои разпоредбата на тайната, скривана отъ вѣкове въ Бога, Който създаде всичко чрѣзъ Исуса Христа,) та многообразната прѣмъдростъ Божия да стане сега чрѣзъ църквата известна на началствата и властитъ небесни.

Въ изпитване сърдцата.

1 Парал. 28:9....Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ-душа, защото Господь изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитъ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги.

1 Парал. 29:17. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Зная, Боже мой, че Ти изпитвашъ сърдцето и

обичашъ чистосърдечието; азъ отъ чисто сърдце пожертвувахъ всичко това (което приготвихме, за да съградимъ домъ за Тебе), и сега виждамъ, че и Твоятъ народъ, който е събранъ тука, съ радость Ти жёртвува.

Пс. 7:10. Да прѣстане злобата на нечестивитѣ, а праведника *подкрѣпи*, защото Ти изпитвашъ сърдца и утроби, праведний Боже!

Пс. 10:4. Господь е въ светия Свой храмъ, Господь има прѣстола Си на небесата; очитѣ Му гледатъ (къмъ бѣдния); вѣждитѣ Му изпитватъ човѣшкитѣ синове.

Притч. 16:2. Всички пжтица на човѣка сж чисти въ неговитѣ очи, но Господь прѣтегля душитѣ. Притч. 21:2

Притч. 17:3. Пота е за сребро, горнило — за злато, а сърдцата Господь изпитва.

Притч. 24:12. Ще кажешъ ли: ето, ние не знаехме това? А Оня, Който изпитва сърдцата нима не знае? Оня, Който бди надъ душата ти, знае това и ще отдаде на човѣка споредъ дѣлата му.

Иер. 11:20...Ти, Господи Саваотъ, праведни Сждия, Който изпитвашъ сърдца и утроби, дай да видя Твоето върху тѣхъ отмъщение, защото на Тебе повѣрихъ моето дѣло!

Иер. 17:10. Азъ, Господь, прониквамъ въ сърдцето и изпитвамъ вжтрѣшноститѣ, за да въздамъ всѣкому споредъ пжтя му и споредъ плодоевъ на дѣлата му

Римл. 8:27...Оня, Който изпитва сърдцата, знае, каква е мисълта на Духа понеже *Тоя по волята на Бога ходатайствува за светиитѣ.*

1 Сол. 2:4...Както Богъ ни удостои да ни повѣри благовѣстието, тѣй и говоримъ — не за да угаждаме на човѣци, а на Бога, Който изпитва сърдцата ни.

Откр. 2:23...Чедата й (на Иезавела) ще поразя съ смъртъ, и всички църкви ще узнаятъ, че Азъ съмъ, Който изпитвамъ сърдца и вжтрѣшность; и всѣкому отъ васъ ще въздамъ споредъ дѣлата му.

Тя се проявява въ познаване: сърдцата.

Царств. 16:7...Господь рече на Самуила: не гледай на лицето му (на Елиава) и на високия му ръстъ; Азъ го отритнахъ; *Азъ не гледамъ тѣй* както човѣкъ гледа, защото човѣкъ гледа на лице, а Господь гледа на сърдце.

3 Царств. 8:39 (Царьтъ каза: Господи, Боже мой!) чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище. и помилувай; направи и въздай всѣкому споредъ пжтищата му, както видишъ сърдцето му, понеже само Ти познавашъ сърдцата на всички човѣчески синове. 2 Парал. 6:30

Пс. 43:22. (Ако бѣхме забравили името на нашия Богъ и протегнѣхме ржцѣ къмъ чужди богъ,) то Богъ не щѣше ли да подири смѣтка за това? защото Той знае тайнитѣ на сърдцето.

Притч. 15:11. Прѣизподнята и Авадонъ *сж открити* прѣдъ Господа, още повече — сърдцата на синове човѣшки.

Лук. 16:15. Той имъ (на фарисеитѣ) рече: вие прѣдставяте себе си за праведни прѣдъ човѣцитѣ, но Богъ знае вашитѣ сърдца; защото, което е високо у човѣцитѣ, то е мерзость прѣдъ Бога.

Дѣян. 1:24. (Ученицитѣ)...се помолиха и казаха: Ти, Господи, Който познавашъ сърдцата на всички, покажи отъ тия двама (мъже — Варсава и Матия) едного, когото си избралъ, (да приеме жребие то на тая служба и на апостолството, отъ което отпадна Иуда, за да отиде на своето мѣсто).

Дѣян. 15:8. (Стана Петъръ и имъ рече: мъже братя!)...Сърдцевѣдецътъ Богъ имъ (на езичниците) засвидѣтелствува, като имъ даде Духъ Светий, както и намъ.

Помислитѣ ни.

Пс. 133:2. Ти знаешъ, кога сѣдамъ и кога ставамъ; Ти отдалечъ разбирашъ моитѣ помисли.

Евр. 4:13....Нѣма тварь, скрита за Бога; а всичко е голо и открито за очитѣ на Оногова, прѣдъ Когото ние ще отговаряме.

Мислитѣ ни.

Пс. 93:11. Господъ знае човѣшкитѣ мисли, че тѣ сж суетни. 1 Кор. 3:20.

Иез. 11:5....Слѣзе върху менъ Духъ Господень и ми каза: кажи, тѣй казва Господъ: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Амос. 4:13....Ето, Той е, Който образува планини и създава вѣтъра и обявява на човѣка намѣренията му, утрената свѣтлина обръща на мракъ и върви високо надъ земята. Господъ Богъ Саваотъ е името Му.

Думитѣ ни.

Пс. 138:4. Още думата ми не дошла на езика ми, Ти, Господи, вече точно я знаешъ.

Мал. 3:16....Ония, които се боятъ отъ Бога, казватъ единъ другиму: внимава Господъ и чува това, и прѣдъ лицето Му се пише паметна книга за ония, които се боятъ отъ Бога и почитатъ името Му.

Дѣлата ни.

2 Парал. 16:9. (Дойде ясновидецътъ Ананий при иудейския царь Аса и му каза)...очитѣ Господни обгледватъ цѣлата земя, за да помагатъ на ония, чието сърдце е напълно прѣдадено Нему. Ти постъпи сега безразсудно (задѣто не си уповалъ на Господа); затова отъ сега ще имашъ войни.

Иов. 31:4 Не видѣ ли Той пѣтищата ми и не брои ли всичкитѣ ми крачки?

Иов. 34:21. (Продължи Елиуй и рече)...Неговитѣ очи сж надъ пѣтищата на човѣка, и Той вижда всичкитѣ му крачки.

Иов. 34:25....Той прави извѣстни тѣхнитѣ (на силнитѣ) дѣла и ги събаря нощемъ, и тѣ биватъ изтрѣбени.

Пс. 32:15. На всички тѣхъ (синове човѣшки) Той е създалъ сърдцата и вниква въ всички тѣхни дѣла.

Пс. 133:3. Ходя ли. почивамъ ли — Ти ме окръжавашъ, и всички мои пѣтища сж Тебѣ извѣстни.

Притч. 5:21. Пѣтищата на човѣка сж прѣдъ очитѣ на Господа, и Той измѣрва всичкитѣ му пѣтеки.

Иер. 16:17....Моитѣ очи сж върху всички тѣхни (на Израил-

лезитъ синове) пжтища; тѣ не сж скрити отъ Моето лице, и тѣхната неправда не е скрита отъ очитѣ Ми.

Иер. 32:19. Великъ по мъдростъ и силенъ по дѣла, Комуто очитѣ сж отворени върху всички пжтища на синоветѣ човѣшки, за да огплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодетѣ на дѣлата му.

Ос. 7:2. Не по мислятъ тѣ (Израиль, Ефремъ, Самария) въ сърдце си, че Азъ помня всичкитѣ имъ злодѣйства; сега ги обикалятъ дѣлата имъ; тѣ сж прѣдъ лицето Ми.

Божиятѣ раби.

2 Царств. 7:20. Какво още може да Ти каже Давидъ? Ти познавашъ Твоя рабъ, Господи мсй, Господи!

2 Тим. 2:19. Божията твърда основа стои непоколебимо, имайки тоя печатъ: „позна Господь Своитѣ“; и: „да отстжи отъ неправдата всѣки, който произнася името Господне“.

Светиятѣ.

Иев. 23:10....Той знае пжтя ми; нека ме изпита, — ще излѣза като злато.

Пс. 1:6....Господь знае пжтя на праведнитѣ, а пжтьтъ на нечестивцитѣ ще погине.

Нуждитѣ на светиятѣ.

Мат. 6:8....Вашиятъ Отець знае, отъ какво имате нужда, още прѣди да поискате отъ Него.

Злостраданията на светиятѣ.

Изх. 3:7....Рече Господь (на Моисея): видѣхъ страданието на Моя народъ въ Египетъ и чухъ вика му отъ распоредницитѣ му; Азъ зная неволитѣ му.

Пс. 141:3. Ксгато изнемогваше духътъ ми, Ти знаеше моята пжтека. На пжтя, по който ходихъ, тѣ скришно примки ми поставиха.

Нищожеството човѣшко.

Пс. 102:14....Той знае нашия съставъ, помни, че ние сме прѣстъ.

Дребнитѣ нѣща.

Мат. 10:23, 39. Не двѣ ли врабчета се продаватъ за единъ сарий (= дребна монета)? И ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земата безъ волята на вашия Отець; а вамъ и космитѣ на главата сж всички прѣброени.

Тайнитѣ.

Иов. 25:6. Прѣизподнята е открита прѣдъ Него, и нѣма покривало за Авадона. Притч. 15:11.

Екл. 12:14....Богъ ще изведе на сждъ всѣка работа и всичко тайно, било то добро, било лошо.

Мат. 6:18. (Ти, кога постишъ, помажи главата си и омий лицето си,) та да се покажешъ, че постишъ не прѣдъ човѣцитѣ, но прѣдъ твоя Отець, Който е на тайно; и твоятъ Отець, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Римл. 2:16...Богъ чрѣзъ Иисуса Христа ще сѣди тайнитѣ на човѣцитѣ.

1 Кор. 4:5. Прочее, за нищо не сѣдете прѣди врѣме, докль не дойде Господь, Който и ще изнесе на видѣлина тайнитѣ на мрака и ще извади на явѣ намѣренята на сърдцето; и тогава похвалата ще бѣде всѣкому отъ Бога.

Сѣдния день.

Мат. 24:35...За оня день и часъ никои не знае, нито небеснитѣ Ангели, а само Моятъ Отець. **Марк. 13:32**.

Нечестивитѣ.

Неем. 9:10. (И каза Ездра: Ти)...показа личби и чудеса надъ фараона и надъ всичкитѣ му служители и надъ цѣлия народъ отъ земята му, понеже Ти знаеше, че тѣ постѣпяха горделиво съ тѣхъ (бачитѣ ни), и Ти Си създаде име доднесъ.

Иов. 11:11. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) ...Той знае лъжцитѣ и вижда беззаконието; ще ли го остави безъ внимание?

Притч. 15:3. Очитѣ Господни сѣ на всѣко мѣсто: тѣ виждатъ лошитѣ и добритѣ.

Дѣлата на нечестивитѣ.

Ис. 66:18...Азъ зная дѣянията имъ и мислитѣ имъ; и ето, ще дойда да събера всички народи и езици, и тѣ ще дойдатъ и ще видятъ славата Ми.

Тя съсмива човѣшката мъдростъ.

Притч. 19:21. Въ сърдцето на човѣка има много кроежи, но сбѣдва се само опрѣдѣлѣното отъ Господа.

Притч. 21:30. Нѣма мъдростъ, нѣма разумъ, нѣма кроежъ — насрѣщу Господа.

Ис. 29:14...Ето, Азъ ще постѣпя пакъ необикновено съ този народъ, чудно и дивно, тъй че мъдростъта на мъдрецитѣ му ще загине, и разумъ у разумнитѣ му не ще има. **1 Кор. 1:19**.

Иер. 49:7. За Едомъ тъй казва Господь Саваотъ: нима вече нѣма мъдростъ въ Теманъ? *Нима* изчезна благоразумието у разумнитѣ? Нима оскѣдѣ тѣхната мъдростъ?

Авд. 1:8. Нѣма ли това (зло, което иде) да бѣде въ оня день, казва Господь, когато ще изтрѣбя мъдритѣ въ Едомъ и благоразумнитѣ — въ планината Исавова?

1 Кор. 3:19. Защото мъдростъта на тоя свѣтъ е безумство прѣдъ Бога, както е писано: „Той улавя мъдритѣ въ тѣхното хитруване“. **Иов. 5:13**.

Тя избра безумното, за да посрами мъдростъта на свѣта.

1 Кор. 1:25, 27...Онова, що е безумно у Бога, е по-мъдро отъ човѣцитѣ, и онова, що е немощно у Бога, е по-силно отъ човѣцитѣ...Богъ избра онова, що е безумно на тоя свѣтъ, за да посрами мъдритѣ; Богъ избра онова, що е слабо на тоя свѣтъ, за да посрами силнитѣ.

Нищо не е скрито отъ нея.

Пс. 138:12...И тъматата не ще е тъма за Тебе: ношъта за Тебе е свѣтла като день, и тъматата — като свѣтлина.

Иисус Христосъ ѝ е съкровището.

Притч. 8:12—14. Азъ, прѣмъдростъта, живѣя съ разума и диря разсѣдъчно знаніе. Страхъ Господень *ще рече* да мразишь злото; гордость и високомѣрие, лошъ пѣтъ и коварни уста мразя. Мои сж рѣшение и правда; азъ съмъ разумъ, у мене е силата.

Ис. 11:2. (Ще покара младочка отъ Иесевиия пѣтъ, и клонъ ще израсне отъ неговия корень,) и ще почива върху Него Духъ Господень, духъ на прѣмъдростъ и разумъ, духъ на съвѣтъ и крѣпостъ, духъ на знание и благочестіе.

Кол. 2:3. (Желая всички да познаятъ тайната на Бога и Отца и на Христа), въ Когото сж скрити всички съкровища на прѣмъдростъта и на знанието.

Нечестивцитѣ я отричатъ.

Иов. 22:12—14. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Богъ не е ли по-високо отъ небесата? Погледни горѣ звѣздитѣ, колко високо сж тѣ! И ти казвашъ: какво знае Богъ? Може ли Той да сжди прѣзъ мракъ? Облацитѣ сж негова завѣса, тъй че Той не вижда, а ходи *само* по небесния кржгъ.

Пс. 9:32. Дума въ сърдце си: „Богъ е забравилъ, скриль е лицето Си, никога нѣма да види“.

Пс. 58:8. Ето, изригватъ хули съ езика си; въ устата имъ мечове, „защото, — *мислятъ си тѣ*, — кой слуша?“

Пс. 72:11....Казватъ: „какъ ще узнае Богъ? и може ли да знае Всевишниятъ?“

Пс. 93:7....Казватъ: Господь нѣма да види, и Богъ Иакововъ нѣма да узнае.

Ис. 29:15. Горко на ония, които мислятъ да се скриятъ въ дълбочината, за да утаятъ кроежа си отъ Господа, които вършатъ дѣлата си въ мракъ и казватъ: кой ще ни види? и кой ще ни узнае?

Ис. 47:10....Ти (дъще Халдейска) се надѣваше на злодѣйството си и казваше: „никой ме не види“. Твоята мъдростъ и твоето знание — тѣ те отклониха отъ пѣтя, и ти си думаше въ сърдце: „азъ съмъ, и нѣма никоя осѣвчъ мене“.

Иез. 8:12....Каза ми (Господь): видишь ли, сине човѣшки, какво вършатъ на тъмно старѣйшинитѣ на дома Израилевъ, всѣки въ своята изписана стая? защото казватъ: „не ни вижда Господь, Господь остави тая земя“.

Да я възвеличаваме.

Римл. 14:25. На *Тогова* (Който има сила да укрѣпи) единаго прѣмъдраго Бога, чрѣзъ Иисуса Христа, слава во-вѣки, аминь.

Иуд. 1:25. На Едничкия прѣмъждъръ Богъ, нашъ спасителъ чрѣзъ Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминь.

Божията правда.

Тя е едно отъ Божинѣ свойства.

Изх. 34 : 7. (Прѣмина Господь прѣдъ лицето на Моисея и извика: Господь, Господь,) Който пази (правдата и показва милость) въ хиляди поколѣния. Който прощава вина, прѣстѣпление и грѣхъ...

Втор. 32 : 4. Той е твърдина; дѣлата Му сж съвършени, и всички Му пѣтица сж праведни; Богъ е вѣренъ, и неправда нѣма (въ Него); Той е праведенъ и истиненъ

Неем. 9 : 8. (И каза Ездра: Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама и му даде име Авраамъ,) и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и склучи съ него завѣтъ, за да дадешъ (нему и) на съмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци и гергесейци. И Ти излълни дучата Си, защото си справедливъ.

Пс. 7 : 10. Да прѣстане злобата на нечестивитѣ, а праведника *подкрѣпи*, защото Ти изпитвашъ сърдца и утроби, праведний Боже!

Пс. 88 : 15. Правосъдие и правда сж основа на Твоя прѣстолъ; милость и истина вървятъ прѣдъ Твоето лице.

Пс. 114 : 5. Милостивъ е Господь и праведенъ, и милосърденъ е нашиятъ Богъ.

Пс. 118 : 137. Праведенъ си Ти, Господи, и справедливи сж Твоитѣ сждби.

Ис. 45 : 21. Обявете и кажете, като се посвѣтвате помежду си: кой е възвѣстилъ това отъ стари врѣмена, отнапрѣдъ е казалъ това? не Азъ ли, Господь? и нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведенъ и Който да спасява, нѣма освѣнъ Мене.

Соф. 3 : 5. Господь е праведенъ посрѣдъ него, не върши неправда, всѣка сутринъ явява Своя сждъ неизмѣнно; но беззаконникътъ не знае срамъ.

Тя е: прѣвъзвишена.

Пс. 70 : 19. Твоята правда, Боже, е до вишни небеса; Ти си извършилъ велики дѣла; Боже, кой е Тебѣ подобенъ?

Безпристрастна.

Иов. 34 : 12. (Продължи Елиуй и рече:) Наистина, Богъ не върши неправда, и Вседържителътъ не извършва сждъ.

Иер. 32 : 19. Великъ по мъдрость и силенъ по дѣла, Комуто очитѣ сж отворени върху всички пѣтица на синоветѣ човѣшки, за да отплащашъ всѣкому споредъ пѣтицата му и споредъ плодоветѣ на дѣлата му.

Нелицеприятна.

Втор. 10 : 17... Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетѣ и Господарь на господаритѣ, Богъ великъ, силенъ и страшенъ, Който не гледа на лице и не взема дарове.

2 Парал. 19 : 7. (Иосафатъ каза на сждитѣ:)...Нека страхътъ Господенъ бжде върху васъ: работете внимателно, защото у Господа, нашия Богъ, нѣма неправда, ни лицепрятие, нито даропрятие.

Иов. 34 : 19. (Продължи Елиуй и рече:)...Той не гледа на лицата на князетѣ и не прѣдпочита богатъ прѣдъ бѣденъ, защото всички тия сж дѣло на ржката Му.

Дѣян. 10:34, 35. Петъръ проговори и рече: наистина, признавамъ, че Богъ не гледа на лице; но у всѣки народъ оня, който се бои отъ Него и върви по правда, приятенъ Му е.

Римл. 2:11....Богъ не гледа на лице.

Гал. 2:6....Що се отнася до най-виднитѣ (каквито и да сж били тѣ нѣкогашъ, менѣ е все едно: Богъ не гледа човѣка по лице), тѣ нищо не ми прибавиха.

Еф. 6:9....*Вие*, господаритѣ, сжщо тѣй се отнасяйте къмъ тѣхъ (рабитѣ си) и бждете умѣрени въ строгостъта, знаейки, че и надъ сами васъ и надъ тѣхъ има въ небесата Господарь, у Когото нѣма лицепрятие.

Кол. 3:25....Който върши неправда, ще получи споредъ не-правдата си: лицепрятие нѣма.

1 Пѣтр. 1:17... Ако вие наричате Отецъ Тогова, Който нелицеприятно сжди всѣкиго по дѣлата, то съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване.

Неизмѣнна.

Бит. 18:25. (Тогова Авраамъ се приближи и рече:) не може да бжде, Ти да постжпишъ тѣй, че да погубишъ праведника съ нечестивеца заедно, та сжщото да стане съ праведния, каквото и съ нечестивия; не може да бжде *това* отъ Тебе! Сждията на цѣлата земя ще постжпи ли неправосждно?

Иов. 8:3. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Нима Богъ извърща сжда, и Вседържителътъ изопачава правдата?

Прѣвъходна

Иов. 37:23. (Продължи Елиуй и рече:) Вседържител е! Ние Го не постигаме. Великъ е по сила, по сждъ и по пълнота на правосждието. Той *никого* не угнетява.

Несравненна.

Иов. 4:17. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) човѣкъ по-праведенъ ли е отъ Бога? И мжжъ по-чистъ ли е отъ своя Творецъ?
Обилна.

Пс. 47:11. Както Твоето име, Боже, така и Твоята хвала е до краищата на земята; Твоята десница е пълна съ правда.

Вѣчна.

Пс. 110:3. Неговото дѣло е слава и красота, и Неговата правда прѣбждава вѣчно.

Пс. 118:142. Твоята правда е правда вѣчна, и Твоятъ законъ е истина.

Тя е основа на прѣстола Божя.

Пс. 96:2. Облакъ и мракъ е около Него, правда и сждъ е основа на прѣстола Му.

Христосъ я изповѣда.

Иоан. 17:25. Отче праведний! свѣтътъ Те не позна; но Азъ Те познахъ, и тия (които си Ми далъ) познаха, че Ти си Ме пратилъ. **Той се прѣдаде ней.**

1 Пѣтр. 2:23. Кога Го хулѣха, Той не отвръщаше съ хули; кога страдаше, не заплашваше, а прѣдоставяше *това* на Праведния Сждия.

Ангелитѣ я изповѣдаха.

Откр. 16:5...Чухъ Ангела на водитѣ да казва: праведенъ си, Господи, Който си билъ, и Който си светъ, задѣто тѣй си отсждилъ.

Тя се показва: въ откровенията Божии.

Пс. 118:138, 144. Твоитѣ откровения, които си заповѣдалъ, сж правда и съвършена истина. Правдата на Твоитѣ откровения е вѣчна; вразуми ме, и ще живѣя.

Въ заповѣдите Му.

Втор. 4:8...Има ли нѣкой великъ народъ съ такива справедливи наредби и закони, както цѣлиятъ тоя законъ, който ви прѣдлагамъ днесъ?

Пс. 18:9. Господнитѣ повеления сж праведни — веселятъ сърдцето; Господнята заповѣдъ е свѣтла — простѣтлява очитѣ.

Пс. 118:172. Езикътъ ми ще възвѣсти Твоето слово, защото всички Твои заповѣди сж праведни.

Въ сждбитѣ Му.

Пс. 18:10. Страхътъ Господень е чистъ — прѣбждва на-вѣки. Сждбитѣ Господни сж истина — всички сж праведни.

Пс. 118:7. Славиль бихъ Те съ правота на сърдцето, като се уча отъ сждбитѣ на Твоята правда.

Пс. 118:62. По срѣднощъ стазахъ да Те славослова заради Твоитѣ праведни сждби.

Въ словото Му.

Пс. 118:123. Очитѣ ми чезнатъ, очаквайки Твоето спасение и словото на Твоята правда.

Въ управлението Му.

Пс. 95:13...Той ще сжди вселенната по правда, и народитѣ — по Своята истина. Пс. 97:9.

Въ Евангелието.

Пс. 84:11. Милостъ и истина ще се срѣщнатъ, правда и миръ ще се цѣлунатъ.

Римл. 3:23, 25...Богъ отреди (Христа Исуса) да бжде съ кръвта Си умиловивна жертва чрѣзъ вѣрата, за да покаже Своята правда въ прощението на сторенитѣ по-прѣди грѣхове, въ врѣме на Божието дълготърпѣние, за да покаже Своята правда въ сегашно врѣме, та да стане явно, че Той е справедливъ и оправдава вѣрващия въ Исуса.

Въ изкуплението,

Римл. 3:22—24. Божията правда чрѣзъ вѣра въ Исуса Христа е у всички и върху всички вѣрващи; защото нѣма разлика: всички съгрѣшиха и сж лишени отъ слава Божия, оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзъ изкуплението въ Христа Исуса.

Въ прощение (на) грѣховетѣ ни.

1 Иоан. 1:9. Ако изповѣдаме грѣховетѣ си, Той е вѣренъ и праведенъ, за да ни прости грѣховетѣ и ни очисти отъ всѣка неправда.

Въ всичкитѣ дѣла на Бога.

Неем. 9:33. (И каза Ездра:) Въ всичко, що ни постигна, Ти си праведенъ, защото Ти върши по правда, а ние сме виновни.

Пс. 110:7. Дѣлата на рѣцѣтъ Му сж истина и сждѣ; всички Негови заповѣди сж вѣрни.

Дан. 9:14. Господь бдѣше надъ това злошастие и го напрати върху насъ: защото праведенъ е Господь, Богъ нашъ, въ всичкитѣ Си дѣла, които върши, но ние не слушахме гласа Му. *Въ пжтищата Му.*

Пс. 144:17. Праведенъ е Господь въ всичкитѣ Си пжтища и благъ въ всичкитѣ Си дѣла.

Дан. 4:34. Азъ, Навуходоносоръ, славя, прѣввзнасямъ и величая Царя Небесни, Чито всички дѣла сж истински и пжтищата Му праведни, и Който е силенъ да смири ония, които ходятъ гордо.

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му, бѣлѣга му и числото на името му, държаха гусли Божии.) И пѣха пѣсенъта на Моисея, Гожия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки: велики и чудни сж Твоитѣ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитѣ пжтища, Царю на светиитѣ!

Въ сжденето Му.

Пс. 9:5....Ти отсжди моя сждѣ и моята тжжба; Ти седна на прѣстола, Сжднико праведний.

Пс. 44:7. Твоятъ прѣстоль, Боже, е вѣченъ; жезълътъ на правотата е жезълъ на Твоего царство.

Иер. 11:20....Ти, Господи Саваотъ, праведни Сждия, Който изпитвашъ сърдца и утроби, дай да видя Твоеото върху тѣхъ отмъщение, защото на Тебе повѣрихъ моето дѣло!

Римл. 2:2....Знаемъ, че Божиятъ сждѣ пада наистина върху ония, които вършатъ такива дѣла (неприлични).

Въ послѣдния сждѣ.

Иов. 34:10, 11 (Продължи Елиуй и рече:)...Чуйте ме, мжже разумни! Не може да има у Бога неправда или у Вседържителя неправосудие, защото Той постѣпя съ човѣкъ споредъ дѣлата му и въздава на мжжъ споредъ пжтищата му.

Пс. 9:8, 9, 13....Господь вѣчно прѣбждва; Той е приготвилъ за сждѣ Своя прѣстоль, и ще сжди вселенната по правда, ще отсжди народитѣ справедливо...Той дири смѣтка за кръвь; помни загиналитѣ, не забравя писъка на потиснатитѣ.

Дѣян. 17:31. (Павелъ застава срѣдъ аеропага и рече:... Богъ).. опрѣдѣли день, когато ще сжди праведно вселенната чрѣзъ прѣдопрѣдѣления отъ Него Мжжъ, като да деувѣрение на всички съ възкресяването Му отъ мъртвитѣ.

Въ наказание (на) нечестивцитѣ.

3 Царств. 8:32. (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень и рече: Господи, Боже Израилевъ!)...чуй отъ небето и извърши сждѣ надъ Своитѣ раби; обвини виновния, като стоваришъ върху главата му неговата постѣпка, и оправдай правия, като му въздадешъ споредъ правдата му.

Пс. 128:4...Господь е праведенъ: Той разсече оковитѣ на нечестивцитѣ.

Римл. 2:5...По твоята упоритостъ и неразкаяно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ съдъ отъ Бога.

Римл. 3:5—8. Ако пъкъ нашата неправда изважда наявѣ правдата Божия, какво ще кажемъ? Нима Богъ е несправедливъ, кога проявява гнѣвъ (по човѣшки говоря)? Съвсѣмъ не! Защото, *инакъ*, какъ Богъ ще сжди свѣта? Защото, ако истината Божия се възвеличава чрѣзъ моята лъжа за слава Божия, то защо още и мене да сждятъ като грѣшникъ? Не бива ли тогава да правимъ зло, за да излѣзе добро, както нѣкои ни хулятъ и говорятъ, че ужъ *тѣй* сме учели? Такива сж справедливо осждени.

Римл. 13:4...*Началникътъ* е Божий служителъ, тебъ за добро. Ако пъкъ правишъ зло, бой се, защото той не напразно носи мечъ: той е Божий служителъ и отмъщава съ гнѣвъ ономува, който прави зло.

2 Сол. 1:6...Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбватъ.

Откр. 16:7...Чухъ друго да говори отъ жертвеника: да, Господи, Боже Вседържителю, истински и праведни сж Твоитѣ прѣсжди. **Откр. 19:2**.

Къмъ синоветѣ на светиитѣ.

Пс. 102:13...Правдата Му е върху синоветѣ на синоветѣ, които пазятъ завѣта Му и помнятъ заповѣдитѣ Му, за да ги изпълняватъ.

Открыта е прѣдъ народитѣ.

Пс. 97:2. Господь яви Своето спасение, прѣдъ очитѣ на народитѣ откри Своята правда.

Богъ съ благоволение я върши.

Иер. 9:24...Който се хвали, нека се хвали съ туй, че Ме разбира и знае, че Азъ съмъ Господь, Който върша милость, сждъ и правда на земята; защото само това Ми е благоугодно, казва Господь.

Небесата ще я прогласятъ.

Пс. 49:6. И небесата ще прогласятъ Неговата правда, защото тоя сждия е Богъ.

Пс. 96:6. Небесата разгласятъ Неговата правда, и всички народи виждатъ Неговата слава.

Светинтѣ я отдаватъ Богу.

1 Ездр. 9:15. Господи, Боже Израилевъ! Ти си праведенъ, защото ние уцѣлѣхме доднесъ; и ето, ние сме въ беззаконията си прѣдъ Твоето лице, макаръ че слѣдъ това не би трѣбвало да стоимъ прѣдъ Твоето лице.

Иов. 35:3. (Продължи Елиуй и рече:) Ще почна разсждане-нията си отдалечъ и ще въздамъ на моя Създателъ справедливостъ.

Дан. 9:7. „У Тебе, Господи, има правда, а у насъ—срамъ на лицата, както е днесъ у всѣки иудейнъ, у жителитѣ на Иерусалимъ и у цѣль Израиль, и у ближни и далечни, по всички страни, ждѣто си ги прокудилъ за тѣхното отстѣпление, съ което отстѣпиха отъ Тебе.“

Признаватъ я въ благоденствието на нечестивцитѣ.

Пс. 72:12—17....Ето, тия нечестивци добруватъ на тоя свѣтъ, трупатъ богатство. (И казахъ си:) та не напразно ли азъ очиствахъ сърдцето си, омивахъ въ невинность ржцѣтъ си, и се подлагахъ на рани всѣки день и на изобличаване всѣка сутринь? Но ако кажехъ: ще разсждавамъ тѣй, — то азъ щѣхъ да бжда виновень прѣдъ рода на Твоитѣ синове. И мислѣхъ си, какъ да разбира това, но то бѣше мжно въ моитѣ очи, доклѣ не влѣзохъ въ Божието светилище и не разумѣхъ тѣхния край.

Иер. 12:1. Праведень ще бждешъ Ти, Господи, ако почна да се сжда съ Тебе; и при все това ще говоря съ Тебе за правосудие: защо пжтътъ на нечестивцитѣ успѣва, и всички вѣроломци добруватъ?

Увѣрени сж, че ще я видятъ.

Мих. 7:9. Азъ ще прѣнасямъ гнѣва Господень, — защото съмъ съгрѣшилъ прѣдъ Него, — доклѣ рѣши дѣлото ми и извърши сждъ надъ мене; тогава Той ще ме изведе на свѣтло, и азъ ще видя правдата Му.

Съ нея се укрѣпляютъ.

Ис. 41:10. Не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой; Азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Не я криятъ.

Ис. 40:10. Ето, Господь Богъ иде съ сила, и мишцата Му — съ власть. Ето, наградата Му е съ Него, и отплатата Му е прѣдъ лицето Му.

Само нея споменуватъ.

Пс. 70:16. Ще вникна въ дѣлата на Господа Бога; ще спомня Твоята правда — само Твоята.

Постоянно нея проповѣдватъ.

Пс. 34:28 ...Езикътъ ми ще проповѣдва Твоята правда и Твоята хвала всѣки день.

Пс. 70:15. Устата ми ще разгласятъ Твоята правда, всѣки день Твоитѣ благодарѣния, защото имъ не зная броя.

Пс. 70:24....Езикътъ ми всѣки день ще разглася Твоята правда, защото постидени и посрамени сж ония, които ми желаятъ зло. *Извѣствятъ я на другитѣ.*

Пс. 21:32. [Потомството (ми) ще Му служи и ще се нарича Господне на-вѣки:] ще дойдатъ и ще възвѣствятъ на човѣцитѣ, които ще се родятъ, правдата Му, *ще разказватъ* това, що Господь е сторилъ.

Изповѣдватъ я.

Пс. 50:6. Прѣдъ Тебе, прѣдъ Тебе едничкия съгрѣшихъ и лошо прѣдъ Твоитѣ очи извършихъ; тѣй че Ти си правъ въ Твоята присжда и чистъ въ Твоя сждъ. Римл. 3:4.

Пс. 118:75. Зная, Господи, че Твоитѣ сждби сж праведни, и по справедливость Ти ме наказа.

Плач. Иер. 1:18. Праведенъ е Господь, защото азъ не бѣхъ покоренъ на словото Му. Чуйте, всички народи, и погледнете моята болка; момитѣ ми и момцитѣ ми отидоха въ плѣнь.

Прославятъ я.

Пс. 7:18. Ще славя Господа по Неговата правда и ще възпѣвамъ името на Господа Всевишни.

Пс. 50:16. Избави ме отъ кръвнина, Боже, Боже на моето спасение, и езикътъ ми ще възхвали Твоята правда.

Пс. 91:16. [Тѣ (насаденитѣ въ дома Господень) и на старостъ сж плодови, сочни и свѣжи,] за да разгласятъ, че е праведенъ Господь, моята скала, и нѣма неправда въ Него.

Пс. 97:1—9. Възпѣйте Господу пѣсень нова, защото Той чудеса извърши. Неговата десница и Неговата света мишца Му доставиха побѣда. Господь яви Своето спасение, прѣдъ очитѣ на народитѣ откри Своята правда. Спомни си Той Своята милостъ (къмъ Иакова) и вѣрността Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ. Възкликавайте Господу, цѣла земйо; тържествувайте, веселете се и пѣйте; пѣйте Господу съ гусли, съ гусли и съ гласъ псаломски; при звука на тръби и рогъ тържествувайте прѣдъ царя Господа. Да шуми морето и онова, що го изпълня, вселенната и които живѣятъ въ нея; да ржкоплѣската рѣкитѣ, да ликуватъ съ тѣхъ планинитѣ прѣдъ лицето на Господа, защото Той иде да сжди земята. Той ще сжди вселенната праведно, и народитѣ — вѣрно.

Пс. 98:3, 4. Да славятъ Твоето велико и страшно име: то е свето! И могъществото царево обича сждъ. Ти утвърди справедливостта; сждъ и правда Ти извърши у Иакова.

Пс. 144:7. Ще разгласятъ паметта на Твоята велика благодостъ и ще възпѣватъ Твоята правда.

Споменуватъ я въ молитвитѣ си.

Пс. 142:11. Заради Твоето име, Господи, оживи ме; заради Твоята правда избави отъ напасть душата ми.

Дан. 9:16. „Господи! по всичката Твоя правда нека се отвърне гнѣвътъ Ти и негодуването Ти отъ Твоя градъ, Иерусалимъ, отъ светата Твоя планина; защото за грѣховетѣ ни и за беззаконията на бацитѣ ни, Иерусалимъ и Твоятъ народъ сж въ поругание у всички, които ни окръжаватъ.“

Да се молимъ Бъгъ да ни упжтва въ нея.

Пс. 5:9. Господи, упжтвай ме въ Твоята правда, заради моитѣ врагове: изравняй Твоя пжтъ прѣдъ мене.

Да ни оживотворява съ нея.

Пс. 118:40. Ето, азъ силно пожелахъ Твоитѣ заповѣди: животвори ме съ Твоята правда.

Да ни избави по нея.

Пс. 30:2. На Тебе, Господи, се уповавамъ, да се не посрамя на вѣки; по Твоята правда избави ме.

Пс. 70:2. Избави ме по Твоята правда и ме освободи; нажлони ухото Си къмъ мене и ме спаси.

Да ни отговаря по нея.

Пс. 142:1. Господи, чуй молитвата ми, послушай молбата ми; по Твоята истина; чуй ме по Твоята правда.

Споредъ нея да ни сѣди.

Пс. 34:24. Сѣди ме по Твоята правда, Господи, Боже мой, та да не тържествуватъ тѣ надъ мене.

Постоянно да ни я явява.

Пс. 35:11. Продължи милостъта Си къмъ тия, които Те познаватъ, и правдата Си къмъ правитѣ по сърдце.

Богъ ни избавя и защищава, за да я познаемъ.

Мих. 6:5. Народе Мой! Спомни си, какво кроеше Валакъ, царь моавски, и какво му отговаряше Валаамъ, синъ Веоровъ, и какво ставаше отъ Ситимъ до Галгалъ,—за да познаешъ праведнитѣ дѣла Господни.

Нечестивцитѣ не се ползуватъ отъ нея.

Пс. 68:28. Притури беззаконие върху беззаконието имъ, и да не влѣзатъ тѣ въ Твоята правда.

Тѣ я отричатъ.

Пс. 93:7...Казватъ: Господь нѣма да види, и Богъ Иакововъ нѣма да узнае.

Иез. 18:29...Домътъ Израилевъ казва: „не е правъ пѣтътъ Господень!“ Моитѣ ли пѣтища сѣ не прави, доме Израилевъ? Не сѣ ли вашитѣ пѣтища не прави? **Иез. 33:17.**

Мал. 2:17. Вие гнѣвите Господа съ думитѣ си и казвате: съ какво Го разгнѣвяваме? Съ това, че казвате: всѣки, който прави зло, добъръ е прѣдъ очитѣ на Господа, и къмъ такива Той благоволи, или: дѣ е Богъ на правосѣдието?

Изяснение.

Пс. 10:7...Господь е праведень,—обича правда; лицето Му гледа праведника.

Пс. 35:7. Твоята правда като планини Божии, и Твоитѣ сѣдби—велика бездна! Човѣци и добитѣци пазишъ Ти, Господи!

Божията радост надъ людетѣ.

Тя е голѣма.

Соф. 3:17. „Господь, Богъ твой, е посрѣдъ тебе: Той е силенъ да те спаси; ще се развесели за тебе съ радостъ, ще бжде милостивъ по любовъта Си, ще тържествува за тебе съ пѣсни“.

Пронлиза: отъ покаянието на людетѣ.

Лук. 15:7. Казвамъ ви, че ...и на небесата повече радостъ ще има за единъ каещи се грѣшникъ, нежели за деветдесетъ и деветъ праведници, които нѣматъ нужда отъ покаяние. **Лук. 15:10.**

Отъ вѣрата имъ.

Евр. 11:5, 6. Чрѣзъ вѣра Енохъ бѣ прѣселень, за да не види смъртъ; и не се намѣри, понеже Богъ го прѣсели. Защото прѣди прѣселянето си той получи свидѣтелство, че е угодилъ Богу. А безъ вѣра не е възможно да се угоди Богу; защото оня,

който дохожда при Бога, трѣбва да вѣрва, че Той сжествува и награждава ония, които Го търсятъ.

Отъ надеждата имъ на милостъта Божия.

Пс. 145:11. Господь благоволи къмъ ония, които Му се боятъ, къмъ ония, които се уповаватъ на Неговата милостъ.

Отъ молитвата имъ къмъ Господа.

Притч. 15:8. На нечестиви жертвата е гнусота прѣдъ Господа, а на праведни молитвата е благоугодна Нему.

Отъ смирението имъ.

Пс. 149:4... Господь благоволи къмъ Своя народъ, прославя смиренитѣ съ спасение.

Отъ непорочността имъ.

1 Парал. 29:17. (Благослови Давидъ Господа и рече:) Зная, Боже мой, че Ти изпитвашъ сърдцето и обичашъ чистосърдечието; азъ отъ чисто сърдце пожертвувахъ всичко това (за да съградимъ домъ на Тебе), и сега виждамъ, че и Твоятъ народъ, който е събранъ тука, съ радостъ Ти жѣртува.

Притч. 11:20. Коварнитѣ по сърдце сж гнусота прѣдъ Господа, а непорочнитѣ въ своя пжть сж ꙗнемо благоугодни.

По причина на тая радостъ (Богъ) ги води въ благополучие.

Втор. 30:9... Ще те благослови Господь, Богъ твой, съ изобилие въ всѣка работа на ржцѣтъ ти, въ плода на уробата ти, въ плода на добитѣка ти, въ плода на земята ти; защото Господь (Богъ твой) ще се радва отново на тебе, като ти прави добро, както се е радвалъ на отцигъ ти.

Дава имъ добро.

Втор. 23:6. Благословенъ ще бждешъ, кога влизашъ, и благословенъ — кога излизашъ.

Иер. 32:41. И ще се радвамъ за тѣхъ, като имъ правя добро, и ще ги насадя крѣпко на тая земя — отъ все сърдце и отъ все душа.

Избавя ги.

2 Царств. 22:20 (Господь ми бѣ опора) и ме изведе на широко мѣсто, избави ме, защото Той благоволи къмъ мене. (Давидъ).

Утѣшава ги.

Ис. 65:19. ..Ще се радвамъ за Иерусалимъ и ще се веселя за Моя народъ; и нѣма вече да се чува въ него гласъ отъ плачь и гласъ отъ писъкъ.

Дава имъ наслѣдие.

Числ. 14:8. Ако Господь е милостивъ къмъ насъ, ще ни въведе въ тая земя и ще ни я даде — тая земя, дѣто тече медъ и млѣко.

Описанието ѝ.

Лук. 15:23, 24... Докарайте и заколете угоеното теле: нека ядемъ и се веселимъ, защото тоя мой синъ мъртъвъ бѣше, и оживѣ, изгубенъ бѣше, и се намѣри. И взеха да се веселятъ.

ПРИМЪРЪ:*Надъ Соломона.*

з Царств. 10:9. (Савската царица каза на царя:) Благословенъ да бжде Господь, Богъ твой, Който е благоволилъ да те постави на Израилевия прѣстолъ! Господь, поради вѣчната Си любовь къмъ Израила, те е поставилъ за царь, за да вършишъ сждъ и правда.

Божията светостъ.**Тя е несравненна.**

Исх. 15:11. Кой е като Тебе, Господи, между боговетъ? Кой е, като Тебе, величественъ съ светостъ, многопочитанъ съ похвали, творецъ на чудеса?

1 Царств. 2:2. (Молъше се Ана и думаше:) Никой не е тъй светъ като Господа; защото нѣма другъ, освѣнъ Тебе; и нѣма твърдиня като нашия Богъ.

Ис. 40:25. Кому прочее ще Ме уподобите и съ кого ще Ме сравните? казва Светиятъ.

И самитъ небеса не сж чисти прѣдъ Бога.

Иов. 15:15. (Отговори Елифазъ и рече:) Ето, Той и на светиитъ Си не довѣрва, и небесата сж нечисти въ Неговитъ очи. **Негозитъ очи ясно видятъ злото.**

Пс. 5:5, 6....Ти си Богъ, Който не обича беззаконие; злиятъ нѣма да се настани при Тебе; нечестивитъ нѣма да прѣбждватъ прѣдъ Твоитъ очи: Ти ненавиждашъ всички, които вършатъ беззаконие.

Авак. 1:13. На чиститъ Твои очи не е свойствено да гледатъ злодѣйство, и да гледашъ на притѣснение Ти не можешъ. Защо гледашъ злодѣйци, и си безмълвенъ, когато нечестивецъ поглъща оногова, който е по-праведенъ отъ него?

Тя е велика.

1 Царств. 6:20....Ветсамискитъ жители рекоха: кой може да стои прѣдъ Господа, прѣдъ Тоя светъ Богъ? и при кого отъ насъ ще отиде Той?

Иов. 25:5. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Ето: дори мѣсечината, и тя не е свѣтла, и звѣздитъ сж нечисти прѣдъ очитъ Му.

Тя се показва въ свойствата Му.

Лев. 11:44, 45....Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ; осветявайте се и бждете свети, защото Азъ (Господь, Богъ вашъ) съмъ светъ; и не осквернявайте душитъ си съ каквото и да е пълзеце по земята животно, защото Азъ съмъ Господь, Който ви изведохъ отъ Египетската земя, за да бжда вашъ Богъ. И тъй, бждете свети, защото Азъ съмъ светъ.

Лев. 19:2. (Рече Господь на Моисея, думайки:) обади на цѣлото общество Израилеви синове и имъ кажи: бждете свети, защото Азъ Господь, Богъ вашъ, съмъ светъ.

Лев. 20:26. Прѣдъ Мене бждете свети, защото Азъ съмъ светъ Господь (Богъ вашъ), и Азъ ви отдѣлихъ отъ народитъ, за да бждете Мои.

Лев. 21:8. (Рече Господь на Моисея:) Имай свещеника за светъ, защото той принася хлѣбъ на (Господа) твоя Богъ: да ти бжде той светъ, защото съмъ светъ Азъ Господь, Който ви освещавамъ.

Иов. 6:10. Това ще ми бжде *все* още утѣха, и азъ щѣхъ да се крѣпя въ моята безмилостна болестъ, понеже не се отрекохъ отъ думитѣ на Светаго.

Пс. 21:4... Ти, Светий, живѣешъ посрѣдъ славословията на Израиля.

Пс. 70:22... Азъ ще славя на псалтирь Тебе, Твоята истина, Боже мой; ще Те възпѣвамъ на гусла, Светийо Израилевъ!

Пс. 88:19. Отъ Господа е нашиятъ щитъ и отъ светия Израилевъ — нашиятъ царь.

Пс. 98:9. Величайте Господа, Бога нашего, и се покланяйте на светата Негова планина, защото светъ е Господь, Богъ нашъ.

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ. — повърнахте се назадъ.

Ис. 5:16... Господь Саваотъ ще се възвеличи въ сждъ, и Богъ Светий ще яви светостъта Си въ правда.

Ис. 5:24... Както огънь поядва слама, и пламъкъ изтрѣбва сѣно, тъй ще изгине коренътъ имъ, и цвѣтътъ имъ ще се разнесе като прахъ; защото тѣ отхвърлиха закона на Господа Саваота и прѣзрѣха словото на Светия Израилевъ.

Ис. 12:6. Весели се и радвай се, жителко Сионова, защото великъ е посрѣдъ тебе Светиятъ Израилевъ.

Ис. 37:23. [Ето словото, което Господь изрече за него (Сенахирима):] Кого ти корѣше и хулѣше? и противъ кого възвиси гласъ и дигна тъй високо очитѣ си? Противъ Светия Израилевъ.

Ис. 41:20. (Ще посадя въ пустинята кедъръ, ситимъ, мирта и маслина; ще насадя въ степитѣ кипарисъ, яворъ и букъ наедно,) за да видятъ и познаятъ, и да разгледатъ и разбератъ, че ржката Господня е направила това, и Светиятъ Израилевъ е сътворилъ това.

Ис. 43:3, 14, 15... Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спасителъ; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея *дадохъ* за тебе Тѣй казва Господь, вашиятъ Изкупителъ, Светиятъ Израилевъ: за васъ проводихъ у Вавилонъ и съкрушихъ всички заворки и хаддейци, които се славѣха съ кораби. Азъ съмъ Господь, вашъ Светия, Творецъ на Израиля, вашъ Царь.

Ис. 45:11. Тѣй казва Господь, Светия на Израиля и неговъ Създателъ: ще Ме питате ли за бждещето на синоветѣ Ми и ще искате ли да Ми се мѣсите въ дѣлото на ржцѣтъ Ми?

Ис. 47:4. Нашиятъ Изкупителъ — името Му е Господь Саваотъ — е Светиятъ Израилевъ.

Ис. 48:17. Тѣй казва Господь, твоятъ Изкупителъ, Светиятъ Израилевъ: Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те учи на полезно, Който те води по она пжть, по който трѣбва да ходишъ.

Ис. 49:7. Тѣй казва Господь, Изкупителътъ на Израиля, Светиятъ неговъ, на прѣзирания отъ всички, на укорявания отъ народа, на Раба на властителитѣ: царе ще Те видятъ — и ще ста-

натъ; князе ще се поклонятъ заради Господа, Който е вѣренъ, заради Светия Израилевъ, Който те е избралъ.

Иер. 50:23. Свикайте противъ Вавилонъ стрѣлци; всички, които опъвате лжкъ, разположете се на станъ около него, за да не се избави никой изъ него, въздайте му споредъ дѣлата му; както той постъпваше, тъй постъпете и съ него, защото тъй се дигна противъ Господа, противъ Светия Израилевъ.

Иез. 39:7. Ще язя светото Си име срѣдъ Моя народъ Израила, и занаятъ не ще оставя да безславятъ светото Ми име,— и ще познаятъ народитѣ, че Азъ съмъ Господь, Светиятъ у Израила.

Ос. 11:9. Нѣма да постъпя споредъ яростта на гнѣва Си, нѣма да изтрѣбя Ефрема, защото Азъ съмъ Бгъ, а не човѣкъ; срѣдъ тебе е Светиятъ; Азъ нѣма да влѣза въ града

Авак. 1:12.... Не си ли Ти отъ-вѣка Господь, Богъ мой, Светий мой? Ние нѣма да умремъ! Ти, Господи, само за сждъ си го (халдейския народъ) допусналъ. Скало моя! За наказание си го Ти назначилъ.

Иоан. 17:11. Не съмъ вече въ свѣта, но тѣ сж въ свѣта, а Азъ ида при Тебе, Отче, Светий! упаци ги въ Твсето име, тѣхъ, които си Ми далъ, за да бждатъ едно, както сме и Ние.

Стко. 6:10. (Видѣхъ подъ жертвеника душитѣ на закланитѣ за слоето Божие и за свидѣтелството, що имаха;) и викаха съ високъ гласъ, думайки: докога, Владико светий и истинний, не ще сждишь и не ще отмъствашъ за нашата кръвъ на ония, които живѣятъ на земята?

Името Му.

Пс. 32:21. За Него се весели сърцето ни, защото на Неговото свето име се уповаваме.

Пс. 110:9. Той прати избавление на Своя народъ; установи на-вѣки Своя завѣтъ. Свето и страшно е Неговото име!

Ис. 57:15.... Тѣй казва Високиятъ и Прѣвъзвишениятъ, вѣчно Живѣещиятъ, — Светий е Неговото име: Азъ живѣя въ *небесната* височина и въ светилището, сждо и съ съкрушенитѣ и смиренитѣ духомъ, за да оживявамъ духа на смиренитѣ и да оживявамъ сърдцата на съкрушенитѣ.

Иез. 36:21, 22....Пожалихъ Азъ Моето свето име, което домтъ Израилевъ обезслави у народитѣ, кждѣто отидоха. Затова кажи на дома Израилевъ: тѣй казва Господь Богъ: не заради васъ ще направя това, дсме Израилевъ, а заради Моето свето име, което вие обезславихте у народитѣ, кждѣто отидохте.

Лук. 1:49. (Рече Мариямъ):....Силниятъ ми стори велико нѣщо, и свето е името Му.

Словото Му.

Пс 11:7. Думитѣ на Господа сж думи чисти, сребро, очи-стено отъ прѣстъ въ горнило, седемъ пжти прѣтопено.

Иер. 23:9. За пророцитѣ. Сърдцето ми се кжса въ мене, всичкитѣ ми кости се тресатъ; азъ съмъ като пиянъ, като човѣкъ, комуто е надвило виното, заради Господа и заради Неговигѣ свети думи.

Заповѣдитъ Му.

Неем. 9:13.... (И каза Ездра:)... Слѣзе Ти (Господи) на Синай планина и говори съ тѣхъ (нашитѣ бѣщи) отъ небето, даде имъ праведенъ сждъ, истински закони, устави и добри заповѣди.

Пс. 18:8, 9. Законътъ на Господа е съвършенъ — укрѣпява душата; откровението Господне е вѣрно — проститѣ прави мждри. Господнигѣ повеления сж праведни — веселятъ сърдцето; Господнята заповѣдь е свѣтла — просвѣтлява очитѣ.

Римл. 7:12.... Законътъ е светъ, и заповѣдта — света, справедлива и добра.

Дѣлата Му.

Пс. 144:17. Праведенъ е Господъ въ всичкитѣ Си пѣтища и благъ въ всичкитѣ Си дѣла.

Царствуването Му.

Пс. 46:9. Богъ се възари надъ народитѣ, Богъ седна на светия Свой прѣстолъ.

Тя е залогъ, че ще се изпълнятъ обѣщанията Му.

Пс. 88:36. Веднажъ се заклехъ въ светостята Си: ще излъжа ли Давида?

Сждбитъ Му.

Амос. 4:2. Кле се Господъ Богъ въ Своята светостъ, че ето, ще дойдатъ върху ви дни, когато ще ви повлѣкатъ съ куки и останалитѣ отъ васъ — съ вждици.

Светинтѣ трѣбва да я иматъ.

1 Петр. 1:15, 16.... По примѣра на призовалия васъ Светия и вие сами бждете свети въ всички постѣпки. Защото писано е: „бждете свети, понеже Азъ съмъ светъ“.

Да я хвалятъ.

Пс. 29:5. Пѣйте Господу, светии Негови, славете паметята на Неговата светиня.

Пс. 96:12. Радвайте се, праведни, въ Господа и славете паметята на светинята Му.

Тя налага благоговѣенъ страхъ.

Пс. 5:8. Азъ..., по Твоята велика милостъ, ще влѣза въ Твоя домъ и ще се поклоня въ светия Твой храмъ съ страхъ прѣдъ Тебе.

Откр. 15:4 (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му, бѣлѣга му, и числото на името му, пѣха пѣсенята на Моисея, Божия рабъ, думайки:) Кой не ще се побои отъ Тебе, Господи, и не ще да прослави Твоето име? Защото само *Ти* си светъ; защото всички народи ще дойдатъ и ще се поклонятъ прѣдъ Тебе; защото Твоитѣ прѣсжди станаха явни.

Свето служение.

Иис. Нав. 24:19. Иисусъ каза на народа: не ще можете служи Господу (Богу), защото Той е светъ Богъ, Богъ ревнителъ; Той нѣма да прѣтърпи беззаконието ви и грѣховетѣ ви.

Пс. 92:5. Бездруго сж вѣрни Твоитѣ откровения. На Твоя домъ, Господи, подобава светостъ прѣзъ дълги дни.

Небесното воинство я прославя.

Ис. 6:3. (Около Него стояха серафими.) И викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господь Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава!

Откр. 4:8... Четиритѣ животни имаха всѣко по шесть крила наоколо си, а извжтрѣ бѣха пълни съ очи, и безъ почивка денемъ и нощемъ възклицаваха: светъ, светъ, светъ е Господь Богъ Вседържителъ, Който е билъ, Който е и Който иде.

Трѣбва да я прославяме.

1 Парал. 16:10. Хвалете се съ Неговото свето име: да се весели сърдцето на ония, които търсятъ Господа.

Пс. 47:2. Великъ е Господь и всехваленъ въ града на нашия Богъ, на светата Негова планина.

Пс. 93:3, 5. Да славятъ Твоето велико и страшно име: то е свето! Прѣвъзнасяйте Господа, Бога нашего, и се покланяйте на подножието Му: то е свето!

Да я не оскърбяваме.

Лев. 22:32. Не безчестете светото Мое име, за да бжда светъ между синоветѣ Израилеви. Азъ съмъ Господь, Който ви освещавамъ.

Иез. 20:39... Вие, доме Израилевъ, — тъй казва Господь Богъ, — идете всѣки при идолитѣ си и имъ служете, щомъ Мене не слушате, но не осквернявайте повече светото Мое име съ вашитѣ дарове и съ вашитѣ идоли.

Наказание за оскърбяването ѝ.

Лев. 20:3... Азъ ще обърна лицето Си противъ оня човѣкъ и ще го изтрѣбя измежду народа му, задѣто е далъ на Молоха отъ дѣцата си, за да оскверни Моето светилище и да обезчести Моето свето име.

Божията сила (=могъщество).**Тя е едно отъ Божинѣ свойства.**

Бит. 17:1. Аврамъ бѣше на деветдесетъ и деветъ години, и Господь се яви на Аврама и му рече: Азъ съмъ Богъ Всемогъщій, ходи прѣдъ Мене и бжди непорочень.

Бит. 35:11. Каза му (на Иакова) още Богъ: Азъ съмъ Богъ Всемогъщій; плоди се и се множи; народъ и много народи ще се народятъ отъ тебе, и царе отъ чрѣслата ти ще произлѣзатъ.

Исх. 6:3. Азъ се явявахъ на Авраама, Исаака и Иакова съ името „Богъ Всемогъщій“; а съ името Си „Господь“ (=Иехова) не съмъ имъ се открилъ.

Втор. 10:17... Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетѣ и Господарь на господаритѣ, Богъ великъ, силенъ и страшенъ, Който не гледа на лице и не взема дарове.

2 Парал. 20:6. (Иосафатъ)... каза: Господи, Боже на отцитѣ ни! Не си ли Ти Богъ на небето? Ти владѣешъ надъ всички царства на народитѣ, и въ Твоя ржка е сила и крѣпость, и никой не може да устои насрѣща Ти!

Неем. 9:32. (И каза Ездра:) И сега, Боже нашъ, Боже великий, силний, страшний, пазещъ завѣтъ и милость! Да не бжде

малко прѣдъ лицето Ти всичкото страдание, що е постигнало насъ, царетѣ ни, князетѣ ни, свещеницитѣ ни, пророцитѣ ни, бащитѣ ни и цѣлия Твой народъ отъ днитѣ на асирийскитѣ царе доднесъ.

Иов. 12 : 13. У Него има мждрость и сила, Негови сж рѣшеніе и разумъ.

Иов. 35 : 5. (Продължи Елиуй и рече:) Ето, Богъ е могъщъ и не прѣзира силния съ крѣпкото Си сърдце.

Пс. 23 : 8. Кой е тоя Царь на славата? — Крѣпкиятъ и силниятъ Господь; силниятъ на война Господь.

Пс. 61 : 12. Единия пжтъ каза Богъ, и два пжти чухъ това, че силата е въ Бога.

Пс. 92 : 1, 4. Господь царува; Той е облѣченъ съ величие, облѣченъ е Господь съ могъщество (и) прѣпасанъ: затова вселенната е утвърдена и нѣма да се поклати...Повече отъ шума на многото води, на силнитѣ морски вълни е силенъ въ висинитѣ Господь.

Пс. 146 : 5. Великъ е Господь нашъ, и велика е силата Му, и разумътъ Му — неизмѣримъ.

Иер. 32 : 18. Ти явявашъ милость на хиляди и за беззаконието на бащитѣ отплащашъ въ нѣдрата на дѣцата имъ слѣдъ тѣхъ: Боже великий, силний, Коуто името е Господь Саваотъ!

Откр. 18 : 8...Въ единъ день ше ѝ се (на великата блудница — Вавилонъ) струпатъ поразитѣ: смъртъ, жалость и гладъ, и ще бжде изгорена въ огънь, защото силенъ е Господь Богъ, Който я сжди.

Откр. 19 : 1...Чухъ високъ гласъ като отъ много народъ на небето, който казваше: алилуиа, спасение и слава, честь и сила на Господа, нашия Богъ.

Богъ се нарича: силенъ.

Бит. 49 : 24. (Повика Иаковъ синоветѣ си и рече: Иосифъ е издѣнка на плодоносно дѣрво; огорчаваха го, и стрѣляха и враждуваха срѣщу него стрѣлци;) но твърдъ остана лжкѣтъ му, и силни сж мишцитѣ на ржцѣтъ му, чрѣзъ ржцѣтъ на силния Богъ Иакововъ, на Пастиря и твърдинята Израилева.

2 Царств. 22 : 33. Богъ ме прѣпасва съ сила, приготвя ми вѣренъ пжтъ.

Пс. 131 : 2, 5. (Спомни си, Господи, Давида и всичката му тжга:) какъ той се е клелъ Господу, давалъ оброкъ на Силния Иакововъ: („нѣма да влѣза подъ шатрата на дома си, нѣма да легна на леглото си;) доклѣ не намѣря мѣсто за Господа, жилище за Силния Иакововъ“.

Ис. 1 : 24...Говори Господь, Господь Саваотъ, Силниятъ Израилевъ: о, ще си оттуша надъ противницитѣ Си и ще отмѣстя на враговетѣ Си!

Ис. 10 : 21. Остатъкътъ ще се обърне; остатъкътъ на Иакова ще се обърне къмъ Бога силни.

Ис. 49 : 25. (Да! тѣй казва Господь:)...ще нахраня твоитѣ при тѣснители съ собствената имъ плътъ, и тѣ ще бждатъ упоени отъ своята кръвь като отъ ново вино; и всѣка плътъ ще узнае, че Азъ съмъ Господь, твой Спаситель и твой Изкупитель, Силниятъ Иакововъ.

Ис. 60 : 16. Ти ще се насищашъ съ млѣкото на народитѣ, и

ще сучишъ отъ царски гръди, и ще узнаешъ, че Азъ, Господь, съмъ твой Спасителъ и твой Изкупителъ, Силниятъ Иакововъ.

Всемогъщъ.

Бит. 48:3...Рече Иаковъ на Иосифа: Всемогъщия Богъ ми се яви въ Лузъ, въ Ханаанската земя, благослови ме (и ми рече: ето, Азъ ще те разплодя, ще те умножа и ще произведа отъ тебе много народи.)

Бит. 49:25. (Повика Иаковъ синоветъ си и рече: Иосифъ е издънка на плодоносно дърво; стрѣляха и враждуваха срѣщу него стрѣлци; но твърдъ остана лжкътъ му, чрѣзъ ржцѣтъ) на бащиния ти Богъ, *Който* и да ти помогне, и на Всемогъщия, *Който* и да те благослови отгорѣ съ небесни благословии, съ благословиитъ на лежешата долу бездна, съ благословиитъ на гърдитъ и на утробата

Числ. 24:4. (Валаамъ, синъ Веоровъ, говѡри, говѡри мжжъ съ отворени очи,) говѡри оня, който чува думитъ Божи, който съзира вивънието на Всемогъщия; пада, но очитъ му сж отворени.

Пс. 67:15. Когато Всемогъщиятъ разпръсна царетъ въ тая земя, тя се бѣлна като снѣгътъ на Селмонъ.

Пс. 90:1. Който живѣе подъ покрива на Всевишния, *той* обитава подъ сѣнката на Всемогъщия.

Иез. 1:24...Кога тѣ (животнитъ) ходѣха, чувахъ шумъ отъ крилата имъ, като че шумъ отъ много води, като че гласъ на Всемогъщия, силенъ шумъ, като че шумъ на воененъ станъ; а кога се спираха, спущаха крилата си.

Вседържителъ.

Иов. 21:20. Нека очитъ му (на нечестивия) видятъ злочестината му, и нека самъ пие отъ гнѣва Вседържителевъ.

Иов. 22:25, 26. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Вседържителтъ ще бжде за тебе твое злато и блѣскаво сребро; защото тогава ще се радвашъ за Вседържителя и ще подигнешъ лице къмъ Бога.

Иов. 32:8. (Отговори Елиуй и каза:)...Има духъ у човѣка, и дихането на Вседържителя го вразумява.

Иов. 33:4 (Слушай, Иове, всичкитъ ми думи.) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

2 Кор. 6:18. „...Ще ви бжда Отецъ. а вие ще бждете Мои синове и дъщери“, казва Господь Вседържителъ.

Откр. 4:8...Четиритъ животни имаха всѣко по шесть крила наоколо си, а извжтрѣ бѣха пълни съ очи, и безъ почивка денемъ и нощемъ възклицаваха: светъ, светъ. светъ е Господь Богъ Вседържителъ, Който е билъ, Който е и Който иде.

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му, бѣлѣга му и числото на името му, държаха гусли Божи) И пѣха пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки: велики и чудни сж Твоитъ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитъ пжтища, Царю на светиитъ!

Откр. 16:14. (Видѣхъ да излизатъ отъ устата на змея и отъ устата на звѣра и отъ устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби;) *това* сж бѣсовски духове, които вършатъ

личби; тѣ отиватъ къмъ царетѣ на земята и на цѣлата вселенна, за да ги събератъ за война въ онзи великъ день на Бога Вседържителя.

Откр. 19:15. Отъ устата Му (на Оня — Слово Божие — , Който яздѣше на бѣлъ конь) излизаше остъръ мечъ, за да поразява съ него народитѣ; Той ще ги пасе съ желѣзенъ жезълъ и ще тѣпче винения линъ на яростта и гнѣва на Бога Вседържителя.

Откр. 21:22. Храмъ...не видѣхъ въ него (града), понеже Господь Богъ Вседържителя и Агнецътъ сж неговъ храмъ.

Божията сила се явява: чрѣвъ гласа Му.

Иов. 37:5. (Продължи Елиуй и рече:) Чудно гърми Богъ съ гласа Си, върши велики дѣла, за насъ непостижими.

Пс. 28:3—5. Гласътъ Господень *се носи* надъ водитѣ; Богъ на славата, Господь загърмѣ надъ голѣмитъ води. Гласътъ Господень е силенъ, гласътъ Господень е величественъ. Гласътъ Господень поваля кедрѣ; Господь събаря кедрѣ ливански.

Пс. 45:7. Разфучаха се народитѣ; дигнаха се царствата: (Всевишниятъ) даде Своя гласъ, и земята се разтопи.

Пс. 67:34. (Земни царства! пѣйте Богу, възпѣвайте Господа,) Който отъ-вѣка шестува по небесата на небесата. Ето, Той издава гласа Си, силния Си гласъ.

Чрѣвъ прѣста Му.

Изх. 8:19. (Помжчиха се и вълхвитѣ да произведатъ мушици съ магитѣ си, ала не можахъ.) Тогавъ вълхвитѣ рекоха на фараона: това е прѣстъ Божий. Но фараоновото сърдце се ожесточи, и той ги не послуша, както и бѣ казалъ Господь.

Пс. 8:4. Кога гледамъ Твоитѣ небеса — дѣло на Твоитѣ прѣсти, мѣсечината и звѣздитѣ, които си поставилъ, *казвамъ си:* (що е човѣкъ, та го помнишь, и синъ човѣчески, та го спождашь?)

Чрѣвъ ржката Му.

Изх. 6:6. (Рече Господь Моисею:)...Кажѣ на синоветѣ Израилеви: Азъ съмъ Господь, и ще ви изведе изподъ египетския гнетъ, ще ви изтрѣгна отъ египетската робия и ще ви спася съ прострѣна ржка и съ велики сждби.

Изх. 9:3. (Рече Господь на Моисея: иди при фараона и му кажи:) ето, ржката Господня ще бжде върху твоя добитѣкъ, който е на полето: върху коне, върху осли, върху камили, върху волове и овци — страшенъ моръ ще настане.

Изх. 9:15. (Рече Господь на Моисея: утрѣ се яви прѣдъ фараона и му кажи:)...простра ли ржка, ще поразя тебе и твоя народъ съ моръ, и ти ще бждешъ изтрѣбенъ отъ земята.

Втор. 4:34....Опитвалъ ли се е *нѣкой* богъ да отиде и си вземе народъ изсрѣдъ *другъ* народъ чрѣвъ поразѣ, личби и чудеса, чрѣвъ война, и съ яка ржка, съ висока мишца и съ голѣми ужасѣ, както направи за васъ Господь, Богъ вашъ, въ Египетъ прѣдъ твоитѣ очи?

Втор. 26:8....Господь ни изведе изъ Египетъ (Самъ съ великата Си сила и) съ силна ржка и съ прострѣна мишца, съ голѣмъ ужасъ, съ личби и чудеса.

Иис. Нав. 4:24. (Господь, Богъ нашъ, изсуши водитѣ на Иорданъ за васъ, доклѣ го прѣминахте,) за да познаятъ всички народи по земята, ча ржката Господня е силна, и да се боите отъ Господа, вашия Богъ, прѣзъ всички дни.

2 Парал. 6:32. (Застана *Соломонъ* при жертвеника Господень и каза: Господи, Боже Израилевъ!) Дори и другородецъ, който не е отъ Твоя народъ Израиль, кога дойде отъ далечна земя заради Твоето велико име, Твоята мощна ржка и Твоята прострѣнна мишца, — дойде и се помоли въ тоя храмъ, (чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, и стори всичко, за каквото другородецътъ Те призове.)

Иов. 12:9. (Попитай добитѣка, и ще те научи; *попитай* небесната птица, и ще ти яви; или поговори съ земята, и ще те поучи, ще ти кажатъ и морскитѣ риби.) Кой въ всичко това не ще узнае, че ржката на Господа е сътворила това?

Пс. 117:16. Десницата Господня е висока, десницата Господня твори сила!

Ис. 48:13. Моята ржка основà земята, и Моята десница разпротрѣ небесата; ще ги призова, — и тѣ ще застанатъ наедно.

Ис. 50:2. Защо, когато дохождахъ, никого нѣмаше, и когато викахъ, никой не отговаряше? Нима ржката Ми се е скратила, та не може да избавя, или нѣмамъ сила да спасявамъ? Ето, съ заплахата Си море прѣсушавамъ, прѣвръщамъ рѣки въ пустиня; рибитѣ въ тѣхъ гниятъ отъ липса на вода и умиратъ отъ жажда.

Иер. 16:21....Ето, Азъ ще имъ покажа сега, ще имъ покажа Своята ржка, и Своята мощъ, и ще узнаятъ, че името Ми е Господь.

Иез. 20:33. Живъ съмъ Азъ, казва Господь Богъ; съ силна ржка и прострѣнна мишца, изливайки ярость, ще господарувамъ надъ васъ.

1 Петр. 5:6....Смирете се подъ крѣпката ржка Божия, за да ви въздигне, кога дойде врѣме.

Чрѣзъ мишцата Му.

Втор. 5:15....Помни, че (ти) бѣше робъ въ Египетската земя, но Господь, Богъ твой, те изведе оттамъ съ твърда ржка и висока мишца, затова и ти заповѣда Господь, Богъ твой, да та чишъ сѣботния день (и свето да го пазишъ).

Иов. 40:4. (Отговори Господь на Иова изъ бурята и рече:) Такъва ли е твоята мишца, както на Бога? И можешъ ли като Него да загърмишъ съ гласъ?

Ис. 30:30....Ще загърми Господь съ величествения Си гласъ и ще яви замаха на Своята мишца въ силенъ гнѣвъ и въ пламъкъ на всепоядашъ огънь, въ буря, въ наводнение и въ градушка отъ камъни.

Ис. 51:5, 9. Моята правда е близка; Моето спасение изгрѣва, и Моята мишца ще сѣди народитѣ; островитѣ ще се уповаватъ на Мене и ще се надѣватъ на мишцата Ми. Дигни се, дигни, облѣчи се въ сила, мишце Господня! Дигни се, както въ древни дни, въ отдавнашни родове! Не съкруши ли ти Раава, не порази ли крокодила?

Ис. 52:10. Възпретна Господь светата Си мишца прѣдъ.

очитъ на всички народи, — и всички краища земни ще видятъ спасението на нашия Богъ.

Ис. 62:8. Господь се закле въ десницата Си и въ яката Си мишца: нѣма вече да дамъ твоего жито за храна на враговетъ ти, и синове на чужденци нѣма да пиятъ виното ти, за което си се трудилъ.

Иер. 27:5. Азъ сътворихъ земята, човѣка и животнитъ, които сж по земното лице, съ великата Си мощь и съ пространната Си мишца, и я прѣдадохъ, комуто Ми бѣ благоугодно.

Лук. 1:51. (Рече Маріямаъ:) Той показа сила съ мишцата Си; разпръсна ония, които се гордѣятъ съ мислитъ на сърдцето си.

Тя е: голѣма.

Пс. 65:3. Кажете Богу: колко си страшенъ въ дѣлата Си! Поради голѣмината на Твоята сила, ще Ти се покорятъ Твоитъ врагове.

Пс. 78:11. Да дойде прѣдъ Твоего лице стенанието на затворника; съ силата на Твоята мишца запази обрѣченитъ на смъртъ.

Пс. 88:14. Крѣпка е Твоята мишца, силна ржката Ти, висока десницата Ти!

Пс. 135:12. (Славете Оногова, Който изведе Израиля изсрѣдъ Египетъ,) съ крѣпка ржка и прострѣна мишца, защото е вѣчна милостъта Му.

Ис. 40:26. Подигнете очитъ си къмъ висинитъ *небесни* и погледайте, кой ги е сътворилъ? Кой изчисля броя на воинството имъ? Той всички тѣхъ ги нарича по име: поради голѣмото могъщество и велика сила у Него нищо не липсва.

Иер. 32:17. (Азъ се помолихъ Господу:) „о, Господи Боже! Ти сътвори небето и земята съ Твоята голѣма сила и прострѣна мишца; за Тебе нѣма нищо невъзможно“.

Наум. 1:3. Господь е дълготърпѣливъ и великъ по сила и не оставя безъ наказание; въ вихрь и буря ходи Господь, облакътъ е прахъ отъ нозѣтъ Му.

Славна.

Изх. 15:6. (Тогавя Моисей и Израилевитъ синове изпѣха на Господа тая пѣсень, думайки:) Твоята десница, Господи, се прослави съ сила; Твоята десница, Господи, съкруши неприятеля.

Ис. 63:12. Който води Моисея за десна ржка съ величествената Си мишца, раздѣли прѣдъ тѣхъ водитъ, за да си създаде вѣчно име.

Мощна.

Иов. 9:4. Той е мждъръ по сърдце и мощенъ по сила; кой е възставалъ противъ Него и е оставалъ на покой?

Вѣчна.

Ис. 26:4. Уповавайте се Господу на-вѣки, защото Господь Богъ е вѣчна твърдиня.

Дан. 4:31. Слѣдъ свършване на ония дни азъ, Навуходносоръ, дигнахъ очи къмъ небето, и разумтъ ми се възвърна въ мене; и благословихъ Всевишния, възхвалихъ и прославихъ вѣчно Живѣещия, Чието владичество е владичество вѣчно, и Чието царство е изъ рода въ родъ.

Римл. 1:20... Онова, що е невидимо у Него, *сирѣчь*, вѣчната Му сила и Божеството се вижда *още* отъ създание-мира чрѣзь разглеждане творенията; тъй че тѣ (човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда) сж неизвиняеми.

Върховна.

Изз. 9:12. Ще вземе, и кой ще Му забрани? Кой ще Му каже: какво вършишъ?

Иов. 34:29. (Продължи Елиуй и рече:) Дадѣ ли Той тишина, кой може я смути? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ.

Римл 9:21. (Издѣлието нимѧ ще каже на майстора си: защо си ме тъй направилъ?) Или грънчарьтъ не е властенъ надъ глината, та отъ едно и сжщо мѣсиво да направи единъ сждъ за почетна *уплѣтѣба*, а другъ — за долна?

Дѣйствуваща.

Иов. 11:10. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Ако Той мине и заключи нѣкого въ окови и го извади на сждъ, то кой ще Го отклони?

Иов. 42:2. (Отговори Иовъ на Господа и рече:) зная, че Ти всичко можешъ, и че намѣрението Ти не може да бжде спрѣно.

Ис. 14:27... Господь Саваотъ е рѣшилъ, — и кой може да отмѣни това? Ржката Му е прострѣна, — и кой ще я отвърне?

Ис. 43:13. Отъ *начало* на днитѣ Азъ съмъ сжщиятъ, и никой не ще избави отъ ржката Ми; Азъ ще направя, и кой ще отмѣни това?

Еф. 3:7... Станахъ служителъ (на благовѣстието) споредъ дара на благодатъта Божия, дадена ми по дѣйствие на Неговата сила. *Непрѣодолима.*

Втор. 32:39. Вижте сега, (вижте,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ рая и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

Дан. 4:32... Всички живѣещи на земята нищо не значатъ; Той дѣйствува по Свое щение както въ небесното воинство, тъй и между живѣещитѣ на земята, и нѣма никой, който би могълъ да се противи на ржката Му и да Му каже: какво стори Ти? (Навуходоносоръ). *Несравненна.*

Исх. 9:14. (Рече Господь на Моисея: утрѣ се яви прѣдъ фараона и му кажи:)...тоя пжтъ Азъ ще направя всички Мои порѣзи въ сърдцето ти, и върху твоитѣ служители, и върху твоя народъ, за да познаешъ, че нѣма подобенъ на Мене въ цѣлата земя.

Исх. 15:11, 12. Кой е като Тебе, Господи, между боговетѣ? Кой е, като Тебе, величественъ съ светостъ, многопочитанъ съ похвали, творецъ на чудеса? Ти прострѣ десницата Си: земята ги погълна.

Втор. 3:24. Владико Господи, Ти почна да показвашъ на твоя рабъ величието Си (и силата Си) и крѣпката Си ржка (и високата мишца); та има ли нѣкой богъ на небето, или на земята, който би могълъ да прави такива дѣла, като Твоитѣ, и съ такава мощъ, като Твоята?

2 Царств. 22:32. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза:).. кой е Богъ, освѣнъ Господа, и кой е защита, освѣнъ нашия Богъ?

Пс. 88:6—8....Небесата ще прославятъ, Господи, Твоитѣ чудни дѣла и Твоята истина въ събранията на светиитѣ. Защото, кой на небесата ще се сравни съ Господа? кой между синоветѣ Божии ще се уподоби на Господа? Страшенъ е Богъ въ великия съборъ на светиитѣ, страшенъ е Той за всички, които Го окръжаватъ.

Иер. 10:6. Нѣма Тебѣ подобенъ, Господи! Ти си великъ, и името Ти е велико чрѣзъ Твоята мощь.

Неизслѣдима.

Иов. 5:9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: азъ бихъ се обърналъ къмъ Бога и бихъ прѣдалъ дѣлото си Богу,) Който твори дѣла велики и неизслѣдими, чудни, безъ брой. **Иов. 9:10.** *Непостижима.*

Иов. 26:14....Кой може разумѣ грѣма на Неговата мощь?

Екл. 3:11. Всичко Той е направилъ да бжде хубаво въ свое врѣме, и вложилъ вѣчността въ сърдцето имъ, макаръ човѣкъ да не постига отъ начало до край дѣлата, които Богъ върши.

Страшна.

Изх. 14:31. Израилтянитѣ видѣха великата ржка, която Господь показа надъ египтяни; народътъ се уплаши отъ Господа и повѣрва на Господа и на Неговия служителъ Моисея.

За нея всичко е възможно.

Пс. 113:11. Нашиятъ Богъ е на небесата (и на земята); върши всичко, що иска.

Мат. 3:9. (Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садудеи, рече имъ:)...не помисляйте да думате въ себе си: нашъ отецъ е Авраамъ; защото, казвамъ ви, Богъ може отъ тия камъни да въздигне чеда Аврааму.

Мат. 19:25. (Иисусъ рече на ученицитѣ Си: по-лесно е камила да мине прѣзъ иглени уши, нежели богатъ да влѣзе въ царството Божие. Като чува това, ученицитѣ Му твърдѣ много се чудѣха и думаха: кой тогава може да се спаси?) А Иисусъ, като погледна, рече имъ: за човѣцитѣ това е невъзможно, ала за Бога всичко е възможно. **Марк. 10:27; Лук. 18:27.**

За нея нищо нѣма невъзможно.

Бит. 18:14. (Рече Господь на Авраама:) Има ли нѣщо мжно за Господа? Въ уреченото врѣме до година Азъ ще бжда у тебе, и Сарра (ще има) синъ.

Иер. 32:27. (Биде слово Господне къмъ Иеремиа:) ето, Азъ съмъ Господь, Богъ на всѣка плътъ; има ли нѣщо невъзможно за Мене?

Лук. 1:37. [Ангелътъ ѝ (на Мариямъ) отговори и рече:]...у Бога нѣма да остане безсилна ни една дума.

Богъ посрамя силнитѣ чрѣзъ немощнитѣ.

Пс. 8:3. Изъ устата на младенци и кърмачета Ти си стѣкмилъ похвала, за да засрамишъ Твоитѣ врагове, та да направишъ да млькне врагъ и мъстителъ. **Мат. 21:16.**

1 Кор. 1:25—29....Онова, що е безумно у Бога, е по-мъдро отъ човѣцитѣ, и онова, що е немошно у Бога, е по-силно отъ човѣцитѣ. Гледайте, братя, какви сте вие, призванитѣ: не мно-

зина сте мждри по плътъ, не мнозина силни, не мнозина благородни; ала Богъ избра онова, що е безумно на тоя свѣтъ, за да посрами мждритѣ; Богъ избра онова, що е слабо на тоя свѣтъ, за да посрами силнитѣ; Богъ избра онова, що е отъ доленъ родъ на тоя свѣтъ и е унижено и това, що е нищо, за да съсипе онова, що е нѣщо,—та никоя плътъ да се не похвали прѣдъ Бога.

Въ бой тя спасява съ малцина, както мнозина.

1 Царств. 14:6...Рече ꙗ;Ионатанъ на своя слуга оржено-сець: дойди да прѣвинемъ къмъ стражата на тия необрѣзани; може би, Господъ ще ни помогне, понеже за Господа не е мжно да спаси чрѣзъ мнозина, или малцина.

2 Парал. 14:11. Викна Аса къмъ Господа, своя Богъ, и рече: Господи, нали е въ Твоя сила да помагашъ на силни и слаби? Тогава помогни намъ, Господи, Боже нашъ, защото ние на Тебе се уповаваме и въ Твое име излѣзохме противъ това множество (етиопци). Господи, Ти си нашъ Богъ: да не бжде човѣкъ по-силенъ отъ Тебе.

Тя може да погубва душата и тѣлото.

Мат. 10:28...Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената. Лук. 12:5.

Иак. 4:12. Единъ е Законодателятъ и Сждията, Който може да спаси и погуби: а ти кой си, който сждишъ другиго?

Тя е источникътъ на всичката сила.

1 Парал. 29:12. Отъ Тебе е и богатство и слава; Ти владичествувашъ надъ всичко, въ Твоя ржка е и сила и крѣпость, и въ Твоя властъ е да въздигнешъ и укрѣпишъ всичко.

2 Парал. 25:8. [Дойде при него (Амасия) човѣкъ Божий и каза: царю, нека не ходи съ тебе израилска войска,] а иди самичкъ, върши работа, подвизавай се храбро въ войната. Иначе, ще те хвърли Богъ прѣдъ врага, защото у Бога има сила да подкрѣпи и да събори.

Пс. 17:33. Богъ ме прѣпасва съ сила и ми приготвя вѣренъ пжтъ.

Пс. 67:35. Страшенъ си Ти, Боже, въ Твоето светилище. Богъ Израилевъ—Той дава сила и крѣпость на (Своя) народъ. Благословенъ Богъ!

Ис. 40:29. Той дава сила на уморения и дарува якость на изнемощѣлия.

Иер. 16:19. Господи! сило моя, крѣпость моя и прибѣжище мое въ скърбенъ день! При Тебе ще дойдатъ народитѣ отъ земнитѣ краища и ще кажатъ: само лъжа наслѣдиха нашитѣ бащи, суета и това, отъ което нѣма никаква полза.

Кой знае Божията сила?

Пс 89:11. Кой знае силата на Твоя гнѣвъ, и споредъ страха прѣдъ Тебе — Твоята ярость?

Вижда се: въ създанието.

Иов. 38:4—11. (Господъ отговори на Иова изъ бурята и рече:) дѣ бѣше ти, когато полагахъ основитѣ на земята? — кажи, ако

знаешъ. Кой ѝ опрѣдѣли мѣрката, ако знаешъ? Или кой е опъвалъ по нея вжжето? На какво сж закрѣпени основитѣ ѝ, или кой положи краегълния ѝ камъкъ, при общото ликуване на утренитѣ звѣзди, когато всички Божии синове възклицаваха отъ радостъ? Кой затвори морето съ врата, когато се то изтръгна, та излѣзе като изъ утроба, когато облацитѣ направихъ негово облѣкло и мъглата—негови пелени, и му утвърдихъ Моя наредба и поставихъ ключалки и врата, и казахъ: дотука ще дойдешъ и нѣма да прѣминувашъ, и тука е границата на гордитѣ твои вълни?

Пс. 101:25. Въ начало Ти (Господи) си основалъ земята, и небесата сж дѣло на Твоитѣ рѣцѣ.

Пс. 103:1—24. Благославяй, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно великъ; съ слава и величие си облѣченъ; Ти се обличашъ съ свѣтлина като съ дреха, простирашъ небесата като шатра; Ти градишъ надъ водитѣ Твоитѣ горни чертози, правишъ облацитѣ Своя колесница, шестуваашъ върху вѣтрени крилѣ. Ти правишъ вѣтроветѣ Свои Ангели, огненитѣ пламъци—Свои служители. Ти си поставилъ земята на твърди основи: тя нѣма да се поклати на-вѣки. Покрилъ си я съ бездна като съ дреха; води стоятъ на планинитѣ. Отъ Твоята заплаха тѣ бѣгатъ, отъ гласа на Твоя гръмъ бърже отминаватъ; възлизатъ по планини, слизатъ въ долини, на мѣсто, което си имъ опрѣдѣлилъ. Ти си турилъ прѣдѣлъ, който нѣма да прѣминатъ, и нѣма да се върнатъ да покриятъ земята. Ти прати извори въ долинитѣ: между планини текатъ (води), поятъ всички полски звѣрове; дивитѣ осли утоляватъ жаждата си. При тѣхъ обитаватъ птици небесни, изсрѣдъ клонитѣ издаватъ гласъ. Ти поишъ планинитѣ отъ Своитѣ височини, съ плодоветѣ на Твоитѣ дѣла се насища земята. Ти пръвишъ да расте трѣва за добитѣка и злакъ за полза на човѣка, за да произведешъ изъ земята храна и вино, което весели сърдцето на човѣка, и дървено масло, отъ което блѣщи лицето му, и хлѣбъ, който укрѣпява сърдцето на човѣка. Насищатъ се дърветата Господни, кедритѣ ливански, които Той насади; по тѣхъ птици си правятъ гнѣзда, елитѣ сж жилище на щъркелитѣ, високитѣ планини—на сърнитѣ, каменнитѣ скали—убѣжище на зайцитѣ. Той направи луната да *опрѣдѣля* врѣмената, слънцето знае своя заникъ. Ти простирашъ тъмата, и става нощъ: прѣзъ нея ходятъ всички горски звѣрове; лъвоветѣ рикатъ за плячка и искатъ отъ Бога храна за себе си. Изгрѣва слънцето, (и) тѣ се събиратъ и лѣгатъ въ своитѣ леговища; човѣкъ отива по дѣлата си и по своя работа до вечерята. Колко сж многобройни дѣлата Ти, Господи! Всичко си направилъ прѣмъдро; земята е пълна съ Твои произведения.

Иер. 10:12. Той сътвори земята съ силата Си, утвърди вселенната съ мъдростѣта Си и съ разума Си разпрострѣ небесата. *Въ утвърждението и управлението на всичко.*

Иов. 25:12. Съ силата Си вълнува морето и съ разума Си поразява дързостѣта му

Иов. 37:2—23. (Продължи Елиуй и рече:) Слушайте, слушайте гласа Му и грѣма, който излиза изъ устата Му. Подъ цѣ

лото небе се *прониса* гърмежътъ Му, и свѣтканицата Му — до краищата на земята. Слѣдъ Него гърми гласъ; гърми Той съ гласа на Своето величие и го не възпира, кога гласътъ Му бжде чутъ. Чудно гърми Богъ съ гласа Си, върши велики дѣла, за насть непостижими. Защото Той казва на снѣга: падай на земята; сждо ситниятъ дъждъ и едриятъ дъждъ сж въ Негова власть. Той слага печатъ върху ржката на всѣки човѣкъ, за да знаятъ всички човѣци дѣлото Му. Тогава звѣрътъ отива въ убѣжище и си остава въ леговището. Отъ югъ иде буря, отъ сѣверъ — студъ. Отъ духването Божие става ледъ, и водната повърхность се свива. Сждо съ влага Той напълня чернитѣ облаци, и облацитъ сипятъ свѣтлината Му, и тѣ трѣгватъ споредъ намѣренията Му, за да изпълнятъ, което имъ заповѣдва, по лицето на обитаваната земя. Той имъ заповѣдва да отидатъ или за наказание, или въ благоволение, или за помилване. Вслушай се въ това, Иове; стой и разумѣвай чуднитѣ Божии дѣла. Знаешъ ли, какъ Богъ разполага съ тѣхъ и заповѣдва на свѣтлината да блѣщи изъ Неговия облакъ? Разумѣвашъ ли равновѣсието на облацитъ, чудното дѣло на най-Свършения въ знанието? Какъ се стопля дрехата ти, когато Той успокоява земята отъ югъ? Ти ли съ Него разпъна небесата, яки като излѣно огледало? Научи ни, какво да Му кажемъ. Въ тоя мракъ ние не можемъ нищо да съобразимъ. Ще Му бжде ли обадено, какво говоря Азъ? Казалъ ли е нѣкой, че Нему се съобщава, каквото е говорено? Сега се не вижда блѣскава свѣтлина въ облацитъ, но ще полъхне вѣтъръ и ще ги разчисти. Хубавото врѣме дохожда отъ сѣверъ, и около Бога е страшно великолѣпие. Вседържителъ е! Ние Го не постигаме. Великъ е по сила, по сждъ и по пълнота на правосждието. Той *никого* не угнетява.

Иов. 38:12—32. (Господь отговори на Иова изъ бурята и рече:) Давалъ ли си ти нѣкога прѣзъ живота си заповѣдъ на утринята и посочвалъ ли си на зората мѣстото ѝ, за да обгърне тя краищата на земята и да изтърси отъ нея нечестивцитѣ, за да се измѣни *земята* като глина подъ печатъ и да стане като разноцвѣтно облѣкло, да се отнеме отъ нечестивцитѣ свѣтлината имъ и да се съкруши дръзката имъ ржка? Слизалъ ли си въ дълбочината морска и влизалъ ли си да изслѣдвашъ бездната? Отваряли ли сж се за тебе вратата на смъртъта, и видѣлъ ли си ти вратата на смъртната сѣнка? Изгледалъ ли си ширината на земята? Разправи, ако знаешъ всичко това. Дѣ е пжтътъ къмъ жилището на свѣтлината, и дѣ е мѣстото на тъмата? Ти трѣбва да си стигалъ до границитѣ ѝ и знаешъ пжтекиятъ къмъ дома ѝ. Ти знаешъ това, защото тогава си билъ вече роденъ, и броятъ на днитѣ ти е твърдѣ голѣмъ. Взизалъ ли си ти въ пазилицата на снѣга и видѣлъ ли си съкровищата на градушката, които Азъ пазя за смутно врѣме, за день на битка и война? По кой пжтъ се разлива свѣтлината и се разнася източниятъ вѣтъръ по земята? Кой отваря потоцитѣ за изливане на водата и пжтъ за грѣмоносни свѣтканицы, за да вали дъждъ върху безлюдната земя върху пустинята, дѣто нѣма човѣкъ, за да насища пустинята и степята и да възбужда злачнитѣ зародиши да изникватъ? Дѣж-

дътъ има ли баща? Или кой ражда капкитѣ на росата? Изъ чия утроба излиза ледътъ, и небесния скръбжъ, — кой го ражда? Водитѣ като камъкъ се затвърдяватъ, и повърхността на бездната замръзва. Можешъ ли върза възела на Хима и да развържешъ връзкитѣ на Кесиль? Можешъ ли да извеждашъ съзвѣздията на врѣмето имъ и да водишъ Асъ съ дѣцата ѝ?

Пс. 64:7—14. (Чуй ни, Боже, Спасителю нашъ,) Който си поставилъ планинитѣ съ силата Си и си съ мощъ прѣпасанъ, Който укротявашъ шума на моретата, шума на вълнитѣ имъ и вълненията на народитѣ! И ще се уплашатъ отъ Твоитѣ личби живещитѣ по краищата на земята. Ти ще подбудишъ утро и вечеръ Тебе да хвалятъ. Ти посѣщавашъ земята, утолявашъ жаждата ѝ и обилно я обогатявашъ: потокътъ Божий е пълень съ вода; Ти приготвяшъ хранитѣ, понеже тъй си я устроилъ; напоявашъ браздитѣ ѝ, уравнивашъ буцитѣ ѝ, умекчавашъ я съ дъждовни капки, благославяшъ нейнитѣ израсляци; увѣнчавашъ годината на Твоята благодать, и Твоитѣ пжтеки изпускатъ тлъстина, изпускатъ върху пустиннитѣ пасбища, и хълмоветѣ се опасватъ съ радостъ; ливадитѣ се покриватъ съ стада, и долинитѣ се кичатъ съ храни, възклициватъ и пѣятъ.

Пс. 65:7. Съ Своята мощъ Той владѣе вѣчно; Неговитѣ очи гледатъ надъ народитѣ, да се не прѣвъзнасятъ бунтовнитѣ.

Пс. 83:10—13. Ти владѣешъ надъ яростното море: кога се подигатъ вълнитѣ му, Ти ги укротявашъ. Ти повали Раава като поразень; съ Твоята крѣпка мишца разпрѣсна враговетѣ Си. Твои сж небесата и Твоя е земята; вселенната и онова, що я пълни, Ти си основалъ. Сѣверъ и югъ Ти си създалъ; Таворъ и Ермонъ за Твоето име се радватъ.

Въ Христовитѣ чудеса

Лук. 5:17. Единъ день, когато Той поучаваше, и седѣха тамъ фарисеи и законоучители, надшли отъ всички села на Галилея и Иудея, и отъ Иерусалимъ, и Той имаше сила Господня да ги изцѣрява, — (ето, нѣкои донесоха на постелка единъ човѣкъ, който бѣ разслабень, качиха се наврѣхъ кжщата и прѣзь покрива го спуснаха съ постелката насрѣдъ прѣдъ Исуса).

Лук. 11:20. Ако...Азъ съ прѣста Божий изгонвамъ бѣсоветѣ, то значи, дошло е до васъ царството Божие.

Иоан. 14:10. (Иисусъ каза на Филипа:) Не вѣрвашъ ли, че Азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ Мене? Думитѣ, които Азъ ви говоря, отъ Себе Си не ги говоря; а Отецъ, Който прѣбждва въ Мене, Той върши дѣлата.

Дѣян. 2:22. Мжже израилтяни! Изслушайте тия думи: Исуса Назорея, Мжжъ, засвидѣтелствуванъ прѣдъ васъ отъ Бога съ сили, чудеса и личби, що ги Богъ стори чрѣзь Него между васъ, както и сами знаете, (Него *вие* убихте.) (Петъръ).

Дѣян. 10:38. (Вие знаете:) какъ Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Исуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Въ възкресението Христово.

Дѣян. 2:24. (Мжже израилтяни! Исуса Назорея *вие* убихте;) но Богъ Го възкреси, като освободи отъ родилнитѣ болки на смъртъта, понеже тя не можеше да Го удържи. (Петъръ).

2 Кор. 13:4... Ако и да бѣ разпнатъ по немощъ, ала е живъ чрѣзъ силата Божия; и ние сжщо, ако и да сме немощни въ Него, ще бждемъ живи съ Него чрѣзъ сила Божия спрѣмо васъ.

Еф. 1:20. Съ...сила Той дѣйствува въ Христа, като Го възкреси отъ мъртвитѣ и постави отъ десната Си страна на небесата.

Кол. 2:12. Като се погребяхте съ Него въ кръщението,... и възкръснахте заедно съ Него чрѣзъ вѣра въ силата на Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

Въ възкресението на светиитѣ.

Марк. 12:23—25. (Дойдоха при Него садукее и Го попитаха, казвайки)...При възкресението, кога възкръснатъ (седемтѣ брата), кому отъ тѣхъ ще бжде жена? понеже седмината я имаха за жена. Исусъ имъ отговори и рече: не отъ това ли се заблуждавате, задѣто не знаете Писанията, нито силата Божия? Защото, кога възкръснатъ отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ, а сж като Ангели на небесата. А за мъртвитѣ, че ще възкръснатъ, не сте ли чели въ книгата на Моисея, какъ Богъ му каза при кжпината: „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ“?

Римл. 4:17. [(Авраамъ) е отецъ на всички ни,] споредъ както е писано: „поставихъ те баща на много народи“, прѣдъ Бога, Комуто той повѣрва, Който животвори мъртвитѣ и зове несжществувашето като сжществуваше.

1 Кор. 6:14. Богъ и Господа възкреси, и насъ ще възкреси съ силата Си.

2 Кор. 1:9... Сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвитѣ.

Въ дѣйствуването на благовѣстието Христово.

Римл. 1:16. Не се срамувамъ отъ благовѣстието Христово, понеже *то* е сила Божия за спасение на всѣки вѣрващъ, първомъ на иудеинъ, *сетнѣ* и на елинъ.

1 Кор. 1:18... Словото за кръста е безумство за ония, които гинатъ, а за насъ, които се спасяваме, е сила Божия.

1 Кор. 1:24. (Ние проповѣдваме Христа разпнатия, Който е)...за самитѣ призвани, както иудеи тѣй и елини — Божия сила и Божия прѣмждрость.

Въ спасението на народа Божи.

Изх. 32:11... Моисей взе да моли Господа, своя Богъ, и каза: да се не разпалва, Господи, гнѣвътъ Ти противъ Твоя народъ, който Ти изведе отъ Египетската земя съ велика сила и съ твърда ржка.

Пс. 105:8. Той ги спаси заради името Си, за да покаже Сзоемо могъщество.

Пс. 110:6. Силата на дѣлата Си яви на Своя народъ, за да му даде езичниците за наслѣдие.

Пс. 135:11. (Славете Оногова, Който порази Египетъ въ неговитѣ първородни) и изведе Израиля изсрѣдъ него, защото е вѣчна милостъта Му.

Иер. 32:21....Изведе Твоя народъ Израиля изъ Египетската земя съ личби и съ чудеса, съ силна ржка и прострѣна мишца при голѣмъ ужасъ.

Соф. 3:17. „Господь, Богъ твой, е посрѣдъ тебе: Той е силенъ да те спаси; ще се развесели за тебе съ радостъ, ще бжде милостивъ по любовта Си, ще тържествува за тебе съ пѣсни“.

Въ спасението на човѣка.

Ис. 45:24. Само у Господа, ще казватъ за Мене, има правда и сила; при Него ще дойдатъ и ще се засрамятъ всички, които сж враждували противъ Него.

Ис. 63:1. Кой е Тоя, Който иде отъ Едомъ, въ червени одежди отъ Восоръ, Който е тъй величественъ въ облѣклото Си, Който пристѣпя въ пълната Си сила? — „Азъ съмъ, Който изричамъ правда и съмъ силенъ да спасявамъ.“

Въ знамения и чудеса.

Иов. 9:5—10. Той прѣмѣстя планинитѣ, и тѣ сж неузнаваеми: прѣврѣща ги въ гнѣва Си; помѣстя земята отъ мѣстото ѝ, и стѣлбоветѣ ѝ треперятъ; каже на слънцето, — и то не изгрѣва, и на звѣздитѣ туря печатъ. Той самъ простира небесата и ходи по морското висене; сътворилъ е Асъ, Кесиль и Хима и скривалищата южни; върши дѣла велики, неизслѣдими и чудни, безъ брой.

Пс. 65:4—6. Цѣла земя да Ти се поклони и да Ти пѣе, да пѣе на Твоето име (Вишний)! Дойдете и вижте дѣлата на Бога, страшния въ дѣлата Си надъ синоветѣ човѣшки. Той прѣвърна морето въ суша; прѣзъ рѣката минахме пѣшкомъ; тамъ се веселихме въ Него.

Пс. 144:6. Ще говорятъ за могъществото на Твоитѣ страшни дѣла, и азъ ще разгласямъ за Твоето величие.

Иер. 32:19. Великъ по мъдростъ и силенъ по дѣла, Комото очитѣ сж отворени върху всички пжтища на синоветѣ човѣшки, за да отплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодоветѣ на дѣлата му.

Въ наказания.

Ис. 33:13. Слушайте вие, далечни, какво ще направя; и вие, ближни, познайте Моята мощъ.

Въ чудеса, вършени отъ Божиитѣ посланници.

Дѣян. 14:3....Тѣ (Павель и Варнава) пакъ останаха тукъ (въ Икония) доста врѣме, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодать, като даваше чрѣзъ тѣхни ржцѣ да ставатъ личби и чудеса.

Дѣян. 15:12. Тогава цѣлото множество млъкна и слушаше Варнава и Павла, които разказваха, какви личби и чудеса стори Богъ чрѣзъ тѣхъ между езичниците.

Дѣян. 19:11....Богъ правѣше нѣ малки чудеса чрѣзъ ржцѣтъ Павлови.

Евр. 2:4....Богъ потвърдяваше свидѣтелството *имъ* съ личби и чудеса, съ различни сили и съ раздаване дароветѣ на Светаго Духа по Своя воля...

Въ погубването на нечестивцитѣ.

Бит. 6:13, 17....Рече (Господь) Богъ на Ноя: краятъ на всѣка плътъ дойде прѣдъ лицето Ми, защото земята се напълни съ злодѣйства отъ тѣхъ; и ето, Азъ ще ги изтрѣбя отъ земята. И ето, Азъ ще направя на земята потопись отъ вода, за да изтрѣбя подъ небесата всѣка плътъ, въ която има жива душа; всичко, що е на земята, ще се лиши отъ животъ.

Втор. 2:15....Ржката Господня бѣше противъ тѣхъ, като ги изтрѣбяваше отъ стана докато *всички* измрѣха.

Втор. 9:3....Сега знай, че Господь, Богъ твой, върви прѣдъ Тебе *като* огънь, който пояжда: Той ще ги (Енаковитѣ синове) изтрѣби и ще ги повали прѣдъ тебе, и ти ще ги изгонишь и погубишь, както ти говорй Господь.

Втор. 11:2—6. Припомнете си сега, — понеже *азъ говоря* не съ синоветѣ ви, които не знаятъ и не сж видѣли наказаничта отъ Господа, вашия Богъ, — Неговото величие, Неговата яка ржка и високата Му мишца, личбитѣ Му и дѣлата Му, които Той стори срѣдъ Египетъ: съ фараона, египетски царь, и съ цѣлата му земя, и какво Той направи съ египетската войска, съ конетѣ и колесницитѣ, които Той потопи въ водитѣ на Червено море, когато тѣ ви гонѣха, — и Господь (Богъ) ги погуби дори доднесъ, — и какво стори Той за васъ въ пустинята, доклѣ дойдете до това мѣсто, и какво стори Той съ Датана и Авирона, синове на Елиавъ, синъ Рувимовъ, когато земята разтвори уста и срѣдъ цѣлъ Израиль погълна тѣхъ и челядитѣ имъ, и шатритѣ имъ и цѣлия имотъ, който имаха.

Въ забавяне погубването имъ.

Иzx. 9:16. (Рече Господь на Моисея: утрѣ се яви прѣдъ фараона и му кажи: пристра ли ржка, ще поразя тебе и твоя народъ съ морьъ;) но за това Азъ те запазихъ, за да покажа силата Си, и за да бжде възвѣстено Моето име по цѣла земя. Римл. 9:17.

Римл. 9:22. *Какво отъ туй*, ако Богъ, желаейки да покаже гнѣва Си и да яви мощъта Си, съ голѣмо дълготърпѣние понесе нѣкои сждове на гнѣвъ, приготвени за погибель?

Светнитѣ искатъ да я видятъ.

Пс. 58:10. Силата е у тѣхъ, но азъ къмъ Тебе прибѣгвамъ, защото Богъ е мой застъпникъ.

Пс. 62:1—3. Боже, Ти си Богъ мой, Тебе търся отъ ранни зори; за Тебе жедува душата ми, за Тебе чезне плътъта ми въ земя пуста, изсъхнала и безводна, за да видя Твоята сила и Твоята слава, както Те видѣхъ въ светилището.

Ис. 12:2. Ето, Богъ е моето спасение; Нему се уповавамъ и се не боя; защото Господь е моя сила, и Господь е мое пѣние; и Той ми биде за спасение.

Иер. 20:11...Съ мене е Господь като силенъ ратоборець; затова моитѣ гонители ще се спънатъ и не ще надвиятъ; твърдѣ много ще се посрамятъ, защото постъпвахъ неразумно; посрамата ще бжде вѣчна, никога не ще бжде забравена.

Чрѣвъ нея се удостояватъ съ голѣма благодать.

2 Кор. 9:8...Богъ е силенъ да умножи у васъ всѣкаква благодать, та, като имате винаги всѣкакво доволство въ всичко, да бждете щедри въ всѣко добро дѣло.

Чрѣвъ нея се прѣвкрѣпватъ.

Римл. 14:4. Кой си ти, който сѣдишь чуждия слуга? Прѣдъ своя Господарь стои *той*, или пада. И ще бжде изправенъ, защото Богъ е мощенъ да го изправи.

2 Кор. 10:4. Оржията на нашето воюване не сж плътски, но съ помощта Божия сж силни да разрушаватъ твърдини: съ *тѣхъ* ние унищожаваме замисли.

2 Кор. 12:9... Той ми рече: стига ти Моята благодать; защото силата Ми се въ немощъ напълно проявява. Затова съ много по-голѣма радостъ ще се хваля съ немощитѣ си, за да се всели въ мене силата Христова

Еф. 6:10...Братя мои, усилвайте се въ Господа и въ мощята на силата Му.

Кол. 1:11. (Не прѣставаме да се молимъ за васъ и да просимъ, щото да постъпвате достойно за Бога,) като се укрѣпвате съ всѣкаква сила чрѣвъ Неговата славна мощъ за всѣко търпѣние и великодушие съ радостъ.

Чрѣвъ нея се подкрѣпватъ.

Пс. 35:39, 40. Отъ Господа е спасението на праведниците. Той е тѣмъ защита въ скърбно врѣме; и ще имъ помогне Господь и ще ги избави; ще ги избави отъ нечестивцитѣ и ще ги спаси, защото Нему се уповаватъ.

Ис. 41:10. Нѣ бой се, защото Азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой; Азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Въ злострадания приематъ помощъ отъ нея.

2 Кор. 6:7. (Ние въ всичко се прѣпоръчваме за служители Божии,) съ слово на истина, съ сила Божия, чрѣвъ оржията на правдата въ десна и лѣва ржка.

2 Тим. 1:8... Не се срамувай отъ страданията на Господа нашего Иисуса Христа, нито отъ мене, Неговия окованикъ, а стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога.

Чрѣвъ нея се спасяватъ.

Неем. 1:10...Тѣ сж Твои раби и Твой народъ, що си изкупилъ съ великата Си сила и съ мощната Си ржка.

Пс. 79:3. Прѣдъ Ефрема, Вениамина и Манасия издигни силата Си и дойди да ни спасишь.

Дан. 3:17. (Отъговориха Седрахъ, Мисахъ и Авденагò и казаха на царь Навуходоносора:) „Нашиятъ Богъ, Комуто ние слу-

жимъ, е силенъ да ни спаси отъ горящата огнена пещъ, и отъ твоята ржка, царю, ще ни избави.“

Чрвъз нея се наставятъ.

Иов. 36:22. (Продължи Елиуй и рече:) Богъ е високъ по силата Си, и кой е таквъ, като Него, наставникъ?

Чрвъз нея се вардятъ за спасение.

2 Тим. 1:12...Зная въ Кого съмъ повървалъ и съмъ увѣренъ, че Той е мощенъ да запази моя залогъ за оня день.

1 Петр. 1:5. (Благословенъ да бжде Богъ, Който ни възроди за жива надежда, за наслѣдство нетлѣнно, съхранено на небесата за васъ,) които съ Божия сила чрвъз вѣра сте пазени за спасение, готово да се открие въ послѣдно врѣме.

Благовѣстието е сила Божия.

2 Кор. 4:7...Това съкровище *ние* носимъ въ глинени сждове, та прѣзобилната сила да се отдава Богу, а не намъ.

На светинтъ тя дѣйствува за полза.

2 Парал. 16:9. (Дойде ясновидецътъ Ананий при иудейския царь Аса и му каза:)... очитѣ Господни обгледватъ цѣлата земя, за да помагатъ на ония, *чнето* сърдце е напълно прѣдадено Нему. Ти постъпи сега безразсждно (задѣто не си уповалъ на Господа); затова отъ сега ще имашъ войни.

Дѣйствува за и въ светинтъ.

Еф. 1:19...Колко е безмѣрно величието на Неговата мощъ въ насъ, които вѣрваме чрвъз дѣйствието на крѣпката Му сила.

Еф. 3:20...На Тогова, Който може, споредъ дѣйствуващата въ насъ сила, да извърши несравнено повече отъ всичко, що просимъ, или за каквото помисляме, (Нему да бжде слава въ църквата.)

Кол 1:29. (Него ние проповѣдваме, та всички да прѣдставимъ съвършени въ Христа Исуса:) за това се и трудя и подвиждавамъ по Неговата сила, която мощно дѣйствува въ мене.

На нея е утвърдена вѣрата на светинтъ.

1 Кор. 2:5...Вѣрата ваша да се *утвърдява* не на човѣшка мждростъ, а на силата Божия.

2 Сол. 1:11. За това се и молимъ винаги за васъ, да ви направи Богъ нашъ достойни за званието и да изпълни съ сила всѣко желание на благость и всѣко дѣло на вѣрата.

Чрвъз нея успѣва работата на Божинтъ служители.

1 Кор. 3:6—8. Азъ насадихъ, Аялосъ полива, ала Богъ *направи* да израсте; тъй че нито който седи е нѣщо, нито който полива, а *всичко е* Богъ, Който *прави* да расте. Който седи и който полива едно сж; но всѣки ще си получи наградата споредъ труда си.

2 Кор. 10:8...Ако би и нѣщо повече да се похваля съ нашата властъ, която ни даде Господъ за ваше съзидване, а не разстройване, нѣма да се посрамя. **2 Кор. 13:10.**

Гал. 2:8.(...Оня; Който помогна на Петра въ апостолството между обрѣзанитѣ, помогна и на мене между езичницитѣ).

Тръбва да я изповѣдаме.

1 Парал. 29 : 11. (Благослови Давидъ Господа и рече:) Твое е, Господи, и величие, и сила, и слава, и побѣда, и блѣсъкъ; и всичко, що е на небето и на земята, е Твое; Твое е, Господи, царството, и Ти стоишъ надъ всичко отгорѣ като Властитель.

Ис. 33 : 13. Слушайте вие, далечни, какво ще направя; и вие, ближни, познайте Моята мощь.

Да я признаваме въ молитва.

Мат. 6 : 13. И не въведи насъ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата во-вѣки. Аминъ.

Да ѝ се боимъ.

Иер. 5 : 22. Отъ Мене ли се не боите, казва Господь, прѣдъ Мене ли не треперите? Азъ турихъ пѣсъка за граница на морето, за вѣчень прѣдѣлъ, който то не ще прѣмине; и макаръ вълнитѣ му да навалятъ, но не могатъ да надделѣятъ; макаръ тѣ да вилнѣятъ, но не могатъ го прѣхвърли.

Мат. 10 : 28 ...Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената. Лук. 12 : 5.

Да я възвеличяваме.

Пс. 20 : 14. Издигни се, Господи, съ Твоята сила: ние ще възпѣваме и прославяме Твоята мощь.

Пс. 67 : 35. Въздайте слава Богу! Неговото величие е надъ Израиля, и Неговото могъщество — до облацитѣ;

Пс. 150 : 1. Хвалете Бога въ Неговата светиня, хвалете Го въ крѣпостъта на силата Му.

Дан. 2 : 20 ...Рече Даниилъ: „да бжде благословено името на Господа отъ-вѣка и до-вѣка, защото у Него има мждрость и сила“.

1 Петр. 5 : 11. Нему слава и владичество во-вѣки вѣковъ Аминъ.

Иуд. 1 : 25. На Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спаситель чрѣзь Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.

Да я просимъ.

1 Парал. 16 : 11. Потърсете Господа и силата Му, търсете непрѣстанно лицето Му.

Пс. 53 : 3. Боже, чрѣзь Твоето име ме спаси и съ Твоята сила ме сжди.

Пс. 67 : 29. Твоятъ Богъ ти е прѣдначилъ сила. Боже, утвърди туй, що си сторилъ за насъ!

Пс. 85 : 16. (Господи Боже,) милостно погледни къмъ мене и ме помилуй; дай на раба Си Твоята сила и спаси сина на Твоята рабиня.

Тя е достойна за нашето упование.

Римл. 4 : 21. (Авраамъ остана твърдь въ вѣрата, като въздаде Богу слава,) напълно увѣренъ, че Той е силенъ и да изпълни това, що е обѣщаль.

Небесното воинство я хвали.

Откр. 4:11. (Двайсет и четиритѣ старци падаха прѣдъ Седналия на прѣстола, казвайки:) достоенъ си, Господи, да приемешъ славата, честъта и силата, защото Ти си сътворилъ всичко, и по Твоя воля *всичко* сжществува и е сътворено.

Откр. 5:13. И всѣко създание на небето и на земята, подъ земята и въ морето, и всичко, що е въ тѣхъ, чувахъ да говори: на Оногова, Който седи на прѣстола, и на Агнеца—благословение и честь, слава и владичество во-вѣки вѣковъ.

Откр. 7:12. (Всички Ангели стояха около прѣстола, старцитѣ и четиритѣ животни се поклониха Богу,) думайки: аминъ! благословение и слава, прѣмждрость и благодарение, честь и сила и могъщество на нашия Богъ во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Откр. 11:17. (Двайсет и четиритѣ старци се поклониха Богу,) казвайки: благодаримъ Ти, Господи, Боже Вседържителю, Който си, Който си билъ и Който идешъ, задѣто си проявилъ Твоята голѣма сила и си се въцарилъ!

Нечестивцитѣ я не знаятъ.

Мат. 22:29. Иисусъ имъ (на садукейтѣ) отговори и рече: заблуждавате се, като не знаете Писанията, ни силата Божия. **Марк. 12:24.**

Тя е противъ тѣхъ.

Лев. 26:24. (Ако се не поправите и трѣгнете противъ Мене,) то и Азъ ще трѣгна (съ ярость) противъ васъ и ще ви поразя седмкратно за грѣховетѣ ви.

1 Ездр. 8:22...Ржката на нашия Богъ е благодѣтелна за всички, които прибѣгватъ къмъ Него, а надъ всички, които Го оставятъ, *стои* силата Му и гнѣвътъ Му!

Пс. 134:6—10. Господь върши всичко, що иска, на небесата и на земята, въ моретата и въ всички бездни; издига облаци отъ краищата на земята, прави свѣткавици при дъждъ, извежда вѣтъръ изъ Своитѣ скривалища. Той поразилъ първороднитѣ въ Египетъ отъ човѣкъ до добитѣкъ, прави личби и чудеса всрѣдъ тебе, Египте, върху фараона и върху всичкитѣ му раби, поразилъ много народи и изтрѣбилъ силни царе.

Божията сила и величие.**Тѣ сж: голѣми.**

Иер. 32:19. („О, Господи Боже! Ти си) великъ по мждрость и силенъ по дѣла, Комуто очитѣ сж отворени върху всички пжтища на синоветѣ човѣшки, за да отплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодоветѣ на дѣлата му“.

Чудни.

Ис. 28:29....Чудни сж Неговитѣ сждби, велика е Неговата прѣмждрость!

Всемирни.

Ис. 14:26. (Както рѣшихъ, тѣй и ще стане, за да съкруша Асура въ Моята земя.) Такова е рѣшението, опрѣдѣлено за цѣлата земя, и ето ржката, прострѣна върху всички народи.

Еф. 1:11. Чръзъ Него (Христа) *ние* бѣхме и избрани за на-
дници, прѣдзначени по опрѣдѣление на Бога, Който върши
чко по рѣшение на волята Си.

измѣняеми.

Пс. 32:11....Рѣшението на Господа прѣбждва на-вѣки; мис-
тѣ на сърдцето Му *прѣбждватъ* отъ рода въ родъ

Притч. 19:21 Въ сърдцето на човѣка има много кроежи,
сбждва се само опрѣдѣленото отъ Господа.

Иер. 4:28. (Тѣй рече Господь: цѣлата земя ще бжде опу-
стошена, ала пълно изтрѣбление нѣма да направя.) Ще заплаче
земята поради това, и небесата ще се помрачатъ горѣ, защото
Азъ казахъ, Азъ рѣшихъ, и не ще се разкая за това, нито ще
отстъпя отъ него.

Римл. 9:11, 12....Доклѣ не бѣха се още родили (дѣцата на
Ревека) и не бѣха направили нищо добро или лошо (за да се знае,
че Божието рѣшение въ избора *зависи* не отъ дѣла, а отъ Призова-
ващия,) бѣше ѱ казано: „по-голѣмиятъ ще робува на по малкия“.

Евр. 6:17....Богъ, като особено искаше да покаже къмъ наслѣд-
ниците на обѣщанието неизмѣнната Си воля, си послужи съ клетва.
Самодържавни.

Ис. 40:13, 14. Кой е разумѣлъ духа на Господа, и е билъ
Нему съвѣтникъ и Го е училъ? Съ кого се Той съвѣтва, и кой Го
вразумява и Го поучава въ пѣтя на правдата, и Го учи на знание
и Му посочва пѣтя на мждростѣта?

Съвършени.

Второз. 32:4. Той е твърдиня; дѣлата Му сж съвършени, и
всички Му пѣтища сж праведни; Богъ е вѣренъ, и неправда нѣма
(въ Него); Той е праведенъ и истиненъ.

Екл. 3:14. Познахъ, че всичко, що прави Господь, прѣбждва
до-вѣка; къмъ това нѣма какво да се прибавя, отъ това нѣма
какво да се отнима; и Богъ върши тѣй, че да благоговѣятъ прѣдъ
лицето Му.

Вѣчни.

Еф. 3:11. (Богъ създаде всичко чръзъ Исуса Христа, та
многогрозличната прѣмждростъ Божия да стане сега чръзъ църк-
вата извѣстна на началствата и властитѣ небесни,) по прѣдвѣч-
ното опрѣдѣление, което *Той* е изпълнилъ въ Христа Исуса, Го-
спода нашего.

Вѣрни и истинни.

Ис. 25:1. Господи! Ти си Богъ мой; ще Те възвелича, ще
възхваля името Ти, защото си извършилъ дивни дѣла; древнитѣ
прѣдопрѣдѣления сж истинни, аминъ.

Никой не може да ги унищожи.

Ис. 14:27....Господь Саваотъ е рѣшилъ, — и кой може да от-
мѣни това? Ржката Му е прострѣна, — и кой ще я отвърне?

Непрѣченко се откриватъ.

Ис. 14:24. Съ клетва казва Господь Саваотъ: както нами-
слихъ, тѣй и ще бжде; както рѣшихъ, тѣй и ще стане.

Ис. 45:11. Азъ повикахъ орела отъ изтокъ, отъ далечна страна, изпълнителя на Моето опрѣдѣление. Азъ казахъ — и ще изпълня това; прѣдначертахъ — и ще го сторя.

Христовитѣ страдания ги потвърдяватъ.

Дѣян. 2:23. (Тогава Петъръ почна да имъ говори: Мжже израилтяни!) Него, по опрѣдѣлената воля и прѣдвѣдение Божие прѣдаденъ, *вие* хванахте и, слѣдъ като приковахте съ ржцѣ на беззаконници, *Го* убихте.

Дѣян. 4:28. [Тѣ (своитѣ на Петра и Иоана) казаха: Владико, наистина се събраха въ тоя градъ противъ Светия Твой Синъ Исуса, Когото си *Ти* помазалъ, Иродъ и Понтий Пилатъ съ езичниците и съ народа израилски,] за да сторятъ това, което Твоята ржка и Твоята воля бѣ прѣдопрѣдѣлила да стане.

Дѣян. 13:29....Когато извършиха всичко, що бѣ писано за Него, снеха Го отъ дървото и положиха въ гробъ. (Павелъ.)

Светинитѣ чрѣзъ тѣхъ сж призвани и спасени.

Римл. 8:28....Знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

2 Тим. 1:9. (Стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога,) Който ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Исуса прѣди вѣчни врѣмена.

Съединението на всички светни въ Христа е съгласно съ тѣхъ.

Еф. 1:9, 10. (*Благодать* Той изобилно ни дарува въ всѣка прѣмждрость и разумъ,) като ни откри тайната на волята Си по Своео благоволение, що бѣ отпрѣди положилъ въ Себе Си, въ нареждане изпълнението на врѣмената, за да съедини всичко небесно и земно подъ единъ глава—Христа.

Божинитѣ служители трѣбва да ги проповѣдватъ.

Дѣян. 20:27. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери):.. не пропуснахъ да ви извѣстя всичката воля Божия.

Трѣбва да внимаваме на тѣхъ.

Иер. 49:20....Изслушайте рѣшението на Господа, което Той постанови за Едома, и намѣренията Му, които Той има за теманскитѣ жители: наистина, тѣхъ, най-малкитѣ отъ стадата, ще ги повлѣкатъ и ще опустошатъ жилищата имъ.

Иер. 50:45....Изслушайте рѣшението на Господа, което Той взе противъ Вавилонъ, и намѣренията Му, които Той има за Халдейската земя; наистина, тѣхъ, най-малкитѣ отъ стадата, ще ги повлѣкатъ: наистина, Той ще опустоши жилищата имъ съ тѣхъ.

Да ги изпитваме, помнейки, че тѣ сж една тайна.

Втор. 29:29. Което е тайно, *принадлежи* на Господа, нашия Богъ, а което е явно—намъ и на синоветѣ ни до-вѣка, за да изпълняваме всички думи на тоя законъ.

Мат 24:36....За оня (последенъ) день и часъ никой не знае, нито небеснитѣ Ангели, а само Моятъ Отець.

Дѣян. 1:7....*Той* (Иисусъ) имъ (на Своитѣ ученици) отговори: не се пада вамъ да знаете врѣмената или годинитѣ, които Отець е положилъ въ Своя власть.

Нечестивитѣ не ги разумѣватѣ.

Мих. 4:12...Тѣ не знаятъ мислитѣ Господни и не разбиратѣ намѣрението Му,—че Той ги е събралѣ като снопе на гумно.

Прѣзиратѣ ги.

Ис. 5:19...Казватѣ: нека Той побърза и ускори дѣлото Си, за да видимѣ, и нека се приближи и се изпълни рѣшението на Светия Израилевѣ, за да узнаемѣ!

Отхвърлятѣ ги.

Лук. 7:30... Фарисеитѣ и законниците, понеже не бѣха се кръстили отъ него (Иоана), отхвърлиха волята Божия спрѣмо себе си.

Божията слава.

Тя принадлежи Богу.

1 Парал. 29:11. (Благослови Давидѣ Господа прѣдѣ цѣлото събрание и рече:) Твое е, Господи, и величие, и сила, и слава, и побѣда, и блѣсъкъ; и всичко, що е на небето и на земята, е Твое; Твое е, Господи, царството и Ти стоишѣ надѣ всичко отгорѣ като Властитель.

Мат. 6:13. (Молете се тѣй:)... не въведи насѣ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата во-вѣки. Аминѣ.

Лук. 2:14. (Внезапно се яви многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше:) слава въ висинитѣ Богу, и на земята мирѣ, между човѣцитѣ благоволение!

Римл. 11:36...Всичко е отъ Него, чрѣзъ Него и у Него. Нему слава во-вѣки, аминѣ.

Римл. 14:26. На *Тогова* (Който има сила да ви укрѣпи) единого прѣмждраго Бога, чрѣзъ Исуса Христа, слава во-вѣки, аминѣ.

Фил. 4:20...На Бога, нашия Отецѣ, слава во-вѣки вѣковѣ. Аминѣ.

1 Тим. 1:17...На Царя на вѣковетѣ, на нетлѣнния, невидимия, едничкия прѣмждърѣ Богѣ — честь и слава во-вѣки вѣковѣ. Аминѣ.

Иуд. 1:25. На едничкия прѣмждърѣ Богѣ, нашѣ спасителѣ чрѣзъ Исуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминѣ.

Откр. 1:6. (Иоанѣ — до седемтѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодатѣ вамѣ и мирѣ и отъ Исуса Христа,)... Който ни направи прѣдѣ Бога и Своя Отецѣ царе и свещеници, — слава и владичество во-вѣки вѣковѣ! Аминѣ.

Откр. 4:11. (Двайсетѣ и четиритѣ старци падаха прѣдѣ Седналия на прѣстола, казвайки:) достоенѣ си, Господи, да приемешѣ славата, честѣта и силата, защото Ти си сътворилѣ всичко, и по Твоя воля *всичко* сжществува и е сътворено.

Откр. 5:12, 13. (Видѣхъ и чухъ гласа на много Ангели,) които говорѣха съ високъ гласѣ: достоенѣ е закланиятѣ Агнецѣ да приеме силата и богатството, прѣмждростѣта и могжществото,

честъта, славата и благословиенето. И всѣко създание на небето и на земята, подъ земята и въ морето, и всичко, що е въ тѣхъ, чувахъ да говори: на Оногова, Който седи на прѣстола, и на Агнеца — благословение и честь, слава и владичество во-вѣки вѣковъ.

Откр. 7:12. (Всички Ангели стояха около прѣстола, старцитѣ и четиритѣ животни,) думайки: аминъ! благословение и слава, прѣмждростъ и благодарение, честь и сила и могъщество на нашия Богъ во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Откр. 19:1... Чухъ високъ гласъ като отъ много народъ на небето, който казваше: алилуиа, спасение и слава, честь и сила на Господа, нашия Богъ.

Яви се чрѣзъ Христа.

Ис. 40:5... Ще се яви славата Господня, и всѣка плътъ ще види (спасението Божие); защото устата Господни изрекоха това.

Иоан. 1:14. И Словото стана плътъ, и живѣ между насъ, пълно съ благодать и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца.

Иоан. 13:31. Когато той (Иуда) излѣзе, Иисусъ рече: сега се прослави Синъ Човѣчески, и Богъ се прослави въ Него.

2 Кор. 4:6. Богъ, Който *нѣкога* заповѣда да изгрѣе свѣтлина отъ тъмнината, Той Сжщиятъ озари сърдцата ни, за да бжде свѣтло познанието на славата Божия, *проявена* въ лицето на Иисуса Христа.

Евр. 1:3. (Богъ въ послѣднитѣ тия дни говори ни чрѣзъ Сина)... Който, бидейки сияние на славата и образъ на Неговата ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзъ Себе Си очисти грѣховетѣ ни, седна отдесно на прѣстола на величието въ висинитѣ (и стана толкова по-горенъ отъ Ангелитѣ, колкото по-славно отъ тѣхъ име е наслѣдилъ).

Показва се: въ името на Господа Бога.

Втор. 28:58. Ако не залѣгашъ да изпълнявашъ всички думи на тоя законъ, писани въ тая книга, и се не боишъ отъ това славно и страшно име на Господа, твоя Богъ, (Господь ще порази тебе и твоео потомство съ необикновени поразии).

1 Пар. 29:13. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Сега, Боже нашъ, Те славословимъ и хвалимъ Твоео величествено име.

Неем. 9:5. И казаха левититѣ — Иисусъ, Кадмииль, Вания, Хашавния, Шеревия, Ходия, Шевания, Петахия: станете, славете Господа, вашия Богъ, отъ-вѣка и до-вѣка. Да славословятъ прѣславното Твое име, което е по-високо отъ всѣко славословие и хвала!

Въ величието Му.

Изв. 37:22. (Продължи Елиуй и рече:) Хубавото врѣме дожда отъ сѣверъ, и около Бога е страшно великолѣпие.

Пс. 92:1. Господь царува; Той е облѣченъ съ величие, облѣченъ е Господь съ могъщество (и) прѣпасанъ: затова все-ленната е утвърдена и нѣма да се поклати.

Пс. 103:1. Благославяй, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти дивно си великъ; съ слава и величие си облъченъ.

Пс. 144:5. Азъ...ще размишлявамъ за високата слава на Твоето величие и за Твоитѣ дивни дѣла.

Пс. 144:12. (Да Те славятъ, Господи, Твоитѣ светии;) та да знаятъ синоветѣ човѣшки за Твоето могъщество и за славното величие на Твоето царство.

Ис. 2:10. Иди въ скалата и скрий се въ земята отъ страхъ прѣдъ Господа и отъ славата на Неговото величие.

Въ силата Му.

Изх. 15:1. Тогава Моисей и Израилевитѣ синове изпѣха на Господа тая пѣсень, думайки: Да възпѣя Господа, защото се славно прослави; коня и яздача му хвърли въ морето.

Ис. 63:12. (Тогава народътъ Му си спомни *днитѣ* Моисееви: Дѣ е Оня,) Който води Моисея за десна рѣка съ величествената Си мишца, раздѣли прѣдъ тѣхъ водитѣ, за да Си създаде вѣчно име?

Римл. 6:4...Ние се погребяхме съ Него (Христа Исуса) чрѣзъ кръщението въ смъртъта, та, както Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тѣй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ.

Въ дѣлата Му.

Пс. 18.:2. Небесата проповѣдватъ славата на Бога, и за дѣлата на рѣцѣтѣ Му възвѣстява твърдѣта.

Пс. 110:3. Неговото дѣло е слава и красота, и Неговата правда прѣбждва вѣчно.

Въ светостѣта Му.

Изх. 15:11. Кой е като Тебе, Господи, между боговетѣ? Кой е, като Тебе, величественъ съ светостъ, многопочитанъ съ похвали, творецъ на чудеса?

Въ Неговата благодать и спасение.

Пс. 20:6. (Той иска отъ Тебе животъ; Ти му даде дълголѣтие въ вѣкъ-вѣка.) Голѣма е славата му въ спасението отъ Тебе; Ти го облѣче съ чест и величие.

Римл. 9:23. (*Какво отъ туй,*)... ако Той, за да яви богатството на Своята слава надъ нѣкои сждове на милосърдие, приготвени отъ Него за слава, (*помилува насъ, които Той призва не само отъ иудеи, но и езичници?*)

Еф. 1:6. (Благословенъ да бѣде Богъ, Който ни благослови въ Христа и ни избра чрѣзъ Него,) за да бѣде хвалена славата на Неговата благодать, съ която Той ни е облагодатствувалъ чрѣзъ Своя Възлюбенъ.

Тя е: голѣма.

Пс. 137:5. (Ще Те прославятъ, Господи, всички земни царе) и ще възпѣватъ Господнитѣ пѣтица; защото е велика славата Господня.

Могъществена.

Кол. 1:11. (Ние не прѣставаме да се молимъ за васъ, та да постѣпвате достойно за Бога и растете въ познаването Бога,)

като се укрѣпявате съ всѣкаква сила чрѣзъ Неговата славна мощь за всѣко търпѣние и великодушие съ радость.

Вѣчна.

Пс. 103: 31. Да бжде Господу слава на-вѣки; да се весели Господь за дѣлата Си!

Богата.

Еф. 3: 16. (Затова прѣкланямъ колѣнѣ прѣдъ Отеца на Господа нашего Иисуса Христа,) да ви даде, по богатството на славата Си, крѣпко да се утвърдите чрѣзъ Духа Му въ вѣтрѣшния човѣкъ.

Фил. 4: 19. Богъ мой, по Своето богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзъ Христа Иисуса.

Висока.

Пс. 8: 2. Господи, Боже нашъ! колко е величествено Твоето име по цѣла земя! Твоята слава се простира по-горѣ отъ небесата!

Пс. 112: 4. Високъ надъ всички народи е Господь; Неговата слава е надъ небесата.

Като огънь пояждающъ.

Изх. 24: 17...Славата Господня наврѣхъ планината изглеждаше прѣдъ очитѣ на Израилевитѣ синове като огънь, който изпояжда.

Яви се: на Моисея.

Изх. 33: 18—23. (Моисей) каза: покажи ми славата Си. Отговори (Господь на Моисея): Азъ ще направя да мине прѣдъ тебе всичката Ми слава и ще провъзглася името на Иехова прѣдъ тебе; и който е за помилване, ще го помилвамъ, който е за съжаляване, ще го съжала. И послѣ каза: лицето Ми не можешъ видѣ, защото не може човѣкъ да Ме види и да остане живъ. И каза Господь: ето мѣсто при Мене: застани на тая скала. И кога минава славата Ми, Азъ ще те туря въ пукнатината на скалата и ще те покрия съ ржката Си, докль отмина; и кога Си сваля ржката, ти ще Ме видишь изотзадъ, а лицето Ми нѣма да бжде видимо (за тебе).

Изх. 34: 5. И слѣзе Господь въ облакъ, и се спрѣ тамъ близу до него и провъзгласи името на Иехова.

На Моисея и Аарона.

Числ. 20: 6. Тогава Моисей и Ааронъ се оттеглиха отъ народа къмъ входа на скинията на събранието, и паднаха ничкомъ, и славата Господня имъ се яви.

На синоветѣ Израилеви.

Изх. 16: 10...Когато Ааронъ говорѣше на цѣлото общество Израилеви синове, тѣ се озърнаха къмъ пустинята, и ето, славата Господня се яви въ облакъ.

Изх. 40: 34. Тогава облакътъ покри скинията на събранието, и слава Господня изпълни скинията.

Лев. 9: 23. Тогава Моисей и Ааронъ влѣзоха въ скинията на събранието и, като излѣзоха, благословиха народа. И славата Господня се яви на цѣлия народъ.

Числ. 14:10....Цѣлото събрание рече: да ги (Иисуса, сина Навиновъ, и Халева, сина Иефониевъ) избиемъ съ камъни! Но славата Господня се яви (въ облакъ) надъ скиинята на събра- нието на всички синове Израилеви.

Числ. 14:22. Всички, които видѣха славата Ми и личбитѣ Ми, що извършихъ въ Египетъ и въ пустинята, и Ме изкуша- ваха вече десетъ пѣти, и не слушаха гласа Ми, (нѣма да видятъ земята, която съмъ съ клетва обѣщаль на бащитѣ имъ).

Числ. 16:19....Корей събра срѣщу тѣхъ (Моисея и Аарона) цѣлото общество при входа на скиинята на събра- нието. И сла- вата Господня се яви на цѣлото общество.

Втор. 5:24. (Вие се приближихте до мене, всички начални- ци на вашитѣ колѣна и старѣитѣ ваши,) и казаха: ето, показа ни Господъ, Богъ нашъ, славата Си и величието Си, и чухме гласа Му изсрѣдъ огъня; днесъ видѣхме, че Богъ говори съ човѣка, и тоя остава живъ.

На Исаия.

Ис. 6:1. Въ годината, когато умрѣ царь Озия, азъ видѣхъ Господа, седналь на прѣстолъ високъ и издигнатъ, и политѣ на одеждитѣ Му пълнѣха цѣлия храмъ. Иоан. 12:41.

На Петра, Иакова и Иоана.

Мат. 17:1—6....Иисусъ взе съ Себе Си Петра, Иакова и Иоана, братъ му, и възведе ги насамъ на висока планина; и се прѣоб- рази прѣдъ тѣхъ: и лицето Му свѣтна като слънце, а дрехитѣ Му станаха бѣли като свѣтлина. И ето, явиха имъ се Моисей и Илия, разговарящи съ Него. Тогава Петъръ отговори Иисусу и рече: Господи, добръ е да бждемъ тука; ако искашъ, да напра- вимъ тукъ три сѣнника: за Тебе единъ, за Моисея единъ, и единъ за Илия. Доклѣ още той говорѣше, ето, свѣтълъ облакъ ги за- сѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слу- шайте. И като чуха това ученицитѣ, паднаха ничкомъ и твърдѣ много се уплашиха.

На Стефана.

Дѣян. 7:55....Стефанъ, изпълненъ съ Духъ Светий, като по- гледна къмъ небето, видѣ славата Божия и Иисуса да стои от- дедно на Бога.

Тя освѣтлява църквата.

Ис. 35:2. (Необитаемата страна ще се зарадва и разцвѣти като кринъ;) великолѣпно ще цвѣти и ще се радва, ще търже- ствува и се весели; славата на Ливанъ ще ѝ се даде, великолѣ- пието на Кармилъ и Саронъ; тѣ ще видятъ славата на Господа, величието на нашия Богъ.

Ис. 58:8. Тогава твоята свѣтлина ще се яви като зора, и твоего изцѣление скоро ще процвѣти, и твоята правда ще трѣгне прѣдъ тебе, и слава Господня ще те придружава.

Ис. 60:1, 2. Дигни се, свѣтлѣй (Иерусалиме); защото дойде твоята свѣтлина, и слава Господня изгрѣ надъ тебе. Защото, ето, тъмнина ще покрие земята, и мракъ — народитѣ; а надъ тебе ще възсия Господъ, и славата Му ще се яви надъ тебе.

Ис. 60:19. Нѣма вече слънцето да ти служи за дневна свѣтлина, и сиянието на мѣсечината — да ти свѣти; но Господь ще ти бжде вѣчна свѣтлина, и Богъ твой — твоя слава.

Откр. 21:11. (Единъ отъ седемътѣхъ Ангели ми показа голѣмия градъ, светия Иерусалимъ, който слизаше отъ небето — отъ Бога,) и имаше Божия слава; свѣтилото му приличаше на най-драгоцѣненъ камъкъ, като на кристаленъ камъкъ яспись.

Откр. 21:23. И градътъ нѣма нужда ни отъ слънце, ни отъ мѣсечина, за да свѣтятъ въ него, понеже Божията слава го е освѣтила, и свѣтило му е Агнецътъ.

Иуд. 1:24... На Оногова, Който може да ви запази отъ прѣгрѣшения и да ви постави прѣдъ славата Си непорочни въ радостъ, — (слава и величие, сила и властъ прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.)

Светнитѣ желаятъ да я видятъ.

Пс. 62:3. (Боже, за Тебе чезне плътта ми въ земя пуста, изсѣхнала и безводна,) за да видя Твоята сила и Твоята слава, както Те видѣхъ въ светилището.

Пс. 89:16. Да се яви Твоето дѣло върху рабитѣ Ти, и Твоята слава — върху синоветѣ имъ.

Гледатъ я.

2 Кор. 3:18... Ние всички съ открито лице, като въ огледало, гледайки славата Господня, се прѣобразяваме въ сщщия образъ, отъ слава въ слава, като отъ Духа Господень.

Въздаватъ я Богу.

Пс. 71:19. Благословено името на славата Му до-вѣка, и цѣла земя да се изпълни съ Неговата слава! Аминъ и аминъ.

Гал. 1:5. (Павель — до църквитѣ Галатийски: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа нашего Иисуса Христа, Който отдаде Себе Си за нашитѣ грѣхове, по волята на Бога и Отца нашего,) Комуто слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

2 Тим. 4:18. Господь ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своето небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Очакватъ я да се яви.

Тит. 2:13. (Яви се Божията благодать, като ни учи, да живѣемъ цѣломъждрено, праведно и благочестиво въ сегашния вѣкъ,) и да очакваме да се сбъдне блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спасителъ нашъ Иисусъ Христосъ.

Хвалятъ се съ надеждата за нея.

Римл. 5:2. (Бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа,) чрѣзъ Когото съ вѣра получихме и достъпъ до тая благодать, въ която стоимъ, и се хвалимъ съ надежда за слава Божия.

Ще я гледатъ.

Иоан. 17:24. Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде.

Богъ я не дава другиму.

Ис. 42:8. Азъ съмъ Господь, това е Моето име, и не ще дамъ славата Си другиму, нито хвалата Си на изтукани. Ис. 48:11. **Той е създалъ човѣцитѣ за Своя слава.**

Ис. 43:7. (На сѣвера ще кажа: дай; и на юга: не задържай води синоветѣ Ми отдалечъ и дъщеритѣ Ми — отъ краищата земни,) всѣкиго, който се нарича съ Мое име, когото съмъ сътворилъ за Моя прослава, образувалъ и устроилъ.

Ис. 43:21. Тоя народъ създадохъ за Себе Си; той ще разглася славата Ми.

Ис. 46:13. Приближихъ Моята правда, — тя не е далечъ, и спасението Ми не ще се забави; и ще дамъ на Сионъ спасение, на Израиля — Своята слава.

Иер. 13:11. ..Както поясътъ прилепва о кръста на човѣка, така и Азъ прилепихъ къмъ Себе Си цѣлия Израилевъ домъ и цѣлия Иудинъ домъ, казва Господь, за да бждатъ Мой народъ и Моя слава, хвала и украшение, но тѣ не послушаха.

Призовава вѣрващитѣ къмъ Своята слава.

1 Сол. 2:12. (Знаете, че всѣкиго отъ васъ, както баща дѣцата си,) *ние* подканяхме, молѣхме и убѣждавахме да постѣпва достойно за Бога. Който ви призва въ Своето царство и слава.

1 Петр. 5:10....Богъ на всѣка благодать, Който е призвалъ васъ за вѣчната Си слава въ Исуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува, утвърди. укрѣпи и направи непоколебими.

2 Петр. 1:3... Божествената Негова (на Христа Исуса) сила ни е подарила всичко потрѣбно за животъ и благочестие, чрѣзъ познаване Оногова, Който ни е призвалъ съ Своята слава и съвършенство.

Трѣбва да се боимъ отъ нея.

Ис. 59:19....Ще се уплашатъ на западъ отъ името на Господа, и на изгрѣвъ-слънце — отъ славата Му. Ако врагътъ дойде като рѣка, — духването Господне ще го пропжди.

Да я споменуваме въ молитвитѣ си.

Пс. 78:9. Помогни ни, Боже, Спасителю нашъ, заради славата на името Си; избави ни и прости ни грѣховетѣ наши заради Твоето име!

Да я разгласяваме.

1 Парал. 16:24. Разгласяйте всрѣдъ езичницитѣ славата Му, между всички народи чудесата Му. Пс. 95:3.

Пс. 144:11. (Да Те благославятъ, Господи, Твоитѣ светии;) да проповѣдватъ славата на Твоето царство, и да разказватъ за Твоето могъщество.

Да я въздаваме Богу.

Пс. 28:1, 2. Въздайте Господу, синове Божии, въздайте Господу слава и честь; въздайте Господу слава на името Му; поклонете се Господу въ благолѣпното Му светилище.

Пс. 95:7, 8. Въздайте Господу, племена народни, въздайте

Господу слава и честъ; въздайте Господу слава на името Му, носете дарове и идете въ Неговитѣ двори.

Ис. 42:12. Нека въздадатъ Господу слава, и хвалата Му нека възвѣстятъ на островитѣ.

Иер. 13:16, Въздайте слава на Господа, вашия Богъ, доклѣ Той още не е направилъ тъмнота и доклѣ още нозѣтъ ви не се спъватъ по тъмни планини; тогава вие ще очаквате свѣтлина, а Той ще я обърне въ смъртна сѣнка и ще я направи тъмнина.

Откр. 14:7. (Видѣхъ другъ Ангелъ да хвърчи посрѣдъ небето;) той говорѣше съ високъ гласъ: бойте се отъ Бога и Му въздайте слава, защото настъпи часътъ на Неговия сждъ, и поклонете се на Оногова, Който е сътворилъ небето и земята, морето и воднитѣ извори.

Да я възпѣваме.

Пс. 65:2. Възпѣйте славата на името Му, въздайте Му слава и хвалѣ.

Да я възвеличаваме.

Пс. 56:6. Бжди прѣвъзнесенъ по-високо отъ небесата, Боже, и надъ цѣлата земя да бжде Твоята слава! **Пс. 107:6.**

Всички народи ще я видятъ.

Ис. 66:18....Азъ зная дѣянията имъ и мислитѣ имъ; и ето, ще дойда да събера всички народи и езици, и тѣ ще дойдатъ и ще видятъ славата Ми.

Иез. 39:21. Ще явя славата Си между народитѣ, и всички народи ще видятъ Моя сждъ, който Азъ ще произведа, и Моята ржка, която Азъ ще сложа върху имъ.

Земята е пълна съ нея.

Числ. 14:21....Живъ съмъ Азъ, (и винаги живѣе името Ми,) и цѣлата земя е пълна съ славата Господня.

Ис. 6:3. (Около Него стояха серафими.) И викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господъ Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава!

Земята ще е пълна съ познанието ѝ.

Авак. 2:14....Земята ще се изпълни съ познаване славата Господня, както водитѣ изпълнятъ морето.

Мал. 1:11....Отъ слънчевъ изтокъ до западъ ще стане велико името Ми между народитѣ, и на всѣко мѣсто ще принасятъ тимянь на името Ми и чиста жертва; велико ще стане името Ми между народитѣ, казва Господъ Саваотъ.

Дз бжде тя по всички земя!

Фил. 2:11....Всѣки езикъ да изповѣда, че Исусъ Христосъ е Господъ, за слава на Бога Отца.

Дз бжде слава Богу отъ-вѣка до-вѣка.

Еф. 3:21. Нему да бжде слава въ църквата чрѣзъ Христа Исуса въ всички родове отъ-вѣка до-вѣка. Аминъ.

1 Петр. 5:11. Нему слава и владичество во-вѣки вѣковъ. Аминъ.
Слава Богу въ висинитѣ.

Лук. 2:14. (Яви се съ Ангела многобройно воинство небесно,

което хвалѣше Бога и казваше:) слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!

Лук. 19:38. (Цѣлото множество ученици, възрадвани, почнаха велегласно да славятъ Бога за всички чудеса, каквито бѣха видѣли,) като казваха: благословенъ Царьтъ, който иде въ име Господне! Миръ на небето и слава въ висинитѣ!

Всичко да правимъ за слава Божия.

1 Кор. 10:31...Ядете ли, пиете ли, или нѣщо *друго* вършите, всичко за слава Божия вършете.

Фил. 1:11. (Моля се, щото да бждете чисти и безъ прѣпънка въ деня Христовъ,) изпълнени съ плодове на правда, *дарувани* чрѣзъ Исуса Христа, за слава и похвала Божия.

Грѣшниците сж лишени отъ нея.

Римл. 3:23. Всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия. **Нечестивитѣ я обрѣцатъ въ безчестие.**

Пс. 4:3. Синове велможки, докога славата ми ще бжде въ поругание? докога ще обичате суета и ще търсите лъжа?

Ис. 3:8. Тѣй се е рушилъ Иерусалимъ, и падна Иуда, защото езикътъ имъ и дѣлата имъ сж противъ Господа, оскърбителни за очитѣ на Неговата слава.

Съ нея се наказватъ.

Изх. 15:7. (Тогава Моисей и Израилевитѣ синове изпѣха на Господа тая пѣсень, думайки:) Съ величието на славата Си Ти (Иехова) повали възстаналитѣ (фараонъ и войската му) противъ Тебе. Ти изпрати гнѣва Си, и той ги изгори като слама.

Божията щедростъ.

Тя е едно отъ Божинитѣ свойства.

Изх. 34:6. И прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний.

2 Парал. 30:9. Кога се обърнете къмъ Господа, братята ви и дѣцата ви *ще намврятъ* милость у тия, които сж ги плѣнили, и ще се върнатъ въ тая земя; защото Господь, Богъ нашъ, е благъ и милосърденъ и нѣма да отвърне лице отъ васъ, ако се обърнете къмъ Него.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Нашитѣ бащи) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Пс. 77:38...Той, Милостивиятъ, прощаваше грѣха и ги не изтрѣбваше, много пжти отклоняваше Своя гнѣвъ и не възбуждаше всичката Си яростъ.

Пс. 85:15...Ти, Господи Боже, Който си щедъръ и добросърдеченъ, дълготърпѣливъ, многомилостивъ и истиненъ, (милостно погледни къмъ мене и ме помилуй).

Пс. 102:8. Щедръ и милостивъ е Господь, дълготърпѣливъ и многомилостивъ. Пс. 144:8.

Пс. 110:4. Паметни направи Той Своитѣ чудеса: милостивъ и щедръ е Господь.

Пс. 114:5. Милостивъ е Господь и праведенъ, и милосърденъ е нашиятъ Богъ.

Иоил. 2:13. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и съжалява за злочестината.

Иак. 5:11. Ето, ние ублажаваме търпѣливитѣ. Слушали сте за търпѣнието на Иова и видѣхте какъвъ край му даде Господь, защото Господь е много милосърденъ и състрадателенъ.

Тя е: *обилна.*

Пс. 50:3 Помилуй ме, Боже, по голѣмата Си милостъ, и по многото Си щедрости изглади беззаконията ми.

Пс. 68:17. Чуй ме, Господи, защото е блага Твоята милостъ; по многото Твои щедрости милостно погледни на мене.

Пс. 105:45. И си спомняше Своя завѣтъ съ тѣхъ, и се разкайваше по голѣмата Си милостъ.

Ис. 54:7. За малко врѣме те оставихъ, но съ голѣма милостъ ще те прибера.

Ис. 63:7. Ще спомня милоститѣ Господни и славата Господня за всичко, що Господь ни е дарувалъ, и великата *Негова* благостъ къмъ дома Израилевъ, която му Той указва по Своето милосърдие и по многото Си щедрости.

Дан. 9:18. „Приклони, Боже мѣй, ухото Си и чуй, отвори очитѣ Си и погледни нашитѣ опустошения и града, надъ който се призова Твоето име; защото ние поднасяме моленията си прѣдъ Тебе, надѣвайки се не на нашата праведностъ, а на Твоето велико милосърдие.“

Неизчислима.

2 Царств. 24:14. Давидъ отговори на Гада: много ми е тежко; но нека падна въ ржцѣтѣ на Господа, защото е голѣмо Неговото милосърдие; само да не падна въ човѣшки ржцѣ. 1 Парал. 21:13.

Пс. 118:156. Много сж Твоитѣ щедрости, Господи, по Твоя сждъ оживи ме.

Постоянна.

Плач. Иер. 3:22. По милостъ на Господа не изчезнахме ние, защото милосърдието Му не е прѣсекнало.

Тя е: *върху всички.*

Пс. 144:9. Благъ е Господь къмъ всички, и Неговитѣ щедрости сж върху всичкитѣ Му дѣла.

Въ всѣко врѣме.

Пс. 24:6. Спомни си Твоитѣ щедрости, Господи, и Твоитѣ милости, защото сж отъ-вѣка.

Вѣчна.

Ис. 54:8. Въ пламъка на гнѣва скрихъ отъ тебе лицето Си

за кратко време, но съ вѣчна милостъ ще те помилувамъ, казва твоятъ Изкупитель Господь.

Нѣжна.

Пс. 102 : 13. Както баща милува синове, тъй и Господь милува ония, които Му се боятъ.

Ис. 49 : 15. Ще забрави ли жена кърмачето си, не ще пожали ли сина на утробата си? Но, ако би и забравила тя, Азъ нѣма да те забравя.

Ис. 63 : 15. Назърни отъ небесата и погледай отъ жилището на Твоята светиня и на Твоята слава: дѣ е Твоята ревностъ и Твоята мощь? Голѣмото Твое милосърдие и Твоитѣ къмъ мене милости сж спрѣни.

Ис. 66 : 13. Както утѣшава нѣкого майка му, тъй ще ви утѣша и Азъ, и вие ще бждете утѣшени въ Иерусалимъ.

Иер. 31 : 20. Ефремъ не Ми ли е драгъ синъ. не е ли обично дѣте? Защото, щомъ заговоря за него, винаги съ любовъ си спомнямъ за него; вжтрѣшността Ми се раздвижва за него; ще се смиля надъ него, казва Господь.

Ос. 11 : 8. Какъ ще постѣпя съ тебе, Ефреме? Какъ ще те прѣдамъ, Израилю? Ще постѣпя ли съ тебе, както съ Адама? Ще ти сторя ли, каквото и на Севоимъ? Прѣвърна се въ Мене сърдцето Ми, разпали се всичката Ми жалостъ!

Тя се изявява: въ прощаване грѣхове.

Пс. 78 : 8. Не ни спомняй грѣховетѣ на нашитѣ дѣди, скоро да ни изпрѣварятъ Твоитѣ щедрости, защото сме много изтощени.

Пс. 102 : 9—12. Той се не гнѣви до край, нито се вѣчно сърди. Той не ни стори споредъ нашитѣ беззакония и не ни въздаде споредъ нашитѣ грѣхове: защото, колкото е високо небето надъ земята, толкова е велика милостъта (на Господа) къмъ ония, които се боятъ отъ Него; колкото е далече изтокъ отъ западъ, толкова е отдалечилъ Той отъ насъ нашитѣ беззакония.

Мих. 7 : 19. Той пакъ ще се смили надъ насъ, ще изглади нашитѣ беззакония. Ти ще хвърлишъ всички наши грѣхове въ морскитѣ дълби: ѝ.

Въ смекчаване и прѣкратяване наказание.

2 Царств. 24 : 16.... Ангелъ (Божий) прострѣ ржката си надъ Иерусалимъ, за да го опустоши; но Господь се разкая за злото и каза на Ангела, който поразяваше народа: стига, сега спусни ржката си. А Божиятъ Ангелъ бѣше тогава при гумното на иевусеца Орна.

4 Царств. 13 : 23. (Сирийскиятъ царь Азаилъ притѣсняваше израилтянитѣ прѣзъ всички дни на Иоахаза). Но Господь се смили надъ тѣхъ и ги помилува; обърна се къмъ тѣхъ поради завѣта Си съ Авраама, Исаака и Иакова, и не иска да ги изтрѣби, и не ги отхвърли отъ лицето Си до днесъ.

Неем. 9 : 31. (И каза Ездра)...По голѣмото Си милосърдие, Ти ги (нашитѣ бащи) не изтрѣби докрай и ги не оставяше, понеже Ти си Богъ благъ и милостивъ.

Иер. 25 : 13.... Оправете вашитѣ пжтица и вашитѣ дѣла и по-

слушайте гласа на Господа, вашия Богъ, и Господь ще отмъни бѣдствието, което изрече противъ васъ.

Амос. 5:15. Намразете злото, обикнете доброто и възстановете правосъдие при портитѣ; може би, Господь Богъ Саваотъ ще помилува остатъка Иосифовъ.

Ион. 3:10. И видѣ Богъ дѣлата имъ, че тѣ се отвърнаха отъ лошия си пѣтъ, и съжали за злото, за което бѣ казалъ, че ще напрати върху тѣхъ, и го не напрати.

Ион. 4:2. И моли се той (Иона) Господу и рече: о, Господи! не говорѣхъ ли това, когато бѣхъ още въ моята земя? Затова и побѣгнахъ въ Тарсисъ, защото знаехъ, че Ти си Богъ благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ и съжалявашъ за бѣдствието.

Въ освобождаване отъ наказание.

Пс. 105:44, 45....Той милостно поглеждаше къмъ тѣхната скърбъ, колчемъ чуваше тѣхнитѣ вопли...и възбуждаше къмъ тѣхъ състрадание у всички, които ги вземаха въ плѣнъ.

Ис. 49:13. Радвайте се, небеса, и весели се, земю, и възкликавайте отъ радостъ, планини, защото Господь утѣши Своя народъ и помилува Своитѣ страдалци.

Ис. 54:9....Както се заклехъ, че водитѣ Ноеви нѣма вече да дойдатъ на земята, тъй се заклехъ да ти се не гнѣвва, нито да те укорявамъ.

Ис. 60:10. Тогава синозе на другоземци ще градятъ стѣнитѣ ти, и тѣхнитѣ царе — ще ти служатъ; защото въ гнѣва Си те поразахъ, но въ благоволенieto Си ще бѣда милостивъ къмъ тебе.

Иер. 42:10. Ако останете въ тая земя, Азъ ще ви уредя и не ще ви разоря, ще ви посадя и не ще ви изкореня, защото съжалявамъ за бѣдствието, що ви сторихъ.

Иез. 39:25....Тѣй казва Господь Богъ: сега ще върна Иаковитѣ плѣнници, ще се смиля надъ цѣлия домъ Израилевъ и ще заревнувамъ за Моето свето име.

Тя е обърната къмъ: Божия народъ.

Второз. 30:3....Господь, Богъ твой, ще възвърне твоитѣ плѣнници, ще се смили надъ тебе, и пакъ ще те събере отъ всички народи, между които ще те разпилѣ Господь, Богъ твой.

Сжд. 10:16. И отхвърлиха отъ себе си чуждитѣ богове и почнаха да служатъ (само) на Господа. И не изтърпѣ душата Му страданията Израилеви.

2 Парал. 36:15. Господь, Богъ на тѣхнитѣ отци, имъ прашаше Свои посланици още отъ рано утро, защото съжаляваше Своя народъ и Своето жилище.

Пс. 101:14. Ти ще станешъ, ще се смилишъ надъ Сионъ, защото врѣме е да го помилуващъ,—защото дойде врѣме.

Пс. 118:132. Милостно погледни къмъ мене и ме помилуй, както постѣпвашъ съ ония, които обичатъ Твоето име.

Ис 60:11. И твоитѣ порти (Иерусалиме) ще бѣдатъ всѣкога отворени, нѣма да се затварятъ ни денемъ, ни нощемъ, за да се принася при тебе имотътъ на народитѣ и да се довеждатъ тѣхнитѣ царе.

Ис. 63:9. Въ всѣка тѣхна скърбъ Той ги не оставяше, и Ангелътъ на лицето Му ги спасяваше; по любовта Си и по благосърдието Си Той ги изкупи, взе и ги носи прѣзъ всички дренни дни.

Иер. 12:15...Слѣдъ като ги изтѣргна, пакъ ще ги върна и помилувамъ, и ще доведа всѣкиго въ неговия дѣлъ, и всѣкиго — въ земята му.

Иер. 33:26...Ще върна плѣнниците имъ и ще ги помилувамъ.

Ос. 2:19. И ще те сгодя за Себе Си во-вѣки, ще те сгодя за Себе Си въ правда и съждъ, въ благодать и милосърдие.

Иоил. 2:18. Тогава Господъ ще възревнува за земята Си и ще се смили надъ народа Си.

Зах. 1:12—16. И отговори Ангелътъ Господень и рече: Господи Вседържителю! Докога нѣма да се смилишъ надъ Иерусалимъ и надъ градоветъ Иудини, на които Ти се гнѣвишъ ето вече седемдесетъ години? Тогава въ отговоръ на Ангела, който говорѣше съ мене, изрече Господъ слова благи, слова утѣшителни. И рече ми Ангелътъ, който говорѣше съ мене: провъзгласи и кажи: тѣй казва Господъ Саваотъ: поревнувахъ Азъ за Иерусалимъ и за Сионъ съ голѣма ревностъ; и съ голѣмо негодуване негодувамъ противъ народитъ, които живѣятъ въ покой; защото, когато Азъ се малко разгнѣвихъ, тѣ усилиха злото. Затова тѣй казва Господъ: Азъ се обръщамъ къмъ Иерусалимъ съ милосърдие; въ него ще се съгради Моятъ домъ, казва Господъ Саваотъ, и землемѣрна връвъ ще се протегне по Иерусалимъ.

Каещитѣ се грѣшници.

Неем. 9:28. (И каза Ездра:) А кога се успокоявахъ, пакъ захващаха да правятъ зло прѣдъ Твоето лице, и Ти ги прѣдаваше въ ржцѣтъ на враговетъ имъ, и тѣ ги (нашитѣ бащи) владѣха. Но кога пакъ викнѣха къмъ Тебе, Ти ги послушваше отъ небесата и, по голѣмото Си милосърдие, много пжти ги избавяше.

Пс. 55:7. Нечестивецътъ да остави пжтя си, и беззаконникътъ — помислитѣ си, и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ, — и Той ще го помилува, защото е многомилостивъ.

Вѣрващитѣ скърбеци и наказвани.

Пс. 114:6. Господъ пази простодушнитѣ: азъ бѣхъ изнемогналъ, и Той ми помогна.

Угнетенитѣ и бѣднитѣ.

Пс. 71:12, 13...Той (царевиятъ синъ) ще избави бѣдния, стенещия и угнетения, който нѣма помощникъ. Ще бжде милосърденъ къмъ бѣдния и сиромаша и ще спаси душитъ на бѣднитѣ. *Ония, които тѣрсятъ Бога.*

Исх. 33:19. [(Моисей) каза: покажи ми славата Си]. Отговори (Господъ на Моисея): Азъ ще направя да мине прѣдъ тебе всичката Ми слава и ще провъзглася името на Иехова прѣдъ тебе; и който е за помилване, ще го помилвамъ, който е за съжаляване, ще го съжала. Римл. 9:15.

Богъ се прославя чрѣзъ своята щедростъ.

Ис. 30:18. И затова Господъ не бърза да ви помилува, и за

това още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блажени сж всички, които се Нему уповаватъ! **Богъ помъкога не проявява Своята щедростъ.**

2 Парал. 35 : 17. И Той напрати върху имъ халдейския царь, и тоя уби съ мечъ младежитъ имъ въ дома на тѣхната светиня, и не пощади (ни Седекия) ни момъкъ, ни дѣвица, ни старецъ, ни бѣловласть: всичко прѣдаде *Богъ* въ ржката му.

Иер. 13 : 14. И ще ги разбия единъ о другъ, бащи и синове заедно, казва Господь, нѣма да пощада, нѣма да помилувамъ и не ще пожала да ги изтрѣбя.

Иер. 16 : 5... Тѣй казва Господь: не влизай въ дома на ония, които тжгуватъ, и не ходи да плачешъ и жалишъ съ тѣхъ; защото Азъ отнехъ отъ тоя народъ Моя миръ, милость и съжаление, казва Господь.

Вѣрващитъ се пазятъ съ нея.

Пс. 39 : 12. Не спирай, Господи, Твоитѣ щедрости къмъ мене: Твоята милость и Твоята истина нека ме пазятъ непрѣстанно.

Сж окръжени съ нея.

Пс. 102 : 4. Избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милость и щедрости.

Не сж оставени безъ нея.

Ис 54 : 10. Планини ще се помѣстятъ, и хълмове ще се поклатятъ, но Моята милость нѣма да отстѣпи отъ тебе, и завѣтътъ на Моя миръ нѣма да се поклати, казва милуващиятъ тебе Господь. *Въ скърбъ я търсятъ.*

Пс. 16 : 7. Яви чудната Си милость, Ти, Който надѣващитъ се (Тебѣ) спасявашъ отъ ония, които се противятъ на Твоята десница.

Пс. 29 : 11. „Чуй, Господи, и помилуй ме; Господи, бжди ми помощникъ!“

Пс. 40 : 2. Блаженъ оня, който пригледва бѣдни (и сиромаси)! Въ злочестъ день Господь ще го избави.

Пс. 55 : 2. Помилуй ме, Боже, защото човѣкъ иска да ме погълне; нападайки всѣки день, притѣснява ме.

Пс. 56 : 2. Помилуй ме, Боже, помилуй ме, защото на Тебе се уповава душата ми, и въ сѣнката на Твоитѣ крилѣ ще се скрия, доклѣ прѣминатъ бѣдитѣ.

Пс. 66 : 2. Боже, бжди милостивъ къмъ насъ и ни благо-слови; освѣтли ни съ лицето Си.

Пс. 76 : 10. Нима Богъ е забравилъ да милува? нима въ тнѣва Си Той е затворилъ Своитѣ щедрости?

Пс. 85 : 3, 16. Помилуй ме, Господи, защото къмъ Тебе ви-камъ всѣки день... Милостно погледни къмъ мене и ме помилуй; дай на раба Си Твоята сила и спаси сина на Твоята рабиня.

Пс. 118 : 58, 77. Молихъ Ти се отъ сѣ-сърдце: помилуй ме, по Твоето слово... Да дойде върху ми Твоето милосърдие, и азъ ще живѣя; защото Твоятъ законъ е моя утѣха.

Пс. 122 : 1—3. Подигамъ очи къмъ Тебе, Който живѣшешъ на небесата! Ето, както очитѣ на слугитѣ *сж обвърнати* къмъ ржката на господаритѣ имъ, както очитѣ на слугинята — къмъ ржката

на господарката ѝ, тъй и нашитѣ очи — къмъ Господа, нашия Богъ, доклѣ той ни помилува. Помилуй насъ, Господи, помилуй насъ, защото доста сме сити на прѣзрѣние.

Ис. 33:2. Господи! помилуй ни: на Тебе се уповаваме; бжди наша мишца отъ ранни зори и наше спасение въ усилно врѣме.

Авак. 3:2. Господи! чухъ вѣсть отъ Тебе и се уплашихъ. Господи! свърши дѣлото Си срѣдъ години, срѣдъ години го яви; въ гнѣва спомни си за милость.

Божията щедрость е за насъ побуждение да се прѣдадемъ на служба Богу.

Римл. 12:1...Въ името на милосърдието Божие ви моля, братя, да прѣдставите тѣлата си въ жертва жива, света и благогоудна Богу, и това ще бжде вашето духовно богослужение.

Да бждемъ състрадателни къмъ ближния си.

Мат. 18:33. (Господарьтъ му го повика и казва: рабе лукави, азъ ти простихъ цѣлия она дългъ, защото ми се примоли;) не трѣбваше ли и ти да се смилешъ надъ другаря си, както и азъ се смелихъ надъ тебе?

Еф. 4:32...Бивайте единъ къмъ другиго добри, състрадателни, прощавайки си единъ другиму, както и Богъ ви прости въ Христа.

ПРООБРАЗЪ:

Великодушниятъ царь.

Мат. 18:23—27...Царството небесно прилича на царь, който поиска да си разчисти смѣтката съ слугитѣ си. Когато почна той да разчистя смѣтката, доведоха при него едного, който му дължеше десетъ хиляди таланта; а понеже тоя нѣмаше съ какво да заплати, господарьтъ му заповѣда да продадатъ него, и жена му, и дѣцата му, и всичко, що имаше, и да заплати; тогава тоя слуга падна и, кланяйки му се, казва: господарю, имай търпѣние къмъ мене и всичко ще ти изплатя. А господарьтъ на този слуга, като се смиле, пусна го и му прости дълга.

Божията щедрость къмъ Павла и Епафродита.

Фил. 2:27...Той (Епафродитъ) боледува до умирање, но Богъ го помилува, и не само него, но и мене, за да ми се не прибавя скърбъ върху скърбъ.

Божият гнѣвъ.

Христосъ го вдигна отъ наъ.

Лук. 2:11, 14. (Ангельтъ рече на пастиритѣ):...днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ, Който е Христосъ, Господь. (И внезапно се яви съ Ангела многобройно воинство небесно, което хвалѣше Бога и казваше:) слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение!

Римл 5:9. (Богъ доказва любовъта Си къмъ насъ съ това, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшници.) Затова много повече сега, слѣдъ като сме се оправдали съ кръвьта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

2 Кор. 5: 18, 19... Всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзъ Иисуса Христа и ни даде служението на това примирение, защото Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Еф. 2: 14, 17... Той е нашиятъ миръ, Който направи отъ двата народа единъ и разруши прѣградата, що бѣше посрѣдъ; и като дойде, благовѣсти миръ на васъ, далечни и близки.

Кол. 1: 20. (Въ Него благоволи *Отецъ* да обитава всичката пълнота,) и чрѣзъ Него да примири съ Себе Си всичко, било земно, било небесно, като го омиротвори чрѣзъ Него, съ кръвта на кръста Му.

1 Сол. 1: 10. (Отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ,) и да очаквате отъ небесата Неговия Синъ, Когото Той възкреси отъ мъртвитѣ, Иисуса, Който ни избавя отъ идещия гнѣвъ.

Отвърнатъ е отъ човѣцитѣ.

Иоан. 3: 14—18... Както Моисей издигна змията въ пустинята, тѣй трѣбва да се издигне Синъ Човѣчески, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, но да има животъ вѣченъ. Защото Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ. Защото Богъ не проводи Сина Си на свѣта, за да сѣди свѣта, а за да бѣде свѣтътъ спасенъ чрѣзъ Него. Който вѣрва въ Него, не бива сѣденъ, а който не вѣрва, е вече осѣденъ, защото не е повѣрвалъ въ името на Единородния Синъ Божий.

Римл. 3: 25... (Иисуса) Богъ отреди да бѣде съ кръвта Си милостивна жертва чрѣзъ вѣрата, за да покаже Своята правда, въ прощението на сторенитѣ по-прѣди грѣхове, въ врѣме на Божието дълготърпѣние.

Римл. 5: 1. И тѣй, бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.

Отвърща се отъ насъ чрѣзъ изповѣждане грѣха и покаяние.

2 Парал. 30: 8. Сега не бивайте твърдоглави като бацитѣ си, покорете се Господу и дохождайте въ светилището Му, което Той освети на-вѣки; служете на Господа, нашия Богъ, и Той ще отвърни отъ васъ пламъка на гнѣва Си. (Езекия).

Иов. 33: 27, 28. [Отговори Елиуй и каза: Ще се моли (човѣкъ) Богу, и Той ще бѣде милостивъ къмъ него; съ радость поглежда лицето му и възвръща на човѣка праведността му.] Той ще гледа людетѣ и ще казва: „грѣшилъ съмъ и кривилъ съмъ правдата, и не ми е въздадено; Той освободи душата ми отъ гроба, и животътъ ми вижда свѣтлина“

Пс. 105: 43—45. Много пѣти той ги избавяше, но тѣ (Го) сърдѣха съ упорството си, и бѣха унижавани за беззаконието си. Но Той милостно поглеждаше къмъ тѣхната скърбъ, колчемъ чуваше тѣхнитѣ вопли, и си спомняше Своя завѣтъ съ тѣхъ, и се разкайваше по голѣмата Си милость.

Иер. 3: 12, 13. (Рече ми Господь:) Иди прогласи тия думи къмъ сѣверъ и речи: върни се, отстѣпнице, *дъще* Израилева, казва Господь. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ

съмъ милостивъ, казва Господь, — нѣма вѣчно да негодувамъ. Признай само вината си: защото ти отстѣпи отъ твоя Господь Богъ и разпѣтствува съ чужди подъ всѣко клонесто дърво, а Моя гласъ не слушахте, казва Господь.

Иер. 18: 7, 8. Понѣкога Азъ кажа за нѣкой народъ и царство, че ще го изкореня, съкруша и погубя; но ако тоя народъ, върху който съмъ изрекълъ това, се обърне отъ лошитѣ си дѣла, Азъ отлагамъ злото, що съмъ намислилъ да му сторя.

Иер. 31: 18—20. Слушамъ Ефрема да плаче: „Ти ме наказва — и азъ съмъ наказанъ като неукротимъ юнецъ; обърни ме — и ще се обърна, защото Ти си мой Господь Богъ. Когато бѣхъ обърнатъ, азъ се каехъ, и когато бидохъ вразуменъ, бихъ се по бедрата; азъ бидохъ посраменъ, бидохъ смутенъ, защото носихъ позора на младинитѣ си“. Ефрема не Ми ли е драгъ синъ, не е ли обично дѣте? Защото, щомъ заговоря за него, винаги съ любовъ си спомнямъ за него; вжтрѣшността Ми се раздвижва за него; ще се смиля надъ него, казва Господь.

Иер. 36: 7. (Иеремия заповѣда на Варуха и рече: „иди и прочети записанитѣ отъ тебе въ свитѣка отъ устата ми думи Господни гласно прѣдъ народа въ дома Господень въ деня на поста;) може би, тѣ ще възнесатъ смирена молба прѣдъ лицето Господне и ще се обърнатъ всѣки отъ злия си пѣтъ; защото голѣмъ е гнѣвътъ и негодуването, което Господь изрече противъ тоя народъ.“

Иоил. 2: 12—14...И сега още казва Господь: обърнете се къмъ Мене отъ всѣ-сърдце съ постъ, плачъ и ридание. Раздирайте сърдцата си, а не дрехитѣ си, и се обърнете къмъ Господа, вашия Богъ; защото Той е благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и съжالياва за злочестината. Кой знае, дали Той не ще се смили и не ще остави *подиръ Себе Си* благословение — хлѣбенъ приносъ и възлияние на Господа, вашия Богъ?

Лук. 15: 18—20. Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгрѣшихъ противъ небето и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоенъ да се нарека твой синъ: направи ме като единъ отъ наемницитѣ си. И стана, та отиде при баща си. И когато бѣше още далечъ, видѣ го баща му, и му домилъ; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцѣлува.

Не е бързъ.

Пс. 102: 8, 9. Шедъръ и милостивъ е Господь, дълготърпѣливъ и многомилостивъ: Той се не гнѣви до край, нито се вѣчно сърди.

Ис. 48: 9. Заради името Си отлагахъ Своя гнѣвъ и заради славата Си се сдържахъ да те не изтрѣбя.

Ион. 4: 2...Моли се той (Иона) Господу и рече: о, Господи! не говори хъ ли това, когато бѣхъ още въ моята земя? Затова и побѣгнахъ въ Тарсисъ, защото знаехъ, че Ти си Богъ благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ и съжالياвашъ за бѣдствието.

Праведенъ е.

Пс. 57: 11, 12. Ще се зарадва праведникътъ, кога види от-

мъщение: ще омие стъпките си въ кръвта на нечестивеца. И ще каже човѣкъ: наистина има плодъ за праведника! и тъй, има Богъ, Който сѣди на земята!

Плач. Иер. 1:18. Праведенъ е Господь, защото азъ не бѣхъ покоренъ на словото Му. Чуйте, всички народи, и погледнете моята болка; момитѣ ми и момцитѣ ми отидоха въ плѣнъ.

Римл. 2:6, 8...(Богъ) ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му: (животъ вѣченъ на ония, които съ постоянство въ добри дѣла търсятъ слава, честь и безсмъртие;) яростъ и гнѣвъ пъкъ на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата.

Римл. 3:5, 6. Ако...нашата неправда изважда наявъ правдата Божия, какво ще кажемъ? Нима Богъ е несправедливъ, кога проявява гнѣвъ (по човѣшки говоря)? Съвсѣмъ не! Зашото, *иначе*, какъ Богъ ще сѣди свѣта?

Откр. 16:6, 7. (Чухъ Ангела на водитѣ да казва: праведенъ си, Господи, задѣто тъй си отсѣдилъ,) понеже *тѣ* (човѣцитѣ, които имаха бѣлѣга на звѣра) пролѣха кръвъ на свети и пророци, и *Ти* имъ даде кръвъ да пиятъ: заслужаватъ *това*. И чухъ друго да говори отъ жертвеника: да, Господи, Боже Вседържителю, истински и праведни сж Твоитѣ прѣсѣди.

Огънь пояждащъ е.

Втор. 32:22...Въ гнѣва Ми огънь пламна; *той* изгаря *всичко* до ада прѣизподенъ, изпояжда земята и плодоветѣ ѝ и опалва основитѣ планински.

Ис. 9:18. (Гнѣвътъ Му не ще се отвърне, и ржката Му е прострѣна.) Защото беззаконието като огънь се е разгорѣло, поглъща глогъ и трънакъ и пламти въ горски гжстаци, — и се подигатъ стълбове димъ.

Ис. 66:15...Ето, ще дойде Господь въ огънь, и колесницата Му — като вихъръ, за да излѣе гнѣва Си съ яростъ и заплахата Си — съ пламналъ огънь.

Иер. 4:4. Обрѣжете се заради Господа и снемете крайната плътъ отъ сърдцето си, Иудини мъже и иерусалимски жители, да се не яви Моятъ гнѣвъ като огънь и не пламне неугасно поради вашитѣ лоши наклонности.

Иер. 17:4...Ти чрѣзъ себе си ще се лишишь отъ наслѣдието си, що ти бѣхъ далъ, и ще те дамъ въ робство на твоитѣ врагове, въ земя, която ти не познавашъ, защото вие разпалихте огъня на гнѣва Ми; той ще гори вѣчно.

Иез. 22:20—22, 31. Както въ горнило турятъ заедно сребро, мѣдъ, желѣзо, олово и калай, за да раздухатъ върху тѣхъ огънь и разтопятъ, тъй въ гнѣва Си и въ яростта Си ще ви съборя, туря и разтопя. Ще ви събера и ще духна върху васъ огъня на Моето негодуване, и ще се разтопите срѣдъ него. Както сребро се топи въ горнило, тъй ще се разтопите и вие срѣдъ него, и ще познаете, че Азъ, Господь, излѣхъ яростта Си върху васъ. И тъй, ще излѣя върху тѣхъ Моето негодуване, съ огъня на Моята яростъ ще ги изтрѣбя, поведението имъ ще обърна върху главата имъ, казва Господь Богъ.

Че е справедливъ, да се не смущаваме.

Римл. 9:18, 20, 22....Когото иска, милува, а когото иска, ожесточава...Човѣче, кой си, та споришъ съ Бога? Издѣлието нимѧ ще каже на майстора си: защо си ме тъй направилъ? *Какво отъ туй*, ако Богъ, желаейки да покаже гнѣва Си и да яви мощьта Си, съ голѣмо дълготърпѣние понесе нѣкои сѣдове на гнѣвъ, приготвени за погибель?

Явява се въ страха, който Богъ влага въ сърдцата нагрѣшниците.

Изх. 14:24....По утрenna стража погледна Господь на египетския станъ отъ огнения и облачния стълбъ и разбърка стана на египтяни.

Пс. 75:6—8. Силнитѣ по сърдце станаха плячка, заспаха своя сънь, и ни единъ отъ силнитѣ мъже не намѣри ржцѣтъ си. Отъ Твоята заплаха, Боже Иакововъ, задрѣма и колесница и конь. Ти си страшень, и кой ще устои прѣдъ лицето Ти въ врѣме на Твоя гнѣвъ?

Иер. 10:10....Господь Богъ е истина; Той е живъ Богъ и вѣченъ Царь. Отъ гнѣва Му трепери земята, и народитѣ не могатъ да издръжатъ негодуването Му.

Явява се въ сѣдѣбитѣ и скърбитѣ, които Той напраца върху човѣцитѣ.

Изх. 15:7. (Тогавѧ Моисей и Израилевитѣ синове изпѣха на Господа тая пѣсень, думайки:) Съ величието на славата Си Ти повали възстаналитѣ противъ Тебе. Ти изпрати гнѣва Си, и той ги изгори като слама.

1 Ездр. 5:12....Когато бацитѣ ни разгнѣвиха Бога небесни, Той ги прѣдаде въ ржката на Навуходоносора, царь вавилонски, халдеецъ; той разруши тоя домъ и прѣсели народа въ Вавилонъ.

Иов. 21:17. Често ли угасва свѣтилото у беззаконниците и ги налита бѣда, а Той въ гнѣва Си ги надарява съ страдания?

Пс. 77:49—51. Напрати върху тѣхъ пламъка на Своя гнѣвъ, и негодувание, и ярость, и нещастия—напрати зли ангели; уравняше пѣтеката на Своя гнѣвъ, не вардѣше душитѣ имъ отъ смъртъ и добитъка имъ прѣдаде на морь; порази всичко първородно въ Египетъ, начатъцитѣ отъ силитѣ въ Хамовитѣ шатри.

Пс. 89:7....Ние изчезваме отъ Твоя гнѣвъ, и отъ Твоята ярость сме въ смущение.

Ис. 9:19. Яростъта на Господа Саваота ще опали земята, и народътъ ще стане сѣкашъ храна на огньѧ; човѣкъ не ще пожали брата си.

Ис. 63:6....„Въ гнѣва Си стѣпкахъ народитѣ, съкрушихъ ги въ яростъта Си и излѣхъ наъземи кръвьта имъ“.

Иер. 4:26. Гледамъ—и ето, Кармилъ е пустиня, и всичкитѣ му градове сж съсипани отъ лицето Господне, отъ яростъта на гнѣва Му.

Иер. 7:20....Тъй казва Господь Богъ: ето, излива се Моятъ гнѣвъ и Моятѧ ярость върху това мѣсто, върху люде и върху добитъкъ, върху полски дървета и върху земни плодове, ще се запали и не ще угасне.

Иер. 12:13. Тѣ сѣха пшеница, а пожънаха трѣне; измжчиха

се и никаква полза не придобиха; засрамете се прочее отъ такива ваши печалби поради пламенния гнѣвъ Господень.

Иер. 15:14....Ще те изпратя съ враговетѣ ти въ земя, която не познавашъ; защото огънь е пламналъ въ Моя гнѣвъ, — ще пламти върху ви.

Иер. 25:38. Той остави жилището Си като лъвъ; и земята имъ стана пустиня отъ яростта на опустошителя и отъ пламенния Му гнѣвъ.

Иер. 33:5. (Тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ, за кжщитѣ на тоя градъ и за кжщитѣ на иудейскитѣ царе, що събаряятъ за окопи и за битка) ония, които дойдоха да воюватъ противъ халдейци, за да изпълнятъ домоветѣ съ трупове на люде, които Азъ въ гнѣва Си и въ яростта Си ще поразя, и поради чиито всички беззакония Азъ скрихъ лицето Си отъ тоя градъ.

Иер. 42:18....Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: както се излѣ гнѣвътъ Ми и яростта Ми върху иерусалимскитѣ жители, тѣй ще се излѣ яростта Ми върху васъ, кога влѣзете въ Египетъ, и ще бждете за проклетие и ужасъ, за позоръ и укоръ, и нѣма вече да видите това мѣсто

Иер. 44:6....Моята яростъ и Моятъ гнѣвъ се излѣ и се разгорѣ въ градоветѣ на Иудея и въ иерусалимскитѣ улици, и тѣ станаха развалини и пустиня, както виждате сега.

Иер. 49:37...Ще поразя еламци съ страхъ прѣдъ враговетѣ имъ и прѣдъ тия, които искатъ душата имъ; и ще направятъ върху тѣхъ бѣдствие, Моя гнѣвъ, казва Господь, и ще изпратятъ слѣдъ тѣхъ мечъ, доклѣ ги не изтрѣбятъ.

Пл. Иер. 1:12. Дано не ви сполети това всички васъ, минаващи по пѣтя! погледнете и вижте, има ли болка като моята болка, каквато мене е постигнала, каквато Господь направилъ върху мене въ деня на пламенния Си гнѣвъ?

Пл. Иер. 2:1—6. Какъ помрачи Господь въ гнѣва Си дъщерята Сионова! Отъ небесата свали на-земи красотата Израилева и не си спомни за подножието на нозѣтѣ Си въ деня на Своя гнѣвъ. Погуби Господь всички жилища на Иакова, не пощади, разруши въ яростта Си крѣпоститѣ на дъщерята Иудина, повали на-земи, отхвърли царството и князетѣ му, като нечисти: въ гнѣвентъ разгаръ сломи всички рогове Израилеви, отдрѣпна десницата Си отъ неприятеля и се разпали противъ Иакова като пламналъ огънь, който поглъща всичко наоколо; изопна Своя лжкъ като неприятель, насочи десницата Си като врагъ и уби всичко, що е мило за очитѣ; върху скинията на дъщерята Сионова излѣ като огънь яростта Си. Господь стана като неприятель, изтрѣби Израила, разори всичкитѣ му чертози, разруши крѣпоститѣ му и разпространи у дъщерята Иудина тжга и плачъ. И прѣмахна като отъ градина Своята ограда; разори Своето мѣсто на събранията, Господь направи да се забравятъ на Сионъ празници и сжботи; и въ гнѣвното Си негодуване отхвърли царь и свещеникъ.

Пл. Иер. 2:22. Ти свика отведъ като на празникъ моитѣ ужаси, и въ деня на Господния гнѣвъ никой се не спаси, никой не уцѣлѣ; ония, които бѣхъ откърмила и отгледала, врагътъ ми изтрѣби.

Иез. 5: 13, 15....Ще се изпълни Моятъ гнѣвъ, и ще утоля Моята яростъ надъ тѣхъ, и ще бжда удовлетворень; и кога се излѣе върху тѣхъ Моята яростъ, ще узнаятъ, че Азъ, Господь, съмъ говорилъ въ ревността Си. И ще бждешъ за присмѣхъ и поругание, за показъ и ужасъ у околнитѣ на тебе народи, кога извърша надъ тебе сждъ въ гнѣвъ и яростъ, и чрѣзъ яростни порăзи,—Азъ Господь изрекохъ това.

Иез. 6: 12. Който е далечъ, ще умре отъ морь; а който е близу, ще падне отъ мечъ; а който е останалъ и уцѣлѣлъ, отъ гладъ ще умре; тѣй ще завърша Моя гнѣвъ върху тѣхъ.

Иез. 7: 3. Ето, дойде свършъкъ за тебе; и ще пратя върху тебе Своя гнѣвъ, и ще те сжда споредъ твоитѣ пжтища, и ще стоваря върху ти всички твои гнусоти. **Иез. 7: 8.**

Иез. 7: 19. Среброто си ще изхвърлятъ по улици, и златото не ще зачитатъ. Среброто имъ и златото имъ не ще бжде въ сила да ги спаси въ деня на Господнята яростъ. Тѣ не ще наситятъ съ тѣхъ душитѣ си и не ще напълнятъ утробитѣ си, защото то биде поводъ за беззаконието имъ.

Иез 13: 12, 13....Ето, стѣната ще падне; тогава не ще ли ви кажатъ: „дѣ е мазилката, съ която мазахте?“ Затова тѣй казва Господь Богъ: ще пусна силенъ вѣтъръ въ гнѣва Си, и ще ливне проливень дъждъ въ яростта Ми, и каменна градушка въ яда Ми за изтрѣба.

Иез 25: 14....Ще си отмѣстя надъ Едомъ чрѣзъ ржката на Моя народъ Израила; и тѣ ще дѣйствуватъ въ Идумея по Моя гнѣвъ и по Моето негодувание, и ще познаятъ Моето отмѣстване, казва Господь Богъ.

Соф. 3: 8....Чакайте Ме, казва Господь, до оня день, когато ще се дигна за опустошение; защото е опрѣдѣлено отъ Мене да събера народи, да свикамъ царства, за да излѣя върху тѣхъ Моето негодувание, всичката яростъ на Моя гнѣвъ; защото отъ огъня на яростта Ми ще бжде погълната цѣлата земя.

Евр. 3: 17. Противъ кои негодува Той четирийсетъ години? Не противъ ония ли, които съгрѣшиха и чиито кости паднаха въ пустинята?

Откр. 15: 1....Видѣхъ друга поличба на небето, голѣма и чудна: седемъ Ангели, които държаха седемътѣхъ послѣдни порăзи, защото съ тѣхъ се свърши Божиятъ гнѣвъ.

Откр. 16: 1—3. И чухъ отъ храма високъ гласъ да казвана седемътѣхъ Ангели: идете, излѣйте на земята седемътѣхъ чаши съ гнѣва Божий. Отиде първиятъ Ангелъ, та излѣ на земята своята чаша; и по човѣцитѣ, които имаха бѣлѣга на звѣра и се покланяха на образа му, появиха се лоши и люти струпеи. Вториятъ Ангелъ излѣ своята чаша въ морето: и *то* стана на кръвъ, като *кръвта* на убитъ *човѣкъ*; и всичко живо въ морето измрѣ.

Не може да се противопостави на Божия гнѣвъ.

Иов. 9: 13. Богъ нѣма да отклони гнѣва Си; прѣдъ Него ще паднатъ поборницитѣ на гордостта.

Иов. 14: 13. О, да бѣще ме скрилъ и укривалъ въ прѣиз-

поднята, докль мине гнѣвътъ Ти, да бѣше ми опрѣдѣлилъ срокъ и послѣ да си спомнѣше за мене!

Иов. 36:18. (Продължи Елиуй и рече:) Да те не порази *Божиятъ* гнѣвъ съ наказание! Голѣмъ откупъ не ще те избави.

Наум. 1:6. Прѣдъ негодуванетоу Му кой ще устои? И кой ще изтърпи пламъка на гнѣва Му? Гнѣвътъ Му се разлива като огънь; скалитѣ се разпадатъ прѣдъ Него.

Повторно прѣзиране повече го раздражнява.

Числ. 32:14....Ето, вмѣсто бацитѣ си, възстанахте вие, изродъ отъ грѣшници, за да усилите още повече яростния гнѣвъ Господень противъ Израила.

2 Парал. 36:16....Тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, докль гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше за него спасение.

Неем. 13:18. Нали тѣй правѣха бацитѣ ви, та затова Богъ нашъ напрати върху насъ и върху тоя градъ всички тая неволя? А вие увеличавате гнѣва Му противъ Израила, като скверните сѣботата.

Пс. 77:17....Тѣ продължаваха да грѣшатъ прѣдъ Него и да дразнятъ Всевишния въ пустинята.

Евр. 3:15, 16....„Днесъ, кога чуете гласа Му, да не ожесточите сърдцата си, както кога роптаехте“. Защото нѣкои, като чува зароптаха, но не всички, които излѣзоха отъ Египетъ съ Моисея.

Нарочно се варди за „великия день“.

Ис. 13:13....Ще потреса небето, и земята ще се мръдне отъ мѣстото си поради яростта на Господа Саваота, въ деня на пламналия Му гнѣвъ.

Соф. 1:14—18. Близу е великиятъ день Господень, близу—и твърдѣ бѣра: вече се чува гласътъ на деня Господень. Горчиво ще завика тогава и най-храбриятъ! День на гнѣвъ е тоя день, день на скръбъ и на тѣснотия, день на опустошение и разорение, день на тъма и на мракъ, день на облакъ и на мъгла, день на трѣба и на боенъ викъ противъ укрѣпени градове и високи кули. И Азъ ще стѣсна човѣцитѣ, и тѣ ще ходятъ като слѣпи, защото съгрѣшиха противъ Господа, и разхвърлена ще бѣде кръвта имъ като прахъ, и плътта имъ — като смѣтъ. Ни среброто имъ, нито златото имъ не ще може да ги спаси въ деня на гнѣва Господень, и отъ огъня на ревността Му ще бѣде погълната цѣлата тая земя, защото изтърѣване, и при това внезапно, ще извърши Той надъ всички жители земни.

Мал. 4:1....Ето, ще дойде день, пламтецъ като пещъ; тогава всички надмѣнни и ония, които постѣпватъ нечестиво, ще бждатъ като слама, и ще ги изгори идещиятъ день, казва Господь Саваотъ, тѣй че нѣма да остави у тѣхъ ни коренъ, ни клони.

Мат. 3:7....Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехидниний кой ви подсаказва да бѣгате отъ бждещия гнѣвъ?

Мат. 25:41. Тогава (Царьтъ-Сѣдия) ще каже и на ония, кои-

то сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклетии, въ сгнѣн вѣч-
ний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Римл. 2:5. ...По твоята упоритостъ и неразкаяно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ сждъ отъ Бога.

2 Сол. 1:8. (Справедливо е прѣдъ Бога, да въздаде скръбъ на ония, които ви оскърбяватъ, когато Господь Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила,) въ пламененъ огнѣн да отмъщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа.

Откр. 6:17. ...Дойде великиятъ день на гнѣва Му, и кой може устоя?

Откр. 11:18. ...Разлютиха се народитѣ, и дойде гнѣвътъ Ти и врѣмето да бждатъ сждени мъртвитѣ, и да дадешъ отплата на Твоитѣ раби — на пророцитѣ, на светиитѣ и на ония, които се боятъ отъ името Ти, малки и голѣми, и да погубишъ губителитѣ на земята.

Откр. 14:10. (Треги Ангелъ говорѣше съ високъ гласъ: който се поклони на звѣра и на образа му, и получи бѣлѣгъ на челото си или на ржката си,) той ще пие отъ виното на яростта Божия, неразводнено, налѣно въ чашата на гнѣва Му, и ще бжде измжченъ съ огнѣн и жупель прѣдъ светитѣ Ангели и прѣдъ Агнеца.

Откр. 19:15. Отъ устата Му (на Оня, Който яздѣше на бѣлѣ конь) излизаше остъръ мечъ, за да поразява съ него народитѣ; Той ще ги пасе съ желѣзенъ жезълъ и ще тѣпче винения линь на яростта и гнѣва на Бога Вседържителя.

Явява се: противъ нечестивитѣ.

Иов. 15:34. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Ще опустѣе домътъ на нечестивия, и огнѣн ще погълне шатритѣ на подкупничеството.

Пс. 20:9, 10. Ржката Ти ще намѣри всички Твои врагове, десницата Ти ще намѣри (всички), които Те мразятъ. Въ врѣме на гнѣва Си ще ги направишъ като огнена пещъ; въ гнѣва Си Господь ще ги погуби, и огнѣн ще ги погълне.

Ис. 3:8. Тѣй се е рушилъ Иерусалимъ, и падна Иуда, защото езикътъ имъ и дѣлата имъ сж противъ Господа, оскърбителни за очитѣ на Неговата слава.

Ис. 10:6. (О, Асуре, жезълъ на Моя гнѣвъ и бичъ на Моето негодуване!) Ще го пратя противъ нечестивъ народъ и противъ народа на Моя гнѣвъ, ще му дамъ повеля грабежъ да граби и плѣнъ да плѣни и да го тѣпче като улична калъ.

Ис. 13:9. Ето, деньтъ Господень иде лютъ, съ гнѣвъ и пламнала яростъ, за да обърне земята въ пустиня и да изтрѣби отъ нея грѣшницитѣ ѝ.

Ис. 59:18. Споредъ каквато отплата заслужаватъ, по тая мѣрка ще въздаде Той: на противницитѣ Си — съ яростъ, на враговетѣ Си — съ отмъщение, на островитѣ ще въздаде заслуженото.

Иер. 23:19. Ето, иде буря Господня съ яростъ, буря страшна, и ще се свие върху главата на нечестивцитѣ.

Ос. 5:10. Вождитѣ Иудини станаха като ония, които прѣмѣстятъ между: ще излѣя като вода върху тѣхъ Моя гнѣвъ.

Наум. 1:2. Господь е Богъ ревнивъ и отмѣститель; отмѣститель е Господь и е страшенъ съ гнѣвъ: отмѣщава Господь на враговетѣ Си и не ще пощади противницитѣ Си.

Римл. 1:13. Гнѣвътъ Божий се открива отъ небето върху всѣко нечестие и неправда на човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда.

Еф. 5:6 Никой да ви не прѣлъстя съ празни думи, защото заради *всичко* това дохожда гнѣвътъ Божий върху синоветѣ на невѣрието.

Прѣтивъ ония, които оставятъ Бога.

Втор. 29:24. 25. Тогава ще кажатъ всички народи: защо Господь е постѣпилъ тѣй съ тая земя? Колко голѣма е яростта на гнѣва Му! И ще отговарятъ: задѣто оставиха завѣта на Господа, Бога на отцитѣ си, който склучи съ тѣхъ, когато ги изведе изъ Египетската земя.

Ис. Нав. 22:16—18. Тѣй каза цѣлото общество Господне: какво прѣстѣпление сте направили (синове Рувимови, синове Гадови и полуколѣно Манасиево) прѣдъ (Господа) Бога Израилевъ, като сте отстѣпили сега отъ Господа (Бога Израилевъ), съзидали сте си жертвеникъ и сте възстанали сега противъ Господа? Нима е малко за насъ беззаконието Фогорова, отъ което не сме се счистили до днесъ и *поради което* пораза сполетѣ обществото Господне? а вие днесъ отстѣпвате отъ Господа! Днесъ възставате противъ Господа, а утрѣ (Господь) ще се разгнѣви на цѣлото общество Израилево.

4 Царств. 22:13. [Царьтъ (Иосия) заповѣда на свещеникъ Хелкия, на Ахикама, на Ахбора, на писаря Шафанъ и на царския слуга Асаия, думайки:] идете, попитайте Господа за мене, за народа и за цѣла Иудея върху думитѣ на тая намѣрена книга, защото голѣмъ е гнѣвътъ Господень, който се е разпалилъ противъ насъ, задѣто нашитѣ бащи не сж слушали думитѣ на тая книга, за да постѣпватъ споредъ заповѣданото намъ.

2 Парал. 29:6—8....Бацитѣ ни постѣпваха беззаконно и вършеха каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, нашия Богъ, оставиха Го, отвърнаха лицето си отъ Господнето жилище и обърнаха грѣбъ, затвориха вратата на притвора, угасиха свѣтилицитѣ, не палѣха кадиво и не възнасяха всесъжения въ свѣтилището на Бога Израилевъ. И гнѣвътъ на Господа биде върху Иудея и върху Иерусалимъ, и Той ги прѣдаде на позоръ, на опустошение и на присмѣхъ, както виждате съ очитѣ си. (Езекия).

2 Парал. 34:25. (Тѣй говори Господь: ето, ще направя бѣдствия върху това мѣсто и върху жителитѣ му,) задѣто Ме оставиха и кадиха на други богове, за да Ме прогнѣвятъ съ всички габоти на ржцѣтѣ си. Затова гнѣвътъ Ми ще се разпали надъ това мѣсто и нѣма да угасне. (Пророчица Олдама).

1 Ездр. 8:22....Ржката на нашия Богъ е благодѣтелна за всички, които прибѣгватъ къмъ Него, а надъ всички, които Го оставятъ, *стои* силата Му и гнѣвътъ Му!

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакон-

ния, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ, — повърнахте се назадъ.

Противъ невѣрнитѣ.

Втор 9:22, 23 И въ Таверъ, Маса и въ Кибротъ-Хатаава вие раздражихте Господа (вашия Богъ). И когато Господь ви прашаше отъ Кадесъ-Варни, съ думитѣ: вървете, завладѣйте земята, която ви давамъ, — вие се възпротивихте на заповѣдта на Господа, ъзвашия Богъ, и не Му повѣрвахте и не послушахте гласа Му.

Пс. 77:21, 22. Господь чу и пламна отъ гнѣвъ, и огънь се разгорѣ противъ Иакова, и гнѣвъ се подигна противъ Израиля, задѣто не вѣрваха въ Бога и се не уповаваха на спасение отъ Него.

Пс. 78:6. Излѣй гнѣва Си върху народитѣ, които Те не познаватъ, и върху царствата, които не призоваватъ Твоето име. **Иер. 10:25.**

Иоан. 3:36. Който вѣрва въ Сина, има животъ вѣченъ; който пъкъ не вѣрва въ Сина, не ще види животъ, и гнѣвътъ Божий прѣбжда върху него.

Евр. 3:18, 19. А на кои се е заклелъ, че нѣма да влѣзатъ въ Неговото покоище, ако не на непокорнитѣ? *И тѣй*, виждаме, че *тѣ* не можаха да влѣзатъ поради невѣрие.

Противъ непокаянитѣ.

Пс. 7:13, 14. Ако *нѣкой* не се обръща, Той изостря меча Си, изопва лжка Си и го насочва, приготвя за него смъртоносни орждия, прави стрѣлитѣ Си палещи.

Притч. 1:24—27. (Прѣмждростъта говори своята рѣчь:) Азъ викахъ, а вие не послушахте; простирахъ ржка, но нѣмаше кой да внимава; и вие отхвърлихте всички мои съвѣти и изобличенията ми не приехте. Затова и азъ ще се насмѣя на вашата гибель; ще се порадвамъ, кога ви ужасъ нападне, кога ви нападне ужасъ като буря, и бѣда като вихъръ мине надъ васъ, кога ви постигне скърбъ и утѣснение.

Притч. 1:30, 31. Задѣто не приеха моя съвѣтъ и прѣзрѣха всичкитѣ ми изобличения, затова тѣ и ще ядатъ отъ плодоветѣ на своитѣ пжтища и ще се насищатъ отъ своитѣ замисли.

Ис. 3:13, 14. Дигна се Господь на сждъ — и стои, за да сжди народитѣ. Господь влиза въ сждъ съ старѣйшинитѣ на Своя народъ и съ неговитѣ князе: вие опустошихте лозето; плячкосаното отъ сиромаха е въ вашитѣ кжци.

Противъ отстѣпницитѣ.

Евр. 10:26, 27...Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове, а нѣкакво-си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противницитѣ.

Противъ идолопоклонцитѣ.

Втор. 6:14, 15. Не отивайте слѣдъ други богове, богове на ония народи, които ще бждатъ около васъ; защото Господь, Богъ твой, Който е посрѣдъ тебе, е Богъ ревнителъ; за да се не разпали гнѣвътъ на Господа, твоя Богъ, противъ тебе, и да те не изтрѣби Той отъ лицето на земята.

Втор. 7:4...Тѣ (хетейци, гергесейци, аморейци, хананейци, ферезейци, евейци и иевусейци) ще отвърнатъ синоветѣ ти отъ Мене, за да служатъ на други богове, и *тогава* ще се разпали върху васъ гнѣвътъ на Господа, и Той скоро ще те изтрѣби.

Втор. 29:20. (Да нѣма помежду ви мъжъ или жена, родъ или колѣно, чието сърдце би се отклонило сега отъ Господа, нашия Богъ, та да иде да служи на боговетѣ на ония народи;) на такъвъ нѣма да прости Господъ, но веднага гнѣвътъ на Господа и яростта Му ще се разпалятъ противъ оня човѣкъ, и върху него ще падне всичката клетва (на тоя завѣтъ), написана въ тая книга (на закона), и Господъ ще заличи името му подъ небето.

Втор. 29:27, 28. (И отидоха да служатъ на други богове и да имъ се покланятъ:) *поради това* се разпали гнѣвътъ на Господа върху тая земя, и Той напрати върху ѝ всички клетви (на завѣта), написани въ тая книга (на закона), и затри ги Господъ отъ земята имъ въ гнѣвъ, яростъ и голѣма лютина, и ги изхвърли на друга земя, както днесъ *виждаме*.

Втор. 32:16—19 Съ чужди *богове* Го раздразниха и съ гнусотиитѣ (си) Го разгнѣвиха: принасяха жертви на бѣсове, а не на Бога, на богове, които не познаваха, на богове нови, дошли отъ съседитѣ, и за които отиитѣ ви не помисляха. А Застѣпника, Който те е родилъ, ти остави, и Бога, Който те е създалъ, забрави. Господъ видѣ (и се разгнѣви) и въ гнѣва отхвърли синоветѣ Си и дъщеритѣ Си.

Ис. Нав. 23:16. Ако прѣстѣпите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ, и отидете да служите на други богове и имъ се покланяте, то гнѣвътъ Господень ще пламне върху ви, и скоро ще изчезнете отъ тая добра земя, която ви даде (Господъ).

4 Царств. 17:17. Прѣкарваха прѣзъ огънь синоветѣ си и дъщеритѣ си, гадаеха и правѣха магии, и прѣдадоха се да вършатъ, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и да Го разгнѣвяватъ.

4 Царств. 22:17. Задѣто Ме оставиха и кадятъ на други богове, за да Ме дразнятъ съ всичкитѣ работи на ржцѣтѣ си, разпали се гнѣвътъ Ми противъ това мѣсто, и нѣма да угасне. (Пророчица Олдама).

Пс. 77:58, 59. Огорчаваха Го съ своитѣ оброчища, и съ своитѣ истукани възбуждаха ревнуването Му. Богъ чу и пламна отъ гнѣвъ и силно възнегодува противъ Израила.

Ис. 65:3, 6. (Весь-день простирахъ ржцѣ Си) къмъ народъ, който постоянно Ме оскърбява въ лицето, принася жертви въ джбравитѣ и пали тимянь на чирепи. Ето, какво е написано прѣдъ лицето Ми: нѣма да прѣмълча, но ще отплатя, ще отплатя въ пазвата имъ.

Иер. 7:18. Дѣцата събиратъ дърва, а бацитѣ кладатъ огънь, и женитѣ мѣсятъ тѣсто, за да правятъ банички за богинята на небето и да извършватъ възлияние на други богове, за да Ме огорчаватъ.

Иер. 8:19. Ето, слушамъ отъ далечна страна писъкъ отъ дъщерята на Моя народъ: нима нѣма Господъ на Сионъ? нима

Царьтъ му не е тамъ? — Защо Ме разгнѣвиха съ своитѣ идоли чуждоземни, нищожни?

Иер. 11:17. Господь Саваотъ, Който те посади, изрече върху тѣбе зло поради злото на дома Израилевъ и на дома Иудинъ, което тѣ си причиниха съ това, че Ме разгнѣвиха съ кадението си Ваалу.

Иер. 25:6. [Вамъ (пророцитѣ) казваха: „отвърнете се всѣки отъ лошия си пжтъ;] и не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите и да имъ се покланяте, и не Ме разгнѣвявайте съ дѣлата на ржцѣтѣ си, и не ще ви сторя зло.“

Иер. 44:3. [Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, тѣ (Иерусалимъ и всички иудейски градове) сега сж запусѣли, и никой не живѣе въ тѣхъ] поради тѣхното нечестие, що вършиха, като Ме разгнѣвяваха, ходейки да кадятъ и да служатъ на други богове, които не познаваха ни тѣ, ни вие, ни бацитѣ ви.

Иез. 20:8...Тѣ се възмутиха противъ Мене и не щѣха да Ме слушатъ; никой не отхвърли гнусотиитѣ отъ очитѣ си и не остави египетскитѣ идоли. И Азъ казахъ: ще излѣя върху тѣхъ гнѣва Си, ще изчерпя върху тѣхъ яростьта Си срѣдъ земята Египетска.

Противъ грѣховетѣ на Божия народъ.

Втор. 9:18...Припаднахъ (пакъ) прѣдъ Господа, молихъ се, както по-напрѣдъ, четирийсетъ дена и четирийсетъ ноци, хлѣбъ не ядохъ и вода не пихъ, за всичкитѣ ви грѣхове, съ които съгрѣшихте, като направихте зло прѣдъ Господа (вашия Богъ) и Го разгнѣвихте.

Пс. 88:31, 32. Ако синоветѣ му оставятъ Моя законъ и не ходятъ по Моитѣ заповѣди; ако нарушатъ Моитѣ наредби и не спазятъ Моитѣ повели; (ще посѣтя съ жезълъ тѣхното беззаконие, и съ удари -- тѣхната неправда.)

Пс. 89:7—9...Ние изчезваме отъ Твоя гнѣвъ, и отъ Твоята яростъ сме въ смущение. Ти си поставилъ прѣдъ Себе Си нашитѣ беззакония и нашето скрито -- прѣдъ свѣтлината на лицето Си. Всички наши дни прѣминаха въ Твоя гнѣвъ; годинитѣ ни се губятъ като звукъ.

Пс. 98:8. Господи, Боже нашъ! Ти ги слушаше; Ти бѣше за тѣхъ Богъ, Който прощава и наказва за дѣлата имъ.

Пс. 101:10, 11. Ямъ пепель, като хлѣбъ, питието си съ сълзи размѣсвамъ, поради Твоя гнѣвъ и Твоето негодуване; защото Ти ме въздигна и ме свали.

Ис. 47:6. Азъ се разгнѣвихъ на Моя народъ, унизихъ Моето наслѣдие и ги прѣдадохъ въ твои ржцѣ; а ти (дъще Халдейска) не имъ указа милосърдие, на старецъ налага най-тежкото си иго.

Ис. 64:5. Ти милостиво срѣщаше всѣкиго, който се радваше и който вършеше правда, който Те спомняше въ Твоитѣ пжтища. Но, ето, Ти се разгнѣви, защото ние отдавна грѣшихме; и какъ тогава ще бждемъ спасени?

Иер. 7:29. Острижи косата си и я хвърли, и надай плачь по планинитѣ, защото Господь отхвърли и остави рода, *който навлече гнѣва Му.*

Противъ непослушнитѣ.

Втор. 9:7. Помни, не забравяй, колко си гнѣвилъ Господа, твоя Богъ, въ пустинята: отъ самия оня день, когато излѣзохте изъ Египетската земя, та докато пристигнахте на това мѣсто, вие се противихте на Господа.

Ис. 5:24, 25....Както огънь пояжда слама, и пламъкъ изтрѣбя сѣно, тъй ще изгине коренътъ имъ, и цвѣтътъ имъ ще се разнесе като прахъ; защото тѣ отхвърлиха закона на Господа Саваота и прѣзрѣха словото на Светия Израилевъ. Затова гнѣвътъ на Господа ще се разпали противъ Неговия народъ, и Той ще простре ржката Си противъ него и ще го порази тъй, че планинитѣ ще потреперятъ, и труповетѣ имъ ще бждатъ като смѣтъ по улицитѣ. И при всичко това гнѣвътъ Му не ще се отвърне, и ржката Му ще бжде още прострѣна.

Мих. 5:15....Въ гнѣвъ и негодуване ще извърша отмъщение надъ народитѣ, които бждатъ непослушни.

Зах. 7:12...Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господъ Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Противъ неправеднитѣ и притѣснителитѣ.

Изх. 22:22—24. Ни вдовица, ни сираче не притѣснявайте; ако ли ги притѣснѣшъ, кога завикатъ къмъ Мене, ще чужа вика имъ, и ще се разпали гнѣвътъ Ми, и съ мечъ ще ви убия, и женитѣ ви ще останатъ вдовици, и дѣцата ви — сираци.

Ис. 10:1—4. Горко на ония, които създаватъ несправедливи закони и пишатъ жестоки рѣшения, за да отстранятъ сиромаситѣ отъ правосудие и ограбятъ правата на слабитѣ между Моя народъ, за да направятъ вдовицитѣ своя плячка и ограбятъ сирацитѣ. И какво ще правите вие въ деня на посѣщението, кога гибельта дойде отъ далечъ? Къмъ кого ще прибѣгнете за помощъ? и дѣ ще оставите богатството си? Безъ Мене тѣ ще се прѣвиятъ между окованитѣ и ще паднатъ между убититѣ. При всичко това не ще се отвърне гнѣвътъ Му и ржката Му е още прострѣна.

Ис. 57:17. Заради грѣха му користолюбие Азъ се гнѣвихъ и го поразявахъ, скривахъ лице и негсдувахъ; но той, като се отвърна, отиде по пжтя на сърдцето си.

Иер. 5:28, 29. Затлъстѣха, угоиха се, прѣминаха дори всѣка мѣрка на злото, не разгледватъ сждебни дѣла, дѣла на сираци; добруватъ и не отсждатъ справедливитѣ дѣла на сиромаси. Нима не ще накажа заради това? казва Господъ; и не ще ли отмсти душата Ми на такъвъ народъ, като тоя?

Иер. 21:12. Доме Давидовъ! тъй казва Господъ: отъ ранно утро извършвайте сждъ и отгървайте обидения отъ ржцѣтъ на обидника, за да не избухне като огънь Моята яростъ и да не се разпали поради вашитѣ зли дѣла дотамъ, че никой да не може го угаси.

Амос. 8:4—8. Изслушайте това, вие, които жадувате да погълнете бѣдни и да погубите сиромаси, — вие, които казвате: кога ще прѣмине новолунието, за да продаваме жито, и сжбага — да

отворимъ житницитѣ, да намалимъ мѣрката, да уголѣвимъ цѣната на сиклата и да измамваме съ невѣрни кжпони, да прикупваме неимотни съ сребро, и сиромаси за двой обуца, а отсѣвки отъ жито да продаваме? Кле се Господь въ славата на Иакова: наистина нѣма на-вѣки да забравя нито едно отъ дѣлата имъ! Нѣма ли да се потресе земята отъ това, и нѣма ли да заплаче всѣки живѣещъ на нея? Тя цѣла ще се развълнува като рѣка, и ще се подига и спуща като рѣката Египетска.

Противъ лицемѣрцитѣ.

Иов. 36 : 13. (Продължи Елиуй и рече:)...Лицемѣрцитѣ хранятъ въ сърдцето си гнѣвъ и не се обръщатъ къмъ Него, когато вързва въ окови.

Грѣшницитѣ се наричатъ чеда на гнѣва.

Еф. 2 : 3...И ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плътскитѣ си похоти, изпълнявайки желанията на плътта и на помислитѣ, и по естество бѣхме, както и другитѣ, чеда на гнѣва.

Който се противятъ на Евангелието, до край ще ги постигне.

Пс. 2 : 2, 3, 5. Възставатъ царетѣ земни, и князетѣ се съвѣщаватъ заедно противъ Господа и противъ Неговия Помазаникъ. „Да разкъсаме — казватъ — тѣхнитѣ вериги и да смъкнемъ отъ себе си тѣхнитѣ окови“. Тогава въ гнѣва Си ще имъ заговори и съ яростта Си ще ги смути.

Иер. 10 : 25. Излѣй яростта Си върху народитѣ, които не Те познаватъ, и върху племената, които не призоваватъ Твоето име; защото тѣ изядоха Иакова, погълнаха го и изтрѣбиха го и жилището му опустошиха. **Пс. 78 : 6, 7.**

1 Сол. 2 : 16...(Иудеитѣ) ни прѣчатъ да говоримъ на езичницитѣ да се спасятъ, и съ това винаги допълнятъ грѣховетѣ си; но постигна ги гнѣвътъ до край.

Който го раздражняватъ, безумни сж.

Иер. 7 : 19...Мене ли огорчаватъ тѣ? казва Господь; не себе си ли — за тѣхенъ срамъ?

1 Кор. 10 : 22. Или ще възбудимъ ревнуване у Господа? Та по-силни ли сме отъ Него?

Той е страшенъ.

Пс. 2 : 12. Отдайте почитъ Сину, за да се не разгнѣви, и за да не погинете въ вашия пѣтъ, защото Неговиятъ гнѣвъ скоро ще се разпали. Блажени сж всички, които се Нему уповаватъ.

Пс. 76 : 8. Нима Господь за винаги е отхвърлилъ и не ще вече да благоволи?

Пс. 87 : 17. Надъ мене се прѣнесе Твоята яростъ, Твоитѣ заплахи ме сломиха.

Пс. 89 : 7...Ние изчезваме отъ Твоя гнѣвъ, и отъ Твоята яростъ сме въ смущение.

Пс. 89 : 11. Кой знае силата на Твоя гнѣвъ, и споредъ страха прѣдъ Тебе—Твоята яростъ?

Ис. 13 : 3—9. Азъ дадохъ повеля на Моитѣ избраници и призовахъ да изпълнятъ гнѣва Ми Моитѣ юнаци, които тържествуватъ въ величието Ми. Голѣмъ шумъ е по планинитѣ, като че

отъ многолюденъ народъ, бунтовенъ шумъ на царства и народи, събрани заедно: Господъ Саваотъ прѣглежда готовата за бой войска. Идатъ отъ далечна страна, отъ край-небе; Господъ и орждията на Неговия гнѣвъ, за да съкрушатъ цѣла земя. Ридайте, защото денътъ Господень е близъкъ, — иде като разрушителна сила отъ Всемогщия. Затова ржцѣтъ у всички отпаднаха, и сърдцето на всѣки човѣкъ се стопи. Тѣ се ужасиха, гърчове и болки ги хванаха; мжчатъ се като родилка, смаяни се гледатъ единъ други, лицата имъ пламнаха. Ето, денътъ Господень иде лютъ, съ гнѣвъ и пламнала яростъ, за да обърне земята въ пустиня и да изтрѣби отъ нея грѣшниците ѝ.

Ис. 30 : 27, 30. Ето, името на Господа иде отъ далечъ; гнѣвътъ Му гори, и пламъкътъ Му е силенъ; устата Му сж пълни съ негодуване, и езикътъ Му е като огънь, който пояжда. И ще загърми Господъ съ величествения Си гласъ и ще яви замаха на Своята мишца въ силенъ гнѣвъ и въ пламъкъ на всепоядащъ огънь, въ буря, въ наводнение и въ градушка отъ камъни.

Иер. 21 : 5... Самъ ще воювамъ противъ васъ съ протрѣна ржка и съ яка мишца, съ гнѣвъ и съ яростъ и съ голѣмо негодуване.

Мат. 10 : 28... Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената.

Богатството не освобождава отъ него...

Притч. 11 : 4. Богатството нѣма да помогне въ деня на гнѣва, а правдата ще избави отъ смъртъ.

Нечестивитѣ се пазятъ за деня на гнѣва.

Притч. 11 : 23. Праведнитѣ желаятъ само добро, нечестивитѣ ги очаква гнѣвъ.

Ще пиятъ отъ чашата му.

Иов. 21 : 20. Нека очитѣ му видятъ злочестината му, и нека самъ пие отъ гнѣва Вседѣжителевъ.

Ис. 51 : 17. Събуди се, събуди се, стани, Иерусалиме, ти, който изъ ржката на Господа си изпилъ чашата на яростта Му, до дъно си изпилъ и прѣсушилъ опивалната чаша.

Иер. 25 : 15... Тѣй ми каза Господъ, Богъ Израилевъ: вземи изъ ржката Ми тая чаша съ вино отъ яростъ и напои отъ нея всички народи, при които те пращамъ.

Иез. 23 : 33. Съ пиянство и тжга ще бждешъ изпълнена (Охоливо): отъ чашата на ужаса и опустошението, чаша на сестра ти Самария!

Авак. 2 : 16. Ти се прѣсити съ срамъ вмѣсто съ слава; пий прочее и ти и показвай срамоти,—и къмъ тебе ще се обърне чашата на десницата Господня и посрамата на твоята слава.

Откр. 16 : 19. Великиятъ градъ се раздѣли на три части, и езическитѣ градове паднаха; а Вавилонъ великий биде споменатъ прѣдъ Бога, за да му се даде чашата Исъ вино отъ яростта на гнѣва Му.

Откриватъ го чрѣвъ своето наказание.

2 Петр. 2 : 6... Ако градоветѣ Содомски и Гоморски осжди (Богъ) на разорение и прѣвърна на пепель, та ги постави за

примѣръ на бждещитѣ нечестивци, (то Господь знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправедниците да държи въ мжки за сждния день). Иуд. 1:7.

Богъ не ни е опрѣдѣлилъ за гнѣвъ.

1 Сол. 5:9....Богъ ни опрѣдѣли не за гнѣвъ, а за да придобиемъ спасение чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа.

Да се молимъ да не се излѣе върху насъ.

Изх. 32:11...Моисей взе да моли Господа, своя Богъ, и каза: да се не разпалва, Господи, гнѣвътъ Ти противъ Твоя народъ, който Ти изведе отъ Египетската земя съ велика сила и съ твърда ржка.

Втор. 9:19. (Припаднахъ прѣдъ Господа, молихъ се, както по-напрѣдъ;) защото азъ се страхувахъ отъ гнѣва и яростта, съ които Господь се разгнѣви на васъ и искаше да ви погуби. И Господь ме послуша и тоя пжтъ.

Иов. 33:26. (Отговори Елиуй и каза:) Ще се моли (човѣкъ) Богу, и Той ще бжде милостивъ къмъ него; съ радостъ поглежда лицето му и възвръща на човѣка праведността му.

Пс. 6:2. Господи, въ яростта Си не ме избличавай и въ гнѣва Си не ме наказвай.

Пс. 73:1, 2. Защо, Боже, си ни отхвърлилъ за винаги? *Защо* гнѣвътъ Ти се е разпалилъ противъ овцитѣ на Твоето пасбище? Спомни си Твоя народъ, *който* Ти отъ старо врѣме си придобилъ и изкупилъ за дѣлъ на Твоето притежание, *спомни си* тая Сионъ планина, на която си се заселилъ.

Ис. 64:9. Недѣй се гнѣви безмѣрно, Господи, и недѣй вѣчно помни беззаконието. Погледни прочее: ние всички сме Твой народъ.

Да се молимъ да се вдигне отъ насъ.

Пс. 26:9. Не скривай отъ мене лицето Си; не отблъсквай въ гнѣвъ Твоя рабъ. Ти бѣше мой помощникъ; не ме отхвърляй и не ме оставяй, Боже, Спасителю мой!

Пс. 33:11. Отклони отъ мене Твоитѣ удари, азъ изчезвамъ отъ Твоята поразяваща ржка.

Пс. 59:3. Боже! Ти ни отхвърли, Ти ни съкруши, и се разгнѣви: обърни се къмъ насъ.

Пс. 76:10. Нима Богъ е забравилъ да милува? нима въ гнѣва Си Той е затворилъ Своитѣ щедрости?

Пс. 78:5. Докога, Господи, ще се гнѣвишъ непрѣстанно, докога ще пламти Твоята ревностъ като огнь?

Пс. 79:5. Господи, Боже на силитѣ! докога ще бждешъ гнѣвенькъ къмъ молитвитѣ на Твоя народъ?

Пс. 84:5—7. Възстанови ни, Боже на нашето спасение, и прѣкрати Твоето негодувание противъ насъ. Нима вѣчно ще се гнѣвишъ на насъ, ще прострешъ гнѣва Си отъ рода въ родъ? Нѣма ли пакъ да ни оживишъ, та Твоятъ народъ да се зарадва за Тебе?

Пс. 88:47. Докога, Господи, ще се криешъ непрѣстанно? докога ще пламти яростта Ти като огнь?

Пс. 89:13. Обърни се, Господи! Докога? Смили се надъ Твоитѣ раби.

Дан. 9:16. „Господи! по всичката Твоя правда нека се отвърне гнѣвътъ Ти и негодуването Ти отъ Твоя градъ, Иерусалимъ, отъ светата Твоя планина; защото за грѣховетѣ ни и за беззаконията на бащитѣ ни, Иерусалимъ и Твоятъ народъ сж въ поругание у всички, които ни окръжаватъ“.

Авак. 3:2. Господи! чухъ вѣсть отъ Тебе и се уплашихъ. Господи! свърши дѣлото Си срѣдъ години, срѣдъ години го яви; въ гнѣва спомни си за милость.

За малко врѣме е върху светинѣтѣ.

Пс. 29:6....Гнѣвътъ Му е за мигъ, благоволение то Му за *цѣль* животъ: вечеръ настѣпва плачъ, а сутринь — радостъ.

Пс. 77:38....Той, Милостивиятъ, прощаваше грѣха и ги не изтрѣбваше, много пѣти отклоняваше Своя гнѣвъ и не възбуждаше всичката Си ярость.

Пс. 84:2—4. Господи, Ти се смилъ къмъ Твоята земя, възвърна отъ плѣнство Иакова; Ти прости беззаконията на Твоя народъ, заглади всичкитѣ му грѣхове, дигна всичката Си ярость, отклони лютостята на гнѣва Си.

Ис. 12:1....Въ оня день ще кажешъ: ще Те слава, Господи! Ти ми бѣше гнѣвенъ, но отвърна гнѣва Си и ме утѣши.

Ис. 25:20. Иди, народе мой, влѣзь въ покоитѣ си и затвори слѣдъ себе вратитѣ си, скрий се за мигъ, доклѣ мине гнѣвътъ.

Ис. 54:8. Въ пламъка на гнѣва скрихъ отъ тебе лицето Си за кратко врѣме, но съ вѣчна милость ще те помилувамъ, казва твоятъ Изкупитель Господь.

Ис. 57:16....Нѣма вѣчно да вода тѣжба, нито до край да се гнѣва; инакъ, ще изнемогне прѣдъ Мене *всѣки* духъ и всѣко дихание, което съмъ сътворилъ.

Ис. 60:10....Въ гнѣва Си те поразявахъ, но въ благоволение то Си ще бѣда милостивъ къмъ тебе.

Иер. 30:11....Азъ съмъ съ тебе, казва Господь, за да те избавямъ: Азъ съвсѣмъ ще изтрѣбѣя всички народи, между които те прѣснахъ, а тебе не ще изтрѣбѣя; Азъ ще те наказвамъ съ мѣрка, но ненаказанъ не ще те оставя.

Ос. 11:9. Нѣма да постѣпя споредъ яростята на гнѣва Си, нѣма да изтрѣбѣя Ефрема, защото Азъ съмъ Богъ, а не човѣкъ; срѣдъ тебе е Свегиятъ; Азъ нѣма да влѣза въ града.

Ос. 14:5. Ще излѣкувамъ отмѣтането имъ, ще ги обикна по благоволение; защото гнѣвътъ Ми се отвърна отъ тѣхъ.

Мих. 7:18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие и да не сѣмта прѣстѣпленieto на остатъка на Своето наслѣдие? Той вѣчно се не гнѣви, защото обича да се смилѣва.

Не продължава до край.

Пс. 102:9. Той се не гнѣви до край, нито се вѣчно сърди.

Иез. 16:42. Ще утоля надъ тебе Моя гнѣвъ, и ще отстѣпи отъ тебе Моето негодуване, ще се успокоя и вече не ще се гнѣва.

Той се отвърща чрѣзъ смирение отъ наша страна.

4 Царств. 22:18—20. [Царьтъ (Иосия) заповѣда на свещеникъ Хелкия, на Ахикама, на Ахбора, на писаря Шафанъ и царския слуга Асаия, думайки: идете, попитайте Господа за мене,]

за народа и за цѣла Иудея. И отиде свещеникъ Хелкия съ Ахикама, Ахбора, Шафана и Асаия при пророчица Олдама, и говори съ нея. И тя имъ каза: тъй говори Господь, Богъ Израилевъ:...] На иудейския царь, който ви е пратилъ да питате Господа, кажете: тъй говори Господь, Богъ Израилевъ, за думитѣ, които ти слушаш (отъ намѣрената книга): задѣто се смекчи сърдцето ти, и ти се смири прѣдъ Господа, като чу това, което азъ изрекохъ противъ това мѣсто и противъ жителитѣ му, че тѣ ще бждатъ за ужасъ и проклятие, и ти раздра дрехитѣ си и плака прѣдъ Мене, — Азъ те чухъ, говори Господь. Затова, ето, Азъ ще те прибера при отцитѣ ти, и ще бждешъ туренъ въ гробницата си въ миръ, че твоитѣ очи нѣма да видятъ всички тая неволя, която ще напрата върху това мѣсто. И донесоха на царя отговора. 2 Парал. 34: 27, 28.

2 Парал. 12: 7. Като видѣ Господь, че тѣ се смириха, биде слово Господне къмъ Самея и бѣ казано: тѣ се смириха; нѣма да ги погубя, а скоро ще имъ дамъ избавление, и Моятъ гнѣвъ нѣма да се излѣе върху Иерусалимъ чрѣзъ ржката Сусакимова

2 Парал. 32: 26....Щомъ Езекия се смири въ гордостята на сърдцето си, — той и иерусалимскитѣ жители, — то гнѣвътъ Господенъ не падна върху тѣхъ въ Езекиеви дни.

Понѣхога той не може да бжде отвърнатъ.

4 Царств. 23: 26.... Господь не отложи голѣмата ярость на гнѣва Си, съ която гнѣвътъ Му се бѣ распалилъ противъ Иуда за всички оскърбления, съ които Манасия Го бѣ разгнѣвилъ.

Иер. 23: 20. Гнѣвътъ на Господа не ще се отвърне, докль Той не извърши и докль не изпълни намѣренията на сърдцето Си; въ послѣднитѣ дни ясно ще разберете това. Иер. 30: 24.

Пл. Иер. 3: 42. 44. Ние се отметнахме и упорствувахме; Ти не пощади. Ти закри Себе Си съ облакъ, за да не достига нашата молитва.

Иез. 8: 18.... Азъ ще почна да дѣйствувамъ съ ярость; окоото Ми не ще пожали, и не ще се смиля; и макаръ тѣ да викатъ съ силенъ гласъ на ушитѣ Ми, — не ще ги чуя.

Мал. 1: 4. Ако Едомъ каже: ние сме разорени, но ще възстановимъ разрушеното, то Господь Саваотъ казва: тѣ ще построятъ, пкъкъ Азъ ще разруша, и ще ги нарекатъ нечестива областъ — народъ, на който Господь се разгнѣви завинаги.

Съ похорността трѣбва да го прѣтърпяваме.

2 Царств. 24: 17. Когато Давидъ видѣ Ангела, който поразяваше народа, каза Господу, думайки: ето, азъ съгрѣшихъ, азъ (пастирътъ) постжпихъ беззаконно; но тия овци какво сж сторили? Нека, прочее, Твоята ржка се обърне противъ мене и противъ бащиния ми домъ.

Иер. 10: 24. Наказвай ме, Господи, но по правда, не въ гнѣва Си, за да ме не умалишъ.

Пл. Иер. 3: 39, 43. За какво би скърбѣлъ живѣещиятъ човѣкъ? Всѣки да скърби за грѣховетѣ си. Ти се облѣче съ гнѣвъ и ни прѣслѣдваше, умъртвяваше, не щадѣше.

Мих. 7:9. Азъ ще прѣнасямъ гнѣва Господень, -- защото съмъ съгрѣшилъ прѣдъ Него, — докль рѣши дѣлото ми и извърши сждъ надъ мене; тогава Той ще ме изведе на свѣтло, и азъ ще видя правдата Му.

Да се покаемъ и обърнемъ, та дано го избѣгнемъ.

Ис. 42:24, 25. Кой прѣдаде Иакова на разорение и Израиля — на грабители? Не е ли Господь, противъ Когото грѣшихме? Тѣ не искаха да ходятъ по пѣтищата Му, нито слушаха закона Му. И Той излѣ върху имъ яростъта на Своя гнѣвъ и жестокостъта на войната: тя ги окръжи съ пламъкъ отъ вси страни, но тѣ не заблѣзваха, и горѣше въ тѣхъ, но тѣ не разбраха това съ сърдце.

Иер. 4:8. ..Припашете се съ вретиче, плачете и ридайте, защото яростъта на Господния гнѣвъ не ще се отвърне отъ насъ.

Соф. 2:1—3. Изучете се внимателно, изучете, народе необуздани, докль не е дошло опрѣдѣлението — деньтъ ще прѣхвъркне като мекина — докль не е дошълъ върху ви пламенниятъ гнѣвъ Господень, докль не е настѣпилъ деньтъ на яростъта Господня. Потърсете Господа, всички смирени на земята, които изпълняватъ законитѣ Му; потърсете правдата, потърсете смиреномъдрието; може би ще се скриете въ деня на гнѣва Господень.

Мат. 3:8 (Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукее, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бѣгате отъ бждещия гнѣвъ?) Сторете, прочее, плодъ достоенъ за покаяние.

ПРИМѢРИ:

Древниятъ свѣтъ.

Бит. 6:5—7....Видѣ Господь (Богъ), че развратътъ между човѣцитѣ на земята е голѣмъ, и че всичкитѣ имъ сърдечни мисли и помисли бѣха зло въ всѣко врѣме; и разкая се Господь, задѣто бѣше създалъ човѣка на земята, и се огорчи въ сърдцето Си. И рече Господь: ще изтрѣбя отъ лицето на земята човѣцитѣ, които сътворихъ; отъ човѣкъ до скотъ, гадове и птици небесни ще изтрѣбя, защото се разкаяхъ, задѣто ги създадохъ.

Изтрѣбенитѣ чрѣвъ потопа.

Бит. 7:21—23. И се лиши отъ животъ всѣка плътъ, която се движи по земята: и птици, и добитъкъ, и звѣрове, и всички гадове, които пълзятъ по земята, и всички човѣци; всичко на сушата, що имаше дихание за животъ въ ноздритѣ си, умрѣ. Изтрѣби се всичко, що съществуваше по лицето (на цѣлата) земя; отъ човѣкъ до скотъ, гадове и птици небесни -- всичко биде изтрѣбено отъ земята; остана само Ной, и каквото бѣше съ него въ ковчега.

Зидаритѣ на кулата.

Бит. 11:8....Прѣсна ги Господь оттамъ по цѣлата земя; и тѣ спрѣха да зидатъ града (и кулата)

Жителитѣ на полскитѣ градове.

Бит. 19:24, 25. Тогава Господь излѣ върху Содомъ и Гомора като дѣждъ жупелъ и огънь отъ Господа отъ небето, и съ-

сипа тия градове и цѣлата околностъ и всички жители на тия градове, и (всички) растения земни.

Втор. 29:23. Жупель и соль, пожарище е цѣлата земя; не я засѣватъ, нито ражда, нито никне върху нея нѣкаква трѣва, както слѣдъ разорението на Содомъ, Гоморъ, Адма и Севоимъ, които Господь съсипа въ гнѣва Си и яростъта Си.

Моисей.

Изх. 4:14. [(Моисей) рече: Господи, прати друго, когото можешъ да пратишъ.] И разпали се гнѣвътъ Господень противъ Моисея, и Господь рече: нали имашъ братъ — левитина Аарона? Азъ зная, че той може да говори (вмѣсто тебе), и ето, той ще излѣзе да те посрѣщне и, като те види, ще се зарадва въ сърдцето си.

Втор. 1:37. Господь се разгнѣви и на мене заради васъ, като каза: и ти нѣма да влѣзешъ тамъ (въ добрата земя).

Втор. 3:26....Господь ми бѣше гнѣвенъ заради васъ и ме не послуша, и ми рече Господь: стига, занаярѣдъ да ми не говоришъ вече за това (за минаване въ хубавата земя отвѣдъ Йорданъ).

Втор. 4:21....Господь (Богъ) се разгнѣви на мене заради васъ и се закле, че нѣма да прѣмина Йорданъ и нѣма да влѣза въ оная хубава земя, която Господь, Богъ твой, ти дава за дѣлъ.

Египтянитѣ.

Изх. 7:20, 21. Тогава Моисей и Ааронъ направиха, както (имъ) заповѣда Господь. И дигна (Ааронъ) тоягата (си) и удари по рѣчната вода прѣдъ очитѣ на фараона и прѣдъ очитѣ на служителитѣ му, и всичката вода въ рѣката се прѣвѣрна въ кръвъ, и рибата въ рѣката измрѣ, и рѣката се осмърди, и египтяни не можеха да пиятъ вода отъ рѣката; и кръвъ бѣше по цѣлата Египетска земя.

Изх. 8:6. Ааронъ прострѣ ржката си върху египетскитѣ води (и изведе жаби); и жабитѣ излѣзоха, та покриха Египетската земя.

Изх. 8:16. Тогава Господь рече на Моисея: кажи на Аарона: простри (съ ржка) тоягата си и удари земнага прѣстъ, и (мушици ще нападнатъ по човѣци, по добитѣкъ и на фараона, и въ кжщата му и по служителитѣ му, всичката земна прѣстъ) ще стане на мушици по цѣлата Египетска земя.

Изх. 8:24....Налетѣха много песи мухи въ фараоновата кжща, и въ кжщитѣ на служителитѣ му, и по цѣлата Египетска земя: земята гинѣше отъ песитѣ мухи.

Изх. 9:3. [Рече Господь на Моисея: иди при фараона и му кажи: ако ти не пуснешъ (Моя народъ) и още го задържашъ,] ето, ржката Господня ще бжде върху твоя добитѣкъ, който е на полето: върху коне, върху осли, върху камили, върху волове и овци — страшенъ моръ ще настане.

Изх. 9:9. [Рече Господь на Моисея и Аарона: вземете по една пълна шепа пепель отъ пещъ, и нека я хвърли Моисей на възбогъ прѣдъ очитѣ на фараона (и служителитѣ му);] и ще се дигне прахъ по цѣла Египетска земя, и циреи ще излѣзатъ по човѣци и по добитѣкъ въ цѣла Египетска земя.

Изх. 9:23....Прострѣ Моисей тоягата си къмъ небето, и даде

Господь грѣмъ и градъ, и огънь се сипѣше по земята; и прати Господь градъ върху (цѣлата) Египетска земя.

Изх. 10:13...Прострѣ Моисей тоягата си надъ Египетската земя, и Господь прати въ тая земя източень вѣтъръ, *който трая* цѣлия тоя день и цѣлата нощъ. На сутринята източниятъ вѣтъръ довѣя скакалицитѣ.

Изх. 10:22. Моисей прострѣ ржката си къмъ небето, и настана гжстъ мракъ по цѣлата Египетска земя три дни *наредъ*.

Изх. 12:29. Около срѣднощъ Господь порази всички първородни въ Египетската земя, отъ първородния синъ на фараона, който седѣше на прѣстола си, до първородния синъ на плѣнника, който бѣше въ тъмница, и всичко първородно у добитѣка.

Изх. 14:27...Моисей протрѣ ржката си надъ морето и призори водата се повърна на мѣстото си; а египтяни бѣгаха насрѣщу (водата). Тѣй потопа Господь египтяни всрѣдъ морето.

Израилтянитѣ.

Изх. 32:35...Порази Господь народа за направения телець, който Ааронъ бѣ направиль.

Числ. 11:1. Народътъ взе високо да роптае прѣдъ Господа; и Господь чу, и разпали Му се гнѣвътъ, и между тѣхъ пламна огънь Господень и начена да изтрѣбва края на стана.

Числ. 11:33. Месото бѣше още въ зжбитѣ имъ и не бѣше още изѣдено, и разпали се гнѣвътъ Господень противъ народа, и Господь порази народа съ твърдѣ голѣма пораза.

Числ. 14:11, 12...Рече Господь на Моисея: докога ще Ме огорчава тоя народъ? и докога нѣма да Ми върва при всички личби, които Азъ вършихъ срѣдъ него? Ще го пораза съ моръ, ще го изтрѣбя, и ще произведа отъ тебе (и отъ бащиния ти ломъ) народъ по-многоброенъ и по-силенъ отъ него.

Числ. 14:23. Нѣма да видятъ земята, която съмъ съ клетва обѣщаль на бацитѣ имъ; (само на дѣцата имъ, които сж тукъ съ Мене, които не знаятъ, що е добро, що е зло, на всички малолѣтни, които нищо не разбиратъ, тѣмъ ще дамъ земята. а) всички, които Ме огорчаваха, нѣма да я видятъ.

Числ. 16:41, 44—46. На другия день цѣлото общество синове Израилеви заропта противъ Моисея и Аарона и заговори: вие избихте народа Господень. И рече Господь на Моисея (и Аарона), думайки: отстранете се отъ това общество и Азъ въ единъ мигъ ще ги погубя. Но тѣ паднаха ничкомъ. И рече Моисей на Аарона: вземи кадилницата, тури въ нея огънь отъ жертвеника, сипи кадиво и носи по-скоро при народа и застѣпи се за тѣхъ, защото гнѣвъ излѣзе отъ Господа. (и) начена се моръ.

Числ. 21:6...Прати Господь върху народа отровни змии, които хапѣха народа, и много свѣтъ измрѣ отъ (синоветѣ) Израилеви.

Числ. 25:3...Прилѣпи се Израиль къмъ Вааль-Фегора. И разпали се гнѣвътъ Господень противъ Израила.

Числ. 32:10—13...Въ оня день разпали се гнѣвътъ на Господа, и Той се закле, думайки: тия люде, които излѣзоха изъ Египетъ, отъ двацетъ години и нагорѣ, (които познаватъ добро и зло), нѣма да видятъ земята, за която се бѣхъ клель на Авраа-

ма, Исаака и Иакова, защото тѣ Ми се не покоряваха, освѣнъ Халева, синъ на кенезеца Иефония, и Иисуса, Навиновъ синъ, защото тѣ се покоряваха Господу; и разпали се гнѣвътъ на Господа противъ Израила, и Той ги води по пустинята четирийсетъ години, доклѣ се не затри цѣлиятъ родъ, който бѣ сторилъ зло прѣдъ Господа.

Сжд. 2:11—15. Тогава Израилевитѣ синове почнаха да правятъ зло прѣдъ Господа и да служатъ на Вааловци; оставиха Господа, Бога на отцитѣ си, Който ги бѣ извелъ изъ земята Египетска, и се обърнаха къмъ други богове, къмъ боговетѣ на околнитѣ тѣмъ народи, и почнаха да имъ се покланятъ, и разгнѣвиха Господа; оставиха Господа и почнаха да служатъ на Ваала и на *разни* Астарти. Тогава Господь се разгнѣви силно противъ израилтянитѣ и ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на грабители, които ги ограбиха; и ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на околнитѣ тѣмъ врагове, и не можаха вече да усгоятъ прѣдъ враговетѣ си. Навредѣ, кждѣто и да отидѣха тѣ, ржката Господня имъ бѣше на зло, както имъ бѣ говорилъ Господь и както имъ се бѣ клелъ Господь. И тѣ бидоха много притѣснени. Сжд. 3:7, 8; Сжд. 10:6, 7; 4 Царств. 13:3.

2 Царств. 24:1, 15. Гнѣвътъ Господень пакъ се разпали противъ израилтянитѣ и подбуди между тѣхъ Давида да рече: иди, прѣброй Израила и Иуда. И напрати Господь морь върху израилтянитѣ отъ сутринята до опрѣдѣленото врѣме; (и морьтъ се начена у народа) и умрѣха отъ народа, отъ Данъ до Вирсавия, седемдесетъ хиляди души.

4 Царств. 17:18...Господь силно се разгнѣви на израилтянитѣ и ги отхвърли отъ лицето Си. Не остана никой, освѣнъ едно Иудино колѣно.

4 Царств. 21:15. (Тѣ ще бждатъ разграбени и плячкосани отъ всичкитѣ си неприятели,) задѣто вършеха, каквото бѣше не угодно прѣдъ очитѣ Ми и Ме разгнѣвяваха отъ оня день, въ който отцитѣ имъ излѣзоха изъ Египетъ, дори доднесъ.

Пс. 77:31...Гнѣвъ Божий дойде върху тѣхъ, уби тѣхнитѣ тлъсти и повали Израилевитѣ момци.

Пс. 77:56...Тѣ още изкушаваха и огорчаваха Бога Всевишни и не спазваха наредбитѣ Му.

Пс. 94:10, 11. „Четирийсетъ години бѣхъ дразненъ отъ тоя народъ и казахъ: това е народъ, който се заблуждава въ сърдцето си; тѣ не познаха пжтищата Ми, и затова въ гнѣва Си се заклехъ, че тѣ не ще влѣзатъ въ Моето покоище“.

Пс. 105:28, 29. Тѣ се прилѣпиха къмъ Ваалфегора и ядоха жертви, принасяни на бездушнитѣ, и дразнѣха *Бога* съ дѣлата си, и на тѣхъ нападна язва.

Иер. 32:30—32...Синоветѣ Израилеви и синоветѣ Иудини още отъ младини само зло вършиха прѣдъ очитѣ Ми; синоветѣ Израилеви само Ме разгнѣвяваха съ дѣлата на ржцѣтѣ си, казва Господь. И като че за Мой гнѣвъ и за Моя яростъ сжществува тоя градъ отъ самия день на съграждането си до днесъ, за да го отхвърля отъ лицето Си за всичкото зло на синоветѣ Израилеви и синоветѣ Иудини, което, за да Ме разгнѣвяватъ, вършеха — тѣ,

царетѣ имъ, князетѣ имъ, свещеницитѣ имъ, пророцитѣ имъ, и мъжетѣ на Иуда и жителитѣ на Иерусалимъ.

Надавъ и Авиудъ.

Лев. 10:2...Излѣзе огънь отъ Господа и ги изгори, и тѣ умрѣха прѣдъ лицето Господне.

Ааронъ и Мариамъ.

Числ. 12:9, 10...Разпали се гнѣвътъ на Господа противъ тѣхъ, и Той се оттегли. Оттегли се и облакътъ отъ скинията, и ето, Мариамъ биде обрината съ проказа, като съ снѣгъ. Ааронъ погледна Мариамъ, и ето, тя въ проказа.

Втор. 9:20. И на Аарона се силно разгнѣви Господь и искаше да го погуби; но азъ се молихъ тогава и за Аарона.

Съгледателитѣ.

Числ. 14:37. Ония, които прѣскаха лоши слухове за земята, умрѣха поразени отъ Господа.

Корей, Датанъ, Авиронъ и другаритѣ имъ.

Числ. 16:31. [Тогава Моисей каза: ако Господь извърши нѣщо необикновено, и земята разтвори устата си и ги погълне (и кжцитѣ имъ и шатритѣ имъ) и всичко, що е у тѣхъ, и тѣ слѣзатъ живи въ прѣизподнята, то знайте, че тия люде сж прѣзрѣли Господа.] Щомъ изговори тия думи, земята се разпукна подъ тѣхъ. Числ. 26:10.

Числ. 16:35. И огънь излѣзе отъ Господа и изгори он двѣстѣ и петдесетъ мъже, които бѣха принесли кадиво.

Валаамъ.

Числ. 22:22...Разпали се Божиятъ гнѣвъ, задѣто той трѣгна (да отиде при Валака), и застана Ангель Господень на пѣтя, за да му попрѣчи. Той яздѣше на ослицата си, и съ него двама негови слуги.

Аханъ.

Иис. Нав. 7:1...Синоветѣ Израилеви сториха (голѣмо) прѣстѣпление и взеха отъ заклетото. Аханъ, синъ на Хармия, синъ на Завдия, Заровъ синъ, отъ Иудино колѣно, взе отъ заклетото, и гнѣвътъ Господень се разпали противъ синоветѣ Израилеви. Иис. Нав. 22:20.

Петътѣ царе.

Иис. Нав. 10:25. (Иисусъ свика всички израилтяни и каза на военачалницитѣ, които бѣха ходили съ него: приближете се, стѣпете съ нозѣтѣ си върху вратоветѣ на тия царе. Тѣ се приближиха и стѣпиха съ нозѣтѣ си върху вратоветѣ имъ.) Иисусъ имъ каза: не бойте се и не се ужасявайте, бждете твърди и храбри; защото тѣй ще постѣпи Господь съ всички ваши врагове, съ които ще воювате.

Авимелехъ.

Сжд. 9:56...Въздаде Богъ на Авимелеха (смъртъ) за злодѣянието, което той направи на баща си, като уби седемдесетѣтѣхъ си братя.

Израилевитѣ неприятели.

1 Царств. 5:6... Ржката Господня натегна върху азотци, и Богъ ги порази и ги наказа, съ мъчителни нарастъци въ Азотъ и околноститѣ му (а вжтрѣ въ страната се навѣдиха мишки, и въ града имаше голѣмо отчаяние.)

1 Царств. 7:10... Когато Самуилъ принасяше всесъжжение, филистимци дойдоха да се биятъ съ Израила. Но тоя день Господь загърмѣ съ силенъ гърмежъ надъ филистимци и напрати върху тѣхъ ужасъ, и тѣ бидоха поразени прѣдъ Израила.

Ветсамискитѣ жители.

1 Царств. 6:19. (Между ветсамискитѣ жители не се зарадваха синоветѣ Иехониеви, задѣто видѣха ковчега Господень). И Богъ порази жителитѣ ветсамиски, задѣто тѣ надничаха въ ковчега Господень, и изби отъ народа петдесетъ хиляди и седемдесетъ души. И народътъ заплака, понеже Господь го порази съ голѣма пораза.

Саулъ.

1 Царств. 31:6. Умрѣ въ оня день Саулъ и тримата му синове и орженосецътъ му, а сжщо и всичкитѣ му люде наедно. *Оза.*

2 Царств. 6:7... Господь се разгнѣви на Оза, и за дързостята (задѣто присегна съ ржка къмъ Божия ковчегъ) Богъ го порази на сжщото мѣсто, и той умрѣ тамъ при Божия ковчегъ. *Сауловиятъ домъ.*

2 Царств. 21:1. Въ днитѣ на Давида имаше по земята три години гладъ, година слѣдъ година. Давидъ полита Господа. И Господь каза: това е поради Саула и кръвнишкия му домъ, задѣто изби гаваснци.

Соломонъ.

3 Царств. 11:9... Господь се разгнѣви на Соломона, задѣто си отклони сърдце'о отъ Господа, Бога Израилевъ, Който два пжти бѣ му се явявалъ.

Иеровоамъ.

3 Царств. 14:9, 10. (Господь рече на Ахия: иди кажи на Иеровоама:) ти постъпваше по-лошо отъ всички, които бѣха прѣди тебе, и отиде, та си направи други богове и истукани, за да Мє дразнишъ, а Мене отхвърли задъ *гърба си*; затова Азъ ще направя бѣдствия върху Иеровоамовия домъ и ще изтрѣбя у Иеровоама *дори* и което мочи до стѣна, що е затворено и изоставено у Израила, и ще измета Иеровоамовия домъ досущъ, както сметъ измитатъ.

3 Царств. 15:29, 30. Когато (Вааса) се вѣцари, той изби цѣлия Иеровоамовъ домъ и не остави ни една душа у Иеровоама, доклѣ го не изтрѣби, по словото на Господа, ксето Тсй бѣ изрекълъ чрѣзъ Своя рабъ Ахия Силомецъ, поради грѣховетѣ на Иеровоама, които той самъ правй и съ които вкара въ грѣхъ Израила, поради оскърблението, съ което той прогнѣви Господа, Бога Израилевъ.

Власа и Ила.

3 Царств. 16:7. Чръзъ Ананиевия синъ Иуя биде вече *казано* слово Господне за Вааса, за дома му и за всичко зло, що бѣ вършилъ прѣдъ очитѣ на Господа, като Го дразнѣше съ дѣлата на ржцѣтѣ си, подражавайки на Иеровоамовия домъ, за което той биде изтрѣбенъ.

3 Царств. 16:13. (Замврий изтрѣби цѣлия Ваасовъ домъ, споредъ словото на Господа, що бѣ Той изрекълъ за Вааса чръзъ пророкъ Иуя,) за всички грѣхове на Вааса и за грѣховетѣ на сина му Ила, които вършиха тѣ сами и съ които вкараха въ грѣхъ Израила, дразнейки Господа, Бога Израилевъ, съ своитѣ идоли.
Ахавъ.

3. Царств. 16:33. Ахавъ направи джбрава, и повече отъ всички израилски царе, които бѣха прѣди него, Ахавъ върши това, що дразнѣше Господа, Бога Израилевъ (и погуби душата си).

3 Царств. 21:20—22. Ахавъ каза на Илия: ти ме намѣри, мой враже! Той каза: намѣрихъ, понеже ти се прѣдаде да вършишъ, каквото е негодно прѣдъ очитѣ на Господа (и да Го дразнишъ); (тѣй говори Господь:) ето, ще ти напратя бѣди, ще измета слѣдъ тебе и ще изтрѣбя у Ахава и което до стѣна мочи, и що е затворено и изоставено у Израила; и ще постѣпя съ твоя домъ тѣй, както постѣпихъ съ дома на Наватовия синъ Иеровоамъ и съ дома на Ахивевия синъ Вааса, за оскърблението, съ което ти *Ме* раздразни и вкара въ грѣхъ Израила.

Охозия.

3 Царств. 22:52, 53. (Ахавовиятъ синъ Охозия)...върши, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и ходѣше по пѣтя на баща си и на майка си и по пѣтя на Наватовия синъ Иеровоама, който вкара въ грѣхъ Израила: той служеше на Ваала, покланяше му се и прогнѣви Господа, Бога Израилевъ, съ всичко онова, което бѣ вършилъ баща му.

Сенахиримъ.

4 Царств. 19:28. (Тогавя Исая, синъ Амосовъ, прати да кажатъ на Езекия: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: чухъ онова, за което ти Ми се молй противъ асирийския царь Сенахиримъ. Ето словото, що Господь изрече за него:) За твоята дързостъ противъ Мене и *задѣто* гордостъта ти достигна до ушитѣ Ми, ще туря халката Си въ твоитѣ ноздри и юздата Си въ твоитѣ уста, и ще те върна назадъ по сжщия пѣть, по който си дошълъ.

4 Царств. 19:35—37. И случи се прѣзъ нея нощъ: Ангелъ Господень отиде и порази въ асирийския станъ сто и осемдесетъ и петъ хиляди. На сутринъта станаха, и ето — все мъртви тѣла. Тръгна, отиде и се върна асирийскиятъ царь Сенахиримъ, и живѣеше въ Ниневия. И когато се кланяше въ дома на Нисроха, своя богъ, убиха го съ мечъ синоветѣ му Адрамелехъ и Шарецерь, а сами избѣгаха въ Араратската земя. И вмѣсто него се въцари синъ му Асарданъ. Ис. 37:36—38.

Манасия.

4 Царств. 21:6. (Манасия) прѣкара прѣзъ огънь сина си, га-

даеше и врачуваше; набави си извиквачи на мъртъвци и магйосници и извърши много негодно прѣдъ очитѣ на Господа, за да Го разгнѣви. 4 Царств. 23:26.

Иосафатъ.

2 Парал. 19 : 2. Излѣзе да го посрѣщне ясновидецътъ Ииуй, синъ Ананиевъ, и каза на царъ Иосафата: *трѣбваше* ли да помагашъ на нечестивеца (Ахава) и да обичашъ тия, които мразятъ Господа? Затова гнѣвътъ Господень е върху тебе.

Иуда и Иерусалимъ.

2 Парал. 24 : 18...Оставиха дома на Господа, Бога на отцитѣ си, и почнаха да служатъ на *посветенитѣ* дървета и на идолитѣ; за тая тѣхна вина биде гнѣвъ *Господень* върху Иуда и Иерусалимъ. *Амасия.*

2 Парал. 25 : 15. (Амасия прѣнесе боговетѣ 'на Сеировитѣ синове и прѣдъ тѣхъ се кланяше и имъ кадѣше.) Затова се разпали гнѣвътъ Господень противъ Амасия, и Той му прати пророкъ, който му каза: защо прибѣгвашъ къмъ боговетѣ на тоя народъ, които не избавиха своя народъ отъ ржката ти?

Ахазъ.

2 Парал. 28 : 25...По всички градове Иудини направи оброчища, за да кади на чужди богове, и дразнѣше Господа, Бога на отцитѣ си.

Езекия.

2 Парал. 32 : 25. (Въ ония дни разболѣ се Езекия на смъртъ. И помоли се Господу, и Той го послуша и му даде личба.) Ала Езекия не въздаде за сторенитѣ му добрини, защото сърдцето му се възгордѣ. Затова гнѣвътъ *Божий* падна върху него, върху Иудея и Иерусалимъ.

Ефремъ

Ос. 12 : 14. Силно разсърди Ефремъ *Господа*, и затова кръвта му Господъ ще остави върху него и поруганието му ще обърне върху него.

БОЖИЯТЪ ЗАКОНЪ.

Самовластенъ и всегдашенъ е.

Мат. 5 : 18... Истина ви казвамъ: доклѣ прѣмине небето и земята, ни една йота, или една чертица отъ закона нѣма да прѣмине, докато всичко не се сбждне.

Даде се: на Адама.

Биг. 2 : 16, 17...Заповѣда Господъ Богъ на човѣка и рече: отъ всѣко дърво въ градината ще ядешъ; а отъ дървото за познаване добро и зло, да не ядешъ отъ него; защото, въ който день вкусишъ отъ него, бездруго ще умрешъ. Римл. 5:12—14.

На Ноя.

Бит. 9 : 6. (Благослови Богъ Ноя и синоветѣ му и имъ рече:) който пролѣе човѣшка кръвь, и неговата кръвь ще се пролѣе отъ човѣшка ржка; защото човѣкъ е създаденъ по образъ Божий.

На израилтянитѣ.

Изх. 20 : 1—17. Тогава Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия думи, като каза: Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те изведохъ отъ Египетската земя, отъ дома на робството; да нѣмашъ други богове, освѣнъ Мене. Не си прави кумиръ и никакво изображение на онова, що е горѣ на небето, що е долу на земята, и що е въ водата подъ земята; не имъ се кланяй и не имъ служи, защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Богъ ревнителъ, Който за грѣха на бащи наказвамъ до трета и четвърта рода дѣцата, които Ме мразятъ, и Който показвамъ милость до хилядно колѣно къмъ ония, които Ме обичатъ и пазятъ Моитѣ заповѣди. Не изговаряй напрасно името на Господа, твоя Богъ, защото Господь нѣма да остави ненаказанъ оногова, който изговаря името Му напрасно. Помни сѣботния день, за да го светишъ; шесть дена работи и върши (въ тѣхъ) всичкитѣ си работи; а седмиятъ день е сѣбота на Господа, твоя Богъ: недѣй върши въ него никаква работа ни ти, ни синъ ти, ни дѣщеря ти, ни робътъ ти, ни робинята ти, ни (волътъ ти, ни оселтъ ти, нито какъвто и да е) твой добитъкъ, нито пришлецътъ ти, който се намира въ жилищата ти; защото въ шесть дена създаде Господь небето и земята, морето и всичко, що е въ тѣхъ, а въ седмия день си почина; затова Господь благослови сѣботния день и го освети. Почитай баща си и майка си, (за да ти бжде добръ и) за да живѣешъ дълго на земята, която Господь, Богъ твой, ти дава. Не убивай. Не прѣлюбодѣйствувай. Не кради. Не лъжесвидѣтельствувай противъ ближния си. Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си, (нито нивата му) нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, (нито никакъвъ неговъ добитъкъ) — нищо, което е на ближния ти. Втор. 5:6—21.

Изх. 20 : 22—26. И каза Господь на Моисея: тъй кажи (на Иаковия домъ и разгласи) на Израилевитѣ синове: вие видѣхте, какъ Азъ говорихъ съ васъ отъ небето; не правете прѣдъ Мене сребърни богове, нито златни богове си правете: направй Ми жертвеникъ отъ прѣстъ и принасяй на него всесъжженията си и мирнитѣ си жертви, овцитѣ си и воловетѣ си; на всѣко мѣсто, дѣто туря Азъ паметникъ на името Си, ще дойда при тебе и ще те благословя. Ако ли Ми направишъ жертвеникъ отъ камъни, не го зидай отъ дѣлани; защото, щомъ туришъ на тѣхъ сѣчивото си, ще ги осквернишъ. И да се не качвашъ по стѣпала на жертвеника Ми, за да се открие на него твоята голота.

Втор. 11 : 1...Обичай Господа, твоя Богъ, и пази, каквото е заповѣдалъ да пазишъ, — и наредбитѣ Му, и законитѣ Му, и заповѣдитѣ Му прѣзь всички дни.

4 Царств. 17 : 31. Тѣ постѣпватъ и доднесъ по прѣжнитѣ си обичаи: не се боятъ отъ Господа и не постѣпватъ по наредбитѣ, по обредитѣ, по закона и по заповѣдитѣ, що Господь даде на синоветѣ на Иакова, комуто даде име Израиль.

2 Парал. 33 : 8. (Богъ бѣ казалъ на Давида и на сина му Соломона):...не ще оставя занапрѣдъ да излѣзе ногата Израилева отъ тая земя, която утвърдихъ за отцитѣ имъ, само ако тѣ залѣ-

гатъ да вършатъ всичко, що съмъ имъ заповѣдалъ по всичкия законъ и наредбитѣ и заповѣдитѣ, *дадени* чрѣзь ржката Моисеева.

Неем. 9:13. (И каза Ездра:)...Слѣзе Ти (Господи) на Синай планина и говори съ тѣхъ (нашитѣ бащи) отъ небето, даде имъ праведенъ сждъ, истински закони, устави и добри заповѣди.

Пс. 77:5. Той нареди наредби у Иакова и положи законъ у Израила, който заповѣда на бацитѣ ни да разказватъ на дѣцата си.
Чрѣзь Моисея.

Изх. 31:18 ...Когато (Богъ) прѣстана да говори съ Моисея на планина Синай, даде му двѣ плочи на откровението, каменни плочи, написани съ Божии прѣстъ.

Лев. 10:11. (Рече Господь на Аарона, думайки: вино и силни пития да не пиешъ, ти и синоветѣ ти съ тебе, за да може да отличавате свещено отъ несвещено и нечисто отъ чисто,) и да учите синоветѣ Израилеви на всички наредби, които Господь имъ е казалъ чрѣзь Моисея.

Втор. 4:5, 8. Ето, научихъ ви на наредбитѣ и законитѣ, както ми заповѣда Господь, Богъ мой, за да постъпвате тѣй въ земята, въ която влизате, за да я завладѣете. И има ли нѣкой великъ народъ съ такива справедливи наредби и зикони, както цѣлиятъ тоя законъ, който ви прѣдлагамъ днесъ?

Втор. 9:10...Даде ми Господь двѣтѣ каменни скрижали, написани съ Божия прѣстъ, а на тѣхъ (написани бѣха) всички думи, които ви изрече Господь на планината изсрѣдъ огня въ деня на събранието.

Втор. 10:13. (Израилю, какво иска отъ тебе Господь, Богъ твой?) да пазишъ заповѣдитѣ на Господа (твоя Богъ) и наредбитѣ Му, които днесъ ти заповѣдвамъ, за да ти бжде добръ.

Втор. 27:8. (Тогавъ Моисей съ старѣйшинитѣ на Израилевитѣ синове заповѣда на народа, като каза:)...върху тия (на жертвеника) камъни напиши твърдѣ ясно всички думи на тоя законъ.

Втор. 33:4. Моисей ни даде законъ, наслѣдие за народа на Иакова.

Иис. Нав. 1:7. (Господь каза на Навиновия синъ Иисуса, служителъ Моисеевъ:) само бжди твърдъ и много храбъръ и грижливо пази и изпълнявай цѣлия законъ, който ти завѣща Моятъ рабъ Моисей; не се отклонявай отъ него ни надесно, ни налѣво, та да постъпвашъ благоразумно въ всичкитѣ си прѣдприятия.

Иис. Нав. 22:5. (Тогавъ Иисусъ повика Рувимовото и Гадовото *колѣно* и Манасиевото полуколѣно и имъ каза:) само залѣгайте грижливо да изпълнявате заповѣдитѣ и закона, който ви завѣща Моисей, рабъ Господень: да обичате Господа, вашия Богъ, да ходите по всичкитѣ Му пѣтища, да пазите заповѣдитѣ Му, да се привързвате къмъ Него и да Му служите съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

Неем. 9:14. (И каза Ездра:)...Показа имъ (на нашитѣ бащи) Твоята света сѣбота и чрѣзь Твоя рабъ Моисея даде имъ заповѣди, наредби и законъ.

Иоан. 1:17...Законътъ бѣ даденъ чрѣзь Моисея, а благодатъта и истината произлѣзе чрѣзь Иисуса Христа.

Иоан. 7:19. Не даде ли ви Моисей закона? Но никой отъ васъ не изпълнява закона. Защо искате да Ме убиеете?

Чрѣвъ Ангелитѣ.

Дѣян. 7:53. (Кого отъ пророцитѣ не гониха бащитѣ ви? Тѣ убиха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станяхте вие сега, —) вие, които приехте закона при служение на Ангелитѣ, а го не спазихте. (Стефанъ).

Гал. 3:19....Защо е даденъ законътъ? Той биде прибавенъ поради прѣстѣпленията, доклѣ дойде сѣмето, къмъ което се отнася общанието, и е прѣдаденъ чрѣвъ Ангели, съ ржка на посрѣдникъ.

Евр. 2:2....Ако изреченото чрѣвъ Ангели слово излѣзна вѣрно, и всѣко прѣстѣпление и непослушание получи праведна отплата, [какъ ние ще избѣгнемъ (отплата), ако занемаримъ такова велико спасение?]

Той е: *чистъ.*

Пс. 13:9. Господнитѣ повеления сж праведни — веселятъ сърдцето; Господнята заповѣдь е свѣтла — просвѣтлява очитѣ.

Вѣченъ.

Пс. 110:7, 8. Дѣлата на ржцѣтѣ Му сж истина и сждъ; всички Негови заповѣди сж вѣрни, твърди отъ-вѣка до-вѣка, основани върху истина и правота.

Даденъ за изпълване.

Пс. 118:4. Ти заповѣда да пазя твърдо Твоитѣ заповѣди.

Духовенъ.

Мат. 5:21, 22. Слушали сте, че бѣ казано на древнитѣ: „не убивай; а който убие, виновенъ е прѣдъ сжда“. Азъ пъкъ ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновенъ ще бжде прѣдъ сжда; а който каже на брата си: „рака“,¹⁾ виновенъ ще бжде прѣдъ синедриона²⁾; а който пъкъ каже: „безумнико“, виновенъ ще бжде за геената огнена.

1 Иоан. 3:15. Всѣкой, който мрази брата си, е човѣкоубиець; и знаете, че никой човѣкоубиець нѣма вѣченъ животъ, който да прѣбжда въ него.

Римл. 7:14....Знаемъ, че законътъ е духовенъ, пъкъ азъ съмь отъ плоть, продаденъ на грѣха.

Светъ...

Пс. 118:172. Езикътъ ми ще възвѣсти Твоето слово, защото всички Твои заповѣди сж праведни.

Римл. 7:12....Законътъ е светъ, и заповѣдята — света, справедлива и добра.

Римл. 7:16. Ако...върша това, що не желая, съгласявамъ се съ закона, че е добъръ.

Безмѣрно широкъ.

Пс. 118:96. Видѣхъ прѣдѣла на всѣко съвършенство, но Твоята заповѣдь е безмѣрно широка.

¹⁾ празноглавъ, смахнатъ; ²⁾ върховно сждилище

Свършенъ.

Пс. 18 : 8. Законътъ на Господа е свършенъ — укрѣпява душата; откровението Господне е вѣрно — проститѣ прави мждри.

Римл. 12 : 2....Недѣйте се съобразява съ тоя вѣкъ, а се прѣобразявайте чрѣзъ обновения вашъ умъ, та да познавате отъ опитъ, коя е благата, угодна и свършена воля Божия.

Истиненъ.

Пс. 118 : 142. Твоята правда е правда вѣчна, и Твоятъ законъ е истина.

Пс. 118 : 151. Близъкъ си Ти, Господи, и всички Твои заповѣди сж истина.

Не е тежкъ.

1 Иоан. 5 : 3....Любовта къмъ Бога състои въ това: да пазимъ заповѣдитѣ Му. И Неговитѣ заповѣди не сж тежки.

Законътъ заповѣдва любовь къмъ Бога.

Втор. 10 : 12....Израилю, какво иска отъ тебе Господь, Богъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Заповѣдва любовь къмъ ближния.

Лев. 19 : 18. Не отмѣстявай и не бжди; злобенъ противъ синоветѣ на твоя народъ, но обичай ближния си като себе си. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ). **Мат. 22:39; Марк. 12:31; Лук. 10:27; Римл. 13:9; Гал. 5:14; Иак. 2:8.**

Мат. 7 : 12....Всичко, което искате да правятъ вамъ човѣцитѣ, сжщото правете и вие тѣмъ; защото това е законътъ и пророцитѣ.

Иска чисто и цѣло сърдце.

Пс. 50 : 8. Ето, Ти обикна истината въ сърдцето, и вжтрѣ въ мене ми яви мждростята (Си)

Мат. 22 : 37, 38....Иисусъ му (на законника) отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ: тази е първа и най-голѣма заповѣдъ. **Втор. 6:5.**

Иска свършено послушание

Втор. 6 : 24....Заповѣда ни Господь да изпълняваме всички тия наредби, да се боимъ отъ Господа, нашия Богъ, за да ни бжде добръ прѣзъ всички дни, за да запазимъ живота си, както и сега.

Втор. 12 : 32. Залѣгайте да изпълнявате всичко, що ви заповѣдвамъ; не прибавяй къмъ него и не отбавяй отъ него.

Втор. 17 : 11. Споредъ закона, на който те научатъ (свещеницитѣ левити и сждията), и споредъ присждата, която ти произнесатъ, постъжи и не се отклонявай ни надесно ни налѣво отъ онова, що ти кажатъ тѣ.

Втор. 17 : 19. (Постави си царь, когото Господь, Богъ твой, избере. А когато седне на царския си прѣстолъ, нека си снесе прѣписъ на тоя законъ отъ книгата, която се намира у свещеницитѣ левити,) и нека той да бжде у него и нека го чете прѣзъ

цѣлия си животъ, за да се научи да се бои отъ Господа, своя Богъ, и да залѣга да изпълнява всички думи на тоя законъ и тия наредби.

Вгор. 27 : 25. Проклетъ да е (всѣки), който не изпълни (всички) думи на тоя законъ и не постъпи споредъ тѣхъ! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Гал. 3:10.

Вгор. 29 : 29. Което е тайно, *принадлежи* на Господа, нашия Богъ, а което е явно — намъ и на синоветъ ни до-вѣка, за да изпълняваме всички думи на тоя законъ.

Вгор. 31 : 12. Събери народа, мъже, жени, дѣца и пришелцитѣ си, които се намѣрятъ въ градоветъ ви, за да слушатъ и се научатъ да се боятъ отъ Господа, вашия Богъ, и да залѣгатъ да изпълняватъ всички думи на тоя законъ.

Иак. 2 : 10. Който упаци цѣлия законъ, а съгрѣши въ едно, той бива виновенъ въ всичко.

Съвършеното му изпълнение е любовъ.

Римл. 13 : 8, 10. Не дължете никому нищо, освѣнъ взаимна любовъ; защото, който люби другиго, изпълнилъ е закона. Любовта не прави зло на ближния; и тѣй, любовта е изпълнение на закона.

Гал. 5 : 14....Цѣлиятъ законъ се изпълнява въ една дума, именно въ: възлюби ближния си като себе си.

1 Тим. 1 : 5....Цѣльта на поръчването е — *да се породи* любовъ отъ чисто сърдце, отъ добра съвѣсть и нелицемѣрна вѣра.

Иак. 2 : 8. Ако изпълнявате...царския законъ споредъ Писанието: „възлюби ближния си като себе си“ — добръ правите.

Той осжда грѣховнитѣ намѣрения и мисли.

Лев. 19 : 17. Въ сърцето си не враждувай противъ брата си; избличи ближния си, и нѣма да понесешъ грѣхъ заради него.

Мат. 12 : 35—37. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро; а лошиятъ човѣкъ отъ лошото съкровище изнася лошо. И казвамъ ви, че за всѣка празна дума, която кажатъ човѣцитѣ, ще отговарятъ въ сѣдния день: защото по думитѣ си ще бждешъ оправданъ, и по думитѣ си ще бждешъ осжденъ.

Нищо не струва, ако не се изпълва.

Римл. 2 : 13 (. Не слушателитѣ на закона сж праведни прѣдъ Бога, а изпълнителитѣ на закона ще бждатъ оправдани).

Иак. 1 : 23—25.... Който слуша словото и *го* не изпълнява, той прилича на човѣкъ, който гледа естественото си лице въ огледало: погледне се, отmine, и веднага забравя, какъвъ е билъ. Но който вникне въ съвършения законъ на свободата и прѣбжде въ него, той, бидейки забравливъ слушателъ, а изпълнителъ на дѣлото, ще бжде блаженъ въ дѣйствиата си.

Проклина нарушителя.

Вгор. 23 : 15—20 Ако...не слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и не залѣгашъ да изпълнявашъ всички Негови заповѣди и наредби, които ти заповѣдвамъ днесъ, ще дойдатъ върху тебе и ще те сполетятъ всички тия проклетия. Проклетъ (ще бждешъ) въ града и проклетъ (ще бждешъ) на полето. Проклети (ще бждатъ) твоитѣ житници и твоитѣ клѣтове. Проклетъ (ще бжде)

плодътъ на утробата ти и плодътъ на земята ти, плодътъ на воловетъ ти и плодътъ на овцитъ ти. Проклетъ (ще бждешъ), кога взизашъ, и проклетъ, кога излизашъ. Господь ще прати върху ти проклетие, размирие и злополука въ всѣка работа на рѣцѣтъ ти, каквато и да вършишъ, доклѣ бждешъ изтрѣбенъ, — и ти скоро ще загинешъ заради злитѣ си дѣла, защото си Ме оставилъ.

Иер. 11:3. (Слово, което биде къмъ Иеремиа отъ Господа):... речи имъ (на мъжетъ отъ Иуда и на иерусалимскитѣ жители): тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ: проклетъ да е оня човѣкъ, който не послуша думитѣ на тоя завѣтъ.

Нарушителятъ на Моисеевия законъ се наказва съ смъртъ.

Лев. 20:9, 10. Който хули баща си или майка си, да бжде умъртвенъ; той е хулилъ баща си и майка си: кръвта му е върху него. Ако нѣкой прѣлюбодѣйствува съ омжжена жена, ако нѣкой прѣлюбодѣйствува съ жената на ближния си, — да бждатъ умъртвени прѣлюбодѣецътъ и прѣлюбодѣйката.

Лев. 24:13—16....Рече Господь на Моисея, думайки: изведи хулителя (сина на израилтянката) вѣнъ отъ стана, и всички, които сж чули, нека турятъ рѣцѣтъ си върху главата му, и цѣлото общество да го убие съ камъни; и на синоветѣ Израилеви кажи: който хули своя Богъ, ще понесе грѣха си; който хули името Господне, трѣбва да умре, съ камъни да го убие цѣлото общество: билъ пришлецъ, или туземецъ, ако почне да хули името (Господне), да бжде умъртвенъ.

Лев. 24:17. Който убие човѣкъ, да бжде умъртвенъ.

Числ. 15:32—36. Когато синоветѣ Израилеви бѣха въ пустинята, намѣриха едного, че берѣше дърва въ сжботенъ день; и ония, които го намѣриха, че бере дърва (въ сжботенъ день); доведоха го при Моисея и Аарона и при цѣлото общество (синове Израилеви); и туриха го подъ стража, зшчтѣ не бѣше още опрѣдѣлено, какво да се прави съ него. И рече Господь на Моисея: тоя човѣкъ трѣбва да умре; цѣлото общество да го убие съ камъни вѣнъ отъ стана. Тогава цѣлото общество го изведе вѣнъ отъ стана, и го убиха съ камъни, и той умрѣ, както заповѣда Господь на Моисея.

Нарушителятъ на закона ще бждатъ наказани съ вѣчна смъртъ.

Маг. 13:40—42....Както събиратъ плѣвелитѣ и ги изгарятъ въ огнь, тѣй ще бжде и при свършѣка на тоя вѣкъ: ще изпрати Синъ Човѣческии Ангелитѣ Си и ще събератъ отъ царството Му всички съблазни и ония, които вършатъ беззаконие, и ще ги хвърлятъ въ огнената пещъ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жжи.

Маг. 25:41—45. Тогава (Царьтъ) ще каже...на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огнь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели; защото гладенъ бѣхъ, и не ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и не Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме споходихте. Тогава...тѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладенъ, или жеденъ, или странникъ, или голъ, или боленъ, или въ тъмница, и не Ти послужихме? Тогава ще имъ отговори и каже: истина ви

казвамъ: доколкото не сте сторили *това* на едного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили. И тия ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведницитѣ — въ животъ вѣченъ.

Лук. 13:27...Той ще рече: казвамъ ви, не ви зная откъдѣ сте; махнете се отъ Мене всички, които вършите неправда.

Римл. 2:8, 9. Яростъ и гнѣвъ...на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата. Скърбъ и утѣснение върху душата на всѣки човѣкъ, който прави зло, първомъ на иудеинъ, *сетнѣ* и на елинъ.

2 Сол. 1:7—9. (Справедливо е прѣдъ Бога)...вамъ, оскърбяванитѣ, *да ввададе* утѣха заедно съ насъ, когато Господь Исусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила, въ пламененъ огънь да отмъщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстиете на Господа нашего Исуса Христа и които съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

Евр. 10:26—31...Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове, а нѣ какво си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противницитѣ. Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва* съ смъртъ, колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пъкѣ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвьта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатъта? Защото ние знаемъ Оногова, Който е рекълъ: „отмъщението е Мое, Азъ ще отплатя“, казва Господь. И пакъ: „Господь ще сжди Своя народъ“. Страшно е да попадне *човѣкъ* въ рждѣтъ на живия Богъ!

Откр. 21:8...На страхливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлътъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смъртъ.

Тѣлесната смъртъ е послѣдствие отъ нарушаването на закона.

Бит. 3:17—19...На Адама (Богъ) рече: задѣто си послушалъ гласа на жена си и си ялъ отъ дървото, за което ти заповѣдахъ, като казахъ: не яжъ отъ него, — проклета да е земята поради тебе; съ мжка ще се хранишъ отъ нея прѣзъ всички дни на живота си; тръни и бодили ще ти ражда тя; и ще се хранишъ съ полска трѣва; съ потъ на лицето си ще ядешъ хлѣба си, докль се върнешъ въ земята, отъ която си взетъ; защото прѣстъ си и въ прѣстъ ще се върнешъ.

Римл. 5:17...Ако съ прѣстжплението на единъ *човѣкъ* смъртъта царувà чрѣзъ *него* единия, много повече ония, които приематъ изобилно благодатъта и дара на оправданието, ще царуватъ въ живота чрѣзъ Едного Исуса Христа.

Прѣстжплването на закона е грѣхъ.

Иак. 2:9...Ако гледате на лице, грѣхъ правите, и законътъ-ви изобличава като прѣстжпници.

1 Иоан. 3:4. Всѣкой, който прави грѣхъ, прави и беззаконие; и грѣхътъ е беззаконие.

Пазенето му е една длъжностъ.

Екл. 12:13. Да изслушаме сжщината на всичко: бой се отъ Бога и пази Неговитѣ заповѣди, защото въ това се заключава всичко за човѣка.

Естествено човѣкъ не му се покорява.

Иов. 14:4. Кой ще се роди чистъ отъ нечистъ? Ни единъ.

Иов. 15:14. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Какво нѣщо е човѣкъ, та да бжде чистъ, и родениятъ отъ жена да бжде праведень?

Пс. 50:7. Ето, въ беззаконие съмъ заченатъ, и въ грѣхъ ме роди майка ми.

Притч. 20:9. Кой може каза: „очистихъ сърдцето си, чистъ съмъ отъ грѣха си“?

Иер. 13:22 ...Ако речешъ въ сърдце си: „защо ме постигна това?“ — Поради многото ти беззакония твоята пола се подигна и твоитѣ пети се оголиха.

Римл. 7:5...Когато живѣхме по плътъ, тогава страститѣ грѣховни, *узнавани* чрѣзъ закона, дѣйствуваха въ членоветѣ ни, за да принесемъ плодъ на смъртъта.

Римл. 7:23...Въ членоветѣ си виждамъ другъ законъ, който воюва противъ закона на моя умъ и ме прави плѣнникъ на грѣховния законъ, що е въ членоветѣ ми.

Римл. 8:7...Плътското мждруване е вражда противъ Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пъкъ може.

Иак. 3:2...Ние всинца много грѣшимъ. Който не грѣши съ дума, той е свършенъ човѣкъ, мощень да обуздае и цѣлото тѣло.

1 Иоан. 1:8, 10. Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ, себе си мамимъ, и истината не е въ насъ. Ако кажемъ, че не сме съгрѣшили, правимъ Го (Бога) лъжець, и словото Му не е въ насъ.

Човѣкъ не може да му се покори съвършено.

3 Царств. 8:46...Нѣма човѣкъ, който да не грѣши...2 Пар. 6:36.

Пс. 13:3 Всички се отклониха, станаха еднакво покварени; нѣма кой да прави добро, нѣма нито единъ. Пс. 52:4; Римл. 3:10.

Екл. 7:20. Нѣма праведникъ на земята, който да прави добро и *никакъ* да не грѣши.

Римл. 3:9...Какво? имаме ли прѣдимство? Съвсѣмъ не; защото вече обвинихме, както иудеи, тъй и елини, че всички сж подъ грѣхъ.

Римл. 3:19...Знаемъ, че каквото говори законътъ, говори го на ония, които сж подъ закона, за да се затулятъ всички уста, и цѣлъ свѣтъ да стане виновень прѣдъ Бога.

Човѣкъ не може да се оправдае чрѣзъ него.

Иов. 9:2, 3, 20...Какъ ще се оправдае човѣкъ прѣдъ Бога? Ако поиска да влѣзе въ прѣпирня съ Него, не ще Му отговори нито на едно отъ хиляда. Ако взема да се оправдавамъ, самитѣ ми уста ще ме обвиняятъ; *ако* съмъ невинень, Той ще ме признае за виновень.

Иов. 25:4. (Отговори Вилдадъ Савхеець и рече:)...Какъ може човѣкъ да бжде правъ прѣдъ Бога, и какъ да бжде чистъ родениятъ отъ жена?

Пс. 129:3. Господи, ако Ти забълъзвашъ беззаконията, — кой ще устои, Господи?

Пс. 142:2... Не влизай въ сждъ съ Твоя рабъ, защото прѣдъ Тебе нѣма да се оправдае нито единъ отъ живитѣ.

Иез 33:12... Сине човѣшки кажи на синоветѣ на твоя народъ: праведността не ще спаси праведника въ деня на прѣстжплението му, и беззаконникъ за беззаконието си не ще падне въ деня, кога се отвърне отъ беззаконието си, сжщо както и праведникъ въ деня, кога съгрѣши, не може да остане между живитѣ заради своята праведность.

Дѣян. 13:39. [Да ви бжде знайно, мже братя, че чрѣзъ Него (Христа: ви се възвѣстява прошка на грѣхветѣ;] и отъ всичко, отъ какзого не сте мгли чрѣзъ закона Моисеевъ да се оправдаете, чрѣзъ Него се оправдава всѣкой вѣрзащъ. (Павель).

Римл. 3:20, 23... Чрѣзъ дѣлата на закона нѣма да се оправдае прѣдъ Него (Бога) нито едча плтъ: понеже чрѣзъ закона се познава грѣхътъ... Мислимъ, че човѣкъ се оправдава съ вѣрата, безъ дѣлата по закона.

Гал. 2:15... Като узнахме, че човѣкъ се оправдава не чрѣзъ дѣла по закона, а само чрѣзъ вѣра въ Исуса Христа, и ние повѣрахме въ Христа Исуса, за да се оправдаемъ чрѣзъ вѣрата въ Христа, а не чрѣзъ дѣла по закона; защото чрѣзъ дѣла по закона нѣма да се оправдае никоя плтъ.

Гал. 3:11. А че чрѣзъ закона никой не се оправдава прѣдъ Бога, *това* е явно; защото „праведниятъ чрѣзъ вѣра ще бжде живъ“. **Чрѣзъ него ставъ познаванетоъ на грѣха.**

Римл. 7:7... *Азъ* узнахъ грѣха не *иначе*, освѣнъ чрѣзъ закона, защото и похотѣта не бихъ позналъ, ако законътъ не казваше: „не похотствувай“.

Поражда гнѣвъ.

Римл. 4:15... Законътъ поражда гнѣвъ: дѣто пкъ нѣма законъ, нѣма и прѣстжпление.

Свѣстѣта свидѣлствува за него.

Римл. 2:15. Че дѣлото на закона е написано въ тѣхнитѣ (на езичнитѣ) сърдца, тѣ показватъ *въ туй време*, когато тѣхната свѣстъ свидѣлствува, и мислитѣ *имъ* една друга се обвиняватъ или се оправдаватъ.

Назначението му е да вѣди къмъ Христа.

Римл. 10:4... Завършкъ на закона е Христосъ, за да бжде оправданъ всѣки вѣрващъ.

Гал. 3:24... Законътъ бѣше за насъ възпитатель въ Христа, за да се оправдаемъ чрѣзъ вѣра.

Законътъ билъ обявенъ на Синай планина при грѣмове и свѣтавиди.

Изм. 19:11—25. [Рече Господь на Моисея: иди при народа, (извѣсти) и освети го днесъ и утрѣ; нека изператъ дрехитѣ си.] и да се приготвятъ за третия день, защото въ третия день ще слѣзе Господь на Синай планина прѣдъ очитѣ на цѣлия народъ; и тегли за народа черта отъ всички страни и кажи: пазете се да се не качите на планината, нито да се допирате до подножието

и: всѣки, който се допре до планината, ще бжде прѣдаденъ на смъртъ; ржка да се не допре до него, а съ камъни да го убиятъ, или съ стрѣла да го застрѣлятъ; добитъкъ ли бжде, или човѣкъ, живъ да не остане; кога провлѣчено засвири тржбата (кога облакътъ се вдигне отъ плачината), могатъ да се качатъ на планината. Тогава слѣзе Моисей отъ планината и *дойде* при народа, освети народа, и тѣ опраха дрехитѣ си. И каза на народа: бждете готови за третия день; не се приближавайте до жена. На третия день, утринята, имаше гръмове и свѣтковици, и гжстъ облакъ надъ планината (Синайска) и много силенъ тржбенъ гласъ; и цѣлиятъ народъ, който бѣше въ стана, затрепери. И изведе Моисей народа отъ стана да посрѣщне Господа, и се спрѣха при политѣ на планината. А планина Синай бѣше цѣла въ димъ, защото Господъ бѣ слѣзълъ върху нея въ огънь; и се издигаше отъ нея димъ като димъ отъ пещъ, и цѣлата планина силно се тресѣше; и тржбниятъ гласъ ставаше все по-силенъ и по-силенъ. Моисей говорѣше, и Богъ му отговаряше съ гласъ. И слѣзе Господъ на Синай планина, наврѣхъ планината, и повика Господъ Моисей наврѣхъ планината, и Моисей се качи. И рече Господъ на Моисей: слѣзъ и поржчай на народа, да се не втурватъ къмъ Господа да да *Го* видятъ, за да не паднатъ мнозина отъ тѣхъ; а свещеницитѣ, които се приближаватъ къмъ Господа (Бога), трѣбва да осветятъ себе си, за да ги не порази Господъ. Тогава Моисей отговори на Господа: не може народътъ да се качи на Синай планина, понеже Ти ни изрично забрани, като каза: тегли черта около планината и я освети. И Господъ му каза: иди, слѣзъ, послѣ възлѣзъ заедно съ Аарона; свещеницитѣ пъкъ и народътъ да се не втурватъ да се качватъ при Господа, за да ги не порази (Господъ)

Втор. 33:2. Той (Моисей) каза: Господъ дойде отъ Синай, откри имъ се отъ Сеиръ, възсия отъ планина Фаранъ и вървѣше съ десетки хиляди светии; отдесно му бѣше огънятъ на закона.

Евр 12:18—21. Вие не сте пристѣпили къмъ осезаема планина, и пламналъ огънь, и облакъ, и мракъ, и буря, и тржбенъ звукъ, и говорещи гласъ, слушателитѣ на който молѣха да имъ се не говори *вече*, защото не можеха да изтърпятъ онова, що имъ се заповѣдваше: „и звѣръ ако се допре до планината, съ камъни ще бжде убитъ, или съ стрѣла застрѣленъ“. И толкова страшно бѣше онова, което се виждаше, *че* и Моисей рече: „ужасенъ съмъ и треперя“.

Съ обявяването му станалъ необходимъ и По:рѣдникъ.

Изх. 20:13, 19. Цѣлиятъ народъ чуваше гръмоветѣ и тржбния гласъ и гледаше пламъка и планината, която се димѣше; като видѣ *това*, цѣлиятъ народъ отстѣпи и стоеше ндалечъ. И казаха на Моисея: говори ти съ насъ и ние ще слушаме, но да не говори съ насъ Богъ, за да не умремъ.

Втор. 5:25—28....Има ли нѣкаква плътъ, която да е чувала, както ние, гласа на живия Богъ, Който говори изсрѣдъ огъня, и да е останала жива? пристѣпй ти и слушай всичко, що (ти) каже Господъ, Богъ нашъ, и ни разказвай всичко, каквото ти каже

Господь, Богъ нашъ, а ние ще слушаме и ще изпълняваме. И Господь чу вашитѣ думи, какъ се разговаряхте съ мене, и каза ми Господь: чухъ думитѣ на твоя народъ, които ти говорила; всичко, що говориха, е дсбро.

Втор. 18:15—18. Господь, Богъ твоѣй, ще ти издигне Пророкъ изсрѣдъ тебе, стъ твоитѣ братя, като мене, — Него слушайте, — понеже ти моли Господа, твоя Богъ, при Хоривъ въ деня на събранието, думайки: да не чуя занаярѣдъ гласа на Господа, моя Богъ, и да не видя вече тоя голѣмъ огнь, за да не умра. И рече ми Господь: добро е тога, що (ти) сж казали; Азъ ще имъ издигна Пророкъ изсрѣдъ братята имъ, какъвто си ти, ще вложя думитѣ Си въ устата Му, и Той ще имъ говори всичко, що Му Азъ заповѣдамъ.

Пазенето му е свойстве о на светиитѣ.

1 Иоан. 2:3. По това узнаваме, че сме Го познали, ако пазимъ Неговитѣ заповѣди.

Откр. 12:17...Разлюти се змеятъ противъ жената и отиде да води война съ останалитѣ отъ сѣмето ѳ, които пазятъ Божиитѣ заповѣди и иматъ свидѣтелството на Исуса Христа.

Откр. 14:12. Тукъ (на планина Сионъ) е търпѣнието на светиитѣ; тукъ сж тия, които пазятъ заповѣдитѣ Божии и вѣрата въ Исуса.

Е доказателство за любовь къмъ Бога и къмъ Христа.

Иоан. 14:15. Ако Ме любите, упазете Моитѣ заповѣди.

Иоан. 15:10. Ако спазите Моитѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовьта Ми, както и Азъ спазихъ заповѣдитѣ на Отца Си, и прѣбждамъ въ любовьта Му.

2 Иоан. 1:6. А любовьта състои въ това, да постѣпваме по Неговитѣ заповѣди. Тази е заповѣдта, която сте чули отначало, за да постѣпвате по нея.

Е много важно.

1 Кор. 7:19. Обрѣзването е нищо, и необрѣзването е нищо, а пазенето на Божиитѣ заповѣди е всичко.

Блаженството огъ упазването му.

Пс. 1:1—3. Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събранието на нечестивци, въ пѣтя на грѣшници не стои и въ сборието на развратители не седи, а въ закона на Господа е волята му, и върху Неговия законъ той размишлява денемъ и нощемъ! И ще бжде той като дърво, посадено край водни потоци, което дава плода си въ свое врѣме, и чийто листъ не вѣхне; и въ всичко, що върши, ще успѣе.

Пс. 111:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който се бои отъ Господа и който крѣпко обича Неговитѣ заповѣди.

Пс. 118:1. Блажени непорочнитѣ въ пѣтя си, които ходятъ по закона Господень.

Притч. 29:18. Безъ откровение свихе народътъ е необузданъ, а който пази закона, блаженъ е.

Маг. 5:19....Койго наруши една отъ най-малкитѣ тия заповѣди и тѣй поучи човѣцитѣ, той най-малкъ ще се нарече въ-

царството небесно; а който изпълни и поучи, той великъ ще се нарече въ царството небесно.

1 Иоан. 3:22, 24...Какзото просимъ, получаваме отъ Него, защото пазимъ Неговитѣ заповѣди и вършимъ което е благоугодно прѣдъ Него. И който пази заповѣдитѣ Му, прѣбжда въ Него, и Той — въ него. А че Той прѣбжда въ насъ, узнаваме по дѣла, който ни е далъ.

Откр. 22:14. Блажени сж, които изпълняватъ заповѣдитѣ Му, за да иматъ право да ядатъ отъ дървото на живота и да влѣзатъ въ града прѣзъ портитѣ.

Христосъ дойде да го изпълни.

Мат. 3:15...Иисусъ му (на Иоана) отговори и рече: остави сега; защото тъй намъ подобава да изпълнимъ всѣка правда. Тогава *Иоанъ Го* допусна (да се кръсти).

Мат. 5:17. Не мислете, че съмъ дошълъ да наруша закона или пророцитѣ: нѣ да наруша съмъ дошълъ, а да изпълня.

Лук. 2:21 24. Като се изпълниха осемъ дена, за да бжде обрѣзанъ Младенецътъ, дадохъ Му името Иисусъ, наречено отъ Ангела, прѣди да се зачене Той въ утробага. А когато се изпълниха днитѣ на нейното (на майка Му) оистяне, споредъ закона Моисеевъ, донесъ хъ Го въ Иерусалимъ, за да Го прѣдставятъ прѣдъ Господа, както е писано въ закона Господень, че всѣко мъжко, което разтваря утроба, ще бжде посветено Господу; и да принесатъ жертва, споредъ реченото въ закона Господень, двѣ гургулицы, или двѣ гължбчета.

Иоан. 4:34. Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) каза: Моята храна е да изпълнявамъ волята на Оногова, Който Ме е пратилъ, и да извърша Неговото дѣло.

Римл. 5:19...Както чрѣзъ непослушанието на единъ човѣкъ мнозина станаха грѣшни, тъй и чрѣзъ послушанието на едного мнозина ще станатъ праведчи.

Гал. 4:4...Когато се изпълчи врѣмето, Богъ изпрати Своя Синъ (Единородень). Който се роди отъ жена и се подчини на закона, (за да изкупи ония, които бѣха подъ закона, та да получимъ осинозението).

Фил. 2:8. Смири Себе Си, бидейки послушенъ дори до смъртъ, и *та* смъртъ кръсна.

Евр. 10:7. „Тогава рекохъ: ето, ида (писано е за Мене въ началото на книгата), да изпълня, Боже, Твоята воля“. Пс. 39:8, 9.
Да го възвеличи.

Ис. 42:21. Господу било угодно заради правдата Си да възвеличи и прослави закона.

Да го изясни.

Мат. 5:21—43 Слушали сте, че бѣ казано на древнитѣ: „не убивай; а който убие, виновень е прѣдъ сжда“. Азъ пъкъ ви казвамъ че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновень ще бжде прѣдъ сжда; а който каже на брата си: „рака“ (=празноглавъ, смахнатъ), виновень ще бжде предъ синедриона; а който пъкъ каже: „безумнико“, виновень ще бжде за геената

огнена. И тъй ако принасяшъ дара си на жертвеника, и тамъ си спомнишъ, че братъ ти има нѣщо противъ тебе, остави дара си тамъ прѣдъ жертвеника и иди първомъ се помири съ брата си, и тогава дойди и принеси дара си. Помирявай се съ противника си скоро, докль си още на пѣтъ съ него *къмъ сѣдилището*, за да не би нѣкакъ противникътъ ти да те прѣдаде на сѣдята, а сѣдята да те прѣдаде на слугата и да бждешь хвърленъ въ тъмница; истина ти казвамъ: нѣма да излѣзешъ оттамъ, докль не върнешъ и послѣдния кодрантъ (= малка римска монета, равна на 1/2 стотинка). Слушали сте, че бѣ казано на древнитѣ: „не прѣлюбодѣйствувай.“ Азъ пъкъ ви казвамъ, че всѣки, който поглежда на же а съ пожелание, вече е прѣлюбодѣйствувалъ съ нея въ сърдцето си. И ако десното ти око те съблазнява, извади го и хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бжде хвърлено въ геената огнена. И ако десната ти рѣка те съблазнява, отсѣчи я и я хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бжде хвърлено въ геената. Казано бѣ сжщо: „ако нѣкой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо“. Азъ пъкъ ви казвамъ: който напусне жена си, нѣ поради прѣлюбодѣяние, той я прави да прѣлюбодѣйствува; и който се ожени за напусната, той прѣлюбодѣйствува. Слушали сте още, че бѣ казано на древнитѣ: „клетва не прѣстѣпай, а изпълнявай прѣдъ Господа клетвитѣ си.“ Азъ пъкъ ви казвамъ: да се не кълнете никакъ: ни въ небето, защото е прѣстолъ Бсжий; ни въ земята, защото е подножие на нозѣтъ Му; ни въ Иерусалимъ, защото е градъ на великия Царь; ни въ главата си се кълни, защото не можешъ направи ни единъ косъмъ бѣлъ или черенъ. Но думата ви да бжде: да, да; нѣ, нѣ; а каквото е повече отъ това, то е отъ лукавия. Слушали сте, че бѣ казано: „око за око, и зѣбъ за зѣбъ.“ Азъ пъкъ ви казвамъ: да се не противите на злото. Но, ако нѣкой ти удари плесница по десната страна, обърни му и другата. И на тоя, който поиска да се сѣди съ тебе и да ти вземе ризата, дай му и горнята дреха. И който те принуди да вървишъ съ него една миля, върви съ него двѣ. Томува, който ти проси, давай, и не се отвръщай отъ оногова, който ти иска на заемъ. Слушали сте, че бѣ казано: „обичай ближния си, и мрази врага си.“ Азъ пъкъ ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ, за да бждете синозе на вашия Отець небесенъ; защото Той оставя Своего слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни. Защото, ако обикнете ония, които васъ обичатъ, каква вамъ награда? Не правятъ ли сжщото и митаритѣ? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постѣпватъ ли тъй и езичницитѣ? И тѣй, бждете съвършени, както е съвършенъ и небесниятъ вашъ Отець.

• **Мат. 7:12** ...Всичко, което искате да праятъ вамъ човѣцитѣ, сжщото пръвете и вие тѣмъ; защото това е законътъ и пророцитѣ. Лук. 6:31.

Мат. 22:39, 40....Втора (заповѣдь), подобна ней (на първата),

е: възлюби ближния си като себе си; на тия двѣ заповѣди се крѣпи цѣлиятъ законъ и гресоциѣ. Марк. 12:31; Лук. 10:27.

Марк. 10:5–9. Исусъ имъ (на фарисейтѣ) отговори и рече: поради вашето жестокосърдие ви е написалъ (Моисей) тая заповѣдъ (за развода) Но въ начало на създанието Богъ ги сътвори мъжъ и жена. Затова ще остави човѣкъ баща си и майка си и ще се прилѣпи до жена си, и ще бждатъ двамата една плътъ; тъй че тѣ вече не сж двама, а една плътъ. И тъй, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлжчва.

Любсвъ къмъ него произвежда миръ.

Пс. 118:165. Голѣмъ е мирътъ у ония, които обичатъ Твоя законъ, и за тѣхъ нѣма прѣпъване.

Светитѣ сж свободни отъ неговото иго.

Римл. 6:14. Грѣхътъ не бива да господарува надъ васъ, защото вие не сте подъ закона, а подъ благодатъта.

Римл. 7:4...Вие, брѣтя мои, умрѣхте за закона чрѣзъ тѣлото Христово, за да принадлежите Другиму, Който възкрѣсна отъ мъртвитѣ, та да принесемъ плодъ Богу.

Римл. 7:6...Сега, като умрѣхме за закона, чрѣзъ който бѣхме свързани, ние се освободихме отъ него, за да служимъ Богу съ обновенъ духъ, а не по вехтата буква.

Гал. 3:13. Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона, като стана заради насъ клетва (защото писано е: „проклетъ е всѣки, който виси на дърво“).

Гал. 5:13. Ако се водите по духъ, вие не сте подъ законъ.

Той е: правило на живота имъ

1 Кор. 9:21. За нѣмащитѣ законъ *станахъ* като да съмъ безъ законъ (макаръ да не съмъ безъ законъ прѣдъ Бога, но съмъ подъ законъ на Христа), за да придобия нѣмащитѣ законъ. *Правило за сжденето имъ.*

Римл. 2:12 Ония, които безъ законъ сж съгрѣшили, безъ законъ и ще загинатъ; а ония, които при законъ сж съгрѣшили, чрѣзъ законъ ще бждатъ сждени.

Въ сърдцата имъ е написанъ.

Иер. 31:33...Ето завѣтътъ, който ще склуча съ Израилевия домъ слѣдъ они дни, казва Господъ: ще вложа Моя законъ въ вжтрѣшността имъ и ще го напиша въ сърдцата имъ, и Азъ ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ. Евр. 8:10

Иез. 11:19, 20...Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце огъ плътъ, за да ходятъ по Моитѣ заповѣди, да пазятъ Моитѣ наредби и да ги изпълняватъ; и ще бждатъ Мой народъ, пкъ Азъ ще бжда тѣхень Богъ. Иез. 36:27.

Обичатъ го.

Пс. 113:40 Ето, азъ силно пожелахъ Твоитѣ заповѣди: животвори ме съ Твоята правда.

Пс. 113:47. Ще се утѣшавамъ съ Твоитѣ заповѣди, които съмъ възлюбилъ.

Пс. 118:72. Законътъ на Твоитѣ уста е за мене по-добъръ отъ хиляда *кжсове* злато и сребро.

Пс. 118:97. Колко обичамъ Твоя законъ! Цѣль день размислямъ за него.

Пс. 118:113. *Човѣшкитѣ* измислици мразя, но Твоя законъ обичамъ.

Пс. 118:127.... Азъ обичамъ Твоя законъ повече отъ злато, и то отъ чисто злато.

Пс. 118:159. Виджъ, колко обичамъ Твоитѣ заповѣди; по милостъта Си, Господи, оживи ме.

Пс. 118:163. Мразя лъжата и се гнуся отъ нея; а Твоя законъ обичамъ.

Утѣшаватъ се и наслаждаватъ съ него.

Пс. 118:15. Утѣшавамъ се съ Твоитѣ наредби, не забравямъ Твоето слово.

Пс. 118:70. Затлъстѣ сърдцето имъ като тлъстина; но азъ се утѣшavamъ съ Твоя законъ.

Пс. 118:77. Да дѣйде върху ми Твоето милосърдие, и азъ ще живѣя; защото Твоятъ законъ е моя утѣха.

Пс. 118:92. Ако не бѣ Твоятъ законъ утѣха за мене, азъ бихъ погиналъ въ неволята си.

Пс. 118:174. Господи, жедувамъ за Твоето спасение, и Твоятъ законъ е моя утѣха

Римл. 7:22.... Съ вжтрѣшния си човѣкъ намирамъ услада въ закона Божий.

Иматъ разположение да го изпълняватъ.

1 Ездр. 7:10.... Ездра бѣ разположилъ сърдцето си да изучава закона Господень, да го изпълнява и да учи въ Израила на законъ и правда.

Пс. 113:112. Наклонихъ сърдцето си да изпълнямъ Твоитѣ наредби на-вѣки, до край.

Заклеватъ се, че ще ходятъ въ него.

2 Парал. 34:31.... Царьтъ (Иосия) се изправи на мѣстото си и склучи завѣтъ прѣдъ лицето на Господа — да послѣдватъ Господа и да запазятъ отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ душа заповѣдитѣ Му, откровенията Му и уставитѣ Му, та да изпълнятъ думитѣ на завѣта, написани въ тая книга.

Неем. 10:29. (Всички, които можеха да разбиратъ,) присъединиха се къмъ братята си, къмъ най-почтенитѣ отъ тѣхъ, и се задължиха съ клетва и проклетие да постъпватъ по Божия законъ, даденъ чрѣзъ ржката на Божия рабъ Моисея, и да пазятъ и изпълняватъ всички заповѣди на Господа, нашия Богъ, и повелитѣ Му и наредбитѣ Му.

Пс. 118:33. Господи, посочи ми пжтя на Твоитѣ устави, и ще се държа о него до край.

Пс. 118:105. Клехъ се да пазя справедливитѣ Твои сждби, и ще ги изпълня.

Пазятъ го.

4 Царств. 23:25. Подобень нему (на Иосия) не е имало царь

прѣди него, който да се е обърналъ къмъ Господа отъ всичкото си сърдце, и отъ всичката си душа, и отъ всичкитѣ си сили, споредъ цѣлия законъ Моисеевъ; и слѣдъ него не се издигна подобенъ нему.

Изв. 23:12. Отъ заповѣдитѣ на устата Му не отстѣпихъ; думитѣ на устата Му пазихъ повече, отколкото моитѣ правила.

Пс. 118:41. Ще пазя Твоя законъ винаги, во-вѣки-вѣковъ.

Пс. 118:55, 56. Нощемъ си спомняхъ Твоето име, Господи, и пазѣхъ Твоя законъ. Той стана мой защото пазя Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:63. Другарь съмъ на всички, които Ти се боятъ и които пазятъ Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:69. Горделизитѣ плетатъ лъжа противъ мене; но азъ отъ сѣ сърдце ще пазя Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:115. Махнете се отъ мене, беззаконници, и азъ ще пазя заповѣдитѣ на моя Богъ,

Пс. 118:166. Уповавамъ се на Твоето спасение, Господи, и Твоитѣ заповѣди изпълнявамъ.

Пс. 118:163. Пазя Твоитѣ заповѣди и Твоитѣ откровения, защото всичкитѣ ми пѣтища сж прѣдъ Тебе.

Молятъ се, за да го разбератъ.

Пс. 118:12. Благословенъ си Ти, Господи! научи ме на Твоитѣ наредби.

Пс. 118:13. Отвори очитѣ ми, и ще видя чудесата на Твоя законъ.

Пс. 118:73. Твоитѣ рѣцѣ ме сътвориха и устроиша; вразуми ме, и ще се науча на Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:135. Осияй Твоя рабъ съ свѣтлината на лицето Си, и ме научи на Твоитѣ устави.

Просятъ отъ Бога помощъ, за да го пазятъ.

3 Царств. 8:58. (Нека бжде съ насъ Господъ, Богъ нашъ, както бѣ съ отцитѣ ни; да ни не оставя, да ни не напуща,) скланяйки сърдцата ни къмъ Себе Си, за да вързимъ по всичкитѣ Му пѣтища и да пазимъ заповѣдитѣ Му, уставитѣ Му и законитѣ Му, които е заповѣдалъ на отцитѣ ни. (Соломонъ).

1 Парал. 29:19....На сина ми Соломона дай праведно сърдце, за да спазва Твоитѣ заповѣди, Твоитѣ откровения и Твоитѣ наредби, да изпълни всичко това и да съгради зданието, за което съмъ всичко приготвилъ. (Давидъ).

Пс. 118:5. О, да бѣха се насочили моитѣ пѣтища къмъ спазване Твоитѣ устави!

Пс. 118:10. Отъ сѣ-сърдце Те търся, не ми дъвай да се отклоня отъ Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:34, 35. Вразуми ме, и ще спазвамъ Твоя законъ и ще го пазя отъ сѣ-сърдце. Тури ме въ пѣтеката на Твоитѣ заповѣди, защото я силно пожелахъ.

Да го помнятъ.

Мл. 4:4. Помнете закона на Моисея, Моя рабъ, който Азъ му заповѣдахъ на Хоривъ за цѣлия Израиль, както и празилата и наредбитѣ.

Да бесѣдватъ съ своитѣ си за него.

Биг. 18:19. [Рече Господь: ще скрия ли отъ Авраама (Моя рабъ), каквото искамъ да награвя?]...Азъ го избрахъ, за да заповѣдва на синоветѣ си и на своя домъ слѣдъ сесе си, да ходятъ по пѣтя Господень и да вършатъ правда и сждъ; и Господь ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него.

Изх. 13:9....Законътъ Господень да бжде въ устата ти; защото съ силна ржка те изведе Господь (Богъ) изъ Египетъ.

Втор. 4:9 ...Пази се и грижливо варди душата си, за да не забранишь дѣлата, що видѣха твоитѣ очи, и тѣ да не излизатъ отъ сърдцето ти прѣзъ всички дни на твоя животъ, и обади за за тѣхъ на синоветѣ си и на внуцитѣ си.

Втор. 6:7. [Тия думи, които ти заповѣдвамъ днесъ, да бждатъ въ сърдцето (и въ душата ти);] и внушавай ги на дѣцата си и говори за тѣхъ, кога седишь вжщи и кога си на пѣтъ, кога си лѣгашъ и кога ставашъ. Втср. 11:19.

Размишляватъ върху него.

Пс. 113:15. Размислямъ за Твоитѣ заповѣди и гледамъ Твоитѣ пѣтища.

Пс. 118:23 Князетѣ седятъ и се наговарятъ противъ мене, а Теоятъ рабъ размишлява за Твоитѣ наредби.

Пс. 118:78. Нека бждатъ посрамени горделивитѣ, защото ме угнетяватъ безъ вина; азъ размислямъ за Твоитѣ заповѣди. *Оплакватъ очия, които го не пазятъ.*

Пс. 118:53 Ужасъ ме обхваща при вида на нечестивцитѣ, които напушатъ Твоя законъ.

Пс. 118:135. Изъ очитѣ ми потоци води текатъ, задѣто не пазятъ Твоя законъ.

Пс. 118:153. Виждамъ отстѣпницитѣ и се съкрушавамъ, понеже тѣ не пазятъ Твоето слово.

Освободени сж отъ закона на грѣха и смъртъта.

Римл. 8:1, 2....Сега нѣма никакво осжждане за ония, които сж въ Христа Исуса и живѣятъ не по плътъ, а по духъ, защото законътъ на духа, който дава животъ въ Христа Исуса, ме освободи отъ закона на грѣха и смъртъта.

Свършеното изпълване на закона не съставлява никаква заслуга.

Лук. 17:10....Вие, кога изпълните всичко вамъ заповѣдано, казвайте: ние сме слуги негодни, защото извършихме, що бѣхме длъжни да извършимъ.

Иудеи б прочитали всѣка сжбѣта книгата на закона.

4 Царств. 23:2....Отиде царътъ (Иосия) въ дома Господень, и съ него всички иудеи и всички иерусалимски жители, и свещеници, и пророци, и цѣлиятъ народъ, отъ малкъ до голѣмъ, и имъ прочете гласно всички думи на книгата на завѣта, която се намѣри въ дома Господень.

Неем. 8:8. (Иисусъ, Ванаия, Шеревия, Иаминъ, Акувъ, Шавтай, Ходия, Маасея, Клита, Азария, Иозавадъ, Хананъ, Фелаия и левититѣ сбясняваха народу закона, а народътъ стоеше по мѣстата

си.) И четѣха разборно отъ книгитѣ, отъ закона Божий, и прибавяха тълкуване, и *народътъ* разбираше прочетеното.

Дѣян. 13:15. Слѣдъ четенето на закона и на пророцитѣ, началницитѣ на синагогата провсдиха да имъ (на Павла и ония, които бѣха съ него) кажатъ: мже братя, ако има у васъ слово за утѣха къмъ нарсда, говсрете.

Дѣян. 15:21....*Законътъ* Моисеевъ отъ стари врѣмена въ всѣки градъ си има *човѣци*, които го проповѣдватъ въ синагогитѣ, дѣто се чете всѣка сжбота.

Той билъ установенъ за нечестивцитѣ и порочнитѣ.

1 Тим. 1:9, 10....Законътъ е установенъ не за праведникъ, а за беззаконници и непослушници, за нечестивци и грѣшници, за неправедни и скверни, за ония, които оскърбяватъ баща си и майка си, за човѣкоубийци, за блудници, мжжеложци, разбойници, клеветници, скотоложци, лъжци, клетвопрѣстѣпници и за всичко друго, що е противно на здравето учение.

Нечестивитѣ го отхвърлятъ

Амос. 2:4. Тѣй казва Господь: за три прѣстѣпления на Иуда и за четири нѣма да го пощада, защото отхвърлиха закона на Господа и наредбитѣ Му не спазиха, и идолитѣ имъ, слѣдъ които ходѣха бацитѣ имъ, ги отклониа отъ пѣтя.

Забравятъ го.

Ос. 4:6. Изтрѣбенъ ще бжде Моятъ народъ, защото му знание не достига: понеже ти отхвърли знанието, и Азъ ще те отхвърля отъ свещенодѣйствието прѣдъ Мене; и понеже ти забрави закона на твоя Богъ, и Азъ ще забравя дѣцата ти.

Прѣстѣпватъ го заради прѣданието.

Мат. 15:3—6....Той имъ (на книжници и фарисѣи) отговори и рече: защо и вие прѣстѣпвате Божията заповѣдъ заради вашето прѣдание? Защото Богъ е заповѣдалъ и казалъ: „почитай баща си и майка си;“ и „който злослови баща или майка, съ смъртъ да се накаже.“ А вие казвате: който каже на баща или майка: това, съ което би се ти ползувалъ отъ мене е *Богу даръ*, — той може и да не почте баща си или майка си. Тѣй нарушихте Божията заповѣдъ заради вашето прѣдание.

Марк. 7:8, 9....Вие, като оставихте Божията заповѣдъ, държите се о прѣданието човѣческо, миете шулци, чаши и вършите много други подобни нѣща. И имъ рече: добръ отмѣняте заповѣдта Божия, за да спазите вашето прѣдание. Марк. 7:13

Иматъ го само въ устата си....

Пс. 49:16, 17....На грѣшника Богъ говори: защо проповѣдвашъ Моитѣ наредби и влагашъ въ устата си зевѣта Ми, а самъ мразишъ наставлението Ми и хвърляшъ задъ себе си думитѣ Ми?

Мат. 15:7—9. Лицемѣрци, добръ е пророкувалъ за васъ Исаия, казвайки: „тоя народъ се приближава до Мене съ устата си и Ме почита съ устнитѣ си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене; ала напразно Ме почита, проповѣдвайки учения, — заповѣди човѣшки“. Ис. 29:13.

Оставятъ го.

2 Парал. 12:1. Когато царството на Ровоама се утвърди, и той стана силенъ, остави закона Господень, а заедно съ него и цѣль Израиль.

Пс. 118:21. Ти укроти гордитѣ, проклетитѣ, които се отклоняватъ отъ Твоигѣ заповѣди.

Пс. 118:118. Ти повеляшъ всички, които отстѣпватъ отъ Твоитѣ наредби, защото тѣхнитѣ хитрини сж лъжа.

Иер. 9:13. (Има ли такъвъ мждрецъ, кой о да обясни, защо загина страната и изгорѣ като пустиня?) И рече Господь: за това, че оставиха Моя законъ, който бѣхъ наредилъ за тѣхъ, не слушаха гласа Ми и не постѣзваха споредъ него.

Не искатъ да го слушатъ.

Пригч. 28:9. Който отклонява ухото си да не слуша закона, на такъвъ и моливата е гнусота.

Ис. 30:9...Това е народъ размиренъ, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Ис. 42:24. Кой прѣдаде Иакова на разорение и Израила — на грабители? Не е ли Господь, прѣтивъ Когого грѣшихме? Тѣ не искаха да ходятъ по пѣтищата Му, нито слушаха закона Му.

Иер. 6:19. Чуй, земйо, ето ще направятъ върху твоя народъ гибель, плодъ на помислитѣ имъ; защото тѣ не слушаха Моитѣ думи и Моя законъ отхвърлиха.

Зах. 7:12. И сърдцето си вкамениха, за да не чузатъ закона и думитѣ, които пращаше Господь Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Не искатъ да ходятъ въ него.

4 Царств. 10:31...Ииуй не залѣгаше да върви по закона на Господа, Бога Израилевъ, отъ все сърдце. Той не отстѣпваше отъ грѣховетѣ на Изровоама, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила.

Пс. 77:10. Тѣ не спазиха завѣта на Бога и се отрекоха да ходятъ по Неговия законъ.

Иер. 6:15. Тѣ казва Господь: спрете се въ вашитѣ пѣтища, разгледайте и разпитайте за стародавнитѣ пѣтища, дѣ е добриятъ пѣтъ, вървете по него, и ще намѣрите покой на душигѣ си. Но тѣ рекоха: нѣма да вървимъ.

Иер. 32:23. Тѣ влѣзоха (въ добрата земя) и я завладѣха, ала не слушаха Твоя гласъ и не ходѣха по Твоя законъ, не вършеха каквото имъ бѣ Ти заповѣдалъ да вършатъ, и заради това Ти направи върху имъ цѣлото това нещастие (чрѣзъ халдейцитѣ).

Иер. 44:10. Не се смириха тѣ и до днесъ, не се боятъ и не ходятъ по Моя законъ и по Моитѣ наредби, които дадохъ вамъ и на бацитѣ ви.

Прѣзиратъ го.

4 Царств. 17:15. Тѣ прѣзираха наредбитѣ Му и завѣта Му, който Той бѣ заключилъ съ отцитѣ имъ, и откровенията Му, съ каквито ги бѣ прѣдтазвалъ, и тръгнаха подиръ суетата — станаха суетни — и подиръ околнитѣ народи, за които Господь имъ бѣ заповѣдалъ да не постѣпватъ като тѣхъ.

Ис. 5:24... Както огънь пояжда слама, и пламъкъ изтрѣбя сѣно, тъй ще изгине коренътъ имъ, и цвѣтътъ имъ ще се разнесе като прахъ; защото тѣ отхвърлиха закона на Господа Саваота и прѣзрѣха словото на Светия Израилевъ.

Не го пазятъ.

Неем. 9:34. (И каза Ездра:) Царетъ ни, князетъ ни, свещеницитъ ни и бацитъ ни не изпълняваха Твоя законъ (Господи) и не даваха внимание на Твоитъ заповѣди и Твоитъ напомнания, съ които ги подсѣщаше.

Иер. 16:11. (Когато ти рекатъ: „защо Господь изрече върху насъ цѣлото тсва голѣмо нещастие?“) — тогава речи имъ: затова, че вашитъ бащи Ме оставиха, казва Господь, и тръгнаха слѣдъ други богове, тѣмъ служиха и тѣмъ се покланяха, а Мене оставиха, и Моя законъ не пазиха.

Прѣстѣпватъ го.

Ис. 21:5. И земята е осквернена подъ жителитъ си, защото тѣ прѣстѣпиха законитъ, измѣниха устава, нарушиха вѣчния завѣтъ.

Иез. 22:26. Свещеницитъ ѝ (на неочистената земя на Иерусалимъ) нарушаватъ Моя законъ и оскверняватъ Моитъ светини, не отдѣлятъ свето отъ несвето и не правятъ разлика между чисто и нечисто; отъ Моитъ сѣботи закриха очитъ си, и Азъ съмъ унизенъ срѣдъ тѣхъ.

Ос. 8:1. Турни тржбата на устата си! Неприятельтъ като орелъ ще налети върху дома Господень, задѣто тѣ нарушиха завѣта Ми и прѣстѣпиха закона Ми!

Увѣщания за пазене цѣлия законъ.

Лев. 18:4, 5. Изпълнявайте Моитъ закони, пазете Моитъ наредби, и спсредъ тѣхъ постѣпвайте. Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ. Пазете Моитъ наредби и Моитъ закони: който човѣкъ ги изпълнява, ще бжде живъ. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).

Числ. 15:37-40... Рече Господь на Моисея, думайки: обади на синоветъ Израилеви и имъ кажи да си правятъ ресни по скутоветъ на своитъ дрехи въ поколѣннията си, и въ реснитъ, що сж по скутоветъ, да вплитатъ нишки отъ синкава вълна; и да ги носите въ реснитъ, та, кога ги гледате, да си спомнате за всички заповѣди Господни и да ги изпълнявате и да не вървите слѣдъ сърдцето си и очитъ си, които ви влѣкатъ къмъ блудодѣяние, за да помните и изпълнявате всички Мои заповѣди и да бждете свети прѣдъ вашия Богъ.

Втор. 4:1,6... Израилю, слушай наредбитъ и законитъ, които азъ (днесъ) ви уча да изпълнявате, за да бждете живи (и да се размножавате) и да отидете и наслѣдите оная земя, която Господь, Богъ на вашитъ отци, ви дава (въ наслѣдство). И тъй, пазете и изпълнявайте ги, защото въ това е вашата мъдростъ и вашиятъ разумъ прѣдъ очитъ на народитъ, които, като чуятъ за всички тия наредби, ще кажатъ: само тоя великъ народъ е мъдъръ и разуменъ народъ.

Втор. 6:17... Пазете здраво заповѣдитъ на Господа, вашия Богъ, и законитъ Му и наредбитъ, които Той ти заповѣда.

Втор. 15:5. (Господь ще те благослови въ оная земя, която

Господь, Богъ твой, ти дава като дѣлъ, за да я получишъ въ наслѣдство,) стига само да слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо да изпълнявашъ всички тия заповѣди, които днесъ ти заповѣдвамъ

Вгор. 15:15. Три пѣти на година всѣко мъжко трѣбва да се явява прѣдъ Господа, твоя Богъ, на мѣстото, което избере Той: въ празника Безквасници, въ празника Седмици и въ празника Шатри; и *никой* не бива да се явява прѣдъ Господа съ празни *ржцѣ*.

Втор. 27:10... Слушай гласа на Господа, твоя Богъ, и изпълнявай (всички) Негови заповѣди и наредби, които ти заповѣдвамъ днесъ.

Вгор. 32:45... Вложете въ сърдцето си всички думи, които ви днесъ изрекохъ, и ги завѣщайте на дѣцата си, за да залѣгатъ да изпълняватъ всички думи на тоя законъ.

Иис. Нав. 1:8. Да се не отдѣли отъ устата ти тая книга на закона; но се поучавай отъ нея денъ и нощъ, за да изпълнявашъ точно всичко, написано въ нея: тогава ти ще имашъ сполука въ пѣтицата си и ще постъпвашъ благоразумно.

Притч. 7:1—3 Синко, почитай Господа, — и ще се укрѣпишъ и, освѣнъ отъ Него, не се бой отъ никого.) Пази заповѣдитѣ ми, и ще живѣешъ; *пази* и учението ми, като зѣницата на очитѣ си. Вържи ги на прѣститѣ си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си.

Мат. 19:17... Той му (на момъка) отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзешъ въ животъ *ввченъ*, упазй заповѣдитѣ.

Законно трѣбва да го употрѣбяваме.

1 Тим. 1:3... *Ние* знаемъ, че законътъ е добъръ, ако нѣкой го употрѣбява законно.

Той съ вѣра се утвърдява.

Римл. 3:31... Унищожаваме ли закона чрѣзъ вѣрата? Съвсѣмъ не, а утвърдяваме закона.

Благословения, обѣщани на ония, които го пазятъ.

Исх. 15:25... (Господь) каза: ако слушашъ добръ гласа на Господа, твоя Богъ, и пратишъ каквото е угодно прѣдъ очитѣ Му, и се вслушвашъ въ заповѣдитѣ Му, и пазишъ всичкитѣ Му наредби, — нѣма да ти направятъ ни една отъ болеститѣ, които направихъ на Египетъ; защото Азъ съмъ Господь (Богъ твой), цѣлитель твой.

Лев. 25:18. Изпълнявайте наредбитѣ Ми, пазете и изпълнявайте закочитѣ Ми, и спокойно ще живѣете на земята.

Лев. 26:3, 4. Ако постъпвате спередъ Моитѣ наредби и пазите Моитѣ заповѣди и ги изпълнявате, ще ви дамъ дъждове, когато потрѣбва, и земята ще даде рожбата си, и полскитѣ дървета ще дадатъ плода си.

Вгор. 11:13—15. Ако слушате заповѣдитѣ Му, които ви заповѣдвамъ днесъ, ако обичате Господа, вашия Богъ, и Му служите отъ всѣ сърдце и душа, Той ще даде на земята ви дъждъ на врѣме, ранъ и късенъ, и ти ще съберешъ житото си, виното

си и дървеното си масло; ще даде трѣва на полето ти за твоя добитѣкъ, и ти ще ядешъ, и ще бждешъ ситъ.

Вгор. 11:27. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ) благослвия — ако послушате заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, които ви заповѣдвамъ днесъ.

Вгор. 13:4, 5... Господъ ще те благослови въ оная земя, която Господъ, Богъ твой, ти дава като дѣлъ, за да я получишъ въ наслѣдство, стига само да слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо да изпълнявашъ всички тия заповѣди, които днесъ ти заповѣдвамъ.

Вгор. 23:1. Слѣдъ като прѣминете (отвѣждъ Иорданъ, въ земята, която Господъ, Богъ вашъ, ви дава), ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо изпълнявашъ всичкитѣ Му заповѣди, които ти заповѣдвамъ днесъ, то Господъ, Богъ твой, ще те постави по-горѣ отъ всички народи на земята.

Втор. 30:8-10... Ти ще се обърнешъ и ще слушашъ гласа на Господа (твоя Богъ), и ще изпълнявашъ всичкитѣ Му заповѣди, които ти заповѣдвамъ днесъ; и ще те благослови Господъ, Богъ твой, съ изобилие въ всѣка работа на ржцѣтъ ти, въ плода на утробата ти, въ плода на добитѣка ти, въ плода на земята ти; защото Господъ (Богъ твой) ще се радва отново на тебе, като ти прави добро, както се е радвалъ на отцитѣ ти, само ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, като спазвашъ (и изпълнявашъ всичкитѣ) Му заповѣди и наредби и законитѣ Му), написани въ тая книга на закона, и ако се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

3. Царств. 11:34. Азъ не отнимамъ цѣлото царство отъ ржката му (на Соломона), а го оставямъ да владѣе прѣзъ цѣлия си животъ заради Моя рабъ Давида, когото избрахъ и който пазѣше Моитѣ заповѣди и Моитѣ наредби.

Неем. 1:5... Думахъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милостъ къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитѣ заповѣди!

Пс. 102:17, 18... Милостята на Господа е отъ-вѣка и до-вѣка къмъ ония, които Му се боятъ, и правдата Му е върху синоветѣ на синоветѣ, които пазятъ завѣта Му и помнятъ заповѣдитѣ, за да ги изпълняватъ.

Притч. 13:13. Който нехае къмъ словото, той си врѣди; а който се бои отъ заповѣдъ, нему ще се въздаде.

Екл. 8:5. Който спазва заповѣдъ, той не изпитва никакво зло: сърдцето на мъдрия знае и врѣме, и наредба.

Ис. 48:18. О, ако да бѣше се вслушвалъ въ Моитѣ заповѣди! Тогава твоятъ миръ щѣше да бжде като рѣка, и твоята правда — като морски вълни.

Угрози за прѣстѣпване на закона.

Лев. 26:14-17. Ако пъкъ Ме не слушате и не изпълнявате всички тия заповѣди, ако прѣзрете Моитѣ наредби, и ако душата ви се погнуси отъ Моитѣ закони, тѣй че не ще изпълнявате всичкитѣ Ми заповѣди, като нарушите завѣта Ми, — то и Азъ ще постѣпя съ васъ тѣй: ще ви пратя страхотии, изтощение и треска,

отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измъчи душата, и ще сѣете сѣмето си напразно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ. Ще обърна лицето Си противъ васъ, и ще паднете прѣдъ враговетѣ си; надъ васъ ще владѣятъ враговетѣ ви, и вие ще бѣгате, кога ви никой не гони.

Втор. 11:23. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ) . . . проклятие — ако не послушате заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, и се отклоните отъ пѣтя, който ви заповѣдвамъ днесъ, и тръгнете подиръ други богове, които не знаете.

Втор. 23:53—63. Ако не залѣгашъ да изпълнявашъ всички думи на тоя законъ, писани въ тая книга, и се не боишъ отъ това славно и страшно име на Господа, твоя Богъ, Господъ ще порази тебе и твоето потомство съ необикновени порази, съ порази голѣми и трайни, и съ болести лоши и трайни; и ще навлѣче върху тебе всички (лоши) порази египетски, отъ които се боеше, и тѣ ще прилѣпнатъ на тебе; и всѣка болестъ и всѣка пораза, ненаписана, (и всѣка написана) въ книгата на тоя законъ, Господъ ще направи върху тебе, докль бждешъ изтрѣбенъ; и ще останете малцина *вие*, които по множество бѣхте колкото звѣздитѣ небесни, понеже не слушѣхте гласа на Господа, вашия Богъ. И както Господъ се радваше, когато ви правѣше добро и ви умножаваше, тъй ще се радва Господъ, когато ще ви погубва и изтрѣбява, и ще бждете изгонени отъ земята, въ която ти отивашъ, за да я владѣешъ. И ще те разпилѣе Господъ (Богъ твой) по всички народи, отъ край-земя до край-земя, и тамъ ще служишъ на други богове, които не си знаелъ нито ти, нито отцитѣ ти, на дърво и на камъкъ *ще служишъ*. Но и между тия народи нѣма да се успокоишъ, нито ще има мѣсто, дѣто да стъпи ногата ти, и тамъ Господъ ще направи сърдцето ти да трепери, очитѣ ти да чезнатъ и душата ти да гине; животътъ ти ще виси прѣдъ тебе, ще треперишъ денемъ и нощемъ и нѣма да бждешъ увѣренъ за живота си; отъ трепета на сърдцето си, който ще те обхване, и отъ това, което ще виждатъ очитѣ ти, сутринъ ще казвашъ: „о, дано да се мръкнѣше!“ а вечеръ ще казвашъ: „о, дано да се съмнѣше!“ И Господъ ще те върне въ Египетъ на кораби по оня пѣтъ, за който ти казахъ: „ти нѣма вече до го видишъ“; и тамъ ще се продавате на враговетѣ си като роби и робини, и не ще има кой да ви купи.

3 Царств. 9:6, 7. [Господъ му (на Соломона) каза:] Ако вие и синоветѣ ви отстъпите отъ Мене и не пазите Моитѣ заповѣди и Моитѣ наредби, които ви съмъ далъ, и тръгнете и почнете да служите на други богове и да имъ се покланяте, Азъ ще изтрѣбя Израила отъ лицето на земята, която му съмъ далъ, и храма, който съмъ осветилъ на Мое име, ще отхвърля отъ лицето Си, и Израиль ще стане за приказъ и за присмѣхъ у всички народи. 2 Парал. 7:19, 20.

Пс. 88:31—33. Ако синоветѣ му оставятъ Моя законъ и не ходятъ по Моитѣ заповѣди; ако нарушатъ Моитѣ наредби и не спазятъ Моитѣ повели; ще посѣтя съ жезълъ тѣхното беззаконие, и съ удари — тѣхната неправда.

Иер. 26:4—6...Тъй казва Господь: ако Ме не послушате, и не ходите по Моя законъ, който съмъ ви далъ, и не внимавате въ думитѣ на Моитѣ раби — пророцитѣ, които пращамъ при васъ, пращамъ ги отъ ранно утро, и които вие не слушате, — то съ тоя домъ ще направя сжщото, каквото — съ Силомъ, и тоя градъ ще прѣдамъ за проклетие на всички земни народи.

Наказанието на ония, които не му се покориха.

3 Царств. 11:11...Господь рече на Соломона: задѣто това се върши у тебе, и ти не запази Моя завѣтъ и Моитѣ наредби, които ти бѣхъ заповѣдалъ, ще изтрѣгна царството отъ тебе и ще го дамъ на твоя рабъ.

Неем. 9:26, 27. (И каза Ездра:)...Гѣ (нашитѣ бащи) станаха упорити и се дигнаха противъ Тебе, прѣзрѣха Твоя законъ, убиваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления. И Ти ги прѣдаде въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ, които ги угнетяваха...

Ис. 65:11—14...Васъ, които оставихте Господа, забравихте Моята света планина, готвите трапеза за Гада (=богиня на щастието) и разваряте пълна чаша за Мени (=орисница), — васъ обричамъ на мечъ, всички ще се наведете за клане, защото ви кахъ — и не отговаряхте, говсрихъ — и не слушахте, но вършихте зло прѣдъ очитѣ Ми и избирахте, онова каквото Ми бѣше негодно. Затова тъй казва Господь Богъ: ето, рабитѣ Ми ще ядатъ, а вие ще гладувате; рабитѣ Ми ще пиятъ, а вие ще се мжчите отъ жажда; рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пиците отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ.

Иер. 9:14—16...Ходиха по упорството на сърдцето си и слѣдъ Вааловци, както ги научиха бацитѣ имъ. Заради това тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, ще нахраня тия люде съ пелинъ, ще ги напоя съ вода и злъчка и ще ги прѣсна между народи, които не познаваха ни тѣ, ни бацитѣ имъ, и ще пратя подирѣ имъ мечъ, доклѣ ги изтрѣбя.

Иер. 44:23. „Понеже вие, като извършвахте това кадение (на богинята на небето), грѣшихте прѣдъ Господа, не слушахте гласа на Господа и не ходѣхте по закона Му, по наредбитѣ Му и по заповѣдитѣ Му, затова ви и постигна това нещастие, както виждате сега“.

Иез. 20:23, 24. Сжщо, като подигнахъ ржката Си въ пустинята, Азъ се *заклехъ* да ги разпилѣя между народитѣ и да ги развѣя по земитѣ, задѣто тѣ Моитѣ наредби не изпълняваха, Моитѣ заповѣди отхвърлиха и нарушаваха Моитѣ сжботи, а очитѣ имъ се обрѣщаха къмъ идолитѣ на бацитѣ имъ.

Християнитѣ ще бждатъ сждени по евангелския законъ.

Иоан. 12:48. Който отхвърля Мене и не приема думитѣ Ми, има кой да го сжди: словото, що казахъ, то ще го сжди въ послѣдня день.

Римл. 2:16...Съгласно моето благовѣстие, Богъ чрѣзъ Исуса Христа ще сжди тайнитѣ на човѣцитѣ.

Иак. 2:12. Говорете и постжпвайте като човѣци, които ще бждете сждени по закона на свободата.

Запрѣчение: нищо да се не притуря, нито отмахва отъ закона.

Втор. 4:2. Не прибавяйте къмъ това, което ви заповѣдвамъ, и не отбавяйте отъ него; пазете заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, които азъ (днесъ) ви заповѣдвамъ. **Втор. 12:32.**

Притч. 30:6. Не притуряй къмъ думитѣ Му, за да те не изобличи, и да не излѣзешъ лъжець.

Божият промисъл.

Той е: чуденъ.

Втор. 4:32....Разпитай за прѣдишнитѣ врѣмена, които сж били прѣди тебе, отъ оня день, когато Богъ сътвори човѣка на земята, и отъ единия край на небето до другия: бивало ли е нѣщо такова, като това велико дѣло (което Господъ, Богъ твой, е правилъ съ тебе), или чувало ли се е подобно на него?

Съ правда, истина, милостъ и благостъ.

Неем. 9:25. (И каза Ездра:)...Тѣ (нашитѣ бащи) завзеха укрѣпенитѣ градове и плодородната земя, и завладѣха кжщи, пълни съ всѣкакво имане, водоеми, издѣлани *отъ камъкъ*, лозя и маслиненни градини и много *плодни* дървета за храна. Тѣ ядоха, насичаха се, тлъстѣха и се наслаждаваха по Твоята голѣма благостъ.

Пс. 24:10 Всички пжтища Господни сж милостъ и истина за ония, които пазятъ завѣта Му и откровенията Му.

Пс. 141:17. Праведенъ е Господъ въ всичкитѣ Си пжтища и благъ въ всичкитѣ Си дѣла.

Дан. 4:34....Азъ, Навуходносоръ, славя, прѣвъзнасямъ и величая Царя Небесни, Чиито всички дѣла сж истински и пжтищата Му праведни, и Който е силенъ да смири ония, които ходятъ гордо.

Дан. 9:14. Господъ бдѣше надъ това злощастие и го напрати върху насъ: защото праведенъ е Господъ, Богъ нашъ, въ всичкитѣ Си дѣла, които върши, но ние не слушахме гласа Му.

Ос. 14:10. Кой е мждъръ, за да разбере това? Кой е разуменъ, за да познае това? защото прави сж пжтищата Господни, и праведници ходятъ по тѣхъ, а беззаконницитѣ ще паднатъ на тѣхъ.

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му, бѣлѣга му и числото на името му, държаха гусли Божии.) И пѣха пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки: велики и чудни сж Твоитѣ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитѣ пжтища, Царю на светиитѣ!

Постоянно добъръ.

Пс. 120:4. Не дрѣме и не спи, който пази Израилая.

Ис. 27:3. Азъ, Господъ, съмъ неговъ (на обичното лозе) пазачъ, всѣки мигъ го напоявамъ; нощемъ и денемъ го вардя, да се не вмъкне нѣкой въ него.

Той всичко обхваща и върху всичко се простира.

Иов. 23:24....Той гледа до край-земя и вижда подъ цѣлото небе.

Иов. 34:21. (Продължи Елиуй и рече:)...Неговитѣ очи сж надъ пжтищата на човѣка, и Той вижда всичкитѣ му крачки.

Пс. 32:13. Отъ небесата гледа Господь, вижда всички синове човѣшки.

Пс. 112:6. Наклонява се и съ внимание гледа на небето и на земята.

Пс. 138:1—5. Господи, Ти си ме изпиталъ и знаешъ. Ти знаешъ, кога сѣдамъ и кога ставамъ; Ти отдалечъ разбирашъ моитѣ помисли. Ходя ли, почивамъ ли — Ти ме окръжавашъ, и всички мои пѣтища сж Тебѣ извѣстни. Още думата ми не дошла на езика ми, Ти, Господи, вече точно я знаешъ. Отзадъ и отпрѣдъ Ти ме обгрѣщашъ и слагашъ ржка върху мене.

Пс. 138:7—12. Къждѣ да отида отъ Твоя духъ, и отъ Твоето лице къждѣ да побѣгна? Възлѣза ли на небето — Ти си тамъ; слѣза ли въ прѣизподнята — и тамъ си Ти. Взема ли крилѣтъ на зората и се прѣселя на край-море, — и тамъ Твоята ржка ще ме поведе, и Твоята десница ще ме удържи. Кажа ли: може би тъматата ще ме скрие, и свѣтлината наоколо ми *ще стане* нощъ; но и тъматата не ще е тъма за Тебе: нощъта за Тебе е свѣтла като день, и тъматата — като свѣтлина.

Иер. 23:23. Нима Азъ съмъ Богъ *само* отблизу, казва Господь, а не Богъ и отдалечъ?

Амос. 9:2, 3. Макаръ да се заровятъ въ прѣизподнята, и оттамъ ржката Ми ще ги вземе; макаръ да се покачатъ на небето, и отъ тамъ ще ги сваля. Макаръ да се скриятъ на върхъ Кармилъ, и тамъ ще ги намѣря и ще ги взема; макаръ да се скриятъ отъ очитѣ Ми въ морското дѣно, и тамъ ще заповѣдамъ на морския змей да ги ухапе.

Дѣян. 15:18. (Заговори Иаковъ и рече:) Познати сж Богу отъ-вѣка всичкитѣ Му дѣла.

Еф. 4:6. Единъ е Богъ и Отецъ на всички, Който е надъ всички, и чрѣзъ всички, и въ всички насъ.

Евр. 4:13. Нѣма тварь, скрита за Бога; а всичко е голо и открито за очитѣ на Оногова, прѣдъ Когото ние ще отговаряме. *Постоянно бодѣрствува.*

Второз. 11:12. (Земята, за която отиваме, е) земя, за която Господь, Богъ твой, се грижи: очитѣ на Господа, твоя Богъ, непрѣстанно сж върху нея, отъ начало на годината и до края на годината.

Сжд. 18:6. Свещеникътъ имъ (на петътѣхъ мжже, изпратени отъ Дановитѣ синове) каза: вървете смиромъ; прѣдъ Господа е пѣтътъ ви, по който сте тръгнали.

Иов. 36:7. (Продължи Елиуй и рече: Той) не отвърща очитѣ Си отъ праведниците, но заедно съ царе ги туря завинаги на прѣстолъ и тѣ се въздигатъ.

Пс. 10:4. Господь е въ светия Свой храмъ. Господь има прѣстола Си на небесата; очитѣ Му гледатъ (къмъ бѣдния); вѣждитѣ Му изпитватъ човѣшкитѣ синове.

Пс. 13:2. Господь отъ небесата съ внимание погледна къмъ синоветѣ човѣшки, за да види, има ли кой да разбира, да търси Бога.

Пс. 34:22. Ти видѣ, Господи, недѣй мълча; Господи, не се отдалечавай отъ мене!

Пс. 65 : 7. Съ Своята мощъ Той владѣе вѣчно; Неговитѣ очи гледатъ надъ народитѣ, да се не прѣвъзнасятъ бунтовницитѣ.

Пс. 93 : 9. Който е насадилъ ухото, нѣма ли да чуе? и който е стѣкмилъ окото, нѣма ли да види?

Пс. 120 : 3. Той не ще даде да се поклати ногата ти; нѣма да задрѣме Оня, Който те пази.

Пс. 138 : 16. Твоитѣ очи видѣха зародиша ми; въ Твоитѣ книги сж записани всичкитѣ назначени за мене дни, когато нито единъ отъ тѣхъ не сществувахе.

Притч. 5 : 21....Пжтищата на човѣка сж прѣдъ очитѣ на Господа, и Той измѣрва всичкитѣ му пжтеки.

Притч. 15 : 3. Очитѣ Господни сж на всѣко мѣсто: тѣ виждатъ лошитѣ и добритѣ.

Иер. 16 : 17....Моитѣ очи сж върху всички тѣхни пжтища; тѣ не сж скрити отъ Моето лице, и тѣхната неправда не е скрита отъ очитѣ Ми.

Иер. 32 : 19. „Великъ по мъдрость и силенъ по дѣла, Коумо очитѣ сж отворени върху всички пжтища на синоветѣ човѣшки, за да оплащашъ всѣкому споредъ пжтищата му и споредъ плодетѣ на дѣлата му“.

Иер. 44 : 27. Ето, Азъ ще бдя надъ васъ за гибель, а не за добро; и всички въ Египетската земя иудеи ще загинватъ отъ мечъ и гладъ, доклѣ бждатъ съвсѣмъ изтрѣбени.

Иоан. 5 : 17....Иисусъ имъ думаше: Моятъ Отецъ досега работи, и Азъ работа.

1 Петр. 3 : 12....Очитѣ на Господа сж обърнати къмъ праведнитѣ, и ушитѣ Му — къмъ молитвитѣ имъ, а лицето Господне е противъ ония, които правятъ зло, за да ги изтрѣби отъ земята.“
Ионѣкога е непостижимъ и неизслѣдимъ.

Иов. 21 : 7—18. Защо беззаконницитѣ живѣятъ, достигатъ старостъ, па и по сила сж яки? Дѣцата имъ сж съ тѣхъ прѣдъ лицето имъ, и внуцитѣ имъ сж прѣдъ очитѣ имъ. Кжщитѣ имъ сж въ миръ и безъ страхъ, и жезълътъ Божий не е върху тѣхъ. Бикътъ имъ оплодотворява и не пропуска, кравата имъ зачева и не помѣта. Отпущатъ малкитѣ си като стадо, и дѣцата имъ скачатъ. Провикватъ се при тимпани и гусли и веселятъ се при пищѣлки; прѣкарватъ днитѣ си въ щастие и въ единъ мигъ слизатъ въ прѣизподнята. А между това казватъ Богу: отстрани се отъ насъ, не щемъ да знаемъ за Твоитѣ пжтища! Какво е Вседържителътъ, та да Му служимъ? И каква полза да прибѣгваме къмъ Него? Виждашъ, щастиего имъ не е отъ тѣхнитѣ ржцѣ. — Далечъ отъ мене свѣтътъ на нечестивитѣ! Често ли угасва свѣтилото у беззаконницитѣ и ги налита бѣда, а Той въ гнѣва Си ги надарява съ страдания? Тѣ трѣбва да бждатъ като сламка прѣдъ вѣтъра и като плѣва, завѣвана отъ вихрушка.

Иов. 21 : 23—26. Единъ умира въ най-пълни сили, съвсѣмъ спокоенъ и миренъ; вжтрѣшноститѣ му сж пълни съ масть, и коститѣ му напоени съ мозъкъ. Другъ пъкъ умира съ огорчена душа, безъ да е вкусилъ добро. И тѣ наедно ще лежатъ въ грѣстѣта, и червеи ще ги покриватъ.

Иов 25:14. Ето, това сж части отъ пжтищата Му; и колко малко сме слушали за Него! А кой може разумъ гръма на Неговата мощь?

Иов. 34:24. (Продължи Елиуй и рече:) Той съкрушава силнитъ безъ изслѣждане и туря други на тѣхнитъ мѣста.

Пс. 35:7. Твоята правда като планини Божии, и Твоитѣ сѣдби — велика бездна! Човѣци и добитѣци пазишъ Ти, Господи!

Пс. 72:12—16... Ето, тия нечестивци добруватъ на тоя свѣтъ, трупатъ богатство. (И казахъ си:) та не напразно ли азъ очиствахъ сърдцето си, омивахъ въ невинность ржцѣтъ си, и се подлагахъ на рани всѣки день и на изобличаване всѣка сутринь? Но ако кажехъ: ще разсѣждавамъ тѣй, — то азъ щѣхъ да бжда виновень прѣдъ рода на Твоитѣ синове. И мислѣхъ си, какъ да разбера това, но то бѣше мжно въ моитѣ очи.

Пс. 76:20. Твоятъ пжтъ въ морето, Твоитѣ пжтеки въ голѣмитѣ води и Твоитѣ слѣди сж незнайни.

Екл. 7:15. Нагледахъ се на всичко прѣзъ суетнитѣ мои дни: праведникътъ загинава въ своята праведность; нечестивецътъ живѣе дълго въ нечестиего си.

Екл. 8:14. Има и такава суета на земята: праведници ги постига онова, що биха заслужили дѣлата на нечестивци, а съ нечестивци бива онова, що биха заслужили дѣлата на праведници. И азъ си казахъ: и това е суета!

Екл. 9:1—3... Обърнахъ сърдцето си, за да изпитамъ, че праведници и мдречи и тѣхнитѣ работи сж въ Божия ржка, и че човѣкъ не знае ни любовъ, ни умраза въ всичко това, що е прѣдъ него. За всѣкиго и за всички — едно: една сѣдба за праведникъ и нечестивецъ, за добъръ (и лошъ), за чистъ и нечистъ, за който принася жертви и който не принася; както за добродѣтеленъ, тѣй и за грѣшникъ; както за който се кълне, тѣй и за който се бои отъ клетва. Това е тѣкмо лошото въ всичко, що се върши подъ слънцето, че една сѣдба е за всички, и сърдцето на синоветѣ човѣшки е пълно съ зло, и въ сърдцето имъ, въ живота имъ има безумие; а слѣдъ това тѣ *отиватъ* при умрѣлитѣ.

Ис. 55:9... Както небето е по-високо отъ земята, тѣй Моитѣ пжтища сж по-високо отъ вашитѣ пжтища, и мислитѣ Ми — по-високо отъ вашитѣ мисли.

Римл. 11:33 О, каква бездна богатство, прѣмждрость и знание у Бога! Колко сж непостижими Неговитѣ сѣдби и неизслѣдими Неговитѣ пжтища!

Той се показва: въ пазене на тваритѣ.

Неем. 9:6. (И каза Ездра:) Ти, Господи, си единъ, Ти създаде небето, небесата на небесата и всичкото имъ воинство, земята и всичко, що е по нея, морята и всичко, що е въ тѣхъ, и Ти оживявашъ всичко това, и небеснитѣ воинства Ти се кланятъ

Иов. 10:12 (Не ти ли...) животъ и милость ми дарува, и Твоята грижа пазѣше духа ми?

Пс. 35:7... Човѣци и добитѣци пазишъ Ти, Господи!

Мат. 10:29, 30. Не двѣ ли врабчета се продаватъ за единъ

асарий (=дребна монета)? И ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земята безъ *волята* на вашия Отецъ; а вамъ и космитъ на главата сж всички прѣброени. Лук. 12:6, 7.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Въ удовлетворяване нуждитѣ на тваритѣ.

Бит. 9:3. (Благослови Богъ Ноя и синоветѣ му и имъ рече:) всичко, що се движи и живѣе, ще ви бжде за храна; като злакъ трѣвистъ давамъ ви всичко.

Втор. 32:13, 14. Той го възкачи на земната височина, храни го съ полски плодове и го кърми съ медъ изъ камъкъ и дървено масло отъ твърда скала, съ краве масло и овче млѣко, и съ тлъстина отъ агнета и васански овни и отъ козли, и съ отборъ жито, и ти пи вино, кръвъ отъ грозде.

Пс. 64:10—14. Ти посѣщавашъ земята, утолявашъ жаждата ѝ и обилно я обогатявашъ: потокътъ Божий е пълень съ вода; Ти приготвяшъ хранитѣ, понеже тѣй си я устроилъ; напоявашъ браздитѣ ѝ, уравнивашъ буцитѣ ѝ, умекчавашъ я съ дъждовни капки, благославяшъ нейнитѣ израсляци; увѣнчавашъ годината на Твоята благость, и Твоитѣ пжтеки изпускатъ тлъстина, изпускатъ върху пустиннитѣ пасбища, и хълмоветѣ се опасватъ съ радостъ; ливадитѣ се покриватъ съ стада, и долинитѣ се кичатъ съ храни, възклициватъ и пѣятъ.

Пс. 80:17. (О, да бѣше Ме слушалъ Моятъ народъ, и Израиль да ходѣше въ Моитѣ пжтища!) щѣхъ да ги храня съ тлъста пшеница и щѣхъ да ги насищамъ съ медъ отъ скала.

Пс. 102:5. (Той) насища съ блага твоето желание: подновява се като на орелъ твоята младостъ.

Пс. 103:10—30. Ти прати извори въ долинитѣ: между планини текатъ (води), поятъ всички полски звѣрове; дивитѣ осли утоляватъ жаждата си. При тѣхъ обитаватъ птици небесни, изсрѣдъ клонитѣ издаватъ гласъ. Ти поишъ планинитѣ отъ Своитѣ височини, съ плодетѣ на Твоитѣ дѣла се насища земята. Ти правишъ да расте трѣва за добитъка и злакъ за полза на човѣка, за да произведешъ изъ земята храна и вино, което весели сърдцето на човѣка, и дървено масло, отъ което блѣщи лицето му, и хлѣбъ, който укрѣпява сърдцето на човѣка. Насищатъ се дърветата Господни, кедритѣ ливански, които Той насади: по тѣхъ птици си правятъ гнѣзда: елитѣ сж жилище на щъркелитѣ, високитѣ планини — на сърнитѣ; каменнитѣ скали — у бѣжище на зайцитѣ. Той направи луната да *опрѣдѣля* врѣмената, слънцето знае своя заникъ. Ти простирашъ тъмата, и става нощъ: прѣзъ нея ходятъ всички горски звѣрове; лъвоветѣ рикатъ за плячка и искатъ отъ Бога храна за себе си. Изгрѣва слънцето, (и) тѣ се събиратъ и лѣгатъ въ своитѣ леговища; човѣкъ отива по дѣлата си и по своя работа до вечерята. Колко сж многобройни дѣлата Ти, Господи! Всичко си направилъ прѣмъдро; земята е пълна съ Твои произведения. А това велико и пространно море! тамъ има безъ брой влѣчуги, малки и голѣми

животни; тамъ плаватъ кораби, тамъ е оня левиатанъ, който си създаде да играе въ него. Всички тѣ отъ Тебе чакатъ, да имъ дадешъ храната о врѣме. Давашъ имъ — приематъ, отваряшъ ржката Си — насищатъ се съ благо; скривашъ лицето Си — объркватъ се, отнимашъ духа имъ — умиратъ и въ прѣстѣта си се връщатъ; пратишъ духа Си — създаватъ се, и Ти подновявашъ лицето на земята.

Пс. 135 : 25. (Славете Оногова, Който) дава храна на всѣка плътъ, защото е вѣчна милостѣта Му.

Пс. 144 : 15, 16. Очитѣ на всички се на Тебе уповаватъ, и Ти имъ давашъ тѣхната храна своеврѣменно; отваряшъ ржката Си и насищашъ всичко, що живѣе по благоволение.

Пс. 146 : 9. (Той) дава на добитѣка храната му и на малкитѣ вранчета, които викатъ *къмъ Него*.

Пс. 147 : 3. (Хвали, Иерусалиме, Господа, защото Той) утвърждава въ твоитѣ прѣдѣли миръ, съ тлѣста пшеница те насища

Екл. 2 : 24. Не е въ властѣта на човѣка и това благо — да яде, да пие и да наслажда душата си отъ своя трудъ. Азъ видѣхъ, че и това е отъ Божия ржка.

Ис. 26 : 12. Господи! Ти ни даруваши миръ, защото и всички наши дѣла Ти уреждаши за насъ.

Иер. 5 : 24. (Тѣ отстѣпиха) и не рекоха въ сърдцето си: да се уплашимъ отъ нашия Господъ Богъ, Който ни дава о врѣме дѣждъ раненъ и късенъ, пѣзи за насъ седмицитѣ, отредени за жетва.

Иез. 16 : 19...Моя хлѣбъ, който ти давахъ, пшеничното брашно, еля и меда, съ които Азъ те хранихъ, ти ги туряше прѣдъ тѣхъ (мжжкитѣ образи, съ които блудствуваше) въ приятно благоухание; и това стана, казва Господъ Богъ.

Иоил. 2 : 19, 23—25...Ще отговори Господъ и ще рече на Своя народъ: ето, Азъ ще ви пратя хлѣбъ, вино и дървено масло, и ще се насищате съ тѣхъ, и вече нѣма да ви прѣдамъ за поругание на народитѣ. И вие, чеда Сионови, радвайте се и се веселете у Господа, вашия Богъ; защото Той ще ви даде дѣждъ умѣрено и ще ви праща дѣждъ, дѣждъ раненъ и късенъ, както по-прѣди. И ще се напълнятъ гумна съ жито и ще се прѣпълнятъ чебри съ гроздовъ сокъ и дървено масло. И ще ви отщета за ония години, които изпоядоха скакалци, червеи, брѣмбари и гжсеници — голѣмата Ми войска, която пратихъ върху васъ. И до насита ще ядете и ще се насищате и славите името на Господа, вашия Богъ, Който чудно нѣщо извърши съ васъ, и нѣма да се посрами Моятъ народъ во-вѣки.

Зах. 10 : 1. Искайте отъ Господа дѣждъ въ врѣме благоприятно; Господъ ще блесне съ свѣтковица и ще ви даде обиленъ дѣждъ, всѣкому — злакъ на нива.

Мат. 6 : 8, 26—32...Вашиятъ Отецъ знае, отъ какво имате нужда, още прѣди да поискате отъ Него. Погледнете птицитѣ небесни, че не сѣятъ, нито жънатъ, нито въ житници събиратъ; и вашиятъ Отецъ небесенъ ги храни. Не сте ли вие много по-цѣнни отъ тѣхъ? Па и кой отъ васъ съ своята грижа може да придаде на рѣста си единъ лакътъ? Защо се грижите и за облѣкло? Взрете се

въ полскитѣ кринове, какъ растатъ: не се трудягъ, нито предатъ; а казвамъ ви, че нито Соломонъ въ всичката си слава не се е облѣкълъ тъй, както *всѣки* единъ отъ тѣхъ; и ако полската грѣва, ксято днесъ я има, а утрѣ се хвърля въ пещъ, Богъ тъй облича, колко повече васъ, маловѣрци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядемъ, или какво да приемъ, или какво да облѣчемъ? Защото всичко това търсятъ езичниците, и защото вашиятъ небесенъ Отецъ знае, че имате нужда отъ всичко това. Лук. 12:24—30.

Дѣян. 14:17. (Варнава и Павелъ казваха: мжже, ние ви благовѣстимъ, да се обърнете къмъ Бога Живий, Който въ миналитѣ поколѣния остави всички народи да вървятъ по своитѣ пжтища,) макаръ че не прѣставаше да свидѣтелствува за Себе Си съ благодѣяния, като ни пращаше отъ небето дъждове- и плодосносни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселость.

Фил. 4:19. Богъ мой, по Своего богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзъ Христа Исуса.

1 Тим. 6:17. Наржчвай на богатигѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

1 Петр. 5:7. Всичкитѣ си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за васъ.

Особено въ запазване на светинитѣ.

Втор. 1:31. (Той ще се сражава за васъ) и въ тая пустиня, дѣто, както ти видѣ, Господъ, Богъ твой, те носѣше, както човѣкъ носи сина си, по цѣлия пжтъ, по който прѣминахте, доклѣ стигнахте на това мѣсто.

Втор. 29:5. Четирийсетъ години ви водихъ по пустинята, и дрехитѣ ви не овехтѣха на васъ, и обуцата ви се не скжсахъ на нозѣгѣ ви.

Втор. 32:10—12. Той го намѣри въ пустиня, въ тжжна и дива степъ, закриляше го, грижеше се за него, пазѣше го като зѣницата на окоето Си; както орелътъ извиква пилцитѣ си отъ гнѣздото, дига се надъ тѣхъ, простира крилѣгѣ си, взема ги и ги носи на перата си, тъй Господъ Самъ го водѣ, и нѣмаше съ Него чужди богъ.

Пс. 22:3. (Той) подкрѣпя душата ми, насочва ме по пжтя на правдата заради Своего име.

Пс. 31:8. „Ще те вразумя, — *казва Богъ* — ще ти насоча пжтя, по който да вързишь; ще те ржководя, Моето око е надъ тебе.“

Пс. 35:23. Господъ укрѣпи стжпкитѣ на *такъвъ* човѣкъ и благоволи къмъ неговитѣ пжтища.

Пс. 35:28...Господъ обича правдата и не оставя Своитѣ свети; тѣ вѣчно ще бждатъ запазени; (а беззаконниците ще бждатъ изхвърлени) и потомството на нечестивитѣ ще бжде изтрѣбено.

Пс. 72:23...Азъ съмъ винаги съ Тебе: Ти ме държишь за десницата.

Пс. 105:7. (Той ги избави отъ тѣхнитѣ неволи) и ги поведе по правия пжтъ, за да вървятъ къмъ населенъ градъ.

Пс. 133:24. (Изпитай ме, Боже,) и вижъ, дали не съмъ на опасенъ пѣтъ, и ме насочи въ вѣченъ пѣтъ.

Пс. 142:10. Научи ме да изпълнявамъ Твоята воля, защото Ти си мой Богъ; Твоятъ благъ Духъ да ме води въ земята на правдата.

Притч. 3:6. Въ всички си пѣтища познавай Него, и Той ще управи твоитѣ пѣтища.

Ис. 48:17. Тѣй казва Господь, твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ: Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те учи на полезно, Който те води по оня пѣтъ, по който трѣбва да ходишъ.

Ис. 58:11... Господь ще ти бжде винаги водачъ, и въ врѣме на суша ще насища душата ти и ще угои коститѣ ти, и ти ще бждешъ като напоена съ вода градина и като изворъ, чиито води никога не прѣсекватъ.

Ис. 63:14. Както стадо слиза въ долина, — Духъ Господень ги води къмъ покой. Тѣй води Ти народа Си, за да си създадешъ славно име.

Римл. 8:14... Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божии. *Въ съдѣйствиуване на светиитѣ.*

1 Парал. 23:20... Каза Давидъ на сина си Соломона: бжди твърдъ и мжжественъ и се залови за работа; не бой се и не се плаши, защото Господь Богъ, моятъ Богъ, е съ тебе; Той нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави, доклѣ не свършишъ цѣлата нужна работа по дома Господень.

1 Ездр. 7:28... Азъ се ободрихъ, понеже ржката на Господа, моя Богъ, бѣше надъ мене, и събрахъ главатаритѣ Израилеви, за да отидатъ съ мене.

Римл. 8:28... Знаемъ, че на сния, които любятъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

1 Кор. 15:10... Съ благодатѣта на Бога съмъ това, което съмъ; и Неговата благодатъ въ мене не бѣше напрасно, а повече отъ всички тѣхъ се потрудихъ — ала не азъ, а Божията благодатъ, която е съ мене.

2 Кор. 6:1 Понеже сме съработници *Христови*, ние ви молимъ, да не приемате напрасно благодатѣта Божия.

Въ даване благополучие на светиитѣ.

Бит. 24:43... Наведохъ се, та се поклонихъ Господу, и благословихъ Господа, Бога на господаря ми Авраама, Който ме доведе по правъ пѣтъ, за да взема братовата дъщеря на моя господаръ за сина му.

Бит. 24:56. Той имъ (на брата и майката на Ревека) рече: не ме задържайте, защото Господь насочи къмъ сполука пѣтя ми; пуснете ме да ида при господаря си.

Бит. 39:2, 21—23... Господь бѣше съ Иосифа: той успѣваше въ работитѣ и живѣеше въ дома на господаря си, египтянина... Господь бѣше съ Иосифа, излѣ върху него милость и му даде благоволение прѣдъ очитѣ на тъмничния началникъ. И тъмничниятъ началникъ даде на Иосифа въ ржцѣ всички затворници, които бѣха въ тъмницата, и на всичко, що вършеха тамъ, той бѣше распоредникъ. Тъмничниятъ началникъ и не поглеждаше ни-

що отъ онова, що бѣше въ Иосифови рѣцѣ, защото Господь бѣше съ *Иосифа*, и всичко, що той вършеше, Господь правѣше да напръдва.

Изх. 1:20, 21...Богъ даваше добро на бабитѣ, а народътъ се множеше и твърдѣ се усилаваше. И понеже бабитѣ се брояха отъ Бога, Той правѣше да прѣуспѣватъ домоветѣ имъ.

Втор. 28:11...Господь (Богъ твои) ще ти даде изобилие въ всички блага, въ плода на твоята утроба, въ плода на добитъка ти, и въ плода на нивитѣ ти на земята, за която Господь бѣ се клелъ на твоитѣ отци да ти даде.

Втор. 30:9. И ще те благослови Господь, Богъ твой, съ изобилие въ всѣка работа на рѣцѣтѣ ти, въ плода на утробата ти, въ плода на добитъка ти, въ плода на земята ти; защото Господь (Богъ твой) ще се радва отново на тебе, като *ти* прави добро, както се е радвалъ на отцитѣ ти.

1 Царств. 18:5, 14....Давидъ постѣпваше разумно навредѣ, кждѣто и да го пратѣше Саулъ, и Саулъ го направи началникъ надъ всеннитѣ люде; и това се понрави на цѣлия народъ и на слугитѣ Саулови. Въ всичкитѣ си работи Давидъ постѣпваше благоразумно, и Господь *бѣше* съ него.

4 Царств. 18:7....Господь бѣше съ него (Езекия): навредѣ, дѣто и да ходѣше, той постѣпваше благоразумно. И отметна се той отъ асирийския царь и прѣстана да му служи.

2 Парал. 7:11....Свърши Соломонъ дома Господень и дома царски, свърши успѣшно всичко, що кроеше въ сърдцето си да извърши въ Господния домъ и въ своя домъ.

2 Парал. 25:5 (Озия) прибѣгваше къмъ Бога въ днитѣ на Захария, който учеше на страхъ Божий; и въ ония дни, докато прибѣгваше къмъ Господа, Богъ му помагаше.

1 Ездр. 5:5....Окото на тѣхния Богъ бѣше надъ старѣйшинитѣ иудейски, и ония (Татнай и Шетарь-Бознай) не имъ запрѣтиха (да не градятъ Божия домъ), докль работата не отиде до Дария, и докль не дойде рѣшение по тая работа.

Неем. 2:20. Азъ имъ (на Саваналата, Хоронита, Товия и Гешема Арабеца) отговорихъ и рекохъ: Богъ небесни, Той ще ни помогне, и ние, раби Негови, ще почнемъ да зидаме, а за васъ нѣма да има ни дѣлъ, ни право, ни споменъ въ Иерусалимъ.

Иов. 22:28. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Ще сторишь намѣрение, и то ще се изпълни, и надъ твоитѣ пѣтища ще свѣти свѣтлина.

Пс. 113:1—3. Когато Израиль излѣзе изъ Египетъ, домътъ Иакововъ — отъ другоплемененъ народъ, Иуда стана Божия свѣтиня, Израиль — Божие владѣние. Морето видѣ и побѣгна; Иорданъ назадъ се повърна.

Въ покровителствуване светиитѣ.

Бит. 28:15. (Господь каза Иакову):...Ето, Азъ съмъ съ тебе, и ще те запазя навредѣ, кждѣто и да отидешъ; и ще те върна пакъ въ тая земя, защото нѣма да те оставя, докль не изпълни онова, което съмъ ти казалъ.

Бит. 48:15. (Израиль)...благослови Иосифа и рече: Богъ, прѣдъ Когото ходиха отцитѣ ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ, Който

ме е пасилъ, откакъ сжществувамъ до днесъ, (Ангелътъ, който ме избавя отъ всѣко зло, да благослови Ефрема и Манасия).

Исх. 8:22. (Въ)...оня день ще отдѣля земля Гесемъ, въ която живѣе Моятъ народъ, и тамъ не ще има песи мухи, за да познаешъ, че Азъ съмъ Господь (Богъ) на (цѣлата) земля.

Втор. 31:6. Бждете твърди и храбри, не се бойте, (не се ужасявайте) нито се страхувайте отъ тѣхъ (народитѣ, които сж отвждъ Исрданъ), защото Господь, Богъ твсй, Самъ ще тръгне съ тебе, (и) нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави.

Ис Нав. 1:5, 9. (Господь каза на Навиновия синъ Исуса, служителъ Моисеевъ:) Никой не ще устои прѣдъ тебе прѣзъ всички дни на твоя животъ; и както бѣхъ съ Моисея, тъй ще бжда и съ тебе: нѣма да отстѣпя отъ тебе и нѣма да те оставя. Ето, Азъ ти заповѣдвамъ: бжди твърдъ и храбъръ, не се страхувай и не се ужасявай; защото Господь, Богъ твой, е съ тебе навредъ, кждѣто и да идешъ.

1 Царств. 25:23. (Шомъ Авигея видѣ Давида, падна при нозѣтъ му и рече:) Ако човѣкъ стане да те гони и търси душата ти, то душата на моя господарь ще бжде свързана въ вжзела на живота у Господа, твоя Богъ, а душата на твоитѣ врагове Той ще захвърли като изъ прашка.

Пс. 4:9. Спокойно си лѣгамъ и спя, защото Ти, Господи, ми давашъ да живѣя въ безопасность.

Пс. 21:10, 11....Ти ме извади изъ утробата, вложи въ мене упование още въ майчинитѣ ми гърди. Еще отъ утроба на Тебе съмъ оставенъ; отъ утроба майчина ми Ти си мой Богъ.

Пс. 33:8, 16. Ангелътъ на Господа застава около ония, които Му се боятъ, и ги избавя. Очитѣ на Господа *сж обвърнати* къмъ праведниците, и ушитѣ Му — къмъ тѣхнитѣ вопли.

Пс. 90:4. (Той) съ перата Си ще те осѣни и подъ крилѣтъ Му ще бждешъ на безопасно; щитъ и ограда е Неговата истина.

Пс. 90:10—12. Зло нѣма да ти се случи, и язва нѣма да се приближи до твоео жилище; защото ще заповѣда на Ангелитѣ Си за тебе, да те упазватъ въ всички твои пжтища: ще те понесатъ на ржцѣ, да се не спънешъ о камъкъ съ ногата си

Пс. 120:5—8. Господь е твой пазитель; Господь е твоя сѣнка откъмъ твоята десна ржка. Слънцето денемъ нѣма да те удари, нито мѣсечината ношемъ. Господь ще те опази отъ всѣкакво зло; ще опази твоята душа (Господь). Господь ще пази твоео излизане и твоео влизане отсега и до-вѣка.

Пс. 139:8. Господи Господи, сило на моето спасение! Ти покри главата ми въ деня на битката.

Пс. 144:20. Господь пази всички, които Го обичатъ, а всички нечестиви ще изтрѣби.

Ис. 41:13, 14....Азъ съмъ Господь, Богъ твой; държа те за твоята десна ржка, казвамъ ти: „не бой се, Азъ ти помагамъ“. Не бой се, червей Иакове, мало-людни Израилю, — Азъ ти помагамъ, казва Господь и твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ.

Ис. 45:3, 4. Послушайте Ме, доме Иакововъ, и цѣлъ остатъкъ отъ дома Израилевъ, които съмъ приелъ отъ утроба, които

съмъ носиль отъ *майчинъ* skutъ; и до ваша старость Азъ ще бжда сжщиятъ, и до ваши сѣдини ще *ви* нося; Азъ ви създадохъ и ще ви нося, ще ви поддържамъ и пазя.

Дѣян. 27:34. (Павель каза на стотника и на войниците): ...Моля ви, похапнете си: това ще запази живота ви, защото ни одному отъ васъ нѣма да падне и косъмъ отъ главата.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповаваме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Евр. 13:5, 6. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онова, що имате. Защото Самъ *Богъ* е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“; тъй че ние съ дързновение да казваме: „Господь ми е помощникъ, и нѣма да се побоя: какво ще ми стори човѣкъ?“

Въ избвление на светиитѣ.

Втор. 8:2....Помни цѣлия пжтъ, по който те водѣ Господь, Богъ твой, по пустинята ето вече четирийсетъ години, за да те смири, да те изпита и узнае, какво има въ сърдцето ти, ще пазишь ли заповѣдитѣ Му, или не.

Втор. 8:15. (Да не забравишь Господа, твоя Богъ,) Който те прѣкара по голѣмата и страшна пустиня, *дѣто* има змии, василиски, скорпии и сухи мѣста, въ които нѣма вода; Който ти изкара (изворь) вода изъ най-твърда скала.

2 Царств. 22:17, 18. Прострѣ Той *ржка* отъ височинитѣ, хвана ме и ме извлѣче изъ голѣмитѣ води; избави ме отъ силния ми врагъ, отъ ония, които ме мразѣха, които бѣха по-силни отъ мене. Пс. 17:17, 18.

2 Парал. 18:31....Когато колесничнитѣ началници видѣха Иосафата, помислиха: това е царьтъ израилски, — и го заобиколиха, за да се ударятъ съ него. Но Иосафатъ извика, и Господь му помогна, и Богъ ги отвърна отъ него.

Пс. 32:18, 19. Ето, окоето на Господа е надъ ония, които Му се боятъ и които уповаватъ на милостята Му, че Той ще спаси душата имъ отъ смъртъ и въ врѣме на гладъ ще ги прѣхрани.

Пс. 34:10. Всичкитѣ ми кости ще кажатъ: Господи, кой е подобень Тебѣ, Който избавяшь слабъ отъ силенъ, бѣденъ и сиромахъ отъ грабителя му?

Пс. 80:8. Въ утѣснението си ти Ме повика, и Азъ те избавихъ; изсрѣдъ грѣма те чухъ, при водитѣ на Мерива те изпитахъ.

Пс. 90:3, 5—7. Той ще те избави отъ примка на ловець, отъ изтрѣбителна пораза. Нѣма да се уплашишь отъ ужаситѣ нощемъ, отъ стрѣлата, която лети денемъ, отъ ходещата въ тъмата язва, отъ заразата, която опустошава по пладне. До тебе ще паднатъ хиляда, и десеть хиляди тебѣ отдесно; но до тебе нѣма да се приближи.

Пс. 93:17. Да не бѣше ми Господь помощникъ, душата ми скоро щѣше да се засели въ страната на мълчанието.

Пс. 106:6....Въ скръбъта си викнаха къмъ Господа, и Той ги избави отъ тѣхнитѣ неволи.

Пс. 137:7. Ако трѣгна посрѣдъ злополуки — Ти ще ме ожи-

вишъ, ще прострешъ ржка върху яростта на моитѣ врагове и Твоята десница ще ме спаси.

Пс. 145:7—9. (Блаженъ, комуто е помощникъ Богъ Иаковъ, Който) върши сждъ надъ обидени, дава хлѣбъ на гладни. Господь отпуща затворници, Господь отваря очитѣ на слѣпи, Господь изправя прѣгърбени, Господь обича праведни. Господь пази пришелцитѣ, поддържа сираче и вдовица, а пжтя на нечестивцитѣ проваля.

Ис. 63:12. (Дѣ е Оня, Който ги изведе отъ морето съ пастиря на Своитѣ овци?) Който водѣ Моисея за десна ржка съ величествената Си мишца, раздѣли прѣдъ тѣхъ водитѣ, за да Си създаде вѣчно име?

Иер. 39:17,18....Тебе ще избавя въ оня день, казва Господь, и не ще бждешъ прѣдаденъ въ ржцѣтѣ на людетѣ, отъ които се боишъ. Азъ ще те избавя, и ти нѣма да паднешъ отъ мечъ, и душата ти ще ти остане вмѣсто плячка, защото се на Мене упова, каза Господь.

Дан. 3:94....Като се събраха сатрапи, намѣстници, военачалници и свѣтници цареви, видѣха, че върху тѣлата на тия мжже (Седраха, Мисаха и Авденагò) огнътъ не е ималъ сила, дори космитѣ на главата не бѣха опърлени, и дрехитѣ имъ не бѣха измѣнени, и дори миризма отъ изгорено нѣмаше отъ тѣхъ.

Дан. 6:22. „Моятъ Богъ проводи Своя Ангелъ и затвори устата на лъвоветѣ, и тѣ ме не поврѣдиха, защото азъ излѣзохъ прѣдъ Него чистъ, па и прѣдъ тебе, царю, не съмъ извършилъ прѣстѣпление“.

Дан. 6:27. (Дарий написа на всички народи, племена и езици: „мирътъ да ви се умножи!) Той (вѣчно живѣещиятъ Богъ) избавя и спасява, върши чудеса и личби по небе и земя; Той избави Даниила отъ силата на лъвоветѣ“.

Дѣян. 12:6—10.... Когато Иродъ щѣше да го изведе, прѣзъ нея нощъ Петъръ спѣше между двама войници, окованъ съ двѣ вериги, и стражари прѣдъ вратата пазѣха тъмницата. И ето, Ангелъ Господень застана, и свѣтлина блѣсна въ тъмницата. *Ангелътъ*, като побутна Петра въ хълбока, събуди го и рече: стани скоро! И веригитѣ паднаха отъ ржцѣтѣ му. Тогава Ангелътъ му рече: опашѣ се и обуй си обущата. Така той и направи. Послѣ му казва: облѣчи дрехата си и върви слѣдъ мене! *Петъръ* излѣзе и вървѣше слѣдъ него, и не знаеше, че това, що прави Ангелътъ, е истина, а мислѣше, че гледа видѣние. Като минаха първата и втората стража, дойдоха до желѣзнитѣ врата, които водѣха за въ града и които имъ се отвориха сами: тѣ излѣзоха и прѣминаха една улица, и тозъ-часъ Ангелътъ отстѣпи отъ него.

Дѣян. 16:24—26....Стражарътъ ги хвърли въ вжтрѣшната тъмница, и нозѣтѣ имъ стегна въ клада. По срѣднощъ Павелъ и Сила се молѣха и славѣха Бога, а затворницитѣ ги слушаха. Изведнажъ биде голѣмъ трусъ, тѣй че тъмничнитѣ основи се поклатиха; веднага всички врати се отвориха, и оковитѣ на всички изпаднаха.

Дѣян. 18:10. (Рече Господь на Павла въ видѣние нощемъ:

не бой се, но говори и не млъквай,) защото Азъ съмъ съ тебе, и никой не ще посегне да ти стори зло; понеже имамъ много народъ въ тоя градъ (Коринтъ).

Въ изпълване словото Божие.

Числ. 26:65....Господь бѣ имъ казалъ: тѣ ще измратъ въ пустинята. И никой отъ тѣхъ не остана, освѣнъ Иефониевия синъ Халевъ и Навиновия синъ Иисусъ.

Иис. Нав. 21:45. Не остана неизпълнена ни една дума отъ всички добри думи, които Господь говори на дома Израилевъ: всичко се сбждна. Иис. Нав. 23:14.

Лук. 21:32, 33. Истина ви казвамъ, нѣма да прѣмине тоя родъ, доклѣ всичко това не се сбждне. Небе и земя ще прѣмине, ала думитѣ Ми нѣма да прѣминатъ.

Въ изпълване обѣщанията Божи.

Неем. 9:8. (И каза Езра: Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама,) и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и склучи съ него завѣтъ, за да дадешъ (нему и) на сѣмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци и гергесейци. И Ти изпълни думата Си, защото си справедливъ.

Иер. 29:10 ...Тѣй казва Господь: когато изпълните въ Вавилонъ седемдесетъ години, тогава ще ви посѣтя и ще изпълня Моето добро слово за васъ, за да ви върна на това мѣсто.

Иер. 33:14. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, когато ще изпълня това добро слово, що изрекохъ за Израилевия домъ и за Иудиния домъ.

Дѣян. 7:17. (Стефанъ отговори: мжже братя и отци, чуйте!)... Като приближаваше врѣме да се изпълни обѣтътъ, за който Богъ се бѣ клелъ на Авраама, народътъ растѣше и се умножаваше въ Египетъ.

Гал. 4:4....Когато се изпълни врѣмето, Богъ изпрати Своя Синъ (Единороденъ), Който се роди отъ жена и се подчини на закона.
Въ изпълване планозетѣ Му.

Иов. 23:14....Той ще изпълни отреденото за мене, и подобно на това у Него има много.

Ис. 14:24. Съ клетва казва Господь Саваотъ: както намислихъ, тѣй и ще бжде; както рѣшихъ, тѣй и ще стане.

Ис. 45:10, 11. Азъ възвѣствамъ отъ начало онова, което ще бжде въ края, и отъ старо врѣме онова, което още не е станало, казвамъ: Моятъ съвѣтъ ще се сбждне, и всичко, що Ми е угодно, ще сторя. Азъ повикахъ орела отъ изтокъ, отъ далечна страна, изпълнителя на Моето опрѣдѣление. Азъ казахъ — и ще изпълня това; прѣдначертахъ — и ще го сторя.

Еф. 1:11. Чрѣзь Него (Христа) ние бѣхме и избрани за наслѣдници, прѣдзначени по опрѣдѣление на Бога, Който върши всичко по рѣшение на волята Си.

Въ даване и отнемане животъ на човѣка.

1 Царств. 2:6. (Молѣше се Ана и думаше:) Господь умъртвява и съживява, сваля въ прѣизподнята и изважда.

Иов. 10:8—12. Твоитѣ ржцѣ сж се трудили надъ мене и сж

ме образували цѣлъ околоръсъ, — и Ти ме погубвашъ? Спомни си, че си ме изработилъ като глина, та на прахъ ли ще ме обърнешъ? Не Ти ли ме излѣ като млѣко, и ме сгъсти като отвара, съ кожа и плътъ ме облѣче, съ кости и жили ме стегна, животъ и милость ми дарува, и Твоята грижа пазѣше духа ми?

Иов. 14:5. Ако днитѣ му (на човѣка) сж опрѣдѣлени, и броятъ на мѣсецитѣ му е у Тебе, ако си му турилъ прѣдѣлъ, който той не ще прѣмине, (отклони се отъ него: нека си отдѣхне, докль като наемникъ не свърши деня си).

Иов. 33:4. (Огговори Елиуй и каза:) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Иов. 34:14, 15. (Кой управлява цѣла вселенна?) Ако Той обърнѣше сърдцето Си къмъ Себе Си и вземѣше при Себе Си нейния духъ и нейното дихане, — завчасъ щѣше да погине всѣка плътъ, и човѣкъ щѣше да се върне въ праха.

Пс. 21:10...Ти ме извади изъ утробата, вложи въ мене упование още въ майчинитѣ ми гърди.

Пс. 67:21 Богъ за насъ е Богъ за спасение; въ властѣта на Господа Вседържителя е вратата на смъртъта.

Пс. 70:6. На Тебе съмъ се крѣпилъ отъ рождение; Ти си ме извелъ изъ майчината утроба; моята хвала къмъ Тебе нѣма да прѣстане.

Въ управяне пжтя на човѣка.

Бит. 31:29. (Рече Лаванъ на Иакова: защо ме излѣга и отвлѣче дѣщеритѣ ми?) Въ ржката ми има сила да ви сторя зло; но Богъ на вашя баща вчера ми говорй и рече: пази се, не говорй на Иакова ни добро, ни лошо.

Бит. 50:24. Тогава Иосифъ каза на братята си: азъ умирамъ; но Богъ ще ви споходи и ще ви изведе отъ тая земя въ земята, за която се кле на Авраама, Исаака и Иакова.

1 Ездр. 7:23. (Благословенъ да бжде Господь,)..Който склони къмъ мене милостьта на царя, на съвѣтницитѣ му и на всички силни князе царевй! И азъ се ободрихъ, понеже ржката на Господа, Моя Богъ, бѣше надъ мене, и събрахъ главатаритѣ Израилеви, за да отидатъ съ мене.

Притч. 16:9. Сърдцето на човѣка обмисля своя пжть, но стѣпкитѣ му Господь насочва.

Притч. 19:21. Въ сърдцето на човѣка има много кроежи, но сбждва се само опрѣдѣленото отъ Господа.

Притч. 20:24. Стѣпкитѣ на човѣка се насочватъ отъ Господа; тогава какъ човѣкъ може узна пжтя си?

Притч. 21:1. Сърдцето на царя е въ ржката на Господа, както потоцитѣ водни: Той го насочва, накждѣто поиска.

Ис. 45:13. Азъ го (човѣка) въздигнахъ въ правда и ще уравня всичкитѣ му пжтища. Той ще съгради Моя градъ и ще отпустне плѣнницитѣ Ми не за откупъ, нито за дарове, казва Господь Саваотъ.

Иер. 10:23. Зная, Господи, че пжтьтъ на човѣка не зависи отъ него, че не е въ властѣта на тоя, който върви, да оправя стѣпкитѣ си.

Дан. 5:23. („Ти, Навуходоносоровъ сине, Валтасаре, не смири себе си,) а се въздигна противъ Господа Небесни, и сждоветѣ отъ Дома Му ти донесоха, и ти и твоитѣ велможи, твоитѣ жени и наложници пихте отъ тѣхъ вино, и ти славѣше боговетѣ сребърни и златни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни, които нито виждатъ, нито слушатъ, нито разумѣватъ; а Бога, въ Чиито рѣцѣ е твоето дишане, и у Когото сж всички твои пжтиша, ти не прослави“. *Въ опрѣдѣляне състоянието на човѣцитѣ.*

1 Царств. 2:7. 8. (Молѣше се Ана и думаше:) Господь прави човѣка сироманъ и богатъ, унижава го и го въздига. Отъ праха Той подига бѣдня, отъ калѣта възвишава сиромана, като го туря да седне съ велможитѣ, и имъ дава въ наслѣдство прѣстола на славата; защото у Господа сж основитѣ на земята, и Той върху тѣхъ утвърди вселенната.

Пс. 74:7, 8. [Не подигайте високо вашия рогъ, не говорете (противъ Бога) твърдоглаво,] защото въздигането не иде нито отъ изтокъ, нито отъ западъ, нито отъ пустинята, но Богъ е сдия: едного унижава, а другиго въздига.

Въ опрѣдѣляне условия за съществуване на всѣкиго.

Изм. 4:11. Господь рече (Моисею): кой е далъ уста на човѣка? Кой го прави нѣмъ, или глухъ, или гледащъ, или слѣпъ? Не Азъ ли, Господь (Богъ)?

3 Царств. 11:11... Господь рече на Соломона: задѣто това се върши у тебе, и ти не запази Моя завѣтъ и Моиѣ наредби, които ти бѣхъ заповѣдалъ, ще изтрѣгна царството отъ тебе и ще го дамъ на твоя рабъ.

Иов. 12:17-21. Той привежда съвѣтниците въ необмисленостъ и прави сждиитѣ глупави. Той лишава царе отъ властъ и обвързва съ вжже кръста имъ; князе лишава отъ достоинство и храбри поваля; отнема езика на високомѣрни и лишава отъ разумъ старци; покрива съ срамъ славни и разслабя силата на мощни.

Иов. 34:19. (Продължи Елиуй и рече:)...Той не гледа и на лицата на князетѣ и не прѣдпочита богатъ прѣдъ бѣденъ, защото всички тия сж дѣло на ржката Му.

Пс. 106:40, 41. Той излива безчестие надъ князетѣ и ги оставя да скитатъ въ пустинята, дѣто нѣма пжтища. А бѣдня извлича отъ неволя, и умножава рода му като овче стадо.

Притч. 22:2. Богатъ и сироманъ се срѣщатъ единъ съ другиг; единия и другия Господь е създалъ.

Екл. 5:18 ...Ако на нѣкой човѣкъ Богъ е далъ богатство и имотъ и му е далъ властъ да се ползува отъ тѣхъ, да взима своя дѣлъ и да се наслаждава отъ трудоветѣ си, — това е Божий даръ.

Ис. 40:23. Той обръща князетѣ въ нищо, сждиитѣ земни прави като нищожни.

Дан. 2:21. „Той промѣнява врѣмена и години, сваля царе и поставя царе, дава мъдростъ на мъдри и знание на разумни“.

Дан. 4:29. (Отъ небето биде гласъ: „тебѣ думатъ, царю Навуходоносоре: царството побѣгна отъ тебе!) И ще те отлжчатъ отъ людетѣ, и ще живѣешъ съ полскитѣ звѣрове; съ трѣва ще

те хранятъ като волъ, и седемъ врѣмена ще прѣминатъ надъ тебе, докль познаешъ, че Всевишниятъ владѣе надъ човѣшкото царство и го дава, комуто си иска!*

Лук. 1:52. (Рече Мариямъ:...Той) свали силни отъ прѣстоли и въздигна смирени.

Иоан. 9:1—3....Като минаваше, видѣ единъ човѣкъ, слѣпъ отъ рождение. Ученицитѣ Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрѣшилъ, тоя или родителитѣ му, за да се роди слѣпъ? Иисусъ отговори: нито тоя е съгрѣшилъ, нито родителитѣ му, но *това биде*, за да се явятъ дѣлата Божии върху му.

Въ господство надъ царе и народи.

4 Царств. 19:28. [Тогавъ Исаия, синъ Амосовъ, прати да кажатъ на Езекия: Ето словото, що Господь изрече за него (асирійския царь Сенахирима):] За твоята дързостъ противъ Мене и *задѣто* гордостъта ти достигна до ушитѣ Ми, ще туря халката Си въ твоитѣ ноздри и юздата Си въ твоитѣ уста, и ще те върна назадъ по сжщия пѣтъ, по който си дошълъ. Ис. 37:29.

1 Парал. 29:19. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече: Господи, Боже на нашия отецъ Израиля!)...На сина ми Соломона дай праведно сърдце, за да спазва Твоитѣ заповѣди, Твоитѣ откровения и Твоитѣ наредби, да изпълни всичко това и да съгради зданието, за което съмъ *всичко* приготвилъ.

2 Парал. 20:6. (Застана Иосафатъ въ събранието на иудеитѣ) и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни! Не си ли Ти Богъ на небето? Ти владѣешъ надъ всички царства на народитѣ, и въ Твоя ржка е сила и крѣпостъ, и никой не може да устои насрѣща Ти!

Пс. 45:9—11. Дойдете и вижте дѣлата на Господа, — какви опустошения направи Той по земята: прѣкратявайки войнитѣ до край-земя, строши лжкъ и прѣчупи копие, колесници съ огнь изгори. Застанете и познайте, че Азъ съмъ Богъ: ще бжда прѣвъзнесенъ у народитѣ, прѣвъзнесенъ по земята.

Пс. 46:9, 10. Богъ се въцари надъ народитѣ, Богъ седна на светия Свой прѣстолъ; князетѣ на народитѣ се събраха при народа на Бога Авраамовъ, защото земнитѣ щитове сж на Бога; Той е прѣвъздигнатъ *надъ тѣхъ*.

Пс. 58:14. Разпрѣсни ги съ гнѣвъ, разпрѣсни ги, за да ги нѣма; и нека познаятъ, че Богъ владичествува надъ Иакова до краищата на земята.

Пс. 95:10. Кажете на народитѣ: Господь царува! затова е твърда вселенната, нѣма да се поклати. Той ще сжди народитѣ по правда.

Пс. 102:19. Господь е поставилъ Своя прѣстолъ на небесата, и царството Му всичко обладава.

Пс. 112:4. Високъ надъ всички народи е Господь; Неговата слава е надъ небесата.

Пс. 134:6. Господь върши всичко, що иска, на небесата и на земята, въ моретата и въ всички бездни.

Притч. 8:15, 16. (Нали прѣмждростъта вика?) Чрѣзь мене царе царуватъ, и заповѣдници правда узаконяватъ; чрѣзь мене началствуватъ началници и велможи, и всички сждии земни.

Ис. 37:16. Господи Саваоте, Боже Израилевъ, Който седишъ на херувими! Ти едничкъкъ си Богъ на всички земни царства; Ти си сътворилъ небето и земята.

Иер. 10:7. Кой не ще се побои отъ Тебе, Царю на народитѣ? защото *само* на Тебе се пада това; понеже между всички мъдрци у народитѣ и въ всички царства нѣма Тебѣ подобень.

Дан. 4:32. (Азъ, Навуходоносоръ, благословихъ Всевишния, възхвалихъ и прославихъ вѣчно Живѣщия, Чието владичество е владичество вѣчно, и Чието царство е изъ рода въ родъ). И всички живѣщи на земята нищо не значатъ; Той дѣйствиува по Свое щение както въ небесното воинство, тъй и между живѣщитѣ на земята, и нѣма никой, който би могълъ да се противи на ржката Му и да Му каже: какво стори Ти?

Римл. 13:1. Всѣка душа да се подчинява на върховнитѣ власти, защото нѣма властъ, която да не е отъ Бога; и каквито власти има, тѣ сж отъ Бога наредени.

Въ изпълване угрозитѣ Му.

Втор. 2:14. Откакъ отидохме въ Кадесъ-Варни и прѣминахме долина Заредъ, *минаха* трийсетъ и осемъ години, и между насъ въ стана изгинаха всички мъже, годни за война, споредъ както имъ се бѣ клелъ Господь (Богъ).

Сжд. 2:15. Навредъ, кждѣто и да отидѣха тѣ, ржката Господня имъ бѣше за зло, както имъ бѣ говорилъ Господь и както имъ се бѣ клелъ Господь. И тѣ бидоха много притѣснени.

4 Царст. 10:10...Сега знайте, че нѣма да падне на земята нито едно слово на Господа, което Той бѣ изрекълъ за Ахавовия домъ; Господь направи това, що изрече чрѣзь Своя рабъ Илия.

Ис. 25:1, 2 Господи! Ти си Богъ мой; ще Те възвелича, ще възхваля името Ти, защото си извършилъ дивни дѣла; дренитѣ прѣдопрѣдѣления сж истинни, аминь. Ти прѣвърна града въ грамада камъни, твърдата крѣпость—въ развалини; нѣма вече въ града чертози на другоплеменници; во-вѣки нѣма да бжде възстановень.

Ис. 48:3 Прѣдишното Азъ отрано обаждахъ, изъ устата Ми излизаше то, и Азъ го възвѣстявахъ и внезапно вършихъ, — и всичко се сбждваше.

Дан. 9:12...„Той изпълни думитѣ Си, що изрече противъ насъ и противъ нашитѣ сждии, които ни сждѣха, като напрати противъ насъ голѣмо бѣдствие, каквото не е бивало подъ небесата и каквото се извърши надъ Иерусалимъ“.

Зах. 1:6...Думитѣ Ми и наредбитѣ Ми, които заповѣдахъ на Моитѣ раби — пророцитѣ, нима не постигнаха бащитѣ ви? И тѣ се обръщаха и казваха: както опрѣдѣли Господь Саваотъ да постъпва съ насъ по нашитѣ пжтища и по дѣлата ни, тъй и постъпи съ насъ.

Въ наказване на народитѣ съ сждѣ.

Втор. 32:39—42. Вижте сега, (вижте,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ раня и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми. Ще издигна къмъ небето ржката Си и (кълна се въ десницата Си и)

казвамъ: живъ съмъ дѣвѣка! Кога изостря блѣскавия Си мечъ, и ржката Ми приеме сждъ, ще отмѣстя на враговетъ Си и ще отплатя на ония, които Ме мразятъ; ще напоя стрѣлитъ Си съ кръвь, и мечтъ Ми ще се насити на месо, на кръвь отъ убити и плѣнени, на глави отъ вражески началници.

Иов. 12: 23—25. Множи народитъ и ги изтрѣбва; разпрѣсва народитъ и ги събира; лишава отъ умъ глатаритъ на земнитъ народи и ги оставя да се скитатъ въ пустинята, дѣто нѣма пжтъ; пипнешкомъ ходятъ тѣ въ тъмата, безъ свѣтило, и политатъ като пияни.

Ис. 3: 1—5. Ето Господь, Господь Саваотъ, ще отнеме отъ Иерусалимъ и отъ Иуда жезълъ и трѣстъ, всѣка хлѣбна и всѣка водна подкрѣпа, храбръ вождь и воинъ, сждия и пророкъ, ясно-видецъ и старецъ, петдесетникъ и велможа, свѣтникъ, мждъръ художникъ и изкусень гадатель. И ще имъ дамъ момчета за началници, и дѣца ще владѣятъ надъ тѣхъ. И въ народа единъ ще угнетява друго, и всѣкой—своя ближень; момче безсрамно ще се голѣмѣе прѣдъ старецъ, и простакъ—прѣдъ велможа.

Ис. 13: 19....Вавилонъ, красота на царствата, гордость на халдейци, ще бжде съборень отъ Бога, както Содомъ и Гомора.

Ис. 42: 24. Кой прѣдаде Иакова на разорение и Израила — на грабители? Не е ли Господь, противъ Когото грѣшихме? Тѣ не искаха да ходятъ по пжтищата Му, нито слушаха закона Му.

Иер. 29: 18....Ще ги прѣслѣдвамъ съ мечъ, гладъ и морь, и ще ги прѣдамъ за озлобение у всички земни царства, за проклятие и ужасъ, за присмѣхъ и гавра между всички народи, кждѣго ги прогоня.

Иер. 43: 11. (Тъй казва Господь Саваотъ: ето, ще пратя и ще взема Навуходоносора, вавилонския царь, Моя рабъ,) и ще дойде и ще поразии Египетската земя: който е за смъртъ, *ще бжде прѣдаденъ на смъртъ*; и който е за плѣнъ, *ще отиде въ плѣнъ*, и който за подъ мечъ—подъ мечъ.

Иер. 51: 29. Земята се тресе и трепери, защото надъ Вавилонъ се сбждватъ намѣренията на Господа да направи земята Вавилонска пустиня безъ жители.

Въ даване блага и извършване наказания.

Бит. 24: 35. (Той каза: азъ съмъ Авраамовъ слуга:) Господь благослови твърдъ много моя господарь, и той стана великъ: Той му даде овци и волове, сребро и злато, слуги и слугини, камили и осли.

Лев. 26: 4—6. Ще ви дамъ дъждове, когато потрѣбва, и земята ще даде рожбата си, и полскитъ дървета ще дадатъ плода си. И вършидбата ще трае у васъ до гроздоберь, гроздоберьтъ ще трае до сѣидба, и ще ядете хлѣба си до насита, и ще живѣте на земята (си) безопасно. Ще дамъ миръ на земята (ви), ще легнете, и никои не ще ви обезпокои, ще пропжда лютитъ звѣрове отъ земята (ви), и мечъ не ще мине прѣзъ вашата земя.

Втор. 28: 12. Господь ще ти отвори добрата Си съкровищница, небето, за да дава то на врѣме дъждъ на земята ти и да благославя всички работи на ржцѣтъ ти: и ще давашъ назаемъ

на много народи, а самъ не ще вземашъ назаемъ (и ще владѣешъ надъ много народи, а тѣ надъ тебе не ще владѣятъ).

1 Царств. 2:5. (Молѣше се Ана и думаше:) сититѣ работятъ за хлѣбъ, а гладнитѣ почиватъ; дори безплодната ражда седемъ пжти, а многодѣтната изнемошава.

3 Царств. 3:13. (Богъ каза на Соломона:) и това, което ти не поиска, Азъ ти давамъ,—и богатство, и слава, тъй че не ще има подобенъ на тебе между царетѣ прѣзъ всички твои дни.
2 Парал. 1:12.

1 Пар. 29:14. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:)...Кой съмъ азъ, и кой е моятъ народъ, та можахме да пожертвуваме толкова (за Божия домъ)? Но отъ Тебе е всичко, и *полученото* отъ Твоята ржка Ти дадохме.

Иов. 2:10...Той ѝ (на жена си) рече: говоришъ като безумна. Нима доброто ще приемаме отъ Бога, а злото да не понасяме?—Въ всичко това Иовъ не съгрѣши съ устата си.

Пс. 106:33—39. Той прѣвръща рѣки въ пустиня, и водни извори—въ суша, земя плодородна—въ солница, за нещастие на тия, които живѣятъ на нея. Той прѣвръща пустиня въ езеро, и сухоземица—въ водни извори; и заселва тамъ гладни, и тѣ строятъ градъ за живѣне; засѣватъ виви, насаждатъ лозя, които имъ принасятъ обилни плодове. Той ги благославя, и тѣ се твърдѣ-размножаватъ, и добитъкътъ имъ Той не намалява. Тѣ намалѣха и изнемогнаха отъ угнетение, неволя и скърбъ,—(Той излива безчестие надъ князетѣ и ги оставя да скитатъ въ пустинята, дѣто нѣма пжтища).

Пс. 113:7—9. Треперѣ, земйо, прѣдъ лицето на Господа, прѣдъ лицето на Бога Иакововъ, Който прѣвръща скалата въ водно езеро и камѣка—въ воденъ изворъ. Не намъ, Господи, не намъ, а на Твоето име дай слава, заради Твоята милость, заради Твоята истина.

Пл. Иер. 3:38. Нали отъ устата на Всевишния произлиза злощастие и благополучие?

Мат. 5:45...Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дѣждъ на праведни и неправедни.

Въ управяне течението на човѣшкия животъ.

Пс. 30:16. Днитѣ ми сж въ Твоя ржка; избави ме отъ ржцѣтѣ на враговетѣ ми и отъ гонителитѣ ми.

Пс. 38:5. Кажи ми, Господи, моя край, и какво е числото на моитѣ дни, за да зная, какъвъ е вѣкътъ ми.

Дѣян. 17:26. (Павелъ застава срѣдъ ареопага и рече:) Той (Богъ) произведе отъ една кръвь цѣлия родъ човѣшки да обитава по цѣлото земно лице, като назначи прѣдопрѣдѣлени врѣмена и граници на тѣхното обитаване.

Въ направляване всички събития.

Бит. 24:27. (Араамовиятъ слуга)...рече: благословенъ да е Господъ, Богъ на господаря ми Авраама, Който не остави господаря ми безъ милостъта Си и истината Си! Господъ ме доведе по правъ пжтъ въ дома на господаревия ми братъ.

Бит. 45:5. (Рече Иосифъ на братята си):...сега не скърбете и не жалете, задѣто сте ме продали тука, защото Богъ ме прати прѣдъ васъ, за да запазя живота ви.

Иис. Нав. 7:14. Минувайте утрѣ (всички) споредъ колѣната си; колѣното пѣкъ, което Господь посочи, нека мине по родове; родътъ, който Господь посочи, нека мине по челяди; челядята, която посочи Господь, нека мине човѣкъ по човѣкъ.

Иис. Нав. 11:20...Отъ Господа бѣше това, дѣто тѣ (много народи) ожесточиха сърдцето си и съ бой посрѣщнаха Израила, —за да бждатъ прѣдадени на заклание и да нѣма за тѣхъ помилване, а да бждатъ изтрѣбени тъй както бѣ заповѣдалъ Господь на Моисея.

1 Царств. 2:25. (Илий каза на синоветѣ си: не, дѣца мои,) ако човѣкъ съгрѣши противъ човѣка, ще се помолятъ Богу за него; но ако човѣкъ съгрѣши противъ Господа, кой ще бжде ходатай за него? Ала тѣ не слушаха гласа на баща си, защото Господь вече бѣ рѣшилъ да ги прѣдаде на смъртъ.

1 Царств. 6:7—10, 12. [Филистимци повикаха жреци и прѣдсказвачи (и заклинатели) и рекоха: какво да правимъ съ ковчега Господень? Научете ни, какъ да го отправимъ на мѣстото му. Тѣ рекоха:]...вземете, направете една нова кола и вземете двѣ първескини крави, на които хомотъ не е турянъ, и впрегнете кравитѣ въ колата, а телетата имъ отведете отъ тѣхъ вжщи; и вземете ковчега Господень и го турете на колата, а златнитѣ нѣща, които ще Му (на Бога Израилевъ) принесете жертва за вина, турете въ ковчега отстриани; пуснете го и нека върви; и гледайте, ако трѣгне къмъ своитѣ прѣдѣли, къмъ Ветсамись, той ни е направилъ това голѣмо зло; ако ли пѣкъ не, ще знаемъ, че не ржката му ни е поразила, а това е станало съ насъ случайно. Тѣй и направиха: взеха двѣ първескини крави и ги впрегнаха въ кола; а телетата имъ задържаха вжщи. И трѣгнаха кравитѣ право по пжтя къмъ Ветсамись: вървѣха сѣ по единъ пжтъ, вървѣха и мучеха, но не се отбиваха ни надесно, ни налево; а филистимскитѣ владѣлци вървѣха слѣдъ тѣхъ до Ветсамискитѣ прѣдѣли.

1 Царств. 14:40—42...Саулъ рече на всички израилтяни: застанете вие на едната страна, а азъ и синъ ми Ионатанъ ще застанемъ на другата страна. И народътъ отговори на Саула: прави, каквото намѣришъ за добрѣ. И рече Саулъ: Господи, Боже Израилевъ! (защо сега не отговори на Твоя рабъ? У мене ли е вината за това, или у сина ми Ионатана, Господи, Боже Израилевъ!) дай личба. (Ако вината е у Твоя народъ Израила, освети го.) Изобличени бидоха съ жребие Ионатанъ и Саулъ, а народътъ излѣзъ *правъ*. Тогава Саулъ рече: хвърлете жребие между мене и между сина ми Ионатана (и когото Господь посочи, той да умре. И народътъ рече на Саула: да не бжде тъй! Но Саулъ настояваше. И хвърлиха жребие между него и сина му Ионатана), и жребието падна върху Ионатана.

3 Царств. 11:14...Господь въздигна на Соломона противникъ — идумееца Адера, отъ идумейски царски родъ.

3 Царств. 12:15....Царьтъ (Ровоамъ) не послуша народа, защото тѣй бѣ сждено отъ Господа, за да се изпълни думата Му, която бѣ изрекълъ Господь чрѣзь Ахия Силомецъ на Саваотвия синь Иеровоама. 2 Парал. 10:15.

3 Царств. 12:24. (Биде слово Божие къмъ Самея, човѣкъ Божий, и биде казано: кажи на Соломоновия синь Ровоама и на цѣлия Иудинь и Вениаминовъ домъ и на останалия народъ:) тѣй говори Господь: не ходете и не почвайте война съ вашитѣ братя, Израилевитѣ синове; върнете се всѣкой у дома си, понеже това бѣше отъ Мене. И тѣ послушаха Господнитѣ думи и се върнаха назадъ по словото Господне.

2 Парал. 25:20....Амасия (царь иудейски) не послуша (Иоаса, синь на Иоахаза, Ииувъ синь), понеже това бѣше, отъ Бога, — за да ги прѣдаде въ ржката на *Иоаса*, задѣто взеха да прибѣгватъ къмъ идумейскитѣ богове.

1 Ездр. 7:6....Ездра излѣзе отъ Вавилонъ. Той бѣше книжникъ и знаеше закона Моисеевъ, даденъ отъ Господа, Бога Израилевъ. Царьтъ му даде всичко по желанието му, защото ржката на Господа, неговия Богъ, бѣше надъ него.

1 Ездр. 8:18....Тѣ (Елиезерь, Ариель, Шемаия, Елнатанъ, Иаривъ, Елнатанъ, Натанъ, Захария и Мешуламъ — главнитѣ, и Иояривъ и Елнатанъ — ученитѣ) ни доведоха — понеже благодѣтелната ржка на нашия Богъ бѣше надъ насъ — единъ уменъ човѣкъ отъ синоветѣ на Махлия, синь на Левия, синь на Израиля, именно Шеревия съ синоветѣ му и братята му — осемнайсетъ души.

Притч. 16:33. Жребие се въ skutъ хвърля, но всичко, що то рѣшава, е отъ Господа.

Ис. 44:7. (Тѣй казва Господь):...кой е като Мене? Нека той разкаже, да разгласи и по редъ да Ми прѣдстави всичко отъ онова врѣме, когато устроихъ древния народъ, или нека разгласятъ онова, що настѣпва и което ще бжде.

Иер. 28:14...Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: желѣзенъ хомотъ ще туря на врата на всички тия народи, за да работятъ на вавилонския царь Навуходоносора, и тѣ ще му служатъ; дори и полскитѣ звѣрове нему прѣдадохъ.

Пл. Иер. 3:37. Кой казва: „и това бива, що Господь не е заповѣдалъ да бжде“?

Дѣян. 1:26. Хвърлиха за тѣхъ (Иосифа, именуванъ Варсава, когото нарекоха Иустъ, и Матия) жребие, и жребието се падна на Матия; и той биде причисленъ къмъ единайсетъ тѣхъ апостоли. *Въ осуетяване намѣренията на нечестивцитѣ.*

Изх. 15:9—11. (Тогава Моисей и Израилевитѣ синове изпѣха на Господа пѣсень, думайки:) Неприятельтъ каза: ще се втурна, ще догоня, ще раздѣля плячката; ще се насити съ тѣхъ душата ми, ще извадя меча си, ще ги изтрѣби ржката ми. Ти духна съ духа Си, и морето ги покри: тѣ потънаха като олово въ страшнитѣ води. Кой е като Тебе, Господи, между боговетѣ? Кой е, като Тебе, величественъ съ светостъ, многопочитанъ съ похвали, творецъ на чудеса?

2 Царств. 17:14, 15....Каза Авесаломъ и цѣль Израиль: съ-

вѣтътъ на архитенеца Хусия е по-добъръ отъ Ахитофеловия съвѣтъ. Тѣй Господь отсжди да се осуети добриятъ Ахитсфеловъ съвѣтъ, за да навлѣче Господь злочестина върху Авесалома. И Хусий каза на свещеницитѣ Садока и Авиатара: тѣй и тѣй Ахитофель съвѣтва Авесалома и старѣйшинитѣ Израилеви, азъ пкъъ посвѣтвахъ тѣй и тѣй.

Неем. 4:15. Като чуха нашитѣ неприятели, че намъ е извѣстно, *какво кроятъ*, тогава Богъ развали тѣхния заговоръ, и ние всички се върнахме при стѣната, всѣки на своята работа.

Иов 5:12. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Той (Богъ) разрушава кроежитѣ на коварнитѣ, и ржцѣтъ имъ не довършватъ прѣдприетото.

Пс. 2:1—4. Защо се вълнуватъ народитѣ, и племената замислятъ суетни нѣща! Възставатъ царетѣ земни, и князетѣ се съвѣщаватъ заедно противъ Господа и противъ Неговия Помазаникъ. „Да разкъсаме — *казватъ* — тѣхнитѣ вериги и да смъкнемъ отъ себе си тѣхнитѣ окови“. Она, Който живѣе на небесата, ще се насмѣе, Господь ще ги поругае.

Пс. 32:10. Господь разрушава кроежитѣ на езичнитѣ, унищожава заговоритѣ на народитѣ (унищожава кроежитѣ на князетѣ).

Пс. 139:9. Не давай, Господи, що нечестивецъ желае; не давай сполука на лошия му замисълъ: той ще се възгордѣе.

Ис. 8:10. Кройте заговори, но тѣ се рушатъ; говорете дума, но тя нѣма да се изпълни, защото съ насъ е Богъ.

Ис. 19:3. И духътъ на Египетъ ще изнемогне въ него, и ще разруша кроежитѣ му, — и ще прибѣгнатъ тѣ къмъ идоли и магесници, къмъ извиквачи на мъртъвци и къмъ гадатели.

Ис. 44:25. (Тѣй казва Господь: Азъ съмъ Господь,) Който правя нищожни личбитѣ на лъжепророцитѣ и наявѣ изваждамъ безумието на магеснитѣ, Който пропжждамъ назадъ мждрецитѣ и знанието имъ обръщамъ на глупостъ.

Въ обръщане на добрѣ на мвренията на нечестивцитѣ.

Бит. 45:5—7. (Рече Иосифъ на братята си).. сега не скърбете и жалете, задѣто сте ме продали тука, защото Богъ ме прати прѣдъ васъ, за да запазя живота ви; защото тази е втора година, откакъ е гладъ по земята: (оставатъ) още петъ години, въ които не ще се ни оре, ни жъне; Богъ ме изпрати прѣдъ васъ, за да ви оставя на земята и да запазя живота ви съ голѣмо избавление.

Бит. 50:20. Ето, вие кроихте зло противъ мене; но Богъ обърна това на добро, за да стане това, що е сега: да се запази животътъ на голѣмо число люде.

Вгор. 23:5...Господь, Богъ твой, не рачи да слуша Валаама и обърна Господь, Богъ твой, клетвата му въ благословия за тебе, понеже Господь, Богъ твой, те обича. Неем. 13:2.

Фил. 1:12. Желая, братя, да знаете, че тия нѣща, които ми се случиха, спомогнаха за по-голѣмъ успѣхъ на благовѣстието. *Въ упаване течението на естеството.*

Бит. 8:22. (Рече Господь въ сърдцето Си:) занапрѣдъ, доклѣ трае земята, сѣидба и жетва, студъ и пекъ, лѣто и зима, день и ноцъ нѣма да прѣстанатъ.

Иов. 25:10. Прокаралъ е черта надъ водната повърхность, до прѣдѣла между свѣтлината и тъмата.

Иов. 38:5-9. (Господь отговори на Иова и рече:) Кой ѝ (на земята) опрѣдѣли мѣрката, ако знаешъ? Или кой е опъвалъ по нея вжжето? На какво сж закрѣпени основитѣ ѝ, или кой положи краежгълния ѝ камъкъ, при общото ликуване на утренитѣ звѣзди, когато всички Божии синове възклицаваха отъ радостъ? Кой затвори морето съ врата, когато се то изтръгна, та излѣзе като изъ утроба, когато облацитѣ направихъ негово облѣкло и мъглата — негови пелени(?)

Пс. 103:5-9. Ти си поставилъ земята на твърди основи: тя нѣма да се поклати на вѣки. Покрилъ си я съ бездна като съ дреха; води стоятъ на планинитѣ. Отъ Твоята заплаха тѣ бѣгатъ, отъ гласа на Твоя гръмъ бърже отминаватъ; възлизатъ по планини, слизатъ въ долини, на мѣсто, което си имъ опрѣдѣлилъ. Ти си турилъ прѣдѣлъ, който нѣма да прѣминатъ, и нѣма да се върнатъ да покрятъ земята.

Иер. 5:22. Отъ Мене ли се не боите, казва Господь, прѣдъ Мене ли не треперите? Азъ турихъ пѣсѣка за граница на морето, за вѣченъ прѣдѣлъ, който то не ще прѣмине: и макаръ вълнитѣ му да навалятъ, но не могатъ да надделѣятъ: макаръ тѣ да вилнѣятъ, но не могатъ го прѣхвърли.

Иер. 31:35. Тѣй казва Господь, Който даде слънцето да свѣти денемъ, наредби за мѣсечината и звѣздитѣ да свѣтятъ нощемъ, Който вълнува морето, та вълнитѣ му реватъ; Господь Саваотъ е името Му.

Кол. 1:17. Той (Христосъ) е по-напрѣжъ отъ всичко, и всичко чрѣзъ Него се държи.

Въ заповѣдване на стихитѣ.

Втор. 11:14. Той (Богъ) ще даде на земята ви дъждъ на врѣме, ранъ и късенъ, и ти ще съберешъ житото си, виното си и дървеното си масло.

Иов. 5:10. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: азъ бихъ прѣдалъ дѣлото си Богу, Който) дава дъждъ на земята и праща вода на полетата.

Иов. 37:9-13. (Продължи Елиуй и рече:) Отъ югъ иде буря, отъ сѣверъ — студъ. Отъ духването Божие става ледъ, и водната повърхность се свива. Сжщо съ влага Той напълня чернитѣ облаци, и облацитѣ сипятъ свѣтлината Му, и тѣ трѣгатъ споредъ намѣренията Му, за да изпълнятъ, което имъ заповѣдва, по лицето на обитаваната земя. Той имъ заповѣдва да отидатъ или за наказание, или въ благоволение, или за помилване.

Иов. 38:22-35. (Господь отговори на Иова и рече:) Влизалъ ли си ти въ пазилищата на снѣга и видѣлъ ли си сѣкровищата на градушката, които Азъ пазя за смутно врѣме, за день на битка и война? По кой пжтъ се разлива свѣтлината и се разнася източниятъ вѣтъръ по земята? Кой отваря потоцитѣ за изливане на водата и пжтъ за гръмоносни свѣтковици, за да вали дъждъ върху безлюдната земя, върху пустинята, дѣто нѣма човѣкъ, за да на сища пустинята и степята и да възбужда злочнитѣ зародиши да

изникватъ? Дъждътъ има ли баща? Или кой ражда капкитѣ на росата? Изъ чия утроба излиза ледътъ, и небесния скръжъ, — кой го ражда? Водитѣ като камъкъ се затвърдяватъ, и повърхността на бездната замръзва. Можешъ ли върза възела на Хима и да развържешъ връзкитѣ на Кесиль? Можешъ ли да извеждашъ съзвѣдията на връмето имъ и да волишь Асъ съ дѣцата ѳ? Знаешъ ли наредбитѣ на небето, можешъ ли натъкми то да владѣе надъ земята? Можешъ ли дигна гласа си до облацитѣ, за да те покрие обилно вода? Можешъ ли да прашашъ свѣтковици, и тѣ ще тръгнатъ ли и ще ти кажатъ ли: ето ни?

Пс. 106: 25—30. (Ония, които тръгватъ по море на кораби, които иматъ работа въ голѣмитѣ води — виждатъ дѣлата на Господа и чудесата Му въ дълбинитѣ:) Той каже — и наставка бурень вѣтъръ и високо издига морскитѣ вълни: възлизатъ до небесата, слизатъ до бездната; душата имъ чезне въ неволя; тѣ се въртятъ, полигатъ като пияни, и всичката имъ мъдростъ изчезва. Тогава въ скръбта си викнаха къмъ Господа, и Той ги изведе изъ неволитѣ имъ. Той прѣвърща бурята въ тишина, и вълнитѣ замлъкватъ. И се радватъ, че тѣ сж утихнали, и Той ги довежда на желаното пристанище.

Пс. 134: 7. (Господь) издига облаци отъ краищата на земята, прави свѣтковици при дъждъ, извежда вѣтъръ изъ Своитѣ скривалища. Иер. 10:13; Иер. 51:16.

Пс. 145: 8. Той покрива небето съ облаци, приготвя за земята дъждъ, прави да расте по планинитѣ трѣва (и злакъ човѣку за полза).

Пс. 147: 5—7. (Той) дава снѣгъ като вълна; сипе скрежъ като пепель; хвърля градушката Си на кжсове; прѣдъ Неговия мразъ кой ще устои? Прати словото Си, и всичко се разтапя; духне съ вѣтъра Си, и води потекатъ.

Ис. 50: 2. Защо, когато дождахъ, никого нѣмаше, и когато викахъ, никой не отговаряше? Нима ржката Ми се е скратила, та не може да избавя, или нѣмамъ сила да спасявамъ? Ето, съ заплахата Си море прѣсушавамъ, прѣвърщамъ рѣки въ пустиня; рибитѣ въ тѣхъ гниятъ отъ липса на вода и умиратъ отъ жажда.

Амос. 4: 7...Задържахъ отъ васъ дъжда три мѣсеца до жътва; проливахъ дъждъ върху единъ градъ, а върху други градъ не проливахъ дъждъ; една часть бѣше напоявана съ дъждъ, а друга, непорѣсена съ дъждъ, изсъхваше.

Наум. 1: 4. Запрѣти ли Той на морето — и то изсъхва, и всички рѣки прѣсъхватъ: посърнува Васанъ и Кармилъ, и вѣхне цвѣтътъ на Ливанъ.

Въ грижене и за малкитѣ нѣща.

Лук. 21: 18. (Ще бждете мразени отъ всички, заради Моето име;) но и косъмъ отъ главата ви нѣма да загине.

Въ обръщане човѣшки сърдца за слушане благовѣстието.

Дѣян. 16: 14...Една богобоязлива жена отъ градъ Тиатиръ, на име Лидия, която продаваше багрени платове, слушаше; и Господь ѳ отвори сърдцето да внимава на това, що говорѣше Павелъ.

Въ народни дѣла.

Изх. 3:7, 8...Рече Господь (на Моисея): видѣхъ злостраданияето на Моя народъ въ Египетъ и чухъ вика му отъ разпоредниците му; Азъ зная неволитѣ му и отивамъ да го избавя отъ ржцѣтъ на египтяни и да го изведа отъ тая земля (и да го въведа) въ земля добра и постранна, дѣто тече медь и млѣко, въ землята на хананейци хетейци, аморейци, ферезейци, (гергесейци) евейци и иевусейци.

Втор. 2:30...Есевонскиятъ царь Сихонъ не склони да ни позволи да минемъ прѣзь *земята* му, защото Господь, Богъ твой, ожесточи духа му и направи сърдцето му упорито, за да го прѣдаде въ ржката ти, както *това се види* сега.

2 Царств. 24:1, 10. Гнѣвътъ Господень пакъ се разпали противъ израилтянитѣ и подбуди между тѣхъ Давида да рече: иди, прѣброй Израила и Иуда. И слѣдъ като Давидъ прѣброи народа, трепна му сърдце. И каза Давидъ на Господа: тежко съгрѣшихъ, дѣто постжнихъ тѣй; и сега моля Ти се, Господи, прости грѣха на Твоя рабъ, защото азъ постжнихъ твърдѣ неразумно.

1 Парал. 5:26...Богъ Израилевъ възбуди духа на асирийския царь Фула и духа на асирийския царь Теглатфеласара, и той изсели рувимци и гадовци и полуколѣното Манасиево и ги отведе въ Халахъ, Хаворъ и Ара и на рѣка Гозанъ, — *дѣто сж и доднесъ.*
Въ нравствени злини.

Изх. 14:8...Господь ожесточи сърдцето на египетския царь фараона (и на служителитѣ му), и той погна Израилевитѣ синове; а Израилевитѣ синове вървѣха подъ висока ржка.

Изх 14:17. (Рече Господь на Моисея: прости ржката си надъ морето, и раздѣли го, и ще минатъ Израилевитѣ синове прѣзсрѣдъ морето по сухо). Азъ пъкъ ще ожесточа сърдцето на (фараона и на всички) египтяни, и тѣ ще трѣгнатъ подирѣ имъ; и ще покажа славата Си надъ фараона и надъ цѣлата му войска, надъ колесницитѣ му и надъ конницитѣ му.

Иис. Нав. 10:19. (Иисусъ каза: „привалете голѣми камъни при входа на пещерата и поставете при нея люде да ги пазятъ;) а вие не се спирайте (тука), но гонете враговетѣ си, изтрѣбвайте заднитѣ части отъ войската имъ и не имъ давайте да отидатъ по градоветѣ си, понеже Господь, Богъ вашъ, ги прѣдаде въ ржцѣтъ ви“.

Ис. 29:10...Господь напрати върху ви духъ на успиване и затвори вашитѣ очи, о пророци, и закри вашитѣ глави, о ясновидци!

Ис. 44:18. Не знаятъ, нито разбиратъ: Той имъ е затворилъ очитѣ, за да не виждатъ, и сърдцата имъ — за да не разбиратъ.

Ис. 45:7 Азъ създавамъ свѣтлината и творя тъмнината, правя миръ и причинявамъ бѣдствия. Азъ, Господь, върша всичко това.
Въ заблуждения

3 Царств. 22:23. (Господь рече на небесното воинство: кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ духъ рече: азъ ще го склоня. А Господь попита: съ какво? Той отговори: ще стана лъжливъ духъ въ устата на всичкитѣ му про-

роци. *Господь* каза: иди и стори тъй). И ето, *Господь* сега допусна лъжливия духъ въ устата на всички тия твои пророци; но *Господь* изрече за тебе лошо. (Михей).

Иез 14:9. (Ако нѣкой се отметне отъ Мене и дойде при пророка да Ме попита чрѣзъ него, — то Азъ, *Господь*, ще му дамъ ли отговоръ отъ Себе Си?) Ако пъкъ пророкъ допусне да се измами и каже дума тъй, като че ли Азъ, *Господь*, съмъ научилъ тоя пророкъ, то Азъ ще простра противъ него *Моята* ржка и ще го прѣмахна изъ *Моя* народъ Израила.

2 Сол. 2:10—12. [*Господь* Иисусъ ще убие съ духа на устата Си, и чрѣзъ блѣсъка на Своето пришествие ще изтрѣби *тогова* (беззаконника), чието явяване, по дѣйствие на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса,] и съ всѣко несправедно прѣлъстяне ония, които загинватъ, задѣто не сж приели любовта на истината за свое спасение. И за това Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата, та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

Въ религиозни прѣимуществва.

Лук. 10:21. Въ оня часъ се зарадва духомъ Иисусъ и рече: прославямъ Те, Отче, Господи на небето и на земята, задѣто си угаилъ това отъ мъдри и разумни, а си го открилъ на младенци. Тъй е, Отче, понеже такова бѣше Твоео благоволение.

Иоан. 12:39:40. Тѣ затова не можаха да вѣрватъ, защото Исаия още е рекълъ: „*Тѣзи люде* ослѣпиха очитѣ си и вкамениха сърдцата си, та съ очи да не видятъ и съ сърдце да не разумѣятъ и да се не обърнатъ, за да ги изцѣря“.

Римл. 11:7, 8... Израиль не получи онова, що търсѣше; избранитѣ пъкъ получиха, а другитѣ се ожесточиха, както е писано: Богъ имъ даде духъ на безчувствие, очи — да не виждатъ и уши — да не чуватъ, дори до днешенъ день“.

Мотивитѣ му сж различни отъ човѣшкитѣ мотиви.

Бит. 45:4... Рече Иосифъ на братята си: приближете се до мене. Тѣ се приближиха. Той рече: азъ съмъ Иосифъ, вашиятъ братъ, когото вие продадохте въ Египетъ.

Ис. 10:5—7, 12. О, Асуре, жезълъ на *Моя* гнѣвъ и бичъ на *Моето* негодуване! Ще го прата противъ нечестивъ народъ и противъ народа на *Моя* гнѣвъ, ще му дамъ повеля грабежъ да граби и плѣнъ да плѣни и да го тъпче като улична калъ. Но той не така ще разсжди, и сърдцето му не тъй ще помисли: нему на сърдце ще бжде — да разори и изтрѣби много народи. И тогава, кога *Господь* извърши всичкото Си дѣло на планина Сионъ и въ Иерусалимъ, ще каже: ще погледна плода отъ горделивото сърдце на царя асирийски и пустославието на високо дигнатитѣ му очи.

Марк. 15:12, 13. Пилатъ отговори пакъ и имъ рече: какво искате да сторя съ *Тогова*, Когото вие наричате Иудейски Царь? Тѣ отново закрѣщиха: разпни Го!

Иоан. 3:16 ...Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Дѣян. 2:23. (Тогава Петъръ издигна гласъ и заговори: мжже израилтяни!) Него (Иисуса Назорея), по опрѣдѣлената воля и прѣдвѣдѣние Божие прѣдаденъ, *вие* хванахте и, слѣдъ като приковахте съ ржцѣ на беззаконници, *Го* убихте.

Човѣцитѣ свободно дѣйствувать подъ него.

Бит. 42:21... Говорѣха си (братята на Иосифа) единъ другому: наистина това ни е наказание за грѣха противъ брата ни; ние видѣхме, какъ се той душевно мъчеше, когато ни молѣше, ала (го) не послушахме; затова ни и постигна тая бѣда.

Иzx. 8:32... И тоя пжтъ фараонъ ожесточи сърдцето си и не пусна народа.

Иzx. 9:27... Прати фараонъ, та повика Моисея и Аарона и имъ рече: тоя пжтъ съгрѣшихъ; Господь е праведенъ, а азъ и моятъ народъ сме виновни.

Светинитѣ трѣбва да му се надѣватъ.

Мат. 6:33, 34. Първомъ търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утрѣ, защото утрѣшниятъ день самъ ще се грижи за своето: доста е на *всѣки* день злобата му.

Мат. 10:9, 10, 31. Недѣйте има ни злато, ни сребро, нито мѣдъ въ пояситѣ си, ни торба за пжтъ, ни двѣ дрехи, нито обуца, ни тояга; защото работникътъ заслужава своята прѣхрана. Не бойте се, прочее...

Фил. 4:6. Не се грижете за нищо, но въ всичко чрѣзъ молитва и моление съ благодарность откривайте прѣдъ Бога своитѣ просби.

Напълно да му се уповаватъ.

Пс. 15:8. Винаги виждахъ прѣдъ себе си Господа, защото Той е отъ десната ми страна; нѣма да се поклатя.

Пс. 36:5. Прѣдай пжтя си на Господа и Нему се уповавай, и Той ще извърши.

Пс. 61:8. Въ Бога е моето спасение и моята слава; крѣпостъта на силата ми и моето упование сж въ Бога.

Пс. 70:5... Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование отъ младинитѣ ми.

Пс. 138:10... Твоята ржка ще ме поведе, и Твоята десница ще ме удържи.

Притч. 22:19. За да бжде твоето упование на Господа, азъ те уча и днесъ, и ти *помчи*.

Да му сж покорни.

1 Царств. 3:18... Самуилъ му обади всичко и не скри отъ него *нищо*. Тогава *Илий* рече: Той е Господь; каквото Му е угодно, това да направи.

2 Царств. 16:10. Царътъ каза: какво ни е, менѣ и вамъ, Саруеви синове? [оставете го (Семея),] нека злослови, защото Господь му е заповѣдалъ да злослови Давида. А кой може да каже: защо правишъ тъй?

Пс. 38:10. Стагахъ нѣмъ, не си отварямъ устата, защото Ти направи това.

Да повърватъ дѣлата си нему.

Притч. 16:3. Прѣдай дѣлата си Господу, и твоитѣ прѣд-
приятія ще се изпълнятъ.

Да се укрѣпляютъ въ него.

1 Царств. 30:7... Давидъ се укрѣпи съ надежда на Господа,
своя Богъ....

Като му се надѣватъ, да се молятъ.

Дѣян. 12:5... Петъръ бѣше пазенъ въ тъмницата, а *въ това*
врѣме църквата непрѣстанно се молѣше Богу за него.

Да се молятъ да бждатъ водени отъ него.

Бит. 24:12, 14. (Слугата)...рече: Господи, Боже на господаря
ми Авраама! прати днесъ насрѣща ми оная, която търся, и по-
кажи милость надъ моя господарь Авраама; (ето, азъ съмъ при
извора, и дъщеритѣ на градскитѣ жители излизатъ да наливатъ
вода;) и момата, на която азъ ще кажа: наведи стомната си, при
пия, и която (ми) каже: пий, азъ ще дамъ и на камилитѣ ти да
пиятъ (доклъ се напиятъ) — тя да бжде оная, която си отредилъ
за Твоя рабъ Исаака; по това и ще позная, че Ти показвашъ ми-
лость надъ господаря ми (Авраама).

Бит. 28:20–22... Даде Иаковъ оброкъ, като рече: ако (Го-
сподъ) Богъ бжде съ мене и ме упаци въ тоя пжтъ, по който оти-
вамъ, и ми даде хлѣбъ да ямъ и дрехи да се облѣка, и азъ се
смиротъ върна въ бащиния си домъ и Господъ бжде мой Богъ,
-- то тоя камъкъ, който поставихъ паметникъ, ще бжде (за мене)
домъ Божий; и отъ всичко, което Ти, *Боже*, ми дадешъ, ще Ти
дамъ десетата часть.

Пс. 56:2 Помилуй ме, Боже, помилуй ме, защото на Тебе
се уповава душата ми, и въ сѣнката на Твоитѣ крилѣ ще се
скрия, доклѣ прѣминатъ бѣдитѣ.

Дѣян. 1:24. (Ученицитѣ)...се помолиха и казаха: Ти, Господи,
Който познавашъ сърдцата на всички, покажи отъ тия двама
(Иосифа, именуванъ Варсава, когото нарекоха Иустъ, и Матия)
едного, когото си избралъ.

Да го признаваме: въ богатство и слава.

Бит. 32:10. (Рече Иаковъ: Боже на отца ми Авраама и Боже
на баща ми Исаака!) Недостоенъ съмъ за всички милости и всички
благодѣния, които си сторилъ на Твоя рабъ; защото съ тояга
прѣминахъ този Иорданъ, а сега имамъ два стана.

Бит. 33:11. (Иаковъ рече на Исава:) приеми дароветѣ ми,
които ти съмъ донесълъ, защото Богъ ме е надарилъ, и всичко
имамъ. Придума го. И той ги взе.

Бит. 45:8. (Рече Иосифъ на братята си:).. Нѣ вие ме пра-
тихте тука, но Богъ, Който ме и постави баща на фараона и
господарь на цѣлия му домъ и началникъ надъ цѣлата Еги-
петска земя.

Втор. 8:18... Да помнишъ Господа, твоя Богъ, защото Той
ти даде сила да придобивашъ богатство, за да изпълни, както
днесъ, Своя завѣтъ, който съ клетва бѣ утвърдилъ на твоитѣ отци.

1 Парал. 29:12, 16. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ

цѣлото събрание и рече:) Отъ Тебе е и богатство и слава; Ти владичествувашъ надъ всичко, въ Твоя ржка е и сила и кръпостъ, и въ Твоя властъ е да въздигнешъ и укрѣпишъ всичко. Господи Боже нашъ! всичко това богатство, което приготвихме, за да съградимъ домъ на Тебе, на Твоето свето име, е отъ Твоя ржка, и всичко е Твое.

Пс. 102:2. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния.

Пс. 115:3. Какво да въздамъ Господу за всичкитѣ Му благодѣяния къмъ мене?

Въ нещастие.

Иов. 1:21. (Иовъ)...рече: голъ излѣзохъ отъ утробата на майка си, голъ ще се и завърна. Господь даде, Господь и взе; (както бѣше угодно Господу, тъй и стана) да бжде благословено името Господне!

Пс. 118:75. Зная, Господи, че Твоитѣ сждби сж праведни, и по справедливостъ Ти ме наказа.

Въ обществени бѣдствия.

1 Ездр. 9:13...Слѣдъ всичко, що ни сполетѣ поради лошитѣ ни дѣла и поради голѣмата наша вина и, — защото Ти, Боже нашъ, ни пощади не споредъ беззаконието ни и ни даде таково избавление, — (нима пакъ ще нарушаваме Твоитѣ заповѣди и ще влизаме въ родство съ тия отвратителни народи?)

Неем. 9:33. (И каза Ездра:) Въ всичко, що ни постигна, Ти си праведенъ, защото Ти върши по правда, а ние сме виновни.

Пл. Иер. 1:18. Праведенъ е Господь, защото азъ не бѣхъ покоренъ на словото Му. Чуйте, всички народи, и погледнете моята болка; момитѣ ми и момцитѣ ми отидоха въ плѣнъ.

Амос. 3:6. Тржби ли въ градъ тжрба, и да се не изплаши народътъ? Става ли въ градъ злополука, която да не е допусналаъ Господь?

Въ всѣко нѣщо.

Притч. 3:6. Въ всички си пжтища познавай Него, и Той ще управи твоитѣ пжтеки.

Дѣян. 18:21 (Павелъ)...се прости съ тѣхъ (иудеитѣ въ Ефесъ) и рече: трѣбва непрѣмѣнно да прѣкарамъ идещия праздникъ въ Иерусалимъ; и, ако ще Богъ, ще се върна пакъ при васъ. И отплува отъ Ефесъ, а Акила и Прискила останаха тамъ.

Римл. 15:32. (Моля ви, братя, да ми спомагате въ молитвитѣ си за мене къмъ Бога,) та съ радость да дойда при васъ съ Божията воля и да се успокоя заедно съ васъ.

1 Кор. 4:19 ...Азъ ще дойда скоро при васъ, ако ще Господь, и ще позная не думитѣ, а силата на ония, които сж се възгордѣли.

Евр. 6:3. (Нека се стремимъ къмъ съвършенство, безъ да полагаме пакъ основа на покаяние отъ мъртви дѣла и на вѣра въ Бога). И това ще направимъ, ако Богъ позволи.

Иак. 4:13—15. Чуйте сега *вие*, които казвате: „днесъ-утрѣ ще тръгнемъ за еди-кой си градъ и ще проживѣемъ тамъ една година, ще търгуваме и ще спечелимъ,“ *вие*, които не знаете,

какво ще се случи утрѣ: защото вашиятъ животъ какво е? пара, която се явява за малко врѣме, па изчезва. Вмѣсто да казвате: „ако ще Господь и бждемъ живи, ще направимъ това или онова“, (сега въ своята надутостъ се хвалите: всѣка такъва хвалба е лукава).

Човѣцитѣ не могатъ да му противостоятъ.

3 Царств. 22:23–34. Михей каза (на израилския царь): ако се върнешъ смирѣмъ, то не Господь е говорилъ чрѣзъ мене. И рече: слушайте, всички люде! Израилскиятъ царь и Иософатъ, иудейскиятъ царь, тръгнаха за Рамотъ Галаадски. Израилскиятъ царь рече на Иосафата: азъ ще се прѣоблѣка и ще влѣза въ бой, а ти облѣчи *царскитѣ* си дрехи. И израилскиятъ царь се прѣоблѣче и влѣзе въ бой. Сирийскиятъ царь заповѣда на колесничнитѣ началници, които бѣха на брой трийсетъ и двама, думайки: не се бийте нито съ малъкъ, нито съ голѣмъ, а само съ израилския царь. Колесничнитѣ началници, като видѣха Иосафата, помислиха: бездруго, това е израилскиятъ царь, и се обърнаха противъ него, за да се ударятъ *съ него*. Иосафатъ завика. Колесничнитѣ началници, като видѣха, че той не е израилскиятъ царь, обърнаха се отъ него. А единъ човѣкъ опна случайно лжкъ и рани израилския царь прѣзъ шевоветѣ на бронята. И царьтъ каза на колесничаря си: повърни назадъ и ме изведи изъ войската, понеже съмъ раненъ.

Иов. 23:13. „Той е твърдъ; кой ще Го отклони? Той върши каквото иска душата Му.“

Иов. 34:29. (Продължи Елиуй и рече:) Дадѣ ли Той тишина, кой може да я смути? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ.

Иов. 42:2. (Отговори Иовъ на Господа и рече:) зная, че Ти всичко можешъ, и че намѣрението Ти не може да бжде спрѣно.

Притч. 21:30. Нѣма мждростъ, нѣма разумъ, нѣма кроежъ — насрѣщу Господа.

Ис. 14:27....Господь Саваотъ е рѣшилъ, — и кой може да отмѣни това? Ржката Му е прострѣна, — и кой ще я отвърне?

Дѣян. 5:39. [Въ синедриона стана единъ фарисеинъ, на име Гамалиилъ, и каза: оставете се отъ тия човѣци (апостолитѣ); защото, ако това дѣло е отъ човѣци, ще се разруши;] ако ли пѣкъ е отъ Бога, *вие* не можете го разруши; *пазете се* да не би да излѣзете и богоборци.

Вънъ отъ него човѣшкитѣ трудове сж суетни.

Лев. 26:16....Азъ ще постяпя съ васъ тѣй: ще ви пратя стряхотии, изтощение и треска, отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измжчи душата, и ще сѣете сѣмето си напрасно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ.

Втор. 28:38–42. Много сѣме ще хвърлишъ въ нивата, а малко ще съберешъ, защото ще го изядатъ скакалци. Лозя ще седишъ и работишъ, а вино нѣма да пиешъ и нѣма да (ги) бещешъ, защото червей ще ги изпояде. Маслини ще имашъ въ всичкитѣ си прѣдѣли, но съ дървено масло нѣма да се помажешъ, понеже маслинитѣ ти ще окапятъ. Синове и дѣщери ще родишъ,

но тѣ нѣма да останатъ при тебе, защото въ плѣнъ ще отидатъ. Всички твои дървета и плодетѣ на земята ти главня ще погуби.

Пс. 32: 16, 17. Не се спасява царъ съ много войска: голѣмата сила не ще защити исполина. Ненадежденъ е коньтъ за спасяване, съ голѣмата си сила не ще избави.

Пс. 126: 1, 2. Ако Господь не съзида кжщата, напразно ще се трудятъ строителиг ѝ; ако Господь не опази града, напразно ще бди стражата. Напразно вие ставате рано, седите до късно, ядете хлѣба на скръбъта, когато Той на Своя възлюбенъ дава сънъ.

Притч. 21: 31. Коня стѣкмяватъ за деня на битката, но побѣдата е отъ Господа.

Екл. 3: 14. Познахъ, че всичко, що прави Господь, прѣбждва до-вѣка; къмъ това нѣма какво да се прибавя, отъ това нѣма какво да се отнима; и Богъ върши тѣй, че да благоговѣятъ прѣдъ лицето Му.

Екл. 6: 2. Богъ дава на човѣка богатство, имотъ и слава, и за душата му нѣма оскудия въ нищо, каквото и да пожелае; ала Богъ не дава нему да се ползува отъ това, а се ползува отъ него чужди човѣкк: това е суета и тежккъ неджгъ!

Мих. 6: 14, 15. Ти ще ядешъ — и не ще се наситишъ; празнота ще бжде вжтрѣ въ тебе; ще пазишъ, ала не ще опазишъ, а каквото скжташъ, ще го прѣцямъ на мечъ. Ще сѣнешъ, ала нѣма да жънешъ: ще стискашъ маслини, ала нѣма да се намажешъ съ дървено масло; ще цѣдишъ гроздовъ сокъ, ала вино нѣма да пиешъ.

Аг. 1: 6. Вие сѣете много, а събирате малко; ядете, но се не насищате; пиете, но се не напивате; обличате се, а се не стопляте; оня, който изработва запла̀та, изработва за пробита кесия.

1 Кор. 3: 6, 7. Азъ насадихъ, Аполось полива, ала Богъ *направи* да израсте; тѣй че нито който сади е нѣщо, нито който полива, а *всичко* е Богъ, Който *прави* да расте.

Всички нѣща съ него сж наредени за Божия слава.

Иzx. 9: 16. (Рече Господь на Моисея: утрѣ се яви прѣдъ фараона и му кажи: тѣй говори Господь, Богъ на еврейтѣ: простра ли ржка, ще поразя тебе и твоя народъ съ моръ, и ти ще бждешъ изтрѣбенъ отъ земята;) но за това Азъ те запазихъ, за да покажа надъ тебе силата Си, и за да бжде възвѣстено Моето име по цѣла земя. Римл. 9:17.

Иzx. 14: 4. Азъ...ще ожесточа сърдцето на фараона, и той ще се спусне да ги гони и ще покажа славата Си надъ фараона и надъ всичкитѣ му войски; и (всички) египтяни ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь. Тѣй и направиха.

Лев. 10: 3. (Надавъ и Авиудъ, синове Ааронови, донесоха прѣдъ Господа чуждъ огънь, за който Той не бѣ имъ заповѣдалъ; и излѣзе огънь отъ Господа и ги изгори, и тѣ умрѣха прѣдъ лицето Господне.) И каза Моисей на Аарона: ето за кое говорѣше Господь, когато рече: чрѣзъ ония, които се приближаватъ до Мене, ще се осветя и прѣдъ цѣлия народъ ще се прославя. Ааронъ мълчеше.

1 Царств. 12: 22... Господь нѣма да остави народа Си заради Своего велико име, понеже Господу бѣше угодно да ви избере за Свой народъ.

Пс. 89:16. Да се яви Твоео дѣло върху рабитѣ Ти, и Твоята слава — върху синоветѣ имъ.

Ис. 48:9, 11. Заради името Си отлагахъ Своя гнѣвъ и заради славата Си се сдържахъ да те не изтрѣбя. (Ето, разтопихъ те, но не като сребро; изпитахъ те въ горнилото на страданията.) Заради Себе Си, заради Самаго Себе Си върша това, — защото, какво похулване би било *за името Ми!* Славата Си не ще дамъ другиму.

Ис. 63:14. Както стадо слиза въ долина, — Духъ Господень ги води къмъ покой. Тѣй води Ти народа Си, за да си създадешъ славно име.

Иез. 20:9. (Азъ казахъ: ще излѣя върху тѣхъ гнѣва Си, ще изчерпя върху тѣхъ яростта Си срѣдъ земята Египетска.) Но Азъ постѣпихъ зарадъ Моето име, та да не се хули то прѣдъ народитѣ, между които се тѣ намираха, и прѣдъ чиито очи Азъ имъ се открихъ, за да ги изведа изъ земята Египетска. **Иез. 20:22, 44.**

Иоан. 11:4....Иисусъ рече: тая болестъ (на Лазаря) не е за умирање, а за слава Божия, за да се прослави чрѣзъ нея Синъ Божий.

Ползата за ония, които му се уповаватъ.

Лук. 22:35....Рече имъ (на ученицитѣ Си): когато ви пратихъ безъ кесия, и безъ торба, и безъ обуца, останахте ли лишени отъ нѣщо? Тѣ отговориха: отъ нищо.

Изпълнява се по разни начини.

3 Царств. 21:19. (Биде слово Господне къмъ Тесвитеца Илия: стани и посрѣщни израилския царь Ахава) и му речі: тѣй говори Господь: ти си убилъ, и още стѣпвашъ въ наслѣдство! И му речі: тѣй говори Господь: на онова мѣсто, дѣто псета лизаха Навутеевата кръвь, псета ще лижатъ и твоята кръвь.

3 Царств. 22:37, 38. Царьтъ умрѣ и биде докаранъ въ Самария, и погребяха царя въ Самария. Колесницата омиха на Самарийския [водоемъ, дѣто се миеха блудници, и псета лижеха кръвьта, по словото на Господя, което Той изрече.

Ис. 44:28. (Тѣй казва Господь: Азъ съмъ Господь,) Който казвамъ за Кира: той е Мой пастирь, и той ще изпълни всичката Ми воля и ще каже на Иерусалимъ: „ти ще бждешъ наново съградень!“ и на храма: „ти ще бждешъ основанъ!“

Ис. 45:1. Тѣй казва Господь на Своя помазаникъ Кира: държа те за десната рѣка, за да ти покора народи, и ще снема пояситѣ отъ бедрата на царе, за да ти се врати отварятъ, и порти не затварятъ.

Иер. 51:20—23. [Неговиятъ (на Иакова) Богъ е Творецъ на всичко, и *Израиль* е жезълъ на наслѣдието Му, името Му е Господь Саваотъ.] Ти бѣше Мой чукъ, бойно оржие; съ тебе народи поразявахъ и съ тебе царства съсипвахъ; съ тебе поразявахъ конь и ѣздача му, и съ тебе поразявахъ колесница и возача ѣ; съ тебе поразявахъ мжжъ и жена, съ тебе поразявахъ и старь, и младъ, съ тебе поразявахъ и момъкъ, и мома; съ тебе поразявахъ пастиря и стадото му, съ тебе поразявахъ и земледѣлецъ и работния му добитъкъ, съ тебе поразявахъ и областни началници и градски управители.

Мих. 5:2. И ти, Витлееме Ефратовъ, малъкъ ли си между хилядитѣ Иудини? отъ тебе ще Ми излѣзе Оня, Който трѣбва да бжде Владика въ Израила и Чийго произходъ е отъ край-врѣме, отъ вѣчни дни.

Лук. 2:1—6. Прѣзь ония дни излѣзе отъ кесаря Августа заповѣдъ—да се направи прѣброяване по цѣлата земя. Това прѣброяване бѣше първо, когато Кириний управляваше Сирия. И отиваха всички да се записватъ, всѣки въ своя градъ. Тръгна и Иосифъ отъ Галилея, отъ градъ Назаретъ, за Иудея, за града Давидовъ, нареченъ Витлеемъ, понеже бѣше отъ дома и рода Давидовъ, за да се запише съ Марія, сгодената за него жена, която бѣше непразна. А когато бѣха тѣ тамъ, дойде ѝ врѣме да роди; (и роди своя Синъ първенецъ).

Дѣян. 13:27. (Павелъ каза: мжже израилтяни и вие, които се боите отъ Бога! послушайте!)...Жителитѣ иерусалимски и тѣхнитѣ началници, като не познаха Него (Христа) и пророческитѣ думи, които се четатъ всѣка сѣбота, и като Го осждиха, изпълниха *тия думи*.

Дѣян. 27:22 [Павелъ застава посрѣдъ тѣхъ (корабниците) и каза:]...Сега ви съвѣтвамъ да бждете бодри, защото ни една душа отъ васъ нѣма да погине, а само корабтъ.

Дѣян. 27:31, 32. Павелъ каза на стотника и на войницитѣ: ако тия (корабниците) не останатъ на кораба, вие не можете се спаси. Тогава войницитѣ отрѣзаха вжжата на ладията и я оставиха да падне вънъ.

Възражения противъ ония, които го отхвърлятъ.

Иов. 40:2, 3. (Отговори Господъ на Иова изъ бурята и рече:) прѣпаши като мжжъ кръста си: Въз ще те питамъ, а ти Ми обяснявай. Сжда Ми ли искашъ да оборишъ, да Ме обвинишъ ли, та себе си да оправдаешъ?

Ис. 45:9. Горко ономува, който се прѣпира съ Създателя си! Чирепъ отъ земнитѣ чирепи! Ще каже ли глината грънчарю: „какво правишъ?“ и твоеото дѣло *ще каже ли* за тебе: „той нѣма ржцѣ“?

Мат. 20:15. Нима нѣмамъ власть да правя съ своето си, каквото искамъ?...

Нечестивцитѣ го отричатъ.

Иов. 22:12—14. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Богъ не е ли по-високо отъ небесата? Погледни горѣ звѣздитѣ, колко високо сж тѣ! И ти казвашъ: какво знае Богъ? Може ли Той да сжди прѣзь мракъ? Облацитѣ сж Негова завѣса, тѣй че Той не вижда, а ходи *само* по небесния кржгъ.

Пс. 9:32—34. (Нечестивецтъ) дума въ сърдце си: „Богъ е забравилъ, скриль е лицето Си, никога нѣма да види“. Стани, Господи Боже (мой), дигни ржчата Си, не забравяй (Твоитѣ до край) потиснати. Защо нечестивецтъ нехае за Бога, думайки въ сърдце си: „Ти нѣма да търсишъ смѣтка“?

Пс. 93:7. (Нечестивитѣ)...казватъ: Господъ нѣма да види, и Богъ Иакововъ нѣма да узнае.

Ис. 47:10. (Дъще Халдейска,)...ти се надѣваше на злодѣй-

ството си и казваше: „никой ме не види“. Твоята мъдростъ и твоето знание — тѣ те отклониха отъ пжтя, и ти си думаше въ сърдце: „азъ съмъ, и нѣма никоя освѣнъ мене“.

Иез. 8:12...Каза ми: видишь ли, сине човѣшки, какво вършатъ на тъмно старѣйшинитѣ на дома Израилевъ, всѣки въ своята изписана стая? защото казватъ: „не ни вижда Господь, Господь остави тая земя“.

Иез. 9:9. И каза ми Той: нечестието на дома Израилевъ и Иудинъ е голѣмо, твърдѣ голѣмо; и тая земя е пълна съ кръвъ, и градътъ е изпълненъ съ неправда; защото тѣ казватъ: „Господь остави тая земя, Господь не вижда“.

Соф. 1:12...Въ онова врѣме Азъ ще огледамъ Иерусалимъ съ свѣтило и ще накажа ония, които седятъ на дрождието си и казватъ въ сърдце си: „Господь не прави ни добро, ни зло“.

Тѣ служатъ за излълване плановетѣ му.

Изх. 9:16. (Рече Господь на Моисея: утрѣ се яви прѣдъ фараона и му кажи: простра ли ржка, ще поразя тебе и твоя народъ;) но за това Азъ те запазихъ, за да покажа надъ тебе силата Си, и за да бжде възвѣстено Моето име по цѣла земя. Римл. 9:17.

Изх. 14:4. Азъ.. ще ожесточа сърдцето на фараона, и той ще се спусне да ги гони, и ще покажа славата Си надъ фараона и надъ всичкитѣ му войски; и (всички) египтяни ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь. Тѣй и направиха.

Пс. 63:6, 10. Тѣ се утвърдиха въ зло намѣрение; съвѣтваха се да зложатъ примки и думаха: кой ще ги види? (Но Богъ ще ги порази съ стрѣла: тѣ ще бждатъ внезапно пронизани.) И всички човѣци ще се уплашатъ, ще възвѣстятъ дѣлото Божие и ще разбератъ, че това е Негово дѣло.

Иоан. 11:49—52. Единъ...отъ тѣхъ, на име Каиафа, който нея година бѣше първосвещеникъ, имъ рече: вие нищо не знаете, нито помисляте, че за насъ е по-добрѣ единъ човѣкъ да умре за народа, отколкото цѣлъ народъ да погине. И това нѣ отъ себе си каза, но, като бѣше нея година първосвещеникъ, прѣдсказа, че Иисусъ ще умре за народа, и нѣ само за народа, но за да събере наедно и разпилнитѣ чеда Божи.

Дѣян. 3:17, 18. (Петъръ каза къмъ народа:)...Азъ зная, братя, че вие, както и вашитѣ началници, сторихте това (дѣто убихте Началника на живота) по незнание; а Богъ, както бѣ прѣдизвѣстилъ чрѣзъ устата на всичкитѣ Си пророци, че Христосъ ще пострада, така и изпълни.

Безумно е да се отрича.

Пс. 93:10. Оня. Който вразумява народитѣ, Който учи човѣка на знание, нима нѣма да изобличи?

Притч. 20:12. Ухо, което слуша, и око, което гледа, — и едното и другото е Господь създалъ.

Притч. 24:12. Ще кажешъ ли: ето, ние не знаехме това? А Оня, Който изпитва сърдцата, нима не знае? Оня, Който бди надъ душата ти, знае това и ще отдаде на човѣка споредъ дѣлата му.

Отричането му е опасно.

Ис. 10:13—17. Той (асирийскиятъ царь) казва: съ силата на моята ржка и съ моята мъдростъ извършихъ това, защото съмъ уменъ: размѣстямъ границитѣ на народитѣ, разграбвамъ съкровищата имъ и свалямъ отъ прѣстоли като исполинъ, и ржката ми ограби богатството на народитѣ като гнѣзда; и както взематъ оставенитѣ въ тѣхъ яйца, тъй заграбихъ азъ цѣлата земя, и никой съ крило не шавна, ни уста отвори, нито писна. Голѣмѣ ли се бравдвата прѣдъ оногова, който съ нея сѣче? Гордѣ ли се трионътъ прѣдъ оногова, който го движи? Като че тояга възстава противъ оногова, който я дига! Като че прчка се дига противъ оногова, който не е дърво! Затова Господь, Господь Саваотъ, ще прати немоощъ на неговитѣ здравеняци и между първенцитѣ му ще разпали пламъкъ, като пламъкъ отъ огнь. Свѣтлината на Израила ще бжде огнь, и неговиятъ Светия — пламъкъ, който ще изгори и пояде трънетѣ му и бодлитѣ му въ единъ день.

Иез. 28:2—10. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! кажи на началника на Тиръ: тъй казва Господь Богъ: задѣто се надигна сърдцето ти и казвашъ: „азъ съмъ богъ, седя на божие сѣдалище, въ сърдцето на моретата“, и, бидейки човѣкъ, а не Богъ, туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, — ето, ти си по-мъдръ отъ Даниила, нѣма тайна, скрита отъ тебе; съ мъдростъта си и разума си ти си спечели богатство и въ своитѣ съкровищници събра злато и сребро; съ голѣмата си мъдростъ, чрѣзъ търговията си, ти умножи богатството си, и умътъ ти се възгордѣ съ твоето богатство, — затова тъй казва Господь Богъ: понеже ти туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, ето, Азъ ще доведа противъ тебе другоземци, най-върлитѣ измежду народитѣ, и тѣ ще извадятъ мечоветѣ си противъ красотата на твоята мъдростъ и ще помрачатъ твоя блѣсъкъ; тѣ ще те въ гробъ свалятъ, и ще умрешъ въ сърдцето на моретата съ смъртъ на убити. Ще кажешъ ли тогава прѣдъ твоя убиецъ: „азъ съмъ богъ“, когато въ ржката на оногова, който те убива, ти ще бждешъ човѣкъ, а не богъ? Ти ще умрешъ отъ ржката на другоземци съ смъртъ на необрѣзани; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ.

Дан. 4:25—28....Разхождайки се по царскитѣ дворци въ Вавилонъ, царьтъ каза: „не е ли това величествениятъ Вавилонъ, който съградихъ за домъ на царството съ силата на моята мощъ и за слава на моето величие!“ Тая дума бѣше още на царя въ устата, и отъ небето биде гласъ: „тебѣ думатъ, царю Навуходоносоре: царството побѣгна отъ тебе!“

Ос. 2:8, 9....Тя не знаеше, че Азъ, Азъ ѝ давахъ хлѣбъ, вино и дървено масло и умножихъ ѝ среброто и златото, отъ което направиха *истуканъ* на Ваала. Затова ще взема назадъ хлѣба Си на врѣмето му и виното Си на врѣмето му и ще отнема вълната и лена Си, съ която се покрива голотата ѝ.

Болестъ.

Отъ Бога се праща.

Втор. 32 : 39. Вижте сега, (вижте,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ рая и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

1 Царств. 5 : 6...Ржката Господня натегна върху азотци и Богъ ги порази и ги наказа съ мжчителни нарастъци въ Азотъ и околноститѣ му (а вжтрѣ въ страната се навѣдиха мишки, и въ града имаше голѣмо отчаяние).

2 Царств. 12 : 15. Натанъ отиде у дома си. И Господъ порази дѣтето, което бѣ родила на Давида Уриевата жена, и то се разболѣ.

Иов. 5 : 18. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече):... Той нанася рани и Самъ ги прѣвързва; Той поражява, и Неговитѣ ржцѣ лѣкуватъ.

Плач. Иер. 3 : 38. Нали отъ устата на Всевишния произлиза злощастие и благополучие?

Дѣян. 12 : 23...Изведнажъ Ангелъ Господень го (Ирода) порази, задѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ.

Понѣкога се дава властъ на сатана да измжчва съ нея.

1 Царств. 16 : 14—16...Отъ Саула отстѣпи Духътъ Господень, и зълъ духъ отъ Господа го мжчеше. И рекоха на Саула неговитѣ слуги: ето, зълъ духъ отъ Бога те мжчи. Нека нашиятъ господаръ заповѣда на слугитѣ си, които сж прѣдъ тебе, да потърсятъ човѣкъ, който знае да свири на гусла, и, когато злиятъ отъ Бога духъ дойде върху тебе, той, свирейки съ ржка, ще те успокоява.

Иов. 2 : 6, 7...Рече Господъ на сатаната: ето, той е въ твоя ржка; само душата му запази. Отиде си сатаната отъ лицето Господне и порази Иова съ люта проказа — отъ ходилата на нозѣтѣ му до самото му теме.

Лук. 9 : 39. (Нѣкой отъ народа извика: Учителю, моля Те, погледни на сина ми, понеже едничкѣ ми е:) прѣхваща го духъ, и той изведнажъ закрѣщява, и го сгърча тѣй, че се запѣня; и, мжчейки го, едвамъ го напуща.

Лук. 13 : 16. [Господъ му (на началника на синагогата) отговори и рече]:... Тая дъщеря Авраамова (жената съ немощенъ духъ), която сатаната е свързаль, ето вече осемнайсетъ години, не биваше ли да се освободи отъ тия връзки въ сжботенъ день?

Често се причинява отъ невъздържание.

Иов. 20 : 11. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Коситѣ му сж пълни съ грѣховетѣ на младинитѣ му, и съ него ще легнатъ тѣ въ прѣстыта.

Ос. 7 : 5. „Деньтъ е на нашия царь!“ *казватъ* князетѣ, разпалени до болестъ отъ вино, а той протяга ржка къмъ кощунцитѣ.

Често дохожда като наказание за грѣхъ.

Лев. 26 : 14—16. Ако... Ме не слушате и не изпълнявате всички тия заповѣди, ако прѣзрете Моитѣ наредби, и ако душата ви се погнуси отъ Моитѣ закони, тѣй че не ще изпълнявате всичкитѣ Ми заповѣди, като нарушите завѣта Ми, — то и Азъ ще

постъпя съ васъ тъй: ще ви пратя страхотии, изтощение и треска, отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измъчи душата, и ще сѣете сѣмето си напрасно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ.

Числ. 11:33. Месото бѣше още въ жбитѣ имъ и не бѣше още изѣдено, и разпали се гнѣвътъ Господень противъ народа, и Господь порази народа съ твърдѣ голѣма пораза.

Втор. 28:15, 22, 59. Ако...не слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и не залѣгашъ да изпълнявашъ всички Негови заповѣди и наредби, които ти заповѣдвамъ днесъ, -ще дойдатъ върху тебе и ще те сполетятъ всички тия проклятия. Ще те порази Господь съ изтощение и огница, съ треска и възпаление, съ суша, горещъ вѣтъръ и главня *по житата*, и тѣ ще те прѣслѣдватъ, докато загинешъ. Господь ще порази тебе и твоето потомство съ необикновени поразы, съ поразы голѣми и трайни, и съ болести лоши и трайни.

Втор. 29:22, 25. Тогава послѣшното поколѣние, дѣцата ви, които ще настанатъ слѣдъ васъ, и чужденецътъ, който ще дойде отъ далечна земя, като видятъ поразията на тая земя и болеститѣ, които Господь е направилъ върху ѝ, ще кажатъ: (защо Господь е постъпилъ тъй съ тая земя? Колко голѣма е яроостъта на гнѣва Му!) И ще отговарятъ: задѣто оставиха завѣта на Господа, Бога на отцитѣ си, който склучи съ тѣхъ, когато ги изведе изъ Египетската земя.

2 Парал. 21:12—15....Дойде му (на Иорама) писмо отъ пророкъ Илия, въ което се казваше: тъй говори Господь, Богъ на отца ти Давида: задѣто не тръгна по пжтищата на баща си Иосафата и по пжтищата на Аса, царя иудейски, а тръгна по пжтя на израилскитѣ царе и въведе въ блудство Иудея и иерусалимскитѣ жители, както въвеждаше въ блудство домътъ Ахавовъ, а още и братята си, дома на баща си, които бѣха по-добри отъ тебе, ти умъртви, *зато*, ето, Господь ще порази съ голѣмо поражение твоя народъ и синоветѣ ти, и женитѣ ти, и всичкия ти имотъ, а пкъъ тебе — съ люта болестъ, съ болестъ въ твоитѣ вжтрѣшности, тъй че отъ болестъ ще изпадватъ твоитѣ вжтрѣшности отъ день на день.

Пс. 105:14, 15. Увлѣкоха се отъ похотливостъ въ пустинята, и изкусиха Бога въ необитаемата *мѣстность*. И Той изпълни тѣхното искане, но прати язва на душитѣ имъ.

1 Кор. 11:30. Затова [защото, който яде (отъ хлѣба) и пие (отъ чашата) недостойно, той яде и пие своето осъждане] между васъ има много немощни и болни, а и умиратъ доста.

Богъ наказва нечестивитѣ съ нея.

Втор. 28:60, 61....Ще навлѣче върху тебе всички (лоши) поразы египетски, отъ които се боеше, и тѣ ще прилѣпнатъ на тебе; и всѣка болестъ и всѣка пораза, ненаписана, (и всѣка написана) въ книгата на тоя законъ, Господь ще напрати върху тебе, доклѣ бждешъ изтрѣбенъ.

Иер. 16:4. Отъ тежка смъртъ ще умратъ тѣ и не ще бждатъ ни оплакани, ни погребени; ще бждатъ торъ на земното лице; съ

мечъ и съ гладъ ще бждатъ изтрѣбени, и труповетъ имъ ще бждатъ храна на птицитъ небесни и звѣроветъ земни.

Зех. 14:12.....Ето, какво ще бжде поражението, съ което Господъ ще порази всички народи, които сж воювали противъ Иерусалимъ: тѣлото на всѣкиго ще изхилѣе, докато още той стои на нозѣтъ си, и очитъ му ще се стопятъ въ длѣбнатинитъ си, и езикътъ му ще изсѣхне въ устата му.

Богъ е обвщаль да я цѣри.

Исх. 23:25. Служете на Господа, вашия Богъ, и Той ще благослови хлѣба ти (и виното ти) и водата ти; и ще отстрани отъ васъ болеститъ.

4 Царств. 20:5. [Биде слово Господне къмъ него (Исаия):] върни се и кажи на Езекия, владѣтеля на Моя народъ: тѣй говори Господъ, Богъ на твоя отецъ Давидъ: чухъ молитвата ти, видѣхъ сълзитъ ти. Ето, Азъ ще те изцѣря; на третия денъ ще идешъ въ дома Господень.

Я изцѣрява.

Пс. 102:3. Той прощаза всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недѣжи.

Ис. 38:5. (Биде слово Господне къмъ Исаия и му бѣ казано:) иди, кажи на Езекия: тѣй казва Господъ, Богъ на отца ти Давида: чухъ твоята молитва, видѣхъ твоитъ сълзи, и ето, прибавямъ къмъ твоитъ дни петнайсетъ години.

Съ изцѣряванетоъ ѝ показва милостъта Си.

Фил. 2:27. ..Той (Епафродитъ) боледува до умирање; но Богъ го помилува, и не само него, но и мене, за да ми се не прибави скърбъ върху скърбъ

Показва силата Си.

Лук. 5:17. Единъ день, когато Той поучаваше, и седѣха тамъ фарисеи и законоучители, надошли отъ всички села на Галилея и Иудея, и отъ Иерусалимъ, и Той имаше сила Господня да ги изцѣрява, — (ето, нѣкои донесоха на постелка единъ човѣкъ, който бѣ разслабенъ...)

Показва любовъта Си.

Ис. 38:17. (Молитва на иудейския царъ Езекия:) „Ето, за добро ми бѣше силната тѣга, и Ти избави душата ми отъ гибелния ровъ, хвърли задъ гърба Си всичкитъ ми грѣхове.“

Често чрѣвъ нея явява спасителната Си благодать на грѣшниците.

Иов. 33:19–24. (Отговори Елиуй и каза:)...Бива (човѣкъ) вразумяванъ съ болестъ на постелката си и съ люта болка въ всичкитъ си кости, — и животътъ му се отвръща отъ хлѣба, и душата му — отъ обичната храна. Плътъта на него изчезва, тѣй че не се вижда; коститъ му, които се не виждатъ, се подаватъ. Душата му се приближава къмъ гроба, и животътъ му — къмъ смъртъта. Ако има у него Ангель-наставникъ, единъ отъ хиляда, за да показва на човѣка правия му пътъ, — Богъ ще се умилостави надъ него и ще каже: освободи го отъ гроба; Азъ намѣрихъ откупъ.

Допуска я, за да изпита съ нея светинитѣ.

Иов. 2:5, 6. (Отговори сатаната Господу и рече:)...я простри ржка и се допри до коститѣ му (на Иова) и плътта му, — ще ли Те благослови? И рече Господь на сатаната: ето, той е въ твоя ржка; само душата му запази.

Укрѣпява въ нея светинитѣ; и утѣшава ги.

Пс. 40:4 [Блаженъ оня, който пригледва бѣдни (и сиромаси)] Господь ще го подкрѣпи въ леглото на болестта му. Ти ще измѣнишь цѣлата му постеля прѣзь болестта му.

Слуша молитвата на болнитѣ.

Пс. 29:3. Господи, Боже мой, викахъ къмъ Тебе и Ти ме изцѣли.

Пс. 105:18—20. Отъ всѣка храна се отвръщаше душата имъ (на безразсѣднитѣ) и тѣ се приближаваха къмъ вратата на смъртта. Тогава въ скръбта си викнаха къмъ Господа, и Той ги спаси отъ неволитѣ имъ; прати Своето слово, изцѣли ги и ги избави отъ тѣхнитѣ гробове.

Зацищава светинитѣ въ врѣме на болестъ.

Исх. 15:26....(Господь) каза: ако слушашъ добръ гласа на Господа, твоя Богъ, и правишь каквото е угодно прѣдъ очитѣ Му, и се вслушвашъ въ заповѣдитѣ Му, и пазишь всичкитѣ Му наредби, — нѣма да ти направятъ ни една отъ болеститѣ, които направихъ на Египетъ; защото Азъ съмъ Господь (Богъ твой), цѣлителъ твой.

Втор. 7:15. И ще отстрани отъ тебе Господь (Богъ твой) всѣка немощъ, и никакви люти египетски болести, (които ти видѣ и) които ти знаешъ, нѣма да направятъ върху ти, а ще ги направятъ на всички, които те мразятъ.

Пс. 90:3—7. Той ще те избави отъ примка на ловець, отъ изтрѣбителна пораза, съ перата Си ще те осѣни и подъ крилѣтъ Му ще бждешъ на безопасно; щитъ и ограда е Неговата истина. Нѣма да се уплашишь отъ ужаситѣ ношемъ, отъ стрѣлата, която леги денемъ, отъ ходещата въ тъмата язва, отъ заразата, която отустошава по пладне. До тебе ще паднатъ хиляда, и десетъ хиляди тебъ одесно; но до тебе нѣма да се приближи.

Прѣдава нечестивитѣ на нея.

Иер. 37:17. (Когато Иеремия влѣзе въ тъмницата и въ избата и тамъ прѣстоя много дни, —) царь Седекия прати и го взе. И царьго го питаше въ дѣма си тайно, думайки: „нѣма ли слово отъ Господа?“ Иеремия отговори: „има“, и прибави: „ще бждешъ прѣдаденъ въ ржцѣтъ на вавилонския царь“.

Иер. 39:7. (И вавилонскиятъ царь закла синоветѣ на Седекия въ Ривла прѣдъ очитѣ му, и всички иудейски велможи закла вавилонскиятъ царь); а на Седекия извади очитѣ и го обкова въ окови, за да го отведе въ Вавилонъ.

Гочи нечестивитѣ съ нея.

Иер. 29:18....Ще ги прѣслѣдвамъ съ мечъ, гладъ и морь, и ще ги прѣдамъ за озлобение у всички земни царства, за проклятие и ужасъ, за присмѣхъ и гавра между всички народи, кждѣто ги прогоня.

Христосъ я изцѣряваше:

Мат. 4:23...Ходѣше Иисусъ по цѣла Галилея, като поучаваше въ синагогитѣ имъ, проповѣдваше Евангелието на царството и изцѣряваше всѣка болестъ и всѣка немощъ у народа. Мат. 9:35.

Мат. 4:24. И прѣсна се слухъ за Него по цѣла Сирия; и доведоха при Него всички немощни, налегнати отъ всѣкакви болести и неджзи, и хванати отъ бѣсъ и луничави, и разслабени, и Той ги изцѣри.

Мат. 8:16, 17...Като се свечери, доведоха при Него мнозина, хванати отъ бѣсъ, и Той съ една дума изгони духоветѣ и излѣкува всички болни, за да се сбждне реченото чрѣзъ пророкъ Исаия, който казва: „Той взе върху Си нашитѣ немощи и понесе болеститѣ“. Ис. 53:4.

Мат. 14:14...Като излѣзе Иисусъ, видѣ много свѣтъ; и смили се надъ тѣхъ и изцѣри болнитѣ имъ.

Марк. 1:32, 34...Привечерь, по зѣникъ слънце, довеждаха при Него всички болни и хванати отъ бѣсъ. И Той изцѣри мнозина, които страдаха отъ разни болести; изгони много бѣсове, и не оставяше бѣсоветѣ да казватъ, че знаятъ, какво Той е Христосъ. Лук. 4:40, 41.

Лук. 9:11... Народътъ, като узна, трѣгна подирѣ Му; и Той, като ги прие, приказваше съ тѣхъ за царството Божие и изцѣляваше ония, които имаха нужда отъ изцѣление.

И като не отиваше при болния.

Мат. 8:13...Рече Иисусъ на стотника: иди си и, както си повѣрвалъ, неки ти бжде. И слугата му оздравѣ въ сщия часъ. Лук. 7:10.

Мат. 15:28. Тогава Иисусъ ѝ (на една жена хананейка) отговори и рече: о, жено, голѣма е твоята вѣра; нека ти бжде по желанието ти! И въ оня часъ дѣщеря ѝ оздравѣ.

Лук. 7:10. Пратенитѣ, като се върнаха въ кжщата, намѣриха болния слуга (на стотника) оздравѣлъ.

Иоан. 4:50, 51. Иисусъ му (на царедвореца) казва: иди си, синъ ти е живъ. И човѣкътъ повѣрва думата, що му каза Иисусъ, и си трѣгна. Когато той вече слизаше, срѣщнаха го слугитѣ му и му обадиха: синъ ти е живъ.

Съ възлагане на ржцѣ.

Марк. 6:5...Не можеше да извърши тамъ (въ отечеството Си) никакво чудо; само малцина болни изцѣри, като възложи ржцѣ върху имъ.

Марк. 8:23—25. Като хвана слѣпия за ржка, изведе го вънъ отъ селото (Витсаида) и, като плюна на очитѣ му, сложи върху му ржцѣ и го попита: вижда ли нѣщо? Той, като погледна на горѣ, каза: виждамъ човѣцитѣ да минаватъ като дървета. Послѣ пакъ сложи ржцѣ на очитѣ му и го накара да погледне. И повърна се зрѣнието му, и виждаше всичкитѣ ясно.

Лук. 13:13...Сложи ржцѣтъ Си върху нея (една жена съ немощенъ духъ); и тя веднага се изправи и славѣше Бога.

Съ едно докосване.

Мат. 8:3. Иисусъ, като протегна ржка, докосна се до него (прокажения) и рече: искамъ, очисти се! И той веднага се очисти отъ проказата. Марк. 1:41.

Мат. 8:15....Допрѣ се до ржката ѝ (на Петровата тъща), и огницата я остави; *тя* стана и имъ служеше.

Мат. 20:34....Иисусъ, като се смили, допрѣ се до очитѣ имъ (на двамата слѣпци), и веднага прогледнаха очитѣ имъ; и тѣ тръгнаха слѣдъ Него.

Лук. 22:51. Отговори Иисусъ и рече: оставете, спрете се! И като се допрѣ до ухото му (на слугата на първосвещеника), изцѣри го.

Съ допирание до дрехата Му.

Мат. 9:20—22....Ето, една жена, която бѣ страдала отъ кръвотечение дванайсетъ години, приближи се изотзадъ и се допрѣ до края на дрехата Му, защото си думаше: ако само се допра до дрехата Му, ще оздравѣя. А Иисусъ, като се обърна и я видѣ, рече: дерзай, дъще, твоята вѣра те спаси! Отъ тоя часъ жената оздравѣ.

Мат. 14:33, 36. Жителитѣ на онова мѣсто (земята Генисаретска), като Го познаха, разпратиха по цѣлата оная околностъ, и донесоха при Него всички болни. И Го молѣха, да се допратъ поне до полата на дрехата Му; и които се допрѣха, изцѣриха се. Марк. 6:55, 56.

Съ една дума.

Мат. 8:8, 13....Стотникътъ отговори и рече: Господи, азъ не съмъ достоенъ да влѣзешъ подъ покрива ми; но кажи само дума, и слугата ми ще оздравѣе. И рече Иисусъ на стотника: иди си и, както си повѣрвалъ, нека ти бжде. И слугата му оздравѣ въ сжщия часъ.

Мат. 9:6, 7....За да знаете, че Синъ Човѣческии има власть на земята да прощава грѣхове (тогава казва на разслабения): стани, вземи си постелката и върви у дома си. И той стана, *взе си постелката* и отиде у дома си. Лук. 5:24, 25.

Мат. 12:13. Тогава казва на човѣка (съ изсѣхналата ржка): протегни си ржката. И той я протегна; и тя стана здрава като другата.

Христосъ изискваше вѣра отъ ония, които търсиха отъ Него изцѣрение.

Мат. 9:27—29....Тръгнаха подирѣ Му двама слѣпци и викаха: помилуй ни, *Иисусе*, Сине Давидовъ! А когато дойде вкѣщи, слѣпцитѣ се приближиха до Него. И Иисусъ имъ рече: вѣрвате ли, че мога стори това? Тѣ Му казватъ: да, Господи! Тогава Той се допрѣ до очитѣ имъ и рече: нека ви бжде по вашата вѣра.

Марк. 5:34....Той ѝ (на жената, страдаща отъ кръвотечение) рече: дъще, твоята вѣра те спаси; иди си смирномъ, и бжди здрава отъ болестъта си.

Марк. 9:23, 24. Иисусъ му рече: ако можешъ да повѣрвашъ, всичко е възможно за вѣрващия. И веднага бащата на момчето

(страдащо отъ бѣсъ) викна и съ сълзи казваше: вѣрвамъ, Господи! помогни на невѣрието ми.

Марк. 10:52. Исусъ му (на Вартимея) рече: иди си, твоята вѣра те спаси. И той веднага прогледа и тръгна слѣдъ Исуса по пѣтя.

Лук. 5:20...Той, като видѣ вѣрата имъ (на ония, които до-несоха разслабения), рече му: човѣче, прощаватъ ти се грѣхове тѣ.

Лук. 8:50. (Дойде нѣкой отъ дома на началника на синагогата, и му рече: дъщеря ти умрѣ; не прави трудъ на Учителя.) Но Исусъ, като чу това, отговори му и рече: не бой се, само вѣрвай, и спасена ще бѣде.

Дѣян. 14:9, 10. Той (единъ човѣкъ, немощенъ въ нозѣтъ си) слушаше, когато Павелъ говорѣше; а Павелъ, като се вгледа въ него и забѣлѣжи, че има вѣра, за да получи изцѣление, каза му съ високъ гласъ: тебѣ казвамъ въ името на Господа Исуса Христа: изправи се на нозѣтъ си! И той веднага взе да скача и ходи.

Често тя не може да се изцѣрва съ човѣшки срѣдства.

Втор. 28:27. Ще те порази Господъ съ египетска проказа, хеморои, краста и сърбежъ, отъ които не ще можешъ да се изцѣришъ.

2 Парал. 21:18...Господъ порази вжтрѣшноститѣ му (на Йо-рама) съ неизлѣчима болестъ.

Марк. 5:26. (Една жена, която страдаше отъ кръвотечение дванайсетъ години)...много бѣ прѣтеглила отъ много лѣкари, потрошила всичко, що имала, и не бѣ получила никаква полза, а бѣше ѝ станало още по-злѣ. Лук. 8:43.

Апостолитѣ бѣха получили власть да я изцѣрватъ.

Мат. 10:1...Като повика дванайсетѣтъхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ. Лук. 9:1.

Марк. 6:13. Изгонваха много бѣсове, и мнозина болни помазваха съ елей, и ги изцѣрваха.

Марк. 16:18, 20. (Повѣрвалитѣ ще ги придружаватъ тия личби:) ще хващатъ змии, и, ако изпиятъ нѣщо смъртоносно, нѣма да имъ поврѣди; на болни ще възложатъ ржцѣ, и тѣ ще бждатъ здрави. Тѣ (ученицитѣ)...отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господъ имъ помагаше и подкрѣпяваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше...

Лук. 10:9. (Вѣрветел!) Изцѣрвайте болнитѣ, които сж въ него (въ който градъ влзете), и казвайте имъ: приближи се до васъ царството Божие.

Дѣян. 5:15...По улицитѣ изнасяха болнитѣ и ги слагаха на постелки и одѣри, та, като минава Петъръ, поне сѣнката му да осѣни нѣкого отъ тѣхъ.

Дѣян. 19:12. (Богъ правѣше нѣ малко чудеса чрѣзъ ржцѣтъ Павлови,) тѣй че донасяха и полагаха върху болнитѣ кърпи и убруси отъ снагата му, и болеститѣ имъ се махваха, и злитѣ духове излизаха изъ тѣхъ.

1 Кор. 12:9. (Всѣкому се дава да се прояви у него Духътъ за обща полза) едному — вѣра, чрѣзъ сжщия Духъ; другиму — дарби за лѣкуване, чрѣзъ сжщия Духъ.

1 Кор. 12:23...Отъ васъ Богъ постави въ църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; послѣ *такива, които иматъ сили чудотворни* и дарби за лѣкуване; слѣдъ това застѣпници, управници и *такива, които да говорятъ* разни езици.

Светинѣтъ *изповѣдватъ, че тя иде отъ Бога.*

Пс. 37:1—9. Господи, въ яростта Си не ме изобличавай и въ гнѣва Си не ме наказвай, защото Твоитѣ стрѣли се забиха въ мене, и Твоята рѣка тежи върху ми. Нѣма здраво мѣсто въ плътта ми отъ Твоя гнѣвъ; нѣма мира въ моитѣ кости отъ грѣховетѣ ми; защото беззаконията ми прѣвишиха главата ми, като тежко брѣме ме притиснаха, смърдятъ и гноясватъ моитѣ рани поради безумието ми. Азъ се прѣгърбихъ и съвсѣмъ се наведохъ, цѣль день ходя натѣженъ; защото чрѣслата ми сж цѣли възпалени, и нѣма здраво мѣсто въ плътта ми. Изнемощѣхъ и извѣнмѣрно съмъ съкрушенъ; викамъ отъ мжкитѣ на сърдцето си.

Ис. 38:12, 15. („Азъ казвахъ:) жилището ми се сменя отъ мѣстото и се отнася отъ мене като овчарска колиба; трѣбва да отрѣжа като тъкачъ живота си; Той ще ме отъ основа отрѣже; денемъ и нощемъ чакахъ, че Ти ще ми пратишь смъртъ“. „Какво да кажа? Той ми каза,—Той и стори. Тихо ще прѣкарвамъ всички години на живота си, помнейки тѣгата на душата си“. (Езекия). *Кога боледуватъ, прѣдаватъ себе си въ волята Божия.*

Иов 2:10...Той (Иовъ) ѝ (на жена си) рече: говоришь като безумна. Нима доброто ще приемаме отъ Бога, а злото да не понасяме?—Въ всичко това Иовъ не съгрѣши съ устата си.

Молятъ се.

Ис. 38:14. „Като жеравъ, като лѣстовичка издавахъ звукове, като гълѣбъ тѣгувахъ; очитѣ ми унило гледаха къмъ небето: Господи! утѣсненъ съмъ; спаси ме“. (Езекия).

Молятъ се, за да изцѣлѣватъ.

3 Царств. 8:37—39. (Соломонъ дигна рѣцѣ къмъ небето и рече: Господи, Боже Израилевъ!) Гладъ ли бѣде по земята, или морь, палець вѣтъръ ли, главня, скакалци, или гжсеници, неприятель ли го стѣсни въ земята му, нѣкаква неволя *ли се появи*, или болестъ,—при всѣка молитѣа, при всѣка молба, която иде отъ който и да е човѣкъ у цѣлия Твой народъ Израила, кога почувствуватъ болка въ сърдцето си и простратъ рѣцѣ къмъ тоя храмъ, чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, и помилувай; направи и въздай всѣкому споредъ пжтищата му, както видишь сърдцето му, понеже само Ти познавашъ сърдцата на всички човѣчески синове. 2 Парал. 6:28—30.

Пс. 6:3. Помилуй ме, Господи, защото съмъ немощенъ; изцѣли ме, Господи, защото коститѣ ми сж потресени.

Ис. 38:2, 3. (Въ ония дни Езекия заболѣ на смъртъ.) Тогава Езекия се обърна съ лице къмъ стѣната и се помоли Господу, думайки: „О, Господи! спомни си, че азъ ходихъ прѣдъ Твоето лице вѣрно и съ прѣданно *Тебѣ* сърдце и вършихъ, що бѣше угодно въ Твоитѣ очи“. И силно заплака Езекия. 4 Царств. 20:2, 3.

Иер. 17:14. Изцѣли ме, Господи, — и изцѣленъ ще бжда; спаси ме, — и спасенъ ще бжда; защото Ти си моя хвала.

Оздравяването си отдаватъ на Бога.

Ис. 38:16, „...Ти ще ме изцѣришь, ще ми дарувашъ животъ“.

(Езекия).
Хвалятъ Бога за това.

Пс. 102:1—3. Благославяй, душо моя, Господа, и цѣлата моя вжтрѣшность да благославя Неговото свето име. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния. Той прощава всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недѣзи.

Ис. 38:19, 20. (Молитва на Езекия, когато бѣше боленъ и оздравѣ отъ болестъта:) „Живиятъ, само живиятъ ще Те прослави, както азъ сега; баща ще възвѣсти на дѣцата Твоята истина. Господъ ще ме спаси; и ние въ всички дни на нашия животъ съ звуковѣтъ на моитѣ струни ще пѣемъ пѣсни въ дома Господень“.

Лук. 17:15, 16....Единъ отъ тѣхъ (десетътѣхъ прокажени), като видѣ, че е изцѣренъ, върна се, прославяйки Бога съ високъ гласъ, и падна ничкомъ прѣдъ нозѣтъ Му (Иисусу), като Му благодарѣше: и той бѣше самарянинъ.

Хвалятъ Бога прѣдъ всички.

Дѣян. 3:8. (Хромятъ) ...като скочи, изправи се и проходи, и влѣзе съ тѣхъ (Петра и Иоана) въ храма, като ходѣше, скачаше и хвалѣше Бога.

Грижатъ се за болестъта на други.

Пс. 34:13. Прѣзъ врѣме на тѣхната (на моитѣ неправедни свидѣтели) болестъ, азъ се обличахъ въ вретѣще, изнурявахъ душата си съ постъ, и молитвата ми се връщаше въ пазухата ми.

Посѣщаватъ болни...

Мат. 25:35, 40. (Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна:) голь бѣхъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме споходихте. (Тогава праведницитѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме боленъ, или въ тъмница, и Те споходихме?) А Царьтъ ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* на одного отъ тия Мои най-малки братя, Менѣ сте го сторили.

Трѣбва да се молимъ за ония, които боледуватъ.

Дѣян. 28:8....Случи се, че бащата на Поплия лежеше, страдайки отъ огница и коремна болка; Павелъ влѣзе при него, помоли се и, като възложи върху му ржцѣ, изцѣри го.

Иак. 5:14, 15. Боленъ ли е нѣкой между васъ, нека повика презвитеритѣ църковни, и *тѣ* да се помолятъ надъ него, като го помажатъ съ елей въ името Господне. И молитвата, *произлизаща* отъ вѣрата, ще изцѣри болния, и Господъ ще го дигне; и ако грѣхове е сторилъ, ще му се простятъ.

Нечестивцитѣ страдатъ отъ нея.

4 Цаств. 1:2....Охозия падна прѣзъ рѣшетчестия *прозорецъ* на своята горница, която е въ Самария, и заболѣ. И проводи

пратеници и имъ каза: идете, попитайте Веелзевула, акаронското божество: ще оздравѣ ли отъ тая болестъ? (И тѣ отидоха да питатъ.)

2 Парал. 16:12. На трийсетъ и деветата година отъ царуването си Аса заболѣ въ нозѣтъ, и болестъта му възлѣзе до горнитѣ части на тѣлото; но въ болестъта си не потърси Господа, а лѣкари. **3 Царств. 15:23.**

Не се грижатъ за болнитѣ.

1 Цаств. 30:13.... Давидъ го попита: чий си ти и откъдѣ си? Той отговори: азъ съмъ момъкъ египтянинъ, робъ на единъ амаликитецъ, и моятъ господаръ ме остави, понеже заболѣхъ има вече три дни.

Не посѣщаватъ болни....

Мат. 25:43, 45. [Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна:] странникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме сподохте. (Тогава и тѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме или боленъ, или въ тъмница, и не Ти послужихме?) Тогава ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото не сте сторили *това* на едного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили.

Понѣкога имъ се дава като наказание за грѣхъ.

Ис. 1:5, 6. Дѣ да ви биятъ още васъ, които сѣ още упорствувате? Цѣла глава е въ рани, и цѣло сърдце е изнемогнало. Отъ пети до глава нѣма у тоя народъ здраво мѣсто: струпи, синаци, гнойни рани, неочистени, непрѣвързани и неомекчени съ елей.

Иер. 8:22. Нима нѣма балсамъ въ Галаадъ? нима тамъ нѣма лѣкарь? А защо нѣма изцѣление за дъщерята на моя народъ?

Иер. 30:12.... Тѣй казва Господь: раната ти е неизлѣчима, язвата ти е жестока.

Плач. Иер. 2:13. Що да ти кажа, съ какво да те сравня, дъще Иерусалимова? На какво да те опирича, за да те утѣша, дѣво, дъще Сионова? Защото твоята рана е като море голѣма; кой може да те изцѣри?

ПРИМѢРИ:

Авимелехъ.

Бит. 20:17.... Помоли се Авраамъ Богу, и Богъ изцѣри Авимелеха, и жена му, и слугинитѣ му, и тѣ взеха да раждатъ.

Филистимци.

1 Царств. 5:9—12. Слѣдъ като го (ковчега на Бога Израилевъ) изпратиха (въ Гетъ), ржката Господня дойде върху града и причини ужасъ твърдѣ голѣмъ, и порази Господь градскитѣ жители отъ малкъ до голѣмъ, и се появиха по тѣхъ нарастъци. И тѣ изпратиха ковчега Божий въ Аскалонъ. И когато ковчегътъ Божий дойде въ Аскалонъ, аскалонци завикаха и казваха: донесоха при насъ ковчега на Бога Израилевъ, за да изморятъ насъ и народа ни. И пратиха, та събраха всички филистимски владѣлци и рекоха: отпратете ковчега на Бога Израилевъ; нека се върне на мѣстото си, за да не измори насъ и народа ни. Защото

по цѣлъ градъ имаше смъртенъ ужасъ: ржката Божия твърдѣ натегна върху тѣхъ (откакъ ковчегътъ на Бога Израилевъ дойде тукъ). И ония, които не умрѣха, бидоха поразени съ нарастъци, тъй че писъкътъ на града се издигаше до небеса.

Нееманъ.

4 Царств. 5:1, 14. Нееманъ, военачалникъ на сирийския царь, бѣше голѣмъ човѣкъ прѣдъ господаря си и почитанъ, защото чрѣзъ него Господь бѣ далъ побѣда на сирийци; и тоя човѣкъ бѣше отличенъ войникъ, но прокаженъ. Той отиде и се потопи въ Иорданъ седемъ пжти, споредъ думитѣ на Божия човѣкъ, и тѣлото му се обнови като тѣлото на малко дѣте и се очисти.

Гиезий.

4 Царств. 5:27. (Елисей му каза:) Нека, прочее, Неемановата проказа се залѣпи на тебе и на потомството ти во-вѣки. И той излѣзе отъ него *бѣлъ* като снѣгъ отъ проказа.

Венададъ.

4. Царств. 8:7—10... Дойде Елисей въ Дамаскъ, когато сирийскиятъ царь Венададъ бѣше боленъ. Обадиха на Венадада и казаха: тукъ дойде Божиятъ човѣкъ. Тогава царътъ каза на Азаила: вземи въ ржка даръ и иди посрѣщни Божия човѣкъ и попитай чрѣзъ него Господа, думайки: ще оздравѣя ли отъ тая болестъ? Азаилъ отиде да го посрѣщне и взе въ ржка даръ и всичко найдобро въ Дамаскъ, колкото могатъ да носятъ четирийсетъ камили, па отиде и застана прѣдъ лицето му и каза: твоятъ синъ Венададъ, сирийскиятъ царь, ме прати при тебе да попитамъ: ще оздравѣя ли отъ тая болестъ? Елисей му отговори: иди му кажи: ще оздравѣешъ. Обаче Господь ми яви, че той ще умре.

Озия.

2 Парал. 26:21... Остана си прокаженъ царь Озия до деня на смъртъта си, и живѣеше въ отдѣлна кжща и биде отлжченъ отъ дома Господень. А Иоатамъ, неговъ синъ, началствуваше надъ царския домъ и управляваше народа на страната.

Даниилъ.

Дан. 8:27... Азъ, Даниилъ, изнемогнахъ и бѣхъ боленъ нѣколко дни; послѣ станахъ и взехъ да се занимавамъ съ царскитѣ работи; бѣхъ изуменъ отъ това видѣние и не го разбирахъ.

Симоновата тѣща.

Мат. 8:14, 15. Като дойде въ кжщата на Петра, Исусъ видѣ тѣща му, че лежи болна отъ огница, и допрѣ се до ржката ѝ, и огницата я остави; *тя* стана и имъ служеше. Марк. 1:30,31; Лук. 4:38, 39

Лазарь.

Иоан. 11:1. Бѣше боленъ нѣкой-си Лазарь, отъ Витания, отъ градеца на Мария и сестра ѝ Марта.

Еней.

Дѣян. 9:33, 34. Тамъ (въ Лида) намѣри (Петъръ) единъ човѣкъ, на име Еней, който отъ осемъ години лежеше на постелка

разслабенъ. И Петъръ му каза: Енее, Исусъ Христосъ те изцѣрява; стани и си сбири постелката. И *той* веднага стана.

Трофимъ.

2 Тим. 4:20. Ерасть остана въ Коринтъ. Трофима пъкъ оставихъ боленъ въ Милитъ.

Борбата на християнина.

Се сравнява: съ война.

2 Кор. 10:4. Оржжията на нашето воюване не сж плътски, но съ помощта Божия сж силни да разрушаватъ твърдини..

Фил. 2:25. Счетохъ...за нужно да изпратя при васъ брата Епафродита, мой сътрудникъ и съратникъ, а вашъ пратеникъ и услужникъ въ нуждитъ ми.

Фил. 4:3. Па моля и тебе, искрени сътруднико, помагай тѣмъ (на Еводия и Синтихия), които се подвизавѣха въ благовѣстието заедно съ мене и съ Климента и съ другитъ ми сътрудници, чито имена сж въ книгата на живота.

2 Тим. 2:3....Прѣнасяй страданията като добъръ воинъ Исусъ Христовъ.

Филим. 1:2. (Павель...)...до Апфия, възлюбена сестра, и до Архипа, нашъ съратникъ, и до домашната ти църква: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа). *Съ борба, съ надбѣгване.*

1 Кор. 9:24—26. Не знаете ли, че, които се надтичватъ на игрище, всички тичатъ, ала само единъ получава наградата? Така тичайте, за да постигнете *цѣльта*. Всѣки, който се подвизава, огъ всичко се въздържа: тѣ — за да получатъ тлѣненъ вѣнецъ, а ние — нѣтлѣненъ. Прочее, азъ тичамъ не като слѣдъ *нѣщо* неизвѣстно, удрямъ не като да бия въздухъ.

Гал. 2:2....Възлѣзохъ по откровение (въ Иерусалимъ) и прѣдложихъ на върнитъ, насамъ пъкъ на най-виднитъ, благовѣстието, което проповѣдвамъ между езичницитъ, — да не би да тичамъ, или да съмъ тичалъ напразно.

Фил. 2:16. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние.), имайки въ себе си словото на живота за моя похвала въ деня Христовъ, че не напразно тичахъ и не напразно се трудихъ.

Фил. 3:14. Тичамъ къмъ цѣльта — къмъ наградата на горното отъ Бога призвание въ Христа Исуса.

2 Тим. 2:5. Ако пъкъ нѣкой се и състезава, *той* не бива увѣнчанъ, щомъ се не състезава по правилата.

2 Тим. 4:7. Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ.

Евр. 12:1....И ние заобиколени отъ такъвъ голѣмъ облакъ свидѣтели, нека свалимъ отъ себе си всѣкакво брѣме и грѣха, който ни лесно омотава и нека съ търпѣние измениемъ прѣдстоещето намъ поприще.

Тя не е борба по плътъ.

2 Кор. 10:3....Ако и да ходимъ въ плътъ, не плътски воюваме.

Тя е: *добра борба.*

1 Тим. 1:18. Чедо Тимотее! Тая поржка ти прѣдавамъ съгласно по-раншнитѣ за тебе пророчества, за да воювашъ съобразно съ тѣхъ като добъръ воинъ.

Добъръ подвигъ на вѣрата.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дрѣжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

Противъ плътта и нейнитѣ похоти.

Римл. 7:23...Въ членовѣтѣ си виждамъ другъ законъ, който воюва противъ закона на моя умъ и ме прави плѣнникъ на грѣховния законъ, що е въ членовѣтѣ ми.

1 Кор. 9:27...Изнурявамъ и поробвамъ тѣлото си, да не би, като проповѣдвамъ на другитѣ, самъ негоденъ да стана.

2 Кор. 12:7. И, за да се не прѣвъзнасямъ съ прѣмногото откровения, даде ми се жило въ плътта ангелъ сатанинъ, да ме бие по лицето, за да се не прѣвъзнасямъ.

Гал. 5:17...Плътта желае противното на духа, а духътъ— противното на плътта; тѣ се противятъ единъ другиму, за да не правите онова, що бихте пожелали.

Кол. 3:5...Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ:* блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбieto, което е идолослужение.

Иак. 4:1. Отдѣ у васъ *тия* вражди и разпри? Нали оттамъ, отъ вашитѣ сладострастия, които воюватъ въ членовѣтѣ ви?

1 Петр. 2:11. Възлюбени! Моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата.

Противъ грѣха.

Евр. 12:4. Въ борбата си противъ грѣха още не сте се противили до кръвъ.

Противъ свѣта.

Иоан. 16:33. Това ви казахъ, за да имате въ Мене миръ. Въ свѣта скърби ще имате; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣта.

1 Иоан. 5:4, 5...Всѣкой, който е роденъ отъ Бога, побѣждава свѣта; и тази е побѣдата, която побѣди свѣта — нашата вѣра. Кой побѣждава свѣта, ако не онзи, който вѣрва, че Иисусъ е Синъ Божий?

Противъ дявола.

Бит. 3:15. И ще всѣя вражда между тебе (змията) и жената, и между твоето сѣме и нейното сѣме; то ще те поразява въ главата, а ти ще го жилишь въ петата.

Лук. 22:31. И рече Господь: Симоне, Симоне! Ето, сатаната поиска да ви сѣе като пшеница.

2 Кор. 2:11. (...Комуто вие прощавате за нѣщо, *нему* и азъ *прощавамъ*; понеже и азъ, ако съмъ простилъ нѣкому нѣщо, простилъ съмъ за васъ отъ лице Христово), за да не вземе сатаната прѣднина надъ насъ: защото не сж ни неизвѣстни неговитѣ замисли.

Еф. 6:11. Облѣчете се въ всеоръжжието Божие, за да можете устоя противъ дяволскитѣ козни.

Иак. 4:7...Покорете се Богу; опълчете се противъ дявола, и той ще побѣгне отъ васъ.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глътне.

Откр. 12:17. И разлюти се змеятъ противъ жената и отиде да води война съ останалитѣ отъ сѣмето ѝ, които пазятъ Божиитѣ заповѣди и иматъ свидѣтелството на Исуса Христа.

Противъ злитѣ духове, управителитѣ на тъмнината.

Еф. 6:12.. Нашата борба не е противъ кръвь и плътъ, а противъ началствата, противъ властитѣ, противъ свѣтоуправниците на тъмнината отъ тоя вѣкъ, противъ поднебеснитѣ духове на злобата.

Противъ смъртъта.

1 Кор. 15:26...Най-послѣденъ врагъ, който ще бжде унищоженъ, е смъртъта.

Евр. 2:14,15...Понеже дѣцатасъ ж участници въ плътъ и кръвь, то и Той (Иисусъ Христосъ) еднакво взе участие въ сжщитѣ, та чрѣзь смъртъта да порази оногова, у когото е властъта на смъртъта, сирѣчь дявола. и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртъта прѣзь цѣль животъ бѣха подложени на робство.

Тя трѣбва да се води: *посрѣдствомъ вѣра.*

Еф. 6:16...Вземете щита на вѣрата, съ който ще можете угаси всички нажежени стрѣли на лукавия.

Фил. 1:27. Само живѣйте достойно за Христовото благовѣстие, та дойда ли и ви видя, или отсѣтствувамъ, да чуя за васъ, че стоите въ единъ духъ, като се подвизавате еднородно за евангелската вѣра.

1 Тим. 1:19. (Да воювашъ...като добъръ воинъ), имайки вѣра и добра съвѣсть, която нѣкои отхвърлиха, и прѣтърпѣха коработрушение въ вѣрата.

Съ твърдостъ въ вѣрата.

1 Кор. 16:13. Бждете бодри, стойте въ вѣрата, бждете мжжествени, бждете крѣпки.

1 Петр. 5:9. Противостойте му (на дявола) съ твърда вѣра, като знаете, че такива сжщо страдания сполетяватъ и братята ви въ свѣта.

Като се опираме на Божията сила.

2 Царств. 22:40. Ти ме прѣпасвашъ съ сила за бой и по-валяшъ отпрѣдъ ми възставащитѣ противъ мене. Пс. 17:40.

Пс. 26:1—3. Господь е моя свѣтлина и мое спасение: отъ кого ще се боя? Господь е крѣпость на моя животъ, отъ кого ще се плаша? Ако ме нападатъ злодѣйци, противници и враговетѣ ми, за да изядатъ плътъта ми, тѣ сами ще се спънатъ и паднатъ. И полкъ да се опълчи противъ мене, нѣма да се уплаши сърдцето ми; и война да се дигне противъ мене, и тогава ще се надѣзамъ.

Еф. 6:10...Братя мои, усилвайте се въ Господа и въ мощта на силата Му.

Кол. 1:29...Трудя (се) и подвизавамъ по Неговата сила, която мощно дѣйствува въ мене.

1 Сол. 2:2...Ние дръзнахме въ Бога нашего да ви проповѣдваме Божието благовѣстие съ голѣмъ трудъ.

Съ молитва.

Пс. 34:1—3. Застъпи се, Господи, въ тѣжбата съ ония, които ме сждятъ, и обори борецитѣ се съ мене; вземи щитъ и броня и дигни се менъ на помощъ; извади мечъ и прѣсѣчи *плтя* на гонителитѣ ми; кажи на душата ми: Азъ съмъ твое спасение!

Рим. 15:30...Моля ви, братя, заради Господа нашего Иисуса Христа и заради любовта на Духа, да ми спомагате въ молитвитѣ *си* за мене къмъ Бога, (за да се избавя отъ невѣрващитѣ въ Иудея...)

Еф. 6:13, 18...Приемете Божието всеоръжие, за да можете се възпротиви въ лошъ день и, като надвиете всичко, да устоите;...съ всѣка молитва и просьба молете се духомъ въ всѣко врѣме и старайте се за сжщото това съ всѣко постоянство и молба за всички светии.

Съ бодростъ.

1 Сол. 5:6, 8...Нека не спимъ, както и другитѣ, а да бждемъ бодри и трѣзвени...Ние пъкъ, бидейки *синове* на деня, нека бждемъ трѣзвени, като надѣнемъ бронята на вѣрата и на любовта и шлема на надеждата за спасение.

Съ самоотвержение.

2 Тим. 2:4. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи; и *това прави*, за да угоди на военачалника.

Съ прѣнасяне трудове.

2 Тим. 2:10...Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Иисуса съ вѣчна слава.

Съ търпѣние.

Евр. 12:1—3...Нека съ търпѣние изминемъ прѣдстоещото намъ поприще, имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣрата—Иисуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радость, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий. Помислете, прочее, за Оногова, Който прѣтърпѣ отъ грѣшницитѣ такова надъ Себе Си поругание, та да ви не дотегне, и да не отпаднете душевно.

Съ постоянство.

2 Сол. 1:4...Сами ние се хвалимъ съ васъ въ Божиитѣ църкви за вашето търпѣние и вѣра при всички гонения и скърби, що прѣнасяте.

Евр. 10:32, 35. Припомняйте си прѣдишнитѣ ваши дни, когато, слѣдъ като се просвѣтихте, издържахте голѣма борба на страдания...И тѣй, не напущайте вашето дързчовение, за което има голѣма награда.

За нея трѣбва да се прѣпашемъ съ пояса на истината.

Еф. 6 : 14. И тъй, стойте, като си прѣпашете кръста съ истина и се облѣчете въ бронята на правдата.

Да обуюемъ нозѣтъ си въ готовность за благовѣстие.

Еф. 6 : 15. И обуйте нозѣтъ си въ готовность да благовѣстите мира.

Да вземемъ: *духовния мечъ.*

Еф. 6 : 17. Вземете и шлема на спасението и духовния мечъ, който е Божието слово.

Оржжията на правдата.

2 Кор. 6 : 7. (Въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии) съ слово на истина, съ сила Божия, чрѣзъ оржжията на правдата въ десна и лѣва рѣка.

Оржжието на свѣтлината.

Рим. 13 : 12. Нощта се прѣвали, а деньтъ се приближи: да отхвърлимъ; прочее, дѣлата на мрака и да надѣнемъ оржжието на свѣтлината.

Вѣрвацитѣ трѣбва да се подвизаватъ за издържане борбата.

Фил. 1 : 30. (Вамъ е дарувано заради Христа не само да вѣрвате въ Него, но и да страдате за Него:) като се подвизавате съ сжщия подвигъ, какѣвто видѣхте у мене и сега чувате за мене.

Намиратъ помощъ у Бога въ борбата.

2 Царств. 22 : 33—35. Богъ ме прѣпасва съ сила, приготвя ми вѣренъ пѣтъ; прави ми нозѣтъ като на елень, и поставя ме на висини; учи рѣцѣтъ ми на бой, и напрѣга мишцитѣ ми като мѣдень лѣкъ. **Пс. 17 : 33—35.**

Пс. 19 : 3. (Господь) да ти прати помощъ отъ светилището и отъ Сионъ да те подкрѣпи.

Пс. 26 : 14. Надѣвай се на Господа, бжди мжжественъ, и да укрѣпва сърдцето ти; надѣвай се на Господа!

Пс. 117 : 13. Блѣснаха ме силно, за да падна, ала Господь ме подкрѣпи.

Пс. 139 : 8. Господи, Господи, сило на моето спасение! Ти покри главата ми въ деня на битката.

Пс. 143 : 1. Благословенъ Господь, моя твърдиня, Който учи рѣцѣтъ ми на бой и прѣститѣ ми на война.

Ис. 41 : 10. Не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой; Азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Ис. 41 : 13, 14....Азъ съмъ Господь, Богъ твой; държа те за твоята десна рѣка, казвамъ ти: „не бой се, Азъ ти помагамъ.“ Не бой се, червей Иакове, малолюдни Израилю, — Азъ ти помагамъ, казва Господь и твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ.

Утѣшаватъ се у Бога въ нея.

2 Кор. 7 : 5, 6....Когато дойдохме въ Македония, плътта ни нѣмаше никакъвъ покой; отвредъ бѣхме въ утѣснение: отвънъ—нападения, отвжтрѣ—страхове. Но Богъ, Който утѣшава смиренитѣ, утѣши ни съ дохождането на Тита.

Укрѣпватъ се въ нея чрѣвъ Христа.

2 Кор. 12:9...Той (Господь) ми рече: стига ти Моята благодать; защото силата Ми се въ немощь напълно проявява. За това съ много по-голяма радостъ ще се хваля съ немощитѣ си, за да се всели въ мене силата Христова.

Фил. 4:13. Всичко мога чрѣвъ Иисуса Христа, Който ме укрѣпява.

1 Тим. 1:12. Благодаря на Христа Иисуса, нашия Господь, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба мене, (който по-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ).

2 Тим. 4:17...Господь застава прѣдъ мене и ме укрѣпи, та чрѣвъ мене да се утвърди благовѣстието, и да чуютъ всички езичници; и азъ се избавихъ отъ устата на лъва.

Избавятъ се и се спасяватъ отъ Бога при водене борбата.

1 Кор. 10:13. Друго изкушение васъ не е постигнало, освѣнъ човѣшко; вѣренъ е обаче Богъ, Който не ще остави да бждете изкушени повече отъ силата ви, а заедно съ изкушението ще даде и изходъ, за да можете да търпите.

2 Тим. 4:18. Господь ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своего небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Въздаватъ благодарностъ Богу за побѣдата.

1 Кор. 15:57. Да въздадемъ благодарение Богу, Който ни дарява побѣдата чрѣвъ Господа нашего Иисуса Христа.

2 Кор. 2:14...Да благодаримъ Богу, Който всѣкога ни дава да тържествуваме въ Христа и Който навредъ чрѣвъ насъ проявява благоуханието, по което познаваме Самия Него.

Увѣщание за мъжествено издържане борбата.

Иуд. 1:3. Възлюбени, като имамъ голѣмо усърдие да ви пиша за общото наше спасение, счетохъ за нужно да ви пиша и помоля — да се подвизавате за вѣрата, веднажъ *завинаги* прѣдадена на светиитѣ.

Ободрение за издържането ѝ.

Ис. 41:11, 12. Ето, въ стыдъ и срамъ ще останатъ всички, които сж наежени противъ тебе, — ще бждатъ като нищо и ще погинатъ, които се съ тебе прѣпиратъ. Ще ги търсишъ — и нѣма да ги намѣришъ, тѣхъ, които враждуватъ противъ тебе; които се борятъ съ тебе, ще бждатъ като нищо, свършено нищо.

Вѣрващитѣ издържатъ побѣда въ борбата: чрѣвъ Божието дѣйствие.

Пс. 17:40...Ти ме прѣпаса съ сила за война и повали подъ нозѣтѣ ми ония, които възстанаха противъ мене.

Чрѣвъ Христа.

Рим. 8:37...Въ всичко това одържаме прѣголѣма побѣда чрѣвъ Оногова, Който ни възлюби.

Откр. 12:11. Тѣ (братята) го (клеветника) побѣдиха съ кръвта на Агнеца и съ словото на своето свидѣтелство, и не милѣха за душата си дори до смъртъ.

Чръз вѣра.

Евр. 11:33—37. (Гедeonъ, Варакъ, Самсонъ и Иефтай, Давидъ и Самуилъ и *другитѣ* пророци)...чръзъ вѣра побѣдиха царства, вършиха правда, получиха обѣщания, затулиха уста на лъвове, угасиха огнена сила, избѣгаха острието на меча, отъ немощни станаха крѣпки, бидоха силни на война, обърнаха на бѣгъ чужди пълчища; жени приеха умрѣлитѣ си възкрѣснали; други пѣкъ бѣха измжчени, като не приеха да бждатъ освободени, за да получатъ по-добро възкресение; други пѣкъ изпитаха подигравки и бичове, а сжщо окови и затворъ; съ камъни бидоха избити, съ трионъ рѣзани, на мжки подлагани; умрѣха съ мечъ убити, скитаха се въ овчи и кози кожи, лишавани, оскърбявани и измжчвани.

Надъ плътта.

Гал. 5:24....Който сж Христови, разпнали сж плътта си съ страститѣ и похотитѣ.

Надъ свѣта.

1 Иоан. 4:4. Вие сте отъ Бога, чеда, и сте ги (лъжепроцитѣ) побѣдили; защото Тоя, Който е въ васъ, е по голѣмъ отъ оногова, който е въ свѣта (духътъ антихристовъ).

Надъ дявола.

Рим. 16:20....Богъ на мира скоро ще съкруши сатаната подъ нозѣтѣ ви. Благодатъта на Господа нашего Исуса Христа да бжде съ васъ! Аминъ.

1 Иоан. 2:13, 14. Пиша вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало. Пиша вамъ, момци, защото побѣдихте лукавия. Пиша вамъ, момчета, защото познахте Отца. Писахъ вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало; писахъ вамъ, момци, защото сте силни, и Божието слово прѣбждва въ васъ, и побѣдихте лукавия.

Откр. 2:11. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ: който побѣждава, нѣма да бжде поврѣденъ отъ втората смъртъ.

Надъ смъртъта и гроба.

Ис. 26:19. Твоитѣ мъртъвци ще оживѣятъ, мъртвитѣ тѣла ще възкрѣснатъ! Събудете се и тържествувайте вие, поваленитѣ въ прахъ; защото Твоята роса е роса на растенията, и земята ще изригне мъртъвцитѣ.

1 Кор 15:54, 55....Щомъ това тлѣнно тѣло се облѣче въ нетлѣние, и това смъртното тѣло се облѣче въ безсмъртие, тогава ще се сбжде думата написана: „смъртъта биде погълната съ побѣда“. „Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата?“

Този, който побѣди въ борбата, ще бжде изповѣданъ отъ Христа прѣдъ Неговия Отецъ.

Откр. 3:5. Който побѣждава, той ще се облѣче съ бѣли дрехи, и нѣма да залича името му отъ книгата на живота, а ще изповѣдамъ името му прѣдъ Моя Отецъ и прѣдъ Неговитѣ Ангели.

Ще бжде синъ Божий.

Откр. 21:7. Който побъждава, ще наслѣди всичко, и ще му бжда Богъ, а той ще Ми бжде синъ.

Ще седне съ Христа на прѣстола Му.

Откр. 3:21. На оногова, който побъждава, ще дамъ да седне съ Мене на Моя прѣстолъ, както и Азъ побѣдихъ и седнахъ съ Отца Си на Неговия прѣстолъ.

Ще има власт надъ езичниците.

Откр. 2:26....Който побъждава и пази дѣлата Ми докрай, нему ще дамъ власт надъ езичниците.

Ще получи бѣло камъче и ново име.

Откр. 2:17. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквите: на оногова, който побъждава, ще дамъ да яде отъ съкровената мана, и ще му дамъ бѣло камъче, и на камъчето написано ново име що никой не знае, освѣнъ оня, който го получава.

Ще яде отъ дървото на живота.

Откр. 2:7. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквите: на оногова, който побъждава, ще дамъ да яде отъ дървото на живота, що е посрѣдъ Божия рай.

И ще има утрената звѣзда.

Откр. 2:28. И ще му дамъ утрената звѣзда.

Бракъ.

Той е установенъ отъ Бога.

Бит. 2:18. И рече Господь Богъ: не е добро за човѣка да бжде самъ; да му сътворимъ помощникъ, нему подобенъ.

Бит. 2:22—24. И създаде Господь Богъ отъ реброто, взето отъ човѣка, жена, и я заведе при човѣка. И рече човѣкътъ: ето, това е кость отъ коститѣ ми и плътъ отъ плътта ми; тя ще се нарича жена защото е взета отъ мъжа (си). Затова ще остави човѣкъ баща си и майка си и ще се прилѣпи къмъ жена си; и ще бждатъ (двамата) една плътъ.

Мат. 19:4—6. (Иисусъ отговори на фарисейтъ и рече:)...не сте ли чели, че Оня, Който отначало ги сътвори, мъжъ и жена ги сътвори и каза; „затова ще остави човѣкъ баща и майка и ще се прилѣпи до жена си, и ще бждатъ двамата една плътъ“? Тъй че тѣ вече не сж двама, а една плътъ. Прочее, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлжчва. Марк. 10:6—9; Еф. 5:31.

Той е законенъ за всички християни.

1 Кор. 7:2, 28....За да се избѣгва блудството, нека всѣки си има своя жена, и всѣка жена да си има свой мъжъ... Ако се и оженишъ, нѣма да съгрѣшишъ; и дѣвица, ако се омжжи, нѣма да съгрѣши ..

1 Кор. 9:5. Нима нѣмаме (ние: Павелъ и Варнава) власт да водимъ съ себе си сестра жена, както и другитѣ апостоли и братята Господни и Кифа?

1 Тим. 5:14...Желая, щото по-младитѣ вдовици да се женятъ, да раждатъ дѣца, да въртятъ къща и да не даватъ никакъвъ поводъ на противника за похула.

Той трѣбва да бжде честенъ у всички християни.

Евр. 13:4 Бракътъ е нѣщо честно у всички, и брачното легло — чисто; а блудчицитѣ и прѣлюбодѣйцитѣ ще сжди Богъ.

Той е похѣкога необходимъ.

1 Кор. 7:9...Ако не се въздържатъ, нека се женятъ; защото по-добрѣ е да се женятъ, отколкото да се разпалватъ.

На всички сж слободни за бракъ.

Мат. 19:10—12. Казватъ Му (на Исуса) Неговитѣ ученици: ако е такова задължението на човѣка къмъ жената, нѣма полза да се жени. А Той имъ рече: нѣ всички възприематъ тая дума, но ония, на които е дадено; защото има скопци, родени тѣй отъ майчина утроба; има и скопци, скопени отъ човѣци; и има скопци, които сами сж се скопили заради царството небесно. Който може възприе, нека възприеме.

1 Кор. 7:8...На нежененитѣ и вдовицитѣ казвамъ: добрѣ имъ е, ако си останатъ като мене.

Отношенията на брачнитѣ.

Еф. 5:33...Всѣки единъ отъ васъ така да обича жена си, както обича себе си, а жената да се бои отъ мъжа си.

Мислитѣ на ап. Павла за брака.

1 Кор. 7:25—40. За дѣвственицитѣ нѣмамъ заповѣдь отъ Господа, но ви давамъ съвѣтъ, като помилуванъ отъ Господа да Му бжда вѣренъ. Поради настоящата нужда за добро намирамъ това: добрѣ е за човѣка да си бжде тѣй. Свързанъ ли си съ жена, нѣ търси разводъ; развързанъ ли си отъ жена, не търси жена. Па, ако се и оженишъ, нѣма да сѣгрѣшишъ; и дѣвица, ако се омжжи, нѣма да сѣгрѣши. Но такива ще иматъ грижи за плътта, а пѣкъ азъ ви щадя. Това ви казвамъ, братя, защото врѣмето нататѣкъ е късо, та ония, които иматъ жени, да бждатъ като че нѣматъ, и които плачатъ — като че не плачатъ; и които се радватъ — като че се не радватъ; и които купуватъ — като че не притежаватъ; и които се ползватъ, отъ тоя свѣтъ — като да се не ползватъ; защото е прѣходенъ образътъ на тоя свѣтъ. Пѣкъ азъ искамъ вие да бждете безъ грижи. Неженениятъ се грижи за Господни работи — какъ да угоди Господу; а женениятъ се грижи за свѣтовни работи — какъ да угоди на жената. Има разлика между жена и дѣвица; неомжената се грижи за Господни работи — какъ да угоди Господу, за да стане света тѣломъ и духомъ; а омжената се грижи за свѣтовни работи — какъ да угоди на мъжа си. Говоря ви това за ваша полза, не за да ви метна примка, а за благоприлично и постоянно служене Господу безпрѣпятствено. Ако нѣкой мисли, че е неприлично дѣвицата му да остане тѣй въ напрѣднала възраст, той нека прави каквото иска: нѣма да сѣгрѣши; нека *такива* се омжжватъ. Но който е непрѣклонно твърдъ въ сърдцето си, безъ да е въ нужда и е властенъ надъ волята си, па рѣши въ сърдцето си да пази своята дѣвица, той добрѣ прави. Така щото и оня, който омжжва дѣвицата си, добрѣ прави, но

оня, който я не омъжва, по-добъръ прави. Жената е свързана чрѣзь закона, докль е живъ мъжъ ѝ; ако пъкъ умре мъжъ ѝ, тя е свободна да се омъжи за когото иска, но само въ име Господне. Но тя е по-блажена, ако си остане тъй, споредъ моето мнѣние; а мисля, че и азъ имамъ Духъ Божий.

Бракътъ е неразвалимъ, докато сж живи съпрузитѣ.

Мат. 19:6....Тѣ вече не сж двама, а една плътъ. Прочее, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлжчва. **Марк. 10:9.**

Римл. 7:2, 3. Омъжената жена е свързана чрѣзь закона съ мъжа, докль е той живъ; умрѣ ли мъжътъ, тя се освобождава отъ закона, *който я свързва* съ мъжа. Затова, ако при живъ мъжъ тя се омъжи за друго, ще бжде прѣлюбодѣйка; ако пъкъ умре мъжътъ, тя е свободна отъ закона, и нѣма да бжде прѣлюбодѣйка, кога се омъжи за друго.

1 Кор. 7:10, 11, 39....На жененитѣ заповѣдвамъ — не азъ, а Господь — жена да се не раздѣля отъ мъжъ, — ако пъкъ се и раздѣли, да остане неомъжена, или да се примири съ мъжа си, — и мъжъ да не оставя жена си...Жената е свързана чрѣзь закона, докль е живъ мъжъ ѝ; ако пъкъ умре мъжъ ѝ, тя е свободна да се омъжи за когото иска, но само въ име Господне.

Дѣ и какъ се говори за разводъ?

Второз. 24:1. Ако нѣкой вземе жена и ѝ стане мъжъ, но тя не добие благоволение въ очитѣ му, понеже той намира въ нея нѣщо противно, и ѝ напише разводно писмо, даде ѝ 20 въ ржцѣ, и я изпрати отъ къщата си, (и тя излѣзе отъ къщата му, па отиде и се омъжи за друго, — то първиятъ ѝ мъжъ, който я бѣ напусналъ, не може пакъ да я вземе за жена).

Иер. 3:1. Казватъ: ако мъжъ напусне жена си, и тя го остави и стане жена на другъ мъжъ, може ли тя да се върне при него? Не ще ли съ това да се оскверни оная земя? А ти (дъщеря на Иерусалимъ) съ мнозина любовници блудствува, и при все туй върни се при Мене, казва Господь.

Мат. 5:31, 32. Казано бѣ...: „ако нѣкой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо“ (Второз. 24:1). Азъ пъкъ ви казвамъ: който напусне жена си, нѣ поради прѣлюбодѣяние, той я прави да прѣлюбодѣйствува; и който се ожени за напусната, той прѣлюбодѣйствува.

Мат. 19:3, 9. И дойдоха при Него фарисеитѣ и, изкушавайки Го, думаха Му: позволено ли е човѣку да напусне жена си по всѣка причина?...Азъ...ви казвамъ: който напусне жена си, освѣнъ поради прѣлюбодѣяние, и се ожени за друга, той прѣлюбодѣйствува; и който се ожени за напусната, прѣлюбодѣйствува.

Марк. 10:2, 11, 12. Приближиха се фарисеитѣ и Го попитаха, изкушавайки Го: позволено ли е на мъжъ да напусне жена си?... Той имъ отговори: който напусне жена си, и се ожени за друга, той прѣлюбодѣйствува спрѣмо нея; и ако жена напусне мъжа си, и се ожени за другъ, прѣлюбодѣйствува.

Причини за разводъ въ ветхозавѣтното врѣме.

Мат. 19:8. Той (Иисусъ) имъ (на фарисеитѣ) отговаря: по-

ради вашето жестоко сърдие ви е позволил Моисей да напускате женитѣ си; но отначало не бѣше тъй.

Марк. 10:5. Исусъ имъ (на фарисеитѣ) отговори и рече: поради вашето жестоко сърдие (Моисей) ви е написалъ тая заповѣдь (гл. 4 ст.).

Законътъ на развода.

Мал. 2:14–16....Господь бѣше свидѣтель между тебе и жената на твоитѣ младини...Пазете духа си, и никой да не постѣпва вѣроломно съ жената на младинитѣ си. Ако отъ умраза я напуснешъ, казва Господь Богъ Израилевъ, безчестие ще покрие дрехата ти, казва Господь Саваотъ; затова вардете духа си, не постѣпвайте вѣроломно.

Лук. 16:18. Всѣки, който напуска жена си, и се жени за друга, прѣлюбодѣйствува, и всѣки, който се жени за напуснатата отъ мжжъ, прѣлюбодѣйствува. **Мат. 5:32; 19:9; Марк. 10:11,12.**

Римл. 7:3....Ако при живъ мжжъ тя се омжжи за друго, ще бжде прѣлюбодѣйка; ако пъкъ умре мжжътъ, тя е свободна отъ закона, и нѣма да бжде прѣлюбодѣйка, кога се омжжи за друго.

Кор. 7:10, 11, 39. (Гледай по-горѣ).

Не бива да се свързва бракъ между вѣрващъ и невѣрващъ.

Второз. 7:3. И се не сродявай съ тѣхъ (хетейцитѣ, гергесейцитѣ, аморейцитѣ, хананейцитѣ, ферезейцитѣ, евейцитѣ и иевусейцитѣ): дъщеря си не давай на сина му, и дъщеря му не вземай за сина си...**Бит. 24:3; 26:34, 35; 28:1.**

Ис. Нав. 23:12. Ако...се отвърнете и пристанете къмъ остатѣцитѣ отъ тия народи, които останаха между васъ, и се сродите съ тѣхъ и ходите при тѣхъ, и тѣ при васъ, (знайте, че Господь, Богъ вашъ, нѣма вече да прогонва отъ васъ тия народи...).

1 Ездр. 10:10. Тогава свещеникъ Ездра стана и имъ каза: вие направихте прѣстѣпление, като си взехте другоплеменни жени и съ това увеличихте вината на Израила.

Неем. 13:27....Възможно ли ни е да слушаме за васъ, че вършите всичко това голѣмо зло, че грѣшите прѣдъ нашия Богъ, като вземате въ съжителство другоземни жени?

1 Кор. 7:39. (Гледай по-горѣ).

Бракътъ е образъ на съюза между Христа и църквата.

Ис. 62:5. Както момъкъ се съчетава съ мома, тъй и синоветѣ ти се съчетаватъ съ тебе (думата е за Сионъ), и *както* младоженецъ се радва на невѣста, тъй ще се радва за тебе Богъ твой.

Иер. 3:14. Върнете се, дѣца — отстѣпници, казва Господь, защото Азъ се съчетахъ съ васъ, и ще взема отъ васъ по едно отъ градъ и по двама отъ племе и ще ви заведе на Сионъ.

Еф. 5:23–32....Мжжътъ е глава на жената, както и Христосъ е глава на църквата, и Той е спасителъ на тѣлото. Но както църквата се покорява на Христа, така и женитѣ *да се покоряватъ* на мжжетѣ си въ всичко. *Вие*, мжжетѣ, обичайте женитѣ си, както и Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото; за да я прѣдстави на Себе Си славна църква, която нѣма петно или порокъ, или нѣщо подобно, но да бжде света и непорочна. Тѣй сж

длъжни мжжетъ да обичатъ женитъ си, както *обичатъ* тѣлата си: който обича жена си, себе си обича. Защото никои никога не е намразилъ плътта си, а я храни и съгрѣва, както и Господь — църквата, понеже ние сме членове на тѣлото Му — отъ плътта Му и отъ коститъ Му. „Затова ще остави човѣкъ баща си и майка си и ще се прилѣпи къмъ жена си, и ще бждатъ двамата една плътъ“. Тази тайна е велика; но азъ говоря за Христа и за църквата.

Откр. 19:7. Да се радваме и веселимъ и да Му (на Бога Вседържителя) въздадемъ слава: защото дойде свадбата на Агнеца, и жена Му се приготви.

Откр. 21:2, 9. Тогава азъ, Иоанъ, видѣхъ светия градъ Иерусалимъ, новъ, слизащъ отъ Бога, отъ небето, стѣкменъ като невеста, прѣмѣнена за своя мжжъ...Тогава дойде при мене единъ отъ седемтѣхъ Ангели, които държаха седемтѣхъ чаши, пълни съ седемтѣхъ послѣдни язви, проговори ми и рече: дойди, ще ти покажа жената — невеста на Агнеца.

Той сжществува само на земята.

Мат. 22:30. (Иисусъ рече на садукейтѣ:)...при възкресението нито се женятъ, нито се мжжатъ, но прѣбждватъ като Ангели Божии на небесата.

Марк. 12:25....Кога възкрѣснатъ отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ, а сж като Ангели на небесата.

Лук. 20:35, 36....Ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ и възкресението отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ, и да умратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божии.

Отстѣпницигѣ отъ вѣрата го запрѣтватъ.

1 Тим. 4:3. (Въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата...), които забраняватъ да се встѣпва въ бракъ и *свѣтватъ* въздържане отъ ястия, що Богъ е създалъ да ги ядатъ съ благодарностъ вѣрнитѣ, и ония, които сж познали истината.

Вдовици.

Качествата на истинскитѣ вдовици.

Лук. 2:37. Тя (Ана) бѣ вдовица на около осемдесетъ и четири години, и не се отдѣляше отъ храма, служейки Богу съ постъ и молитва денемъ и ношемъ.

1 Тим. 5:5....Която е истинска вдовица и е останала сама, *тя* се надѣва на Бога и прѣбждва въ моления и молитви денемъ и ношемъ.

1 Тим. 5:10. (За вдовица да се приема жена,) извѣстна съ добри дѣла: ако е дѣца отхранила, странници пригледвала, нозѣ на светии омивала; ако е на страдалци помагала и всѣко добро дѣло усърдно слѣдвала.

Богъ ги поддържа.

Пс. 145:9. Господь пази пришелцитѣ, поддържа сираче и вдовица, а пжтя на нечестивцитѣ проваля.

Слуша гласа имъ.

Изх. 22 : 23. (Ни вдовица, ни сираче не притѣснявайте;) ако ли ги притѣснишъ, кога завикатъ къмъ Мене, ще чую вика имъ *Отсѣжда правото имъ.*

Втор. 10 : 18. (Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетъ и Господарь на господаритъ, Който не гледа на лице и не взема дарове,) Който право отсѣжда на сираче и на вдовица, обича пришлеца и му дава хлѣбъ и облѣкло.

Пс. 67 : 6. Баща на сираци и сѣдия на вдовици е Богъ въ светото Си жилище.

Утвърдява прѣдѣла имъ.

Притч. 15 : 25. Господь ще съсипе дома на горделивитъ, а междата на вдовицата ще заякчи.

Бързо изобличава ония, които ги притѣсняватъ.

Мал. 3 : 5... Ще дойда при васъ за сѣдъ и ще бѣда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблъсватъ пришлеца, и отъ Мене се не боятъ, казва Господь Саваотъ.

Вдовицитъ трѣбва да се надѣватъ Богу.

Иер. 49 : 11. Остави сирацитъ си, Азъ ще подкрѣпя живота имъ, и твоитъ вдовици нека се Менъ надѣватъ.

Залръгано е да се притѣсняватъ.

Изх. 22 : 22, 24. Ни вдовица, ни сираче не притѣснявайте; (ако ли ги притѣснишъ,)...ще се разпали гнѣвътъ Ми, и съ мечъ ще ви убия, и женитъ ви ще останатъ вдовици, и дѣцата ви — сираци.

Иер. 7 : 6. (Ако) не притѣснявате другоземець, сиракъ и вдовица, не проливате невинна кръвъ на това мѣсто и не трѣгнете слѣдъ други богове за ваша бѣда, (Азъ ще ви оставя да живѣете на това мѣсто, въ тая земя, която дадохъ на вашитъ отци отъ вѣка до вѣка.)

Иер. 22 : 3. Тъй казва Господь: извършвайте сѣдъ и правда и оттървайте обидения отъ рѣцѣтъ на притѣснителя, не обиждайте и не притѣснявайте пришлеца, сиракъ и вдовица, и не проливайте невинна кръвъ на това мѣсто.

Иез. 22 : 7, 14. У тебе баща и майка хулятъ, пришлеца обиждатъ срѣди тебе, сиракъ и вдовица притѣсняватъ у тебе. Ще устои ли твоего сърдце, ще бждатъ ли твърди твоитъ рѣцѣ въ днитъ, когато ще дѣйствувамъ противъ тебе? Азъ, Господь, казахъ — и ще извърша.

Зах. 7 : 10. Вдовици и сираци, пришлеца и сиромасъ не притѣснявайте и зло единъ противъ другото не мислете въ сърдцата си. *Да имъ се взема дреха въ залогъ.*

Втор. 24 : 17. Не изолачавай сѣдбата на пришлеца, сиракъ (и вдовица), и отъ вдовица не вземай дреха въ залогъ.

Трѣбва да се застѣпяме за тѣхъ.

Ис. 1 : 17. Научете се да правите добро, търсете правда, избавяйте угнетенъ, защищавайте сиракъ, застѣпайте се за вдовица.

Да ги почитаме.

1 Тим. 5:3. Вдовици почитай—истинскитѣ вдовици.

Да ги пригледваме.

1 Тим. 5:16. Ако нѣкой вѣренъ или вѣрна иматъ въ кжщата си вдовици, да ги приглеждатъ, та църквата да се не товари и да може да приглежда истинскитѣ вдовици.

Иак. 1:27. Чисто и непорочно благочестие прѣдъ Бога и Отца е това: да пригледвашъ сираци и вдовици въ тѣхнитѣ скърби и да се пазишъ неоскверненъ отъ свѣта.

Отъ даденитѣ намъ благословения да отдѣляме и тѣмъ.

Втор. 14:29....Нека левитинътъ дойде, понеже той нѣма часть и дѣлъ съ тебе, и пришлецътъ и сирачето и вдовицата, които сж въ твоитѣ жилища, и нека ядатъ и се насицатъ, за да те благослови Господъ, Богъ твой, въ всѣка работа, която ще вършатъ ржцѣтъ ти. Втор. 26:12.

Втор. 16:11....Весели се прѣдъ Господа, твоя Богъ, ти, синъ ти и дъщеря ти, робътъ ти и робинята ти, левитинътъ, който е въ жилищата ти, и пришлецътъ, сирачето и вдовицата, които сж срѣди тебе, на мѣстото, което избере Господъ, Богъ твой, за да прѣбждва тамъ името Му. Втор. 16:14.

Втор. 24:19—21. Кога жънешъ на нивата си и забравишъ снопъ на нивата, не се връщай да го вземешъ; нека остане за пришлецъ, (сиромакъ) сиракъ и вдовица, за да те благослови Господъ, Богъ твой, въ всички работи на ржцѣтъ ти. Кога берешъ маслинитѣ си, не добирай клонитѣ: нека остане за пришлецъ, сиракъ и вдовица. (Помни, че ти бѣше робъ въ Египетската земя: затуй ти и заповѣдвамъ да правишъ това.) Кога берешъ лозето си, не добирай това, що остане слѣдъ тебе: нека остане за пришлецъ, сиракъ и вдовица.

Църквата да имъ помага.

Дѣян. 6:1. Въ тия дни, когато ученицитѣ се умножаваха, произлѣзе между елиниститѣ ропотъ противъ еврейтѣ, задѣто вдовицитѣ имъ не били пригледвани при разпрѣдѣляне всѣкидневнитѣ дажби.

Тѣ, и въ бѣдността си, могатъ да бждатъ щедри.

Марк. 12:42, 43....Една бѣдна вдовица, като дойде, пусна двѣ лепти, сирѣчь, единъ кодрантъ. Като повика ученицитѣ Си, Иисусъ имъ рече: истина ви казвамъ, че тая бѣдна вдовица тури повече отъ всички, които пуснаха въ съкровищницата.

Ако сж млади, могатъ да паднатъ въ осжждане.

1 Тим. 5:11—14....По-млади вдовици не приемай, защото, кога прѣнебрегнатъ Христа, искатъ да се женятъ. Тѣ подпадатъ подъ осжждане, защото сж отхвърлили първото си обѣщание; освѣнъ това, бидейки безъ работа, навикнуватъ да ходятъ отъ кжща въ кжща; и не само сж безъ работа, но сж и бъриви, любопитни и говорятъ, каквото не подобава. И тѣй, желая, што по-младитѣ вдовици да се женятъ, да раждатъ дѣца, да въртятъ кжща и да не даватъ никакъвъ поводъ на противника за похула.

Светнитѣ имъ помагатъ.

Дѣян. 9:39. Петъръ стана (отъ Иопия) и отиде (въ Лида) съ тѣхъ (двата души, пратени до него); и когато стигна (въ къщата на Сърна), възведоха го въ горницата, и всички вдовици дойдоха при него, плачейки и показвайки ризи и дрехи, що ги бѣ правила Сърна, докато живѣла съ тѣхъ.

Докарватъ имъ радость.

Иов. 29:13. Върху мене идѣше благословението на погинващия, и на вдовишко сърдце докарвахъ радость.

Не отказватъ просбата имъ.

Иов. 31:16. Отказвалъ ли съмъ просбата на нуждаещи се и изнурявалъ ли съмъ очитѣ на вдовица?

Нечестивцитѣ ги притѣсняватъ.

Иез. 22:7. У тебе баща и майка хулятъ, пришлецъ обиждатъ срѣди тебе, сиракъ и вдовица притѣсняватъ у тебе.

Не имъ правятъ добро.

Иов. 22:9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Вдовици отпращаше безъ нищо, и сираци оставяше съ празни ржцѣ.

Иов. 24:21. (Нека се строши като дърво беззаконникътъ), който угнетява бездѣтната, нераждалата, и на вдовица не прави добро.

И отъ тѣхъ взематъ залогъ.

Иов. 24:3. Отъ сираци отнематъ осель, отъ вдовици взематъ воль за залогъ.

Не гледатъ тѣжбата имъ.

Ис. 1:23. Твоитѣ князе сж законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подаръци и ламтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ, и тѣжба на вдовица не стига до тѣхъ.

Правятъ ги своя плячка. изпояждатъ ги.

Ис. 10:2. (Горко на ония, които пишатъ жестоки рѣшения,) за да отстранятъ сиромаситѣ отъ правосъдие и ограбятъ правата на слабитѣ между Моя народъ, за да направятъ вдовицитѣ своя плячка и ограбятъ сирацитѣ

Мат. 23:14. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто изпояждате домоветѣ на вдовицитѣ и лицемѣрно дълго се молите; затова ще получите по-голъмо осжждане. Марк. 12:40; Лук. 20:47.

Убиватъ ги.

Пс. 93:6. Вдовица и пришлецъ убиватъ и сираци погубватъ **Проклетъ оня, който ги сжди криво.**

Втор. 27:19. Проклетъ да е, който криво сжди пришлецъ сираче и вдовица! И цѣлиятъ народъ да каже: аминь.

Богъ умножава вдовицитѣ на злитѣ люде.

Пс. 77:64. Свещеницитѣ му падаха отъ мечъ, и вдовицитѣ му не плачеха.

Иер. 15:8. Вдовицитѣ имъ у Мене сж повече отъ морския

пѣсъкъ; ще направят върху тѣхъ, върху майката на младежитѣ, опустошител по пладне; внезапно ще ги обхване страхъ и ужасъ.

Иер. 18:21. (Послушай ме, Господи, и чуй гласа на моитѣ противници)...Прѣдай синовеѣ имъ на гладъ и подложи ги на мечъ; да бждатъ женитѣ имъ бездѣтни и вдовици, мжжетѣ имъ да бждатъ съ смъртъ поразени, и младежитѣ имъ — умъртвени съ мечъ на война

Ония отъ тѣхъ, които сж въ скърбъ, сж единъ образъ на Сионъ.

Плач. Иер. 5:3. Останахме сираци, безъ баща; майкитѣ ни сж като вдовици.

ПРИМЪРИ:

Ноеминь.

Рут. 1:3. Елимелехъ, мжжътъ на Ноеминь, умрѣ, и тя остана съ двамата си сина. Рут. 1:1—22.

Сарептската вдовица.

3 Царств. 17:9. [Биде слово Господне къмъ (Илия)]: стани, иди въ Сарепта Сидонска и остани тамъ; Азъ заповѣдахъ тамъ на една вдовица жена да те храни. 3 Царств. 17:9 24.

Пророческата вдовица.

4 Царств. 4:1. Една отъ женитѣ на пророческитѣ синове съ плачъ думаше на Елисея: твоятъ рабъ, мжжъ ми, умрѣ; а ти знаешъ, че твоятъ рабъ се боеше отъ Господа: сега дойде заимодавецътъ да вземе двѣтѣ ми дѣца за роби. 4 Царств. 4:1—7.

Бѣдната вдовица.

Марк. 12:42... Една бѣдна вдовица, като дойде, пусна двѣ лепти, сирѣчь, единъ когрантъ. Марк. 12:42—44; Лук. 21:1—4.

Ана пророчица.

Лук. 2:35, Тукъ (въ храма) бѣше и Ана пророчица, дъщеря Фануилова, отъ колѣно Асирово, достигнала до дълбока старость, като бѣ проживѣла съ мжжа си седемъ години слѣдъ дѣвството си. Лук. 2:36, 37.

Наинската вдовица.

Лук. 7:12... Когато (Иисусъ) се приближи до градскитѣ врата, ето, изнасяха мъртвецъ, едничъкъ синъ на майка си, а тя бѣше вдовица; и много народъ вѣрвѣше съ нея отъ града. Лук. 7:12—15.

Вдовицитѣ на елиниститѣ.

Дѣян. 6:1. Въ тия дни, когато ученицитѣ се умножаваха, произлѣзе между елиниститѣ ропотъ противъ еврейтѣ, задѣто вдовицитѣ имъ не били пригледвани при разпрѣдѣляне всѣкидневнитѣ дажби.

Вѣрващи, които сж пригледвали вдовици:

Воозъ.

Рутъ 3:17. [Рутъ разправи на свекърва си всичко, що бѣ сторилъ за нея (Воозъ).] И каза (й): той ми даде тия шесть мѣри ечемикъ и ми рече: не отивай съ празни рѣцѣ при свекърва си.

Тавита.

Дѣян. 9:39. Петъръ стана (отъ Иопия) и отиде (въ Лида) съ тѣхъ (двамата души, пратени до него); и когато стигна (въ кжщата на Тавита, което значи: Сърна), възведоха го въ горницата, и всички вдовици дойдоха при него, плачейки и показвайки ризи и дрехи, що ги бѣ правила Сърна, докато живѣла съ тѣхъ. Дѣян. 9:36—39.

Вдъхновението на Св. Духа.

Светий Духъ е говорилъ чрѣзь устата на пророцитѣ и апостолитѣ.

2 Цар. 23:2. Духъ Господень говори въ мене, и слсвото Му е на езика ми. (Давидъ).

Мат. 22:43. Казва имъ (Иисусъ на фарисеитѣ): какъ тогава Давидъ по вдъхновение Го нарича Господь, казвайки: („Рече Господь Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ врагове подножие на нозѣтѣ Ти“?).

Дѣян. 1:16...Мжже братя! Трѣбваше да се изпълни написаното, що бѣ прѣдрекълъ Духъ Светий чрѣзь устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Иисуса.

Дѣян. 2:4. И всички се изпълниха съ Духъ Светий (въ деня на Петдесетницата), и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Дѣян. 4:8. Тогава Петъръ, като се изпълни съ Духъ Светий, имъ рече: началници народни и старѣи израилски!..[нека бжде знайно на всички васъ и на цѣлия народъ израилски, че чрѣзь името на Иисуса Христа Назорея...тоя (хромиятъ) стои прѣдъ васъ здравъ].

Дѣян. 7:55, 56.. Стефанъ, изпълненъ съ Духъ Светий, като погледна къмъ небето, видѣ славата Божия и Иисуса да стои отдесно на Бога, и каза: ето, виждамъ небесата отворени и Сина Човѣчески да стои отдесно на Бога.

Дѣян. 11:28. (Прѣзь ония дни слѣзоха въ Антиохия пророци отъ Иерусалимъ.) И единъ отъ тѣхъ, по име Агавъ, стана и прѣдвѣсти чрѣзь Духа, че по цѣла вселенна ще бжде голѣмъ гладъ, какъвто и настана при кесаря Клавдия.

Дѣян. 13:9...Савелъ, който се наричаше и Павелъ, изпълненъ съ Духъ Светий, устреми върху му (на магесника Варисуса или Елима) погледъ (и каза: о, ти, който си пьлень съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама...Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?)

Дѣян. 21:10, 11. Докато ние стояхме у тѣхъ (въ Кесария, въ кжщата на Филипа благовѣстника) много дни, слѣзе отъ Иудея единъ пророкъ, на име Агавъ, и като дойде при насъ, взе пояса Павловъ, върза си ржцѣтѣ и нозѣтѣ и рече: това казва Духъ Светий: така ще свържатъ иудеитѣ въ Иерусалимъ оня мжжъ, чийто е тоя поясъ, и ще го прѣдадатъ въ ржцѣ езически.

Дѣян. 28:25. Понеже (иудеитѣ въ Римъ) бѣха несъгласни помежду си, тѣ взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ

имъ каза тия думи: добръ е рекълъ Духъ Светий на отцитъ ни чрѣзь пророкъ Исаия, говорейки: (...съ уши ще чуете, и нѣма да разберете...Ис. 6:9).

1 Кор. 7:40....Тя (жената, ако умре мжжъ ѝ) е по-блажена, ако си остане тъй, споредъ моето мнѣние; а мисля, че и азъ имамъ Духъ Божий.

1 Сол. 4:8. (Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ.) И тъй, който отхвърля *това*, той отхвърля не човѣка, а Бога, Който и даде Своя Свети Духъ въ насъ.

Евр. 3:7, 8....Светий Духъ казва: „днесъ, кога чуете гласа Му, да не ожесточите сърдцата си, както кога роптаехте въ деня на изкушението въ пустинята, (дѣто бацитъ ви Ме изкусиха, изпитаха Ме и видѣха дѣлата Ми прѣзь четирийсетъ години.)

Евр. 10:15, 16. А свидѣтельствува ни и Духъ Светий; защото, слѣдъ като по-рано рече: „този е завѣтътъ, който ще имъ завѣщающа слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа законитъ Си въ сърдцата имъ, и въ мислитъ имъ ще ги напиша“, Той прибавя: („и за грѣхветъ и беззаконията имъ нѣма вече да си спомня“.)

1 Петр. 1:11, 12. (Пророцитъ)...изслѣдваха, кое и какво врѣме е посочвалъ Христовиятъ Духъ, що бѣше въ тѣхъ, когато Той е прѣдвѣствявалъ Христовитъ страдания и *идещата* слѣдъ тѣхъ слава; тѣмъ бѣ открито, че не на тѣхъ самитъ, а намъ служеше онова, което сега ви е проповѣдвано отъ ония, които ви сж благовѣстили чрѣзь Духа Светаго, пратенъ отъ небесата, и въ което желаятъ да надникнатъ Ангелитъ.

Богъ е говорилъ чрѣзь устата на пророцитъ и апостолитъ.

Числ. 12:2. (Мариамъ и Ааронъ)...казаха: само на Моисея ли говори Господь? не говори ли Той и намъ? И Господь чу *това*.

Числ. 16:40....Никой вѣншенъ, който не е отъ Аароновото сѣме, да не пристѣпя да принася кадило прѣдъ лицето Господне, за да не стане и съ него това, което стана съ Корея и съучастницитъ му, както му (Елеазару) бѣше казалъ Господь чрѣзь Моисея.

1 Царств. 28:17. (Самуилъ отговори Саулу:) Господь ще направи това, що бѣ говорилъ чрѣзь мене: ще отнеме Господь царството отъ ржцѣтъ ти и ще го даде на твоя ближень, на Давида.

3 Царств. 12:15....Царьтъ (Ровоамъ) не послуша народа, защото тъй бѣ сждено отъ Господа, за да се изпълни думата Му, която бѣ изрекълъ Господь чрѣзь Ахия Силомецъ на Наватовия синъ Иеровоама. 2. Пар. 10:15.

3 Царств. 14:18. (Дѣтето — Иеровоамовиятъ синъ Авия — умрѣ.) И всички израилтяни го погребяха и оплакаха, по словото на Господа, което Той изрече чрѣзь Своя рабъ пророкъ Ахия. (14:12).

3 Царств. 15:29. Когато се въцари (Вааса), той изби цѣлия Иеровоамовъ домъ и не остави ни една душа у Иеровоама, доклѣ го не изтрѣби, по словото на Господа, което Той бѣ изрекълъ чрѣзь Своя рабъ Ахия Силомецъ. (14:10).

3 Царств. 16:12, 34. Замврий изтрѣби цѣлия Ваасовъ домъ, споредъ словото на Господа, що бѣ Той изрекълъ за Вааса чрѣзь пророкъ Иуя...Въ негови (на Ахава) дни ветилецътъ Ахииль съ-

гради Иерихонъ: върху първородния си. Авирама той тури основитѣ му и върху най-малкия си синъ Сегуба тури портитѣ му, по словото на Господа, което Той бѣ изрекълъ чрѣзь Навиновия синъ Иисуса.

3 Царств. 17:16. Брашното въ делвата (на Сарептската вдовица) се не свършваше, и дървеното масло въ гърнето не намаляваше, по словото на Господа, което Той изрече чрѣзь Илия. (17:14).

3 Царств. 22:23. Михей каза (на Ахава): ако се върнешъ смиромъ, то не Господъ е говорилъ чрѣзь мене. И рече: слушайте, всички люде!

4 Царств. 9:36. Върнаха се и му (на Ииуя) обадиha. И той каза: такова бѣше словото на Господа, което Той изрече чрѣзь раба Си тесвитеца Илия, думайки: Иезавелиния трупъ щатъ псета да изядатъ на Изреелското поле.

4 Царств. 10:10, 17. (Ииуя каза на цѣлия народъ:)... Сега знайте, че нѣма да падне на земята нито едно слово на Господа, което Той бѣ изрекълъ за Ахавовия домъ; Господъ направи това, що изрече чрѣзь Своя рабъ Илия... Като дойде въ Самария, той (Ииуя) уби всички, останали отъ Ахава въ Самария, тъй че съвсѣмъ го изтрѣби, по словото на Господа, що бѣ казалъ на Илия.

4 Царств. 17:13... Господъ чрѣзь всичкитѣ Си пророци, чрѣзь всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израиля и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитѣ си пжтища и пазете заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитѣ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣзь Моитѣ раби, пророцитѣ.

4 Царств. 21:10.... Говори Господъ чрѣзь Своитѣ раби—пророцитѣ, и каза: (задѣто иудейскитѣ царь Манасия извърши тия гнусоти...), затова тъй говори Господъ, Богъ Израилевъ: ето, ще направя върху Иерусалимъ и върху Иуда такова зло, че който чуе за него, ще му писнатъ и двѣтѣ уши)

4 Царств. 24:2 .. Господъ пращà противъ него (царь Иоакима) пълчища халдейци, и пълчища сирийци, и пълчища моавци, и пълчища амонитци, — пращà ги противъ Иуда, за да го погуби, споредъ словото на Господа, що бѣ изрекълъ чрѣзь Своитѣ раби — пророцитѣ.

Ис. 20:2.... Господъ каза на Исаия, Амосовъ синъ, тъй: иди и свали вретичето отъ бедрата си и събуй своитѣ обувки отъ нозѣтѣ си. Тъй и направи: ходѣше голъ и босъ.

Иер. 36:4, 8, 11.... Иеремия повика Нириевия синъ Варуха, и написа Варухъ въ свитѣка книга отъ устата на Иеремия всички думи на Господа, които Той му бѣ говорилъ... Варухъ, Нириевъ синъ, направи всичко, що му заповѣда пророкъ Иеремия, да прочете въ дома Господень записанитѣ въ свитѣка думи Господни... Михей, синъ на Гемария, Сафановъ синъ, чу всички Господни думи, записани въ свитѣка.

Иер. 33:2).... Рече Иеремия (на царь Седекия): „не ще те прѣдадатъ (иудеитѣ на халдеитѣ); послушай гласа Господень затова, което ти говор., и добрѣ ще ти бжде, и жива ще бжде душата ти.

Иер. 44:4. Азъ пращàхъ при васъ всички Мои раби — про-

роцитѣ, пращахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло (кадене и служене на други богове), което Ми е омразно.“

Иер. 50:1. Слово, което Господь изрече чрѣзь пророкъ Иеремя за Вавилонъ и за Халдейската земя: (явете и разгласете между народитѣ...,думайте: Вавилонъ е прѣвзетъ, Вилъ е посраменъ, Меродахъ е съкрушенъ, истуканитѣ му сж посрамени, идолитѣ му сж съборени).

Иез. 3:10 И каза ми (Богъ): „сине човѣшки! всички Мои думи, които ще ти говоря, приеми съ сърдцето си и изслушай съ ушитѣ си“...

Ос. 12:10. Азъ говорихъ къмъ пророцитѣ и умножавахъ видѣнията и чрѣзь пророцитѣ употрѣбяхъ притчи.

Аг. 1:1,12, 13. Прѣзь втората година на царь Дария, въ шестия мѣсець, на първия день отъ мѣсеца, биде слово Господне чрѣзь пророкъ Агея къмъ Зоровавеля, синъ Салатиилевъ, управителъ на Иудея, и къмъ Иисуса, синъ Иоседековъ, великъ иерей... И Зоровавель, синъ Салатиилевъ, и Иисусъ, синъ Иоседековъ, и цѣлиятъ останалъ народъ послушаха гласа на Господа, своя Богъ, и думитѣ на пророкъ Агея, като пратеникъ на тѣхния Господь Богъ, и народътъ се побоя отъ Господа. Тогава Агей, вѣстителъ Господенъ изпратенъ отъ Господа, рече къмъ народа: „Азъ съмъ съ васъ!“ каза Господь.

Зах. 1:6...Думитѣ Ми и наредбитѣ Ми, които заповѣдахъ на Моитѣ раби — пророцитѣ, нима не постигнаха бацитѣ ви? И тѣ се обръщаха и казаха: както опрѣдѣли Господь Саваотъ да постъпва съ насъ по нашитѣ пжтища и по дѣлата ни, тѣй и постъпи съ насъ.

Зах. 7:7. Нали сжщитѣ думи прогласяваше Господь чрѣзь прѣдишнитѣ пророци, когато Иерусалимъ бѣ още населенъ и спокоенъ, и граדותѣ около него, южната страна и низината, бѣха населени?

Мал. 1:1. Пророческо слово отъ Господа къмъ Израила чрѣзь Малахия...

Мат. 1:22...Всичко това стана, за да се сбъдне реченото отъ Господа чрѣзь пророка, който каза: („ето, дѣвицата ще зачене въ утробата си и ще роди Синъ, и ще Му нарекатъ името Емануиль“, което ще рече: съ насъ е Богъ).

Мат. 2:15. И тамъ (въ Египетъ) стоя (Иосифъ) до смъртъта Иродова, за да се сбъдне реченото отъ Господа чрѣзь пророка, който каза: „отъ Египетъ повикахъ Сина Си“.

Лук. 1:70...(Благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, за дѣто...издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение), (както възвѣсти прѣзь устата на Своитѣ свети отъ вѣка пророци) — (спасение отъ враговетѣ ни...).

Дѣян. 3:18, 21...Богъ, както бѣ прѣдизвѣстилъ чрѣзь устата на всичкитѣ Си пророци, че Христосъ ще пострада. така и изпълни...(Той...прати прѣдсказания вамъ Иисуса Христа,) Когото небето трѣбваше да прибере до онова врѣме, докато се възстанови всичко, що бѣ говорилъ Богъ чрѣзь устата на всички Свои свети пророци отъ-вѣка. (Петъръ).

Дѣян. 4:25. Ти си, Който чрѣзь Духа Светаго съ устата на отца ни Давида, Твоя рабъ, си казалъ: „защо се развълнуваха народитѣ и людетѣ измислиха суетни нѣща?“...Пс. 2:1.

Евр. 1:1, 2 Богъ, слѣдъ като въ старо врѣме много пжти и по много начини говори на отцитѣ чрѣзь пророцитѣ, въ послѣднитѣ тия дни говори ни чрѣзь Сина, Когото постави за наслѣдникъ на всичко, чрѣзь Когото сътвори и вѣковетѣ.

„Азъ, Господь, говорихъ“.

Иез. 5:15, 17. (Ще те направя на пустиня и за поругание срѣдъ народитѣ, които сж около тебе, прѣдъ очитѣ на всѣки минавачъ). И ще бждешъ за присмѣхъ и поругание, за показъ и ужась, у околнитѣ на тебе народи, кога извърша надъ тебе сждъ въ гнѣвъ и ярость, и чрѣзь яростни поразии, — Азъ Господь изрекохъ това, — и пратя върху васъ гладъ и люти звѣрове, които ще те лишатъ отъ дѣца; и моръ, и кръвь ще мине прѣзь тебе, и ще напратя мечъ върху тебе; Азъ, Господь, изрекохъ това.

Иез. 17:21, 24... Всичкитѣ му бѣжници отъ всичкитѣ му полкове ще паднатъ отъ мечъ, а останалитѣ ще бждатъ разпилѣни по всички вѣтрове; и ще познаете, че Азъ, Господь, съмъ казалъ това...И ще познаятъ всички полски дървета, че Азъ, Господь, високо дърво снишавамъ, низко дърво издигамъ, зелено дърво изсушавамъ, а сухо дърво раззеленявамъ; Азъ, Господь, казахъ — и ще направя.

Иез. 22:14. Ще устои ли твоео сърдце, ще бждатъ ли твърди твоитѣ ржцѣ въ днитѣ, когато ще дѣйствувамъ противъ тебе? Азъ, Господь, казахъ — и ще извърша.

Иез. 24:14. Азъ Господь, Азъ говоря: това ще дойде, и Азъ ще го извърша; не ще отмѣня, не ще пощада и не ще се смия. Споредъ твоитѣ пжтища и споредъ твоитѣ дѣла ще те сжда, казва Господь Богъ.

Иез. 26:14... Ще те направя гола скала (дума е за Тиръ), ще станешъ мѣсто за простиране мрѣжи: не ще бждешъ построенъ изново, защото Азъ, Господь, казахъ туй, говори Господь Богъ.

Иез. 23:10. Ти (началникътъ на Тиръ) ще умрешъ отъ ржката на другоземци съ смъртъ на необрѣзани; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ.

Иез. 36:36...Ще познаятъ народитѣ, които ще останатъ около васъ, че Азъ Господь, изново съграждамъ разрушено, засаждамъ запустѣло. Азъ, Господь, казахъ — и извършихъ.

Иез. 37:14. Ще вложя въ васъ Моя духъ, и ще оживѣете; ще ви настаня въ вашата земя — и ще познаете, че Азъ, Господь, казахъ това — и извършихъ, казва Господь.

Иез. 39:5. Ще паднешъ (дума е за Гога) на открито поле; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ.

„Не вие ще говорите, но Духъ Божий, Който е въ васъ, Той ще говори“.

Мат. 10:19, 20... Кога ви прѣдаватъ, не се грижете, какъ или що да говорите; защото въ оня часъ ще ви бжде внушено, какво да кажете; защото не сте вие, които ще говорите, а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ.

Лук. 21:14, 15...Турете си на сърдце да не обмисляте отрано, що да отговаряте, понеже Азъ ще ви дамъ уста и прѣмждрость, на която не ще могатъ противорѣчи, нито противостоя всички ваши противници.

Иоан. 14:26...Утѣшительтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Иоан. 15:26, 27...Кога дойде Утѣшительтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтельствува за Мене; а и вие ще свидѣтствуете, понеже отначало сте съ Мене

Иоан. 16:13, 14...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упѣти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето. Той Мене ще прослави, защото отъ Моето ще вземе и ще ви възвѣсти.

Пророцитѣ възвѣщавали и писани това, що имъ говорилъ Господь.

Исх. 4:30...Разказа (имъ) Ааронъ всички думи, които Господь бѣ казалъ на Моисея; а *Моисей* извърши личбитѣ прѣдъ очитѣ на народа.

Исх. 24:4...Моисей написа всички думи Господни и, като стана сутринята рано, издигна подъ планината жертвеникъ и дванайсетъ камъка, споредъ *брояна* дванайсетътѣхъ Израилеви колѣна.

Исх. 34:27. Каза още Господь на Моисея; напиши си тия думи, защото съ тия думи Азъ склучвамъ завѣтъ съ тебе и съ Израиля,

Числ. 24:13...(Не казвахъ ли...) „Да ми дадѣше Валакъ и жщата си, пълна съ сребро и злато, не бихъ могълъ да прѣстѣпя заповѣдта Господня, за да направя нѣщо добро или лошо по свой произволь: каквото каже Господь, това и ще говоря?“ (Валаамъ).

Втор. 18:18. Азъ ще имъ издигна Пророкъ изсрѣдъ братята имъ, какѣвто си ти, ще вложя думитѣ Си въ устата Му, и Той ще имъ говори всичко, що Му Азъ заповѣдамъ.

Втор. 27:3, 8...Напиши на тия (камъни) всички думи на тоя законъ, кога прѣминешъ (Иорданъ), за да влѣзешъ въ земята, която Господь, Богъ твой, ти дава, въ земята, дѣто тече медъ и млѣко, както ти бѣ говорилъ Господь, Богъ на твоитѣ отци... и върху тия камъни напиши гвърдѣ ясно всички думи на тоя законъ.

Втор. 31:19...Напишете си (думитѣ на) тая пѣсень, научи синоветѣ Израилеви на нея и вложи я въ устата имъ, за да Ми бжде тая пѣсень свидѣтелство противъ синоветѣ Израилеви.

1 Царств. 8:10...Самуилъ обади всички тия думи Господни народу, който искаше отъ него царь, (и рече: ето какви ще бждатъ правата на царя, който ще царува надъ васъ: той ще взима синоветѣ ви и *ще ги прави* свои колесничари и свои конници, и тѣ ще прѣпускатъ прѣдъ колесницитѣ му.)

3 Царств. 22:14. Михей отговори: живѣ ми Господь! ще изрека онова, което ми каже Господь. **2 Пар. 18:13**.

4 Царств. 23:16. Иосия погледна и видѣ гробоветѣ, които *бѣха* тамъ на планината, па проводи и взе коститѣ отъ гробоветѣ,

изгори ги върху жертвеника и го оскверни, споредъ словото Господне, що извѣсти човѣкътъ Божий, който бѣ прѣдсказаль тия събития...

2 Парал. 36 : 21. (Избавенитѣ отъ мечъ *Навуходоносоръ* прѣсели въ Вавилонъ, и тѣ бѣха роби нему и на синоветѣ му, до въцаряването на персийския царь,) докато, за да се изпълни думата Господня, *казана* чрѣзъ устата на Иеремия, земята не отпразнува своитѣ сѣботи. Прѣзъ всички дни на запусътнieto *си* тя сѣботничеше, докато се изпълниха седемдесетъ години.

1 Ездр. 1 : 1. Въ първата година на персийския царь Кира, за да се изпълни словото Господне отъ устата на Иеремия, възбуди Господь духа на Кира, персийски царь, и той заповѣда да прогласятъ по цѣлото му царство, устно и писмено: (тѣй говори Киръ, царь персийски: Господь, Богъ небесний, ми даде всички земни царства и ми заповѣда да Му съградя домъ въ Иерусалимъ, що е въ Иудея).

Ис. 8 : 1... Рече ми Господь: вземи си голѣмъ свитѣкъ и напиши на него съ човѣшко писмо: магер-шелал-хаш-базъ¹⁾.)

Ис. 30 : 8 Сега иди (говори Господь на Исаия), начертай имъ това на дѣсчица, и впиши го въ книга, за да остане за въ бждеше, за всѣкога, на-вѣки.

Ис. 34 : 16. Намѣрете въ книгата Господня и прочетете; ни едно отъ тия (злочастия) не ще отmine, и едно съ друго не ще се замѣни. Защото сами Неговитѣ уста заповѣдаха, и самъ духътъ Му ще ги събере.

Иер. 26 : 2, 8. Тѣй казва Господь: застани въ двора на Господния домъ и кажи къмъ всички градове на Иудея, които дохождатъ да се поклонятъ въ Господния домъ, всички ония думи, каквито ще ти заповѣдамъ да имъ кажешъ; ни дума да не пропуснешъ...И когато Иеремия каза всичко, що Господь бѣ му заповѣдалъ да каже на цѣлия народъ, тогава свещеницитѣ и пророцитѣ и цѣлиятъ народъ го хванаха и рекоха: „ти трѣбва да умрешъ“.

Иер. 30 : 2. Тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ: напиши си на книга всички думи, що ти говорихъ.

Иер. 36 : 2, 4, 28. Вземи си свитѣкъ книга и напиши въ него всички думи, които Азъ ти говорихъ за Израила, за Иуда и за всички народи отъ тоя день, откато почнахъ да ти говоря, отъ днитѣ на Иосия—до днесъ...И Иеремия повика Нириевия синъ Варуха, и написа Варухъ въ свитѣка книга отъ устата на Иеремия всички думи на Господа, които Той му бѣ говорилъ... (И му бѣ пакъ казано:) „вземи си пакъ другъ свитѣкъ и напиши въ него всички прѣдишни думи, що бѣха въ първия свитѣкъ, който иудейскиятъ царь Иоакимъ изгори“...

Иез. 2 : 7... Говорй имъ Моитѣ думи, — слушатъ ли тѣ, или не,—понеже тѣ сж упорити.

Иез. 3 : 4, 10, 11... Той ми каза: „сине човѣшки! стани, та иди у дома Израилевъ, и говори имъ съ Моитѣ думи“...И каза ми: „сине човѣшки! всички Мои думи, които ще ти говоря, приеми съ

¹⁾ Грабежъ бърза, плячка тича.

сърдцето си и изслушай съ ушитѣ си; стани, та иди, при прѣселенцитѣ, при синоветѣ на твоя народъ, говори имъ и кажи имъ: тѣй казва Господь Богъ! па слушатъ ли тѣ, или не.“

Аван. 2:2. Отговори ми Господь и рече: запиши видѣнието и начертай ясно на скрижали, та, който чете, лесно да може да прочете.

1 Кор. 14:37. Ако нѣкой се мисли, че е прорскъ или изпълненъ съ духъ, нека разбере, че това, ксето ви пиша, сж Господни заповѣди.

Откр. 1:11, 19. (Единъ недѣленъ день бѣхъ обзетъ отъ духъ и чухъ задъ себе си силенъ гласъ като отъ трѣба, който казваше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първиятъ и послѣдниятъ;) и туй, що видишь, напиши на книга и изпрати на църквитѣ, що сж въ Асия: въ Ефесъ и въ Смирна, въ Пергамъ и въ Тиатиръ, въ Сарди, въ Филаделфия и въ Лаодикия. (Откр. 2:1, 8, 12, 18; Откр. 3:1, 7, 14.) И тѣй, напиши, което видѣ, което е и което има да стане слѣдъ това.

Откр. 10:4... Когато седемътѣ грѣма проговориха съ гласоветѣ си, на канихъ се да пиша; но чухъ гласъ отъ небето да ми казва: залечатай това, що говориха седемътѣ грѣма, и недѣй го писа.

Откр. 14:13... Чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени сж мъртвитѣ, които умиратъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починатъ стъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ.

Откр. 19:9... Ангелътъ ми каза: напиши: блажени сж покaненитѣ на свадбената вечеря на Агнеца. Каза ми още: тия сж истински думи Божи.

Откр. 21:5. ..Седещиятъ на прѣстола рече: ето, всичко ново творя. И ми казва: напиши, защото тия думи сж истински и вѣрни. **„Възвѣсти имъ (Господь на пророка за народа) това, което Азъ ти кажа“.**

Ис. 7:3, 4... Каза Господь на Исаия: излѣзъ ти и синъ ти Шеарясувъ да посрѣщнешъ Ахаза на край водопровода на горния водосемъ, по пѣтя къмъ нивата на тепавичаря, и му кажи: внимавай и бжди спокоенъ...

Иер. 19:2... Излѣзъ въ долината на Еномовитѣ синове, която е прѣдъ Харшитски порти, и обяви тамъ думитѣ, които ще ти кажа...

„Кажы имъ: послушайте словото Господне. Господь говори така“.

Иер. 17; 19, 20. Тѣй ми каза Господь: иди и застани при портитѣ на синоветѣ народни, прѣзъ които влизатъ иудейскитѣ царе и прѣзъ които излизатъ, и при всички иерусалимски порти, и казвай имъ: царе иудейски, цѣла Иудео и всички иерусалимски жители, които влизате прѣзъ тия порти, чуйте словото Господне.

Иез. 2:4... При тѣхъ те прашамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ!

Иез. 3:27... Когато ще говоря Азъ съ тебе, тогава ще отворя устата ти, и ти ще имъ говоришь: „тѣй казва Господь Богъ!“ Който иска да слуша,—нека слуша; а който не иска да слуша,—да не слуша: защото тѣ сж домъ размйренъ.

„Ти ще кажешъ: така говори Вѣчниятъ“.

Изх. 4:22. Кажи на фараона: тъй говори Господь (Богъ Еврейский): Израиль е Мой първороденъ синь.

2 Царств. 21:12. (Биде слово Господне къмъ пророкъ Гада:) иди и кажи на Давида: тъй говори Господь: три *наказания* ти прѣдлагамъ; избери си отъ тѣхъ едно, което да се изпълни надъ тебе!
1 Парал. 21:10.

1 Парал. 17:4. (Биде слово Божие къмъ Натана:) иди и кажи на Моя рабъ Давида, тъй казва Господь: не ти ще Ми съградишъ домъ, дѣто да обитавамъ.

Господь е вложилъ Своитѣ слова въ устата на Своитѣ пророци.

Изх. 4:12, 15. (Господь рече Моисею:). Върви, и Азъ ще бжда на устата ти и ще те науча, какво да говоришъ... Ти ще говоришъ нему (Аарону) и ще туряшъ думитѣ (Ми) въ устата му, пкъ Азъ ще бжда на устата ти и на устата му и ще ви уча, какво да правите.

Числ. 22:33...Каза Валаамъ на Валака: ето азъ дойдохъ при тебе, но мога ли да кажа нѣщо *отъ себе си*? каквото Богъ тури въ устата ми, това и ще говоря.

Числ. 23:5, 8. И вложи Господь слово въ устата на Валаама и каза: върни се при Валака и говори тъй...Какъ ще прокълна? Богъ го не проклева. Какъ ще кажа зло? Господь не казва (противъ него) зло.

Числ. 23:12. Той (Валаамъ) отговори и каза: не трѣбва ли да казвамъ тѣкмо онова, което Господь влага въ устата ми?

4 Царств. 20:19...Езекия каза на Исаия: добро е словото Господне, което ти изрече. И продължи: да бжде миръ и доброчестина прѣзъ моитѣ дни! Ис. 39:8.

Ис. 51:16...Азъ ще вложя Моитѣ слова въ устата ти, и съ сѣнката на ржката Си ще те покривя, за да устроя небесата и да утвърдя земята и да кажа на Сионъ: „ти си Мой народъ“.

Ис. 59:21...Ето завѣтътъ Ми съ тѣхъ, казва Господь: Духътъ Ми, Който е върху тебе, и думитѣ Ми, които вложихъ въ устата ти, не ще отстъпятъ отъ устата ти и отъ устата на потомството ти и отъ устата на потомцитѣ на твоето потомство, казва Господь, отсега и до вѣка.

Иер. 1:9...Протегна Господь ржка и се докосна до устата ми; и рече ми Господь: ето, Азъ туряхъ Моитѣ думи въ устата ти.

Иер. 5:14...Тъй казва Господь, Богъ Саваотъ: задѣто говорятъ такива думи, ето, Азъ ще направя Моитѣ думи въ устата ти огнь, а тоя народъ — дърва, и тоя *огнь* ще ги погълне.

Иер. 23:22. Ако тѣ (лъжливитѣ пророци) биха стояли въ Моя съвѣтъ, то щѣха да обявятъ на Моя народъ думитѣ Ми и щѣха да ги отклѣняватъ отъ лошия имъ пжтъ и отъ лошитѣ имъ дѣла.

Иез. 2:8—10...„Ти, сине човѣшки, слушай, какво ще ти говоря: не бжди упоритъ като тоя размирень домъ; отвори устата си и изяжъ, което ще ти дамъ“. И видѣхъ, и ето ржка протегната къмъ мене, и въ нея—книженъ свитѣкъ. И Той го разви прѣдъ мене, и ето, свигькътъ бѣше изписанъ отвжтрѣ и отвънъ, и бѣше написано на него: „плачь, охкане и тжга“.

Иез. 3:1—3....Каза ми: „сине човѣшки! изяжъ, което е прѣдъ тебе, изяжъ тоя свитѣкъ, па иди говори на дома Израилевъ“. Тогава отворихъ устата си, и Той ми даде да изямъ тоя свитѣкъ; и каза ми: „сине човѣшки! нахрани стомаха си и напълни утробата си съ тоя свитѣкъ, който Азъ ти давамъ,“ — и азъ го изядохъ, и въ устата ми стана сладко като медъ.

Иоан. 3:34....Тоя, Когото Богъ е пратилъ, говори Божии слова; понеже Богъ не съ мѣрка Му дава Духа.

„Устата Господни говориха (изрекоха) това“.

3 Царств. 8:20....Господъ изпълни словото Си, което бѣ изрекълъ; азъ се издигнахъ на мѣстото на баща си Давида и седнахъ на прѣстола Израилевъ, както каза Господъ, и построихъ храмъ на името на Господа, Бога Израилевъ.

Ис. 1:20. Ако...се отречете и упорствувате, мечъ ще ви изтрѣби: защото устата Господни говорятъ.

Ис. 40:5. И ще се яви славата Господня, и всѣка плътъ ще види (спасението Божие); защото устата Господни изрекоха това.

Ис. 58:14...Ще имашъ радостъ въ Господа, и Азъ ще те възкача на височини земни и ще ти дамъ да вкусишъ наслѣдието на Иакова, твоя отецъ: устата Господни изрекоха това.

Иер. 9:12. Има ли такъвъ мждрецъ, който да разбере това? И сняя, къмъ когото говорятъ уста Господни — да обясни, защо загина страната и изгорѣ като пустиня, тъй че никой не минува прѣвъ нея?

„Азъ ще бжда при устата ти и ще те науча на това, що трѣбва да говоришъ“.

Иер. 1:6—9 Азъ ..отговорихъ: о, Господи Боже! не умѣя да говоря, защото съмъ още младъ. Но Господъ ми рече: не казвай: „младъ съмъ“; защото до всички, до които те пратя, ще идешъ, и всичко, що ти заповѣдамъ, ще кажешъ. Не бой се отъ тѣхъ; защото Азъ съмъ съ тебе, за да те избавямъ, рече Господъ. И протегна Господъ ржка и се докосна до устата ми; и рече ми Господъ: ето, Азъ турихъ Моитѣ думи въ устата ти.

Пророцитѣ могли да говорятъ само това, което ги подбуждалъ Духъ Светий да говорятъ.

Числ. 11:25...Господъ слѣзе въ облакъ и говори съ него, (Моисея) и взе отъ Духа, Който бѣ върху му, и даде на седемдесетѣтѣхъ мъже старѣйшини. И когато слѣзе върху тѣхъ Духътъ, тѣ наченаха да пророчествувать, но сетнѣ прѣстанаха.

Числ. 22:35....Рече Ангельтъ Господень на Валаама: иди съ тия люде; само говори това, което Азъ ще ти казвамъ. И отиде Валаамъ съ Валаковитѣ князе.

Числ. 23:25....Отговори Валаамъ и каза на Валака: не казвахъ ли ти, че ще върху всичко, както ми рече Господъ?

1 Царств. 10:6, 10. (Самуилъ рече Саулу:)...Духъ Господень ще слѣзе върху тебе, и ти ще пророчествувашъ заедно съ тѣхъ и ще станешъ другъ човѣкъ....Когато дойдоха до хълма, ето че ги срѣща ликъ пророци, и Духъ Божий слѣзе върху него, и той пророчествуваше между тѣхъ.

Иоан. 11:49—51. Единъ...отъ тѣхъ, на име Каиафа, който

нея година бѣше първосвещеникъ, имъ рече: вие нищо не знаете, нито помисляте, че за насъ е по-добрѣ единъ човѣкъ да умре за народа, отколкото цѣлъ народъ да погине. И това не отъ себе си каза, но, като бѣше нея година първосвещеникъ, прѣдсказа, че Исусъ ще умре за народа.

Пророцитѣ се наричатъ уста Божии.

2 Парал. 35:22...Иосия не отстъпи прѣдъ него (Нехао), а се приготи да се срази съ него; и не послуша думитѣ на Нехао, що бѣха отъ Бога, а излѣзе на бой въ долина Мегидо.

Ис. 30:2. (Горко на непокорнитѣ синове, казва Господь, които..), безъ да попитатъ устата Ми, отиватъ въ Египетъ, за да се подкрѣпятъ съ силата на фараона и да се укриятъ подъ сѣнката на Египетъ.

Пророцитѣ говорили: „така говори Господь“.

Исх. 5:1...Моисей и Ааронъ дойдоха при фараона и (му) рекоха: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: пусни Моя народъ, за да Ми направи празникъ въ пустинята.

Исх. 7:17. Тѣй казва Господь: по това ще познаешъ, че Азъ съмъ Господь: ето, съ тая тояга, що е въ ржката ми, ще удара по водата, която е въ рѣката, и тя ще се прѣвърне въ кръвь.

Иис. Нав. 7:13. (Господь отговори на Исуса Навина:) Стани, очисти народа и кажи: очистете се за утрѣ, понеже тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ: „заклетото е всрѣдъ тебе, Израилю; затова ти не ще можешъ да устоишъ прѣдъ враговетѣ си, докль не отмахнешъ отъ себе си заклетото“.

Иис. Нав. 24:2...Рече Исусъ на цѣлия народъ: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: „вашитѣ отци, Тара, баща Авраамовъ и баща Нахоровъ, въ старо врѣме живѣеха отвждъ рѣката и служеха на други богове“.

Сжд. 6:8. Господь изпрати пророкъ при Израилевитѣ синове и имъ каза: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: Азъ ви изведохъ изъ Египетъ, изведохъ ви изъ дома на робството.

1 Царств. 2:27...Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тѣй казва Господь: не открихъ ли се на башиния ти домъ, когато тѣ бѣха още въ Египетъ, въ дома на фараона?

1 Царств. 15:2. (Самуиль рече на Саула:) Тѣй говори Господь Саваотъ: спомнихъ си онова, което Амаликъ стори на Израила, какъ той му се изпрѣчи на пѣтя, когато тоя идѣше изъ Египетъ; (иди сега и порази Амалика...).

2 Царств. 7:5, 8. (Биде слово Господне къмъ Натана:) иди, кажи на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь: ти ли ще Ми съградишъ домъ, за да живѣя въ него...?..И сега кажи тѣй на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь Саваотъ: Азъ те взехъ отъ овчето стадо, за да бждешъ вождъ на Моя народъ Израила.

2 Царств. 12:11. Тѣй говори Господь: ето, Азъ ще подигна противъ тебе зло отъ теса дсмъ, ще взема теситѣ жени прѣдъ очитѣ ти и ще ги дамъ на ближния ти, и той ще спи съ твоитѣ жени подъ това слънце.

2 Парал. 24:20...Духъ Божий обгърна Захария, синъ на свещеникъ Иодая, и той застана на възвишението прѣдъ народа и

имъ каза: тъй говори Господь: защо прѣстѣпите Господнитѣ заповѣди? Успѣхъ нѣма да имате: както вие оставихте Господа, тъй и Той ще ви остави.

Ис. 22:15. Тъй рече Господь, Господь Саваотъ: върви, иди при оня царедворецъ, при Севна, началника на двореца (и му кажи:) (що имашъ и кого имашъ тукъ?...Ето Господь ще те прѣхвърли, както силенъ човѣкъ хвърля).

Иер. 6:6, 9....Тъй казва Господь Саваотъ: сѣчете дървие и дигайте насилие противъ Иерусалимъ; тоя градъ трѣбва да се накаже; въ него се върши всѣкакво угнетение...Тъй казва Господь Саваотъ: до-край ще обератъ останките на Израила, като грозде; работи съ ржката си, както берачъ на грозде, кога пълни кошници.

Иер. 7:3, 21. Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: изправете вашитѣ пѣтица и вашитѣ дѣла, и Азъ ще ви оставя да живѣете на това мѣсто...Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: вашитѣ всесъжжения слагайте при вашитѣ жертви и яжте месото.

Иер. 10:2. Тъй казва Господь: не вървете по пѣтя на езичниците и не се плашете отъ небесни пѣличби, отъ които езичниците се плашатъ.

Иер. 19:1, 3. Тъй рече Господь: иди, купи глиненя стомна отъ грънчаря: и вземи съ себе най-старитѣ отъ народа и свещеническитѣ старѣйшини, (и излѣзъ...и обяви тамъ думитѣ, които ще ти кажа), и речи: царе иудейски и жители иерусалимски, чуйте словото Господне! Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, Азъ ще направя върху това мѣсто нещастие...

Иер. 21:4. Тъй казва Господь, Богъ Израилевъ: ето Азъ ще обърна назадъ военнитѣ оржжия, които сж въ вашитѣ рѣцѣ, съ които се биете съ вавилонския царъ и съ халдейцитѣ, които ви обсаждатъ извънъ стѣнитѣ, и ще ги събера срѣдъ тоя градъ.

Иез. 35:6, 7....Изречи пророчество за земята Израилева и кажи на планини и хълмове, на долища и долини: тъй казва Господь Богъ: ето, Азъ изрекохъ това въ ревността Си, защото вие носите на себе присмѣха отъ народитѣ. Затова тъй казва Господь Богъ: Азъ подигнахъ ржката Си съ клетва, че народитѣ, които сж около васъ, сами ще понесатъ своя срамъ.

Иез. 38:10. Тъй казва Господь Богъ: въ оня день ще ти дойдатъ на сърдцето мисли, и ти ще замислишь зло прѣдприятие.

Аг. 1:2. Тъй рече Господь Саваотъ: тоя народъ казва: „не е дошло още врѣме, не е врѣме да се строи домъ Господень“.

„Така ми говори Господь“.

2 Царств. 23:3. Каза Богъ Израилевъ, говори за мене скалата Израилева: оня, който господарува надъ людетѣ, ще бжде праведенъ, като господарува съ Божи страхъ.

Ис. 8:11. ...Тъй ми говори Господь, *държейки върху ми* крѣпка ржка и внушавайки ми да не ходя по пѣтя на тоя народъ...

Ис. 22:14....Откри ми въ ушитѣ Господь Саваотъ: нѣма да ви се прости това нечестие, доклѣ не умрете, рече Господь, Господь Саваотъ.

Ис. 31:4....Тъй ми каза Господь: както лъвъ, както лъвче,

което реве надъ плячката си, макаръ много овчари да му викатъ, отъ вика имъ не ще трепне и на тѣхното множество не ще отстъпи, — тъй Господь Саваотъ ще слѣзе да се срази за Сионъ планина и за нейния хълмъ.

Иер. 27 : 2. Тъй ми рече Господь: направи си окови и хомоть и си ги тури на шията; (и прати сжщо такива на идумейския царь, на моавитския царь, на царя на Амоновитѣ синове, на тирския царь и на сидонския царь, по пратеници, които сж дошли въ Иерусалимъ при иудейския царь Седекия, и поржчай имъ да кажатъ на господаритѣ си: тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: тъй кажете на вашитѣ господари:...сега Азъ прѣдавамъ всички тия земи въ ржката на вавилонския царь Навуходоносора, Мой рабъ...)

„Ето думитѣ, които говорѣ Господь“.

Иер. 30 : 4...Ето думитѣ, които Господь каза за Израила и за Иуда. (Тъй каза Господь: гласъ отъ смуть и ужасъ чуваме ние, а не миръ...)

Иер. 50 : 1. Слово, което Господь изрече чрѣзь пророкъ Иеремиа за Вавилонъ и за Халдейската земя: (явете и разгласете между народитѣ ...: Вавилонъ е прѣвзетъ...).

Амос. 3 : 1. Чуйте това слово, което Господь изрече противъ васъ, синове Израилеви, — противъ цѣлото племе, което изведохъ изъ земята Египетска, — думайки: (само васъ признахъ Азъ отъ всички земни племена, затова и ще изискамъ отъ васъ за всички ваши беззакония).

Пророцитѣ и апостолитѣ говорили отъ името на Бога, — отъ Бога, — като че Той говори.

2 Парал. 33 : 18. Останалитѣ дѣла Манасиеви, молитвата му къмъ своя Богъ, и думитѣ на ясновидцитѣ, които му говориха отъ името на Господа, Бога Израилевъ, се намиратъ въ запискитѣ на царетѣ Израилеви.

2 Парал. 36 : 12. (Седекия)...вършеше, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, своя Богъ. Той се не смири прѣдъ пророкъ Иеремиа, *който пророкуваше* отъ Господни уста.

Дан. 9 : 5. „(Господи)...не слушахме Твоитѣ раби, пророцитѣ, които отъ Твое име говориха на царетѣ ни и велможитѣ ни, на бацитѣ ни и на цѣлия народъ на страната“.

2 Кор. 2 : 17...Ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповѣдваме искрено, като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа.

2 Кор. 5 : 20...Ние изтълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ узѣщава чрѣзь насъ. Молимъ *ви* отъ име Христово: помириrete се съ Бога!

2 Кор. 13 : 3. Вие търсите доказателства за Христа, Който говори въ мене: Той не е безсиленъ спрѣмо васъ, но е силенъ въ васъ.

Иак. 5 : 10. За примѣръ на злострадание и дълготърпѣние вземете, братя мои, пророцитѣ, които говориха въ името Господне. **Всячкото Писанне е написано по Божие вдъхновение.**

Мат. 21 : 42. Исусъ имъ казва: нима не сте никога чели въ Писанията: „камъкътъ, който отхвърлиха зидаритѣ, той стана глава на жгъла: това е отъ Господа, и е дивно въ очитѣ ни“?

Мат. 22 : 31, 32, 43, 44. (Иисусъ отговори на садукеецѣ и рече:)...За възкресението на мъртвитѣ не сте ли чели реченото вамъ отъ Бога, Който казва: „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ“. Богъ не е Богъ на мъртви, а на живи... Казва имъ: (на фарисеецѣ) какъ тогава Давидъ по вдъхновение Го нарича Господъ, казвайки: „рече Господъ Господу моему: седи отъ десната Ми страна, докль туря Твоитѣ врагове подножие на нозетѣ Ти“? Марк. 12:36.

Римл. 3 : 2. (Какво е прѣдимството на иудеецѣ...?). Голѣмо е прѣдимството въ всѣко отношение, а главно, че *тѣмъ* е повѣрено словото Божие.

Гал. 3 : 8...Писанието, като прѣдвиждаше, че Богъ чрѣзь вѣра оправдава езичниците, отнапрѣдъ благовѣсти на Авраама: „въ тебе ще бждатъ благословени всички народи“.

2 Тим. 3 : 16. Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване въ правдата.

2 Петр. 1 : 19—21...Имаме по-достоверно *нѣщо* — пророческото слово, на което, добръ правите, че давате внимание, като на свѣтило, което свѣти на тъмно мѣсто, докль се день развидѣли и зорница изгрѣе въ сърдцата-ви, като знаете първомъ това, че никое пророчество на Писанието не е собствено (*на пророка*) тълкование на *Божията воля*. Защото никога по човѣшка воля не е изречено пророчество, но отъ Духъ Светий просвѣтявани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

Цѣльта на вдъхновението на Духа Светаго: *да открива бждещето.*

Лук. 2 : 25. Нему (Симеону) бѣ прѣдсказано отъ Духа Светаго, че нѣма да види смъртъ, докато не види Христа Господень.

Дѣян. 20 : 23...Духъ Светий свидѣтелствува по всички градове, казвайки, че ме чакатъ окови и скърби. (Павель).

1 Тим. 4 : 1...Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

Откр. 4 : 1...Погледнахъ, и ето, врата отворени на небето, и прѣдишниятъ гласъ, що бѣхъ чуль като отъ трѣба, която говорѣше съ мене, каза: изкачи се тукъ, и ще ти покажа, какво трѣба да стане слѣдъ това.

Да открива тайни.

Амос. 3 : 7...Господъ Богъ нищо не прави, безъ да открие тайната Си на Своитѣ раби—пророцитѣ.

1 Кор. 2 : 10—12...Намъ Богъ откри *това* чрѣзь Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии. Понеже кой човѣкъ знае, какво има у човѣка, освѣнъ човѣшкиятъ духъ, който живѣе въ него? Тѣй и Божието никой не знае, освѣнъ Божиятъ Духъ. Ала ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ това, що ни е дарувано отъ Бога.

Еф. 3 : 5. (Тайната на Христа)...не бѣше възвѣстена на синовецѣ човѣшки отъ прѣдишнитѣ поколѣния, както сега се откри на светитѣ Му апостоли и пророци чрѣзь Духа Светаго.

Да дава власт и познание на Своитѣ посланици.

Иов. 32:8. (Отговори Елиуй и каза:)...Има духъ у човѣка, и дихането на Вседържителя го вразумява.

Мих. 3:8....Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдостъ, за да изкажа на Иакова прѣстжпленията му, и на Израила—грѣха му.

Дѣян. 1:8....Ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

1 Кор. 2:4. И словото ми, и проповѣдъта ми *бѣха* не въ убѣдителни думи на човѣшка мждростъ, а въ проява на духъ и сила.

1 Иоан. 2:27....Помазанието, което вие получихте отъ Него, прѣбждва у васъ, и нѣмате нужда да ви учи нѣкой; но понеже самото това помазание ви учи на всичко и е истинско и нелъжовно, то прѣбждвайте въ него, споредъ както ви е научило.

Да направлява пѣтя на Своитѣ посланици.

Пс. 142:10. Научи ме да изпълнявамъ Твоята воля, защото Ти си мой Богъ, Твоятъ благъ Духъ да ме води въ земята на правдата.

Ис. 8:16. (Тѣй говори Господь, внушавайки ми да не ходя по пѣтя на тоя народъ, и рече:) „Завържи свидѣтелството и запечатай откровението прѣдъ Моитѣ ученици“.

Иез. 3:24–26. И влѣзе въ мене духътъ и изправи ме на нозѣтъ ми, и Той говори съ мене и ми каза: иди и затвори се въ дома си. И ти, сине човѣшки,—ето, ще ти турятъ окови, и ще те свържатъ съ тѣхъ, и не ще се движишъ срѣдъ тѣхъ. И Азъ ще прилѣпя езика ти о небцето ти, и ще онѣмѣнешъ и не ще имъ бждешъ изобличителъ, защото тѣ сж домъ размирень.

Дѣян. 11:12....Духътъ ми каза да ида съ тѣхъ (тримата мжже, изпратени отъ Корнилия отъ Кесария), безъ да се двоумя. Дойдоха съ мене и тия шестима братя, и влѣзохме въ кжщата на *оня* човѣкъ. (Петъръ).

Дѣян. 13:2. Когато *тѣ* (Антиохийскитѣ пророци и учители) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

Дѣян. 16:6, 7. Като прѣминаха (Павелъ и Тимотей) Фригия и страната Галатийска, тѣ не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия. А като дойдоха въ Мисия, опитваха се да идатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пусна.

Дѣян. 21:4....Като намѣрихме ученицитѣ, останахме тамъ (въ Тиръ) седемъ дена. Тѣ, по *внушение отъ* Духа, думаха на Павла, да не възлиза въ Иерусалимъ.

Да дава на Своитѣ посланици непрѣодолима мждростъ.

Втор. 34:9....Иисусъ, синъ Навиновъ, изпълни се съ духъ на прѣмждростъ, защото Моисей бѣ възложилъ върху него ржцѣтъ си, и му се покоряваха синоветѣ Израилеви и правѣха тѣй, както бѣ заповѣдалъ Господь на Моисея.

Дѣян. 6:10. (Нѣкои отъ синагогата)...не можеха да противостоятъ на мждростъта и духа, съ който той (Стефанъ) говорѣше.

1 Кор. 2:13. (Ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ това, що ни е дарувано отъ Бога;) това и проповѣдваме не съ думи, научени отъ човѣшка мъдростъ, а съ думи, научени отъ Духа Светаго, като сравняваме духовното съ духовно.

Да свидѣлствуватъ за грѣха.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки да се обърнатъ, Ти (Господи) отлага много години и имъ (на нашитѣ бащи) напомняше съ Твоя Духъ чрѣзь пророцитѣ Си, но тѣ не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ ржцѣтъ на другоземни народи.

Зах. 7:12. И сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господъ Саваотъ чрѣзь Своя Духъ прѣзь прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Иоан. 16:8. И Той (Духътъ Утѣшителъ), като дѳйде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ.

Да проповѣдватъ Евангелието и възвѣщаватъ спасение на грѣшницитѣ

Лук. 4:17—19. Подадоха Му (на Исуса) книгата на пророкъ Исаия; и Той, като разгърна книгата, намѣри мѣстото, дѣто бѣ писано: „Духъ Господень е върху Мене; затова Ме помаза да благовѣстя на бѣднитѣ, прати Ме да лѣкувамъ ония, които иматъ сърдца съкрушени, да проповѣдвамъ на плѣненитѣ освобождение, на слѣпитѣ прогледване, да пусна на свобода измжченитѣ, да проповѣдвамъ благоприятната Господня година“. Ис. 61:1—2.

1 Сол. 1:5....Нашето благовѣстие бѣше къмъ васъ не само съ слово, но и съ сила и съ Духа Светаго, и съ голѣма увѣренность: сами знаете, какви бѣхме за васъ помежду ви.

Да свидѣлствуватъ за Христа.

Дѣян. 1:8....Ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Дѣян. 5:32. За тия думи свидѣтели сме [Му ние и Духъ Светий, Когото Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ. (Петъръ).

Вдъхновението на Духа Светаго се извършва и явява различно.

1 Кор. 12:4, 8—11. Има различни дарби, ала Духътъ е единъ и сщъ....Едному се дава чрѣзь Духа слово на мъдростъ, другиму—слово на знание, чрѣзь сщия Духъ; едному—вѣра, чрѣзь сщия Духъ; другиму—дарби за лѣкуване, чрѣзь сщия Духъ; едному—чудодѣйствия, другиму—пророчество, едному—да различава духоветѣ, другиму—разни езици, а другиму—да тълкува езици. Всичко това го произвежда единъ и сщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкому поотдѣлно, както си иска.

Чрѣзь внушение или вътрѣшенъ гласъ.

3 Царств. 14:5....Господъ рече на Ахия: ето Иеровоамовата жена иде да те пита за сина си, понеже е боленъ; кажи ѱ тѣй и тѣй; тя ще дойде прѣоблѣчена.

Лук. 2:27. И дойде (Симеонъ) по вдъхновение въ храма. И когато родителитѣ донесоха Младенеца Исуса, за да извършатъ

на Него обичая по закона, (той Го прѣгърна, благослови Бога и рече: сега отпускатъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ..)

Дѣян. 19:21...Павелъ си тури на умъ, като прѣмине Македония и Ахаия, да иде въ Иерусалимъ, и каза: слѣдъ като бжда тамъ, трѣбва да видя и Римъ.

Дѣян. 20:22. И ето сега, свързанъ отъ Духа, азъ (Павелъ) отивамъ въ Иерусалимъ, безъ да зная, какво ще ми се случи тамъ, (освѣнъ онова, което Духъ Светий свидѣтельствува по всички градове, казвайки, че ме чакатъ окови и скърби).

Чрѣзъ гласъ.

Числ. 7:89. Кога Моисей влизаше въ скинията на събранияето да говори съ Господа, чуваше гласъ, който му говорѣше отъ очистилището, що е надъ ковчега на откровението между двата херувима, и му говорѣше.

Ис. 6:8. И чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? И азъ казахъ: ето ме, проводи мене.

Дѣян. 10:15...Повторно гласъ биде къмъ него (Петра): което Богъ е очистилъ, ти не считай за нечисто.

Дѣян. 11:7. И чухъ гласъ, който ми думаше: стани, Петре, заколи и яжъ!

Чрѣзъ видѣние и съновидѣние.

Числ. 12:6. И рече (Господь на Аарона и Мариамъ): чуйте Моиѣ думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънъ говоря съ него.

Числ. 24:4. Говори она (Валаамъ), който чува думитѣ Божии, който съзира видѣнието на Всемогущия; пада, но очитѣ му сж отворени; (колко сж хубави твоитѣ шатри, Иакове, твоитѣ жилища, Израилю!)

Иов. 33:14, 15. (Отговори Елиуй и каза:) Богъ говори веднажъ и, ако това не заблѣжатъ, още веднажъ: на сънъ, въ ношно видѣние, когато сънъ налѣга човѣцитѣ, въ врѣме, кога дрѣмятъ на леглото. (Тогава Той открива на човѣка ухото и запечатва Своето наставление.)

Иез. 1:28; 2:1. Както изглежда джга въ облаци въ врѣме на дъждъ, така изглеждаше това сияние наоколо. Такова бѣше видѣнието на отблѣска отъ славата Господня. Като видѣхъ това, паднахъ ничкомъ и чухъ гласа на Говорещия, и Той ми рече: „сине човѣшки! стани на нозѣтѣ си, и Азъ ще говоря съ тебе“.

Иез. 11:24. И духътъ ме подигна и ме прѣнесе въ видѣние, чрѣзъ Божия Духъ, въ Халдея при прѣселенцитѣ. И видѣнието, което видѣхъ, избѣгна отъ мене.

Дан. 7:1. Въ първата година на Валтасара, вавилонския царь, Даниилъ видѣ сънъ и пророчески видѣния въ главата си върху своето легло. Тогава той записа тоя сънъ, като изложи главното.

Иои. 2:28...Ще излѣя отъ Моя Духъ върху всѣка плътъ, и ще пророкуватъ синоветѣ ви и дъщеритѣ ви; старцитѣ ви ще сънуватъ сънища, и момцитѣ ви ще виждатъ видѣния.

Чръвъ миропомазване и елеопомазване.

Изх. 30:25. (Господь говори на Моисея:)...направи миро за свещено помазване, масть смѣсена по изкуството на мироварець: това да бжде миро за свещено помазване.

3 Царств. 1:39...Свещеникъ Садокъ взе рогъ съ елей отъ скинията и помаза Соломона. И затрѣбиха съ трѣба, и цѣль на-родъ завика: да живѣе царь Соломонъ!

2 Кор. 1:21, 22...Тоя, Който утвърдява насъ съ васъ въ Христа и ни помаза, е Богъ; Той ни и запечата и даде залога на Духа въ сърдцата ни.

Вдъхновението на Духа Светаго е необходимо за пророчество.

Числ. 24:2, 3. Погледна Валаамъ и видѣ Израиля, какъ бѣше се разположилъ на станъ, колѣно по колѣно, и Духъ Божий бѣше върху Валаама. И произнесе тая своя притча...

Внимавайте на това, що казва Духътъ.

Откр. 2:7, 11, 29. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ: на оногова, който побѣждава, ще дамъ да яде отъ дървото на живота, що е посрѣдъ Божия рай... Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ: който побѣждава, нѣма да бжде поврѣденъ отъ втората смъртъ...Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ.

ПРИМѢРИ:

Исаия.

Ис. 48:16. Пристѣпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господь Богъ и Неговиятъ Духъ.

Иеремия.

Иер. 1:4, 5. И биде къмъ мене слово Господне: прѣди да те образувамъ въ утробата, Азъ те познахъ, и прѣди да излѣзешъ изъ утробата, осветихъ те: поставихъ те пророкъ за народитѣ.

Иезекииль.

Иез 2:2, 3. И както Той ми говорѣше, влѣзе въ мене духъ и ме постави на нозѣтъ ми и чухъ Оногова, Който ми говорѣше. И Той ми каза: „сине човѣшки! Азъ те пращамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешенъ.

Иез. 11:5. И слѣзе върху мене Духъ Господень и ми каза: кажи, тъй казва Господь: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Даниилъ.

Дан. 10:1. Въ третата година на персийския царь Кира биде откровение Даниилу, който се наричаше съ име Валтасаръ; и истинско бѣше това откровение и отъ голѣма сила. Той разбра това откровение и разумѣ това видѣние.

Захария — свещеникъ.

Лук. 1:67...Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува...

Симеонъ.

Лук. 2:25...Имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Петъръ.

Дѣян. 10:19, 20. И докато Петъръ размисляше за видѣнието, Духътъ му рече: ето, търсятъ те трима души. Стани, слѣзь и иди съ тяхъ, безъ да се двоумишь ни най-малко; защото Азъ ги пратихъ. **Дѣян. 11:23.**

Павелъ.

Дѣян. 18:5...Когато Сила и Тимотей слѣзоха отъ Македония, Павелъ бѣше отъ *своя* духъ подбужданъ да свидѣтельствува прѣдъ иудеитѣ, че Иисусъ е Христосъ.

Ветхозавѣтни притчи.

Иотамъ.

Дърветата си избиратъ царъ.

Сжд. 9:7—15...Той (Иотамъ) отиде и заста на навърхъ планина Гаризимъ и, като издигна гласа си, викаше и имъ говорѣше: чуйте ме, жители сихемски, и Богъ ще ви чуе! Едно време тръгнаха дърветата да си помажатъ царъ и казали на маслината: стани ни царъ. Маслината имъ казала: нима да оставя тлъстината си, съ която чествуватъ богове и човѣци, и да тръгна да се скитамъ по дърветата? Тогава казали дърветата на смоковницата: дойди ти, да ни станешъ царъ. Смоковницата имъ казала: нима да оставя сладостта си и хубавия си плодъ и да тръгна да се скитамъ по дърветата? И казали дърветата на лозата: дойди ти, да ни станешъ царъ. Лозата имъ казала: нима да оставя сока си, който весели богове и човѣци, и да тръгна да се скитамъ по дърветата? Най-сетнѣ всички дървета казали на тръна: дойди ти, та ни стани царъ. Трънътъ казалъ на дърветата: ако наистина ме туряте за царъ надъ себе си, то дойдете да си починете подъ сѣнката ми; ако ли не, ще излѣзе огънь отъ тръна и ще изгори кедритѣ ливански. **Сжд. 9:53—57.**

Самсонъ

Сладостта произлиза отъ силния.

Сжд. 14:14, 18 И имъ (на другаритѣ си) каза: изъ ядача излѣзе ядиво, и изъ силния излѣзе сладко. И три дни не можаха да отгатнатъ гатанката. И на седмия день, прѣди залѣзъ-слънце, казаха му гражданитъ: що е по-сладко отъ медъ, и що е по-силно отъ лъвъ? Той имъ каза: да не бѣхте орали съ моята телица, не бихте отгатнали гатанката ми.

Натанъ.

Овчицата на сиромаша.

2 Царств. 12:1—7. Господъ прати Натана (пророка) при Давида, и той отиде при него и му рече: въ единъ градъ имаше двама човѣци — единиятъ богатъ, а другиятъ сиромашъ; богатиятъ имаше твърдъ много дребенъ и едъръ добитѣкъ, а сиромашътъ *нѣ* имаше нищо, освѣнъ една овчица, която бѣше купилъ малка и

отхранилъ, и тя бѣше пораснала при него заедно съ дѣцата му; тя ядѣше отъ хлѣба му, пиеше отъ чашата му, спѣше на гърдитѣ му и му бѣше като дѣщеря; при богатия човѣкъ дойде единъ странникъ; и нему се досвидѣ да вземе отъ овцитѣ или отъ воловетѣ си, за да сготви (обѣдъ) на странника, който бѣ дошълъ при него, а взе овчицата на сиромаха и сготви нея на човѣка, който бѣ дошълъ при него. Давидъ се много разгнѣви противъ тоя човѣкъ и каза на Натана: живѣ ми Господы! смъртъ заслужава оня човѣкъ, който е извършилъ това; и за овчицата той трѣбва да плати четворно, задѣто е извършилъ това и задѣто е нѣмалъ милость. Тогаза Натанъ каза на Давида: ти си оня човѣкъ (който извърши това)...

Текоюнката жена.

Милость за братоубицеца.

2 Цар. 14:4—11...Жената текоюнка влѣзе при царя (Давида), падна ничкомъ на земи, поклони се и каза: помогни, царю, *помогни!* Царьтъ я попита: какво ти е? И тя отговори: вдовица съмъ (отколѣ), мжжъ ми умрѣ; рабинята ти *имаше* двама синове; тѣ се скараха на полето, нѣмаше кой да ги разтърве, и единиятъ удари другия и го уби. И ето, цѣлиятъ родъ възстана противъ рабинята ти и каза: прѣдай тогова, който уби брата си, ние ще го убиемъ заради душата на брата му, която той погуби, и ще изтрѣбимъ дори и наслѣдника. И тѣй, тѣ ще угасятъ искрата, що ми още остава, за да не оставятъ на мжжа ми име и потомство по земното лице. И царьтъ каза на жената: иди си спокойно вкъщи, азъ ще дамъ заповѣдъ за тебе. Но жената текоюнка каза на царя: върху мене, царю, мой господарю, да бжде вината и върху бащиния ми домъ, а царьтъ и прѣстольтъ му сж невинни. И царьтъ каза: доведи ми оногова, който бжде противъ тебе, и той вече нѣма да те докосне. Тя каза: закълни се, царю, въ Господа, твоя Богъ, че не ще се умножатъ отмѣстителитѣ за кръвъ и не ще погубятъ сина ми. И *царьтъ* каза: живѣ ми Господы! ни косъмъ отъ твоя синъ нѣма да падне на земята. 2 Цар. 14:19—21.

Изранениятъ съ бой пророкъ.

Избѣгалиятъ разбойникъ.

3 Цар. 20:35—40...Единъ отъ пророческитѣ синове по слово Господне каза на едного: бий ме! Но тоя човѣкъ се не съгласи да го бие. Тогава му каза: задѣто не слушашъ Господния гласъ, ще те умъртви лъвъ, кога си отидешъ отъ мене. Той си отиде отъ него, и лъвъ го срѣщна и го умъртви. Намѣри той другъ човѣкъ и каза: бий ме! Тоя човѣкъ го би до толкова, че го израни съ бой. Тогава пророкътъ трѣгна и застана прѣдъ царя на пѣтя, като прикри очитѣ си съ покривало. Когато царьтъ минаваше, той завика къмъ царя и рече: твоятъ рабъ ходи въ битка, и ето, единъ човѣкъ, като отмина на страна, доведе при мене едного и каза: варди тоя човѣкъ; ако го не увардишъ, душата ти ще иде вмѣсто неговата душа, или ще трѣбва да отмѣришъ талантъ сребро. Когато рабьтъ ти се зае съ тия и други работи, той се загуби. А израилскиятъ царь му каза: такъва ти е и присждатъ, ти самъ си я рѣшилъ. 3 Цар. 20:41, 42.

Иоасъ царьтъ израилски.*Трънь и кедъръ.*

4 Цар. 14:9...Израилскиятъ царь Иоасъ прати до Амасия, иудейски царь, да кажатъ: трънь ливански пратилъ при кедра ливански да каже: дай дъщеря си за жена на сина ми. Но минали диви звѣрове ливански и стѣпкали тоя трънь.

Асафъ.*Лоза, прѣнесена изъ Египетъ.*

Пс. 79:9—17. Ти прѣнесе отъ Египетъ лозата, изгони народитѣ и я посади; очисти за нея мѣсто, закрѣпи коренитѣ ѝ, и тя изпълни земята. Планинитѣ се покриха съ сѣнката ѝ, и клонитѣ ѝ сж като кедри Божи; тя пусна клони до мсрето и младочки до рѣката. Защо срути нейната ограда, та я кжсатъ всички, минаващи по пжтя? Горскиятъ глиганъ я подрива и полскиятъ звѣръ я обгрива. Боже на силитѣ! обърни се, милостно погледни отъ небето и вижъ и посѣти това лозе; опази туй, що е насадила. Твоята десница, и младочкитѣ, които Ти укрѣпи за Себе Си. То е съ огнь обгорено, изпосѣчено: отъ заплахата на Твоето лице ще погинатъ.

Исаия.*Лозето на Възлюбения и обичниятъ Неговъ садъ.*

Ис. 5:1—7. Ще запѣя на Моя Възлюбенъ Неговата пѣсень за лозето Му. Моятъ Възлюбенъ имаше лозе наврѣхъ торна рѣтлива; Той го ограда и го очисти отъ камъни, насади въ него отборъ лозови пржчки и съгради кула по срѣдата му, изкола въ него линъ и очакваше да роди добро грозде, а то роди диво грозде. И сега, жители иерусалимски и мжже Иудини, отсждете между Мене и Моето лозе. Какво още трѣбваше да сторя за Моето лозе и го не сторихъ? Защо, доклѣ очаквахъ да принесе добро грозде, то даде диво грозде? И тѣй, ще ви кажа, какво ще направя съ лозето Си: ще му махна оградата, и то ще бжде опустошавано; ще му разруша стѣнитѣ, и ще бжде тъпкано: и ще го оставя да запустѣе: нѣма ни да го рѣжатъ, ни да го копаятъ,—и ще обрасне то съ тръне и бодили, и ще заповѣдамъ на облацитѣ да не изливатъ дъждъ върху него Лозе на Господа Саваота е домътъ Израилевъ, а мжжетъ на Иуда — обиченъ Неговъ садъ. И чакъ: Той правосъдие, но ето, кръвопролитие; чакъ правда, и ето — лисъкъ.

Иер. 2:21. Азъ те посадихъ *като* благородна лоза — найчисто сѣме; а какъ се ти прѣвърна у Мене въ дива издѣнка отъ чужда лоза?

Жътва и пабиръкъ.

Ис. 17:5, 6. Сжщото ще бжде, каквото подиръ събирание жито отъ жетваря, кога ржката му пожъне класоветѣ, и кога събератъ класоветѣ въ Рефаимска долина. И ще останатъ у него, както бива при стрѣсване маслини, двѣ-три зърна на самия върхъ, или четири-петъ по плоднитѣ клончета, казва Господъ, Богъ Израилевъ.

Обичното лозе.

Ис. 27:2, 3. Въ оня день запѣйте за него — за обичното:

лозе: Азъ, Господь, съмъ неговъ пазачъ, всѣки мигъ го напоявамъ; нощемъ и денемъ го вардя, да се не вмъкне нѣкой въ него. *Сионъ — невѣста.*

Ис. 62:4, 5. Нѣма вече да те наричатъ „изоставень“, нито земята ти вече ще наричатъ „пустиня“, но ще те наричатъ „Мое благоволение къмъ него“, а земята ти — „омжжена“, защото Господь благоволи къмъ тебе, и земята ти се съчетава. Както момъкъ се съчетава съ мома, тъй и синоветѣ ти се съчетаватъ съ тебе; и *както* младоженецъ се радва на невѣста, тъй ще се радва за тебе Богъ твой.

Иеремия.

Грънчарьтъ.

Иер. 18:1—6. Слово, което биде къмъ Иеремия отъ Господа: стани та слѣзъ въ дома на грънчаря, и тамъ ще ти явя Моитѣ думи. И слѣзохъ въ дома на грънчаря, и ето, той работѣше своята работа на колелото. И сждѣтъ, който грънчарьтъ правѣше отъ глина, се развали въ ржцѣтъ му; и той изново направи отъ него другъ сждъ, какъвто му текна да направи. И биде слово Господне къмъ мене: доме Израилевъ, не мога ли постъпи съ васъ, както тоя грънчарь? казва Господь. Ето, каквото е глината въ ржцѣтъ на грънчаря, тоза сте и вие въ Моитѣ ржцѣ, доме Израилевъ.

Иезекииль.

Човѣкъ, който промвня мѣстожителството си.

Иез. 12:3—15. А ти, сине човѣшки, приготи си нужното за прѣселване и срѣдъ день прѣсели се прѣдъ очитѣ имъ, прѣсели се отъ твоего мѣсто на друго мѣсто прѣдъ очитѣ имъ; може-би, тѣ ще разбератъ, макаръ и да сж домъ размиренъ; и вещитѣ си изнеси като вещи нужни при прѣселване, денемъ прѣдъ очитѣ имъ, и самъ излѣзъ вечерята прѣдъ очи имъ, както излизатъ за прѣселване. Прѣдъ очитѣ имъ си пробий отворъ въ стѣната, и изнасай прѣзъ него. Прѣдъ очитѣ имъ вземи товара си на рамо, по мръкнало го изнеси, закрий си лицето, за да не видишь земята; защото Азъ те поставихъ за личба на дома Израилевъ. И извършихъ, както ми бѣ заповѣдано; вещитѣ си като вещи нужни при прѣселване изнесохъ денемъ, а вечерята прокопахъ си съ ржка отворъ въ стѣната, по мръкнало изнесохъ товара и го дигнахъ на рамо прѣдъ очитѣ имъ. И на сутринята биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! не каза ли ти Израилевиятъ домъ, домътъ размиренъ: какво вършишь? Кажи имъ: тъй казва Господь Богъ: това е прѣдвѣстие за началника въ Иерусалимъ и за цѣлия домъ Израилевъ, който е тамъ. Кажи: азъ съмъ личба за васъ; което азъ върша, то ще бжде съ тѣхъ, — въ прѣселение, въ плѣнъ ще отидатъ тѣ. И началникътъ, който е срѣди тѣхъ, по мръкнало ще дигне *товара* на рамо и ще излѣзе. Стѣната ще пробиятъ, за да *го* прѣкаратъ прѣзъ нея; той ще закрие лицето си, тъй че не ще види съ очи тая земя. И ще простра върху него Моята мрѣжа, и ще бжде хванатъ въ Моитѣ примки, и ще го заведе въ Вавилонъ, въ Халдейската земя, но той не ще я види, и тамъ ще умре. А всички, които сж около

него, неговитѣ сподвижници и цѣлата му войска ще развѣя по всички вѣтрове, и ще извадя мечъ подиръ тѣхъ. И ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь, когато ги разпилѣя между народитѣ и ги развѣя по земитѣ.

Мазаната съ каль стѣна.

Иез. 13: 10—14. Задѣто въвеждатъ Моя народъ въ заблуда, думайки: „миръ“, а пъкъ миръ нѣма; и когато той гради стѣна, тѣ я съ каль мажатъ, кажи на тия, които мажатъ стѣната съ каль, че тя ще падне. Ще ливне проливень дъждъ, и ти, каменна градушко, ще ударишъ, и силенъ вѣтъръ ще я разкъса. И ето, стѣната ще падне; тогава не ще ли ви кажатъ: „дѣ е мазилката, съ която мазахте?“ Затова тѣй казва Господь Богъ: ще пусна силенъ вѣтъръ въ гнѣва Си, и ще ливне проливень дъждъ въ яростта Ми, и каменна градушка въ яда Ми за изтрѣба. Ще срутя стѣната, която мажехте съ каль, и ще я хвърля на земята; ще се открие основата ѝ, и ще падне, и вие заедно съ нея ще загинете, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь.

Дървото на лозата.

Иез. 15: 1—8. И биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! кое прѣдимство има дървото на лозата прѣдъ всѣко друго дърво, и прѣжкитѣ на лозата — прѣдъ дърветата въ гората? Взиматъ ли отъ него кжсъ за нѣкое издѣлие? Взиматъ ли отъ него поне за клѣчка, да окачватъ на нея нѣкоя вещь? Ето, хвърлятъ го въ огъня да изгори; двата му края огънь пояде, и обгорѣ срѣдата му; става ли то за нѣкакво издѣлие? И когато то бѣше цѣло, не ставаше за никакво издѣлие; още повече, когато огъньтъ го пояде, и то обгорѣ, става ли то за нѣкакво издѣлие? Затова тѣй казва Господь Богъ: както лозовото дърво между горскитѣ дървета прѣдадохъ на огънь, за да изгори, тѣй нему ще прѣдамъ и иерусалимскитѣ жители. И ще обърна лицето Си противъ тѣхъ; изъ единъ огънь ще излѣзатъ, и другъ огънь ще ги погълне, — и ще познаете, че Азъ съмъ Господь, кога обърна противъ тѣхъ лицето Си. И ще направя тая земя пустиня, задѣто тѣ вѣроломно постѣпвахъ, казва Господь Богъ.

Младата дѣва.

Иез. 16: 3—34. (Сине човѣшки! изкажи на Иерусалимъ неговитѣ гнусотии) и речъ: тѣй казва Господь Богъ *на дѣщерята* Иерусалимова: твоятъ коренъ и твоята родина е въ Ханаанската земя; баща ти е амореецъ, и майка ти — хетейка; при твоето рождение — въ деня, когато ти се роди — пѣпа ти не отрѣзаха, съ вода те не омиха за очистяне, съ соль те не посолиха и съ пелени не повиха. Ничие око не се смили надъ тебе, та отъ милость къмъ тебе да ти направятъ нѣщо отъ това; но те изхвърлиха на полето отъ прѣзрѣние къмъ живота ти, въ деня на твоето раждане. И минувахъ Азъ покрай тебе и те видѣхъ, захвърлена да те тъпчатъ въ кръвта ти, и ти казахъ: „въ кръвта си живѣй!“ Тѣй ти казахъ Азъ: „въ кръвта си живѣй!“ Размножихъ те като полскитѣ растения; ти порасна, стана голѣма и достигна прѣвъзходна красота: твоитѣ гърди се надигнаха, и косата ти порасна; но ти бѣше гола и непокрита. И минувахъ Азъ покрай тебе и те видѣхъ,

и ето, това бѣше врѣмето ти, врѣме за любовь; и прострѣхъ политѣ на *дрехитѣ* Си върху тебе и покрихъ твоята голота; и заклехъ ти се и встѣпихъ въ сѣюзъ съ тебе, казва Господь Богъ, — и ти стана Моя. Омихъ те съ вода, измихъ отъ тебе кръвта ти и те съ елей помазахъ. Облѣкохъ ти пѣстрошити дрехи и ти обухъ червени сандали, опасахъ те съ висонъ и те покрихъ съ свилено покривало. Окичихъ те съ накити и турихъ на рѣцѣтъ ти гривни и на шията ти — огърлие. И турихъ прѣстенъ на носа ти, обѣци — на ушитѣ ти, и на главата ти — прѣкрасенъ вѣнецъ. Тѣй се гиздѣше ти съ злато и сребро, и дрехата ти бѣше висонъ, свила и пѣстрошита тѣканъ; хранѣше се ти съ хлѣбъ отъ най-добро пшенично брашно, съ медъ и дървено масло и бѣше извѣнредно красива и достигна царствено величие. И разнесе се славата ти между народитѣ поради твоята красота, защото тя бѣше въ пълно съвършенство при тся великолѣпенъ накитъ, съ кѣйто Азъ те накитихъ, казва Господь Богъ. Но ти се довѣри на красотата си и, ползувайки се отъ славата си, почна да блудствувашь, и живѣеше безпѣтно съ всѣки минувачъ, като му се отдаваше. И взе отъ дрехитѣ си и си направи шарени оброчища и блудствува на тѣхъ, както никога не ще се случи и не ще бжде. И взе своитѣ накити отъ Мое злато и отъ Мое сребро, които Азъ ти дадохъ, и си направи мжжки образи и блудствува съ тѣхъ. И взе своитѣ пѣстрошити дрехи, облѣче ги съ тѣхъ, и тури прѣдъ тѣхъ Моя елей, Моя тимянь; и Моя хлѣбъ, който ти давахъ, пшеничното брашно, елей и меда, съ който Азъ те хранихъ, ти ги туряше прѣдъ тѣхъ въ приятно благоухание; и това стана, казва Господь Богъ. И взе синове тѣ си и дѣщеритѣ си, които ти Ми роди, и ги принасяше жертва, за да бждатъ погълнати. Малко ли ти блудствува? Но ти и Моитѣ синове колѣше и имъ ги даваше, прѣкравайки ги *прѣвъ огнь*. И при всички твои гнусоти и твои блудствования, ти не си спомни за днитѣ на твоята младость, когато бѣше гола и непокрита и хвърлена да бждешъ тѣпкана въ кръвта си. И слѣдъ всички тия злодѣяния, — горко, горко ти! казва Господь Богъ, — ти си построи блудилища и си направи на всѣка стѣгда оброчища; въ началото на всѣки пѣтъ си направи оброчища, позсрѣше красотата си и размѣташе нозѣтъ си за всѣки минувачъ; и умножи своитѣ блудствования. Блудствува съ египетскитѣ синове — съ твоитѣ съсѣди, люде снажни — умножаваше блудствованията си и Ме разгнѣвяваше. И ето, Азъ прострѣхъ върху тебе рѣката Си, умалихъ назначеното за тебе и те прѣдадохъ на произвола на дѣщеритѣ филистимски, кѣито те мразѣха и които се засрамирахъ отъ твоето срамно поведение. Ти блудствува съ синове тѣ на Асуръ — и не се насити, блудствува съ тѣхъ, но съ това не се задоволи; ти умножи блудствованията си въ Ханаанската земя до Халдея, но и съ това се не задоволи. Колко изнурено трѣбва да е сърдцето ти, казва Господь Богъ, когато ти всичко това върши като необуздана блудница! Когато ти строи блудилища въ началото на всѣки пѣтъ и си прави оброчища на всѣка стѣгда, ти бѣше не като блудница, защото отхвърля е подарѣци, но като прѣлюбодѣйна жена, която вмѣсто своя мжжъ прибира чужди. На всички блудници даватъ подарѣци, а ти

сама давѣ подаръци на всичкитѣ си любовници и ги подкупвѣ, та да дохождатъ при тебе отъ всички страни, за да блудствуватъ съ тебе. У тебе въ твоитѣ блудствувания ставаше обратно на това, което става съ жени: не къмъ тебе припкаха, а ти даваше подаръци, пъкъ на тебе не даваха подаръци; и затова ти постъпваше обратно на другитѣ.

Голѣмъ орелъ.

Иез. 17:2—10. Сине човѣшки! прѣдложи гатанка и кажи притча къмъ дома Израилевъ. Кажи: тъй казва Господь Богъ: голѣмъ орелъ съ голѣми крилѣ, съ дълги пера, бухлестъ, пѣстъръ прилетѣ на Ливанъ и стне върха на единъ кедъръ, откърши найгорния отъ младитѣ му клончета, донесе го въ Ханаанската земя и го тури въ града на търговцитѣ; взе отъ сѣмето на тая земя, посѣ го въ годна земя и го постави до голѣма вода, както сядятъ върба. И то израсна и стана лоза, широка, низка на ръстъ, чиито пръчки се навеждаха къмъ нея, и коренитѣ ѝ бѣха подъ нея, и стана лоза—и пусна филизи и даде пръчки. И още имаше другъ орелъ съ голѣми крилѣ и бухлестъ; и ето, тая лоза се провлѣче къмъ него съ коренитѣ си и прострѣ къмъ него пръчкитѣ си, за да я полива изъ браздитѣ на разсадника си. Тя биде посадена на добра земя, при голѣма вода, тъй че можа да пуска пръчки и да дава плодъ, да стане великолѣпна лоза. Кажи: тъй казва Господь Богъ: ще успѣе ли тя? Не ще ли изтрѣгнатъ коренитѣ ѝ, не ще ли изпокъсатъ плодоветѣ ѝ, тъй че тя да изсѣхне? всички млади пръчки, израсли отъ нея, ще изсѣхнатъ. И не съ голѣма сила и не съ много люде ще я изтрѣгнатъ съ коренитѣ ѝ. И ето, макаръ да е посадена, но ще успѣе ли тя? Не ще ли изсѣхне тя, щомъ я лѣхне източень вѣтъръ? ще изсѣхне тя въ лѣхитѣ, дѣто е израсла.

Лъвица и лъвове.

Иез. 19:1—9. А ти подеми плачъ за Израилевитѣ князе и кажи: каква лъвица е майка ти? разположила се срѣдъ лъвове, между млади лъвове отгледа своитѣ лъвчета. И отхрани тя едно отъ своитѣ лъвчета; то стана младъ лъвъ и се научи плячка да лови, люде ядѣше. И чуха за него народитѣ; той биде хванатъ въ тѣхната яма, и въ вериги го отведоха въ земята Египетска. И слѣдъ като почака и видѣ, че надеждата ѝ пропадна, тя взе друго свое лъвче и го направи младъ лъвъ. И като стана младъ лъвъ, той почна да ходи между лъвове и се научи плячка да лови, люде ядѣше, оскверняваше двоицитѣ имъ и градоветѣ имъ опустошаваше; и запусѣ земята и всичкитѣ ѝ селища отъ неговия рикъ. Тогавѣ се подигнаха противъ него народитѣ отъ околнитѣ области и прострѣха му мръжата си; той биде хванатъ въ тѣхната яма. И туриха го въ клѣтка въ вериги и заведоха го при вавилонския царь; заведоха го въ крѣпостъта, за да не се чува вече по Израилевитѣ плачини гласътъ му.

Лоза, посадена при вода.

Иез. 19:10—14. Твоята майка биде като лоза, посадена при вода; плодovита и клонеста биде тя отъ многото вода. И имаше

у нея прѣчки силни за скиптри на владѣтели, и високо се издигна стволътъ ѝ между гжститѣ прѣчки; и изпжкваше съ височината си, съ многото си прѣчки. Но въ гнѣвъ тя биде изтрѣгната, хвърлена на земи, и източниятъ вѣтъръ изсуши плода ѝ; откжснати и изсъхнали сж силнитѣ ѝ прѣчки, огънь ги погълна. А сега тя е прѣсадена въ пустинята, въ земя суха и жадна. И излѣзе огънь отъ ствола на нейнитѣ прѣчки, погълна плодоветѣ ѝ, и не останаха по нея силни прѣчки за скиптеръ на владѣтеля. Това е жална пѣсенъ, и ще остане за плачъ.

Двѣ жени: Охола и Охолива.

Иез. 23 : 2—49. Сине човѣшки! имаше двѣ жени, дѣщери на една майка, и блудствуваха въ Египетъ, блудствуваха на младини; тамъ измачкаха гърдитѣ имъ, и тамъ изгнетиха дѣвственитѣ имъ нѣнки. Имената имъ: на голѣмата — Охола, а на сестра ѝ — Охолива. И тѣ бѣха Мои и раждаха синове и дѣщери; и Охола се наричаше Самария, а Охолива — Иерусалимъ. И почна Охола да Ми изневѣрва и се пристрасти къмъ любовницитѣ си, къмъ асирийци, къмъ съседитѣ си, къмъ ония, които се обличаха съ дрехи яхонтовъ цвѣтъ, къмъ областни началници и градски управители, къмъ всички хубави момци, конници, които яздятъ на коне; и живѣше безпжтно съ всички отборъ синове на Асура и оскверняваше себе си съ всички идоли на всѣкиго, къмъ когото се пристрастѣше; не прѣставаше да блудствува и съ египтяни, защото тѣ спаха съ нея въ младостта ѝ и мачкаха дѣвственитѣ ѝ нѣнки, и изливаха върху нея своята похоть. Затуй и Азъ я прѣдадохъ въ ржцѣтѣ на любовницитѣ ѝ, въ ржцѣтѣ на Асуроветѣ синове, къмъ които тя се пристрасти. Тѣ откриха голотата ѝ, взеха синоветѣ и дѣщеритѣ ѝ, а нея убиха съ мечъ. И тя стана за позоръ между женитѣ, когато изпълниха върху нея прѣсждата. Сестра ѝ Охолива видѣ това и още по-развратна биде въ любовьта си, и блудството ѝ надмина блудството на сестра ѝ. Тя се пристрасти къмъ Асуровитѣ синове, къмъ областни началници и градски управители, нейни съсѣди, богато облѣчени, къмъ конници, които яздятъ на коне, къмъ всички отборъ момци. И Азъ видѣхъ, че тя се оскверни, и че дѣтѣ вървятъ въ единъ пжтъ. Но тая още умножи блудствуванията си, защото, като видѣ издѣлбани на стѣната мжже, нарисувани съ бои изображения на халдейци, които бѣха съ поясъ опасани прѣзъ кръста и съ богати на глава прѣвръзки и които изглеждаха на военачалници, прилични на вавилонски синове, чиято отечество е Халдейската земя, тя се влюби въ тѣхъ отъ единъ погледъ на очитѣ си и прати при тѣхъ въ Халдея пратеници. И вавилонскитѣ синове дойдоха при нея на любовното легло и я оскверниха съ своето блудствуване, и чрѣзъ тѣхъ тя се оскверни; и душата ѝ се отвърна отъ тѣхъ. Когато пжкъ тя явно се прѣдаде на своитѣ блудствувания и откри голотата си, тогава отъ нея се отвърна и Моята душа, както се отвърна душата Ми отъ сестра ѝ. И тя умножаваше своитѣ блудствувания, спомняйки днитѣ на младостта си, когато блудствуваеше въ Египетската земя; и се пристрасти къмъ своитѣ любовници, чиято плътъ е плътъ оселска,

и похотѣта—като у жребци. Тѣй ти си припомни разпѣтството на твоята младостъ, когато египтяни стискаха твоитѣ нѣнки, заради твоитѣ дѣвствени гърди. Заради туй, Охоливо, тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ ще възбудя противъ тебе твоитѣ любовници, отъ които се отвърна душата ти, и ще ги доведе противъ тебе отъ вси страни; синоветѣ на Вавилонъ и всички халдейци, отъ Пеходъ, отъ Шоа и Коа, и съ тѣхъ всички Асурови синове, хубави момци, областни началници и градски управители, сановници и именити, всички изкусни яздачи. И ще дойдатъ противъ тебе съ орѣжжия, съ коне, съ колесници и съ много народъ и ще те обсадятъ отвредъ съ ризници, съ щитове и въ шлемове, и ще те прѣдамаъ тѣмъ на сѣдъ, и ще те сѣдятъ съ свой сѣдъ. И ще обърна Моята ревностъ противъ тебе, и ще постѣпятъ съ тебе яростно: ще ти отрѣжатъ носа и ушитѣ, а каквото ти остане, ще падне отъ мечъ; ще взематъ твоитѣ синове и твоитѣ дѣщери, а каквото ти остане, огънь ще погълне; ще ти съблѣкатъ твоитѣ дрехи и ще взематъ твоитѣ накити. И ще туря край на твоето разпѣтство и на твоето блудствуване, принесено изъ Египетската земя, и не ще обръщашъ къмъ тѣхъ очитѣ си, и за Египетъ не ще си вече спомнишь. Защото тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ те прѣдавамъ въ рѣцѣтъ на ония, които ти намрази, въ рѣцѣтъ на ония, отъ които се отвърна душата ти. И ще постѣпятъ съ тебе жестоко; ще ти взематъ всичко, спечелено съ трудъ, ще те оставятъ гола и непокрита, и ще бѣде открита твоята срамна голота, твоето разпѣтство и твоето блудствуване. Това ще стане съ тебе поради твоето блудствуване съ народитѣ, съ чиито идоли ти се оскверни. Ти ходи по пѣтя на сестра си; затова и ще ти дамъ въ рѣжа нейната чаша. Тѣй казва Господь Богъ: ти ще пиешъ дълбоката и широката чаша на сестра си и ще се изложишь на присмѣхъ и позоръ поради голѣмата ѣ вмѣстимостъ. Съ пиянство и тѣга ще бѣдешъ изпълнена: отъ чашата на уха и опустошението, чаша на сестра ти Самария! И ще ѣ изпиешъ и прѣсушишь, чирепитѣ ѣ ще сблѣжешъ и гърдитѣ си ще раскѣсашъ; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ. Затова тѣй казва Господь Богъ: понеже ти Ме забрави и се отвърна отъ Мене, то и тѣрпи заради своето беззаконие и заради своето блудствуване. И каза ми Господь: сине човѣшки! искашь ли да сѣдишь Охола и Охолива? изкажи имъ тѣхнитѣ гнусоти: защото тѣ прѣлюбодѣйствуваха, и кръвь има по рѣцѣтъ имъ, и съ своитѣ идоли прѣлюбодѣйствуваха, и синоветѣ си, които Ми родиха, чрѣзъ огънь прѣкарѣха тѣмъ за храна. Ето, какво още Ми тѣ правиха: сквернѣха светилището Ми въ сѣщия день и нарушаваха сѣботитѣ Ми; защото, когато тѣ колѣха дѣцата си за своитѣ идоли, въ сѣщия день дохождаха въ светилището Ми, за да го сквернятъ; ето, какъ постѣпваха тѣ въ Моя домъ! Освѣнъ това, пращаха за люде, които идѣха отдалечъ; при тѣхъ пращаха пратеници, и ето, тѣ дохождаха, и ти за тѣхъ се измиваше, враносваше очитѣ си и съ накити се накичваше, и сѣдаше на великолѣпно легло, прѣдъ което се нареждаше маса, и на нея туряше Моитѣ благовонни кадива и Моя елей. И чуваше се гласътъ на народа, който ликуваше у нея, и при людетѣ отъ народната

тълпа въвеждаха пияници изъ пустинята; и тѣ туряха въ ржѣтѣ имъ гривни и на главитѣ имъ — гиздави вѣнци. Тогава казахъ Азъ за остарѣлата въ прѣлюбодѣйство: сега ще се свѣршатъ блудствуванята ѝ заедно съ нея. Но дохождаха при нея: както дохождаха при жена блудница, тѣй дохождаха при Охола и Охолива, при тия разпжтници жени. Но праведни мъже ще ги сждатъ: тѣ ще ги сждатъ съ сждъ на прѣлюбодѣйки и съ сждъ на кръвопроливачки, защото тѣ сж прѣлюбодѣйки, и тѣмъ по ржѣтѣ има кръвь. Защото тѣй казва Господь Богъ: да се свика противъ тѣхъ събрание и да ги прѣдадатъ на озлобение и грабежъ. И събранието ще ги избие съ камъни и ще ги изпосѣче съ мечоветѣ си, ще убие синоветѣ имъ и дѣщеритѣ имъ и съ огнь ще изгори кжщитѣ имъ. Тѣй ще туря край на разпжтството въ тая земя, и всички жени ще взематъ урокъ и не ще вършатъ като васъ срамотни работи; и ще стоварятъ върху ви вашето разпжтство, и ще прѣтърпите наказание за грѣховетѣ съ вашитѣ идоли, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ.

Котелъ кипещъ.

Иез. 24: 3—12. (Сине човѣшки)...Изречи противъ размирния домъ притча, и кажи имъ: тѣй казва Господь Богъ: тури котелъ. тури и налѣй въ него вода; тури въ него кжсове месо, всички най-добри кжсове, бедра и плешки, и напълни съ отборъ кости; вземи отборъ овци, и *наклади* подъ тѣхъ кости и вари, докато и коститѣ се разварятъ въ него. Затова тѣй казва Господь Богъ: горко на кървавия градъ! горко на котела, въ който има бигоръ и отъ който бигорѣтъ му не се махва! кжсъ по кжсъ по изхвърляйте изъ него, безъ да избирате по жребие. Защото кръвьта му е срѣдъ него; той я остави на гола скала; не върху земята я пролива, дѣто би могла да се покрие съ прахъ. За да възбужда гнѣвъ за изхвършване отмъщението, Азъ оставихъ кръвьта му на голата скала, за да се не укрие тя. Затова тѣй казва Господь Богъ: горко на кървавия градъ! и Азъ ще наклада голѣмъ огнь. Притури дърва, разпали огнь, развари месото; нека всичко се сжсти, и коститѣ да се изгорятъ. И кога котелътъ остане празенъ, тури го върху вжглища, да се нагорещи, и да се нажеже мѣдъта му, и нечистотата му да се стопи въ него, и всичкиятъ му бигоръ да изчезне. Трудътъ ще бжде тежкъ; но многото му бигоръ не ще се махне отъ него; и въ огня бигорѣтъ му *ще остане* на него.

Ливански кедъръ.

Иез. 31: 3—18....Асуръ бѣше кедъръ ливански съ гиздави вѣтви, кичестъ и високъ; върхътъ му — срѣдъ гжсти облаци. Водитѣ го правѣха да расте, бездната го подигаше, рѣкитѣ ѝ окржаваха неговото садище, и тя пращаше потоцитѣ си къмъ всички полски дървета. Затова височината му надмина всички полски дървета; на него имаше много клони; вѣтвитѣ му се умножаваха, и клонитѣ му ставаха дълги отъ многото води, когато той растѣше. Въ клонитѣ му виеха гнѣзда всѣкакви небесни птици, подъ вѣтвитѣ му раждаха малки всѣкакви полски звѣрове, а подъ сѣнката му живѣха всѣкакви многобройни народи. Той хубавѣше-

съ високия си ръстъ, съ дългитѣ си вѣтви, защото коренътъ му лежеше край голѣми води. Кедритѣ въ Божията градина не го засѣняха; кипариситѣ не се изравняха съ клонитѣ му, и ке-стенитѣ не бѣха високи колкото неговитѣ вѣтви; ни едно дърво въ Божията градина не се равнѣше съ него по хубостта си. Азъ го украсихъ съ многото му вѣтви, тъй че всички едемски дървета въ Божията градина му завиждаха. Затова тъй каза Господь Богъ: задѣто израсте високъ и си издигна върха срѣдъ дебелитѣ клони, и сърдцето му се възгордѣ отъ величието му, — затова Азъ го прѣдадохъ въ рѣцѣтъ на властника на народитѣ; той по-стѣпи съ него, както трѣбваше; за неговото беззаконие Азъ го отхвърлихъ. И съсѣкоха го чужденци, най-люти измежду народитѣ, и го хвърлиха въ планинитѣ; и по вси долини паднаха вѣтвитѣ му, клонитѣ му се изпочупиха по всички долища земни, и изподъ сѣнката му избѣгаха всички народи на страната и го оставиха. На неговитѣ обломъци се намѣстиха всѣкакви небесни птици и въ клонитѣ му бѣха всѣкакви полски звѣрове. Това бѣше, за да не се не голѣмѣятъ съ високия си ръстъ никакви дървета край води, да не подигатъ върховетѣ си до гжститѣ облаци и да не прилѣпватъ къмъ него поради височината имъ дървета, които пиятъ вода; защото тѣ всички ще бждатъ прѣдадени на смъртъ въ прѣизподнята страна. заедно съ синоветѣ човѣшки, слѣзли въ гроба. Тъй казва Господь Богъ: въ оня день, когато той слѣзна въ гроба, Азъ направихъ да тжатъ за него, затворихъ заради него бездната и спрѣхъ рѣкитѣ ѝ, задържахъ голѣмитѣ води и помрачихъ за него Ливанъ, и всички полски дървета тжгуваха за него. Съ трѣсъка отъ падането му Азъ докарахъ въ трепетъ народитѣ, когато го свалиха въ прѣизподнята, при слѣзлитѣ въ гроба, и се зарадваха въ прѣизподнята страна всички дървета едемски, отборжитѣ и най-добритѣ на Ливанъ, всички, които пиятъ вода; защото и тѣ съ него слѣзоха въ прѣизподнята при убититѣ съ мечъ, както и неговитѣ съюзници, които живѣеха подъ сѣнката му срѣдъ народитѣ.

И тъй, съ кое отъ едемскитѣ дървета се равняваше ти по слава и величие? Но сега наразно съ едемскитѣ дървета ти ще бждешъ сваленъ въ прѣизподнята, ще лежишъ срѣдъ необрѣзани, съ убити отъ мечъ. Това е фараонъ и цѣлото му множество народъ, казва Господь Богъ.

Израилеви овци и наемни пастири.

Иез. 34:1—31. И биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! изречи пророчество противъ Израилевитѣ пастири, изречи пророчество и кажи на тѣхъ, на пастиритѣ: тъй казва Господь Богъ: горко на Израилевитѣ пастири, които пасоха сами себе си! Нали стадото пастиритѣ трѣбва да пасатъ? Вие ядохте тлъстина и се обличахте съ вълна, клахте угоени овци, а стадото не пасохте. Слабитѣ не подкрѣпяхте, болна овца не лѣкувахте, ранена не прѣвързахте, прокудена не връщайте и изгубена не дирѣхте, а ги управлявахте съ насилие и жестокость. И прѣснаха се тѣ безъ пастирь и, като се прѣснаха, станаха плячка на всички полски звѣрове. Скитатъ се Моитѣ овци по всички планини и по всѣки

високъ хѣлмъ, и по цѣлото земно лице се прѣснаха Моитѣ овци, и никой не попитва за тѣхъ, никой не ги дири. Затова, о, пастири, изслушайте словото Господне. Живѣ съмъ Азъ! казва Господь Богъ; задѣто Моитѣ овци бѣха оставени да бждатъ разграбвани и, нѣмайки пастирь, станаха плячка на всички полски звѣрове, и задѣто Моитѣ пастири не търсиха овцитѣ Ми, понеже тѣ пасоха сами себе си, а Моитѣ овци не пасоха, — затова, о, пастири, изслушайте словото Господне. Тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ съмъ противъ пастиритѣ, и ще изискамъ овцитѣ Си отъ рѣцѣтѣ имъ и не ще имъ дамъ вече да пасатъ овцитѣ, и пастиритѣ нѣма вече да пасатъ сами себе си, и ще изтрѣгна Моитѣ овци изъ тѣхнитѣ челюсти, и тѣ не ще бждатъ тѣхна храна. Защото тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ Самъ ще издиря Моитѣ овци и ще ги прѣгледамъ. Както пастирь провѣрѣва стадото си въ деня, кога се намира всрѣдъ своето прѣснато стадо, тѣй ще прѣгледамъ Азъ Моитѣ овци и ще ги освободя отъ всички мѣста, дѣто бѣха прѣснати въ день облаченъ и мраченъ. Ще ги изведа измежду народитѣ и ще ги събера отъ странитѣ, ще ги доведа въ земята имъ и ще ги паса по планинитѣ Израилеви, край потоци и по всички обитаеми мѣста на тая земя. Ще ги паса на добро пасбище, и кошара ще иматъ на високитѣ Израилеви планини; тамъ ще почиватъ въ добра кошара и ще пасатъ на тучно пасбище— по Израилевитѣ планини. Моитѣ овци Азъ ще паса и ще ги отморявамъ, казва Господь Богъ. Изгубената ще намѣря и прокудената ще възвърна, ранена ще прѣвѣрѣжа и болна ще укрѣпя, а затлъстѣла и буйна ще изтрѣбя; ще ги паса съ правда. Васъ пѣкъ, Мои овци, — тѣй казва Господь Богъ, — ето, васъ ще сжда между овца и овца, между овенъ и козелъ. Нима ви е малко това, че пасете на добро пасбище, а между това тъпчете съ нозѣ останалото отъ вашето пасбище, пиете чистата вода, а останалата мжтите съ нозѣтѣ си, та овцитѣ Ми трѣбва да ядатъ, що сж нозѣтѣ ви изтѣпкали, и да пиятъ, що сж нозѣтѣ ви размжтили? Затова тѣй имъ казва Господь Богъ: ето, Азъ Самъ ще сжда между овца тлъста и овца мършава. Понеже вие блѣските съ хѣлбокъ и съ рамо, и съ рогата си бодете всички слаби, доклѣ ги изтласкате на-вънъ, то Азъ ще спаса Моитѣ овци, и тѣ не ще бждатъ вече разграбвани, и ще отсжда между овца и овца. И ще поставя надъ тѣхъ единъ пастирь, който ще ги пасе, Моя рабъ Давида; той ще ги пасе и той ще имъ бжде пастирь. И Азъ, Господь, ще бжда тѣхенъ Богъ, и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь срѣдъ тѣхъ. Азъ, Господь, казахъ това. И ще склуча съ тѣхъ завѣтъ за миръ и ще прѣмахна отъ страната лютитѣ звѣрове, тѣй че безопасно ще живѣятъ въ степята и ще спятъ въ горитѣ. Ще даря тѣмъ и на околноститѣ на Моя хѣлмъ благословение и ще пращамъ ђ-врѣме дъждъ; това ще бждатъ дъждове на благословия. И полското дърво ще дава своя плодъ, и земята ще дава своитѣ произведения; и тѣ ще бждатъ безопасни на земята си, и ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь, кога скжсамъ връзкитѣ на ярема имъ и ги освободя отъ рѣцѣтѣ на тѣхнитѣ потисници. Тѣ не ще бждатъ вече плячка за народитѣ, и полс-

китъ звѣрове не ще ги ядатъ; тѣ ще живѣять безопасно, и никой не ще ги заплашва. И ще произведа у тѣхъ славно сядище, вече не ще загиватъ отъ гладъ на земята и не ще търпятъ срамъ отъ народитѣ. И ще познаятъ, че Азъ, тѣхенъ Господь Богъ, съмъ съ тѣхъ, и че тѣ, домъ Израилевъ, сж Мой народъ, казва Господь Богъ, и че вие сте Мои овци, овци на Моето паство; вие сте човѣци, *пъкъ* Азъ съмъ вашъ Богъ, казва Господь Богъ.

Осия.

Лоза.

Ос. 10:1. Израиль е клонеста лоза, умножава плода си; колкото повече той има плодъ, толкова повече умножава жертвеницитѣ; колкото по-добра е земята му, толкова повече тѣ украсаватъ кумиритѣ.

Роса плодоносна.

Ос. 14:6—8. Азъ ще бжда роса за Израиля; той ще цѣфне като кринъ, и ще разпусне коренитѣ си, както Ливанъ. Ще се разширятъ клонитѣ му, и хубостъта му ще бжде като на маслина, и благоуханието отъ него като отъ Ливанъ. Ще се върнатъ ония, които седѣха подъ сѣнката му, ще иматъ жито въ изобилие — и ще цѣфнатъ като лоза, ще бждатъ славни като вино ливанско.

Михей.

Остатки отъ плодове.

Мих. 7:1. Горко ми! защото съ мене сега е като слѣдъ обирание лѣтни плодове, като слѣдъ гроздоберъ: ни зрънце за ядене, нито зрѣлъ плодъ, какъвто желае душата ми.

Властители (= сждии, царе, князе, началници...)

Богъ ги поставя

Притч. 8:16. Чрѣзь мене (прѣмждростъта) началствуватъ началници и велможи, и всички сждии земни.

Римл. 13:1. Всѣка душа да се подчинява на върховнитѣ власти, защото нѣма властъ, която да не е отъ Бога; и каквито власти има, тѣ сж отъ Бога наредени.

Сваля ги.

Иов. 9:24. Земята е отдадена въ ржцѣ на нечестивци; лицата на нейнитѣ сждии Той покрива. Ако това не е Той, то кой е?

Иов. 12:17—19. Той привежда съвѣтницитѣ въ необмисленостъ и прави сждиитѣ глупави. Той лишава царе отъ властъ и обвързва съ вжже кръста имъ; князе лишава отъ достоинство и храбри поваля.

Сжди посрѣдъ тѣхъ.

Пс. 81:1. Богъ застана въ събранието на боговетѣ; всрѣдъ боговетѣ произнесе сждъ.

Притч. 29:25. Мнозина търсятъ *благосклонното* лице на управника, но сждбата на човѣка е отъ Господа.

Негови служители сж.

Римл. 13:3, 4, 6... Началницитѣ не сж страшни за добритѣ дѣла, а за лошитѣ. Искашъ ли пъкъ да се не боишъ отъ властъта,

прави добро, и ще получиш похвала от нея; защото *началникът* е Божий служител, тебъ за добро, Ако пъкъ правишъ зло, бой се, защото той не напрасно носи мѣчъ: той е Божий служител и отъмѣва съ гнѣвъ ономува, който прави зло. Затова и данъкъ плащате; защото тѣ сж Божии служители, и съ това именно *служене* сж постоянно заети.

Задачата на властителитѣ.

1 Петр. 2:14. (Подчинявайте се на всѣко човѣшко началство, заради Господа: било на царь, като на върховна власть,) било на управници, като на пращани отъ него за наказание на злосторници и за похвала на добротворци.

Трѣбва да сж достойни.

Исх. 18:21. (Исторъ каза на Моисея):...ти (си) избери измежду цѣлия народъ мже способни, богобоязливи, мже правдолюбиви, мразещи користь, и (ги) тури надъ тѣхъ за хилядници, стотници, петдесетници и десетници (и писари).

Втор. 1:13. Изберете си споредъ вашитѣ колѣна мже мждри, разумни и изпитани, и азъ ще ви ги поставя за началници.

2 Царств. 23:3. (Его послѣднитѣ Давидови думи:) Каза Богъ Израилевъ, говорй за мене скалата Израилева: оня, който господарува надъ людетѣ, ще бжде праведенъ, като господарува съ Божи страхъ.

1 Ездр. 7:25. (Артаксерксъ каза на Ездра):...Ти, Ездра, споредъ мждростъта на твоя Богъ, която е въ ржката ти, постави управители и сждии, за да сждятъ цѣлия народъ отвждъ рѣката, — всички, които знаятъ законитѣ на твоя Богъ, а които не знаятъ, учете ги.

Трѣбва да се молимъ за тѣхъ.

1 Тим. 2:1, 2...Моля прѣди всичко да се правятъ просби, молитви, молби, благодарения за всички човѣци, за царе и за всички, които сж на власть, за да прѣкарваме тихъ и миренъ животъ въ пълно благочестие и чистота.

Тѣ трѣбва ди работятъ съ страхъ Божий.

2 Парал. 19:7. (Иосафатъ каза на сждидитѣ):...Нека страхътъ Господенъ бжде върху васъ: работете внимателно, защото у Господа, нашия Богъ, нѣма неправда, ни лицепрятие, нито да-ропрятие.

Неем. 5:9. Тогава рекохъ (на първенцитѣ и началницитѣ): не правите добрѣ Нали трѣбва да ходите въ страхъ прѣдъ нашия Богъ за да избѣгнете присмѣха на народитѣ, наши врагове?

Пс. 2:10, 11...Вразумете се, царе; вземете поука, сждии земни! Служете Господу съ страхъ и радвайте се (прѣдъ Него) въ трепетъ.

Да сждятъ по свидѣтелството на двама или трима свидѣтели.

Числ 35:30. Ако нѣкой убие човѣкъ, убийцата да се умъртви по думитѣ на свидѣтели; но единъ свидѣтель не е достатъченъ за *осждане* на смъртъ.

Втор. 17:6 По думитѣ на двама или на трима свидѣтели осждениятъ на смъртъ трѣбва да умре: не бива да се погубва по думитѣ само на единъ свидѣтель.

Втор. 19:15. Не е достатъчно единъ свидѣтель противъ нѣкого въ нѣкоя вина, и въ какво да е прѣстѣпление или въ нѣкой грѣхъ, съ който той съгрѣши: при думитѣ на двама свидѣтели, или при думитѣ на трима свидѣтели става (всѣко) дѣло. Мат. 18:16; 2 Кор. 13:1.

Иоан. 8:17... Въ закона ви е писано, че свидѣтелството на двама човѣци е истинско.

Евр. 10:28. Ако оня, който се е отрекълъ отъ Мойсеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно се *наказва* съ смъртъ, (колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пѣкъ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий?)

Да сж въздържатели.

Притч. 31:4. Не е за царе, Лемуиле, не е за царе вино да пиятъ, нито за князе — сикеръ.

Екл. 10:16. Горко ти, земйо, кога царьтъ ти е дѣте, и кога крязетѣ ти ядатъ рано!

Ис. 5:22. Горко на ония, които сж храбри вино да пиятъ и сж въ сила да пригавятъ силно питне.

Ис. 28:1. Горко на вѣнеца, съ който се гордѣятъ пиянитѣ ефремци! Горко на увѣхналото цвѣте — негово гиздаво украшение — цвѣте срѣдъ торната долина на замаенитѣ отъ вино.

Ис. 28:7. (Въ оня день Господь Саваотъ ще бжде духъ на правосѣдие за седещия въ сѣдилище и мжжество за ония, които отблѣсватъ неприятеля до портитѣ.) Но и тия се клатушкатъ отъ вино и побъркватъ пжтя *си* отъ сикеръ: свещеникъ и пророкъ се спѣватъ отъ силни пития; побѣдени сж отъ вино, обезумѣли отъ сикеръ, въ видѣние се бъркатъ, въ сжждение се спѣватъ.

Да сж върни.

Дан. 6:4. Тогава князетѣ и сатрапитѣ затърсиха прѣдлогъ да обвинятъ Даниила по управлението на царството; ала никакъвъ прѣдлогъ, ни погрѣшка не можаха да намѣрятъ, защото той бѣше вѣренъ, и никаква погрѣшка или вина не се намираше въ него.

Да изпълняватъ закона.

1 Ездр. 7:26. (Артаксерксъ каза на Ездра:)...Който (управителъ и сѣдия) не изпълнява закона на твоя Богъ и закона царски, той незабавно да се осжжда, било на смъртъ, било на заточение, било на парична глоба, или на затворъ въ тъмница.

Да не взематъ дарове.

Изх. 23:8. Подарѣци не вземай, защото подарѣцитѣ правятъ слѣпи гледащитѣ, и извърщатъ дѣлото на правитѣ.

Втор. 16:19. Не извъртай закона, не гледай на лице и не взимай дарове, понеже дароветѣ заслѣпяватъ очитѣ на мждритѣ и изопачаватъ дѣлото на правитѣ.

Да защищаватъ сиромаситѣ.

Иов. 29:12, 16... Азъ спасявахъ, викация страдалецъ и безпомощния сиракъ. За сиромаси бѣхъ баща и внимателно изучвахъ тжжба, която не знаехъ.

Пс. 81:3, 4. Давайте правосъдие на сироманъ и на сиракъ; бждете справедливи къмъ потиснатъ и бѣденъ; отървайте сиромана и бѣдния, изтръгвайте го изъ ржката на нечестивцитѣ.

Ис. 1:17. Научете се да правите добро, търсете правда, избавяйте угнетенъ, защитавайте сиракъ, застѣпайте се за вдовица.

Иер. 22:3. Тѣй казва Господь: извършвайте сждъ и правда и отървайте обидения отъ ржцѣтъ на притѣснителя, не обиждайте и не притѣснявайте пришлецъ, сиракъ и вдовица, и не проливайте невинна кръвъ на това мѣсто.

Да сждятъ за Бога, а не за човѣка.

2 Парал. 19:6. (Иосафатъ)...каза на сждиитѣ: внимавайте какво вършите; вие вършите не сждъ човѣшки, а сждъ Господень; и въ сждийската работа Богъ е съ васъ.

Да сждятъ праведно.

Лев. 19:15. Не вършете неправда, кога сждите; не бжди пристрастенъ къмъ сироманъ и не угаждай на голѣмецъ; сжди ближния си по правда.

Втор. 1:16... Дадохъ заповѣдь на сждиитѣ ви въ онова врѣме, като казахъ: изслушвайте братята си и сждете справедливо както брата съ братъ, тѣй и неговия чужденецъ.

Втор. 16:18. Въ всичкитѣ си жилища, които Господь, Богъ твой, ти даде, постави си сждии и надзиратели споредъ колѣната си, за да сждятъ народа съ праведна сждба.

Втор. 25:1. Кога има разпря между човѣци, нека ги доведатъ въ сжда и да ги отсждятъ: правия да оправдаятъ, а виновния да осждятъ.

2 Парал. 19:8, 9. Иосафатъ постави и въ Иерусалимъ нѣкои левити и свещеници и отцначалници у Израила — за сждъ Господень и за тжжиби. И върнаха се въ Иерусалимъ. И заповѣда имъ, думайки: тѣй работете съ страхъ Господень, съ вѣрность и съ чисто сърдце.

Притч. 17:7. На глупецъ важна рѣчь не прилича, още повече на велможа — лѣжливи уста.

Иоан. 7:24. Не сждете по външность, а сждете съ праведенъ сждъ.

Да не сж лицеприятни.

Притч. 18:5. Не е добро да бждешъ лицеприятенъ къмъ нечестивия, за да съборишъ праведния въ сжда.

Притч. 24:23. Казано е сждо отъ мждритѣ: не е добро да има въ сждилището лицеприятие.

Да не сж пристрастни.

Исх. 23:6. Не прѣсждай криво сждбата на твоя сироманъ.

Втор. 1:17. Въ сжда не правете разлика между лицата, изслушвайте и малкъ, и голѣмъ: не бойте се отъ лице човѣшко, понеже сждтъ е дѣло Божие; а дѣло, което е мжно за васъ, отнасяйте до мене, и азъ ще го изслушвамъ.

Да началствуватъ съ усърдие.

Римл. 12:8. Наставникъ ли си, —наставлявай; дарителъ ли си,

— *дарувай* простосърдечно; прѣдстоятель ли си, — *прѣдстоявай* съ усърдие; благотворител ли си, — *благотвори* на радо сърдце.

Заповѣдно е да имъ се подчиняваме.

1 Петр. 2:13...Подчинявайте се на всѣко човѣшко начало, заради Господа: било на царь, като на върховна власть, (било на управници).

2 Петр. 2:10 (Господь знае неправедниците да държи въ мжки за сѣдния день,) а най-вече ония, които вървятъ подиръ плътта въ *нейнитѣ* гнѣсни похоти, прѣзиратъ началниците, дръзки сѣ, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властта.

Описание на нечестивитѣ властници.

Притч. 23:15. Каквото е рикащъ лѣвъ и гладна мечка, такова е нечестивъ властникъ надъ бѣденъ народъ.

Сѣдятъ неправедно.

Пс. 57:1—3. Наистина ли говорите правда вие, сѣдии, и справедливо ли сѣдите вие, човѣшки синове? Въ сърдце си кроите беззаконие, на кѣпони туряте злодѣйствата, що сте сторили на земята.

Пс. 81:2. Докога ще сѣдите несправедливо и ще показвате пристрастие къмъ нечестивитѣ?

Пс. 93:20, 21. Ще застане ли близу до Тебе (Господи) сѣдалището на пагубниците, които, противъ закона, кроятъ насилие? На тѣли се нахвърлятъ върху душата на праведника и осждагъ невинна кръвъ.

Ис. 10:1, 2. Горко на ония, които създаватъ несправедливи закони и пишатъ жестоки рѣшения, за да отстранятъ сиромаситѣ отъ правосѣдие и ограбятъ правата на слабитѣ между Моя народъ, за да направятъ вдовицитѣ своя плячка и ограбятъ сирацитѣ.

Богъ наказва неправеднитѣ властители.

Ис. 3:14. Господь влиза въ сѣдъ съ старѣйшинитѣ на Своя народъ и съ неговитѣ князе: вие опустошихте лозето; плячкосаното отъ сиромаша е въ вашитѣ кѣщи.

Иер. 5:28, 29. Затлѣстѣха, угоиха се, прѣминаха дори всѣка мѣрка на злото, не разгледватъ сѣдебни дѣла, дѣла на сираци; добруватъ и не отсждатъ справедливитѣ дѣла на сиромаси. Нима не ще накажа заради това? казва Господь; и не ще ли отмѣсти душата Ми на такъвъ народъ, като тоя?

Проклятие за такива.

Втор. 27:19. Проклетъ да е, който криво сѣди пришлецъ, сираче и вдовица! И цѣлятъ народъ да каже: аминъ.

Притч. 24:24. Който казва на виновния: „правъ си“, него народитѣ ще проклинатъ, него племената ще мразятъ.

Примѣри на добри властители:

Иосифъ.

Бит. 41:39—45...Рече фараонъ на Иосифа:...нѣма такъвъ разуменъ и мѣдъръ като тебе; ти ще бѣдешъ надъ моя домъ, и думата ти ще слуша цѣлятъ ми народъ; само съ прѣстола азъ ще бѣда по-горенъ отъ тебе. И пакъ рече фараонъ на Иосифа: ето, поставямъ те надъ цѣлата Египетска земя. Тогава фараонъ

извади пръстена отъ ржката си и го тури Иосифу на ржката; облѣче го съ висонни дрехи и окачи на врата му златна верижка; заповѣда да го возятъ на втората отъ своитѣ колесници и да възгласятъ прѣдъ него: колѣнничете! И го постави надъ цѣлата Египетска земя. И рече фараонъ на Иосифа: азъ съмъ фараонъ; безъ тебе никой не ще подигне ржка, ни нога въ цѣлата Египетска земя. И фараонъ нарече Иосифа съ име Цафнатъ-панеахъ; и му даде за жена Асенета, дъщеря на Потифера, илиополски жрецъ. И тръгна Иосифъ по Египетската земя.

Началници, избрани отъ Моисея.

Изх. 18:25, 26... Избра Моисей отъ цѣлия Израиль способни мъже и ги постави началници на народа, хилядници, стотници, петдесетници и десетници (и писари), и тѣ сждѣха народа въ всѣко врѣме; за (всички) важни работи обаждаха на Моисея, а за всички малки работи сждѣха сами.

Гедеонъ.

Сжд. 8:22, 23... Казаха израилтянитѣ на Гедеона: владѣй ни ти и синъ ти и внукъ ти, понеже ти ни спаси отъ ржцѣтѣ на мадиамци. Гедеонъ имъ отговори: ни азъ ще ви владѣя, ни моятъ синъ ще ви владѣе; Господь да ви владѣе.

Самуилъ.

1 Царств. 12:3, 4. Ето ме: свидѣтелствавайте противъ мене прѣдъ Господа и прѣдъ Неговия помазаникъ, кому съмъ взелъ вола, кому съмъ взелъ осела, кого съмъ обидилъ и кого съмъ притѣснилъ, отъ кого съмъ взелъ даръ и затворилъ очи спрѣмо дѣлото му, — и азъ ще ви го върна. И отговориха: ти не си ни обиждалъ, нито си ни притѣснявалъ и отъ никого нищо не си взелъ.

Неемия.

Неем. 5:14—19. Отъ оная день, когато бѣхъ отреденъ за тѣхенъ областеначалникъ въ Иудейската земя, отъ двайсетата година до трийсетъ и втората година на царь Артаксеркса, прѣзъ дванайсетъ години, азъ и братята ми не ядохме областеначалнишки хлѣбъ. А прѣдишнитѣ областеначалници, които бѣха прѣди мене, обрѣменяваха народа и вземаха отъ него жито и вино, освѣнъ четирийсетътѣхъ сикли сребро; дори и слугитѣ имъ владѣха надъ народа. Но азъ не правѣхъ тѣй отъ страхъ Божий. При това азъ поддържахъ работитѣ при оная стѣна; и ниви не купувахме, а всички мои слуги се събираха тамъ на работа. При мене на трапезата биваха по сто и петдесетъ души иудеи и началници, освѣнъ тия, които приходяха при насъ отъ околнитѣ народи. И *ето* какво се приготвяше за единъ день: единъ бикъ, шесть отбрани овци и птици се готвѣха у мене; и всѣки десетъ дена *се потрѣбяха* различни вина въ изобилие. И при *всичко* това азъ не искахъ областеначалнишки хлѣбъ, защото тежка работа *лежеше* върху тоя народъ. Боже мой, помени менъ за добро всичко, що направихъ за тоя народъ!

Неем. 13:15. Въ оная дни видѣхъ въ Иудея, че въ сжбота тѣпчеха линове, возѣха снопи и товаряха осли съ вино, грозде,

смокини и всѣкакъвъ товаръ и откарваха сѣботенъ день въ Иерусалимъ. И азъ ги смърхъ строго въ сѣщия день, когато продаваха това ядиво.

Иовъ.

Иов. 29 : 14, 15, 17. Обличахъ се въ правда, и моятъ сѣдъ ме прѣмѣняше като мантия и прѣвезъ. Азъ бѣхъ очи на слѣпия и нозѣ на хромия. На беззаконника трошихъ челюститѣ и изъ жбитѣ му изтрѣгнахъ откраднатото.

Даниилъ.

Дан. 6 : 3. Даниилъ надминаваше другитѣ князе и сатрапи, защото въ него имаше високъ духъ, и царьтъ кроеше вече да го постави надъ цѣлото царство.

Примѣри на нечестиви властители:

Самуиловитѣ синове.

1 Царств. 8 : 3... Синовеѣ му не вървѣха по неговитѣ пжгѣща, а се впуснаха въ користи, взимаха подарѣци и сѣдѣха криво. *Иерусалимскитѣ князе.*

Ис. 1 : 23. Твоитѣ князе сѣ законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подарѣци и ламтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ, и тѣжба на вдовица не стига до тѣхъ.

Мих. 3 : 11. Главатаритѣ му сѣдятъ за подарѣци, свещеницитѣ му учатъ за плата, пророцитѣ му прѣдсказватъ за пари, а пѣкъ се осланятъ на Господа, думайки: нали „Господь е помежду ни? Бѣда не ще ни постигне!“

Първосвещеницитѣ.

Мат. 26 : 3, 4. Тогава първосвещеницитѣ и книжницитѣ и старѣитѣ народни се събраха въ двора на първосвещеника, на име Каиафа, и рѣшиха въ съвѣта да уловятъ Исуса съ измама и убиятъ. Марк. 14:1.

Мат. 26 : 59.... Първосвещеницитѣ и старѣитѣ и цѣлиятъ си недрионъ търсѣха лъжливо свидѣтелство противъ Исуса, за да Го умъртвятъ. Марк. 14:55.

Пилатъ.

Мат. 27 : 18, 24—26.... Знаеше, че Го бѣха прѣдали отъ завистъ. Пилатъ, като видѣ, че нищо не помага, а се усилова смутнята, взе вода, та оми рѣцѣ прѣдъ народа и рече: невиненъ съмъ за кръвта на Тоя Праведникъ; вие му мислете. И цѣлиятъ народъ отговори и рече: кръвта Му нека бѣде върху насъ и върху чедата ни. Тогава имъ пусна Варѣва, а Исуса бичувѣ и Го прѣдаде на разпятие. Марк. 15:9—15.

Филипийскитѣ воеводи.

Дѣян. 16 : 22, 23. Тогава тѣлпата налетѣ върху тѣхъ (Павла и Сила), а воеводитѣ раздраха дрехитѣ имъ и заповѣдаха да ги биятъ съ тояги; и като имъ наложиха много удари, хвърлиха ги въ тъмница, па заповѣдаха на тъмничния стражаръ добрѣ да ги пази.

Галионъ.

Дѣян. 18 : 17. Тогава всички елини хванаха Состена, началника на синагогата, и го биха прѣдъ сѣдилището; а Галионъ (проконсултѣ) и нехаеше за това.

Анания.

Дѣян. 23:2... Първосвещеникъ Анания заповѣда на стоещитѣ прѣдъ него да го (Павла) ударятъ по устата.

Феликсъ.

Дѣян. 24:26, 27. При това се надѣваше, че Павелъ ще му даде пари, за да го пусне; затова го викаше често и се разговаряше съ него. Но, каго изминаха двѣ години, Феликсъ замѣсти Порцій Фестъ. И понеже искаше да угоди на иудеитѣ, Феликсъ остави Павла въ окови.

Влѣчение на сърдцето.

Богъ изисква прѣди всичко отъ насъ за себе влѣчение на сърдцето.

Втор. 6:5. (Слушай, Израилю: Господь, Богъ нашъ, е Господь единъ;) обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и съ всичкитѣ си сили.

Втор. 10:12. И тъй, Израилю, какво иска отъ тебе Господь, Богъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Пс. 41:3. Душата ми жедува за Бога силний, живий: кога ще дойда и се явя прѣдъ лицето Божие!

Пс. 72:25. Кого имамъ на небето? а съ Тебе ли съмъ, на земята нищо не искамъ.

Пс. 118:10. Отъ сѣ-сърдце Те търся, не ми давай да се отклоня отъ Твоитѣ заповѣди.

Мат. 22:37... Иисусъ му (на законника) отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ. Марк. 12:30.

Иисусъ Христосъ изисква сжщото.

Мат. 10:37. Който обича баща или майка повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който обича синъ или дъщеря повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене.

Лук. 14:26. Ако нѣкой дохожда при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си и дѣцата си, братята и сестритѣ си, та дори и самия си животъ, той не може да бжде Мой ученикъ.

Влѣчението на сърдцето трѣбва да има за свой прѣдметъ: Бога.

Пс. 17:3. Господь е моя твърдиня и мое прибѣжище, мой Избавитель, мой Богъ, моя скала; Нему се уповавамъ; Той е мой щитъ, рогъ на спасението ми и мое убѣжище.

Пс. 35:4. Утѣшавай се съ Господа, и Той ще изпълни желанието на сърдцето ти.

Заповѣдитѣ Божии.

Пс. 1:2... Въ закона на Господа е волята му (на блажения човѣкъ) и върху Неговия законъ той разсждава денемъ и нощемъ!

Пс. 111:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който се бои отъ Господа и който крѣпко обича Неговитѣ заповѣди.

Пс. 118 : 16, 20, 35, 40, 47, 70, 77, 92, 97, 167, 174.

16) Утѣшавамъ се съ Твоитѣ наредби, не забравямъ Твое-то слово.

20) Изнури се душата ми да жѣлае Твоитѣ сѣдби въ всѣ-ко врѣме.

35) Тури ме въ пжтеката на Твоитѣ заповѣди, защото я сил-но пожелахъ.

40) Ето, азъ силно пожелахъ Твоитѣ заповѣди: животвори ме съ Твоята правда.

47) Ще се утѣшавамъ съ Твоитѣ заповѣди, които съмъ възлюбилъ.

70) ...Азъ се утѣшавамъ съ Твоя законъ.

71) Да дойде върху ми Твоето милосърдие, и азъ ще живѣя; защото Твоятъ законъ е моя утѣха.

92) Ако не бѣ Твоятъ законъ утѣха за мене, азъ бихъ по-гиналъ въ неволята си.

97) Колко обичамъ Твоя законъ! Цѣль день размислямъ за него.

167) Душата ми пази Твоитѣ откровения, и азъ ги много обичамъ.

174) Господи, жедувамъ за Твоето спасение, и Твоятъ законъ е моя утѣха.

Служението Богу.

1 Парал. 29 : 3. И още, отъ любовъ къмъ дома на мся Богъ (говори Давидъ), що имамъ собствено съкровище отъ злато и сребро, и него давамъ за дома на моя Богъ, вѣнъ отъ всичко, що съмъ приготвилъ за светия домъ: (три хиляди таланта злато, офирско злато, и седемъ хиляди таланта чисто сребро...).

Пс. 25 : 8. Господи, обикнахъ обиталището на Твоя домъ и мѣстото, дѣто живѣе Твоята слава.

Пс. 26 : 4. Едно само молихъ отъ Господа, само това искамъ: да прѣбждамъ въ дома Господень прѣзъ всички дни на живота си, да гледамъ Господнята красота и да посѣщавамъ Неговия (свети) храмъ.

Пс. 83 : 3. Копнѣе душата ми и чезне за Господнитѣ двори; сърдцето ми и плътъта ми съ възторгъ се стремятъ къмъ живия Богъ.

Синоветѣ Божии.

Пс. 15 : 3. Къмъ светиитѣ, които сѣ на земята, и къмъ Твоитѣ избраници — къмъ тѣхъ е всичкото ми желание.

Римл. 12 : 10. Бждете единъ къмъ други нѣжни съ братска любовъ; прѣваряйте се въ почетъ единъ къмъ други.

2 Кор. 7 : 15. И голѣма е неговата (на Тита) сърдечна любовъ къмъ васъ, като си спомня за послушанието на всинца ви, какъ сте го приели съ страхъ и трепетъ.

1 Сол. 2 : 8. Тѣй ви бѣхме обикнали, че бѣхме готови да ви прѣдадемъ не само благовѣстието Божие, но и душитѣ си, понеже ни бѣхте станали драги.

Небесъто.

Мат. 6 : 33....Първомъ търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. Лук. 12:31.

Кол. 3:1, 2. Ако сте възкръснали заедно съ Христа, търсете това, що е горѣ, дѣто Христосъ седи отдесно на Бога; за небесното мислете, а не за земното.

Духовното.

Римл. 8:5....Ония, които живѣятъ по плѣтъ, за плѣтско мислятъ, а които живѣятъ по духъ — за духовно.

Влѣчението на сърдцето на вѣрващитѣ е — да умъртвяватъ своитѣ плѣтски помышления.

Римл. 13:14....Облѣчете се въ Господа нашего Исуса Христа, и грижитѣ за плѣтъта не прѣврѣщайте въ похоти.

1 Кор. 9:27....Изнурявамъ и поробвамъ тѣлото си, да не би, като проповѣдвамъ на другитѣ, самъ негоденъ да стана.

Кол. 3:5....Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ:* блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбие, което е идолослужение.

1 Сол. 4:3—5. Тази е волята Божия: да бждете осветени; да се въздържате отъ блудство, всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светостъ и честь, а не въ похотна страсть, както и езичницитѣ. незнаещи Бога.

Да разпъватъ своитѣ плѣтски страсти.

Римл. 6:6....Ветхиятъ нашъ човѣкъ е разпнатъ съ *Него* (Христа), за да бжде унищожено грѣховното тѣло, та да не бждемъ вече роби на грѣха.

Гал. 5:24. Ония..., които сж Христови, разпнали сж плѣтъта *си* съ страститѣ и похотитѣ.

Влѣчението на сърдцето на вѣрващитѣ трѣбва да бжде — ревността къмъ Бога.

Пс. 68:10....Ревността за Твоя домъ ме яде, и хулитѣ на ония, които Те хулятъ, падатъ върху мене.

Пс. 118:139. Ревността ми ме яде, защото враговетѣ ми забравиха Твоитѣ слова.

Гал. 4:18. Добрѣ е да имате ревность къмъ доброто винаги, а не само когато съмъ помежду ви.

Не трѣбва да охладѣватъ.

Пс. 105:12, 13. И тѣ повѣрваха на думитѣ Му (и) изпѣха Нему (Господу) хвала. *Но* скоро забравиха дѣлата Му, не дочакаха Неговото рѣшение.

Мат. 24:12....Понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта.

Откр. 2:4. (На ангела на ефеската църква напиши:)...Имамъ *нѣщо* противъ тебе, задѣто остави първата си любовъ.

Отк. 3:15, 16. (На ангела на лаодикийската църква напиши:)
зная твоитѣ дѣла: ти не си ни студень, ни горещъ; о, дано да бѣше студень или горещъ! Така, понеже си хладѣкъ, и нито горещъ, нито студень, ще те изблювамъ изъ устата Си.

Обѣщани сж благословения за ония, които иматъ Бога прѣдметъ на влѣчението на сърдцето си.

Пс. 35:4. Угѣшавай се съ Господа, и Той ще изпълни желанието на сърдцето ти.

Пс. 90: 14: „Задѣто той Ме възлюби, ще го избавя; ще го защитя, защото позна името Ми“.

Иак. 2: 5. Послушайте, възлюбени мои братя! Нали сиромаситѣ на свѣта избра Богъ да бждатъ богати въ вѣра и наслѣдници на царството, обѣщано отъ Него на ония, които Го обичатъ? **Ония, които се пристрастяватъ къмъ свѣта, нѣматъ искрено влѣчение (на сърдцето си) къмъ Бога.**

Ис. 58: 1, 2. Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като трѣба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иакововъ — грѣховетѣ му. Тѣ всѣки день Ме търсятъ и искатъ да знаятъ Моитѣ пѣтища като народъ, който ужъ постѣпва праведно и не оставя законитѣ на своя Богъ; тѣ искатъ отъ Мене праведенъ сждъ, желаятъ да се приближатъ къмъ Бога.

Иез. 33: 31. И тѣ дохождатъ при тебе като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ устата си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увлича слѣдъ тѣхнитѣ користи.

Мат. 13: 20....Посѣяното на камъни е онзи, който слуша словото и веднага съ радостъ го приема, (ала нѣма въ себе си коренъ и е непостояненъ: кога настане скърбъ или гонение заради словото, тозъ часъ се съблазнява). Марк. 4:16, 17; Лук 8:13.

Марк. 6: 20....Иродъ се страхуваше отъ Иоана, като знаеше, че той е мжжъ праведенъ и светъ, и го пазѣше; много работи вършеше отъ послушание къмъ него, и съ приятностъ го слушаше, **Иматъ влѣчение (на сърдцето си) къмъ плѣтски и земни прѣдмети.**

Фил. 3: 19. Тѣхниятъ (на враговетѣ на кръста Христовъ) край е погибель, тѣхниятъ богъ — коремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното

Иматъ влѣчение (на сърдцето си) извратено и противоестествено.

Римл. 1: 26, 31... Богъ ги прѣдаде на срамотни страсти: женитѣ имъ замѣниха естественото употрѣбление съ противоестествено. (Тѣ сж:) безразсждни, вѣроломни, недружелюбни, непримирими, немилостиви.

2 Тим. 3: 3. (Човѣцитѣ ще бждатъ)...непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци.

2 Петр. 2: 10. (Господъ знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправеднитѣ да държи въ мжки за сждния день), а най-вече ония, които вървятъ подиръ плѣтѣта въ *нейнитѣ* гнѣсни похоти, прѣзиратъ началнитѣ, дрѣзки сж, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властѣта.

Тѣхъ злитѣ учители се стараятъ да уловятъ въ плѣтски похоти.

2 Тим. 3: 6. Къмъ тѣхъ (разни нечестивци) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжшитѣ и прѣлъстятъ женура, прѣтоварени съ грѣхове и обзети отъ различни похоти.

2 Петр. 2: 18 ...Като говорятъ надути празни думи, прилъстятъ въ плѣтски похоти и разпѣтство ония, които напълно сж се отдрѣпнали отъ живѣщитѣ въ заблуда.

Откр. 2: 14. (На ангела на пергамската църква напиши):... Иматъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто имашъ тамъ *нѣкои*, които

държатъ учението на Валаама, който учеше Валака да вкара въ грѣхъ синоветѣ Израилеви, та да ядатъ идоложертвено и да блудствуватъ.

Откр. 2:20. (На ангела на тиатирската църква напиши:)... Имамъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто допускашъ жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прѣлѣстя рабитѣ Ми да блудствуватъ и да ядатъ идоложертвено.

Влѣчението (на сърдцето) къмъ духовното е животъ и миръ.

Рим. 8:6. Плътското мждруване е смъртъ, а духовното мждруване — животъ и миръ.

Влѣчението (на сърдцето) къмъ плътското е смъртъ и вражда противъ Бога.

Рим. 8:6, 7. Плътското мждруване е смъртъ,...вражда противъ Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пъкъ може.

Врагове.

Христосъ се моли за тѣхъ.

Лук. 23:34....Иисусъ говорѣше: Отче! прости имъ, понеже не знаятъ, що правятъ. И като дѣлѣха дрехитѣ Му, хвърлиха жребие.

Трѣбва да ги любимъ.

Мат. 5:44. Азъ...ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ. **Лук. 6:27, 35.**

Да се молимъ за тѣхъ.

Дѣян. 7:60. (Стефанъ)..., като колѣннчи, викна съ високъ гласъ: Господи, не зачитай имъ тоя грѣхъ! И като каза това, почина.

1 Кор. 4:13. Хулени — молимъ се. Станахме като изметъ на свѣта, изметъ за всички досега.

Да ги благославяме.

Лук. 6:28. Благославяйте ония, които ви проклинатъ, и молете се за ония, които ви пакостятъ.

Римл. 12:14. Благославяйте вашитѣ гонители; благославяйте, а не кълнете.

1 Кор. 4:12....Злословени — благославяме: гонени — търпимъ.

Да защищаваме живота имъ.

1 Царств. 24:10, 11....Давидъ рече на Саула: защо слушашъ думитѣ на ония люде, които казватъ, ето, Давидъ крои зло противъ тебе? Ето, днесъ виждатъ очитѣ ти, че Господь те прѣдаваше сега въ ржцѣтѣ ми въ пещерата, и казваха ми да те убия, но азъ те пощадихъ и рекохъ: нѣма да вдигна ржка върху моя господарь, понеже той е помазаникъ на Господа.

2 Царств. 16:9—11. Тогава Авеса, Саруевъ синъ, каза на царя: защо това мъртво псе (Семей) злослови господаря ми царя? Ще ида и ще му сваля главата. Царьтъ каза: какъво ни е, менѣ и вамъ, Саруеви синове? (оставете го,) нека злослови, защото Господь му е заповѣдалъ да злослови Давида. А кой може да каже: защо правишъ тъй? И Давидъ каза на Авеса и на всич-

китѣ си слуги: когато синъ ми, който е излѣзълъ изъ моитѣ чръсла, търси душата ми, толкозъ повече единъ синъ на вениаминецъ; оставете го, нека злослови, защото Господь му е заповѣдалъ.

Пс. 7:5. (Господи. Боже мой!) ако съмъ отплащаль съ зло ономува, който е билъ въ миръ съ мене, азъ, който съмъ избавяль дори оногова, който безъ причина ми е станаль врагъ, — (нека врагътъ погне душата ми и я настигне нека стѣпче въ земята живота ми, и славата ми да хвърли въ праха.)

Да се грижимъ за имота имъ.

Изх. 23:4, 5. Ако намѣришь заблуденъ волъ, или осель на неприятеля си, закарай му го; ако видишь на неприятеля си осела, падналь подъ товара си, не го отминавай, а го разтовари заедно съ него.

Да имъ помагаме.

Притч. 25:21. Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го съ хлѣбъ; и ако е жеденъ, напой го съ вода. Римл. 12:20.

Съ любовъ да ги побѣждаваме.

1 Царств. 24:18. (Саулъ)...рече на Давида: ти си по-правъ отъ мене, защото ти ми отвърна съ добро, а азъ ти отвръщахъ съ зло.

1 Царств. 26:21...Саулъ каза: азъ съгрѣшихъ; върни се, сине мой Давиде, защото нѣма вече да ти правя зло, понеже днесъ душата ми бѣше скѣпа въ твоитѣ очи; безумно постѣпвахъ азъ и твърдѣ много съгрѣшихъ.

Притч. 25:22. (Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го съ хлѣбъ; и ако е жеденъ, напой го съ вода:) защото, (правейки това,) ти струпвашъ жаръ върху главата му, и Господь ще ти въздаде. Римл. 12:20.

Римл. 12:21. Не се оставяй да те надвива злото, но надвивай злото съ добро.

Да подражаваме примѣра на Бога по отношение къмъ тѣхъ.

Мат. 5:45. (Добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ,) за да бждете синове на вашия Отецъ небесенъ; защото Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Лук. 6:35.. Вие обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагодарнитѣ, и къмъ злитѣ.

Да из се радваме на погиването имъ.

Иов 31:29. Радвахъ ли се за погибельта на врага си и тържествувахъ ли, кога го постигаше злочестина?

Да не се радваме за падането имъ.

Притч. 24:17. Недѣй се радва, кога врагътъ ти падне, и сърдце ти да се не весели, кога се той рѣпне.

Да не желаемъ смъртъта имъ.

3 Царств. 3:11.. Богъ му (на Соломона) каза: задѣто поиска това (разумно сърдце), и не поиска за себе си дългъ жи-

вотъ, не поиска богатство, не поиска душитѣ на твоитѣ врагове, а си поиска разумъ, за да умѣеш да сждишъ, — (ето, Азъ ще сторя по думата ти). 2 Парал. 1:11.

Да не имъ въздаваме зло за зло.

Притч. 20:22. Не казвай: „ще отвърна за злото“; остави на Господа, и Той ще те запази.

Римл. 12:17, 19. Не въздавайте никому зло за зло, а залѣгайте за това, що е добро прѣдъ всички човѣци. Не отмъщавайте за себе си, възлюбени, а дайте мѣсто на *Божия* гнѣвъ. Защото писано е: „отмъщението е Мое. Азъ ще отплатя, казва Господъ“.

1 Петр. 3:9. Не връщайте зло за зло, или хула за хула, а, наопаки, благославяйте, като знаете, че къмъ това сте призвани, за да наслѣдите благословение.

И съ клетва да не поискаме живота имъ.

Иов: 31:30. Азъ не позволявахъ на устата си да грѣшатъ съ проклеване душата му (на врага).

Съ жапостъ да се грижимъ за тѣхъ.

Пс. 34:13. Прѣзъ врѣме на тѣхната болестъ, азъ се обличахъ въ вретиче, изнурявахъ душата си съ постъ, и молитвата ми се връщаше въ пазухата ми.

Приятелството имъ е измамливо.

2 Царств. 20:9, 10. Иоавъ каза на Амесая: здравъ ли си, брате? И Иоавъ улови съ десната си ржка брадата на Амесая, за да го цѣлуне. Амесай обаче не се прѣдпази отъ меча, що бѣше въ ржката на Иоава, и тоя го прободе съ него въ корема, тъй че вжтрѣшноститѣ му се изсипаха отъ земята, и не го удари втори пжтъ, и той умрѣ...

Притч. 26:24, 25. Съ уста си врагътъ се прѣструва, а въ сърдце си коварство крои. Кога говори дори съ нѣженъ гласъ, не му вѣрвай. защото въ сърдцето му има седемъ гнусотии.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувкитѣ отъ оногова, който мрази.

Мат. 26:48, 49....Оня, който Го прѣдаваше. бѣ имъ (на множеството съ ножове и колове) далъ знакъ, казвайки: Когото цѣлуна, Той е; хванете Го. И веднага се приближи до Исуса и рече: радвай се, Рави! и Го цѣлуна.

Богъ защитава отъ тѣхъ.

Втор. 20:4....Господъ, Богъ вашъ, върви съ васъ, за да се срази за васъ съ вашитѣ врагове (и) да ви спаси.

Втор. 33:29. Блаженъ си ти, Израилю! Кой е като тебе, народъ пазенъ отъ Господа, Който ти е щитъ закрильникъ и мечъ на славата ти? Твоитѣ врагове ти се подмилкватъ, и ти тъпчишъ вратоветѣ имъ.

Пс. 3:3. (Господи, колко се умножиха враговетѣ ми!) Но Ти, Господи, си щитъ прѣдъ мене, моя слава, и Ти въздигашъ главата ми.

Пс. 16:8, 9. Пази ме като зѣница на око; скрий ме въ сѣнката на Твоитѣ крилѣ отъ лицето на нечестивцитѣ, които ме нападатъ, — отъ враговетѣ на душата ми, които ме окръжаватъ.

Пс. 58:6. Ти, Господи, Боже на силитѣ, Боже Израилевъ, дигни се да посѣтишь всички народи и недѣй щади ни едного отъ нечестивитѣ беззаконници.

Пс. 60:4...Ти си мое прибѣжище, Ти си крѣпка защита противъ врага.

Избавя отъ тѣхъ.

Числ. 10:9...Кога се дигнете на война въ земята си срѣщу врага, който иде противъ васъ, тръжете тревога съ тръби, — и Господь, Богъ вашъ, ще си спомни за васъ, и вие ще се избавите отъ враговетѣ си.

Сжд. 2:18. Когато Господь имъ издигаше сждии, Самъ Господь бѣше съ сждията и ги спасяваше отъ враговетѣ имъ прѣзъ всички дни на сждията, защото Господь ги съжяляваше, като слушаше стенанията имъ отъ ония, които ги угнетяваха и потискаха.

Сжд. 8:34...Израилевитѣ синове си не спомниха за Господа, своя Богъ, Който ги бѣ избавялъ отъ ржцѣтѣ на всичкитѣ имъ околни врагове.

1 Царств. 12:11. Тогава Господь прати Иероваала и Варака, Иефтая и Самуила и ви избави отъ ржцѣтѣ на околнитѣ ви врагове, и вие живѣхте безопасно.

2 Царств. 22:1, 18...Давидь възпѣ пѣсень Господу въ деня, когато Господь го избави отъ ржката на всичкитѣ му врагове и отъ ржката на Саула, като каза: избави ме отъ силния ми врагъ, отъ ония, които ме мразѣха, които бѣха по-силни отъ мене.

1 Ездр. 8:31. Тогава тръгнахме отъ рѣка Ахава на дванайсетия денъ отъ първия мѣсець, за да идемъ въ Иерусалимъ; и ржката на нашия Богъ бѣше надъ насъ и ни завардяше отъ неприятелска ржка и отъ ония, които ни причакваха по пжтя.

Неем. 9:27. (И каза Ездра:)...Колчемъ, въ усилно за тѣхъ врѣме, (нашитѣ бащи) викнѣха къмъ Тебе, Ти ги послушваше отъ небесата и, по голѣмото Си милосърдие, даваше имъ спасители, които ги спасяваха отъ ржцѣтѣ на враговетѣ имъ.

Пс. 17:49. (Да бжде прѣвъзнесень Богъ на моето спасение, Богъ,)...Който ме избавя отъ враговетѣ ми! Ти ме възвиси надъ ония, които възстанаха противъ мене, и ме отърва отъ жестокъ човѣкъ.

Пс. 43:8...Ти ще ни спасишь отъ враговетѣ ни и ще посрамишь ония, които ни мразятъ.

Пс. 105:10. (Той)...ги спаси отъ ржката на ненавистника и ги избави отъ ржката на врага.

Соф. 3:15. Господь отмѣни прѣсждата надъ тебе, изгони врага ти! Господь, царь Израилевъ, е посрѣдъ тебе: повече нѣма да видишь зло.

Лук. 1:71. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: благословень е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ,—) спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтѣ на всички, които ни мразятъ.

Дава побѣди надъ тѣхъ.

Изх. 23:27. Ще пратя Моя ужасъ прѣдъ тебе, и ще дока-

рамъ въ смущение всѣки народъ, при който стидешъ, и ще обръщамъ къмъ тебе гърба на всички твои врагове.

Лев. 26 : 7, 8...Ще гоните враговетѣ си, и тѣ отъ мечъ ще паднатъ прѣдъ васъ; петима отъ васъ ще прогонятъ сто души, и сто отъ васъ ще прогонятъ десетъ хиляди, и враговетѣ ви ще паднатъ отъ мечъ прѣдъ васъ.

Втор. 33 : 27. Древниятъ Богъ е (твое) прибѣжище, и (ти) си подъ вѣчни мишци; Той ще прогони враговетѣ прѣдъ тебе и ще каже: изтрѣбвай!

Иис. Нав. 10 : 8. Тогава Господь каза на Исуса: не бой се отъ тѣхъ (петимата аморейски царе), защото Азъ ги прѣдадохъ въ ржцѣтъ ти: никой отъ тѣхъ нѣма да устои прѣдъ лицето ти.

Иис. Нав. 10 : 25. Исусъ имъ (на военачалниците) каза: не бойте се и не се ужасявайте, бждете твърди и храбри; защото тѣй (както съ аморейскитѣ царе) ще постъпи Господь съ всички ваши врагове, съ които ще воювате.

Пс. 43 : 6. Съ Тебе, *като* съ рогове, избождаме нашитѣ врагове, въ Твое име ще стѣпчемъ съ нозѣ ония, които възставатъ противъ насъ.

Успокоява отъ тѣхъ.

Втор. 12 : 10...Кога прѣминете Йорданъ и се заселите въ земята, която Господь, Богъ вашъ, ви дава за дѣлъ, и кога ви успокои отъ всички ваши врагове, които *ви* окржжаватъ, и заживѣете безопасно, [тогава принасяйте всичко, що ви заповѣдвамъ (днесъ)].

Иис. Нав. 23 : 1. Подиръ много врѣме, откакъ Господь (Богъ) успокои Израила отъ всичкитѣ му околни врагове, Исусъ остарѣ, стигна *царѣднала* възраст.

2 Царств. 7 : 1...Царьтъ (Давидъ) живѣеше въ своя домъ, и Господь бѣ го успокоилъ отъ всичкитѣ му околни врагове.

1 Парал. 22 : 9. (Биде къмъ мене слово Господне и ми се каза:) Ето, ще ти се роди синъ: той ще бжде мирень човѣкъ; ще му дамъ спокойствие откъмъ всички околни врагове, затова името му ще бжде Соломонъ. Въ негови дни ще дамъ на Израила и миръ и спокойствие.

Примирява съ тѣхъ.

Притч. 16 : 7. Кога пжтищата на човѣка сж угодни Господу, Той и враговетѣ му примирява съ него.

Да се молимъ Богу да ни избавя отъ тѣхъ.

1 Царств. 12 : 10...Когато викнаха къмъ Господа и рекоха: „сѣгрѣшихме, защото оставихме Господа и почнахме да служимъ на Вааловци и Астарты, избави ни сега отъ ржцѣтъ на враговетѣ ни, и ние ще служимъ на Тебе“, (тогава Господь...ви избави отъ ржцѣтъ на околнитѣ ви врагове, и вие живѣхте безопасно).

2 Царств. 22 : 4. Ще призова всехвалния Господа и отъ враговетѣ си ще се избавя.

4 Царств. 19 : 19. (Молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше:)...Сега, Господи Боже нашъ, избави ни отъ ржцѣтъ му (на асирийския царь), и всички земни царства ще познаятъ, че Ти, Господи, си Богъ единъ.

2 Парал. 20:12. (Застана Иосафатъ въ дома Господень и каза:) Боже нашъ! Сжди ги (амонитци и моавци и *жителиѣ* на Сеиръ плаина) Ти. Защото ние нѣмаме сила противъ това голѣмо множество, което ни е нападнало и не знаемъ, какво да правимъ; но очитѣ ни сж къмъ Тебе.

Пс. 3:7. Стани, Господи! спаси ме, Боже мой! защото Ти удряшъ по лицето всички мои врагове и трошишъ зжбитѣ на нечестивитѣ.

Пс. 7:2. Господи, Боже мой! на Тебе се уповавамъ, спаси ме отъ всички мои гонители и ме избави.

Пс. 9:14. Помилуй ме, Господи; погледни, какъ страдамъ отъ ония, които ме мразятъ, — Ти, Който ме издигашъ отъ вратата на смъртѣта.

Пс. 15:9. (Пази ме) отъ лицето на нечестивцитѣ, които ме нападатъ, — отъ враговетѣ на душата ми, които ме окръжаватъ.

Пс. 24:19, 20. Погледни моитѣ врагове, колко много сж тѣ и съ *каква* върла умраза ме мразятъ. Запази душата ми и ме избави, та да се не посрамя, задѣто се на Тебе уповавамъ.

Пс. 30:16. Днитѣ ми сж въ Твоя ржка; избави ме отъ ржцѣтѣ на враговетѣ ми и отъ гонителитѣ ми.

Пс. 53:2. Избави ме отъ враговетѣ ми, Боже мой, защити ме отъ възстаналитѣ противъ мен!

Пс. 63:2. Чуй, Боже, гласа ми, кога Ти се моля; запази живота ми отъ врага, който ме застрашава.

Пс. 68:19. Приблужи се до душата ми, избави я; заради моитѣ врагове ме спаси.

Пс. 142:9. Избави ме, Господи, отъ моитѣ врагове: къмъ Тебе прибѣгвамъ.

Богъ наказва враговетѣ на Своя народъ.

Исх. 14:30. Него день Господь избави израилтянитѣ отъ ржцѣтѣ на египтяни; и Израилевитѣ *синове* видѣха египтянитѣ мъртви на морския брѣгъ.

2 Царств. 7:9. (Биде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь Саваотъ: Азъ те взехъ отъ овчето стадо, за да бждешъ вождъ на Моя народъ Израиля;) и вредомъ бѣхъ съ тебе, кждѣто и да отиваше, изтрѣбихъ прѣдъ лицето ти всички твои врагове, и възвеличихъ името ти, както името на великитѣ *люде* на земята.

Пс. 6:11. Да бждатъ посрамени и жестоко поразени всички мои врагове; да се върнатъ *назадъ* и въ мигъ да се засрамятъ.

Пс. 9:4. Когато враговетѣ ми бждатъ обѣрнати назадъ, ще се прѣпънагъ и ще погинатъ прѣдъ Твоето лице, (защото Ти отсжди моя сждъ и моята тжжба).

Пс. 53:7. На враговетѣ ми Той ще въздаде за злото; изтрѣби ги Ти съ Твоята истина.

Пс. 59:14. Съ Бога ние ще проявимъ сила: Той ще повали враговетѣ ни.

Пс. 70:13. Да се посрамятъ и да изчезнатъ, които враждуватъ противъ душата ми; да се покрятъ съ срамъ и безчестие, които ми желаятъ зло!

Ис. 25:14. Мъртвитѣ не ще оживѣятъ; рефаимитѣ не ще станатъ, защото Ти ги посѣти и изтрѣби, и унищожи всѣки споменъ за тѣхъ.

Иер. 50:15. (Наредете се въ боенъ редъ около Вавилонъ;) дигнете викъ противъ него отъ всички страни; той прострѣ ржка; паднаха твърдинитѣ му, засѣбаряха се стѣнитѣ му, защото това е Господня отплата; отмъщавайте му; както той постѣпваше, тъй и вие постѣпвайте съ него.

Иоил. 3:4—7....Какво сте Ми вие, Тире и Сидоне и всички окръжи филистимски? Искате ли да Ми отплатите? искате ли да Ми въздадете? Лесно и скоро Азъ ще обърна отплатата ви върху вашитѣ глави, защото вие взехте среброто Ми и златото Ми, и най-добритѣ Ми скъпоцѣнности внесохте въ капищата си; синоветѣ на Иуда и синоветѣ на Иерусалимъ продавахте на синоветѣ елински, за да ги отстраните отъ прѣдѣлитѣ имъ. Ето, Азъ ще ги дигна отъ онова мѣсто, дѣто ги продадохте, и ще обърна вашата отплата върху главитѣ ви.

Той наказва чрѣзъ тѣхъ.

Вгор. 28:48. (Задѣто ти не служи на Господа, твоя Богъ, съ весело и радо сърдце, при изобилие отъ всичко,) ти ще служишъ на врага си, когото ще ти напрати Господь (Богъ твой) въ гладъ и жажда, въ голота и въ всѣкаква оскжда; той ще надѣне на шията ти желѣзень хомоть, докато те смаже.

3 Царств. 11:14, 23....Господь въздигна на Соломона противникъ — идумееца Адера, отъ идумейски царски родъ. Господь повдигна противъ Соломона и другъ противникъ — Разона, Елиадовъ синъ, който бѣ избѣгаль отъ господаря си Адраазара, сувски царь.

Ис. 13:17. Ето, Азъ ще дигна противъ тѣхъ (жителитѣ на Вавилонъ) мидянитѣ, които не цѣнятъ среброто и не ламтятъ за злато.

Наказва, като отдава въ ржцѣтѣ имъ.

Лев. 25:17, 25. Ще обърна лицето Си противъ васъ, и ще паднете прѣдъ враговетѣ си; надъ васъ ще владѣятъ враговетѣ ви, и вие ще бѣгате, кога ви никой не гони. И ще пратя срѣщу васъ отмѣстителенъ мечъ въ отмѣщение заради завѣта; ако пкъ се скриете въ градоветѣ си, ще ви пратя морь, и ще паднете въ ржцѣтѣ на врага.

Лев. 25:37. (На останалитѣ отъ васъ ще вселя въ сърдцата страхъ, и ще бѣгатъ като отъ мечъ, и ще падатъ, когато никой ги не гони;) и ще се спѣватъ единъ другъ, като *бѣгащи* отъ мечъ, безъ да ги гони нѣкой, и не ще имате сила да противостоите на враговетѣ си.

Вгор. 28:25, Господь ще те прѣдаде на враговетѣ ти, за да те поразятъ; по единъ пжтъ ще излѣзешъ противъ тѣхъ, а по седемь пжтища ще побѣгнешъ отъ тѣхъ; и ще бждешъ разпилѣнъ по всички земни царства.

Сжд. 2:14. Тогава Господь се разгнѣви силно противъ израилтянитѣ и ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на грабители, които ги

ограбвах; и ги прѣдаде въ ржцѣтъ на околнитѣ тѣмъ врагове, и не можахъ вече да устоятъ прѣдъ враговетѣ си.

Сжд. 3:8. Тогава Господь се разгнѣви силно противъ Израила, и ги прѣдаде въ ржцѣтъ на Хусарсатама, месопотамски царь, и синоветѣ Израилеви робувахъ на Хусарсатама осемь години.

1 Царств. 12:9...Тѣ забравиха Господа, своя Богъ, и Той ги прѣдаде въ ржцѣтъ на Сисара, асорски военачалникъ, и въ ржцѣтъ на филистимци и въ ржцѣтъ на моавския царь, които воювахъ противъ тѣхъ.

Пс. 105:41. (Разпали се гнѣвътъ на Господа противъ Неговия народъ) и ги прѣдаде въ ржцѣтъ на езичницитѣ, и ония, които ги мразѣха, почнаха да ги владѣятъ.

Ис. 63:10...Тѣ се възбунтувахъ и огорчиха Светия Неговъ Духъ; затова Той имъ стана неприятель: Самъ воюва противъ тѣхъ. **Богъ е врагъ на враговетѣ на вѣрващитѣ.**

Исх. 23:22. (Ако слушашъ гласа Ми, и изпълнявашъ всичко, що ти кажа, и запазишъ завѣта Ми, вие ще Ми бждете народъ избранъ измежду всички племена, защото цѣлата земя е Моя; вие ще Ми бждете царствено свещенство и светъ народъ. Тия думи кажи на Израилевитѣ синове). Ако слушашъ гласа Му и изпълнявашъ всичко, що (ти) кажа, ще бжда неприятель на твоитѣ неприятели и противникъ на твоитѣ противници.

Да славимъ Бога, Който ни избавя отъ тѣхъ.

Пс. 17:50. (Ти ме възвиси надъ ония, които възстанаха противъ мене, и ме отърва отъ жестокъ човѣкъ). Затова ще Те славя между другородцитѣ и ще възпѣвамъ Твоето име, Господи.

Пс. 117:12–14. Обиколиха ме, както пчели обикалятъ (медъ), и угаснаха като огънь въ тръне: съ името Господне азъ ги повалихъ. Блѣснаха ме силно, за да падна, ала Господь ме подкрѣпи. Господь е моя сила и пѣсень; Той стана мое спасение.

Пс. 123:6. Благословенъ Господь, Който не ни прѣдаде за плячка на тѣхнитѣ жбѣи.

Пс. 135:24. (Славете Оногова, Който си спомни за насъ въ нашето унижение); и ни избави отъ враговетѣ ни, защото е вѣчна милостъта Му.

Богъ ни примирява съ Себе Си, макаръ да сме Му били врагове.

Римл. 5:10...Ако, бидейки врагове, се помирихме съ Бога чрѣзъ смъртъта на Сина Му, то още повече, слѣдъ като сме се помирили, ще се спасимъ чрѣзъ живота Му.

Кол. 1:21, 22...Васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени отъ Бога и Негови врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, сега ви примири въ тѣлото на Неговата (на Сина Си) плътъ, чрѣзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си.

Нечестивитѣ сж врагове на Бога,

Римл. 8:7...Плътското мждруване е вражда противъ Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пѣкъ може.

Сж врагове на добритѣ люде.

Притч. 29:10. Крѣвожаднитѣ човѣци мразятъ непорочния, а праведнитѣ се грижатъ за неговия животъ.

Амос. 5:10...Тъ мразятъ оногова, който изобличава при портитъ, и се гнусятъ отъ оногова, който говори правда.

Богъ наказва и погубва Своитъ врагове.

Втор. 28:63...Както Господь се радваше, когато ви правѣше добро и ви умножаваше, тъй ще се радва Господь, когато ще ви погубва и изтрѣбява, и ще бждете изгонени отъ земята, въ която ти отивашъ, за да я владѣешъ.

Втор. 32:41. Кога изостря блѣскавия Си мечъ, и ржката Ми приеме сждъ, ще отмѣстя на враговетъ Си и ще отплатя на ония, които Ме мразятъ.

Пс. 36:20...Нечестивцитъ ще загинатъ, и враговетъ Господни като агнешка тлъстина ще изчезнатъ, въ димъ ще изчезнатъ.

Пс. 91:10...Ето, Твоитъ врагове, Господи,—ето, Твоитъ врагове загинватъ, и се прѣсватъ всички, които вършатъ беззаконие.

Ис. 1:24...Говори Господь, Господь Саваотъ, Силниятъ Израилевъ: о, ще си оттуша надъ противницитъ Си и ще отмѣстя на враговетъ Си!

Ис. 59:18. Споредъ каквато отплата заслужаватъ, по тая мѣрка ще въздаде Той: на противницитъ Си—съ яростъ, на враговетъ Си—съ отмѣщение, на островитъ ще въздаде заслуженото.

Ис. 66:6. Ето, шумъ изъ града, гласъ изъ храма, гласътъ на Господа, Който дава отплата на враговетъ Си.

Иер. 46:10...Тоя день е за Господа, Бога Саваота, день за отмѣщение, за да отмѣсти на враговетъ Си; и мечъ ще пояжда, ще се насити и ще се опие съ кръвта имъ; защото това ще бжде за Господа, Бога Саваота, жертвенъ приносъ въ сѣверната земя, при рѣка Ефратъ.

Наум. 1:2. Господь е Богъ ревнивъ и отмѣстителъ; отмѣстителъ е Господь и е страшенъ съ гнѣвъ: отмѣщава Господь на враговетъ Си и не ще пощади противницитъ Си.

Евр. 10:27. (Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове,) а нѣкакво-си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противницитъ.

Христосъ е седналъ отдесно на Отца Си, доклъ Неговитъ врагове бждатъ положени подножие на нозѣтъ Му.

Пс. 109:1. Рече Господь Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклъ туря Твоитъ врагове подножие на нозѣтъ Ти. Мат. 22:44; Марк. 12:36; Лук. 20:42, 43; Дѣян. 2:34, 35; Евр. 1:13.

1 Кор. 15:25...Той трѣбва да царува, докато тури всички врагове подъ нозѣтъ Си.

Евр. 10:12, 13...Той, като принесе *само* една жертва за грѣхове, завинаги седна отдесно Богу, очаквайки по-нататъкъ, доклъ враговетъ Му бждатъ турени подножие на нозѣтъ Му.

Възкресение.

То е прѣдсказано.

Ос. 13:14. Отъ властѣта на ада ще ги изкупя, отъ смъртъ ще ги избавя. Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата? разкаяние за това не ще имамъ.

Има учение за него въ Ветхия Заветъ.

Иов. 19:26 ...Азъ въ плътѣта си ще видя Бога.

Пс. 15:9—11. Затова се възрадва сърдцето ми, и се възвесели езикътъ ми; а още и плътѣта ми ще почива въ надежда, защото Ти не ще оставишъ душата ми въ ада и не ще дадешъ на Твоя светия да види тлѣние. Ти ще ми посочишъ пѣтя на живота: пълна радостъ е прѣдъ Твоето лице, блаженство е въ Твоята десница на-вѣки.

Пс. 16:15. Азъ...ще гледамъ съ правда на Твоето лице; кога се събудамъ, съ Твоя образъ ще се насищамъ.

Пс. 48:16...Богъ ще избави душата ми отъ властѣта на прѣизподнята, кога ме приеме.

Ис. 26:19. Твоитѣ мъртъвци ще оживѣятъ, мъртвитѣ тѣла ще възкръснатъ! Събудете се и тържествувайте вие. поваленитѣ въ прахъ; защото Твоята роса е роса на растенията, и земята ще изригне мъртъвцитѣ.

Дан. 12:2....Много отъ спещитѣ въ земния прахъ ще се събудятъ — едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама*.

Евр. 11:19...Той (Авраамъ) мислѣше, че Богъ е силенъ и отъ мъртви да възкреси *Исаака*, поради което го и прие назадъ като прѣдобразъ на *възкресението*.

То е едно отъ първоначалнитѣ евангелски учения.

Евр. 6:1, 2....Като оставимъ първоначалното Христово учение, нека се стремимъ къмъ съвършенство, безъ да полагаме пакъ основа на пакаяние отъ мъртви дѣла и на вѣра въ Бога, на учение за кръщения, за възлагане ржцѣ, за възкресяване мъртви и за вѣченъ сждъ.

Еврейнтѣ го вѣрваха

Мат. 14:2. (Иродъ четвъртовластникъ чу мълвата за Иисуса) и рече на своитѣ служещи: това е Иоанъ Кръстителъ; той е възкръсналъ отъ мървитѣ, та затова ставатъ чрѣзъ него чудеса. **Марк. 6:14—16; Лук. 9:7, 8.**

Иоан. 11:24. [Иисусъ ѝ (на Марта) рече: братъ ти ще възкръсне.] Марта Му каза: зная, че ще възкръсне при възкресението, въ послѣдния день.

Евр. 11:33. (Съ вѣра) жени приеха умрѣлитѣ си възкръснали; други пѣкъ бѣха измжчени, като не приеха да бждатъ освободени, за да получатъ по-добро възкресение.

Садукеитѣ го отричаха.

Мат. 22:23....Дойдоха при Него (Иисуса) садукеи, които казватъ, че нѣма възкресение...**Лук. 20:27.**

Дѣян. 23:8....Садукеитѣ казватъ, че нѣма възкресение, ни Ангелъ, ни духъ; а фарисейтѣ признаватъ и едното и другото.

Лъжеучителитѣ се трудятъ да разрушатъ това учение.

2 Тим. 2:18. (Сквернодумцитѣ още повече ще напръднатъ въ нечестие, и словото имъ ще се разпространява като живеница. Такива сж Именей и Филитѣ,) които отстѣпиха отъ истината, говорейки, че възкресението е вече станало, и разрушаватъ вѣрата у нѣкои. **Нѣкои отъ първата църква се отричали отъ него.**

1 Кор. 15:12....Ако за Христа се проповѣдва, че е възкръсналъ отъ мъртви, то какъ нѣкои помежду васъ казватъ, че нѣмало възресе на мъртви?

То не е за невѣрване.

Иез. 37:11, 12....Той ми каза: сине човѣшки! тия кости сж цѣлиятъ домъ Израилевъ. Ето, тѣ казватъ: „изсѣгнаха нашитѣ кости, и загина нашата надежда: ние сме отъ коренъ изтрѣгнати“. Затова изречи пророчество и кажи имъ: тѣй казва Господъ Богъ: ето, азъ ще отворя гробоветѣ ви и ще ви изведа, народе Мой, изъ гробоветѣ ви и ще ви въведа въ земята Израилева.

Марк. 12:24. Исусъ имъ (на садукейтѣ) отговори и рече: не отъ това ли се заблуждавате, задѣто не знаете Писанията, нито силата Божия?

Дѣян. 25:8. (Павелъ каза на Агрипа:) Що? Нима вие за невѣроятно смѣтате, че Богъ възкресява мъртви?

То може да се вѣрва.

Иоан. 12:24. Истина, истина ви казвамъ: ако житното зърно, паднало въ земята, не умре, остава си само; ако ли умре, принася много плодъ.

1 Кор. 15:35—44. Но ще каже нѣкой: какъ ще възкръснатъ мъртвитѣ и въ какво тѣло ще дойдатъ? Безумецо, това, що ти съешъ, нѣма да оживѣе, ако не умре. И когато съешъ, не съешъ тѣлото, което има да стане, а голо зърно, напримѣръ: пшенично или друго нѣкое; но Богъ му дава тѣло, каквото си иска, и на всѣко сѣме собственото му тѣло. Не всѣка плътъ е сѣ еднаква плътъ: друга е човѣшката плътъ, друга е скотската плътъ, друга — рибената, друга — птичата. Има тѣла небесни и тѣла земни, ала другъ е блѣсъкътъ на небеснитѣ и другъ на земнитѣ; единъ е блѣсъкътъ на слънцето; другъ е блѣсъкътъ на мѣсечината, другъ е пѣкъ на звѣздитѣ; па и звѣзда отъ звѣзда се различава по блѣсъкъ. Тѣй е и възкресението на мъртвитѣ: сѣе се въ тлѣние — възкръсва въ нетлѣние; сѣе се въ безчестие — възкръсва въ слава; сѣе се въ немощ — възкръсва въ сила; сѣе се тѣло душевно — възкръсва тѣло духовно. Има тѣло душевно, има и тѣло духовно.

Христось го прѣдстави като истинско, и съ доказателства потвърди.

Мат. 10:8. (Повика дванайсетѣтѣхъ Си ученици и имъ заповѣда, като каза:) болни изцѣрявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бѣсове изгонвайте. Даромъ получихте, даромъ давайте.

Мат. 22:29—32. Исусъ имъ (на садукейтѣ) отговори и рече: заблуждавате се, като не знаете Писанията, ни силата Божия; защото при възкресението нито се женятъ, нито се мжжатъ, но

прѣбждватъ като Ангели Божии на небесата. А за възкресението на мъртвитѣ не сте ли чели реченото вамъ отъ Бога, Който казва: „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ“. Богъ не е Богъ на мъртви, а на живи. Марк. 12:24—27; Лук. 20:35—38.

Лук. 14:14. (Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хромии, слѣпи,) и ще бждешъ блаженъ, задѣто тѣ не могатъ да ти се отплатятъ, понеже ще ти бжде отплатено, кога възкрѣснатъ праведнитѣ.

Иоан. 5:28, 29....Иде часъ, когато всички, които сж въ гробовѣтъ, ще чуютъ гласа на Сина Божий и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

Иоан. 6:54. Който яде Моята плѣтъ и пие Моята кръвь, има животъ вѣченъ, и Азъ ще го възкрѣся въ послѣдния день.

Апостолитѣ го проповѣдваха.

Дѣян. 4:2. [Когато тѣ (Петъръ и Иоанъ) говорѣха къмъ народа, изстѣпиха се прѣдъ тѣхъ свещеницитѣ, воеводата при храма и садукейцитѣ,] които се ядосваха, задѣто ония поучаваха народа и проповѣдваха въ Исусово име възкресение отъ мъртвитѣ; (и туриха ржка на тѣхъ).

Дѣян. 17:18....Нѣкои епикурейски и стоически философи се запрѣпираха съ него (Павла); едни думаха: „какво иска да каже тоя празнословецъ?“ а други: „види се, той проповѣдва за чужди божества“, защото имъ благовѣстѣше за Исуса и за възкресението.

Дѣян. 23:6....Когато узна Павелъ, че една часть отъ тѣхъ (стоецитѣ прѣдъ Анания) сж садукейци, а другата — фарисеи, извика въ синедриона: мже братя! Азъ съмъ фарисейнъ, синъ на фарисейнъ; за надежда и за възкресение на мъртви ме сждятъ!

Дѣян. 24:15. (Управителтъ даде на Павла знакъ да говори, и той отговори: Признавамъ ти се въ това, че вѣрвамъ на всичко, що е писано въ закона и въ пророцитѣ,) и се надѣвамъ на Бога, че ще има възкресение на мъртви, на праведни и на неправедни, което и тѣ сами очакватъ.

Дѣян. 26:7. (Сега стоя прѣдъ сждѣ заради надеждата въ обѣщанието, дадено на отцитѣ ни отъ Бога,) което нашитѣ дванайсетъ колѣна се надѣватъ да постигнатъ, служейки усърдно Богу денемъ и нощемъ. За тая надежда, царю Агрипа, ме обвиняватъ иудейтѣ.

Римл. 6:5....Ако сме сраснати съ подобие на смъртъта Му (на Христа Исуса), то ще бждемъ *схучастници* и на възкресението. **Потвърди се чръзъ възкресението на нѣкои лица.**

3 Цаств. 17:22....Господъ чу гласа на Илия, повърна душата на момчето (на вдовицата въ Сарепта Сидонска) въ него, и то оживѣ.

4 Царств. 8:5....Въ това врѣме, когато (Гиезий) разказваше на царя, че Елисей е възкресилъ единъ умрѣлъ, — жената, чийто синъ бѣ възкресилъ, молѣше царя за кщцата си, и нивата си. Тогава Гиезий каза: господарю мой, царю, тая е сжцата жена и този е сжщиятъ и синъ, когото Елисей възкреси.

Мат. 9:25....Когато народътъ биде отпратенъ, Той (Иисусъ) влѣзе, хвана момичето (на началника) за ржка, и то стана. Марк. 5:35—43; Лук. 8:49—56.

Мат. 11:5. [Отговори имъ (на двамата Иоанови ученици) Исусъ и рече: идете и разкажете Иоану: каквото чувате и виждате:] слѣпи прогледватъ и хроми прохождатъ, прокажени се очистватъ и глухи прочуватъ, мъртви възкръсватъ и на бѣдни се благовѣствува.

Мат. 27:52, 53....Гробоветъ се разтвориха; и много тѣла на починали светии възкръснаха; и като излѣзоха изъ гробоветъ по диръ възкресението Му (на Исуса), влѣзоха въ светия градъ и се явиха на мнозина.

Лук. 7:14, 15. [Като я (вдовицата въ Найнъ) видѣ Господь, смили се надъ нея и рече ѝ: не плачи.] И като се приближи, допрѣ се до носилото; носачитъ се спрѣха, и Той рече (на сина ѝ): момко, тебѣ думамъ, стани! Мъртвецътъ, *като се подигна*, седна и почна да говори; и *Исусъ* го прѣдаде на майка му.

Иоан. 11:44....Излѣзе умрѣлиятъ (Лазарь) съ повити ржцѣ и нозѣ въ погребални повивки, а лицето му забрадено съ кърпа. Исусъ имъ казва: разповийте го и оставете го да ходи.

Иоан. 12:9. Голѣмо множество иудеи узнаха, че е тамъ (въ Витания), и дойдоха нѣ само заради Исуса, но за да видятъ и Лазаря, когото Той възкреси отъ мъртвитѣ.

Потвърди се чрѣзъ възкресението Христово.

Дѣян. 17:31. (Тогава Павелъ застана срѣдъ аеропага и рече: Богъ)...опрѣдѣли день, когато ще сѣди праведно вселенната чрѣзъ прѣдопрѣдѣления отъ Него Мжжъ, като даде увѣрение на всички съ възкресяването Му отъ мъртвитѣ.

1 Кор. 6:14. Богъ и Господа възкреси, и насъ ще възкреси съ силата Си.

1 Кор. 15:13—20. (Какъ нѣкои помежду васъ казватъ, че нѣмало възкресение на мъртви?) А щомъ нѣма възкресение на мъртви, то и Христосъ не е възкръсналъ; ако пъкъ Христосъ не е възкръсналъ, то празна е нашата проповѣдь, празна е и вашата вѣра. При това, ако наистина мъртви не възкръсватъ, ние излизаме лъжесвидѣтели Божии, понеже свидѣтелствувахме за Бога, че е възкресилъ Христа, Когото не е възкресявалъ; защото, ако мъртви не възкръсватъ, и Христосъ не е възкръсналъ; ако пъкъ Христосъ не е възкръсналъ, суетна е вѣрата ви: вие сте си още въ грѣховетъ; тогава и ония, които сж умрѣли въ Христа, сж загинали. И ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на Христа, *ние* сме най-окаяни отъ всички човѣци. Но ето, Христосъ възкръсна отъ мъртви и за умрѣлитѣ стана начатъкъ.

2 Кор. 4:14. (Ние вѣрваме, затова и говоримъ.) като знаемъ, че, Който възкреси Господа Исуса, ще възкреси и насъ чрѣзъ Исуса и ще постави съ васъ.

Кол. 1:18....Той е глава на тѣлото, *сирѣчь* на църквата; Той е начатъкъ, първороденъ измежду мъртвитѣ, за да има въ всичко първенство.

1 Сол. 4:14....Ако вѣрваме, че Исусъ умрѣ и възкръсна, то и починалитѣ въ Исуса Богъ ще приведе съ Него.

1 Петр. 1:3. Благословенъ да бѣде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Исуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди

за жива надежда, (за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣхва, съхранено на небесата за васъ.)

1 Петр. 1:21. (Христосъ се яви въ послѣдно врѣме за васъ,) повѣрвалитѣ чрѣзь Него въ Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ и Му даде слава, та вѣрата ви и надеждата ви да бждатъ въ Бога.

То става: съ Божиата сила.

Иоан. 5:21....Както Отець възкресява мъртви и оживотворява, тѣй и Синътъ оживотворява, които иска.

Римл. 4:17....Е писано: „поставихъ те баща на много народи“, прѣдъ Бога, Комуто той (Авраамъ) повѣрва, Който животвори мъртвитѣ и зове несществуващото като сществуващо.

2 Кор. 1:9....Сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвитѣ.

Съ Христовата сила.

Иоан. 5:28, 29....Иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветѣ, ще чуютъ гласа на Сина Божий и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осждане.

Иоан. 6:40, 44. Тази е волята ча Оногова, Който Ме е пратилъ: всѣкой, който види Сина и вѣрва въ Него, да има животъ вѣчень; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день. Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлѣче Отець, Който Ме е пратилъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день.

Съ силата на Светаго Духа.

Римл. 8:11....Ако Духътъ на Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Иисуса, живѣе въ васъ, то, Който възкреси Христа отъ мъртвитѣ, ще оживотвори и смъртнитѣ ви тѣла чрѣзь живѣещия въ васъ Неговъ Духъ.

Всички мъртви ще възкрѣснатъ.

Откр. 20:13. Морето повърна мъртвитѣ, които бѣха въ него, смъртъта и адътъ позърнаха мъртвитѣ, които бѣха въ тѣхъ: и сжденъ биде всѣкой споредъ дѣлата си.

Светинитѣ ще възкрѣснатъ въ Христа.

Иоан. 11:25. Иисусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животътъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

1 Кор. 15:21—23....Както смъртъта дойде чрѣзь човѣка, тѣй и възкресението отъ мъртви дойде чрѣзь човѣка. Както въ Адама всички умиратъ, тѣй и въ Христа всички ще оживѣятъ; но всѣки по своя редъ: начатъкъ е възкрѣсналиятъ Христосъ; послѣ, при Неговото идване, ще възкрѣснатъ ония, които сж Христови.

Първомъ тѣ ще възкрѣснатъ.

1 Сол. 4:16....Самъ Господъ съ повеление, при гласъ на Архангелъ и при трѣба Божия, ще слѣзе отъ небо, и мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ.

Ще приематъ заплатата си.

Откр. 11:18....Разлютиха се народитѣ, и дойде гнѣвътъ Ти

и връмето да бждатъ сждени мъртвитѣ, и да дадешъ отплата на Твоитѣ раби—на пророцитѣ, на светиитѣ и на ония, които се боятъ отъ името Ти, малки и голѣми, и да погубишъ губителитѣ на земята.

Ще се прославятъ съ Христа.

Кол. 3:4...Кога се яви Христосъ, вашиятъ животъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

Ще иматъ тѣло подобно на Христовото.

Фил. 3:21. (Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа.) Който ще прѣобрази унизеното наше тѣло тѣй, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрѣзъ която Той може да покорява на Себе Си всичко.

1 Иоан. 3:2. Възлюбени, сега сме чеда Божии; но още не е станало явно, какво ще бждемъ. Знаемъ само, че, кога стане явно, ще бждемъ подобни Нему, защото ще Го видимъ както си е. *Тѣ трѣбва да го очакватъ.*

Ис. 66:14. (Вие ще бждете утѣшени въ Иерусалимъ). И ще видите това, и ще се възрадва сърдцето ви, и коститѣ ви ще цѣфнатъ като злакъ, и ржката на Господа ще се яви върху рабитѣ Му, а на враговетѣ Си Той ще се разгнѣви.

Дан. 12:13. (Мжжътъ съ ленената дреха отговори на Даниила: „иди си, Данииле,...къмъ своя край, и ще се успокоишъ, и ще станешъ да получишъ жребия си въ края на днитѣ“.

Римл. 8:19...И тваритѣ съ нетѣрпѣние ожидатъ прославянето на синоветѣ Божии.

Римл. 8:22, 23. Знаемъ, че всички твари заедно стенатъ и се мжчатъ досега; и не само тѣ, но и ние сами, които имаме начатъцитѣ на Духа, и ние сами стенемъ въ себе си, очаквайки осиновление—изкупване на нашето тѣло.

Фил. 3:11...Дано нѣкакъ достигна възкресението на мъртвитѣ.

Фил. 3:20...Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа.

Безъ него празни сж всѣхакви духовки подвижи.

1 Кор. 15:32. Ако азъ, тѣй да кажа по човѣшки, се борихъ съ звѣрове въ Ефесъ. то каква полза за мене, щомъ мъртви не възкрѣсватъ? Да ядемъ и да приемъ, защото утрѣ ще умремъ!

Всички нѣма да умратъ, ала всички ще се измѣнятъ.

1 Кор. 15:51. Ето, тайна ви казвамъ: всинца нѣма да умремъ, ала всинца ще се измѣнимъ.

1 Сол. 4:17. (Мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ;) послѣ ние, останалитѣ живи, заедно съ тѣхъ ще бждемъ грабнати на облаци, за да срѣщнемъ Господа въ въздуха, и така винаги съ Господа ще бждемъ.

Прокловѣдъта за възкресението стана причина за поругание.

Дѣян. 17:32. Като чуха (отъ Павла) за възкресение на мъртви, едни се присмиваха, а други думаха: другъ пжтъ щемъ те послуша за това.

За гонение и сждане.

Дѣян 25:6....Сега стоя прѣдъ сждь (царю Агрипа) заради надеждата въ общанието, дадено на отцитѣ ни отъ Бога. (Павелъ).
Блажени, които иматъ дѣлъ въ първото възкресение.

Откр. 20:6. Блаженъ и светъ е, който има дѣлъ въ първото възкресение: надъ тѣхъ втората смъртъ нѣма власть, а *тѣ* ще бждатъ свещеници на Бога и Христа и ще царуватъ съ Него хиляда години.

Описанието му.

Иез. 37:1—10. Биде върху мене ржката Господня, и Господь ме изведе чрѣзь духа, тури ме всрѣдъ полето, — а то бѣше пълно съ кости, — и проведе ме около тѣхъ, и ето имаше доста много кости по полето, и тѣ бѣха съвсѣмъ сухи. И каза ми: сине човѣшки! ще оживѣятъ ли тия кости? Азъ отговорихъ: Господи Боже! Ти знаешъ това. И каза ми: изречи пророчество за тия кости и кажи имъ: „сухи кости! чуйте словото Господне!“ Тѣй казва Господь Богъ на тия кости: ето, Азъ ще въведа въ васъ духъ, — и ще оживѣете. Ще ви дамъ жили, ще направя да израсте на васъ плътъ, ще ви покрия съ кожа и ще въведа въ васъ духъ, — и ще оживѣете и ще познаете, че Азъ съмъ Господь. Азъ изрекохъ това пророчество, както ми бѣ заповѣдано, и, когато пророчествувахъ, произлѣзе шумъ, и ето — движение, и почнаха да се сближаватъ коститѣ, кость до своя кость. И видѣхъ: ето, жили имаше на тѣхъ, и плътъ израсте, кожа ги покри отгорѣ, но духъ нѣмаше въ тѣхъ. Тогава Той ми каза: изречи пророчество за духа, изречи пророчество, сине човѣшки, и кажи на духа: тѣй казва Господь Богъ: дойди отъ четиритѣ вѣтрове, душе, и духни върху тия убити, и тѣ ще оживѣятъ. И азъ изрекохъ това пророчество, както Той ми заповѣда, и влѣзе въ тѣхъ духъ, — и тѣ оживѣха и се изправиха на нозѣтъ си — твърдѣ, твърдѣ голѣмо опълчение.

То е прѣдставено въ притча.

Иоан. 12:24. Истина, истина ви казвамъ: ако житното зърно, паднало въ земята, не умре, остава си самò; ако ли умре, принася много плодъ.

И то самò е една притча на новорождението.

Иоан. 5:25. Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуятъ гласа на Сина Божий и, като чуятъ, ще оживѣятъ.

ПРИМѢРИ (оувѣнъ споменатитѣ по горѣ):

Дѣтето на жената въ Сонамъ.

4 Царств. 4:32—35...Елисей влѣзе въ кжщата, и ето, умрѣлото дѣте лежи на леглото му. И влѣзе, затвори вратата слѣдъ себе си и се помоли Господу; слѣдъ това се качи, легна върху дѣтето, тури устата си върху неговитѣ уста, очитѣ си върху неговитѣ очи, и дланитѣ си върху неговитѣ длани, и се прострѣ върху него, и тѣлото на дѣтето се сгрѣ. *Елисей* стана и взе да ходи изъ горницата насамъ-нататъкъ; послѣ пакъ се качи и се прострѣ върху него. И дѣтето кихна седемъ пжти и отвори очитѣ си.

Умрѣлъ, възкресенъ чрѣзъ коститѣ на Елисея.

4 Царств. 13:21....Ето, когато погребваха единъ човѣкъ, *погребвачитѣ*, като видѣха това пълчище (отъ моавци), хвърлиха тоя човѣкъ въ Елисеевия гробъ, и той, като падна, допрѣ се до Елисеевитѣ кости, оживѣ и се изправи на нозѣтѣ си.

Тавита.

Дѣян. 9:40. Петъръ отпрати всички вънъ и, като колѣнчи, помоли се, па се обърна къмъ тѣлото и рече: Тавито, стани! И тя отвори очитѣ си и, като видѣ Петра, седна.

Евтихъ.

Дѣян. 20:10, 12. Павелъ като слѣзе, спусна се върху му, прѣгърна го и рече: не се смущавайте, защото душата му си е въ него. *Въ туй врѣме* доведоха момчето живо, и не малко се утѣшиха

Възкресение на Исуса Христа.

То е прѣдсказано отъ пророцитѣ.

Ис. 26:19. Твоитѣ мъртѣвци ще оживѣятъ, мъртвитѣ тѣла ще възкрѣснатъ. Събудете се и тържествувайте вие, поваленитѣ въ прахъ; защото Твоята роса е роса на растенията, и земята ще изригне мъртѣвцитѣ.

Дѣян. 2:31. (Давидъ) прѣдвидѣ и каза за възкресението на Христа, че душата Му не бѣ оставена въ ада, и плѣтъта Му не видѣ тлѣние. (Петъръ).

Дѣян. 13:34, 35....Че (Богъ) Го (Христа) е възкресилъ отъ мъртвитѣ, та нѣма вече да се връща въ тлѣние, бѣ казалъ тѣй: „ще ви дамъ неизмѣннитѣ милости, *обѣщани* на Давида“. Затова и на друго мѣсто казва: „не ще дадешъ на Твоя Светия да види тлѣние“. (Павелъ).

Отъ Самаго Исуса.

Мат. 16:21. Оттогава Исусъ начена да открива на ученицитѣ Си, че Той трѣбва да отиде въ Иерусалимъ и много да пострада отъ старѣитѣ, първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и да бжде убитъ, и на третия день да възкрѣсне. Марк. 8:31; Лук. 9:22.

Мат. 17:23. (Когато се намираха въ Галилея, Исусъ имъ рече: Синъ Човѣческии ще бжде прѣдаденъ въ човѣшки рѣцѣ), и ще Го убиятъ, и на третия день ще възкрѣсне. И тѣ се нажалиха твърдѣ много. Марк. 9:31.

Мат. 20:19. (Ето, възлизаме за Иерусалимъ, и Синъ Човѣческии ще бжде прѣдаденъ на първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и ще Го осждятъ на смъртъ); и ще Го прѣдадатъ на езичницитѣ, за да бжде поруганъ, и бичуванъ, и разпнатъ; и на третия день ще възкрѣсне. Марк. 10:34; Лук. 18:33.

Мат. 26:32. А слѣдъ възкресението Си ще ви изпрѣваря въ Галилея. Марк. 14:28.

Марк. 9:9. А когато слизаха отъ планината, Той имъ заповѣда да не обаждатъ никому, що видѣха, освѣнъ кога Синъ Човѣческии възкрѣсне отъ мъртвитѣ.

Иоан. 2: 19—22. Исусъ имъ (на иудеитѣ) отговори и рече: разрушете тоя храмъ, и въ три дни ще го въздигна. А иудеитѣ рекоха: тоя храмъ е граденъ четирийсегъ и шесть години, та Ти ли въ три дни ще го въздигнешъ? Той обаче говорѣше за храма на тѣлото Си. А когато възкрѣсна отъ мъртвитѣ, ученицитѣ Му си спомниха, че Той бѣ говорилъ това, и повѣрваха на Писанието и на думата, що бѣ казалъ Исусъ.

То било необходимо: *за изпълнение на Писанието.*

Лук. 24: 44—46. И рече имъ: ето това е, за което ви бѣхъ говорилъ, когато бѣхъ още съ васъ, че трѣбва да се изпълни всичко, писано за Мене въ закона Моисеевъ и у пророцитѣ и въ псалмитѣ. Тогава имъ отвори умъ, за да разбиратъ Писанията, и имъ рече: тъй е писано, и тъй трѣбваше Христосъ да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ на третия день

Дѣян 17: 3. (Павелъ, въ Солунъ, въ иудейската синагога)... имъ откриваше и доказваше, че Христосъ трѣбваше да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ, и че този Исусъ, Когото той имъ проповѣдва, е Христосъ.

За отпускане грѣховетѣ ни.

1 Кор. 15: 17. Ако пъкъ Христосъ не е възкрѣсналъ, суетна е вѣрата ви: вие сте си още въ грѣховетѣ.

За оправдаването ни.

Римл. 4: 25. (Богъ възкреси отъ мъртвитѣ Исуса Христа, Господа нашего,) прѣдадения за нашитѣ грѣхове и възкрѣсналия за наше оправдаване.

Римл. 8: 33, 34. Кой ще обвини избраницитѣ Божии? Богъ е, Който ги оправдава. Кой е, който ще осжда? Христосъ Исусъ, Който умрѣ, но още и възкрѣсна, Който е и отдесно на Бога, Който и ходатайствува за насъ.

За уповаване въ вѣрата.

1 Кор. 15: 19. И ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на Христа, ние сме най-окаяни отъ всички човѣци.

За дѣйна вѣра и такава проповѣдь.

1 Кор. 15: 14. Ако пъкъ Христосъ не е възкрѣсналъ, то празна е нашата проповѣдь, празна е и вашата вѣра.

То е доказателство, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий.

Дѣян. 13: 32, 33. И ние ви благовѣстимъ сега, че обѣщанието, дадено на отцитѣ, Богъ изпълни надъ насъ, тѣхни чеда, като възкреси Исуса, както и въ втория псаломъ е писано: „Синъ Мой си Ти: Азъ днесъ Те родихъ“. (Павелъ).

Римл 1: 4. {Богъ отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плѣтъ отъ Давидово сѣме) и открилъ се за Синъ Божий чрѣзъ силата на чудесата, по духа на освещението, чрѣзъ възкресението отъ мъртвитѣ) Исуса Христа Господа нашего.

То било свършено: *съ силата Божия.*

Дѣян. 2: 24, 32... Богъ Го (Христа) възкреси, като освободи

отъ родилнитѣ болки на смъртта, понеже тя не можеше да Го удържи...Тогова Исуса Богъ възкреси, на което всички ние сме свидѣтели.

Дѣян. 3:15....Началника на живота убихте. Него Богъ възкреси отъ мъртвитѣ, на което ние сме свидѣтели.

Дѣян. 5:30. Богъ на отциѣ ни възкреси Исуса, Когото вие умъртвихте, като Го повѣсихте на дърво.

Дѣян. 10:40. Него (Христа) Богъ възкреси на третия день и даде Му да се явява. (Петъръ).

Дѣян. 13:30, 37....Богъ Го (Христа) възкреси отъ мъртвитѣ... Онзи, Когото Богъ възкреси, тлѣние не видѣ. (Павелъ).

Римл. 8:11....Ако Духътъ на Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Исуса, живѣе въ васъ, то, Който възкреси Христа отъ мъртвитѣ ще оживотвори и смъртнитѣ ви тѣла чрѣзъ живѣещия въ васъ Неговъ Духъ.

1 Кор. 6:14. Богъ и Господа възкреси, и насъ ще възкреси съ силата Си.

2 Кор. 13:4....Ако и да бѣ разпнатъ (Христосъ) по немощъ, ала е живъ чрѣзъ Силата Божия; и ние сжщо, ако и да сме немощни въ Него, ще бждемъ живи съ Него чрѣзъ сила Божия спрѣмо васъ.

Гал. 1:1. Павелъ апостолъ, *призванъ* не отъ човѣци, нито чрѣзъ човѣкъ, а чрѣзъ Исуса Христа и Бога Отца, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

Еф. 1:20. Съ...сила Той (Богъ) дѣйствува въ Христа, като Го възкреси отъ мъртвитѣ и постави отъ десната Си страна на небесата.

Кол. 2:12....Погребяхте (се) съ Него въ кръщението, въ което и възкрѣснахте заедно съ Него чрѣзъ вѣра въ силата на Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

Съ собствената сила на Исуса Христа.

Иоан. 10:18. Никой не Ми я (душата) отнима, но Азъ Самъ отъ Себе Си я давамъ. Имамъ властъ да я дамъ, и властъ имамъ пакъ да я приема. Тая заповѣдь получихъ отъ Отца Си.

Съ силата на Светаго Духа.

1 Петр. 3:18....Христосъ...веднажъ пострада за грѣховетѣ ни, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ.

То е станало: *въ първия день на седмицата – недѣля.*

Марк. 16:9. Възкрѣсналъ рано въ първия день на седмицата, Исусъ се яви първомъ на Мария Магдалина, отъ която бѣ изгонилъ седемъ бѣса. Мат. 28:1; Лук. 24:1.

Иоан. 20:1, 19. Въ първия день на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба рано, доклѣ бѣше още тъмно. и вижда, че камъкътъ е дигнатъ отъ гроба...А вечерята въ тоя день, първи на седмицата, когато вратата на кжщата, дѣто се бѣха събрали ученицитѣ Му, стояха заключени, поради страхъ отъ юдеитѣ, дойде Исусъ, застана посрѣдъ и имъ казва: миръ вамъ!

Въ третия день послѣ Христовата смъртъ.

Лук. 24:7. [Двамата мжже въ блѣскави дрехи рекоха (на

женитѣ мироносици):...припомнете си, какво ви бѣ казалъ, когато бѣше още въ Галилея,] говорейки, че Синъ Човѣческый трѣбва да бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на човѣци грѣшници и да бѣде разпнатъ и на третия день да възкрѣсне

1 Кор. 15:4...Той бѣ погребенъ и...на третия день възкрѣсна, споредъ Писанията.

Както и Той Самъ прѣдсказалъ.

Марк. 9:31...Учеше ученицитѣ Си и имъ казваше, че Синъ Човѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ човѣшки рѣцѣ, и ще Го убиятъ, и на третия день слѣдъ убиването ще възкрѣсне.

Върѣвки взетитѣ мѣрки отъ иудейтѣ.

Мат. 27:62—66. На другия день, слѣдъ петъка, събраха се първосвещеницитѣ и фарисейтѣ у Пилата и казваха: господарю, спомнихме си, че Оня измамникъ още приживѣ бѣ казалъ: подиръ три дни ще възкрѣсна; затова заповѣдай да се запази гробътъ до третия день, да не би ученицитѣ Му да отидатъ нощемъ да Го откраднатъ и да кажатъ народу: възкрѣсна отъ мъртвитѣ. И послѣдната измама ще бѣде по-лоша отъ първата. Пилатъ имъ рече: имате стража; идете завардете, както знаете. Тѣ отидоха, та завардиха гроба съ стража и запечатаха камъка.

Апостолитѣ не разбирали отначало проповѣдта за него.

Мат. 16:22, 23. (Иисусъ начена да открива на ученицитѣ Си, че Той трѣбва...да пострада...да бѣде убитъ, и на третия день да възкрѣсне). И Петъръ, като Го взе настрана, захвана да Му възразява: милостивъ Божъ къмъ Тебе, Господи! това нѣма да стане съ Тебе. А Той се обърна и рече Петру: махни се отъ Мене, сатана! Ти Ми си съблазнь! защото мислишь нѣ за това, що е Божие, а за онова, що е човѣшко. **Марк. 8:32, 33.**

Марк. 9:10, 32. И тѣ удържаха тая дума (за възкресението), питайки се единъ други, що значи това: да възкрѣсне отъ мъртвитѣ?...Но тѣ не разбираха тия думи и се бояха да Го попитатъ. **Лук. 18:34.**

Иоан. 20:9. Защото още не знаеха Писанието, че Той трѣбва да възкрѣсне отъ мъртвитѣ.

Се съмнѣвали въ него.

Мат. 28:17. И като Го видѣха, поклониха Му се; а нѣкои се усъмниха.

Марк. 16:11, 13...Тѣ, като чуха, че Той е живъ, и че тя (Мария Магдалина) Го видѣла, не повѣрваха..И като се върнаха (Лука и Клѣопа), обадиха на останалитѣ; но и тѣмъ не повѣрваха.

Лук. 24:9, 11, 37....Като се върнаха (женитѣ) отъ гроба, обадиха всичко това на единайсетьтѣхъ и на всички други...И тѣхнитѣ думи имъ се показаха празни, и не имъ повѣрваха... (Самъ Иисусъ застана срѣдъ тѣхъ и имъ каза: миръ вамъ!) Тѣ, смутени и изплашени, помислиха, че виждатъ духъ.

Иоан. 20:25. Другитѣ ученици му (на Тома) казваха: видѣхме Господа. А той имъ рече: ако не видя на рѣцѣтъ Му бѣлѣга отъ гвоздеитѣ, и не туря прѣста си въ ранитѣ отъ гвоздеитѣ, и не туря рѣката си въ ребрата Му, нѣма да повѣрвамъ.

Били смървени за съмнението имъ въ него.

Марк. 16: 14. Най-сетнѣ се яви на самитѣ одинайсетъ, когато вечеряха, и ги смърри за невѣрието и жестокосърдието имъ, че не повѣрвахъ на ония, които Го бѣха видѣли възкръсналь.

Христосъ се явилъ слѣдъ възкресението си: на *Мария Магдалина.*

Иоан. 20: 14—16....Обърна се назадъ (Мария Магдалина) и видѣ Исуса да стои; ала не знаеше, че е Исусъ. Исусъ ѝ казва: жено! защо плачешъ? кого търсишъ? Тя, мислейки, че е градинарътъ, каза Му: господине, ако си Го ти изнесълъ, кажи ми, дѣ си Го турилъ, и азъ ще Го взема. Исусъ ѝ казва: Марийо! Тя се обърна и Му рече: „Равуни!“ което значи: учителю. *Мат. 28:1; Марк. 16:9.*

На женитѣ — Галилейки.

Мат. 28: 5—9. Ангелътъ се обърна къмъ женитѣ и имъ рече: не бойте се; зная, че търсите разпнатия Исуса; нѣма Го тукъ: Той възкръсна, както бѣше казалъ; дойдете, вижте мѣстото, дѣто е лежалъ Господъ, и идете скоро, та обадете на ученицитѣ Му, че Той възкръсна отъ мъртвитѣ, и ето, прѣварва ви въ Галилея; тамъ ще Го видите. Нѣ, казахъ ви. И като излѣзоха бързо изъ гроба, тѣ съ страхъ и радостъ голѣма се затекоха да обадятъ на ученицитѣ Му. А когато отиваха да обадятъ на ученицитѣ Му, ето, Исусъ ги срѣщна и рече: радвайте се! А тѣ се приближиха, хванаха се за нозѣтѣ Му и Му се поклониха.

На Симона Петра.

Лук. 24: 34. (Клеопа и другиятъ ученикъ се върнаха въ Иерусалимъ и намѣриха събрани одинайсетътѣхъ и ония, които бѣха съ тѣхъ,) да казватъ, че Господъ наистина възкръсналь и се явилъ на Симона.

Дѣян. 10: 41. (Него Богъ възкреси на третия день и даде Му да се явява—) нѣ на цѣлия народъ, а намъ, на прѣдизбранитѣ отъ Бога свидѣтели, които ядохме и пихме съ Него, слѣдъ възкресението Му отъ мъртвитѣ. (Петъръ).

1 Кор. 15: 5. (Той бѣ погребенъ...възкръсна...) и...се яви на Кифа и слѣдъ това на одинайсетътѣхъ.

На Клеопа и на другия ученикъ.

Лук. 24: 13—31. Въ сщия день двама отъ тѣхъ (ученицитѣ) отиваха въ едно село, на име Емаусъ, което бѣше на шейсетъ стаии далечъ отъ Иерусалимъ, и разговаряха се помежду си за всичко онова, що се бѣ случило. И както се разговаряха и разсждавахъ помежду си, Самъ Исусъ се приближи и вървѣше съ тѣхъ; но очитѣ имъ се прѣмрѣжиха, за да Го не познаятъ. А Той имъ рече: какви сж тия думи, които, вървешкомъ, размѣняте помежду си, и защо сте тжжни? Единиятъ отъ тѣхъ, на име Клеопа, Му отговори и рече: Ти ли си само странникъ въ Иерусалимъ и не си узналъ това, което е въ него станало прѣзъ тия дни? И попита ги: кое? Тѣ Му отговориха: което стана съ Исуса Назарееца, Който бѣше пророкъ, силенъ на дѣло и слово прѣдъ Бога и цѣлия народъ; какъ нашитѣ първосвещеници и началници Го прѣдадоха да бжде осжденъ на смъртъ и Го раз-

пнаха; а ние се надѣвахме, че Той е Оня, Който щѣше да избави Израиля; но при всичко това днесъ е вече трети день, откакъ стана това; па и нѣкои жени отъ нашитѣ ни слисаха: тѣ ходили рано на гроба, и не намѣрили тѣлото Му; и като дойдоха, разправяха, че имъ се явили и Ангели, които казвали, че Той е живъ; и нѣкои отъ нашитѣ отидоха на гроба, и намѣрили тѣй, както и женитѣ казаха; ала Него не видѣли. Тогава Той имъ рече: о, несмислени и мудни по сърдце да вървате на всичко, що сж казали пророцитѣ! Нали тѣй трѣбваше да пострада Христосъ и да влѣзе въ славата Си? И като начена отъ Моисея и отъ всички пророци, обясняваше имъ казаното за Него въ цѣлото Писание. И тѣ се приближиха до селото, въ което отиваха; а Той показваше видъ, че иска да върви по-нататкъ; но тѣ Го задържаха, като казваха: остана съ насъ, понеже е прѣвечеръ и днештъ се прѣвали. И Той влѣзе, за да остане съ тѣхъ. И когато Той седѣше съ тѣхъ на трапезата, взе хлѣба, благослови, прѣломи и имъ подаваше; тогава имъ се отвориха очитѣ, и тѣ Го познаха; ала Той стана невидимъ за тѣхъ. Марк. 16:12.

На всички ученици, освѣнъ Тома.

Иоан. 20:20—21. (...Вечеръта въ тоя день, първи на седмицата, когато вратата на кжщата, дѣто се бѣха събрали ученицитѣ Му, стояха заключени, поради страхъ отъ иудеитѣ, дойде Исусъ, застана посрѣдъ и имъ казва: миръ вамъ!). И това като рече, показа имъ ржцѣтѣ и нозѣтѣ и ребрата Си. Ученицитѣ се зарадваха, като видѣха Господа. А Исусъ пакъ имъ рече: миръ вамъ! Както Ме Отецъ прати, тѣй и азъ ви пращамъ. И като рече това, духна и имъ казва: приемоте Духа Светаго. На които простите грѣхове тѣ, тѣмъ ще се простятъ; на които задържите, ще се задържатъ. А Тома, единъ отъ дванайсетѣтѣхъ, наричанъ Близнакъ, не бѣше съ тѣхъ, когато дохождѣ Исусъ. Марк. 16:14; Лук. 24:36.

На апостолитѣ, наедно съ Тома.

Иоан. 20:25—28. Слѣдъ осемъ дена ученицитѣ Му бѣха пакъ вкжщи, и Тома съ тѣхъ. Дойде Исусъ, когато вратата бѣха заключени, застана посрѣдъ тѣхъ и рече: миръ вамъ! Послѣ казва на Тома: дай си прѣста тукъ, и вижъ ржцѣтѣ Ми; дай си ржката и тури въ ребрата Ми; и не бжди невѣрващъ, а вѣрващъ. Отговори Тома и Му рече: Господъ мой и Богъ мой! Лук. 24:33—43.

На апостолитѣ при Тивериадското море.

Иоан. 21:1...Пакъ се яви Исусъ на ученицитѣ Си при Тивериадско море..

На апостолитѣ въ Галилея.

Мат. 28:16, 18...Единадесетѣтѣ ученици отидоха въ Галилея, на планината, дѣто имъ бѣ заповѣдалъ Исусъ...И като се приближи Исусъ, заговори и имъ рече: даде Ми се всѣка власть на небето и на земята

Лук. 24:49—51...Азъ ще изпратя обѣщанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете въ сила отгорѣ. И ги изведе вънъ до Витания и, като дигна ржцѣтѣ Си, благослови ги. И, както ги благославяше, отдѣли се отъ тѣхъ и се възнасяше на небето.

Дѣян. 1:4... Като се събираше съ тѣхъ, Той имъ заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене.

На повече отъ 500 брата наведнажъ.

1 Кор. 15:6. Послѣ се яви на повече отъ петстотинъ брата наведнажъ, отъ които повечето сж живи доднесъ, а нѣкои и починаха.
На Иакова.

1 Кор. 15:7. Послѣ се яви на Иакова, слѣдъ това на всички апостоли.

На всичкитѣ апостоли прѣзъ четирийсетътѣхъ дни.

Лук. 24:35. Когато тѣ (върнахитѣ се отъ Емаусъ двама ученици) приказваха за това (на единайсетътѣхъ), Самъ Исусъ застана срѣдъ тѣхъ и имъ каза: миръ вамъ!

Дѣян. 1:3. (Исусъ даде заповѣди на апостолитѣ), на които и прѣдстави Себе Си живъ слѣдъ Своето страдание съ много вѣрни доказателства, като имъ се явяваше прѣзъ четирийсетъ дена и говорѣше за царството Божие.

Дѣян. 13:31. Прѣзъ много дни Той се явяваше на ония, които бѣха възлѣзли съ Него отъ Галилея за Иерусалимъ и които сега сж Негови свидѣтели прѣдъ народа.

Христосъ далъ много и неопровержими доказателства за наго.

Лук. 24:35—42. И тѣ (Клеопа и другиятъ ученикъ) разказваха за случилото се по пѣтя (за Емаусъ), и какъ Го познаха, когато прѣломяваше хлѣба. Когато тѣ приказваха за това, Самъ Исусъ застана срѣдъ тѣхъ и имъ каза: миръ вамъ! Тѣ, смутени и изплашени, помислиха, че виждатъ духъ; но Той имъ рече: защо се смущавате, и защо *такива* мисли влизатъ въ сърдцата ви? Вижете ржцѣтѣ Ми и нозѣтѣ Ми: Азъ съмъ Сжщиятъ; попишайте Ме и вижете; понеже духътъ нѣма плътъ и кости, както виждате Мене, че имамъ. И като рече това, показа имъ ржцѣтѣ и нозѣтѣ. А понеже тѣ отъ радостъ още не вѣрваха и се чудѣха, Той имъ рече: имате ли тукъ нѣщо за ядене? Тѣ Му дадоха кжсче печена риба и вощенъ медъ.

Иоан. 21:10—13. Исусъ имъ (на апостолитѣ) казва: донесете отъ рибата, що сега уловихте. Симонъ Петъръ огиде, та извлѣче на земята мрѣжата, пълна съ едри риби, на брой сто и петдесетъ и три; и макаръ да бѣха толкова, мрѣжата се не съдра. Исусъ имъ казва: дойдете, обѣдвайте. И никой отъ ученицитѣ не смѣеше да Го попита: кой си Ти? понеже знаеха, че е Господъ. Дохожда Исусъ, взема хлѣба и имъ дава, сжщо и рибата.

То било засвидѣтелствувано: отъ Ангелитѣ.

Марк. 16:5—7. Като влѣзоха въ гроба, (женитѣ) видѣха единъ момъкъ облѣченъ въ бѣла дреха, да седи одесно; и много се уплашиха. А той имъ казва: не се плашете. Вие търсите Исуса Назарееца, разпнатия; Той възкрѣсна, нѣма Го тукъ. Ето мѣстото, дѣто бѣ положенъ. Но идете, обадете на ученицитѣ Му и на Петра, че Той ви прѣваря въ Галилея; тамъ ще Го видите, както ви бѣ казалъ.

Лук. 24:4–6. (Женитѣ)...доклѣ недоумѣваха за това, ето, изправиха се прѣдъ тѣхъ двама мжже въ блѣскави дрехи. И както бѣха уплашени и навели лице къмъ земята, — *мжжетѣ* имъ рекоха: защо търсите Живия между мъртвитѣ? Нѣма Го тука, но възкрѣсна; припомнете си, какво ви бѣ казалъ, когато бѣше още въ Галилея.

Отъ апостолитѣ.

Дѣян. 1:22. (Потрѣбно е, щото единъ отъ тия мжже, които бѣха съ насъ прѣзъ цѣлото врѣме, докато прѣбждваше и общуваше съ насъ Господь Исусъ), начевайки отъ Иоановото кръщение до деня, когато се възнесе отъ насъ, — да бжде заедно съ насъ свидѣтель на възкресението Му. (Матия биде причисленъ къмъ единайсетътѣхъ апостоли).

Дѣян. 4:10....Нека бжде знайно на всички васъ (началници народни и старѣи израилски) и на цѣлия народъ израилски, че чрѣзъ името на Исуса Христа Назорея, Когото вие разпнахте, Когото Богъ възкреси отъ мъртвитѣ, чрѣзъ Него тоя (хромиятъ) стои прѣдъ васъ здравъ. (Петъръ)

Дѣян. 4:33. Апостолитѣ...свидѣтелствуваха съ голѣма сила за възкресението на Господа Исуса Христа, и голѣма благодать бѣше върху тѣхъ всички.

Дѣян. 5:32. (Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя...). За тия думи свидѣтели сме Му ние и Духъ Светий, Когото Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ. (Петъръ).

1 Кор. 15:15. При това, ако наистина мъртви не възкрѣсватъ, ние излизаме лъжесвидѣтели Божии, понеже свидѣтелствувахме за Бога, че е възкресилъ Христа, Когото не е възкресявалъ.

Отъ враговѣтѣ на Христа.

Мат. 28:11–15. Когато тѣ (женитѣ) отиваха (да обадятъ на ученицитѣ Му), ето, нѣкои отъ стражата, като влѣзоха въ града, обадиха на първосвещеницитѣ за всичко станало. И тия, като се събраха съ старѣитѣ и се съвѣтаваха, дадоха на войницитѣ доста пари и рекоха: кажете, че ученицитѣ Му дойдоха нощемъ и Го откраднаха, когато ние спѣхме, и ако за това стигне слухъ до управителя, ние ще уталожимъ *гнѣва* му, и васъ ще избавимъ отъ грижи. А тѣ взеха паритѣ и постѣпиха, споредъ както бѣха научени. И тая мълва се носи между иудеитѣ доднесъ.

То е потвърдено и проповѣдвано отъ апостолитѣ.

Дѣян. 25:19. Тѣ (обвинителитѣ на Павла) имаха нѣкакви прѣпирни съ него върху тѣхното суетѣрие и за нѣкого си Исуса, Който билъ умрѣлъ и за Когого Певелъ казваше, че е живъ. (Фестъ).

Дѣян. 26:23. (Като получихъ помощъ отъ Бога, стоя си доднесъ и свидѣтелствувамъ...) *именно*, че Христосъ щѣше да пострада и, като възкрѣсне прѣвъ отъ мъртвитѣ, щѣше да възвѣсти свѣтлина на народа и на езичницитѣ. (Павелъ).

1 Кор. 15:12. И ако за Христа се проповѣдва, че е възкрѣсналъ отъ мъртви, то какъ нѣкои помежду васъ казватъ, че нѣмало възкресение на мъртви?

2 Тим. 2:8. Помни Господа Исуса Христа отъ сѣмето Давидово, Който възкрѣсна отъ мъртвитѣ споредъ моето благовѣстие.

Върващитѣ иматъ увѣреностъ въ своето възкресение чрѣзъ това на Христа.

Рим. 6:5, 6...Ако сме сраснати съ подобие на смъртта Му, то ще бждемъ съучастници и на възкресението, като знаемъ това, че ветхиятъ нашъ човѣкъ е разпнатъ съ *Него*, за да бжде унищожено грѣховното тѣло, та да не бждемъ вече роби на грѣха.

1 Кор. 15:19—23. И ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на Христа, *ние* сме най-скаяни отъ всички човѣци. Но ето, Христосъ възкрѣсна отъ мъртви и за умрѣлитѣ стана начатъкъ. Понеже, *както* смъртта *дойде* чрѣзъ човѣка, *тъй* и възкресението отъ мъртви *дойде* чрѣзъ човѣка. Както въ Адама всички умираатъ, *тъй* и въ Христа всички ще оживѣятъ; но всѣки по свой редъ: начатъкъ е *възкрѣсналиятъ* Христосъ; послѣ, при Неговото идване, *ще възкрѣснатъ* ония, които сж Христови.

Кол. 1:18...Той е глава на тѣлото, *сирѣчь* на църквата; Той е начатъкъ, първороденъ измежду мъртвитѣ, за да има въ всичко първенство.

1 Сол. 4:14...Ако върваме, че Исусъ умрѣ и възкрѣсна, то и починалитѣ въ Исуса Богъ ще приведе съ Него.

1 Петр. 1:3, 21. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Исуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда...(*Яви се...за васъ*), повѣрвалитѣ чрѣзъ Него въ Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ и Му даде слава, та върата ви и надеждата ви да бждатъ въ Бога

Желаятъ да познаятъ силата на Христовото възкресение.

Фил. 3:10. (Това, що бѣше за мене придобивка, поради Христа счетохъ го за врѣда,...) за да позная Него, и силата на възкресението Му, и участието въ страданията Му, като се уподобявамъ на Него въ смъртта Му, (та дано нѣкакъ достигна възкресението на мъртвитѣ).

Да възкрѣснатъ по подобие на Христа.

1 Кор. 15:49...Както сме носили образа на земния, *тъй* ще носимъ и образа на Небесния.

Фил. 3:21. (Христосъ)...ще прѣобрази унизеното наше тѣло *тъй*, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрѣзъ която Той може и да покорява на Себе Си всичко.

Христосъ е, Който живѣе вѣчно.

Римл. 6:9, 10...Христосъ, веднажъ възкрѣсналъ отъ мъртвитѣ, вече не умира: смъртта нѣма вече власть надъ Него. Колкото до това, че *Той* умрѣ, умрѣ веднажъ за грѣха; а колкото до това, че живѣе, живѣе за Бога.

Евр. 7:25. (Тоя, понеже Самъ прѣбждва вѣчно, има священство, което не прѣминава *къмъ друго*). Затова *Той* може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

Евр. 10:12...Той, като принесе *само* една жертва за грѣхове, завинаги седна отдесно Богу.

Откр. 1:18. (Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ) и живиятъ; бѣхъ мъртъвъ, и ето, живъ съмъ во-вѣки вѣковъ, аминь; и имамъ ключоветѣ на ада и смъртъта.

Христосъ билъ проглавель послѣ своето възкресение.

Дѣян. 3:13. Богъ на Авраама, на Исаака и на Иакова, Богъ на отцитѣ ни, прослави Своя Сичъ Исуса. Когото вие прѣдадохте и отъ Когото се отрекохте прѣдъ лицето на Пилата, когато той бѣ рѣшилъ да Го пусне.

Дѣян. 4:11. Този е камъкътъ, който, прѣнебрегнатъ отъ васъ зидамитѣ, стана глава на жгѣла; и въ никого другога нѣма спасение. (Петъръ).

Възкресението е символъ на новорождение.

Иоан. 5:21, 25.... Както Отецъ възкресява мъртви и оживотворява, тѣй и Синътъ оживотворява, които иска...Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуютъ гласа на Сина Божий и, като чуютъ, ще оживѣятъ.

Римл. 6:4. ...Ние се погребяхме съ Него чрѣзъ кръщението въ смъртъта, та, както Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тѣй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ.

Кол. 3:1.... Ако сте възкрѣснали заедно съ Христа, търсете това, що е горѣ, дѣто Христосъ седи одесно на Бога.

1 Петр. 3:21. Образътъ на тая вода — кръщението (което не е отмахване плътската нечистота, а общаване Богу добра съвѣсть) спасява сега и насъ чрѣзъ възкресението на Исуса Христа.

То е вѣрно доказателство за послѣдния сждъ.

Дѣян. 10:42. И заповѣда ни (Богъ) да проповѣдваме на людетѣ и да свидѣлствуваме, че Той (Христосъ) е опрѣдѣлениятъ отъ Бога Сждия надъ живи и мъртви. (Петъръ).

Дѣян. 17:31. (Богъ)...опрѣдѣли день, когато ще сжди праведно вселенната чрѣзъ прѣдопрѣдѣления отъ Него Мжжъ, като даде увѣрение на всички съ възкресяването Му отъ мъртвитѣ.

Римл. 14:9, 10.... Христосъ затова и умрѣ и възкрѣсна и оживѣ, за да господарува и надъ мъртви и надъ живи. А ти защо сждишъ брата си? Или пъкъ ти защо прѣзирашъ брата си? Всички ще застанемъ прѣдъ сждилището Христово.

Прообрази на Христовото възкресение:

Исаакъ.

Бит. 22:10—13.... Авраамъ протегна ржка и взе ножа, за да заколи сина си. Но Ангелъ Господень му викна отъ небето и рече: Аврааме, Аврааме! Той отговори: ето ме! *Ангелътъ* рече: не дигай ржка върху момчето и не прави му нищо; защото сега познахъ, че се боишъ отъ Бога и не пожали едникия си синъ за Мене. Подигна Авраамъ очи и видѣ: ето, отзадъ му овень, който се бѣ заплелъ съ рогата си въ гжстака. Авраамъ отиде, взе овена и го принесе всесъжение вмѣсто сина си (Исаака). Евр. 11:19.

Иона.

Иоан. 2:1, 11.... Заповѣда Господъ на единъ голѣмъ китъ да глътне Иона; и биде Иона въ утробата на тоя китъ три дни и три нощи...И заповѣда Господъ на кита, и той изхвърли Иона на суша. Мат. 12:40; Лук. 11:30.

Възнесение на Исуса Христа.

Пророчествата възвѣстявали възнесенieto.

Пс. 23: 7—10. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царьтъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Крѣпкиятъ и силниятъ Господь, силниятъ на война Господь. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царьтъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Господь на силитѣ, Той е Царь на славата!

Пс. 67: 19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнь, прие дарове за човѣцитѣ, тъй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога. Еф. 4:8.

Пс. 109: 1. Рече Господь Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ врагове подножие на нозѣтъ Ти. Дѣян. 2: 34, 35.

Ис. 52: 13. Ето, Моятъ рабъ ще благоуспѣе, ще се въздигне, ще се възвиси и възвеличи.

То е прѣдказано отъ Самаго Исуса.

Лук. 22: 69. Отсега Синъ Човѣческии ще седне отдесно на Божията сила.

Иоан. 6: 62. Ами ако видите Сина Човѣчески да възлиза тамъ, дѣто е билъ по-прѣди?

Иоан. 7: 33....Иисусъ имъ (на слугитѣ, пратени отъ фарисейтъ и първосвещеницитѣ) рече: още малко врѣме съмъ съ васъ, и ще отида при Оногова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 8: 21. И пакъ имъ (на фарисейтъ) рече Иисусъ: Азъ отивамъ, и ще Ме търсите, и въ грѣха си ще умрете. Кждѣто Азъ отивамъ, вие не можете да дойдете.

Иоан. 14: 28. (Иисусъ на ученицитѣ Си:) Чухте, че Азъ ви рекохъ: отивамъ *отъ васъ*, и пакъ ще дойда при васъ. Да Ме бѣхте любили, щѣхте да се възрадвате, че рекохъ, отивамъ при Отца; защото Моятъ Отець е по-голѣмъ отъ Мене.

Иоан. 16: 5....Сега отивамъ при Оногова, Който Ме е пратилъ, и никой отъ васъ Ме не попита: кждѣ отивашъ?

Иоан. 20: 17. Иисусъ ѝ (на Мария Магдалина) казва: не се допирай до Мене, защото още не съмъ възлѣзълъ при Отца Си; но иди при братята Ми и имъ кажи: възлизамъ при Моя Отець и при вашия Отець, и при Моя Богъ и вашия Богъ.

Описанието му.

Марк. 16: 19. А слѣдъ разговора съ тѣхъ (ученицитѣ), Господь се възнесе на небето и седна отдесно на Бога.

Лук. 24: 50, 51. И ги изведе вънъ до Витания и, като дигна ржцѣтъ Си, благослови ги. И, както ги благославяше, отдѣли се отъ тѣхъ и се възнасяше на небето.

Дѣян. 1: 9—11....Както Го тѣ гледаха, Той се подигна, и облакъ Го подзе изпрѣдъ очитѣ имъ. И доклѣ гледаха къмъ небето, когато се Той възнасяше, ето, застанаха прѣдъ тѣхъ двама мъже въ бѣли дрехи и рекоха: мъже, галилейци, какво стоите и гледате къмъ небето? Този Иисусъ, Който се възнесе отъ васъ на небето, ще дойде по сщия начинъ, както Го видѣхте да отива на небето.

То станало: на Елеонската гора.

Дѣян. 1:12. Тогава (слѣдъ възнесението на Христа) тѣ (апостолитѣ) се върнаха въ Иерусалимъ отъ планината, наречена Елеонъ, която се намира близу до Иерусалимъ колкото единъ сжботенъ пжтъ (=разстояние отъ 2000 крачки).

Слѣдъ опрѣдѣленъ срокъ дни по възкресението.

Дѣян. 1:3. (На апостолитѣ)...прѣдстави Себе Си живъ слѣдъ-Своето страдание съ много вѣрни доказателства, като имъ се явяваше прѣзъ четирийсетъ дена и говорѣше за царството Божие. *Слѣдъ като (Иисусъ) очистилъ нашитѣ грѣхове.*

Евр. 1:3. (Христосъ)...бидейки сияние на славата и образъ на Неговата (на Бога) ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзъ Себе Си очисти грѣховетѣ ни, седна отдесно на прѣстола на величието въ висинитѣ.

Евр. 10:12.... Той, като принесе *само* една жертва за грѣхове, завинаги седна отдесно Богу.

Христосъ билъ възнесенъ на висотата на Неговото могъщество и слава.

Лук. 24:25. Нали тѣй трѣбваше да пострада Христосъ и да влѣзе въ славата Си?

Дѣян. 5:31. Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ. (Петъръ).

Дѣян. 7:55, 56.... Стефанъ, изпълненъ съ Духъ Светий, като погледна къмъ небето, видѣ славата Божия и Исуса да стои отдесно на Бога, и каза: ето, виждамъ небесата отворени и Сина Човѣчески да стои отдесно на Бога.

Еф. 1:20, 21. Съ...сила Той (Богъ) дѣйствува въ Христа, като Го възкреси отъ мъртвитѣ и постави отъ десната Си страна на небесата, по-горѣ отъ всѣко началство и властъ, сила и господство и отъ всѣко име, съ което именуватъ не само въ тоя вѣкъ, но и въ бждещия.

1 Петр. 3:22. (Христосъ)...като се възнесе на небето, е отдесно Богу. и Комуто се покориха Ангели и Власти и Сили.

Христосъ седналъ отдесно на Бога послѣ Своето възнесение.

Римл. 8:33, 34. Кой ще обвини избраницитѣ Божии? Богъ е, който ги оправдава. Кой е, който ще осжда? Христосъ Иисусъ, Който умрѣ, но още и възкрѣсна, Който е и отдесно на Бога, Който и ходатайствува за насъ.

Кол. 3:1... Ако сте възкрѣснали заедно съ Христа, търсете това, що е горѣ, дѣто Христосъ седи отдесно на Бога.

Евр. 8:1. А главно въ туй, що говоримъ, е, че имаме такъвъ Първосвещеникъ, Който седна отдесно на прѣстола на величието въ небесата (*и е* служителъ на светилището и на истинската скиния, която въздигна Господъ, а не човѣкъ).

Евр. 12:2. (Нека съ търпѣние измениемъ прѣдстоещето намъ поприще), имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣрата — Исуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радостъ, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий.

Цѣльта на възнесенieto на Мис. Христа е била: да изпрати Свѣтаго Духа на вѣрвацитѣ.

Иоан. 7:39. (Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода). Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрвацитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ *даденъ*, понеже Исусъ още не бѣ прославенъ.

Иоан. 16:7. Азъ...ви казвамъ истината: за васъ е по-добрѣ Азъ да си замина; защото, ако не замина, Утѣшителътъ нѣма да дойде при васъ; ако ли замина, ще ви Го пратя.

Дѣян. 2:33. И така, Той, слѣдъ като биде възнесенъ съ Божията десница и прие отъ Отца обѣщанието на Свѣтаго Духа, излѣ това, що вие сега виждате и чувате. (Петъръ).

Да получи дарове за людетѣ.

Еф. 4:8. Затова е и казано; „като се възкачи на височината, плѣни плѣнъ и даде дарове на човѣцитѣ“.

Еф. 4:11. И Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастери и учители.

Да приготви мѣсто за Своитѣ вѣрващи.

Иоан. 14:2. Въ дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нѣмаше, щѣхъ да Ви кажа. Отивамъ да ви приготвя мѣсто.

Да стане прѣдтеча на Своя народъ.

Евр. 6:20....Исусъ влѣзе прѣдтеча за насъ, като стана първо-свещеникъ навѣки по чина Мелхиседековъ.

Да ходатайствува за насъ.

Евр. 7:25....Той може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

Евр. 9:24....Христосъ влѣзе не въ ржкотворно светилище, което е *само* образъ на истинското, но въ самото небе, за да се яви сега прѣдъ Божието лице за насъ.

Христосъ ще прѣбивава на небето до края на врѣмената.

Дѣян. 3:21 (Исуса Христа)...небето трѣбваше да прибере до онова врѣме, докато се възстанови всичко, що бѣ говорилъ Богъ чрѣзъ устата на всички Свои свети пророци отъ-вѣка. (Петъръ).

Неговото (на Христа) второ дохождение ще се придружава съ такива образи:

1 Сол. 4:16....Самъ Господь съ повеление, при гласъ на Архангелъ и при тржба Божия, ще слѣзе отъ небето, и мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ.

2 Сол. 1:7, 8....Вамъ, оскърбяванитѣ, (Богъ) *да въздаде* утѣха заедно съ насъ, когато Господь Исусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила, въ пламененъ огнь да отмѣщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Исуса Христа.

Възставане противъ Бога.

То е запрѣтено.

Числ. 14:9. Само не възставайте противъ Господа и не се бойте отъ народа на тая земя; защото той ще стане намъ за храна: тѣ нѣматъ защита, а съ насъ е Господь; не се бойте отъ тѣхъ.

Иис. Нав. 22:19. (Синоветъ Израилеви говориха на синоветъ Рувимови, на синоветъ Гадови и на полуколѣното Манасиево и имъ казаха:) ако...земята на вашето владѣние ви се струва нечиста, минете въ земята на владѣнието Господне, въ която се намира скинията Господня, вземете дѣлъ между насъ, ала не възставайте противъ Господа, нито противъ насъ възставайте, съзиждайки си *другъ* жертвеникъ, освѣнъ жертвеника на Господа, нашия Богъ.

Сваля Неговия гнѣвъ.

Числ. 32:14. (Рече Моисей на Гадовитѣ синове и на Рувимовитѣ синове)...Ето, вмѣсто бацитѣ си, възстанахте вие, изродъ отъ грѣшници, за да усилите още повече яростния гнѣвъ Господень противъ Израила.

Сжд. 2:20. Тогава Господь се разгнѣви силно противъ Израила и каза: задѣто тоя народъ прѣстѣпва завѣта Ми, който поставихъ съ отцитѣ имъ, и не послуша гласа Ми, [и Азъ нѣма вече да изгонвамъ отъ тѣхъ нито единъ отъ народитѣ, които остави Иисусъ, (синъ Навиновъ, на земята,) когато умираше.]

2 Парал. 35:16....Тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, доклѣ гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше *за него* спасение.

Неем. 9:25. (И каза Ездра:)...Тѣ (нашитѣ бащи) станаха упорити и се дигнаха противъ Тебе, прѣзрѣха Твоя законъ, убиваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления.

Иер. 44:4—6. Азъ пращахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, пращахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло, което Ми е омерно“. Но тѣ не дадоха ухо и не слушаха, за да се отвърнатъ отъ своето нечестие, да не кадятъ на други богове. И Моята яростъ и Моятъ гнѣвъ се излѣ и се разгорѣ въ градоветѣ на Иудея и въ Иерусалимскитѣ улици, и тѣ станаха развалини и пустиня, както виждате сега.

Зах. 7:12....Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господь Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Римл. 2:5, 8....По твоята упоритостъ и неразкаяно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ сждъ отъ Бога, (Който ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:....) яростъ и гнѣвъ...на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата.

Еф. 5:6. Никой да ви не прѣлъстя съ празни думи, защото заради *всичко* това дохожда гнѣвътъ Божий върху синоветъ на невѣрието.

Евр. 3:16—18....Нѣкои, като чуха, зароптаха, но не всички, които излѣзоха отъ Египетъ съ Моисея. Противъ кои негодува Той четирийсетъ години? Не противъ ония ли, които съгрѣшиха и чиито кости паднаха въ пустинята? А на кои се е заклелъ, че нѣма да влѣзатъ въ Неговото покоище, ако не на непокорнитѣ?

Искушава Христа.

Изх. 23:20. 21. Ето, Азъ прашамъ прѣдъ тебе Ангела (Си) да те пази по пѣтя и да те въведе въ онова мѣсто, което съмъ (ти) приготвилъ; пази се прѣдъ лицето Му и слушай гласа Му; не Му се опирай, защото Той нѣма да ви прости грѣха, понеже името Ми е въ Него.

1 Кор. 10:9. Нито да изкушаваме Христа, както нѣкои отъ тѣхъ (бацитѣ ни) изкусиха, и погинаха отъ змии.

Огорчава Светаго Духа.

Ис. 63:10....Тѣ се възбунтуваха и огорчиха Светия Неговъ Духъ; затова Той имъ стана неприятель: Самъ воюва противъ тѣхъ.

То се показва: въ невѣрие.

Втор. 9:23....Когато Господь ви прашаше отъ Кадесъ-Варни, съ думитѣ: вървете, завладѣйте земята, която ви давамъ, — вие се възпротивихте на заповѣдта на Господа, вашия Богъ, и не Му повѣрвахте и не послушахте гласа Му.

Пс. 105:24, 25....Тѣ прѣзрѣха желаната земя, не вѣрваха на словото Му; и роптаеха въ шатритѣ си, не слушаха гласа Господень. *Въ отказване да се повинуватъ Богу.*

Втор. 1:26....Вие не рачихте да вървите и се възпротивихте на повелението на Господа, вашия Богъ.

Неем. 9:29. (И каза Ездра:) Ти имъ (на нашитѣ бащи) напомняше да се обърнатъ къмъ Твоя законъ, но тѣ упорствуваха и не слушаха Твоитѣ заповѣди, отклоняваха се отъ Твоитѣ устави, чрѣзъ които би живѣлъ човѣкъ, ако ги изпълняваше, втвърдиха грѣбнакъ, показаха се вироглави и не слушаха.

Иер. 6:19. Чуй, земйо: ето, ще напратя върху тоя народъ гибель, плодъ на помислитѣ имъ; защото тѣ не слушаха Моитѣ думи и Моя законъ отхвърлиха.

Иер. 22:21. Азъ ти говорихъ прѣзъ твоето добруване; но ти каза: нѣма да послушамъ. Такова бѣше твсето поведение още отъ младини, че ти не слуша гласа Ми.

Иер. 32:33. Тѣ се обърнаха къмъ Мене гърбомъ, а не съ лице; и когато ги учихъ, учихъ ги отъ ранно утро, тѣ не искаха да приематъ поука.

Въ отхвърляне управлението Му.

1 Царств 8:7....Господь рече на Самуила: чуй народния гласъ въ всичко, що ти говорятъ; защото тѣ не отхвърлиха тебе, а отхвърлиха Мене, за да не царувамъ надъ тѣхъ.

Въ отстъпване отъ Него.

Втор. 13:5....Оня пророкъ, или оня съновидецъ да бжде прѣдаденъ на смъртъ, задѣто ви е надумвалъ да отстъпите отъ Господа, вашия Богъ, Който ви изведе изъ Египетската земя и те

избави отъ дома на робството, защото е искалъ да те отклони отъ пжтя, по който Господь, Богъ твой, ти бѣ заповѣдалъ да вързишъ; *тъй* изтрѣби злото изъ срѣдата си.

Ис. 1:5. Дѣ да ви биятъ още васъ, които сѣ още упорствувате? Цѣла глава е въ рани, и цѣло сърдце е изнемогнало.

Ис. 31:6. Обърнете се къмъ Оногова, отъ Когото сте толкова отстѣпили, синове Израилеви!

Иер. 29:32....Тѣй казва Господь: ето, ще накажа Шемяя Нехеламитеца и племето му; не ще има отъ него човѣкъ да живѣе всрѣдъ тоя народъ и не ще види доброто, което ще сторя на Моя народъ, казва Господь; защото той говори противъ Господа. *Въ отхвърляне закона Му.*

Ис. 5:24....Както огънь пояжда слама, и пламъкъ изтрѣбя сѣно, тѣй ще изгине коренътъ имъ, и цвѣтътъ имъ ще се разнесе като прахъ; защото тѣ отхвърлиха закона на Господа Саваота и прѣзрѣха словото на Светия Израилевъ.

Иер. 9:13. (Има ли такъвъ мждрецъ, който да обясни, защо загина страната и изгорѣ като пустиня, тѣй че никой не минува *прѣзъ нея*?) И рече Господь: за това, че оставиха Моя законъ, който бѣхъ наредилъ за тѣхъ, не слушаха гласа Ми и не постѣпваха споредъ него.

Иез. 5:6....Той се отнесе противъ Моитѣ наредби пò-нечестиво отъ езичниците, и противъ Моитѣ повели — пò-лошо отъ земитѣ около него; защото тѣ отхвърлиха наредбитѣ Ми и не постѣпватъ по Моитѣ повели.

Амос. 2:4. Тѣй казва Господь: за три прѣстѣпления на Иуда и за четири нѣма да го пощада, защото отхвърлиха закона на Господа и наредбитѣ Му не спазиха, и идолитѣ имъ, слѣдъ които ходѣха бацитѣ имъ, ги отклониха отъ пжтя.

Въ нарушаване и прѣстѣпване завѣта Му.

Втор. 31:20....Азъ ще ги въведа въ (добра) земя, дѣто тече медъ и млѣко, както се клехъ на отцитѣ имъ; тѣ ще ядатъ, ще се насищатъ и ще заглѣстѣятъ, ще се обърнатъ къмъ други богове и ще имъ служатъ, а Мене ще отхвърлятъ и ще нарушатъ завѣта Ми (който имъ Азъ завѣщахъ).

Иис. Нав. 7:11. Израиль съгрѣши, тѣ прѣстѣпиха завѣта Ми, който имъ бѣхъ завѣщалъ; взеха отъ заклетото, откраднаха, потулиха и туриха между нѣщата си.

4 Царств. 18:12....Тѣ не слушаха гласа на Господа, своя Богъ, и прѣстѣпиха завѣта Му: всичко, що бѣ заповѣдалъ Мойсей, рабъ Господень, тѣ нито слушаха, нито изпълняваха.

Иер. 11:10. Тѣ пакъ се обърнаха къмъ беззаконията на своитѣ прадѣди, които се отказаха да слушатъ думитѣ Ми и тръгнаха слѣдъ чужди богове, служейки имъ. Израилевиятъ домъ и Иудиниятъ домъ нарушиха Моя завѣтъ, който бѣхъ заключилъ съ бацитѣ имъ.

Ос. 8:1. Турни тржбата на уста си! Неприятельтъ като орелъ *ще налети* върху дома Господень, задѣто тѣ нарушиха завѣта Ми и прѣстѣпиха закона Ми!

Въ роптане противъ Него.

Изх. 16 : 7....Утрѣ ще видите славата на Господа, защото Той чу вашия ропотъ противъ Господа; а ние какво сме, та роптаете противъ насъ?

Числ. 14 : 27. Докога тоя зълъ народъ ще роптае противъ Мене? Азъ чувамъ ропота на синоветъ Израилеви, който дигатъ противъ Мене.

Втор. 1 : 27. (Вие)...роптахте въ шатритъ си, като казахте: Господь, отъ омраза къмъ насъ, ни изведе отъ земята Египетска, за да ни прѣдаде въ ржцѣтъ на аморейци и да ни изтрѣби.

Иуд. 1 : 16. Тѣ сж роптаци, недоволници, които постжпять споредъ своитъ похоти (нечестиво и беззаконно); устата имъ прознасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

Въ непослушание къмъ Него.

Пс. 80 : 12....Моятъ народъ не слушаше гласа Ми, и Израиль Ми се не покоряваше.

Притч. 1 : 24. (Прѣмждростъта говори:) Азъ викахъ, а вие не послушахте; простирахъ ржка, но нѣмаше кой да внимава.

Иер. 7 : 24....Тѣ не послушаха и не наклониха ухо, и живѣха по внушението и по упорството на злото си сърдце, и обърнаха Ми грѣбъ, а не лице.

Иер. 13 : 10. Тоя негоденъ народъ, който не иска да слуша думитъ Ми, живѣе по упорството на сърдцето си и ходи слѣдъ други богове, за да имъ служи и да имъ се кланя, ще бжде като тоя поясъ, който е за нищо негоденъ.

Иер. 17 : 23....Не послушаха и не дадоха ухо, но станаха твърдоглави, за да не слушатъ и приематъ поука.

Иер. 44 : 16. „Думата, що ни говори въ име Господне, ние не слушаеме отъ тебе“.

Иез. 29 : 8....Тѣ се възмутиха противъ Мене и не щѣха да Ме слушатъ; никой не отхвърли гнусотиитъ отъ очитъ си и не остави египетскитъ идоли. И Азъ казахъ: ще излѣя върху тѣхъ гнѣва Си, ще изчерпя върху тѣхъ яростъта Си срѣдъ земята Египетска.

Зах. 7 : 11....Тѣ не искаха да внимаватъ, отвърнаха се отъ Мене, и ушитъ си запушиха, за да не чуватъ.

Въ отстжпване отъ Него.

Ис. 1 : 4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ – повърнахте се назадъ.

Ис. 59 : 13. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстжпихме отъ нашия Богъ; говорихме клевета и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Иер. 15 : 6. Ти Ме остави, казва Господь, отстжи назадъ; затова ще простра върху тебе ржката Си и ще те погубя; уморихъ се да показвамъ милость.

Въ отстжпване отъ заповѣдитъ Му.

Неем. 9 : 16. (И каза Ездра:).. Тѣ, нашитъ бащи, упорствуваха, показаха се вироглави и не слушаха Твоитъ заповѣди.

Пс. 118:21. Ти укроти гордитѣ, проклетитѣ, които се отклоняватъ отъ Твоитѣ заповѣди.

Иер. 11:8...Тѣ не слушаха и не дадоха ухо, а ходиха всѣки по упорството на лошото си сърдце: затова направихъ върху имъ всичко казано въ тоя завѣтъ, който имъ заповѣдахъ да изпълняватъ, но тѣ не изпълняваха.

Дан. 9:5. „Съгрѣшихме, постѣпвахме беззаконно, дѣйствувахме нечестиво, упорствувахме и отстѣпихме отъ Твоитѣ заповѣди и отъ Твоитѣ наредби“.

Въ отстѣпване отъ наредбитѣ Му.

Пс. 118:118. Ти повелявашъ всички, които отстѣпватъ отъ Твоитѣ наредби, защото тѣхнитѣ хитрини сж лъжа.

Мал. 3:7. Отъ днитѣ на бацитѣ си отстѣпихте отъ наредбитѣ Ми и не ги спазвате...

Въ неизпълване словото Му.

Иез. 33:30—32...За тебе, сине човѣшки, синоветѣ на твоя народъ приказватъ при стѣнитѣ и при вратата на кѣщитѣ и говорятъ единъ другиму, братъ брату: идете и послушайте, какво слово излѣзе отъ Господа. И тѣ дохождатъ при тебе като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ устата си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увлича слѣдъ тѣхнитѣ користи. И ето, ти си за тѣхъ като забавенъ пѣвецъ съ приятенъ гласъ и който хубаво свири: тѣ слушатъ твоитѣ думи, ала ги не изпълняватъ.

Лук. 6:49...Тоя, който слуша и не изпълнява, прилича на човѣкъ, който съгради кѣща на земята безъ основи; и когато рѣката напрѣ на тая кѣща, тя веднага рухна, и срутването ѝ биде голѣмо.

Иак. 1:23...Който слуша словото и го не изпълнява, той прилича на човѣкъ, който гледа естественото си лице въ огледало.

Иак. 4:17. И тѣй, грѣхъ ономува, който знае да прави добро, а не прави.

Въ непокоряване на словото Му.

Пс. 106:11. (Тѣ седѣха въ тъма и смъртна сѣнка, оковани съ тѣга и желѣзо;) защото се не покоряваха на думитѣ Божии и нехаеха за волята на Всевишния.

1 Петр. 2:8. (Той е за невѣрващитѣ „камѣкъ на прѣпване и камѣкъ на съблазнь“,) о който се тѣ прѣпватъ, като се не покоряватъ на словото; за това сж и отредени.

Въ отхвърляне словото Му.

Числ. 15:30, 31. Ако ли нѣкой отъ туземцитѣ или пришелцитѣ извърши нѣщо съ дързка рѣка, той хули Господа: да се изтрѣби тая душа изъ народа си, защото той е прѣзрѣлъ словото на Господа и е нарушилъ заповѣдта Му; да бжде изтрѣбена тая душа; грѣхътъ ѝ да бжде върху нея.

Иер. 8:9. Посрамиха се мѣдритѣ, смутиха се и се заплетоха въ мрѣжа: ето, тѣ отхвърлиха словото Господне; дѣ е тогава тѣхната мѣдростъ?

Иер. 19:15. Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, ще направя върху тоя градъ и върху всички тѣхни градове цѣлото нещастие, което изрекохъ противъ него, защото тѣ сж твърдоглави и не слушатъ Моитѣ думи.

Дѣян. 13:45. Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: първомъ вамъ трѣбваше да бжде проповѣдвано словото Божие, но понеже го отхвърляте и намирате сами себе си недостойни за вѣченъ животъ, ето, обръщаме се къмъ езичниците.

Въ противене на свѣтлината.

Иов. 24:13. Между тѣхъ (човѣцитѣ въ града) има врагове на свѣтлината, не знаятъ пжтищата ѝ и не ходятъ по пжтецитѣ ѝ.

Иоан. 3:20... Всѣкой, който прави зло, мрази свѣтлината и не отива къмъ свѣтлина, за да не бждатъ изобличени дѣлата му, понеже сж лоши.

Въ отказване да слушатъ пратеницитѣ Му.

Числ. 20:3. Народътъ заропта противъ Моисея и думаше: о, да бѣхме умрѣли и ние тогава, когато умрѣха нашитѣ братя прѣдъ Господа!

2 Парал. 24:19. Той имъ праша пророци да ги обърнатъ къмъ Господа; тѣ ги убѣждаваха, ала тия не слушаха.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки да се обърнатъ, Ти отлага много години и имъ (на нашитѣ бащи) напомняше съ Твоя Духъ чрѣзъ пророцитѣ Си, но тѣ не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ ржцѣтъ на другоземни народи.

Иер. 7:25, 27. Отъ оня день, когато бацитѣ ви излѣзоха изъ Египетската земя, до днесъ прашахъ при васъ всичкитѣ Мои раби—пророцитѣ, прашахъ всѣки день отъ ранно утро; (но тѣ не Ме послушаха.) И когато ще имъ говоришъ всички тия думи, тѣ не ще те послушатъ; и когато ще ги викашъ, не ще ти отговорятъ. Иер. 25:4.

Иер. 35:15. Азъ прашахъ при васъ всички Мои раби—пророцитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро и казвахъ: обърнете се всѣки отъ злия си пжтъ и изправете поведението си и не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите,—и ще живѣете въ тая земя, която дадохъ вамъ и на бацитѣ ви; но вие не дадохте ухо и не Ме послушахте.

Иез. 12:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) снне човѣшки! ти живѣешъ всрѣдъ размиренъ домъ; тѣ иматъ очи да виждатъ, а не виждатъ; тѣ иматъ уши да слушатъ, а не слушатъ; защото тѣ сж домъ размиренъ.

Въ противене на служителъ, опрѣдѣленъ отъ Него.

Иис. Нав. 1:18. (Господь каза на Навиновия синъ Иисуса, служителъ Моисеевъ:) всѣки, който се противи на твоята заповѣдъ и не послуша думитѣ ти въ всичко, каквото и да му заповѣдашъ, ще бжде погубенъ. Само бжди твърдъ и храбъръ!

Въ отказване да ходятъ по добъръ пжтъ.

Вгор. 9:12. (Господь ми даде двѣтъ каменни скрижали, скрижалитѣ на завѣта,) и ми рече Господь: стани, върви по-скоро оттука, защото твоятъ народъ, който ти изведе изъ Египетъ, се раз-

врати; скоро се тѣ отклониха отъ пѣтя, койго имъ бѣхъ заповѣдалъ; тѣ си направиха излѣнъ истуканъ.

Сжд. 2:17... Тѣ не слушаха и сждиитѣ, а блудствуваха слѣдъ други богове и тѣмъ се покланяха (и гнѣвѣха Господа), скоро се отбиваха отъ пѣтя, по който отцитѣ имъ, покорявайки се на заповѣдитѣ Господни, вързѣха. Тѣ не правѣха тѣй.

Ис. 42:24. Кой прѣдаде Иакова на разорение и Израиля — на грабители? Не е ли Господь, противъ Когото грѣшихме? Тѣ не искаха да ходятъ по пѣтищата Му, нито слушаха закона Му.

Иер. 6:16. Тѣй казва Господь: спрете се въ вашитѣ пѣтища, резгледайте и разпитайте за стародавнитѣ пѣтища, дѣ е добриятъ пѣтъ, вървете по него, и ще намѣрите покой на души тѣ си. Но тѣ рекоха: нѣма да вървимъ.

Въ ходене по своитѣ помисления.

Числ. 15:39. (Рече Господь на Моисея, думайки: обади на синоветѣ Израилеви и имъ кажи да си правятъ ресни, и въ реснитѣ, що сж по скутоветѣ, да вплитатъ нишки отъ синкава вълна;) и да ги носите въ реснитѣ, та, кога ги гледате, да си спомняте за всички заповѣди Господни и да ги изпълнявате и да не вървите слѣдъ сърдцето си и очитѣ си, които ви влѣкатъ къмъ блудодѣяние.

Пс. 80:13... Азъ ги оставихъ на тѣхнитѣ упорити сърдца; нека ходятъ по своитѣ помисли.

Ис. 53:6. Всички ние блуждаехме като овци, отбихме се всѣки отъ пѣтя си, — и Господь възложи върху Него (Своя Рабъ) грѣховетѣ на всинца ни.

Ис. 57:17. Заради грѣха му користолобие Азъ се гнѣвихъ и го поразявахъ, скривахъ лице и негодувахъ; но той, като се отвърна, отиде по пѣтя на сърдцето си.

Ис. 65:2. Весь-день простирахъ рѣцѣ Си къмъ непокорния народъ, който ходѣше въ недобъръ пѣтъ, по своитѣ помисли.

Иер. 9:14... Ходиха по упорството на сърдцето си и слѣдъ Вааловци, както ги научиха бацитѣ имъ.

Иер. 16:12... Вие постѣпвате още по-лошо отъ бацитѣ си и живѣете всѣки по упорството на злото си сърдце, за да Ме не слушате.

Иер. 18:12... Тѣ казватъ: „не се надѣвай; ние ще си живѣемъ, споредъ както си щемъ, и ще постѣпваме всѣки споредъ упорството на злото си сърдце“.

Иер. 23:17. Тѣ постоянно говорятъ на ония, които Ме не зачитатъ: „Господь рече: миръ ще имате“. И всѣкому, който ходи по упорството на сърдцето си, казватъ: „зло не ще ви сполети“.

Въ отстѣпване отъ опрѣдѣления начинъ за служене.

Их. 32:8, 9. Скоро се отклониха отъ пѣтя, който имъ Азъ заповѣдахъ: направиха си излѣнъ телець и му се поклониха и принесоха му жертва и казаха: ето, Израилю, твоятъ богъ, който те изведе отъ Египетската земя! И каза Господь на Моисея: Азъ виждамъ тоя народъ, и его, той е народъ твърдоглавъ.

Лев. 10:1. Надавъ и Авиудъ, синове Ларонови, взеха всѣки своята кадилница, и туриха въ тѣхъ огънь, и на него посипаха

кадиво, и донесоха прѣдъ Господа чуждъ огънь, за който Той не бѣ имъ заповѣдалъ.

Иис. Нав. 22: 16—18. Тѣй каза цѣлото общество Господне (на синоветъ Рувимови, синоветъ Гадови и полуколѣното Манасиево): какво прѣстѣпление сте направили прѣдъ (Господа) Бога Израилевъ, като сте отстѣпили сега отъ Господа (Бога Израилевъ), съзидали сте си жертвеникъ и сте възстанали сега противъ Господа? Нима е малко за насъ беззаконието Фогорово, отъ което не сме се очистили до днесъ и *поради което* пораза сполетѣ обществото Господне? а вие днесъ отстѣпвате отъ Господа! Днесъ възставате противъ Господа, а утрѣ (Господь) ще се разгнѣви на цѣлото общество Израилево.

1 Царств. 2: 29. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече)...Вие защо тѣпчите съ нозѣ жертвитѣ Ми и хлѣбнитѣ Ми приноси, които съмъ заповѣдалъ *да се принасятъ* въ *Моето* жилище, и защо прѣдпочиташъ синоветѣ си прѣдъ Мене, като се гоишъ отъ начатѣцитѣ на всички приноси отъ Моя народъ Израиля?

4 Царств. 17: 33. Тѣ почитаха Господа и на боговетѣ си служеха по обичая на народитѣ, изсрѣдъ които ги изселиха.

2 Парал. 26: 16—18....Като стана (Озия) силенъ, възгордѣ се сърдцето му за *негова* гибель, и той стана прѣстѣпникъ прѣдъ Господа, своя Богъ, защото влѣзе въ храма Господень да запали *тимянъ* на кадилния жертвеникъ. Слѣдъ него отиде свещеникъ Азария и съ него осемдесетъ Господни свещеници, отлични човѣци, и тѣ се възпротивиха на царъ Озия и му казаха: не е твоя работа, Озие, да кадишъ Господу; това е *работа* на свещеницитѣ, синове Ааронови, посветени за кадене; излѣзъ отъ светилището, защото постѣпи беззаконно, и това не ще ти е за честь отъ Господа Бога.

Въ отказване да се обърнатъ.

Иер. 3: 7....Слѣдъ като тя (отстѣпницата, дъщерята Израилева) вършеше всичко това (тя ходи на всѣка висока планина и подъ всѣко клонесто дърво, и тамъ блудставува), Азъ казвахъ: върни се при Мене; но тя се не върна; и видѣ *това* вѣроломната ѣ сестра Иудея.

Иер. 5: 3. О, Господи, Твоитѣ очи не сж ли *обърнати* къмъ истината? Ти ги поразявашъ, а тѣ не усѣщатъ болка; Ти ги изтрѣбвашъ, а тѣ не искатъ да се вразумятъ; направили сж лицата си по-твърди отъ камъкъ — не искатъ да се обърнатъ.

Иер. 8: 5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстѣпничество? Тѣ се държатъ яко о измамата и не искатъ да се обърнатъ.

Иер. 18: 11....Кажи на мъжетѣ Иудини и на жителитѣ иерусалимски: тѣй казва Господь: ето, Азъ ви готвя зло и кроя нѣщо противъ васъ; затова обърнете се всѣки отъ лошия си лѣтъ и изправете пѣтищата си и постѣпкитѣ си. (Но тѣ казватъ: „не се надѣвай“...)

Ос. 11: 5. Нѣма да се върне той въ Египетъ; но Асуръ — той ще му бжде царъ, защото тѣ не поискаха да се обърнатъ *къмъ Мене*.

Въ противене на Светаго Духа.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Съ него се съединява: *непокорство и твърдоглавие.*

Втор. 31:27....Азъ зная твоето упорство и твърдоглавие; ето и сега, когато живѣя съ васъ, вие сте упорити прѣдъ Господа: колко повече слѣдъ смъртъта ми?

Ис. 48:4. Азъ знаехъ, че ти си упоритъ и че въ твоята шия има желѣзни жили, и лобътъ ти е мѣденъ.

Иер. 7:26....Тѣ не Ме послушаха и не наклониха ухо, а станаха твърдоглави, постѣпваха по-злѣ отъ бацитѣ си.

Склонность къмъ идолослужение.

Сжд. 2:19....Щомъ умрѣше сждията, тѣ изново почваха да живѣятъ по-лошо отъ бацитѣ си, като отиваха слѣдъ други богове, да имъ служатъ и да имъ се покланятъ. Не прѣставаха отъ дѣлата си и (не отстѣпваха) отъ лошия си пѣтъ.

Иер. 3:6. Господь ми рече въ днитѣ:на царь Иосия: видѣ ли ти, що върши отстѣпницата, дъщерята Израилева? Тя ходи на всѣка висока планина и подъ всѣко клонесто дърво, и тамъ блудствува. *Невѣрие въ Божията сила.*

Числ. 14:11....Рече Господь на Моисея: докога ще Ме огорчава тоя народъ? и докога нѣма да Ми вѣрва при всички личби, които Азъ вършихъ срѣдъ него?

4 Царств. 17:14....Тѣ не слушаха и останаха твърдоглави, каквито бѣха твърдоглави бацитѣ имъ, които не вѣрваха въ Господа, своя Богъ.

Угнетение и неправда.

Ис. 1:23. Твоитѣ князе сж законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подарѣци и ламтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ, и тѣжба на вдовица не стига до тѣхъ. *Ропотъ противъ установената власть.*

Изх. 17:2....Народътъ укоряваше Моисея и думаше: дайте ни вода да приемъ. Каза имъ Моисей: защо ме укорявате? Защо изкушавате Господа?

Втор. 17:12....Който постѣпи тъй дръзко, че не послуша свещеника, който е тамъ на служба прѣдъ Господа, твоя Богъ, или сждията (който се случи въ ония дни), той трѣбва да умре,— *тъй* изтрѣбвай злото отъ Израила.

Дан. 9:6., ...Не слушахме Твоитѣ раби, пророцитѣ, които отъ Твое име говориха на царетѣ ни и велможитѣ ни, на бацитѣ ни и на цѣлия народъ на страната“.

Римл. 13:2....Който се противи на властѣта, противи се на Божията наредба. А ония, които се противятъ, ще навлѣкатъ върху си осждане.

2 Петр. 2:10. (Господь знае неправеднитѣ да държи въ мжки за сждния день,) а най-вече ония, които вървятъ подиръ плътъта въ *нейнитѣ* гнѣсни похоти, прѣзиратъ началнитѣ, дръзки сж, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властѣта.

Иуд. 1 : 8. Сящо тъй (както съ Содомъ и Гомора) *ще бжде* и съ тия, които, бълнувайки като насънѣ, сквернятъ плътта, прѣзиратъ началниците и хулятъ властта.

Човѣкъ по природа е склоненъ къмъ възставане противъ Бога.

Ис. 48 : 8. Ти не си и слушалъ, нито си знаелъ за това, и ухото ти по-напрѣдъ не бѣше отворено; защото азъ знаехъ, че ти ще постъпишъ вѣроломно, и отъ самата *майчина* утроба си нареченъ отстъпникъ.

Ос. 11 : 7. Народътъ Ми упорствува въ отцѣпването *си* отъ Мене, и макаръ да го призоваватъ къмъ възвишено, той се не издига единодушно.

Римл. 11 : 30....И вие нѣкога-си бѣхте непокорни Богу, а сега сте помилувани...

Тит. 3 : 3....И ние нѣкога бѣхме неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия, живѣхме въ злоба и завистъ, *бѣхме* едвратителни, мразѣхме се единъ други.

Седалището (на възставането противъ Бога) е сърдцето.

Иер. 5 : 23....Тоя народъ има сърдце буйно и размирно: тѣ отстъпиха и трѣгнаха; (и не рекоха въ сърдцето си: да се уплашимъ отъ нашия Господъ Богъ.)

Евр. 3 : 12. Гледайте, братя, да не би у нѣкого отъ васъ да има лукаво отъ невѣрие сърдце, та да отстъпи отъ живия Богъ.

То произлиза отъ гордостъ.

Втор. 1 : 43. (Господъ ми рече: кажи имъ: не възлизайте и не се сражавайте, защото Менъ Ме нѣма помежду ви, та да ви не разбиятъ враговетѣ ви.) И азъ ви казахъ *това*, но вие ме не послушахте и се възпротивихте на Господнята заповѣдь и съ упрорството си възлѣзохте на планината.

Виновникѣ съ него правятъ грѣха си още по-тежкъ.

Иов. 34 : 37. (Продължи Елиуй и рече: Желалъ бихъ, Иовъ напълно да бжде изпитанъ, споредъ отговоритѣ му, които сж свойствени на нечестиви люде.) Инакъ, къмъ грѣха си той ще прибави отстъпление, ще ржкоплѣска между насъ и още по-много ще наговори противъ Бога.

Иер. 5 : 6. (Тѣ всички строшиха яремъ, разкъсаха вериги.) Поради това лъвъ изъ гората ще ги порази, пустиненъ вълкъ ще ги изтрѣби, леопардъ ще ги дебне край градоветѣ имъ: който излѣзе изъ тѣхъ, ще бжде разкъсанъ; защото се умножиха прѣстѣпленията имъ, усилиха се тѣхнитѣ отстъпничества.

Иер. 14 : 7. Макаръ нашитѣ беззакония да свидѣтелствуватъ противъ насъ, но Ти, Господи, върши съ насъ заради Твоето име; голѣмо е нашето отстъпничество, съгрѣшихме прѣдъ Тебе.

Трудятъ се съ лицемѣрие да го покриватъ.

Ос. 7 : 14....Не викаха къмъ Мене отъ сърдце, когато писаха по леглата си; събиратъ се зарадъ хлѣбъ и вино, а отъ Мене отстъпватъ.

Слѣдватъ въ него.

Втор. 9 : 7, 24. Помни, не забравяй, колко си гнѣвилъ Го-

спода, твоя Богъ, въ пустинята: отъ самия оня день, когато излѣзохте изъ Египетската земя, та докато пристигнахте на това мѣсто, вие се противихте на Господа. Вие си бѣхте непокорни на Господа още отъ оня день, откогато ви познавамъ.

Притч. 17:11. Размирникъ търси само зло, затова жестокъ ангелъ ще бжде пратенъ противъ него.

Правятъ го, като не гледатъ на наказанието.

2 Парал. 28:22. И въ...утѣснено за себе си врѣме той продължаваше да върши беззакония прѣдъ Господа, той—царь Ахазъ.

Ос. 7:15. Азъ ги вразумявахъ и укрѣпяхъ мишцитѣ имъ, а тѣ замисляха зло противъ Мене.

Амос. 4:6—11....Дадохъ (ви) чисти зжби въ всички ваши градове и недостигъ отъ хлѣбъ въ всички ваши селища; но вие не се обърнахте къмъ Мене, казва Господь. И задържахъ отъ васъ дъжда три мѣсеца до жътва; проливахъ дъждъ върху единъ градъ, а върху други градъ не проливахъ дъждъ; една частъ бѣше напоявана съ дъждъ, а друга, непорѣсена съ дъждъ, изсъхваше. И събираха се два, три града въ единъ градъ, за да се напиятъ съ вода, и не можаха до ситостъ да се напиятъ; но и тогава вие се не обърнахте къмъ Мене, казва Господь. Поразявахъ ви съ главня и жълтеница по житата; многото ви градини и лозя, смоковници и маслини пояждаше гжсеница, — и при все това се не обърнахте къмъ Мене, казва Господь. Пращахъ ви моръ, като египетския, избивахъ съ мечъ момцитѣ ви, като откарвахъ конетѣ въ плѣнъ, тъй че смрадъ отъ вашитѣ станове се подигаше въ ноздритѣ ви,—и при все това се не обърнахте къмъ Мене, казва Господь. Извършвахъ срѣдъ васъ разрушение, както Богъ разруши Содомъ и Гомора, и вие бѣхте изтеглени като главня изъ огънь,—и при все това се не обърнахте къмъ Мене, казва Господь.

Правятъ го, като не гледатъ на непрѣстанното Негово призоваване.

Ис. 66:4... И Азъ ще употрѣбя тѣхната измама и ще напратя върху имъ това, що е за тѣхъ ужасно; защото викахъ — и нѣмаше кой да отговаря, говорихъ — и тѣ не слушаха, а вършеха зло прѣдъ очитѣ Ми и избираха, каквото Ми бѣше негодно.

Иер. 7:23....Такава заповѣдъ имъ дадохъ: слушайте Моя гласъ, и Азъ ще бжда вашъ Богъ, а вие ще бждете Мой народъ, и ходете по всѣкой пѣтъ, който ви заповѣдвамъ, за да ви е добрѣ. (Но тѣ не послушаха.)

Иер. 35:17....Тѣй говори Господь, Богъ Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, Азъ ще напратя върху Иудея и върху всички иерусалимски жители всичкото онова зло, което изрекохъ върху тѣхъ, защото Азъ имъ говорихъ, а тѣ не слушаха, викахъ ги, а тѣ не отговаряха.

Опасността отъ него.

Евр. 12:25. Гледайте, да не отбѣгвате Оногова, Който говори. Защото, ако не останаха *ненаказани* ония, що отказаха да *слушатъ* оногова, който говорѣше на земята, колко повече ние, които се отврѣщаме отъ Оногова, Който *говори* отъ небесата.

„Горко“ имъ.

Ис. 30 : 1. Горко на непокорнитѣ синове, казва Господь, които правятъ съвѣщания, но безъ Мене, и сключватъ съюзи, но не по Моя духъ, за да прибавятъ грѣхъ къмъ грѣхъ.

Ос. 7 : 13. Горко имъ, задѣто отстѣпиха отъ Мене; гибель тѣмъ, задѣто се отметнаха отъ Мене! Азъ ги спасявахъ, а тѣ говорѣха лъжа противъ Мене.

То промѣня обѣщанитѣ благословення.

Иис. Нав. 5 : 6. [Всички излѣзли (изъ Египетъ) бѣха обрѣзани, а всички, които се бѣха родили въ пустинята по пѣтя, слѣдъ излизането изъ Египетъ, не бѣха обрѣзани;] защото синоветѣ Израилеви четирийсетъ (и двѣ) години ходиха по пустинята (затова и мнозина не бѣха обрѣзани), докль измрѣха всички способни за война, които бѣха излѣзли изъ Египетъ, които не послушаха гласа Господень и на които Господь се кле, че нѣма да видятъ земята, за която Господь съ клетва бѣ обѣщаль на отцитѣ имъ, да даде намъ земята, дѣто тече медъ и млѣко, (а всмѣсто тѣхъ въздигна синоветѣ имъ.)

Пс. 80 : 14—17. О, да бѣше Ме слушалъ Мойтъ народъ, и Израиль да ходѣше въ Моитѣ пѣтища! щѣхъ веднага да смиря тѣхнитѣ врагове и да обърна ржката Си противъ тѣхнитѣ потисници,—ония, които мразятъ Господа, щѣха да имъ се подмилкватъ, а тѣхното добруване би се продължило за винаги; щѣхъ да ги храня съ тлъста пшеница и щѣхъ да ги насищамъ съ медъ отъ скала.

Иер. 5 : 24, 25... Не рекоха въ сърдцето си: да се уплашимъ отъ нашия Господь Богъ, Който ни дава ъ-врѣме дъждъ рѣненъ и късенъ, пѣзи за насъ седмицитѣ, отредени за жетва. Вашитѣ беззакония отблъснаха това, и вашитѣ грѣхове отстраниха отъ васъ това добро.

Иер. 18 : 10... Ако той върши зло прѣдъ Моитѣ очи и не слуша гласа Ми, ще отмѣня доброто, съ което съмъ искалъ да го облагодѣтелствувамъ.

То спечелва Божието отхвърляне.

4 Царств. 17 : 18. (Прѣдадохъ се да вършатъ, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и да Го разгнѣвяватъ.) Затова Господь силно се разгнѣви на израилтянитѣ и ги отхвърли отъ лицето Си. Не остана никой, освѣнъ едно Иудино колѣно.

Пс. 5 : 11. Осжди ги, Боже, да не сполучатъ въ своитѣ кровежи; отхвърли ги, поради голѣмото имъ нечестие, защото се дигнаха противъ Тебе.

Притч. 1 : 25—28. (Прѣмъдростъта говори своята рѣчь:)...Вие отхвърлихте всички мои съвѣти, и избличенията ми не приехте. Затова и азъ ще се насмѣя на вашата гибель; ще се порадвамъ, кога ви ужасъ нападне, кога ви нападне ужасъ като буря, и бѣда като вихъръ мине надъ васъ, кога ви постигне скърбъ и утѣснение. Тогава ще ме викатъ, и азъ не ще чуя; отъ сутринъ ще ме дирятъ, и не ще ме намѣрятъ.

Иер. 6 : 28, 30. Всички тѣ сж упорити отстѣпници, живѣятъ съ клевета; това сж мѣдъ и желѣзо — всички сж развратители. Ще ги нарекатъ отхвърлено сребро, защото Господь ги отхвърли.

Иер. 7:28, 29. Тогава имъ кажи: ето народъ, който не слуша гласа на Господа, своя Богъ, и не приема поука! Нѣма у тѣхъ истина, тя е отнета отъ устата имъ. Острижи косата си и я хвърли, и надай плачъ по планинитѣ, защото Господь отхвърли и остави рода, *който навлѣче гнѣва Му.*

Ос. 4:6. Изтрѣбенъ ще бжде Моятъ народъ, защото му знание не достига: понеже ти отхвърли знанието, и Азъ ще те отхвърля отъ свещенодѣйствието прѣдъ Мене; и понеже ти забрави закона на твоя Богъ, и Азъ ще забравя дѣцата ти.

Ос. 9:17. Ще ги отхвърли моятъ Богъ, защото тѣ Го не послушаха, и ще бждатъ скитници между народитѣ.

То спечелва Неговото проклятие.

Втор. 11:28. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ днесъ)...проклятие, ако не послушате заповѣдитѣ на Господа, вашия Богъ, и се отклоните отъ пѣтя, който ви заповѣдвамъ днесъ, и тръгнете подиръ други богове, които не знаете.

Втор. 28:15. Ако...не слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и не залѣгашъ да изпълнявашъ всички Негови заповѣди и наредби, които ти заповѣдвамъ днесъ, ще дойдатъ върху тебе и ще те сполетятъ всички...проклятия.

Втор. 29:19, 20. (Да нѣма между васъ коренъ, който да дава пелинъ и отрова,) такъвъ човѣкъ, който, като чуе думитѣ на тая клетва, да се похвали въ сърдцето си и каже: „добрѣ ще ми бжде, макаръ че ще ходя по прищевкитѣ на сърдцето си“; тъй ще пропадне ситиятъ заедно съ гладния; на такъвъ нѣма да прости Господь, но веднага гнѣвътъ на Господа и яростъта Му ще се разпалятъ противъ оня човѣкъ, и върху него ще падне всичката клетва (на тоя завѣтъ), написана въ тая книга (на закона), и Господь ще заличи името му подъ небето.

Богъ го мрази.

Притч. 15:9. На нечестивецъ пѣтятъ е гнусота прѣдъ Господа, а който ходи по пѣтя на правдата, него Той обича.

Ос. 9:15. Всичкото имъ зло е въ Галгалъ: тамъ ги Азъ намразихъ за лошитѣ имъ дѣла; ще ги изгоня отъ Моя домъ, нѣма вече да ги обичамъ; всичкитѣ имъ князе сж отстѣпници.

Наказва го.

Иис. Наз. 24:19, 20. Иисусъ каза на народа: не ще можете служи Господу (Богу), защото Той е светъ Богъ, Богъ ревнителъ; Той нѣма да прѣтърпи беззаконието ви и грѣхветѣ ви. Ако оставите Господа и служите на чужди богове, Той ще напрати върху васъ зло и ще ви изтрѣби, слѣдъ като ви е правилъ добро.

Пс. 67:7. Богъ въвежда въ домъ самотнитѣ, освобождава отъ окови затворницитѣ, а непокорнитѣ оставагъ въ знойна пустиня.

Пс. 88:31—33. Ако синоветѣ му оставятъ Моя законъ и не ходятъ по Моитѣ заповѣди; ако нарушатъ Моитѣ наредби и не спазятъ Моитѣ повели; ще посѣтя съ жезълъ тѣхното беззаконие, и съ удари — тѣхната неправда.

Зах. 7:13, 14. И както Азъ викахъ, а тѣ не чуваха, тъй и тѣ викаха, пъкъ Азъ не чувахъ, казва Господь Саваотъ. И Азъ ги разпрѣснахъ по всички народи, които тѣ не знаеха, и тая земя

запустѣ подирѣ тѣхъ, тъй че никой не ходѣше по нея нито на прѣдѣ, нито назадѣ, и тѣ обърнаха въ пустиня желаната земя.

Ржката Господня е противъ възставащитѣ противъ Бога.

1 Царств. 12:15. Ако...не слушате гласа Господень и почнете да се противите на заповѣдитѣ Господни, ржката на Господа ще бжде противъ васъ, *както бѣше* противъ бащитѣ ви. (Самуилъ).

Пс. 105:25, 27. ..Той дигна ржка противъ тѣхъ, за да ги повали въ пустинята, да повали тѣхното племе прѣдѣ народитѣ и да ги разпилѣ по земитѣ.

Поради него се прѣдаватъ въ ржцѣ на врагове.

Неем. 9:27. (И каза Ездра: нашитѣ бащи станаха упорити и се дигнаха противъ Тебе...) И Ти ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на враговетѣ имъ, които ги угнетяваха...

Изхвърлятъ се отъ Неговия народъ.

Иез. 20:38. ...Ще ъотдѣля отъ васъ размирницитѣ и непокорнитѣ Менѣ. Ще ги изведе изъ земята, дѣто живѣятъ, но въ Израилевата земя тѣ не ще влѣзатъ, — и ще познаете, че Азъ съмъ Господь.

Отъ тоя грѣхъ има спасение чрѣзъ Христа.

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитѣ, тъй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога.

Тоя грѣхъ е голѣмъ.

1 Царств. 15:23. (Самуилъ отговори Саулу:)...непокорството е *сжщо такъвъ* грѣхъ, какъвто е магьосничеството, и упорството е *сжщо като* идолопоклонството. Задѣто ти отхвърли думата на Господа, то и Той те отхвърли, за да не бждешъ царь (надъ Израиля).

Тоя грѣхъ е голѣмъ по причина, че Господь се грижи за насъ като Отецъ.

Ис. 1:2. Чуйте, небеса, и слушай, земйо, защото Господь говори: Азъ възпитахъ и въздигнахъ синове, а тѣ се побуниха противъ Мене.

Да съзнаваме възставането си противъ Бога и да го изповѣдаме.

Изх. 34:9. [Моисей веднага падна на земята и се поклони (Богу),] и каза: ако съмъ придобилъ благоволение въ очитѣ Ти, Господи, нека дойде Господь между насъ; защото тоя народъ е твърдоглавъ; прости беззаконията ни и грѣховетѣ ни и направи насъ Твое наслѣдие.

Пс. 105:6, 7. Съгрѣшихме ние съ бащитѣ си, сторихме беззаконие, извършихме неправда. Нашитѣ бащи въ Египетъ не разбраха Твоитѣ чудеса, не помнѣха многото Твои милости и се разбунтуваха при морето, при Червено море.

Ис. 59:12. ..Прѣстѣпленията ни прѣдѣ Тебе сж многобройни, и грѣховетѣ ни свидѣтелствуватъ противъ насъ; защото съ насъ сж прѣстѣпленията ни, и беззаконията си знаемъ.

Иер. 3:25. Ние лежимъ въ своя срамъ, и нашиятъ срамъ ни покрива, защото грѣшихме прѣдѣ нашия Господь Богъ, — ние и бащитѣ ни, отъ младинитѣ ни и до тоя день, — и не слушахме гласа на Господа, нашия Богъ.

Плач. Иер. 1: 18, 20. Праведенъ е Господь, защото азъ не бѣхъ покоренъ на словото Му. Чуйте, всички народи, и погледнете моята болка; момитѣ и момцитѣ ми отидоха въ плѣнъ. Погледни, Господи, защото съмъ утѣсненъ, утробата ми се вълнува, сърдцето ми се прѣвърна въ мене, задѣто упорито Ти се противихъ; отвѣнъ ме мечъ обезчеди, а вжщи — смъртъ.

Плач. Иер. 3: 42. Ние се отметнахме и упорствувахме; Ти не пощади.

Богъ може да го прости.

Дан. 9: 9. „...У Господа, нашия Богъ, има милосърдие и прощение, защото ние възстанахме противъ Него“.

Богъ е готовъ да го прости.

2 Царств. 7: 14, 15. (Биде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Давида: тъй говори Господь:) Азъ ще му бжда баща, и той ще Ми бжде синъ; и ако съгрѣши, ще го накажа съ тояга на мжже и съ удари на синове човѣшки; ала милостъта Си нѣма да дигна отъ него, както я дигнахъ отъ Саула, когото Азъ отхвърлихъ прѣдъ лицето ти.

Неем. 9: 17. (И каза Ездра:) Не искаха (нашитѣ бащи) да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Неем. 9: 28. „...Кога се успокоявахъ, пакъ захващаха да правятъ зло прѣдъ Твоето лице, и Ти ги прѣдаваше въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ, и тѣ ги владѣеха. Но кога пакъ викнѣха къмъ Тебе, Ти ги послушваше отъ небесата и, по голѣмото Си милосърдие, много пжти ги избавяше.“

Ис. 55: 7. Нечестивецътъ да остави пжтя си, и беззаконникътъ — помислитѣ си, и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ, — и Той ще го помилува, защото е многомилостивъ.

Иер. 3: 12. Иди прогласи тия думи къмъ сѣверъ и речи: върни се, отстѣпнице, *дъще* Израилева, казва Господь. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ съмъ милостивъ, казва Господь, — нѣма вѣчно да негодувамъ.

Иер. 36: 3. Може би, домътъ Иудинъ ще чуе за всички бѣдствия, които мисля да имъ сторя, та тѣ да се обърнатъ всѣки отъ злия си пжтъ, и Азъ да простя неправдата имъ и грѣха имъ.

Иез. 18: 21—23. „Беззаконникъ, ако се обърне отъ всички свои грѣхове, каквито е вършилъ, ако пази всички Мои уставы и постѣпва законно и праведно, ще бжде живъ, не ще умре. Всички негови прѣстѣпления, каквито е вършилъ, не ще му се спомнятъ; въ своята правда, която ще върши, той ще бжде живъ. Нима Азъ искамъ смъртъта на беззаконника? казва Господь Богъ. Нали това искамъ — той да се обърне отъ пжтищата си и да бжде живъ?“

Ос. 14: 4. „Асуръ нѣма вече да ни спасява; нѣма да се качваме на конь и нѣма вече да казваме къмъ издѣлието на нашитѣ ржцѣ: о, богове наши; защото у Тебе има милосърдие къмъ сираци“.

Римл. 11 : 32....Богъ затвори всички въ непокорство, та всички да помилува.

Кол. 2 : 13....Васъ, които бѣхте мъртви въ грѣховетѣ и въ необрѣзването на плътта си, *Той* оживи заедно съ Него (Христа), като ви прости всички грѣхове.

Духовното поучение помага противъ тоя грѣхъ.

Пс. 77 : 5—8. Той нареди наредби у Иакова и положи законъ у Израила, който заповѣда на бацитѣ ни да разказватъ на дѣцата си, за да знае идещиятъ родъ, дѣцата, които ще се родятъ, та и тѣ въ свое врѣме да разказватъ на своитѣ дѣца, — да възлагатъ надеждата си на Бога, да не забравятъ дѣлата Божии, да пазятъ Неговитѣ заповѣди и да не бждатъ като бацитѣ — родъ упоритъ и бунтовенъ, непостояненъ по сърдце и невѣренъ Богу по духъ.

Увѣщание за обрѣзване.

Иер. 3 : 14, 22. (Върнете се, дѣца-отстѣпници, казва Господь, защото Азъ се съчетахъ съ васъ, и ще взема отъ васъ по одного отъ града и по двама отъ племе и ще ви заведа въ Сионъ. Върнете се, размирни дѣца: Азъ ще изцѣря вашего непокорство. — Ето, ние идемъ при Тебе, защото Ти си Господь, Богъ нашъ.

Благословенята за ония, които избѣгватъ тоя грѣхъ.

Втор. 28 : 1—13. Слѣдъ като прѣминете (отвждъ Иорданъ, въ земята, която Господь, Богъ вашъ, ви дава), ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и грижливо изпълнявашъ всичкитѣ Му заповѣди, които ти заповѣдвамъ днесъ, то Господь, Богъ твой, ще те постави по-горѣ отъ всички народи на земята; и ще слѣзатъ върху тебе всички тия благословения и ще се изпълнятъ върху тебе, ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ. Благословенъ ще бждешъ въ града и благословенъ на полето. Благословенъ ще бжде плодътъ на твоята утроба, и плодътъ на земята ти, и плодътъ на добитъка ти, и плодътъ на воловетѣ ти, и плодътъ на овцитѣ ти, Благословени ще бждатъ твоитѣ житници и клѣтове. Благословенъ ще бждешъ, кога влизашъ, и благословенъ — кога излизашъ. Господь ще порази отпрѣдъ ти твоитѣ врагове, които възставатъ противъ тебе; по единъ пжтъ ще нахлуятъ тѣ противъ тебе, а по седемъ пжтища ще побѣгнатъ отъ тебе. Господь ще ти прати благословение върху твоитѣ житници и върху всѣка работа на твоитѣ ржцѣ; и ще те благослови на земята, която Господь, Богъ твой, ти дава. Господь (Богъ твой) ще те постави за Свой светъ народъ, както бѣ се клелъ на тебе (и на отцитѣ ти), ако спазвашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ, и ходишь по пжтищата Му; тогава ще видятъ всички народи на земята, че името на Господа (твоя Богъ) е дадено на тебе, и ще се уплашатъ отъ тебе. И Господь (Богъ твой) ще ти даде изобилие въ всички блага, въ плода на твоята утроба, въ плода на добитъка ти и въ плода на нивитѣ ти на земята, за която Господь бѣ се клелъ на твоитѣ отци да ти даде. Господь ще ти отвори добрата Си съкровищница, небето, за да дава то на врѣме дждъ на земята ти и да благославя всички работи на ржцѣтъ ти: и ще давашъ назаемъ на много народи, а самъ не ще вземашъ назаемъ

(и ще владѣешъ надъ много народи, а тѣ надъ тебе не ще владѣятъ). Господь (Богъ твой) ще те направи глава, а не опашка, и ще бждешъ само на високо, а не на низко, ако слушашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ, които ти заповѣдвамъ днесъ да пазишъ и изпълнявашъ.

1 Царств. 12:14. (Самуилъ рече на народа:) Ако се боите отъ Господа и Му служите, ако слушате гласа Му и не се противите на заповѣдитѣ Господни, вие и царьтъ ви, който царува надъ васъ, и вървите слѣдъ Господа, вашия Богъ (то ржката Господня нѣма да бжде противъ васъ).

Служителитѣ Божии трѣбва нарочно да избѣгватъ тоя грѣхъ.

Иез. 2:8....„Ти, сине човѣшки, слушай, какво ще ти говоря: не бжди упоритъ като тоя размирень домъ; отвори устата си и изяшъ, което ще ти дамъ“.

Тѣ сж изпратени (до виновнитѣ) въ тоя грѣхъ.

Иез. 2:3—7....Той ми каза: „сине човѣшки! Азъ те пращамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешень. И тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце, — при тѣхъ те пращамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ! Ще слушать ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размирень домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ. А ти, сине човѣшки, не бой се отъ тѣхъ и не се плаши отъ думитѣ имъ, ако тѣ бждатъ за тебе тръне и бодили, и ти ще живѣешъ у скорпии, — не бой се отъ думитѣ имъ и не се плаши отъ лицата имъ, защото тѣ сж размирень домъ; и говори имъ Моитѣ думи, — слушать ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж упорити“.

Иез. 3:4—9. И Той ми каза: „сине човѣшки! стани, та иди у дома Израилевъ, и говори имъ съ Моитѣ думи; защото се пращашъ не у народъ съ неразбрана рѣчь и непонятень езикъ, но у дома Израилевъ, не у много народи съ неразбрана рѣчь и непонятень езикъ, чиито думи не би разбралъ; пкъ да бѣхъ те пратилъ и при тѣхъ, тѣ биха те послушали; а домътъ Израилевъ не ще иска да те слуша, защото тѣ не искатъ да Ме слушать, понеже цѣлиятъ домъ Израилевъ е съ твърдъ лобъ и жестоко сърдце. Ето, Азъ направихъ и твоео лице твърдо наспроти тѣхнитѣ лица, и твоео чело наспроти тѣхния лобъ. Като диамантъ, който е по-твърдъ отъ камъкъ, направихъ челото ти; не бой се отъ тѣхъ и не се страхувай прѣдъ тѣхното лице, защото тѣ сж домъ размирень“.

Иез. 3:11, 27. „Стани, та иди при прѣселенцитѣ, при синоветѣ на твоя народъ, говори имъ и кажи имъ: тѣй казва Господь Богъ! па слушать ли тѣ или не“. И когато ще говоря Азъ съ тебе, тогава ще отворя устата ти, и ти ще имъ говоришъ: „тѣй казва Господь Богъ!“ Който иска да слуша,—нека слуша; а който не иска да слуша, — да не слуша: защото тѣ сж домъ размирень.

Марк. 12:2—8. (Нѣкой-си човѣкъ насади лозе, и като го прѣдаде на лозари, отиде си). И на врѣмето си изпрати при лозаритѣ единъ слуга, за да вземе отъ тѣхъ отъ плода на лозето.

А тѣ, като го хванаха, биха го и отпратиха безъ нищо. Пакъ изпрати при тѣхъ другъ слуга; и него като замѣриха съ камъни, пукнаха му главата и го пушнаха съ безчестие. Изпрати и другиго; и него убиха; и мнозина други или биха, или убиха. А по-неже още имаше едничъкъ синъ, обиченъ нему, най-сетнѣ изпрати и него при тѣхъ, думайки: ще се засрамятъ отъ сина ми. Но лозаритѣ казаха помежду си: това е наслѣдникътъ; хайде да го убиемъ, и наслѣдството ще бжеде наше. И като го уловиха, убиха го и хвърлиха вѣнъ отъ лозето.

Да свидѣтелствуватъ противъ тоя грѣхъ.

Ис. 30: 8, 9. Сега иди. начертай имъ това на дъсчица, и впиши го въ книга, за да стане за въ бждеще, завсѣкога, на-вѣки. Защото това е народъ размирень, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Иез. 17: 12. (Биде къмъ мене слово Господне:) кажи на размирния домъ: нима не знаете, що значи това (= притчата за лозата)?—Кажи: ето, дойде вавилонскитъ царь въ Иерусалимъ, хвана царя му и князетѣ му и ги отведе при себе си въ Вавилонъ.

Иез. 44: 6. И кажи на размирния домъ Израилевъ: тъй казва Господь Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусоти.

Сатана дѣйствава въ синоветѣ на невѣрието.

Еф. 2: 2. (Васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове,) въ които живѣхте нѣкогашъ споредъ живота на тоя свѣтъ, съгласно съ княза на въздушната власть, *сирѣчь* на духа, който сега дѣйствува въ синоветѣ на невѣрието, — (Богъ, богать съ милость, поради голѣмата Си любовь, оживотвори съ Христа).

Наказанието на тоя грѣхъ.

Исх. 33: 5...Господь бѣ казалъ на Моисея: кажи на Израилевитѣ синове: вие сте твърдоглавъ народъ; ако трѣгна помежду ви, въ единъ мигъ ще ви изтрѣбя; и тъй, свалете си накититѣ: Азъ ще видя, какво да правя съ васъ.

Лев. 25: 16—33. (Ако прѣзрете Мои тѣ наредби, и ако душа-та ви се погнуса отъ Мои тѣ закони, тъй че не ще изпълнявате всичкитѣ Ми заповѣди, като нарушите завѣта Ми, —) то и Азъ ще постѣпя съ васъ тъй: ще ви пратя страхотии, изтощение и треска, отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измѣчи душата, и ще сѣете сѣмето си напразно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ. Ще обърна лицето Си противъ васъ, и ще паднете прѣдъ враговетѣ си; надъ васъ ще владѣятъ враговетѣ ви, и вие ще бѣгате, кога ви никой не гони. Ако и при всичко това Ме не послушате, седмкратно ще увеличи наказанието за грѣховетѣ ви; ще сломя гордата ви упоритость, ще направя небето ви като жельзо, и земята ви като мѣдъ; и напразно ще се изтощава силата ви, и земята ви не ще даде своята рожба, и дървесата на земята (ваша) не ще родятъ плодоветѣ си. Ако ли (слѣдъ това) трѣгнете противъ Мене и не поискате да Ме слушате, ще ви прибавя седмкратни удари за грѣховетѣ ви: ще ви изпратя полски звѣрове, които ще ви лишатъ отъ дѣцата ви, ще изтрѣбятъ добитѣка ви и ще ви намалатъ, тъй че ще запустѣятъ пѣтищата ви.

Ако и слѣдъ това се не поправите и тръгнете противъ Мене, то и Азъ ще тръгна (съ яростъ) противъ васъ и ще ви поразя седмкратно за грѣховетъ ви. И ще пратя срѣщу васъ отмѣстителенъ мечъ въ отмѣщение заради завѣта; ако пъкъ се скриете въ градоветъ си, ще ви пратя моръ, и ще паднете въ рѣцѣтъ на врага. Хлѣба, който подкрѣпя, ще унищожа у васъ; десетъ жени ще пекатъ хлѣба ви въ една пещъ и ще ви даватъ хлѣба съ теглилка; ще ядете и нѣма да бждете сити. Ако ли и слѣдъ това Ме не послушате и тръгнете противъ Мене, и Азъ ще тръгна съ яростъ противъ васъ и ще ви накажа седмкратно за грѣховетъ ви, и ще ядете плътта на синоветъ си, и плътта на дѣщеритъ си ще ядете. Ще разоря вашитъ оброчища, ще разруша стълбоветъ ви, и ще хвърля труповетъ ви върху развалинитъ отъ вашитъ идоли, и душата Ми ще се погнуси отъ васъ. Градоветъ ви ще обърна на пустиня и ще опустоша светилицата ви, и нѣма да мириша приятно благоухание отъ вашитъ (жертви). Ще опустоша земята (ви), тъй че ще се смаятъ надъ нея вашитъ врагове, които се заселятъ въ нея; васъ пъкъ ще разпилѣя между народитъ и ще изтрѣгна мечъ подирѣ ви; земята ви ще бжде пуста, и градоветъ ви — разоречи. Тогава земята ще се възнагради за своитъ сжботи прѣзъ всички дни, докато бжде пуста; когато бждете въ земята на вашитъ врагове, земята ще си почива и ще се възнагради за своитъ сжботи; тя ще си почива прѣзъ всички дни, докато бжде пуста, колкото не си е почивала прѣзъ сжботитъ ви, когато живѣхте въ нея. На останалитъ отъ васъ ще вселя въ сърдцата страхъ въ земята на враговетъ имъ, и шумътъ отъ разлюлѣнъ листъ ще ги подгоня, и ще бѣгатъ като отъ мечъ, и ще падатъ, когато никой ги не гони; и ще се сплвватъ единъ другъ, като *бѣгащи* отъ мечъ, безъ да ги гони нѣкой, и не ще имате сила да противостоите на враговетъ си. И ще загинете между народитъ, и ще ви погълне земята на враговетъ ви; а останалитъ отъ васъ ще изтлѣятъ поради беззаконията си въ земитъ на вашитъ врагове и поради беззаконията на бацитъ си ще изчезнатъ. Лев. 26:43.

Втор. 8:20 Както народитъ, които Господь (Богъ) изтрѣбва отпрѣдъ ви, тъй ще загинете и *вие*, задѣто не сте послушали гласа на Господа, вашия Богъ.

Втор. 9:13, 14. И рече ми Господь: (Азъ ти говорихъ веднажъ и дважъ:) виждамъ тоя народъ, ето, той е народъ твърдоглавъ; остави Ме да ги изтрѣбѣя и да излича името имъ изъ поднебесието, а отъ тебе да произведа народъ (по-голѣмъ), по-силенъ и по-многоброенъ отъ тѣхъ.

Иов. 15:24, 25. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Плаши го нужда и тѣснога; надвива го, както царь, приготвенъ за битка, задѣто е вдигналъ противъ Бога рѣка, и се е противилъ на Вседържителя.

Притч. 29:1. Човѣкъ, който, бидейки изобличаванъ, остава твърдоглавъ, неочаквано ще се съкруши, и не ще има *за него* изцѣление.

Ис. 1:20. Ако...се отречете и упорствувате, мечъ ще ви изтрѣби: защото устата Господни говорятъ.

Ис. 1:28...За всички отстъпници и грѣшници — гибель, и ония, които сж оставили Господа, ще бждатъ изтрѣбени.

Ис. 42:25...Той излѣ върху имъ яростъта на Своя гнѣвъ и жестокостъта на войната: тя ги окржи съ пламъкъ отъ вси страни, но тѣ не забѣлѣзваха, и горѣше въ тѣхъ, но тѣ не разбраха това съ сърдце.

Ис. 65:12—15. Васъ (които оставихте Господа) обричамъ на мечъ, всички ще се наведете за клане, защото викахъ — и не отговаряхте, говорихъ — и не слушахте, но вършихте зло прѣдъ очитѣ Ми и избрахте онова, каквото Ми бѣше негодно. Затова тѣй казва Господь Богъ: ето, рабитѣ Ми ще ядатъ, а вие ще гладувате: рабитѣ Ми ще пиятъ, а вие ще се мжчите отъ жажда: рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пиците отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ. И ще оставите името си на Моитѣ избрани за проклятие; и тебе ще убие Господь Богъ, а рабитѣ Си ще назове съ друго име.

Иер. 4:16—18. Обадете на народитѣ, извѣстете на Иерусалимъ, че идатъ отъ далечна земя обсаждачи и съ виковетѣ си изпълнятъ градоветѣ на Иудея. Като пазачи на ниви тѣ го обграждатъ отвредъ, защото той се дигна противъ Мене, казва Господь. Това ти причиниха твоитѣ пжтища и твоитѣ работи; отъ твоето нечестие ти е тѣй горчиво, че достига до сърдце ти.

Иер. 11:9, 11...Рече ми Господь: има съзаклатие между мжжетѣ на Иуда и иерусалимскитѣ жители: (тѣ пакъ се обърнаха къмъ беззаконията на своитѣ прадѣди.) Затова тѣй казва Господь: ето, ще направя върху имъ нещастие, отъ което не могатъ се избави, и когато викнатъ къмъ Мене, нѣма да ги чуя.

Иер. 17:27. Ако...не Ме послушате, за да осветявате сжботния день и да не носите товаръ, кога влизате въ иерусалимскитѣ порти въ сжботенъ день, то ще запалѣ огънь въ портитѣ му,—и той ще погълне иерусалимскитѣ чертози и не ще изгасне.

Иер. 29:17—19. Тѣй казва за тѣхъ Господь Саваотъ: ето, Азъ ще направя върху тѣхъ мечъ, гладъ и моръ, и ще ги направя като лошитѣ смокини, които не могатъ да се ядатъ псради негодността *имъ*; и ще ги прѣслѣдвамъ съ мечъ, гладъ и моръ, и ще ги прѣдамъ за озлобение у всички земни царства, за проклятие и ужасъ, за присмѣхъ и гавра между всички народи, кждѣто ги прогоня,—задѣто тѣ не слушаха Моитѣ думи, казва Господь, съ които пращахъ до тѣхъ Моитѣ раби—пророцитѣ, пращахъ отъ ранно утро, ала тѣ не слушаха, казва Господь.

Римл. 2:8. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) яростъ и гнѣвъ...на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата.

2 Сол. 1:8, 9. (Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбяватъ, а вамъ, оскърбяванитѣ, да въздаде утѣха заедно съ насъ, когато Господь Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила,) въ пламененъ огънь да отмъщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа и които съ

вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

1 Петр. 4:17...Врѣме е да почне сждътъ отъ Божия домъ; ако пъкъ *почне* първомъ отъ насъ, какъвъ ли ще е краятъ на ония, които се не покоряватъ на Божието евангелие?

Олисанкето му.

Ис. 1:3. Волътъ познава стопанина си, и оселтътъ — яслитѣ на господаря си; а Израиль (Ме) не познава, Моятъ народъ не разбира.

То е прѣдставено въ притчи:

Притча за злитѣ лозари.

Мат. 21:33—42. Чуйте...притча: имаше единъ човѣкъ стопанинъ, който насади лозе, огради го съ плетъ, изкопа въ него линъ, съгради кула и, като го прѣдаде на лозари, отиде си. И когато наближи гроздоберъ, той изпрати слугитѣ си при лозаритѣ, да му прибератъ плодоветѣ. А лозаритѣ, като уловиха слугитѣ му, едного набиха, другиго убиха, а трети съ камъни прѣбиха. Пакъ изпрати други слуги, по-много отъ първитѣ; и съ тѣхъ сториха сжщото. Най-сетнѣ изпрати при тѣхъ сина си, като каза: ще се засрамятъ отъ сина ми. Но лозаритѣ, като видѣха сина, казаха помежду си: този е наслѣдникътъ; хайде да го убиемъ и да присвоимъ наслѣдството му. И, като го уловиха, изведоха вънъ отъ лозето и убиха. И тъй, като си дойде господарьтъ на лозето, какво ще направи на тия лозари? Отговарятъ Му: злодѣйцитѣ ще погуби злѣ, а лозето ще даде на други лозари, които ще му даватъ о-врѣме плодоветѣ. Исусъ имъ казва: нима не сте никога чели въ Писанията: „камъкътъ, който отхвърлиха зида-ритѣ, той стана глава на жгъла: това е отъ Господа, и е дивно въ очитѣ ни“? Марк. 12:1—9; Лук. 20:1—16.

Притча за двама сина.

Мат. 21:28—31...Какъ ви се струва? Единъ човѣкъ имаше двама сина, и отиде той при първия, та каза: чедо, иди днесъ работи на лозето ми. Но тоя отговори и рече: не искамъ; а послѣ се разкая и отиде. И като дойде при другия, каза му сжщото. Тоя отговори и рече: ще ида, господарю, ала не отиде. Кой отъ двамата изпълни бащината воля? Отговарятъ Му: първиятъ Исусъ имъ рече: истина ви казвамъ, че митаритѣ и блудницитѣ прѣварватъ ви въ царството Божие.

Примѣри:

Фараонъ.

Исх. 5:1, 2...Моисей и Ааронъ дойдоха при фараона и (му) рекоха: тъй говори Господь, Богъ Израилевъ: пусни Моя народъ, за да Ми направи празникъ въ пустинята. Но фараонъ отговори: кой е тоя Господь, та да послушамъ гласа Му и да пусна (синоветѣ на) Израиля? азъ не зная Господа и нѣма да пусна Израиля.
Корей и цѣлата му дружина.

Числ. 16:11. (Рече Моисей на Корей: слушайте Левиеви синоветѣ!)...Ти и цѣлата ти дружина сте се събрали противъ Господа. Какво е Ааронъ, та роптаете противъ него?

Иуд. 1:11. Горко имъ, защото тръгнаха по Каиновия пжтъ, хвърлиха се въ користната заблуда на Валаама и загинаха въ упорството Кореево.

Моисей и Ааронъ.

Числ. 20:12... Рече Господь на Моисея и Аарона: задѣто Ми не повѣрвахте, и *съ това* не явихте Моята светостъ прѣдъ очитѣ на синоветѣ Израилеви, вие нѣма да въведете тоя народъ въ земята, която Азъ му давамъ. Числ. 27:14.

Числ. 20:24. (Рече Господь на Моисея и Аарона на планина Оръ, думайки:) нека Ааронъ *уйре* и се прибере при народа си, защото той нѣма да влѣзе въ земята, която Азъ давамъ на синоветѣ Израилеви, задѣто бѣхте непокорни на заповѣдта Ми при водитѣ на Мерива.

Израилтянитѣ.

Числ. 21:5... Заговори народътъ противъ Бога и противъ Моисея: защо ни изведохте изъ Египетъ, та да измремъ въ пустинята: *тѹка* нѣма нито хлѣбъ, нито вода, а на душата ни *омръзнатая* лоша храна.

Втор. 9:23. И когато Господь ви прашаше отъ Кадесъ-Варни, съ думитѣ: вървете, завладѣйте земята, която ви давамъ, — вие се възпротивихте на заповѣдта на Господа, вашия Богъ, и не Му повѣрвахте и не послушахте гласа Му.

Ос. 14:1. Опустошена ще бжде Самария, защото възстана срѣщу своя Богъ: отъ мечъ ще паднатъ тѣ, младенцитѣ имъ ще бждатъ *о камѣкъ* разбити, и непразнитѣ имъ *жени* ще бждатъ разсѣчени.

Иероваамъ.

3 Царств. 12:28–33... Царьтъ, като се посвѣтва, направи два златни телеца и каза (на народа): не ви трѣбва да ходите въ Иерусалимъ; ето твоитѣ богове, Израилю, които те изведоха изъ Египетската земя. И единия постави въ Ветиль, а другия — въ Данъ. Това доведе до грѣхъ, защото народътъ почна да ходи при единия *отъ тѣхъ*, даже въ Данъ (и оставиха храма Господень). И съгради капище на оброчището и постави съ народа свещеници, които не бѣха отъ Левиевитѣ синове. Иероваамъ установи празникъ въ осмия мѣсець, на петнайсетия день на мѣсеца, подобенъ на оня празникъ, какъвто имаше въ Иудея, и принасяше жертви върху жертвеника; същото направи и въ Ветиль, за да се принасятъ жертви на телцитѣ, които направи. И постави въ Ветиль свещеници на оброчищата, които бѣ устроишь, и принесе жертви върху жертвеника, който бѣ съградиль въ Ветиль, въ петнайсетия день на осмия мѣсець, мѣсець, който прсизволно назначи; и установи празникъ за синоветѣ Израилеви и пристъпи къмъ жертвеника, за да прикади.

Седекия.

2 Парал. 36:13. (Седекия)...се отметна отъ царь Навуходоносора, който бѣ взелъ клетва отъ него *въ име* Божие, — показва се твърдоглавъ и ожесточи сърдцето си дотамъ, че не се обърна къмъ Господа, Бога Израилевъ.

Началниците.

2 Парал. 35 : 14. Па и всички началници надъ свещеницитѣ и надъ народа грѣшеха много, подражавайки всички гнусотии на езичниците, и мърсѣха дома на Господа, който Той бѣ осветилъ въ Иерусалимъ.

Иудеитѣ.

2 Парал. 35 : 16....Тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, доклѣ гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше за него спасение.

Дѣян. 19 : 9....Понеже нѣкои се ожесточаваха и упорствуваха, злословейки пѣтя *Господень* прѣдъ народа, той (Павелъ), като ги остави отдѣли ученицитѣ и всѣкидневно проповѣдваше въ училището на нѣкого-си Тирана.

Вѣра.

Тя е прѣдстава на нѣща, за които се надѣваме, и които не виждаме.

Евр. 11 : 1....Вѣра е жива прѣдстава на онова, за което се надѣваме, и разкриване на онова, що се не вижда.

Заповѣдано е да я имаме.

Марк. 11 : 22, 23. Исусъ имъ (на апостолитѣ) отговори и рече: имайте вѣра въ Бога. Защото, истина ви казвамъ: ако нѣкой каже на тая планина: дигни се и се хвърли въ морето, и не се усъмни въ сърдцето си, а повѣрва, че ще стане по думитѣ му, — ще му се сбъдне, каквото и да каже.

1 Иоан. 3 : 23....Заповѣдта Му е тая, да вѣрваме въ името на Неговия Синъ Исуса Христа и да любимъ единъ други, както ни е далъ заповѣдъ.

Прѣдметитѣ, които се узвояватъ чрѣзъ нея, сж:

Богъ.

Иоан. 14 : 1. Да се не смуцава сърдцето ви; вѣрвайте въ Бога и въ Мене вѣрвайте.

1 Сол. 1 : 8....Отъ васъ проектъ словото Господне не само въ Македония и Ахаия, но и навредъ се пронесе *славата* за вашата вѣра въ Бога, тъй че нѣма нужда ние нищо да казваме.

Евр. 6 : 1....Като оставимъ първоначалното Христово учение, нека се стремимъ къмъ съвършенство, безъ да полагаме пакъ основа на покаяние отъ мъртви дѣла и на вѣра въ Бога.

1 Петр. 1 : 21. (Христосъ се яви въ послѣдно врѣме за васъ,) повѣрвалитѣ чрѣзъ Него въ Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ и Му даде слава, та вѣрата ви и надеждата ви да бждатъ въ Бога.

Христосъ.

Иоан. 6 : 29. Исусъ имъ отговори и рече: дѣлото Божие е тоза — да повѣрвате въ Оногова, Когото е Той пратилъ.

Иоан. 17 : 8. (Сега разбраха, че всичко, що си Ми далъ, е отъ

Тебе;) защото словата, що си Ми далъ, прѣдадохъ имъ ги, и тѣ приеха и разбраха наистина, че съмъ отъ Тебе излѣзълъ, и повѣрвахъ, че Ти си Ме пратилъ.

Дѣян. 19:4. Павелъ каза: Иоанъ кръщавъ съ покаяно кръщение, казвайки на народа да вѣрва въ Оногова, Който иде слѣдъ него, сирѣчь, въ Христа Исуса.

Дѣян. 20:21....Проповѣдвахъ на иудеи и на елини покаяние прѣдъ Бога и вѣра въ Господа нашего Исуса Христа. (Павелъ).

Фил. 3:9. (Отъ всичко се отрекохъ, и *всичко* считамъ за сметъ, за да придобия Христа,) и да се намѣря въ Него, имайки не своя отъ закона праведность, а *придобивана* чрѣзъ вѣра въ Христа, сирѣчь праведность отъ Бога чрѣзъ вѣра.

Кол. 2:5....Ако и да отсѣжтствувамъ тѣломъ, но духомъ съмъ съ васъ, като се радвамъ и виждамъ вашата уредба и вашата твърда вѣра въ Христа.

1 Иоан. 5:13. Това писахъ до васъ, вѣрващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вѣрвате въ името на Сина Божий.

Откр. 14:12. Тукъ е търпѣнието на светиитѣ; тукъ сж тия, които пазятъ заповѣдитѣ-Божии и вѣрата въ Исуса.

Моисеевитѣ писания.

Лук. 15:29. Авраамъ му (на богатия) рече: иматъ Моисея и пророцитѣ; нека ги слушатъ.

Иоан. 5:45....Ако да бѣхте вѣрвали на Моисея, щѣхте да повѣрвате и на Мене, понеже той за Мене писа.

Дѣян. 24:14. (Управительтъ даде на Павла знакъ да говори, и той отговори:)...Признавамъ ти се въ това, че споредъ учението, което *тѣ* наричатъ ересь, азъ тѣй служа на Бога на отцитѣ ни, че вѣрвамъ на всичко, що е писано въ закона и въ пророцитѣ.

Пророческитѣ писания.

2 Парал. 20:20. На сутринъта станаха рано и тръгнаха къмъ Текойската пустиня, и когато потеглиха, застана Иосафатъ и каза: чуйте ме, иудеи и жители иерусалимски! Вѣрвайте на Господа, вашия Богъ, и бждете твърди; вѣрвайте на пророцитѣ Му, и ще имате успѣхъ.

Иоан. 2:22....Когато възкрѣсна отъ мъртвитѣ, ученицитѣ Му си спомниха, че Той бѣ говорилъ това, и повѣрвахъ на Писанието и на думата, що бѣ казалъ Исусъ.

Дѣян. 26:27. Вѣрвашъ ли, царю Агрипа, въ пророцитѣ? Зная, че вѣрвашъ. (Павелъ).

Евангелието.

Марк. 1:15. (Исусъ) казваше: врѣмето се изпълни, и наближи царството Божие; покаяйте се и вѣрвайте въ Евангелието.

Фил. 1:27. Само живѣйте достойно за Христовото благовѣстие, та, дойда ли и ви видя, или отсѣжтствувамъ, да чужа за васъ, че стоите въ единъ духъ, като се подвизавате единодушно за евангелската вѣра.

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Исусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които пръвъ съмъ азъ.

Божитѣ обѣщания.

Римл. 4:21. (Авраамъ остана твърдъ въ вѣрата, като въздаде Богу слава,) напълно увѣренъ, че Той е силенъ и да изпълни това, що е обѣщаль.

Евр. 11:13. Всички тия (Авель, Енохъ, Ной, Авраамъ) умрѣха съ вѣра, безъ да получатъ обѣщанията, а *само* отдалечъ ги видѣха и се увѣриха, привѣтствуваха ги и изповѣдаха, че сж чужденци и пришелци на земята.

2 Петр. 3:13...Ние, споредъ обѣщанието Му, очакваме ново небе и нова земя, на които обитава правда.

Вѣра въ Христа е: *даръ отъ Бога.*

Римл. 12:3. По дадената менѣ благодать всѣкому отъ васъ казвамъ: не мислете за *себе си* повече, отколкото трѣбва да мислите; а мислете скромно наспоредъ вѣрата, каквато Богъ е отмѣрилъ всѣкому.

Еф. 2:8...По благодать сте спасени чрѣзъ вѣрата; и това не е отъ васъ — Божий даръ е.

Еф. 6:23 Миръ на братята и любовь съ вѣра отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа.

Фил. 1:29...Вамъ е дарувано заради Христа не само да вѣрвате въ Него, но и да страдате за Него.

Даръ отъ Духа Светаго.

1 Кор. 12:9. Едному—вѣра, чрѣзъ сжщия Духъ; другиму — дарби за лѣкуване, чрѣзъ сжщия Духъ.

Гал. 5:22...Плодътъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благость, милосърдие, вѣра, (кротость, въздържание. Противъ такива нѣма законъ.)

Дѣло Божие.

Дѣян. 11:21...Ржката Господня бѣше съ тѣхъ (ученицитѣ), та голѣмо множество повѣрваха и се обѣрнаха къмъ Господа.

1 Кор. 2:5...Вѣрата ваша да се *утвърдява* не на човѣшка мждрость, а на силата Божия.

Еф. 1:19. (Богъ на Господа нашего Исуса Христа да просвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете)...колко е безмѣрно величието на Неговата мощъ въ насъ, които вѣрваме чрѣзъ дѣйствието на крѣпката Му сила.

Кол. 2:12. (Въ Него сте и обрѣзани чрѣзъ нержкотворно обрѣзване, като съблѣкохте грѣховното тѣло на плътта, чрѣзъ обрѣзването Христово,) като се погребяхте съ Него въ кръщенieto, въ което и възкрѣснахте заедно съ Него, чрѣзъ вѣра въ силата на Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

2 Сол. 1:11. За това се и молимъ винаги за васъ, да ви направи Богъ нашъ достойни за званието и да изпълни съ сила всѣко желание на благость и всѣко дѣло на вѣрата.

1 Тим. 1:14...Съ вѣра и любовь въ Христа Исуса се прѣумножи благодатьта на нашия Господъ.

Прѣсвета.

Иуд. 1:20...Вие, възлюбени, като се назидавате въ прѣсветата ваша вѣра и се молите чрѣзъ Духъ Светий, (запазвайте себе

си въ любовь Божия, очаквайки милость отъ Господа нашего Иисуса Христа, за вѣченъ животъ).

Плодовита.

1 Сол. 1:3... Непрѣстанно помнимъ дѣлото на вашата вѣра, труда на вашата любовь и търпѣнието на надеждата ви у Господа нашего Иисуса Христа прѣдъ Бога и Отца нашего.

Е вѣра на Божиитѣ избраници.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Иисуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието, — (до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодатъ, милость, и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, нашия Спаситель.)

Е вѣра на светиитѣ.

Откр. 13:10. Който откарва въ плѣнъ, самъ ще отиде въ плѣнъ; който съ мечъ убие, той трѣбва съ мечъ да бжде убитъ. Тукъ е търпѣнието и вѣрата на светиитѣ.

Христосъ е началникътъ и завършителътъ ѝ.

Евр. 12:2. (Нека съ търпѣние изминемъ прѣдстоещето намъ поприще,) имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣрата—Иисуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радость, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий.

Писанието я поражда.

Иоан. 20:31... Това е написано, за да повѣрвате, че Иисусъ е Христосъ, Синъ Божий, и като вѣрвате, да имате животъ въ Неговото име

Дѣян. 17:11, 12. Жителитѣ на Бѣрия бѣха по-благородни отъ солунчани: тѣ приеха словото съ голѣмо усърдие и всѣкидневно изпитваха Писанията, дали това е тъй. И мнозина отъ тѣхъ повѣрваха—и отъ елинскитѣ почетни жени, и отъ мъжетѣ немалко.

Римл. 14:23. (На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, споредъ откритието на тайната, умълчавана отъ вѣчни врѣмена,) а сега явена, и чрѣзъ пророческитѣ писания, по заповѣдь на вѣчния Богъ, възвѣстена на всички народи, за да се покоряватъ на вѣрата,—(на Тогова единаго прѣмждраго Бога, чрѣзъ Иисуса Христа, слава во-вѣки, аминь.)

2 Тим. 3:15... Ти и отъ дѣтинство знаешъ священитѣ Писания, които могатъ да те направятъ мждъръ за спасение чрѣзъ вѣрата въ Христа Иисуса.

Проповѣдта (на словото Божие) я произвежда.

Иоан. 1:7. Той (Иоанъ) дойдѣ за свидѣтелство, да свидѣтелствува за свѣтлината, та всички да повѣрватъ чрѣзъ него.

Иоан. 17:20... Нѣ само за тѣхъ (които си Ми далъ, Отче) се моля, но и за ония, които по тѣхното слово повѣрватъ въ Мене.

Дѣян. 4:4... Мнозина отъ ония, които слушаха словото, повѣрваха; и броятъ на мъжетѣ стигна до петъ хиляди.

Дѣян. 8:12... Когато повѣрваха на Филипа, който благовѣстѣше за царството Божие и за името на Иисуса Христа, кръщаваха се и мъже и жени.

Дѣян. 13:48. (Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: Господь тъй ни заповѣда: „поставихъ Те за свѣтлина на езичниците, да бждешъ за спасение до край-земя“.) Езичниците, като слушаха *това*, радваха се и прославяха словото Господне и повѣрваха всички, които бѣха отредени за вѣченъ животъ.

Дѣян. 14:27. Като пристигнаха (въ Антиохия) и събраха църквата, разказаха *всичко* каквото Богъ бѣ сторилъ съ тѣхъ и какъ Той отвори вратата на вѣрата за езичниците.

Римл. 1:5. Чрѣзь (Иисуса Христа, Господа нашего)...получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи.

Римл. 10:14, 15, 17...Какъ ще призоватъ Оногова, въ Когото не сж повѣрвали? Какъ пъкъ ще повѣрватъ въ Оногова, за Когото не сж чули? А какъ ще чуютъ безъ проповѣдникъ? И какъ ще проповѣдватъ, ако не бждатъ пратени? както е писано: „колко прѣкрасни сж нозѣтъ на ония, които благовѣстятъ миръ, които благовѣстятъ доброто!“ И тъй, вѣрата *иде* отъ слушане, а слушането—отъ слово Божие.

1 Кор. 3:5. Какво е, прочее, Павелъ? какво е Аполосъ? Не сж ли *тѣ* служители, чрѣзь които вие повѣрвахте, и то споредъ колкото всѣкому *отъ тѣхъ* Господь е далъ?

Гал. 3:2, 5. Това само искамъ да науча отъ васъ: чрѣзь дѣла по закона ли получихте Духа, или чрѣзь послушание на вѣрата? Тоя, прочее, Който ви дарува Духа и прави между васъ чудеса, чрѣзь дѣла по закона ли *върши това*, или чрѣзь послушание на вѣрата?

2 Сол. 1:10. (Който не се покоряватъ на благовѣстието на Господа, съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество,) когато *Той* дойде, за да бжде прославенъ въ оня день всрѣдъ Своитѣ свети, и за да Му се удивяватъ всички повѣрвали, *а сжщо и вие*, понеже съ вѣра приехме нашето свидѣтелство.

Чрѣзь нея става: *прощение на грѣхове.*

Дѣян. 10:43. За Него (Иисуса отъ Назаретъ) всички проци свидѣлствуватъ, че всѣкой, който вѣрва въ Него, ще получи прошка на грѣховетъ чрѣзь Неговото име. (Петъръ).

Римл. 3:25. (Иисуса)...Богъ отреди да бжде съ кръвта Си милостивна жертва прѣзь вѣрата, за да покаже Своята правда въ прощението на сторенитѣ по-прѣди грѣхове, въ врѣме на Божието дълготърпѣние.

Оправдание.

Бит. 15:6. Аврамъ повѣрва на Господа, и това му се вмѣни за оправдание.

Дѣян. 13:39...Отъ всичко, отъ каквото не сте могли чрѣзь закона Моисеевъ да се оправдаете, чрѣзь Него (Когото Богъ възкреси) се оправдава всѣкой вѣрващъ.

Римл. 3:21, 22, 28, 30...Сега безъ закона се яви Божията правда, засвидѣтелствувана отъ закона и пророцитѣ. Божията правда чрѣзь вѣра въ Иисуса Христа е у всички и върху всички вѣрващи; защото нѣма разлика. И тъй, мислимъ, че човѣкъ се

оправдава съ вѣрата, безъ дѣлата по закона. Защото единъ е Богъ, Който ще оправдае обрѣзанитѣ по вѣра и необрѣзанитѣ чрѣзь вѣрата.

Римл. 4:5...Ономува, който не работи, а вѣрва въ Оногова, Който оправдава нечестивеца, вѣрата му се вмѣнява за оправдание.

Римл. 4:16...*Оправданието* е отъ вѣра, за да бжде по милостъ, та и обѣщанието да бжде заздравено за всички не само по законъ, но и по вѣра потомци на Авраама, който е отецъ на всички ни.

Римл. 5:1...Бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзь Господа нашего Исуса Христа.

Гал. 2:16...Като узнахме, че човѣкъ се оправдава не чрѣзь дѣла по закона, а само чрѣзь вѣра въ Исуса Христа, и ние повѣрвахме въ Христа Исуса, за да се оправдаемъ чрѣзь вѣрата въ Христа, а не чрѣзь дѣла по закона; защото чрѣзь дѣла по закона нѣма да се оправдае никоя плътъ.

Гал. 3:8. И Писанието, като прѣдвиждаше, че Богъ чрѣзь вѣра оправдава езичницитѣ, отнапрѣдъ благовѣсти на Авраама: „въ тебе ще бждатъ благословени всички народи.“

Гал. 3:24...Законътъ бѣше за насъ възпитателъ въ Христа, за да се оправдаемъ чрѣзь вѣра.

Спасение.

Марк. 16:16. Който повѣрва и се кръсти, ще бжде спасенъ, а който не повѣрва, ще бжде осъденъ.

Дѣян. 16:31...Тѣ (Павелъ и Сила) отговориха (на тъмничния стражаръ): повѣрвай въ Господа Исуса Христа, и ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ.

Римл. 1:16. Не се срамувамъ отъ благовѣстието Христово, понеже *то* е сила Божия за спасение на всѣки вѣрващъ, първомъ на иудеинъ, *сетмѣ* и на елинъ.

Римл. 10:9...Ако съ устата си изповѣдашъ Господа Исуса, и съ сърцето си повѣрвашъ, че Богъ Го възкреси отъ мъртвитѣ, ще се спасишъ.

2 Сол. 2:13. Ние...сме длѣжни да благодаримъ на Бога ви-наги за васъ, възлюбени отъ Господа брата, задѣто отначало Богъ, чрѣзь освещение отъ Духа и чрѣзь вѣра въ истината, ви избра за спасение.

Евр. 10:39. Ние...не сме отъ ония, които се отклоняватъ за погибель, а отъ ония, които вѣрватъ за спасение на душата.

1 Петр. 1:9. (Радвайте се, та изпитаната ваша вѣра да излѣзе за похвала и честь и слава, кога се яви Исусъ Христосъ, Когото обичате, безъ да сте Го видѣли, и въ Когото вѣрвайки сега, безъ да Го виждате, радвате се съ неизказана и прѣславна радость) като постигате края на вашата вѣра — спасението на душитѣ.

Освещение.

Дѣян. 15:9. (Сърдцевѣдецътъ Богъ)...не направи никаква разлика между насъ и тѣхъ (езичницитѣ), като очисти съ вѣрата сърдцата имъ. (Петъръ).

Дѣян. 25:18. (Отивайки въ Дамаскъ, азъ чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ:...Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия,) да отворишъ очитѣ имъ, за да се обърнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властѣта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзь вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣхъветѣ и наслѣдие между осветенитѣ. (Павелъ).

Духовна свѣтлина.

Иоан. 12:35. Доклѣ имате свѣтлината, вѣрвайте въ свѣтлината, за да бждете синове на свѣтлина...

Иоан. 12:45. Азъ свѣтлина дойдохъ въ свѣта, штоо всѣкой вѣрващъ въ Мене да не остане въ тъмнината.

Духовенъ животъ.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа,) и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плоть, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

Вѣченъ животъ.

Иоан. 3:15, 16. (Както Моисей издигна змията въ пустинята, тъй трѣбва да се издигне Синъ Човѣческий), та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, но да има животъ вѣченъ. Защото Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Иоан. 3:36. Който вѣрва въ Сина, има животъ вѣченъ; който пъкъ не вѣрва въ Сина, не ще види животъ, и гнѣвътъ Божий прѣбжда върху него.

Иоан. 6:40, 47. Тази е волята на Оногова, Който Ме е пратилъ: всѣкой, който види Сина и вѣрва въ Него, да има животъ вѣченъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день. Истина, истина ви казвамъ: който вѣрва въ Мене, има животъ вѣченъ.

Иоан. 11:25. Иисусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животътъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

1 Тим. 1:16....Затова бидохъ помилуванъ, за да покаже Иисусъ Христосъ въ мене първи всичкото Си дълготърпѣние за примѣръ на ония, които повѣрватъ въ Него за животъ вѣченъ.

Упокоение.

Евр. 4:3....Влизаме въ покоището ние, които повѣрвахме, както Той е рекълъ: „затова се заклехъ въ гнѣва Си, че тѣ не ще влѣзатъ въ Моето покоище“, макаръ че *Неговитѣ* дѣла бѣха извършени още отъ създание-мира.

Назидание.

1 Тим. 1:4. (И сега те моля да поржчашъ на нѣкои да не проповѣдватъ друго учение.) нито да се занимаватъ съ басни и безкрайни родословия, които причиняватъ по-скоро прѣбирни, отколкото назидание Божие въ вѣрата.

Пазене.

1 Петр. 1:5....Съ Божия сила чрѣзь вѣра сте пазени за спасение, готово да се открие въ послѣдно врѣме.

Усиновление.

Иоан. 1:12....На всички ония, които Го приеха, -- на вѣрващите въ Неговото име, -- даде възможность да станатъ чедѣ Божии.
Достъпъ къмъ Бога.

Римл. 5:2. Чрѣзь (Господа нашего Иисуса Христа)...съ вѣра получихме и достъпъ до тая благодать, въ която стоимъ, и се хвалимъ съ надежда за слава Божия.

Еф. 3:12. У (Христа Иисуса)..., чрѣзь вѣрата въ Него, имаме дързновение да се доближаваме *къмъ Бога* съ довѣрие.

Наслѣдие на обѣщанието.

Римл. 4:13....Обѣщанието къмъ Авраама или къмъ сѣмето му -- да бжде наслѣдникъ на свѣта, *се даде* не чрѣзь закона, а чрѣзь оправдаване посрѣдствомъ вѣрата.

Гал. 3:22....Писанието заключи всички подъ грѣхъ, та обѣщанието да се даде на вѣрващите чрѣзь вѣра въ Иисуса Христа.

Евр. 6:12. (Ние желаемъ, всѣки отъ васъ да показва сжщото усърдие за пълна увѣрность въ надеждата до край,) за да се не влѣните, а да подражавате на ония, които чрѣзь вѣра и дълготърпѣние наслѣдватъ обѣщанията.

Даване на Духа Светаго.

Иоан. 7:38, 39. Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващите въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ *даденъ*, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Дѣян. 11:15, 17....Когато азъ захванахъ да говоря, слѣзе върху тѣхъ (Корнилия и цѣлия му домъ) Духъ Светий, както и върху насъ отначало. Ако, прочее, Богъ имъ даде равенъ даръ, какъвто и намъ, които повѣрвахме въ Господа Иисуса Христа, кой съмъ азъ, за да можехъ попрѣчи Богу? (Петъръ).

Дѣян. 19:2, 6. (Павелъ дойде въ Ефесъ и, като намѣри *тамъ* нѣкои ученици,) казахимъ: като повѣрвахте, приехте ли Светаго Духа? А тѣ му отговориха: нито сме и чули, далъ има Духъ Светий. И когато Павелъ възложи на тѣхъ рѣцѣ, слѣзе върхуимъ Духъ Светий, и тѣ почнаха да говорятъ на *разни* езици и да пророчествуватъ.

Гал. 3:14. (Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона, като стана заради насъ клетва,) та благословението Авраамово чрѣзь Христа Иисуса да се разпростре върху езичниците, за да получимъ обѣщания Духъ чрѣзь вѣрата.

Еф. 1:13. Чрѣзь (Христа)...и вие, като чухте словото на истината -- *благовѣстието* за вашето спасение, и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ.

Безъ нея не може да се угоди на Бога.

Пс. 77:21, 22. Господь чу и пламна отъ гнѣвъ, и огнь се разгорѣ противъ Иакова, и гнѣвъ се подигна противъ Израила, задѣто не вѣрвахъ въ Бога и се не уповавахъ на спасение отъ Него.

Евр. 11:6....Безъ вѣра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трѣбва да вѣрва, че *Той* сжществува и награждава ония, които Го търсятъ.

Съ нея Евангелието принася полза.

Евр. 4:2...И намъ се възвѣсти, както и тѣмъ; ала словото, що бѣха чули, не имъ принесе полза, понеже ония, които го бѣха чули, не го смѣсиха съ вѣра.

Необходима е за духовно воюване.

1 Тим. 1:18, 19. Чедо Тимотее! Тая поржка ти прѣдавамъ съгласно по-раншнитѣ за тебе пророчества, за да воювашъ съобразно съ тѣхъ като добъръ воинъ, имайки вѣра и добра съвѣсть, която нѣкои отхвърлиха, и прѣтърпѣха корабокрушение въ вѣрата.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дръжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

Словото Божие дѣйствува въ ония, които я иматъ.

1 Сол. 2:13...И ние непрѣстанно благодаримъ на Бога, за дѣто, като възприехте слушаното отъ насъ слово Божие, усвоихте го *не като* слово човѣшко, а *като* слово Божие (каквото е и наистина), което и дѣйствува въ васъ, вѣрващитѣ.

Тя изключва себеоправданието.

Римл. 10:3, 4. (Свидѣтелствувамъ имъ, че тѣ иматъ ревностъ за Бога, ала не по разумъ.) Защото, безъ да разбиратъ Божията правда и търсейки да изтъкнатъ своята правда, тѣ се не покориха на Божията правда, понеже завършкъ на закона е Христосъ, за да бжде оправданъ всѣки вѣрващъ.

Изключва хвалбата.

Римл. 3:27. Дѣ е, прочее, хвалбата? тя е изключена. По кой законъ? *по закона* на дѣлата ли? Не, а по закона на вѣрата.

Тя дѣйствува съ любовъ.

Гал. 5:6...Въ Христа Исуса нито обрѣзването има сила, нито необрѣзването, но вѣрата, която дѣйствува чрѣзъ любовъ.

1 Тим. 1:5...Цѣльта на поржчването е — *да се породи* любовъ отъ чисто сърдце, отъ добра съвѣсть и нелицемѣрна вѣра.

2 Тим. 1:13. Имай за образецъ здравитѣ думи, които си чулъ отъ мене, съ вѣра и любовъ въ Христа Исуса.

Тит. 3:15. Поздравяватъ те всички, които сж съ мене. Поздрави ония, които ни обичатъ по вѣра. Благодатъта *да бжде* съ всички васъ. Аминъ.

Филим. 1:5. (Благодаря на моя Богъ винаги, кога те споменувамъ въ молитвитѣ си,) понеже слушамъ за твоята любовъ и вѣра, която имаше къмъ Господа Исуса и къмъ всички светии.

Тя произвежда: радостъ.

Дѣян. 16:34. (Тъмничниятъ стражаръ)...като ги (Павла и Сила) заведе въ кѣщата си, сложи имъ трапеза и се зарадва съ цѣлия си домъ, задѣто повѣрва въ Бога.

1 Петр. 1:8. (Радвайте се, та изпитаната ваша вѣра да излѣзе за похвала и честь и слава, кога се яви Исусъ Христосъ,) Когото обичате, безъ да сте *Го* видѣли, и въ Когото вѣрвайки сега, безъ да *Го* виждате, радвате се съ неизказана и прѣславна радостъ.

Миръ.

Римл. 15: 13....Богъ на надеждата дано ви изпълни съ всѣка радостъ и миръ въ вѣрата, та чрѣзь силата на Духа Светаго да се прѣумножава вашата надежда.

Увѣрение,

Ис. 28: 16....Тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ полагамъ на Сионъ въ основата камъкъ, — камъкъ изпитанъ, краежгленъ, драгоцененъ, здраво утвърденъ: който вѣрва въ него, нѣма да се посрами. Римл. 9:33; 1 Петр. 2:6.

Дързновение.

2 Кор. 4: 13....Като имаме сжщия духъ на вѣрата, както е писано; „повѣрвахъ и затова говорихъ“, и ние вѣрваме, затова и говоримъ. Пс. 115:1.

Взаимна любовъ.

Еф. 1: 15....Азъ, като чухъ за вашата вѣра въ Христа Иисуса и за любовта къмъ всички светии, (не прѣставамъ да благодаря на Бога за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитѣ си.)

2 Сол. 1: 3. Длѣжни сме винаги да благодаримъ на Бога за васъ, брата, както подобава, задѣто вѣрата ви твърдѣ много расте, и взаимната любовъ у всѣки одного отъ всички васъ тѣй изобилва.

Надежда.

Римл. 5: 2. Чрѣзь (Господа нашего Иисуса Христа)...съ вѣра получихме и достъпъ до тая благодать, въ която стоимъ и се хвалимъ съ надежда за слава Божия.

Гал. 5: 5.... Ние се надѣваме и очакваме оправдание отъ вѣрата чрѣзь Духа.

За ония, които я иматъ, Христосъ е драгоценность.

1 Петр. 2: 7....За васъ, вѣрващитѣ, Той е драгоценность, а за невѣрващитѣ — „камъкъ, който, отхвърлиха зидашитѣ, но който стана глава на жгъла“, и „камъкъ на прѣпъване и камъкъ на съблазнь“.

Чрѣзь нея Христосъ се въелява въ сърдцата.

Еф. 3: 17....Чрѣзь вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви.

Тя е потребна въ молитва.

Мат. 21: 22....Всичко, що поискате въ молитва съ вѣра, ще получите. Марк. 11:24; Иоан. 11:22.

Иак. 1: 6. (Ако ли нѣкому отъ васъ не достига мъдрость, нека проси отъ Бога, Който дава на всички щедро и безъ укоръ, — и ще му се даде.) Но да проси съ вѣра и никакъ да не се съмнѣва; защото, който се съмнѣва, прилича на морска вълна, издигана и размѣтана отъ вѣтъра.

Иак. 5: 15....Молитвата, произлизаща отъ вѣрата, ще изцѣри болния, и Господь ще го дигне; и ако грѣхове е сторилъ, ще му се простятъ.

За извършване чудеса.

Марк. 16: 17....Повѣрвалитѣ ще ги придружаватъ тия личби: съ името Ми ще изгонватъ бѣсове, ще говорятъ на нови езици.

Иоан. 14: 12. Истина, истина ви казвамъ: който вѣрва въ

Мене, дѣлата, що Азъ върша, и той ще върши, и по-голѣми отъ тѣхъ ще върши; защото Азъ отивамъ при Отца Си.

Дѣян. 3:16....Заради вѣрата въ Неговото (на Исуса) името Му укрѣпи тогова (хромия отъ майчина утроба), когото гледате и познавате, а вѣрата, що е чрѣзъ Него, му даде това изцѣление прѣдъ всинца ви. (Петъръ).

Дѣян. 6:8....Стефанъ, изпълненъ съ вѣра и сила, вършеше голѣми чудеса и личби между народа.

Изцѣренията ставатъ споредъ нея.

Мат. 8:13....Рече Исусъ на стотника: иди си и, както си повѣрвалъ, нека ти бжде. И слугата му оздравѣ въ сщия часъ.

Мат. 9:2....Ето, донесоха при Него единъ разслабенъ, сложенъ на постелка. И като видѣ Исусъ вѣрата имъ, каза на разслабения: дерзай, чедо, прощаватъ ти се грѣховетѣ! (И той стана, *взе си постелката* и отиде у дома си).

Мат. 9:22....Исусъ, като се обърна и я (една жена, която бѣ страдала отъ кръвотечение дванайсетъ години) видѣ, рече: дерзай, дъще, твоята вѣра те спаси! Отъ тоя часъ жената оздравѣ. Лук. 8:48.

Мат. 9:28, 29....Когато дойде вжщи, слѣпцитѣ (двама) се приближиха до Него. И Исусъ имъ рече: вѣрвате ли, че мога стори това? Тѣ Му казватъ: да, Господи! Тогава Той се допрѣ до очитѣ имъ и рече: нека ви бжде по вашата вѣра.

Мат. 13:58....Не извърши тамъ (въ отечеството Си) много чудеса поради невѣрието имъ. Марк. 6:5, 6.

Марк. 10:52. Исусъ му (на Вартимея) рече: иди си, твоята вѣра те спаси. И той веднага прогледа и трѣгна слѣдъ Исуса по пжтя.

Лук. 8:50....Исусъ...отговори му (на началника на синагогата) и рече: не бой се, само вѣрвай и (дъщеря ти) спасена ще бжде.

Лук. 17:19. [Исусъ продума (на самарянина) и рече: нали десетимата се очистиха? а дѣ сж деветътѣ?] И му рече: стани, иди си: твоята вѣра те спаси.

Дѣян. 14:9, 10. Той (единъ човѣкъ, немощенъ въ нозѣтъ си) слушаше, когато Павелъ говорѣше; а Павелъ, като се вгледа въ него и забѣлѣжи, че има вѣра, за да получи изцѣление, каза му съ високъ гласъ: тебѣ казвамъ въ името на Господа Исуса Христа: изправй се на нозѣтъ си! И той веднага взе да скача и ходи.

Който я нѣматъ, не сж Христози.

Иоан. 10:26, 27....Вие не вѣрвате, понеже не сте отъ Моитѣ овци, както ви рекохъ. Моитѣ овци слушатъ гласа Ми, и Азъ ги познавамъ, и тѣ вървятъ подирѣ Ми.

Който я има, е новороденъ.

1 Иоан. 5:1. Всѣкой, който вѣрва, че Исусъ е Христосъ, отъ Бога е роденъ, и всѣкой, който люби Родилия, люби и родения отъ Него.

Тя е свойствена на светнитѣ.

Дѣян. 16:1. Той (Павелъ) пристигна въ Дервия и Листра. И ето, тамъ имаше нѣкой-си ученикъ, на име Тимотей, синъ на една жена иудейка, която бѣ повѣрвала, и на баща елинь.

Еф. 1:1. Павелъ, апостолъ на Исуса Христа по воля Божия — до намиращитѣ се въ Ефесъ свети и вѣрващи въ Христа Исуса: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

Светинитѣ съ нея стоятъ.

Римл. 11:20. Добрѣ. Тѣ (моитѣ сродници по плътъ) поради невѣрие се отчеснаха, а ти чрѣзъ вѣра се държишь: не мисли високо за себе си, а имай страхъ.

2 Кор. 1:24. Не че имаме власть надъ вѣрата ви, но спомагаме за радостята ви, понеже въ вѣрата *вие* сте твърди.

Ходятъ.

Римл. 4:12. (Авраамъ е) и отецъ на обрѣзанитѣ, ала не на ония, които само обрѣзване сж *приели*, но които и вървятъ по стѣпкитѣ на вѣрата на отца ни Авраама, що *имаше той* прѣди обрѣзването *си*

2 Кор. 5:7. (...Съ вѣра ходимъ, а не съ виждане).

Живѣятъ.

Римл. 1:17.... „Праведниятъ чрѣзъ вѣра ще бжде живъ“. Авак. 2:4.

Утѣшаватъ се.

Римл. 1:12. (Копнѣя да ви видя, за да ви прѣдамъ нѣкой духовенъ даръ за ваше укрѣпване,) сирѣчь, *като бжда* между васъ, да се утѣшимъ взаимно чрѣзъ общата вѣра — ваша и моя.

Побѣждаватъ свѣта.

1 Иоан. 5:4, 5... Всѣкой, който е роденъ отъ Бога, побѣждава свѣта; и тази е побѣдата, която побѣди свѣта — нашата вѣра. Кой побѣждава свѣта, ако не онзи, който вѣрва, че Исусъ е Синъ Божий? *Съпротивяватъ се на дявола.*

1 Петр. 5:9. Противостойте му съ твърда вѣра, като знаете, че такива сжщо страдания сполетяватъ и братята ви въ свѣта.

Насърдчаватъ се.

Пс. 26:13. ..Азъ вѣрвамъ, че ще видя Господнята благодать въ земята на живитѣ.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповавахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Тя е добро свидѣтелство.

Евр. 11:2. Чрѣзъ нея бидоха засвидѣтелствувани древнитѣ.

Тя обединява.

Дѣян. 4:32... Множествово повѣрвали имаха едно сърдце и една душа; и никой нищо отъ имота си не наричаше свое, но всичко имъ бѣше общо.

Еф. 4:13. (Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенствуване на светиитѣ въ дѣлото на служението, въ съзиждане на тѣлото Христово.) доклѣ всинца достигнемъ до единство на вѣрата и на познаването Сина Божий, до *състояние на мжжъ съвършенъ*, до пълната възраст на Христовото съвършенство.

Наспоредъ нея Авраамъ е отецъ на вѣрващитѣ.

Римл. 4:11...Знака на обрѣзването той получи като печатъ на оправданието чрѣзъ вѣрата, която *имаше* прѣди обрѣзването *си*, за да бжде отецъ на всички необрѣзани вѣрващи, та и тѣмъ да се вмѣни оправданието.

Светинитѣ сж изпълнени съ нея.

Дѣян. 6:5. (Тогава дванайсетътѣ *апостоли*, като свикаха цѣлото множество ученици, казаха: не е добрѣ ние да оставимъ словото Божие и да се грижимъ за трапезитѣ. Затова, братя, погрижете се да изберете измежду васъ седемъ души съ добро име, които ще поставимъ на тая служба.) Това прѣдложение се поправи на цѣлото множество; и избраха Стефана, мжжъ изпълненъ съ вѣра и Духъ Светий, Филипа и Прохора, Никанора и Тимона, Пармена и Николая, прозелитѣ отъ Антиохия.

Дѣян. 11:24. *Той* (Варнава) бѣше мжжъ добъръ, изпълненъ съ Духъ Светий и съ вѣра...

Не сж лицемерни въ нея.

2 Тим. 1:5. (Благодаря Богу,)...като си спомнямъ за твоята нелицемѣрна вѣра, която по-рано я имаше у баба ти Лоида и майка ти Евника, а убѣденъ съмъ, има я и въ тебе

Прѣизобилватъ въ нея.

2 Кор. 8:7...Както изобилва всичко у васъ: вѣра и слово, познание и всѣко усърдие и любовта ви къмъ насъ, тѣй да изобилва у васъ и тая добродѣтель (услужване на светиитѣ.)

Да прѣбждватъ въ нея.

Дѣян. 14:22. (Варнава и Павелъ се върнаха въ Листра, Икония и Антиохия,) като утвърдяваха душитѣ на ученицитѣ, като ги увѣщаваха да постоянствуватъ въ вѣрата, и *поуаваха*, че прѣзъ много скърби трѣбва да влѣземъ въ царството Божие.

Кол. 1:23. [Васъ (Богъ) примири въ тѣлото на Неговата (на Сина) плътъ, чрѣзъ смъртта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си,] ако само прѣбждвате въ вѣрата твърди и непоколебими, и *бждете* непокатни въ надеждата на проповѣданото на всѣка поднебесна тварь благовѣстие, което чухте и на което азъ, Павелъ, станахъ служителъ.

1 Тим. 2:15. (Жената)...ще се спаси чрѣзъ раждане дѣца, ако прѣбжде въ вѣра, въ любовь и въ светостъ съ цѣломъдрие.

Да се утвърдяватъ въ нея.

Дѣян. 16:5...Църквитѣ се утвърдяваха въ вѣрата и на брой се умножаваха всѣки день.

Римл. 4:20. (Авраамъ)...въ обѣщанието Божие се не усъмни чрѣзъ невѣрие, но остана твърдъ въ вѣрата, като въздаде Богу слава.

Кол. 2:7. (Както приехте Господа Исуса Христа, тѣй и ходете по Него,) вкоренени и утвърдени въ Него и укрѣпени въ вѣрата, както сте научени, прѣуспѣвайки въ нея съ благодарностъ.

1 Сол. 3:2...Изпроводихме Тимотея, нашъ братъ и Божий служителъ и нашъ сътрудникъ въ Христовото благовѣстие, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви.

Да порастватъ въ нея.

2 Кор. 10:15. Ние не се хвалимъ безъ мѣрка съ чужди трудове, но се надѣваме, като расте вѣрата ви, да се възвеличимъ прѣмно сръдъ васъ споредъ дѣла ни.

Фил. 1:23.... Азъ това съ увѣреностъ зная, че ще остана и ще прѣбжда съ всички ви за вашъ успѣхъ и радостъ въ вѣрата.

1 Сол. 3:10.... Денемъ и нощемъ твърдѣ усърдно се молимъ, за да видимъ лицето ви и допълнимъ недостига на вашата вѣра!

2 Сол. 1:3. Длъжни сме винаги да благодаримъ на Бога за васъ, братя, както подобава, задѣто вѣрата ви твърдѣ много расте, и взаимната любовъ у всѣки едного отъ всички васъ тъй изобилва.

Да бждатъ здрави въ нея.

Тит. 1:13. (Критяни сж винаги лъжци, зли звѣрове, лѣниви търбуси.) Това свидѣтелство е истинско. По тая причина изобличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата.

Тит. 2:2. Старцитѣ да бждатъ трѣзвени, почтени, цѣломъждри, здрави въ вѣрата, въ любовъта, въ търпѣнието.

Да я пазятъ съ чиста съвѣсть.

1 Тим. 3:9. (Дяконитѣ) да пазятъ таинството на вѣрата съ чиста съвѣсть.

Да се подвизаватъ за нея.

Иуд. 1:3. Възлюбени, като имамъ голѣмо усърдие да ви пиша за общото наше спасение, счетохъ за нужно да ви пиша и помоля, — да се подвизавате за вѣрата, веднажъ *завинаги* прѣдана на светиитѣ.

Да бодърствуватъ въ нея.

1 Кор. 16:13. Бждете бодри, стойте въ вѣрата, бждете мжжествени, бждете крѣпки.

Да се молятъ: да се усили тя у тѣхъ.

Марк. 9:24.... Веднага бащата на момчето (хванато отъ нѣмъ духъ) викна и съ сълзи казваше: вѣрвамъ, Господи! помогни на невѣрието ми.

Лук. 17:5.... Рекоха апостолитѣ Господу: усили у насъ вѣрата.
Да знаятъ, въ Кого сж повѣрвали.

Римл. 8:38, 39 ...Азъ съмъ увѣренъ, че ни смъртъ, нито животъ, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бждеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга нѣкоя тварь ще може да ни отлжи отъ любовъта Божия въ Христа Исуса, нашия Господь.

2 Тим. 1:12 ...Страдамъ; ала не се срамувамъ, понеже зная, въ Кого съмъ повѣрвалъ и съмъ увѣренъ, че Той е мощенъ да запази моя залогъ за оня день.

Евр. 10:22, 23. (Като имаме великъ Свещеникъ надъ Божия домъ,) нека пристѣпваме съ искрено сръдце, при пълна вѣра, слѣдъ като съ порѣсване очистимъ сръдцата отъ лукава съвѣсть и омиемъ тѣлото съ чиста вода; нека държимъ неотклонно изповѣданието на надеждата, защото вѣренъ е Оня, Който се е обѣщаль.

Да я изповѣдватъ открито.

Мат. 10:32, 33....Всѣки, който Мене признае прѣдъ човѣцитѣ, ще призная и Азъ него прѣдъ Моя Отець небесенъ; а който се отрече отъ Мене прѣдъ човѣцитѣ, и Азъ ще се отрека отъ него прѣдъ Моя Отець небесенъ. Лук. 12:8, 9.

Марк. 8:38....Който се срами отъ Мене и отъ думитѣ Ми въ тоя прѣлюбоудѣненъ и грѣшенъ родъ, и Синъ Човѣческий ще се срами отъ него, кога дойде въ славата на Отца Си съ светитѣ Ангели. Лук. 9:26.

Да бждатъ образецъ на нея.

1 Тим. 4:12. Никой да не прѣзира младостта ти, но бжди образецъ за вѣрнитѣ въ слово, поведение, любовь, духъ, вѣра и чистота.

Вѣрващитѣ да подражаватъ (на) светнитѣ въ нея.

Евр. 13:7. Помнете вашитѣ наставници, които сж ви проповѣдвали словото Божие, и, като имате прѣдъ очи свѣршъка на тѣхния животъ, подражайте на вѣрата имъ.

Увѣщания за нея.

Марк. 5:36....Иисусъ...казва началнику на синагогата: не бой се, само вѣрвай.

Иоан. 14:11. Вѣрвайте Ми, че Азъ съмъ въ Отца, и Отець е въ Мене; ако ли не, то за самитѣ дѣла вѣрвайте въ Мене.

Иоан. 20:27....Казва на Тома: дай си прѣста тукъ, и вижъ рѣцѣтъ Ми; дай си ржката и тури въ ребрата Ми; и не бжди невѣрващъ, а вѣрващъ.

Да я слѣдваме.

1 Тим. 6:11....Ти, човѣче Божий,...стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовь, търпѣние и кротость.

Истинската вѣра отъ плодоветѣ се познава.

Иак. 2:21—25. Нали съ дѣла се оправда Авраамъ, нашиятъ отецъ, като положи върху жертвеника сина си Исаака? Видишъ ли, че вѣрата съдѣйствуваше на дѣлата му, и чрѣзъ дѣлата вѣрата стана съвършена? И изпълни се Писанието, което казва: „повѣрва Авраамъ на Бога, и *това* му се вмѣни за оправдание“, и той биде нареченъ приятель Божий. Видите ли, че човѣкъ се оправдава съ дѣла, а не само съ вѣра? Сжщо тъй нали съ дѣла се оправда и блудницата Раавъ, като прие съгледвацитѣ и ги изведе по другъ пжтъ?

Безъ дѣла тя е мъртва.

Иак. 2:17....Вѣрата, ако нѣма дѣла, сама по себе си е мъртва.

Иак. 2:20....Искашъ ли да разберешъ, о суетни човѣче, че вѣрата безъ дѣла е мъртва?

Иак. 2:26....Както тѣлото безъ духъ е мъртво, тъй и вѣрата безъ дѣла е мъртва.

Безъ дѣла не спасява.

Иак. 2:14. Каква полза, братя мои, ако нѣкой казва, че ималъ вѣра, а дѣла нѣма? Може ли го спаси вѣрата?

Оправданieto е такова чрѣзъ нея.

Римл. 9:30. Какво, прочее, ще кажемъ? Езичницитѣ, които

не търсѣха оправдание, получиха оправдание, и то оправдание чрезъ вѣрата.

Римл. 10:6... Оправданието отъ вѣрата казва тъй; „да не речешъ въ сърдцето си: кой ще възлѣзе на небето?“ сирѣчь, да свали Христа. (или: „кой ще слѣзе въ бездната?“ сирѣчь, да изведе Христа отъ мъртвитѣ).

И голѣмата вѣра безъ любовь е нищо.

1 Кор. 13:2. Да имамъ пророчески даръ и да зная всички тайни, да имамъ пълно знание за всички нѣща и *такъва* силна вѣра, че да мога и планини да прѣмѣстямъ, — щомъ любовь нѣмамъ, нищо не съмъ.

Вѣрата безъ дѣла е като тая на бѣсоветѣ.

Мат. 8:29...Ето, тѣ (двамата, хванати отъ бѣсъ) извикаха и казаха: какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе, Сине Божий? Нима си дошълъ тука да ни мжчишь прѣди врѣме?

Марк. 1:24. (Имаше въ синагогата имъ човѣкъ съ нечистъ духъ, който извика и каза:) о, какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе Назареецо! Дошълъ си да ни погубишь ли? Зная Те, кой си Ти, Светия Божий.

Иак. 2:19. Ти вѣрвашъ, че Богъ е единъ: добръ правишь; и бѣсоветѣ вѣрватъ, и треперятъ.

Вѣрата въ Иисуса е единственото срѣдство за спасенке.

Дѣян. 15:11...*Ние* вѣрваме, че съ благодатъта на Господа Иисуса Христа ще се спасимъ, както и тѣ (езичниците). (Петъръ).

Дѣян. 16:31...Тѣ (Павель и Сила) отговориха (на тъмничния стражаръ): повѣрвай въ Господа Иисуса Христа, и ще се спасишь ти и цѣлиятъ ти домъ.

1 Иоан. 5:10—12. Който вѣрва въ Сина Божий, има свидѣтелството въ себе си; който не вѣрва въ Бога, прави Го лъжець, защото не е повѣрвалъ въ свидѣтелството, съ което е свидѣтелствувалъ Богъ за Своя Синъ. А свидѣтелството е това, че Богъ ни е дарувалъ животъ вѣченъ; и тоя животъ е въ Неговия Синъ. Който има Сина Божий, има тоя животъ; който нѣма Сина Божий, нѣма тоя животъ.

Вѣрата въ Бога е нераздѣлна отъ тая въ Христа.

Мат. 10:40. Който приема васъ, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 3:33. Който е приелъ Неговото (на Христа) свидѣтелство, потвърдилъ е, че Богъ е истиненъ.

Иоан. 5:23. (Отецъ не сѣди никого, но цѣлия сѣдъ прѣдаде на Сина,) та всички да почитатъ Сина, както почитатъ Отца. Който не почита Сина, той не почита Отца, Който Го е пратилъ.

Иоан. 12:44...Иисусъ издигна гласъ и рече: който вѣрва въ Мене, нѣ въ Мене вѣрва, а въ Оногова, Който Ме е пратилъ.

1 Иоан. 2:23. Всѣкой, който отрича Сина, нѣма и Отца; а който изповѣда Сина, има и Отца.

1 Иоан. 4:15. Който изповѣда, че Иисусъ е Синъ Божий, въ него прѣбжда Богъ, и той — въ Бога.

2 Иоан. 1:9. Всѣкой, който прѣстѣпва Христовото учение и

не прѣбжда въ *него*, нѣма Бога; който прѣбжда въ Христовото учение, той има и Отца, и Сина.

Тя е една.

Еф. 4:5. Единъ е Господъ, една е вѣрата, едно е кръщението.

Себе си да изпитваме, дали сме въ нея.

2 Кор. 13:5. Изслѣдвайте себе си, дали сте въ вѣрата; сами себе си опитвайте. Или не се съзнавате, че Иисусъ Христосъ е въ васъ? *Не съзнавате*, само ако сте недостойни.

Съ нея всичко е възможно.

Мат. 17:20....Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече:...истина ви казвамъ, ако имате вѣра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: прѣмѣсти се оттука тамъ, и тя ще се прѣмѣсти; и нищо нѣма да бжде за васъ невъзможно.

Мат. 21:21....Иисусъ имъ отговори и рече: истина ви казвамъ: ако имате вѣра и не се усъмните, не само това, що бѣше извършено съ смоковницата, ще извършите, но, ако и на тая планина кажете: дигни се и се хвърли въ морето, — ще бжде.

Марк. 9:23. Иисусъ му (на бащата на *бѣсния*) рече: ако можешъ да повѣрвашъ, всичко е възможно за вѣрващия.

Който вѣрва въ Христа, нѣма да се посрами.

Римл. 10:11....Писанието казва: „всѣки, който вѣрва въ Него, нѣма да се посрами“. Ис. 28:16.

Нѣма да бжде осжденъ.

Иоан. 3:18. Който вѣрва въ Него, не бива сжденъ, а който не вѣрва, е вече осжденъ, задѣто не е повѣрвалъ въ името на Единородния Синъ Божий.

Римл. 8:1...Сега нѣма никакво осждане за ония, които сж въ Христа Иисуса и живѣятъ не по плѣтъ, а по духъ.

Обича Бога..

Иоан. 16:27 ...Самъ Отецъ ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ.

Праведниятъ ще бжде живъ съ нея.

Авак. 2:4. Ето, горделивата душа не ще се успокои, а праведниятъ чрѣзъ вѣрата си ще бжде живъ.

Блаженъ е, който вѣрва.

Лук. 1:45. (Елисавета се изпълни съ Духа Светаго, извика съ високъ гласъ и рече на Марямъ:)...Блажена е, която е повѣрвала, понеже ще се сбжде казаното ѝ отъ Господа.

Иоан. 20:29. Иисусъ му казва: Тома, ти повѣрва, защото Ме видѣ; блажени, които не сж видѣли, и сж повѣрвали.

Да вършимъ всичко съ нея.

Римл. 14:22, 23 Имашъ ли вѣра? Имай си я за себе си прѣдъ Бога. Блаженъ е, който не осжда себе си за това, що одобрява. А който се съмнѣва, осжденъ е, ако яде, защото *яде* не отъ вѣра; а всичко, що не е отъ вѣра, е грѣхъ

Вѣрата често съ скърбъ се изпитва.

1 Петр. 1:6, 7...Радвайте се, макаръ сега и да поскърбите малко (ако е потрѣбно) въ различни изкушения, та изпитаната

ваша вѣра да излѣзе по-драгоцѣнна отъ нетрайното, макаръ и чрѣзъ огънь изпитвано, злато, за похвала и честь и слава, кога се яви Иисусъ Христосъ.

Изпитанието ѝ произвежда търпѣние.

Иак. 1:3. (Смѣтайте го за голѣма радостъ, братя мои, кога паднете въ разни изкушения,) като знаете, че изпитанието на вашата вѣра произвежда търпѣние.

Тя се поражда посредствомъ чудеса.

Иоан. 2:11...Иисусъ тури начало на чудесата Си въ Кана Галилейска и яви славата Си; и ученицитѣ Му повѣрваха въ Него.

Иоан. 2:23. И когато бѣше въ Иерусалимъ на празникъ Пасха, мнозина, като гладаха чудесата, които Той правѣше, повѣрваха въ Неговото име.

Иоан. 7:31. И мнозина отъ народа повѣрваха въ Него и думаха: кога дойде Христосъ, нимѣ ще направи по-много чудеса отъ тия, що Тоя направи?

Иоан. 20:30, 31. И много други чудеса направи Иисусъ прѣдъ ученицитѣ Си, за които не е писано въ тая книга. А това е написано, за да повѣрвате, че Иисусъ е Христосъ, Синъ Божий, и като вѣрвате, да имате животъ въ Неговото име.

Отъ слушане.

Римл. 10:17...Вѣрата иде отъ слушане, а слушането—отъ слово Божие.

Евангелието е сила за спасение на ония, които иматъ вѣра.

1 Кор. 15:1, 2. Напомнямъ ви, братя, евангелието, което ви благовѣстихъ, което и приехте и въ което стоите; чрѣзъ него се и спасявате, ако го държите, както съмъ ви благовѣстилъ, освѣнъ ако не сте напрасно повѣрвали.

Гордостта е прѣпятствие за нея.

Иоан. 5:44. Какъ можете вие да повѣрвате, когато единъ отъ другито приемате слава, а славата, която е отъ Единаго Бога, не търсите?

Иисусъ похвалилъ голѣмата вѣра.

Мат. 8:10. (Стотникътъ отговори и рече: Господи, азъ не съмъ достоенъ да влѣзешъ подъ покрива ми; но кажи само дума и слугата ми ще оздравѣе.) Като чу това, Иисусъ се почуди и рече на ония, които вървѣха подирѣ Му: истина ви казвамъ, нито въ Израиля намѣрихъ толкова голѣма вѣра. Лук. 7:9.

Мат. 15:28. Тогава Иисусъ ѝ (на жената хананейка) отговори и рече: о, жено, голѣма е твоята вѣра; нека ти бжде по желанието ти! И въ оня часъ дъщеря ѝ оздравѣ. Марк. 7:29.

Осждилъ недостатъка отъ такѣва.

Мат. 6:30...Ако полската трѣва, която днесъ я има, а утрѣ се хвърля въ пещъ, Богъ тъй облича, колко повече васъ, маловѣрци! Лук. 12:28.

Мат. 8:26...Той имъ (на ученицитѣ Си) каза: защо сте толкова страхливи, маловѣрци? Тогава, като стана, запрѣти на вѣтроветѣ и на морето, и настана голѣма тишина. Марк. 4:40; Лук. 8:25.

Мат. 14:31. Иисусъ веднага прострѣ рѣжа, хвана го (Петра) и му каза: маловѣрецо, защо се усъмни?

Мат. 16:8. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече: внимавайте и се пазете отъ кваса фарисейски и садукейски. А тѣ мислѣха въ себе си и думаха: *това ще да е*, задѣто не взехме хлѣбъ.] Като разбра това Иисусъ, рече имъ: маловѣрци, защо сте се замислили, че не сте взели хлѣбъ?

Лук. 24:25. Тогава Той имъ (на Клеопа и другия съ него) рече: о, несмислени и мудни по сърдце да вѣрвате на всичко, що сж казали пророцитѣ!

Често и нечестивцитѣ я добиватъ.

Дѣян. 8:13. Повѣрва и самъ Симонъ и, слѣдъ като се кръсти, не се отдѣляше отъ Филипа; и като гледаше голѣмитѣ чудеса и личби, що се вършеха, смайваше се.

Нечестивитѣ я нѣматъ.

Иоан. 5:38... Словото Му (на Моя Отецъ) не прѣбждва у васъ, понеже вие не вѣрвате Ономува, Когото е Той пратилъ.

Иоан. 6:35... Казахъ ви, че и Ме видѣхте, и не вѣрвате.

Иоан. 8:45... Понеже Азъ говоря истината, не Ми вѣрвате.

Иоан. 10:25. Иисусъ имъ отговори: казахъ ви ала не вѣрвате; дѣлата, които Азъ върша въ името на Моя Отецъ, тѣ свидетелствуватъ за Мене.

Иоан. 12:37. Ако и да бѣ направилъ Той толкова чудеса прѣдъ тѣхъ, тѣ пакъ не вѣрваха въ Него.

Иоан. 16:9. [Той (Утѣшителтъ), като дѳйде, ще изобличи свѣга за грѣхъ, за правда и за сждъ:] за грѣхъ, че не вѣрватъ въ Мене.

Дѣян. 19:9... Понеже нѣкои се ожесточаваха и упорствуваха, злословейки пжтя *Господень* прѣдъ народа, той (Павель), като ги остави, отдѣли ученицитѣ и всѣкидневно проповѣдваше въ училището на нѣкого-си Тирана.

2 Кор. 4:4. (Ако е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинвацитѣ:) на невѣрвацитѣ отъ тѣхъ богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

2 Сол. 3:2. (Молете се за насъ, братя,)...да се избавимъ отъ безчинни и лукави човѣци, защото не всички иматъ вѣра.

Отстъпватъ отъ нея.

Лук. 8:13... Това (зърно), що *падна* на камъкъ, сж ония, които, кога чуятъ словото, сж съ радостъ го приематъ, ала нѣматъ коренъ и врѣменно вѣрватъ, а въ врѣме на изкушение отстъпватъ.

1 Тим. 6:10... Коренъ на всички злини е сребролюбие, на което прѣдавайки се, нѣкои се отклониха отъ вѣрата и си навлѣкоха много мжки.

1 Тим. 6:21. (О, Тимотее! пази онова, що ти е прѣдадено, и се отврѣщай отъ възраженията на лъжовната наука,) съ която, като се занимаватъ, нѣкои се отклониха отъ вѣрата. Благодатъта да бжде съ тебе. Аминъ.

Ще отстѣпятъ отъ нея и въ послѣднитѣ врѣмена.

Лук. 18:8...Синъ Човѣческій, кога дойде, ще намѣри ли вѣра на земята?

2 Сол. 2:3. Никой да ви не прѣлъсти по никой начинъ; защото *она день не ще настѣпи*, докль първомъ не дойде отстѣпленieto и се не открие човѣкътъ на грѣха, синътъ на погибелъта.

1 Тим. 4:1...Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

Който нѣма вѣра въ Христа, той не вѣрва и въ Бога.

Лук. 10:16. Който васъ слуша, Мене слуша; и който се отмѣта отъ васъ, отъ Мене се отмѣта; а който се отмѣта отъ Мене, отмѣта се отъ Оногова, Който Ме е пратилъ.

Ще бждатъ сждени.

Иоан. 12:48. Който отхвърля Мене и не приема думитѣ Ми, има кой да го сжди: словото, що казахъ, то ще го сжди въ послѣдния день.

2 Сол. 2:12. (Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата,) та да бждатъ сждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

Евр. 12:25. Гледайте, да не отбѣгвате Оногова, Който говори. Защото, ако не останаха *ненаказани* ония, що отказаха да слушатъ оногова (Моисея), който говорѣше на земята, колко повече ние, които се отвръщаме отъ Оногова, Който *говори* отъ небесата.

Ще умратъ въ грѣховетѣ си.

Иоан. 8:24...Наистина, ако не повѣрвате, че съмъ Азъ, ще умрете въ грѣховетѣ си.

Нѣма да влѣзатъ въ покой.

Евр. 3:19...Виждаме, че *тѣ* не можаха да влѣзатъ поради невѣрие.

Вѣрата е прѣдставена като щитъ.

Еф. 6:16...Надъ всичко вземете щита на вѣрата, съ който ще можете угаси всички нажежени стрѣли на лукавия.

Като броня.

1 Сол. 5:8...Ние..., бидейки *синове* на деня, нека бждемъ трѣзвени, като надѣнемъ бронята на вѣрата и на любовта и шлема на надеждата за спасение.

ПРХМЪРИ:

Израилтянитѣ.

Изх. 14:31. Израилтянитѣ видѣха великата ржка, която Господъ показа надъ египтяни; народътъ се уплаши отъ Господа и повѣрва на Господа и на Неговия служитель Моисея.

Халевъ.

Числ. 13:31...Халевъ успокояваше народа прѣдъ Моисея, думайки: да идемъ и да я (земята) прѣвземемъ, защото можемъ я завладѣ.

Иовъ.

Иов. 19 : 25....Азъ зная, Изкупительтъ ми е живъ, и Той въ послѣдния день ще издигне изъ праха тази моя скапваща се ожа.
Давидъ.

Пс. 51 : 11. Вѣчно ще Те славя за това, що си сторилъ, и ще се уповавамъ на Твоето име, защото то е благо прѣдъ Твоитѣ свети.

Пс. 70 : 5....Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование отъ младинитѣ ми.

Седрахъ, Мисахъ и Авденагъ.

Дан. 3 : 17. „Нашиятъ Богъ, Комуто ние служимъ, е силенъ да ни спаси отъ горящата огнена пещъ, и отъ твоята ржка, царю, ще ни избави“.

Даниилъ.

Дан. 6 : 10....Прозорцитѣ на горницата му бѣха отворени къмъ Иерусалимъ, и той три пжти на день прѣкланяше колѣнѣ и се молѣше на своя Богъ и Го славословѣше, както това си вършеше и по-напрѣдъ.

Дан. 6 : 23. Тогава царьтъ твърдѣ много се зарадва за Даниила и заповѣда да го извадятъ изъ ямата; и извадиха Даниила изъ ямата, и никаква поврѣда не се намѣри по него, защото той върваше въ своя Богъ.

Прокажениятъ.

Мат. 8 : 2....Ето, приближи се единъ прокаженъ, кланяше Му се и казваше: Господи, ако искашъ, можешъ ме очисти. Марк. 1:40.

Иаиръ.

Мат. 9 : 18....Началникъ нѣкой се приближи до Него, кланяше Му се и казваше: дъщеря ми тоя часъ умрѣ; но дойди, възложи ржката Си върху нея, и тя ще оживѣе.

Петъръ.

Мат. 16 : 16. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синьтъ на Живия Богъ. Марк. 8:29; Лук. 9:20; Иоан. 6:69.
Грѣшницата.

Лук. 7 : 50....Той рече на жената: твоята вѣра те спаси; иди си смиримъ.

Натанаилъ.

Иоан. 1 : 49. Натанаилъ Му отговори: Рави! Ти си Синь Божий, Ти си Царьтъ Израилевъ.

Самарянката.

Иоан. 4 : 39....Много самаряни отъ оня градъ повърваха въ Него по думитѣ на жената, която свидѣтелствуваше: каза ми всичко, що съмъ сторила.

Царедворецътъ.

Иоан. 4 : 50, 53. Исусъ му казва: иди си, синь ти е живъ. И човѣкътъ повърва думата, що му каза Исусъ, и си тръгна. Тогава (когато си отиде) бащата разбра, че *това е било* въ сжщия часъ, въ който Исусъ му рече: синь ти е живъ. И повърва той и цѣлиятъ му домъ.

Слѣвпородениятъ.

Иоан. 9:35—38. Исусъ чу, че го изпждили вънъ и, като го намѣри, рече му: ти вѣрвашъ ли въ Сина Божий? Той отговори и рече: кой е, господине, та да повѣрвамъ въ Него? Исусъ му рече: и видѣлъ си Го, и, Който говори съ тебе, Той е. А той рече: вѣрвамъ, Господи! И Му се поклони.

Народътъ (изъ мѣстото отвждѣ Иорданъ).

Иоан. 10:42....Мнозина тамъ повѣрваха въ Него.

Марта.

Иоан. 11:27. Тя Му дума: да, Господи, азъ вѣрвамъ, че Ти си Христосъ, Синъ Божий, Който иде на свѣта.

Ученицитѣ.

Иоан. 16:30. Сега разбираме, че знаешъ всичко, и нѣмашъ нужда да Те пита нѣкой. Поради това вѣрваме, че си отъ Бога излѣзълъ.

Тома.

Иоан. 20:28. Отговори Тома и Му рече: Господь мой и Богъ мой!

Иудеи (въ Иерусалимъ).

Дѣян. 5:14....Вѣрващи сѣ повече се присъединяваха къмъ Господа, множество мъже и жени.

Свещеници.

Дѣян. 6:7....Словото Божие растѣше, и броятъ на ученицитѣ се уголѣмяваше твърдѣ много въ Иерусалимъ; и голѣмо множество свещеници се покоряваха на вѣрата.

Етиопянинътъ.

Дѣян. 8:37....Филипъ му каза: ако вѣрвашъ отъ сѣ-сърдце, — може да се кръстишъ. Той отговори и рече: вѣрвамъ, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий.

Проконсултътъ Сергей Павелъ.

Дѣян. 13:12. Тогава проконсултътъ, като видѣ станалото (какъ Павелъ ослѣпи магесника Елима), повѣрва и се чудѣше на учението Господне.

Иудеи и елини (въ Икония).

Дѣян. 14:1. Въ Икония тѣ (Павелъ и Варнава) влѣзоха заедно въ иудейската синагога и говориха тѣй, че голѣмо множество иудеи и елини повѣрваха.

Дионисий Ареопагитъ, Дамара и др.

Дѣян. 17:34....Нѣкои мъже се присъединиха къмъ него (Павла) и повѣрваха; между тѣхъ бѣше Дионисий Ареопагитъ и една жена, на име Дамара, и други съ тѣхъ.

Римляни.

Рим. 1:8. Прѣди всичко благодаря на моя Богъ чрѣзъ Исуса Христа за всички васъ, дѣто за вашата вѣра се говори по цѣль свѣтъ.

Колосяни.

Кол. 1:4. Чухме за вашата вѣра въ Христа Исуса и за любовта *ви* къмъ в.ички светии.

Солуняни.

1 Сол. 3:6....Сега, слѣдъ като отъ васъ дойде Тимотей при насъ и ни донесе добра вѣсть за вашата вѣра и любовь, и че винаги имате добъръ споменъ за насъ и копнѣете да ни видите, както и ние васъ, — (ние, при всичката ни скърбъ и нужда, се утѣшихме за васъ, братя, съ вашата вѣра.)

Павелъ.

2 Тим. 4:7. Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ.

Авель.

Евр. 11:4. Съ вѣра Авель принесе Богу по-добра жертва, нежели Каинъ; чрѣзъ нея той получи свидѣтелство, че е праведенъ, понеже Богъ засвидѣтелствува за дароветѣ му; чрѣзъ нея, ако и да е умрѣлъ, още говори.

Енохъ.

Евр. 11:5. Чрѣзъ вѣра Енохъ бѣ прѣселенъ, за да не види смъртъ; и не се намѣри, понеже Богъ го прѣсели. Защото прѣди прѣселянето си той получи свидѣтелство, че е угодилъ Богу.

Ной.

Евр. 11:7. Чрѣзъ вѣра Ной, слѣдъ като получи откровение за онова, що още се не виждаше, съ благоговѣние направи ковчега, за да спаси своя домъ; чрѣзъ нея осжди *той* свѣта и стана наслѣдникъ на праведността по вѣра.

Авраамъ.

Евр. 11:8, 17. Съ вѣра Авраамъ, бидейки призоваванъ, послуша да замине за мѣстото, което щѣше да получи въ наслѣдство, и тръгна, безъ да знае, кждѣ отива. Съ вѣра Авраамъ, бидейки изкушаванъ, принесе *въ жертва* Исаака; и тоя, който бѣ получилъ обѣщанията, принесе единородния *си*.

Рил. 4:18—21. Авраамъ, безъ никакво основание за надежда, повѣрва съ надежда, че ще стане баща на много народи, споредъ казаното: „тъй *многобройно* ще бжде сѣмето ти“. И безъ да ослабне въ вѣрата, той не помисли, че тѣлото му е вече омъртвѣло (понеже бѣше току-рѣчи стоголишенъ) и утробата Саррина е въ омъртвение; а въ обѣщанието Божие се не усъмни чрѣзъ невѣрие, но остана твърдъ въ вѣрата, като въздаде Богу слава, напълно увѣренъ, че Той е силенъ и да изпълни това, що е обѣщаль.

Сарра.

Евр. 11:11. Чрѣзъ вѣра и сама Сарра (бидейки неплодна) доби сила да зачене и, въпрѣки възрастта си, роди, защото счете за вѣренъ Оногова, Който се бѣ обѣщаль.

Исаакъ.

Евр. 11:20. Съ вѣра Исаакъ благослови Иакова и Исава за онова, що имаше да стане.

Иаковъ.

Евр. 11:21. Съ вѣра Иаковъ на умирање благослови всѣкиго отъ синоветъ на Иосифа и „се поклони на върха на жезъла му“.

Иосифъ.

Евр. 11:22. Съ вѣра Иосифъ на умирање спомена за излизането на синоветъ Израилеви *отъ Египетъ* и поръча за коститъ си, *Моисей.*

11:24, 27. Съ вѣра Моисей, като порасна, отказа се да се нарича синъ на фараоновата дъщеря. Съ вѣра *той* напусна Египетъ, безъ да се уплаши отъ царския гнѣвъ, защото утрая, като да виждаше Невидимия.

Раавъ.

Евр. 11:31. Съ вѣра блудницата Раавъ не загина заедно съ невѣрниците, като прие благосклонно съгледвачитъ (и ги изпроводи по другъ пжтъ).

Гедеонъ и др.

Евр. 11:32, 33. И какво още да кажа? Защото врѣме не ще ми стигне, да разказвамъ за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтая, за Давида и Самуила и за *другитъ* пророци, които чрѣзъ вѣра побѣдиха царства, вършиха правда, получиха обѣщания, затулиха уста на лъвове.

Пергамската църква.

Откр. 2:13. (На ангела на пергамската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи двуострия мечъ:) зная дѣлата ти, и дѣ живѣешъ, *тамъ*, дѣто е прѣстолътъ на сатаната, и държишъ името Ми, и не се отрече отъ вѣрата Ми дори въ днитъ, когато вѣрниятъ Ми свидѣтель Антипа биде умъртвенъ между васъ, срѣди които живѣе сатаната.

Тиатирската църква.

Откр. 2:19. (И на ангела на тиатирската църква напиши: тѣй казва Синъ Божий:) зная твоитъ дѣла, и любовь, и служба, и вѣра, и търпѣние, и че послѣднитъ ти дѣла сж по-много отъ първитъ.

Вѣрность.

Тя е свойствена на светнитъ.

Кол. 1:2. (Павель, апостоль на Исуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, —) до светитъ, и вѣрни въ Христа Исуса брата въ Колоса: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

1 Тим. 6:2. Ония..., които иматъ господари повѣрвали, да се не отнасятъ *къмъ тѣхъ* небрѣжно, задѣто сж брата, а съ по-големо усърдие да *имъ* слугуватъ, понеже тия, които получаватъ *тѣхнитъ* услуги, сж вѣрни и възлюбени. Тѣй поучавай и увѣщавай.

Откр. 17:14. Тѣ (десетитъ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще ги побѣди, защото *Той* е Господарь на господаритъ и Царь на царетъ, и ония, които сж съ Него, сж звани, избрани и вѣрни.

Християнитѣ се наричатъ „вѣрни Господу“.

Дѣян. 16:15...Когато се покрѣсти тя (Лидия отъ гр. Тиатиръ) и домашнитѣ ѝ, помоли ни и рече: ако сте ме признали за вѣрна Господу, влѣзте и живѣйте въ къщата ми..

Христосъ е вѣренъ първосвещеникъ и свидѣтель.

Евр. 2:17...Длъженъ бѣ да прилича по всичко на братята, та да бжде милостивъ и вѣренъ първосвещеникъ въ всичко, що се отнася до Бога, за очистване грѣховетѣ на народа.

Откр. 1:5. (Иоанъ — до седемтъхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ) и отъ Иисуса Христа, *Който* е вѣрниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе. Нему, Който ни възлюби и оми отъ нашитѣ грѣхове чрѣзъ Своята кръвъ...(слава и владичество...).

Откр. 19:11...Видѣхъ небето отворено, и ето, конь бѣлъ. Оня, Който яздѣше на него, се нарича Вѣренъ и Истиненъ, и Той праведно сжди и воюва.

Да я показваме: въ Божията служба.

1 Тим. 1:12. Благодаря на Христа Иисуса, нашия Господъ, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба мене, (който по-рано бѣхъ хулитель.)

Въ добро употрѣбяване даденитѣ дарове.

Лук. 19:15—19...Когато се той (благородниятъ човѣкъ) завърна, слѣдъ като прие царството, каза да му повикатъ ония слуги, на които бѣ далъ паритѣ, за да узнае, кой какво е припечелилъ. Дойдѣ първиятъ и рече: господарю, твоята мина припечели десетъ мини. И му рече: хубаво, добри рабе; задѣто ти бѣше вѣренъ въ твърдѣ малко, бжди властникъ на десетъ града. Дойде вториятъ и рече: господарю, твоята мина принесе петъ мини. Рече и на тогова: и ти бжди надъ петъ града.

1 Петр. 4:10. Служете единъ другиму, всѣки съ оная дарба, каквато е приелъ, като добри распоредници на многообразната Божия благодать.

Въ говорене словото Божие.

Иер. 23:28. Пророкъ, който е видѣлъ сънь, нека го и разказва като сънь, а у когото е Моето слово, нека говори вѣрно словото Ми. Какво общо има мекина съ чисто зърно? казва Господъ.

1 Кор. 7:25. За дѣвственицитѣ нѣмамъ заповѣдъ отъ Господа, но ви давамъ съвѣтъ, като помилуванъ отъ Господа да *Му* бжда вѣренъ. (Поради настоящата нужда за добро намирамъ това: добръ е за човѣка да си бжде тъй).

2 Кор. 2:17...Ние не изопачаваме словото Божие, като мнозина, а проповѣдваме искрено, като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа.

2 Кор. 4:2...Ние отхвърлихме скришнитѣ срамотни дѣла, безъ да прибѣгваме къмъ хитростъ и безъ да изопачаваме словото Божие, а като се прѣпоръчваме всѣкому на съвѣстѣта прѣдъ Бога чрѣзъ откриване истината.

Въ грижи за свети нѣща.

2 Парал. 31:12. (Израилтянитѣ и иудейтѣ)...прѣнесоха тамъ (въ дома Господень) приноситѣ, десетъцитѣ и пожертвованията

съ *голъма* точностъ. Началникъ при тѣхъ *бвице* левитъ Хонания, а братъ му Симей *държеше* второ *мѣсто*.

Въ помагане на наши братя.

3 Иоан. 1:5. Възлюбений, ти постъпвашъ вѣрно въ всичко, що вършишъ за братята и за странниците.

Въ гледане сждби.

Втор. 1:16....Дадохъ заповѣдь на сждитѣ ви въ онова врѣме, като казахъ: изслушайте братята си и сждете справедливо както брата съ братъ, тѣй и неговия чужденецъ.

2 Парал. 19:9. (Иосафатъ постави и въ Иерусалимъ *нѣко* левити и свещеници и отцначалници у Израила — за сждъ Господень и за тжжби). И заповѣда имъ, думайки: тѣй работете съ страхъ Господень, съ вѣрность и чисто сърдце.

Притч. 29:14. Ако царьтъ сжди бѣднитѣ по правда, прѣстолътъ му ще се заякчи за винаги.

Въ свидѣтелствуване.

Притч. 14:5. Вѣренъ свидѣтель не лъже, а лъжливъ свидѣтель ще наговори много лъжи.

Въ изобличаване.

Пс. 140:5. Нека праведникътъ ме наказва: това е милость; нека ме изобличава: това е най-добъръ елей, който нѣма да поврѣди главата ми; но моитѣ молби сж противъ злодѣйствата на беззаконниците.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувкитѣ отъ оногова, който мрази.

Мат. 14:3, 4....Иродъ, като хвана Иоана, върза го и хвърли въ тъмница зарадъ Иродиада, жената на брата си Филипа, понеже Иоанъ му казваше: не бива да я имашъ. Лук. 3:19.

Въ изпълване повѣрената ни служба.

4 Царств. 12:15....Не искаха смѣтка отъ ония, на които повѣрваха среброто за раздаване на распоредниците, защото тѣ постъпваха честно. 4 Царств. 22:7.

2 Парал. 34:12. Тия човѣци (дърводѣлци и зидари) дѣйствуваха честно при работата (по поправката и подновяването на дома Господень), и за надзоръ надъ тѣхъ бѣха поставени Иахатъ и Овадия, левити отъ Мерариевитѣ синове, и Захария и Мешуламъ отъ Каатовитѣ синове, и всички левити, които умѣеха да свирятъ на свирила.

Неем. 13:13....Поставихъ надъ клѣтоветѣ свещеникъ Шелемия и книжникъ Садока, и Федаия отъ левититѣ, и при тѣхъ Ханана, синъ на Закхура, синъ Матаниевъ, защото се смѣтаха за вѣрни. И тѣмъ бѣше *възложено* да раздаватъ дѣлове на братята си.

Дѣян. 6:1—3. Въ тия дни, когато ученицитѣ се умножаваха, произлѣзе между елиниститѣ ропотъ противъ еврейтѣ, задѣто вдовицитѣ имъ не били пригледвани при разпрѣдѣляне всѣкидневнитѣ дажби. Тогавъ дванайсетътъ *апостоли*, като свикаха цѣлото множество ученици, казаха: не е добръ ние да оставимъ словото Божие и да се грижимъ за трапезитѣ. Затова, братя, погрижете се *да изберете* измежду васъ седемъ души съ добро име,

изпълнени съ Духъ Светий и съ мъдростъ, които ще поставимъ на тая служба; (а ние постоянно ще прѣбждаме въ молитва и въ служба на словото).

Тит. 2:10. (*Увѣщавай* слугитѣ да) не крадатъ, а показватъ въ всичко добра вѣрность, та да украсяватъ учението на нашия Спасителъ, Бога, въ всичко.

Въ упазване тайни

Притч. 11:13. Който ходи да клюкарствува, издава тайна, но вѣрниятъ човѣкъ таи работата.

Въ съобщаване извѣстия.

Притч. 13:18. Лошъ пратеникъ изпада въ бѣда, а вѣренъ посланикъ е спасение.

Притч. 25:13. Каквото е прохлада отъ снѣгъ по жетва, такова е вѣренъ пратеникъ за оногова, който го праща: той докарва утѣха за душата на своя господарь.

Въ нещастия.

Иов. 19:21. Смилете се, смилете се надъ мене, вие, приятели мои, — защото ржката Божия се допрѣ до мене.

Притч. 17:17. Приятель обича въ всѣко врѣме и като братъ ще се яви въ врѣме на злочестина.

Притч. 27:10. Не напушай приятеля си, нито приятеля на баща си, и не ходи вжщи брату си въ деня на твоето злочестие: по-добрѣ съсѣдъ наблизу, нежели братъ надалечъ.

Въ всичко.

1 Тим. 3:11. Сжщо и женитѣ имъ (на дяконитѣ) *трѣбва да бждатъ* почтени, не клеветници, трѣзвени и вѣрни въ всичко.

И въ най-малки нѣща.

Лук. 16:10. Вѣрниятъ въ най-малкото е вѣренъ и въ многото, а несправедливиятъ въ най-малкото е несправедливъ и въ многото.

Да бждемъ вѣрни до смъртъ.

Откр. 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши: тъй казва първиятъ и послѣдниятъ:) Не бой се никакъ отъ онова, което има да прѣтеглишъ. Ето, дяволътъ ще хвърли *нѣкои* отъ васъ въ тъмница, за да ви изкуси, и ще имате скърбъ десетина дни. Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота. **Цѣльта на Божията милость е: да ни води къмъ нея.**

1 Кор. 7:25 За дѣвственицитѣ нѣмамъ заповѣдь отъ Господа, но ви давамъ съвѣтъ, като помилуванъ отъ Господа да *Му* бжда вѣренъ.

Тя особено се изисква отъ Божиитѣ служители.

1 Кор. 4:2... Това, що нататкъ се иска отъ разпореднитѣ (на тайнитѣ Божии), *то е* — всѣки отъ тѣхъ да се окаже вѣренъ.

Кол. 4:7. Колкото за мене, всичко ще ви събщи Тихикъ, възлюбениятъ братъ и вѣренъ служителъ и сътрудникъ въ Господа.

2 Тим. 2:2... Каквото си чулъ отъ мене при много свидѣтели, прѣдай го на вѣрни човѣци, които ще сж способни и други да научатъ.

Отъ чедата имъ.

Тит. 1:6. (Затова те оставихъ въ Критъ, за да поставишъ по всички градове презвитери, както бѣхъ ти поръчалъ:) който е непороченъ, на една жена мжжъ и има дѣца вѣрни, неукорявани въ разпѣтство или непокорство.

Тя се рѣдко намира.

Притч. 20:6. Мнозина хвалятъ човѣка за милосърдието му, но кой намира истински човѣкъ?

Нечестивитѣ я нѣматъ.

Пс. 5:10... Въ устата имъ нѣма истина: сърдцето имъ е пагуба, гърлото имъ — отворенъ гробъ, съ езика си лѣстятъ.

Иер. 5:1. Походите по Йерусалимскитѣ улици, погледайте, разузнайте и потърсете по стѣгдитѣ му, не ще ли намѣрите човѣкъ, нѣма ли такъвъ, който да пази правда, който да търси истината? — Азъ бихъ пощадилъ *Йерусалимъ*.

Мих. 7:5. Не вѣрвайте на другаръ, не се осланяйте на приятель; прѣдъ тая, която лежи на твоего лоно, пази се да отваряшъ *твърдѣ* устата си.

Да общуваме съ ония, които я иматъ.

Пс. 100:6. Очитѣ ми сжъ къмъ вѣрнитѣ на земята, за да прѣбждватъ тѣ съ мене; който ходи въ пѣтъ непороченъ, той ще ми служи.

Наградата на ония, които я иматъ.

1 Царств. 25:23. [Давидъ отговори (Саулу) и рече:]...нека Господъ въздаде всѣкому споредъ правдата му и споредъ истината му, защото Господъ те прѣдаваше въ рѣцѣтъ *ми*, но азъ не поискахъ да вдигна рѣка върху помазаника Господень.

Притч. 28:20 Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

Блаженството имъ.

Мат. 24:45, 43... Кой е оня вѣренъ и благоразуменъ слуга, когото господарьтъ му е поставилъ надъ слугитѣ си, за да имъ раздава на врѣме храна? Блазѣ на оня слуга, чийто господарь, кога дойде, го намѣри, че постѣпва тъй. Лук. 12:42, 43.

Мат. 25:21. Господарьтъ му (на оня, който бѣ взелъ петъ-тѣхъ таланта) рече: хубаво, добри и вѣрни раба! Въ малко си билъ вѣренъ, надъ много ще те поставя; влѣзъ въ радостята на господаря си. Мат. 25:23.

ПРИМѢРИ:

Иосифъ.

Бит. 39:22, 23... Тъмничниятъ началникъ даде на Иосифа въ рѣцѣ всички затворници, които бѣха въ тъмницата, и на всичко, що вършеха тамъ, той бѣше распоредникъ. Тъмничниятъ началникъ и не поглеждаше нищо отъ онова, що бѣше въ Иосифови рѣцѣ, защото Господъ бѣше съ *Иосифа*, и всичко, що той вършеше, Господъ правѣше да напрѣдва.

Моисей.

Числ. 12:7. (Слѣзе Господъ въ облаченъ стълбъ, и повика Аарона и Мариамъ, и тѣ излѣзоха и двамата. И рече: чуйте Моитѣ

думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънъ говоря съ него;) не е тъй обаче съ Моя рабъ Моисея, — той е вѣренъ въ цѣлия Ми домъ: (Азъ говоря съ него уста съ уста, и явно, а не съ гатанки, и той вижда образа на Господя; а вие какъ се не побояхте да укорявате Моя рабъ Моисея?) Евр. 3:2, 5.

Давидъ.

1 Царст. 22:14. Ахимелехъ отговори на царя (Саула) и рече: кой отъ всички твои раби е тъй вѣренъ като Давида? Той е и зеть царевъ, и изпълнител на твоитѣ заповѣди, и почитанъ въ дома ти.

Ханания.

Неем. 7:2. Тогава заповѣдахъ на брата си Ханани и на началника на иерусалимската крѣпость Ханания, понеже той бѣше отъ много други по-вѣренъ и богобоязливъ, (и имъ казахъ: нека не отварятъ иерусалимскитѣ порти, докль не напече слънцето; и вечеръ, докль *вратаритѣ* стоятъ, нека затварятъ и заключватъ портитѣ).

Авраамъ.

Неем. 9:8. (И каза Ездра: Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама, изведе го изъ Урь Халдейски и му даде име Авраамъ,) и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и склучи съ него заветъ, за да дѣдешъ (нему и) на сѣмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци и гергесейци. И Ти изпълни думата Си, защото си справедливъ.

Гал. 3:9...Ония, които *се облѣгатъ* на вѣрата, биватъ благословени заедно съ вѣрния Авраамъ.

Урия и Захария.

Ис. 8:2. (Рече ми Господь: вземи си голѣмъ свитѣкъ и напиши на него съ човѣшко писмо: магер шелал-хаш-базъ.) И взехъ си вѣрни свидѣтели: свещеникъ Урия и Захария, сина Варахивъ, — (и пристѣпихъ къмъ пророчицата, и тя зачна и роди синъ. И рече ми Господь: наречи му име: магер-шелал-хаш-базъ.)

Даниилъ.

Дан. 6:4. Тогава князетѣ и сатрапитѣ затърсиха прѣдлогъ да обвинятъ Даниила по управлението на царството; ала никакъвъ прѣдлогъ, ни погрѣшка не можаха да намѣрятъ, защото той бѣше вѣренъ, и никаква погрѣшка или вина не се намираше въ него.

Павелъ.

Дѣян. 20:20. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери: вие знаете,) какъ не пропуснахъ нищо полезно да ви го не обадя и да ви не поука прѣдъ народа и по кжститѣ. Дѣян. 20:27.

Тимотей.

1 Кор. 4:17...Пратихъ при васъ Тимотея, който ми е възлюбено и вѣрно чедо у Господа; той ще ви напомни моитѣ пжтища въ Христа, както уча навредъ въ всѣка църква.

Тихикъ

Ефес. 6:21. А за да знаете и вие, какъ съмъ и що работя,

за всичко ще ви извъсти Тихикъ, възлюбенъ братъ и вѣренъ въ Господа служителъ. Кол. 4:7.

Епафрасъ.

Кол. 1:7. (Благовѣстието, що прѣбждва у васъ, принася плодъ и расте отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать,) както се и научихте отъ Епафраса, нашия възлюбенъ сътрудникъ, който е вѣренъ служителъ Христовъ заради васъ.

Онисимъ.

Кол. 4:9. (Колкото за мене, всичко ще ви събщи Тихикъ) заедно съ Онисима, вѣрния и възлюбенъ нашъ братъ, който е отъ васъ: *тѣ* ще ви разкажатъ за всичко, *що става* тука.

Силуанъ.

1 Петр. 5:12. Написахъ ви накратко по Силуана, вѣрния братъ, както мисля, като ви утѣшавамъ и увѣрявамъ, че това е истинска Божия благодать, въ която вие стоите.

Антипа.

Откр. 2:13. (На ангела на пергамската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи двуострия мечъ:) зная дѣлата ти, и дѣ живѣшъ, *тамъ*, дѣто е прѣстолътъ на сатаната, и държишъ името Ми, и не се отрече отъ вѣрата Ми дори въ днитѣ, когато вѣрниятъ Ми свидѣтель Антипа биде умъртвенъ между васъ, срѣди които живѣе сатаната.

Въроотстжпници.

Отстжплението ги създава.

Евр. 3:12. Гледайте, братя, да не би у нѣкого отъ васъ да има лукаво отъ невѣрие сърдце, та да отстжи отъ живия Богъ.

Евр. 12:15—17. (Залѣгайте да имате миръ съ всички и светостъ:...)като гледате, да не би нѣкой да се лиши отъ Божията благодать; да не би нѣкой горчивъ корень, като изникне, да причини врѣда, и чрѣзъ него да се осквернятъ мнозина; да не би да има между васъ нѣкой блудникъ, или нечестивецъ като Исава, който за една гозба се отказа отъ първородството си. Защото знаете, че и отпослѣ *той*, желаейки да наслѣди благословието, биде отхвърленъ, понеже не можа да измѣни рѣшението на баща си, ако и да бѣ го молилъ за това съ сълзи.

2 Петр. 3:17. Вие, прочее, възлюбени, като знаете *това* (че въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вървятъ по своитѣ си похоти) отъ по-рано, пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблудението на беззаконниците, да отпаднете отъ твърдостъта си.

Гонението ги създава.

Мат. 13:21. (Посѣяното на камъни е онзи, който слуша словото и веднага съ радостъ го приема,) ала нѣма въ себе си корень и е непостояненъ: кога настане скърбъ или гонение заради словото, тозъ-часъ се съблазнява. Марк. 4:17; Лук. 8:13.

Мат. 24:9, 10. Тогава ще ви прѣдадатъ на мжки и ще ви убиятъ; и ще бждете мразени отъ всички народи, заради Моето

име. Тогава мнозина ще се съблазнятъ; и единъ други ще се прѣдадатъ, и единъ други ще се намразятъ.

Привързаността къмъ свѣта и богатствата му ги създава.

1 Тим. 6:10...Корень на всички злини е сребролюбieto, на което прѣдавайки се, нѣкои се отклониха отъ вѣрата и си навлѣкоха много мжки.

2 Тим. 4:10. (Побързай да дойдешъ при мене скоро.) Защото Димасъ ме остави, понеже обикна сегашния свѣтъ, и отиде въ Солунъ; Крискентъ — въ Галатия, Титъ — въ Далмация. Само Лука е съ мене.

Тѣ ставатъ причина да се похули Евангелието.

2 Петр. 2:2...Мнозина ще послѣдватъ тѣхното разпѣтство, и поради тѣхъ пжтѣтъ на истината ще бжде похуленъ.

Нещастията имъ.

Иер. 17:5 Тѣй казва Господь: проклетъ оня човѣкъ, който се надѣва на човѣкъ и плѣтъ прави своя опора, и чието сърдце страни отъ Господа.

Ос 7:13. Горко имъ, задѣто отстъпиха отъ Мене; гибель тѣмъ, задѣто се отметнаха отъ Мене! Азъ ги спасявахъ, а тѣ говорѣха лъжа противъ Мене.

Виновността и наказанието имъ.

Втор. 13:12—15. Ако чуешъ за нѣкой отъ градоветѣ ти, които Господь, Богъ твой, ти дава за живѣне, че сж се появили въ него нечестиви люде изсрѣдъ тебе и съблазнили жителитѣ на тѣхния градъ, думайки: „хайде да служимъ на други богове, които вие не познавате“, — ти издири, разпитай и разузнай добрѣ; и ако това е чиста истина, че е сторена такъва мърсотия срѣдъ тебе, погуби жителитѣ на оня градъ съ острието на меча, прѣдай на заклятие него и всичко, що е въ него, и добитѣка му погуби съ острието на меча.

Пс. 72:27...Ето ония, които се отдалечаватъ отъ Тебе, загинватъ; Ти изтрѣбѣяшъ всѣкиго, който отстъпва отъ Тебе.

Пс. 124:5...Кои то се отклоняватъ по свои криви пжтища, тѣхъ Господь да остави да ходятъ съ ония, които вършатъ беззаконие.

Соф. 1:4, 6...Ще простра ржката Си върху Иудея и върху всички жители на Иерусалимъ: ще изтрѣбѣя отъ това мѣсто остатѣцитѣ на Ваала, името на жрецитѣ съ свещеницитѣ. .и ония, които отстъпиха отъ Господа, не търсиха Господа и не Го подирватъ.

Иоан. 15:6 Ако нѣкой не прѣбжде въ Мене, бива и: хвърленъ навънъ, както пржчката, и изсхва; и събиратъ пржкитѣ, та ги хвърлятъ въ огънь, и тѣ изгарятъ.

Евр. 10:25—31...Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертза за грѣхове, а нѣкакво си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противницитѣ. Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно се наказва съ смъртъ, колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи пжкъ оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатѣта? Защото ние знаемъ Оногова, Който е рекълъ:

„отмъщението е Мое, Азъ ще отплата“, казва Господь. И пакъ: „Господь ще сѣди Своя народъ“. Страшно е да попадне *човѣкъ* въ рѣцѣтъ на живия Богъ!

2 Петр. 2:20–22. Слѣдъ като сж избѣгнали свѣтовнитѣ скверности чрѣзъ познаване Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, ако пакъ се заплетатъ въ тѣхъ и бждатъ побѣдени, то за такива послѣдното *състояние* бива по лошо отъ първото. За тѣхъ би било по-добрѣ, да не бѣха познали пжтя на правдата, отколкото, слѣдъ като сж го познали, да се повърнатъ назадъ отъ прѣдадената тѣмъ света заповѣдь. Съ тѣхъ се е случило, споредъ истинската пословица: „псето се върна на своята блѣвотина“, и: „изжпаната свиня — въ тинната калъ“.

Да се грижимъ да ги обръщаме

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите да не би и вие бждете изкушени.

Иак. 5:19, 20. Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ истината, и другъ го обърне, нека тоя знае, че, който е обърналъ грѣшникъ отъ лъжливива му пжтя, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове.

Тѣ ще бждатъ много въ послѣднитѣ врѣмена.

Мат. 24:12... Понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта.

2 Сол. 2:3. Никой да ви не прѣлъсти по никой начинъ; защото *оня день не ще настѣпи*, докль първомъ не дойде отстъплението и се не открие човѣкътъ на грѣха, синтъ на погибельта.

1 Тим. 4:1... Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстъпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

ПРИМѢРИ:

Израилтянитѣ.

Изх. 32:8. Скоро се стклониха отъ пжтя, който имъ Азъ заповѣдахъ: направиха си излѣнъ телець и му се поклониха и принесоха му жертва и казаха: ето, Израилю, твоятъ богъ, който те изведе отъ Египетската земя! Втор. 9:12.

3 Царст. 19:14 Той (Илия) отговори: пламнахъ отъ ревностъ за Господа, Бога Саваота, защото Израилевитѣ синове оставиха Твоя завѣтъ, разрушиха Твоитѣ жертвеници и съ мечъ убиха Твоитѣ пророци; само азъ останахъ, но и моята душа търсятъ да взематъ.

4 Царст. 17:15, 16. Тѣ прѣзираха наредбитѣ Му и завѣта Му, който Той бѣ сключилъ съ отцитѣ имъ, и откровенията Му, съ каквито ги бѣ прѣдпазвалъ, и трѣгнаха подиръ суетата — станала суетни — и подиръ околнитѣ нарци, за които Господь имъ бѣ заповѣдалъ да не постжпватъ като тѣхъ; тѣ оставиха всички заповѣди на Господа, своя Богъ, направиха си излѣти образи на два телеца, направиха си и джбрава, поклоняха се на цѣлото небесно воинство, служѣха на Ваала.

Неем. 9:26. (И каза Ездра)...Тѣ (нашитѣ бащи) стананаху упорити и се дигнаха противъ Тебе, прѣзрѣха Твоя законъ, уни-

ваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления.

Пс. 77:57. Отстѣпваха и измѣняха като бацитѣ си, връщаха се назадъ като невѣренъ лжкъ.

Иер. 18:15...Моятъ народъ Ме остави; тѣ кадятъ на суетнитѣ, прѣпънаха се въ пѣтищата си, оставиха древнитѣ пѣтища, за да ходятъ по пѣтеки, по непрокаранъ пѣтъ.

Сауль.

1 Царств. 15:11. (Слово отъ Господа къмъ Самуила:) Жаля, че поставихъ Саула за царь, понеже той се отвърна отъ Мене и не изпълни думата Ми. Натѣжи се Самуилъ и вика къмъ Господа цѣла нощъ.
Соломонъ.

3 Царств. 11:4, 9. Когато Соломонъ остарѣ, неговитѣ жени склониха сърдцето му къмъ други богове, и сърдцето му не бѣ напълно прѣдадено на неговия Господъ Богъ, както сърдцето на баща му Давида...И Господъ се разгнѣви на Соломона, задѣто си отклони сърдцето отъ Господа, Бога Израилевъ, Който два пѣти бѣ му се явявалъ.

Амасия.

2 Парал. 25:27. Слѣдъ онова врѣме, откакъ Амасия отстѣпи отъ Господа, направиха съзаклатие противъ него въ Иерусалимъ, и той побѣгна въ Лакисъ. И прѣтиха по него въ Лакисъ, и го убиха тамъ.

Ученицитѣ Христови.

Иоан. 6:66. Отъ това врѣме мнозина отъ ученицитѣ Му се върнаха назадъ и вече не ходѣха съ Него.

Галатянитѣ.

Гал. 3:1—3. О, неразумни галатяни! Кой ви омая, та вече се не покорявате на истината *вие*, прѣдъ очитѣ на които Иисусъ Христосъ бѣ изобразенъ *така, като да бѣ* разпнатъ помежду ви? Това само искамъ да науча отъ васъ: чрѣзъ дѣла по закона ли получихте Духа, или чрѣзъ послушание на вѣрата? Толкова ли сте неразумни? Слѣдъ като наченахте съ духъ, съ плътъ ли сега свѣршвате?

Именей и Александъръ.

1 Тим. 1:19, 20. (Чедо Тимотее!...да воювашъ като добъръ воинъ), имайки вѣра и добра съвѣсть, която нѣкои отхвърлиха, и прѣтърпѣха корабокрушение въ вѣрата; отъ тѣхъ сж Именей и Александъръ, които прѣдадохъ на сатаната, за да се научатъ да не богохулствуватъ.

Вѣроотстѣпничество.

То е отвръщане на сърдцето отъ Бога.

2 Парал. 29:6...Бацитѣ ни постѣпваха беззаконно и вършеха, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, нашия Богъ, оставиха Го, отвърнаха лицето си отъ Господнето жилище и обърнаха грѣбъ.

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ, — повърнахте се назадъ.

Ис. 59:13. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстъпихме отъ нашия Богъ; говорихме клевета и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Иер. 5:23...Тоя народъ има сърдце буйно и размирно: тѣ отстъпиха и трѣгнаха.

Иер. 7:24...Тѣ не послушаха и не наклониха ухо, и живѣха по внушението и по упорството на злото си сърдце, и обърнаха Ми грѣбъ, а не лице.

Иез. 6:9. И вашитѣ уцѣлѣли ще си спомнятъ за Мене срѣдъ народитѣ, дѣто ще бждатъ отведени въ плѣнъ, кога Азъ сломя блудното имъ сърдце, което се отметна отъ Мене, и очитѣ имъ, които сж блудствували слѣдъ идолитѣ; и тѣ ще почувствуватъ отвращение къмъ себе си за онова зло, що сж вършили въ всичкитѣ си гнусотии.

Ос. 1:2. Начало на словото Господне къмъ Осия. Рече Господъ на Осия: „иди, вземи си жена блудница и дѣца отъ блудство; защото твърдѣ много блудствува тая земя, слѣдъ като отстъпи отъ Господа“.

Е отклонение отъ пѣтя на праведността.

Иез. 3:20...Ако праведникъ отстъпи отъ правдата си и постъпи беззаконно, когато Азъ туря отпрѣдъ му прѣпънка, и умре, то, ако не си го вразумявалъ, той ще умре поради грѣха си, и не ще му се припомнятъ праведнитѣ му дѣла, що е вършилъ; но кръвта му Азъ ще подира отъ твоитѣ рѣцѣ. **Иез. 18:24.**

Иез. 33:13. Кога Азъ кажа на праведникъ, че той ще бжде живъ, а той се уповае на праведността си и извърши неправда, то всичкитѣ му праведни дѣла не ще се спомнятъ, — и той ще умре отъ неправдата си, която е извършилъ.

Мал. 2:8 ...Вие (свещеници) се отклонихте отъ тоя (правия) пѣтъ, на мнозина послужихте за съблазънъ въ закона, разрушихте завѣта на Левия, казва Господъ Саваотъ.

2 Петр. 2:15. Тѣ оставиха правия пѣтъ и се заблудиха, като трѣгнаха по стъпкитѣ на Восоровия синъ Валаама, който обикна неправедна заплата.

Е отклонение отъ Евангелието.

2 Кор. 11:3...Боя се, да не би, както змията съ хитростта си прѣлъсти Ева, тѣй и вашитѣ мисли да се поврѣдятъ поради простотата *ви* въ Христа.

Гал. 5:4, 7. Вие, които *искате* да се оправдавате съ закона, отметнахте се отъ Христа, отпаднахте отъ благодатта. *Вие* отивахте добрѣ; кой ви спрѣ, да се не покорявате на истината?

Богъ го ненавижда.

Сжд. 3:7, 8...Синоветѣ Израилеви сториха зло прѣдъ очитѣ на Господа, и забравиха своя Господъ Богъ, и служеха на разни Вааловци и Астарти. Тогавя Господъ се разгнѣви силно противъ Израила, и ги прѣдаде въ рѣцѣтѣ на Хусарсатема, месопотамски царь, и синоветѣ Израилеви робуваха на Хусарсатема осемъ години.

Пс. 77:58, 59. Огорчаваха Го съ своитѣ оброчища, и съ своитѣ истукани възбуждаха ревнуването Му Богъ чу и пламна отъ гнѣвъ и силно възнегодува противъ Израиля.

Евр. 10:38. „А праведниятъ чрѣзъ вѣра ще бжде живъ; ако пъкъ се отклони, душата Ми нѣма да благоволи къмъ него“.

Ние сме склонни да падаме въ него.

Неем. 9:28. (И каза Ездра:)...Кога (нашитѣ бащи) се успокояваха, пакъ захващаха да правятъ зло прѣдъ Твоето лице, и Ти ги прѣдаваше въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ, и тѣ ги владѣха. Но кога пакъ викнѣха къмъ Тебе, Ти ги послушваше отъ небесата и, по голѣмото Си милосърдие, много пѣти ги избавяше.

Иер. 2:32. Забравя ли дѣвица украшението си, и невѣста —накита си? а Моятъ народъ Ме забрави —има вече безъ брой дни.

Иер. 8:5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстѣпничество? тѣ се държатъ яко о измамата и не искатъ да се обърнатъ.

Иер. 14:7. Макаръ нашитѣ беззакония да свидѣлствуватъ противъ насъ, но Ти, Господи, върши съ насъ заради Твоето име; голѣмо е нашето отстѣпничество, съгрѣшихме прѣдъ Тебе.

Ос. 11:7. Народътъ Ми упорствува въ отцѣпването си отъ Мене, и макаръ да го призоваватъ къмъ възвишено, той се не издига единодушно.

Зах. 7:11, 12....Тѣ не искаха да внимаватъ, отвърнаха се отъ Мене, и ушитѣ си запушиха, за да не чуватъ. И сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господъ Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Прѣдпазвания отъ него.

Иис. Нав. 23:6. Затова залѣгайте най-точно да пазите всичко написано въ книгата на Моисеевия законъ, безъ да се отклонявате отъ него ни надесно, ни налево.

1 Царств. 12:20...Отговори Самуилъ на народа: не се бойте, вие сторихте тоя грѣхъ, но само не огстѣпвайте отъ Господа, и служете Господу отъ все сърдце.

1 Кор. 10:12....Който мисли, че стои, нека гледа да не падне.

Увѣщания за отвърщанне отъ него.

2 Парал. 30:6...Тръгнаха бързоходци съ писма отъ царя (Езекия) и отъ князетѣ му по цѣлата земя Израилска и Иудея, и по заповѣдъ на царя казваха: дѣца Израилеви! Обърнете се къмъ Господа, Бога Авраамовъ, Исааковъ и Израилевъ, и Той ще се обърне къмъ тия, що сж уцѣлѣли между васъ отъ ржката на асирійскитѣ царе.

Ис. 31:6. Обърнете се къмъ Оногова, отъ Когото сте толкова отстѣпили, синове Израилеви!

Иер. 3:12, 14. Иди прогласи тия думи къмъ сѣверъ и речи: върни се, отстѣпнице, *дѣще* Израилева, казва Господъ. Азъ не ще излѣя върху васъ Моя гнѣвъ; защото Азъ съмъ милостивъ, казва Господъ,—нѣма вѣчно да негодувамъ...Върнете се, дѣца-отстѣпници, казвај Господъ, защото Азъ се съчетахъ съ васъ, и ще взема отъ васъ по одного отъ градъ и по двама отъ племе и ще ви заведе на Сионъ.

Ос. 6:1... Да идемъ и да се върнемъ при Господа! защото Той *ни* нарани — и Той ще ни изцѣли, порази — и ще прѣвърже ранитѣ ни.

Ос. 14:2...Обърни се, Израилю, къмъ Господа, твоя Богъ; защото ти падна поради нечестието си.

Зах 1:3...Тѣй казва Господъ Саваотъ: обърнете се къмъ Мене, казва Господъ Саваотъ, и Азъ ще се обърна къмъ васъ, казва Господъ Саваотъ.

Откр. 2:4, 5. (На ангела на ефеската църква напиши:)... Имамъ *нѣщо* противъ тебе, задѣто остави първата си любовъ. Помни, прочее, откъдѣ си падналъ, и се покай, и върши прѣдшнитѣ дѣла; ако ли не, скоро ще ти дойда и ще отмѣстя свѣтилника ти отъ мѣстото му, ако се не покаешъ.

Нещастия, изпращани за отвръщане отъ него.

Вгор. 4:30. Кога изпаднешъ въ скърбъ, и кога всичко това съ време те постигне, ти ще се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, и ще послушашъ гласа Му.

2 Парал. 6:25, 38. Кога се заключи небето и нѣма дъждъ, задѣто сж съгрѣшили прѣдъ Тебе, и се помолятъ на това мѣсто, изповѣдатъ името Ти и се обърчатъ отъ своя грѣхъ, защото си ги смирилъ, (чуй тогава отъ небето и прости грѣха на Своитѣ раби...и прати дъждъ върху Твоята земя, която си далъ на народа Си за наслѣдие).. (Кога съгрѣшатъ прѣдъ Тебе...и дойдатъ на себе си...) и се обърнатъ къмъ Тебе съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа, въ земята на своето плѣнство, дѣто бждатъ откарани въ плѣнъ, и се помолятъ, като се обърнатъ къмъ земята си, която си далъ на отцитѣ имъ, и къмъ града, който си избралъ, и къмъ храма, който съградихъ на Твоето име, — (тогава чуй отъ небето...и прости на твоя народъ, каквото е съгрѣшилъ прѣдъ Тебе).

2 Парал. 7:13, 14. (Господъ каза Соломону:) Ако заключи небето и нѣма дъждъ, ако заповѣдамъ на скакалицитѣ да изпоядатъ земята, или направятъ моръ върху Моя народъ, и Моятъ народъ, който се именува съ Мое име, се смири, почне да се моли, да търси лицето Ми и се отвърне отъ лошитѣ си пжтища, Азъ ще чуй отъ небето, ще простя грѣховетѣ му и ще изцѣля земята му.

Пс. 79:7, 8. Направилъ си ни *прѣдметъ* на противорѣчие между нашитѣ съсѣди, и нашитѣ врагове се гаврятъ *съ насъ*; Боже на силитѣ, възстанови ни! да свѣтне лицето Ти, и ще се спасимъ!

Пс. 118:6, 7. Тогава не бихъ се посрамилъ, гледайки всички Твой заповѣди: славилъ бихъ Те съ правота на сърдцето, като че уча отъ сждбитѣ на Твоята правда.

Ос. 5:15. Ще тръгна, ще се върна въ Моето мѣсто, доклѣ тѣ не се признаятъ за виновни и не потърсятъ лицето Ми.

Ос. 10:10, 12. По Мое желание ще ги накажа; ще се събератъ противъ тѣхъ народитѣ, и тѣ ще бждатъ свързани за двойното имъ прѣстжпление..Сѣйте си въ правда — и ще пожънете милостъ; разоравайте си цѣлина, защото време е да потърсите Господа, та Той, кога дойде, да ви одѣжди съ правда.

Прощение за него е обѣщано.

Иер. 36:3. Може би, домътъ Иудинъ ще чуе за всички бѣд-

ствия, които мисля да имъ сторя, та тѣ да се обърнатъ всѣки отъ злия си пжтъ, и Азъ да простя неправдата имъ и грѣха имъ.

Изцѣрение отъ него е обѣщано.

Иер. 3:22. Върнете се, размирни дѣца: Азъ ще изцѣря вашето непокорство. — Ето, ние идемъ при Тебе, защото Ти си Господь, Богъ нашъ.

Иез. 14:11. (И ще понесатъ вината за беззаконието си...), та занаярѣдъ домътъ Израилевъ да не се отклонява отъ Мене, и вече да не оскверняватъ себе си съ всѣкакви свои беззакония, а да бждатъ Мой народъ, и Азъ да бжда тѣхенъ Богъ, казва Господь Богъ.

Ос. 14:5. Ще излѣкувамъ отмѣтането имъ, ще ги обикна по благоволение; защото гнѣвътъ Ми се отвърна отъ тѣхъ.

Да се молимъ да бждемъ върнати отъ него.

Пс. 79:4, 19. Боже, възстанови ни; да свѣтне лицето Ти, и ще се спасимъ! И ние нѣма да отстъпимъ отъ Тебе; оживи ни, и ние ще призоваваме Твоето име.

Пс. 84:5, 7. Възстанови ни, Боже на нашето спасение, и прѣкрати Твоето негодувание противъ насъ. Нѣма ли пакъ да ни оживишъ, та Твоятъ народъ да се зарадва за Тебе?

Плач. Иер. 5:21. Обърни ни къмъ Тебе, Господи, и ще се обърнемъ; обнови нашитѣ дни, както въ старо врѣме.

Да го изповѣдаме.

Иер. 3:13. Признай само вината си: защото ти отстъпи отъ твоя Господь Богъ и разпжтствува съ чужди подъ всѣко клонесто дърво, а Моя гласъ не слушахте, казва Господь.

Дан. 9:5. „Съгрѣшихме, постжпвахме беззаконно, дѣйствувахме нечестиво, упорствувахме и отстъпихме отъ Твоитѣ заповѣди и отъ Твоитѣ наредби“.

Виновността отъ него.

Иер. 2:19. Ще те накаже нечестието ти, и твоеото отстъпничество ще те изобличи: и тѣй, познай и размисли, колко лошо и горчиво е туй, дѣто остави твоя Господь Богъ, и не те е страхъ отъ Мене, казва Господь, Богъ Саваотъ.

Иер. 5:6... Лъвъ изъ гората ще ги порази, пустиненъ вълкъ ще ги изтрѣби, леопардъ ще ги дебне край градоветѣ имъ: който излѣзе изъ тѣхъ, ще бжде разжсанъ; защото се умножиха прѣстжпленията имъ, усилиха се тѣхнитѣ отстъпничества.

Иер. 8:6, 7. Азъ наблюдавахъ и слушахъ: тѣ не говорятъ право, никой се не разкайва за нечестието си, никой не казва: „какво сторихъ?“ всѣки се впуска въ своя пжтъ като конь, който се втуря въ битка. И щъркелтъ подъ небето знае своитѣ опрѣдѣлени врѣмена; гургулица, ластовица и жеравъ пазятъ врѣмето, кога да прѣлетятъ, а Моятъ народъ не знае Господнитѣ рѣшения.

Наказанието за него.

Числ. 14:43... Тамъ прѣдъ васъ сж амаликитци и хананейци, и ще паднете отъ ножъ, понеже отстъпихте отъ Господа, и Господь нѣма да бжде съ васъ.

Втор. 11:28. (Ето, азъ ви прѣдлагамъ днесъ благословия и проклятие:)...проклятие — ако не послушате заповѣдитѣ на Го-

спода, вашия Богъ, и се отклоните отъ пѣтя, който ви заповѣд-
вамъ днесъ, и тръгнете подиръ други богове, които не знаете.

3 Царств. 9:6, 7. Ако вие и синоветъ ви отстѣпите отъ Мене и не пазите Моитъ заповѣди и Моитъ наредби, които ви съмъ далъ, и тръгнете и почнете да служите на други богове и да имъ се покланяте, Азъ ще изтрѣбя Израила отъ лицето на земята, която му съмъ далъ, и храма, който съмъ осветилъ на Мое име, ще отхвърля отъ лицето Си, и Израиль ще стане за приказъ и за присмѣхъ у всички народи.

Ис. 17:10, 11. Защото ти забрави Бога на твоео спасение, и не си спомняше за скалата на твоео прибѣжище; затова ти си уредилъ увеселителни градини и си насадилъ прѣчки отъ чужда лоза. Въ деня, когато садѣше, ти се грижеше насаденото да расте, и посѣяното отъ тебе рано да цѣфне; но въ деня, кога събирашъ, ще има не купъ жетва, а жестока скърбъ.

Иер. 8:12—14. Срамъ ли ги е, като вършатъ гнусотии? Не, никакъ ги не е срамъ и не се червятъ. За това ще паднатъ между падналитъ; кога ги посѣтя, тѣ ще бждатъ повалени, казва Господь. Докрай ще ги обера, казва Господь; не ще остане ни единъ гроздъ на лоза, ни смокиня на смоковница, ще опадатъ и листата, и което имъ съмъ далъ, ще отлети отъ тѣхъ. „Защо стоимъ? Сбирайте се, да идемъ въ укрѣпенитъ градове и тамъ да загинемъ; защото Господь, Богъ нашъ, ни е опрѣдѣлилъ да загинемъ и ни дава да приемъ вода съ жлъчка, задѣто сме грѣшили прѣдъ Господа“.

Иер. 15:6. Ти Ме остави, казва Господь, отстѣпи назадъ; затова ще простра върху тебе ржката Си и ще те погубя; уморихъ се да показвамъ милость.

Ос. 5:7. Тѣ изневѣриха Господу, защото родиха чужди дѣца; сега новиятъ мѣсець ще ги погълне съ имотитъ имъ.

Гибелнитъ послѣдствия отъ него.

Иез. 18:24. И праведникъ, ако отстѣпи отъ своята правда и постѣпва неправедно, ако върши всички тия гнусотии, що върши беззаконникъ, ще бжде ли живъ? Всички негови добри дѣла, каквито е вършилъ, не ще бждатъ спомнени: поради беззаконието си, що е вършилъ, и поради грѣховетъ си, съ които е грѣшилъ, той ще умре. (18:26). Иез. 33:18.

Евр. 6:4—6....Ония, които веднажъ сж се просвѣтили, вкусили сж отъ небесния даръ, станали сж причастници на Светаго Духа и, като сж вкусили отъ добрата рѣчь Божия и отъ силитъ на бждещия вѣкъ, сж отпаднали,—не е възможно пакъ да бждатъ обновени за покаяние, когато тѣ повторно разпѣватъ въ себе си Сина Божий и Го хулятъ.

Вѣченъ животъ.

Христось е вѣченъ животъ.

Притч. 8:35. (Нали прѣмждростьта вика? И нали разумътъ издига гласа си)?...Който ме е намѣрилъ, намѣрилъ е животъ; и ще получи благодать отъ Господа.

Иоан. 1:4. Въ Него имаше животъ, и животътъ бѣше свѣтлината на човѣцитѣ.

Иоан. 11:25. Иисусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животътъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

1 Иоан. 1:2. (...Животътъ се яви, и ние видѣхме, и свидѣтелствуваме, и ви възвѣстваме вѣчния животъ, който бѣше у Отца и се яви намъ).

1 Иоан. 5:20. Знаемъ сжщо, че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога—Неговия Синъ Иисуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣченъ.

Христосъ го изяви.

Иоан. 6:68. Симонъ Петъръ Му отговори: Господи, при кого да отидемъ? Ти имашъ думи за вѣченъ животъ.

2 Тим. 1:10. (Стани участникъ въ страданията за благовѣстието Христово по силата на Бога, Който ни спаси по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена,) а открита сега съ явяването на нашия Спасителъ Иисуса Христа, Който унищожи смъртъта и извади наявѣ животъ и нетлѣние чрѣзъ благовѣстието.

Е познание на Бога и Христа.

Иоан. 17:3....Вѣченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Иисуса Христа.

Той съ дава: отъ Бога.

Пс. 132:3. (Колко хубаво и колко приятно е братя да живѣятъ наедно! То е) като роса ермонска, която пада на планинитѣ Сионски, защото тамъ Господъ изрече благоволение и животъ на вѣки.

Римл. 6:23....Платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Иисуса, нашия Господъ.

1 Иоан. 4:9. Божията любовъ къмъ насъ въ това се яви, дѣто Богъ проводи въ свѣта Своя Единороденъ Синъ, за да бждемъ живи чрѣзъ Него.

Отъ Христа.

Иоан. 6:27. Трудете се нѣ за храна тлѣнна, а за храна, която прѣбжда до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣческий; защото върху Него е положилъ Своя печать Отецъ Богъ.

Иоан. 10:23....Азъ имъ (на Моитѣ овци) давамъ животъ вѣченъ; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ ржката Ми.

Въ Христа.

1 Иоан. 5:11....Свидѣтелството (на повѣрвалитѣ въ Сина Божий) е това, че Богъ ни е дарувалъ животъ вѣченъ; и тоя животъ е въ Неговия Синъ.

Чрѣзъ Христа.

Римл. 5:21. (Дѣто се умножи грѣхътъ, благодатьта се яви

въ голѣмо изобилие,) та, както грѣхътъ царува, причинявайки смъртъ, тъй и благодатъта да се възцари съ правда за животъ вѣченъ, чрѣзь Иисуса Христа, нашия Господь.

На всѣка плътъ, която е подъ властѣта на Христа.

Иоан. 17:2. (Отче! дойде часътъ: прославй Сина Си, за да Те прослави и Синъ Ти,) споредъ както си Му далъ властъ надъ всѣка плътъ, та чрѣзь всичко, що си Му далъ, да даде тѣмъ животъ вѣченъ.

На повѣрвалитѣ въ Христа.

Иоан. 3:15, 16. (Както Моисей издигна змията въ пустинята, тъй трѣбва да се издигне Сичъ Човѣческій,) та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, но да има животъ вѣченъ. Защото Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Иоан. 3:36. Който вѣрва въ Сина, има животъ вѣченъ; който пъкъ не вѣрва въ Сина, не ще види животъ, и гнѣвътъ Божий прѣбждва върху него.

Иоан. 6:40, 47. Тази е волята на Оногова, Който Ме е пратилъ: всѣкой, който види Сина и вѣрва въ Него, да има животъ вѣченъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день. Истина, истина ви казвамъ: който вѣрва въ Мене, има животъ вѣченъ.

Иоан. 20:31....Това е написано, за да повѣрвате, че Иисусъ е Христосъ, Синъ Божий, и като вѣрвате, да имате животъ въ Неговото име.

1 Тим. 1:16....Затова бидохъ помилуванъ, за да покаже Иисусъ Христосъ въ мене първи всичкото Си дълготърпѣние за примѣръ на ония, които повѣрватъ въ Него за животъ вѣченъ.

На повѣрвалитѣ въ Оногова, Който е изпратилъ Христа.

Иоан. 5:24. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ме е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ.

На ония, които се отказватъ отъ всичко заради Христа.

Лук. 18:29, 30. Той имъ рече: истина ви казвамъ: нѣма никой, който да е оставилъ къща, или родители, или братя, или сестри, или жена, или дѣца, заради царството Божие, и да не е получилъ много повече въ сегашно врѣме, па и въ идещия вѣкъ животъ вѣченъ. **Мат. 19:29; Марк. 10:30.**

На ония, които ненавиждатъ живота си заради Христа.

Иоан. 12:25. Който обича душата си, ще я изгуби; а който мрази душата си на тоя свѣтъ, ще я запази за вѣченъ животъ. **Дава се въ отговоръ на молитва.**

Пс. 20:5. Той иска отъ Тебе животъ; Ти му даде дълголѣтне въ вѣкъ-вѣка.

Той се открива въ священото Писание.

Ис. 65:13—15....Тъй казва Господь Богъ: ето, рабитѣ Ми ще ядатъ, а вие (които оставихте Господа) ще гладувате; рабитѣ Ми ще пиятъ, а вие ще се мжчите отъ жажда; рабитѣ Ми ще се ве-

селятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пишите отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ. И ще оставите името си на Моитѣ избрани за проклятие; и тебе ще убие Господь Богъ, а рабитѣ Си ще назове съ друго име.

Иоан. 5:39. Изслѣдвайте Писанията, защото вие мислите чрѣзъ тѣхъ да имате животъ въченъ. И тѣ сж, които свидѣлствуватъ за Мене.

Дѣян. 7:38. Това е она (Моисей), който при събранието въ пустинята бѣше съ говорилия му на планина Синай Ангелъ и съ нашитѣ бащи; *това е она*, който прие живи думи, за да ги прѣдаде намъ. (Стефанъ).

Какво трѣбва да правимъ, за да го имаме?

Мат. 19:16—21....Ето, единъ момъкъ се доближи и Му рече: Учителю благий, какво добро да сторя, за да имамъ животъ въченъ? А Той му отговори: защо Ме наричашъ благъ? Никой не е благъ, освѣнъ единъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзешъ въ животъ *въченъ*, упазй заповѣдитѣ. Казва Му: кои? А Иисусъ рече: не убивай, не прѣлюбодѣйствувай, не кради, не лъжесвидѣлствувай; почитай баща си и майка си; обичай ближния си като себе си. Момъкътъ Му казва: всичко това съмъ упазилъ отъ младини; какво още ми не достига? Иисусъ му рече: ако искашъ да бждешъ съвършенъ, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене. Марк. 10:17—21; Лук. 18:18—22.

Придобиваме го, когато приемъ „водата на живота“.

Иоан. 4:14. [Иисусъ ѝ (на самарянката) отговори и рече:]... който пие отъ водата, която Азъ ще му дамъ, той во-вѣки нѣма да ожеднѣе; но водата, която му дамъ, ще стане въ него изворъ съ вода, която тече въ животъ въченъ.

Когато ядемъ „хлѣба на живота“.

Иоан. 6:48—58. Азъ съмъ хлѣбътъ на живота. Башитѣ ви ядоха мана въ пустинята, и умрѣха; а хлѣбътъ, който слиза отъ небето, е такъвъ, че който яде отъ него, не ще умре. Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небето; който яде отъ тоя хлѣбъ, ще живѣе во-вѣки; а хлѣбътъ, който Азъ ще дамъ, е Моята плътъ, която ще отдамъ за живота на свѣта. Тогава иудеитѣ се запрѣпираха помежду си, думайки: какъ може Той да ни даде плътта Си да ядемъ? А Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: ако не ядете плътта на Сина Човѣчески и не пиете кръвта Му, не ще имате въ себе си животъ. Който яде Моята плътъ и пие Моята кръвь, има животъ въченъ, и Азъ ще го възкреса въ последния день. Защото плътта Ми е наистина храна, и кръвта Ми е наистина питие. Който яде Моята плътъ и пие Моята кръвь, прѣбжда въ Мене, и Азъ въ него. Както Мене е пратилъ живиятъ Отецъ, и Азъ живѣя чрѣзъ Отца, *тъй* и който Мене яде, ще живѣе чрѣзъ Мене. Този е хлѣбътъ, слѣзълъ отъ небето. Не както башитѣ ви ядоха маната и умрѣха: който яде тоя хлѣбъ, ще живѣе во-вѣки.

Тѣсенъ е вжтѣтъ, който води въ него.

Мат. 7:14... Тѣсни сж вратата и стѣсенъ е вжтѣтъ, който води въ живота, и малцина ги намиратъ.

„Праведникътъ ще бжде живъ чрѣзь вѣрата си“.

Авак. 2:4. Ето, горделивата душа не ще се успокои, а праведниятъ чрѣзь вѣрата си ще бжде живъ. Римл. 1:17; Гал. 3:11; Евр. 10:38.

Нужни сж и дѣла.

Римл. 2:7. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) животъ въченъ на ония, които съ постоянство въ добри дѣла търсятъ слава, честь и безсмъртие.

Отреденитѣ за него вѣрватъ въ Евангелието.

Дѣя. 13:48. (Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: Господь тѣй ни заповѣда: „поставихъ Те за свѣтлина на езичниците, да бждешъ за спасение до край-земя“.) Езичникитѣ, като слушаха *това*, радваха се и прославяха словото Господне и повѣрваха всички, които бѣха отредени за въченъ животъ.

Святиитѣ иматъ обѣщанията му.

1 Тим. 4:8... Тѣлесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа обѣщание за сегашния и за бждещия животъ.

2 Тим. 1:1. Павелъ, апостоль Иисусъ Христовъ по воля Божия, за *възвѣстяване* обѣщания животъ въ Христа Иисуса, (до Тимотея, възлюбено чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Христа Иисуса, Господа нашего.)

Тит. 1:2. (Павелъ, рабъ Божий и апостоль на Иисуса Христа за вѣрата на Божийтѣ избраници и за познаване истината на благочестието,) съ надежда за въченъ животъ, който неизмѣнниятъ въ словото *Си* Богъ обѣща прѣди вѣчни врѣмена, — (до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, нашия Спаситель.)

Евр. 9:15... Затова *Той* (Христовъ) е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзь първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

1 Иоан. 2:25... Това е обѣщанието, което Самъ ни обѣща — вѣчния животъ.

Иматъ надеждата му.

Тит. 3:7. (Богъ ни спаси по Своята милость, чрѣзь банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзь Иисуса Христа, нашия Спаситель,) та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда на слѣдници на вѣчния животъ.

1 Петр. 1:3, 4. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата *Си* милость, чрѣзь възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда, за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣхва, съхранено на небесата за васъ.

Здраво сж увѣрени въ придобиването му.

2 Кор. 5:1. Знаемъ, че, когато земното наше жилище, тая хижа, се разруши, *ние* имаме отъ Бога домъ на небесата, жилище нержкотворно, вѣчно.

1 Иоан. 5:13. Това писахъ до васъ, вѣрващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вѣрвате въ името на Сина Божий.

Отъ духа ще го пожънатъ.

Гал. 6:8. Който сѣе въ плътта си, отъ плътта ще пожъне тлѣние; а който сѣе въ духа, отъ духа ще пожъне вѣченъ животъ. *Ще го наслѣдятъ.*

Притч. 10:16. Трудътъ на праведника *води* къмъ животъ, успѣхътъ на нечестивеца — къмъ грѣхъ.

Притч. 11:19. Праведността *води* къмъ животъ, а който се стреми къмъ зло, *стреми се* къмъ смъртта си.

Притч. 21:21. Който пази правда и милость, ще намѣри животъ, правда и слава.

Мат. 19:29... Всѣки, който остави кжща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наслѣди животъ вѣченъ.

Римл. 6:22... Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станахте роби Богу, вашиятъ плодъ е светость, а краятъ—животъ вѣченъ.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дрѣжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

1 Тим. 6:19. (Наржчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да бждатъ щедри и общителни,) като *по този начинъ* си събиратъ съкровище — добра основа за бждещето, за да постигнатъ вѣченъ животъ.

Откр. 2:7. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ: на оногова, който побѣждава, ще дамъ да яде отъ дървото на живота, що е посрѣдъ Божия рай.

За него очакватъ Божията милость.

Пс. 15:11. Ти ще ми посочишъ пжтя на живота: пълна радостъ е прѣдъ Твоето лице, блаженство е въ Твоята десница на-вѣки.

Иуд. 1:21. Запазвайте себе си въ любовь Божия, очаквайки милость отъ Господа нашего Иисуса Христа, за вѣченъ животъ. *Иматъ имената си написани въ книгата на живота.*

Пс. 68:29. Да бждатъ заличени (враговетѣ ми) изъ книгата на живитѣ и съ праведницитѣ да не бждатъ записани.

Ис. 4:3. Тогава останалитѣ на Сионъ и уцѣллитѣ въ Иерусалимъ — всички, записани като живѣещи въ Иерусалимъ, ще се наричатъ свети.

Дан. 12:1... Въ онова врѣме ще се подигне Михаилъ, великъ князь, който брани синоветѣ на твоя народъ; и ще настане врѣме тежко, каквото не е имало. откакъ сжществуватъ люде до днесъ; но ще се спасятъ въ това врѣме отъ твоя народъ всички, които бждатъ намѣрени, че сж записани въ книгата“.

Лук. 10:20. [Той имъ (на седемдесетъѣхъ ученици) рече:]...не се радвайте на това, че духоветъ ви се покоряватъ; а радвайте се, че имената ви сж написани на небесата.

Фил. 4:3 (Моля Еводия, моля и Синтихия да иматъ единомислие въ Господа;) па моля и тебе, искрени сътрудникъ, помагай тѣмъ, които се подвизавѣха въ благовѣстието заедно съ мене и съ Климента и съ другитъ ми сътрудници, чиито имена сж въ книгата на живота.

Евр. 12:23. (Вие...пристѣпихте) къмъ тържествения съборъ и църквата на първороднитъ, които сж написани на небесата, и къмъ Бога, Създа на всички, и къмъ духоветъ на праведницитъ, които сж достигнали съвършенство.

Откр. 3:5. Който побждава, той ще се облѣче съ бѣли дрехи, и нѣма да залича името му отъ книгата на живота, а ще изповѣдамъ името му прѣдъ Моя Отецъ и прѣдъ Неговитъ Ангели.

Откр. 21:27. [Ще принесатъ въ него (града) славата и честъта на народитъ;] и нѣма да влѣзе въ него нищо нечисто, нито който върши гнусни работи и лъжа, а само ония, които сж записани въ книгата на живота при Агнеца.

Ще възкръснатъ, за да го придобиятъ.

Дан. 12:2. „...Много отъ спешитъ въ земния прахъ ще се събудятъ — едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама.“

Иоан. 5:29. (Иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветъ, ще чуятъ гласа на Сина Божий) и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкръснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкръснатъ за осжждане.

Пазятъ се за него.

1 Петр. 1:5... Съ Божия сила чрѣзъ вѣра сте пазени за спасение, готово да се открие въ последно врѣме.

Ще отидатъ въ него.

Маг. 25:45... Тия (неправедницитъ) ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведницитъ — въ животъ вѣченъ.

Ще царуватъ въ него.

Дан. 7:18... „Светиитъ на Всевишния ще взематъ царството и ще го владѣятъ во-вѣки и во-вѣки вѣковъ.“

Римл. 5:17... Ако съ прѣстѣпленieto на единъ човѣкъ смъртъта царувѣ чрѣзъ него единия, много повече ония, които приематъ изобилно благодатъта и дара на оправданието, ще царуватъ въ живота чрѣзъ Едного Иисуса Христа.

Ще се наслаждаватъ въ вѣчната слава на живота вѣченъ.

Римл. 8:18... Мисля, че страданията на сегашното врѣме не сж нищо въ сравнение съ оная слава, която ще се яви въ насъ.

2 Тим. 2:10. „Всичко търпя заради избранитъ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Иисуса съ вѣчна слава.“

1 Петр. 5:10... Богъ на всѣка благодать, Който е призвалъ васъ за вѣчната Си слава въ Иисуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува, утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Ще бждатъ всѣкога съ Господа въ него.

1 Сол. 4:17. (Мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ;) послѣ ние, останалитѣ живи, заедно съ тѣхъ ще бждемъ грабнати на облаци, за да срѣцнемъ Господа въ въздуха, и така винаги съ Господа ще бждемъ.

Нечестивитѣ го нѣматъ.

1 Иоан. 3:15. Всѣкой, който мрази брата си, е човѣкоубиецъ; и знаете, че никой човѣкоубиецъ нѣма вѣченъ животъ, който да прѣбждва въ него.

Отхвърлятъ словото Божие и се правятъ недостойни за вѣчния животъ.

Дѣян. 13:46. Тогава Павелъ и Варнава казаха съ дързновение: първомъ вамъ трѣбваше да бжде проповѣдвано словото Божие, но понеже го отхвърляте и намирате сами себе си недостойни за вѣченъ животъ, ето обръщаме се къмъ езичницитѣ.

Нѣматъ имената си написани въ книгата на живота.

Откр. 13:8. [Даде му се (на звѣра) да воюва противъ светиитѣ и да ги побѣди.] И му се поклониха всички жители земни, чиито имена не сж написани въ книгата на живота при Агнеца, закланъ отъ създаение-мира.

Откр. 17:8. Звѣрътъ, който *ти* видѣ, бѣше и го нѣма: *той* ще излѣзе отъ бездната, и ще загине; и ония земни жители, чиито имена не сж вписани въ книгата на живота отъ създаение-мира, ще се почудятъ, като видятъ, ча звѣрътъ бѣше и го нѣма, макаръ и да сжществува.

Откр. 20:15....Който не бѣ записанъ въ книгата на живота, биде хвърленъ въ огненото езеро.

Д) избираме вѣченъ животъ.

Втор. 30:19. За свидѣтели прѣдъ васъ призовавамъ днесъ небето и земята: животъ и смъртъ ти азъ прѣдложихъ, благословия и проклятие. Избери живота, за да живѣешъ ти и потомството ти.

Вѣчна смъртъ.

Тя е слѣдствие на грѣха.

Бит. 2:17. (Заповѣда Господь Богъ на човѣка и рече:)...отъ дървото за познаване добро и зло, да не ядешъ отъ него; защото, въ който день вкусишъ отъ него, бездруго ще умрешъ.

Ис. 65:24....Ще излизатъ и ще видятъ труповѣтъ на людетѣ, които сж отстѣпили отъ Мене; защото червеятъ имъ не ще умре, нито огньтъ имъ ще угасне; и ще бждатъ гнусота за всѣка плътъ.

Иер. 31:30....Всѣки ще умира поради своето собствено беззаконие; който яде кисело грозде, нему ще скоминясатъ жбитѣ. **Иез. 18:18.**

Иез. 18:4....Ето, всички души сж Мои: както душата на бащата, тѣй и душата на сина сж Мои: която душа грѣши, тя ще умре.

Римл. 6:16, 21. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или *роби* на грѣха, за смъртъ, или — на послушанието,

за оправдание? А какъвъ плодъ имахте тогава (докато бѣхте роби на грѣха)? *Такива дѣла*, отъ които сега се срамувате, защото тѣхниятъ край е смъртъ.

Римл. 8:13...Ако живѣете по плътъ, ще умрете; но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Иак. 1:15...Похотѣта, като зачене, ражда грѣхъ, а грѣхътъ, извършенъ, ражда смъртъ.

Е заплата на грѣха.

Римл. 6:23...Платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Исуса, нашия Господъ.
Тя е дѣлътъ на нечестивцитѣ.

Иов. 31:3. Не за нечестивия ли е погибельта, и не за злосторника ли е напастъта?

Пс. 36:38...Беззаконниците всички, ще бждатъ изтрѣбени; бждината на нечестивцитѣ е гибель.

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишь въ гибелния ровъ: кръвници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пъкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Пс. 91:8. Докато нечестивцитѣ никнатъ като трѣва, и които вършатъ беззаконие, цвѣтятъ, за да изчезнатъ за винаги, — (Ти, Господи, си високъ на-вѣки!)

Ис. 65:14, 15 (Тѣй казва Господъ Богъ:) рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие (които оставихте Господа) ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пицете отъ сърдечна скръбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ. И ще оставите името си на Моитѣ избрани за проклятие; и тебе ще убие Господъ Богъ, а рабитѣ Си ще назове съ друго име.

Мат. 7:23...Тогава (въ оня день) ще имъ кажа открито: никога не съмъ ви познавалъ; махнете се отъ Мене вие, които вършите беззаконие. **Лук. 13:27**.

Маг. 25:41, 46. Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идеге отъ Мене, проклети, въ огнь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели. И тия ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведниците — въ животъ вѣченъ.

Римл. 1:32. Тѣ, ако и да знаятъ правдата Божия, *именно*, че тия, които вършатъ такива *дѣла* (неправда, блудство, лукавство, користолобие, злоба...) сж достойни за смъртъ, *пакъ* не само ги, вършатъ, но сж и благосклонни къмъ ония, които ги вършатъ

Фил. 3:19. Тѣхниятъ (на ония, които постъпватъ като врагове на кръста Христовъ) край е погибель, тѣхниятъ богъ — ко-ремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.

2 Петр. 2:3...(Лъжепророцитѣ), *подбуждани* отъ користолобие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното осжждане от-давна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

2 Петр. 2:9...Господъ знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, и неправедниците да държи въ мжки за сждния день.

2 Петр. 3:7...Сегашнитѣ небеса и земята, съхранявани отъ сждното слово (Божие), пазятъ се за огньа въ деня на сжда и погибельта на нечестивитѣ човѣци.

Откр. 20:15....Който не бѣ записанъ въ книгата на живота, биде хвърленъ въ огненото езеро.

Описание на нейния пжтъ.

Мат. 7:13. Влѣзте прѣзь тѣснитѣ врата; защото широки сж вратата и просторенъ е пжтътъ, който води къмъ погибель, и мнозина сж, които минаватъ прѣзь тѣхъ.

Ония, които се мислятъ за прави (погрѣшно), ще я наследятъ.

Притч. 14:12. Има пжтища, които се струватъ човѣку прави, но краятъ имъ е пжтъ къмъ смъртъта.

Само Богъ може да прѣдава на нея.

Мат. 10:28....Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената.

Иак. 4:12. Единъ е Законодателятъ и Сждията, Който може да спаси и погуби: а ти кой си, който сждишъ друго?

Самъ Христосъ ще я даде.

2 Сол. 1:7, 8. (Справедливо е прѣдъ Бога)..вамъ, оскърбяванитѣ, да въздаде утѣха заедно съ насъ, когато Господъ Исусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила, въ пламененъ огнь да отмѣщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Исуса Христа.

Тя се нарича: отлжчване отъ Бога.

2 Сол. 1:9. И които (не познаватъ Бога) съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

Огнено езеро.

Откр. 14:10. (Който се поклони на звѣра и на образа му, и получи бѣлѣгъ на челото си или на ржката си,) той ще пие отъ виното на яростъта Божия, вино неразводнено, налѣно въ чашата на гнѣва Му, и ще бжде измжченъ съ огнь и жупель прѣдъ светитѣ Ангели и прѣдъ Агнеца.

Откр. 19:20. Звѣрътъ биде хванатъ, а съ него заедно и лъжепророкътъ, който бѣ вършилъ личби прѣдъ него, та заблуди ония, които бѣха приели бѣлѣга на звѣра и се кланяха на образа му: и двамата бидоха живи хвърлени въ огненото езеро съ запаленъ жупель.

Откр. 20:10....Дяволътъ, който...лъстѣше, биде хвърленъ въ огненото и жупелно езеро, дѣто е звѣрътъ и лъжепророкътъ; тѣ ще бждатъ мжчени денемъ и нощемъ во-вѣки вѣковъ

Откр. 21:8....На страхливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлтъ имъ е въ езерото, що гори съ огнь и жупель; то е втора смъртъ.

Мрачна тъмнина.

2 Петр. 2:17. Тѣ (лъжепророцитѣ) сж безводни извори, облаци и мъгли, отъ буря разнасяни: за тѣхъ е запазенъ мракътъ на тъмнината во-вѣки.

Иуд. 1:13. (Тѣ сж) свирѣпи морски вълни, които разпѣнятъ

срамотиитѣ си, звѣзди скитници, за които мракътъ на тъмнината е на-вѣки запазенъ.

Външна тъмнина.

Мат. 25:30....Негодния рабъ хвърлете въ външната тъмнина: тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби...

Яростъ и гнѣвъ, скърбъ и утѣснение.

Римл. 2:8. 9. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) яростъ и гнѣвъ...на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата. Скърбъ и утѣснение върху душата на всѣки човѣкъ, който прави зло, първомъ на иудеинъ, *сетивъ* и на елинъ.

Плачъ и скърцане съ жби.

Мат. 8:12....Синоветѣ на царството ще бждатъ изхвърлени въ външната тъмнина; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби.

Мат. 13:42. (Ще изпрати Синъ Човѣческии Ангелитѣ Си, и ще събератъ отъ царството Му всички съблазни и ония, които вършатъ беззаконие,) и ще ги хвърлятъ въ огнената пещъ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби. **Мат. 13:50.**

Мат. 22:13. Тогава царътъ рече на слугитѣ: вържете му (на оня, който не бѣ облѣченъ въ свадбарска прѣмѣна) ржцѣтѣ и нозѣтѣ, вземете и го хвърлете въ външната тъмнина; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби.

Мат. 24:51. (Ако лошиятъ слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарътъ ми,—па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияниците,—господарътъ на тоя слуга ще дойде) и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ лицемерцитѣ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби.

Лук. 13:28. [Той (стопанинътъ на къщата) ще рече: казвамъ ви, не ви зная откъдѣ сте; махнете се отъ Мене всички, които вършите неправда.] Тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби, кога видите Авраама, Исаака и Иакова и всички пророци въ царството Божие, а себе си изгонвани навънъ.

Погибель.

Римл. 9:22. *Какво отъ туй, ако Богъ, желаеи да покаже гнѣва Си и да яви мощта Си, съ голѣмо дълготърпѣние понесе нѣкои сжлове на гнѣвъ, приготвени за погибель?*

1 Тим. 6:9.... Ония, които искатъ да се обогатяватъ, падатъ въ изкушение, въ примка и въ много безразсждни и врѣдни похоти, които потопяватъ човѣцитѣ въ провала и погибель.

2 Петр. 2:12....Тѣ (нечестивцитѣ), като безсловесни по природа животни, родени, за да бждатъ ловени и изтрѣбвани, хулейки това, що не разбиратъ, въ своето разтлѣние ще погинатъ, (като получатъ заплата за неправда).

Идещъ гнѣвъ.

Мат. 3:7....Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини кой ви подсказа да бѣгате отъ бждещия гнѣвъ?

Римл. 2:5....По твоята упоритостъ и неразкаяно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ сждъ отъ Бога.

Римл. 5 : 9. (Богъ доказва любовта Си къмъ насъ *съ това*, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшни.) Затова много повече сега, слѣдъ като сме се оправдали съ кръвта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

1 Сол. 1 : 10. (Отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ,) и да очаквате отъ небесата Неговия Синъ, Когато *Той* възкреси отъ мъртвитѣ, Иисуса, Който ни избавя отъ идещия гнѣвъ.

Откр. 6 : 17. (Земни царе и велможи, и богати, и хилядоначалници, и силни, и всѣки робъ и свободникъ се скриха въ пещери и планински скали, казвайки на планинитѣ и на скалитѣ: паднете върху насъ и скрийте ни отъ лицето на Оногова, Който седи на прѣстола, и отъ гнѣва на Агнеца,) защото дойде великиятъ день на гнѣва Му, и кой може устоя?

Втора смъртъ.

Откр. 2 : 11. Който има ухо, нека чуе, що Духътъ говори на църквитѣ: който побѣждава, нѣма да бжде поврѣденъ отъ втората смъртъ.

Откр. 20 : 14.... Смъртъта и адътъ бидоха хвърлени въ огненото езеро. Тази е втората смъртъ.

Вѣчно осжждане.

Мат. 23 : 33. Змии, рожби ехиднини, какъ ще избѣгнете осждането за въ геената?

Марк. 3 : 29.... Който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има во-вѣки, а виновенъ ще е за вѣчно осжждане.

Иоан. 5 : 29. (Иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветѣ, ще чуятъ гласа на Сина Божий) и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

Срамъ.

Иов. 8 : 22. (Отговори Вилдадъ Саавеецъ и рече:) Които те мразятъ, съ срамъ ще се покрятъ, и шатрата на нечестивцитѣ ще изчезне.

Вѣченъ позоръ и вѣчно безчестие.

Иер. 23 : 40.... Ще туря върху васъ вѣченъ позоръ и вѣчно безчестие, което не ще се забрави.

Вѣченъ укоръ и посрама.

Дан. 12 : 2.... „Много отъ спешитѣ въ земния прахъ ще се събудятъ—едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама“.

Геена. Неумиращъ червей.

Мат. 5 : 22. Азъ...ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновенъ ще бжде прѣдъ сжда; а който каже на брата си: „рака“ (=празноглавъ, смахнатъ), виновенъ ще бжде прѣдъ синедриона; а който пѣкъ каже: „безумнико“, виновенъ ще бжде за геената огнена.

Мат. 18 : 9.... Ако те съблазнява око то, извади го и хвърли отъ себе си: по-добрѣ е за тебе съ едно око да влѣзешъ въ живота, отколкото да имашъ двѣ очи, и да бждешъ хвърленъ въ огнена. Марк. 9:47.

Марк. 9:43—46....Ако те съблазнява ржката ти, отсѣчи я: по-добрѣ е за тебе безъ ржка да влѣзешъ въ живота, отколкото да имашъ двѣ ржци, и да отидешъ въ геената, въ неугасимия огънь, дѣто червеятъ имъ не умира, и огънятъ не угасва. И ако те съблазнява ногата ти, отсѣчи я: по добрѣ е за тебе хромъ да влѣзешъ въ живота, отколкото да имашъ двѣ нозѣ, и да бждешъ хвърленъ въ геената, въ неугасимия огънь, дѣто червеятъ имъ не умира, и огънятъ не угасва.

Лук. 12:4, 5....На васъ, Моиѣ приятели, казвамъ: не бойте се отъ тия, които убиватъ тѣлото и сетнѣ не могатъ нищо повече да сторятъ; но ще ви покажа, отъ кого да се боите: бойте се отъ Оногова, Който слѣдъ убиването има власть да хвърли въ геената; да, казвамъ ви, отъ Него се бойте.

Адъ.

Мат. 11:23. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигналъ, до ада ще се провалишъ; защото, ако въ Содомъ бѣха се извършили чудесата, които станаха въ тебе, той щѣше и до днешенъ день да остане. Лук. 10:15.

Откр. 1:18. (Азъ съмъ првиятъ, послѣдниятъ) и живиятъ; бѣхъ мъртъвъ, и ето, живъ съмъ во-вѣки вѣковъ, аминъ; и имамъ ключоветъ на ада и смъртъта.

Вѣченъ огънь.

Ис. 33:14. Уплашиха се грѣшницитъ на Сионъ; трепетъ обзе нечестивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядащъ огънь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣченъ пламъкъ?“

Иуд. 1:7. Както Содомъ и Гомора и околнитѣ градове, които по сжщия начинъ като тѣхъ блудствуваха и налитаха на друга плътъ, станаха за примѣръ съ това, че бидоха наказани съ вѣченъ огънь, — (сжщо тѣй ще бжде и съ тия, които, бълнувайки като насънѣ, сквернятъ плъттъта, прѣзиратъ началницитѣ и хулятъ властѣта.)

Неугасимъ огънь.

Ис. 1:28, 31....За всички отстъпници и грѣшници — гибель, и ония, които сж оставили Господа, ще бждатъ изтрѣбени. И силниятъ ще бжде отрѣпка, а дѣлото му — искра; и ще горятъ заедно, — и никой не ще угаси.

Мат. 3:12. Лопата Му е въ ржката Му, и Той ще очисти гумното Си и ще събере житото Си въ житницата, а плѣвата ще изгори съ неугасимъ огънь. (Иоанъ). Лук. 3:17.

Яростенъ огънь.

Евр. 10:27. (Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове,) а нѣкакво си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противницитѣ.

Вѣчно мъчение.

Откр. 14:11. Димътъ отъ мъчението имъ ще се издига во-вѣки вѣковъ; нѣма да иматъ покой ни денемъ, ни нощемъ ония, които се покланятъ на звѣра и на образа му, и които получаватъ бѣлѣга на името му.

Тя ще бжде отплата на злитѣ при послѣдния сждѣ.

Откр. 11:18...Разлютиха се народитѣ, и дойде гнѣвътъ Ти и врѣмето да бждатъ сждени мъртвитѣ, и да дадешъ отплата на Твоитѣ раби — на пророцитѣ, на светиитѣ и на ония, които се боятъ отъ името Ти, малки и голѣми, и да погубишъ губителитѣ на земята. **Христосъ може да избавя отъ нея.**

Иоан. 3:16...Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Иоан. 8:51. Истина, истина ви казвамъ: който спази словото Ми, нѣма да види смъртъ во-вѣки.

Иоан. 11:25. [Иисусъ ѝ (на Марта) рече:]...Всѣки, който живѣе и вѣрва въ Мене, нѣма да умре во-вѣки. Вѣрвашъ ли това? **Светинитѣ ще се избавяватъ отъ нея.**

Ис. 33:15, 16. Оня, който ходи въ правда и говори истина; който прѣзира; печалба чрѣзъ потисничество, удържа рѣцѣтъ си отъ подаръци, затиква уши да не слуша за кръвнина, и затваря очи да не вижда злото, — той ще живѣе въ висинитѣ: прибѣжище му сж непристѣпнитѣ скали; хлѣбъ ще му се даде; водата му не ще прѣсекне.

Мат. 13:43. Тогава (въ сждния день) праведнитѣ ще блѣснатъ като слънце въ царството на Отца Си...

Римл. 6:22...Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станхте роби Богу, вашиятъ плодъ е светостъ, а краятъ — животъ вѣченъ.

Откр. 20:6. Блаженъ и светъ е, който има дѣлъ въ първото възкресение: надъ тѣхъ втората смъртъ нѣма власть, а тѣ ще бждатъ свещеници на Бога и Христа и ще царуватъ съ Него хиляда години.

Откр. 21:27... Нѣма да влѣзе въ него (града) нищо нечисто, нито който върши гнусни работи и лъжа, а само ония, които сж записани въ книгата на живота при Агнеца.

Да се грижимъ да спасяваме грѣшници отъ нея.

Иак. 5:20. (Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ истината, и другъ го обърне,) нека тоя знае, че, който е обърналъ грѣшникъ отъ лъжливия му пжтъ, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове.

Описанието ѝ.

Лук. 16:23—26. (Умрѣ сиромаштъ, и занесоха го Ангелитѣ въ лоното Авраамово; умрѣ и богаташтъ, и го погребяха;) и въ ада, когато бѣше на мжки, подигна очитѣ си, видѣ Авраама отдалечъ и Лазаря въ лоното му и, като извика, рече: отче Аврааме, смили се надъ мене, и прати Лазаря да намокри края на прѣста си въ вода и да ми разхлади езика, защото се мжа въ тоя пламъкъ. Авраамъ пкъ рече: чедо, спомни си, че ти получи вече доброто си при-живѣ, а Лазарь — злото; сега пкъ той тукъ се утѣшава, а ти се мжишъ; па освѣнъ това между насъ и васъ зѣе голѣма пропасть, та ония, които искатъ да прѣминатъ оттукъ при васъ, да не могатъ, тѣй сжщо и оттамъ къмъ насъ да не прѣминаватъ.

Вѣчно блаженство.

То е обѣцано.

Кол. 1:5. (Благодаримъ на Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа, понеже чухме за вашата вѣра въ Исуса Христа и за любовта *ви*,) при надеждата на отреденото вамъ на небесата, за което по-прѣди чухте отъ истинското слово на благовѣстието.

Кол. 3:4...Кога се яви Христосъ, вашиятъ животъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

1 Тим. 4:8...Тѣлесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа обѣщание за сегашния и за бѣдещия животъ.

Тит. 1:2 (Павель, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа...), съ надежда за вѣченъ животъ, който неизмѣнниятъ въ словото *Си* Богъ обѣща прѣди вѣчни врѣмена,...(до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и Господа Исуса Христа, нашия Спасителъ).

Евр. 9:15...*Той* (Христосъ) е ходатай за новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитъ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Иак. 1:12. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи изкушение, защото, слѣдъ като бѣде изпитанъ, ще получи вѣнеца на живота, що Господъ е обѣщаль на ония, които Го обичать.

1 Иоан. 2:25. И това е обѣщанието, което Самъ ни обѣща — вѣчния животъ.

1 Иоан. 5:13. Това писахъ до васъ, вѣрващитъ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вѣрвате въ името на Сина Божий.

То е освобождение отъ всѣкакви злини.

Ис. 35:10. И ще се върнатъ избавенитъ отъ Господа, ще дойдатъ на Сионъ съ радостно възклиание; и вѣчна радостъ ще бѣде надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радостъ и веселие, а скръбъ и въздишка ще се отдалечатъ.

Ис. 49:10. Не ще търпягъ гладъ и жажда, и не ще ги удари пекъ и слънце; защото Оня, Който ги милува, ще ги води и ще ги заведе при извори водни.

Ис. 60:21. И народътъ ти цѣлъ ще бѣде праведенъ, навѣки ще наслѣди земята, — израстъкъ отъ това, що съмъ посадилъ, дѣло на рѣцѣтъ Ми, за Моя прослава.

Ис. 65:19. И ще се радвамъ за Иерусалимъ и ще се веселя за Моя народъ; и нѣма вече да се чува въ него гласъ отъ плачъ и гласъ отъ писъкъ.

Иер. 31:13. Тогава дѣвица ще се весели на хорото, и младежи и старци заедно; и ще обърна скръбта имъ въ радостъ, ще ги утѣша и ще ги зарадвамъ слѣдъ тѣхната скръбъ.

Откр. 7:16, 17. Нѣма вече да огладнѣятъ, нито да ожеднѣятъ; тѣхъ нѣма да види слънце и никакъвъ пекъ; защото Агнецътъ, Който е срѣдъ прѣстола, ще ги пасе и води на живи извори водни, и Богъ ще отрие всѣка сълза отъ очитъ имъ.

Откр. 21 : 3, 4... Чухъ високо гласъ отъ небето да говори: ето скинията на Бога съ човѣцитѣ, и Той ще живѣе съ тѣхъ; тѣ ще бждатъ Неговъ народъ, а Самъ Богъ ще бжде съ тѣхъ—тѣхенъ Богъ. И ще отрие Богъ всѣка сълза отъ очитѣ имъ, и смъртъ не ще има вече; ни желѣйка, ни писъкъ, нито болка нѣма да има вече, защото прѣдишното се мина.

Богъ ще отрие всѣка сълза.

Ис. 25 : 8. Смъртъта ще бжде погълната на вѣки, и ще отрие Господъ Богъ сълзитѣ отъ всички лица, и ще снесе срама отъ Своя народъ по цѣла земя...

То е освобождение отъ общество на нечестивитѣ.

Иов. 3 : 17. Тамъ беззаконницитѣ прѣставатъ да задаватъ страхъ, и тамъ почиватъ изнуренитѣ.

Иов. 13 : 16... Това ми е вече за оправдание, понеже лицемѣръ не ще се яви прѣдъ лицето Му (на Бога).

Пс. 1 : 5... Нечестивцитѣ не ще устоятъ на сѣда, и грѣшницитѣ—въ събранието на праведнитѣ.

Мат. 8 : 11, 12... Казвамъ ви, че мнозина ще дойдатъ отъ изтокъ и западъ и ще насѣдатъ на трапеза съ Авраама, Исаака и Иакова въ царството небесно, а синоветѣ на царството ще бждатъ изхвърлени въ вѣншната тъмнина: тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зѣби.

Лук. 13 : 28. Тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зѣби, кога видите Авраама, Исаака и Иакова и всички пророци въ царството Божие, а себе си изгонвани навънъ.

То е покой.

Ис. 32 : 17... Дѣло на правдата ще бжде мирътъ, и плодъ на правосѣдието — спокойствието и безопасността во вѣки.

Ис. 57 : 2. Той (праведникътъ) отива въ миръ; които ходятъ по правия пѣтъ, ще почиватъ на леглата си.

Иез. 34 : 15. Моитѣ овци Азъ ще паса и ще ги отморявамъ, казва Господъ Богъ.

2 Сол. 1 : 7... Вамъ, оскърбяванитѣ, да въздаде (Богъ) утѣха заедно съ насъ, когато Господъ Исусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила.

Евр. 4 : 1, 9. Нека, прочее, се страхуваме, да не би, като ни е оставено обѣщание да влѣземъ въ Неговото покоище, нѣкой отъ васъ да се яви закъснѣлъ...Прочее, за Божия народъ още остава почивка сѣботна.

Откр. 14 : 13. И чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени сѣ мъртвитѣ, които умиратъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починатъ отъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ.

То е миръ.

4 Цар. 22 : 20. (Господъ говори чрѣзъ пророчица Олдама за царъ Иосия)...Ето, Азъ ще те прибера при отцитѣ ти, и ще бждешъ туренъ въ гробницата си въ миръ, и твоитѣ очи нѣма да видятъ всички тая неволя, която ще напратя върху това мѣсто. И донесоха на царя отговора.

Лук. 2:29. Сега отпускашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ. (Симеонъ).

Рим. 2:10....Слава и честь и миръ всѣкому, който прави добро, първомъ на иудеинъ, а *сетнѣ* и на елинъ.

Смъртта не ще има сила надъ него.

Лук. 20:35. (Ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ и възкресението отъ мъртвитѣ...) и да умратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божии.

1 Кор. 15:54....Щомъ това тлѣнно *тѣло* се облѣче въ нетлѣние, и това смъртното *тѣло* се облѣче въ безсмъртие, тогава ще се сбждне думата написана: „смъртта биде погълната съ побѣда.“

То за вѣрващитѣ се състон: *въ това, че тѣ ще се наслаждаватъ съ присѣтствието Божие.*

Иов. 19:26, 27....Азъ въ плътта си ще видя Бога. Азъ самъ ще Го видя; моитѣ очи, не очитѣ на друго, ще го видятъ. Сърдцето ми се топи въ грждитѣ ми!

Пс. 15:11. Ти ще ми посочишъ пѣтя на живота: пълна радостъ е прѣдъ Твоето лице, блаженство е въ Твоята десница на-вѣки.

Пс. 16:15. Азъ...ще гледамъ съ правда на Твоето лице; кога се събудамъ, съ Твоя образъ ще се насищамъ.

Пс. 40:13....Мене (да) запазишъ читавъ и ме поставишъ прѣдъ лицето Си на-вѣки.

Мат. 5:8. Блажени чиститѣ по сърдце, защото тѣ ще видятъ Бога.

Откр. 7:15. (Облѣченитѣ въ бѣли дрехи.)...сж прѣдъ прѣстола на Бога, Комуто и служатъ денемъ и ноцемъ въ Неговия храмъ; и Тоя, Който седи на прѣстола, ще се всели въ тѣхъ.

Откр. 22:3, 4. И не ще има вече никакво проклетие: прѣстольтъ на Бога и на Агнеца ще бжде въ града; Неговитѣ раби ще Му служатъ и ще видятъ лицето Му, а името Му *ще бжде* на челата имъ.

Въ това, че тѣ всѣкога ще бждатъ съ Христа.

Мат. 26:29. (Иисусъ каза на ученицитѣ Си)...отсега натакъкъ нѣма да пия отъ тоя лозовъ плодъ до оня день, когато съ васъ ще го пия новъ въ царството на Отца Си.

Иоан. 12:26. Който Ми служи, нека Ме послѣдва; и дѣто съмъ Азъ, тамъ ще бжде и Моятъ служителъ. И който служи на Мене, него ще почете *Моятъ* Отецъ.

Иоан. 14:3. И кога ида и ви приготвя мѣсто, пакъ ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бждете и вие, дѣто съмъ Азъ.

Иоан. 17:24. Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде.

2 Кор. 5:8. Имаме дързновение и по-скоро желаемъ да напуснемъ тѣлото и да се приберемъ у Господа.

Фил. 1:23...Желая да се освободя и да бжда съ Христа, защото *това* е много по-добро.

1 Сол. 4:17. (Самъ Господь...ще слѣзе отъ небето, и мъртвитѣ въ Христа ще възкрѣснатъ първомъ;) послѣ ние, останалитѣ живи, заедно съ тѣхъ ще бждемъ грабнати на облаци, за да срѣщнемъ Господа въ въздуха, и така винаги съ Господа ще бждемъ.

1 Иоан. 3:2. Възлюбени, сега сме чеда Божи; но още не е станало явно, какво ще бждемъ. Знаемъ само, че, кога стане явно, ще бждемъ подобни Нему, защото ще Го видимъ както си е.

Откр. 14:4. Тия (сто и четирийсетъ и четири хиляди, които бѣха изкупени отъ земята) сж, които се не оскверниха съ жени, защото сж дѣвствени; тия сж, които вървятъ слѣдъ Агнеца, кждѣто и да отиде. Тия сж изкупени измежду човѣцитѣ, начатъци на Бога и Агнеца.

Въ това, че тѣ ще бждатъ съ Христа въ Бога.

Иоан. 14:20. Въ него день ще разберете вие, че Азъ съмъ въ Моя Отецъ, и вие сте въ Мене, и Азъ въ васъ.

Иоан. 17:21, 23. Да бждатъ всички едно: както Ти, Отче, си въ Мене, и Азъ въ Тебе, тъй и тѣ да бждатъ въ Насъ едно, — та да повѣрва свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ...Азъ съмъ въ тѣхъ, и Ти въ Мене, за да бждагъ въ пълно единство, и за да познае свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ и си ги възлюбилъ, както Мене възлюби.

То е общенна съ блаженитѣ духове.

Евр. 12:22—24. *Вие*...пристѣпихте къмъ планина Сионъ и къмъ града на живия Богъ, небесния Иерусалимъ, и къмъ десетки хиляди Ангели, къмъ тържествения съборъ и църквата на първороднитѣ, които сж написани на небесата, и къмъ Бога, Сдия на всички, и къмъ духоветъ на праведницитѣ, които сж достигнали съвършенство, и къмъ Исуса, Ходатая на новия завѣтъ, и къмъ кръвта за порѣсване, която по-добрѣ говори отъ Авелевата.

Иоан. 10:16. Имамъ и други овци, които не сж отъ тая кошара, и тѣхъ трѣбва да приведа; и ще чуютъ гласа Ми, и ще бжде едно стадо и единъ Пастирь.

Е насищане съ радость и вѣчно удоволствие.

Пс. 35:9 Тѣ се насищатъ отъ тлъстината на Твоя домъ, и отъ потока на Твоитѣ сладости ги напоявашъ.

Ис. 51:11. И ще се върнатъ избавенитѣ отъ Господа и ще дойдатъ на Сионъ съ пѣние, и вѣчна радость ще бжде надъ главата имъ: тѣ ще намѣрятъ радость и веселие; скръбъ и въздишки ще изчезнатъ.

Ис. 65:18...Вие ще се веселите и ще се радвате во-вѣки за това, което Азъ творя: защото ето, творя Иерусалимъ за веселие, и народа му — за радость.

Иер. 31:12, 14. И тѣ ще дойдатъ и ще тържествуватъ на сионскитѣ височини; и ще се стекатъ къмъ благата Господни, къмъ пшеница, вино и елей, къмъ агнета и волове; и душата имъ ще бжде като градина напоена съ вода, и вече не ще се измжчватъ...И ще нахраня душата на свещеницитѣ съ тлъстина, и Моятъ народъ ще се насити съ Моитѣ блага, казва Господь.

Мат. 25:21. Господарьтъ му рече: хубаво, добри и вѣрни раба! Въ малко си билъ вѣренъ, надъ много ще те поставя; влѣзъ въ радостята на господаря си.

1 Петр. 4:13....Доколкото участвувате въ страданията на Христа, радвайте се, та, и кога се яви Неговата слава, да се възрадвате и развеселите.

Иуд. 1:24. А на Оногова, Който може да ви запази отъ прѣгрѣшения и да ви постави прѣдъ славата Си непорочни въ радость, — (на Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спасителъ чрѣзъ Исуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминь).

Е тържествени пѣснопѣния.

Пс. 131:16. Свещеницитѣ му ще облѣка въ спасение, и светиитѣ му съ радость ще се зарадватъ.

Ис. 65:14. Рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радость...

Е вѣчна слава.

Пс. 72:24. Ти ме ржководишь съ Твоя съвѣтъ и послѣ ще ме приемешъ въ слава.

Пс. 149:5. Да тържествуватъ светиитѣ въ слава, да се радватъ върху леглата си.

Дан. 12:3....Разумнитѣ ще сияятъ като свѣтилата на твърдята, и ония, които сж обърнали мнозина къмъ правда — като звѣздитѣ, во-вѣки, завсѣкога“.

Римл. 8:18....Мисля, че страданията на сегашното врѣме не сж нищо въ сравнение съ оная слава, която ще се яви въ насъ.

2 Кор. 4:17....Кратковрѣменното наше страдание ни доставя въ голѣмо изобилие пълна вѣчна слава.

Фил. 4:19. Богъ мой, по Своето богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзъ Христа Исуса.

2 Сол. 2:14. (Богъ...ви избра за спасение,) къмъ което *нищо* ви и призва чрѣзъ нашето благовѣстие, за да придобиете славата на Господа нашего Исуса Христа.

2 Тим. 2:10.... Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Исуса съ вѣчна слава.

1 Петр. 5:10. А Богъ на всѣка благодать, Който е призовалъ васъ за вѣчната Си слава въ Исуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува, утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Е съвършено знание.

1 Кор. 13:9—12....Донѣйдѣ знаемъ и донѣйдѣ пророчествуваме; но, кога дойде съвършеното *знание*, тогава това „донѣйдѣ“ ще изчезне. Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говорѣхъ, като младенецъ мислѣхъ и като младенецъ разсждавахъ; а като станахъ мжжъ, оставихъ младенческото. Сега виждаме смжтно *като* прѣзъ огледало, а тогава — лице съ лице; сега зная донѣйдѣ, а тогава ще позная, както и бидохъ познать.

Е такова, каквото око не е виждало и ухо не е чувало.

1 Кор. 2:9.... Както е писано: „око не е виждало, ухо не е

чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичать“. Ис. 64:4.

Описва се: *като новоꙗ небе и нова земя, на които обитава правда.*

Ис. 65 : 17....Ето, Азъ творя ново небе и нова земя, и прѣдишнитѣ нѣма вече да се споменувать, нито на умъ ще дойдатъ.

Ис. 66 : 22....Както новото небе и новата земя, които Азъ ще сътворя, ще бждатъ винаги прѣдъ лицето Ми, казва Господь, тъй ще прѣбжде и сѣмето ви и името ви.

2 Петр. 3 : 13....Ние, споредъ обѣщанието Му, очакваме ново небе и нова земя, на които обитава правда.

Откр. 21:1....Видѣхъ ново небе и нова земя, защото прѣдишното небе и прѣдишната земя бѣха прѣминали, и морето вече го нѣмаше. *Като вѣченъ животъ.*

Дан. 12:2....Много отъ специтѣ въ земния прахъ ще се събудятъ — едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама“.

Мат. 19 : 29....Всѣки, който остави кжща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наслѣди животъ вѣченъ. Марк. 10:30; Лук. 18:29, 30.

Мат. 25 : 46....Тия (които сж отъ лѣва страна) ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведницитѣ — въ животъ вѣченъ.

Иоан. 5 : 24. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ме е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждѣ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ.

Иоан. 10 : 28....Азъ имъ (на Моитѣ овци) давамъ животъ вѣченъ; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ ржката Ми.

Рим. 2 : 7. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) животъ вѣченъ на ония, които съ постоянство въ добри дѣлатърсятъ слава, честь и безсмъртие.

Римл. 5 : 21. ..Както грѣхътъ царува, причинявайки смъртъ, тъй и благодатъта да се въцари съ правда за животъ вѣченъ, чрѣзъ Исуса Христа, нашия Господь.

Римл. 6 : 22, 23....Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станяхте роби Богу, вашиятъ плодъ е светостъ, а краятъ — животъ вѣченъ. Защото платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Исуса, нашия Господь.

1 Тим. 6 : 19. (Наржчвай на богатитѣ....да вършатъ добро....) като *по този начинъ* си събиратъ съкровище — добра основа за бждещето, за да постигнатъ вѣченъ животъ.

1 Иоан. 5 : 11, 13....Свидѣтелството е това, че Богъ ни е дарувалъ животъ вѣченъ; и тоя животъ е въ Неговия Синъ...Това писахъ до васъ, вѣрващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вѣрвате въ името на Сина Божий. *Като състояние на прославление съ Христа.*

Римл. 8 : 17. Ако...сме чеда, ние сме и наслѣдници: наслѣдници Божии, а сънаслѣдници на Христа, и то само ако съ Него страдаме, за да се и съ Него прославимъ.

2 Сол. 1:10. (Които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа...ще бждатъ наказани огъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество,) когато Той дойде, за да бжде прославенъ въ она день всрѣдъ Своитѣ светии, и за да Му се удивяватъ всички повѣрвали, *а сжщо и вие*, понеже съ вѣра приехте нашето свидѣтелство.

Като състояние на съзерцаване славата Господня.

Ис. 35:2. Великолѣпно ще цѣвти и ще ще радва (пустинята), тържествува и се весели; славата на Ливанъ ще ѝ се даде, великолѣпието на Кармилъ и Саронъ; тѣ ще видятъ славата на Господа, величието на нашия Богъ.

Като възседане съ Христа на сждъ.

Дан. 7:22. [Гледахъ, какъ тоя (новоизлѣзлятъ) рогъ водѣше борба съ светиитѣ и ги надвиваше], доклѣ *най-послѣ*, дойде Стариятъ по дни, и сждъ биде даденъ на светиитѣ на Всевишния, и настѣпи врѣме, светиитѣ да завладѣятъ царството.

Мат. 19:28....Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече: истина ви казвамъ, че вие, които Ме послѣдвахте, при пакибитието¹⁾, кога Синъ Човѣческый седне на прѣстола на славата Си, ще седнете и вие на дванайсетъ прѣстола, като сждите дванайсетътѣхъ Израилеви колѣна.

Лук. 22:30. (Азъ ви завѣщавамъ, както Ми завѣща Моятъ Отецъ, царство), за да ядете и пиете на трапезата Ми въ Моето царство, и да седнете на прѣстоли да сждите дванайсетътѣхъ колѣна Израилеви.

1 Кор. 6:2, 3. Не знаете ли, че светиитѣ ще сждятъ свѣта? И ако свѣтътъ бжде сжденъ отъ васъ, то *вие* недостойни ли сте да сждите най-малкитѣ *работи*? Не знаете ли, че ангели ще сждимъ? А колко повече житейски *работи*?

Откр. 20:4....Видѣхъ прѣстоли и седналитѣ на тѣхъ, на които бѣ дадено да сждятъ; *видѣхъ* и душитѣ на обезглавенитѣ заради свидѣтелството Иисусово и заради словото Божие, и ония, които се не поклониха на звѣра, нито на образа му, и не приеха бѣлѣга на челото си и на ржката си. *Тѣ* оживѣха и царуваха съ Христа прѣвъ хилядата години.

Като състояние на вѣчно царуване съ Христа.

Дан. 7:27....Царството и властѣта и царственото величие по цѣлото поднебесие ще се даде на народа отъ светиитѣ на Всевишния, Чието царство е царство вѣчно, и всички властници ще служатъ и ще се покоряватъ Нему“.

Римл. 5:17....Ако съ прѣстѣпленieto на единъ *човѣкъ* смъртъта царува чрѣвъ *него* единия, много повече ония, които приематъ изобилно благодатѣта и дара на оправданието, ще царуватъ въ живота чрѣвъ Едного Иисуса Христа.

2 Тим. 2:12. Ако търпимъ, съ Него ще и царуваме; ако се отречаме, и Той ще се отрече отъ насъ.

Откр. 3:21. На оногова, който побѣждава, ще дамъ да седне съ Мене на Моя прѣстолъ, както и Азъ побѣдихъ и седнахъ съ Отца Си на Неговия прѣстолъ.

¹⁾ Прѣсъздаването на свѣта при второто Христово пришествие.

Откр. 5:10. (Двайсетъ и четиритѣ старци...пѣха нова пѣсень, думайки:...Ти...ни изкупи...)и ни направи прѣдъ нашия Богъ царе и свещеници; и ще царуваме на земята.

Откр. 22:5. И нощъ не ще има тамъ, и не ще иматъ нужда нито отъ свѣтило, нито отъ слънчева свѣтлина, защото Господь Богъ ги освѣтлява; и ще царуватъ во-вѣки вѣковъ.

Е такава състояние, въ което вѣрващитѣ ще бждатъ царе и свещеници.

1 Петр. 2:9...Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ, люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина.

Откр. 1:6. (Нему...)...Който ни направи прѣдъ Бога и Своя Отецъ царе и свещеници. — слава и владичество во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Откр. 20:6. Блаженъ и светъ е, който има дѣлъ въ първото възкресение: надъ тѣхъ втората смъртъ нѣма власть, а *тѣ* ще бждатъ свещеници на Бога и Христа и ще царуватъ съ Него хиляда години.

То е: вѣнецъ на живота.

Откр. 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши:)... Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота.

Вѣнецъ на правдата.

2 Тим. 4:8....Очаква ме вѣнецътъ на правдата, който ще ми даде въ она день Господь, Праведниятъ Сждия; и не само на мене, но и на всички, които сж възлюбиле Неговото явяване.

Вѣнецъ на славата.

1 Петр. 5:4....Кога се яви Пастиреначалникътъ, ще получите неувѣхващия вѣнецъ на славата.

Нетлѣненъ вѣнецъ.

1 Кор. 9:25. Всѣки, който се подвизава, отъ всичко се въздържа: тѣ—за да получатъ тлѣненъ вѣнецъ, а ние—нетлѣненъ. **Състояние, въ което (вѣрващитѣ) ще да блѣщатъ като слънце и звѣзди.**

Мат. 13:43. Тогава праведнитѣ ще блеснатъ като слънце въ царството на Отца Си...Дан. 12:3.

Състояние на покой.

Евр. 4:3, 11....Влизаме въ покоището ние, които повѣрвахме, както Той (Богъ) е рекълъ: „затова се заклехъ въ гнѣва Си, че тѣне ще влѣзатъ въ Моето покоище“ (Пс. 94:11), макаръ че *Неговитѣ* дѣла бѣха извършени *още* отъ създание-мира. И тѣй, нека се постарамъ да влѣземъ въ онова покоище, та да не би нѣкой да падне въ подобно непокорство.

Съкровище на небото.

Мат. 6:20....Събирайте си съкровища на небото, дѣто ни молецъ, ни рѣжда ги яде, и дѣто крадци не подкопаватъ и не крадатъ.

Лук. 12:33. Продайте си имотитѣ и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяватъ, съкровище на небото, което да се не изчерпя, кждѣто крадецъ не приближава, и което молецъ не поврѣжда.

Наслѣдие.

1 Кор. 3:21, 22....Никой да се не хвали съ човѣци, защото всичко е ваше: било Павелъ, или Аполосъ, или Кифа, било свѣтъ или животъ, или смъртъ, било сегашно, или бждно,—всичко е ваше.

Откр. 21:7. Който побѣждава, ще наслѣди всичко, и ще му бжда Богъ, а той ще Ми бжде синъ.

Върващитѣ ще възкръснатъ съ нетлѣнни и славни тѣла за вѣчно блаженство.

Иоан. 5:29....Които сж правили добро, ще възкръснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкръснатъ за осжждане.

1 Кор. 15:49—53....Както сме носили образа на земния, тъй ще носимъ и образа на Небесния. И това ви казвамъ, братя, че плътъ и кръвъ не могатъ да наслѣдятъ царството Божие, нито тлѣнието *може да* наслѣди нетлѣние. Ето, тайна ви казвамъ: всинца нѣма да умремъ, ала всинца ще се измѣнимъ изведнажъ, въ единъ мигъ, при послѣдната тржба: ще затржи, и мъртитѣ ще възкръснатъ нетлѣнни, а ние ще се измѣнимъ; защото това тлѣното трѣбва да се облѣче въ нетлѣние, а това смъртното — да се облѣче въ безсмъртие.

Фил. 3:20, 21....Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа, Който ще прѣобрази унизеното наше тѣло тъй, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрѣзъ която Той може и да покорява на Себе Си всичко.

Ще го получатъ.

Дан. 7:18....Светиитѣ на Всевишния ще взематъ царството и ще го владѣятъ во-вѣки и во-вѣки и вѣковъ“.

Мат. 25:34. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете *вие*, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, пригответо вамъ отъ създание-мира.

Кол. 1:12. (Да постъпвате достойно за Бога...), като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участвуваме въ наслѣдството на светиитѣ въ свѣтлината.

2 Тим. 4:18. Господъ ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своето небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Тит. 3:7....Оправдани съ Неговата (Божията) благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.

Иак. 2:5. Послушайте, възлюбени мои брагя! Нали сиромаситѣ на свѣта избра Богъ да бждатъ богати въ вѣра и наслѣдници на царството, обѣцано отъ Него на ония, които Го обичатъ?

2 Петр. 1:11....Ще ви се даде свободенъ входъ въ вѣчното царство на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа.

Наслаждаватъ се съ увѣреността въ него.

Пс. 15:9....Взрадва се сърдцето ми, и се възвесели езикътъ ми; а още и плътъта ми ще почива въ надежда.

Пс. 64:5. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ богатата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ.

Мат. 5:12. Радвайте се и се веселете, защото голѣма е наградата ви на небесата; тъй бѣха гонени и пророцитѣ, които бѣха прѣди васъ.

Римл. 5:2. Чрѣзъ (Христа)...съ вѣра получихме и достъпъ до тая благодать, въ която стоимъ, и се хвалимъ съ надежда за слава Божия.

Римл. 8:38, 39....Азъ съмъ увѣренъ, че ни смъртъ, нито животъ, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бждеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга нѣкоя тварь ще може да ни отлѣчи отъ любовта Божия въ Христа Исуса, нашия Господь.

2 Тим. 1:12....Зная въ Кого съмъ повѣрвалъ и съмъ увѣренъ, че Той е мощенъ да запази моя залогъ за оня день.

1 Петр. 1:7, 8....Изпитаната ваша вѣра да излѣзе по-драгоценна отъ нетрайното, макаръ и чрѣзъ огънь изпитвано, злато, за похвала и честь и слава, кога се яви Исусъ Христосъ, Когото обичате, безъ да сте Го видѣли, и въ Когото вѣрвайки сега, безъ да Го виждате, радвате се съ неизказана и прѣславна радость. *Пламенно го желаятъ.*

Римл. 8:22—25....Знаемъ, че всички твари заедно стенатъ и се мжчатъ досега; и не само *тѣ*, но и ние сами, които имаме начатъцитѣ на Духа, и ние сами стенемъ въ себе си, очаквайки осигурение — изкупване на нашето тѣло. Защото нашето спасение е въ надежда. А надежда *за онова*, което се вижда, не е надежда, понеже, защо ще се надѣва нѣкой за нѣщо, което вижда? Кога пъкъ се надѣваме за онова, което не виждаме, съ търпѣние го очакваме.

2 Кор. 5:2. Затова и въздишахме, като копнѣемъ да се облѣчемъ въ небесното си жилище:

То е готово за вѣрващитѣ.

Иоан. 14:2. Въ дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нѣмаше, щѣхъ да ви кажа. Отивамъ да ви приготвя мѣсто.

Обѣданието за него служи, като подбудителна причина за достигане пълна светостъ.

2 Кор. 7:1....Възлюбени, имайки...обѣщания, нека се очистимъ отъ всѣка сквернота на плътта и на духа, като вършимъ свети *дѣла* съ страхъ Божий.

1 Сол. 5:23....Самъ Богъ на мира да ви освети напълно, и цѣлиятъ вашъ духъ и душата и тѣлото да се запази безъ порока при пришествието на Господа нашего Исуса Христа.

2 Петр. 3:12, 14. (Какви трѣбва да бждете вие,) които очаквате и желаете скорото дохождане на Божия день, за който пламналитѣ небеса ще се разрушатъ, и разгорѣлитѣ се стихии ще се стопятъ?...Затуй, възлюбени, като очаквате това, постарайте се да се намѣрите прѣдъ Него въ миръ, неосквернени и непорочни.

1 Иоан. 3:3....Всѣкой, който има тая надежда на Него, очистаа себе си, както е Той чистъ.

Къмъ постоянно стремление къмъ добро, даже до край, безъ да се гледа на изкушенията.

2 Кор. 4:16, 18....Ние не падаме духомъ; макаръ външниятъ

ни човѣкъ и да тлѣе, но вжтрѣшниятъ отъ день на день се подновява..., като имаме прѣдъ очи не видимото, а невидимото; понеже видимото е врѣменно, а невидимото — вѣчно.

Фил. 3:14. Тичамъ къмъ цѣлѣта — къмъ наградата на горното отъ Бога призвание въ Христа Исуса.

Евр. 10:34—36....И къмъ моитѣ вериги бѣхте състрадателни и разграбването на вашия имотъ съ радость посрѣщнахте, знаейки, че имате за себе си на небесата по-добъръ и траенъ имотъ. И тъй, не напушайте вашето дързновение, за което има голѣма награда. Търпѣние ви трѣбва, та, слѣдъ като изпълните волята Божия, да получите обѣщаното.

ГНѢВЪ.

Запрѣтенъ е.

Екл. 7:9. Не бивай съ духа си бързъ на гнѣвъ, защото гнѣвътъ се гнѣзди въ сърдцето на глупави.

Мат. 5:22. Азъ...ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновенъ ще бжде прѣдъ сжда; а който каже на брата си: „рака“ (= празноглавъ, смахнатъ), виновенъ ще бжде прѣдъ синедриона; а който пѣкъ каже: „безумнико“, виновенъ ще бжде за геената огнена.

Римл. 12:19. Не отмѣщавайте за себе си, възлюбени, а дайте мѣсто на Божия гнѣвъ. Защото писано е: „отмѣщението е Мое. Азъ ще отплатя, казва Господъ“. Втор. 32:35; Евр. 10:30.

Той е едно отъ дѣлата на плѣтъта.

Гал. 5:20. (Дѣлата на плѣтъта сж извѣстни: тѣ сж:...) идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гнѣвъ, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси.

Той е свойственъ на глупавитѣ.

Притч. 12:16. Глупавиятъ веднага ще изкаже гнѣва си, а благоразумниятъ скрива оскърблението.

Притч. 14:29. У търпѣливъ човѣкъ разумъ много, а лютиятъ изказва глупости.

Притч. 27:3. Тежъкъ е камъкътъ, тежъкъ е и пѣсъкътъ; но гнѣвътъ на глупеца е по-тежъкъ отъ единия и другия.

Съ него сж съединени: гордостъ.

Притч. 21:24. Горделивиятъ злодѣй—името му е кошунникъ — дѣйствува въ пламъка на гордостѣта.

Жестокостъ.

Бит. 49:7. (Повика Иаковъ синоветѣ си и рече:...Симеонъ и Левий сж брата, мечоветѣ имъ сж орджия на жестокостъ;) проклетъ е гнѣвътъ имъ, защото е жестокъ, и яростѣта имъ, защото е свирѣпа; ще ги раздѣля въ Иакова и ще ги прѣсна въ Израиля.

Притч. 27:4. Лютъ е гнѣвътъ, неукротима — яростѣта; но кой ще устои противъ ревнивостѣта?

Яростъ и вѣкъ.

Еф. 4:31. Всѣко огорчение и яростъ, гнѣвъ, вѣкъ и хула да бждатъ далечъ отъ васъ *заедно* съ всѣка злоба.

Злоба и злорѣчие.

Кол. 3:8... Сега и вие отхвърлете отъ себе си всичко: гнѣвъ, яростъ, злоба, злорѣчие, сквернословие отъ устата си.

Крамола и свада.

Притч. 21:19. По-добрѣ да живѣешъ въ пуста земя, нежели съ свадлива и сърдита жена.

Притч. 29:22. Гнѣвливъ човѣкъ подига крамоли, а сприхавъ много грѣши.

Притч. 30:33...Както кога се бие млѣко, добива се масло, като се блѣсне носѣтъ, потича кръвь, тъй и кога се възбужда гнѣвъ, произлиза свада.

Произвежда се отъ горчиви думи.

Сжд. 12:4. Тогава Иефтай събра всички галаадски жители и се удари съ ефреми, и жителитѣ галаадски избиха ефреми, думайки: вие сте бѣжанци Ефремови, а Галаадъ е посрѣдъ Ефрема и посрѣдъ Манасия.

2 Царств. 19:43...Израилтянитѣ отговориха на Иудинитѣ мже и казаха: ние сме десетъ части у царя, тъй сжщо и за Давида ние сме първенецъ, а не вие; защо, прочее, ни унижиха? Нали намъ се падаше първата дума, за да върнемъ нашия царь? Но думата на Иудинитѣ мже бѣше по-силна отъ думата на израилтянитѣ.

Притч. 15:1. (Гнѣвътъ и разумни погубва.) Кроткъ отговоръ гнѣвъ отвръща, обидна дума яростъ възбужда.

Той носи съ себе наказанието си.

Иов. 5:2. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Гнѣвъ убива глупеца, и раздражителность погубва безумеца.

Притч. 19:19. Гнѣвливиятъ нека търпи наказание, защото, ако го пожалишъ, ще трѣбва да го наказвашъ още повече.

Да се пазимъ да не ни въведе въ грѣхъ.

Пс. 35:8. Прѣстани да се гнѣвишъ и остави яростъта; не ревнувай до толкова, че да правишъ зло.

Еф. 4:26. Гнѣвете се, но не грѣшете: слънце да ви не залѣзва гнѣвни.

Съ мъдростъ можемъ да го отмахнемъ.

Притч. 29:8. Развратнитѣ човѣци бунтуватъ града, а мъдритѣ усмиряватъ бунта.

Кротостъта може да го смири.

Екл. 10:4. Ако гнѣвътъ на началника избухне върху тебе, не напушай мѣстото си, защото кротостъта заглажда и голѣми грѣшки.

Да не раздражаваме чедата си.

Еф. 6:4...Вие, бащитѣ, не дразнете дѣцата си, а ги възпитавайте въ учение и наставление Господне.

Кол. 3:21. Бащи, не дразнете чедата си, за да не падатъ духомъ.

Да сме търпѣливи въ него.

Притч. 15:18. Сприхавъ човѣкъ раздори подига, а търпѣливъ разпри уталожва.

Притч. 16:32. Дълготърпѣливъ е по-добъръ отъ храбъръ, и който владѣе себе си, по-добъръ е отъ завоевателъ на градове.

Притч. 19: 11. Благоразумието прави човѣка бавенъ на гнѣвъ, и за него е слава да бжде снизходителенъ къмъ грѣшки.

Тит. 1: 7...Епископътъ, като Божий распоредникъ, трѣбва да е непороченъ, не високомѣренъ, не гнѣвливъ, не пияница, не побойникъ, не алченъ за гнусна печалба.

Иак. 1: 19...Възлюбени мои братя, нека всѣки човѣкъ бжде бързъ на слушане, бавенъ на говорене, бавенъ на гнѣвъ.

Да странимъ отъ гнѣвливи човѣци.

Бит. 49: 6. (Повика Иаковъ синовецѣ си и рече:...Симеснъ и Левий сж братя, мечоветѣ имъ сж орждия на жестокость;) въ свѣта имъ да не влѣзе душата ми, и въ събранието имъ да не участвува славата ми; защото тѣ въ гнѣва си убиха човѣкъ и по своя прищѣвка прѣрѣзаха жилитѣ на телеца.

Притч. 22: 24. Не другарувай съ гнѣвливъ и не се събирай съ припрѣнъ човѣкъ.

Въ молитва да сме свободни отъ него.

1 Тим. 2: 8...Желая мжжетѣ да се молятъ на всѣко мѣсто, като въздигатъ чисти рѣцѣ безъ гнѣвъ и съмнѣние.

Примѣри на справедливъ гнѣвъ:

Христосъ.

Марк. 3: 5...Като ги изгледа съ гнѣвъ, нажаленъ поради ожесточението на сърдцата имъ, казва на човѣка (съ изсъхналата ржка:) протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата.

Иаковъ.

Бит. 31: 36. Иаковъ се разсърди и се скара съ Лавана. И заговори Иаковъ и рече на Лавана: каква е вината ми, какъвъ е грѣхътъ ми, та ме прѣслѣдвашь?

Моисей.

Изх. 11: 8. [Рече Моисей (на фараона): тѣй говори Господь: около полунощъ Азъ ще мина посрѣдъ Египетъ, и ще умре всѣки първороденъ синъ, и всичко първородно отъ добитѣка.] Тогавъ ще дойдатъ всички тѣзи твои служители при мене, ще ми се поклонятъ и ще рекатъ: излѣзъ ти и цѣлиятъ (ти) народъ, който прѣдвождашь. Слѣдъ това азъ ще си излѣза. И излѣзе (Моисей) отъ фараона съ гнѣвъ.

Лев. 10: 16...Подири Моисей козела за жертвата за грѣхъ, и ето, той бѣ изгоренъ. И разгнѣви се (Моисей) на Елеазара и Итамара, останалитѣ Ааронови синове, и каза: (защо не ядохте жертвата за грѣхъ на свето мѣсто?)

Числ. 16: 15. Моисей се ядоса твърдѣ много и рече Господу: не обрѣщай погледа Си къмъ тѣхния (на Корей и съучастницитѣ му) приносъ; никому отъ тѣхъ не съмъ взелъ нито оселъ и никому отъ тѣхъ не съмъ сторилъ зло.

Неемия.

Неем. 5: 6. Като чухъ тѣхния (на народа и женитѣ му) ропотъ и...думи, много се ядосахъ.

Неем. 13: 17, 25. Азъ съмърихъ първенцитѣ иудеи и имъ казахъ: защо вършите такова зло и скверните сжботния день? Азъ

зи смъррихъ за това и ги проклинахъ, а нѣкои мже бихъ, ко-сата имъ скубахъ и заклевахъ ги въ Бога, да не даватъ дъщеритѣ си за синоветѣ имъ (на азотци, амонитци и моавци) и да не взиматъ дъщеритѣ имъ за синоветѣ си и за себе си.

Примѣри на несправедливъ гнѣвъ:

Каинъ.

Бит. 4:5, 6. (Господь погледна благосклонно на Авеля и на дара му;) а на Каина и на дара му не погледна благосклонно. Каинъ се много огорчи, и лицето му се помрачи. И каза Господь (Богъ) на Каина: защо се ти огорчи? и защо се помрачи лицето ти?
Исавъ.

Бит. 27:45. [Ревека прати, та позика по-младия си синъ Иакова и му рече: ето, братъ ти Исавъ се заканва да те убие; затова, сине мой, послушай сега думитѣми: стани, та бѣгай (въ Месопотамия) при брата ми Лавана въ Харанъ; и поживѣй при него нѣколко врѣме, доклѣ утихне яростъта на брата ти,] доклѣ утихне гнѣвътъ на брата ти противъ тебе, и той позабрави, какво си му сторилъ. Тогава ще пратя да те прибера оттамъ. Защо азъ въ единъ день да се лиша и отъ двама ви?

Симеонъ и Левий.

Бит. 49:5—7. (Повика Иаковъ синоветѣ си и рече:...) Симеонъ и Левий сж братя, мечоветѣ имъ сж орждия на жестокость; въ свѣта имъ да не влѣзе душата ми, и въ събранието имъ да не участвува славата ми; защото тѣ въ гнѣва си убиха човѣкъ и по своя прищѣвка прѣрѣзаха жилитѣ на телець; проклетъ е гнѣвътъ имъ, защото е жестокъ, и яростъта имъ, защото е свирѣпа; ще ги раздѣля въ Иакова и ще ги прѣсна въ Израиля.

Моисей.

Числ. 20:10, 11....Събраха Моисей и Ааронъ народа при скалата, и той имъ каза: чуйте, непокорници, нима можемъ отъ тая скала да ви изкараме вода? И дигна Моисей ржката си и удари дваждъ о скалата съ жезъла си, и протече много вода, и пи народътъ и добитѣкътъ му.

Валаамъ.

Числ. 22:27. Ослицата, като видѣ Ангела Господень, легна подъ Валаама. Разгнѣви се Валаамъ и начена да бие ослицата съ тояга.

Саулъ.

1 Царств. 20:30. Тогава Саулъ се много разгнѣви на Ионатана и му рече: недостойний и непокорний сине! нима не зная, че си се сдружилъ съ Иисеевия синъ за срамъ на себе си и за срамъ на майка си!

Ахавъ.

3 Царств. 21:4. Ахавъ се върна у дома си развълнуванъ и огорченъ отъ думитѣ, що му бѣ казалъ изреелецьтъ Навутей, думайки: нѣма да ти дамъ наслѣдството отъ бацитѣ си. Духомъ смутень, легна на постелката си, обърна си лицето и не яде хлѣбъ.

Нееманъ.

4 Царств. 5:11. Разгнѣви се Нееманъ и си тръгна, думайки: ето, азъ мислѣхъ, че той (Елисей) ще излѣзе, ще застане и ще призове името на Господа, своя Богъ, ще си тури ржката на мѣстото и ще сHEME проказата.

Аса.

2 Парал. 16:10....Аса се разсърди на ясновидеца (Анания) и го затвори въ тъмница, понеже бѣше раздраженъ отъ това (задѣто му каза: ти си се облегалъ на сирийския царь, а не си се уповалъ на Господа) противъ него; въ него врѣме Аса притѣсняваше и нѣкои отъ народа.

Озия.

2 Парал. 26:19. Разсърди се Озия,— а въ ржката му имаше кадилница за кадене, и когато се разсърди на свещеницитѣ, появи се проказа на челото му, прѣдъ лицето на свещеницитѣ въ дома Господень, при кадилния жертвеникъ.

Аманъ.

Естир. 3:5. Като видѣ Аманъ, че Мардохей се не покланя и не пада ничкомъ прѣдъ него, изпълни се съ гнѣвъ.

Навуходоносоръ.

Дан. 3:13. Тогава Навуходоносоръ въ гнѣвъ и яростъ заповѣда да доведатъ Седраха, Мисаха и Авденагѳ; и доведоха тия мже при царя.

Иона.

Ион. 4:1....Иона се силно огорчи и възнегодува. **Ион. 4:4.**

Иродъ.

Мат. 2:16. Тогава Иродъ, като се видѣ подигранъ отъ мждрецитѣ, твърдѣ много се ядоса и прати, та изби всички младенци въ Витлеемъ и въ всичкитѣ му прѣдѣли, отъ двѣ години и надолу, споредъ врѣмето, което бѣ точно узналъ отъ мждрецитѣ.

Иудеитѣ.

Лук. 4:28....Всички въ синагогата се изпълниха съ яростъ.

Лук. 6:11....Тѣ отъ гнѣвъ излѣзоха внѣ отъ себе си и се сговориха помежду си, що биха сторили на Исуса,

Първосвещеницитѣ.

Дѣян. 5:17, 18. Тогава първосвещеникътъ и всички, които бѣха съ него и принадлежеха къмъ садукейската ересь, станаха и се изпълниха съ завистъ, туриха ржка на апостолитѣ и ги хвърлиха въ общата тъмница.

Дѣян. 7:54....Сърдцата имъ се кжсаха отъ ядъ и скърцаха съ жбни срѣщу него (Стефана).

Гонение.

Христосъ го търпѣ.

Мат. 27:1....Всички първосвещеници и старѣи народни направиха съвѣщание противъ Исуса, за да Го убиятъ.

Марк. 11:18....Книжниците и първосвещеницитѣ...гледаха, какъ да Го погубятъ, понеже се бояха отъ Него, тъй като цѣль нарсдъ се чудѣше на учението Му. Лук. 22:2.

Иоан. 5:16. [Човѣкътъ (болень отъ трийсетъ и осемъ години) отиде, та обади на иудеитѣ, че Исусъ е, Който го изцѣри]. Затова иудеитѣ гонѣха Исуса и търсѣха *случай* да Го убиятъ, задѣто вършеше това въ сѣбота.

Иоан. 7:1....Исусъ ходѣше по Галилея, защото по Иудея не искаше да ходи, понеже иудеитѣ търсѣха да Го убиятъ.

Иоан. 7:19. Не даде ли ви Моисей закона? Но никой отъ васъ не изпълнява закона. Защо искате да Ме убиеете?

Доброволно се подчини на него.

Ис. 50:6. Гърба Си подложихъ на биещитѣ, и странитѣ Си—на удрещитѣ; лицето Си не скривахъ отъ поругание и заплюване.

Търпѣливо го понесе.

Ис. 53:7. Той бѣ измжчванъ, но страдаше доброволно и устата Си не отваряше; като овца биде Той заведенъ на клане, и както агне прѣдъ стригачитѣ си е безгласно, така и Той не отваряше уста Си.

Мат. 27:12. И когато Го обвиняваха първосвещеницитѣ и старѣитѣ, Той нищо не отговаряше. Марк. 14:61.

Марк. 15:3—5....Първосвещеницитѣ Го обвиняваха въ много нѣща. А Пилатъ пакъ Го попита и каза: нищо ли не отговаряш? Вижъ, за колко *работи* свидѣтелствуватъ противъ Тебе. Но Исусъ нищо вече не отговори, тъй че на Пилата бѣше чудно.

1 Петр. 2:23. Кога Го хулѣха, Той не отвръщаше съ хули; кога страдаше, не заплашваше, а прѣдоставяше *това* на Праведния Сждия.

Евр. 12:3. Помислете, прочее, за Оногова, Който прѣтърпѣ отъ грѣшницитѣ такова надъ Себе Си поругание, та да ви не дотегне, и да не отпаднете душевно.

Светинитѣ трѣбва да го очакватъ.

Мат. 10:17. Пазете се отъ човѣцитѣ; защото тѣ ще ви прѣдадатъ на сждилища и въ синагогитѣ си ще ви бичуватъ.

Марк. 10:30. (Исусъ отговори и рече: истина ви казвамъ: нѣма никой, който да е оставилъ кжщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Мене и Евангелието,) и да не е получилъ сега, въ това врѣме, срѣди гоненията, стократно повече отъ кжщи, и братя, и сестри, и бащи, и майки, и дѣца, и нивя, а въ идещия вѣкъ — животъ вѣчень.

Марк. 13:9....Вие гледайте себе си; защото ще ви прѣдадатъ на сждилища, и по синагоги ще бждете бити, и прѣдъ управници и царе ще бждете изправени заради Мене, за свидѣтелство прѣдъ тѣхъ. Лук. 21:12.

Иоан. 15:20. Помнете словото, що ви казахъ Азъ: нѣма слуга по-гольмъ отъ господаря си. Ако Мене гонѣха, и васъ ще гонятъ; ако Моето слово спазѣха, и вашето ще спазятъ.

Иоан. 16:2, 33. Ще ви изгонятъ отъ синагогитѣ; настѣпва дори врѣме, когато всѣкой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба. Това ви казахъ, за да имате въ Мене миръ. Въ свѣта скърби ще имате; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣта.

Дѣян. 2):23. (Ето сега, свързанъ отъ Духа, азъ отивамъ въ Иерусалимъ, ꙗзъ безъ да зная, какво ще ми се случи тамъ—) освѣнъ онова, което Духъ Светий свидѣтельствува по всички градове, казвайки, че ме чакатъ окови и скърби. (Павель).

1 Сол. 3:3. (Изпроводихме Тимотея, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви,) та да се не смущава никой въ тия скърби; защото сами знаете, че за това сме отредени.

Откр 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши: тѣй казва първиятъ и послѣдниятъ, който биде мъртъвъ и оживѣ:!) Не бой се никакъ отъ онова, което има да прѣтеглишъ. Ето, дяволтъ ще хвърли нѣкои отъ васъ въ тъмница, за да ви изкуси, и ще имате скръбъ десетина дни. Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота.

За Бога го прѣтърпяватъ.

Пс 43:23. Заради Тебе ни затриватъ всѣки день, смѣтатъ ни за овци, *обречени* на клане.

Пс. 68:8...Заради Тебе понасямъ хули, и съ безчестие покриватъ лицето ми.

Ис. 66:5. Чуйте словото на Господа вие, които треперите прѣдъ словото Му: вашитѣ брѣтя, които ви мразятъ и които ви гонятъ за Моето име, казватъ: „нека Господъ яви Себе Си въ слава, и ние ще погледаме веселието ви“. Но тѣ ще бждатъ посрамени.

Иер. 11:21...Тѣй казва Господъ за анатотскитѣ мъже, които искатъ да *отнематъ* душата ти и които казватъ: не пророчествувай въ име Господне, да не љмрешъ отъ наши рѣцѣ; ето, Азъ ще ги посѣтя..)

Иер. 15:15. О, Господи! Ти *всичко* знаешъ; спомни си за мене и посѣти ме, и отмъсти за мене на моитѣ гонители; по Своего дълготърпѣние недѣй ме погубва; Ти знаешъ, че заради Тебе търпя хули.

Иер. 20:8...Щомъ заговоря,—викамъ за насилие, викамъ за разорение, понеже словото Господне стана за мене безчестие и всѣкидневенъ присмѣхъ.

За Христа го прѣтърпяватъ.

Мат. 24:9. Тогава ще ви прѣдадатъ на мъжи и ще ви убиятъ; и ще бждете мразени отъ всички народи, заради Моето име.

Иоан. 15:21. (Ако Мене гонѣха, и васъ ще гонятъ; ако Моето слово спазѣха, и вашето ще спазятъ.) Но всичко това ще ви сторятъ заради Моето име, защото не знаятъ Оногова, Който Ме е пратилъ.

И заедно съ Христа.

Римл. 8:17. Ако...сме чеда, ние сме и наслѣдници: наслѣд-

ници Божии, а сънаслѣдници на Христа, и то само ако съ Него страдаме, за да се и съ Него прославимъ.

2 Кор. 1:5...Както изобилватъ въ насъ Христовитѣ страдания, тъй изобилва и нашата утѣха чрѣзъ Христа.

Фил. 3:10. (*Всичко* считамъ за сметъ, за да придобия Христа;) за да позная Него, и силата на възкресението Му, и участието въ страданията Му, като се уподобявамъ на Него въ смъртта Му.

Кол 1:24. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпѣлвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата.

2 Тим 2:12. Ако търпимъ, съ Него ще и царуваме; ако се отричаме, и Той ще се отрече отъ насъ.

Гонението имъ се приписва на Христа.

Зах. 2:8...Тъй казва Господь Саваотъ, Който ме прати за слава при народитѣ, що ви грабѣха: „който се допира до васъ, допира се до зѣницата на окоето Ми, (и ето, Азъ ще дигна ржката Си противъ тѣхъ, и тѣ ще станатъ плячка на рабитѣ си“.)

Дѣян. 9:4, 5. (Когато той бѣше на пѣтъ и приближаваше до Дамаскъ, изведнажъ го огрѣ свѣтлина отъ небето;) и като падна на земята, чу гласъ, който му думаше: Савле, Савле, що Ме гонишъ? А той отговори; кой си Ти, господине? Господь каза: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишъ. Мжно е за тебе да риташъ противъ рѣженъ. Дѣян. 22:7, 8; Дѣян. 26:14, 15.

Всички, които живѣятъ благочестиво въ Христа, ще го прѣтърпятъ.

Дѣян. 14:22. [Тѣ (Павелъ и Варнава) се върнаха въ Листра, Икония и Антиохия,] като утвърдяваха душитѣ на ученицитѣ, като ги увѣщаваха да постоянствуватъ въ вѣрата, и поучаваха, че прѣзъ много скърби трѣбва да влѣземъ въ царството Божие.

2 Тим. 3:12...Всички, които искатъ да живѣятъ благочестиво въ Христа Исуса, ще бждатъ гонени.

То произлиза: отъ непознаване Бога и Христа.

Иоан. 16:3. (Ще ви изгонятъ отъ синагогитѣ; настѣпва дори врѣме, когато всѣкой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.) И тъй ще постѣпятъ съ васъ, защото не познахато Отца, нито Мене.

Отъ умраза къмъ Бога и Христа.

Иоан. 15:24. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣлата, които никой другъ не е сторилъ, грѣхъ не щѣха да иматъ; а сега и видѣха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.

Отъ умраза къмъ Евангелието.

Мат. 13:21. (Посѣяното на камъни е онзи, който слуша словото и веднага съ радостъ го приема,) ала нѣма въ себе си коренъ и е непостояненъ: кога настане скърбъ или гонение заради словото, тозъ-часъ се съблзнява. Марк. 4:17.

Отъ гордостъ.

Пс. 9:23. Поради гордостъта си нечестивцитѣ прѣслѣдватъ бѣдния: нека се хванатъ въ хитритѣ кроежи, що сами измислятъ.

Отъ неразумна ревностъ.

Дѣян. 13:50...Иудеитѣ, като побудиха набожнитѣ и почетни жени и градскитѣ първенци, подигнаха гонение противъ Павла и Варнава и ги прогониха изъ своитѣ прѣдѣли.

Дѣян. 26:9—11. Наистина, и азъ си помислихъ, че трѣбва да извърша много противни работи срѣщу името на Исуса Назорея; това и сторихъ въ Иерусалимъ и, слѣдъ като приехъ власть отъ първосвещеницитѣ, много светии затворихъ въ тъмница, а когато ги убиваха, и азъ одобрявахъ; и често ги мжчехъ по всички синагоги и ги принуждавахъ да хулятъ *Исуса* и, разяренъ безъ мѣра противъ тѣхъ, гонѣхъ ги дори и по външнитѣ градове. (Павелъ).

То разкъсва връзкитѣ на сѣмейството.

Мат. 10:21, 35. И ще прѣдаде братъ брата на смъртъ, и баща чедо; и ще възстанатъ чедата противъ родители и ще ги убиятъ; защото дойдохъ да разлъча човѣкъ отъ баща му, и дъщеря отъ майка ѝ, и снаха отъ свекърва ѝ. Марк. 13:12; Лук. 12:51—53; Лук. 21:16.

Е противно на духа на Евангелието.

Мат. 26:52. Тогава Исусъ му (на Петра) казва: повърни ножа си на мѣстото му; защото всички, които се залавятъ за ножъ, отъ ножъ ще погинатъ.

Лук. 9:54—56. [*Тамъ* (въ едно самарянско село) Го не приеха, защото имаше видъ на пжтникъ за Иерусалимъ.] Като видѣха това ученицитѣ Му Иаковъ и Иоанъ, рекоха: Господи, искашъ ли да кажемъ да падне огънь отъ небето и да го изтрѣби, както и Илия направи? Но *Той*, като се обърна къмъ тѣхъ, смъмри ги и рече: не знаете, отъ какъвъ духъ сте вие; защото Синъ Човѣческий дойде, не за да погуби човѣшки души, а да спаси. И отидоха въ друго село.

Естественитъ човѣци го вършатъ.

Мат. 5:12. (Блажени сте вие, когато ви похулятъ и изгонятъ, и кажатъ противъ васъ лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.) Радвайте се и се веселете, защото голѣма е наградата ви на небесата; тъй бѣха гонени и пророцитѣ, които бѣха прѣди васъ. Лук. 6:23.

Гал. 4:29...Както тогава родениятъ по плътъ (Измаилъ) гонѣше родения по духъ (Исаака), тъй и сега.

Конто проловдватъ Евангелието, прѣтърпѣватъ го.

Гал. 5:11...За какво още ме гонятъ, братя, ако азъ и сега проповѣдвамъ обрѣзване? Тогава би се прѣкратила съблазньта отъ кръста.

Понѣкога то слѣдва до смъртъ.

Дѣян. 22:4. Азъ гонихъ до смъртъ *последователитѣ* на това учение, като вързвахъ и прѣдавахъ на затворъ мже и жени. (Павелъ).

Богъ не изоставя светнитѣ въ него.

2 Кор. 4:9. Гонени биваме, но не изоставяни, повалени биваме, но не загинваме.

Богъ избавя отъ него.

Дан. 3:95. Тогава Навуходоносоръ рече: „благословенъ Богъ Седраховъ, Мисаховъ и Авденаговъ, Който проводи Своя Ангелъ и избави рабитъ Си, които се Нему надъваха и не послушаха царската повеля и прѣдадоха тѣлата си (на огънь), за да не служатъ и да се не покланятъ на другъ богъ, освѣнъ на своя Богъ!“

Лук. 1:71. [Захария се изпълни съ Духа Светаго и прокува, казвайки: благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, за дѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ, (както възвѣсти прѣзъ устата на Своитъ свети отъ вѣка пророци)] — спасение отъ враговетъ ни и отъ ржцѣтѣ на всички, които ни мразятъ.

2 Кор. 1:10. (Богъ)...ни избави отъ такъва страшна смъртъ, и още избавя, и Комуто се надъваме, че пакъ ще ни избави.

2 Тим. 3:11. (Ти си послѣдвалъ моето учение, животъ, намѣрение, вѣра, моето великодушие, любовь, търпѣние,) моитъ гонения и страдания, що ме сполетѣха въ Антиохия, Икония, Листра, каквито гонения прѣтърпѣхъ; и отъ всичко ме избави Господь.

То не може да ни отлжчи отъ Христа.

Римл. 8:35. Кой ще ни отлжчи отъ любовта Божия: скърбъ ли, притѣснение ли, или гонение, гладъ ли, или голотия, опасностъ ли. или мечъ?

Трѣбва да употрѣбваме всички законни срѣдства, за да го избѣгваме.

Мат. 2:13...Слѣдъ като си отидоха (мждрецитѣ), ето, Ангелъ Господень се явява насънъ Иосифу и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му, и бѣгай въ Египетъ, и остани тамъ, доклѣ ти кажа; защото Иродъ ще търси Младенеца, за да Го погуби.

Мат. 10:23...Кога ви пядятъ отъ единъ градъ, бѣгайте въ другъ. Защото, истина ви казвамъ: нѣма да дообходите градоветъ Израилеви, доклѣ Синъ Човѣческий дойде.

Мат. 12:14...Фарисеитѣ, като излѣзоха, наговориха се противъ Него, какъ да Го погубятъ. Но Исусъ, като узна, отдалечи се оттамъ.

Дѣян. 9:23—25...Иудеитѣ се наговориха да го убиятъ; но Савелъ узна за този имъ заговоръ. Тѣ пъкъ денемъ и нощемъ пазѣха портитѣ, за да го убиятъ. Ала ученицитѣ взеха го нощѣ, туриха го въ кошница и спуснаха по стѣната. **2 Кор. 11:32.**

Дѣян. 14:6. [Когато езичницитѣ и иудеитѣ съ своитѣ началници, възбудени, се готвѣха до ги (Павла и Варнава) охулять и съ камъни убиятъ,] *тѣ*, като узнаха, прибѣгнаха въ ликаонскитѣ градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности (и тамъ благовѣстѣха.)

Да се не боимъ отъ него.

Ис. 51:7. Послушайте Ме вие, които познавате правдата, народе, който въ сърдцето си имашъ Моя законъ! Не се бойте отъ укора на човѣцитѣ, нито се страхувайте отъ злословието имъ.

Мат. 10:25, 28...Не бойте се отъ тѣхъ: защото нѣма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае. И не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената. Лук. 12:4.

1 Петр. 3:14....И да бихте страдали за правда, блажени сте; а отъ страхъ прѣдъ тѣхъ се не бойте, нито се смущавайте.

Светнитѣ, които страдатъ отъ него, трѣбва да се прѣдаватъ Богу.

1 Петр. 4:19....Ония, които страдатъ по волята на Бога, нека прѣдадатъ *Нему*, като на вѣренъ Създателъ, души тѣ си, правейки добро.

Да го прѣтърпѣватъ.

1 Кор. 4:12....Злословени—благославяме: гонени—търпимъ.

1 Петр. 2:20....Каква похвала, като търпите, кога ви биятъ за прѣстѣпленія? Но, ако търпите, кога правите добро и страдате, това е угодно Богу.

Да се радватъ.

Дѣян. 5:41....Тѣ (апостолитѣ) излѣзоха изъ синедриона радостни, че сж се удостоили да понесатъ безчестие за името на Господа Иисуса.

2 Кор. 12:10....Добрѣ ми е въ немощи, въ обиди, въ нужди, въ гонения, въ прѣтеснения заради Христа, понеже, кога съмъ немощенъ, тогава съмъ силенъ.

1 Петр. 4:13....Доколкото участвувате въ страданията на Христа, радвайте се, та, и кога се яви Неговата слава, да се възрадвате и развеселите.

Да славятъ Бога.

1 Петр. 4:16. (Никой отъ васъ да не страда като убиецъ, или крадецъ, или злосторникъ, или като посѣгателъ на чуждо;) но, ако страда като християнинъ, да се не срамува, а да прославя Бога за такъва участь.

Да се молятъ да ги избави Богъ.

Пс. 7:2. Господи, Боже мой! на Тебе се уповавамъ, спаси ме отъ всички мои гонители и ме избави.

Пс. 30:16. Днитѣ ми сж въ Твоя ржка; избави ме отъ ржцѣтъ на враговетѣ ми и отъ гонителитѣ ми.

Пс. 34:1—3. Застѣпи се, Господи, въ тѣжбата съ ония, които ме сждятъ, и обори борещитѣ се съ мене; вземи щитъ и броня и дигни се менъ на помощъ; извади мечъ и прѣсѣчи *плтя* на гонителитѣ ми; кажи на душата ми: Азъ съмъ твое спасение!

Пс. 70:12, 13. Боже, не се отдалечавай отъ мене; Боже мой, побързай ми на помощъ! Да се посрамятъ и да изчезнатъ, които враждуватъ противъ душата ми; да се покриятъ съ срамъ и безчестие, които ми желаятъ зло!

Пс. 118:86. Всички Твои заповѣди сж истина. Несправедливо ме гонятъ: помогни ми.

Да се молятъ за гонителитѣ си.

Мат. 5:44. Азъ...ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ. Лук. 6:28.

Лук. 23:34....Иисусъ говорѣше: Отче! прости имъ, понеже не знаятъ, що правятъ...

Дѣян. 7:60. (Стефанъ)..., като колѣннич, викна съ високъ гласъ: Господи, не зачитай имъ тоя грѣхъ! И като каза това, почина.

1 Кор. 4:13. Хулени — молимъ се. Станахме като изметъ на свѣта, изметъ за всички досега.

Да повръщатъ благословение.

Римл. 12:14. Благославяйте вашитѣ гонители; благославяйте, а не кълнете.

1 Петр. 3:9. Не връщайте зло за зло, или хула за хула, а, наопаки, благославяйте, като знаете, че къмъ това сте призвани, за да наслѣдите благословение.

Кога го търпимъ, да се подкрѣляваме съ надеждата въ Христа за слава и блаженство.

Римл. 8:18....Мисля, че страданията на сегашното врѣме не сж нищо *въ сравнение* съ оная слава, която ще се яви въ насъ.

1 Кор. 15:19....Ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на Христа, *ние* сме най-окаяни отъ всички човѣци.

1 Кор. 15:32. Ако азъ, *тъй да кажа* по човѣшки, се борихъ съ звѣрове въ Ефесъ, то каква полза за мене, щомъ мъртви не възкрѣсватъ? Да ядемъ и да приемъ, защото утрѣ ще умремъ!

Евр. 10:34, 35....Къмъ моитѣ вериги бѣхте състрадателни и разграбването на вашия имотъ съ радостъ посрѣщнахте, знаейки, че имате за себе си на небесата по-добъръ и траенъ имотъ. И тъй не напущайте вашето дързновение, за което има голѣма награда.

Блаженството на ония, които го прѣтърпяватъ за Христа.

Мат. 5:10. Блажени изгоненитѣ заради правда, защото тѣхно е царството небесно.

Лук. 6:22. Блажени ще бждете, кога ви намразятъ човѣцитѣ, кога ви отлъчатъ и похулятъ и изхвърлятъ името ви, като лошо, заради Сина Човѣчески. Мат. 5:11.

1 Петр. 4:14. Ако ви корятъ за име Христово, блажени сте, защото Духътъ на славата и Духътъ Божий почива върху васъ. Отъ тѣхна страна Той бива хуленъ, а отъ ваша — прославянъ.

Да се молятъ за ония, които го прѣтърпяватъ.

2 Сол. 3:1, 2....Молете се за насъ, братя, щото словото Господне да се разпространява и се слави *навредъ*, както и у васъ, и да се избавимъ отъ безчинни и лукави човѣци, защото не всички иматъ вѣра.

Лъжеучителитѣ го избѣгватъ.

Гал. 6:12. Тия, които искатъ да се нравятъ по плътъ, тѣ ви принуждаватъ да се обрѣзвате, само за, да не бждатъ гонени за кръста Христовъ.

Вѣрнитѣ, които се подлагатъ на него, ще сж: мразени.

Мат. 10:22....Ще бждете мразени отъ всички заради Моето име, но, който прѣтърпи до край, ще бжде спасенъ. Марк. 13:13; Лук. 21:17.

Иоан. 17:14. Азъ имъ прѣдадохъ Твоего слово, и свѣтътъ ги намрази, защото тѣ не сж отъ свѣта, както и Азъ не съмъ отъ него.

Прѣзирани.

Иер. 15 : 10. „Горко ми, моя майко, задѣто ме роди човѣкъ, който се прѣпира и кара съ цѣла земя! никому не съмъ давалъ подъ лихва, и менѣ никой не е давалъ, и всинца ме проклинатъ“.

1 Тим. 4 : 10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се упсвахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Евр. 10 : 33. (Припомняйте си прѣдишнитѣ ваши дни, когато, слѣдъ като се просвѣтихте, издържахте голѣма борба на страдания,) ту като *сами* всрѣдъ хули и скърби бивахте излагани на позоръ, ту като ставахте съучастници на ония, които сжщо тѣй страдаха.

Оскърбявани.

Плач. Иер. 3 : 45, 46. Смѣтъ и гнусота ни направи Ти срѣдъ народитѣ. Разтворили сж противъ насъ широки уста всички наши врагове.

Подлагани на груба обхода.

Дѣян. 5 : 40. Тѣ (членовѣтѣ на синагогата) го (Гамалиила) послушаха; и като повикаха апостолитѣ и ги биха, заповѣдаха имъ да не говорятъ за името Иисусово и ги пуснаха.

Дѣян. 22 : 19. Азъ...отговорихъ: Господи, тѣ (жителиѣ на Иерусалимъ) знаятъ, че азъ затваряхъ и биехъ по синагогитѣ ония, които вѣрваха въ Тебе. (Павель).

1 Кор. 4 : 11. Дори до тоя часъ и гладуваме, и жадуваме, и ходимъ голи, и ни биятъ по-лице, и се скитаеме.

Въ тъмници затваряни.

Дѣян. 8 : 3. Савель...пакостѣше на църквата, като влизаше по кжщитѣ и, влачейки мъже и жени, прѣдаваше ги на затворъ.

Дѣян. 12 : 4. (Царь Иродъ хвана Петра) и, като го задържа, хвърли го въ тъмница и го прѣдаде на четири четворки войници да го пазятъ, като мислѣше слѣдъ Пасха да го изведе прѣдъ народа.

Ще бждатъ умъртвявани.

Лук. 21 : 16. Ще бждете прѣдадени тѣй сжщо и отъ родители и отъ братя, и отъ роднини и приятели, и нѣкои отъ васъ ще умъртвятъ.

1 Кор. 4 : 9....Мисля, че насъ, апостолитѣ, Богъ постави най-последни, като осждени на смъртъ; понеже станавме зрѣлище на свѣта—на Ангели и човѣци.

2 Кор. 4 : 11....Ние, живитѣ, непрѣстанно се прѣдаваме на смъртъ заради Иисуса, та и животътъ Иисусовъ да се открие въ смъртната ни плътъ, (тѣй че смъртъта дѣйствува въ насъ, а животътъ—въ васъ).

Евр. 11 : 37. (Други изпитаха подигравки и бичове, а сжщо окови и затворъ,) съ камѣни бидоха избити, съ трионъ рѣзани, на мъжи подлагани; умрѣха съ мечъ убити, скитаха се въ овчи и кѣзи кожи, лишавани, оскърбявани и измжчвани.

Нечестивитѣ го причиняватъ.

Пс. 68 : 27....Оногова, когото Ти порази, тѣ *още* прѣслѣдватъ и страданията на раненитѣ отъ Тебе умножаватъ.

Сж дѣятелни въ него.

Пс. 108 : 16. (Той да изтрѣби спомена имъ на земята;) задѣто не е помислилъ да стори милость, а е прѣслѣдвалъ бѣдния и сиромаха и съкрушения по сърдце човѣкъ, за да го умъртви.

Пс. 142 : 3. Врагътъ прѣслѣдва душата ми, натѣпка въ земята живота ми, принуди ме да живѣя въ тъма като отдавна умрѣлитѣ, — (и отпадна въ мене дѣхътъ ми, онѣмѣ въ мене сърдцето ми).

Плач. Иер. 4 : 19. Които ни прѣслѣдваха, бѣха по-бързи отъ орлитѣ небесни; тичаха подирѣ ни по планини, поставяха засади за насъ въ пустинята.

Мат. 23 : 34....Ето, Азъ прашамъ при васъ пророци, и мждреци, и книжници; и едни ще убие и разпнете, а други ще бичувате въ синагогитѣ си и ще изгонвате отъ градъ въ градъ.

Насърдчаватъ се да го вършатъ.

Пс. 70 : 11. (Враговетѣ ми сесъ вѣтватъ помежду си,) думайки: „оставилъ го Богъ; гонетъ го и го хванете, защото нѣма кой да го избави“.

Радватъ се, когато успѣва.

Пс. 12 : 5. (Милостно погледни, чуй ме, Господи, Боже мой! Просвѣти очитѣ ми, за да не заспя *снѣ* смъртенъ;) да не каже врагътъ ми: „надвихъ му“. Да се не зарадватъ гонителитѣ ми, ако се поклатя.

Откр. 11 : 10. [Когато (двамата Мои свидѣтели) завършатъ свидѣтелствуването си, звѣрътъ, който излиза изъ бездната, ще встѣпи въ бой съ тѣхъ, ще ги побѣди и ще ги убие]. Жителитѣ на земята ще се зарадватъ за тѣхъ и ще се развеселятъ; и ще си пратятъ дарове единъ другиму, понеже тия два пророка мжчиха живѣещитѣ на земята.

Наказанието на гонителитѣ.

Втор, 30 : 7. (Кога се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, и послушашъ гласа Му, ти и синоветѣ ти, както ти заповѣдвамъ днесъ; —) тогава Господь, Богъ твой, ще обърне тия клетви върху враговетѣ ти и върху ония, които те мразятъ и които сж те гонили.

Втор. 32 : 43. (Веселете се, небеса, заедно съ Него, и поклонете Му се, всички Ангели Божии.) Веселете се, езичници, съ Неговия народъ (и да укрѣпнатъ всички синове Божии)! Защото Той ще отмъсти за кръвта на рабитѣ Си, ще отмъсти на враговетѣ Си, (и ще отплати на ония, които Го мразятъ) и ще очисти (Господь) земята Си и народа Си!

1 Парал. 16 : 21, 22....Той (Господь, Богъ нашъ,) не позволи никому да ги обижда и изобличаваше за тѣхъ царетѣ: не докосвайте се до Моитѣ помазаници и не правете зло на Моитѣ пророци.

Пс. 7 : 14. [Богъ е сждия праведенъ (крѣпкъ и дълготърпѣливъ,) и Богъ, Който всѣки день строго изисква; ако *нѣкой* не се обръща, Той изостря меча Си, изопва лжка Си и го насочва,} приготвя за него смъртоносни орждия, прави стрѣлитѣ Си палещи.

Иер. 17 : 18. Нека се посрамятъ моитѣ гонители, но азъ не

ще се посрамя; нека се разтреперяят, но азъ не ще се разтреперя; напрати върху тѣхъ злочестъ день и съкруши ги съ двойно съкрушение.

Иер. 20 : 11....Съ мене е Господъ като силенъ ратсборецъ; затова моитѣ гонители ще се спънатъ и не ще надвиятъ; твърдѣ много ще се посрамятъ, защото постѣпваха неразумно; посрамата ще бжде вѣчна, никога не ще бжде забравена.

Иоил. 3 : 19. Египетъ ще стане пустиня, и Едомъ ще стане пуста степь, задѣто тѣ притѣсняваха синоветѣ Иудини и проливаха невинна кръвь въ земята имъ.

Соф. 2 : 8—10. Чухъ Азъ хулата на Моава и обидитѣ на синоветѣ Амонови, какъ тѣ се подиграваха съ Моя народъ и се голѣмѣха на прѣдѣлитѣ му. Затова живъ съмъ Азъ! казва Господъ Саваотъ, Богъ Израилевъ: Моавъ ще бжде като Содомъ, и синоветѣ на Амона ще бждатъ като Гомсра, притежание на коприва, солна ровина, пустиня на-вѣки; остатъкътъ отъ народа Ми ще ги вземе плячка, и уцѣлѣлитѣ отъ човѣцитѣ Ми ще ги получатъ въ наслѣдство. Това имъ е за високомѣрието имъ, задѣто тѣ се подиграваха и се голѣмѣха надъ народа на Господа Саваота.

Мат. 23 : 35, 36. (Ето, Азъ пращамъ при васъ пророци, и мждреци, и книжници; и едни ще убиеете и разпнете, а други ще бичувате въ синагогитѣ си и ще изгонвате отъ градъ въ градъ,) за да падне върху ви всичката кръвь праведна, пролѣна на земята, отъ кръвьта на праведния Авель до кръвьта на Захария, синъ Варахинъ, когото убихте между храма и жертвеника. Истина ви казвамъ: всичко това ще падне върху тоя родъ. Лук. 11:49—51.

Лук. 11 : 47, 48. Горко вамъ, задѣто зидате гробници на пророци, които вашитѣ бащи избиха; съ тсва свидѣтелствувате за дѣлата на бацитѣ си и ги одобрявате, защото тѣ избиха процитѣ, а вие имъ зидате гробници. Мат. 23: 29—31.

Лук. 18 : 7, 8... Богъ ли нѣма да защити избранитѣ Си, които викатъ къмъ Него денъ и ноцъ, макаръ и да забавя да ги *защити*? Казвамъ ви, ще ги защити наскоро. Но Синъ Човѣчески, кога дойде, ще намѣри ли вѣра на земята?

2 Сол. 1 : 6. ..Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбяватъ.

Описанкето му.

Мат. 21 : 33—39. Чуйте...притча: имаше единъ човѣкъ стопанинъ, който насади лозе, огради го съ плетъ, изкопа въ него линъ, съгради кула и, като го прѣдаде на лозари, отиде си. И когато приближи гроздоберъ, той изпрати слугитѣ си при лозаритѣ, да му прибератъ плодоветѣ. А лозаритѣ, като уловиха слугитѣ му, едного набиха, другиго убиха, а трети съ камъни прѣбиха. Пакъ изпрати други слуги, по-много отъ първитѣ; и съ тѣхъ сториха същото. Най-сетнѣ изпрати при тѣхъ сина си, като каза: ще се засрамятъ отъ сина ми. Но лозаритѣ, като видѣха сина, казаха помежду си: този е наслѣдникътъ; хайде да го убиемъ и да присвоимъ наслѣдството му. И, като го уловиха, изведоха вѣнъ отъ лозето и убиха. Марк. 12:1—9; Лук. 20:9—16.

Гонители:*Фараонъ.*

Изх. 1:8—14....Въцари се въ Египетъ новъ царь, който не знаеше Иосифа, и рече на народа си: ето, родътъ на синоветъ Израилеви е многоброенъ и по-силенъ отъ насъ; да измждруваме нѣщо противъ тѣхъ, за да се не размножаватъ; инакъ, кога се случи война, ще се съединятъ и тѣ съ нашитѣ неприятели, ще се въоръжатъ противъ насъ, и ще излѣзатъ изъ (нашата) земя. И поставиха надъ тѣхъ надзорници на работитѣ, за да ги изнуряватъ съ тежки работи. И тѣ съградиха на фараона градове за припаси: Питомъ и Раамсесъ (и Онъ, сирѣчь Илисполъ). Но колкото повече ги изнуряваха, толкова повече тѣ се размножаваха и толкова повече нарастваха, тъй че (египтяни) се страхуваха отъ Израилевитѣ синове. И затова египтяни съ жестокостъ караха Израилевитѣ синове да работятъ и правѣха живота имъ горчивъ съ тежката работа надъ глина и тухли и съ всѣка полска работа, съ всѣка работа, на която ги караха съ жестокостъ.

Саулъ.

1 Царств. 19:1. Саулъ думаше на сина си Ионатана и на всичкитѣ си слуги да убиятъ Давида. Но Сауловиятъ синъ Ионатанъ обичаше много Давида.

1 Царств. 20:33. Тогава Саулъ хвърли копие върху него, за да го убие. И Ионатанъ разбра, че баща му се е рѣшилъ да убие Давида.

1 Царств. 22:16—19....Царьтъ рече: Ахимелехе, ти трѣбва да умрешъ, ти и цѣлиятъ ти бащинъ домъ. И царьтъ рече на тѣлохранителитѣ, които стояха при него: идете, убийте свещеницитѣ Господни, защото и тѣхната ржка е съ Давида, и тѣ знаеха, че той е избѣгаль, а ми не обадиха. Но царскитѣ слуги не искаха да вдигнатъ ржцѣ, за да убиятъ свещеницитѣ Господни. И царьтъ рече на Доика: иди ти и убий свещеницитѣ. И Доикъ идумеецъ отиде, нападна върху свещеницитѣ, и уби въ оня день осемдѣсетъ и петъ мъже, които носѣха лененъ ефодъ; порази съ мечъ и Номва, свещеническия градъ; уби съ мечъ мъже и жени, момчета и кърмачета, волове, осли и овци.

1 Царств. 26:18....Рече (Давидъ) *оце*: за какво господарьтъ ми прѣслѣдва своя рабъ? Какво съмъ сторилъ? Какво зло намѣри у мене?

Иезавель.

3 Царств. 18:4. Когато Иезавель изтрѣбваше пророцитѣ Господни, Авдий взе сто пророка и ги кри въ пещери, по петдесетъ човѣка, и ги храни съ хлѣбъ и вода.

3 Царств. 19:2....Иезавель проводи пратеникъ при Илия да каже: (ако ти си Илия, пъкъ азъ Иезавель), нека боговетѣ ми сторятъ това и това и нѣщо повече да сторятъ, ако утрѣ по това врѣме не направя съ твоята душа, каквото бѣ *сторено* съ душата на всѣкиго отъ тѣхъ (Вааловитѣ пророци).

Израилевитѣ синове.

3 Царств. 19:10. Той (Илия) отговори (Господу): пламнахъ

отъ ревностъ за Господа, Бога Саваота, защото Израилевитѣ синове оставиха Твоя завѣтъ, разрушиха Твоитѣ жертвеници и съ мечъ убиха Твоитѣ пророци; само азъ останахъ, но и моята душа търсятъ да взематъ. Римл. 11:3.

Неем. 9 : 26. (И каза Ездра:)... Тѣ (нашитѣ бащи) станаха упорити и се дигнаха противъ Тебе, прѣзрѣха Твоя законъ, уби- ваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления.

1 Сол. 2 : 15. (Иудеитѣ)...убиха и Господа Исуса, и Негови- тѣ пророци, и насъ изгониха, и Богу не угождаватъ, и на всички човѣци се противятъ.

Ахавъ.

3 Царств. 22 : 8. Израилскиятъ царь отговори на Иосафата: има още единъ човѣкъ, чрѣзъ когото може да попитаме Господа, но азъ го не обичамъ, защото не пророкува за мене добро, а само зло, — той е Иемвлаевиятъ синъ Михей. Иосафатъ каза: царю, не говори тъй.

Иоасъ.

2 Парал. 24 : 22. Царь Иоасъ си не спомни доброто, що му бѣше сторилъ Иоадай, бащата на Захария, а уби сина му. И той, умирайки, думаше: нека Господь види и изиска!

Аманъ.

Естир. 3 : 6, 10....Стори му се, че не струва да тури ржка само на Мардохея; но понеже му казаха, отъ кой народъ е Мардохей, Аманъ намисли да изтрѣби всички иудеи въ цѣлото Артаксерксо- во царство. *като* народъ Мардохеевъ. Тогава царьтъ извади отъ ржката прѣстена си и даде го на вугееца Амана, синъ Амадатовъ, за да подпечати повелята противъ иудеитѣ.

Седекия.

Иер. 38 : 4 – 6. Тогава князетѣ казаха на царя: „тоя човѣкъ да бжде прѣдаденъ на смъртъ, защото прави да ослабватъ рж- цѣтъ на войницитѣ, които оставатъ въ тоя градъ, ржцѣтъ на цѣлия народъ, като имъ говори такива думи; защото тоя човѣкъ желае не добруване на тоя народъ, а злостастие“. И рече царь Седекия: „ето, той е въ ваши ржцѣ, защото царьтъ нищо не може да направи противъ васъ“. Тогава хванаха Иеремию и го хвър- лиха въ ямата на Малхия, царевъ синъ, която бѣше въ стражар- ницата, и пуснаха Иеремию съ вжже; въ ямата нѣмаше вода, а само тиня, и Иеремию потъна въ тинята.

Халдейцитѣ.

Дан. 3 : 8....Дойдоха нѣ ои отъ халдейцитѣ и наклеветиха иудеитѣ.

Иерусалимскитѣ иудеи.

Мат. 23 : 37. Иерусалиме, Иерусалиме, който избивашъ про- роцитѣ и съ камъни убивашъ пратенитѣ при тебе! Колко пжти съмъ искалъ да събера чедата ти, както кокошка събира пилцитѣ си подъ крилѣтъ, и не рачихте!

Иоан. 7 : 19. Не даде ли ви Моисей закона? Но никой отъ васъ не изпълнява закона. Защо искате да Ме убиеете?

Дѣян. 6:9—13. Като станаха нѣкои отъ синагогата, тъй наречена *синагога* на либертинци, и *отъ тая* на киринейци, александрийци и на тия, *що бѣха* отъ Киликия и Асия, влѣзоха въ прѣпирня съ Стефана; ала не можеха да противостоятъ на мъдростъта и духа, съ който той говорѣше. Тогава подучиха нѣкои човѣци да кажатъ: чухме го да говори хулни думи противъ Моисея и противъ Бога. И побудиха народа, старѣитѣ и нижницитѣ и, като го нападнаха, грабнаха го и заведоха въ синедриона. И прѣдставиха лъжливи свидѣтели, които казваха: тоя човѣкъ не прѣстава да говори хулни думи противъ това свето мѣсто и противъ закона.

Дѣян. 23:12—15....Нѣкои отъ иудеитѣ направиха заговоръ, заклеха се и си рекоха да не ядатъ, ни да пиятъ, доклѣ не убиятъ Павла. Тия, които сториха това съзаклатие, бѣха повече отъ четирйсетъ души. Тѣ дойдоха при първосвещеницитѣ и старѣйшинитѣ и рекоха: съ клетва се заклехме нищо да не хапнемъ, докато не убиемъ Павла. Затова вие съ синедриона явете сега на хилядника утрѣ да го доведе долу прѣдъ васъ, ужъ че искате да разгледате по-точно дѣлото му; а ние, прѣди да наближи той, сме готови да го убиемъ.

Първосвещеницитѣ.

Иоан. 12:10....Първосвещеницитѣ се сговориха да убиятъ и Лазаря, (защото поради него мнозина иудеи *ги* напускаха и вѣрваха въ Исуса.)

Дѣян. 25:2, 3. Тогава първосвещеникътъ и първенцитѣ иудейски му (на Феста) явиха *обвиненията си* противъ Павла и, търсейки милость за себе си противъ него, молѣха го да го повика въ Иерусалимъ; а тѣ крояха засада да го убиятъ по пжтя.

Иродъ.

Дѣян. 12:1....Царь Иродъ тури ржка на нѣкси отъ църквата, за да имъ стори зло.

Езичницитѣ.

Дѣян. 14:5. Когато езичницитѣ и иудеитѣ съ своитѣ начальници, възбудени, се готвѣха да ги (Павла и Варнава) охулятъ и съ камъни убиятъ, (*тѣ*, като узнаха, прибѣгнаха въ ликаонскитѣ градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности, и тамъ благовѣстѣха).

Иудеитѣ отъ Антиохия и Икония.

Дѣян. 14:19. Дойдоха отъ Антиохия и Икония нѣкои иудеи и, когато апостолитѣ разискваха дързновено, тѣ убѣдиха народа да ги напусне, думайки: не говорите нищо истинно, а за всичко лъжете; като надумаха народа, набиха Павла съ камъни и го извлѣкоха вънъ отъ града, мислейки го за мъртъвъ.

Ефесяни.

Дѣян. 19:29....Цѣль градъ се разбунтува; и като грабнаха Гаия и Аристарха, македонци, Павлови спжтници, единодушно се втурнаха въ зрѣлището.

Асийскитѣ иудеи.

Дѣян. 21 : 27—32....Асийскитѣ иудеи, като го (Павла) видѣха въ храма, побуниха цѣлия народъ и туриха рѣцѣ на него, викайки: мѣже израилтяни, на помощ! Тоя човѣкъ учи всички навсѣкждѣ противъ народа, противъ закона и противъ това мѣсто; при това още и елини въведе въ храма, та оскверни това свето мѣсто. Защото прѣди това бѣха видѣли въ града съ него ефецеца Трофима и мислѣха, че Павелъ го е въвелъ въ храма. Цѣлиятъ градъ се раздвижи, и народътъ се стече. И като хванаха Павла, повлѣкоха го навънъ отъ храма; и веднага вратата бидоха затворени. И когато искаха да го убиятъ, стигна вѣстъ до хилядника на полка, че цѣль Иерусалимъ се е побунилъ; а той веднага взе войници и стотници и се спусна срѣщу тѣхъ; тѣ, като видѣха хилядника и войницитѣ, прѣстанаха да биятъ Павла.

Павелъ.

Дѣян. 22 : 19, 20. Азъ...отговорихъ: Господи, тѣ (жителитѣ на Иерусалимъ) знаятъ, че азъ затваряхъ и биехъ по синагогитѣ ония, които вѣрваха въ Тебе; и когато се проливаше кръвта на Стефана, Твоя свидѣтель, тамъ стояхъ и азъ и одобрявахъ неговото убиване, като пазѣхъ дрехитѣ на ония, които го убиваха.

1 Кор. 15 : 9....Азъ съмъ най-малкиятъ отъ апостолитѣ и не съмъ достоенъ да се нарека апостолъ, понеже гонихъ църквата Божия.

Фил. 3 : 6. (Ако нѣкой другъ мисли да се уповава на плътта, то още повече азъ,) по ревностъ — гонителъ на Божията църква, по правдата на закона — непороченъ.

1 Тим. 1 : 13....По-рано бѣхъ хулитель, гонителъ и оскърбителъ, но бидохъ помилуванъ, защото, безъ да зная, вършехъ *това* въ невѣрие.

Гонени:*Михей.*

3 Царств. 22 : 26, 27. Тогава израилскиятъ царъ каза: вземете Михея и го отведете при градоначалника Амона и при царския синъ Иоаса и кажете: тъй говори царьтъ: затворете тогава въ тъмница и го хранете оскждно съ хлѣбъ и оскждно съ вода, доклѣ се върна смиромъ. **2 Парал. 18 : 25, 26.**

Давидъ.

Пс. 118 : 157, 161. Много сж моитѣ гонители и врагове, но отъ Твоитѣ откровения не отстъпвамъ. Князетѣ ме гонятъ безвинно, но сърдцето ми се бои отъ Твоето слово.

Иеремия.

Иер. 18 : 18—29....Тѣ казаха: „дойдете да направимъ заговоръ противъ Иеремия; защото не е изчезналъ законъ у свещеника и съвѣтъ у мъдрия и думи у пророка; дойдете да го поразимъ съ езикъ и да не внимаваме на думитѣ му“. Послушай ме, Господи, и чуй гласа на моитѣ противници. Трѣбва ли да се връща зло за добро? а тѣ копаютъ яма за душата ми. Спомни си, че стоя прѣдъ Твоето лице, за да говоря добро за тѣхъ, за да отвърна отъ тѣхъ Твоя гнѣвъ.

Иер. 25:8, 11—16....Когато Иеремия каза всичко, що Господь бѣ му заповѣдалъ да каже на цѣлия народъ, тогава свещеницитѣ и пророцитѣ и цѣлиятъ народъ го хванаха и рекоха: „ти трѣбва да умрешъ“. Тогава свещеницитѣ и пророцитѣ рекоха тѣй на князетѣ и на цѣлия народъ: „тоя човѣкъ трѣбва да бѣде осъденъ на смъртъ, защото пророкува противъ тоя градъ, както чухте съ ушитѣ си!“ И рече Иеремия на всички князе и на цѣлия народъ: „Господь ме прати да пророкувамъ противъ тоя домъ и противъ тоя градъ всички тия думи, що чухте; и тѣй, оправете вашитѣ пѣтища и вашитѣ дѣла и послушайте гласа на Господа, вашия Богъ, и Господь ще отмѣни бѣдствието, което изрече противъ васъ; а колкото — за мене, ето, азъ съмъ въ ваши рѣчи; правете съ мене, каквото ви се стори добро и справедливо; само знайте добръ, че, ако ме умъртвите, невинна кръвъ ще вземете върху себе си и върху тоя градъ и върху жителитѣ му; защото наисгина Господь ме прати при васъ да кажа на ушитѣ ви всички тия думи“. Тогава князетѣ и цѣлиятъ народъ рекоха на свещеницитѣ и пророцитѣ: тоя човѣкъ не подлежи на смъртна прѣсжда, защото той ни говори въ името на Господа, нашия Богъ.

Иер. 32:2. Тогава войската на вавилонския царь обсаждаше Иерусалимъ, и пророкъ Иеремия бѣше затворенъ въ стражарницата, която бѣше при дома на иудейския царь.

Иер. 38:9. (Излѣзе Авдемелехъ изъ царския домъ и каза на царя:) „господарю мой, царю! злѣ сториха тия люде, като постѣпиха тѣй съ пророкъ Иеремия, когото хвърлиха въ ямата; той ще умре тамъ отъ гладъ, защото въ града вече нѣма хлѣбъ“.

Седрахъ, Мисахъ и Авденагò.

Дан. 3:13—21. Тогава Навуходоносоръ въ гнѣвъ и ярость заповѣда да доведатъ Седраха, Мисаха и Авденагò; и доведоха тия мъже при царя. Навуходоносоръ имъ каза: „съ [омисълъ ли вие, Седрахе, Мисахе и Авденагò, не служите на моитѣ богове, и на златния истуканъ, който поставихъ, не се покланяте? Отсега, ако сте готови, щомъ чуете звукъ отъ трѣба, пищѣлка, цитра, цафара, гусла, симфония и всѣкакви свирала, паднете и се поклонете на истукана, който направихъ; ако ли не се поклоните, веднага ще бѣдете хвърлени въ горяща огнена пещъ, и тогава кой Богъ ще ви избави отъ ржката ми?“ Отговориха Седрахъ, Мисахъ и Авденагò и казаха на царь Навуходоносора: „нѣма нужда да ти отговаряме на това. Нашиятъ Богъ, Комуто ние служимъ, е силенъ да ни спаси отъ горящата огнена пещъ, и отъ твоята рѣка, царю, ще ни избави. Ако ли и това не бѣде, нека ти е извѣстно, царю, че нѣма да служимъ на твоитѣ богове, и на златния истуканъ, що си поставилъ, нѣма да се поклонимъ“. Тогава Навуходоносоръ се изпълни съ ярость, и видѣтъ на лице то му се измѣни противъ Седраха, Мисаха и Авденагò, и той заповѣда да опалятъ пещъ седемъ пѣти по-силно, отколкото обикновено я опалваха; и заповѣда на най-силнитѣ отъ войската си мъже да вържатъ Седраха, Мисаха и Авденагò и да ги хвърлятъ въ горящата огнена пещъ. Тогава тия мъже бѣха вързани съ долнитѣ си и горнитѣ дрехи, съ прѣврѣзки на глава и съ другитѣ си дрехи и бидоха хвърлени въ горящата огнена пещъ.

Даниилъ.

Дан. 6:5—17...Тия люде (князетѣ и сатрапитѣ) казаха: „ние не ще намѣримъ прѣдлогъ противъ Даниила, ако го не намѣримъ противъ него въ закона на неговия Богъ“. Тогава тия князе и сатрапи отидоха при царя и му казаха тъй: „царь Дарие, живѣ да си во-вѣки! Всички князе на царството, намѣстници, сатрапи, съвѣтници и военачалници се съгласиха помежду си, да се издаде царска наредба и да излѣзе заповѣдь: който прѣзъ трийсетъ дена се моли на кой и да било богъ или човѣкъ, освѣнъ на тебе, царю, него да хвърлятъ въ лѣвовата яма. И тъй, утвърди, царю, това рѣшение и подпиши повелята, за да бжде неизмѣнна, като законъ мидийски и персийски, и да не бжде нарушена“. Царь Дарий подписа рѣшението и заповѣдта. А Даниилъ, като узна, че е подписана такъва повеля, отиде у дома си. Прозорцигѣ на горницата му бѣха отворени къмъ Иерусалимъ, и той три пѣти на день прѣкланяше колѣнѣ и се молѣше на своя Богъ и Го славословѣше, както това си вършеше и по-напрѣдъ. Тогава тия люде издебнаха и намѣриха Даниила, че се моли и че проси милость прѣдъ своя Богъ, послѣ отидоха и казаха на царя за царската заповѣдь: „нали ти подписа повеля, че всѣки човѣкъ, който прѣзъ трийсетъ дена се моли на кой и да било богъ или човѣкъ, освѣнъ на тебе, царю, да бжде хвърленъ въ лѣвовата яма?“ Царьтъ стговори и рече: „тая дума е твърда, както законътъ на мидяни и перси, който не допуска измѣнения“. Тогава тѣ отговориха и казаха на царя: „Даниилъ, който е отъ плѣненитѣ синове на Иудея, не обръща внимание ни на тебе, царю, ни на повелята, която си подписалъ, но три пѣти на день се моли съ свои молитви“. Царьтъ, като чу това, много се наскърби и тури на сърдце да спаси Даниила и дори до заникъ-слънце твърдѣ залѣгаше да го избави. Но ония люде дойдоха при царя и му казаха: „знай, царю, че по закона на мидяни и перси никое рѣшение или заповѣдь, утвърдена огъ царя, не може да бжде измѣнена“. Тогава царьтъ заповѣда, и доведоха Даниила и го хвърлиха въ лѣвовата яма; при това царьтъ каза на Даниила: „твоятъ Богъ, Комуто неизмѣнно служишь, Той ще те избави!“

Слѣпородениятъ.

Иоан. 9:23, 34...Тѣ (фарисеитѣ) го изхокаха и рекоха: ти си Неговъ (Христовъ) ученикъ; а ние сме Моисееви ученици. Отговориха му и рекоха: ти цѣль въ грѣхове си роденъ, и ти ли насъ учишь? И го изпждиха вънъ.

Петъръ и Иоанъ.

Дѣян. 4:3. (Свещеницитѣ, воеводата при храма и садукейтѣ) ...туриха ржка на тѣхъ и ги задържаха до сутриньта; защото вече се бѣше свечерило.

Апостолитѣ.

Дѣян. 5:18. (Първосвещеникътъ и всички, които бѣха съ него и принадлежеха къмъ садукейската ересь, станаха и се изпълниха съ завистъ,) туриха ржка на апостолитѣ и ги хвърлиха въ общата тъмница.

Пророцитѣ.

Дѣян. 7:52. Кого отъ пророцитѣ не гониха бацитѣ ви? Тѣ убиха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станяхте вие сега, — (вие, които приехте закона при служение на Ангелитѣ, а го не спазихте.) (Стефанъ).

Църквата въ Иерусалимъ.

Дѣян. 8:1... Савелъ одобряваше убийството му (на Стефана). Въ ония дни се дигна голѣмо гонение срѣщу църквата въ Иерусалимъ, и всички, освѣнъ апостолитѣ, се разпрѣснаха по странитѣ Иудейски и Самарийски.

Павелъ и Сила.

Дѣян. 16:22—24. Тогава тълпата налетѣ върху тѣхъ, а воеводитѣ раздраха дрехитѣ имъ и заповѣдаха да ги биятъ съ тояги; и като имъ наложиха много удари, хвърлиха ги въ тъмница, па заповѣдаха на тъмничния стражаръ добръ да ги пази. Като получи такъва заповѣдъ, стражарътъ ги хвърли въ вжтрѣшната тъмница, и нозѣтѣ имъ стегна въ клада.

Павелъ.

2 Кор. 1:8, 9... Не искаме, братя, да не знаете за нашата скърбъ, която ни постигна въ Асия; понеже бѣхме отегчени твърдѣ много и вѣнъ отъ силитѣ си, тъй че не се надѣвахме и живи да останемъ. Но сами въ себе си носѣхме смъртната прѣсжда, за да се не надѣваме на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвитѣ.

2 Кор. 11:23—27. Служители Христови ли сж (въ безумие говоря), азъ съмъ повече. *Азъ съмъ билъ* много повече въ трудове, безмѣрно въ рани, повече въ тъмници, и много пжти на умирање. Иудеитѣ ми удариха петъ пжти по четирийсетъ удари безъ единъ; три пжти сж ме съ тояги били, веднажъ — съ камъни, три пжти съмъ корабокрушение прѣтърпѣлъ, ноцъ и день съмъ прѣкаралъ въ дълбинето *морско*; много пжти съмъ пжтувалъ, *билъ съмъ* въ опасностъ отъ рѣки, въ опасностъ отъ разбойници, въ опасностъ отъ сѣнародници, въ опасностъ отъ езичници, въ опасностъ по градове, въ опасностъ по пустини, въ опасностъ по море, въ опасностъ между лъжебрата, въ трудъ и мжка, често въ бдѣние, въ гладъ и жажда, често въ постъ, на студъ и въ голота.

2 Тим. 2:9. (Помни Господа Исуса Христа отъ сѣмето Давидово, Който възкрѣсна отъ мъртвитѣ споредъ моето благовѣстие,) заради което азъ страдамъ дори до окови, като злодѣецъ, но словото Божие се не вързва.

Солуняни.

2 Сол. 1:4. Сами ние се хвалимъ съ васъ въ Божиитѣ църкви за вашето тѣрпѣние и вѣра при всички гонения и скърби, що прѣнасяте.

Евреитѣ.

Евр. 10:33. (Припомняйте си прѣдишнитѣ ваши дни, когато, слѣдъ като се просвѣтихте, издѣржахте голѣма борба на страдания,) ту като *сами* всрѣдъ хули и скърби бивахте излагани на

позоръ, ту като ставахте съучастници на ония, които сжщо тъй страдаха.

Древнитѣ светии.

Евр. 11:36. Други...изпитаха подигравки и бичове, а сжщо окови и затворъ.

Гордость.

Тя е грѣхъ.

Притч. 21:4. Горделиви очи и надуто сърдце, съ които се отличаватъ нечестивцитѣ, е грѣхъ.

Иак. 4:16. (Вмѣсто да казвате: „ако ще Господь и бждемъ живи, ще направимъ това или онова“,) сега въ своята надутость се хвалите: всѣка такъва хвалба е лукава.

Богъ я мрази.

Притч. 6:16, 17. (Ето шестъ нѣща, които Господь мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му:) очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвъ, (сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, лъжесвидѣтель, който надумва лъжи и оня, който сѣе раздоръ между братя.)

Притч. 16:5. Всѣки горделивъ по сърдце е гнусота прѣдъ Господа: можешъ се обзаложи, че той не ще остане ненаказанъ. (Начало на добрия пжтъ е—да се върши правда; това е по-угодно прѣдъ Бога, нежели да се принасятъ жертви. Който търси Господа, ще намѣри знание съ правда; които наистина Го търсятъ, ще намѣрятъ миръ.)

Амос. 6:8. Кълне се Господь Богъ Самъ въ Себе Си и тъй казва Господь Богъ Саваотъ: гнуся се отъ високомѣрието на Иакова и мразя чертозитѣ му, и ще прѣдамъ града ивсичко, що го пълни.

Лук. 16:15. Той имъ (на фарисеитѣ) рече: вие прѣдставяте себе си за праведни прѣдъ човѣцитѣ, но Богъ знае вашитѣ сърдца; защото, което е високо у човѣцитѣ, то е мерзость прѣдъ Бога.

Христось я мрази.

Притч. 8:12, 13. Азъ, прѣмждростъта, живѣя съ разума и диря разсждѣчно знание. Страхъ Господень *ще рече* да мразишъ злото; гордость и високомѣрие, лошъ пжтъ и коварни уста мразя.

Мат. 20:25. [Иисусъ, като ги (ученицитѣ) повика, рече: знаете, че князетѣ на народитѣ господаруватъ надъ тѣхъ, и велможитѣ властуватъ върху имъ;] между васъ обаче нѣма да бжде тъй; но който иска между васъ да бжде голѣмецъ, нека ви бжде слуга. **Марк. 9:35; Марк. 10:43, 44.**

Тя е забранена.

Втор. 17:12....Който постжпи тъй дръзко, че не послуша свещеника, който е тамъ на служба прѣдъ Господа, твоя Богъ, или сждията (който се случи въ ония дни), той трѣбва да умре, — *тъй* изтрѣбвай злото отъ Израила.

1 Царств. 2:3. (Молѣше се Ана и думаше:) Не продължавайте да говорите думи надмѣнни; дързки думи да не излизатъ изъ

устата ви; защото Господь е Богъ на знанието, и дѣлата Му сж обмислени.

Притч. 3:5—7. Надѣвай се на Господа отъ сѣ сърдце и не се осланяй на твоя разумъ. Въ всички си пѣтища познавай Него, и Той ще управи твоитѣ пѣтеки. Не се смѣтай за мждрецъ; бой се отъ Господа и бѣгай отъ злото: (това ще бжде здраве за твоето тѣло и храна за твоитѣ кости.)

Притч. 27:2. Нека те хвали другъ, а не устата ти, — чуждъ, а не езикътъ ти.

Екл. 7:16. Не бивай много строгъ и недѣй се изтъква за много умень: защо да погубвашъ себе си?

Римл. 12:3, 16. По дадената менѣ благодать всѣкому отъ васъ казвамъ: не мислете за себе си повече, отколкото трѣбва да мислите; а мислете скромно наспоредъ вѣрата, каквато Богъ е отмирилъ всѣкому. Бждете едномислени помежду си; не мислете за себе си високо, а носете се смирено; недѣйте се има за мждри.

Тя често произлиза: *отъ себодобрение.*

Притч. 28:26. Който се надѣва на себе си, е глупавъ; а който постѣпва мждро, ще бжде спасень.

Притч. 30:12. Има родъ, който се смѣта за чистъ, а пѣкъ не е омить отъ нечистотиитѣ си.

Ис. 65:5. (Весь-день простирахъ рѣцѣ Си къмъ непокорния народъ,) който казва: „спри се, не се доближавай до мене, защото съмъ светъ за тебе“. Тѣ сж димъ за обонянието Ми, — огнь, който гори всѣки день.

Ос. 12:8....Ефремъ казва: „...азъ разбогатѣхъ; натрупахъ си имоти, макаръ че въ всичкитѣ ми трудове нѣма да намѣрятъ нищо незаконно, което да бжде грѣхъ“.

Лук. 18:11, 12. Фарисеинътъ, като застана, молѣше се въ себе си тѣй: Боже, благодаря Ти, че не съмъ като другитѣ човѣци, грабители, неправедници, прѣлюбодѣйци, или като тоя митаръ: постя два пѣти въ седмица, давамъ десетъкъ отъ всичко, що придобивамъ.

Отъ религиозни прѣмущества.

Ис. 48:2....Тѣ (домътъ Иакововъ и домътъ Иудинъ) се наричатъ *произлизащи* отъ светия градъ и се осланятъ на Бога Израилевъ; Господь Саваотъ е името Му.

Иер. 7:4. Не се уповавайте на лъжливитѣ думи: „тукъ е храмътъ Господень, храмътъ Господень, храмътъ Господень.“

Иер. 8:8. Какъ думате: ние сме мждри, и законътъ Господень е у насъ? А ето, лъжливото перо на книжовницитѣ и него прѣвърща въ лъжа.

Соф. 3:11. Въ оня день ти (граде нечистъ и омърсенъ) нѣма да се срамишъ отъ своитѣ различни постѣпки, съ каквито грѣшеше противъ Мене, защото тогава Азъ ще отстраня изъ срѣдата ти ония, които напразно се хвалѣха съ твоята знатность, и нѣма вече да се прѣвъзнасашъ на светата Ми планина.

Иоан. 8:33. Отговориха Му: *ние сме* сѣме Авраамово, и никога никому не сме били роби; какъ Ти кавашъ: свободни ще станете?

Отъ свѣтско знание.

Иер. 9:23. Тѣй казва Господь: да се не хвали мждъръ съ мждростѣта си, да се не хвали силенъ съ силата си, да се не хвали богатъ съ богатството си.

1 Кор. 8:1. Що се...отнася до идоложертвенитѣ *храни*, мислимъ, че всички имаме знание. — *Добрѣ*, но знанието възгордява, а любовѣта назидава.

Отъ неопитностъ

1 Тим. 3:6. Да не е новопокръстенъ (оня, който желае епископство), за да се не възгордѣе и падне въ *еднакво* осждаване съ дявола.

Отъ обладаване (на) сила.

Лев. 26:19. (Ако Ме не послушате,) ще сломя гордата ви упоритостъ, ще направя небето ви като желѣзо, и земята ви като мѣдъ.

2 Парал. 26:16. (Озия)...като стана силенъ, възгордѣ се сърдцето му за *негова* гибель, и той стана прѣстѣпникъ прѣдъ Господа, своя Богъ, защото влѣзе въ храма Господень да запали *тимянъ* на кадилния жертвеникъ.

Иез. 30:6. Тѣй казва Господь Богъ: ще паднатъ подпоритѣ на Египетъ, и ще падне гордостѣта на неговата мощь; отъ Мигдолъ до Сиена ще падатъ въ него отъ мечъ, каза Господь Богъ,

Амос. 6:13. (Тичатъ ли коне по скала? Може ли се разоратъ съ волове? Вие пѣкъ прѣвърщате правосъдието въ отрова, а плода на правдата — въ горчило.) вие, които се възхищавате отъ нищо и никакви нѣща и казвате: „нали съ своя сила спечелихме си мощь?“

Авд. 1:3. Гордостѣта на твоето сърдце те е заблудила: ти живѣешъ въ скални пукнатини, на високо мѣсто, и говоришъ въ сърдце си: „кой ще ме свали на земята?“

Отъ забогатяване.

Втор. 8:12—14. Кога ядешъ и бждешъ ситъ, и съградишъ хубави кѣщи и живѣешъ (въ тѣхъ), кога имашъ много едъръ и дребенъ добитѣкъ, много сребро и злато, и отъ всичко имашъ много, — гледай, да се не възгордѣе сърдцето ти, и да не забравишъ Господа, твоя Богъ, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

4 Царств. 20:13. Езекия, като изслуша пратеницитѣ (на вавилонския царь Беродахъ Баладанъ), показа имъ клѣтоветѣ си, среброто и златото, и ароматитѣ, и скъпоцѣннитѣ масла, и цѣлата си оржжница и всичко, що се намираше въ съкровищницитѣ му; не остана нищо, което да не имъ показа Езекия въ дома си и въ цѣлото си владѣние.

Пс. 48:7. Вие, които се надѣвате на силитѣ си и се хвалите съ голѣмото си богатство, *чуйте*: (човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него: скъпа е цѣната за изкупване тѣхнитѣ души, и това не ще бжде никога, щото *нѣкой* да остане да живѣе завинаги и да не види гробъ.)

Притч. 28 : 11. Богатъ човѣкъ се има за мъдрецъ, обаче уменъ сиромашъ ще го изобличи.

Ос. 13 : 6. Имайки паша, тѣ бѣха сити; а когато се насищаха, възгордѣваше се сърдцето имъ, и поради това Ме забравяха.

1 Тим. 6 : 17. Наръчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

Тя осквернява човѣка.

Марк. 7 : 20—22. (Иисусъ)...рече: което излиза отъ човѣка, то осквернява човѣка. Защото отвърѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ зли помисли, прѣлюбодѣния, блудства, убийства, кражби, користолобие (обиди), лукавства, коварство, разпѣтство, лукаво око, богохулство, гордостъ, безумство.

Ожесточава.

Дан. 5 : 20....Когато сърдцето му (на Навуходоносора) се възгордѣ, и духътъ му се ожесточи до дързостъ, той биде сваленъ отъ царския си прѣстолъ и лишенъ отъ славата си.

Тя води: къмъ невѣрие.

Иоан. 5 : 44. Какъ можете вие да повѣрвате, когато единъ отъ дугиго приемате слава, а славата, която е отъ Единаго Бога, не търсите?

Къмъ възставане противъ Бога.

Неем. 9 : 16. (И каза Ездра:)...Тѣ, нашитѣ бащи, упорствуваха, показаха се вироглави и не слушаха Твоитѣ заповѣди. **Неем. 9 : 29.**

Къмъ прѣзиране и отхвърляне словото Божие и служителитѣ му.

Иер. 43 : 2. Тогава рече Азария, синъ Осаиевъ, и Иоананъ, синъ Кареевъ, и всички дръзки люде казаха на Иеремиа: „това, що говоришь, не е истина; Господъ, Богъ нашъ, не те е пращаль да кажешъ: „не отивайте въ Египетъ, за да живѣете тамъ.“

Къмъ яростъ.

Притч. 21 : 24. Горделивиятъ злодѣй — името му е кощунникъ — дѣйствиува въ пламъка на гордостята.

Къмъ раздоръ.

Притч. 13 : 10. Отъ високомѣрие произлиза раздоръ, а мъдростята е съ ония, които се съвѣтватъ.

Притч. 23 : 25. Горделивиятъ разпаля крамола, а който се надѣва Господу, ще добрува.

Къмъ угнетяване духа на другитѣ.

Пс. 85 : 14. Боже, горделивитѣ възстанаха противъ мене, и сбирщина отъ размирници търси душата ми: тѣ нѣматъ Тебе прѣдъ себе си.

Къмъ себепрѣлъстване.

Иер. 49 : 16. Ужасното ти (Восоре) положение и гордостята на сърдцето ти измамиха тебе, който живѣшешъ въ скални пукнатини и завземашъ върховетѣ на хълмоветѣ. Но макаръ и като

орелъ да би свилъ високо гнѣздото си, и оттамъ ще те сваля, казва Господъ.

Гал. 6:3...Който счита себе си за нѣщо, бидейки нищо, той себе си мами.

Светитѣ не ѝ даватъ мѣсто въ сърдцето си.

Пс. 130:1. Господи, сърдцето ми не се е гордѣло, очитѣ ми не сж се високо дигали, и азъ не съмъ се занимавалъ съ велики и непостижими за менъ работи.

1 Кор. 13:4. Любовта е дълготърпѣлива, пълна съ благостъ, любовта не завижда, любовта се не прѣвъзнася, не се гордѣе. *Не се обръщатъ къмъ горделивитѣ.*

Пс. 39:5. Блаженъ човѣкъ, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща къмъ горделивитѣ и къмъ ония, които се отбиватъ къмъ лъжата!

Съжालаватъ ония, които я иматъ.

Иер. 13:17. (Въздайте слава на Господа, вашия Богъ.) Ако пъкъ не послушате това, душата ми въ потайни мѣста ще оплаква вашата гордостъ, ще плаче горко, и очитѣ ми сълзи ще лѣятъ; защото Господнето стадо ще бжде въ плѣнъ откарано.

Не търпятъ я у другитѣ.

Пс. 100:5. Оногова, който тайно клевети противъ ближния си, ще изгоня; оногова, който е съ горделиви очи и надмѣнно сърдце, нѣма да търпя.

Тя е едно прѣлятствие за търсене Бога.

Пс. 9:25. Въ своята гордостъ нечестивецътъ прѣнебрѣгва Господа и казва: „не дири смѣтка“; въ всички си помисли *дума:* „нѣма Богъ“!

Ос. 7:10...Гордостъта на Израила е унижена въ очитѣ имъ (на чуждитѣ)—и при все това тѣ се не обърнаха къмъ Господа, своя Богъ, и Го не потърсиха.

Нѣма надежда да се поправятъ ония, които я иматъ.

Притч. 26:12. Видѣлъ ли си човѣкъ, който се мисли за мъдъръ? Повече се надѣвай на глупеца, нежели нему.

Тя е свойствена: на свѣта.

1 Иоан. 2:16...Всичко, що е въ свѣта—похотѣта на плътта, похотѣта на очитѣ и гордостъта житейска, не е отъ Отца, а отъ тоя свѣтъ.

На лжеучителитѣ.

Мат. 23:5—7...Всичкитѣ си работи вършатъ, за да ги видятъ човѣцитѣ; разширяватъ своитѣ хранилища (=прѣврѣзки на челото и ржцѣтѣ съ думи отъ закона) и правятъ голѣми политѣ на дрехитѣ си; обичатъ първо мѣсто по гошавкитѣ и прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ, и поздравя по тържищата, и—да имъ казватъ човѣцитѣ: учителю, учителю! **Марк. 12:38, 39; Лук. 11:43; Лук. 20:46.**

Кол. 2:18. Никой прѣднамѣрено да ви не прѣлъстя съ смиреномѣдрие и служене на Ангелитѣ, като се впуска въ оновѣ, що не е видѣлъ, като безразждно се гордѣе съ плътския си умъ.

1 Тим. 6 : 3, 4. Който поучава инъкъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благочестие, той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ завистъ, разпри, хули, лукави подозрѣния.

2 Петр. 2 : 18....Като говорятъ надути празни *думи*, прилѣстятъ въ плътски похоти и разпѣтство ония, които напълно сж се отдрѣпнали отъ живѣещитѣ въ заблуда.

Иуд. 1 : 16. Тѣ сж роптаци, недоволници, които постѣпять споредъ своитѣ похоти (нечестиво и беззаконно); устата имъ произнасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

На нечестивитѣ.

Пс. 11 : 5. (Господъ ще изтрѣби всички лѣстиви уста, високомѣрния езикъ,) *ония*, които думатъ: „съ езика си ще надвиемъ; устата ни сж съ насъ, кой ни е господарь?“

Пс. 16 : 10. Тѣ се затвориха въ тлѣстината си, надмѣнно говорятъ съ устата си.

Пс. 72 : 6—9....Гордостъ ги е обвила като огърлие, и дързостъ ги облича *като* накитъ; изпѣжнали сж очитѣ имъ отъ тлѣстина, бликатъ помислитѣ въ сърдцето; на всички се присмиватъ, злобно разнасятъ клевети, говорятъ надмѣнно; дигатъ уста къмъ небесата, и езикътъ имъ обикаля по земята.

Притч. 30 : 13. Има родъ — о, колко високомѣрни сж очитѣ му, и колко надигнати клепкитѣ му!

Авак. 2 : 4, 5. Ето, горделивата душа не ще се успокои, а праведниятъ чрѣзъ вѣрата си ще бжде живъ. Горделивъ човѣкъ, като непрѣкипѣло вино, не се успокойва; той разширява душата си като адъ, и като смъртъ е ненаситенъ; събира при себе си всички народи и си заграбя всички племена.

Римл. 1 : 30. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разумъ си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки клюкари, клеветници, богомразци, ругатели, горделивци, самохвалци, изобрѣтатели на зло, непослушни къмъ родители.

1 Кор. 5 : 2 ...Вие сте се възгордѣли, вмѣсто по-скоро да плачете, за да се махне изъ срѣдата ви оня, който е извършилъ тая работа (блудство)!

На сатаната.

Ис. 14 : 12—15. Какъ падна ти отъ небето, деннице, сине на зората! Разби се о земята ти, който тъпчеше народитѣ. А въ сърдце си думаше: ще възлѣза на небето, ще издигна прѣстола си по-горѣ отъ Божиитѣ звѣзди и ще седна на планината въ събора на боговетѣ, на край-сѣверъ; ще възлѣза въ облачитѣ висини, ще бжда подобенъ на Всевишния. Но ти си сваленъ въ ада, въ дѣнь-прѣизподнята.

Послѣдва я: срамъ.

Пс. 118 : 78. Нека бждатъ посрамени горделивитѣ, защото ме угнетяватъ безъ вина; азъ размислямъ за Твоитѣ заповѣди.

Притч. 11 : 2. Дойде ли гордостъ, ще дойде и посрама, но

мждростъта е съ смиренитѣ. (Праведникъ, умирайки, оставя съжаление; а гибельта на нечестивцитѣ бива внезапна и радостна).

Смирение.

Притч. 29:23. Гордостъта на човѣка го унижава, а смирениятъ по духъ ще придобие честь.

Ис. 28:3. Съ нозѣ се тъпче вѣнецътъ, съ който се гордѣятъ пиянитѣ ефремци.

Лук. 18:14. Казвамъ ви, че тоя (митарьтъ) отиде у дома си оправданъ *повече*, отколкото оня (фарисеинътъ); понеже всѣки, който прѣвъзнася себе си, ще бжде унизенъ; а който се смирява, ще бжде въздигнатъ.

Погибель.

Притч. 16:18. Прѣдъ погибель гордостъ върви, и прѣдъ падение — надутостъ.

Притч. 17:19. Който обича свада, обича грѣхъ, и който високо издига вратата си, търси да падне.

Притч. 18:13. Прѣдъ падение сърцето на човѣка се възгордява, а смирението върви прѣдъ слава.

Тя ще избоблява въ послѣднитѣ дни.

2 Тим. 3:2... Човѣцитѣ ще бждатъ самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, къмъ родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни.

За нея е произнесено „горко“.

Ис. 5:21. Горко на ония, които сж мждри въ своитѣ очи и разумни прѣдъ сами себе си!

Ис. 28:1. Горко на вѣнеца, съ който се гордѣятъ пиянитѣ ефремци! Горко на увѣхналото цвѣте — негово гиздаво украшение — цвѣте срѣдъ торната долина на замаенитѣ отъ вино!

Лук. 11:43. Горко вамъ, фарисеи, задѣто обичате прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ и поздравя по тържищата.

Богъ се противи на гордитѣ.

Иак. 4:6... „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать“. **Притч. 3:34.**

Прѣзира ги.

Ис. 37:21, 22... Проводи Исаия, синъ Амосовъ, до Езекия да кажатъ: тъй казва Господъ, Богъ Израилевъ: за което ти Ми се моли противъ Сенахирима, царя асирийски, — ето словото, което Господъ изрече за него: ще те прѣзре, ще ти се присмѣе дѣвцата, дъщерята Сионова, ще поклати слѣдъ тебе глава дъщерята Иерусалимова.

Авд. 1:2. Ето, Азъ те (Едоме) направихъ малкъ между народитѣ, и ти си въ голѣмо прѣзрѣние.

Авд. 1:4... Макарь и като орелъ да се издигнешъ високо и срѣдъ звѣздитѣ да устроишъ гнѣздото си, и оттамъ ще те сваля, казва Господъ.

Ще ги посрами.

Ис. 23:9. Господъ Саваотъ опрѣдѣли това (разрушение на Тиръ), за да посрами всѣка горделива слава, за да унизи всички най-чотовни на земята.

Ще ги възнагради.

Пс. 30:24. Обичайте Господа, всички Негови праведници; Господь пази върнитѣ и отплаща съ излишъкѣ на ония, които по-стѣпватъ горделиво.

Иер. 50:31. Ето, Азъ съмъ противъ тебе, о, гордость, казва Го подь, Богъ Саваотъ; защото дойде деньтъ ти, врѣмето на твое-то посѣщение.

Ще ги съсипе.

Притч. 15:25. Господь ще съсипе дома на горделивитѣ, а междата на вдовицата ще заякчи.

Ис. 13:19....Вавилонъ, красота на царствата, гордость на халдейци, ще бжде съборенъ отъ Бога, както Содомъ и Гомора.

Иер. 13:9. (Биде къмъ мене слово Господне:) тъй казва Господь: така ще сломя гордостята на Иуда и голѣмата гордость на Иерусалимъ. (Тоя негоденъ народъ, който не иска да слуша думитѣ Ми, ще бжде като тоя поясъ, който е за нищо негоденъ).

Зах. 9:6. Чуждо племе ще живѣе въ Азотъ, и Азъ ще унищожа високомѣрието на филистимци.

Ще ги смири.

Изх. 18:11. (Каза Иоторъ:) сега азъ познахъ, че Господь е по-великъ отъ всички бгове, тъкмо въ онова, съ което се тѣ прѣвъзнасяха прѣдъ израилтянитѣ.

2 Царств. 22:28. Ти (Господи) спасявашъ угнетенитѣ и съ погледа Си унижавашъ горделивитѣ.

Пс. 17:28....Ти спасявашъ угнетенитѣ люде, а надмѣннитѣ очи унижавашъ.

Ис. 2:11. Никомъ ще поникнатъ горделивитѣ погледи човѣшки, и онова, що е високо у човѣцитѣ, ще се унизи; и единъ Господь ще стои високо въ оня день. Ис. 2:17.

Ис. 2:12. Защото иде деньтъ на Господа Саваота противъ всичко горделиво и високомѣрно и противъ всичко прѣвъзнесено, — и то ще бжде унижено.

Ис. 5:15....Ще се разкае човѣкътъ, ще се смири мжжътъ, и очитѣ на горделивитѣ никомъ ще поникнатъ.

Ис. 13:11. Азъ ще накажа свѣта за злото, и нечестивцитѣ — за тѣхнитѣ беззакония; ще прѣмахна високоумието на горделивитѣ и ще унижа надутостята на притѣснителитѣ.

Ис. 26:5. Той събори ония, които живѣеха на високо — високо стоещия градъ; повали го, повали на земята, хвърли го въ прахъ.

Дан. 4:34. Сега азъ, Навуходносоръ, славя, прѣвъзнасямъ и величая Царя Небесни, Чиито всички дѣла сж истински и пжтищата Му праведни, и Който е силенъ да смири ония, които ходятъ гордо.

Зах. 10:11. Ще прѣмине злото по морето и ще порази морскитѣ вълни; ще прѣсъхнатъ всички дълбочини на рѣката, и ще се смири гордостята на Асура, и скиптърътъ ще бжде отнетъ отъ Египетъ.

Мат. 23:12. (По-голѣмиятъ между васъ да ви бжде слуга;)

защото, който прѣвъзнесе себе си, ще бжде унизенъ; а който се смири, ще бжде въздигнатъ. Лук. 14:11.

Ще ги разпрѣсне.

Лук. 1:51. (Рече Мариямъ: душата ми величае Господа, за дѣто) Той показа сила съ мишцата Си; разпрѣсна ония, които се гордѣятъ съ мислитѣ на сърдцето си.

Увѣщание за избавяне отъ нея.

Притч. 25:6, 7. Не се голѣмѣй прѣдъ лицето на царя и не заставай на мѣстото на голѣмцитѣ; защото по-добрѣ е кога ти кажатъ: „дойди тука по-нависоко“, отколкото кога те понижатъ прѣдъ велможата, когото сж видѣли очитѣ ти.

Иер. 13:15. Слушайте и внимавайте; не бждете горди, защото Господь говори

Римл. 11:20. Добрѣ. Тѣ (нѣкои отъ моитѣ сродници по плѣтъ) поради невѣрие се отчеснаха, а ти чрѣзъ вѣра се държишъ: не мисли високо за себе си, а имай страхъ.

1 Кор. 4:6. (За нищо не сждете прѣди врѣме, доклѣ не дойде Господь; и тогава похвалата ще бжде всѣкому отъ Бога.) Това, братя, приспособихъ къмъ себе си и Аполоса зарадъ васъ, за да се научите отъ насъ да не мждрувате повече за онова, що е писано, и да се не гордѣте единъ прѣдъ други за нѣкого-си.

1 Кор. 10:12...Който мисли, че стои, нека гледа да не падне.

Гал. 5:26. Да не бждемъ пустославни, единъ други да се не дразнимъ, единъ другиму да си не завиждаме.

Фил. 2:3. Нищо не вършете отъ обичъ къмъ прѣпирня или отъ пустословие, но отъ смиреномждрие смѣтайте единъ другиго за по-горенъ отъ себе си.

Гордитѣ ще се накажатъ.

Числ. 15:30. Ако ли нѣкой отъ туземцитѣ или пришелцитѣ извърши нѣщо съ дързка ржка, той хули Господа: да се изтрѣби тая душа изъ народа си.

Пс. 11:4. Господь ще изтрѣби всички лѣстиви уста, високомѣрния езикъ.

Пс. 118:21. Ти укроти гордитѣ, проклетитѣ, които се отклоняватъ отъ Твоитѣ зповѣди.

Ис. 10:12–16...Тогава, кога Господь извърши всичкото Си дѣло на планина Сионъ и въ Иерусалимъ, ще каже: ще погледна плода отъ горделивото сърдце на царя асирийски и пустославието на високо дигнатитѣ му очи. Той казва: съ силата на моята ржка и съ моята мждростъ извършихъ това, защото съмъ уменъ: размѣстямъ границитѣна народитѣ, разграбвамъ съкровищата имъ и свалямъ отъ прѣстоли като исполинъ, и ржката ми ограби богатството на народитѣ като гнѣзда; и както взематъ оставенитѣ въ тѣхъ яйца, тъй заграбихъ азъ цѣлата земя, и никой съ крило не шавна, ни уста отвори, нито писна. Голѣмѣ ли се брадвата прѣдъ оногова, който съ нея сѣче? Гордѣ ли се трионътъ прѣдъ оногова, който го движи? Като че тояга възстава противъ оногова, който я дига! Като че пржчка се дига противъ оногова, който не е дърво! Затова Господь, Господь Саваотъ, ще прати немошь на неговитѣ здравеняци и между първенцитѣ му ще разпали пламъкъ, като пламъкъ отъ огнь.

Иез. 28:2—10. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! кажи на началника на Тиръ: тъй казва Господь Богъ: задѣто се надигна сърдцето ти и казвашъ: „азъ съмъ богъ, седя на божие сѣдалище, въ сърдцето на моретата“, и, бидейки човѣкъ, а не Богъ, туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, — ето, ти си по-мждъръ отъ Даниила, нѣма тайна, скрита отъ тебе; съ мждростъта си и съ разума си ти си спечели богатство и въ своитѣ съкровищници събра злато и сребро; съ голѣмата си мждростъ, чрѣзъ търговията си, ти умножи богатството си, и умьтъ ти се възгордѣ съ твоеото богатство, — затова тъй казва Господь Богъ: понеже ти туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, ето, Азъ ще доведа противъ тебе другоземци, най-върлитѣ измежду народитѣ, и тѣ ще извадятъ мечоветѣ си противъ красотата на твоята мждростъ и ще помрачатъ твоя блѣсъкъ; тѣ ще те въ гробъ свалятъ, и ще умрешъ въ сърдцето на моретата съ смъртъ на убити. Ще кажешъ ли тогава прѣдъ твоя убиецъ: „азъ съмъ богъ“, когато въ ржката на оногова, който те убива, ти ще бждешъ човѣкъ, а не богъ? Ти ще умрешъ отъ ржката на другоземци съ смъртъ на необрѣзани; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ.

Соф. 2:9—11....Живъ съмъ Азъ! казва Господь Саваотъ; Богъ Израилевъ: Моавъ ще бжде като Содомъ, и синоветѣ на Амона ще бждатъ като Гомора, притежание на коприва, солна ровина, пустиня на-вѣки; остатъкътъ отъ народа Ми ще ги вземе плячка, и уцѣлѣлитѣ отъ човѣцитѣ Ми ще ги получатъ въ наслѣдство. Това имъ е за високомѣрието имъ, задѣто тѣ се подиграваха и се голѣмѣха надъ народа на Господа Саваота. Страшенъ ще бжде за тѣхъ Господь: Той ще изтрѣби всички земни богове, и Нему ще се покланятъ — всѣки отъ мѣстото си — всички острови на народитѣ.

Мэл. 4:1....Ето, ще дойде день, пламтещъ като пещъ; тогава всички надмѣнни и ония, които постѣпватъ нечестиво, ще бждатъ като слама, и ще ги изгори идещиятъ день, казва Господь Саваотъ, тъй че нѣма да остави у тѣхъ ни корень, ни клони.

Мнозина първи ще бждатъ по:лѣдни.

Мат. 19:30....Мнозина първи ще бждатъ послѣдни, и послѣдни — първи. Мат. 20:16; Марк. 10:31; Лук. 13:30.

Който иска да бжде пръвъ, нека бжде послѣденъ.

Марк. 9:35....Като седна, повика дванайсетѣтѣхъ и имъ рече: който иска да бжде пръвъ, нека бжде най-послѣденъ отъ всички и на всички слуга. Мат. 20:26, 27; Марк. 10:43, 44.

ПРИМЪРЪ:

Строителитѣ на града и кулата.

Бит. 11:4....Рекоха: хайде да си съградимъ градъ и кула, висока до небето; и да си спечелимъ име, прѣди да се прѣснемъ по лицето на цѣлата земя.

Израилтянитѣ.

Втор. 1:43, 44....Азъ ви казахъ *това* (не възлизайте и не се сражавайте), но вие ме не послушахте и се възпротивихте на Господнята заповѣдъ и съ упорството си възлѣзохте на планината. Тогава излѣзе срѣщу васъ Амореи, който живѣеше на оная

планина, и погнаха ви така, както правятъ пчелитѣ, и ви разби-
ваха отъ Сеиръ дори до Хорма.

Сенахиримъ.

4 Царств. 18:35. Кой отъ всички богове на тия земи изба-
ви земята си отъ моята ржка? Та нимѣ Господь ще избави Иеру-
салимъ отъ моята ржка? **2 Парал. 32:13, 14.**

4 Царств. 19:22, 28. (Ето словото, що Господь изрече за
него:) Кого корѣше и хулѣше ти? И противъ кого издигна гласъ
и тъй високо дигна очи? Противъ Светия Израилевъ! За твоята
дързостъ противъ Мене и *задѣто* гордостята ти достигна до уши-
тѣ Ми, ще туря халката Си въ твоитѣ ноздри и юздата Си въ твои-
тѣ уста, и ще те върна назадъ по сщия пжть, по който си дошълъ.

2 Парал. 32:21... Господь прати Ангелъ, който погуби всич-
ки юнаци, главния началникъ и началниците на войската на аси-
рийския царь, и тоя се върна посраменъ въ земята си. И когато
дойде въ дома на своя богъ, тамъ го убиха съ мечъ излѣзлитѣ
отъ чрѣслата му.

Езекия.

2 Парал. 32:25... Езекия не въздаде за сторенитѣ му добри-
ни, защото сърдцето му се възгордѣ. Затова гнѣвътъ *Божий* пад-
на върху него, върху Иудея и Иерусалимъ.

Фараонъ.

Неем. 9:10. (И каза Ездра: Ти, Господи)...показа личби и
чудеса надъ фараона и надъ всичкитѣ му служители и надъ цѣ-
лия народъ отъ земята му, понеже Ти знаешъ, че тѣ постжпяха
горделиво съ тѣхъ, и Ти Си създаде име доднесъ.

Иез. 31:3, 10. (Сине човѣшки! кажи на фараона, египетски
царь, и на народа му:) Ето, Асуръ бѣше кедъръ ливански съ гиз-
дави вѣтви, кичестъ и високъ; върхътъ му — срѣдъ гжсти обла-
ци. Затова тъй казва Господь Богъ: задѣто израсте високъ и си
издигна върха срѣдъ дебелитѣ клони, и сърдцето му се възгордѣ
отъ величието му, -- (затова Азъ го прѣдадохъ въ ржцѣтѣ на
властника на народитѣ; той постжпи съ него, както трѣбваше; за
неговото беззаконие Азъ го отхвърлихъ.)

Аманъ.

Ест. 5:11—13. Аманъ имъ (на приятелитѣ си и жена си Зе-
решъ) разказва за голѣмото си богатство, за многото свои синове
и за всичко това, какъ царьтъ го е възвеличилъ и какъ го е въз-
дигналъ надъ князетѣ и слугитѣ царски. И рече Аманъ: та и
царица Естирь никого не повика съ царя на угощението, което
е приготвила, освѣнъ мене; тъй и утрѣ съмъ каненъ при нея съ
царя. Но всичко това ме не задоволява, додѣ виждамъ иудеина
Мардохея да седи при царскитѣ врата.

Ефремъ.

Ис. 9:8, 9. Господь праща слово на Иакова, и то слиза вър-
ху Израила, за да знае цѣлъ народъ, Ефремъ и жителитѣ на Са-
мария, които съ гордостъ и надутъ сърдце казватъ: (тухлитѣ пад-
наха, — ще градимъ съ дѣлани камъни; смоковницитѣ сж изсѣ-
чени, — ще ги замѣнимъ съ кедри.)

Ос. 5:5, 9... Гордостъта на Израила е унижена въ очитѣ имъ; и Израиль и Ефремъ ще паднатъ поради нечестието си; ще падне и Иуда съ тѣхъ. Ефремъ ще стане пустиня въ деня на наказанието; Азъ възвѣстихъ това между колѣната Израилеви.

Моавъ.

Ис. 16:6. „Слушали сме за гордостъта на Моава, извънмѣрна гордость, за неговата надутость и високомѣрие и за неговото бѣснуване: неискрена е рѣчъта му“. Иер. 48:29.

Вавилонъ.

Ис. 47:8—10... Сега изслушай това, ти (дъще Вавилонска), изнѣжена, която живѣешъ безгрижно, която си казвашъ въ сърдцето: „азъ съмъ, и нѣма друга като мене: нѣма да седя вдовица, нито ще изпитамъ загуба на дѣца“. Но внезапно, въ единъ день, ще те сполети едното и другото — загуба на дѣца и вдовство: въ пълна мѣрка ще те сполетятъ тѣ, при всичкото множество на твоитѣ вражбѣ и голѣмата сила на твоитѣ магии. Защото ти се надѣв-ше на злодѣйството си и казваше: „никой ме не види“. Твоята мъдрость и твоео знание — тѣ те отклониха отъ пѣтя, и ти си думаше въ сърдце: „азъ съмъ, и нѣма никоя освѣнъ мене“.

Иер. 50:29—32. Свикайте противъ Вавилонъ стрѣлци; всички, които опъвате лжкъ, разположете се на станъ около него, за да не се избави никой изъ него, въздайте му споредъ дѣлата му; както той постѣпваше, тѣй постѣпете и съ него, защото той се дигна противъ Господа, противъ Светия Израилевъ. Затова неговитѣ младежи ще паднатъ на улицитѣ му, и всичкитѣ му войници ще бждатъ изтрѣбени въ оня день, казва Господь. Ето, Азъ съмъ противъ тебе, о, гордость, казва Господь, Богъ Саваотъ; защото дойде деньтъ ти, врѣмето на твоео посѣщение. И ще се прѣпъне тая гордость и ще падне, и никой не ще я дигне; и ще запала огънь въ градоветѣ ѝ, и той ще унищожи всичко около нея.

Откр. 18:2, 7. (Видѣхъ да слиза отъ небето другъ Ангелъ) И силно извика *той*, като казваше съ високъ гласъ: падна, падна Вавилонъ—великата блудница, и стана жилище на бѣсове и свѣрталище на всѣкакъвъ нечистъ духъ, свѣрталище на всички нечисти и омразни птици; защото отъ виното на яростното блудство пиха всички народи. Колкото се е прославила и живѣла разкошно, толкова мъжа и скърбъ ѝ върнете; понеже *тя* казва въ сърдцето си: седя като царица, вдовица не съмъ и скърбъ нѣма да видя.

Навуходоносоръ.

Дан. 4:27—30. Царьтъ каза: „не е ли това величествениятъ Вавилонъ, който съградихъ за домъ на царството съ силата на моята мощъ и за слава на моето величие!“ Тая дума бѣше още на царя въ устата, и отъ небето биде гласъ: „тебѣ думать, царю Навуходоносоре: царството побѣгна отъ тебѣ! И ще те отгжчатъ отъ людетѣ, и ще живѣешъ съ полскитѣ звѣрове; съ трѣва ще те хранятъ като волъ, и седемъ врѣмена ще прѣминатъ надъ тебе, доклѣ познаешъ, че Всевишниятъ владѣе надъ човѣшкото царстзо и го дава, комуто си иска!“ Веднага се изпълни тая дума

надъ Навуходоносора, и той биде отлжченъ отъ людетѣ, ядѣше трѣва като волъ, и тѣлото му се напояваше съ небесна роса, тѣй че космитѣ му пораснаха като у лъвъ, и ноктитѣ му бѣха като на птица.

Дан. 5:20, „...Когато сърдцето му се възгърдѣ, и духътъ му се ожесточи до дързостъ, той биде сваленъ отъ царския си прѣстолъ и лишенъ отъ славата си“.

Валтасаръ.

Дан. 5:22, 23. (Даниилъ отговори и рече на царя): „...Ти, неговъ (на Навуходоносора) сине, Валтасаре, не смири сърдцето си, ако и да знаеше всичко това (що стана съ негъ), а се въздигна противъ Господа Небесни, и сждоветѣ отъ Дома Му ти донесоха, и ти и твоитѣ велможи, твоитѣ жени и наложници пихте отъ тѣхъ вино, и ти славѣше боговетѣ сребърни и златни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни, които нито виждатъ, нито слушатъ, нито разумѣватъ; а Бога, въ Чиито ржцѣ е твоето дишане, и у Когото сж всички твои пжтища, ти не праслави“.

Петъръ.

Мат. 16:22...Петъръ, като Го (Иисуса) взе нѣстрана, захвана да Му възразява: милостивъ *Богъ* къмъ Тебе, Господи! това нѣма да стане съ Тебе. Марк. 8:32.

Мат. 25:33 – 35. Тогава Петъръ Му (на Иисуса) отговори и рече: дори и всички да се съблазнятъ поради Тебе, азъ никога нѣма да се съблазня. Иисусъ му рече: истина ти казвамъ, че тая нощъ, прѣди още пѣтелъ да пропѣе, три пжти ще се отречешъ отъ Мене. Петъръ Му казва: ако потрѣбва дори и да умра съ Тебе, нѣма да се отрека отъ Тебе. Сжщото рекоха и всички ученици. Иоан. 13:37, 38.

Майката на синоветѣ Зеведееви.

Мат. 20:20, 21. Тогава пристжпи до Него (Иисуса) майката на синоветѣ Зеведееви съ синоветѣ си и, кланяйки се, простѣше нѣщо отъ Него. А Той ѝ рече: какво искашъ? Тя Му отговори: кажи, тия мои двама сина да седнатъ при Тебе, единъ отдесно, а другъ отлѣво въ Твоето царство. Марк. 10:35—37.

Книжницитѣ.

Марк. 12:38, 39...Думаше имъ въ поучението Си: пазете се отъ книжницитѣ, които искатъ да ходятъ прѣмѣнени и *обичатъ* поздрави по тържищата, прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ и първи мѣста по гошавкитѣ.

Ученицитѣ.

Лук. 9:46...Дойде имъ мисълъ: кой отъ тѣхъ ще да е поголѣмъ. Марк. 9:34; Лук. 22:24.

Иродъ.

Дѣян. 12:21—23. Въ опрѣдѣления день Иродъ се облѣче въ царска дреха, седна на трона и говорѣше къмъ тѣхъ (тирци и сидонци); а народътъ викаше: *това* е Божий гласъ, а не човѣшки. Но изведнажъ Ангелъ Господень го порази, задѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ.

Диотрефъ.

3 Иоан. 1:9. Писахъ до църквата; ала Диотрефъ, който обича да първенствува между тѣхъ, не ни приема.

Лаодикийци.

Откр. 3:17. (На ангела на лаодикийската църква напиши: тѣй казва Аминъ:) Защото казвашъ: богатъ съмъ, разбогатѣхъ и отъ нищо не се нуждая, а не знаешъ, че ти си злочестъ и клетъ, сиромахъ, слѣпъ и голъ,—(свѣтвамъ те да си купишъ отъ Мене злато, прѣзъ огънь прѣчистено, за да се обогатишъ; и бѣло облѣкло, за да се облѣчешъ, и да се не виждатъ срамотитѣ на твоята голота, и съ очна мазъ намажи очитѣ си, за да виждашъ.)

Господари.

За властта имъ е дадено свидѣтелство.

Кол. 3:22. *Вие*, робитѣ, бждете послушни въ всичко на вашитѣ по плътъ господари, слугувайки имъ не *само* за очи като човѣкоугодници, а простосърдечно, като се боите отъ Бога.

1 Петр. 2:18. Слуги, покорявайте се съ голѣмъ страхъ на господаритѣ си — не само на добритѣ и кроткитѣ, а и на опърничавитѣ.

Христозъ даде примѣръ за слугуване.

Иоан. 13:14. Ако Азъ, Господъ и Учитель, ви омихъ нозѣтѣ, и вие (Мои ученици) сте длѣжни да омивате нозѣтѣ единъ другиму.

Господаритѣ сж длѣжни заедно съ домозетѣ си да служатъ Богу.

Иис. Нав. 24:15. (Рече Иисусъ на цѣлия народъ:) Ако...не ви е угодно да служите Господу, изберете си сега, кому да служите: на боговетѣ ли, на които сж служили бацитѣ ви, когато бѣха отвждѣ рѣката, или на боговетѣ на аморейци, въ чиято земя живѣете; пѣкъ азъ и домѣтъ ми ще служимъ Господу (по-неже Той е светъ).

Да се поклонятъ Богу.

Бит. 35:2, 3. Рече Иаковъ на домашнитѣ си и на всички, които бѣха съ него: изхвърлете чуждитѣ богове, които се намиратъ у васъ, очистете се и промѣнете дрехитѣ си; да станемъ и отидемъ въ Ветиль; тамъ ще съградя жертвеникъ на Бога, Който ме чу въ деня на моята неволя, и бѣше съ мене (и ме пази) въ пѣтя, по който ходихъ.

Да освещаватъ деня Господень.

Изх. 20:10....Седмиятъ день е сжбота на Господа, твоя Богъ: недѣй върши въ него никаква работа ни ти, ни синъ ти, ни дѣщеря ти, ни робѣтъ ти, ни робинята ти, ни (волѣтъ ти, ни оселѣтъ ти, нито какѣвто и да е) твой добитѣкъ, нито пришлецѣтъ ти, който се намира въ жилищата ти. Изх. 23:12; Второз. 5:13, 14.

Втор. 5:12. Пази сжботния день, за да го светишъ, както ти е заповѣдалъ Господъ, Богъ твой.

Да си избиратъ върни слуги.

Пс. 100:6, 7. Очитѣ ми сж къмъ върнитѣ на земята, за да прѣбждватъ тѣ съ мене; който ходи въ пѣтъ неспрочень, той ще ми служи. Нѣма да живѣе въ моя домъ онзи, който постѣпва коварно; който говори лъжа, нѣма да остане прѣдъ очитѣ ми.
Трѣбва да изпълняватъ мждритѣ наставления на слугитѣ си.

4 Царств. 5:13, 14. Доближиха се рабитѣ му (на Неемана) и му говориха, думайки: отче, да бѣше ти казалъ пророкътъ (Елисей) нѣщо трудно, не щѣше ли да го направишъ? още повече сега, когато ти каза сѣмо: окжпи се, и ще бждешъ чистъ. Той отиде и се потопа въ Иорданъ седемъ пѣти, споредъ думитѣ на Божия човѣкъ, и тѣлото му се обнови като тѣлото на малко дѣте и се очисти.

Длъжността имъ къмъ слугитѣ е: *да имъ отдаватъ длъжимото.*

Иов. 31:13, 15. Ако немарѣхъ за правата на слугата и слугинята, когато сж имали споръ съ мене, (какво щѣхъ да правя, ако Богъ възстанѣше? И ако Той ме погледнѣше, какво можехъ Му отговори?) Нали Той, Който е създалъ мене въ утробата, е създалъ и него и еднакво ни е образувалъ въ утробата?

Кол. 4:1. *Вие, господаритѣ, отдавайте на рабитѣ си справедливото и длъжимото, като знаете, че и вие имате Господаръ на небесата.*

Да се обхождатъ къмъ тѣхъ съ страхъ Божий.

Еф. 6:9...*Вие, господаритѣ, сжщо тѣй се отнасяйте къмъ тѣхъ и бждете умѣрени въ строгостята, знаейки, че и надъ сами васъ и надъ тѣхъ има въ небесата Господаръ, у Когото нѣма лицепрятие.*

Да ги почитатъ повече, ако сж и братя въ Господа.

Филим. 1:16. [Може би, той (Онисимъ) заради това се отлжчи за малко врѣме отъ тебе, за да го приемешъ завинаги,] не вече като робъ, а по-горѣ отъ робъ, като братъ възлюбень, твърдѣ много за мене, а още повече за тебе — и поплѣтъ, и въ Господа.

Да се грижатъ за тѣхъ, кога сж болни.

Лук. 7:3. Като чу за Иисуса, стотникътъ изпрати при Него иудейскитѣ старѣи, да Го помолятъ да дойде, за да избави слугата му.

Да ги правятъ участници въ сѣмейнитѣ си радости.

Втор. 16:14...Весели се въ празника си ти, синъ ти и дѣщеря ти, робътъ ти и робинята ти, левитинътъ и пришлецътъ, сирачето и вдовицата, които сж въ жилищата ти.

Да сж великодушни къмъ тѣхъ.

Втор. 15:12—14. Ако ти се продаде твоятъ братъ, еврейнъ или еврейка, той трѣбва шесть години да ти бжде робъ, а на седмата година го отпусни на свобода; кога пѣкъ го отпущашъ на свобода, не отпущай го съ празни рѣцѣ, но го дари съ нѣщо отъ стадата си, отъ гумното си и отъ лина си: дай му, съ каквото те е благословилъ Господъ, Богъ твой.

Да гледатъ на тѣхъ като на създакия на единъ и сжщъ Отець съ себе си.

Иов. 34: 19. (Продължи Елиуй и рече:)...Той (Всеправедниятъ) не гледа и на лицата на князетъ и не прѣдпочита богатъ прѣдъ бѣденъ, защото всички тия сж дѣло на ржката Му.

Мал. 2: 10. Нали всички имаме единъ и сжщъ Отець? Нали единъ Богъ ни сътвори? Защо тогава постжпваме вѣроломно единъ спрѣмо другиго, като нарушаваме чрѣзъ това завѣта на нашитѣ отци?

Да не задържатъ заплатата имъ.

Лев. 19: 13. Не притѣснявай ближния си и не бжди грабителъ. Заплатата на наемника не бива да остава у тебе до сутриньта.

Втор. 24: 14, 15. Не онеправдавай бѣдния и сиромахъ наемникъ отъ твоитѣ братя или пришелци, които сж въ земята ти, въ жилищата ти; прѣдай му заплатата въ сжщия день, прѣди слънце да залѣзе, понеже той е бѣденъ, и душата му я очига, та да не викне противъ тебе къмъ Господа, и да не легне грѣхъ върху тебе.

Да не имъ заповѣдватъ съ жестокость.

Лев. 25: 46....Надъ братята си, синоветѣ Израилеви, не бивайте единъ надъ други жестоки господари. Лев. 25: 43.

Благодѣтелнитѣ сж благословени.

Втор. 15: 18. Да ти се не види тежко, задѣто си длъженъ да го (роба си) отпуснешъ на свобода, понеже той ти е изработилъ прѣзъ шестѣтъ години двойно повече, отколкото платенъ наемникъ, и Господъ, Богъ твой, ще те благослови въ всичко, каквото и да правишъ.

За неправеднитѣ има обвинение.

Иер. 22: 13. Горко ономува, който гради своя домъ съ неправда и своитѣ горници — съ беззаконие, който принуждава ближния си да работи даромъ и не му дава платата му.

Мал. 3: 5....Ще дойда при васъ за сждъ и ще бжда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблѣсватъ пришлецъ, и отъ Мене се не боятъ, казва Господъ Саваотъ.

Иак. 5: 4. Ето, заплатата, що сте задържали отъ работницитѣ, които пржѣнаха нивитѣ ви, вика, и виковетѣ на жетваритѣ стигнаха до ушитѣ на Господа Саваота.

ПРИМѢРИ:

Дѣбри господари: Авраамъ.

Бит. 18: 19. (Рече Господъ:)...Азъ го избрахъ, за да заповѣдва на синоветѣ си и на своя домъ слѣдъ себе си, да ходятъ по пжта Господень и да вършатъ правда и сждъ; и Господъ ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него.

Давидъ.

2 Царств. 6: 20—22. Когато Давидъ се върна, за да благо-

слови дома си, Мелхола, Сауловата дъщеря, излѣзе да го по-срѣщне (поздрави го) и каза: колко се прослави днесъ царѣтъ Израилевъ, като се разголи прѣдъ очитѣ на рабинитѣ на слугитѣ си, както се разголва единъ невредникъ. И каза Давидъ на Мелхола: прѣдъ Господа (ще играя; и благословенъ е Господъ), Който ме прѣдпочете прѣдъ баща ти и прѣдъ цѣлия му домъ, като ме постави за вождъ на народа Господень, Израила; прѣдъ Господа ще свиря и ще играя; и още повече ще се унизя, и още по-нищоженъ ще стана прѣдъ очитѣ си, и при все това, прѣдъ слугинитѣ, за които говоришь, азъ ще бжда славенъ.

Стотникѣтъ.

Мат. 8:5—8....Когато влѣзе Исусъ въ Капернаумъ, приближи се до Него единъ стотникъ, молѣше Го и казваше: Господи, слугата ми лежи у дома разслабенъ и люто страда. Исусъ му казва: ще дойда и ще го излѣкувамъ. А стотникѣтъ отговори и рече: Господи, азъ не съмъ достоенъ да влѣзешъ подъ покрива ми; но кажи само дума, и слугата ми ще оздравѣе. Лук. 7:2—7.

Корнилий.

Дѣян. 10:1, 2. Имаше въ Кесария единъ човѣкъ, на име Корнилий, стотникъ отъ полка, нареченъ Италийски, мжжъ благочестивъ и богобоязливъ съ цѣлия си домъ; той правѣше на народа много милостини и винаги се молѣше Богу.

Лоши господари: *Лаванъ.*

Бит. 31:7. (Иаковъ прати, та повика Рахиль и Лия на полето, при дребния си добитѣкъ, и имъ рече:)...баща ви ме лѣга и десетъ пѣти промѣни наградата ми; но Богъ го не остави да ми направи зло.

Бит. 31:41. (Иаковъ се разсърди и се скара съ Лавана. И заговори Иаковъ и рече на Лавана: денемъ се изнуриявахъ отъ жега а нощемъ—отъ студъ, и сънѣтъ ми бѣгаше отъ очитѣ ми.) Такива бѣха моитѣ двацетъ години въ твоя домъ. Работихъ ти четиринайсетъ години за двѣтъ ти дѣщери и шестъ години за добитѣка ти; а ти десетъ пѣти промѣни наградата ми.

Потифаръ.

Бит. 39:20....Господарѣтъ взе Иосифа и го хвърли въ тъмница, дѣто бѣха затворени царскитѣ затворници. И той остана тамъ въ тъмницата.

Египтянитѣ.

Изх. 1:13, 14....Египтяни съ жестокость караха Израилевитѣ синове да работятъ и правѣха живота имъ горчивъ съ тежката работа надъ глина и тухли и съ всѣка полска работа, съ всѣка работа, на която ги караха съ жестокость.

Изх. 3:9....Ето, викѣтъ на синоветѣ Израилеви стигна вече до Мене, и Азъ виждамъ гнета, съ който ги угнетяватъ египтяни.

Изх. 5:10—13. Тогава излѣзоха распоредницитѣ надъ народа и надзорницитѣ му и рекоха на народа: тъй казва фараонъ: плѣва не ви давамъ; идете сами и си взимайте плѣва, дѣто намѣрите; а отъ работата ви нищо нѣма да се намали. И прѣсна се народѣтъ по цѣлата Египетска земя да събира стърнище

вмѣсто плѣва. А разпоредниците (ги) принуждаваха и казваха: изпълнявайте (опрѣдѣлената) си работа всѣки день, както и тогава, когато имавте плѣва.

Навалъ.

1 Царств. 25:17. (Единъ отъ слугитѣ обади на Авигея, жената Навалова, като каза: ето, Давидъ изпрати отъ пустинята пратеници да поздравятъ нашия господарь, ала той се отнесе съ тѣхъ грубо;) затова, помисли и вижъ, какво да се прави, понеже неминуема бѣда заплашва господаря ни и цѣлия му домъ; а той е човѣкъ зълъ, не може да се говори съ него.

Амаликитецъ.

1 Царств. 30:13 ...Давидъ го (единъ египтянинъ) попита: чий си ти и откъдѣ си? Той отговори: азъ съмъ момъкъ египтянинъ, робъ на единъ амаликитецъ, и моятъ господарь ме остави, понеже заболѣхъ има вече три дни.

Гостоприемство.

То е заповѣдано.

Лев. 25:35. Ако братъ ти осиромашее и изнемогне при тебе, подкрѣпи го, билъ той пришлецъ или прѣселенецъ, та да живѣе при тебе.

Римл. 12:13. Помагайте на светиитѣ въ тѣхнитѣ нужди; залѣгайте да бждете страннолюбиви.

Римл. 16:1, 2. Прѣпоръчвамъ ви Фива, наша сестра, дякониса при църквата въ Кенхрея: приемоте я въ Господа, както прилича на светии, и помогнете ѝ, въ каквото ще има нужда отъ васъ, защото и тя бѣше помощница на мнозина и на самия мене.

Евр. 13:2. Страннолюбието не забравяйте, защото чрѣзъ него нѣкои, безъ да знаятъ, указаха гостоприемство на Ангели.

1 Петр. 4:9. Бждете страннолюбиви единъ къмъ други безъ ропотъ.

Свещенослужителитѣ трѣбва да го показватъ.

1 Тим. 3:2...Епископътъ трѣбва да е непороченъ, мжжъ на една жена, трѣзвенъ, цѣломждъръ, скромненъ, почтенъ, страннолюбивъ, поучливъ. Тит. 1:8.

То е дългъ на вѣрвацитѣ.

Иов. 31:17. Самичкъ ли съмъ изяждалъ залька си, и не е ли ялъ отъ него и сиракъ?

1 Тим. 5:10. (За вдовица да се приема жена...,) извѣстна съ добри дѣла; ако е дѣца отхранила, странници пригледвала, нозѣ на светии омивала; ако е на страдалци помагала и всѣко добро дѣло усърдно слѣдвала.

Трѣбва да се оказва: на бѣднитѣ.

Ис. 58:7. (Ето постътъ, който избрахъ:)...раздѣли хлѣба си съ гладнитѣ, и скитниците сиромаси заведи у дома си; видишь ли голъ, — облѣчи го, и отъ еднокрѣвния си не се крий.

Лук. 14:13...Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хромии, слѣпи.

На враговетъ.

4 Царств. 6:21—23. Израилскиятъ царь, като ги (сирийцитъ) видъ, попита Елисея: да ги избия ли, отче мой? И той отговори: не ги убивашъ? Нима съ сабята си и съ лжка си ги плъни, та да ги убивашъ? Сложи имъ хлѣбъ и вода; нека ядатъ и пиятъ, и да ядатъ при господаря си. Той имъ приготви голѣмъ обѣдъ, и тѣ ядоха и пиха. Отпусна ги, и тѣ отидоха при господаря си. Оттогава тия сирийски пълчища не ходиха вече въ Израилевата земя.

Притч. 25:21. Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го съ хлѣбъ; и ако е жеденъ, напой го съ вода.

Римл. 12:20...Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го; ако е жеденъ, напой го; защото, вършейки това, ти ще стругашъ жаръ на главата му.

Гостоприемство, оказано на Неговитъ ученици, Христосъ приема за такъво, оказано на Самого Него.

Мат. 10:40. Който приема васъ, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратилъ.

Мат. 18:5...Който приема едно...дѣте въ Мое име, Мене приема. **Марк. 9:37; Лук. 9:48.**

Мат. 25:35—40. (Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете...наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създание-мира); защото гладенъ бѣхъ, и Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме споходихте. Тогава праведниците ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладенъ, и нахранихме, или жеденъ, и напоихме? Кога Те видѣхме странникъ, и прибрахме, или голъ, и облѣкохме? Кога Те видѣхме боленъ, или въ тъмница, и Те споходихме? А Царьтъ ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* на едно-го отъ тия Мои най-малки братя, Менѣ сте го сторили.

Иоан. 13:20. Истина, истина ви казвамъ: който приема, когато Азъ пратя, Мене приема; а който приема Мене, приема Оно-гова, Който Ме е пратилъ.

Обѣщанията за гостоприемцитъ.

Притч. 11:25. Добротворната душа ще бжде наситена, и който напоява *другитъ*, и той самъ ще бжде напоенъ.

Ис. 58:8. (Ето постѣтъ...раздѣли хлѣба си съ гладнитъ, и скитниците сиромаси заведи у дома си...) Тогава твоята свѣтлина ще се яви като зора, и твоето изцѣление скоро ще процвѣти, и твоята правда ще трѣгне прѣдъ тебе, и слава Господня ще те придружава.

Лук. 14:14. (Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хромии, слѣпи), и ще бждешъ блаженъ, задѣто тѣ не могатъ да ти се отплатятъ, понеже ще ти бжде отплатено, кога възкръснатъ праведнитъ.

2 Кор. 9:6...Който сѣе скъдно, скъдно и ще пожъне; а който сѣе щедро, щедро и ще пожъне.

То ще бжде възнаградено и за чаша вода.

Мат. 10:42. И който напои одного отъ тия малки само съ чаша студена вода въ име на ученикъ, истина ви казвамъ, нѣма да изгуби наградата си. **Марк. 9:41.**

Отказване отъ него е грѣхъ.

Иов. 22:7. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Беззаконията ти край нѣматъ...) На измжченъ отъ жажда не даваше вода, за да се напие, и на гладенъ хлѣбъ отказваше.

Мат. 25:42—45. (Царьтъ ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огънь вѣчний...) защото гладенъ бѣхъ, и не Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и не Ме напоихте; страиникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме споходихте. Тогава и тѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладенъ, или жеденъ, или странникъ, или голъ, или боленъ, или въ тъмница, и не Ти послужихме? Тогава ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкуто не сте сторили *това* на одного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили.

ПРИМѢРА:

Мелхиседекъ.

Бит. 14:18. Мелхиседекъ, царь салимски, изнесе хлѣбъ и вино (при посрѣщане на Авраама), — той бѣ свещеникъ на Бога Всевишни.

Авраамъ.

Бит. 18:3—8. И рече (Авраамъ): Господарю, ако съмъ намѣрилъ благоволение прѣдъ очитѣ Ти, не отминавай Твоя рабъ; ще донесатъ малко вода, ще омиятъ нозѣтъ ви; и ще си починете подъ това дърво, азъ пѣкъ ще донеса хлѣбъ, и вие ще подкрѣпите сърдцата си; слѣдъ това вървете (по пѣтя си); защото затова *именно* минахте край вашия рабъ. Тѣ (тримата мжже) рекоха: сторй, както казашъ. И затече се Авраамъ въ шатрата при Сарра и (и) рече: замѣси по-скоро три сати отъ най-доброто брашно и направи прѣсни пити. А Авраамъ се затече при стадото, взе едно младо и добро теле, и го даде на слугата, и той побърза да го сготви. И взе масло и млѣко и сготвеното теле, и ги сложи прѣдъ тѣхъ; а самъ стоеше при тѣхъ подъ дървото. И тѣ ядоха.

Лотъ.

Бит. 19:2, 3. (Лотъ)...рече (на двамата Ангели): господари мои! отбийте се въ дома на вашия рабъ, прѣнощуйте и омийте нозѣтъ си и, като станете утрѣ заранъ, ще продължите пѣтя си. Но тѣ отговориха: не, ние ще нощуваме на улицата. Но той настояно ги придумваше; и тѣ трѣгнаха слѣдъ него и дойдоха у дома му. Тои ги нагости и имъ опече прѣсни пити, и тѣ ядоха.

Лаванъ.

Бит. 24:31. (Лаванъ рече на Авраамовия слуга):...влѣзъ, благословений отъ Господа; защо стоишъ вѣнъ? азъ приготвихъ кѣщата, както и мѣсто за камилитъ.

Иосифъ.

Бит. 43:16, 17. Иосифъ, като видѣ между тѣхъ (братята си) Вениамина (едноутробния си братъ), рече на своя домакинъ: за-

веди тия люде у дома, заколи нѣщо отъ добитѣка и приготви, защото тия люде ще ядатъ съ мене на пладне. Она човѣкъ направи, както рече Иосифъ, и заведе ония люде въ Иосифовия домъ.
Иоторъ.

Изх. 2:20. Той рече на дъщеритѣ си: а дѣ е той [човѣкътъ египтянинъ (Моисей), който бѣ напоилъ овцитѣ имъ]? Защо го оставихте? Повикайте го да яде хлѣбъ.

Маной.

Сжд. 13:15...Маной рече на Ангела Господень: позволи да те задържа, доклѣ ти сготвимъ козле.

Гиванскиятъ старецъ.

Сжд. 19:20, 21. Старецътъ му (на левита) каза: бжди спокоенъ: каквато нужда имашъ, азъ ще се погрижа, само на улицата не нощуй. И го заведе у дома си и даде храна на ослитѣ (му), а сами тѣ омиха нозѣтѣ си, ядоха и пиха.

Воозъ.

Руть 2:9, 14. (Воозъ каза на Руть:) гледай на коя нива тѣ жьнатъ, и върви подирѣ имъ; ето, азъ заповѣдахъ на слугитѣ си да ти не прѣчатъ; кога ожеднѣешъ, отивай при сждоветѣ и пий, отдѣто черпятъ слугитѣ ми...И рече ѝ Воозъ: врѣме е за ядене; дойди тукъ и яжъ хлѣбъ и топи залька си въ оцета. И тя седна при жетваритѣ. Той ѝ даде хлѣбъ; тя яде, наяде се, и още ѝ остана.
Самуилъ.

1 Царств. 9:22. Самуилъ взе Саула и слугата му, въведе ги въ стаята, и имъ даде първо мѣсто между поканенитѣ, които бѣха трийсетина души.

Давидъ.

2 Царств. 6:19...Раздаде на цѣлия народъ, на цѣлото множество израилтяни (отъ Данъ дори до Вирсавия), и на мъже и на жени, всѣкому по единъ хлѣбъ, по кжсъ печено месо и по една питка. И цѣлиятъ народъ се разотиде, всѣки въ кжщата си.
Верзелий.

2 Царств. 19:32...Верзелий бѣше много старъ, на осемдесетъ години. Той хранѣше царя, доклѣ живѣше въ Маханаимъ, понеже бѣше заможенъ човѣкъ.

Сарептската вдовица.

3 Царств. 17:9. Стани (говори Господь на Илия), иди въ Сарепта Сидонска и остани тамъ; Азъ заповѣдахъ тамъ на една вдовица жена да те храни.

Авдий.

3 Царств. 18:4. Когато Иезавель изтрѣбваше пророцитѣ Господни, Авдий взе сто пророка и ги кри въ пещери, по петдесетъ човѣка, и ги храни съ хлѣбъ и вода.

Сонамката.

4 Царств. 4:8—10. Единъ день Елисей отиде въ Сонамъ. Тамъ една богата жена го покани у дома си да яде хлѣбъ, и той колчемъ минѣше, всѣкога се отбиваше тамъ да яде хлѣбъ. И тя каза на мъжа си: ето, азъ зная, че Божиятъ човѣкъ, който постоянно минава край насъ, е светъ; да му направимъ малка горница надъ стѣната и да му туримъ тамъ легло и маса, и столъ и свѣгилникъ, та, кога идва у насъ, да си отива тамъ.

Неемня.

Неем. 5:17. При мене на трапезата *биваха* по сто и петдесет души иудеи и началници, освѣтъ тия, които приходяха при насъ отъ околнитѣ народи.

Иовъ.

Иов. 31:32. Странникъ не нощуваше на улицата; вратата си отваряхъ на пѣтника.

Закхей.

Лук. 19:6...Той бързо слѣзе и Го (Иисуса) прие съ радостъ.

Клеопа и Лука.

Лук. 24:29...Тѣ Го (Иисуса) задържаха, като казваха: остани съ насъ, понеже е прѣвечеръ, и деньтъ се прѣвали. И Той влѣзе, за да остане съ тѣхъ.

Самарянитѣ.

Иоан. 4:40...Когато самарянитѣ дойдоха при Него, молиха Го да постои при тѣхъ; и Той прѣстоя тамъ два дена.

Лидия.

Дѣян. 16:15...Когато се покрѣсти тя и домашнитѣ ѝ, помоли ни и рече: ако сте ме признали за вѣрна Господу, влѣзте и живѣйте въ къщата ми. И ни придума.

Жителитѣ на о. Малта.

Дѣян. 28:2. *Туземцитѣ*, иноплеменици, показваха къмъ насъ необикновено човѣколюбие: приеха ни всички и, понеже валѣше дѣждъ и бѣше студено, накладоха огънь.

Поплий.

Дѣян. 28:7. Около това мѣсто бѣха имотитѣ на най-първия въ острова (Малта), на име Поплий; той ни прие и три дни гощава дружелюбно.

Гай.

3 Иоан. 1:5, 6. Възлюбений, ти постѣпвашъ вѣрно въ всичко, що вършишъ за братята и за странницитѣ, които засвидѣтелствуваха прѣдъ църквата твоята любовъ. Добрѣ ще сторишъ, ако ги отпратишъ достойно за Бога.

Грижа.

Такъва за свѣтски нѣща е забранена.

Мат. 6:25, 26, 28—30...Казвамъ ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тѣлото си, какво да облѣчете. Душата не струва ли повече отъ храната, и тѣлото отъ облѣклото? Погледнете птицитѣ небесни, че не сѣятъ, нито жънатъ, нито въ житници събиратъ; и вашиятъ Отецъ небесенъ ги храни. Не сте ли вие много по-цѣнни отъ тѣхъ? *Защо се грижите и за облѣкло?* Взрете се въ полскитѣ кринове, какъ растатъ: не се трудятъ, нито предатъ; а казвамъ ви, че нито Соломонъ въ всичката си слава не се е облѣкълъ тѣй, както *всѣки* единъ отъ тѣхъ; и ако полската трѣва, която днесъ яима, а утрѣ се хвърля въ пещъ, Богъ тѣй облича *како ловече васъ, като вѣрци!* Лук. 12:22, 24, 29.

Иоан. 6:27. Трудете се не за храна тлѣнна, а за храна, която прѣбжда до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣческый; защото върху Него е положилъ *Своя* печатъ Отецъ Богъ. **Поради Божията промисляваща благодѣть трѣбва да се въздържаме отъ нея.**

Пс. 22:5, 6. Ти приготи прѣдъ мене трапеза прѣдъ очитѣ на враговетѣ ми, помаза главата ми съ елей; чашата ми е прѣпълнена. Тѣй благодѣтъта и милостѣтъта (Ти) да ме придружаватъ прѣзъ всички дни на живота ми, и азъ ще прѣбждамъ въ дома Господень много дни.

Лук. 22:35... Рече имъ (на ученицитѣ Си): когато ви пратихъ безъ кесия, и безъ торба, и безъ обуца, останахте ли лишени отъ нѣщо? Тѣ отговориха: отъ нищо.

Божинтѣ обѣщания трѣбва да ни въздържатъ отъ нея.

Втор. 31:8. Самъ Господь ще трѣгне прѣдъ тебе, Самъ ще бжде съ тебе, нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави: не бой се и не се ужасявай.

Ис. Нав. 1:5, 9. (Господь каза на Навиновия синъ Исуса, служителъ Моисеевъ:) Никой не ще устои прѣдъ тебе прѣзъ всички дни на твоя животъ; и както бѣхъ съ Моисея, тѣй ще бжда и съ тебе: нѣма да отстѣпя отъ тебе и нѣма да те оставя. Ето, азъ ти заповѣдамъ: бжди твърдъ и храбъръ, не се страхувай и не се ужасявай; защото Господь, Богъ твой, е съ тебе навредъ, кждѣто и да идешъ.

Пс. 120:8. Господь ще пази твоето излизане и твоето влизане отсега и до-вѣка.

Ис. 41:10. Не бой се (Израилю, рабе Мой, Иакове), защото азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото азъ съмъ Богъ твой; азъ ще те укрѣпя и ще ти помогна, и ще те поддържа съ десницата на Моята правда.

Ис. 41:13. (Който се борятъ съ тебе, ще бждатъ като нищо, съвършено нищо;) защото азъ съмъ Господь, Богъ твой; държа те за твоята десна ржка, казвамъ ти: „не бой се, азъ ти помагамъ“.

Ис. 43:2. Прѣзъ води ли ще минавашъ, азъ съмъ съ тебе; прѣзъ рѣки ли — тѣ нѣма да те потопятъ; трѣгнешъ ли прѣзъ огънь, нѣма да се изгоришъ, и пламъкътъ не ще те опърли.

Евр. 13:5. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онова, що имате. Защото Самъ *Богъ* е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“. Ис. Нав. 1:5.

Надеждата въ Бога ще ни освободи отъ нея.

Иер. 17:7, 8. Благословенъ оня човѣкъ, който се надѣва на Господа, и комуто надеждата е Господь. Защото той ще бжде като дърво, посадено при води и което пуска коренитѣ си край потока; не знае то, кога настава пекъ; листата му сж зелени, и въ врѣме на суша то се не бои и не прѣстава да дава плодъ.

Дан. 3:16, 17. (Навуходносоръ имъ каза: „кой Богъ ще ви избави отъ ржката ми?“) Отговориха Седрахъ, Мисахъ и Авденагò и казаха на царъ Навуходносора: „нѣма нужда да ти отговаряме на това. Нашиятъ Богъ, Комуто ние служимъ, е силенъ да ни спаси отъ горящата огнена пещъ, и отъ твоята ржка, царю, ще ни избави“.

Да я възложимъ на Бога.

Пс. 36:5. Прѣдай пжтя си на Господа и Нему се уповавай, и Той ще извърши.

Пс. 54:23. Възложи на Господа грижитѣ си, и Той ще те подкрѣпи. Той никога не ще допусне праведникъ да се поклати.

Притч. 16:3. Прѣдай дѣлата си Господу, и твоитѣ прѣд-приятія ще се изпълнят.

1 Петр. 5:7. Всичкитѣ си грижи Нему възложете, защото Той се грижи за васъ.

Тя е едно прѣлѣтствие на Евангелието.

Мат. 13:22....Посѣяното (сѣме) въ тръни е онзи, който слуша словото, но грижитѣ на тоя нѣкъ и примамливото богатство заглушаватъ словото, и то бива безплодно. Марк. 4:19; Лук. 8:14.

Лук. 14:18—20....Почнаха всички (поканени) *като* сговорени да се извиняватъ. Първиятъ му (на слугата) рече: купихъ си нива и ще трѣбва да отида да я видя; моля те, извини ме. Другиятъ рече: купихъ си петъ рала волове и отивамъ да ги опитамъ; моля те, извини ме. Третиятъ рече: оженихъ се, и затова не мога да дойда.

Трѣбва да сме свободни отъ нея.

1 Кор. 7:32....Азъ искамъ вие да бждете безъ грижи. Неженениятъ се грижи за Господни работи — какъ да угоди Господу.

Фил. 4:6. Не се грижете за нищо, но въ всичко чрѣзъ молитва и моление съ благодарностъ откривайте прѣдъ Бога своитѣ просби, — (и Божиятъ миръ, който надвишава всѣки умъ, ще запази вашитѣ сърдца и мисли въ Христа Исуса.)

Тя е неприлична за светнитѣ.

2 Тим. 2:4. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи; и това прави, за да угоди на военачалника.

Е безполезна.

Мат. 6:27. Па и кой отъ васъ съ своята грижа може да придаде на рѣста си единъ лакътъ? Лук. 12:25.

Лук. 12:26. И тъй, ако и най-малкото не можете *направи*, защо се грижите за другото?

Суетна е.

Пс. 38:7. Наистина, човѣкъ ходи като привидѣние; напразно се лута, събира и не знае, кому ще се падне то.

Екл. 4:8. (Обърнахъ се и видѣхъ друга суета подъ слънцето:) *човѣкъ* самотень, другиго си нѣма; нѣма ни синъ, ни братъ, а пѣкъ на всичкитѣ му трудове край нѣма, и очитѣ му се не насищатъ на богатство. „За кого ли пѣкъ — казва той — се трудя и лишавамъ отъ блага душата си?“ — И това е суета и нехубава работа.

Трѣбва да се пазимъ отъ нея.

Лук. 21:34....Внимавайте надъ себе си, да не би сърдцата ви да бждатъ отекавани съ прѣядане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оная день внезапно.

Нечестивитѣ я иматъ.

Иов. 20:20. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) не знаеше ситостъ въ корема си, и въ жаждата си нищо не щадѣше.

Екл. 5:11. Сладъкъ е сънътъ за оногова, който се труди,— ялъ той малко или много; ала прѣяждането не дава на богатия да заспи.

Ос. 7:14... Не викаха къмъ Мене отъ сърдце, когато пискаха по леглата си; събиратъ се зарадъ хлѣбъ и вино, а отъ Мене отстѣпватъ.

Тя се дава на тѣхъ като едно наказание.

Иез. 12:19. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! хлѣба си яжъ съ трепетъ, и водата си пий съ треперене и съ печаль.) И кажи къмъ народа на страната: тѣй казва Господъ Богъ за жигелитѣ на Иерусалимъ, за Израилевата земя: тѣ ще ядатъ хлѣба си съ печаль и водата си ще пиятъ въ униние, защото, поради неправдата на всички, що живѣятъ въ нея, земята му ще бжде лишена отъ всичкото изобилие. Иез. 4:16.

Привѣръ: *Марта.*

Лук. 10:41. Исусъ ѝ отговори и рече: Марто, Марто, ти се грижишъ и безпокоишъ за много нѣща.

Грѣхъ.

Грѣхътъ е прѣстѣпване на закона.

Исх. 20:5. [Тогава Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия души, като каза: Не си прави кумиръ и никакво изображение на онза, що е горѣ на небето, що е долу на земята, и що е въ водата подъ земята;] не имъ се кланяй и не имъ служи, защото Азъ съмъ Господъ, Богъ твой, Богъ ревнителъ, Който за грѣха на бащи наказвамъ до трета и четвърта рода дѣцата, които Ме мразятъ, (и които показвамъ милость до хилядно колѣно къмъ ония, които Ме оччатъ и пазятъ Моитѣ заповѣди.) Числ. 14:18; Втор. 5:9.

Зѣдѣрств. 8:47. (Засгана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господенъ прѣдъ цѣлото събрание израилтяни, дигна ржцѣ къмъ небето и рече: Господи, Боже Израилевъ!)...кога въ земята, дѣто ще бжде въ плѣнство. дойдатъ на себе си, обрнати се и Ти се помолъ въ земята на ония, които сж ги плѣнили, думайки: „сѣгрѣшихъ, сторихме беззаконие, виновни сме“; (тогава чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, молитвата и молбата имъ, сторихме, защото е тѣмъ потрѣбно.) 2 Парал. 6:37.

Ис. 1: Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе о злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Свята Израилевъ, — повърнахте се назадъ.

Ис. 53:6. Всички ние блуждаехме като овци, отбихме се всѣки отъ пѣтя си, и Господъ възложи върху Него (Своя Рабъ) грѣховетѣ на всинца.

Ис. 59:12. Всички режемъ като мечки и стенемъ като гълъби, чакаме сж и нѣма го, — спасение, но то е далечъ отъ насъ.) Защото прѣстѣпленията ни прѣдъ Тебе сж многобройни, и грѣховетѣ ни свидѣлствуватъ противъ насъ; защото съ насъ сж прѣстѣпленията ни, беззаконията си знаемъ.

Иер. 30:14. (Господъ казва Господъ:) всички твои приятели те забравиха, не те търсятъ; защото Азъ те ударихъ съ неприятелъ.

ски удари, съ жестоко наказание за многото твои беззакония, понеже твоитѣ грѣхове се умножиха.

Дан. 9:5. (Молихъ се на Господа, моя Богъ, изповѣдахъ се и рекохъ: „моля Те, Господи, Боже великий и дивний!) Съгрѣшихме, постѣпвахме беззаконно, дѣйствувахме нечестиво, упорствувахме и отстѣпихме отъ Твоитѣ заповѣди и отъ Твоитѣ наредби“.

Римл. 5:13... И прѣзи закона имаше грѣхъ въ свѣта; ала грѣхъ се не смѣта, кога нѣма законъ.

Иак. 2:9... Ако гледате на лице, грѣхъ правите, и законътъ ви изобличава като прѣстѣпници.

1 Иоан. 3:4. Всѣкой, който прави грѣхъ, прави и беззаконие; и грѣхътъ е беззаконие.

Отъ дявола е.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволътъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай чоѣвокубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Ког говори лъжа, своето говори, защото е лъжець и баща на лъжата^а

1 Иоан. 3:8. Който прави грѣхъ, отъ дявола е, защото открай-врѣме дяволътъ съгрѣшава. За това се и яви Синъ Божий, за да разруши дѣлата на дявола.

Всѣха неправда е грѣхъ.

1 Иоан. 5:17. Всѣка неправда е грѣхъ, но има грѣхъ не за смъртъ.

Който знае доброто, и го не прави, върши грѣхъ.

Притч. 24:11, 12. Избявай воденитѣ на смъртъ, и не с отказвай отъ обреченитѣ на убиване. Ще кажешъ ли: ето, не не знаехме това? А Оня, Който изпитва сърдцата, нима не знае? Оня, Който бди надъ душата ти, знае това и ще отдаде на тоѣка споредъ дѣлата му.

Иоан. 9:41. Иисусъ имъ (на фарисеитѣ) рече: да бѣхе били слѣпи, не щѣхте да имате грѣхъ; но сега казвате, че виджате, зэтова грѣхътъ ви остава.

Иак. 4:17. И тъй, грѣхъ ономува, който знае да гави добро, а не прави.

Всѣхо прѣстѣпление — по заблуждение — е грѣхъ.

Лев. 4:2. (Рече Господъ на Моисея, думайки:) Ижи на синоветѣ Израилеви: кога нѣкой неволно съгрѣши прсвъ каквито и да било заповѣди Господни, и извърши нѣщо, ктото не бива да върши, — (ако помазаниятъ свещеникъ е съгрѣшилъ и обвинилъ народа, то за грѣха си, съ който е съгрѣвилъ, нека той отъ едрия добитъкъ прѣдстави телець, безъ недостаткъ, Господу въ жертва за грѣхъ.)

Лев. 4:13. Ако пъкъ цѣлото израилско оество неволно е съгрѣшило, и дѣлото бжде скрито отъ очитѣ събранието, и извърши противъ заповѣдитѣ Господни нѣщо оето не бива да върши, и стане виновно, (то, кога се узнае грѣтъ, съ който сж съгрѣшили, нека прѣдставятъ отъ цѣлото оество телець изъ едрия добитъкъ въ жертва за грѣхъ и да го ведатъ прѣдъ скинията на събранието.)

Лев. 4:22. Ако пъкъ е съгрѣшилъ на^{никъ} и неволно из-

вършилъ нѣщо противъ заповѣдитѣ на Господа, своя Богъ, каквото не е трѣбвало да върши, и е станалъ виновенъ, (то, щомъ узнае грѣха си, съ който е съгрѣшилъ, нека приведе за жертва козелъ безъ недостатъкъ.)

Лев. 4:27. Ако нѣкой отъ народа на страната неволно е съгрѣшилъ и извършилъ нѣщо противъ заповѣдитѣ Господни, каквото не е трѣбвало да прави, и е станалъ виновенъ, (то, щомъ узнае грѣха, съ който е съгрѣшилъ, нека приведе за жертва коза безъ недостатъкъ, за грѣха си, съ който е съгрѣшилъ.)

Лев. 5:2—4....Ако (нѣкой) се допре до нѣщо нечисто, или до трупъ на нечистъ звѣръ, или до трупъ на нечистъ добитъкъ, или до трупъ на нечистъ гадъ, безъ да е знаелъ за това, той е нечистъ и виновенъ. Или ако се допре до човѣшка нечистота, каквато и да е нечистота, която осквернява, а не е знаелъ за това, но сетнѣ узнае, — той е виновенъ. Или ако нѣкой безразсудно се закълне съ уста, че ще извърши нѣщо, безъ да знае, дали то е лошо или добро, както *обикновено* човѣцитѣ безразсудно се кълнатъ, и сетнѣ узнае, той е виновенъ въ това.

Лев. 5:15. (Говорй още Господъ на Моисея, думайки:) ако нѣкой извърши прѣстѣпление и неволно съгрѣши противъ посветеното Господу, нека за вината си принесе Господу отъ овчето стадо овенъ безъ недостатъкъ, по твоя оцѣнка, въ сребърни сикли, споредъ свещената сикля, въ жертва за вина.

Числ. 15:22—24. Ако ли по незнание прѣстѣпите и не изпълните всички тия заповѣди, които Господъ изрече на Моисея, всичко, що ви е Господъ (Богъ) заповѣдалъ чрѣзь Моисея, отъ деня, когато Господъ ви е заповѣдалъ, и занарѣдъ въ поколѣнїята ви, — ако грѣшката е направена по несъгледване отъ страна на народа, то нека цѣлото общество принесе единъ юнецъ (безъ недостатъкъ) за всесъжение, за приятно Господу благоухание, заедно съ хлѣбния му приносъ и възлиянието, споредъ нарѣдитѣ, и единъ козелъ въ жертва за грѣхъ.

Числ. 15:27. Ако ли нѣкой самъ съгрѣши по незнание, нека принесе едногодишна коза въ жертва за грѣхъ.

Пс. 18:13. Кой ще съгледа своитѣ грѣшки? Отъ *моитѣ* тайни *грѣхове* ме очисти (Господи).

Всѣко дѣйствиe, което осквернява съвѣстѣта, е грѣхъ.

Римл. 14:14. Зная и съмъ узѣренъ чрѣзь Господа Исуса, че нѣма нищо само по себе си нечисто; само за оногова, който счита нѣщо за нечисто, за него то е нечисто.

1 Кор. 8:7.. Не у всички *има това* (правилно) знание (за Бога); нѣкои си досегашнитѣ си понятия за идолитѣ ядатъ *идоложертвено* като идолски жертви, и съвѣстѣта имъ, бидейки немощна, се осквернява.

Всичко, що не е отъ вѣра, е грѣхъ.

Римл. 14:23...Който се съмнѣва, осѣденъ е, ако яде, защото *яде* не отъ вѣра; а всичко, що не е отъ вѣра, е грѣхъ.

Глуаво помишление е грѣхъ.

Притч. 24:9. Каквато глупостъ намисли, е грѣхъ, и кошунникътъ е гнусота за човѣцитѣ.

Въ многословието е неизбѣженъ грѣхътъ.

Притч. 10:19. При много говорене не се избѣгва грѣхътъ, а който въздържа устата си, е разуменъ.

Екл. 5:2, 6....Както сънища идатъ при много грижи, тъй и гласътъ на безумния се познава отъ много думи. Защото въ многото сънища, както и въ многото думи — много суета; но ти се бой отъ Бога.

Екл. 10:13, 14. Първитѣ думи отъ устата му (на глупеца) сж глупостъ, а краятъ на рѣчта отъ устата му — безумие. Глупецъ ще наговори много, *макаръ* човѣкъ и да не знае, какво ще бжде; та и кой ще му каже, какво ще бжде слѣдъ него?

Езикътъ е свѣтъ, пълненъ съ грѣхъ.

Иак. 3:6....Езикътъ е огънь, украшение на неправдата; езикътъ се намира въ такова положение между нашитѣ членове, че скверни цѣлото тѣло и запаля колелото на живота, като самъ бива запаленъ отъ геената.

Всичкитѣ помисления на невъздържното сърдце сж грѣхъ.

Бит. 6:5....Видѣ Господь (Богъ), че развратътъ между човѣцитѣ на земята е голѣмъ, и че всичкитѣ имъ сърдечни мисли и помисли бѣха зло въ всѣко врѣме, (и разкая се Господь, задѣто бѣше създадъ човѣка на земята, и се огорчи въ сърдцето Си.)

Бит. 8:21.... Помириса Господь приятно благоухание, и рече Господь (Богъ) въ сърдцето Си: нѣма вече да проклинамъ земята заради човѣка, защото помислитѣ на човѣшкото сърдце сж зло още отъ младинитѣ му; и нѣма вече да поразявамъ всичко, що живѣе, както направихъ.

Притч. 6:14. Въ сърдцето му (на нечестивия и лукавъ човѣкъ) *има* коварство: той мисли зло всѣко врѣме, сѣе раздори.

Притч. 15:26. Помислитѣ на лошавитѣ сж гнусота прѣдъ Господа, а думитѣ на непорочнитѣ сж угодни Нему.

Ис. 59:7. Нозѣтѣ имъ тичатъ къмъ зло, и тѣ бързатъ да пролизатъ невинна кръвъ; мислитѣ имъ — мисли нечестиви; въ пжтежитѣ имъ — опустошение и гибель.

Иер. 17:9. Лукаво е *човѣшкото* сърдце повече отъ всичко и съвсѣмъ е покварено; кой ще го узнае?

Иез 11:2....Той (духътъ) ми каза: сине човѣшки! ето людетѣ (князетѣ народни), които иматъ на умъ беззаконие и които даватъ лошъ съвѣтъ въ тоя градъ.

Да живѣешъ въ грѣхъ значи: да живѣешъ по плътъ.

Римл. 8:5....Ония, които живѣятъ по плътъ, за плътско мислятъ, а които живѣятъ по духъ — за духовно.

2 Кор. 10:2. Моля, не *ме заставяйте* и кога съмъ при васъ да прибѣгна къмъ оная твърда смѣлостъ, що смѣтамъ да употребя противъ нѣкои, които мислятъ, че ние постъпваме по плътъ.

Гал. 5:13. Къмъ свобода сте призвани вие, братя; само че евоодата ви да не служи като поводъ да *угаждате* на плътта, но съ любовъ си служвайте единъ другому.

2 Петр. 2:10. (Господь знае неправеднитѣ да държи въ мжки за сждния день,) а най вече ония, които вървятъ подиръ

плътта въ *нейнитѣ* гнѣсни похоти, прѣзиратъ началниците, дръзки сж, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властта.

Да се покаявашъ на плътскитѣ похоти.

Римл. 1:24....Богъ, споредъ похотитѣ на сърдцата имъ, прѣдаде ги на нечистотата, за да се безчестятъ тѣлата имъ сами въ себе си.

Римл. 13:14....Облѣчете се въ Господа нашего Иисуса Христа, и грижитѣ за плътта не прѣвърщайте въ похоти.

Гал. 5:16. Азъ казвамъ: живѣйте духомъ, и не ще изпълнявате прищѣвкитѣ на плътта.

1 Петр. 1:14. Като послушни чеда, не постжпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние, (но по примѣра на призовалия васъ Светия и вие сами бждете свети въ всички постжпки.)

1 Петр. 4:2. (Понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, и вие се въоржете съ сжщата мисль; защото, който е пострада далъ по плътъ, прѣстаналъ е да грѣши,) та прѣзъ останалото въ плътъ врѣме да живѣе не вече по човѣшки похоти, а по воля Божия.

2 Петр. 3:3. (Възлюбени,) най-първо знайте това, че въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вървятъ по своитѣ си похоти.

Иуд. 1:16. Тѣ сж роптаци, недоволници, които постжпятъ споредъ своитѣ похоти (нечестиво и беззаконно); устата имъ произнасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

Да бждешъ въ тъмнина.

Притч. 2:13. (Разсждливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди) отъ ония, които напуцатъ правитѣ пжтеки, за да ходятъ по тъмни пжтища.

Ис. 9:1, 2. Прѣдишното врѣме унизи земята Завулонова и земята Нефталимова; но послѣшното — ще възвеличи крайморския пжтъ, отвждѣ-Иорданската страна, езическа Галилея. Народътъ, който ходи въ тъмнина, ще види голѣма свѣтлина; върху живѣещитѣ въ страната на смъртната сѣнка ще блѣсне свѣтлина. **Мат. 4:15, 16; Лук. 1:79.**

Лук. 11:34. Свѣтило за тѣлото е око; затова, кога твоето око бжде чисто, и цѣлото ти тѣло ще бжде свѣтло; а кога бжде лукаво, и тѣлото ти ще бжде тъмно.

Дѣян. 25:18. (Азъ чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ: Савле, Савле, що Ме гонишъ? Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишъ. Азъ затова ти се явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия,) да отворишъ очитѣ имъ (на езичниците), за да се обрнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣховетѣ и наслѣдие между осветенитѣ.

Римл. 1:21....Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Еф. 5:8. Вие бѣхте нѣкога тъмнина, а сега сте свѣтлина въ Господа: постжпвайте като чеда на свѣтлината.

1 Иоан. 1:6. Ако кажемъ, че имаме общение съ Него (Бога), а ходимъ въ тъмнината, ние лъжемъ и не постъпваме по истината.

1 Иоан. 2:11....Който мрази брата си, той се намира въ тъмнината, и въ тъмнината ходи, и не знае накждѣ отива, защото тъмнината е ослѣпила считѣ му.

Описва се, че отъ сърдцето излиза.

Пс. 94:10. Четирийсетъ години бѣхъ дразненъ отъ тоя народъ и казахъ: това е народъ, който се заблуждава въ сърдцето си; тѣ не познаха пжтищата Ми. Евр. 3:10.

Ис. 57:17. Заради грѣха му користолоубие Азъ се гнѣвихъ и го поразявахъ, скривахъ лице и негодувахъ; но той, като се отвърна, отиде по пжтя на сърдцето си.

Мат. 15:19....Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣяния, блудства, кражби, лъжесвидѣтелства, хули. Марк. 7:21—23.

Че е плодъ на похотѣта.

Иак. 1:15....Похотѣта, като зачене, ражда грѣхъ, а грѣхътъ, извършенъ, ражда смъртъ.

Че е жилото на смъртъта.

1 Кор. 15:56. Жилото на смъртъта е грѣхътъ, а силата на грѣха е законътъ.

Че е отстъпване отъ Бога.

Вгор. 9:7. Помни (Израилю), не забравяй, колко си гнѣвилъ Господа, твоя Богъ, въ пустинята: отъ самия оня день, когато излѣзохте изъ Египетската земя, та докато пристигнахте на това мѣсто, вие се противихте на Господа.

Ис. Нав. 1:18. [Тѣ (израилтянитѣ) отговориха на Иисуса и казаха:] всѣки, който се противи на твоята заповѣдъ и не послуша думитѣ ти въ всичко, каквото и да му заповѣдашъ, ще бжде погубенъ. Само бжди твърдъ и храбъръ!

Ис. 1:28....За всички отстъпници и грѣшници — гибель, и ония, които сж оставили Господа, ще бждатъ изтрѣбени.

Ис. 59:13. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстъпихме отъ нашия Богъ; говорихме клеветата и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Ис. 65:2. Весь-день простирахъ ржцѣ Си къмъ непокорния народъ, който ходѣше въ недобъръ пжтъ, по своитѣ помисли.

Плач. Иер. 3:42. Ние се отметнахме и упорствувахме; Ти не пощади.

Тиг. 1:16. Тѣ изповѣдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си Го отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дѣло.

Че е дѣло на тъмнината.

Ис. 29:15. Горко на ония, които мислятъ да се скриятъ въ дълбочината, за да утаятъ кроежа си отъ Господа, които вършатъ дѣлата си въ мракъ и казватъ: кой ще ни види? и кой ще ни узнае?

Римл. 13:12. Нощтъта се прѣвали, а деньтъ се приближи: да отхвърлимъ, прочее, дѣлата на мрака и да надѣнемъ оржие-то на свѣтлината.

Еф. 5:11. Не участвавайте въ безплоднитѣ дѣла на тъмни-ната; напротивъ, изобличавайте ги.

Че е мъртво дѣло.

Евр. 6:1... Като оставимъ първоначалното Христово учение, нека се стремимъ къмъ съвършенство, безъ да полагаме пакъ основа на покаяние отъ мъртви дѣла и на вѣра въ Бога.

Евр. 9:14. (Ако кръвта отъ юнци и козли, и пепельта отъ телица чрѣзъ поръсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвта на Христа, Който чрѣзъ Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстѣта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

Че е гнусота прѣдъ Господа.

Притч. 15:9 На нечестивецъ пжтѣтъ е гнусота прѣдъ Господа, а който ходи по пжтя на правдата, него Той обича.

Иер. 44:4. Азъ прашахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло, което Ми е омразно“.

Че е дѣло на нечистота.

Лев. 15:31 (Рече Господъ на Моисея и Аарона, думайки)... Прѣдпазвайте синоветѣ Израилеви отъ тѣхната нечистота, за да не умратъ поради нечистотата си, като оскверняватъ Моето жилище, що е между тѣхъ.

Лев. 16:19 (Ааронъ да пристъпи къмъ жертвеника, що е прѣдъ лицето Господне, да го очисти и да вземе отъ кръвта на телеца и отъ кръвта на козела, та да помаже роговетъ на жертвеника околоръсъ,) и да го поръси съ кръвта отъ прѣста си седемъ пжти, да го очисти и да го освети отъ нечистотиитѣ на синоветѣ Израилеви.

1 Ездр. 9:11. (Какво да кажемъ, Боже нашъ? Защото ние отстѣпихме отъ Твоитѣ заповѣди,) които ни даде чрѣзъ Твоитѣ раби, пророцитѣ, каго каза: земята, въ която отивате, за да я завладѣете, е земя нечиста; тя е омърсена съ нечистотиитѣ на другоплеменнитѣ народи, съ тѣхнитѣ гнусотии, съ които сж я напълнили отъ край до край съ мръсотиитѣ си.

Притч. 30:12. Има родъ, който се смѣта за чистъ, а пъкъ не е омитъ отъ нечистотиитѣ си.

Ис. 59:3... Ржцѣтѣ ви сж осквернени съ кръвь, и прѣститѣ ви — съ беззаконие; устата ви говорятъ лъжа, езикътъ ви произнася неправда.

Иез. 24:13. [Тѣй казва Господъ Богъ: горко на кървавия градъ (Иерусалимъ)]! Въ твоята нечистота има такъва гнусотия, че колкото и да те чистя, ти все си нечистъ; отъ твоята нечистота ти и за напрѣдъ не ще се очистишь, доклѣ не утоля върху тебе яростта Си.

Иез. 36:17, 25, 29. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! когато домътъ Израилевъ живѣеше въ земята си, той сквернѣше съ поведението си и съ дѣлата си; пжтѣтъ имъ бѣше прѣдъ Моето лице като нечистота на жена, кога се очистя. (И пожалихъ Азъ Моето свето име, което домътъ Израилевъ обезслави у народитѣ, кждѣто отидоха.) Ще ви поръся съ чиста

вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверноти, и отъ всички ваши идоли ще ви очистя. Ще ви освободя отъ всички ваши нечистотии, ще призова житото и ще го умножа и не ще ви оставя да търпите гладъ.

2 Кор. 7:1... Възлюбени, имайки такива обѣщания („и ще ви бжда Отецъ, а вие ще бждете Мои синове и дъщери“), нека се очистимъ отъ всѣка сквернота на плътта и на духа, като вършимъ свети дѣла съ страхъ Божий.

1 Сол. 4:7... Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ.

Иак. 1:27. Чисто и непорочно благочестие прѣдъ Бога и Отца е това: да пригледвашъ сираци и вдовици въ тѣхнитѣ скърби и да се пазишъ неоскверненъ отъ свѣта.

2 Петр. 2:20... Слѣдъ като сж избѣгнали свѣтовнитѣ скверности чрѣзъ познаване Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, ако пакъ се заплетатъ въ тѣхъ и бждатъ побѣдени, то за такива послѣдното състояние бива по-лошо отъ първото.

Че е измамитель.

Римл. 7:11... Грѣхътъ, като взе поводъ отъ заповѣдта, ме прѣлъсти и чрѣзъ нея ме умъртви.

Еф. 4:22. [Вие не тѣй (както езичници по суетата на ума си) познахте Христа, щомъ наистина сте чули за Него и въ Него сте се научили (както е истината въ Иисуса)] да отхвърлите отъ себе си ветхия споредъ прѣдишното, ви живѣене човѣкъ, който изглѣва въ прѣлъстителни похоти, (да се обновите съ духа на своя умъ и да се облѣчете въ новия човѣкъ, създаденъ по Бога въ правда и светостъ на истината.)

Евр. 3:13... Наставлявайте се всѣки день, докль се казва „днесъ“, за да не би нѣкой отъ васъ се ожесточи чрѣзъ измата на грѣха.

Че е обезчеститель.

Притч. 14:34. Правда народъ въздига, а беззаконие народи безчести.

2 Кор. 4:2 (Като имаме по милостъ Божия това служение, не падаме духомъ;) но ние отхвърлихме скришнитѣ срамотни дѣла, безъ да прибѣгваме къмъ хитростъ, и безъ да изопачаваме словото Божие, а като се прѣпоръчваме всѣкому на съвѣстѣта прѣдъ Бога чрѣзъ откриване истината.

Често (пжти) е много голѣмъ.

Бит. 13:13... Содомскитѣ жители бѣха лоши и много грѣшни прѣдъ Господа.

Бит. 39:9. (Хвѣрли око върху Иосифа жената на господаря му и рече: спи съ мене. Но той се отказа и рече на господаревата си жена:) въ тоя домъ нѣма по-голѣмъ отъ мене; и той (господарьтъ ми) не ми е запрѣтилъ нищо, освѣнъ тебе, понеже си му жена; какъ прочее ще направя това голѣмо зло и ще съгрѣша прѣдъ Бога?

Изх. 32:30... Моисей каза на народа: вие сторихте голѣмъ грѣхъ; затова азъ ще възлѣза при Господа, дано загляда грѣха ви.

1 Царств. 2:17... Грѣхътъ на тия младежи (синоветѣ на Илия)

бѣше твърдѣ голѣмъ прѣдѣ Господа, защото тѣ отклоняваха отъ жертвоприношения Господу.

2 Царств. 24:10...Слѣдъ като Давидъ прѣброи народа, трепна му сърдце. И каза Давидъ на Господа: тежко съгрѣшихъ, дѣто постѣпихъ тѣй; и сега моля Ти се, Господи, прости грѣха на Твоя рабъ, защото азъ постѣпихъ твърдѣ неразумно. 1 Парал. 21:8.

1 Ездр. 9:6....Казахъ: Боже мой, срамъ ме е и страхъ ме е да подигна лице къмъ Тебѣ, мой Боже, защото беззаконията ни се натрупаха до надъ главата, и вината ни нарасна до небесата.

Иер. 13:22 ...Ако речешъ въ сърдце си: „защо ме постигна това?“—Поради многото ти беззакония твоята пола се подигна и твоитѣ пети се оголиха.

Иер. 14:7. Макаръ нашитѣ беззакония да свидѣлствуватъ противъ насъ, но Ти, Господи, върши съ насъ заради Твоето име; голѣмо е нашето отстѣпничество, съгрѣшихме прѣдѣ Тебе.

Иез. 16:51. Самария и половината отъ твоитѣ грѣхове не извърши; ти (дъщеря Иерусалимова) ги (Самария и сестра си Содома и дъщеритѣ ѝ) надмина съ твоитѣ гнусоти, и чрѣзъ твоитѣ мръсотии, които извърши, твоитѣ сестри се оказаха по-прави отъ тебе.

Амос. 4:4. Идете въ Ветиль -- и грѣшете, въ Галгалъ -- и умножавайте прѣстѣпленията, принасяйте жертвитѣ си всѣко утро, десетѣцитѣ си поне прѣзъ всѣки три дни.

Мат. 24:12....Понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изтине любоввѣта.

Иоан. 19:11. Иисусъ отговори (Пилату): ти не щѣше да имашъ надъ Мене никаква власть, ако ти не бѣ ладено свише; затова по-голѣмъ грѣхъ има оня, който Ме прѣдаде на тебе.

Е тежѣхъ.

Амос. 5:12....Азъ зная, колко многобройни сж вашитѣ прѣстѣпления, и колко тежки сж вашитѣ грѣхове; вие сте врагове на правия, вземате подкупъ и изопачавате въ сѣда дѣлата на сиромаситѣ.

Често (пѣти) е по гордостъ.

Числ. 15:30. Ако ли нѣкой отъ туземцитѣ или пришелцитѣ извърши нѣщо съ дързка рѣка, той хули Господа: да се изтрѣби тая душа изъ народа си.

Втор. 17:12....Който постѣпи тѣй дръзко, че не послуша свещеника, който е тамъ на служба прѣдѣ Господа, твоя Богъ, или сѣдията (който се случу въ ония дни), той трѣбва да умре, —тѣй изтрѣбвай злото отъ Израила.

2 Парал. 26:16. (Озия)... като стана силенъ, възгордѣ се сърдцето му за *негова* гибель, и той стана прѣстѣпникъ прѣдѣ Господа, своя Богъ, защото влѣзе въ храма Господень да запали *тимянъ* на кадилния жертвеникъ.

Е по привычка.

Иер. 8:5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстѣпничество? тѣ се държатъ яко о измамата и не искатъ да се обърнатъ.

Понѣкога е прѣдизявенъ.

Ос. 7:1. До като лѣкувахъ Израиля, откри се неправдата на Ефрема и злодѣйствието на Самария; защото тѣ дѣжатъ; и крадецъ се вмѣква, и разбойникъ граби по улици.

1 Тим. 5:24. Грѣхветѣ на едни човѣци сж явни и ги прѣдварятъ въ сждѣ, а на нѣкои отсетнѣ се явяватъ.

Понѣкога е скритъ.

Пс. 89:8. Ти (Господи) си поставилъ прѣдъ Себе Си наши тѣ беззакония и нашето скрито—прѣдъ свѣтлината на лицето Си.

Екл. 12:14....Богъ ще изведе на сждѣ всѣка работа и всичко тайно, било то добро, било лошо.

Е като багрено и като пурпуръ.

Ис. 1:18....Дойдете—и ще отсдимъ, казва Господь. Да бждатъ грѣхветѣ ви като багрено,—като снѣгъ ще избѣля; да бждатъ червени и като пурпуръ,—като вълна ще избѣля.

Стига до небето.

Бит. 4:10....Рече (Господь) (на Каина): какво стори? Гласътъ на братовата ти кръвь вика отъ земята къмъ Мене.

2 Парал. 28:9....Имаше пророкъ Господень, на име Одедъ. Той излѣзе прѣдъ войската, която отиваше въ Самария, и имъ каза: ето, Господь, Богъ на отцитѣ ви, въ гнѣва Си противъ иудеитѣ, ги прѣдаде въ ваша ржка, и вие ги избихте съ такъва яростъ, която стигна до небеса.

Иер. 51:9. Лѣкувахме Вавилонъ, ала не оздравѣ; оставете го, и да идемъ всѣки въ земята си, защото прѣсждата за него стигна до небесата и се издигна до облацитѣ.

Ион. 1:2. (Биде слово Господне къмъ Иона, синъ Аматиевъ:) „стани, иди въ Ниневия, градъ голѣмъ, и проповѣдвай въ него, защото злодѣянията му достигнаха до Мене“.

Откр. 18:5....Нейнитѣ (на великата блудница — Вавилонъ) грѣхове стигнаха до небето, и Богъ си спомни неправдитѣ ѝ.

Надминава по число космитѣ на главата.

Пс. 39:13....Злини безбройни сж ме окржили; постигнаха ме беззаконията ми, та дори да виждамъ не мога; тѣ сж повече отъ космитѣ на главата ми; моето сърдце ме остави.

Чрѣзъ Адама влѣзе въ свѣта.

Бит. 3:6, 7. Видѣ жената, че дървото е добро за ядене и че е приятно за очитѣ и многожелано, защото дава знание, взе отъ плодоветѣ му и яде, па даде и на мжжа си, та яде и той. Тогава се отвориха очитѣ на двамата, и разбраха, че сж голи, па съшиха смокинени листи и си направиха прѣпасници.

Римл. 5:12....Както чрѣзъ единъ човѣкъ грѣхътъ влѣзе въ свѣта, а чрѣзъ грѣха — смъртъта, и по такъвъ начинъ смъртъта прѣмина въ всички люде чрѣзъ единъ човѣкъ, въ когото всички съгрѣшиха.

Римл. 5:19....Както чрѣзъ непослушанието на единъ човѣкъ мнозина станаха грѣшни, тѣй и чрѣзъ послушанието на едного мнозина ще станатъ праведни.

Всички сме родени въ него.

Бит. 5:3. Адамъ живѣ сто и трийсетъ (230) години и роди (синъ) по свое подобие (и) по свой образъ, и даде му име Ситъ.

Иов. 15:14. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Какво нѣщо е човѣкъ, та да бжде чистъ, и родениятъ отъ жена да бжде праведень?

Иов. 25:4. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) И какъ може човѣкъ да бжде правъ прѣдъ Бога, и какъ да бжде чистъ родениятъ отъ жена?

Пс. 50:7. Ето, въ беззаконие съмъ заченатъ, и въ грѣхъ ме роди майка ми.

Пс. 57:4. Отъ самото си рождение сж отстѣпили нечестивитѣ; отъ *майчина си* утроба се заблуждаватъ, говорейки лъжа.

Ис. 48:8. Ти не си и слушалъ, нито си знаелъ за това (прѣдишното), и ухото ти по-напрѣдъ не бѣше отворено; защото азъ знаехъ, че ти ще постѣпишъ вѣроломно, и отъ самата *майчина* утроба си наречень отстѣпникъ.

Иоан. 3:6. Роденото отъ плѣтъта е плѣтъ, а роденото отъ Духа е духъ.

Писанието затвори всички подъ него.

Гал. 3:22....Писанието заключи всички подъ грѣхъ, та общанието да се даде на вѣрващитѣ чрѣзъ вѣра въ Исуса Христа.

Никой не е безъ грѣхъ.

3 Царств. 8:46. Кога съгрѣшатъ чрѣдъ Тебе (Господи), — защото нѣма човѣкъ, който да не грѣши, — и Ти имъ се разгнѣвиши и ги прѣдадешъ на враговетѣ, и ония, които сж ги плѣнили, ги отведатъ въ неприятелска земя, далечна или близка; (и кога въ земята, дѣто ще бждатъ въ плѣнство, дойдатъ на себе си, обърнатъ се и Ти се помолятъ, думайки: „съгрѣшихме, сторихме беззаконие, виновни сме“; — тогава чуй отъ небето молитвата и молбата имъ, сторй, каквото е тѣмъ потрѣбно.) (Соломонъ). 2 Парал. 6:36.

Пс. 13:1—3. Рече безумецъ въ сърдце си: „нѣма Богъ“. Развратиха се *човѣцитѣ*, извършиха гнусни дѣла; нѣма кой да прави добро. Господь отъ небесата съ внимание погледна къмъ синоветѣ човѣшки, за да види, има ли кой да разбира, да търси Бога. Всички се отклониха, станаха еднакво покварени; нѣма кой да прави добро, нѣма нито единъ. Пс. 52:1—4; Римл. 3:12.

Пс. 105:6. Съгрѣшихме ние съ бащитѣ си, сторихме беззаконие, извършихме неправда.

Екл. 7:20. Нѣма праведникъ на земята, който да прави добро и *никакъ* да не грѣши.

Ис. 64:6. Всички ние станахме като нечистъ човѣкъ, и всѣка наша правда — като зацапана дреха; и всички посърнахме като листъ, и беззаконията ни като вѣтъръ ни отнасятъ.

Иак. 3:2....Ние всинца много грѣшимъ. Който не грѣши съ дума, той е съвършенъ човѣкъ, мощенъ да обуздае и цѣлото тѣло.

1 Иоан. 5:19. Знаемъ, че ние сме отъ Бога, и че цѣлъ свѣтъ лежи въ злото.

Само Христосъ бѣше безъ него.

Мат. 27:24. Пилатъ, като видѣ, че нищо не помага, а се

усилва смутнята, взе вода, та оми ржцѣ прѣдъ народа и рече: невиненъ съмъ за кръвта на Тоя Праведникъ; вие му мислете.

Иоан. 8:46. Кой отъ васъ ще Ме укори за грѣхъ? Ако пъкъ говоря истина, защо Ми не вѣрвате?

2 Кор. 5:21. (Молимъ *ви* отъ име Христово: примирете се съ Бога!) Защото Оногова, Който не знаеше грѣхъ, Той за насъ Го грѣхъ направи, та да станемъ чрѣзъ Него праведни прѣдъ Бога.

Евр. 4:15...Ние имаме не такъвъ първосвещеникъ, който не би могълъ да *ни* съчувствува въ нашитѣ немощи, а такъвъ, Който е изкушенъ като насъ въ всичко, освѣнъ въ грѣхъ.

Евр. 7:26. Защото такъвъ Първосвещеникъ ни и трѣбваше: светъ, незлобивъ, непороченъ, отдѣленъ отъ грѣшниците и станалъ по-високъ отъ небесата.

1 Пегр. 2:22. Той не стори грѣхъ, нито се намѣри лъсть въ устата Му.

1 Иоан. 3:5. И знаете, че Той се яви, за да вземе грѣховетѣ ни, и грѣхъ въ Него нѣма.

Грѣхътъ прави молитвата недѣйствителна.

Притч. 15:29. Господь е далечъ отъ нечестивитѣ, но чува молитвата на праведнитѣ.

Притч. 28:9. Който отклонява ухото си да не слуша закона, на такъвъ и молитвата е гнусота.

Ис. 1:15 И кога простирате ржцѣ, Азъ закривамъ отъ васъ очитѣ Си, и кога умножавате молбитѣ си, Азъ не слушамъ: ржцѣтъ ви сж съ кръвь пълни.

Иоан. 9:31. [Отговори човѣкътъ (слѣпъ отъ рождение) и имъ (на фарисеитѣ) рече:] Ние...знаемъ, че Богъ не слуша грѣшници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша.

Лишава отъ Божинѣ благословения.

1 Царств. 2:29, 30. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тъй казва Господь:)...Вие защо тѣпчете съ нозѣ жертивитѣ Ми и хлѣбнитѣ Ми приноси, които съмъ заповѣдалъ *да се принасятъ* въ *Моето* жилище, и защо прѣпочиташъ синоветѣ си прѣдъ Мене, като се гоишъ отъ начатъцитѣ на всички приноси отъ Моя народъ Израила? Затова Господь Богъ Израилевъ казва тъй: Азъ бѣхъ рекълъ *тогава*: домътъ ти и домътъ на баща ти ще ходятъ прѣдъ лицето Ми навѣки; но сега Господь казва: да не бжде тъй, защото Азъ ще прославя ония, които Мене прославятъ, а ония, които Ме безславятъ, ще бждатъ посрамени.

Пс. 80: 4—17. О, да бѣше Ме слушалъ Моятъ народъ, и Израиль да ходѣше въ Моитѣ пѣтица! щѣхъ веднага да смиря тѣхнитѣ врагове и да обърна ржката Си противъ тѣхнитѣ потисници, — ония, които мразятъ Господа, щѣха да имъ се подмилкватъ, а тѣхното добруване би се продължило за винаги; щѣхъ да ги храня съ тлъста пшеница и щѣхъ да ги насищамъ съ медъ отъ скала.

Ис. 48:18. О, ако да бѣше се вслушвалъ въ Моитѣ заповѣди! Тогава твоятъ миръ щѣше да бжде като рѣка, и твоята правда — като морски вълни.

Иер. 18:10...Ако той върши зло прѣдъ Моитѣ очи и не слуша гласа Ми, ще отиѣня доброто, съ което съмъ искалъ да го облагодѣтелствувамъ.

Прави, щото Господь да закрива лицето Си.

Втор. 31:17, 18...Ще се разпали гнѣвътъ Ми противъ него (народа) въ оня день, и Азъ ще ги оставя и ще скрия лицето Си отъ тѣхъ, и той ще бжде изтрѣбенъ, и ще го сполетятъ много злини и скърби, и ще каже въ оня день: „дали затова ме сполетѣха тия злини, задѣто (Господь) Богъ мой не е срѣди мене?“ и Азъ ще скрия лицето Си (отъ него) въ оня день за всичкитѣ му беззакония, които той ще направи, като се обърне къмъ други богове.

Втор. 32:20. (Господь)...рече: „ще скрия лицето Си отъ тѣхъ (и) ще видя, какъвъ ще бжде краятъ имъ: понеже тѣ сж родъ развратѣнь. дѣца, въ които нѣма вѣра“.

Иер. 33:5. [Тѣй казва Господь: извикай къмъ Мене — и Азъ ще ти отговоря, ще ти покажа нѣщо велико и недостѣпно, що ти не знаешъ. Защото тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ, за кжщитѣ на тоя градъ (Иерусалимъ) и за кжщитѣ на иудейскитѣ царе, що събарятъ за окопи и за битка] ония, които дойдоха да воюватъ противъ халдейци, за да изпълнятъ домоветѣ съ трупове на люде, които Азъ въ гнѣва Си и въ яростъта Си ще пораза, и поради чиито всички беззакония Азъ скрихъ лицето Си отъ тоя градъ.

Ще бжде свидѣтелство противъ ония, които го правятъ.

Ос. 5:5...Гордостъта на Израиля е унижена въ очитѣ имъ; и Израилъ и Ефреъмъ ще паднатъ поради нечестието си; ще падне и Иуда съ тѣхъ.

Ос. 7:10...Гордостъта на Израиля е унижена въ очитѣ имъ — и при все това тѣ се не обърнаха къмъ Господа, своя Богъ, и Го не потърсиха.

Иак. 5:3. Златото ви и среброто рѣждяса, и рѣждата имъ ще бжде свидѣтелство противъ васъ и ще изяде плътъта ви като огънь: събрали сте си съкровища за послѣдни дни.

Ще бжде изявенъ рано или късно.

Иов. 20:27. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Небето ще открие беззаконието му (на беззаконника), и земята ще възстане противъ него.

Притч. 26:26. Ако умразата му се прикрива насамъ, злобата му ще се открие въ събранието народно.

1 Кор. 4:5...За нищо не сждете прѣди врѣме, доклѣ не дойде Господь, Който и ще изнесе на видѣлина тайнитѣ на мрака и ще извади на явѣ намѣренята на сърдцето; и тогава похвалата ще бжде всѣкиму отъ Бога.

Не ще остане ненаказанъ.

Притч. 5:22. Беззаконника хващатъ собственитѣ негови беззакония, и връзкитѣ на грѣха му го държатъ.

Притч. 11:6. Правдата на простодушнитѣ ще ги спаси, а беззаконницитѣ ще бждатъ хванати отъ своето беззаконие.

Притч. 11:21. Може да се обзаложишъ, че порочниятъ нѣма да остане ненаказанъ, а сѣмето на праведнитѣ ще се спаси.
Притч. 16:5.

Притч. 13:6. Правдата пази оногова, който ходи непорочно, а нечестието погубва грѣшника.

Притч. 17:5. Който се гаври съ сиромаша, Твореца му хули; който се радва на злочестина, нѣма да остане ненаказанъ (а милосърдниятъ ще бжде помилуванъ).

Притч. 19:9. Лъжесвидѣтель не ще остане ненаказанъ, и който говори лъжа, ще загине.

Притч. 28:20. Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

Евр. 2:2... Изреченото чрѣзъ Ангели слово излѣзна вѣрно, и всѣко прѣстѣпление и непослушание получи праведна отплата.

2 Петр. 2:3... *Подбуждани* отъ користолубие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното (на лъжепророцитѣ) осждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Привлича своето наказание.

Иов. 31:3. Не за нечестивия ли е погибельта, и не за злосторника ли е напастъта?

Пс. 7:16, 17. Ровъ изрови, изкопа го дълбоко и падна въ мата, която приготви; злобата му ще се обърне върху неговата глава, и злодѣйството му ще падне върху темето му.

Притч. 13:22. Грѣшниците зло ги прѣслѣдва, а на праведниците добро ще се въздаде.

Иер. 31:30... Всѣки ще умира поради своето собствено беззаконие; който яде кисело грозде, нему ще скоминясатъ зжитѣ.

Иез. 18:20. Душа, която съгрѣшава, ще умре; синъ не ще понесе вината на баща, и баща не ще понесе вината на синъ, правдата на праведния при него си и остава, и беззаконието на беззаконния при него си и остава.

Гал. 6:5... Всѣки ще понесе своето брѣме.

Той дохарва неслакоиствие.

Пс. 37:4. Нѣма здраво мѣсто въ плътта ми отъ Твоя гнѣвъ; нѣма мира въ моитѣ кости отъ грѣховетѣ ми.

Притч. 5:11—13... Ще охкашъ отпослѣ, кога плътта ти и тѣлото ти бждатъ изтощени, — и ще кажешъ: „защо мразѣхъ поука, и сърдце ми прѣзираше изобличение, защо не слушахъ гласа на моитѣ учители, и не наклонявахъ ухо къмъ наставниците си: (безъ-малко не паднахъ въ всѣкакво зло всрѣдъ събра-нието и обществото!“)

Римл. 2:9. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) Скърбъ и утѣснение върху душата на всѣки човѣкъ, който прави зло, първомъ на иудеинъ, *сетивъ* и на елинь.

Омотава.

Евр. 12:1. ..Ние, {заобиколени отъ такъвъ голѣмъ облакъ сви-дѣтели, нека свалимъ отъ себе си всѣкакво брѣме и грѣха, който ни лесно омотава, и нека съ търпѣние измениемъ прѣдстоещето намъ поприще.

Докарва болестъ.

Лев. 26:16. (Ако Ме не слушате и не изпълнявате всички-тия заповѣди,—) то и Азъ ще постѣпя съ васъ тѣй: ще ви прата.

страхотии, изтощение и треска, отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измжчи душата, и ще сѣете сѣмето си напразно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ.

Иов. 20:11. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Коститѣ му сж пълни съ грѣховетѣ на младинитѣ му, и съ него ще легнатъ тѣ въ прѣстѣта.

Иов. 33:19—22. (Отговори Елиуй и каза: Богъ говори веднажъ и, ако това не забѣлжватъ, още веднажъ:)...Бива вразумяванъ съ болестъ на постелката си и съ люта болка въ всичкитѣ си кости, — и животътъ му се отвърща отъ хлѣба, и душата му — отъ обичната храна. Плъътъ на него изчезва, тъй че не се вижда; коститѣ му, които се не виждатъ, се подаватъ. Душата му се приближава къмъ гроба, и животътъ му — къмъ смъртъта.

1 Кор. 11:30. (Който яде и пие недостойно, той яде и пие своето осжждане, понеже не различава тѣлото Господне.) Затова между васъ има много немощни и болни, а и умиратъ доста.

Посрамява.

Притч. 14:34. Правда народъ въздига, а беззаконие народи безчести.

Иез. 16:52. Носи тогава срама си и ти (дъщеря Иерусалимова), която осжждаше сестритѣ си; споредъ твоитѣ грѣхове, съ които ти опозори себе си повече отъ тѣхъ, тѣ сж по-прави отъ тебе. Червй се тогава отъ срамъ и ти и носи срама си, като тъй оправдà сестритѣ си.

Притиска.

Пс. 37:5. Беззаконията ми прѣвишиха главата {ми, като тежко брѣме ме притиснаха.

Поради него земята бѣ прокпета.

Бит. 3:17—19. (Тогавъ Господъ Богъ)...на Адама рече: задѣто си послушалъ гласа на жена си и си ялъ отъ дървото, за което ти заповѣдахъ, като казахъ: не яжъ отъ него, — проклетъ да е земята поради тебе; съ мжка ще се хранишъ отъ нея прѣзъ всички дни на живота си; трѣне и бодили ще ти ражда тя; и ще се хранишъ съ полска трѣва; съ потъ на лицето си ще ядешъ хлѣба си, доклѣ се върнешъ въ земята, отъ която си взетъ; защото прѣстъ си и въ прѣстъ ще се върнешъ.

Е причина на скърбъ.

Бит. 3:16. На жената рече: ще умножа и прѣумножа скърбъта ти, кога си брѣменна; съ болки ще раждашъ дѣца; и къмъ мжка си ще тегнешъ, и той ще господарува надъ тебе.

Иов. 14:1. Роденъ отъ жена, човѣкъ е краткодневенъ и прѣситенъ съ тжги.

Пс. 106:17. Безразсжднитѣ страдаха заради беззаконнитѣ си пжтища и за неправдитѣ си.

Притч. 22:8. Който сѣе неправда, ще пожъне бѣда, и пржчката на гнѣва му ще изчезне. (Господъ обича човѣкъ, който драговолно дава, и ще попълни недостига на дѣлата му.)

Иер. 4:18. [Като пазачи на ниви тѣ (обсаждачи) го (Иерусалима) обграждатъ отвредъ, защото той се дигна противъ Мене, казва Господъ.] Това ти причиниха твоитѣ пжтища и твоитѣ рабо-

ти; отъ твоето нечестие ти е тъй горчиво, че достига до сърдцето ти.

Иер. 30 : 15. Защо викашъ ти отъ ранитѣ си, отъ лютинитѣ на твоята болестъ? За многото твои беззакония ти сторихъ това, понеже твоитѣ грѣхове се умножиха.

Понѣкога се наказва съ смъртъ.

Числ. 14 : 37. Ония, които прѣскаха лоши слухове за земята, умрѣха, поразени прѣдъ Господа.

Числ. 16 : 1, 2, 28, 33. Корей, синъ на Ицхара, синъ на Каата, синъ Левиевъ, Датанъ и Авиронъ, синове на Елиава, Авнанъ, синъ на Фалета, синове Рувимови, възстанаха противъ Моисея *заедно* съ двѣстѣ и петдесетъ мъже отъ синоветеъ Израилеви, началници на народа, призовавани на събранията, мъже именити. Тогава Моисей каза: отъ това (ако земята разтвори устата си и погълне Корея и цѣлата му дружина и тѣ слѣзатъ живи въ прѣизподнята) ще познаете, че Господъ ме е пратилъ да върша всички тия дѣла, а не отъ себе си (върша това.) И тѣ слѣзоха живи въ прѣизподнята съ всичко тѣхно, и земята ги покри и тѣ изчезнаха изсрѣдъ обществото.

Числ. 25 : 1—9. Израиль живѣ въ Ситимъ, и народътъ начена да блудствува съ дъщеритѣ на Моава; и приканваха тѣ народа да принася жертви на боговетеъ имъ, и народътъ ядѣше (жертвитѣ имъ) и се кланяше на боговетеъ имъ. И прилѣпи се Израиль къмъ Вааль-Фегора. И разпали се гнѣвътъ Господень противъ Израиля. И каза Господъ на Моисея: вземи всички началници народни и ги обѣси прѣдъ Господа срѣщу слънцето, и ще се отвърне яростниятъ гнѣвъ Господень отъ Израиля. Тогава Моисей каза на сждитѣ Израилеви: нека всѣки убие своитѣ люде, които сж се прилѣпили къмъ Вааль-Фегора. И ето, единъ отъ синоветеъ Израилеви дойде и доведе при братята си една мадиамка, прѣдъ очитѣ на Моисея и прѣдъ очитѣ на цѣлото общество синове Израилеви, когато тѣ плачеха при входа на скинията на събранието. Финеесъ, синъ на Елеазара, синъ на свещеникъ Аарона, като видѣ това, стана изсрѣдъ обществото и взе въ ржка копие, и влѣзе слѣдъ израилтянина въ спалнята и промуши и двамата: израилтянина и жената въ корема ѝ; и прѣстана морътъ на синоветеъ Израилеви. А умрѣлитѣ отъ мора бѣха двайсетъ и четири хиляди.

Иис. Нав. 22 : 20. Заровиятъ синъ Аханъ не *самичкъкъ* ли извърши прѣстѣпление, *като взе* отъ заклетото, а гнѣвътъ падна върху цѣлото общество Израилево? Не само той умрѣ за беззаконието си.

1 Царств. 2 : 31—34. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тъй казва Господь:) Ето, настѣпватъ дни, *въ които* ще прѣсѣка мишцата ти и мишцата на бащиния ти домъ, тъй че (никога) нѣма да има старецъ въ твоя домъ; и ти ще видишъ злополуката на Моето жилище, при всичко че *Господь* прави добрини на Израиля, и прѣзъ всички дни не ще има старецъ въ твоя домъ. Азъ нѣма да отстраня *всичкитѣ* твои отъ жертвеника Си, та да изнуриявамъ очитѣ ти и измжчвамъ душата ти; но цѣлото потомство на дома ти ще умира въ срѣдня възрастъ. И ето ти личба, която ще стане съ двамата ти сина Офни и Финеесъ: и двамата ще умратъ въ единъ день.

Иов. 4:8, 9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Спомни си, погинвалъ ли е нѣкой невиненъ, и дѣ праведнитѣ сж бивали изкоренявани?) Както съмъ виждалъ, които сж орали нечестие и сѣели зло, него пожънватъ; отъ духването Божие погинватъ и отъ духа на гнѣва Му изчезватъ.

Иов. 21:21. (*Ще кажешъ:* Богъ пази злочестината му за неговитѣ дѣца. — Нека въздаде Той на самия него, за да знае той това.) Защото, какво го е грижа за дома му послѣ него, кога броятъ на мѣсцитѣ му се свърши?

Иов. 36:14. (Продължи Елиуй и рече:)...душата имъ умира въ младини, и животътъ имъ *изгасва* съ блудници.

Пс. 33:22. Злото ще убие грѣшника, и които мразятъ праведника, ще загинатъ.

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишъ въ гибелния ровъ: кръвници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пъкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Пс. 93:23....Ще обърне върху имъ тѣхното беззаконие, и съ тѣхното злодѣйство ще ги изтрѣби, ще ги изтрѣби Господъ, Богъ нашъ.

Притч. 11:19. Праведността *води* къмъ животъ, а който се стреми къмъ зло, *стреми се* къмъ смъртта си.

Дѣян. 5:5—10. (Единъ мжжъ, на име Анания, съ жена си Сапфира, като продаде имотъ, скри отъ стойността, съ знанието и на жена си, а една частъ донесе и сложи прѣдъ нозѣтъ на апостолитѣ. Но Петъръ каза: Анание, защо сатана изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата?) Като чу тия думи, Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуха това. А младежитѣ станана, покриха го, и като го изнесоха, погребяха го. Слѣдъ като минаха около три часа, влѣзе и жена му, безъ да знае, какво се е случило. А Петъръ я попита: кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: да, за толкова. Но Петъръ ѝ каза: защо сте се наговорили да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтъ на ония, които погребяха мжжа ти; и тебе ще изнесатъ. И *тя* веднага падна прѣдъ нозѣтъ му и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха *я* и погребяха до мжжа ѝ.

Дѣян. 12:23....Изведнажъ Ангелъ Господень го (Ирода) порази, задѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ. **Богъ се гнуси отъ него.**

Втор. 25:16....Гнусенъ е прѣдъ Господа, твоя Богъ, всѣки, който върши неправда.

Пс. 5:6. Нечестивитѣ нѣма да прѣбждватъ прѣдъ Твоитѣ очи: Ти ненавиждашъ всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 44:8. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, за това, Боже, Твоятъ Богъ Те помаза съ елей на радость повече отъ Твоитѣ съучастници.

Притч. 3:32 ...Господъ се гнуси отъ развратния, и съ праведнитѣ има общение.

Притч. 6:16—19. Ето шесть нѣща, които Господъ мрази —

дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: очи горделиви, езикъ лъжливъ и рѣцѣ, които проливатъ невинна кръвь, сърдце, що кове зли кровежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.

Притч. 11:1. Невѣрни кжпони сж гнусота прѣдъ Господа, а право теглене е Нему угодно.

Притч. 11:20. Коварнитѣ по сърдце сж гнусота прѣдъ Господа, а непорочнитѣ въ своя пжть сж Нему благоугодни.

Притч. 12:22. Лъжливи уста сж гнусота прѣдъ Господа, а който говори истина, е благоугоденъ Нему.

Притч. 20:23. Нееднакви драмове сж гнусота прѣдъ Господа, и неевѣрни теглилки не сж добро *нѣщо*.

Забѣлѣзва го.

Иов. 10:14....Ако съгрѣша, Ти ще забѣлѣжишъ и не ще оставишъ грѣха ми безъ наказание.

Иов. 11:11. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:)...Той знае лъжцитѣ и вижда беззаконието; ще ли го остави безъ внимание?

Иов. 14:16. (Кога умре човѣкъ, ще живѣе ли пакъ? Прѣзъ всички дни на опрѣдѣленото за мене врѣме бихъ чакалъ, доклѣ ми дойде смѣната. Ти би вичналь, и азъ бихъ Ти далъ отговоръ, и Ти би изявилъ благоволение къмъ творението на Твоитѣ рѣцѣ;) защото тогава би изброявалъ стжпкитѣ ми и не би дебналь грѣха ми.

Иов. 34:21, 22. (Продължи Елиуй и рече:)...Неговитѣ очи сж надъ пжтищата на човѣка, и Той вижда всичкитѣ му крачки. Нѣма тъма, нито смъртна сѣнка, дѣто биха могли да се укрятъ оня, които вършатъ беззаконие.

Пс. 9:13 ...Той дири смѣтка за кръвь; помни загиналитѣ, не забравя писъка на потиснатитѣ.

Пс. 9:35. Ти виждашъ, понеже гледашъ обиди и притѣснения, за да отплатишъ съ ржката Си. Тебѣ се бѣденъ прѣдава; на сираче Ти си помощникъ.

Пс. 93:3—10. Докога нечестивитѣ, Господи, до кога нечестивитѣ ще тържествуватъ? Тѣ изригватъ дързки рѣчи; голѣмѣятъ се всички, които вършатъ беззаконие; тѣпчатъ Твоя народъ, Господи, и угнетяватъ Твоето наследство; вдовица и пришлецъ убиватъ и сираци погубватъ, и казватъ: Господь нѣма да види, и Богъ Иакововъ нѣма да узнае. Вразумете се, несмислени люде! кога ще станете умни вие, невѣжи? Който е насадиль ухото, нѣма ли да чуе? и който е стѣкмилъ око, нѣма ли да види? Оня, Който вразумява народитѣ, Който учи човѣка на знание, нима нѣма да изобличи?

Притч. 24:12. Ще кажешъ ли: ето, ние не знаехме това? А Оня, Който изпитва сърдцата, нима не знае? Оня, Който бди надъ душата ти, знае това и ще отдаде на човѣка споредъ дѣлата му.

Иер. 16:17....Моитѣ очи сж върху всички тѣхни пжтища; тѣ не сж скрити отъ Моето лице, и тѣхната неправда не е скрита отъ очитѣ Ми.

Разгнѣвява се поради него.

Числ. 32:14....Ето, вмѣсто бацитѣ си, възстанахте вие, из-

родъ отъ грѣшници, за да усилите още повече яростния гнѣвъ Господень противъ Израиля.

Втор. 9:18....Припаднахъ (пакъ) прѣдъ Господа, молихъ се, както по-напрѣдъ, четирийсетъ дена и четирийсетъ нощи, хлѣбъ не ядохъ и вода не пихъ, за всичкитѣ ви грѣхове, съ които съгрѣшихте, като направихте зло прѣдъ Господа (вашия Богъ) и Го разгнѣвихте.

Втор. 32:16. Съ чужди *богове* Го подразниха и съ гнусотиитѣ (си) Го разгнѣвиха.

2 Царств. 11:27. Когато измина врѣмето на жалѣйката (на Уриевата жена), Давидъ прати и я взе у дома си, и тя му стана жена и му роди синъ. И дѣлото, което извърши Давидъ, бѣше зло прѣдъ очитѣ на Господа.

3 Царств. 14:22. Иуда вършеше, което бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и *Иудинитѣ синове* Го дразнѣха повече, отколкото бацитѣ имъ съ грѣховетѣ си, които бѣха правила.

3 Царств. 16:2. (Биде слово Господне къмъ Ананиевия синъ Иуя за Вааса:) задѣто те издигнахъ отъ праха и те направихъ вождъ на Моя народъ Израиля, а ти трѣгна по пжтя на Иеровоама и вкара въ грѣхъ Моя народъ Израиля, за да Ме гнѣви съ грѣховетѣ си, — (ето, Азъ ще отхвърля дома на Вааса и дома на потомството му и ще направя съ твоя домъ тѣй, както и съ дома на Наватовия синъ Иеровоама.)

4 Царств. 17:17. Прѣкарваха прѣзъ огънь синоветѣ си и дъщеритѣ си, гадаеха и правѣха магии, и прѣдадоха се да вършатъ, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и да Го разгнѣвяватъ.

1 Парал. 21:7. (Давидъ каза на Иоава и на началницитѣ народни: идете, прѣбройте израилтянитѣ отъ Вирсавия до Данъ, и ми прѣдставете да зная броя имъ.) Това нѣщо не бѣше угодно въ очитѣ на Бога, и Той порази Израиля.

Пс. 77:56—59....Тѣ още изкушаваха и огорчаваха Бога Всевишни и не спазваха наредбитѣ Му; отстѣпваха и измѣняха като бацитѣ си, връщаха се назадъ като невѣренъ лжкъ; огорчаваха Го съ своитѣ оброчища, и съ своитѣ истукани възбуждаха ревнуването Му. Богъ чу и пламна отъ гнѣвъ и силно възнегодува противъ Израиля.

Пс. 105:29....Дразнѣха *Бога* съ дѣлата си, и на тѣхъ нападна язва.

Ис. 43:24. Не си Ми купувалъ съ сребро благовонна трѣстъ, нито си Ме насищалъ съ тлъстина отъ жертвитѣ си; но съ твоитѣ грѣхове си Ме затруднявалъ; съ твоитѣ беззакония си Ме отегчавалъ.

Ис. 59:15....Изчезна истината, и който се отдалечава отъ злото, подлага се на оскърбление. И Господъ видѣ това, и на очитѣ Му бѣше противно, че нѣма сждъ.

Ис. 64:5. Ти милостиво срѣщаше всѣкиго, който се радваше и който вършеше правда, който Те спомняше въ Твоитѣ пжтища. Но, ето, Ти се разгнѣви, защото ние отдавна грѣшихме; и какъ тогава ще бждемъ спасени?

Ис. 65:12. Васъ обричамъ на мечъ, всички ще се наведете

за клане, защото викахъ — и не отговаряхте, говорихъ—и не слушахте, но вършихте зло прѣдъ очигъ Ми и избирахте онова, каквото Ми бѣше негодно.

Иер. 32:30, 31. „Синоветъ Израилеви и синоветъ Иудини още отъ младини само зло вършиха прѣдъ очигъ Ми; синоветъ Израилеви само Ме разгнѣваха съ дѣлата на ржцѣтъ си, казва Господь. И като че за Мой гнѣвъ и за Моя яростъ съществува тоя градъ отъ самия день на съграждането си до днесъ, за да го отхвърля отъ лицето Си.

Плач. Иер. 3:42, 43. Ние се отметнахме и упорствувахме; Ти не пощади: Ти се облѣче съ гнѣвъ и ни прѣслѣдваше, умъртвяваше, не щадѣше.

Иез. 7:8. Ето, скоро ще излѣя върху тебе яростта Си и ще завърша надъ тебе Своя гнѣвъ, ще те сѣдя споредъ твоитѣ пжтища и ще стоваря върху тебе всички твои гнусоти.

Дан. 9:16. „Господи! по всичката Твоя правда нека се отвърне гнѣвътъ Ти и негодуването Ти отъ Твоя градъ, Иерусалимъ, отъ светата Твоя планина; защото за грѣховетъ ни и за беззаконията на бацитѣ ни, Иерусалимъ и Твоятъ народъ сж въ поругание у всички, които ни окржжаватъ“.

Спомня си го.

Иер. 14:10. Тѣй говори Господь къмъ тоя народъ: задѣто обичатъ да се скитатъ, не спиратъ нозѣтъ си, Господь не благоволи къмъ тѣхъ, спомня си сега беззаконията имъ и наказва грѣховетъ имъ.

Иез. 21:24....Тѣй казва Господь Богъ: понеже вие сами напомняте вашето беззаконие, като правите явни вашитѣ прѣстѣпления и явявате вашитѣ грѣхове въ дѣлата си, и сами напомняте това, то вие ще бждете съ ржцѣ хванати.

Ос. 7:2. Не помислятъ тѣ въ сърдце си, че Азъ помня всичкитѣ имъ злодѣйства; сега ги обикалятъ дѣлата имъ; тѣ сж прѣдъ лицето Ми.

Ос. 8:13. Въ жертвенитѣ приноси къмъ Мене тѣ принасятъ месо и го ядатъ; Господу тѣ сж неугодни; сега Той ще си спомни тѣхното нечестие и ще ги накаже за грѣховетъ имъ: тѣ ще се върнатъ въ Египетъ.

Ос. 9:9. Дълбоко паднаха тѣ, развратиха се, както въ днитѣ на Гива; Той ще си спомни тѣхното нечестие, ще ги накаже за грѣховетъ имъ.

Самъ може да го прости.

Изх. 34:7. [Прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний,] Който пази (правдата и показва) милостъ въ хиляди поколѣния, Който прощава вина, прѣстѣпление и грѣхъ, ала не оставя безъ наказание, Който за вината на бацитѣ наказва дѣцата и дѣцата на дѣцата до трета и четвърта рода. Числ. 14:18.

Дан. 9:9 „...У Господа, нашия Богъ, има милосърдие и прощение, защото ние възстанахме противъ Него“.

Мих. 7:18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие

и да не смѣта прѣстѣпленieto на остатѣка на Своего наслѣдие? Той вѣчно се не гнѣви, защото обича да се смиява.

Марк. 2:7. (Иисусъ каза на разслабения: чедо, прощаватъ ти се грѣховетѣ. Тамъ седѣха нѣкои отъ книжниците и размишляваха въ сърдцата си:) какво тѣй богохулствува Тоя? Кой може да прощава грѣхове, освѣнъ единъ Богъ? Лук. 5:21.

Общава да го прости.

2 Парал. 7:14. (Ако)...Моятъ народъ, който се именува съ Мое име, се смири, почне да се моли, да търси лицето Ми и се отвърне отъ лошитѣ си пѣтица, Азъ ще чужа отъ небето, ще простя грѣховетѣ му и ще изцѣля земята му.

Ис. 40:2. (Утѣшавайте, утѣшайте Моя народъ, казва вашиятъ Богъ;) говорете на Иерусалимъ, що му е по сърдце, и възвѣствайте му, че врѣмето на неговата борба се изпълни, че за неправдата му е дадено удовлетворение, защото отъ ржката Господня получи двойно за всички свои грѣхове.

Ис. 55:7. Нечестивецътъ да остави пѣтя си, и беззаконникътъ — помислитѣ си, и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ, — и Той ще го помилува, защото е многомилостивъ.

Иер. 31:34....Нѣма вече да учатъ единъ другиго, братъ—брата и да говорятъ: „познайте Господа“, защото всички, отъ малъкъ до голѣмъ, сами ще Ме знаятъ, казва Господъ, защото ще простя беззаконията имъ, и за грѣховетѣ имъ нѣма вече да си спомня.

Иер. 33:8. Ще ги очистятъ отъ всичкото имъ нечестие, съ което тѣ грѣшиха прѣдъ Мене, и ще простятъ всичкитѣ имъ беззакония, съ които грѣшиха прѣдъ Мене и отстѣпиха отъ Мене.

Мал 3:17. И тѣ ще бждатъ Мои, казва Господъ Сазаотъ, Моя собственостъ въ оня день, който ще приготвя, и ще ги милувамъ, както милува човѣкъ сина си, който му служи.

Прощава го.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Тѣ, нашитѣ бащи,) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твоитѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождъ, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Пс. 84:3. Ти прости беззаконията на Твоя народъ, заглади всичкитѣ му грѣхове.

Пс. 98:8. Господи, Боже нашъ! Ти ги слушаше; Ти бѣше за тѣхъ Богъ, Който прощава и наказва за дѣлата имъ.

Пс. 102:3 Той прощава всички твои беззакония, изцѣлява всички твои недѣжи.

2 Кор. 5:19....Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Еф. 4:32....Бивайте единъ къмъ другиго добри, състрадателни, прощавайки си единъ другиму, както и Богъ ви прости въ Христа.

Кол. 2:13....Васъ, които бѣхте мъртви въ грѣховетѣ и въ необрѣзването на плътта си, Той (Богъ) оживи заедно съ Него (Христа), като ви прости всички грѣхове.

1 Иоан. 1:9. Ако изповѣдваме грѣховетѣ си, Той е вѣренъ и праведенъ, за да ни прости грѣховетѣ и ни очисти отъ всѣка неправда. *Изглажда го.*

Ис. 43:25. Азъ, Азъ Самъ изглаждамъ твоитѣ прѣстѣпления заради Самага Мене и грѣховетѣ ти не ще спомена.

Мих. 7:19. Той пакъ ще се смили надъ насъ, ще изглади нашитѣ беззакония. Ти ще хвърлишъ всички наши грѣхове въ морскитѣ дълбинѣи.

Зах. 3:9...Ето оня камъкъ, който Азъ полагамъ прѣдъ Исуса; на тоя единъ камъкъ има седемъ очи; ето, Азъ ще издѣламъ на него начертанието му, казва Господъ Саваотъ, и ще изгляда грѣха на тая земя въ единъ день.

Отнема го.

Пс. 31:5...Азъ Ти открихъ грѣха си и не скрихъ беззаконието си; азъ казахъ: „ще изповѣдамъ Господу моитѣ прѣстѣпления,“ и Ти сне отъ мене вината на грѣха ми.

Ис. 6:7. (Тогавъ прилетѣ до мене единъ отъ серафимитѣ съ разпаленъ въ рѣжа вжгленъ, що бѣ взелъ съ клещи отъ жертвеника,) докосна се до устата ми и рече: ето, това се докосна до устата ти — и твоето беззаконие се отне отъ тебе, грѣхътъ ти се очисти.

Римл. 11:25, 27...Цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавителътъ и ще отстрани нечестнието отъ Иакова“. „И това е тѣмъ завѣтъ отъ Мене, когато отнема грѣховетѣ имъ“.

Очиства отъ него.

Иез. 36:25, 29. Ще ви поръся съ чиста вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверноти, и отъ всички ваши идоли ще ви очистя. Ще ви освободя отъ всички ваши нечистотии, ще призова житото и ще го умножа и не ще ви оставя да търпите гладъ.

Иез. 37:23. И вече не ще се сквернятъ съ своитѣ идоли, съ своитѣ гнусотии и съ разнитѣ си пороци; ще ги измъкна отъ всичкитѣ имъ живѣлица, дѣто сж грѣшили, и ще ги очистя, — и ще бждатъ Мой народъ, и Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ.

1 Кор. 6:11...Такива (неправедници) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Исуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.

Прѣдпазва отъ него.

Бит. 20:6...Рече му (на Авимелеха) Богъ насънѣ: и Азъ зная, че си направилъ това (дѣто си поискалъ Сарра) съ просто сърдце, и те удържахъ отъ грѣхъ прѣдъ Мене, затова и не те допуснахъ да се докоснешъ до нея.

1 Царств. 2:9. (Молѣше се Ана и думаше:) Стѣпкитѣ на Своитѣ светии Той пази, а беззаконнитѣ изчезватъ въ тъмнината; защото не чрѣзъ сила човѣкъ е якъ.

Пс. 55:14...Ти избави душата ми отъ смъртъ, (очитѣ ми — отъ сълзи,) па и нозѣтъ ми отъ прѣпъване, за да ходя прѣдъ лицето Божие въ свѣтлината на животѣи.

Пс. 65:9. Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни.

Пс. 93:18. Когато казахъ: ногата ми се колебае, — Твоята милость, Господи, ме подкрѣпяше.

Пс. 114:8. Ти избави душата ми отъ смъртъ, очитѣ ми — отъ сълзи, и нозѣгѣ ми — отъ прѣпване.

Пс. 120:3, 4. Той не ще даде да се поклати ногата ти; нѣма да задрѣме Оня, Който те пази; не дрѣме и не спи, Който пази Израиля.

Дѣян. 3:26. Богъ, като възкреси Сина Си Иисуса, най-напрѣдъ вамъ (израилтяни) Го прати, да ви благославя, за да се отвърща всѣки отъ злинитѣ си.

1 Сол. 3:13. (Вамъ Господь да наспори и прѣумножи любовъта единъ къмъ другъ и къмъ всички,) за да утвърди сърдцата ви да *бждатъ* непорочни въ светость прѣдъ Бога и Отца нашего, при дохождането на Господа нашего Иисуса Христа съ всичкитѣ Му светии. Аминъ.

Иуд. 1:24. А на Оногова, Който може да ви запази отъ прѣгрѣшения и да ви постави прѣдъ славата Си непорочни въ радостъ, — (на Единкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спаситель чрѣзъ Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.)

Въздава за него.

Иер. 16:18....Ще имъ въздамъ прѣди всичко за тѣхната неправда и за тѣхния двоенъ грѣхъ, защото оскверниха земята Ми, съ труповѣтъ на мръсотииитѣ си и съ гнусотииитѣ си напълниха наслѣдикето Ми.

Откр. 18:6. [Чухъ...гласъ отъ небето да казва: излѣзте отъ нея (великата блудница — Вавилонъ), люде Мои, за да не участувате въ грѣховетѣ ѝ, и да се не заразите отъ язвитѣ ѝ.] Отвърнете ѝ *тѣй*, както ви и тя отвърна; отвърнете ѝ двойно за дѣлата ѝ; съ чашата, съ която ви черпѣше, почерпете я двойно.

Дава наказанието му.

Изх. 32:34. (Господь каза на Моисея:)...Иди, (слѣзъ,) води тоя народъ, наждѣто съмъ ти казалъ; ето Моятъ Ангелъ ще върви прѣдъ тебе, и въ деня на посѣщението Ми ще ги посѣтя за грѣха имъ.

Лев. 26:21. Ако ли...трѣгнете противъ Мене и не поискате да Ме слушате, ще ви прибавя седмokratни удари за грѣховетѣ ви. Лев. 26:28.

Числ. 14:34. Споредъ броя на четирийсетътѣхъ дни, прѣзъ които обгледвахте земята, вие ще теглите за грѣховетѣ си четирийсетъ години, година за день, та да познаете, *какво значи* да бждете оставени отъ Мене.

1 Царств. 3:13. (Господь рече на Самуила: Азъ ще изпълня надъ Илия всичко, що съмъ говорилъ за дома му; Азъ ще почна и ще свърша.) Азъ му обадохъ, че ще накажа дома му навѣки за оная вина, дѣто той знаеше, какъ синовеитѣ му безчестуватъ, и не ги обуздаваше.

1 Ездр. 9:13. И слѣдъ всичко, що ни сполетѣ поради лошитѣ

ни дѣла и поради голѣмата наша вина и, — защото Ти, Боже нашъ, ни пощади не споредъ беззаконието ни и ни даде такава избавление, — (нима пакъ ще нарушаваме Твоитѣ заповѣди и ще влизаме въ родство съ тия отвратителни народи?)

Пс 38:12 Ако чрѣзъ изобличения наказвашъ човѣка за прѣстѣпления, то неговата хубостъ ще се развали като отъ молци. Тѣй всѣки човѣкъ е суетенъ!

Пс. 88:31—33. Ако синоветѣ му (на Моя рабъ Давида) оставятъ Моя законъ и не ходятъ по Моитѣ заповѣди; ако нарушатъ Моитѣ наредби и не спазятъ Моитѣ повели; ще посѣтя съ жезълъ тѣхното беззаконие, и съ удари — тѣхната неправда.

Пс. 105:43. Много пѣти Той ги избавяше, но тѣ (Го) сърдѣха съ упорството си, и бѣха унизявани за беззаконието си.

Пс. 106:10—12. Тѣ седѣха въ тъма и смъртна сѣнка, оковани съ тѣга и желѣзо; защото се не покоряваха на думитѣ Божии и нехаеха за волята на Всевишния. Той смири тѣхното сърдце съ мжки; тѣ се прѣпънаха, и нѣмаше кой да имъ помогне.

Пс. 106:33—34. Той прѣвръща рѣки въ пустиня, и водни извори — въ суша, земя плодородна — въ солница, за нещастие на тия, които живѣятъ на нея.

Ис. 13:11. Азъ ще накажа свѣта за злото, и нечестивцитѣ — за тѣхнитѣ беззакония; ще прѣмахна високоумието на горделивитѣ и ще унижа надутостта на притѣснителитѣ.

Ис. 26:21....Ето, Господь излиза отъ жилището Си да накаже жителитѣ земни за тѣхното беззаконие, и земята ще открие погълнатата отъ нея кръвъ и вече нѣма да скрие своитѣ убити.

Ис. 42:24. Кой прѣдаде Иакова на разорение и Израиля — на грабители? Не е ли Господь, противъ Когото грѣшихме? Тѣ не искаха да ходятъ по пѣтищата Му, нито слушаха закона Му.

Ис. 64:7. Нѣма призоваващъ Твоето име, който би установилъ да се държатъ здраво о Тебе: затова Ти скри отъ насъ лицето Си и ни остави да гинемъ отъ беззаконията си.

Ис. 65:6. 7. Ето, какво е написано прѣдъ лицето Ми: нѣма да прѣмълча, но ще отплата, ще отплата въ пазвата имъ за тѣхнитѣ беззакония, казва Господь, и заедно за беззаконията на бащитѣ имъ, които кадѣха тимянь по планини, и по хълмове Ме хулѣха, — и ще отмѣря въ пазвитѣ имъ за тѣхнитѣ прѣжни дѣяния.

Иер. 2:14—17. Нима Израиль е робъ? или той е робъ домороденъ? защо той стана плячка? Зарикаха противъ него млади лѣвовѣ, нададоха викъ и направиха земята му пустиня; градоветѣ му сж изгорени, безъ жители. И синоветѣ на Мемфисъ и Тафна ти обгризаха темето. Не причини ли си ти самъ това, като остави твоя Господь Богъ въ това врѣме, когато Той те водѣше по пѣтя?

Иер. 8:14. „Защо стоимъ? Сбирайте се, да идемъ въ укрѣпенитѣ градове и тамъ да загинемъ; защото Господь, Богъ нашъ, ни е опрѣдѣлилъ да загинемъ и ни дава да пиемъ вода съ жлъчка, задѣто сме грѣшили прѣдъ Господа“.

Иер. 13:22....Ако речешъ въ сърдце си: „защо ме постигна това?“—Поради многото ти беззакония твоята пола се подигна и твоитѣ пети се оголиха.

Плач. Иер. 1:5. Враговетъ му застанаха начело, неприятелѣ му добруватъ, защото Господь направи върху му тѣга заради многото му беззакония; дѣцата му отидоха въ плѣнъ прѣдъ врага.

Плач. Иер. 4:13. (Господь изпълни гнѣва Си, излѣ яростята на гнѣва Си и запади на Сионъ огънь, който погълна основитѣ му.) *Всичко това* е поради грѣховетъ на лъжепророцитѣ му, поради беззаконията на свещеницитѣ му, които посрѣдъ него проливаха кръвта на праведници.

Иез. 14:13. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! ако нѣкоя земя съгрѣшеше прѣдъ Мене, като върломно отстѣпѣше отъ Мене, и Азъ прострѣхъ върху нея ржката Си, унищожихъ у нея хлѣбната подпора, пратѣхъ върху нея гладъ и почнѣхъ да погубвамъ по нея люде и добитѣкъ, (и ако се намѣрѣха въ нея тия трима мъже: Ной, Даниилъ и Иовъ, — то тѣ съ своята праведность биха спасили само своитѣ души, казва Господь Богъ.

Иез. 39:23. Ще познаятъ народитѣ, че домътъ Израилевъ биде прѣселенъ поради своята неправда; задѣто тѣ постѣпиха върломно прѣдъ Мене, Азъ скрихъ отъ тѣхъ Моето лице и ги прѣдадохъ въ ржцѣтѣ на враговетѣ имъ, — и тѣ всички паднаха отъ мечъ.

Дан. 9:11....Цѣлъ Израилъ прѣстѣпи Твоя законъ и се отвърна, за да не слуша Твоя гласъ; и затова върху насъ се излѣха проклятие и клетва, които сж написани въ закона на Моисея, рабъ Божий: защото съгрѣшихме прѣдъ Него“.

Амос. 3:2. (Чуйте това слово, което Господь изрече противъ васъ, синове Израилеви, — думайки:) само васъ признахъ Азъ отъ всички земни племена, затова и ще изискамъ отъ васъ за всички ваши беззакония.

Не наказва въ пълна мѣрка.

Иов. 11:5, 6. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) О, да проговорѣше Богъ, да отворѣше уста къмъ тебе и ти откриеше тайнитѣ на мъдростята, че тебъ ти се пада двойно повече да понесешъ! И тѣй, знай, че Богъ за тебе прѣдаде на забрава нѣкои отъ твоитѣ беззакония.

Пс. 102:10. Той не ни стори споредъ нашитѣ беззакония и не ни въздаде споредъ нашитѣ грѣхове.

Плач. Иер. 3:22. По милость на Господа не изчезнахме ние, защото милосърдието Му не е прѣсекнало.

Той (грѣхътъ) изличва отъ книгата на живота.

Изх. 32:33. Господь каза на Моисея: ще излича изъ книгата Си оногова, който е съгрѣшилъ прѣдъ Мене.

Пс. 68:29. (Беззаконницитѣ) да бждатъ заличени изъ книгата на животѣ и съ праведницитѣ да не бждатъ записани.

Изключва отъ небето.

Лук. 13:27, 28....Той ще рече: казвамъ ви, не ви зная откъдѣ сте; махнете се отъ Мене всички, които вършите неправда. Тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ зѣби, кога видите Авраама, Исаака и Иакова и всички пророци въ царството Божие, а себе си изгонвани навънъ. Мат. 25:41.

1 Кор. 6: 9, 10. Или не знаете, че неправедници нѣма да наслѣдятъ царството Божие? Не се лъжете: нито блудници, ни идолослужители, ни прѣлюбодѣйци, нито малакийци, ни мъже-ложници, нито крадци, ни користолобци, ни пияници, нито хулителѣ, ни грабителѣ нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

1 Кор. 15: 50. И това ви казвамъ, братя, че плътъ и кръвъ не могатъ да наслѣдятъ царството Божие, нито тлѣнието *може да наслѣди нетлѣние.*

Гал. 5: 19—21. Дѣлата на плътта сж извѣстни; тѣ сж: прѣлюбодѣйство, блудство, нечистота, разпѣтство, идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гнѣвъ, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси, зависть, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива; отнапрѣдъ ви казвамъ, както и по-прѣди ви казахъ, че, които вършатъ това, нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Еф. 5: 5....Това трѣбва да знаете, че никой блудникъ, или нечистъ, или користолобець, който е идолослужителъ, нѣма наслѣдство въ царството на Христа и Бога.

Откр. 21: 27....Нѣма да влѣзе въ него (града) нищо нечисто, нито който върши гнусни работи и лъжа, а само ония, които сж записани въ книгата на живота при Агнеца.

Откр. 22: 15. А отвѣнъ сж псетата, магесницитѣ, блудницитѣ, убийцитѣ, идолослужителитѣ и всѣки, който обича и върши лъжа. *Довежда къмъ вѣчна погибель.*

Мат. 13: 41, 42. Ще изпрати Синъ Човѣческый Ангелитѣ Си, и ще събератъ отъ царството Му всички съблазни и ония, които вършатъ беззаконие, и ще ги хвърлятъ въ огнената пещъ; тамъ ще бжде плачь и скърцане съ зжби.

Мат. 25: 41—46. Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене проклетѣ, въ огнь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели; защото гладенъ бѣхъ, и не Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и не Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме споходихте. Тогава и тѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладенъ, или жеденъ, или странникъ, или голъ, или боленъ, или въ тъмница, и не Ти послужихме? Тогава ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото не сте сторили *това* на едного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили. И тия ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведницитѣ — въ животъ вѣченъ.

Иоан. 5: 29. (Иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветѣ, ще чуютъ гласа на Сина Божий) и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

2 Петр. 3: 7....Сегашнитѣ небеса и земята, съхранявани отъ сжщото слово (Божие), пазятъ се за огня въ деня на сжда и погибельта на нечестивитѣ човѣци.

Има и грѣхъ смъртенъ (противъ Духа Светаго); за него нѣма прощение.

Мат. 12: 31....Казвамъ ви: всѣки грѣхъ и хула ще се прости на човѣцитѣ; но хулата противъ Духа нѣма да се прости на човѣцитѣ.

Марк. 3:28, 29. Истина ви казвамъ: на човѣческитѣ синове ще се простятъ всички грѣхове и хули, съ каквито биха хулили; но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има во вѣки, а виновенъ ще е за вѣчно осъждане. Лук. 12:10.

Евр. 6:6. (Ония, които веднажъ сж се просвѣтили, вкусили сж отъ небесния даръ, станали сж причастници на Светаго Духа и, като сж вкусили отъ добрата рѣчь Божия и отъ силитѣ на бж-дещия вѣкъ,) сж отпаднали, — не е възможно пакъ да бждатъ обновени за покаяние, когато тѣ повторно разпѣватъ въ себе си Сина Божий и Го хулятъ.

Евр. 10:26, 27. Защото, ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове, а нѣкакво-си страшно очакване на сждъ и яростенъ огънь, който ще погълне противниците.

1 Иоан. 5:16. Ако нѣкой види брата си да съгрѣшава съ грѣхъ не за смъртъ, нека се моли, и *Богъ* ще даде животъ нему, — сирѣчь, на оногова, който съгрѣшава не за смъртъ. Има грѣхъ за смъртъ: не за него, казвамъ, да се моли.

Заплатата му е смъртъ.

Римл. 6:23....Платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Исуса, нашия Господъ.

Наказанието му е смъртъ.

Бит. 2:17. (Заповѣда Господъ Богъ на човѣка и рече: отъ всѣко дърво въ градината ще ядешъ;) а отъ дървото за познаване добро и зло, да не ядешъ отъ него; защото, въ който день вкусишъ отъ него, бездруго ще умрешъ.

Пс. 91:8. Докато нечестивцитѣ никнатъ като трѣва, и които вършатъ беззаконие, цвѣтятъ, за да изчезнатъ за винаги, — (Ти, Господи, си високъ на-вѣки!)

Ис. 66:24....Ще излизатъ и ще видятъ труповѣтъ на людетѣ, които сж отстѣпили отъ Мене; защото червеятъ имъ не ще умре, нито огънятъ имъ ще угасне; и ще бждатъ гнусота за всѣка плътъ.

Иез. 18:4....Ето, всички души сж Мои: както душата на бащата, тъй и душата на сина сж Мои: която душа грѣши, тя ще умре.

Иез. 18:18....Баща му (на кого и да е), понеже е жестоко притѣснявалъ, брата ограбвалъ и вършилъ недобро срѣди народа си, ето—той ще умре поради своето беззаконие.

2 Сол. 1:8, 9. (Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбятъ, когато Господъ Исусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила,) въ пламененъ огънь да отмѣщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Исуса Христа и които съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

Откр. 21:8. (Седещиятъ на прѣстоломъ рече:)...На страховливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлътъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смъртъ.

Законътъ се нарушава съ прѣстѣпване на коя и да е заповѣдь.

. Иак. 2: 10, 11. Който упаци цѣлия законъ, а съгрѣши въ едно, той бива виновенъ въ всичко. Защото Оня, Който е казалъ: „не прѣлюбодѣйствувай“, казалъ е и: „не убивай“; затова, ако не прѣлюбодѣйствуваашъ, но убиешъ, ти бивашъ прѣстѣпникъ на закона. **Чрѣзь законъ става познаване на грѣха.**

Римл. 3: 20....Чрѣзь дѣлата на закона нѣма да се оправдае прѣдъ Него (Бога) нито една плътъ: понеже чрѣзь закона се познава грѣхътъ.

Римл. 4: 15....Законътъ поражда гнѣвъ; дѣто пъкъ нѣма законъ, нѣма и прѣстѣпление.

Римл. 5: 13....И прѣди закона имаше грѣхъ въ свѣта; ала грѣхъ се не смѣта, кога нѣма законъ.

Римл. 7: 7. Какво, прочее, ще кажемъ? Нима законътъ е грѣхъ? Съвсѣмъ не. Ала азъ узнахъ грѣха не *иначе*, освѣнъ чрѣзь закона, защото и похотѣта не бихъ позналъ, ако законътъ не казваше: „не похотствувай“.

Законътъ прави грѣха по-грѣховенъ.

Римл. 7: 13....Доброто ли стана за мене смъртъ? Съвсѣмъ не: но грѣхътъ, за да се яви *той*, че е грѣхъ, като ми причинява чрѣзь доброто смъртъ, та чрѣзь заповѣдта грѣхътъ да стане извънредно грѣховенъ.

Даде се, за да въздържа грѣха.

Гал. 3: 19....Защо е *даденъ* законътъ? Той биде прибавенъ поради прѣстѣпленията, докль дойде сѣмето, къмъ което се отнася обѣщанието, и е прѣдаденъ чрѣзь Ангели, съ ржка на посрѣдникъ.

1 Тим. 1: 9, 10....Законътъ е установенъ не за праведникъ, а за беззаконници и непослушници, за нечестивци и грѣшници, за неправедни и скверни, за ония, които оскърбяватъ баща си и майка си, за човѣкоубийци, за блудници, мжжеложци, разбойници, клеветници, скотоложци, лъжци, клетвопрѣстѣпници и за всичко друго, що е противно на здравето учение.

Съ строгостта си оживява грѣха.

Римл. 7: 5....Когато живѣехме по плътъ, тогава страститѣ грѣховни, *узнавани* чрѣзь закона, дѣйствуваха въ членоветѣ ни, за да принесемъ плодъ на смъртъта.

Римл. 7: 8....Грѣхътъ, като взе поводъ отъ заповѣдта, произведе въ мене всѣкаква похоть; защото грѣхътъ безъ закона е мъртъвъ.

Римл. 7: 11...Грѣхътъ, като взе поводъ отъ заповѣдта, ме прѣлъсти и чрѣзь нея *ме* умъртви.

Проклети ония, които правятъ грѣхъ спроти закона.

Втор. 27: 15—26. (Левититѣ да възвѣстятъ и кажатъ на всички израилтяни съ високъ гласъ:) проклетъ да е, който направи издѣланъ или излѣтъ кумиръ, гнусота прѣдъ Господа, работа на художнически ржцѣ, и го тури въ тайно мѣсто! Цѣлиятъ народъ да се обади и каже: аминъ. Проклетъ да е, който хули баща си или майка си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който отмѣстя междата на ближния си! И цѣлиятъ

народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който отбива слѣпия отъ пѣтя! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който криво сѣди пришлецъ, сираче, вдовица! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който легне съ жената на баща си, защото той е открилъ края на бащината си *завивка*! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който легне съ какъвъ и да било добитъкъ! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който легне съ сестра си, съ бащина си дъщеря, или съ майчина си дъщеря! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който легне съ тъща си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. (Проклетъ да е, който легне съ сестрата на жена си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ.) Проклетъ да е, който убива тайно ближния си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е, който взема подкупъ, за да погуби душа и да *пролѣ* кръвь невинна! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Проклетъ да е (всѣки), който не изпълни (всички) думи на тоя законъ и не постъпи споредъ тѣхъ! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ. Гал. 3:10.

Втор. 28:15—20. Ако...не слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, и не залѣгаешъ да изпълнявашъ всички Негови заповѣди и наредби, които ти заповѣдамъ днесъ, ще дойдатъ върху тебе и ще те сполетятъ всички тия проклятия. Проклетъ (ще бждешъ) въ града и проклетъ (ще бждешъ) на полето. Проклети (ще бждатъ) твоитѣ житници и твоитѣ клѣтове. Проклетъ (ще бжде) плодътъ на утробата ти и плодътъ на земята ти, плодътъ на воловетъ ти и плодътъ на овцитѣ ти. Проклетъ (ще бждешъ), кога влизашъ, и проклетъ, кога излизашъ. Господъ ще прати върху ти проклятие, размирие и злополука въ всѣка работа на ржцѣтъ ти, каквато и да вършишъ, доклѣ бждешъ изтрѣбенъ, — и ти скоро ще загинешъ заради злитѣ си дѣла, защото си Ме оставилъ.

Моисеевиятъ законъ осжда грѣшника на смъртъ.

Лев. 20:9, 10. Който хули баща си или майка си, да бжде умъртвенъ; той е хулилъ баща си и майка си: кръвта му е върху него. Ако нѣкой прѣлюбодѣйствува съ омжжена жена, ако нѣкой прѣлюбодѣйствува съ жената на ближния си, — да бждатъ умъртвени и прѣлюбодѣецътъ и прѣлюбодѣйката.

Лев. 24:11—17. (Излѣзе прѣдъ синоветѣ Израилеви синътъ на една израилтянка, когото бѣ родила отъ египтянинъ, и въ стана се скара съ единъ израилтянинъ;) синътъ на израилтянката хулѣше името (Господне) и злословѣше. И го доведоха при Моисея; (майка му се именуваше Саломитъ, Давринова дъщеря, отъ Даново племе;) и туриха го подъ стража, доклѣ имъ се объяви волята Господня. И рече Господъ на Моисея, думайки: изведи хулителя вѣнъ отъ стана, и всички, които сж чули, нека турятъ ржцѣтъ си върху главата му, и цѣлото общество да го убие съ камъни; и на синоветѣ Израилеви кажи: който хули своя Богъ, ще понесе грѣха си; който хули името Господне, трѣбва да умре, съ камъни да го убие цѣлото общество: билъ пришлецъ, или туземецъ, ако почне да хули името (Господне), да бжде умъртвенъ. Който убие човѣкъ, да бжде умъртвенъ.

Числ. 15:32—36. Когато синоветѣ Израилеви бѣха въ пустинята, намѣриха одного, че берѣше дърва въ сѣботенъ день; и

оня, които го намѣриха, че бере дърва (въ сѣботенъ день), доведоха го при Моисея и Аарона и при цѣлото общество (синове Израилеви); и гуриха го подъ стража, защото не бѣше още опрѣдѣлено, какво да се прави съ него. И рече Господь на Моисея: тоя човѣкъ трѣбва да умре; цѣлото общество да го убие съ камъни вѣнъ отъ стана. Тогава цѣлото общество го изведе вѣнъ отъ стана, и го убиха съ камъни, и той умрѣ, както заповѣда Господь на Моисея.

Втор. 24:16. Бацитѣ да не бждатъ наказвани съ смъртъ за дѣцата, и дѣцата да не бждатъ наказвани съ смъртъ за бацитѣ; всѣки да бжде наказванъ съ смъртъ за своя грѣхъ.

Евр. 10:28. Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва* съ смъртъ, (колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пъкъ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвьта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатьта?) *Установява очистителни жертви за грѣха.*

Исх. 29:36. (Рече Господь на Моисея):...Телецъ за грѣхъ принасяй всѣки день за очистване, извършвай и жертва за грѣхъ върху жертвеника, за очистване *самия* жертвеникъ, и помажи го, за да бжде осветенъ.

Лев. 4:3, 4. Ако помазаниятъ свещеникъ е съгрѣшилъ и обвинилъ народа, то за грѣха си, съ който е съгрѣшилъ, нека той отъ едрия добитѣкъ прѣдстави телецъ, безъ недостатѣкъ, Господу въ жертва за грѣхъ, и доведе телеца прѣдъ Господа при вратата на скинията на събранието, като възложи ржката си върху главата на телеца и заколи телеца прѣдъ Господа.

Лев. 5:5—10. Ако той (кой и да е) е виновенъ въ нѣщо... и изповѣда, какво е съгрѣшилъ, нека принесе Господу за грѣха си, съ който е съгрѣшилъ, жертва за вина отъ дребенъ добитѣкъ, овца или коза, за грѣха, и свещеникътъ ще го очисти отъ грѣха му. Ако пъкъ не е въ състояние да принесе овца, то за грѣха си, съ който е съгрѣшилъ, нека принесе Господу двѣ гургулици, или два млади гължба, единия — въ жертва за грѣхъ, а другия — за всесъжение; нека ги донесе на свещеника, и (свещеникътъ) да прѣдстави първомъ оная *птица*, която е за грѣхъ, и да ѝ скърши главата отъ шията ѝ, но да *я* не отдѣля; и да порѣси съ кръвьта отъ тая жертва за грѣхъ стѣната на жертвеника, а останалата кръвь да изцѣди при подножието на жертвеника: това е жертва за грѣхъ; а другата да употреби за всесъжение споредъ наредбитѣ; тѣй свещеникътъ ще го очисти отъ грѣха му, съ който е съгрѣшилъ, и ще му се прости.

Лев. 16:19. (Ааронъ)...да го (жертвеника) порѣси съ кръвьта (на телеца и на козела) отъ прѣста си седемъ пжти, да го очисти и да го освети отъ нечистотиитѣ на синоветѣ Израилеви.

Евр. 5:1....Всѣки първосвещеникъ, измежду човѣци избранъ, за човѣци се поставя да служи Богу, за да принася дарове и жертви за грѣхове.

Никой не може самъ да се очисти отъ грѣхъ.

Иов. 9:30, 31. Да се омиехъ и съ снѣжна вода и съвсѣмъ.

да очистѣхъ рѣцѣтъ си, и тогава Ти (Боже) ще ме потопишъ въ тиня, и ще се погнусятъ отъ мене дрехитѣ ми.

Пс. 129:3 Господи, ако Ти забѣлѣзвашъ беззаконията, — кой ще устои, Господи?

Притч. 20:9. Кой може каза: „очистихъ сърдцето си, чисто съмъ отъ грѣха си“?

Иер. 2:22....Макаръ и да се омиешъ съ сапунъ и да употребишъ много луга, — твоето нечестие е отбѣлѣзано прѣдъ Мене, казва Господь Богъ.

Иер. 13:22. И ако речешъ въ сърдце си: „защо ме постигна това?“ — Поради многото ти беззакония твоята пола се подигна и твоитѣ пети се оголиха.

Иер. 17:1. Грѣхътъ на Иуда е написанъ съ желѣзно длето, съ диамантно острие е начертанъ върху скрижалитѣ на сърдцето имъ и върху роговетѣ на тѣхнитѣ жертвеници.

Никой не може да умилостиви Бога (за него).

Мих. 6:7....„Може ли се угоди Господу съ хиляди овни или неизчетни потоци елей? Дали да Му дамъ моя първороденъ синъ за прѣстжплението си и плода на утробата си — за грѣха на душата си?“

Богъ е отворилъ единъ източникъ за очистване отъ него.

Зах. 13:1. Въ оня день ще се отвори изворъ за дома Давидовъ и за жителитѣ иерусалимски, за да се омиятъ отъ грѣхъ и нечистотия.

Христосъ се яви, за да го вземе.

Иоан. 1:29....Иоанъ вижда Иисуса, че отива къмъ него и казва: ето Агнецътъ Божий, Който взима върху Си грѣха на свѣта.

Дѣян. 5:31. Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ. (Петъръ и апостолитѣ).

Евр. 9:26....Сега веднажъ завинаги, въ края на вѣковетѣ, се яви, за да прѣмахне грѣха, като се принесе Самъ въ жертва. *Понесе върху Себе Си всички грѣхове.*

Ис. 53:11, 12. Съ доволство Той ще гледа подвига на душата Си; чрѣзъ познанието, *което ще иматъ* за Него, Той, Праведникътъ, Моятъ Рабъ, ще оправдае мнозина и грѣховетѣ имъ върху Си ще понесе. Затова Азъ ще Му дамъ дѣлъ между великитѣ, и съ силнитѣ плячка ще дѣли, задѣто душата Си на смъртъ прѣдаде, и къмъ злодѣйци биде причисленъ, когато между това Той понесе върху Си грѣха на мнозина, и за прѣстжпницитѣ стана ходатай.

Римл. 4:25. [Въ обѣщанието Божие (Авраамъ) се не усъмни чрѣзъ невѣрие. Затова му се вмѣни за праведность. Но не само за него е писано, че му се е вмѣнило, но и за насъ: ще се вмѣни и намъ, вѣрващитѣ въ Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Иисуса Христа, Господа нашего,] прѣдадения за нашитѣ грѣхове и възкрѣсналия за наше оправдание.

1 Петр. 2:24. Той самъ съ тѣлото Си възнесе нашитѣ грѣхове на дървото, та, като умремъ за грѣховетѣ, да живѣемъ за правдата: „чрѣзъ Неговата рана се изцѣрихте.“

Дошълъ да спаси грѣшниците.

Мат. 1:21. (Ангелъ Господень му се яви на сънъ и каза: Иосифе, сине Давидовъ, не бой се да приемешъ Мария, жена си; защото заченалото се въ нея е отъ Духа Светаго;) тя ще роди Синъ, и ще Му наречешъ името Иисусъ; защото Той ще спаси народа Си отъ грѣховетъ му.

Мат. 9:13. (Фарисеитѣ рекоха на ученицитѣ Му: защо вашиятъ Учителъ яде и пие съ митаря и грѣшници? А Иисусъ, като чу това, рече имъ: здравитѣ нѣматъ нужда отъ лѣкарь, а болнитѣ;) идете и се научете, що значи: „милость искамъ, а не жертва“. Защото не съмъ дошълъ да призова праведници, а грѣшници къмъ покаяние. Марк. 2:17; Лук. 5:32.

Мат. 18:11....Синъ Човѣческий дойдѣ да подири и спаси погиналото.

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Иисусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшниците, отъ които пръвъ съмъ азъ.

Прѣдалъ Себе Си за него.

Гал. 1:4....Отдаде Себе Си за нашитѣ грѣхове, за да ни избави отъ сегашния лукавъ вѣкъ, по волята на Бога и Отца нашего.

Тит. 2:14....Даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Умрѣ за него.

Ис. 53:8. Отъ затворъ и сждъ Той биде грабнатъ; но рода Му кой ще обясни? защото Той бѣ изтрѣгнатъ отъ земята на живитѣ; за прѣстѣпленіята на моя народъ прѣтърпѣ смъртъ.

Римл. 6:10. Колкото до това, че Той умрѣ, умрѣ веднажъ за грѣха; а колкото до това, че живѣе, живѣе за Бога.

1 Кор. 15:3. Азъ ви прѣдадохъ най-напрѣдъ онова, което бѣхъ и приелъ, че Христосъ умрѣ за грѣховетъ ни, споредъ Писанията.

1 Петр. 3:18....Христосъ, за да ни заведе при Бога, веднажъ пострада за грѣховетъ ни, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ.

Умрѣ за грѣшниците.

Римл. 5:6....Още когато ние бѣхме немощни, Христосъ въ опрѣдленото врѣме умрѣ за нечестивитѣ.

Римл. 5:8. ..Богъ доказва любовта Си къмъ насъ съ това, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшни.

Евр. 2:9....Виждаме, че Иисусъ, Който бѣ малко нѣщо понизенъ прѣдъ Ангелитѣ, зарадъ прѣтърпѣната смъртъ биде увѣнчанъ съ слава и честь, та по Божия благодать да вкуси смъртъ за всички.

Евр. 9:15....Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленіята прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Стана умилостивна жертва за него.

Ис. 53:5....Той бѣ изпораненъ за нашитѣ грѣхове и мженъ за нашитѣ беззаконія; наказанието за нашия миръ биде върху Него, и чрѣзъ Неговитѣ рани ние се изцѣлихме.

Ис. 53:10...Господу биде угодно да Го съкруши, и Той Го прѣдаде на мѣчение; а кога душата Му принесѣ умиловивна жертва, Той ще види дълговѣчно потомство, и волята Господня успѣшно ще се изпълнява чрѣзъ Неговата рѣка.

Дан. 9:24. (Мжжъ Гавриилъ говори съ мене и рече:) „Седмдесетъ седмици сж опрѣдѣлени за твоя народъ и за светия твой градъ, за да бжде покрито прѣстѣпленieto, да бждатъ запечатани грѣховетѣ и загладени беззаконията, за да бжде доведена вѣчната правда, да бждатъ запечатани видѣние и пророкъ и да бжде помазанъ Светиятъ на светиитѣ“.

Римл. 3:24. (Божията правда чрѣзъ вѣра въ Исуса Христа е у всички и върху всички вѣрващи; защото нѣма разлика: всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия,) оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзъ изкуплението въ Христа Исуса.

Евр. 9:28...Христосъ, веднажъ като принесе Себе Си *въ жертва*, за да отнеме грѣховетѣ на мнозина, втори пѣтъ, безъ да става жертва за грѣхъ, ще се яви на ония, които Го очакватъ за спасение.

1 Иоан. 2:2...Той е омиловивение за нашитѣ грѣхове, и не само за нашитѣ, но и за грѣховетѣ на цѣлъ свѣтъ.

1 Иоан. 4:10. Въ това състои любовта, че не ние възлюбихме Бога, а Той ни възлюби и проводи Сина Си да стане омиловивение за нашитѣ грѣхове.

Благодатъта се яви тамъ, дѣто грѣхътъ се умножи.

Римл. 5:20...Законътъ биде привнесенъ, за да се умножи прѣстѣпленieto. Дѣто пѣкъ се умножи грѣхътъ, благодатъта се яви въ голѣмо изобилие.

Да прѣбждемъ ли въ грѣхъ?

Римл. 6:1. Какво, прочее, ще кажемъ? Ще останемъ ли въ грѣха, за да се умножи благодатъта? Съвсѣмъ не.

Римл. 6:15. Е, какво? да грѣшимъ ли, понеже не сме подъ закона, а подъ благодатъта? Съвсѣмъ не.

Христосъ не е служителъ на грѣха.

Гал. 2:17. Ако пѣкъ, залѣгайки да се оправдаемъ въ Христа, и сами се оказахме грѣшници, нима Христосъ е служителъ на грѣха? Съвсѣмъ не!

Христовата кръвъ очисти отъ него.

Евр. 9:14. (Ако кръвта отъ юнци и козли, и пепельта отъ телица чрѣзъ порѣсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плѣтъта,) колко повече кръвта на Христа, Който чрѣзъ Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстъта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

1 Иоан. 1:7. Ако...ходимъ въ свѣтлината, както и Той (Богъ) е въ свѣтлината, имаме общение единъ съ други, и кръвта на Исуса Христа, Неговия Синъ, ни очисти отъ всѣки грѣхъ.

Откр. 1:5. (Иоанъ — до седемтѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ) и отъ Исуса Христа, *Който* е вѣрниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе. Нему, Който ни възлюби и оми отъ нашитѣ грѣ-

хове чрѣзь Своята кръвь (и Който ни направи прѣдъ Бога и Своя Отець царе и свещеници, — слава и владичество во-вѣки вѣковѣ! Аминь.)

Христосъ пролѣ кръвьта Си за него.

Мат. 26:28 [Когато ядѣха, Иисусъ взе чашата и благодари, даде имъ (на ученицитѣ) и рече: пийте отъ нея всички;] защото това е Моята кръвь на новия завѣтъ, която за мнозина се пролива за опрощаване на грѣхове.

Еф. 1:7. (Благословенъ да бже Богъ и Отець на Господа нашего Иисуса Христа, Който прѣдопрѣдѣли да ни усинови за Себе Си чрѣзь Иисуса Христа,) въ Когото имаме изкупление чрѣзь кръвьта Му, прошка на грѣховетѣ по богатството на Неговата благодать. Кол. 1:14.

1 Петр. 1:18, 19. (Съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване,) като знаете, че не съ тлѣнни нѣща—сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бацитѣ, но съ драгоцѣнната кръвь на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ.

Светинитѣ сж освобождени отъ него.

Римл. 6:14. Грѣхътъ не бива да господарува надъ васъ, защото вие не сте подъ закона, а подъ благодатьта.

Римл. 6:18...Като се освободихте отъ грѣха, станахте роби на правдата.

Римл. 6:22. ..Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станахте роби Богу, вашиятъ плодъ е светостъ, а краятъ — животъ вѣчень.

Римл. 8:2...Законътъ на духа, който дава животъ въ Христа Иисуса, ме освободи отъ закона на грѣха и на смъртъта.

Съблѣчени сж отъ него.

Кол. 2:11. Въ Него (Христа) сте и обрѣзани чрѣзь нержкотворно обрѣзване, като съблѣкохте грѣховното тѣло на плътъта, чрѣзь обрѣзването Христово.

Иматъ прощение на грѣховетѣ.

Кол. 3:13. (Възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномѣдрие, кротость, дълготърпѣние,) като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако нѣкой има противъ нѣкого оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие.

1 Иоан. 2:12. Пиша вамъ, чеда, защото ви сж простени грѣховетѣ заради Неговото име.

Мъртви сж къмъ него.

Римл. 6:2, 11. Ние, които сме умрѣли за грѣха, какъ ще живѣемъ още въ него? Тѣй и вие считайте себе си мъртви за грѣха, обаче живи за Бога въ Христа Иисуса, нашия Господъ.

Римл. 8:10. (Ако нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.) Ако ли Христосъ е въ васъ, тѣлото е мъртво за грѣхъ, а духътъ живѣе за правда.

1 Петр. 2:24. Той (Христосъ) самъ съ тѣлото Си възнесе нашитѣ грѣхове на дървото, та, като умремъ за грѣховетѣ, да живѣемъ за правдата: „чрѣзь Неговата рана се изцѣрихте“.

Прѣстанали сж да го правятъ.

1 Петр. 4:1....Понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, и вие се въоръжете съ сжщата мисль; защото, който е пострададалъ по плътъ, прѣстаналъ е да грѣши.

Не живѣятъ въ него.

2 Царств. 22:21—25. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза:) Въздаде ми Господь споредъ моята правда, възнагради ме споредъ чистотата на ржцѣтъ ми. Защото азъ пазихъ пжтищата Господни и не бѣхъ нечестивъ прѣдъ моя Богъ, понеже всичкитѣ Му заповѣди сж прѣдъ мене, и отъ наредбитѣ Му не отстжпвахъ, бѣхъ непороченъ прѣдъ Него и се пазѣхъ да не съгрѣша И Господь ми въздаде споредъ моята правда, споредъ чистотата ми прѣдъ Неговитѣ очи. Пс. 17:21—25.

Иов. 1:22....Иовъ не съгрѣши и нищо неразумно не изрече за Бога. Иов. 2:10.

Иов. 23:11, 12. Ногата ми здраво се държи о пжтекитѣ Му; пжтищата Му пазихъ и не се отклонявахъ. Отъ заповѣдитѣ на устата Му не отстжпихъ; думитѣ на устата Му пазихъ повече, отколкото моитѣ правила.

Иов. 31:5—40. Ако съмъ ходилъ въ суета, и ако ногата ми е бързала къмъ лукавство,—нека ме прѣтеглятъ съ кжпонитѣ на правдата, и Богъ ще узнае моята непорочность. Ако стжпкитѣ ми сж се отклонявали отъ пжтя, и сърдцето ми е слѣдвало очитѣ ми, и ако нѣщо *нечисто* се е залѣпило о ржцѣтъ ми, нека азъ сѣя, а другъ да яде, и нека потомцитѣ ми бждатъ изкоренени. Ако сърдцето ми се е прѣлъстявало отъ жена и ако съмъ дебнѣлъ при вратата на ближния си, — нека жена ми меле на друго, и нека други се подиграватъ съ нея, защото това е прѣстжпление, това е беззаконие, което подлежи на сждъ; това е огнь, който пояжда до изтрѣба, който би изкоренилъ всичкия ми имогъ. Ако немарѣхъ за правата на слугата и слугинята; когато сж имали споръ съ мене, какво щѣхъ да правя, ако Богъ възстанѣше? И ако Той ме погледнѣше, какво можехъ Му отговори? Нали Той, Който е създалъ мене въ утробата, е създалъ и него и еднакво ни е образувалъ въ утробата? Отказвалъ ли съмъ просбата на нуждаещи се и изнурявалъ ли съмъ очитѣ на вдовица? Самичкъ ли съмъ изяждалъ залька си, и не е ли ялъ отъ него и сиракъ? Защото отъ дѣтинство е расълъ той съ мене като съ баща, и отъ утробата си майчина съмъ ржководилъ *вдовица*. Ако видѣхъ нѣкого да погинва безъ дреха и сиромаха безъ покривъ,—чрѣслата му не сж ли ме благославяли, и той не е ли бивалъ стоплянъ съ вълната отъ овцитѣ ми? Ако съмъ дигалъ ржка върху сиракъ, когато виждахъ, че имамъ опора прѣдъ портитѣ, нека рамото ми се отдѣли отъ гърба, и нека ржката ми се откжсне отъ лакъта, защото наказанието отъ Бога е страшно за мене: прѣдъ Неговото величие азъ не бихъ устоялъ. Зималъ ли съмъ златото за моя опора и казвалъ ли съмъ на сѣкровището: ти си моя надежда? Радвалъ ли съмъ се, че богатството ми бѣше голѣмо, и че ржката ми бѣше спечелила много? Гледайки слънцето, какъ свѣти, и мѣсечината, какъ величествено върви, прѣ-

лѣстихъ ли се въ дълбинитѣ на сърдцето си, и цѣлувахъ ли съ уста ржката си? Това щѣше да бжде сжщо тѣй прѣстжпление за сждъ, защото *въ такъвъ случай* азъ бихъ се отрекълъ отъ Бога Всевишняго. Радвахъ ли се за гибельта на врага си и тържествувахъ ли, кога го постигаше злочестина? Азъ не позволявахъ на устата си да грѣшатъ съ проклеване душата му. Не казаха ли човѣцитѣ отъ моята шатра: о, кой не се е насищаль отъ неговитѣ месни госби? Странникъ не нощуваше на улицата; вратата си отваряхъ на пжтника. Да бѣхъ скриваль грѣшкитѣ си като човѣкъ, потуляйки въ гърдитѣ си моитѣ пороци, щѣхъ да се боя отъ голѣмото общество, и прѣзрѣнието на еднородцитѣ щѣше да ме плаши, и азъ щѣхъ да си мълча и не щѣхъ да излизамъ внѣ отъ вратата. О, да имаше кой да ме изслуша! Ето моето желание: Вседържителтъ да ми отговаря, и защитникътъ ми да състави записки; щѣхъ да ги нося на рамѣнитѣ си и щѣхъ да ги възлагамъ като вѣнецъ; щѣхъ да му обадя числото на крачкитѣ си, щѣхъ да се сблѣжа съ него като съ князь. Ако нивитѣ ми викаха противъ мене, и браздитѣ имъ се оплакваха отъ мене, ако съмъ ялъ плодоветѣ имъ безплатно и съмъ измжчваль живота на земледѣлцитѣ, нека вмѣсто жито расте бодилъ и вмѣсто ечемикъ — къклица. Думитѣ на Иова се свършиха.

Пс. 7:4, 5. Господи, Боже мой! ако азъ съмъ направиль нѣщо, ако има неправда въ ржцѣтъ ми, ако съмъ отпощаль съ зло ономува, който е билъ въ миръ съ мене, азъ, който съмъ избавяль дори оногова, който безъ причина ми е станаль врагъ, — (нека врагътъ погне душата ми и я настигне, нека стѣпче въ земята живота ми, и славата ми да хвърли въ праха.)

Пс. 16:1—5. Чуй, Господи, правдата (ми), послушай виками, приеми молба отъ нелъжливи уста. Отъ Твоето лице да излѣзе сждъ за мене; Твоитѣ очи да погледнатъ правотата. Ти изпита сърдцето ми, споходи ме нощемъ, изкуси ме и нищо не намѣри; устата ми не отстжпватъ отъ мислитѣ ми. Въ човѣшкитѣ дѣла, по думата на устата Ти, азъ се пазѣхъ отъ пжтищата на притѣснителя. Утвърди крачкитѣ ми по Твоитѣ пжтища, да се не поклатятъ стжпкитѣ ми.

Пс. 36:31. Законътъ на неговия (на праведника) Богъ е въ сърдцето му; стжпкитѣ му нѣма да се поклатятъ.

Пс. 58:4...Ето, тѣ (враговетѣ ми) дебнатъ душата ми; събиратъ се противъ мене силнитѣ, безъ прѣстжпление и безъ грѣхъ отъ моя страна, Господи.

1 Иоан. 3:6. Всѣкой, който прѣбждва въ Него, не съгрѣшава; всѣкой, който съгрѣшава, не Го е видѣль, нито Го е позналь.

1 Иоан. 3:9. Всѣкой, който е роденъ отъ Бога, грѣхъ не прави, защото сѣмето Му прѣбждва въ него; и не може да грѣши, защото е роденъ отъ Бога.

1 Иоан. 5:18. Знаемъ, че всѣки, роденъ отъ Бога, не грѣши; но родениятъ отъ Бога пази себе си, и лукавиятъ го не докосва.
Сж противъ него.

Илв. 34:32. (Продължи Елиуй и рече: Къмъ Бога трѣбва да се казва: „прѣтърпѣхъ, нѣма вече да грѣша.) А което азъ не

зная, научи ме; и ако съмъ направилъ беззаконие, нѣма вече да права.“

Поради него, гнусятъ се отъ себе си.

Иов. 42:6...Азъ се отричамъ и разкайвамъ въ прахъ и пепель.

Иез. 20:43...Ще си спомните тамъ (въ земята Израилева) за вашитѣ пѣтища и за всички ваши дѣла, съ които сквернѣхте себе си; и ще се погнусите отъ васъ сами за всички ваши злодѣяния, които сте вършили. **Иез. 36:31.**

Срамуватъ се, че сж го вършили.

Римл. 6:21...Какъвъ плодъ имавте тогава? *Такива дѣла*, отъ които сега се срамувате, защото тѣхниятъ край е смъртъ.

Чувствуватъ, че му сж роби, и водятъ борба противъ него.

Римл. 7:13... Доброто ли стана за мене смъртъ? Съвсѣмъ не; но грѣхътъ, за да се яви *той*, че е грѣхъ, като ми причинява чрѣзъ доброто смъртъ, та чрѣзъ заповѣдта грѣхътъ да стане извънредно грѣховенъ.

Римл. 7:22, 23...Съ вжтрѣшния *си* човѣкъ намирамъ услада въ закона Божий, но въ членовѣтъ си виждамъ другъ законъ; който воюва противъ закона на моя умъ и ме прави плѣнникъ на грѣховния законъ, що е въ членовѣтъ ми.

Гал. 5:17...Плътта желае противното на духа, а духътъ — противното на плътта; тѣ се противятъ единъ другиму, за да не правите онова, що бихте пожелали.

Евр. 12:4. Въ борбата си противъ грѣха още не сте се противили до кръвъ.

1 Петр. 2:11. Възлюбени! моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата.

Страхътъ Божий ни пази отъ него.

Изх. 20:20...Каза Моисей на народа: не бойте се; Богъ дойде (при васъ), за да ви изпита и за да бжде страхътъ отъ Него прѣдъ лицето ви, та да не грѣшите.

Притч. 14:16 Мждриятъ се бои и бѣга отъ злото, а глупавиятъ е лютъ и самонадѣенъ.

Притч. 16:6. Съ милосърдие и правда се грѣхъ очиства, и съ страхъ Господень се зло отклонява.

Словото Божие ни пази отъ него.

Пс. 118:11. Скриль съмъ въ сърдцето си Твоето слово, за да не грѣша прѣдъ Тебе.

Духъ Светий ни изобличава за него.

Иоан. 16:8, 9...Той, като дойде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ: за грѣхъ, че не вѣрватъ въ Мене; (за правда, че Азъ отивамъ при Отца Си, и нѣма вече да Ме видите; а за сждъ, че князътъ на тоя свѣтъ е осжденъ.)

Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ...

1 Иоан. 1:8. Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ, себе си мамимъ, и истината не е въ насъ.

Ако кажемъ, че не сме съгрѣшили...

1 Иоан. 1:10. Ако кажемъ, че не сме съгрѣшили, правимъ Го лъжець, и словото Му не е въ насъ.

Срамъ прилича на ония, които го вършатъ.

Иер. 31:19. (Слушамъ Ефрема да плаче:) „Когато бѣхъ обърнатъ, азъ се каехъ, и когато бидохъ вразуменъ, бихъ се по бедрата; азъ бидохъ посраменъ, бидохъ смутенъ, защото носихъ позора на младинитѣ си.“

Иез. 16:63. (Азъ ще възстановя Моя съюзъ съ тебе, и ще познаешъ, че Азъ съмъ Господь) за да помнишъ и да се срамувашъ, и занепрѣдъ да не можешъ да отворишъ отъ срамъ и уста, кога ти простя всичко, що ти върши, казва Господь Богъ.

Дан. 9:7, 8. „У Тебе, Господи, има правда, а у насъ — срамъ на лицата, както е днесъ у всѣки юдеинъ, у жителитѣ на Иерусалимъ и у цѣль Израиль, и у ближни и далечни, по всички страни, кждѣто си ги прокудиль за тѣхното отстѣпление, съ което отстѣпиха отъ Тебе. Господи, у насъ на лицата има срамъ, у царетѣ ни, у князетѣ ни и у бацитѣ ни, защото съгрѣшихме прѣдъ Тебе.“

Гибелко е състоянието на ония, които наново падатъ въ грѣхъ.

2 Петр. 2:21. За тѣхъ би било по-добрѣ, да не бѣха познали пѣтя на правдата, отколкото, слѣдъ като сж го познали, да се повърнатъ назадъ отъ прѣдадената тѣмъ света заповѣдъ.

Ако праведниятъ съгрѣши, той ще умре.

Иез. 33:13. Кога Азъ кажа на праведникъ, че той ще бжде живъ, а той се уповае на праведността си и извърши неправда, то всичкитѣ му праведни дѣла не ще се спомнятъ, — и той ще умре отъ неправдата си, която е извършилъ. Иез. 33:18; Иез. 3:20; Иез. 18:24, 26.

Праведникъ, който грѣши, е като размѣтенъ изворъ.

Пригч. 25:26. Каквото е размѣтенъ изворъ и разваленъ кладенець, такова е праведникъ, който пада прѣдъ нечестивецъ.

Трѣбва да го изповѣдаме.

Лев. 26:40. (Говори още Господь на Моисея, думайки:) Тогава (останалитѣ отъ васъ въ земитѣ на вашитѣ врагове) ще изповѣдатъ своето беззаконие и беззаконието на бацитѣ си, задѣто сж вършили прѣстѣпления противъ Мене и сж отивали срѣщу Мене.

Числ. 5:6, 7. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи на синоветѣ Израилези: ако мжжъ или жена стори какъвъ-годѣ грѣхъ противъ човѣкъ и чрѣзъ това извърши прѣстѣпление противъ Господа, и стане виновна оная душа, то нека изповѣдатъ сторения си грѣхъ и да върнатъ напълно онова, за което сж виновни, и да прибавятъ къмъ него петата му часть и дадатъ онумува, спрѣмо когото сж съгрѣшили.

Сжд. 10:10...Викнаха синоветѣ Израилеви къмъ Господа и казаха: съгрѣшихме прѣдъ Тебе, защото оставихме нашия Богъ и служихме на Вааловци.

3 Царств. 8:47. (Соломонъ дигна рѣцъ къмъ небето и рече:

Господи, Боже Израилевъ!)...кога въ земята, дѣто ще бждатъ въ плѣнство, дойдатъ на себе си, обърнатъ се и Ти се помолятъ въ земята на ония, които сж ги плѣнили, думайки: „сѣгрѣшихме, сторихме беззаконие, виновни сме“; — (тогава чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, молитвата и молбата имъ, сторй, каквото е тѣмъ потрѣбно.) 2 Парал. 6:37.

1 Ездр. 10:11. (Тогава свещеникъ Ездра стана и имъ каза:)...покайте се прѣдъ Господа, Бога на вашитѣ отци; и изпълнете волята Му, отлжчете се отъ народитѣ на тая земя и отъ друго-племеннитѣ жени.

Неем. 1:5—7....Думахъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милость къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитѣ заповѣди! Ушитѣ Ти да бждатъ внимателни и очитѣ Ти отворени, за да чуютъ молитвага на Твоя рабъ, съ която сега се моля денемъ и нощемъ прѣдъ Тебе за синоветѣ Израилеви, Твои раби, и се изповѣдвамъ за грѣховеѣ на синоветѣ Израилеви, съ които сѣгрѣшихме прѣдъ Тебе, сѣгрѣшихме — и азъ и домътъ на отца ми. Ние станаме прѣстѣпници прѣдъ Тебе и не спазихме ония заповѣди, остави и наредби, които бѣ далъ на Моисея, Твоя рабъ.

Неем. 9:2. И отдѣли се Израилевото сѣме отъ всички другородци, и станаха та изповѣдаха грѣховеѣ си и прѣстѣпленията на бацитѣ си.

Иов. 33:27. (Отговори Елиуй и каза:) Той (човѣкъ) ще гледа людетѣ и ще казва: „грѣшилъ съмъ и кривилъ съмъ правдата, и не ми е въздадено; [Той (Богъ) освободи душата ми отъ гроба, и животътъ ми вижда свѣтлина“.]

Пс. 50:5—7....Беззаконията си съзнавамъ, и моятъ грѣхъ е винаги прѣдъ мене. Прѣдъ Тебе, прѣдъ Тебе едничкия сѣгрѣшихъ и лошо прѣдъ Твоитѣ очи извършихъ; гѣй че Ти си правъ въ Твоята присѣда и чистъ въ Твоя сѣдъ. Ето, въ беззаконие съмъ заченатъ, и въ грѣхъ ме роди майка ми.

Притч. 28:13. Който скрива прѣстѣпленията си, не ще има успѣхъ; а който се съзнава и ги оставя, ще бжде помилуванъ.

Иер. 3:13. Признай само вината си: защото ти отстѣпи отъ твоя Господъ Богъ и разпѣтствува съ чужди подъ всѣко клонесто дърво, а Моя гласъ не слушахте, казва Господъ.

Иер. 3:25. Ние лежимъ въ своя срамъ, и нашиятъ срамъ ни покрива, защото грѣшихме прѣдъ нашия Господъ Богъ, — ние и бацитѣ ни, отъ младинитѣ ни и до тоя день, — и не слушахме гласа на Господа, нашия Богъ.

Иер. 14:20. Съзнаваме, Господи, нечестиято си, беззакониято на нашитѣ бащи, че сѣгрѣшихме прѣдъ Тебе.

Иер. 36:3. (Биде това слово къмъ Иеремиа отъ Господа:) може би, домътъ Иудинъ ще чуе за всички бѣдствия, които мисля да имъ сторя, та тѣ да се обърнатъ всѣки отъ злия си пѣтъ, и Азъ да простя неправдата имъ и грѣха имъ.

Иак. 5:16. Изповѣдайте си единъ другиму грѣховеѣ и молете се единъ за други, за да се изцѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

Да скърбимъ за него.

2 Парал. 6:29. (Соломонъ дигна ржцѣ и каза: Господи, Боже Израилевъ!) всѣка молитва, всѣка молба отъ който и да е човѣкъ, или отъ цѣлия народъ Твой Израиль, кога всѣкой усѣти неволята си и тжгата си и простре ржцѣ къмъ тоя храмъ, (чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, и прости и въздай всѣкому споредъ всичкитѣ му пжтища, както познавашъ сърдцето му.) 3 Царств. 8:38.

Пс. 37:19. Беззакониито си съзнавамъ, съкрушавамъ се заради грѣха си.

Ис. 61:3. (Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза) да възвѣстя на тжгуващитѣ въ Сионъ, че тѣмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение, вмѣсто плачъ—елей на радостъ, вмѣсто отпадналь духъ — славна одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за Негова слава.

Иер. 3:21. Чува се гласъ по оброчищата, жаленъ плачъ на Израилевитѣ синове, задѣто тѣ извратиха своя пжть, забравиха Господа, своя Богъ.

Мат. 26:75...Спомни си Петъръ думата, казана му отъ Исуса: прѣди още пѣтель да пропѣе, три пжти ще се отречешъ отъ Мене. И като излѣзе внѣ, плака горко.

Марк. 3:5. (Иисусъ)..., като ги (фарисейтѣ) изгледа съ гнѣвъ, нажаленъ поради ожесточението на сърдцата имъ, казва на човѣка (съ изсѣхнала ржка): протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата.

Да го ненавиждаме.

Пс. 96:10. Вие, които обичате Господа, ненавиждайте злото! Той пази душата на Своитѣ свети; отъ ржката на нечестивцитѣ ги избавя.

Притч. 8:13. Страхъ Господень *ще рече* да мразишъ злото; гордостъ и високомѣрие, лошъ пжть и коварни уста мразя.

Иез. 36:31. Тогава ще си спомните за лошитѣ си пжтища и за недобритѣ си дѣла и ще почувствувате погнуса къмъ сами себе си за беззаконията си и за гнусотиитѣ си.

Амос. 5:15. Намразете злото, обикнете доброто и възстановете правосѣдие при портитѣ; може би, Господь Богъ Саваотъ ще помилува остатъка Иосифовъ.

Да се отвръщамъ отъ него.

Иез. 14:6. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки!) ...Кажи на дома Израилевъ: тѣй казва Господь Богъ: обърнете се и отвърнете се отъ вашитѣ идоли, и отъ всички ваши гнусоти; отвърнете лицето си.

Иез. 18:30...Азъ ще ви сѣдя, доме Израилевъ, всѣкиго споредъ неговитѣ пжтища, казва Господь Богъ; покайте се и се отвърнете отъ всички ваши прѣстѣпления, та нечестието да ви не бжде прѣпънка.

Римл. 12:9. Любовята да бжде нелицемѣрна; отвръщайте се отъ злото, прилѣпайте се къмъ доброто.

Да го отхвърлимъ отъ себе си.

Иов. 11:14. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:)...ако има

порокъ въ ржката ти, а ти го отмахнешъ и не оставишъ беззаконието да обитава въ твоитѣ шатри, (то ще подигнешъ неопетненото си лице, ще бждешъ твърдъ и нѣма да се боишъ.)

Иов. 22:23. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Ако се обърнешъ къмъ Вседържителя, отново ще се наредишъ, ще отмахнешъ беззаконието отъ шатрата си (и ще хвърляшъ въ праха блѣскавъ металъ, и въ камънитѣ поточни — офирско *злато*.)

Иез. 18:31. Отхвърлете отъ себе си всичкитѣ си грѣхове, съ които сте грѣшили, и направете си ново сърдце и новъ духъ; и защо да умираете, доме Израилевъ?

Еф. 4:25—31....Като отхвърлите лъжата, казвайте истината всѣки на ближния си, понеже сме членове единъ другиму. Гнѣвете се, но не грѣшете: слънце да ви не залѣзва гнѣвни; нито давайте мѣсто на дявола. Който е кралъ, да не краде вече, а по-добрѣ е да се труди, като върши съ ржцѣтъ си полезното, за да има *що* да отдѣли ономува, който се нуждае. Никаква гнила дума да не излиза изъ устата ви, а само добра, за назидание въ вѣрата, за да принася благодать на слушащитѣ. И не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавление-то. Всѣко огорчение и яростъ, гнѣвъ, викъ и хула да бждатъ далечъ отъ васъ *заедно* съ всѣка злоба.

Еф. 5:3. А блудство и всѣка нечистота или користолюбие дори и да се не споменуватъ между васъ, както прилича на светии.

Кол. 3:8....Сега и вие отхвърлете отъ себе си всичко: гнѣвъ, яростъ, злоба, злорѣчие, сквернословие отъ устата си.

Евр. 12:1....Нека свалимъ отъ себе си всѣкакво брѣме и грѣха, който ни лесно омотава, и нека съ търпѣние изминемъ предстоещото намъ поприще.

Да се отклоняваме отъ него.

Пс. 33:15. (Иска ли човѣкъ да живѣе и обича ли дълголѣтие, за да види блага?) Нека се отклонява отъ зло и прави добро; да търси миръ и да слѣдва подиръ него.

Пс. 36:27. Избѣгвай злото и върши добро, и ще живѣешъ вѣчно.

2 Тим. 2:19....Божията твърда основа стои непоколебимо, имайки тоя печатъ: „позна Господъ Своитѣ“; и: „да отстѣпи отъ неправдата всѣки, който произнася името Господне“.

Да се въздържаме отъ него.

Пс. 38:2. Рекохъ си: ще пазя пжтищата си, за да не сгрѣша съ езика си, ще обуздавамъ устата си, додѣто нечестивиятъ е прѣдъ мене.

1 Кор. 10:12....Който мисли, че стои, нека гледа да не падне.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите, да не би и вие бждете изкушени.

1 Сол. 5:22. Въздържайте се отъ всѣкакво зло.

Евр. 12:15. (Залѣгайте да имате миръ съ всички и светость,) като гледате, да не би нѣкой да се лиши отъ Божията благодать; да не би нѣкой горчивъ корень, като изникне, да причини врѣда, и чрѣзъ него да се осквернятъ мнозина.

Да го умъртвяваме.

Римл. 8:13. (Братя, ние не сме длъжници на плътта, та да живѣемъ по плътъ;) защото, ако живѣете по плътъ, ще умрете: но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Кол. 3:5...Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ*: блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбието, което е идолослужение.

Да се очистваме отъ него.

Ис. 1:16. Омийте се, очистете се; махнете отъ очитѣ Ми злитѣ си дѣяния; прѣстанете да правите зло.

Иер. 4:14. Измий злото отъ сърдцето си, Иерусалиме, за да се спасишъ: докога ще се гнѣздятъ злочестиви мисли въ тебе?

2 Кор. 7:1...Възлюбени, имайки...обѣщания, нека се очистимъ отъ всѣка сквернота на плътта и на духа, като вършимъ свети дѣла съ страхъ Божий.

Иак. 4:8. Приближете се къмъ Бога, и Той ще се приближи къмъ васъ; очистете рѣцѣ, грѣшници, изправете сърдца, двоедушни.

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушность на истината чрѣзъ Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

1 Петр. 2:1...Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, завистъ и клевета, (като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение, защото вкусихте, че Господь е благъ.)

1 Иоан. 3:3. И всѣкой, който има...надежда на Него (Бога), очиства себе си, както е Той чистъ.

Да се отречаме отъ всичко, що може да ни увлѣче въ него.

Мат. 5:29, 30...Ако десното ти око те съблазнява, извади го и хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бжде хвърлено въ геената огнена. И ако десната ти рѣка те съблазнява, отсѣчи я и я хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бжде хвърлено въ геената. Мат. 18:8, 9; Марк. 9:43.

Да не участвуваме въ грѣха на невѣрнитѣ.

2 Кор. 6:14, 17. Не се впрѣгайте заедно съ невѣрнитѣ; защото какво общуване има между правда и беззаконие? Какво общо има между свѣглина и тъмнина? „Затова излѣзте изъ срѣдата имъ и се отдѣлете, казва Господь, и до нечисто се не допирайте, и Азъ ще ви приема“.

Еф. 5:11. Не участвайте въ безплоднитѣ дѣла на тъмнината; напротивъ, избличавайте ги.

1 Тим. 5:22. Рѣцѣ на никого не възлагай прѣбързано, нито ставай съучастникъ на чужди грѣхове. Пази себе си чистъ.

Откр. 18:4...Чухъ...гласъ отъ небето да казва: излѣзте отъ нея (великата блудница—Вавилонъ), люде Мои, за да не участвувате въ грѣховетѣ ѝ, и да се не заразите отъ язвитѣ ѝ.

Да изобличаваме грѣшниците.

Лев. 19:17. Въ сърдцето си не враждувай противъ брата си; изобличи ближния си, и нѣма да понесешъ грѣхъ заради него.

Мат. 18:15. Ако съгрѣши противъ тебе братъ ти, иди и го изобличи насамъ; ако те послуша, спечелилъ си брата си.

Лук. 17:3. Бждете внимателни къмъ себе си. Ако съгрѣши противъ тебе братъ ти, смърри го и, ако се покае, прости му.

1 Сол. 5:14. Молимъ ви сжщо, братя, вразумявайте безчиннитѣ, утѣшавайте малодушнитѣ, подкрѣпайте немощнитѣ и бждете дълготърпѣливи къмъ всички.

Да се отдѣляме отъ грѣшниците.

Иер. 51:6. Бѣгайте изсрѣдъ Вавилонъ и спасявайте всѣки душата си, за да не загинете отъ беззаконията му, защото това врѣме е отмъщение за Господа: Той му отплаща, каквото е заслужилъ.

Еф. 5:6, 7. Никой да ви не прѣлѣстя съ празни думи, защото заради *всичко* това дохожда гнѣвътъ Божий върху синсветѣ на невѣрието; и тъй, не ставайте тѣхни съучастници.

Да се освобождаваме отъ неговото робство.

Римл. 6:6. [Ако сме сраснати съ подобие на смъртта Му (на Христа), то ще бждемъ *съучастници* и на възкресението,] като знаемъ това, че ветхиятъ нашъ човѣкъ е разпнатъ съ *Него*, за да бжде унищожено грѣховното тѣло, та да не бждемъ вече роби на грѣха.

Още по-тежкъ става, ако оставимъ въ нерадение срѣдствата противъ него.

Лук. 12:47...:Оня слуга, който е знаялъ волята на господаря си, и не е билъ готовъ, и не е постѣпвалъ по волята му, ще бжде битъ много.

Иоан. 15:22. Ако не бѣхъ дошълъ и не бѣхъ имъ говорилъ, грѣхъ не щѣха да иматъ; а сега нѣматъ извинение за грѣха си.

Еднажъ освободени отъ грѣхъ, да не правимъ вече такъвъ.

Иоан. 5:14...Иисусъ го (изцѣрениа при Витездѣ) срѣщна въ храма и му рече: ето, ти оздравѣ; недѣй грѣши вече, за да те не сполети нѣщо по-лошо.

Иоан 8:11. [Иисусъ ѝ (на жената хваната въ прѣлюбодѣйство) рече: жено, дѣ сж твоитѣ обвинители? Никой ли те не осжди?] Тя отговори: никой, Господи! Иисусъ ѝ рече: и Азъ те не осждамъ. Иди си и недѣй вече грѣши.

1 Кор. 15:34. Свѣстете се, както трѣбва, и не грѣшете; защото нѣкои отъ *васъ* нѣматъ познание за Бога — за вашъ срамъ го казвамъ.

Тит. 2:12. (Защото се яви Божията благодать, спасителна за всички човѣци,) като ни учи, да отхвърлимъ нечестieto и свѣтскитѣ похоти, да живѣемъ цѣломъдрено, праведно и благочестиво въ сегашния вѣкъ.

1 Иоан. 2:1. Чеда мои! Това ви пиша, за да не съгрѣшавате; и ако нѣкой съгрѣши, то прѣдъ Отца имаме ходатай Иисуса Христа праведника.

Да се молимъ на Бога: да изпита сърдцата ни и узнае, дали не сме въ грѣхъ.

Пс. 138:23, 24. Испитай ме, Боже, и узнай сърдцето ми; испитай ме и узнай моитѣ помисли; и вижъ, дали не съмъ на опасенъ пѣтъ, и ме насочи въ вѣченъ пѣтъ.

Да ни го покаже.

Иов. 13:23. Колко сж пороцитѣ и грѣховетѣ ми? Покажи ми беззаконието ми и грѣха ми.

Иов. 34:32. (Продължи Елиуй и рече:) „А което азъ не зная, научи ме; и ако съмъ направилъ беззаконие, нѣма вече да правя“.

Да ни го прости.

Исх. 34:9. [Моисей веднага падна на земята и се поклони (Богу),] и каза: ако съмъ придобилъ благоволение въ очитѣ Ти, Господи, нека дойде Господъ между насъ; защото тоя народъ е твърдоглавъ; прости беззаконията ни и грѣховетѣ ни и направи насъ Твое наслѣдие.

Пс. 24:11. Заради Твоето име, Господи, прости грѣха ми, защото е голѣмъ.

Пс. 24:18. Погледни моето страдание и моето безсилие и прости всичкитѣ ми грѣхове.

Пс. 50:11. Отвърни лицето Си отъ грѣховетѣ ми и изглади всичкитѣ ми беззакония.

Пс. 78:9. Помогни ни, Боже, Спасителю нашъ, заради славата на името Си; избави ни и прости ни грѣховетѣ наши заради Твоето име!

Ос. 14:2, 3. Обърни се, Израилю, къмъ Господа, твоя Богъ; защото ти падна поради нечестието си. Вземете съ себе си молитвени думи и се обърнете къмъ Господа; речете Му: „отнеми всѣко беззаконие и приеми ни за добро, и ние ще принесемъ жертва отъ устата си“.

Лук. 11:4. (Отче нашъ,)...прости намъ грѣховетѣ ни, защото и сами ние прощаваме на всѣки нашъ длъжникъ; и не въведи насъ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия. **Мат. 6:12.**

Да ни избави отъ него.

Пс. 38:9. Избави ме отъ всичкитѣ ми беззакония, не ме прѣдавай на безумния за охуване.

Мат. 6:13. (Отче нашъ,)...не въведи насъ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата во-вѣки. Аминъ. **Лук. 11:4.**

Да го забрави, да не си го спомня.

Пс. 24:7. Грѣховетѣ на младостъта ми и прѣстѣпленията ми не си спомняй; по милостъта Си спомни си за мене, по Твоята благодъть, Господи!

Пс. 78:8. Не ни спомняй грѣховетѣ на нашитѣ дѣди, скоро да ни изпрѣварятъ Твоитѣ щедрости, защото сме много изтощени.

Да ни удържи отъ него.

Пс. 18:14. (Отъ моитѣ тайни грѣхове ме очисти,) и отъ умишленитѣ удържи раба Си, за да ме не обладаятъ. Тогава азъ ще бжда непороченъ и чистъ отъ голѣмо развращение.

Да ни очисти отъ него.

Пс. 50:4. Много пѣти ме омий отъ моето беззаконие и очисти ме отъ моя грѣхъ.

Грѣхътъ прѣпятствува въ слушане молитвата ни.

Пс. 65:18. Да бѣхъ видѣлъ беззаконие въ сърдцето си, Господь не би ме послушалъ.

Ис. 59:2...Беззаконията ви произведоха раздѣла между васъ и вашия Богъ, и грѣховеѣ ви отвръщатъ лицето Му отъ васъ, за да не слуша.

Поради него лишаваме се отъ благословения.

Иер. 5:25. Вашитѣ беззакония отблѣснаха тоѣа (дъждь рѣненъ и късенъ), и вашитѣ грѣхове отстраниха отъ васъ това добро.

Блаженъ, който не прави грѣхъ.

Пс. 1:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събра-нието на нечестивци, въ пѣтя на грѣшници не стои и въ соби-рщето на развратители не седи.

Пс. 118:1, 3. Блажени непорочнитѣ въ пѣтя си, които ходятъ по закона Господень. Тѣ не вършатъ беззаконие, ходятъ по Неговитѣ пѣтища.

Блаженъ, комуто е простенъ грѣха.

Пс. 31:1. Блаженъ е оня, комуто беззаконията сж простени, и чиито грѣхове сж покрити!

Богъ посочва на людетѣ грѣховеѣ имъ.

Иов. 36:9. (Продължи Елиуй и рече:) Той имъ посочва дѣлата имъ и беззаконията имъ, понеже сж се умножили.

Пс. 49:16—21...На грѣшника Богъ говори: защо проповѣдвашъ Моитѣ наредби и влагашъ въ устата си завѣта Ми, а самъ мразишъ наставлението Ми и хвърляшъ задъ себе си думитѣ Ми? кога видишъ крадецъ, сблизавашъ се съ него и съ прѣлюбодѣйци дружишъ; устата си отваряшъ за слодумство, и езикътъ ти коварство плете; седишъ и говоришъ противъ брата си, клеветишъ майчиния си синъ; ти върши това, и Азъ мълчахъ; ти помисли, че Азъ съмъ, какъвто си ти. Ще те изблича и ще прѣд-ставя прѣдъ очитѣ ти (твоитѣ грѣхове).

Богъ прави това чрѣзъ Своитѣ посланици.

2 Царств. 12:1—9. Господь прати Натана (пророка) при Давида, и той отиде при него и му рече: въ единъ градъ имаше двама човѣци — единиятъ богатъ, а другиятъ сиромашъ; богатиятъ имаше твърдѣ много дребенъ и едъръ добитъкъ, а сиромашътъ нѣмаше нищо, освѣнъ една овчица, която бѣше купилъ малка и отхранилъ, и тя бѣше пораснала при него заедно съ дѣцата му; тя ядѣше отъ хлѣба му, пиеше отъ чашата му, спѣше на гърдитѣ му и му бѣше като дъщеря; при богатия човѣкъ дойде единъ странникъ; и нему се досвидѣ да вземе отъ овцитѣ или отъ воловетѣ си, за да сготви (обѣдъ) на странника, който бѣ дошълъ при него, а взе овчицата на сиромаша и сготви нея на човѣка, който бѣ дошълъ при него. Давидъ се много разгнѣви противъ тоя човѣкъ и каза на Натана: живъ ми Господь! смъртъ заслужава оня човѣкъ, който е извършилъ това; и за овчицата

той трѣбва да плати четворно, задѣто е извършилъ това и задѣто е нѣмалъ милость. Тогава Натанъ каза на Давида: ти си оня човѣкъ (който извърши това). Тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: Азъ те помазахъ за царь надъ Израиля, избавихъ те отъ ржцѣтъ Саулови, дадохъ ти дома на твоя господарь и женитѣ на господаря ти въ твое лоно, дадохъ ти дома Израилевъ и Иудинъ и, ако това (ти) е малко, бихъ ти придалъ още повече; а ти защо прѣнебрѣгна словото на Господа, като извърши зло прѣдъ очитѣ Му? Урия хетееца порази съ мечъ, жена му взе за своя жена, а него уби съ амонитски мечъ.

4 Царств. 17:13. Тогава Господь чрѣзъ всичкитѣ Си про-роци, чрѣзъ всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израиля и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитѣ си пѣтица и пазете заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитѣ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣзъ Моитѣ раби, пророцитѣ. 2 Парал. 36:15; Неем. 9:30; Иер. 25:4, 5; Иер. 35:15; Иер. 44:4.

Ис. 58:1. Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като тржба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иакововъ — грѣховетѣ му.

Иер. 18:11. (Слово, което биде къмъ Иеремиа отъ Господа:)... Кажи на мъжетѣ Иудини и на жителитѣ иерусалимски: тѣй казва Господь: ето, Азъ ви готвя зло и кроя нѣщо противъ васъ; затова обърнете се всѣки отъ лошия си пѣтъ и исправете пѣтицата си и постѣпкитѣ си. Иер. 25:5; Иер. 26:13.

Иез. 2:3—5. (Той ми рече: „сине човѣшки! стани на нозѣтъ си, и Азъ ще говоря съ тебе“.) И Той ми каза: „сине човѣшки! Азъ те пращамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешенъ. И тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце, — при тѣхъ те пращамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ! Ще слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размиренъ домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ“.

Иез. 3:17. „Сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моитѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене“.

Иез. 16:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! изкажи на Иерусалимъ неговитѣ гнусоти.

Мих. 3:8... Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдость, за да изкажа на Иакова прѣстѣпленията му, и на Израиля — грѣха му.

Дѣян. 7:51—53. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тѣй и вие. Кого отъ пророцитѣ не гониха бацитѣ ви? Тѣ уби-ваха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станяхте вие сега, — вие, които приехте закона при служение на Ангелитѣ, а го не спазихте. (Стефанъ).

Нечестивитѣ сж служители на грѣха.

Иоан. 8:34. Иисусъ имъ (на иудеитѣ) отговори: истина, истина ви казвамъ: всѣкой, който прави грѣхъ, робъ е на грѣха.

Римл. 3:9...Какво? имаме ли прѣдимство? Съвсѣмъ не; защото вече обвинихме, както иудеи, тъй и елини, че всички сж подь грѣхъ.

Римл. 6:16. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или *роби* на грѣха, за смърть. или—на послушанието, за оправдание?

Еф. 2:3...И ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плътскитѣ си похоти, изпълнявайки желаніята на плътта и на помислитѣ, и по естество бѣхме, както и другитѣ, чеда на гнѣва.

1 Сол. 4:5. (Всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсждъ въ светостъ и 'честь,) а не въ похотна страсть, както и езичницитѣ, незнаещи Бога.

Тит. 3:3...И ние нѣкога бѣхме неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия, живѣхме въ злоба и зависть, бѣхме отвратителни, мразѣхме се единъ други.

2 Петр. 2:19. Обѣщаватъ имъ свобода, когато тѣ (лъжеучителитѣ) сами сж роби на развалата, защото отъ когото нѣкой бжде побѣденъ, отъ него бива и поробенъ.

Мъртви сж въ него.

Еф. 2:1. И васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове, (Богъ, богатъ съ милость, поради голѣмата Си любовь, съ която ни обикна, оживотвори съ Христа.) **Еф. 2:5**.

Вършатъ го въ всичкитѣ си дѣла.

Притч. 21:4. Горделиви очи и надуту сърдце, съ които се отличаватъ нечестивцитѣ, е грѣхъ.

Иез. 21:24...Тѣй казва Господь Богъ: понеже вие сами напомниме вашето беззаконие, като правите явни вашитѣ прѣстѣпления и явявате вашитѣ грѣхове въ дѣлата си, и сами напомниме това, то вие ще бждете съ рѣцѣ хванати.

Оправдаватъ се за него.

Бит. 3:12, 13. Адамъ отговори (Богу): жената, която ми даде Ти — тя ми даде отъ дървото, и азъ ядохъ. Тогава Господь Богъ рече на жената: защо си сторила това? Жената отговори: змията ме прѣлъсти, и азъ ялохъ.

Изх. 32:22—24. Ааронъ отговори (на Моисея): да се не разпалва гнѣвътъ на господаря ми: ти знаешъ тоя народъ, че е буенъ. Тѣ ми казаха: направй ни богъ, който да върви прѣдъ насъ; защото съ Моисея, съ тоя човѣкъ, който ни изведе отъ Египетската земя, не знаемъ, какво стана. Азъ пъкъ имъ рекохъ: който има злато, да го снесе отъ себе си. (Тѣ го снеха) и ми го дадоха: азъ го хвърлихъ въ огъня, и излѣзе тоя телець.

1 Царств. 13:11, 12...Самуилъ попита: какво си направилъ? Саулъ отговори: видѣхъ, че народътъ се разбѣгва отъ мене, а ти не дойде на уреченото врѣме, филистимци пъкъ се бѣха събрали въ Михмасъ, — тогава си помислихъ: „сега ще се спуснатъ върху ми филистимци въ Галгалъ, азъ пъкъ още не съмъ попиталъ Господа,“ и за това се рѣшихъ да принеса всесъжжение.

1 Царств. 15:13—15. Когато Самуилъ дойде при Саула, Саулъ му рече: благословенъ да си отъ Господа; азъ изпълнихъ

думата Господня. И Самуилъ рече: а какво е това блѣне на овци въ ушитѣ ми и мукане на волове, що чувамъ? Саулъ отговори: докараха ги отъ Амалика, защото народътъ пощади най-добритѣ овци и волове за жертвоприношение на Господа, твоя Богъ, а другото изтрѣвихме.

Утвърдяватъ се въ него.

Пс. 9:27, 28. Дума въ съдце си: „нѣма да се поклатя; отъ рода въ родъ зло нѣма да ми се случи“. Устата му сж пълни съ проклятия, коварства и лъжа; подъ езика му — мжчение и пагуба. Римл. 3:14.

Пс. 63:6. Тѣ се утвърдиха въ зло намѣрение; съвѣтваха се да зложатъ примки и думаха: кой ще види?

Екл. 8:11. Скоро се не върши сждъ надъ лоши работи; отъ това се и не плаши сърдцето на синоветѣ човѣшки да прави зло.

Иез. 9:9...Каза ми Той (Господь): нечестиего на дома Израилевъ и Иудинъ е голѣмо, твърдѣ голѣмо; и тая земя е пълна съ кръвъ, и градътъ е изпълненъ съ неправда; защото тѣ казватъ: „Господь остави тая земя, Господь не вижда“.

Соф. 1:12...Въ онова врѣме Азъ ще огледамъ Иерусалимъ съ свѣтило и ще накажа ония, които седятъ на дрождието си и казватъ въ сърдце си: „Господь не прави ни добро, ни зло.“

Мал. 2:17. Вие гнѣвите Господа съ думитѣ си и казвате: съ какво Го разгнѣвяваме? Съ това, че казвате: всѣки, който прави зло, добъръ е прѣдъ очитѣ на Господа, и къмъ такива Той благоволи, или: дѣ е Богъ на правосъдието?

Като го вършатъ, съпротивяватъ се на Бога.

Ис. 5:18, 19. Горко на ония, които влѣкатъ подирѣ си беззаконие съ връвитѣ на суетността и грѣхъ — като съ колеснични ремъци; които казватъ: нека Той побърза и ускори дѣлото Си, за да видимъ, и нека се приближи и се изпълни рѣшението на Светия Израилевъ, за да узнаемъ!

Ис. 30:1. Горко на непокорнитѣ синове, казва Господь, които правятъ съвѣщания, но безъ Мене, и сключватъ съюзи, но не по Моя духъ, за да прибавятъ грѣхъ къмъ грѣхъ.

Хвалятъ се въ него.

Пс. 9:24...Нечестивецътъ се хвали съ похотѣта на душата си; користолобецътъ ублажава себе си.

Пс. 35:3...Той се лъсти въ очитѣ си, че ужъ търси беззакониего си, за да го намрази.

Ис. 3:9. Изразътъ на лицето имъ свидѣтельствува противъ тѣхъ, и за грѣха си тѣ разказватъ открито, както содомци, не криятъ: горко на душата имъ! защото сами на себе си навличатъ зло.

Иер. 6:15. Срамуватъ ли се тѣ, като вършатъ гнусотии? Не, никакъ не се срамятъ и не се червятъ. Затова ще паднатъ между падналитѣ, и въ врѣме на Моето посѣщение ще бждатъ съборени, казва Господь. Иер. 8:12.

Смѣятъ му се.

Притч. 14:9. Глупцитѣ се смѣятъ надъ грѣха, а посрѣдъ праведнитѣ има благоволение.

Мислятъ, че ще се освободятъ отъ наказание (Божие).

Пс. 49:21. Ти върши това (грѣха), и Азъ мълчахъ; ти помисли, че Азъ съмъ, какъвто си ти. Ще те изоблича и ще прѣдставя прѣдъ очитѣ ти (твоитѣ грѣхове).

Пс. 93:7...Казвать: Господь нѣма да види, и Богъ Иаковъ нѣма да узнае.

Мих. 3:11. Главатаритѣ му (на дома Иакововъ) сждятъ за подарѣци, свещеницитѣ му учатъ за плата, пророцитѣ му прѣдсказвать за пари, а пѣкъ се осланятъ на Господа, думайки: „нали Господь е помежду ни? Бѣда не ще ни постигне!“

Непрѣстанно го вършатъ.

Притч. 4:16....Тѣ не заспивать, ако не сторятъ зло; и сънь ги не хваща, ако не доведатъ нѣкого до падение.

2 Петр. 2:14. Тѣ (лъжеучителитѣ) иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлъстываютъ неукрѣпналитѣ души; сърдцето *имъ* навикнало на користолюбие: тѣ сж чеда на проклатие.

Трупатъ го.

3 Царств. 16:31. Не стигаше, дѣто той (Ахавъ) изпадна въ грѣховетѣ на Наватовия синъ Иеровоама, а си взе *още* за жена Иезавель, дъщеря на сидонския царь Етваала, и начена да служи на Ваала и да му се покланя.

2 Парал. 23:22....Той продължаваше да върши беззакония прѣдъ Господа, той — царь Ахазъ.

2 Парал. 35:14....Всички началници надъ свещеницитѣ и надъ народа грѣшеха много, подражавайки всички гнусоти на езичницитѣ, и мърсѣха дома на Господа, който Той бѣ осветилъ въ Иерусалимъ.

Иов. 34:37. (Продължи Елиуй и рече: Желалъ бихъ, Иовъ напълно да бжде изпитанъ, споредъ отговоритѣ му, които сж своиствени на нечестиви люде.) Инакъ, къмъ грѣха си той ще прибави отстѣпление, ще ржкоплѣска между насъ и още по-много ще наговори противъ Бога.

Пс. 77:17....Тѣ продължаваха да грѣшатъ прѣдъ Него и да дразнятъ Всевишния въ пустинята.

Иез. 16:51. Самария и половината отъ твоитѣ грѣхове не извърши; ти (Иерусалиме) ги надмина съ твоитѣ гнусоти, и чрѣзъ твоитѣ мръсоти, които извърши, твоитѣ сестри се оказаха по-прави отъ тебе.

Амос. 4:4. Идете въ Ветиль — и грѣшете, въ Галгалъ — и умножайте прѣстѣпленията, принасяйте жертвитѣ си всѣко утро, десетѣцитѣ си поне прѣзъ всѣки три дни.

2 Тим. 3:13....Лукави човѣци и измамници ще напѣдватъ въ злото, като заблуждаватъ и биватъ заблуждавани.

Прѣтоварени сж съ него.

2 Тим. 3:6. Къмъ тѣхъ (нечестивитѣ) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжщитѣ и прѣлъстятъ женурия, прѣтоварени съ грѣхове и обзети отъ различни похоти.

Смѣтатъ го за успѣхъ.

Притч. 10:15. Трудътъ на праведника *води* къмъ животъ успѣхътъ на нечестивеца — къмъ грѣхъ.

Съ отчаяние го слѣдватъ.

Иер. 18:12. (Тѣй казва Господь: обърнете се всѣки отъ лошия си пжтъ)...Тѣ казватъ: „не се надѣвай; ние ще си живѣемъ, споредъ както си щемъ, и ще постѣпваме всѣки споредъ упорството на злото си сърдце“.

Трудятъ се да го скриятъ отъ Бога.

Бит. 3:8....Чуха гласа на Господа Бога, когато ходѣше низъ рая по дневната хладина, и скриха се Адамъ и жена му отъ лицето на Господа Бога между райскитѣ дървета.

Бит. 37:20. [(Брагята на Иосифа) рекоха помежду си: ето, съновидецътъ иде;] хайде сега да го убиемъ, и да го хвърлимъ въ нѣкой ровъ, па да кажемъ, че го е изялъ лютъ звѣръ; и да видимъ, какво ще излѣзе отъ сѣнищата му.

Иис. Нав. 7:21. (Аханъ отговори на Исуса и каза:) между пляката видѣхъ една хубава сенаарска дреха, двѣстѣ сикли сребро и единъ кжсъ злато, тежъкъ петдесетъ сикли; това ми се понрави, и азъ го взехъ; и ето, то е скрито въ земята срѣдъ шатрата ми, и среброто е подъ него (скрито).

Иов. 24:15....Окото на прѣлюбодѣца чака да се мръкне, думайки: ничие око нѣма да ме види, — и затуля лице.

Притч. 30:20. Такъвъ е пжтътъ...на жена прѣлюбодѣйка: яла и обърсала устата си, и казва: „нищо лошо не съмъ сторила“.

Ис. 29:15. Горко на ония, които мислятъ да се скриятъ въ дълбочината, за да утаятъ кроежа си отъ Господа, които вършатъ дѣлата си въ мракъ и казватъ: кой ще ни види? и кой ще ни узнае?

Иер. 7:9, 10. Какъ! вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се къннете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате, и послѣ дохаждате и се исправяте прѣдъ лицето Ми въ тоя домъ, надъ който е призовано Моето име, и казвате: „спасени сме“, та занапрѣдъ да вършите всички тия гнусотии!

Иез. 8:12....Каза ми (Господь): видишь ли, сине човѣшки, какво вършатъ на тъмно старѣйшинитѣ на дома Израилевъ, всѣки въ своята изписана стая? защото казватъ: „не ни вижда Господь, Господь остави тая земя“.

Еф. 5:12....За онова, което нечестивцитѣ скришомъ вършатъ, срамно е и да се говори.

Благосклонни сж къмъ ония, които го вършатъ.

Ос. 7:3. Съ злодѣйството си веселятъ царя и съ лъжитѣ си — князетѣ.

Римл. 1:32. Тѣ, ако и да знаятъ правдата Божия, именно, че тия, които вършатъ такива (лоши) дѣла, сж достойни за смъртъ, пакъ не само ги вършатъ, но сж и благосклонни къмъ ония, които ги вършатъ.

Увеличатъ и други въ своя грѣхъ.

Изх. 23:33. Тѣ (аморейци, хетейци, ферезейци, гергесейци, евейци и иевусейци) не трѣба да живѣятъ въ земята ти, за да те не вкарать въ грѣхъ противъ Мене; защото, ако служишъ на боговетъ имъ, това ще бжде примка за тебе.

1 Царств. 2:24. (Илий рече на синоветъ си:) Не, дѣца мои, не сж добри слуховетъ, които чувамъ (за васъ; недѣйте прави тѣй, понеже не сж добри слуховетъ, които чувамъ); вие разврщавате народа Господень.

3 Царств. 14:16. (Господь рече на Ахия: иди кажи на Иеровоама: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ:)...ще изостави (Господь) Израила поради грѣховетъ на Иеровоама, които той самъ стори, и съ които вкара въ грѣхъ Израила.

4 Царств. 3:3. (Иорамъ)...се държеше о грѣховетъ на Иеровоама, Наватовъ синъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила, и не отстѣпваше отъ тѣхъ.

4 Царств. 10:29. (Изтрѣби Ииуй Ваала отъ Израилската земя). Ала отъ грѣховетъ на Наватовия синъ Иеровоамъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила, отъ тѣхъ Ииуй не отстѣпаше — отъ златнитѣ телци, които бѣха въ Ветиль и въ Данъ.

4 Царств. 14:24. (Израилскиятъ царь Иеровоамъ, синъ Иосовъ,...вършеше, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа: не отстѣпваше ни отъ единъ грѣхъ на Наватовия синъ Иеровоама, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила.

4 Царств. 21:16.... Манасия пролѣ и твърдѣ много невинна кръвь, та напълни съ нея Иерусалимъ отъ край до край, освѣнъ своя грѣхъ, дѣто въвлѣче Иуда въ грѣхъ, да върши негодно прѣдъ очитѣ Господни.

Неем. 13:26.... Другоземни жени вкараха въ грѣхъ и него (Соломона).

Притч. 1:11—14. (Синко, ако те прѣлъстятъ грѣшницитѣ, не скланяй;) ако кажать: „дойди съ насъ, да направимъ засада за убийство, да причакаме непорочния безъ вина, живъ да го погълнемъ, както поглъща прѣизподнята, и цѣлъ като слизация въ гробъ; да си натрупаме всѣкакъвъ драгоцѣненъ имотъ, да напълнимъ кѣшитѣ си съ плячка; ти ще хвърляшъ жребия си заедно съ насъ, единъ клѣтъ ще има за всички ни“, — (синко, не ходи на пѣтъ съ тѣхъ, задрѣжъ ногата си отъ пѣтекитѣ имъ.)

Притч. 28:10 Който отклонява праведнитѣ въ пѣтя на злото, самъ ще падне въ ямата си, а непорочнитѣ ще наслѣдятъ добро.

Иер. 6:23. Всички тѣ сж упорити отстѣпници, живѣятъ съ клевета; тоза сж мѣдъ и желѣзо — всички сж развратители.

Мал. 2:8....Вие (свещеници) се отклонихте отъ тоя (на закона) пѣтъ, на мнозина послужихте за съблазнь въ закона, разрушихте завѣта на Левия, казва Господь Саваотъ.

2 Петр. 2:18. (Лъжеучителитѣ)...като говорятъ надути празни думи, прилъстятъ въ плѣтски похоти и разпѣтство ония, които напълно сж се отдрѣпнали отъ живѣшитѣ въ заблуда.

2 Петр. 3:17. Вие, прочее, възлюбени, като знаете това (общанието за ново небе и нова земя, на които обитава правда) отъ

по-рано, пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблудението на беззаконниците, да отпаднете отъ твърдостъта си.

Той (грѣхътъ) ги постига.

Числ. 32:23. (Рече Моисей на Гадовитѣ синове и на Рувимовитѣ синове:)...ако не сторите тъй (ако не отидете въоръжени на война прѣдъ Господа), ще сгрѣшите прѣдъ Господа и за грѣха си ще прѣтърпите *наказание*, което ще ви постигне.

Обичатъ го.

Пс. 51:5. (Коварнико,) ти обичашъ зло повече, нежели добро, повече лъжа, отколкото да говоришъ правда.

Мих. 3:2...Вие (главатари Иаковови и князе на дома Израилевъ) мразите доброто и обичате зло; дерете отъ тѣхъ кожата имъ, и плътта — отъ коститѣ имъ.

2 Сол. 2:12. (Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата,) та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

Иматъ сърдца пълни съ грѣхъ.

Бит. 8:21....Помириса Господь приятно благоухание, и рече Господь (Богъ) въ сърдцето Си: нѣма вече да проклинамъ земята заради човѣка, защото помислитѣ на човѣшкото сърдце сж зло още отъ младинитѣ му; и нѣма вече да поразявамъ всичко, що живѣе, както направихъ.

Пс. 5:10...Въ устата имъ нѣма истина: сърдцето имъ е пагуба, гърлото имъ—отворенъ гробъ, съ езика си лъстятъ. Римл. 3:13.

Екл. 9:3 Това е тъкмо лошото въ всичко, що се върши подъ слънцето, че една сждба е за всички, и сърдцето на синоветѣ човѣшки е пълно съ зло, и въ сърдцето имъ, въ живота имъ има безумие; а слѣдъ това тѣ *отиватъ* при умрѣлитѣ.

Мат. 23:28...Вие (книжници и фарисеи) отвънъ се показвате на човѣцитѣ праведни, а извжтрѣ сте пълни съ лицемѣрие и беззаконие.

Иматъ само грѣховни мисли.

Пс. 139:3. Тѣ мислятъ зло въ сърдце си, всѣки день се опълчаватъ за бой.

Иер. 6:19. (Тѣй казва Господь:) Чуй, земйо: ето, ще направя върху тоя народъ гибель, плодъ на помислитѣ имъ; защото тѣ не слушаха Моитѣ думи и Моя законъ отхвърлиха.

Мих. 2:1. Горко на ония, които кроятъ беззаконие и на леглата си измислятъ злодѣяния, що извършватъ сутринъ на разсъмване, защото има сила въ ржката имъ!

Мат. 9:4...Иисусъ, като видѣ помислитѣ имъ (на книжниците) рече: защо мислите лошо въ сърдцата си?

Размишляватъ само за него.

Неем. 6:2. Тогава Санавалатъ и Гешемъ пратиха да ми кажатъ: дойди, и ще се срѣцнемъ въ едно отъ селата въ равнината Оно. Тѣ крояха да ми сторятъ зло.

Пс. 34:4. Въ стидъ и срамъ да потънатъ, които търсятъ душата ми; да се върнатъ назадъ и покрятъ съ безчестие, които ми мислятъ зло.

Пс. 35 : 5. На леглото си замисля беззаконие, стѣпя на лошъ пѣть, отъ зло не се гнуси.

Пс. 36 : 12. Нечестивецътъ замисля зло противъ праведника и скърца зѣби противъ него.

Пс. 61 : 5. Тѣ намислиха да го (човѣка) свалятъ отъ височината, прибѣгнаха до лѣжа; съ уста благославятъ, а съ сърдце кълнатъ.

Притч. 12 : 20. Въ сърдцето на зломисленицитѣ има коварство, у миротворцитѣ — радость.

Притч. 16 : 30. (Неблагоданѣренъ човѣкъ) замижва съ очи, за да измисли коварство; захапвайки устни, извършва злодѣйство (той е пещъ отъ злота.)

Притч. 24 : 2.... Сърдцето имъ насилство крои, и устата имъ за лошо говорятъ.

Ис. 32 : 6.... Простакътъ говори глупости, и сърдцето му мисли за беззаконното, за да дѣйствува лицемѣрно и да произнася хула противъ Господа, да лишава отъ хлѣбъ душата на гладния и да отнима питието отъ жедния.

Иер. 18 : 18.... Тѣ казаха: „дойдете да направимъ заговоръ противъ Иеремя; защото не е изчезналъ законъ у свещеника и съвѣтъ у мъдрия и думи у пророка; дойдете да го поразимъ съ езикъ и да не внимаваме на думитѣ му“.

Наум. 1 : 11. Отъ тебе (Ниневийо) произлѣзе оня, който е замислилъ зло противъ Господа, и който е съставилъ нечестивъ заговоръ.

Говорятъ само думи на грѣхъ.

Пс. 35 : 4. Думитѣ на устата му сѣ неправда и лукавство; той не иска да се вразуми, та да върши добро.

Пс. 49 : 19. (На грѣшника Богъ говори:) устата си отваряшъ за злодѣйство, и езикътъ ти коварство плете.

Пс. 51 : 4. Езикътъ ти пагуба измисля; като наостренъ бръсначъ е той у тебе, коварнико.

Пс. 58 : 13. Думата отъ езика имъ е грѣхъ въ устата имъ; нека се хванатъ въ гордостята си за клетвата и лѣжата, която изговарятъ.

Пс. 63 : 4. (Боже, укрый ме отъ заговора на коварнитѣ, отъ бунта на злодѣйцитѣ,) които изостриха езика си като мечъ; изопнаха лѣжа си — язвителнитѣ си думи.

Пс. 139 : 4. Изострятъ езика си като змия; подъ устата имъ е аспидна отрова.

Притч. 10 : 32. Устата на праведника познаватъ благоприятното, устата на нечестивитѣ — развратеното.

Мат. 12 : 34. Рожби ехиднини! Какъ може да говорите добро, когато сте зли? Защото отъ прѣпълнено сърдце говорятъ устата. *Прѣдадени сѣ на грѣха.*

3 Царств. 21 : 20. Ахавъ каза на Илия: ти ме намѣри, мой враже! Той каза: намѣрихъ, понеже ти се прѣдаде да вършишъ, каквото е негодно прѣдъ очитѣ на Господа (и да Го дразнишъ). **3 Царств. 21 : 25.**

2 Парал. 28 : 19.... Унизи Господъ Иудея поради Ахаза, царь иудейски, защото той разврати Иудея и тежко грѣшеше прѣдъ Господа.

2. Палал. 33 : 6. Пакъ той (Манасия) прѣкарваше прѣзъ огънь синоветѣ си въ долината на Еномовия синь, гадаеше, врачуваше и магйосваше; и нареди извиквачи на мъртъвци и вълшебници: той вършеше много неугодно въ очитѣ на Господа, за да Го прогнѣви.

Пс. 7 : 15. Ето, *нечестивиятъ* зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа.

Притч. 23 : 5. Лошитѣ люде не разбиратъ отъ справедливостъ, а ония, който търсятъ Господа, всичко разбиратъ.

Еф. 4 : 19. Дошли до безчувствие, тѣ се прѣдадоха на разпжтство и ненаситно вършатъ всѣка нечистота.

Кол. 1 : 21...Васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени *отъ Бога и Негови* врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, [сега ви примиря въ тѣлото на Неговата (Христовата) плътъ, чрѣзъ смъртта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си.]

1 Петр. 4 : 3...Стига, дѣто прѣзъ миналото врѣме на живота вършихте волята на езичникитѣ, като се бѣхте прѣдали на разпжтство, похоти (мжжеложство, скотоложство, *лоши помисли*), пиянство, срамни гошавки и прѣпивки, и на нечестиво идолослужение.

Възхищаватъ се отъ него.

Притч. 2 : 14. (Разсждливостъта ще те брани и разумътъ ще те варди) отъ ония, които се радватъ, вършейки зло, които се възхищаватъ отъ зла развала.

Извиняватъ се за него.

Бит. 34 : 31. [Синоветѣ на Иакова дойдоха при убититѣ (Емора и сина му Сихема и всички, които излизаха отъ портитѣ на града му) и разграбиха града, и каквото имаше въ града, и каквото имаше въ полето. Тогава Иаковъ рече на Симеона и на Левия: смутихте ме, като ме направихте омразенъ за (всички) жители на тая земя, за хананейци и ферезейци. Азъ имамъ малко човѣци; ще се събератъ противъ мене, ще ме разбиятъ, и ще бжда съсипанъ азъ и домътъ ми.] А тѣ рекоха: нимà пкъкъ бива да постжпватъ съ сестра ни като съ блудница!

Държатъ му защитителна рѣчь.

Пс. 72 : 11, 12...Казватъ: „какъ ще узнае Богъ? и може ли да знае Всевишниятъ?“ И ето, тия нечестивци добруватъ на тоя свѣтъ, трупатъ богатство.

Иер. 44 : 17—19. [Цѣлиятъ народъ (мжже и жени), който живѣеше въ Египетската земя, въ Патросъ, отговориха на Иеремиа и казаха: „думата, що ни говори въ име Господне, ние не слушаме отъ тебе;] но безъ-друго ще вършимъ всичко, що е излѣзло изъ нашитѣ уста: да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, както сме вършили, ние и бацитѣ ни, царетѣ ни и князетѣ ни, въ градоветѣ на Иудея и по иерусалимскитѣ улици, защото тогава бѣхме сити и честити и бѣди не видѣхме; а от-какъ прѣкратихме да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, търпимъ въ всичко оскждия и гинемъ отъ мечъ и гладъ. И когато кадѣхме на богинята на небето и правѣхме ѝ

възлияния, нима безъ знание на нашитѣ мъже ѝ правѣхме питки съ нейния образъ и правѣхме ѝ възлияния?“

Мал. 3:14, 15. Казвате: напразно е служенето Богу, и каква полза, че пазѣхме наредбитѣ Му и ходѣхме въ печална дреха прѣдъ лицето на Господа Саваота? И сега ние считаме надмѣнитѣ щастливи: по-добрѣ се нареждатъ ония, които вършатъ беззакония, и, ако и да изкушаватъ Бога, оставатъ цѣли.

Насърдчаватъ се къмъ благополучие въ грѣха.

Втор. 32:15. И (яде Иаковъ и) затлъстѣ Израиль, и стана упоритъ; угои се, задебелѣ и затлъстѣ; и остави Бога, Който го създаде, прѣзрѣ твърдинята на спасението си.

Отричатъ се отъ грѣха си.

1 Царств. 15:20, 21. Саулъ отговори Самуилу: азъ послушахъ гласа Господень и отидохъ въ пѣтя, кждѣто ме прати Господь, и доведохъ амаликския царь Агага, а амаликци изтрѣбихъ; а отъ плячката, овци и волове, народѣтъ взе най-доброто отъ заклетото, за да принесе жертва на Господа, твоя Богъ, въ Галгалъ. (Самуилъ отговори: нима всесъжженията и жертвитѣ сж толкова приятни Господу, колкото и послушанието на гласа Господень? Послушанието е по-добро отъ жертва, и покорството — по-добро отъ овнешка глъстина. И Саулъ каза на Самуила: съгрѣшихъ, понеже прѣстѣпихъ заповѣдта Господня и твоята дума.)

Иер. 2:35. Казвашъ: понеже съмъ невинна, навѣрно гнѣвѣтъ Му (на Господа) ще се отвърне отъ мене. — Ето, Азъ ще се сжда съ тебе (дъще Иерусалимова), задѣто казвашъ: „не съгрѣшихъ.“

Не се разкайватъ въ грѣха си.

Иер. 5:3. О, Господи, Твоитѣ очи не сж ли *обърнати* къмъ истината? Ти ги поразявашъ, а тѣ не усѣщатъ болка; Ти ги изтрѣбявашъ, а тѣ не искатъ да се вразумятъ; направили сж лицата си по-твърди отъ камъкъ — не искатъ да се *обърнатъ*.

Иер. 8:6. Азъ наблюдавахъ и слушахъ: тѣ не говорятъ право, никой се не разкайва за нечестieto си, никой не казва: „какво сторихъ?“ всѣки се впуска въ своя пѣтъ като конь, който се втуря въ битка.

Мат. 21:32.... Дойдѣ при васъ Иоанъ по пѣтя на праведността, и вие му не повѣрвахте, а митаритѣ и блудницитѣ му повѣрвахте; вие пѣкъ, като видѣхте *това*, не се разкаяхте отпослѣ, за да му повѣрвате.

Откр. 2:21. ...Дадохъ ѝ (на Иезавела) време да се покае за блудството си, но тя се не покае.

Откр. 9:20, 21.... Останалитѣ човѣци, които не загинаха отъ тия поразии (огня, дима и жупела), не се и покаяха за дѣлата на ржцѣтѣ си, та да се не покланятъ на бѣсове и на златни, сребърни, мѣдни, каменни и дървени идоли, които не могатъ нито да виждатъ, нито да чуватъ, нито да ходятъ; и не се покаяха за убийствата си, нито за магесничествата си, нито за блудството си, нито за кражбитѣ си.

Откр. 16:9.... Силна жега опали човѣцитѣ, а *тѣ* похулиха.

името на Бога, Който имаше власт надъ тия порази, и се не покаяха да Му въздадатъ слава. Откр. 16:11.

Допълнятъ мърката на своя грѣхъ.

Бит. 15:16. (Рече Господь на Аврама:) въ четвъртия родъ тѣ (твоитѣ потомци) ще се върнатъ (отъ нѣ своя земя, дѣто ще бждатъ пришелци) тука: защото беззаконията на аморейци още не сж стигнали до върха си.

Иез. 35:5....У тебе (планино Сеиръ) има вѣчна вражда, и ти прѣдаваше Израилевитѣ синове на мечъ въ врѣме на нещастieto имъ, въ врѣме на крайната гибель.

Ос. 13:2....Сега притуриха къмъ грѣха: направиха си излѣни истукани отъ среброто си, споредъ както разбираха, — изцѣло работа на художници, — и казватъ на людетѣ, които принасятъ жертва: „цѣлувайте телци!“

Иоил. 3:13. Турете на работа сърпове, защото жътвата е озрѣла; идете, спуснете се, защото линѣтъ е пѣлень, и чебритѣ се прѣпѣлватъ, понеже злобата имъ (на всички народи противъ Израила) е голѣма. (Господь ще бжде защита на Своя народъ и отбрана за синоветѣ Израилеви.)

Мат. 23:32. Допълнете, прочее, и вие (книжници и фарисеи) мѣрата на бацитѣ си!

1 Сол. 2:16. (Иудеитѣ)...ни прѣчатъ да говоримъ на езичниците да се спасятъ, и *сѣ това* винаги допълнятъ грѣховетѣ си; но постигна ги гнѣвътъ до край.

Правятъ сто и повече пѣти зло.

Екл. 8:12, 13. Макаръ грѣшникътъ да върши сто пѣти зло и да кисне въ него, но азъ зная, че ще бжде добро на ония, които се боятъ отъ Бога, които благоговѣятъ прѣдъ лицето Му; а за нечестивеца нѣма да има добро, и като сѣнка, кратко врѣме, ще прѣбжде онзи, който не благоговѣе прѣдъ Бога.

Показватъ, че тѣ нѣматъ страхъ Божий.

Пс. 35:2. Нечестieto на беззаконника говори въ сърдцето ми: страхъ Божий нѣма прѣдъ очитѣ му.

Погубватъ много добри нѣща.

Екл. 9:18. Мждрость е по-добро отъ войнишки сѣчива; но единъ, който погрѣши, ще погуби много добри нѣща. Ис. Нав. 7:1, 25; Тит. 1:10, 11.

Грѣшатъ и противъ своитѣ тѣла.

1 Кор. 6:18 Избѣгвайте блудството; всѣки грѣхъ, що прави човѣкъ, е извънъ тѣлото, а блудникътъ противъ собственото си тѣло грѣши.

Умиратъ въ грѣха си.

Числ. 27:3. (Дойдоха дъщеритѣ на Салпаада и застанаха прѣдъ Моисея, прѣдъ свещеникъ Елеазара, прѣдъ князетѣ и прѣдъ цѣлото общество, при входа на скинията на събранието, и казаха:) баща ни умрѣ въ пустинята, и той не бѣше между съучастниците, които се събраха противъ Господа заедно съ сбирщината на Корея, но умрѣ за своя грѣхъ, безъ да има синове. (Дай ни дѣлъ между братята на баща ни.)

Иез. 33:8, 9. (Тебе, сине човѣшки, Азъ поставихъ стражъ на дома Израилевъ: ти ще слушашъ изъ Моитѣ уста слово и ще ги вразумявашъ отъ Мене.) Кога кажа на беззаконника: „беззаконнико! безъ-друго ще умрешъ“, а ти не кажешъ нищо, за да прѣдпазишъ беззаконника отъ пѣтя му, — тоя беззаконникъ ще умре за своя грѣхъ, но кръвта му ще изискамъ отъ ржката ти. Ако пъкъ си прѣдпазвалъ беззаконника отъ пѣтя му, за да се отвърне отъ него, но той не се е отвърналъ отъ пѣтя си, — той ще умре за своя грѣхъ, а ти ще спасишъ душата си. **Иез. 3:18, 19.**

Иоан. 8:21, 24....Пакъ имъ (на книжниците и фарисеитѣ) рече Иисусъ: Азъ отивамъ, и ще Ме търсите, и въ грѣха си ще умрете. Кждѣто Азъ отивамъ, вие не можете да дойдете. Затова ви казахъ, че ще умрете въ грѣховетѣ си; наистина, ако не повѣрвате, че съмъ Азъ, ще умрете въ грѣховетѣ си.

Божинѣ служители трѣбва да призоваватъ грѣшниците къмъ покаяние.

Иер. 7:2, 3. (Слово, което биде къмъ Иеремиа отъ Господа:) застани при вратата на дома Господень и обяви тамъ това слово и кажи: чуйте словото Господне, всички иудеи, които влизате прѣзъ тия врата да се поклоняте на Господа. Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: изправете вашитѣ пѣтища и вашитѣ дѣла, и Азъ ще ви оставя да живѣете на това мѣсто.

Иер. 26:2, 3. Тѣй казва Господь: застани въ двора на Господния домъ и кажи къмъ всички градове на Иудея, които дождатъ да се поклонятъ въ Господния домъ, всички ония думи, каквито ше ти заповѣдамъ да имъ кажешъ; ни дума да не пропуснешъ. Може би, тѣ ще послушатъ и ще се отвърнатъ всѣки отъ лошия си пѣтъ, и тогава Азъ ще отмѣня бѣдствието, което мисля да имъ изпратя за лошитѣ имъ работи.

Дан. 4:24. „...Царю, нека ти бжде благоугоденъ моятъ съвѣтъ: изкупи грѣховетѣ си съ правда, и беззаконията си — съ милосърдие къмъ бѣднитѣ; ето съ какво може се продѣлжи твоятъ миръ.“

Зах. 1:3....Кажи имъ: тѣй казва Господь Саваотъ: обърнете се къмъ Мене, казва Господь Саваотъ, и Азъ ще се обърна къмъ васъ, казва Господь Саваотъ.

Да увѣщаватъ вѣрващитѣ да се отклоняватъ отъ грѣха.

Иез. 3:21. („Сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моитѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене.) Ако...ти вразумявашъ праведника, за да не съгрѣши тоя праведникъ, и той не съгрѣши, то и той ще бжде живъ, защото е билъ разуменъ, и ти си спасилъ душата си“.

Иез. 33:1.2....Сине човѣшки, кажи на синоветѣ на твоя народъ: праведността не ще спаси праведника въ деня на прѣстѣпленieto му, и беззаконникъ за беззаконieto си не ще падне въ деня, кога се отвърне отъ беззаконieto си, сжщо както и праведникъ въ деня, кога съгрѣши, не може да остане между житѣ заради своята праведность.

Римл. 8:13...Ако живѣете по плѣтъ, ще умрете; но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Римл. 13:13. Като въ день, да се държимъ благоприлично, безъ да се *прѣдаваме* нито на срамни гошавки и пиянство, нито на сладострастие и разпѣство, нито на раздоръ и зависть.

1 Кор. 10:12....Който мисли, че стои, нека гледа да не падне.

Еф. 4:17. Това прочее ви говоря и за свидѣтель призовавамъ Господа: да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си.

1 Сол. 4:6. (Тази е волята Божия: всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светостъ и честь) и да не прѣстѣпничи и измамва въ това нѣщо брата си; защото Господь отмѣщава за всичко това, както и по-прѣди ви говорихме и свидѣтелствувахме.

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай сѣщо и младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовь и миръ съ ония, които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

Тит. 2:6. Увѣщавай сѣщо младежитѣ да бждатъ цѣломѣдри. *Да наставляватъ и изобличаватъ съ кротостъ.*

1 Тим. 5:1, 2. Старецъ не укорявай, а увѣщавай го, като да ти е баща; по-младитѣ пѣкъ, като да ти сѣ братя; старитѣ жени — като майки, младитѣ — като сестри, съ всѣка чистота.

2 Тим. 4:2. Проповѣдвай словото, настоявай на врѣме и не на врѣме, изобличавай, запрѣтывай, увѣщавай съ голѣмо дълготърпѣние и поука.

Да изобличаватъ съ власть и смѣлость.

1 Тим. 5:20. Ония, които съгрѣшаватъ, изобличавай прѣдъ всички, та и другитѣ да иматъ страхъ.

Тит. 1:13....Изобличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата.

Тит. 2:15....Увѣщавай и изобличавай съ пълна власть; никой да те не прѣзира.

Да отхвърлятъ упорития грѣшникъ.

Тит. 3:10, 11. Страни отъ еретикъ, слѣдъ като го посвѣтвашъ веднажъ и дважъ, знаейки, че такъвъ човѣкъ се е извратилъ и грѣши, като самъ осжда себе си.

Да проповѣдеатъ прощение на грѣха.

Лук. 24:47....Да бжде проповѣдвано въ Негово (на Христа) име покаяние и прощение на грѣховетѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ.

Дѣян. 10:43. За Него всички пророци всидѣтелствуватъ, че всѣкой, който вѣрва въ Него, ще получи прошка на грѣховетѣ чрѣзъ Неговото име. (Петъръ).

Дѣян. 13:38....Да ви бжде знайно, мже братя, че чрѣзъ Него ви се възвѣстява прошка на грѣховетѣ. (Павель).

2 Кор. 5:19....Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Който обръща грѣшника, той покрива много грѣхове.

Иак. 5:20. (Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ

истината, и другъ го обърне,) нека тоя знае, че, който е обърналъ грѣшникъ отъ лъжливия му пѣтъ, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове.

ПРИМѢРИ:

Ааронъ.

Изх. 32 : 21....Каза Моисей на Аарона: какво ти е сторилъ тоя народъ, та го вкара въ голѣмъ грѣхъ?

Числ. 12 : 11. И рече Ааронъ на Моисея: господарю мой, не смѣтай намъ (съ Мариамъ) за грѣхъ, дѣто постѣжихме глупаво и съгрѣшихме.

Съгледателитѣ.

Числ. 14 : 36....Ония, които Моисей бѣ пращаль да обгледаатъ земята и които, слѣдъ завръщането си, подигнаха противъ него цѣлото това общество, прѣскайки лоши слухове за земята, (ония, които прѣскаха лоши слухове за земята, умрѣха, поразени прѣдъ Господа.)

Корей, Датанъ и Авиронъ и тѣхното общество.

Числ. 16 : 26. (Моисей)...рече на народа: дрѣпнете се отъ шатритѣ на тия нечестиви мже и не се допирайте до нищо тѣхно, за да не загинете (заедно) съ тѣхъ въ всичкитѣ имъ грѣхове.

Моисей и Ааронъ.

Числ. 20 : 12....Рече Господь на Моисея и Аарона: задѣто Ми не повѣрвахте, и съ *това* не явихте Моята светость прѣдъ очитѣ на синоветѣ Израилеви, вие нѣма да въведете тоя народъ въ земята, която Азъ му давамъ. **Числ. 27 : 14; Втор. 32 : 51; Пс. 105 : 32, 33.**

Валаамъ.

Числ. 22 : 34....Рече Валаамъ на Ангела Господень: съгрѣшихъ, понеже не знаехъ, че Ти стоишь на пѣтя прѣдъ мене; и тѣй, ако това Ти е не угодно, азъ ще се върна.

Саулъ.

1 Царств. 15 : 19, 24. (Самуилъ каза на Саула:) Защо тогава ти не послуша гласа Господень, а се хвърли по плячка и направи зло прѣдъ очитѣ на Господа? И Саулъ каза на Самуила: съгрѣшихъ, понеже прѣстѣжихъ заповѣдята Господня и твоята дума; но азъ се уплашихъ отъ народа и послушахъ гласа имъ.

1 Парал. 10 : 13.... Умрѣ Саулъ поради своето беззаконие, що стори прѣдъ Господа, задѣто не спази думитѣ Господни и се допитва до магйосница.

Давидъ.

2 Царств. 12 : 9, 13. (Натанъ каза на Давида:)...защо прѣнебрѣгна словото на Господа, като извърши зло прѣдъ очитѣ Му? Урия хетееца порази съ мечъ, жена му взе за своя жена, а него уби съ амонитски мечъ. Тогава Давидъ каза на Натана: съгрѣшихъ прѣдъ Господа. И Натанъ каза на Давида: и Господь сне *отъ тебе* грѣха ти; ти нѣма да умрешъ.

2 Царств. 24 : 10. И слѣдъ като Давидъ прѣброи народа, трепна му сърдце. И каза Давидъ на Господа: тежко съгрѣшихъ, дѣто постѣжихъ тѣй; и сега моля Ти се, Господи, прости грѣха на Твоя рабъ, защото азъ постѣжихъ твърдѣ неразумно. **1 Парал. 21 : 17.**

Пс. 40:5. Рекохъ: Господи, помилуй ме, изцѣли душата ми защото съгрѣшихъ прѣдъ Тебе.

Семей.

2 Царств. 19:20. (Семей, синъ на Гера, каза на царя):...рабътъ ти знае, че е съгрѣшилъ; и ето, отъ цѣлия Иосифовъ домъ дойдохъ днесъ първи да посрѣщна господаря си царя.

Вааса.

3 Царств. 15:34. Той върши, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и ходѣше по пѣтя на Иеровоама и въ грѣховетѣ му, съ които той вкара въ грѣхъ Израила.

Охозия.

3 Царств. 22:52....Върши, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и ходѣше по пѣтя на баща си и на майка си и по пѣтя на Назатовия синъ Иеровоама, който вкара въ грѣхъ Израила.

Иовъ.

Иов. 7:20. Ако съмъ съгрѣшилъ, какво да сторя за Тебе, о, бдителю надъ човѣцитѣ! Защо си ме поставилъ противникъ на Себе Си, та дотегнахъ и на мене си?

Иуда.

Мат. 27:4....Каза: съгрѣшихъ, че прѣдадохъ невинна кръвъ. А тѣ (първосвещеницитѣ и старѣитѣ) му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли.

Иудеитѣ.

Иоан. 19:11. Иисусъ отговори (Пилату): ти не щѣше да имашъ надъ Мене никаква власть, ако ти не бѣ дадено свише; затова по голѣмъ грѣхъ има оня, който Ме прѣдаде на тебе.

Грѣхъ противъ Духа Светаго.

Вършимъ тоя грѣхъ, когато изкушаваме Духа Светаго.

Дѣян 5:9....Петъръ ѝ (на Сапфира) каза: защо сте се наговорили (съ Анания) да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтѣ на „ония“, които погребеха мѣжа ти; и тебе ще изнесатъ.

Когато Го оскърбяваме.

Ис. 63:10....Тѣ се възбунтуваха и огорчиха Светия Неговъ Духъ; затова Той имъ стана неприятель: Самъ воюва противъ тѣхъ.

Когато Го лъжемъ.

Дѣян. 5:3, 4....Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоя власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога.

Когато Му се противимъ.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бащитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Когато цѣнимъ низко дарованията Му.

Дѣян. 8:18—20... Симонъ (който правѣше магии), като видѣ, че Духъ Светий се дава чрѣзъ възлагане рѣцѣтъ апостолски, донесе имъ пари и рече: дайте и менѣ тая власть, 'та, комуто възложи рѣцѣ, да приема Духа Светаго. Но Петъръ му каза: среброто ти да погине заедно съ тебе, задѣто си помислилъ, че съ пари се добива дарътъ Божий.

Когато Го хулимъ.

Евр. 10:29. (Ако оня, кой се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва съ смъртъ*,) колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пъкъ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатъта?

Когато прѣнебрѣваме свидѣтелствата Му.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки да се *обърнатъ*, Ти (Господи Боже) отлагã много години и имъ напомняше съ Твоя Духъ чрѣзъ пророцитѣ Си, но тѣ (нашитѣ бащи) не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ рѣцѣтъ на другоземни народи.

Когато ожесточаваме сърдцата си противъ свидѣтелствата Му.

Захар. 7:12... Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господъ Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Хули противъ Него не се прощаватъ.

Мат. 12:31, 32... Казвамъ ви: всѣки грѣхъ и хула ще се прости на човѣцитѣ; но хулата противъ Духа нѣма да се прости на човѣцитѣ; и ако нѣкой каже дума противъ Сина Човѣчески, ще му се прости; но ако нѣкой каже противъ Духа Светаго, нѣма да му се прости ни на този, ни на онзи свѣтъ. Марк. 3:29; Лук. 12:10.

1 Иоан. 5:16. Ако нѣкой види брата си да съгрѣшава съ грѣхъ не за смъртъ, нека се моли, и *Богъ* ще даде животъ нему, — сирѣчь, на оногова, който съгрѣшава не за смъртъ. Има грѣхъ за смъртъ: не за него, казвамъ, да се моли.

Наставление да се пазимъ отъ тоя грѣхъ.

Еф. 4:30... Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

1 Сол. 5:19. Духа не угасяйте. Бит. 6:3.

Да се надѣваме на Бога.

Като на Бога - Промислителя.

Пс. 144:15. Очитѣ на всички се на Тебе уповаватъ, и Ти имъ давашъ тѣхната храна своеврѣменно.

Иер. 14:22. Има ли между суетнитѣ езически *богове*, които да произвеждатъ дъждъ? или може ли небето *отъ само себе си* да дава проливенъ дъждъ? не си ли Ти това, Господи, Боже нашъ? Тебѣ се надѣваме ние, защото Ти творишъ всичко това.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Като на Бога Спасителя.

Пс. 24:5. Насочи ме къмъ Твоята истина и ме научи, защото Ти си Богъ на моето спасение; на Тебе се надъвамъ всѣки день.

Мих. 7:7. Азъ...ще гледамъ къмъ Господа, ще се уповамъ на Бога на моето спасение: Богъ мой ще ме чуе.

Като на Подателя на всички врѣмenni блага.

Пс. 103:27, 28. Всички тѣ (малки и голѣми животни) отъ Тебе чакатъ, да имъ дадешъ храната о врѣме. Давашъ имъ — приематъ, отваряшъ ржката Си — насищатъ се съ благо.

Пс. 144:16. Отваряшъ ржката Си и насищашъ всичко, що живѣе по благоволение.

Трѣбва да се надъваме на Бога за Неговата щедростъ и милостъ.

Пс. 32:18. Ето, око̀то на Господа е надъ ония, които Му се боятъ и които се уповаватъ на милостъта Му.

Пс. 47:10. Ние размишлявахме, Боже, за Твоята благостъ срѣдъ Твоя храмъ.

Пс. 129:7. Нека се уповава Израиль на Господа, защото у Господа е милостъта, и пълно е у Него избавлението.

За Неговата милостъ.

Пс. 51:10. Азъ...съмъ въ Божия Домъ като зеленѣща се маслина, и се уповамъ на милостъта Божия на-вѣки.

Пс. 146:11. Господъ благоволи къмъ ония, които Му се боятъ, къмъ ония, които се уповаватъ на Неговата милостъ.

За Неговото милосърдие.

Пс. 122:2. Ето, както очитѣ на слугитѣ сж обърнати къмъ ржката на господаритѣ имъ, както очитѣ на слугинята — къмъ ржката на господарката ѝ, тѣй и нашитѣ очи — къмъ Господа, нашия Богъ, доклѣ Той ни помилува.

Ис. 33:2. Господи! помилуй ни: на Тебе се уповаваме; бжди наша мишца отъ ранни зори и наше спасение въ усилно врѣме.

За Неговото избавление.

Пс. 38:8, 9. И сега какво? да очаквамъ, Господи? надеждата ми е на Тебе. Избави ме отъ всичкитѣ ми беззакония, не ме прѣдавай на безумния за охулване.

За Неговото Спасение.

Бит. 49:18. На Твоята помощъ се надъвамъ, Господи!

Пс. 61:2, 3. Само въ Бога се успокоява душата ми: отъ Него е моето спасение. Само Той е моя твърдиня, мое спасение, мое прибѣжище: нѣма да се поколебая повече.

Иер. 3:23. Наистина, напразно се надъваме на хълмоветѣ и на многото планини; наистина, въ нашия Господъ Богъ е Израилевото спасение!

Плач. Иер. 3:26. Добръ е ономува, който търпѣливо очаква спасение отъ Господа.

За Неговото покровителство.

Пс. 32:20. Нашата душа се уповава на Господа: Той е наша помощ и наша защита.

Пс. 58:10, 11. Силата е у тяхъ, но азъ къмъ Тебе прибѣгамъ, защото Богъ е мой застъпникъ. Моятъ Богъ, Който ме милува, ще ме прѣвари; Богъ ще ми даде да гледамъ на моитѣ врагове.

За изпълнение на Неговото слово.

Пс. 118:81, 114, 147. Чезне душата ми за Твоето спасение; азъ се уповавамъ на Твоето слово...Ти си моя закрила и мой щитъ; на Твоето слово се уповавамъ...Прѣдварямъ зората и викамъ: на Твоето слово се уповавамъ.

Пс. 129:5. Надъвамъ се на Господа, надъва се душата ми; на Неговото слово се уповавамъ.

За изпълнение на Неговото обѣщание.

Дѣян. 1:4...Като се събираше (Иисусъ) съ тяхъ (апостоли-тѣ), Той имъ заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене.

Евр. 6:15...Съ дълготърпѣние Авраамъ получи обѣщанието.

2 Петр. 3:13...Ние, споредъ обѣщанието Му, очакваме ново небе и нова земя, на които обитава правда.

Богъ ни призовава да се надъваме Нему.

Соф. 3:8...Чакайте Ме, казва Господъ, до оня день, когато ще се дигна за опустошение...

Уѣщания—да се надъваме Нему.

Пс. 25:14. Надъвай се на Господа, бжди мжжественъ, и да укрѣпва сърдцето ти; надъвай се на Господа!

Пс. 36:7. Покори се на Господа и Нему се надъвай. Не ревнувай на оня, който успѣва въ пѣтя си, на човѣкъ, който лукавствува.

Пс. 130:3. Нека се уповава Израилъ на Господа отсега и до-вѣка.

Притч. 20:22. Не казвай: „ще отвърна за злото“; остави на Господа, и Той ще те запази.

Ос. 12:6. Обърни се и ти къмъ твоя Богъ; спазвай милость и съдъ и уповавай се всѣкога на твоя Богъ.

Трѣбва да се надъваме на Бога съ горещо желание.

Пс. 129:6. Душата ми очига Господа повече, отколкото стража — утрото, много повече, отколкото стража — утрото.

Съ търпѣние.

Пс. 39:2. Твърдо се уповахъ на Господа, и Той се наклони къмъ мене и чу моитѣ вопли.

Пс. 61:6. Само въ Бога се успокоявай, душо моя, защото на Него ми е надеждата.

Особено въ нещастия.

Пс. 41:6. Защо унивашъ, душо моя, и защо се смущавашъ? Уповавай се на Бога, защото азъ още ще славя Него, моя Спасителъ и моя Богъ. **Пс. 42:5.**

Ис. 8:17. И тъй, азъ се надъвамъ на Господа, Който е скриль лицето Си отъ дома Иакововъ, и на Него се уповавамъ.

На пѣтя на Неговия сждѣ.

Ис. 26:8. *И въ пѣтя на Твоитѣ сждби, Господи, ние се Тебѣ уповахаме; душата ни се стремѣше къмъ Твоето име и къмъ спомена за Тебе.

Вѣрвацитѣ се надѣватъ на Бога.

Пс. 38:8. И сега какво да очаквамъ Господи? надеждата ми е на Тебе.

Пс. 70:5....Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование отъ младинитѣ ми.

Този, които се надѣ на Бога, Богъ го слуша.

Пс. 37:16....На Тебе, Господи, се уповавамъ; Ти ще чуешъ, Господи, Боже мой.

Ще се укрѣпи.

Пс. 30:25. Дерзайте, и да крѣпне сърдцето ви; *дерзайте* всички, които се надѣватъ на Господа!

Ще поднови силата си.

Ис. 40:31....Коиито се надѣватъ на Господа, ще подновятъ силата си: ще дигнатъ крилѣ като орли, ще припнатъ и не ще се отрудятъ, ще отидатъ и не ще се уморятъ.

Ще наслѣди земята.

Пс. 36:9, 34....Тѣзи, които вършатъ зло, ще бждатъ изтрѣбени, а ония, които се уповаватъ на Господа, ще наслѣдятъ земята...Уповавай се на Господа и се дрѣжъ о Неговитѣ пѣтища: и Той ще те въздигне, за да наслѣдишъ земята; и когато бждатъ изтрѣбвани нечестивцитѣ, ти ще видишъ.

Ще бжде спасенъ.

Ис. 25:9. Ище кажатъ въ оня день: ето, Този е нашиятъ Богъ! Нему се уповахаме, и Той ни спаси! Този е Господъ; Нему се уповахаме; да се възрадваме и развеселимъ за спасението отъ Него! *Нѣма да бжде посраменъ.*

Пс. 24:3. Да се не посрамятъ...всички, които се надѣватъ на Тебе; да се посрамятъ ония, които вършатъ беззаконие безъ причина.

Пс. 68:7. Да се не посрамятъ поради мене всички ония, които се надѣватъ на Тебе, Господи, Боже на силитѣ. Да се не посрамятъ поради мене ония, които Те търсятъ, Боже Израилевъ.

Ис. 49:23. (Тѣй казва Господъ Богъ:) И царе ще бждатъ твои хранители, и тѣхнитѣ царици ще бждатъ твои кърмачки; съ лице до-земи ще ти се кланятъ и ще лижатъ праха отъ нозѣтѣ ти, и ще узнаешъ, че Азъ съмъ Господъ, че ония, които се надѣватъ на Мене, нѣма да се посрамятъ.

Фил. 1:20. (Както и да бжде...Христосъ се проповѣдва; затова се радвамъ, и ще се радвамъ, защото зная, че това ще ми послужи за спасение съ вашата молитва и чрѣзъ съдѣйствие на Духа Иисусъ Христовъ), споредъ както очаквамъ съ нетѣрпѣние и се надѣвамъ, че въ нищо не ще се посрамя, но при всѣко дрѣзновение, както винаги, и сега ще се възвеличи Христосъ въ тѣлото ми — било чрѣзъ животъ, било чрѣзъ смъртъ.

Е блаженъ.

Пс. 145:5. Блаженъ, комуто е помощникъ Богъ Иакововъ и чиято надежда е у Господа, неговия Богъ.

Ис. 30:18... Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блажени сж всички, които се Нему уповаватъ.

Дан. 12:12. Блаженъ, който очаква и достигне хиляда и триста и трийсетъ и петъ дена.

Върващитъ се молятъ, като възлагатъ надежда на Бога.

Пс. 24:21. Непорочностъ и правота да ме пазятъ, защото на Тебе се надъвамъ.

Търлѣнието на върващитъ се изпитва въ тѣхната надежда.

Пс. 63:4. Изнемошѣхъ отъ вопли; засъхна гърлото ми; измжчиха се очитъ ми да чакамъ Бога (мой).

Богъ се нарича надежда на Израиля.

Иер. 14:8. Надеждо на Израила, неговъ Спасителъ въ скръбно врѣме! Защо си като чуждъ въ тая земя, като пжтникъ, отбилъ се да прѣнощува?

Иер. 17:13. Ти, Господи, си Израилева надежда; всички, които Те оставятъ, ще се посрамятъ. „Коио отстѣпватъ отъ Мене, ще бждатъ на прѣстъ написани, защото оставиха Господа, извора на жива вода“.

Надеждата на езичницитъ е прѣдказана.

Ис. 42:4. Нѣма да ослабне, нито ще изнемогне, доклѣ на земята не утвърди сждъ, и островитѣ¹⁾ ще се уповаватъ на Неговия законъ.

Ис. 51:5. Моята правда е близка; Моето спасение изгрѣва, и Моята мишца ще сжди народитѣ; островитѣ ще се уповаватъ на Мене и ще се надъватъ на мишцата Ми.

Ис. 60:9. Тѣй, Мене Ме чакатъ островитѣ и прѣди тѣхъ – тарсийскитѣ кораби, за да прѣнесатъ синоветѣ ти отдалечъ и съ тѣхъ – среброто имъ и златото имъ, въ името на Господа, твоя Богъ, и на Светия Израилевъ, защото Той те прослави.

Ония, които се надъватъ на Бога, сж уподобени на слуги.

Лук. 12:36. (Да бжде кръстътъ ви прѣпасанъ, и свѣтилницитѣ ви запалени); и вие ще приличате на ония човѣци, които очакватъ господаря си, кога ще се върне отъ свадба, за да му отворятъ веднага, щомъ дойде и почука.

На земледѣлецъ.

Иак. 5:7. И тѣй, братя, бждете дълготърпѣливи до пришествието Господне. Ето, земледѣлецътъ чака драгоцѣнния плодъ отъ земята и за него търпи дълго, доклѣ получи дъждъ раненъ и късенъ.

¹⁾ По прѣвода на 70-тѣхъ: народитѣ ще се уповаватъ на Неговото име.

Да служимъ Богу!

Е заповѣдано.

Втор. 6:13: Бой се отъ Господа, твоя Богъ, и (само) Нему служи, (и къмъ Него се прилѣпи) и въ Негово име се кълни. Втор. 10:20.

Втор. 10:12. И тъй, Израилю, какво иска отъ тебе Господь, Богъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Втор. 13:4 Господа, вашия Богъ, послѣдвайте, отъ Него се бойте, заповѣдитѣ Му спазвайте и гласа Му слушайте, и Нему служете и къмъ Него се привързвайте.

1 Царств. 7:3... Рече Самуилъ на цѣлия Израилевъ домъ, думайки: ако отъ сѣ сърдце се обръщате къмъ Господа, махнете изъ срѣдата си чуждоземнитѣ богове и Астартитѣ, разположете сърдцето си къмъ Господа и Нему единому служете, и Той ще ви избави отъ филистимски ржцѣ.

1 Царств. 12:24. Само бойте се отъ Господа и Му служете истински отъ всичкото си сърдце, защото видѣхте, какви велики дѣла извърши Той съ васъ.

Мат. 4:10. Тогава Исусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему, ще се поклонишъ и Нему одному ще служишъ“. Лук. 4:8.

Справедливо е да служимъ и се покоряваме Богу.

Втор. 32:6. Това ли въздавашъ Господу, народе глупавъ и несмисленъ? Не е ли Той твой Отецъ, *Който* те усвои, създаде те и те уреди?

Ис. 1:2, 3. Чуйте, небеса, и слушай, земйо, защото Господь говори: Азъ възпитахъ и въздигнахъ синове, а тѣ се побуниха противъ Мене. Вольтъ познава стопанина си, и осельтъ — ясли-тъ на господаря си; а Израиль (Ме) не познава, Моятъ народъ не разбира.

Мал. 1:6. Синъ почита баща, и робъ — господаря си: ако Азъ съмъ баща, то дѣ е почитъта къмъ Мене? И ако Азъ съмъ Господь, то дѣ е благоговѣнието прѣдъ Мене? казва Господь Сава-отъ вамъ, свещеници, които безславите името Ми. Вие казвате: съ какво безславимъ Твоего име?

Римл. 12:2... Недѣйте се съобразява съ тоя вѣкъ, а се прѣобразявайте чрѣзъ обновения вашъ умъ, та да познавате отъ опитъ, коя е богатата, угодна и съвършена воля Божия.

1 Кор. 6:20. Защото *вие* сте скъпо купени. Затова прославете Бога въ тѣлата си и въ души-тѣ си, които сж Божии.

Христось е далъ примѣръ намъ, какъ да служимъ Богу.

Пс. 39:9. Желая да изпълня волята Ти, Боже мой, и Твоятъ законъ е въ сърдцето ми.

Иоан. 4:34. Исусъ имъ казва: Моята храна е да изпълнявамъ волята на Оногова, Който Ме е пратилъ, и да извърша Неговото дѣло.

Иоан. 6:38....Слѣзохъ отъ небето, нѣ за да върша Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 17:4. Азъ Те прославихъ на земята, свършихъ дѣлото, що Ми бѣ далъ да изпълня.

Ние трѣбва да служимъ Богу отъ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

Втор. 11:13. Ако слушате заповѣдитѣ Му, които ви заповѣдвамъ днесъ, ако обичате Господа, вашия Богъ, и Му служите отъ всё сърдце и душа, (Той ще даде на земята ви дъждъ на врѣме...).

Иис. Нав. 22:5. Само залѣгайтѣ грижливо да изпълнявате заповѣдитѣ и закона, който ви завѣща Моисей, рабъ Господень: да обичате Господа, вашия Богъ, да ходите по всичкитѣ Му пѣтища, да пазите заповѣдитѣ Му, да се привързвате къмъ Него и да Му служите съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

1 Царств. 12:20....Отговори Самуилъ на народа: не се бойте, вие сторихте тоя грѣхъ, но само не отстѣпвайте отъ Господа, и служете Господу отъ все сърдце.

1 Парал. 28:9....Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ душа, защото Господъ изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитѣ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги.

Дѣян. 11:23. Той (Варнава), като пристигна (въ Антиохия) и видѣ Божията благодать, зарадва се и увѣщаваше всички съ искрено сърдце да прѣбждватъ въ Господа.

Неотклонно — безъ раздѣла.

3 Царств. 18:21. Тогава Илия пристѣпи къмъ цѣлия народъ и каза: още ли ще куцате на двѣ колѣна? Ако Господъ е Богъ, вървете слѣдъ Него; ако ли Вааль — вървете слѣдъ него. А народътъ му не отговори ни дума.

Мат. 6:24. Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или къмъ единия ще се привърже, а другия ще прѣзре. Не можете да служите на Бога и на Мамона.¹⁾ Лук. 16:13.

Лук. 14:33....Всѣки отъ васъ, който се не отрече отъ всичко, що има, не може да бжде Мой ученикъ.

Съ искреностъ.

Иис. Нав. 24:14....Бойте се отъ Господа и Му служете съ чистота и искреностъ; отхвърлете боговетѣ, на които сж служили бацитѣ ви ствждъ рѣката и въ Египетъ, а служете Господу.
Съ духъ.

Римл. 1:9. Богъ, Комуто служа съ духа си, като благовѣстявамъ за Сина Му, ми е свидѣтель, че непрѣстанно си спомнямъ за васъ.

Фил. 3:3....Истинското обрѣзване сме ние, които духомъ служимъ Богу и се хвалимъ съ Христа Исуса, и не на плътъта се уповаваме.

¹⁾ На богатството.

Съ обновенъ духъ.

Римл. 7:6... Сега, като умрѣхме за закона, чрѣзъ който бѣхме свързани, ние се освободихме отъ него, за да служимъ Богу съ обновенъ духъ, а не по вехтата буква.

Въ светостъ и правда.

Лук. 1:75. Безстрашно да Му служимъ въ светостъ и правда прѣдъ Него, прѣзъ всички дни на живота си. (Захария).

Съ чиста съвѣсть.

2 Тим. 1:3. Благодаря Богу, Комуто *още* отъ прародители служа съ чиста съвѣсть, задѣто непрѣстанно те споменувамъ въ молитвитѣ си денемъ и нощемъ.

Съ добри дѣла.

Кол. 1:10... Да постѣпвате достойно за Бога, като Му угождавате въ всичко, като принасяте плодъ въ всѣко добро дѣло и растете въ познаванетоъ Бога.

1 Тим. 2:10. (Женигѣ.. да се гиздятъ...).. съ добри дѣла, както прилича на жени, които се посвещаватъ на благочестие.

Като живѣемъ по волята Божия.

1 Петр. 4:2. (Който е пострадалъ по плѣтъ, прѣстаналъ е да грѣши,) та прѣзъ останалото въ плѣтъ врѣме да живѣе не вече по човѣшки похоти, а по воля Божия.

Съ вѣрностъ.

1 Кор. 4:2... Това, що нататкъ се иска отъ распоредниците, *то е* — всѣки отъ тѣхъ да се окаже вѣренъ.

Евр. 3:5. И Моисей *бѣше* вѣренъ въ цѣлия Му домъ като служителъ, за да засвидѣтелствува онова, що имаше да се възвѣсти.

Съ ревностъ.

Римл. 12:11. Въ усърдието не *бивайте* лѣниви; духомъ бждете пламенни; Господу служете.

Съ страхъ.

Пс. 2:11. Служете Господу съ страхъ и радвайте се (прѣдъ Него) въ трепетъ.

Евр. 12:28. И тъй, *ние*, като приемаме царство непоколебимо, нека пазимъ благодатъта, съ която да служимъ благоугодно Богу съ благоговѣние и страхъ.

Съ смирение.

Мих. 6:8. О, човѣче, казано ти е, що е добро, и какво иска отъ тебе Господъ: да работишь справедливо, да обичашъ милосърдни дѣла и смирено да ходишь прѣдъ твоя Богъ.

Дѣян. 20:19. (Павелъ рече на ефескитѣ презвитери: вие знаете,...какъ всичкото врѣме бѣхъ съ васъ,) служейки Господу съ голѣмо смирение и много сълзи и срѣдъ изпитни, които ми идѣха отъ злитѣ замисли на иудеитѣ.

Съ веселие и възклицие.

Пс. 99:2. Служете Господу съ веселие; идете прѣдъ лицето Му съ възклицие!

Съ нашето тѣло.

Римл. 6:13....Не прѣдоставяйте членовѣтъ си на грѣха за орждия на неправдата, а прѣдоставете себе си Богу като ожи-вѣли отъ мъртвитѣ, и членовѣтъ си — Богу, за орждия на правдата.

Римл. 12:1. И тъй, въ името на милосърдието Божие ви моля, братя, да прѣдставите тѣлата си въ жертва жива, света и благо-угодна Богу, и това ще бжде вашето духовно богослужение.

Съ нашитѣ блага.

Изх. 22:29. Не закѣснявай (да Ми принасяшъ) първитѣ пло-дове отъ гумното си и отъ жлеба си; давай Ми първородния отъ синовѣтъ си.

Изх. 23:19. Първитѣ плодове отъ земята си принасяй въ дома на Господа, твоя Богъ...**Изх. 34:26.**

Изх. 35:5, 29. Направете отъ това, що имате, приносъ Го-споду: всѣки що му сърдце дава, нека принесе приносъ Господу, злато, сребро, мѣдь...И всички мжже и жени отъ Израилевитѣ си-нове, на които сърдце теглѣше да принасятъ за всѣко нѣщо, което Господь чрѣзъ Моисея заповѣда да се направи, принасяха доброволень даръ Господу.

Лев. 19:24....На четвъртата година всичкитѣ му (на всѣко плодно дърво) плодове да бждатъ посветени за хвала Господу.

Втор. 26:2. (Кога дойдешъ въ земята, която Господь, Богъ твой, ти дава за дѣлъ...) вземи първоберкитѣ отъ всички земни плодове, що съберешъ отъ земята си, която Господь, Богъ твой, ти дава, тури ги въ кошница, и иди на мѣстото, което Господь, Богъ твой, избере, за да прѣбжда името Му тамъ; (па иди при свещеника, който се случи въ ония дни, и му кажи: днѣсь изпо-вѣдвамъ прѣдъ Господа, твоя Богъ, че влѣзохъ въ земята, за която Господь се кле на отцитѣ ни да ни я даде).

2 Парал. 29:31. Продължи Езекия и каза: сега вие се по-светихте Господу: пристѣпайте и принасяйте жертви и благодар-ствени приноси въ дома Господень. И *цѣлото* събрание запода нася жертви и благодарствени приноси, а комуто сърдцето бѣше раз-положено — всесъжения.

Притч. 3:9. Давай почетъ Господу отъ имота си и отъ на-ченкитѣ на всичкитѣ си печалби.

Като се придържаме о завѣта Му и пазимъ сѣботата.

Ис. 56:6....Синовѣтъ на другоплеменницитѣ, които сж се при-сѣдинили къмъ Господа, за да му служатъ и да обичатъ името на Господа, да бждатъ Негови раби, — всички, които пазятъ сѣ-ботата да я не осквернятъ и здраво се придържатъ о завѣта Ми, (Азъ ще заведа на светата Си планина...).

Като изпълняваме волята Божия.

Еф. 6:6. Не съ слугуване само за очи като човѣкоугодници, а като Христови раби, изпълнявайки отъ душа волята Божия.

Като постъпваме достойно за Бога.

1 Сол. 2:12. (Всѣкиго отъ васъ, както баща дѣцата си,) *ние* подканяхме, молѣхме и убѣждавахме да постъпва достойно за Бога, Който ви призва въ Своето царство и слава.

2 Тим. 2:24...Господниятъ рабъ не бива да влиза въ крамоли, но да бжде къмъ всички кроткъ, поучливъ и търпѣливъ. *Като вършимъ всичко за слава Божия.*

1 Кор. 10:31...Ядете ли, пиете ли, или нѣщо друго вършите, всичко за слава Божия вършете. *И като живѣемъ, и като умираме.*

Римл. 14:8...Живѣемъ ли — за Господа живѣемъ, умираме ли — за Господа умираме; слѣдователно, живѣемъ ли, или умираме — Господни сме.

Фил. 1:20...Въ нищо не ще се посрамя, но при всѣко дръзновение, както винаги, и сега ще се възвеличи Христосъ въ тѣлото ми — било чрѣзъ животъ, било чрѣзъ смъртъ.

Фил. 2:30...За Христовото дѣло той (Епафродитъ) бѣше почти на умирање, като прѣзрѣ живота си, за да допълни недостига на вашето къмъ мене служение.

Върващитѣ се обръщатъ къмъ Бога, за да Му служатъ.

1 Сол. 1:9...Върващитѣ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ.

Иматъ очистена съвѣсть, за да служатъ Богу.

Евр. 9:14. (Ако кръвта отъ юнци и козли...осветява оскверненитѣ, за да се очистя плътта,) колко повече кръвта на Христа, Койго чрѣзъ Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстѣта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

Служатъ Богу.

Дѣян. 27:23...Нощесъ ми се яви Ангелъ отъ Бога, Комуто принадлежа и Комуто служа. (Павелъ).

Отказватъ се да служатъ на други богове.

Дан. 3:18, 95...„Нека ти е извѣстно, царю, че нѣма да служимъ на твоитѣ богове, и на златния истуканъ, що си поставилъ, нѣма да се поклонимъ“...Тогава Навуходоносоръ рече: „Благословенъ Богъ Седраховъ, Мисаховъ и Авденаговъ, Който проводи Своя Ангелъ и избави рабитѣ Си, които се Нему надѣваха и не послушаха царската повеля и прѣдадоха тѣлата си (на огънь), за да не служатъ и да се не покланятъ на другъ богъ, освѣнъ на своя Богъ!“

Върващитѣ се наричатъ: слуги (раби) Божии.

Втор. 32:43...Веселете се, езичници, съ Неговия народъ (и да укрѣпнатъ всички синове Божии)! Защото Той ще отмъсти за кръвта на рабитѣ Си, (и ще отплати на ония, които Го мразятъ) и ще очисти (Господъ) земята Си и народа Си!

1 Парал. 6:49. Ааронъ...и синоветѣ му изгаряха *приноситѣ* върху жертвеника за всесъжения и върху кадилния жертвеникъ, и извършваха всѣко свещенодѣйствие въ Святая Святихъ и за очистяне на Израила въ всичко, както бѣ заповѣдалъ Божиятъ рабъ Моисей.

1 Ездр. 5:11....Ние сме раби на Бога на небето и земята и градимъ домъ, който бѣше съграденъ много години прѣди това, — и великиятъ царь Израилевъ го строи и довърши.

Неем. 10:29. Присъединиха се къмъ братята си, къмъ най-почтенитѣ отъ тѣхъ, и се задължиха съ клетва и проклятие—да постѣпватъ по Божия законъ, даденъ чрѣзъ ржката на Божия рабъ Моисея, и да пазятъ и изпълняватъ всички заповѣди на Господа, нашия Богъ, и повелитѣ Му и наредбитѣ Му.

Пс. 118:125. Азъ съмъ Твой рабъ: вразуми ме, и ще позная Твоитѣ откровения.

Ис. 65:9....Ще произведа отъ Иакова сѣме, и отъ Иуда — наслѣдникъ на Моитѣ планини, и това ще наслѣдятъ Моитѣ избрани, и тамъ ще живѣятъ рабитѣ Ми.

Дан. 6:20. (Царьтъ стана въ зори и бързо се опжти къмъ львовата яма;) и, като приближи до ямата, съ жаленъ гласъ извика Даниила и му рече: „Данииле, рабе на Бога живий! Твоятъ Богъ, Комуто неизмѣнно служишъ, можа ли да те избави отъ львоветѣ?“

Дан. 9:11....Цѣль Израиль прѣстѣпи Твоя законъ и се отвърна, за да не слуша Твоя гласъ; и затова върху насъ се излѣха проклятие и клетва, които сж написани въ закона на Моисея, рабъ Божий: защото съгрѣшихме прѣдъ Него“.

Иоил. 2:29. Сжщо и върху роби и робини въ ония дни ще излѣя отъ Моя Духъ. Дѣян. 2:18.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието,...(—до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спасителъ).

Иак. 1:1. Иаковъ, рабъ на Бога и на Господа Исуса Христа, праща поздравъ на дванайсетѣтѣхъ колѣна, които живѣятъ прѣснато.

1 Петр. 2:16. (Такъва е волята Божия — съ добротворство да обуздаваме невѣжеството на безумнитѣ човѣци,) като свободни, не като употрѣбяващи свободата за було на злобата, а като раби Божии.

Откр. 2:3. (На ангела на ефеската църква напиши:...зная), че си прѣтърпѣлъ и имашъ търпѣние, че за името Ми си се трудилъ и не си се уморилъ.

Слуги на Вѣчния.

Числ. 12:7, 8. [Рече (Господь на Аарона и Мариамъ): чуйте Моитѣ думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънъ говоря съ него;] не е тѣй обаче съ Моя рабъ Моисея, — той е вѣренъ въ цѣлия Ми домъ: Азъ говоря съ него уста съ уста, и явно, а не съ гатанки, и той вижда образа на Господа; а вие какъ се не побояхте да укорявате Моя рабъ Моисея?

Втор. 9:27. (Молихъ се Господу и казахъ: Владико Господи,...)спомни си за Твоитѣ раби Авраама, Исаака и Иакова (на които си се клелъ въ Себе Си); не гледай ожесточението на тоя народъ, нито нечестието му, нито грѣховетѣ му.

Пс. 104 : 6. Вие, сѣме Авраамово, Негови раби, синове Иаковови, Негови избраници. (Той е Господь, Богъ нашъ: Неговитѣ сждби сж по цѣла зема).

Пс. 115 : 7. О, Господи, азъ съмъ Твой рабъ, азъ съмъ Твой рабъ и синъ на Твоята рабиня. Ти счупи моитѣ окови.

Пс. 133 : 1. Благословете сега Господа, всички раби Господни, които стоите нощемъ въ дома Господень (въ дворитѣ на дома на нашия Богъ).

Пс. 142 : 12....По Твоята милость изтрѣби враговетѣ ми и погуби всички, които угнетяватъ душата ми, защото азъ съмъ Твой рабъ.

Ис. 43 : 10....Мои свидѣтели, казва Господь, сте вие и Моятъ рабъ, когото избрахъ, за да знаете и да Ми вѣрвате, и да разберете, че това съмъ Азъ: прѣди Мене нѣмаше Богъ, и подиръ Мене не ще има.

Ис. 54 : 17. Ни едно орждие, направено противъ тебе, не ще има успѣхъ; и всѣки езикъ, който би се борилъ съ тебе на сждъ, — ти ще обвинишъ. Това е наслѣдието на рабитѣ Господни, тѣхното оправдание отъ Мене, казва Господь.

Ис. 65 : 13, 14....Тѣй казва Господь Богъ: ето, рабитѣ Ми ще ядатъ, а вие ще гладувате; рабитѣ Ми ще пиятъ, а вие ще се мжчите отъ жажда; рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пищите отъ сърдечна скърбъ...

Слуги на Всевишния Богъ.

Дан. 3 : 93....Навуходоносоръ се приближи до устата на разпалената съ огнь пещъ и рече: „Седрахе, Мисахе и Авденаго, раби на Всевишния Богъ, излѣзте и доидете!“ Тогава Седрахъ, Мисахъ и Авденаго излѣзоха изсрѣдъ огня.

Дѣян. 16 : 17. Като вървѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя (слугинята) викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣствяватъ гжтъ за спасение.

Слуги на Исуса Христа.

Римл. 1 : 1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отреденъ за Божието благовѣстие,...(благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии).

1 Кор. 7:22...Призваниятъ въ Господа робъ бива Господень свободникъ; тѣй сжщо и призваниятъ свободникъ бива робъ Христовъ.

Гал. 1 : 10....Ако бѣхъ още угаждалъ на човѣци, не щѣхъ да бжда Христовъ рабъ.

Фил. 1 : 1. Павелъ и Тимотей, раби Исусъ Христови, — до всички въ Христа Исуса светии, които се намиратъ въ Филипи, съ епископи и дякони: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа).

Кол. 4 : 12. Поздравява ви вашенецътъ Епафрасъ, Исусъ Христовъ рабъ, който винаги се подвизава за васъ въ молитвитѣ, за да прѣбждете съвършени и изпълнени съ всѣка воля Божиа.

2 Петр. 1 : 1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостолъ Исусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзъ правдата на Бога нашего и Спа-

сителя Иисуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойностъ вѣра: (благодать вамъ и миръ да избилва въ познаване Бога и Христа Иисуса, нашия Господь).

Иуд. 1:1. Иуда, рабъ на Иисуса Христа, а братъ на Иакова — до призванитѣ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Иисуса Христа: (милостъ вамъ и миръ и любовь да избилва).

Богъ е общаля: да даде ново сърдце на вѣрващитѣ, за да Му служатъ.

Иез. 11:19, 20. И ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложя въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плътъ, за да ходятъ по Моитѣ заповѣди, да пазятъ Моитѣ наредби и да ги изпълняватъ; и ще бждатъ Мой народъ, пкъкъ Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ. **Иер. 32:39,40.** Да имъ даде чисти уста, та да Го призоваватъ и да Му служатъ.

Соф. 3:9. Тогава Азъ^а пакъ ще дамъ на народитѣ чисти уста, та всички да призоваватъ името на Господа и да Му служатъ единадушно.

Побужденията, за да служимъ Богу, сж: Неговитѣ благодѣяния.

Втор. 1:31...Както ти видѣ, Господь, Богъ твой, те носѣше, както човѣкъ носи сина си, по цѣлия пжтъ, по който прѣминахте, доклѣ стигнахте на това мѣсто.

Втор. 32:9—14...Часть на Господа е Неговиятъ народъ; Иаковъ е Неговъ наслѣдственъ дѣлъ. Той го намѣри въ пустиня, въ тжжна и дива степь, закриляше го, грижеше се за него, пазѣше го като зѣницата на око, Си; както орелтъ извиква пилцитѣ си отъ гнѣздото, дига се надъ тѣхъ, простира крилтѣ си, взема ги и ги носи на перата си, тѣй Господь Самъ го водѣ, и нѣмаше съ Него чужди богъ. Той го възкачи на земната височина, храни го съ полски плодове и го кърми съ медъ изъ камъкъ и дървено масло отъ твърда скала, съ краве масло и овче млѣко, и съ тлъстина отъ агнета и васански овни и отъ козли, и съ отборъ жито, и ти пи вино, кръвь отъ грозде.

Смъртъта на Сина Божи.

2 Кор. 5:15...Христосъ умрѣ за всички, та живитѣ да живѣятъ не вече за себе си, а за Оногова, Който умрѣ за тѣхъ и възкрѣсна.

Божията власть и благость.

Иис. Нав. 24:16—18. Отговори народътъ и каза: не, не може да бжде да оставимъ Господа и да почнемъ да служимъ на други богове! Защото Господь е Богъ нашъ; Той изведе насъ и башитѣ ни отъ Египетската земя, отъ дома на робството, и правѣ прѣдъ очитѣ ни голѣми личби и ни пазѣ по цѣлия пжтъ, по който вѣрвѣхме, и срѣдъ всички народи, прѣзъ които минавахме. Господь прогони отъ насъ всички народи и аморейцитѣ, които живѣеха въ тая земя. Затова и ние ще служимъ Господу, понеже Той е Богъ нашъ.

Избирайте, кому да служите.

Иис. Нав. 24:15. Ако...не ви е угодно да служите Господу, изберете си сега, кому да служите: на боговетѣ ли, на които сж

служили бацитѣ ви, когато бѣха отвждѣ рѣката, или на боговетѣ на аморейци, въ чиято земя живѣете; пъкъ азъ и домътъ ми ще служимъ Господу (понеже Той е светъ).

И кога изпълнимъ всичко заловѣдано, нека казваме: ние сме слуги негодни.

Лук. 17:10. Тѣй и вие, кога изпълните всичко вамъ заловѣдано, казвайте: ние сме слуги негодни, защото извършихме, що бѣхме длѣжни да извършимъ.

Богъ пази слугитѣ Си.

Ис. 65:8. Тѣй казва Господь: кога въ грозда има мѣсть, тогава казватъ: не го поврѣждай, защото въ него има благословение; сжщото ще направя и за Моитѣ раби, та всички да не погубя. *Слуша ония, които Го почитатъ и вършатъ волята Му.*

Иоан. 9:31. (Отговори човѣкътъ, който прѣди бѣше слѣпъ:)
Ние...знаемъ, че Богъ не слуша грѣшници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша.

Избавя рабитѣ Си.

Иер. 30:10. И ти, Мой рабе Иакове, не бой се, казва Господь, и не се плаши, Израилю: защото ето, Азъ ще избавя тебе отъ далечната земя и племето ти — отъ земята на плѣнството; и ще се върне Иаковъ и ще живѣе спокойно и мирно, и никой не ще го заплашва. **Иер. 46:27.**

Пази завѣта и милостъта Си къмъ Своитѣ раби.

3 Царств. 8:23. И рече (Соломонъ): Господи, Боже Израилевъ! нѣма Богъ подобенъ на Тебе нито на небето горѣ, нито на земята долу; Ти пазишь завѣтъ и милость къмъ рабитѣ Си, които ходятъ прѣдъ Тебе отъ все сърдце. **2 Парал. 6:14.**

Отмѣстява за кръвта на рабитѣ Си.

4 Царств. 9:7. (Господь—чрѣзь Елисеевия слуга—на Ииуя:)
и ти ще изтрѣбишь дома на Ахава, твоя господарь, за да отмѣсты за кръвта на Моитѣ раби — пророцитѣ и за кръвта на всички раби Господни, паднали отъ ржката на Иезавель.

Пс. 78:10. Защо езичницитѣ да казватъ: „дѣ е тѣхниятъ Богъ?“ Дано прѣдъ очитѣ ни стане извѣстно между езичницитѣ отмѣщението за пролѣтатата кръвь на Твоитѣ раби.

Откр. 19:2....Прѣсждитѣ Му сж истинни и праведни; защото Той осжди великата блудница, която съ своето блудство направи да се разтлѣе земята, и отмѣсти за кръвта на рабитѣ Си, загинали отъ ржката ѳ.

Който служи на Христа, той всѣкога ще бжде съ Христа и Богъ ще го почете.

Иоан. 12:26. Който Ми служи, нека Ме послѣдва; и дѣто съмь Азъ, тамъ ще бжде и Моятъ служитель. И който служи на Мене, него ще почете *Моятъ Отець.*

Той ще получи награда отъ Господа.

Кол. 3:24. (...Всичко...вършете отъ душа...) знаейки, че като награда отъ Господа ще получите наслѣдство, понеже на Господа Христа служите.

Евр. 10 : 36. Търпѣние ви трѣбва, та, слѣдъ като изпълните волята Божия, да получите обѣщаното.

Блажени сж вѣрнитѣ слуги.

Лук. 12 : 37. Блазѣ на ония слуги, чийто господарь ги намѣри будни, кога си дойде; истина ви казвамъ, той ще се прѣпаше, и ще ги тури да седнатъ, и като пристѣпи, ще имъ служи. **Мат. 24:46; Лук. 12:43.**

Щастие и вѣчна слава е приготвена за рабитѣ Божии.

Ис. 65 : 14. Рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пишите отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ.

Откр. 22 : 3—5. И не ще има вече никакво проклетие: прѣстолътъ на Бога и на Агнеца ще бжде въ града; Неговитѣ раби ще Му служатъ и ще видятъ лицето Му, а името Му ще бжде на челата имъ. И нощъ не ще има тамъ, и не ще иматъ нужда нито отъ свѣтило, нито отъ слънчева свѣтлина, защото Господь Богъ ги освѣтлява; и ще царуватъ во-вѣки вѣковъ.

Злитѣ служатъ Богу съ уста.

Мат. 15 : 8. „Тоя народъ се приближава до Мене съ устата си и Ме почита съ устнитѣ си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене“... **Ис. 29:13; Марк. 7:6.**

Се отказватъ да служатъ Богу.

Изх. 5 : 2...Фараонъ отговори: кой е тоя Господь, та да послушамъ гласа Му и да пусна (синоветѣ на) Израиля? азъ не зная Господа и нѣма да пусна Израиля.

Неем. 9 : 35. (И каза Ездра:) И въ своето царство, при Твоето голѣмо благо, що имъ даваше, и въ широката и плодородна земя, която имъ отдѣли, тѣ (нашитѣ бащи) Ти не служеха и се не отвръщаха отъ лошитѣ си работи.

Иов. 21 : 15. Какво е Вседържителътъ, та да Му служимъ? И каква полза да прибѣгваме къмъ Него?

Мал. 3 : 14. Казвате: напразно е служенето Богу, и каква полза, че пазѣхме наредбитѣ Му и ходѣхме въ печална дреха прѣдъ лицето на Господа Саваота?

Вмѣсто да служатъ на Бога, служатъ на лъжливи богове.

Сжд. 2 : 13. Оставиха Господа и почнаха да служатъ на Ваала и на разни Астарты.

Сжд. 3 : 7. И синоветѣ Израилеви сториха зло прѣдъ очитѣ на Господа, и забравиха своя Господь Богъ, и служеха на разни Вааловци и Астарты.

Сжд. 10 : 6. Израилевитѣ синове продължаваха да правятъ зло прѣдъ очитѣ на Господа и служеха на разни Вааловци и Астарты и на боговетѣ арамейски и на боговетѣ сидонски, и на боговетѣ моавски и на боговетѣ амонитски, и на боговетѣ филистимски, а Господа оставиха и Му не служеха.

Иер. 16 : 11...Вашитѣ бащи Ме оставиха, казва Господь, и трѣгнаха слѣдъ други богове, тѣмъ служиха и тѣмъ се покланяха, а Мене оставиха, и Моя законъ не пазиха. (Поради това ще ви изхвърля отъ тая земя).

Иер. 22:9. (Ще казватъ единъ другиму: „защо Господь тѣй постъпн съ тоя голѣмъ градъ?“) И ще отговорятъ: за това, че тѣ оставиха завѣта на Господа, своя Богъ, и се покланяха на други богове и тѣмъ служиха.

Иер. 44:15—19. „Думата, що ни говори въ име Господне, ние не слушаме отъ тебе; но безъ-друго ще вършимъ всичко, що е излѣзло изъ нашитѣ уста: да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, както сме вършили, ние и бацитѣ ни, царетѣ ни и князетѣ ни, въ градоветѣ на Иудея и по иерусалимскитѣ улици, защото тогава бѣхме сити и честити и бѣди не видѣхме; а откакъ прѣкратихме да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, търпимъ въ всичко оскъдия и гинемъ отъ мечъ и гладъ. И когато кадѣхме на богинята на небето и правѣхме възлияния, нима безъ знание на нашитѣ мъже ѝ правѣхме питки съ нейния образъ и правѣхме ѝ възлияния?“

Служатъ на тваритѣ.

Римл. 1:25. Тѣ замѣниха истината Божия съ лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословенъ во-вѣки. Аминъ.

Служатъ на нечистотата, неправдата и похотитѣ.

Римл. 6:16. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или роби на грѣха, за смъртъ, или — на послушанието, за оправдание?

Римл. 16:18....Такива (лъжеучителитѣ) служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

Еф. 2:3....И ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плътскитѣ си похоти, изпълнявайки желаніята на плътта и на помислитѣ, и по естество бѣхме, както и другитѣ, чеда на гнѣва.

Фил. 3:19. Тѣхниятъ (на враговетѣ на кръста Христовъ) край е погибель, тѣхниятъ богъ — коремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.

Кол. 3:5—7....Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ*: блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолоубието, което е идолослужение. Заради тия *пороци* Божиятъ гнѣвъ иде върху синоветѣ на непослушанието, сръдъ които и вие нѣкогашъ се движехте, когато живѣхте въ тия *пороци*.

1 Петр. 1:14. Като послушни чеда, не постъпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние.

1 Петр. 4:3. Защото стига, дѣто прѣзъ миналото врѣме на живота вършихте волята на езичницитѣ, като се бѣхте прѣдали на разпѣтство, похоти (мжжеложство, скотоложство, *лоши* помисли), пиянство, срамни гощавки и прѣпивки, и на нечестиво идолослужение.

2 Петр. 2:19. Обѣщаватъ имъ (на другитѣ) свобода, когато тѣ (лъжеучителитѣ) сами сж роби на развалата, защото отъ когото нѣкой бже побѣденъ, отъ него бива и поробенъ.

Наказание за отказване отъ служба Богу.

Втор. 28:47, 48. Задѣто ти не служи на Господа, твоя Богъ, съ весело и радо сърдце, при изобилие отъ всичко, ти ще служишъ на врага си, когото ще ти напрати Господь (Богъ твой) въ гладъ и жажда, въ голота и въ всѣкаква оскжда; той ще надѣне на шията ти желѣзенъ хомотъ, докато те смаже.

Ис. 65:11, 12, 15... Васъ, които оставихте Господа, забравихте Моята света планина, готвите трапеза за Гада¹⁾ и разтваряте пълна чаша за Мени,²⁾ — васъ обричамъ на мечъ, всички ще се наведете за клане, защото викахъ — и не отговаряхте, говорихъ — и не слушвахте, но вършихте зло прѣдъ очитѣ Ми и избрахте онова, каквото Ми бѣше негодно...И ще оставите името си на Моитѣ избрани за проклятие; и тебе ще убие Господь Богъ, а рабитѣ Си ще назове съ друго име.

Непокорниятъ слуга ще бжде битъ много.

Лук. 12:47... Оня слуга, който е знаялъ волята на господаря си, и не е билъ готовъ, и не е постъпвалъ по волята му, ще бжде битъ много.

Прѣдсказано е врѣмето, когато Израилъ ще служи Богу.

Иер. 30:9 (Вече не ще служатъ на чужденци,) а ще служатъ на своя Господь Богъ и на царя си Давида, когото ще имъ възстановя.

Иез. 20:40... На Моята света планина, на високата Израилева планина, — казва Господь Богъ, — тамъ ще Ми служи цѣлиятъ Израилевъ домъ—цѣлиятъ, колкото е на земята; тамъ Азъ съ благоволение ще ги приема, и тамъ ще поискамъ приноситѣ ви и първоберкитѣ ви съ всички ваши светини.

Всичкитѣ народи ще служатъ Иисусу.

Дан. 7:14. И Нему (на Сина Човѣчески) бѣ дадена властъ, слава и царство, за да Му служатъ всички народи, племена и езици; владичеството Му е владичество вѣчно, което нѣма да прѣмине, и царството Му не ще се разруши.

Небеснитѣ сили намиратъ удоволствие въ служенето Богу.

Пс. 102:20, 21 Благославяйте Господа, (всички) Ангели Негови, крѣпки по сила, които изпълнявате Неговата дума, като слушате гласа на словото Му; благославяйте Господа, всички Негови воинства, Негови служители, които изпълнявате волята Му.

Откр. 7:15... (Облѣченитѣ въ бѣли дрехи)...сж прѣдъ прѣстола на Бога, Комуто и служатъ денемъ и нощемъ въ Неговия храмъ; и Тоя, Който седи на прѣстола, ще се всели въ тѣхъ.

Служенето Богу е прѣдставено въ притчитѣ:

Двата сина.

Мат. 21:28—31... Какъ ви се струва? Единъ човѣкъ имаше двама сина, и отиде той при първия, та каза: чедо, иди днесъ работи на лозето ми. Но тоя отговори и рече: не искамъ; а послѣ се разкая и отиде. И като дойде при другия, каза му сжщото. Тоя отговори и рече: ще ида, господарю, ала не отиде. Кой отъ двамата изпълни бащината воля? Отговарятъ Му: първиятъ. Иисусъ имъ (на първосвещеницитѣ и старѣитѣ народни) рече: исти-

1) Богиня на щастието. 2) Орисница.

на ви казвамъ, че митаритѣ и блудницитеѣ прѣварватъ ви въ царството Божие.

Върниятъ и благоразуменъ рабъ.

Мат. 24 : 45—51....Кой е оня вѣренъ и благоразуменъ слуга, когото господарьтъ му е поставилъ надъ слугитѣ си, за да имъ раздава на вѣме храна? Блазѣ на оня слуга, чийто господарь, кога дойде, го намѣри, че постѣпва тѣй; истина ви казвамъ, че той ще постави него надъ цѣлия си имотъ. Ако пѣкъ лошиятъ оня слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарьтъ ми, — па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияницитеѣ, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложи на еднаква участъ съ лицемѣрцитѣ; тамъ ще бжде плачь и скърцане съ жби. Лук. 12:42—48.

Слугитѣ, които очакватъ своя господарь.

Лук. 12. 36—38. (Да бжде кръстѣтъ ви прѣпасанъ, и свѣтилницитеѣ ви запалени;) и вие ще приличате на ония човѣци, които очакватъ господаря си, кога ще се върне отъ свадба, за да му отворятъ веднага, щомъ дойде и почука. Блазѣ на ония слуги, чийто господарь ги намѣри будни, кога си дойде; истина ви казвамъ, той ще се прѣпаше, и ще ги тури да седнатъ, и като пристѣпи, ще имъ служи. И ако дойде на втора стража, и на трета стража дойде, и ги намѣри тѣй, блазѣ на тия слуги.

Послушниятъ слуга.

Лук. 17 : 7—10. Кой отъ васъ, кога се завърне отъ полето неговъ слуга, орачъ или овчарь, веднага ще му рече: върви, седни на трапезата: нѣма ли да му рече: приготви ми да вечерямъ, прѣпаши се и ми шетай, доклѣ ямъ и пия, а послѣ ти ще ядешъ и пиешъ? Нима ще благодари той на оня слуга, задѣто е изпълнилъ заповѣдта? Не мисля. Тѣй и вие, кога изпълните всичко вамъ заповѣдано, казвайте: ние сме слуги негодни, защото извършихме, що бѣхме длѣжни да извършимъ.

ПРИМѢРИ:

Моисей.

Иис. Нав. 1 : 1. Слѣдъ смъртъта на Моисея, рабъ Господень, Господь каза на Навиновия синъ Иисуса, служителъ Моисеевъ: (Моисей, Моятъ рабъ, умрѣ; затова стани, минй прѣзъ този Йорданъ.) *Израилтянитѣ.*

Иис. Нав. 24:31. И служи Израиль Господу прѣзъ всички дни на Иисуса и прѣзъ всички дни на старѣйшинитѣ, чийто живогъ се продѣлжи слѣдъ Иисуса, и които видѣха всички дѣла на Господа, що Той стори за Израила. Сжд. 27.

1 Царств. 7 : 4. И Израилевитѣ синове отмахнаха *разнитѣ* Вааловци и Астарты и почнаха да служатъ само Господу.

Дѣян. 26 : 7. (Сега стоя прѣдъ сждѣ заради надеждата въ обѣщанието, дадено на отцитѣ ни отъ Бога), което нашитѣ дванайсетъ колѣна се надѣватъ да постигнатъ, служейки усърдно Богу денемъ и нощемъ. За тая надежда, царю Агрипа, ме обвиняватъ иудеитѣ. (Павель).

Манасия.

2 Пар. 33:16....Поднови жертвеника Господень и принесе върху него жертви, мирни и хвалебни, и поржча на иудейтѣ да служатъ на Господа, Бога Израилевъ.

Иосия.

2 Пар. 34:33....Прѣмахна Иосия всички гнусотии отъ всички земи на Израилевитѣ синове, и заповѣда на всички въ *земята* Израилева да служатъ на Господа, своя Богъ. И прѣзъ всички дни *на живота* му тѣ не отстъпяха отъ Господа, Бога на отцитѣ си.

Неемия.

Неем. 13:14. Помени ме, Боже мой, за това, и не заличавай усърднитѣ ми работи, които сторихъ за дома на моя Богъ и за службата при него!

Иовъ.

Иов. 1:8....Господь рече на сатаната: обърна ли внимание върху Моя рабъ Иова? Защото нѣма на земята такъвъ като него: човѣкъ непороченъ, справедливъ, богобоязливъ и отбѣгващъ злото. Иов. 2:3.

Давидъ.

Пс. 85:16. Милостно погледни къмъ мене и ме помилуй; дай на раба Си Твоята сила и спаси сина на Твоята рабиня.

Тритѣ момци.

Дан. 3:17. „Нашиятъ Богъ, Комуто ние служимъ, е силенъ да ни спаси отъ горящата огнена пещь, и отъ твоята ржка, царю, ще ни избави“.

Даниилъ.

Дан. 6:16. Тогава царьтъ заповѣда, и доведоха Даниила и 20 хвърлиха въ лъвовата яма; при това царьтъ каза на Даниила: „твоятъ Богъ, Комуто неизмѣнно служишъ, Той ще те избави!“

Петъръ, Андрей, Иаковъ и Иоанъ.

Мат. 4:20—22. И тѣ (Петъръ и Андрей) веднага оставиха мръжитѣ, и тръгнаха слѣдъ Него (Иисуса). Оттамъ като отиде по-нататкъ, видѣ други двама братя, Иакова Зеведеева и брата му Иоана, въ корабъ съ Зеведея, баща имъ, които кърпѣха мръжитѣ си, и ги повика. Тѣ веднага оставиха кораба и баща си и тръгнаха слѣдъ Него.

Ученицитѣ.

Мат. 19:27. Тогава Петъръ отговори и Му рече: ето, ние оставихме всичко и Те послѣдвахме; какво, прочее, ще стане съ насъ?.

Ана пророчица.

Лук. 2:36, 37. Тукъ бѣше и Ана пророчица, дъщеря Фауилова, отъ колѣно Асирова, достигнала до дълбока старость, като бѣ проживила съ мъжа си седемъ години слѣдъ дѣвството си; тя бѣ вдовица на около осемдесетъ и четири години, и не се отдѣляше отъ храма, служейки Богу съ постъ и молитва денемъ и нощемъ.

Павелъ.

Дѣян. 24:14. (Павелъ — на управителя Феликса:) „Признавамъ ти се въ това, че споредъ учението, което *тѣ* (иудеитѣ) наричатъ ересь, азъ тѣй служа на Бога на отцитѣ ни, че вѣрвамъ на всичко, що е писано въ закона и въ пророцитѣ.

Тимотей.

Фил. 2:19—22....Надѣвамъ се въ Господа Исуса наскоро да пратя при васъ Тимотея, та и азъ, като узная какъ сте, да се утѣша духомъ. Понеже нѣмамъ никого равно усърденъ, който *толкова* искрено да се грижи за васъ, защото всички търсятъ своето, а не Исусъ Христовото; а неговата опитность вие знаете: той, като синъ къмъ баща, заедно съ мене слугувъ при благовѣствуването.

Даване на Духа Светаго.**То е отъ Отца.**

Неем. 9:20. (И каза Ездра:) Ти имъ (на нашитѣ бащи) даде Твоя благъ Духъ, за да ги поучава, и не отнимаше маната Си отъ устата имъ, па и вода имъ даваше за утоление на жаждата имъ.

Лук. 11:13....Ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отецъ небесний ще даде Духъ Светий на ония, които Му искатъ?

Иоан. 14:26....Утѣшителтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име, Тѣй ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Евр. 2:4. [Какъ ние ще избѣгнемъ (отплата), ако занемаримъ такова велико спасение, което ни се удостовѣри отъ ония, които *го* бѣха чули *отъ Него* (Господа),] когато Богъ потвърдяваше свидѣтелството *имъ* съ поличби и чудеса, съ различни сили и съ раздаване дароветѣ на Светаго Духа по Своя воля?

Отъ Сина.

Иоан. 15:26....Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Иоан. 16:7. Азъ...ви казвамъ истината: за васъ е по-добрѣ Азъ да си замина; защото, ако не замина, Утѣшителтъ нѣма да дойде при васъ; ако ли замина, ще ви Го пратя.

Иоан. 20:22....Духна и имъ (на ученицитѣ) казва: приемете Духа Светаго.

На Христа се даде безъ мѣрка.

Ис. 11:2....Ще почива върху Него Духъ Господень, духъ на прѣмъдрость и разумъ, духъ на съвѣтъ и крѣпость, духъ на знание и благочестие.

Ис. 61:1. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза да благовѣстя на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници—отваряне на тъмница.

Мат. 3:16....Като се кръсти, Исусъ веднага излѣзе изъ во-

дата, и ето, отвориха Му се небесата, и видѣ Духа Божий да слиза като гължбѣ и да се спуща върху Него. Марк. 1:10; Лук. 3:22; Иоан. 1:32.

Лук. 4:1. Иисусъ, изпълненъ съ Духа Светаго, върна се отъ Иорданъ, и поведенъ бѣше отъ Духа въ пустинята.

Иоан. 3:34....Тоя, Когото Богъ е пратилъ, говори Божии слова; понеже Богъ не съ мѣрка Му дава Духа.

Дѣян. 10:38. (Вие знаете:) какъ Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Иисуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрвявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Духъ Светий се дава споредъ обѣщанието.

Лук. 24:49....Азъ ще изпратя обѣщанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете съ сила отгорѣ.

Дѣян. 2:38, 39....Петъръ имъ рече: покайте се, и всѣки отъ васъ да се кръсти въ името на Иисуса Христа, за прошка на грѣховетѣ; и ще приемете дара на Светаго Духа. Защото за васъ е обѣщанието, за вашитѣ дѣца и за всички далечни, които би призовалъ Господъ, Богъ нашъ.

Чръзъ вѣра въ Иисуса Христа.

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитѣ, тъй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога.

Иоан. 7:38, 39. Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ даденъ, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Дѣян. 10:44. Докато Петъръ още говорѣше тия думи (всѣкой, който вѣрза въ Него, ще получи прошка на грѣховетѣ чръзъ Неговото име), Духъ Светий слѣзе върху всички, които слушаха словото.

Чръзъ Христовото ходатайство.

Иоан. 14:16....Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбжда съ васъ во-вѣки.

Въ отговоръ на молитва.

Дѣян. 8:15. (Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана,) които слѣзоха и се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий. (Тогава възлагаха върху имъ ржцѣ, и *тѣ* приемаха Духа Светаго.)

Еф. 1:16, 17. Не прѣставамъ да благодаря на *Бога* за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитѣ си, што Богъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмдростъ и откровение, за да Го познаете.

На покорнитѣ Богу.

Дѣян. 5:32....Свидѣтели сме Му (на Началника и Спасителя)

ние и Духъ Светий. Когато Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ. (Петъръ и апостолитѣ).

Духъ Светий се даде: на пророцитѣ.

Числ. 11:25. „Господь слѣзе въ облакъ и говори съ него (Моисея), и взе отъ Духа, Който бѣ върху му, и даде на седемдесетъѣхъ мже старѣйшини. И когато слѣзе върху тѣхъ Духътъ, тѣ наченаха да пророчествуватъ, но сетнѣ прѣстанаха. Числ. 11:17.

2 Царсгв. 23:2. (Ето послѣднитѣ Давидови думи:) Духъ Господень говори въ мене, и словото Му е на езика ми.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки да се обърнатъ, Ти (Господи Боже) отлага много години и имъ напомняше съ Твоя Духъ чрѣзъ пророцитѣ Си, но тѣ (нашитѣ бащи) не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на другоземни народи.

Ис. 48:16. Пристѣпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господь Богъ и Неговиятъ Духъ.

Иез. 2:2....Както Той (Говорещиятъ) ми говорѣше, влѣзе въ мене духъ и ме постави на нозѣтѣ ми и чухъ Оногова, Който ми говорѣше.

Иез. 11:5. И слѣзе върху мене Духъ Господень и ми каза: кажи, тѣй казва Господь: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Марк. 12:35....Самъ Давидъ каза чрѣзъ Духа Светаго: „рече Господь Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ врагове подножие на нозѣтѣ Ти“.

Дѣян. 1:16. [Стана Петъръ посрѣдъ ученицитѣ и рече] (а бѣха се събрали около сто и двацѣ души): мже братя! Трѣбваше да се изпълни написаното, що бѣ прѣдрекълъ Духъ Светий чрѣзъ устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Исуса.

Дѣян. 11:28 (Прѣзъ ония дни слѣзоха въ Антиохия пророци отъ Иерусалимъ.) И единъ отъ тѣхъ, по име Агавъ, стана и прѣдвѣсти чрѣзъ Духа, че по цѣла вселенна ще бжде голѣмъ гладъ, какъвто и настана при кесаря Клавдия.

Дѣян. 28:25. Понеже бѣха несъгласни помежду си, тѣ (иудеитѣ въ Римъ) взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ имъ каза тия думи: добрѣ е рекълъ Духъ Светий на отцитѣ ни чрѣзъ пророкъ Исаия, говорейки: („иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуετε, и нѣма да разберете, съ очи ще гледате, и нѣма да видите, защото сърдцето на тия човѣци е закоравѣло, и съ уши мжно слушатъ, и затворили сж очитѣ си, за да не би нѣкакъ съ очи да видятъ и съ уши да чуятъ, и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, и ги изцѣря“.)

Еф. 3:5. (Като четете, можете проумѣ, какъ съмъ схваналъ тайната на Христа), която не бѣше възвѣстена на синоветѣ човѣшки отъ прѣдишнитѣ поколѣния, както сега се откри на светитѣ Му апостоли и пророци чрѣзъ Духа Светаго.

1 Петр. 1:11. (Пророцитѣ)...изслѣдваха, кое и какво врѣме е посочвалъ Христовиятъ Духъ, що бѣше въ тѣхъ, когато Той е прѣдвѣствалъ Христовитѣ страдания и идецата слѣдъ тѣхъ слава.

2 Петр. 1:21....Никога по човѣшка воля не е изречено пророчество, но отъ Духъ Светий просвѣтявани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

На люде, избрани отъ Бога за извѣстни цѣли.

Изх. 31:3. (Говорѣ още Господь на Моисея, думайки: ето, Азъ опрѣдѣлихъ по име Веселиила, синъ на Урия, Оровъ синъ, отъ Иудино колѣно;) и го изпѣлихъ съ Духъ Божий, съ мѣдростъ и разумъ, съ знание и съ всѣко изкуство, [да работи съ злато, сребро и мѣдъ (съ синя пурпурена и червена вълна и съ прѣпременъ висонь), да рѣже камъни за обковка и да изрѣзва дърво за всѣкаква работа.] Изх. 35:31.

Числ. 27:18....Каза Господь на Моисея: вземи си Иисуса, Навиновия синъ, човѣкъ, у когото има Духъ, и възложи върху него ржката си.

Сжд. 3:10. Върху него (Кеназовия синъ Готониилъ) бѣше Духъ Господень, и той бѣше сждия на Израила. Той излѣзе на война (противъ Хусарсатема, и Господь прѣдаде въ ржцѣтъ му месопотамския царь Хусарсатема), и ржката му надна на Хусарсатема.

Сжд. 6:34....Духъ Господень обзе Гедеона; той затрѣби съ трѣба, и племето Авиезерово се събра да върви подирѣ му.

Сжд. 11:29. И върху Иефтая бѣше Духъ Господень, и той прѣмина Галаадъ и Манасия, прѣмина Масифа Галаадска, и олъ Масифа Галаадски отиде при амонитци.

Сжд. 13:25....Духъ Господень почна да дѣйствува въ него (Самсона) въ Дановия станъ, между Цора и Естаоль.

Обѣщанъ е на всички вѣрващи.

Ис. 44:3....Ще излѣя вода върху жедувацето, и потоци върху изсѣхналото; ще излѣя духа Си върху твоето племе и благословението Си — върху твоитѣ потомци.

Иез. 36:27. Ще вложя въ васъ Моя духъ и ще направя да ходите по Моитѣ заповѣди, да пазите и изпѣлнявате Моитѣ наредби.

Иез. 39:29. И вече не ще скривамъ отъ тѣхъ лицето Си, защото Азъ ще излѣя Моя духъ върху дома Израилевъ, казва Господь Богъ.

Иоил. 2:28, 29....Ще излѣя отъ Моя Духъ върху всѣка плѣтъ, и ще пророкуватъ синоветѣ ви и дѣщеритѣ ви; старцитѣ ви ще сънуватъ сънища, и момцитѣ ви ще виждатъ видѣния. Сжщо и върху роби и робини въ ония дни ще излѣя отъ Моя Духъ. Дѣян. 2:17, 18.

Мат. 3:11. Азъ ви кръщавамъ съ вода за покаяние; но Оня, Който иде подирѣ ми, е по-силенъ отъ мене; азъ не съмъ достоенъ да Му понеса обуцата; Той ще ви кръсти съ Духъ Светий и съ огнь. (Иоанъ). Марк. 1:8; Лук. 3:16.

Иоан. 16:13....Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упѣти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

Дѣян. 11:16. Тогава си спомнихъ думитѣ на Господа, какъ Той говорѣше: „Иоанъ кръщавъ съ вода, а вие ще бждете кръстени съ Духъ Светий“. (Петъръ).

Дава се на всички вѣрващи.

Римл. 5:5...Надеждата не посрамя, защото любовта Божия се излѣ въ нашитѣ сърдца чрѣзь дадения намъ Духъ Светий.

1 Кор. 12:13...Чрѣзь единъ Духъ всички сме кръстени въ едно тѣло, било иудеи или елини, било роби или свободни; и всички съ единъ Духъ сме напоени.

Гал. 3:2. Това само искамъ да науча отъ васъ: чрѣзь дѣла по закона ли получихте Духа, или чрѣзь послушание на вѣрата?

Евр. 6:4...Ония, които веднажъ сж се просвѣтили, вкусили сж отъ небесния даръ, станали сж причастници на Светаго Духа.

Особено се даде на апостолитѣ.

Дѣян. 1:8. [Той (Господь) имъ (на ученицитѣ) отговори:]...ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Дѣян. 2:4...Всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наче-наха да говорятъ съ други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Дѣян. 4:31...Слѣдъ като се тѣ помолиха, потресе се мѣстото, дѣто бѣха събрани, и всички се изпълниха съ Духъ Светий и съ дързновение говорѣха словото Божие.

Дѣян. 6:3. (Тогава дванайсетъгѣ апостоли, като свикаха цѣлото множество ученици. казаха:)...Братя, погрижете се да избере-те измежду васъ седемъ души съ добро име, изпълнени съ Духъ Божий и съ мждростъ, които ще поставимъ на тая служба (да се грижатъ за трапезитѣ).

Дѣян. 13:2. (Въ Антиохийската църква имаше нѣкои про-роци и учители, именно: Варнава и Симеонъ, нареченъ Нйгеръ, Луций киринеецъ, Манаилъ, съвъзпитаникъ на Ирода четвърто-властника, и Савель.) Когато тѣ служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

1 Кор. 7:40...Тя (жената-вдовица) е по-блажена, ако си оста-не тѣй (да не се омъжи), споредъ моето мнѣние; а мисля, че и азъ имамъ Духъ Божий.

1 Кор. 12:7—11...Всѣкому се дава да се прояви у него Ду-хътъ за обща полза; защото одному се дава чрѣзь Духа слово на мждростъ, другиму — слово на знание, чрѣзь сжщия Духъ; едно-му — вѣра, чрѣзь сжщия Духъ; другиму — дарби за лѣкуване, чрѣзь сжщия Духъ; одному — чудодѣйствия, другиму — проро-чество, одному — да различава духоветѣ, другиму — разни езици, а другиму — да тѣлкува езици. Всичко това го произвежда единъ и сжщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкому поотдѣлно, както си иска.

1 Сол. 4:8. (Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ)...Който отхвърля това, той отхвърля не човѣка, а Бога, Който и даде Своя Свети Духъ въ насъ.

2 Тим. 1:14. Запази добрия залогъ чрѣзь Духа Светаго, Който живѣе въ насъ.

Иак. 4:5. Или мислите, че напразно говори Писанието: „до ревнивость Богъ обича духа, който е вселилъ въ насъ“?

На езичниците.

Дѣян. 8:17. (Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана.) Тогава възлагаха върху имъ рѣцѣ, и *тѣ* приемаха Духа Светаго.

Дѣян. 10:44, 45. Докато Петъръ още говорѣше тия думи [всѣкой, който вѣрва въ Него (Христа), ще получи прошка на грѣховетѣ чрѣзъ Неговото име], Духъ Светий слѣзе върху всички, които слушаха словото. А вѣрващитѣ отъ обрѣзанитѣ, които бѣха дошли съ Петра, се смаяха, че и върху езичници се излѣ дарътъ на Светаго Духа.

Дѣян. 11:17. Ако, прочее, Богъ имъ даде равенъ даръ, какъвто и намъ, които повѣрвахме въ Господа Исуса Христа, кой съмъ азъ, за да можехъ попрѣчи Богу?

Дѣян. 15:8...Сърдцевѣдецътъ Богъ имъ засвидѣтелствува, като имъ даде Духъ Светий, както и намъ. (Петъръ).

За свидѣтелство, че сме въ съобщение съ Бога.

1 Иан. 4:13. Че ние прѣбждаме въ Него и Той въ насъ, узнаваме отъ това, дѣто ни е далъ отъ Своя Духъ. **1 Иоан. 3:24.**

То (даването на Духа Светаго) е: изобилно.

Пс. 67:10. Изобилень дъждъ проливаше Ти, Боже, върху Твоето наслѣдие, и когато то изнемогваше отъ трудъ, Ти го подкрѣпяше.

Тит. 3:6. [Той (Богъ) ни спаси чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго,] Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Исуса Христа, нашия Спасителъ.

Постоянно.

Ис. 59:21...Ето завѣтътъ Ми съ тѣхъ, казва Господь: Духътъ Ми, Който е върху тебе, и думитѣ Ми, които вложихъ въ устата ти, не ще отстѣпятъ отъ устата ти и отъ устата на потомцитѣ на твоео потомство, казва Господь, отсега и до вѣка.

Аг. 2:5. Моятъ завѣтъ, който склучихъ съ васъ, кога излѣзохте изъ Египетъ, и Моятъ Духъ прѣбждва срѣди васъ: не бойте се!

1 Петр. 4:14. Ако ви корятъ за име Христово, блажени сте, защото Духътъ на славата и Духътъ Божий почива върху васъ. Отъ гѣхна страна Той бива хулень, а отъ ваша — прославянь.

Плодоносно.

Ис. 32:15. (Въ земята на народа ми ще растатъ търни и бодили; сѣщо и по всички увеселителни домове въ ликуващия градъ; защото чертозитѣ ще бждатъ оставени; шумниятъ градъ ще бжде напуснатъ; Офелъ и кулата завинаги ще служатъ, вмѣсто пещери, за прибѣжище на диви осли и на пасещи стада,) доклѣ се не излѣе върху насъ Духъ свише, и пустинята не стане градина, а градината не почнатъ да считатъ за гора.

Чрѣзъ вѣра се придобива.

Гал. 3:14...Благословението Авраамово чрѣзъ Христа Исуса да се разпростре върху езичниците, за да получимъ обѣщания Духъ чрѣзъ вѣрата.

Е залогъ за наслѣдие на светиниѣ.

Римл. 8 : 22, 23... Знаемъ, че всички твари заедно стенатъ и се мжчатъ досега; и не само *тѣ*, но и ние сами, които имаме начатъцитѣ на Духа, и ние сами стенемъ въ себе си, очаквайки осигурение — изкупване на нашето тѣло.

2 Кор. 1 : 22 Той (Богъ) ни и запечата и даде залога на Духа въ сърдцата ни **2 Кор. 5:5.**

Еф. 1 : 14. (Бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ,) Който е залогъ за нашето наслѣдство, та да се изкупи достоянието *Му* за похвала на славата *Му*.

То оправдава.

1 Кор. 6 : 11... Такива (нечестиви) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Иисуса Христа и чрѣзь Духа на нашия Богъ.

Обновява и възражда душата.

Иоан. 3 : 5, 6. Иисусъ отговори (Никодиму): истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди отъ вода и Духъ, не може да влѣзе въ царството Божие: роденото отъ плътта е плътъ, а роденото отъ Духа е духъ.

Тит. 3 : 5. Той (Богъ) ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзь банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, (Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзь Иисуса Христа, нашия Спасителъ.)

Освещава душата.

Римл. 1 : 4. [Богъ отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзь пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плътъ отъ Давидово сѣме)] (и открилъ се за Синъ Божий чрѣзь силата на чудесата, по духа на освещението, чрѣзь възкресението отъ мъртвитѣ) Иисуса Христа Господа нашего.

Римл. 15 : 16. (Писахъ, ви, братя, малко по-смѣличко, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодатъ) да бѣда служителъ на Иисуса Христа между езичниците и свещенодѣйствието да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичниците. осветенъ отъ Духа Светаго, да бѣде благоприятенъ.

Гал. 5 : 22 ...Плодътъ на духа е: любовъ, радость, миръ, дълготърпѣние, благодетъ, милосърдие, вѣра, (кротость, въздържание. Противъ такива нѣма законъ.)

Еф. 5 : 9...Плодътъ на Духа *състои* въ всѣка доброта, правда и истина.

1 Петр. 1 : 2. (Петъръ, апостолъ на Иисуса Христа, до пришелицитѣ, прѣснати по Понтъ, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани) по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзь осветяване на Духа, за послушность и за порѣсване съ кръвта Иисусъ Христова: благодатъ вамъ и миръ да изобилва!

1 Петр. 1 : 22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушность на истината чрѣзь Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

Дава правда, миръ и радость.

Римл. 14 : 17...Царството Божие не е ястие и питие, а правда и миръ и радость въ Светаго Духа.

1 Сол. 1:6...Вие станехте подражатели намъ и Господу, като при много скърби приехте словото съ радость отъ Духа Светаго. **Нечестивците нѣматъ Духъ Светий.**

Иуд. 1:19. Тѣ сж човѣци, които се лжчатъ (отъ единството на вѣрата), тѣ сж душевни — и нѣматъ духъ. *Не възприематъ онова, що е отъ Духа Светаго.*

1 Кор. 2:14. Душевниятъ човѣкъ не възприема онова, що е отъ Божия Духъ: за него това е безумство; и не може да го разбере, защото то се изслѣдва духовно.

ПРИМѢРИ:

Иосифъ.

Бит. 41:38...Рече фараонъ на служителитѣ си: ще намѣримъ ли такъвъ, като него, човѣкъ, у когото да има Духъ Божий? *Иисусъ Навинъ.*

Втор. 34:9...Иисусъ, синъ Навиновъ, изпълни се съ духъ на прѣмждрость, защото Моисей бѣ възложилъ върху него ржцѣтъ си, и му се покоряваха синоветѣ Израилеви и правѣха тѣй, както бѣ заповѣдалъ Господъ на Моисея. Числ. 27:18.

Самсонъ.

Сжд. 14:6...Духъ Господень слѣзе върху му, и той разкъса лѣва като яре; а въ ржката му нѣмаше нищо. И не каза на баща си и на майка си, какво бѣ направилъ. Сжд. 13:25.

Давидъ.

1 Царств. 16:13. Самуилъ взе рога съ елей и го помаза посрѣдъ братята му, и Духъ Господень почиваше върху Давида отъ оня день и насетнѣ. Слѣдъ това Самуилъ стана и отиде въ Рама. *Иоанъ.*

Лук. 1:15. [Ангелътъ му (на Захария) рече:]...той ще бжде великъ прѣдъ Господа; нѣма да пие вино и сикеръ, и ще се изпълни съ Духа Светаго още отъ утробата на майка си.

Захария.

Лук. 1:67...Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува...

Симеонъ.

Лук. 2:25. Тогава имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Петъръ.

Дѣян. 4:8. Тогава Петъръ, като се изпълни съ Духъ Светий, имъ рече: началници народни и старѣи израилски! (ако ние сме днесъ подъ разпитъ за едно благодѣяние къмъ немощенъ човѣкъ, какъ е той изцѣренъ, то нека бжде знайно на всички васъ и на цѣлия народъ израилски, че чрѣзъ името на Иисуса Христа Назорея, Когото вие разпнахте, Когото Богъ възкреси отъ мъртвитѣ, чрѣзъ Него тоя стои прѣдъ васъ здравъ.)

Стефанъ.

Дѣян. 6:5. Това прѣдложение (да се избератъ седемъ ду-

ши, които да се грижатъ за трапезитѣ), се понрави на цѣлото множество; и избраха Стефана, мжжъ изпълненъ съ вѣра и Духъ Светий, Филипа и Прохора, Никанора и Тимона, Пармена и Николая, прозелитѣ отъ Антиохия.

Савель.

Дѣян. 9:17. Анания отиде и влѣзе въ къщата (на улицата, която се нарича Права) и, като възложи върху му ржцѣ, рече: брате Савле! Господь Иисусъ, Който ти се яви по пята, по който дохождаше ти, ме прати, за да прогледашъ и да се изпълнишъ съ Духъ Светий. 1 Кор. 7:40.

Варнава

Дѣян. 11:24....Той бѣше мжжъ добъръ, изпълненъ съ Духъ Светий и съ вѣра...

Дароветъ на Св. Духа.

Тѣ еж прѣдсказани.

Ис. 35:4—6. Кажете на боязливитѣ духомъ: бждете твърди, не се бойте: ето, вашиятъ Богъ иде съ отмъщение, съ отплата Божия: бждете твърди, не се бойте: ето, вашиятъ Богъ иде съ отмъщение, съ отплата Божия: Той ще дойде и ще ви спаси. Тогава ще се отворятъ очитѣ на слѣпи, и ушитѣ на глухи ще се отпушатъ. Тогава хромиятъ ще скочи като елень, и езикътъ на нѣмия ще пѣе; защото води ще бликнатъ въ пустинята, и потоци — въ степитѣ.

Иоил. 2:28, 29....Ще излѣя отъ Моя Духъ върху всѣка плътъ, и ще пророкуватъ синоветѣ ви и дѣщеритѣ ви; старцитѣ ви ще сънуватъ сънища, и момцитѣ ви ще виждатъ видѣния. Сжщо и върху роби и робини въ ония дни ще излѣя отъ Моя Духъ. **Дѣян. 2:16—18.**

Сж различни видове.

Римл. 12:6....Понеже, по дадената намъ благодать, имаме разни дарби, то, *имашъ ли пророчество, пророчествуй* спредъ вѣрата.

1 Кор. 12:4—6. Има различни дарби, ала Духътъ е единъ и сжщъ; има различни служби, ала Господь е единъ и сжщъ; има и различни дѣйствия, ала Богъ е единъ и сжщъ, Който върши всичко у всички.

Сж изброени.

1 Кор. 12:8—11, 28—31....Едному се дава чрѣзъ Духа слово на мждрость, другиму — слово на знание, чрѣзъ сжщия Духъ; едному — вѣра, чрѣзъ сжщия Духъ; другиму — дарби за лѣкуване, чрѣзъ сжщия Духъ; едному — чудодѣйствия, другиму — пророчество, едному — да различава духоветѣ, другиму — разни езици, а другиму — да тълкува езици. Всичко това го произвежда единъ и сжщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкому поотдѣлно, както си иска...И отъ васъ Богъ постави въ църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; послѣ *такива, които иматъ сили чудотворни* и дарби за лѣкуване; слѣдъ това застѣпници, управници,

и такива, които да говорятъ разни езици. Нима всички сж апостоли? Всички ли сж пророци? Нима всички сж учители? Всички ли сж чудотворци? Всички ли иматъ дарби да лѣкуватъ? Всички ли говорятъ езици? Всички ли сж тълкуватели? Показвайте ревностъ за по-добри дарби, и азъ ще ви покажа пжтъ още по-прѣвъзходенъ.

Сж врѣмении.

1 Кор. 13:8. Любовьта никога не отпада, а *другитѣ дарби*, ако сж пророчества, ще прѣстанатъ, ако сж езици, ще замлѣкнатъ, ако сж знание, ще изчезнатъ.

Христовъ ги има.

Мат. 12:28. Ако...Азъ изгонвамъ бѣсоветѣ съ Божий Духъ, то значи, дошло е до васъ царството Божие.

Дѣян. 10:38....Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Иисуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣривайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Излѣха се въ деня на петдесетница.

Дѣян. 2:1—4. Когато настана день на Петдесетница, *тѣ* всички въ единомислие бѣха заедно. И внезапно биде шумъ отъ небето, като че идѣше силенъ вѣтъръ, и напълни цѣлата кжща, дѣто седѣха. И явиха имъ се езици, като че огнени, които се раздѣляха, и се спрѣха по единъ на всѣкиго отъ тѣхъ. И всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Даватъ се отъ Христа.

Еф. 4:8, 11. Затова е и казано: „като се възкачи на височината, плѣни плѣнъ и даде дарове на човѣцитѣ“ (Пс. 67:19)...И Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители.

Дѣян. 2:33. И така, Той, слѣдъ като биде възнесенъ съ Божията десница и прие отъ Отца обѣщанието на Светаго Духа, излѣ това, що вие сега виждате и чувате. (Петъръ).

Христовъ — на своитѣ ученици.

Мат. 10:1, 20. И като повика дванайсетътѣхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣриватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ.. Не сте вие, които ще говорите, а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ. Марк. 6:7; Лук. 9:1.

Марк. 3:14, 15. И отреди *отъ тѣхъ* дванайсетъ, за да бждатъ съ Него и да ги разпраща да проповѣдватъ, и да иматъ власть да цѣрятъ болести и да изгонватъ бѣсове.

Даватъ се: по Божията воля.

Гал. 3:5. Тоя, прочее, Който ви дарува Духа и прави между васъ чудеса, чрѣзъ дѣла по закона ли *врши това*, или чрѣзъ послушание на вѣрата?

Евр. 2:4....Богъ потвърдяваше свидѣтелството *имъ* съ поличби и чудеса, съ различни сили и съ раздаване дароветѣ на Светаго Духа по Своя воля.

Чрѣзъ апостолитѣ.

Дѣян. 8:14—17. Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана, които слѣзоха и се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий. (Защото Той не бѣ слѣзълъ още нито върху едного отъ тѣхъ, а само бѣха кръстени въ името на Господа Исуса.) Тогава възлагаха върху имъ ржцѣ, и тѣ приемаха Духа Светаго.

Римл. 1:11....Копнѣя да ви видя, за да ви прѣдамъ нѣкой духовенъ даръ за ваше укрѣпване.

Чрѣзъ благовѣствуване на Евангелието.

Дѣян. 10:44—45. Докато Петъръ още говорѣше...Духъ Светий слѣзе върху всички, които слушаха словото. А вѣрващитѣ отъ обрѣзанитѣ, които бѣха дошли съ Петра, се смаяха, че и върху езици се излѣ дарътъ на Светаго Духа; защото ги слушаха да говорятъ на *разни* езици и да величатъ Бога...

Чрѣзъ молитва.

Дѣян. 4:29—31. И сега, Господи, погледни на тѣхнитѣ (на противницитѣ) заплахи и дай на Твоитѣ раби (апостолитѣ) съ пълно дързновение да говорятъ Твоето слово, като простирашъ Ти ржката Си за изцѣление, и да ставатъ чудеса и личби въ името на Светия Твой Синъ Исуса. И слѣдъ като се тѣ (своитѣ на апостолитѣ) помолиха, потресе се мѣстото, дѣто бѣха събрани, и всички се изпълниха съ Духъ Светий и съ дързновение говорѣха словото Божие.

Чрѣзъ възлагане на ржцѣ.

1 Тим. 4:14. Не занемаряй дарбата, която е въ тебе и ти бѣ дадена чрѣзъ пророчество съ възлагане *върху ти* ржцѣтѣ на священството.

2 Тим. 1:6. Затова ти напомнямъ да разпаляшъ Божия даръ, който е въ тебе чрѣзъ моето ржковъзлагане.

За утвърдяване Евангелието.

Марк. 16:20. Тѣ (ученицитѣ Христови)...отидоха и проповѣдваха навсѣкждѣ; и Господъ имъ помагаше и подкрѣпваше словото съ личби, отъ каквито то се придружаваше...

Дѣян. 14:3...Тѣ (Павелъ и Варнава) пакъ останаха *тукъ* (въ Икония) доста врѣме, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодать, като даваше чрѣзъ тѣхни ржцѣ да ставатъ личби и чудеса.

Римл. 15:19. Съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ...разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирилъ.

За полза и поука на църквата.

1 Кор. 12:7....Всѣкому се дава да се прояви у него Духътъ за *обща* полза.

1 Кор. 14:12, 13, 22, 26. Тѣй и вие, бидейки ревнителни къмъ духовни *дарби*, залѣгайте да *ги* получите въ изобилие. за поука на църквата. Затова, който говори на *непознатъ* езикъ, нека се моли за *дарба* да тълкува...Затова езицитѣ сж бѣлѣгъ не за по-

вѣрвалитѣ, а за неповѣрвалитѣ; пророчеството пъкъ не е за неповѣрвалитѣ, а за повѣрвалитѣ...И тъй, какво да се прави, братя? Кога се събирате, и всѣки отъ васъ има — кой псаломъ, кой поучение, кой езикъ, кой откровение, кой тълкувание, — всичко да става за поука.

Длъжни сме да ги желаемъ.

1 Кор. 14:1, 39. Стремете се къмъ любовта; показвайте ревностъ за духовни *дарби*, а особено — да пророчествувате...И тъй, братя, показвайте ревностъ за пророчествуване, но не забранявайте да се говорятъ и езици.

Да ги не прѣзираме.

1 Сол. 5:20. Пророчествата не унижавайте.

Да ги не търсимъ съ пари.

Дѣян. 8:18—20...Симонъ, като видѣ, че Духъ Светий се дава чрѣзъ възлагане рѣцѣтъ апостолски, донесе имъ пари и рече: дайте и менѣ тая властъ, та, комуто възложатъ рѣцѣ, да приема Духа Светаго. Но Петъръ му каза: среброто ти да погине заедно съ тебе, задѣто си помислилъ, че съ пари се добива дарътъ Божий.

Могатъ да бждатъ въ човѣка не за негово спасение.

Мат. 7:22, 23. Мнозина ще Ми кажатъ въ оня день: Господи, Господи! нѣ въ Твое ли име пророкувахме? И нѣ въ Твое ли име бѣсове изгонвахме? И нѣ въ Твое ли име много чудеса правѣхме? И тогава ще имъ кажа открито никога не съмъ ви познавалъ; махнете се отъ Мене вие, които вършите беззаконие.

1 Кор. 13:1, 2. Да говоря *всички* езици човѣшки и *дори* ангелски, щомъ любовъ нѣмамъ, ще бжда мѣдъ, що звънти, или кимвалъ, що звека. Да имамъ пророчески даръ и да зная всички тайни, да имамъ пълно знание за всички нѣща и *такѣва* силна вѣра, че да мога и плинини да прѣмѣстямъ, — щомъ любовъ нѣмамъ, нищо не съмъ.

И лъжехриститѣ и лъжепророцитѣ ги иматъ.

Мат. 24:24...Ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци и ще покажатъ голѣми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ Марк. 13:22.

2 Сол. 2:9. (Господъ Исусъ ще убие съ духа на устата Си) *тогова* (беззаконника), чието явяване, по дѣйствие на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса.

Откр. 13:13, 14. (Звѣрътъ, който говорѣше като змей)...вършеше голѣми личби, та дори и огънь сваляше отъ небето на земята прѣдъ човѣцитѣ. И лѣстѣше жителитѣ земни съ личбитѣ, що му бѣха дадени да върши прѣдъ звѣра, като думаше на жителитѣ земни да направятъ *единъ* образъ на звѣра, който има рана отъ мечъ и остана живъ.

Откр. 19:20. Звѣрътъ биде хванатъ, а съ него заедно и лъжепророкътъ, който бѣ вършилъ личби прѣдъ него, та заблуди ония, които бѣха приели бѣлѣга на звѣра и се кланяха на образа му: и двамата бидоха живи хвърлени въ огненото езеро съ запаленъ жупелъ.

ПРИМЪРИ:*Ефесяни.*

Дѣян. 19:2—6. (Павелъ дойде въ Ефесъ и, като намѣри тамъ нѣкои ученици), каза имъ: като повѣрвахте, приехте ли Светаго Духа? А тѣ му отговориха: нито сме и чули, дали има Духъ Светий. Той имъ рече: а въ какво се кръстихте? Тѣ отговориха: въ Иоановото кръщение. Павелъ каза: Иоанъ кръщава съ покаяно кръщение, казвайки на народа да вѣрва въ Оногова, Който иде слѣдъ него, сирѣчь, въ Христа Иисуса. Като чуха *това*, тѣ се кръстиха въ името на Господа Иисуса. И когато Павелъ възложи на тѣхъ ржцѣ, слѣзе върху имъ Духъ Светий, и тѣ почнаха да говорятъ на *разни* езици и да пророчествуватъ.

Павелъ.

1 Кор. 14:18. Благодаря на моя Богъ, задѣто повече отъ всинца ви говоря езици.

Десетътъ заповѣди.**Богъ ги изказа.**

Изх. 20:1. Тогава Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия думи...

Втор. 5:4. Лице съ лице говорй Господь съ васъ (Израилю) на планината прѣдъ огъня.

Втор. 5:22. Тия думи изрече Господь грѣмогласно къмъ цѣлото ви събрание на планината изсрѣдъ огънь, облакъ и мракъ (и буря), и повече не говорй, и ги написа на двѣ каменни скрижали и ми ги прѣдаде.

Богъ самъ ги написа.

Изх. 24:12....Каза Господь на Моисея: възлѣзъ при Мене на планината и стой тамъ; ще ти дамъ каменни плочи, и законъ, и заповѣди, които написахъ за тѣхна поука.

Изх. 31:18....Когато (Богъ) прѣстана да говори съ Моисея на планината Синай, даде му двѣ плочи на откровението, каменни плочи, написани съ Божи прѣстъ.

Изх. 32:16. Плочитѣ бѣха дѣло Божие, и писмото, издѣлбано на плочитѣ, бѣше Божие писмо.

Изх. 34:1, 28....Каза Господь на Моисея: издѣлай си двѣ каменни плочи като първитѣ, (и възлѣзъ при Мене на планината,) и Азъ ще напиша върху тия плочи думитѣ, каквито бѣха върху първитѣ плочи, които ти строши. И прѣстоя тамъ (Моисей) при Господа четирийсетъ дни и четирийсетъ нощи, безъ да яде хлѣбъ и безъ да пие вода; и написа (Моисей) върху плочитѣ думитѣ на завѣта, десетътъ заповѣди.

Втор. 4:13....Той ви яви завѣта Си, който ви заповѣда да изпълнявате, десетословието, и го написа на двѣ каменни скрижали.

Втор. 9:10....Даде ми Господь двѣтѣ каменни скрижали, написани съ Божия прѣстъ, а на тѣхъ (написани бѣха) всички думи, които ви изрече Господь на планината изсрѣдъ огъня въ деня на събранието.

Втор. 10:4. И написа Той на скрижалитѣ, както бѣ написано по напрѣдъ, ония десетъ заповѣди, които ви изрече Господь

на планината изсрѣдъ огъня въ деня на събранието, и ми ги прѣдаде Господь.

Самитѣ заповѣди.

Втор. 5:6—21. (Той *тогава* каза:) Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те изведохъ отъ Египетската земя, отъ дома на робството; да нѣмашъ други богове прѣдъ лицето Ми. Не си прави кумирь и никакво изображение на това, що е на небето горѣ, и що е на земята долу, и що е въ водитѣ подъ земята, не имь се кланяй и не имь служи; защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Богъ ревнитель, Който, за грѣха на бащитѣ, наказвамъ до трето и четвърто поколѣние дѣцата, които Ме мразятъ, и Който показвамъ милость до хиляди *поколѣния* къмъ ония, които Ме обичатъ и пазятъ Моитѣ заповѣди. Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Богъ; защото Господь (Богъ твой) нѣма да остави ненаказанъ оногова, който употребява името Му напразно. Пази сжботния день, за да го светишъ, както ти е заповѣдалъ Господь, Богъ твой; шесть дена работи и върши всичкитѣ си работи, а седмиятъ день е сжбота на Господа, твоя Богъ: не върши (въ него) никаква работа, ни ти, ни синь ти, ни дѣщеря ти, ни робътъ ти, ни робинята ти, ни волтъ ти, ни оселтъ ти, нито нѣкой твой добитъкъ, нито пришлецътъ ти, който е у тебе, за да си почине робътъ ти и робинята ти (и оселтъ ти), както и ти; и помни, че (ти) бѣше робъ въ Египетската земя, но Господь, Богъ твой, те изведе оттамъ съ твърда ржка и висока мишца, затова и ти заповѣда Господь, Богъ твой, да тачишъ сжботния день (и свето да го пазишъ). Почитай баща си и майка си, както ти заповѣда Господь, Богъ твой, за да живѣешъ дълго и да ти бжде добръ въ оная земя, която ти дава Господь, Богъ твой. Не убивай. Не прѣлюбодѣйствувай. Не кради. Не лъжесвидѣтельствувай противъ ближния си. Не пожелавай жената на ближния си и не пожелавай дома на ближния си, нито нивата му, нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, (нито никакъвъ неговъ добитъкъ,) нито нѣщо друго, което е на ближния ти. Изх. 20:3 — 17; Мат. 19:18, 19; Марк. 10:19; Лук. 18:20; Римл. 13:9.

Христосъ даде прѣцѣнката имъ.

Мат. 22:35—40....Единъ отъ тѣхъ (фарисейтъ), законникъ, изкушавайки Го, попита и рече: Учителю, коя заповѣдь е най-голѣма въ закона? А Иисусъ му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ: тази е първа и най-голѣма заповѣдь; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си; на тия двѣ заповѣди се кръпи цѣлиятъ законъ и пророцитѣ. Марк. 12:29—31.

Тѣ сж духовни.

Римл. 7:14....Знаемъ, че законътъ е духовенъ, пкъ азъ съмъ отъ плтъ, продаденъ на грѣха.

1 Иоан. 3:15. Всѣкой, който мрази брата си, е човѣкоубиецъ; и знаете, че никой човѣкоубиецъ нѣма вѣченъ животъ, който да прѣбжда въ него.

Христосъ е обяснилъ духовния имъ смисълъ.

Мат. 5:21—48. Слушали сте, че бѣ казано на древнитѣ: „не убивай; а който убие, виновенъ е прѣдъ сѣда“. Азъ пъкъ ви казвамъ, че всѣки, който се гнѣви на брата си безъ причина, виновенъ ще бѣде прѣдъ сѣда; а който каже на брата си: „рака“ (= празноглавъ, смахнатъ), виновенъ ще бѣде прѣдъ синедриона: а който пъкъ каже: „безумнико“, виновенъ ще бѣде за геената огнена. И тъй, ако принасяшъ дара си на жертвеника, и тамъ си спомнишъ, че братъ ти има нѣщо противъ тебе, остави дара си тамъ прѣдъ жертвеника и иди първомъ се помири съ брата си, и тогава дойди и принеси дара си. Помирявай се съ противника си скоро, докль си още на пѣтъ съ него *къмъ сждилището*, за да не би нѣкакъ противникътъ ти да те прѣдаде на сждията, а сждията да те прѣдаде на слугата и да бѣдешъ хвърленъ въ тъмница; истина ти казвамъ: нѣма да излѣзешъ оттамъ, докль не върнешъ и послѣдния кодрантъ (= малка римска монета, равна на 1½ стотинка). Слушали сте, че бѣ казано на древнитѣ: „не прѣлюбодѣйствувай“. Азъ пъкъ ви казвамъ, че всѣки, който поглежда на жена съ пожелание, вече е прѣлюбодѣйствувалъ съ нея въ сърдцето си. И ако десното ти око те съблазнява, извади го и хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бѣде хвърлено въ геената огнена. И ако десната ти рѣка те съблазнява, отсѣчи я и я хвърли отъ себе си; защото по-добрѣ е за тебе да погине единъ твой удъ, а нѣ цѣлото ти тѣло да бѣде хвърлено въ геената. Казано бѣ сѣщо: „ако нѣкой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо“. Азъ пъкъ ви казвамъ: който напусне жена си, нѣ поради прѣлюбодѣяние, той я прави да прѣлюбодѣйствува; и който се ожени за напусната, той прѣлюбодѣйствува. Слушали сте още, че бѣ казано на древнитѣ: „клетва не прѣстѣпйай, а изпълнявай прѣдъ Господа клетвитѣ си“. Азъ пъкъ ви казвамъ: да се не кълнете никакъ: ни въ небето, защото е прѣстоль Божий; ни въ земята, защото е подножие на нозѣтъ Му; ни въ Иерусалимъ, защото е градъ на великия Царь; ни въ главата си се кълни, защото не можешъ направи ни единъ косъмъ бѣлъ или черенъ. Но думата ви да бѣде: да, да; нѣ, нѣ; а каквото е по-вече отъ това, то е отъ лукавия. Слушали сте, че бѣ казано: „око за око, и жбъ за жбъ“. Азъ пъкъ ви казвамъ: да се не противите на злото. Но, ако нѣкой ти удари плесница по десната страна, обърни му и другата. И на тоя, който поиска да се сѣди съ тебе и да ти вземе ризата, дай му и горнята дреха. И който те принуди да вървишъ съ него една миля, върви съ него двѣ. Томува, който ти проси, давай, и не се отвърщай отъ оногоза, който ти иска на заемъ. Слушали сте, че бѣ казано: „обичай ближния си, и мрази врага си“. Азъ пъкъ ви казвамъ: обичайте враговетъ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ, за да бѣдете синове на вашия Отець небесенъ; защото Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни. Защото, ако обикнете ония, които васъ обичатъ, каква вамъ награда? Не пра-

вятъ ли сжщото и митаритъ? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпватъ ли тъй и езичниците? И тъй, бждете съвършени, както е съвършенъ и небесниятъ вашъ Отець.

Мат. 7:12. Прочее, всичко, което искате да правятъ вамъ човѣцитъ, сжщото правете и вие тѣмъ; защото това е законътъ и пророцитъ. Лук. 6:31.

Марк. 7:6—13. Той имъ (на фарисеитъ и книжниците) отговори и рече: добръ е пророкувалъ Исаия за васъ, лицемѣрцитъ, както е писано: „тоя народъ Ме почита съ устнитъ си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене; ала напразно Ме почита, проповѣдвайки учения, — заповѣди човѣчески“. Защото вие, като оставихте Божията заповѣдъ, държите се о прѣданието човѣческо, миете шулци, чаши и вършите много други подобни нѣща. И имъ рече: добръ отмѣняте заповѣдта Божия, за да спазите вашето прѣдание. Защото Моисей е казалъ: „почитай баща си и майка си“, и „който злослови баща или майка, съ смъртъ да се накаже“. А вие казвате: ако нѣкой каже на баща или на майка: корбанъ, сирѣчь, даръ *Богу, е онова*, съ което би се тѣ ползувалъ отъ мене, — *такъвъ вие* не го оставяте вече да стори нищо за баща си или майка си, като прѣстъпвате словото Божие чрѣзъ прѣданието си, що сте вие прѣдали; и вършите много подобни нѣща. Мат. 15:4—6.

Марк. 10:3—9. (Приближиха се фарисеитъ и Го попитаха, изкушавайки Го: позволено ли е на мжъ да напусне жена си?) Той имъ отговори и рече: какво ви е заповѣдалъ Моисей? А тѣ казаха: Моисей е позволилъ да напише *мжжтъ* разводно писмо, и да я напусне. Исусъ имъ отговори и рече: поради вашето жестокосърдие ви е написалъ тая заповѣдъ. Но въ начало на създанието Богъ ги сътвори мжжъ и жена. Зотова ще остави човѣкъ баща си и майка си и ще се прилѣпи до жена си, и ще бждатъ двамата една плтъ; тъй че тѣ вече не сж двама, а една плтъ. И тъй, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлчва.

Първата отъ двѣтъ голѣми заповѣди.

Втор. 6:5. (Слушай, Израилю: Господъ, Богъ нашъ, е Господъ единъ;) обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и съ всичкитъ си сили. Мат. 22:37.

Мат. 22:38. Тази е първа и най-голѣма заповѣдъ. Марк. 12:29, 30; Лук. 10:27.

Втората отъ двѣтъ голѣми заповѣди.

Лев. 19:18. Не отмѣстявай и не бжди злобенъ противъ синоветъ на твоя народъ, но обичай ближния си като себе си. Азъ съмъ Господъ (Богъ вашъ). Мат. 22:39; Марк. 12:31; Лук. 10:27; Римл. 13:9; Гал. 5:14; Иак. 2:8.

Длъжност къмъ наскърбенитѣ и страдащитѣ.

Да се принася молитва за тѣхъ.

Дѣян. 12:5....Петъръ бѣше пазень въ тъмницата; а *въ това врѣме* църквата непрѣстанно се молѣше Богу за него.

Фил. 1:16, 17, 19. Еднитѣ (нѣкои) отъ *желание* да се прѣпиратъ проповѣдватъ Христа нечисто, като мислятъ, че увеличаватъ тежината на оковитѣ ми; другитѣ (нѣкои) пъкъ *проповѣдватъ* отъ любовъ, като знаятъ, че азъ съмъ поставень да защищавамъ благовѣстието. (Но що отъ това? Както и да бжде, било прѣсторено, било искрено, Христосъ се проповѣдва; затова се радвамъ, и ще се радвамъ,) защото зная, че това ще ми послужи за спасение съ вашата молитва и чрѣзъ съдѣйствие на Духа Иисусъ Христовъ.

Иак. 5:14—16. Боленъ ли е нѣкой между васъ, нека повика презвитеритѣ църковни, и *тѣ* да се помолятъ надъ него, като го помажатъ съ елей въ името Господне. И молитвата, *произлизаща* отъ вѣрата, ще изцѣри болния, и Господъ ще го дигне; и ако грѣхове е сторилъ, ще му се простятъ. Изповѣдайте си единъ другиму грѣховетѣ и молете се единъ за други, за да се изцѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

Да имъ се съчувства.

Иов. 19:21. Смилете се, смилете се надъ мене, вие, приятели мои, — защото ржката Божия се допрѣ до мене.

Иов. 30:25. Не съмъ ли плакалъ за оногози, който бѣше въ тжга; не е ли скърбѣла душата ми за бѣднитѣ?

Римл. 12:15. Радвайте се съ ония, които се радватъ, и плачете съ ония, които плачатъ.

1 Кор. 12:26....Кога страда единъ членъ (въ тѣлото), страдатъ съ него всички членове; кога се слави единъ членъ, радватъ се съ него всички членове.

Гал. 6:2. Понасяйте единъ другиму теготитѣ, и така изпълнете закона Христовъ.

Да имъ се показва съжаление.

Иов. 6:14. Къмъ страдалеца трѣбва да има съжаление отъ приятеля му, стига само да не е прѣстаналъ да се бои отъ Вседържителя.

Да не се забравятъ.

Евр. 13:3. Помнете затворницитѣ, като да сте съ тѣхъ затворени, и страдащитѣ, понеже и сами сте въ тѣло.

Да се пригледватъ.

Иак. 1:27. Чисто и непорочно благочестие прѣдъ !Бога и Отца е това: да пригледвашъ сираци и вдовици въ тѣхнитѣ скърби и да се пазишъ неоскверненъ отъ свѣта.

Да се утѣшаватъ.

Иов. 2:11. Чуха трима приятели на Иова за всички тия злочестини, които го бѣха постигнали, и трѣгнаха всѣки отъ своето

мѣсто: Елифазъ Теманецъ, Вилдадъ Савхеецъ и Софаръ Наамецъ; събраха се, за да идатъ да скърбятъ съ него заедно и да го утѣшаватъ.

Иов. 16:5. Подкрѣпялъ бихъ ви съ езика си и съ движение на устнитѣ си бихъ утѣшавалъ.

Иов. 29:25. Назначавахъ имъ пжтища, седѣхъ начело и живѣхъ като царь между войници, като утѣшителъ на плачеши.

2 Кор. 1:4. (Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.) Който ни утѣшава при всѣка наша скърбъ, та и ние да можемъ да утѣшаваме намиращитѣ се въ всѣка скърбъ съ оная утѣха, съ която Богъ утѣшава сами насъ!

2 Кор. 2:7. (Ако ли нѣкой ме е огорчилъ, то не мене е огорчилъ, а донѣйдѣ, да не кажа много, всинца ви. Доста е за такъвъ това наказание отъ мнозинството;) така че за васъ е подобрѣ да му простите и да го утѣшите, за да не пропадне той отъ прѣголѣма скърбъ.

1 Сол. 4:18. Прочее, утѣшавайте се единъ други...

1 Сол. 5:14. Молимъ ви сжщо, братя, вразумявайте безчинитѣ, утѣшавайте малодушнитѣ, подкрѣпайте немощнитѣ и бжде те дълготърпѣливи къмъ всички.

Да имъ се помага.

Вгор. 15:11. Защото сиромаси ще има винаги въ земята (ти); затова ти и заповѣдвамъ: отваряй ржката си за твоя братъ, за твоя бѣденъ и твоя сиромасъ въ земята ти.

Иов. 31:19, 20. Ако видѣхъ нѣкого да погинва безъ дреха и сиромасъ безъ покривъ, — чрѣслата му не сж ли ме благославяли, и той не е ли биваль столпянъ съ вълната отъ овцитѣ ми?

Притч. 31:20. (Добродѣтелната жена) шепата си на сиромасъ отваря, и ржката си на нужделивъ подава.

Ис. 58:7. (Ето постѣтъ, който избрахъ:) раздѣли хлѣба си съ гладнитѣ, и скитницитѣ сиромаси заведи у дома си; видишь ли голъ, — облѣчи го, и отъ еднокрѣвния си не се крий.

Ис. 58:10. (Кога отстранишь изсрѣдъ себе си ярема, прѣстанешъ да дигашъ прѣстъ и да говоришь оскърбително,) и отдадешъ на гладния душата си и нахранишь душата на страдалеца, — тогава твоята свѣтлина ще изгрѣе въ тъмнината, и мракътъ ти ще бжде като пладне.

Фил. 4:14... Добрѣ сторихте, като взехте участие въ моята скърбъ.

1 Тим. 5:10. (За вдовица да се приема жена не по-долу отъ шейсетъ години, водила единъ мжжъ,) извѣстна съ добри дѣла: ако е дѣца отхранила, странници пригледвала, нозѣ на светии омивала; ако е на страдалци помагала и всѣко добро дѣло усърдно слѣдвала.

Да се защищаватъ.

Иов. 29:12... Азъ спасявахъ викащия страдалецъ и безпомощния сиракъ.

Пс. 81:3. Давайге правосъдие на сиромасъ и на сиракъ; бжде дете справедливи къмъ потиснатъ и бѣденъ.

Притч. 22:22. Не ограбвай сиромаха, защото той е сиромашъ, и не притѣснявай злочестника при портитѣ, — (защото Господъ ще се намѣси въ дѣлото имъ, и ще изтръгне душата на грабителитѣ имъ.)

Притч. 31:5. (Не е за царе, Лемуиле, не е за царе вино да пиятъ, нито за князе — сикеръ,) за да не би, като се опиятъ, да забравятъ закона и да изкривяватъ сждбата на угнетенитѣ.

Притч. 31:9. Огваряй устата си за правосудие и за дѣлото на сиромаха и нѣмотния.

Да се посѣщаватъ.

Мат. 25:36.(Тогова Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна:) голь бѣхъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме споходихте.

Обѣщания за изпълнение на тая длъжностъ.

Пс. 40:2. Блаженъ оня, който пригледва бѣдни (и сиромашъ)! Въ злочестъ день Господъ ще го избави.

Притч. 14:21. Който прѣзира ближния си, грѣши, а който е милосърденъ къмъ сиромаси, блаженъ е.

Мат. 10:42...Който напои одного отъ тия малки само съ чаша студена вода въ име на ученикъ, истина ви казвамъ, нѣма да изгуби наградата си. **Марк. 9:41.**

ПРИМѢРИ:

Давидъ.

2 Царств. 10:2...Давидъ каза: ще покажа милость къмъ Анона, Наасовия синъ, за добрината, която ми стори баща му. И прати Давидъ слугитѣ си да утѣшатъ Анона заради баща му. И Давидовитѣ слуги отидоха въ Амонитската земя.

Иъвъ.

Иов. 4:3,4. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Ето, ти си мнозина съвѣтвалъ и си подкрѣпвалъ изнемошѣли ржцѣ, твоитѣ думи сж изправяли падащия, и си укрѣпвалъ отмалѣли колѣнѣ.

Близкитѣ на Марта и Мария.

Иоан. 11:19...Мнозина иудеи бѣха дошли при Марта и Мария да ги утѣшатъ за брата имъ.

Павелъ и Сила.

Дѣян. 16:40...Тѣ, като излѣзоха изъ тъмницата, отидоха у Лидиини, видѣха братята, утѣшиха ги и си тръгнаха.

Аристархъ, Марко и Юстъ.

Кол. 4:10, 11. Поздравява ви Аристархъ, който е затворенъ заедно съ мене, и Марко, племенникътъ на Варнава (за когото получихте заповѣдь: ако дойде при васъ, приемоте го), сжщо и Иисусъ, наричанъ Юстъ; тѣ сж отъ обрѣзанитѣ и сж едничкитѣ сътрудници за царството Божие, които ми бѣха утѣха.

Оксифоръ.

2 Тим. 1:16, 17. Господъ да даде милость на дома на Оксифора, защото много пжти ме успокои и се не посрами отъ веригитѣ ми, но, като дойде въ Римъ, съ голѣмо старание ме потърси и намѣри.

Добри дѣла.

Христось даде примѣръ на таква.

Иоан. 10:32. Иисусъ имъ (на иудеитѣ) отговори: много добри дѣла ви показахъ отъ Моя Отець; за кое отъ тия дѣла съ камъни Ме замѣряте?

Дѣян. 10:38. (Вие знаете:) какъ Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Иисуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Чистата религия се придружава съ тѣхъ.

Иак. 1:27. Чисто и непорочно благочестие прѣдъ Бога и Отца е това: да пригледвашъ сираци и вдовици въ тѣхнитѣ скърби и да се пазишъ неоскверненъ отъ свѣта.

Тѣ сж доказателство за любовь къмъ Христа.

Иоан. 14:15. Ако Ме любите, упазете Моиѣ заповѣди.

Иоан. 14:21. Който има заповѣдитѣ Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбенъ ще бжде отъ Отца Ми; и Азъ ще го възлюбя и ще му се явя Самъ.

Иоан. 14:23. Иисусъ му (на Иуда не Искарיותъ) отговори и рече: ако нѣкой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моятъ Отець ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще направимъ.

Иоан. 15:10. Ако спазите Моиѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовьта Ми, както и Азъ спазихъ заповѣдитѣ на Отца Си, и прѣбждамъ въ любовьта Му.

Иоан. 15:14. Вие сте Ми приятели, ако вършите *всичко* оно ва, що ви Азъ заповѣдвамъ.

Тѣ сж една необходимость.

Мат. 3:10....Сѣкирата лежи вече при корена на дърветата; затова всѣко дърво, което не дава добъръ плодъ, бива отсичано и хвърляно въ огнь. (Иоанъ). Мат. 7:19.

Иоан. 15:2, 6. (Азъ съмъ истинската лоза, и Моятъ Отець е лозарьтъ.) Всѣка пржчка у Мене, която не дава плодъ, *Той* отрѣзва; и всѣка, която дава плодъ, чисти я, за да дава повече плодъ. Ако нѣкой не прѣбжде въ Мене, бива изхвърленъ навънъ, както пржката, и изсѣхва; и събиратъ *пржкитѣ*, та ги хвърлятъ въ огнь, и *тѣ* изгарятъ.

Тѣ се наричатъ: добри плодове.

Иоан. 15:16. Не вие Мене избрахте, но Азъ васъ избрахъ и ви поставихъ да идете и да принасяте плодъ, и плодътъ ви да прѣбжда, та, каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, да ви даде.

Иак. 3:17....Мждростьта, която иде отгорѣ, е първомъ чиста, послѣ мирна, снизходителна, отстѣпчива, пълна съ милосърдие и съ добри плодове, безпристрастна и нелицемѣрна.

Плодове достойни за покаяние.

Лук. 3:8. (Иоанъ говорѣше на човѣцитѣ, които отиваха при него да ги кръсти:) Прочее, сторете плодове, достойни за покаяние; и не начевайте да думате въ себе си: нашъ отецъ е Авра-

амъ; защото, казвамъ ви, Богъ може отъ тия камъни да въздигне Аврааму чеда. Мат. 3:8.

Дѣян. 26:20. (Царю Агрипа, азъ се не противихъ на видѣнието небесно,) но първомъ на жителитѣ въ Дамаскъ и Иерусалимъ, послѣ на цѣлата Иудейска земя и на езичницитѣ, проповѣдвахъ да се покаятъ и обърнатъ къмъ Бога, като вършатъ дѣла, достойни за покаяние. (Павель).

Плодове на правда.

Фил. 1:11. (Моля се, да бждете чисти и безъ прѣпънка въ деня Христовъ,) изпълнени съ плодове на правда, *дарувани* чрѣзъ Исуса Христа, за слава и похвала Божия.

Иак. 3:18. Плодътъ...на правдата се сѣе въ миръ отъ миротворцитѣ.

Плодове на трудъ и любовь.

1 Сол. 1:3....Непрѣстанно помнимъ дѣлото на вашата вѣра, труда на вашата любовь и търпѣнието на надеждата ви у Господа нашего Исуса Христа прѣдъ Бога и Отца нашего.

Евр. 6:10....Богъ не е неправеденъ, та да забрави дѣлото ви и труда на любовта, що показахте къмъ Неговото име, като послужихте и служите на светиитѣ.

Само които прѣбждватъ въ Христа, могатъ да ги правятъ.

Иоан. 15:4, 5. Прѣбждете въ Мене, и Азъ въ васъ. Както пржчката сама отъ себе си не може да дава плодъ, ако не бжде на лозата, тъй и вие, ако не бждете въ Мене. Азъ съмъ лозата, вие пржчкитѣ; който прѣбждва въ Мене, и Азъ въ него, той дава много плодъ; защото безъ Мене не можете да вършите нищо.

Богъ е, Който ги произвежда въ насъ.

Ис. 26:12. Господи! Ти ни дарувашъ миръ, защото и всички наши дѣла Ти уреждашъ за насъ.

2 Кор. 3:5....Способността ни *иде* отъ Бога.

Фил. 2:13—15....Богъ е, Който ви прави и да искате, и да дѣйствувате споредъ благата *Му* воля. Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние, за да бждете безукорни и чисти, непорочни чеда Божии посрѣдъ опърничавъ и развратѣнъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила на свѣта.

Невъзможни сж безъ вѣра.

Римл. 14:22, 23. Имашъ ли вѣра? Имай си я за себе си прѣдъ Бога. Блаженъ е, който не осжда себе си за това, що одобрява. А който се съмнѣва, осжденъ е, ако *яде* не отъ вѣра; а всичко, що не е отъ вѣра, е грѣхъ.

Трѣбва да ги правимъ, за да угодимъ Богу.

Еф. 5:9, 10. (Постжпвайте като чеда на свѣтлината,) защото плодътъ на Духа *сѣстои* въ всѣка доброта, правда и истина — и изпитвайте, що е благоугодно Богу.

1 Сол. 4:1....Братя, молимъ и ви увѣщаваме въ Христа Исуса, штоо вие, слѣдъ като научихте отъ насъ, какъ трѣбва да постжпвате и да угождавате Богу, както и постжпвате, повече да прѣуспѣвате *въ това*; (защото знаете, какви заповѣди ви дадохме отъ Господа Исуса.)

Евр. 13:16...Благодарителността и щедростта не забравяйте, защото такива жертви сж благоугодни Богу.

Тръбва да ги вършимъ за слава Божия.

1 Кор. 10:31...Ядете ли, пиете ли, или нѣщо *друго* вършите, всичко за слава Божия вършете.

Свещеното Писание ни е ръководителъ, за да ги правимъ.

2 Тим. 3:16, 17. Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване въ правдата, за да бжде Божиятъ човѣкъ съвършенъ и годенъ за всѣко добро дѣло.

Иак. 1:25...Който вникне въ съвършения законъ на свободата и прѣбжде въ него, той, бидейки незабравливъ слушателъ, а изпълнителъ на дѣлото, ще бжде блаженъ въ дѣйствиата си.

Да ги правимъ въ името Христово.

Кол. 3:17...Всичко, що вършите словомъ или дѣломъ, всичко *вършете* въ името на Господа Исуса Христа, като благодарите чрѣзъ Него на Бога и Отца.

Да се не надѣваме, че (само) чрѣзъ тѣхъ ще се оправдаемъ.

Римл. 3:20...Чрѣзъ дѣлата на закона нѣма да се оправдае прѣдъ Него нито една плътъ: понеже чрѣзъ закона се познава грѣхътъ.

Гал. 2:16...Като узнахме, че човѣкъ се оправдава не чрѣзъ дѣла по закона, а само чрѣзъ вѣра въ Исуса Христа, и ние повѣрвахме въ Христа Исуса, за да се оправдаемъ чрѣзъ вѣрата въ Христа, а не чрѣзъ дѣла по закона; защото чрѣзъ дѣла по закона нѣма да се оправдае никоя плътъ.

Да се не надѣвамъ, че (само) чрѣзъ тѣхъ ще се спасимъ.

Еф. 2:8, 9...По благодать сте спасени чрѣзъ вѣрата; и това не е отъ васъ — Божий даръ е; не е отъ дѣла, за да не би нѣкой да се похвали.

2 Тим. 1:9. (Богъ)...ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Исуса прѣди вѣчни врѣмена.

Тит. 3:5. Той ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго.

Светинитѣ сж създадени за добри дѣла въ Христа.

Еф. 2:10...Негово (на Бога) творение сме *ние*, създадени въ Христа Исуса за добри дѣла, що Богъ е прѣдначилъ да вършимъ.

Увѣщани сж да се облѣкатъ съ тѣхъ.

Кол. 3:12—15...Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномъдрие, кротость, дълготърпѣние, като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако нѣкой има противъ нѣкого оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие. А надъ всичко това *облѣчете се* въ любовта, която е свръзка на съвършенството, — и миръ Божи да цари въ сърдцата ви; къмъ него сте и призвани въ едно тѣло, затова благодарни бждете.

Пълни сж съ тѣхъ.

Дѣян. 9:35. Въ Иопия имаше една ученица, на име Тавита, което значи: Сърна; тя бѣше изпълнена съ добри дѣла и милостини, които правѣше.

Тѣ трѣбва да сж усърдни къмъ тѣхъ.

Тит. 2:14. (Иисусъ Христосъ)...даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Да богатѣятъ съ тѣхъ.

1 Тим. 6:18. (Наръжчай на богатитѣ въ тоя свѣтъ,) да вършатъ добро, да богатѣятъ съ добри дѣла, да бждатъ щедри и общителни.

Да се утвърдяватъ въ тѣхъ.

2 Сол. 2:17. (Самъ Господь нашъ Иисусъ Христосъ) да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.

Да сж плодоносни въ тѣхъ.

Кол. 1:10. (Ние не прѣставаме да се молимъ за васъ и да просимъ,) та да постъпвате достойно за Бога, като Му угождавате въ всичко, като принасяте плодъ въ всѣко добро дѣло и растете въ познаванетоъ на Бога.

Да сж съвършени въ тѣхъ.

Евр. 13:21. (Богъ на мира) нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло, за да изпълните волята Му, като върши у васъ, каквото Му е благоугодно, чрѣзъ Христа Иисуса; Нему слава во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Да сж готови за тѣхъ.

2 Тим. 2:21...Ако нѣкой се очисти...,той ще бжде почетенъ сждь, осветенъ, приспособенъ за употреба на Господаря и приготвенъ за всѣко добро дѣло,

Тит. 3:1. Напомнай имъ да се подчиняватъ и покоряватъ на началства и власти, да бждатъ готови за всѣко добро дѣло.

Да прѣизобилватъ въ тѣхъ.

2 Кор. 9:8...Богъ е силенъ да умножи у васъ всѣкаква благодать, та, като имате винаги всѣкакво доволство въ всичко, да бждете щедри въ всѣко добро дѣло.

И други да подтикватъ къмъ тѣхъ.

Тит. 3:8. (Богъ ни спаси по Своята милость чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Спасителъ, та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.) Вѣрни сж тия думи; и азъ желая да потвърдявашъ това, та, които сж повѣрвали въ Бога, да залѣгатъ да бждатъ прилежни къмъ добри дѣла: това е добро и полезно за човѣцитѣ.

Тит. 3:14. (Зина законника и Аполоса погрижи се да изпроводишъ тѣй, че отъ нищо да нѣматъ нужда.) Нека и нашитѣ се приучватъ да залѣгатъ къмъ добри дѣла за необходимитѣ потреби, та да не бждатъ безплодни.

Да ги показватъ съ кротость и мждрость.

Иак. 3:13. Който между васъ е мждъръ и искусень, нека покаже чръвъзъ своето добро поведение дѣлата си въ кротость и мждрость.

Дѣлата имъ ходятъ слѣдъ тѣхъ.

Откр. 14:13... Чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени сж мъртвитѣ, които умиратъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починатъ отъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ.

И светитѣ жени съ тѣхъ трѣбва да сж украсени.

1 Тим. 2:10. (И женитѣ, облѣчени прилично, съ срамежливостъ и цѣломждрие да се гиздятъ, не съ плетенки, ни съ злато, или съ бисери, или драгоцѣнни дрехи,) а съ добри дѣла, както прилича на жени, които се посвещаватъ на благочестие.

1 Тим. 5:10. (За вдовица да се приема жена не по-долу отъ шейсетъ години, водила единъ мжжъ,) извѣстна съ добри дѣла: ако е дѣца отхранила, странници пригледвала, нозѣ на светии омивала; ако е на страдалци помагала и всѣко добро дѣло усърдно слѣдвала.

Еожнитѣ служители трѣбва да показватъ примѣръ за тѣхъ.

Тит. 2:7. (Увѣщавай сжщо младежитѣ да бждатъ цѣломждри,) като въ всичко прѣдставяшъ себе си за образецъ на добри дѣла, *показвайки* чистота въ учението, почетность, непоковареность, (слово здраво, безукорно, та да се засрами противникътъ, понеже не ще има да каже нѣщо лошо за насъ.)

Богъ се прославя чръвъзъ тѣхнитѣ добри дѣла.

Иоан. 15:8. Съ това ще се прослави Моятъ Отецъ, ако вие принасяте много плодъ, и *тогава* ще бждете Мои ученици.

Повлияватъ и на други да прославятъ Бога.

Мат. 5:16. Тѣй да свѣтне прѣдъ човѣцитѣ свѣтлината ви, та да видятъ добритѣ ви дѣла и да прославятъ небесния вашъ Отецъ.

1 Петр. 2:12. (Възлюбени! Моля ви като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плѣтскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата,) имайки помежду си добри обноски срѣдъ езичникитѣ, та *тѣ*, кога ви корятъ като злосторници, щомъ видятъ добритѣ ви дѣла, да прославятъ Бога въ деня на посѣщението.

Нечестивцитѣ сж негодни да ги правятъ.

Тит. 1:16. *Тѣ* изповѣдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си Го отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дѣло.

Като внимаваме единъ къмъ други, да се насърдчаваме къмъ тѣхъ.

Евр. 10:24... Нека бждемъ внимателни единъ къмъ други, за да се насърдчаваме къмъ любовь и добри дѣла.

Да избѣгваме отъ тщестлазие въ тѣхъ.

Мат. 6:1—4. Гледайте да не проявявате своята праведность прѣдъ човѣцитѣ, за да ви видятъ: инакъ, нѣма да имате награда при небесния вашъ Отецъ. И тѣй, кога правишъ милостиня, не-

трѣби прѣдъ себе си, както правятъ лицемѣрцитѣ по синагоги и по улици, за да ги хвалятъ човѣцитѣ. Истина ви казвамъ: тѣ вече получаватъ своята награда. А ти кога правишь милостиня, нека лѣвата ти рѣка не знае, какво прави десната, та милостинята ти да бѣде скришомъ; и твоятъ Отецъ, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Да ги правимъ явно.

Иоан. 3:21....Тоя, който постѣпва по истината, отива къмъ свѣтлината, за да станатъ дѣлата му явни, понеже сж по Бога извѣршени.

Богъ ги помни.

Неем. 13:14. Помени ме, Боже мой,...и не заличавай усърднитѣ ми работи, които сторихъ за дома на моя Богъ и за службата при него!

Дѣян. 10:4....Той (Корнилий) се вгледа въ него (Ангела) и уплашенъ каза: какво, Господи? *Ангелътъ* му отговори: твоитѣ молитви и твоитѣ милостини възлѣзоха за споменъ прѣдъ Бога. Дѣян. 10:31.

Ще се прѣдставятъ на сжда Божий.

Екл. 12:14....Богъ ще изведе на сждъ всѣка работа и всичко тайно, било то добро, било лошо.

2 Кор. 5:10....Всички иие трѣбва да се явимъ прѣдъ Христовото сждилище, за да получи всѣкой *заслуженото*, споредъ доброто или злото, което е извѣршилъ съ тѣлото си.

Въ сждния день тѣ ще свидѣтелствувать, че сме имали вѣра.

Мат. 25:34—40. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: *дойдете вие*, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създание-мира; защото гладенъ бѣхъ, и Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и Ме прибрахте; голъ бѣлъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме сподихте. Тогава праведницитѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладенъ, и нахранихме, или жеденъ, и напоихме? Кога Те видѣхме странникъ, и прибрахме, или голъ, и облѣкохме? Кога Те видѣхме боленъ, или въ тъмница, и Те сподихме? А Царьтъ ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* на едного отъ тия Мои най-малки брата, Менѣ сте го сторили.

Иак. 2:14—20. (Сждьтъ *ще бѣде* безмилостенъ за оногова, който не е показалъ милость: милостьта бива похвалявана на сжда.) Каква полза, брата мои, ако нѣкой казва, че ималъ вѣра, а дѣла нѣма? Може ли го спаси вѣрата? Ако единъ братъ или сестра сж голи и нѣматъ дневната храна, а нѣкой отъ васъ имъ рече: идете си смиромъ, грѣйте се и насыщайте се, пъкъ не имъ даде, що е потрѣбно за тѣлото, — каква полза? Тѣй и вѣрата, ако нѣма дѣла, сама по себе си е мъртва. Но ще рече нѣкой: ти имашъ вѣра, пъкъ азъ имамъ дѣла; покажи ми вѣрата си безъ твоитѣ дѣла, и азъ ще ти покажа вѣрата си отъ моитѣ дѣла. Ти вѣрвашъ, че Богъ е единъ: добръ правишь; и бѣсовѣтъ вѣрватъ,

и треперятъ. Но искашъ ли да разберешъ, о, суетни човъче, че вѣрата безъ дѣла е мъртва?

Иак. 2:22. (Нали съ дѣла се оправда Авраамъ, нашиятъ отецъ, като положи върху жертвеника сина си Исаака?) Видишъ ли, че вѣрата съдѣйствуваше на дѣлата му, и чрѣзъ дѣлата вѣрата стана съвършена?

Иак. 2:26....Както тѣлото безъ духъ е мъртво, тъй и вѣрата безъ дѣла е мъртва.

Тѣ не оставатъ безъ награда.

Мат. 10:41, 42. Който приема пророка, въ име на пророкъ, ще получи пророческа награда; и който приема праведника, въ име на праведникъ, ще добие праведнишка награда. И който напои одного отъ тия малки само съ чаша студена вода въ име на ученикъ, истина ви казвамъ, нѣма да изгуби наградата си. Марк. 9:41.

Лук. 14:14. (Кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломощни, хроми, слѣпи,) и ще бждешъ блаженъ, задѣто тѣ не могатъ да ти се отплатятъ, понеже ще ти бжде отплатено, кога възкръснатъ праведнитѣ.

1 Кор. 15:58....Братя мои възлюбени, бждете твърди, непоколебими и напръдвайте винаги въ дѣлото Господне, като знаете, че трудътъ ви не е напразенъ прѣдъ Господа.

Еф. 6:8....Всѣки, билъ той робъ или свободникъ, ще получи отъ Господа споредъ доброто, което извърши.

Кол. 3:23, 24....Всичко, що вършите, вършете отъ душа, като за Господа, а не за човѣци, знаейки, че като награда отъ Господа ще получите наслѣдство, понеже на Господа Христа служите.

Домашна молитва.

ПРИМѢРИ:

Авраамъ.

Бит. 12:5, 8....Взе Аврамъ съ себе си жена си Сара, братанеца си Лота и всичкия имотъ, що бѣха спечелили, и колкото души бѣха придобили въ Харанъ; и излѣзоха, за да идатъ въ Ханаанската земя; и стигнаха въ Ханаанската земя. [Авраамъ прѣмина (надлъжъ) тая земя до мѣстото Сихемъ, до джбравата Морѣ: въ тая земя тогава живѣеха хананейци.] Оттамъ той тръгна къмъ планината, на изтокъ отъ Ветиль; и постави шатрата си *тѣй*, че Ветиль *оставаше* на западъ, а Гай — на изтокъ; и съгради тамъ жертвеникъ Господу и призова името на Господа (Който бѣ му се явилъ).

Иаковъ.

Бит. 35:2, 3, 7....Рече Иаковъ на домашнитѣ си и на всички, които бѣха съ него: изхвърлете чуждитѣ богове, които се намиратъ у васъ, очистете се и промѣнете дрехитѣ си; да станемъ и отидемъ въ Ветиль; тамъ ще съгради жертвеникъ на Бога, Който ме чу въ деня на моята неволя, и бѣше съ мене (и ме пазѣ) въ пята, по който ходихъ. (И дойде Иаковъ въ Лузъ, който е въ

Ханаанската земя, сирѣчь въ Ветиль, самъ той и всички човѣци, които бѣха съ него,) и съгради тамъ жертвеникъ и нарече това мѣсто: Ел-Ветиль; защото тамъ му се бѣ явилъ Богъ, когато той бѣгаше отъ лицето на брата си (Исава).

Иисусъ Навинъ.

Иис. Нав. 24:15. (Рече Иисусъ на цѣлия народъ:) Ако...не ви е угодно да служите Господу, изберете си сега, кому да служите: на боговетъ ли, на които сж служили бащитъ ви, когато бѣха отвждъ рѣката, или на боговетъ на аморейци, въ чиято земя живѣете; пъкъ азъ и домътъ ми ще служимъ Господу (понеже Той е светъ).

Иовъ.

Иов. 1:5. Когато се завършваха днитъ на гощавкитъ, Иовъ пращаше за тѣхъ (синоветъ си), та ги освещаваше и, като ставаше заранъ рано, принасяше всесъжения по броя на всички тѣхъ (и единъ телець за грѣхъ за душитъ имъ). Защото Иовъ казваше: може би, синоветъ ми сж съгрѣшили и похулили Бога въ сърдцето си. Тѣй правѣше Иовъ прѣзь всички *такива* дни.

Ученицитѣ.

Дѣян. 1:14. Тѣ всички единодушно прѣкарваха въ молитва и моление съ нѣкои жени и съ Марія, майка на Исуса, и съ Неговитъ братя.

Корнилий.

Дѣян. 10:2. Мжжъ благочестивъ и богобоязливъ съ цѣлия си домъ; той правѣше на народа много милостини и винаги се молѣше Богу.

Домочадие.

Домочадиата на светнитъ сж благословени.

Пс. 127:3, 6. Жена ти въ твоя домъ ще бжде като плодoвита лоза; синоветъ ти—като маслиненни клони около твоята трапеза: (тѣй ще бжде благословенъ оня човѣкъ, който се бои отъ Господа!) Ще видишь синове отъ синоветъ си. Миръ на Израиля!

Трѣбва да ги наставляваме отъ светитѣ Писания.

Втор. 4:9, 10. Само пази се и грижливо варди душата си, за да не забравишь дѣлата, що ги видѣха твоитѣ очи, и тѣ да не излизатъ отъ сърдцето ти прѣзь всички дни на твоя животъ, и обади за тѣхъ на синоветъ си и на внуцитъ си, — за оня день, когато ти стоеше прѣдъ Господа, твоя Богъ, при Хоривъ, (въ деня на събранието,) и когато ми каза Господъ: събери при Мене народа, и Азъ ще имъ възвѣстя Моитѣ думи, отъ които ще се научатъ да се боятъ отъ Мене прѣзь всички дни на своя земень животъ и ще научатъ синоветъ си.

Отдѣянитѣ домочадия да общуватъ помежду си.

1 Кор. 15:19. Поздравяватъ ви асийскитѣ църкви; много ви поздравяватъ въ Господа Акила и Прискила съ домашната си църква.

Прилично да се управляватъ.

Притч. 31:27, 28. (Добродѣтелната жена) наглежда домакинството вкжщи и не яде хлѣба на празността. Ставатъ дѣцата и я ублажаватъ, — мжжътъ, и той я хвали.

1 Тим. 3:4, 5. (Епископътъ) да управлява добрѣ кжщата си и да има дѣца послушни съ съвършена почителностъ; защото, който не умѣе да управлява собствената си кжща, какъ ще се грижи за църквата Божия.

1 Тим. 3:12. *Всѣки отъ* дяконитѣ трѣбва да бжде мжжъ на една жена, добрѣ да управлява дѣцата си и кжщата си.

Да живѣятъ въ съгласие.

Бит. 45:24. Тогава (Иосифъ) изпрати братята си, и тѣ трѣгнаха, като имъ поръча: недѣйте се кара по пжтя.

Пс. 132:1. Колко хубаво и колко приятно е братя да живѣятъ наедно!

Да съхраняватъ помежду си любовъ.

Бит. 50:17. [Пратиха тѣ (братята му) да кажатъ на Иосифа: баща ти прѣдъ смъртта си завѣща и каза:] тѣй кажете на Иосифа: прости на братята си вината и грѣха имъ, понеже ти сториха зло. А сега прости вината на рабитѣ на бащиния ти Богъ. Иосифъ плака, когато му говорѣха това.

Бит. 50:21. (Отговори Иосифъ:)...не бойте се: азъ ще храня васъ и дѣцата ви. И ги успокои, като говори тѣмъ по сърдце.

Мат. 18:21, 22. Тогава Петъръ се приближи до Него и рече: Господи, колко пжти да прощавамъ на брата си, кога съгрѣшава противъ мене? До седемъ пжти ли? Исусъ му отговаря: не ти казвамъ до седемъ, а до седемдесетъ пжти по седемъ.

Заедно да се веселятъ прѣдъ Бога.

Втор. 14:26. [Размѣни това (десетъка) на сребро и вземи среброто въ ржка и иди на мѣстото, което ще избере Господъ, Богъ твой;] и съ тия пари накупи всичко, що ти душа пожелае, волове, овци, вино, сикеръ и всичко, що ти душа пожелае; и яжъ тамъ прѣдъ Господа, твоя Богъ, и весели се ти и челедѣта ти.
Лъжцитѣ и коварнитѣ да сж далечъ отъ тѣхъ.

Пс. 100:7. Нѣма да живѣе въ моя домъ онзи, който постжпва коварно; който говори лъжа, нѣма да остане прѣдъ очитѣ ми.
Заловѣдано е: да не се отклоняватъ отъ Бога.

Втор. 29:18. Да нѣма помежду ви мжжъ или жена, родъ или колѣно, чието сърдце би се отклонило сега отъ Господа, нашия Богъ, та да иде да служи на боговетѣ на ония народи; да нѣма между васъ коренъ, който да дава пелинъ и отрсва.

Нечестивитѣ домочадия да се накажатъ.

Иер. 10:25. Излѣй яростъта Си (Господи) върху народитѣ, които не Те познаватъ, и върху племената, които не призоваватъ Твоето име; защото тѣ изядоха Иакова, погълнаха го и изтрѣбиха го и жилището му опустошиха.

ПРИМЪРИ:**Добри домочадия: (тѣзи на:)***Авраама.*

Бит. 18:19....Азъ го избрахъ, за да заповѣдва на синоветѣ си и на своя домъ слѣдъ себе си, да ходятъ по пѣтя Господень и да вършатъ правда и сждъ; и Господь ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него.

Иакова.

Бит. 35:2....Рече Иаковъ на домашнитѣ си и на всички, които бѣха съ него: изхвърлете чуждитѣ богове, които се намиратъ у васъ, очистете се и промѣнете дрехитѣ си.

Иисуса Навина.

Иис. Нав. 24:15. (Рече Иисусъ на цѣлия народъ:) Ако не ви е угодно да служите Господу, изберете си сега, кому да служите: на боговетѣ ли, на които сж служили бацитѣ ви, когато бѣха отивждъ рѣката, или на боговетѣ на аморейци, въ чиято земя живѣте; пъкъ азъ и домътъ ми ще служимъ Господу (понеже Той е светъ).

Иова.

Иов. 1:5. Когато се завършваха днитѣ на гощавкитѣ, Иовъ пращаше за тѣхъ (синоветѣ си), та ги освещаваше и, като ставаше заранъ рано, принасяше всесъжения по броя на всички тѣхъ (и единъ телець за грѣхъ за душитѣ имъ). Защото Иовъ казваше: може би, синоветѣ ми сж съгрѣшили и похулили Бога въ сърдцето си. Тѣй правѣше Иовъ прѣзъ всички *такива* дни.

Лазаря.

Иоан. 11:1—5. Бѣше боленъ нѣкой-си Лазарь, отъ Витания, отъ градеца на Мария и сестра ѝ Марта. (А Мария, чийто братъ Лазарь бѣ боленъ, бѣше оная, която помаза Господа съ миро и отри нозѣтѣ Мусъ косата си.) Сестритѣ проводиха да Му кажатъ: Господи, ето она, когото обичашъ, е боленъ! Като чу *това*, Иисусъ рече: тая болестъ не е за умирање, а за слава Божия, за да се прослави чрѣзъ нея Синъ Божий. А Иисусъ обичаше Марта, и сестра ѝ, и Лазаря.

Корнилия.

Дѣян. 10:2. (Имаше въ Кесария единъ човѣкъ, на име Корнилий, стотникъ отъ полка, наречень Италийски.) мжжъ благочестивъ и богобоязливъ съ цѣлия си домъ; той правѣше на народа много милостини и винаги се молѣше Богу.

Дѣян. 10:33. (Корнилий каза на Петра:) На часа (слѣдъ явяване на мжжа съ свѣтла дреха) пратихъ за тебе, и ти добръ стори, че дойде Сега, прочее, ние всички стоимъ прѣдъ Бога, за да чуемъ всичко, що ти е заповѣдано отъ Бога.

Лидия.

Дѣян. 16:15....Когато се покрѣсти тя и домашнитѣ ѝ, помоли ни (съ Павла и Тимотея) и рече: ако сте ме признали за вѣрна Господу, влѣзте и живѣйте въ кжщата ми. И ни придума.

Тъмничния стражарь.

Дѣян. 16:31—34....Тѣ (Павелъ и Сила) отговориха: повѣрвай въ Господа Исуса Христа, и ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ. И възвѣстиха словото Господне нему и на всички, които бѣха въ кжщата му: Като ги прибра въ оня часъ прѣзъ нощъта, оми имъ ранитѣ и веднага се покрѣсти самъ той и всичкитѣ му домашни; и като ги заведе въ кжщата си, сложи имъ трапеза и се зарадва съ цѣлия си домъ, задѣто повѣрва въ Бога.

Дружба.**Дружбата е пълна съ прѣданостъ.**

1 Царств. 20:4. Ионатанъ рече на Давида: каквото иска душата ти, азъ ще сторя за тебе.

Римл. 16:3, 4. Поздравете Прискила и Акила, моитѣ сътрудници въ Христа Исуса, (които за душата ми положиха главата си; на тѣхъ не само азъ благодаря, но и всички църкви изъ езичниците) и домашната имъ църква.

Бива продължителна, кога е истинна.

Притч. 17:17. Приятель обича въ всѣко врѣме и като братъ ще се яви въ врѣме на злочестина.

Притч. 18:25. Който желае да има приятели, трѣбва и самъ да бжде дружелюбивъ; бива приятель, по-привързанъ и отъ братъ. **Съвѣтътъ на приятеля весели сърдцето.**

Притч. 27:9. Благовония и кадиво радватъ сърдцето; тъй всѣкиму сладкъкъ бива приятельтъ съ своя сърдеченъ съвѣтъ.

Поддържката му е полезна.

Притч. 27:17. Желѣзо желѣзо остри, и човѣкъ изостря погледа на приятеля си.

Укоритѣ отъ приятель сж искрени.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувкитѣ отъ оногова, който мрази.

Показва се въ състрадаване въ нещастие.

Иов. 6:14. Къмъ страдалеца трѣбва да има съжаление отъ приятеля му, стига само да не е прѣстаналъ да се бои отъ Вседържителя.

Трѣбва да се пази.

Притч. 27:10. Не напущай приятеля си, нито приятеля на баща си, и не ходи вкжщи брату си въ деня на твоето злочестие: по-добрѣ съсѣдъ наблизу, нежели братъ надалечъ.

Не трѣбва да ни увлича въ грѣхъ.

Втор. 13:6—8. Ако тайно те надумва братъ ти, (бащиниятъ ти синъ или) майчиниятъ ти синъ, или синъ ти, или дъщеря ти, или твоята обична жена, или приятельтъ ти, който е за тебе както душата ти, като казва: „да вървимъ и да служимъ на други богове, които не познаваше ти и твоитѣ отци“, на боговетѣ на ония народи, ксито сж около ти, близки до тебе, или далечни отъ тебе, отъ единия край на земята до другия, — не се съгласявай съ него

и не го слушай; и да се не смили окоето ти надъ него, не го жалѣй и не го прикривай.

Не трѣбва да се води съ гнѣвливъ човѣкъ.

Притч. 22:24. Не другарувай съ гнѣвливъ и не се събирай съ припрѣнъ човѣкъ.

Злорѣчието я разваля.

Притч. 16:28. Коваренъ човѣкъ раздоръ сѣе, и шепотникъ приятели раздѣля.

Притч. 17:9. Който потуля грѣшки, търси любовъ, а който отново напомня за тѣхъ, отдалечава приятелъ.

Богатството привлѣча къмъ насъ суетни другари.

Притч. 14:20. Сиромаша го мразятъ дори и неговитѣ близки, а богатиятъ има много приятели.

Притч. 19:4, 6. Богатството притуря много приятели, а сиромаша го напуска и приятелътъ му... Мнозина се подмилкуватъ на голѣмцитѣ, и всѣкой е приятелъ на човѣкъ, който прави подарѣци.

Бѣдността отгонва другаритѣ.

Притч. 19:7. Сиромаша мразятъ всичкитѣ му братя, още повече приятелитѣ му странятъ отъ него: припка слѣдъ тѣхъ, за да поговори, но — и това нѣма.

Нещастиеото отхвърля отъ насъ другаритѣ.

Иов. 19:14. Напущаха ме ближнитѣ ми, и забравиха ме познайниците ми.

Пс. 37:12. Моитѣ приятели и моитѣ искрени отстѣпиха отъ ранитѣ ми, и ближнитѣ ми стоятъ надалечъ.

Пс. 87:19. Ти отдалечи отъ мене приятели и близки: моитѣ познати се не виждатъ.

Плач. Иер. 1:2. Горо плаче той (градътъ—Иерусалимъ) нощемъ, и сълзитѣ му сж по странитѣ му. Измежду всички ония, които сж го обичали, той нѣма утѣшителъ; всички негови приятели му изневѣриха, станаха му врагове.

Често бива лицемѣрна и измѣнлива.

Пс. 40:10. Дори човѣкътъ, който бѣше въ миръ съ мене, когото се осланяхъ, който е ялъ хлѣба ми, дигна противъ мене пета.

Мих. 7:5. Не вѣрвайте на другаръ, не се осланяйте на приятелъ; прѣдъ тая, която лежи на твоеото лоно, пазй се да отваряшъ *твърдѣ* устата си.

Лъжливата дружба клеветк.

Пс. 54:13, 14... Да би ме врагъ хулилъ, — това бихъ понесълъ; да би ми се противникъ голѣмбѣлъ, — отъ него бихъ се скрилъ; но *това си* ти, който бѣше за мене сжщото, каквото азъ, — мой приятелъ и мой близъкъ.

Иер. 9:4. Пазете се всѣки отъ приятеля си, и не се довърявайте никому отъ братята си; защото всѣки братъ туря прѣпънка другиму, и всѣки приятелъ разнася клевета.

Наказание за козарната дружба.

Иов. 17:5. Който обрича приятелитѣ си на плячка, на неговитѣ дѣца очитѣ изтичатъ.

Свѣтската дружба е враждебна Богу.

Иак. 4:4. Прѣлюбодѣйци и прѣлюбодѣйки! не знаете ли, че приятелството съ свѣта е вражда противъ Бога? Който, прочее, поиска да бжде приятел на свѣта, врагъ става на Бога.

1 Иоан. 2:15. Не обичайте свѣта, нито което е въ свѣта: ако нѣкой обича свѣта, той нѣма любовта на Отца.

Който има голѣма дружба, полага живота си за приятеля си.

Иоан. 15:13. Никой нѣма любовь по-голѣма отъ тая, да положи душата си за своитѣ приятели.

Иисусъ Христо:ъ нарича ученицитѣ си свои приятели.

Иоан. 15:14, 15. Вие сте Ми приятели, ако вършите *всичко* онова, що ви Азъ заповѣдвамъ. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; а ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ всичко, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

Авраамъ е нареченъ приятелъ Божий.

Иак. 2:23. И изпълни се Писанието, което казва: „повѣрва Авраамъ на Бога, и *това* му се вмѣни за оправдание“, и той биде нареченъ приятелъ Божий.

Господь говорилъ съ Моисея като съ свой искренъ приятелъ.

Изх. 33:11....Господь говорѣше лице съ лице съ Моисея, като да говорѣше нѣкой съ приятеля си; и той се връщаше въ стана, а неговиятъ служителъ Иисусъ, синъ Навиновъ, момъкъ, не се отлъчваше отъ скинията.

Примѣри на искрена дружба:

Нашиятъ Господь.

Иоан. 11:11, 35, 36. Той (Иисусъ)...имъ (на ученицитѣ Си) казва: Лазарь, нашиятъ приятелъ, е заспалъ; но отивамъ да го събудя...Иисусъ се просълзи. Тогава иудеитѣ казваха: гледай, колко го е обичалъ.

Иоан. 13:23....Единъ отъ ученицитѣ, когото Иисусъ обичаше, бѣше се облегалъ на гърдитѣ Иисусови.

Ионатанъ.

1 Царств. 18:1....Душата на Ионатана се привърза къмъ душата му (на Давида), и Ионатанъ го обикна като душата си.

1 Царств. 19:1, 2....Сауловиятъ синъ Ионатанъ обичаше много Давида. Ионатанъ обади на Давида и рече: баща ми Саулъ търси да те убие; затова пази се утрѣ; скрий се и бжди на тайно мѣсто.

1 Царств. 20:17. Ионатанъ пакъ се кле на Давида въ обичьта си къмъ него, понеже го обичаше като душата си.

Давидъ.

2 Царств. 1:25. Жалѣя за тебе, брате Ионатане; ти ми бѣше много драгъ; твоята любовь за мене бѣше по-горѣ отъ женска любовь.

Верзелий.

2 Царств. 19:32....Верзелий бѣше много старъ, на осемдесетъ години. Той хранѣше царя, доклѣ живѣше въ Маханаимъ, понеже бѣше заможенъ човѣкъ.

Хусий.

1 Парал. 27:33....Архитецътъ Хусий — царевъ приятель.
2. Царств. 15:37.

Примѣри на коварна дружба:

Иаилъ.

Сжд. 4:18—21. Тогава Иаилъ посрѣчна Сисара и му рече: влѣзь, господарю мой, влѣзь при мене, не бой се. Той влѣзе при нея въ шатрата, и тя го зави съ покривката (си). *Сисара* ѝ каза: дай ми малко вода да пия, жеденъ съмъ. Тя развърза мѣхъ съ млѣко, даде му да пие и пакъ го зави. *Сисара* ѝ каза: стой при входа на шатрата, и ако нѣкой дойде да те попита, и ти каже: „нѣма ли нѣкого тука?“ ти кажи: „нѣма“. Иаилъ, Хеверова жена, взе единъ колъ отъ шатрата, взе и чукъ въ ржката си, и отиде при него полекичка, та заби кола въ слѣпитѣ му очи, тъй че влѣзе въ земята; а той отъ умора спѣше,—и издъхна.

Иоавъ.

2 Царств. 3:27. Когато Авениръ се върна въ Хевронъ, Иоавъ го отведе навжтръ отъ вратата, ужъ да говори съ него тайно, и тамъ го прободе въ корема. И *Авениръ* умрѣ за кръвта на Асаила, Иоавовия братъ.

2 Царств. 20:9, 10. Иоавъ каза на Амеса: здравъ ли си, брате? И Иоавъ улови съ десната си ржка брадата на Амеса, за да го цѣлуне. Амесай обаче не се прѣдпази отъ меча, що бѣше въ ржката на Иоава, и тоя го прободе съ него въ корема, тъй че вжтрѣшноститѣ му се изсипаха на земята, и не го удари втори пжтъ, и той умрѣ. Иоавъ и братъ му Авеса погнаха Савея, Бириевия синъ.

Ахитофель.

2 Царств. 15:12, 31. Въ врѣме на жертвоприношението, Авесаломъ прати та повика гилонца Ахитофела, Давидовъ съвѣтникъ, отъ неговия градъ Гило. И скрои се силно съзаклатие, и народътъ се стичаше и се умножаваше около Авесалома... Обадиха на Давида и казаха: и Ахитофель е между съзаклатниците заедно съ Авесалома. И каза Давидъ: Господи, (Боже мой!) осуети съвѣта на Ахитофела.

Иуда.

Мат. 25:48—50. Оня, който Го прѣдаваше, бѣ имъ далъ знакъ, казвайки: Когото цѣлуна, Той е; хзанете Го. И веднага се приближи до Исуса и рече: радвай се, Рави! и Го цѣлуна. А Исусъ му рече: друже, защо си дошълъ? Тогава пристѣпиха, сложиха ржцѣ на Исуса и Го хванаха. Марк. 14:43—46.

Духовенъ животъ.

Богъ е източникътъ му.

Пс. 35:10....У Тебе е изворътъ на живота: въ Твоята свѣтлина ние виждаме свѣтлина.

Пс. 65:9. Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни.

Ис. 38:16. „Господи!...Ти ще ме изцѣришь, ще ми дарувашъ животъ“. (Езекия).

Кол. 2:13...Васъ, които бѣхте мъртви въ грѣховетѣ и въ необрѣзването на плътта си, Той оживи заедно съ Него (Христа), като ви прости всички грѣхове.

Христосъ е източникътъ му.

Притч. 8:35. (Нали прѣмъдростъта вика?)...Който ме е намѣрилъ, намѣрилъ е животъ; и ще получи благодать отъ Господа.

Иоан. 1:4. Въ Него имаше животъ, и животътъ бѣше свѣтлината на човѣцитѣ.

Иоан. 5:21, 25...Както Отецъ възкресява мъртви и оживотворява, тъй и Синътъ оживотворява, ксито иска. Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дсшълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуятъ гласа на Сина Божий и, като чуятъ, ще оживѣятъ.

Иоан. 6:33 51—53... Божиятъ хлѣбъ е Онзи, Който слиза отъ небето и дава животъ на свѣта. Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небето; който яде отъ тоя хлѣбъ, ще живѣе во-вѣки; а хлѣбътъ, който Азъ ще дамъ, е Моята плътъ, която ще отдамъ за живота на свѣта. Тогава иудеитѣ се запрѣпираха помежду си, думайки: какъ може Той да ни даде плътта Си да ядемъ? А Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: ако не ядете плътта на Сина Човѣчески и не пиете кръвта Му, не ще имате въ себе си животъ.

Иоан. 11:25. Иисусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животътъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пѣтътъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Римл. 6:4 ..Ние се погребахме съ Него чрѣзъ кръщението въ смъртта, та, както Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тъй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ.

1 Иоан. 4:9. Божията любовь къмъ насъ въ това се яви, дѣто Богъ проводи въ свѣта Своя Единороденъ Синъ, за да бждемъ живи чрѣзъ Него.

Духъ Святий е източникътъ му

Иез. 37:14. Ще вложа въ васъ Моя Духъ, и ще оживѣете; ще ви настаня въ вашата земя — и ще познаете, че Азъ, Господь, казахъ това — и извършихъ, казва Господь.

Римл. 8:9 13. Вие живѣете не по плътъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пакъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ. Ако ли Христосъ е въ васъ, тѣлото е мъртво за грѣхъ, а духътъ живѣе за правда. Но ако Духътъ на Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Иисуса, живѣе въ васъ, то, Който възкреси Христа отъ мъртвитѣ, ще оживотвори и смъртнитѣ ви тѣла чрѣзъ живѣещия въ васъ Неговъ Духъ. И тъй, братя, ние не сме длѣжници на плътта, та да живѣемъ по плътъ; защото, ако живѣете по плътъ, ще умрете; но, ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Словото Божие е орждието му.

Пс. 118:50. Това е утѣха въ неволята ми, че Твоето слово ме оживява.

Пс. 118:93. До-вѣка нѣма да забравя Твоитѣ заповѣди, защото чрѣзъ тѣхъ ме оживявашъ.

Ис. 55:3. Приклонете ухо и дойдете при Мене: послушайте, и душата ви ще бжде жива, — и ще ви дамъ завѣтъ вѣченъ, неизмѣнитѣ милости, *объщани* Давиду.

2 Кор. 3:6. Той (Богъ) ни е далъ способность да бждемъ служители на новия завѣтъ, не на буквата, а на духа; защото буквата убива, а духътъ животвори.

1 Петр. 4:6. Затова именно и на мъртвитѣ бѣше благовѣстено, за да бждатъ сждени по плътъ като човѣци, а да живѣятъ по Бога духомъ.

Словото Божие е духовенъ животъ.

Втор. 32:47....Това не сж за васъ празни думи, а вашъ животъ, и чрѣзъ тѣхъ ще живѣете дълго врѣме на земята, за която отивате прѣзъ Иорданъ да я завладѣете.

Иоан. 6:63. Духътъ е, който животвори; плътта нищо не ползува. Думитѣ, що ви говоря, сж духъ и животъ.

Иоан. 6:68. Симонъ Петъръ Му отговори: Господи, при кого да отидемъ? Ти имашъ думи за вѣченъ животъ.

Той е скритъ въ Христа.

Кол. 3:3....*Вие* умрѣхте, и вашиятъ животъ е скритъ съ Христа въ Бога.

Е страхъ Божий.

Притч. 14:27. Страхътъ Господень е животенъ изворъ, който отдалечава отъ мрѣжитѣ на смъртта.

Притч. 19:23. Страхътъ Господень *води* къмъ животъ, и *който го има*, винаги ще бжде доволенъ, и зло нѣма да го постигне.

Е мждруване на духа.

Римл. 8:6. Плътското мждруване е смъртъ, а духовното мждруване е — животъ и миръ.

Е здраво мислие и разсждливостъ.

Притч. 3:21, 22. Синко, не изпущай тия *нѣща* отпрѣдъ очитѣ си, пази здравомислие и разсждливостъ, — и тѣ ще бждатъ животъ за душата ти и украшение за шията ти.

Улазва се: чрѣзъ Христа.

Иоан. 6:57. Както Мене е пратилъ живиятъ Отецъ, и Азъ живѣя чрѣзъ Отца, *тъй* и който Мене яде, ще живѣе чрѣзъ Мене.

1 Кор. 10:3, 4.... Всички ядоха една и сжща духовна храна; и всички пиха едно и сжщо духовно питие; защото пиеха отъ духовния камъкъ, който идѣше подирѣ имъ; а камъкътъ бѣше Христосъ.

Чрѣзъ вѣра (въ Христа).

Иоан. 20:31....Това (въ тая книга) е написано, за да повѣрвате, че Иисусъ е Христосъ, Синъ Божий, и като вѣрвате, да имате животъ въ Неговото име.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа), и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плътъ, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

Чрвъзъ словото Божие.

Втор. 8:3. Той (Господь, Богъ твой) те смиряваше, мжчеше те съ гладъ и те хранѣше съ мана, която ти не знаеше, не знаеха и твоитѣ бащи, за да ти покаже, че човѣкъ не само съ хлѣбъ живѣе, но човѣкъ живѣе съ всѣко (слово), което излиза изъ устата на Господа. Мат. 4:4; Лук. 4:4.

Чрвъзъ молитва.

Пс. 63:33. [Ще славя името на (моя) Богъ въ пѣсни, ще Го прѣвъзнасямъ въ славословие, и това ще бжде по-угодно Господу, отколкото волъ или телець съ рогове и съ копита.] Ще видятъ *това* страдащитѣ и ще се зарадватъ. И ще ви оживѣе сърдцето, на васъ, които търсите Бога.

Началото му е въ новородението.

Иез. 11:19, 20...Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ нозъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ камечното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плътъ, за да ходятъ по Моитѣ заповѣди, да пазятъ Моитѣ наредби и да ги изпълняватъ; и ще бждатъ Мой народъ, пъкъ Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ.

Иез. 18:31. Отхвърлете отъ себе си всичкитѣ си грѣхове, съ които сте грѣшили, и направете си ново сърдце и новъ духъ; и защо да умираете, доме Израилевъ?

Иоан. 3:3—8. Исусъ му (на Никодима) отговори и рече: истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди свише, не може да види царството Божие. Никодимъ Му казва: какъ можѣ човѣкъ, бидейки старъ, да се роди? Нимъ може втори пътъ да влѣзе въ утробата на майка си и да се роди? Исусъ отговори: истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди отъ вода и Духъ, не може да влѣзе въ царството Божие: роденото отъ плътъта е плътъ, а роденото отъ Духа е духъ. Недѣй се чуди, задѣто ти казахъ: вие трѣбва да се родите свише. Вѣтърътъ духа, дѣто иска, и гласа му чувашъ, но не знаешъ, отдѣ иде и накждѣ отива: тъй бива съ всѣкиго, роденъ отъ Духа.

Еф. 2:10...Негово творение сме *ние*, създадени въ Христа Исуса за добри дѣла, що Богъ е прѣдзначилъ да вършимъ.

Той има: своето младенчество.

Лук. 10:21. (Седемдесетѣтѣ ученици се върнаха съ радостъ и казаха: Господи, въ Твое име и бѣсоветѣ се покоряватъ намъ. А Той имъ рече: видѣхъ сатаната, какъ падна отъ небето като свѣтковица; ето, давамъ ви властъ да настѣпвате на змии и скорпии и на всѣка вражеска сила; и нищо нѣма да ви поврѣди; обаче не се радвайте на това, че духоветѣ ви се покоряватъ; а радвайте се, че имената ви сж написани на небесата.) Въ она чась се зарадва духомъ Исусъ и рече: прославямъ Те, Отче, Господи на небето и на земята, задѣто си утаилъ това отъ мъдри и разумни, а си го открилъ на младенци. Тѣй е, Отче, понеже такова бѣше Твоето благоволение.

1 Кор. 3:1, 2...Азъ, братя, не можахъ да ви говоря като на духовни, а като на плътски, като на младенци въ Христа. Съ млѣко ви нахранихъ, а не съ *твърда* храна, защото не бѣхте въ сила да я *приемете*, па и сега още не сте. (понеже сте още плътски).

Своето юношество.

1 Иоан. 2:12—14. Пиша вамъ, чеда, защото ви сж простени грѣховеѣ заради Неговото (на Христа) име. Пиша вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало. Пиша вамъ, момци, защото побѣдихте лукавия. Пиша вамъ, момчета, защото познахте Отца. Писахъ вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало; писахъ вамъ, момци, защото сте силни, и Божието слово прѣбжда въ васъ, и побѣдихте лукавия.

Своето съвършенство.

Еф. 4:13. (Гой постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители, за усъвършенствуване на светиитѣ въ дѣлото на служението, въ съзидане на тѣлото Христово,) доклѣ всинца достигнемъ до единство на вѣрата и на познаването Синз Божий, до *състоячие на мжжъ съвършенъ*, до пълната възраст на Христовото съвършенство. **Той се нарича: животъ за Бога.**

Римл. 6:11...Вие считайте себе си мъртви за грѣха, обаче живи за Бога въ Христа Исуса, нашия Господъ.

Римл. 7:4...Вие, братя мои, умрѣхте за закона чрѣзъ тѣлото Христово, за да принадлежите Другиму, Който възкрѣсна отъ мъртвитѣ, та да принесемъ плодъ Богу.

Животъ по Бога.

1 Петр. 4:2. (Понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, и вие се вѣоржжете съ сжщата мисль; защото, койго е пострадалъ по плътъ, прѣстаналъ е да грѣши,) та прѣзъ останалото въ плътъ врѣме да живѣе не вече по човѣшки похоти, а по воля Божия. **Животъ въ Христа.**

Римл. 8:2...Законътъ на духа, *който дава животъ въ Христа* Исуса, ме освободи отъ закона на грѣха и на смъртъта.

2 Кор. 4:10. Винаги носимъ въ тѣлото си мъртвостъта на Господа Исуса, та и животътъ Исусовъ да се открие въ тѣлото ни.

Кол. 3:4.. Кога се яви Христосъ, вашиятъ животъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

Животъ по духъ.

Гал. 5:25. Ако живѣемъ духомъ, по духъ сме длѣжни и да постѣпваме.

Новъ животъ.

Римл. 6:4...Ние се погребахме съ Него чрѣзъ кръщението въ смъртъта, та, както Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тѣй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ.

Римл. 7:6...Сега, каго умрѣхме за закона, чрѣзъ който бѣхме свързани, ние се освободихме отъ него, за да служимъ Богу съ обновенъ духъ, а не по вехтата буква.

Богъ го съживява.

Пс. 84:7. Нѣма ли пакъ да ни оживишъ, та Твоятъ народъ да се зарадва за Тебе?

Ос. 6:2. Ще ни оживи въ два дни, въ третия день ще ни издигне, и ние ще живѣемъ прѣдъ лицето Му.

Той се похазва въ любовь къмъ братята.

1 Иоан. 3:14. Ние знаемъ, че прѣминахме отъ смъртъ въ животъ, защото обичаме братята; който не обича брата си, прѣбжда въ смъртъ.

Светинѣтѣ го иматъ.

Еф. 2:5. (Богъ, богатъ съ милость, поради голѣмата Си любовь, съ която ни обикна,) макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленията, оживотвори съ Христа (по благодать сте спасени). Кол. 2:13.

Той е сщцность на тѣхното служение.

Римл. 12:1... Въ името на милосърдието Божие ви моля, братя, да прѣдставите тѣлата си въ жертва жива, света и благоугодна Богу, и това ще бѣде вашето духовно богослужение.

1 Кор. 14:15... Ще се моля съ духъ, ще се моля и съ умъ; ще пѣя съ духъ, ще пѣя и съ умъ.

тѣ хвалятъ Бога за него.

Пс. 118:175. Да живѣе душата ми и да Те слави, и Твоитѣ сждби да ми помогнатъ.

Желаятъ да пораснатъ въ него.

Еф. 4:15... Съ истинска любовь да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христось.

1 Петр. 2:2. Като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение. *Молятъ се да се усили въ тѣхъ.*

Пс. 79:19... Ние нѣма да отстѣпимъ отъ Тебе (Боже на силитѣ!); оживи ни, и ние ще призоваваме Твоето име.

Пс. 118:25. Душата ми е въ прахъ хвърлена: оживи ме по Твоето слово.

Пс. 142:11. Заради Твоето име, Господи, оживи ме; заради Твоята правда избави отъ напасть душата ми.

Нечестивитѣ сж отчуждени отъ него.

Еф. 4:18. (Да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ.

Кои то обичатъ да живѣятъ разпуснато, нѣматъ го.

1 Тим. 5:6. Оная...(вдовица), която живѣе разпуснато, приживѣ е умрѣла.

Лицемѣрцитѣ го нѣматъ.

Откр. 3:1... На ангела на сардийската църква напиши: тѣй казва Оня, Който има седемътѣхъ духове Божии и седемътѣхъ звѣзди: зная твоитѣ дѣла; носишъ име, че си живъ, а си мъртъвъ.

Иуд. 1:12. Тѣ сж петно на вашитѣ „вечери на любовьта“ като пируватъ съ васъ и безъ страхъ се гоятъ. Тѣ сж безводни облаци, носени отъ вѣтрове, есенни дървета, безплодни, дваждъ умрѣли, и жоренени

Описанието му.

Иез. 37:9, 10. Тогава Той (Господь) ми каза: изречи пророчество за духа, изречи пророчество, сине човѣшки, и кажи на духа: тъй казва Господь Богъ: дойди отъ четиритѣ вѣтрове, душе, и духни върху тия убити, и тѣ ще оживѣятъ. И азъ изрекохъ това пророчество, както Той ми заповѣда, и влѣзе въ тѣхъ духъ, — и тѣ оживѣха и се изправиха на нозѣтъ си — твърдѣ, твърдѣ голѣмо опълчение.

Лук. 15:24. (Бащата рече на слугитѣ си):...тоя мой синъ мъртъвъ бѣше, и оживѣ, изгубенъ бѣше, и се намѣри. И взеха да се веселятъ.

Духовенъ миръ.**Богъ е Богъ на мира.**

Римл. 15:33...Богъ на мира да бжде съ всички васъ, аминъ.

Римл. 16:20...Богъ на мира скоро ще съкруши сатаната подъ нозѣтъ ви. Благодатъта на Господа нашего Иисуса Христа да бжде съ васъ! Аминъ.

2 Кор. 13:11...Братя, радвайте се, съвършенствувайте се, утѣшавайте се, бждете единомислени, живѣйте въ миръ, — и Богъ на любовъта и на мира ще бжде съ васъ.

Фил. 4:9. Коего научихте, приехте, чухте и видѣхте въ мене, това вършете, — и Богъ на мира ще бжде съ васъ.

1 Сол 5:23...Самъ Богъ на мира да ви освети напълно, и цѣлиятъ вашъ духъ и душата и тѣлото да се запази безъ порокъ при пришествието на Господа нашего Иисуса Христа.

Евр. 13:20...Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвъта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастирь на овцитѣ — Господа нашего Иисуса (Христа), (нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло.)

Богъ го оцѣ цава на светнитѣ си.

Пс. 84:9. Да послушамъ, какво ще каже Господь Богъ. Той ще изрече миръ на Своя народъ и на Своитѣ избрани, но тѣ да не паднатъ изново въ безразсждность.

Богъ го дава.

Ис. 26:12. Господи! Ти ни дарувашъ миръ, защото и всички наши дѣла Ти уреждашъ за насъ.

Христосъ е Господь на мира.

2 Сол. 3:16...Самъ Господь на мира да ви дава миръ винаги и всѣкакъ; Господь да бжде съ всички васъ!

Христосъ е князь на мира.

Ис. 9:6...Младенецъ ни се роди — Синъ ни се даде; властъта е на раменѣтъ Му, и ще Му дадатъ име: Чуденъ, Съвѣтникъ, Богъ крѣпкъ, Отецъ на вѣчността, Князь на мира.

Христосъ нагочва въ пжтя на мира.

Лук. 1:79. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: И ти, младенецо, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вървишъ прѣдъ ли-

цето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пѣтица, и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховеѣ имъ, поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свише,] за да просвѣти ония, които сж въ тъмнина и сѣнка смъртна. и да насочи нозѣтъ ни въ пѣтя на мира.

Небесната мѣдростъ е пѣтътъ на духовния миръ.

Притч. 3:17. Пѣтекиѣ ѣ сж приятни пѣтица, и всичкиѣ ѣ пѣтеки — мирни.

Христосъ е нашиятъ миръ.

Еф. 2:14...Той е нашиятъ миръ, Който направи отъ двата народа единъ и разруши прѣградата, що бѣше посрѣдъ.

Той е чрѣзъ Христовото умилостивление.

Ис. 53:5...Той бѣ изпораненъ за нашитѣ грѣхове и мжченъ за нашитѣ беззакония; наказанието за нашия миръ биде върху Него, и чрѣзъ Неговитѣ рани ние се изцѣлихме.

Еф. 2:15. (Той)...съ плѣтъта Си унищожи враждата, а съ учението — закона на заповѣдитѣ, за да създаде въ Себе Си отъ двата народа единъ новъ човѣкъ, въдворявайки миръ, (и въ едно тѣло да примири двата народа съ Бога чрѣзъ кръста, като на него уби враждата.)

Кол. 1:20. (Въ Него благоволи Отецъ, да обитава всичката пълнота,) и чрѣзъ Него да примири съ Себе Си всичко, било земно, било небесно, като го умиротвори чрѣзъ Него, съ кръвта на кръста Му.

Христосъ го завѣща намъ.

Лук. 24:36. Когато тѣ (ученицитѣ) приказваха за това (за случилото се по пѣтя), Самъ Исусъ застана срѣдъ, тѣхъ и имъ каза: миръ вамъ!

Иоан. 14:27. Миръ ви оставямъ; Моя миръ ви давамъ; Азъ ви давамъ не тѣй, както свѣтътъ дава. Да се не смуцава сърдцето ви, нито да се плаши.

Иоан. 20:19...Вечеръта въ тѣя день, първи на седмицата, когато вратата на къщата, дѣто се бѣха събрали ученицитѣ Му, стояха заключени, поради страхъ отъ иудеитѣ, дойде Исусъ, застана посрѣдъ и имъ каза: миръ вамъ!

Иоан. 20:21...Исусъ пакъ имъ рече: миръ вамъ! Както Ме Отецъ прати, тѣй и Азъ ви пращамъ.

Христосъ го дава.

Мат. 11:29. Воземете Моето иго върху си и се поучете отъ Мене, понеже съмъ кроткъ и смиренъ по сърдце, и ще намѣрите покой за душиѣ си.

Богъ и Христосъ го даватъ.

Римл. 1:7. (Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отреденъ за Божието благовѣстие, —) благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на-всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии.

1 Кор. 1:3. (Павелъ, призванъ апостолъ Исусъ Христовъ по воля Божия, и братъ Состѣнъ —) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Гал. 1:3. (Павелъ апостолъ и всички братя, които сж съ мене — до църквитѣ Галатийски:) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа нашего Иисуса Христа

Еф. 1:2. (Павелъ, апостолъ на Иисуса Христа по воля Божия — до намиращитѣ се въ Ефесъ светиини и вѣрващи въ Христа Иисуса:) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.

Еф. 6:23. Миръ на братята и любовь съ вѣра отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа.

2 Сол. 1:2. (Павелъ, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца нашего и въ Господа Иисуса Христа:) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.

2 Тим. 1:2. (Павелъ, апостолъ Иисусъ Христовъ по воля Божия, за възвѣстяване обѣщания животъ въ Христа Иисуса,) до Тимотея, възлюбено чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Христа Иисуса, Господа нашего.

Евангелието е благовѣстие на миръ.

Наум. 1:15. Ето, по планинитѣ сж стѣпкитѣ на благовѣстника, който възвѣстява миръ: празднувай, Иудейо, твоитѣ празници, изпълняй оброцитѣ си, защото по тебе нѣма вече да минува нечестивиятъ: той е съвсѣмъ унищоженъ.

Ангелитѣ го благовѣстиха.

Лук. 2:14. (Многобройно воинство небесно казваше:) слава въ висинитѣ Богу, и на земята миръ, между човѣцитѣ благоволение! **Той се проповѣдва отъ Христа.**

Еф. 2:17....Като дойде, благовѣсти миръ на васъ, далечни и близки.

Е слѣдствие отъ оправдание чрѣзъ вѣра.

Римл. 5:1....Бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.

Е единъ отъ плодетѣ на духа

Римл. 14:17....Царството Божие не е ястие и питие, а правда и миръ и радость въ Светаго Духа.

Гал. 5:22....Плодътъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благость, милосърдие, вѣра, (кротость, въздържание.)

Той е придруженъ: съ вѣра.

Римл. 15:13....Богъ на надеждата дано ви изпълни съ всѣка радость и миръ въ вѣрата, та чрѣзъ силата на Духа Светаго да се прѣумножава вашата надежда.

Съ правда.

Ис. 32:17....Дѣло на правдата ще бжде мирътъ, и плодъ на правосъдието — спокойствието и безопасността во-вѣки.

Ис. 48:18. О, ако да бѣше се вслушалъ въ Моитѣ заповѣди! Тогава твоятъ миръ щѣше да бжде като рѣка, и твоята правда — като морски вълни.

Иак. 3:18. Плодътъ...на правдата се сѣе въ миръ отъ миротворцитѣ.

Съ Божието приятелство.

Иов. 22:21. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Сближи се съ Него—и спокоенъ ще бждешъ; чрѣзъ това ще ти дойде добро. *Съ любовта (къмъ Божия законъ).*

Пс. 118:165. Голѣмъ е мирътъ у ония, които обичатъ Твоя законъ, и за тѣхъ нѣма прѣпъване.

Съ духовното мждруване.

Римл. 8:6. Плътското мждруване е смъртъ, а духовното мждруване — животъ и миръ.

Той се потвърди съ завѣтъ.

Числ. 25:12. (Каза Господъ на Моисея, думайки:) Поради това (дѣто Финеесъ отвърна яростта Ми отъ синоветъ Израилеви) кажи: ето, Азъ му давамъ Моя миренъ завѣтъ.

Ис. 54:10. Планини ще се помѣстятъ, и хълмове ще се поклатятъ, но Моята милость нѣма да отстѣпи отъ тебе, и завѣтътъ на Моя миръ нѣма да се поклати, казва милуващиятъ тебе Господъ.

Иез. 34:25....Ще склуча съ тѣхъ завѣтъ за миръ и ще прѣмахна отъ страната лютитѣ звѣрове, тѣй че безопасно ще живѣятъ въ степта и ще спятъ въ горитѣ.

Иез. 37:26. ..Ще склуча съ тѣхъ завѣтъ за миръ, вѣченъ завѣтъ ще бжде съ тѣхъ. И ще ги уредя, ще ги размножа и ще тура срѣдъ тѣхъ Моето светилище на-вѣки.

Мал. 2:5. Завѣтътъ Ми съ него бѣше *завѣтъ* на животъ и миръ, и Азъ му го дадохъ за страхъ, той се боеше отъ Мене и благоговѣше прѣдъ името Ми.

Той е обѣщанъ: на църквата.

Ис. 60:17. Вмѣсто мѣдъ ще ти (Иерусалиме) доставямъ злато, и вмѣсто желѣзо — сребро, и вмѣсто дървие — мѣдъ, и вмѣсто камъни — желѣзо; и ще поставя мира за твой управителъ и правдата—за твои надзиратели.

Ис. 66:12....Тѣй казва Господъ: ето, ще насоча къмъ него миръ, като рѣка, и богатството на народитѣ—като потокъ, който се разлива, за ваша наслада; на ржцѣ ще ви носятъ и на колѣнѣ ще ви галятъ.

На Израиля.

Иер. 33:6. Ето, Азъ ще му тура пластиръ и лѣчебни срѣдства, ще ги изцѣря и ще имъ открия изобилие отъ миръ и отъ истина.

Аг. 2:9. Славата на тоя послѣденъ храмъ ще бжде по-голѣма, отколкото на прѣдишния, казва Господъ Саваотъ; и на това мѣсто ще дамъ миръ, казва Господъ Саваотъ.

На народитѣ.

Зах. 9:10. Тогава ще изтрѣбя колесницитѣ у Ефрема и конетѣ въ Иерусалимъ, и ще бжде счупенъ военниятъ лжкъ; и Той (Царьтъ) ще възвѣсти миръ на народитѣ, и владичеството Му ще бжде отъ море до море и отъ рѣката до земнитѣ краища.

На светиитѣ.

Пс. 71:3. Планинитѣ да донесатъ миръ на людетѣ, и хълмоветѣ — правда.

Пс. 71:7. Въ негови (на царя) дни ще процъвти праведникътъ, и ще има изобиленъ миръ, доклѣ мѣсечина трае.

Ис. 55:12...Вие ще излѣзете съ веселие и ще бждете изпроводени съ миръ; планини и хълмове ще пѣятъ пѣсенъ прѣдъ васъ, и всички дървета въ полето ще ви ржкоплескатъ.

На кроткитѣ.

Пс. 35:11...Кроткитѣ ще наслѣдятъ земята и ще се наслаждатъ съ много миръ.

На ония, които прихождатъ при Христа.

Мат. 11:28. Дойдете при Мене всички отрудени и обрѣмени, и Азъ ще ви успокоя.

На послушнитѣ Бгу.

Иер. 6:16. Тѣй казва Господь: спрете се въ вашитѣ пжтища, разгледайте и разпитайте за стародавнитѣ пжтища, дѣ е добриятъ пжтъ, вързете по него, и ще намѣрите покой на душиитѣ си. Но тѣ рекоха: нѣма да вървимъ.

На ония, които се уповаватъ твърдо на Бога.

Ис. 25:3. Твърдия по духъ Ти пазишъ въ съвършенъ миръ, защото на Тебе се уповава.

На ония, които правятъ добро.

Римл. 2:10...Слава и честь и миръ всѣкому, който прави добро, първомъ на иудеинъ, а *сетнѣ* и на елинъ.

На ония, които се връщатъ отъ отстѣпничество.

Ис. 57:18, 19. Видѣхъ пжтищата му, и ще го изцѣля, и ще го вода и ще утѣшавамъ него и ония, които го жалятъ. Азъ ще изпълня словото: миръ, миръ на далеченъ и на ближненъ, казва Господь, и ще го изцѣля.

светнитѣ го иматъ въ Христа.

Иоан. 16:33. (Ето, настѣпва часъ, и настана вече, да се разбѣгате всѣкой у васъ си, и Мене самичъкъ да осгавите; ала Азъ не съмъ самичъкъ, защото Отецъ е съ Мене.) Това ви казахъ, за да имате въ Мене миръ. Въ свѣта скърби ще имате; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣта.

Иматъ го съ Бога.

Ис. 27:5. [Гнѣвъ нѣма въ Мене. Но ако нѣкой Ми покаже *въ него* (обичното лозе) тръни и бодили, ще дигна противъ него война, ще го изгоря съвсѣмъ,—] освѣнъ ако прибѣгне къмъ защитата Ми и склучи миръ съ Мене. Тогава нека склучи миръ съ Мене. *Съ него си лѣгатъ.*

Пс. 4:9. Спокойно си лѣгамъ и спя, защото Ти, Господи, ми давашъ да живѣя въ безопасностъ.

Съ него сж благословени.

Пс. 28:11. Господь ще даде сила на Своя народъ, Господь ще благослови съ миръ Своя народъ.

Цари въ сърдцата имъ.

Кол. 3:15... Миръ Божий да цари въ сърдцата ви; къмъ него сте и призвани въ едно тѣло, затова благодарни бждете.

Пази ги.

Фил. 4:7... Божиятъ миръ, който надвишава всѣки умъ, ще запази вашитѣ сърдца и мисли въ Христа Исуса.

Той е тѣхната бжднина.

Бит. 15:15. (Рече Господь на Аврама:) ..ти ще отидешъ при отцитѣ си смиромъ и ще бждешъ погребенъ въ добра старостъ.

4 Царств. 22:20. [Тя (пророчица Олдама) имъ (на свещеникъ Хелкия, Ахикама, Ахбора, Шафана и Асаия) каза: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: кажете на човѣка (царь Иосия), който ви е пратилъ при мене:]...Ето, Азъ ще те прибера при отцитѣ ти, и ще бждешъ туренъ въ гробницата си въ миръ, и твоитѣ очи нѣма да видятъ всичкиа тая неволя, която ще направятъ на това мѣсто. И донесоха на царя отговора. 2 Парал. 3:28.

Пс. 36:37. Наблюдавай непорочния и гледай праведника, защото бжднината на *такъвъ* човѣкъ е миръ.

Лук. 2:29. [Той (Симеонъ) Го (Младенеца) прѣгърна, благослови Бога и рече:] сега отпускаяшъ Твоя рабъ. Владико, споредъ думата Си, смиромъ.

Едни на други го желаятъ.

Гал. 6:16. На ония, които постѣпватъ по това правило (да ми не дава Господь да се хваля, освѣнъ съ кръста на Господа нашего Исуса Христа), *нека бжде* миръ и милость — тѣмъ и на Израиля Божий.

Фил. 1:2. (Павель и Тимотей, раби Исусъ Христови, — до всички въ Христа Исуса светии, които се намиратъ въ Филипи, съ епископи и дякони:) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Кол. 1:2. (Павель, апостолъ на Исуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, —) до светитѣ и вѣрни въ Христа Исуса брата въ Колоса: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

1 Сол. 1:1. Павель, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Исуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

1 Петр. 1:2. (Петерь, апостолъ на Исуса Христа, до пришелицѣ, прѣснати по Понть, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани) по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзъ осветяване отъ Духа, за послушность и за поръсване съ кръвта Исусъ Христова: благодать вамъ и миръ да изобилва! 2 Петр. 1:2.

1 Петр. 5:14. Поздравете се единъ други съ цѣлование любовно. Миръ на всички ви, които сте въ Христа Исуса. Аминъ.

Длъжни сж да се стремятъ къмъ него.

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай...младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовь и миръ съ ония, които призсаватъ Господа отъ чисто сърдце.

Мирътъ на светитѣ е: голѣмъ.

Ис. 54:13. Всички твои синове ще бждатъ научени отъ Господа, и голѣмъ миръ ще има между синоветѣ ти.

Изобилень.

Иер. 33:6. Ето, Азъ ще му туря пластиръ и лѣчебни срѣдства, ще ги изцѣря и ще имъ открия изобилие отъ миръ и отъ истина.

Сигуренъ.

Иов. 34:29 (Продължи Елиуй и рече:) Дадѣ ли Той (Богъ) тишина, кой може я смуги? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ.

Продължава и подиръ смъртта.

Ис. 57:2. Той (праведникътъ) отива въ миръ; които ходятъ по правия пѣтъ, ще почиватъ на леглага си.

Нечестивцитѣ не знаятъ пѣтя му.

Ис. 59:8. Тѣ не знаятъ пѣтя на мира, и въ пѣтежитѣ имъ нѣма сждъ; пѣтищата имъ сж изкривени, и никой, който ходи по тѣхъ, не знае миръ.

Римл. 3:17. „Тѣ не познаха пѣтя на мира.“

Не знаятъ дѣлата му.

Лук. 19:42. [Когато (Иисусъ) се приближи и видѣ града (Иерусалимъ), заплака за него] и рече: да бѣше и ти узналъ поне въ този твой день, какво служи за твой миръ! Но сега това е скрито отъ очитѣ ти.

Сами си го обѣщаватъ.

Втор. 29:19. (Да нѣма между васъ корень, който да дава пелинъ и отрова,) такъвъ човѣкъ, който, като чуе думитѣ на тая клетва (въ тая книга), да се похвали въ сърдцето си и каже: „добрѣ ще ми бжде, макаръ че ще ходя по прищѣвкитѣ на сърдцето си“; тѣй ще пропадне ситиятъ заедно съ гладния.

Нѣматъ го.

Ис. 48:22 ...За нечестивцитѣ нѣма мира, казва Господь.

Лъжеучителитѣ имъ го обѣщаватъ.

Иер. 6:14. Лѣкуватъ ранитѣ на Моя народъ лекомислено, думайки: „миръ! миръ!“ а миръ нѣма. **Иер. 8:11.**

Иер. 23:17. Тѣ постоянно говорятъ на ония, които Ме не зачитатъ: „Господь рече: миръ ще имате“. И всѣкому, който ходи по упорството на сърдцето си, казватъ: „зло не ще ви сполети“.

Иез. 13:10. Задѣто въвеждатъ Моя народъ въ заблуда, думайки: „миръ“, а пѣкъ миръ нѣма; и когато той гради стѣна, тѣ я съ калъ мажатъ, (кажи на тия, които мажатъ стѣната съ калъ, че тя ще падне.)

Свещенослужителитѣ сж посланици на мира.

Ис. 33:7. Ето, тѣхнитѣ юнаци крѣщятъ по улицитѣ; пратеницитѣ за миръ горко плачатъ.

Той е едно отъ благоловенията на Божнитѣ служители.

Числ. 6:23. 25. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи

на Аарона и на синоветъ му: тъй благославяйте синоветъ Израилеви и имъ казвайте: Да обърне Господь къмъ тебе лицето Си и да ти даде миръ!

Мат. 10:12, 13....Кога влизате въ нѣкоя къща, поздравявайте я, казвайки: *миръ на тая къща!* И ако къщата бжде достойна, вашиятъ миръ нека дойде върху нея; ако ли не бжде достойна, вашиятъ миръ да се върне при васъ. Лук. 10:5, 6.

Да го любимъ.

Зах. 8:19. Тъй казва Господь Саваотъ: постътъ на четвъртия мѣсецъ, постътъ на петия, постътъ на седмия и постътъ на десетия ще стане за дома Иудинъ радость и весело тържество, само обичайте истина и миръ.

Да го придобиваме чрѣзь Христа; чрѣзь Него се дава.

Дѣян. 10:35. Той (Богъ) прати на синоветъ Израилеви словото, като благовѣстѣше миръ чрѣзь Исуса Христа, Който е Господь на всички. (Петъръ).

Да го приемаме отъ Божиитъ служители; тѣго прѣподаватъ.

Ис. 52:7. Колко прѣкрасни сж върху планинитъ нозѣтъ на благовѣстника, който възвѣстява миръ, благовѣствува радость, проповѣдва спасение, който говори Сиону: „Богъ твой се въцари!“ Римл. 10:15

ПРИМѢРИ:

Жената, страдаща отъ кръвотечение.

Марк. 5:34....Той ѝ рече: дъще, твоята вѣра те спаси; иди си смиромъ, и бжди здрава отъ болестъта си. Лук. 8:48.

Грѣшницата въ дома на Симона фарисея.

Лук. 7:50.... Той рече на жената: твоята вѣра те спаси; иди си смиромъ.

Духовна ревностъ.

Христосъ даде примѣръ за нея.

Пс. 68:10....Ревностъта за Твоя домъ ме яде, и хулитъ на ония, които Те хулятъ, падатъ върху мене. Иоан. 2:17.

Мат. 21:12, 13....Влѣзе Исусъ въ Божия храмъ, изпжди всички продавачи и купувачи въ храма, прѣкатури маситъ на мѣнячитъ и пейкитъ на гължбопродавцитъ, и казваше имъ: писано е: „домътъ Ми домъ за молитва ще се нарече“, а вие го направихте разбойнишки вертепъ. Марк. 11:15, 17; Лук. 19:45, 46; Иоан. 2:14—16.

Произвежда се отъ скърбъ по Бога.

2 Кор. 7:10, 11....Скърбъта по Бога произвежда неизмѣнно покаяние за спасение, а свѣтовната скърбъ докарва смъртъ. Защото, ето на, това дѣто се наскърбихте по Бога, какво усърдие докара у васъ, какво извинение, какво негодуване, какъвъ страхъ, какъвъ копнежъ, каква ревностъ, какво отгъщение! Съ всичко показахте себе си, че сте чисти въ това дѣло.

Ревностъта на светинитъ е голѣма.

Пс. 118:139. Ревностъта ми ме яде, защото враговетъ ми забравиха Твоитъ (Господи) слова.

Тя и други подбужда към такъва.

2 Кор. 9:2...Зная вашето усърдие, за което се хваля съ васъ прѣдъ македонци, че Ахая е приготвена още отлани; и вашата ревностъ подбуди твърдѣ мнозина.

Трѣбва да я показваме: духомъ.

Римл. 12:11. Въ усърдието не бивайте лѣниви; духомъ бждете пламенни; Господу служете.

Въ добри дѣла.

Гал. 4:18. Добрѣ е да имате ревностъ къмъ доброто винаги; а не само когато съмъ помежду ви.

Тит. 2:14. (Иисусъ Христосъ)...даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Въ желание за спасение на другитѣ.

Дѣян. 26:29...Павелъ рече: молилъ бихъ се Богу, щото, още малко, или още много, не само ти (царю Агрипа), но и всички, които ме слушате днесъ, да станете такива, какъвто съмъ и азъ — но безъ тия окови.

Римл. 10:1. Братя, желанието на моегo сърдце и молитвата ми къмъ Бога за израилтянитѣ е да бждатъ спасени.

Въ желание за собственото си спасение.

Мат. 11:12...Отъ днитѣ на Иоана Кръстителя до сега царството небесно бива насилвано, и насилници го грабятъ.

Лук. 13:24. Подвизавайте се да влѣзете прѣзъ тѣснитѣ врата; защото, казвамъ ви, мнозина ще поискатъ да влѣзатъ, и не ще смогнатъ.

Лук. 16:16. Законътъ и пророцитѣ бѣха до Иоана; оттогава се благовъствува царството Божие, и всѣки насилъ да влѣзе въ него.

1 Кор. 9:24. Не знаете ли, че, които се надтичатъ на игрище, всички тичатъ, ала само единъ получава наградата? Така тичайте, за да постигнете *цѣльта*.

Въ дѣла на благочестие.

1 Тим. 4:7. Отъ скверни и бабешки басни отбѣгвай, а се упражнявай въ благочестие.

1 Тим. 4:15. (Не занемаряй дарбата, която е въ тебе и ти бѣ дадена чрѣзъ пророчество съ възлагане *върху ти* ржцѣтѣ на свещенството.) За това се грижи, въ това прѣбждвай, та успѣхътъ ти да бжде явенъ въ всичко.

Въ светостъ.

2 Петр. 3:14...Възлюбени, като очаквате това (ново небе и нова земя, на които обитава правда), постарайте се да се намѣрите прѣдъ Него (Бога) въ миръ, неосквернени и непорочни.

Въ подвизаване за вѣрата.

Фил. 1:27. Само живѣйте достойно за Христовото благовѣстие, та, дойда ли и ви видя или отсъствувамъ, да чужа за васъ, че стоите въ единъ духъ, като се подвизавате еднородно за евангелската вѣра.

1 Тим. 6:12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дръжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

Иуд. 1:3. Възлюбени, като имамъ голѣмо усърдие да ви пиша за общото наше спасение, счетохъ за нужно да ви пиша и помоля — да се подвизавате за вѣрата, веднажъ *завинаги* прѣдана на светиитѣ.

Въ молитва.

Еф. 6:18. Съ всѣка молитва и просба молете се духомъ въ всѣко врѣме и старайте се за сжщото това съ всѣко постоянство и молба за всички светии.

1 Сол. 3:10... Денемъ и ношемъ твърдѣ усърдно се молимъ, за да видимъ лицето ви и да допълнимъ недостига на вашата вѣра.

Евр. 5:7. Той (Христосъ) въ днитѣ на плътъта Си, съ силенъ вѣкъ и сълзи отпрати молби и молитви къмъ Оногова, Който можеше да Го спаси отъ смъртъ, и, като биде чутъ поради благоговѣнието *Си*, (макаръ и да е Синъ, *Той* се научи на послушание чрѣзъ онова, което прѣтърпѣ, и, като се осъвършенствува, стана за всички, които Му сж послушни, причина на вѣчно спасение, като бѣ нареченъ отъ Бога Първосвещеникъ по чина Мелхиседековъ.)

Иак. 5:16. Изповѣдвайте си единъ другиму грѣховетѣ и молете се единъ за други, за да се изцѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

Въ утвърдяване нашето призвание и изборъ.

2 Петр. 1:10... Братя, още повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ: това като вършите, никога нѣма да погрѣшите. *Въ проповѣдане Евангелието.*

Иер. 20:9... Въ сърдце ми бѣше (словото Господне) като че ли разпаленъ огънь, заключенъ въ коститѣ ми, и азъ се измжчихъ да го задържамъ, и — не можахъ.

Римл. 15:19, 20. (Не ще се осмѣля до кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзъ мене, за да станатъ езичницитѣ послушни *на вѣрата*, съ слово и дѣло,) съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ, тъй че разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирикъ. При това считахъ за честь да проповѣдвамъ евангелието не тамъ, дѣто името Христово бѣше вече извѣстно, за да не зидамъ върху чужда основа, (а, както е писано: „ония, на които не бѣше извѣстено за Него, ще видятъ, и ония, които не бѣха чули, ще узнаятъ“.)

За слава Божия.

Числ. 25:11, 13. (Каза Господъ на Моисея, думайки:) Финесъ, синъ на Елеазара, синъ на свещеникъ Аарона, отвърна яростта Ми отъ синоветѣ Израилеви, като показа измежду тѣхъ ревностъ за Мене, и Азъ не изтрѣбихъ синоветѣ Израилеви въ ревността Си. (Поради това кажи: ето, Азъ му давамъ Моя миренъ завѣтъ;) и той ще бжде за него и за потомството му слѣдъ него завѣтъ на вѣчно свещенство, задѣто показа ревностъ за своя Богъ и защити синоветѣ Израилеви.

За духовното добро на светиитѣ.

Кол. 4:12, 13. Поздравява ви вашенецътъ Епафрасъ, Исусъ Христовъ рабъ, който винаги се подвизава за васъ въ молитвѣ, за да прѣбждете съвършени и изпълнени съ всѣка воля Божия. Свидѣтелствувамъ за него, че *той* има голѣма ревностъ и грижа за васъ и за ония, които сж въ Лаодикия и Иераполь.

Като залѣгаме да бждемъ угодни Богу.

2 Кор. 5:9....Усърдно залѣгаме да Му бждемъ угодни, било кога живѣемъ *въ тѣлото*, било кога *го* напускаме.

2 Тим. 2:15. Залѣгай да се прѣдставишъ прѣдъ Бога достоенъ, безукоренъ работникъ, който вѣрно прѣповѣдва словото на истината.

Противъ идолопоклонството.

4 Царств. 23:4—16. Тогава царьтъ (Иосия) заповѣда на първосвещеникъ Хелкия и на вторитѣ свещеници и на пазачитѣ при прага да изнесатъ отъ храма Господень всички вещи, направени за Ваала и за Астарта и за цѣлото небесно воинство, и ги изгори извънъ Иерусалимъ, въ Кедронския долъ, *и заповѣда* да прѣнесатъ пепельта имъ въ Ветиль. И отстрани жрецитѣ, които иудейскитѣ царе бѣха поставили да извършватъ кадения по оброчищата въ иудейскитѣ градове и въ околноститѣ на Иерусалимъ, и ония, които кадѣха на Ваала, на слънцето, на мѣсеца, на съзвѣздията и на цѣлото небесно воинство; и изнесе *той* Астарта изъ дома Господень вѣнъ отъ Иерусалимъ, при потокъ Кедронъ, и я изгори при потокъ Кедронъ, стри я на прахъ и хвърли праха ѝ въ общенароднитѣ гробци; и разори блуднишкитѣ домове, които бѣха при храма Господень, дѣто жени тъчеха дрехи за Астарта; и извади всички жреци изъ иудейскитѣ градове, оскверни оброчищата, по които жрецитѣ извършваха кадения, отъ Гева до Вирсавия, и разори оброчищата *прѣдъ* портитѣ, — онова при входа къмъ портитѣ на Исуса градоначалника, и онова отлѣво при градскитѣ порти. Жрецитѣ обаче на оброчищата не принасяха жертви върху жертвеника Господень въ Иерусалимъ, а ядѣха безквасници заедно съ братята си. И той оскверни Тофетъ, що е въ дола на Еномовитѣ синове, та никой да не прѣкарва прѣзъ огънь сина си и дъщеря си *въ честъ* на Молоха; и прѣмахна конетѣ, които иудейскитѣ царе туряха *въ честъ* на слънцето прѣдъ входа въ дома Господень, близу до стаятъ на скопеца Нетанъ-Мелехъ, въ Фарурумъ, а колесницитѣ на слънцето изгори съ огънь. И жертвеницитѣ върху покрива на Ахазовата горница, които иудейскитѣ царе бѣха направили, и жертвеницитѣ, които Манасия бѣ направилъ въ двата двора на дома Господень, царьтъ *ги* събори и свали оттамъ, и прахътъ имъ хвърли въ потокъ Кедронъ. И оброчищата прѣдъ Иерусалимъ, надесно отъ маслинената планина, които Соломонъ, царь Израилевъ, бѣ съградилъ на Астарта, сидонска гнусота, и на Хамосъ, моавска гнусота, и на Милхомъ, амонитска гнусота, царьтъ оскверни; и изпочупи статуитѣ, и изсѣче джбравитѣ, и напълни мѣстото имъ съ човѣшки кости. Сжщо и жертвеника, който бѣше въ Ветиль, *и* оброчището, съградено отъ Наватовия синъ Иеровама, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ

Израиля, — сжщо и тоя жертвеникъ и оброчището разори, и изгори това оброчище, направи го на прахъ, изгори и джбравата. Иосия погледна и видѣ гробоветѣ, които бѣха тамъ на планината, па проводи и взе коститѣ отъ гробоветѣ, изгори ги върху жертвеника и го оскверни, споредъ словото Господне, що възвѣсти човѣкътъ Божий, който бѣ прѣдсказалъ тия събития, (когато Иеровоамъ стоеше на празника прѣдъ жертвеника...)

4 Царств. 23:19, 20. Сжщо и всички капища по оброчищата въ самарийскитѣ градове, които израилскитѣ царе бѣха съградили, разгнѣвявайки *Господа*, Иосия разруши и направи съ тѣхъ сжщото, каквото направи въ Ветиль; и закла всички оброчищни жреци, които бѣха тамъ, върху жертвеницитѣ, и изгори върху имъ човѣшки кости, па се върна въ Иерусалимъ.

4 Царств. 23:24. Иосия сжщо изтрѣби и извиквачитѣ на мъртъвци, и магйосницитѣ, и терафимитѣ, и идолитѣ, и всички гнусоти, които се срѣщаха въ Иудейската земя и въ Иерусалимъ, за да изпълни думитѣ на закона, написани въ книгата, която свещеникъ Хелкия намѣри въ дома Господень.

Тя понѣкога се употрѣбява неприлично.

2 Царств. 21:2. Тогавъ царьтъ повика гаваонци и говори съ тѣхъ. Гаваонци бѣха не отъ Израилевитѣ синове, а остатъци отъ аморейци; израилтянитѣ имъ бѣха дали клетва, ала Саулъ искаше да ги изтрѣби отъ ревностъ къмъ пстомцитѣ на Израиля и на Иуда.

Дѣян. 22:3, 4. Азъ съмъ човѣкъ иудеинъ, родомъ отъ Тарсъ Киликийски, но възпитанъ въ тоя градъ при нозѣтъ Гамалилови, изученъ точно по закона отечески и изпълненъ съ ревностъ къмъ Бога, както сте и вие всички днесъ. Азъ гонихъ до смъртъ *последователитѣ* на тсва (на Исуса) учение, като вързвахъ и прѣдавахъ на затворъ мъже и жени.

Фил. 3:6. По ревностъ — гонителъ на Божията църква, по правдата на закона — непорочень.

Не по право разбиране.

Римл. 10:2. Свидѣтелствувамъ имъ (на израилтянитѣ), че тѣ иматъ ревностъ за Бога, ала не по разумъ. **Дѣян. 21:20.**

Гал. 1:14....Прѣуспѣвахъ въ иудейството повече отъ мнозина мои връстници въ рода ми, понеже бѣхъ голѣмъ ревнителъ за отеческитѣ ми прѣдания.

Нечастивци съ лицемѣренъ духъ се показватъ, че ужъ я притежаватъ.

4 Царств. 10:16, 29. (Ииуй)...каза (на Рихавовия синъ Ионадавъ): трѣгвай съ мене и гледай моята ревностъ къмъ Господа. И го намѣстиха въ колесницата. Ала отъ грѣховетѣ на Наватовия синъ Иеровоамъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израиля, отъ тѣхъ Ииуй не отстѣпяше — отъ златнитѣ телци, които бѣха въ Ветиль и въ Данъ.

Мат. 23:15. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто обикаляте море и суша, за да добиете единъ послѣдователъ; и кога сполучите това, правите го синъ на геената дваждъ *по-достоеъ* отъ васъ.

Иак. 3:14—15....Ако въ сърдцето си имате горчива зависть и свадливостъ, не се хвалете и не лъжете противъ истината: това не е мъдростъ, която слиза отгорѣ, а земна, душевна, бѣсовска; защото, дѣто има зависть и свадливостъ, тамъ е неуредица и всичко лошо.

Гал. 4:17. Ревнуватъ за васъ не съ добра цѣль, но искатъ да ви отлжчатъ *отъ мене*, та *вне* за тѣхъ да ревнувате.

Изстъвления да я имаме.

Екл. 9:10. Всичко, що може да върши ржката ти, споредъ силитѣ *си* върши; защото въ гроба, кждѣто ще идешъ, нѣма ни работа, ни мислене, ни знание, ни мъдростъ.

Римл. 2:10....Слава и честь и миръ всѣкому, който прави добро, първомъ на иудеинъ, а *сетнѣ* и на елинъ.

Откр. 3:19. (На ангела на лаодикийската църква напиши:) Които азъ обичамъ, тѣхъ избличавамъ и наказвамъ. И тѣй бжди ревногенъ и се покай.

Примѣри на свега ревностъ:

Илия.

3 Царств. 19:10. Той отговори (Господу): пламнахъ отъ ревностъ за Господа, Бога Саваота, защото Израилевитѣ синове оставиха Твоя завѣтъ, разрушиха Твоитѣ жергвеници и съ мечъ убиха Твоитѣ пророци; само азъ останахъ, но и моята душа търсятъ да взематъ.

Иосия.

4 Царств. 23:21—23, 25. Тогава царьтъ заповѣда на цѣлия народъ и каза: „извършете Пасха на Господа, вашия Богъ, както е писано въ тая книга на завѣта“ (която свещеникъ Хелкия намѣри въ дома Господень). Защото такъва Пасха не бѣ извършвана отъ днитѣ на сждитѣ, които сждѣха Израиля, и прѣзъ всички дни на израилскитѣ царе, и на иудейскитѣ царе; а тая Пасха биде извършена Господу въ Иерусалимъ въ осемнайсетата година на царь Иосия. Подобень нему не е имало царь прѣди него, който да се е обърналъ къмъ Господа отъ всичкото си сърдце, и отъ всичката си душа, и отъ всичкитѣ си сили, споредъ цѣлия законъ Моисеевъ; и слѣдъ него не се издигна подобень нему.

2 Парал. 34:33. И прѣмахна Иосия всички гнусотии отъ всички земи на Израилевитѣ синове, и заповѣда на всички въ *земята* Израилева да служатъ на Господа, своя Богъ. И прѣзъ всички дни *на живота* му тѣ не отстѣпяха отъ Господа, Бога на отцитѣ си.

Езекия.

2 Парал. 31:20, 21. Ето какво направи Езекия по цѣла Иудея; той правѣше, каквото е добро и право и истинско прѣдъ Господа, своя Богъ. И въ всичко, каквото прѣдприемаше, за да служи на Божия домъ и да запази закона и заповѣдитѣ, мислейки за своя Богъ, той дѣйствуваше отъ сѣ-сърдце, и имаше успѣхъ.

Финеесъ.

Пс. 105:30....Стана Финеесъ и произведе сждъ, и язвата прѣстана. Числ. 25:11, 13.

Аполосъ.

Дѣян. 18:25. Той бѣше наставень въ пѣтя Господень и, распалень духомъ, говорѣше и поучаваше правилно за Господа, ако и да знаеше само за Иоановото кръщение.

Коринтяни.

1 Кор. 14:12....И вие, бидейки ревнителѣ на духовни дарби, залѣгайте да ги получите въ изобилие, за поука на църквата.

Павелъ.

2 Кор. 11:23, 29. Освѣнъ външнитѣ злополуки, прибавяха се всѣкидневнитѣ противъ мене нападения и грижата за всички църкви. Кой изнемогва, та не изнемогвамъ и азъ? Кой се съблазнява, та азъ се не разпалямъ?

Примѣри на несвета ревностъ:

Оза.

2 Царств. 6:6, 7....Когато дойдоха до Нахоновото гумно, Оза присегна съ рѣка къмъ Божия ковчегъ (за да го придържи), и се улови за него, понеже воловетъ го бѣха наклонили. Но Господь се разгнѣви на Оза, и за дързостта Богъ го порази на сщщото мѣсто, и той умрѣ тамъ при Божия ковчегъ.

Иаковъ и Иоанъ.

Лук. 9:54, 55. Като видѣха това (че не приеха Исуса въ едно село самарянско) ученицитѣ Му Иаковъ и Иоанъ, рекоха: Господи, искашъ ли да кажемъ да падне огънь отъ небето и да го изтрѣби, както и Илия направи? Но Той, като се обърна къмъ тѣхъ, смърми ги и рече: не знаете, отъ какъвъ духъ сте вие.

Духовна слѣпота.

Пояснение.

Иоан. 1:5....Свѣтлината въ мрака свѣти, и мракътъ я не обзе.

1 Кор. 2:14. Душевниятъ човѣкъ не възприема онова, що е отъ Божия Духъ: за него *това* е безумство; и не може да го разбере, защото *то* се изслѣдва духовно.

Тя е плодъ на грѣха.

Мат. 6:23. Ако..твоео око бжде лукаво, цѣлото твое тѣло ще бжде тъмно. И тѣй, ако свѣтлината, що е въ тебе, е тъмнина, то колко ли *голъма* ще е тъмнината?

Иоан. 3:19, 20. Осжждането ..е поради това, че свѣтлината дойде на свѣта, но човѣцитѣ обикнаха повече мрака, нежели свѣтлината, понеже дѣлата имъ бѣха лоши. Защото всѣкой, който прави зло, мрази свѣтлината и не отива къмъ свѣтлина, за да не бждатъ изобличени дѣлата му, понеже сж лоши.

Е дѣло на дявола.

3 Царств. 22:22. [Господь рече: кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ (духъ) казваше тѣй, а други — инакъ; единъ духъ се изстѣпи, застава прѣдъ лицето на Господа и рече: азъ ще го склоня! А Господь попита: съ какво?] Той отговори: ше излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ уста-

та на всичкитѣ му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това; иди и стори тъй.

Тя произхожда: отъ отстъпване отъ Бога.

Иез. 12:2 (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! ти живѣешъ всрѣдъ размиренъ домъ; тѣ иматъ очи да виждатъ, а не виждатъ; тѣ иматъ уши да слушатъ, а не слушатъ; защото тѣ сж домъ размиренъ.

Римл. 10:20, 21...Исаия смѣло казва: „намѣриха Ме ония, които не Ме търсѣха, открихъ се на ония, които не питаха за Мене“ (Ис. 65:1). За Израиля пъкъ казва: „весь-день простирахъ рѣцѣтъ Си къмъ народъ непослушенъ и упоритъ. Ис. 65:2.

Римл. 11:8–10. (Израиль не получи онова, що търсѣше; избранитѣ пъкъ получиха, а другитѣ се ожесточиха,) както е писано: „Богъ имъ даде духъ на безчувствие, очи — да не виждатъ и уши да не чуватъ, дори до днешенъ день“ (Ис. 29:10). И Давидъ казва: „трапезата имъ да бжде тѣмъ примка, клопка, прѣпънка и отплата; да потъмнѣятъ очитѣ имъ, за да не виждатъ, и грѣбнака имъ прѣвий завинаги“. Пс. 68:23, 24.

Отъ невѣрие.

Дѣян. 28:24–27. Едни се убѣждаваха отъ думитѣ му (на Павла), а други не вѣрваха. Понеже бѣха несъгласни помежду си, тѣ взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ *имъ* каза тия думи: добръ е рекълъ Духъ Светий на отцитѣ ни чрѣзъ пророкъ Исаия, говорейки: „иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуе, и нѣма да разбере, съ очи ще гледате, и нѣма да видите, защото сърдцето на тия човѣци е закоравѣло, и съ уши мжчно слушатъ, и затворили сж очитѣ си, за да не би нѣкакъ съ очи да видятъ и съ уши да чуятъ, и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, и ги изцѣря“. Ис. 6:9, 10; Мат. 13:14, 15.

Римл. 10:16...Не всички послушаха благовѣстието. Защото Исаия казва: „Господи, кой повѣрва на това, що е чулъ отъ насъ?“ Ис. 53:1.

Отъ ожесточение на сърдцето.

Еф. 4:18. (Да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ.

Тя произвежда невѣрие.

2 Кор. 4:3, 4. Ако.. е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинващитѣ: на невѣрващитѣ отъ тѣхъ богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

Менавистъта къмъ „брата“ е единъ неинъ знакъ.

1 Иоан. 2:9. Който казва, че е въ свѣтлината, а мрази брата си, той е още въ тъмнината.

1 Иоан. 2:11...Който мрази брата си, той се намира въ тъмнината, и въ тъмнината ходи, и не знае накждѣ отива, защото тъмнината е ослѣпила очитѣ му.

Тя води къмъ всички злици.

Римл. 1:21, 24. Понеже тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи; затова и Богъ, споредъ похотитѣ на сърдцата имъ, прѣдаде ги на нечистотата, за да се безчестятъ тѣлата имъ сами въ себе си.

Еф. 4:17—19. Това прочее ви говоря и за свидѣ ель призовавамъ Господа: да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си, бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ; дошли до безчувствие, тѣ се прѣдадоха на разпѣтство и нечеситно вършатъ всѣка нечистота.

Тя е прѣчка въ съобщението ни съ Бога.

1 Иоан. 1:6, 7. Ако кажемъ, че имаме общение съ Него, а ходимъ въ тъмнината, ние лъжемъ и не постѣпваме по истината; ако ли ходимъ въ свѣтлината, както и Той е въ свѣтлината, имаме общение единъ съ други, и кръвта на Исуса Христа, Неговия Синъ, ни очисти отъ всѣки грѣхъ.

Прѣдупрѣждение противъ нея.

Лук. 11:35...Гледай: свѣтлината, що е въ тебе, да не е тъмнина.

Тя се противи на очевиднитѣ чудеса.

Марк. 3:4—6. Тѣмъ...казва: въ сѣбота добро ли е позволено да прави човѣкъ, или зло? да спаси ли една душа, или да погуби? Но тѣ мълчаха. И, като ги изгледа съ гнѣвъ, нажаленъ поради ожесточението на сърдцата имъ, казва на човѣка (съ изсъхналата ржка): протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата. Фарисеитѣ, като излѣзоха, незабавно се събраха съ иродианитѣ на съвѣщание противъ Него, какъ да Го погубятъ.

Иоан. 9:18—31...Иудеитѣ не повѣрваха за него, че е билъ слѣпъ и прогледалъ, докато не повикаха родителитѣ на самия прогледалъ и ги попитаха, думайки: този ли е вашиятъ синъ, за когото вие казвате, че се родилъ слѣпъ? А какъ сега вижда? Родителитѣ му отговориха и имъ рекоха: знаемъ, че този е нашиятъ синъ и че се роди слѣпъ; а какъ сега вижда, не знаемъ, или кой му е отворилъ очитѣ, ние не знаемъ. Той самъ е пълнолѣтенъ; него попитайте; нека самъ говори за себе си. Това казаха родителитѣ му, понеже се бояха отъ иудеитѣ; защото иудеитѣ се бѣха вече сдумали да отлжчатъ отъ синагогата оногова, който Го признае за Христа. Затова и родителитѣ му казаха: той е пълнолѣтенъ; него попитайте. Тогава повикаха повторно човѣка, който прѣди бѣше слѣпъ, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаемъ, че Тоя Човѣкъ е грѣшникъ. Той отговори и рече: далъ е грѣшникъ, не зная; едно зная, че бѣхъ слѣпъ, а сега виждамъ. Пакъ го попитаха: какво ти направи? Какъ ти отвори очитѣ? Отговори имъ: казахъ ви вече, и не чухте; какво пакъ искате да чуете? да не би и вие да искате да Му станете ученици? А тѣ го изхокаха и рекоха: ти си Неговъ ученикъ; а ние сме Моисееви ученици. Ние знаемъ, че на Моисея е говорилъ Богъ; а Тогова

не знаемъ откъдѣ е. Отговори човѣкътъ и имъ рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъдѣ е, а ми отвори очитѣ. Ние пъкъ знаемъ, че Богъ не слуша грѣшници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша. Открай-вѣкъ не се е чуло, нѣкой да е отворилъ очи на слѣпородень. Ако Той не бѣше отъ Бога, не можеше да направи нищо. Отговориха му и рекоха: ти цѣль въ грѣхове си роденъ, и ти ли насъ учишь? И го изпждиха вѣнъ.

Иоан. 11:47—53. Тогава първосвещеницитѣ и фарисейтъ се събраха на съзѣтъ и каззаха: какво да правимъ? Тоя Човѣкъ върши много чудеса. Ако Го оставимъ тѣй, всички ще повѣрватъ въ Него, — и ще дойдатъ римляни, та ще ни разорятъ и страната и народа. Единъ пъкъ отъ тѣхъ, *на име Кайафа*, който нея година бѣше първосвещеникъ, имъ рече: вие нищо не знаете, нито помисляте, че за насъ е по-добръ единъ човѣкъ да умре за народа, отколкото цѣль народъ да погине. И това нѣ отъ себе си каза, но, като бѣше нея година първосвещеникъ, прѣдсказа, че Исусъ ще умре за народа, и нѣ само за народа, но за да събере наедно и разпилѣнитѣ чеда Божии. Отъ тоя день, прочее, се сговориха да Го убиятъ.

Иоан. 12:9, 10. Голѣчо множество иудеи узнаха, че е тамъ, и дойдоха нѣ само заради Исуса, но за да видятъ и Лазаря, когото Той възкреси отъ мъртвитѣ. А първосвещеницитѣ се сговориха да убиятъ и Лазаря.

Дѣян. 4:16—18. (Началницитѣ народни и старѣбитѣ израилски)...думаха: какво да правимъ съ тия човѣци (Петра и Иоана)? Защото на всички, които живѣятъ въ Иерусалимъ, е извѣстно, че бѣлѣжито чудо стана чрѣзъ тѣхъ, и ние не можемъ да отречемъ *това*; но, за да се не разгласи *това* още повече между народа, нека строго да ги заплашимъ да не говорятъ вече за това име (на Исуса) на никой човѣкъ. И като ги повикаха, заповѣдаха имъ никакъ да не говорятъ, нито да поучаватъ въ името Исусово.

Е причина за осждѣне.

Иоан. 1:5... Свѣтлината въ мрака свѣти, и мракътъ я не обзе.

Иоан. 1:10. Въ свѣта бѣше, и свѣтътъ чрѣзъ Него стана, но свѣтътъ Го не позна.

Иоан. 8:24 Затова ви казахъ, че ще умрете въ грѣховетѣ си; наистина, ако не повѣрвате, че съмъ Азъ, ще умрете въ грѣховетѣ си.

Иоан. 15:24. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣлата, които никой другъ не е сторилъ, грѣхъ не щѣха да иматъ; а сега и видѣха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.

Е смъртоисна за Божийтъ служител и паството имъ.

Ис. 56:10. Стражитѣ имъ сж всички слѣпи и неразбрани: тѣ всички сж нѣми псета, които не могатъ да лаятъ, които лежишкомъ бѣлнуватъ, които обичатъ да спятъ.

Мат. 15:14. Оставете ги (фарисейтъ): тѣ сж слѣпи водачи на слѣпци; ако пъкъ слѣпецъ слѣпеца води, и двамата ще паднатъ въ ямата. Лук. 6:39.

Нечестивитѣ живѣятъ съ нея.

Пс. 81:5. Не знаятъ, не разбиратъ, въ тъма ходятъ; всички земни основи се клатятъ.

Иер. 5:21. (Обявете това въ дома Иакововъ, разгласете въ Иудея, думайки:) чуй това, народе глупавъ и неразуменъ, който имашъ очи, а не видишъ, имашъ уши, а не чувашъ: (отъ Мене ли се не боите, казва Господь, прѣдъ Мене ли не треперите?)

2 Петр. 3:5... Умишлено забравятъ, че небесата и земята открай бѣха съставени отъ вода и чрѣзъ вода съ силата на Божието слово, (поради което тогавашниятъ свѣтъ, потопенъ отъ вода, загина).

Присжца имъ е.

Мат. 23:19. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: дарътъ ли, или жертвеникътъ, който освещава дара?

Мат. 23:25. Слѣпи фарисеино, очисти първомъ извжтрѣ чашата и блюдото, за да станатъ чисти и отвънъ.

Откр. 3:17, 18. (На ангела на лодикийската църква напиши:) Защото казвашъ: богатъ съмъ, разбогатѣхъ и отъ нищо не се нуждая, а не знаещъ, че ти си злочестъ и клетъ, сиромашъ, слѣпъ и голъ, — съвѣтвамъ те да си купишъ отъ Мене злато, прѣзъ огънь прѣчистено, за да се обогатишъ; и бѣло облѣкло, за да се облѣчешъ, и да се не виждатъ срамотитѣ на твоята голота, и съ очна мазъ намажи очитѣ си, за да виждашъ.

Самоволно ѱ се прѣдаватъ.

Ис. 26:11. Господи! Ржката Ти бѣше високо издигната, но тѣ я не видѣха; ще видятъ и ще се посрамятъ ония, които мразятъ Твоя народъ; огънь ще погълне Твситѣ врагове.

Римл. 1:18—21. Гнѣвътъ Божий се открива отъ небето върху всѣко нечестие и неправда на човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда; тъй като онова, що може да се знае за Бога, тѣмъ е явно, понеже Богъ имъ го откри. Защото онова, що е невидимо у Него, сирѣчь, вѣчната Му сила и Божеството, се вижда още отъ създание мира чрѣзъ разглеждане творенията; тъй че тѣ сж неизвиняеми. Понеже тѣ, които познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Справедливо имъ се дава като едно наказание.

Втор. 28:28, 29. Ще те порази Господь съ лудостъ, слѣпота и вѣцпеняване на сърдцето. И ще ходишъ пипнешкомъ по пладне, както слѣпецъ ходи пипнешкомъ въ тъмнина, не ще имашъ сполука въ пжтищата си, и ще бждешъ всѣки день притѣсняванъ и ограбванъ, и не ще има кой да те защити.

3 Царств. 22:23. (Михей отговори Ахаву:)...Ето, Господь сега допусна лъжливива духъ въ устата на всички тия твои пророци; но Господь изрече за тебе лошо.

Притч. 20:20. Който злослови баща си и майка си, нему свѣтилото ще угасне всрѣдъ дълбока тъмнина.

Ис. 6:9, 10. Тогава Той (Господь) рече: иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете, и не ще разумѣте, и съ очи ще гле-

дате — и не ще видите. Защото сърдцето на тоя народъ е зако-равѣло, и съ уши тежко слушатъ и затворили сж очитѣ си, да не би съ очи да видятъ, съ уши да чуютъ и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, за да ги изцѣря. Мат. 13:13—15.

Ис. 29:9, 10. Чудете се и се дивете: тѣ ослѣпиха другитѣ, и сами ослѣпѣха; тѣ сж пияни, ала не отъ вино, — политатъ, ала не отъ сикеръ; защото Господь напрати върху ви духъ на успиване и затвори вашитѣ очи, о пророци, и закри вашитѣ глави, о ясновидци!

Ис. 44:18. Не знаятъ, нито разбиратъ: Той имъ е затворилъ очитѣ, за да не виждатъ, и сърдцата имъ — за да не разбиратъ..

Марк. 4:12. [Казваше имъ (на ученицитѣ и окръжаващитѣ Го): вамъ е дадено да узнаете тайнитѣ на царството Божие, а на ония, външнитѣ, всичко бива въ притчи;] за да гледатъ съ очи, и да не видятъ; за да слушатъ съ уши, и да не разбиратъ; *понеже тѣ се боятъ*, да не би нѣкога да се обърнатъ, и да имъ се простятъ грѣхове тѣ. Лук. 8:10.

Иоан. 12:40. (Тѣ затова не можаха да вѣрватъ, защото Исаия още е рекълъ:) „*Тѣзи люде ослѣпиха очитѣ си и вкамениха сърдцата си, та съ очи да не видятъ и съ сърдце да не разумѣятъ и да се не обърнатъ, за да ги изцѣря*“.

Да се молимъ да се вдигне отъ насъ.

Пс. 12:1—6. Докога, Господи, ще ме забравяшъ до край, докога ще скривашъ лицето Си отъ мене? Докога ще измислямъ кроежи въ душата си, и ще скърбя въ сърдцето си денемъ (и нощемъ)? Докога врагътъ ми ще се издига надъ мене? Милостно погледни, чуй ме, Господи, Боже мой! Просвѣти очитѣ ми, за да не заспя *снѣ* смъртенъ; да не каже врагътъ ми: „надвихъ му“. Да се не зарадватъ гонителитѣ ми, ако се поклатя. Азъ пѣкъ се уповавамъ на Твоята милость; сърдцето ми ще се зарадва за спасението отъ Тебе; ще пѣя Господу, Който ме е облагодѣтелствувалъ (и ще възпѣвамъ името на Господа Всевишни).

Пс. 118:18. Отвори очитѣ ми, и ще видя чудесата на Твоя законъ.

Еф. 1:18. (Богъ на Господа нашего Иисуса Христа) ..да просвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете, въ що състои надеждата на тия, които сж призвани отъ Него, какво е богатството на славното Негово наслѣдство за светиитѣ, (и колко е безмѣрно величието на Неговата мощъ въ насъ, които вѣрваме чрѣзъ дѣйствието на крѣпката Му сила.)

Объщание за избавяне отъ нея.

Ис. 29:18... Въ оня день глухитѣ ще чуютъ думитѣ на книгата, и очитѣ на слѣпитѣ ще прогледатъ изъ тъмнина и мракъ.

Ис. 42:16. И ще поведе слѣпитѣ по пѣтъ, който тѣ не знаятъ, ще ги вода по незнайни пѣтеки, тъмата ще направя свѣтлина прѣдъ тѣхъ, и кривитѣ пѣтеки — прави: ето, какво ще направя Азъ (Господь) за тѣхъ, и нѣма да ги оставя.

2 Кор. 3:16... Кога се обърнатъ къмъ Господа, покривалото се снима.

Христосъ дойде, за да я прѣмахне.

Лук. 4:17, 18. Подадохъ Му книгата на пророкъ Исаия; и Той, като разгъна книгата, намѣри мѣстото, дѣто бѣ писано: „Духъ Господень е върху Мене; затова Ме помаза да благовѣстя на бѣднитѣ, прати Ме да лѣкувамъ ония, които иматъ сърдца съкрушени, да проповѣдвамъ на плѣненитѣ освобождение, на слѣпитѣ прогледване, да пусна на свобода измжченитѣ, (да проповѣдвамъ благоприятната Господня година“). Ис. 61:1, 2.

Иоан. 8:12. Пакъ имъ (на фарисеитѣ) говори Иисусъ и рече: Азъ съмъ свѣтлината на свѣта; който Ме послѣдва, той не ще ходи въ мрака, а ще има свѣтлината на живота.

Иоан. 9:39...Иисусъ рече: за сждѣ дойдохъ Азъ на тоя свѣтъ, за да виждатъ невидещитѣ, а видещитѣ да станатъ слѣпи.

Иоан. 12:35, 35. Тогава Иисусъ имъ (на народа) рече: още малко врѣме свѣтлината е съ васъ; ходете, доклѣ имате свѣтлината, за да ви не обгърне мракъ; а който ходи въ мрака, не знае, кждѣ отива. Доклѣ имате свѣтлината, вѣрвайте въ свѣтлината, за да бждете синове на свѣтлина. Като каза това, Иисусъ се оттегли и скри отъ тѣхъ.

2 Кор. 3:14...Умоветѣ имъ (на синоветѣ Израилеви) се запжтиха, понеже и доднесъ, кога се чете Ветхиятъ Завѣтъ, остава не снето сжщото покривало (което Моисей туряше на лицето си), което се снима чрѣзъ Христа.

2 Кор. 4:6. Богъ, Който *нѣкога* заповѣда да изгрѣе свѣтлина отъ тъмнината, Той Сжщиятъ озари сърдцата ни, за да бжде свѣтло познанието на славата Божия, *проявена* въ лицето на Иисуса Христа.

И служителитѣ Божии сж назначени, за да я прѣмахнатъ.

Маг. 5:14. Вие сте свѣтлината на свѣта. Не може се укри градъ, който стои наврѣхъ планина.

Дѣян. 26:18. [Азъ (Савель) рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишъ. Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия, като те отнимамъ отъ народа *иудейски* и отъ езичницитѣ, при които те пращамъ сега.] да отворишъ очитѣ имъ, за да се обѣрнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властѣта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣховетѣ и наслѣдие между осветенитѣ.

Светинитѣ сж свободни отъ нея.

Мат. 13:16. Вашитѣ...очи сж блажени, задѣто виждатъ, и ушитѣ ви — задѣто чуватъ.

Марк. 4:11...Казваше имъ (на ученицитѣ и окржжаващитѣ Го): вамъ е дадено да узнаете тайнитѣ на царството Божие, а на ония, външнитѣ, всичко бива въ притчи. Лук. 8:10.

Еф. 5:8. Вие бѣхте нѣкога тъмнина, а сега сте свѣтлина въ Господа: постжпвайте като чеда на свѣтлината.

Кол. 1:13. Избави ни (Богъ) отъ властѣта на тъмнината и *ни* прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синь.

1 Сол. 5:4, 5...Вие, братя, не сте въ тъмнина, та деньтъ

да ви завари като крадецъ. Защото всички вие сте синове на свѣтлината и синове на деня: *ние* не сме *синове* на нощта, нито на тъмнината.

1 Петр. 2:9... Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ, люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина.

Описание за прѣмахването ѝ.

Мат. 11:5. [Отговори имъ (на двамата ученици) Исусъ и рече: идете и разкажете Иоану, каквото чувате и виждате:] слѣпи прогледватъ и хроми прохсждатъ, прокажени се очистватъ и глухи прочуватъ, мъртви възкръсватъ и на бѣдни се благовъствува.

Иоан. 9:7. (Доклѣ съмъ въ свѣта, свѣтлина съмъ на свѣта. Това като каза, плюна на земята, направи калчица отъ плюнката и намаза съ нея очитѣ на слѣпия,) и му рече: иди се омий въ кжалнята Силоамъ (което значи: пратень). Той отиде, оми се и се върна прогледалъ.

Иоан. 9:11. [Тогава (фарисейтъ) го питаха: какъ ти се отвори очитѣ?] Той отговори и рече: единъ Човѣкъ, Който се нарича Исусъ, направи калчица, намаза очитѣ ми и ми рече: иди въ кжалнята Силоамъ и се омий. Отидохъ, омихъ се, и прогледахъ.

Иоан. 9:25. (Тогава повикаха повторно човѣка, който *прѣди* бѣше слѣпъ, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаемъ, че Тоя Човѣкъ е грѣшникъ). Той отговори и рече: дали е грѣшникъ, не зная; едно зная, че бѣхъ слѣпъ, а сега виждамъ.

Дѣян. 9:17, 18. Анания отиде и влѣзе въ кжщѣта (на улицата Права) и, като възложи върху му ржцѣ, рече: брате Савле! Господъ Исусъ, Който ти се яви по пжтя, по който дохождаше *ти*; ме прати, за да прогледашъ и да се изпълнишъ съ Духъ Светий. И изведнажъ сѣкашъ люспи паднаха отъ очитѣ му, и *той* веднага прогледа и, като стана, покръсти се.

Откр. 3:18. (На ангела на лаодикийската църква напиши:) съвѣтвамъ те да си купишъ отъ Мене злато, прѣзъ огнь прѣчистено, за да се обогатишъ; и бѣло облѣкло, за да се облѣчешъ, и да се не виждатъ срамотитѣ на твоята голота, и съ очна мазъ намажи очитѣ си, за да виждашъ.

ПРИМѢРИ:

Израиль.

Римл. 11:25. Не искамъ, братя, да не знаете тая тайна (за да не възмечтаете много за себе си), че ожесточението у Израиля стана частично, доклѣ да влѣзе цѣлото множество езичници, (и по такъвъ начинъ цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавителтъ и ще отстрани нечестието отъ Иакова“.)

Книжницитѣ и фарисейтъ.

Мат. 23:16, 24. Горко вамъ, водачи слѣпи, които казвате: ако нѣкой се зъкълне въ храма, не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ златото на храма, задължава се. Водачи слѣпи, които комаря прѣцѣждате, а камилата поглъщате!

Духовна смърть.

Тя е отчуждение отъ Божия животъ.

Еф. 4:18. (Да не постъпвате вече, както постъпватъ и останалитъ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ.

Е мждруване на плътта.

Римл. 8:6. Плътското мждруване е смърть, а духовното мждруване — живогъ и миръ.

Състои се въ послушание на грѣха.

Римл. 8:16. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или *роби* на грѣха, за смърть, или — на послушанието, за оправдание.

Римл. 7:5... Когато живѣехме по плътъ, тогава страститѣ грѣховни, *узнавани* чрѣзъ закона, дѣйствуваха въ членовѣтѣ ни, за да принесемъ плодъ на смъртьта.

Римл. 8:2... Законътъ на духа, който дава животъ въ Христа Исуса, ме освободи отъ закона на грѣха и на смъртьта.

Е прѣбждване въ прѣстѣпленията и грѣховетѣ.

Еф. 2:1... Васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове, (Богъ оживотвори съ Христа).

Кол. 2:13.. Васъ, които бѣхте мъртви въ грѣховетѣ и въ необрѣзването на плътта си, *Той* (Богъ) оживи заедно съ Него (Христа), като ви прости всички грѣхове.

Е седене въ тъма и смъртна сѣнка.

Пс. 106:10. Тѣ седѣха въ тъма на смъртна сѣнка, оковани съ тѣга и желѣзо.

Ис. 9:2. Народътъ, който ходи въ тъмнина, ще види голѣма свѣтлина; върху живѣещитѣ въ страната на смъртната сѣнка ще блѣсне свѣтлина. *Мат. 4:16.*

Лук. 1:79. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: И ти, младенце, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетѣ имъ, поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свѣше,] за да просвѣти ония, които сж въ тъмнина и сѣнка смъртна, и да насочи нозѣтѣ ни въ пѣтя на мира.

Е невѣрие (въ Сина).

Иоан. 6:53... Исусъ имъ (на иудеитѣ) рече: истина, истина ви казвамъ: ако не ядете плътта на Сина Човѣчески и не пиете кръвта Му, не ще имате въ себе си животъ.

1 Иоан. 5:12. Който има Сина Божий, има тоя (вѣчния) животъ; който нѣма Сина Божий, нѣма тоя животъ.

Е разпуснато живѣене.

1 Тим. 5:6. Оная... (вдовица), която живѣе разпуснато, приживѣ е умрѣла.

Е лицемърие.

Откр. 3:1, 2... На ангела на сардийската църква напиши: тъй казва Оня, Който има седемътъхъ духове Божии и седемътъхъ звѣзди: зная твоитъ дѣла; носишъ име, че си живъ, а си мъртъвъ. Буденъ бжди и укрѣпявай останалото, което е на умиране; защото не намѣрихъ дѣлата ти свършени прѣдъ моя Богъ.

Е слѣдствие на грѣхопадението.

Римл. 5:15... Дарътъ не е като прѣстѣпленieto. Защото, ако поради прѣстѣпленieto на одного измрѣха мнозина, още повече Божията благодать и дарътъ чрѣзъ благодатьта на одного Човѣка, Исуса Христа, се излѣ прѣзобилно върху многото.

Е природна на всѣки човѣкъ.

Мат. 8:22... Исусъ му (на единъ отъ ученицитѣ) рече: върви слѣдъ Мене, и остави мъртвитѣ да погребатъ своитѣ мъртъвци.

Иоан. 5:25. Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуятъ гласа на Сина Божий и, като чуятъ, ще оживѣятъ.

Римл. 6:13... Не прѣдоставяйте членоветѣ си на грѣха за орждия на неправдата, а прѣдоставете себе си Богу като оживѣли отъ мъртвитѣ, и членоветѣ си—Богу, за орждия на правдата.

Плодоветѣ ѝ сж мъртви дѣла.

Евр. 6:1... Като оставимъ първоначалното Христово учение, нека се стремимъ къмъ свършенство, безъ да полагаме пакъ основа на покаяние отъ мъртви дѣла и на вѣра въ Бога.

Едно призвание за събуждане отъ нея.

Еф. 5:14... Е казано: стани ти, който спишъ, и възкресни отъ мъртвитѣ, и ще те освѣтли Христосъ.

Богъ избавя отъ нея.

Пс. 106:14. Изведе ги отъ тъмата и смъртната сѣнка и рожка оковитѣ имъ.

Той чрѣзъ Христа избавя отъ нея.

Иоан. 5:24. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ме е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ.

Еф. 2:5. (Богъ, богатъ съ милость, поради голѣмата Си любовь, съ която ни обикна,) макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленията, оживотвори съ Христа (по благодать сте спасени).

Любовта къмъ братята е доказателство за прѣминаване отъ нея къмъ животъ.

1 Иоан. 3:14. Ние знаемъ, че прѣминахме отъ смъртъ въ животъ, защото обичаме братята; който не обича брата си, прѣбжда въ смъртъ.

Описанието ѝ.

Иез. 37:2, 3, 10. (Биде върху мене ржката Господня, и Господъ ме изведе чрѣзъ духа, тури ме всрѣдъ полето, — а то бѣше пълно съ кости, —) и проведе ме около тѣхъ, и ето имаше доста много кости по полето, и тѣ бѣха съвсѣмъ сухи. И каза ми: сине човѣшки! ще оживѣятъ ли тия кости? Азъ отговорихъ:

Господи Боже! Ти знаешъ това. И азъ изрекохъ това пророчество, както Той ми заповѣда, и влѣзе въ тѣхъ духъ, — и тѣ оживѣха и се изправиха на нозѣтъ си — твърдѣ, твърдѣ голѣмо опълчение.

Лук. 15:24. (Бащата рече на слугитѣ си)...тоя мой синъ мъртъвъ бѣше, и оживѣ, изгубенъ бѣше, и се намѣри. И взеха да се веселятъ.

Духовно робство.

То е падане въ примката на дявола.

1 Тим. 3:7. Трѣбва още той (който желае епископство) да има и добро свидѣтелство отъ вѣншнитѣ, за да не бжде укоряванъ и да не падне въ примката на дявола.

2 Тим. 2:26. (Господниятъ рабъ съ кротость да наставлява противницитѣ, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината) и да се освободятъ отъ примката на дявола, който ги е живи уловилъ, за да изпълняватъ волята му.

Е оставане подъ страха на смъртта.

Римл. 8:15...Вие не приехте духа на робство, та пакъ да бждете въ страхъ, а приехте Духа на осинование, чрѣзъ Когото викаме: Ава, Отче!

Евр. 2:14, 15...Понеже дѣцата сж участници въ плоть и кръвъ, то и Той (Христосъ) еднакво взе участие въ сжщитѣ, та чрѣзъ смъртта да порази оногова, у когото е властта на смъртта, сирѣчь дявола, и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртта прѣзъ цѣль животь бѣха подложени на робство.

Е покоряване на грѣха.

Иоан. 8:34. Исусъ имъ (на иудеитѣ) отговори: истина, истина ви казвамъ: всѣкой, който прави грѣхъ, робъ е на грѣха.

Дѣян. 8:23. (Симонъ, като видѣ, че Духъ Светий се дава чрѣзъ възлагане ржцѣтъ апостолски, донесе имъ пари и рече: дайте и менѣ тая власть, та, комуто възложи ржцѣ, да приема Духа Светаго. Но Петъръ му каза: покая се за това си зломислие и помолй се Богу: може би, ще ти се прости помисълтъ на твоеото сърдце;) понеже те виждамъ изпълненъ съ люта жлъчь и окованъ отъ неправда.

Римл. 6:16. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или роби на грѣха, за смъртъ, или — на послушанието, за оправдание?

Римл. 7:23...Въ членоветѣ си виждамъ другъ законъ, който воюва противъ закона на моя умъ и ме прави плѣнникъ на грѣховния законъ, що е въ членоветѣ ми.

2 Петр. 2:19. Обѣщаватъ имъ (на другитѣ) свобода, когато тѣ сами (лъжеучителитѣ) сж роби на развалата, защото отъ когото нѣкой бжде побѣденъ, отъ него бива и поробенъ.

За избавление отъ него има обѣщание.

Ис. 42:6, 7. Азъ, Господъ, Те призовахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя завѣтъ за народа,

свѣтлина за езичниците, за да отворишъ очитѣ на слѣпи, да изведешъ вързанитѣ отъ затворъ и седещитѣ въ тъмнина — отъ тъмница.

Ис. 61:1. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помага да благовъстия на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници — отваряне на тъмница.

Христосъ освобождава отъ него.

Лук. 4:18. (Подадоха Му книгата на пророкъ Исаия; и Той, като разгъна книгата, намѣри мѣстото, дѣто бѣ писано:) „Духъ Господень е върху Мене; затова Ме помага да благовъстия на бѣднитѣ, прати Ме да лѣкувамъ ония, които иматъ сърдца съкрушени, да проповѣдвамъ на плѣненитѣ освобождение, на слѣпитѣ прогледване, да пусна на свобода измжченитѣ“. Ис. 61:1.

Иоан. 8:36... Ако Синътъ ви освободи, ще бждете наистина свободни.

Римл. 7:24, 25. Нещастенъ азъ човѣкъ! Кой ще ме избави отъ тѣлото на тая смъртъ? Благодаря на моя Богъ чрѣзъ Исуса Христа, нашия Господь. И тѣй, самъ азъ съ ума си служа на Божия законъ, а съ плътта — на грѣховния законъ.

Еф. 4:8... „Като се възкачи на височината, плѣни плѣнъ и даде дарове на човѣцитѣ“. Пс. 67:19.

Евангелието е оржжието за избавление отъ него.

Иоан. 8:32... Ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

Римл. 8:2... Законътъ на духа, който дава животъ въ Христа Исуса, ме освободи отъ закона на грѣха и на смъртта.

Светинитѣ сж свободни отъ него.

Римл. 6:18... Като се освободихте отъ грѣха, станахте роби на правдата.

Римл. 6:22... Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станахте роби Богу, вашиятъ плодъ е светостъ, а краятъ — животъ вѣченъ.

Сж длѣжни да отбѣгватъ да не падатъ отново подъ неговото иго.

Гал. 5:1... Стойте твърдо въ свободата, която Христосъ ни дарува, и не се подлагайте пакъ подъ робско иго.

Всички, които не се обръщатъ, намиратъ се въ робство.

Римл. 6:17... Благодарение на Бога, вие, бидейки роби на грѣха, станахте отъ сърдце послушни на оня видъ учение, на който се прѣдадохте.

Единъ примѣръ за избавление отъ него.

Втор. 4:20... Васъ Господь (Богъ) взе и ви изведе изъ желѣзната пещъ, изъ Египетъ, та да бждете народъ за Неговъ дѣлъ, както е това днесъ.

Примѣръ на робство: Израиль въ Египетъ.

Исх. 1:13, 14... Египтяни съ жестокостъ караха Израилевитѣ синове да работятъ и правѣха живота имъ горчивъ съ тежката работа надъ глина и тухли и съ всѣка полска работа, съ всѣка работа, на която ги караха съ жестокостъ.

Духъ Светий е Богъ.

Той е: Господь.

Изх. 17:7. (Моисей)...нарече това мѣсто (скалата въ Хоривъ) съ име: Маса и Мерива (=изкушение и караница), поради караницата на Израилевитѣ синозе, и защото тѣ изкушаваха Господа, думайки: дали е между насъ Господь, или не?

Евр. 3:7—9....Светий Духъ казва: „днесъ, кога чуете гласа Му (на Сина), да не ожесточите сърдцата си, както хога роптаехте въ деня на изкушението въ пустинята, дѣто бацитѣ ви Ме изкусиха, изтигахъ Ме и видѣха дѣлата Ми прѣзъ четирийсетъ години“.

Числ. 12:6. (Господь).. рече: чуйте Моиѣ думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънъ говоря съ него.

2 Петр. 1:21....Никога по човѣшка воля не е изречено пророчество, но огъ Духъ Светий просвѣтjавани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

Сжд. 15:14. Когато (Самсонъ) приближи до Лехи, филистимци го посрѣщнаха съ викъ. И Духъ Господень слѣзе върху него, и вжята на ржцѣтѣ му станаха като прѣгорѣлъ лень, и връзкитѣ му паднаха отъ ржцѣтѣ му.

Сжд. 15:20. Тя (Далида) каза: филистимци *идатъ* върху ти, Самсоне! Той се събуди отъ съня си и каза: ще отида, както и по прѣди, и ще се освободя. Ала не знаеше, че Господь отстjпи отъ него.

Господь на воинствата.

Ис. 6:3. 8—10. (Азъ видѣхъ Господа, седналъ на прѣстолъ високъ и издигнатъ, и политѣ на одеждитѣ Му пълнѣха цѣлия храмъ. Около Него стояха серафими; всѣкой отъ тѣхъ имаше по шесте крила: съ двѣ всѣки закриваше лицето си, и съ двѣ закриваше нозѣтѣ си. и съ двѣ летѣше.) И викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господь Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава! И чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? И азъ казахъ: ето ме, проводи мене. Тогава Той рече: иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете, и не ще разумѣете, и съ очи ще гледате — и не ще видите. Защото сърдцето на тоя народъ е закоравѣло, и съ уши тежко слушатъ и затворили сж очитѣ си, да не би съ очи да видятъ, съ уши да чуятъ и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, за да ги изцѣря.

Дѣян. 28:25—27. Понеже бѣха несъгласни помежду си, тѣ (иудеитѣ) взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ *имъ* каза тия думи: добрѣ е рекълъ Духъ Светий на отцитѣ ни чрѣзъ пророкъ Исаия, говорейки: „иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете и нѣма да разберете, съ очи ще гледате, и нѣма да видите, защото сърдцето на тия човѣци е закоравѣло, и съ уши мжно слушатъ, и затворили сж очитѣ си, за да не би нѣкакъ съ очи да видятъ и съ уши да чуятъ и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, и ги изцѣря“.

Господь Всевишний.

4 Царств. 17:14...Тѣ не слушаха и останаха твърдоглави, каквито бѣха твърдоглави бацитѣ имъ, които не вѣрваха въ Господа, своя Богъ.

Пс. 77:17, 21...Тѣ продължаваха да грѣшатъ прѣдъ Него и да дразнятъ Всевишния въ пустинята. Господь чу и пламна отъ гнѣвъ, и огънь се разгорѣ противъ Иакова, и гнѣвъ се подигна противъ Израила.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Той се нарича: Богъ.

Пс. 77:18, 19. Изкушаваха Бога въ сърдцето си, искайки храна по угодата си, говорѣха прогивъ Бога и казаха: „може ли Богъ да приготви трапеза въ пустинята?“

Дѣян. 5:3, 4...Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоя власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга не човѣци, а Бога.

Кол. 2:2. (Желая да знаете, въ каква голѣма борба съмъ заради васъ и заради ония, които сж въ Лаодикия и въ Иераполь, и заради всички, които не сж ме видѣли лично,) за да се утѣшатъ сърдцата имъ, та, съединени съ любовъ за всѣко обогатяване съ съвършено разбиране, да познаятъ тайната на Бога и Отца и на Христа, (въ Когото сж скрити всички съкровища на прѣмъдростъта и на знанието.)

Всѣкъждѣпрѣбждаещъ.

Пс. 138:7—13. Кждѣ да отида отъ Твоя духъ, и отъ Твоето лице кждѣ да побѣгна? Възлѣза ли на небето — Ти си тамъ; слѣза ли въ прѣизподнята — и тамъ си Ти. Взема ли крилѣтъ на зората и се прѣселя на край-море, — и тамъ Твоята ржка ще ме поведе, и Твоята десница ще ме удържи. Кажа ли: може би тъматата ще ме скрие, и свѣтлината наоколо ми *ще стане* ношъ; но и тъматата не ще е тъма за Тебе: ношъта *за Тебе* е свѣтла като день, и тъматата — като свѣтлина. Защото Ти си устроилъ моята вжтрѣшность и си ме изтъкалъ въ майчината ми утроба.

Всезнаещъ.

Иоан. 14:26...Утѣшителътъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

1 Кор. 2:10...Намъ Богъ откри *това* („око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичатъ“) чрѣзъ Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии.

1 Иоан. 2:20, 27...Вие имате помазание отъ Светаго, и знаете всичко. И помазанието, което вие получихте отъ Него, прѣбжда у васъ, и нѣмате нужда да ви учи нѣкой; но понеже самото това помазание ви учи на всичко и е истинско и нелъжовно, то прѣбждайте въ него, споредъ както ви е научило.

Всепиленъ.

Ис. 11:2. (Ще покара младочка отъ Иегеевия пжнь, и клонъ ще израсне отъ неговия коренъ;) и ще почива върху Него Духъ Господень, духъ на прѣмждрость и разумъ, духъ на свѣтъ и крѣпость, духъ на знание и благочестие.

Ис. 30:28. Дихането Му (на Господа) е като разлѣнъ потокъ, който се подига дори до шия, за да просѣе народитѣ до изтощаване; и въ челюститѣ на народитѣ ще има юзда, която ще насочва къмъ заблуда.

Лук 1:35. Ангелътъ ѝ (на Мариямъ) отговори и рече: Духъ Светий ще слѣзе върху ти, и силата на Всевишния ще те осѣни; затова и Светото, Коего ще се роди отъ тебе, ще се нарече Синъ Божий.

Римл. 15:19. (Не ще се осмѣля да кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзь мене, за да станатъ езичниците послушни на вѣрата, съ слово и дѣло,) съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ, тъй че разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирикъ.
Владѣтель.

Лук. 2:25—29. Нему (Симеону) бѣ прѣдсказано отъ Духа Светаго, че нѣма да види смъртъ, докато не види Христа Господень. И дойде по вдѣхновение въ храма. И когато родителитѣ донесоха Младенеца Иисуса, за да извършатъ на Него обичая на закона, той Го прѣгърна, благослови Бога и рече: сега отпущашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ.

Дѣян. 1:16, 20. (Въ тия дни стана Петъръ посрѣдъ ученицитѣ и рече) (а бѣха се събрали около сто и двацѣ души): мжже братя! Трѣбваше да се изпълни написаното, що бѣ прѣдрекълъ Духъ Светий чрѣзь уста на Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Иисуса. Защото въ книгата на Псалмитѣ е писано: „жилището му да запустѣе, и да нѣма кой да живѣе въ него“, и: „достоинството му другъ да вземе“.

Дѣян. 4:23—25. Когато ги пуснаха, *тѣ* (апостолитѣ) дойдоха при своитѣ и разказаха, какво имъ бѣха говорили първосвещеницитѣ и старѣитѣ. А тѣ, като ги изслушаха, единодушно дигнаха гласъ къмъ Бога и казаха: Владико, Ти си Богъ, Който си сътворилъ небето и земята и морето и всичко, що е въ тѣхъ; Ти си, Който чрѣзь Духа Светаго съ уста на отца ни Давида, Твоя рабъ, си казалъ: „защо се развълнуваха народитѣ, и людетѣ замислиха суетни нѣща? Възстанаха царетѣ земни, и събраха се князетѣ ведно противъ Господа и противъ Неговия Помазаникъ“.

2 Кор. 3:17....Господь е Духътъ; дѣто пкъ е Духътъ Господень, тамъ има свобода.

2 Сол. 3:5....Господь да насочи сърдцата ви къмъ любовь Божия и търпѣние Христово.

Благъ.

Неем. 9:20. (И каза Ездра:) Ти имъ (на нашитѣ бащи) даде Твоя благъ Духъ, за да ги поучава, и не отнимаше маната Си отъ устата имъ, па и вода имъ даваше за утоление на жаждата имъ.

Пс. 142:10. Научи ме да изпълнявамъ Твоята воля, защото Ти си мой Богъ; Твоятъ благъ Духъ да ме води въ земята на правдата.

Светъ.

Ис. 63:11. Тогава народътъ Му си спомни древнитъ дни, *днитъ* Моисееви: дѣ я Оня, Който ги изведе отъ морето съ пастиря на Своитъ овци? Дѣ е Оня, Който вложи въ сърдцето му Светия Свой Духъ?

Истиненъ.

Иоан. 15:25...Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣлствува за Мене.

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упъти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

1 Иоан. 5:6. Този е Исусъ Христосъ, Който дойде чрѣзъ вода и кръвь (и чрѣзъ Духа) — не само чрѣзъ вода, а чрѣзъ вода и кръвь; и Духътъ е, Който свидѣлствува, понеже Духътъ е истина.

Прѣмъждръ.

Еф. 1:17...Богъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмъдрость и откровение, за да Го познаете.

Духъ Божий и Духъ на славата.

Бит. 1:2...Земята бѣше безвидна и пуста; тъмнина се разстилаше надъ бездната, и Духъ Божий се носѣше надъ водата.

Мат. 3:16...Като се кръсти. Исусъ веднага излѣзе изъ водата, и ето, отвориша Му се небесата, и видѣ Духа Божий да слиза като гълъбъ и да се спуща върху Него. Марк 1:10; Лук. 3:22.

Римл. 8:9. Вие живѣете не по плътъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пъкъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Римл. 8:14...Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божи.

1 Кор. 2:11...Кой човѣкъ знае, какво има у човѣка, освѣнъ човѣшкиятъ духъ, който живѣе въ него? Тѣй и Божието никой не знае, освѣнъ Божиатъ Духъ.

1 Кор. 6:11...Такива (неправедници) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Исуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.

2 Кор. 3:3. Вие се явявате, че сте писмо Христово, стѣмено чрѣзъ нашето служение, написано не съ мастило, а съ Духа на живия Богъ, не върху каменни скрижали, а върху плътени скрижали на сърдцето.

Еф. 4:30...Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

1 Петр. 4:14. Ако ви корятъ за име Христово, блажени сте, защото Духътъ на славата и Духътъ Божий почива върху васъ. Отъ тѣхна страна Той бива хуленъ, а отъ ваша—прославянъ.

1 Иоан. 4:2. По това познавайте Божия Духъ (и лъжливия духъ); всѣкой духъ, който изповѣдва, че въ плътъ е дошълъ Исусъ Христосъ, е отъ Бога.

Създателъ.

Бит. 1:26, 27. Слѣдъ това (като създаде земнитѣ звѣрове, добитѣка и всички земни гадове) рече Богъ: да сътворимъ човѣкъ по Нашъ образъ, (и) по наше подобие; и да господарува надъ морскитѣ риби, и надъ небеснитѣ птици, (и надъ звѣроветѣ) и надъ добитѣка, и надъ цѣлата земя, и надъ всички гадини, които пълзятъ по земята. И сътвори Богъ човѣка по Свой образъ, по Божий образъ го сътвори; мъжъ и жена ги сътвори.

Иов. 33:4. (Отговори Елиуй, синъ Варахиоловъ, вузитецъ, и каза:) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Единъ и равенъ съ Отца и Сина.

Ис. 48:16. Пристѣпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господъ Богъ и Неговиятъ Духъ

Мат. 23:19. [Като се приближи Исусъ, заговори и имъ (на ученицитѣ Си) рече: даде Ми се всѣка властъ на небето и на земята]. И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Римл. 8:11... Ако Духътъ на Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Исуса, живѣе въ васъ, то, Който възкреси Христа отъ мъртвитѣ, ще оживотвори и смъртнитѣ ви тѣла чрѣзъ живѣещия въ васъ Неговъ Духъ.

2 Кор. 13:13. Благодатъта на Господа нашего Исуса Христа, и любовта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа да бждатъ съ всички васъ. Аминъ.

Еф. 4:4—6. Едно тѣло сте и единъ духъ, както сте и призвани къмъ една надежда на вашето звание; единъ е Господъ, една е вѣрата, едно е кръщението. единъ е Богъ и Отецъ на всички, Който е надъ всички, и чрѣзъ всички, и въ всички насъ.

Богъ Израилевъ.

2 Царст. 23:2, 3. (Ето послѣднитѣ Давидови думи:) Духъ Господень говори въ мене, и словото Му е на езика ми. Каза Богъ Израилевъ, говорй за мене скалата Израилева: оня, който господарува надъ людетѣ, ще бжде праведенъ, като господарува съ Божу страхъ.

Върховенъ распоредителъ на всичко.

Дан. 4:32 ...Всички живѣещи на земята нищо не значатъ; Той дѣйствува по Свое щение както въ небесното воинство, тъй и между живѣещитѣ на земята, и нѣма никой, който би могълъ да се противи на ржката Му и да Му каже: какво стори Ти? (Навуходоносоръ).

1 Кор. 12:6. Има...различни дѣйствия, ала Богъ е единъ и същъ, Който върши всичко у всички.

1 Кор. 12:11. Всичко това (слово на мъдростъ, слово на

знание, вѣра, дарби за лѣкуване, чудодѣйствия, пророчество, различаване духоветѣ, разни езици, тълкуване езици) го произвежда единъ и сжщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкому поотдѣлно, както си иска.

Причинитель на новорожденне.

Иоан. 3:5, 6. Иисусъ отговори (Никодиму): истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди отъ вода и Духъ, не може да влѣзе въ царството Божие: роденото отъ плътта е плътъ, а роденото отъ Духа е духъ.

1 Иоан. 5:4... Всѣкой, който е роденъ отъ Бога, побѣждава свѣта; и тази е побѣдата, която побѣди свѣта — нашата вѣра.

Тит. 3:5. Той (Богъ) ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго.

Вдѣховитель на Писанието.

2 Тим. 3:16. Всичкото Писание е боговдѣховено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване въ правдата.

Източникъ на мждрость.

1 Кор. 2:13. (Ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ това, що ни е дарувано отъ Бога;) това и проповѣдваме не съ думи, научени отъ човѣшка мждрость, а съ думи, научени отъ Духа Светаго, като сравняваме духовното съ духовно.

1 Кор. 12:8... Едному се дава чрѣзъ Духа слово на мждрость, другиму — слово на знание, чрѣзъ сжщия Духъ.

Чудодѣецъ.

Мат. 12:23. Ако...Азъ изгонвамъ бѣсоветѣ съ Божий Духъ, то значи, дошло е до васъ царството Божие. Лук. 11:20.

Дѣян. 2:4... Всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Дѣян. 19:6... Когато Павелъ възложи на тѣхъ (ученицитѣ въ Ефесъ) ржцѣ, слѣзе върху имъ Духъ Светий, и тѣ почнаха да говорятъ на *разни* езици и да пророчествуватъ.

Дѣян. 19:11... Богъ правѣше нѣ малки чудеса чрѣзъ ржцѣтъ Павлови.

Римл. 15:19. (Не ще се осмѣля да кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзъ мене, за да станатъ езичницитѣ послушни *на вѣрата*, съ слово и дѣло,) съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ, тѣй че разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирикъ.

1 Кор. 12:10. (Всѣкому се дава да се прояви у него Духътъ за *обща* полза;) едному — чудодѣйствия, другиму — пророчество, едному — да различава духоветѣ, другиму — разни езици, а другиму — да тълкува езици.

Назначитель на служителитѣ.

Мат. 9:38. (Тогава каза на ученицитѣ Си: жетвата голѣма, а работницитѣ малко;) затова молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

Дѣян. 13:2, 4. Когато *тѣ* (Варнава и Симеонъ, нареченъ Нигеръ, Луций киринеецъ, Манаилъ, съвѣзпитаникъ на Ирода четвъртовластника, и Савель) служеха на Господъ и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ. И тъй, изпратени отъ Духа Светаго, тѣ слѣзоха въ Селевкия, а оттамъ отплуваха за Кипъръ.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Разпоредителъ — кой двѣ да проповѣдва.

Дѣян. 16:6, 7. Като прѣминаха Фригия и страната Галатийска, тѣ (Павелъ и Тимотей) не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия. А като дойдоха въ Мисия, опитваха се да идатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пусна.

Дѣян. 16:10. Слѣдъ *това* (на Павла) видѣние (на единъ мжжъ, македонецъ, който го молѣше и думаше: мини въ Македония и ни помогни!) веднага поискаме да тръгнемъ за Македония, понеже разумѣхъ, че Господъ ни е повикалъ да проповѣдваме тамъ евангелието.

Прѣбждващъ въ светинитѣ.

Иоан. 14:16, 17... Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбждва съ васъ во-вѣки, Духътъ на истината, Когото свѣтътъ не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото *Той* съ васъ прѣбждва и въ васъ ще бжде.

1 Кор. 3:16. Не знаете ли, че вие сте храмъ Божий, и Духъ Божий живѣе въ васъ?

1 Кор. 6:19. Или не знаете, че тѣлото ви е храмъ на Духа Светаго, Който живѣе въ васъ и Когото имате отъ Бога, и че не принадлежите на себе си?

1 Кор. 14:25. (Кога всички пророчествуватъ, и влѣзе нѣкой неповѣрвалъ, или невѣжа, той отъ всички се изобличава, отъ всички се осжда;) тъй че тайнитѣ на сърдцето му ставатъ явни, и той, като падне ничкомъ, ще се поклони Богу и ще каже: „наистина, съ васъ е Богъ“.

2 Тим. 1:14. Запази добрия залогъ чрѣзъ Духа Светаго, Който живѣе въ насъ.

Иак. 4:5. Или мислите, че напразно говори Писанието: „до ревнивость *Богъ* обича духа, който е вселилъ въ насъ“?

Утѣшителъ (на църквата).

Иоан. 14:16... Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбждва съ васъ во-вѣки.

Дѣян. 9:31... Църквитѣ по цѣла Иудея, Галилея и Самария бѣха въ миръ, назидаваха се и ходѣха въ страхъ Господень; и съ утѣхата на Светаго Духа умножаваха се.

2 Кор. 1:3. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Осветитель (на църквата).

Иез. 37:28....Ще познаятъ народитѣ, че Азъ съмъ Господь, Който освещава Израила, когато Моето светилище бжде срѣдъ тѣхъ на вѣки.

Римл. 15:16. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣлично, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бжда служителъ на Исуса Христа между езичниците и свещенодѣйствио да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

1 Петр. 1:2. (Петъръ, апостолъ на Исуса Христа, до пришелицѣ, прѣснати по Понтъ, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани) по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзъ осветяване отъ Духа, за послушность и за порѣсване съ кръвта Исусъ Христовъ: благодать вамъ и миръ да изобилва!

Ржководитель (на вѣрнитѣ).

Ис. 63:14. Както стадо слиза въ долина, — Духъ Господень ги водѣ къмъ покой. Тѣй води Ти народа Си, за да си създадешъ славно име.

Гал. 5:18. Ако се водите по духъ, вие не сте подъ законъ.
Учитель (на вѣрнитѣ).

Лук. 12:12. (Кога ви заведатъ въ синагогитѣ и при началствата и властитѣ, не се грижете, какъ или що да отговорите, или що да кажете;) защото Духъ Светий ще ви научи въ сжщия часъ, какво трѣбва да кажете.

Прониква въ сърдцата и мислитѣ.

Иез. 11:5....Сяѣзе върху мене Духъ Господень и ми каза: кажи, тѣй казва Господь: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Римл. 8:25, 25. Кога...се надѣваме за онова, което не виждаме, съ търпѣние го очакваме. Сжщо и Духътъ ни подкрѣпя въ нашитѣ немощи; защото не знаемъ, за какво да се помолимъ, както трѣбва, но Самъ Духътъ ходатайствува за насъ съ неизказани въздишки.

Знае и прѣдсказва бждещето.

Дѣян. 11:23. (Прѣзъ ония дни слѣзоха въ Антиохия пророци отъ Иерусалимъ.) И единъ отъ тѣхъ, по име Агавъ, стана и прѣдвѣсти чрѣзъ Духа, че по цѣла вселенна ще бжде голѣмъ гладъ, какъвто и настана при кесаря Клавдия.

Дѣян. 20:23. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери: Ето сега, свързанъ отъ Духа, азъ отивамъ въ Иерусалимъ, безъ да зная, какво ще ми се случи тамъ—) освѣнъ онова, което Духъ Светий свидѣтельствува по всички градове, казвайки, че ме чакатъ окови и скърби.

1 Тим. 4:1....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

1 Петр. 1:11. (Радзате се съ неизказана и прѣславна радость, като постигате края на вашата вѣра — спасението на душитѣ; за това спасение направиха издирвания и изслѣдвания про-

роцитѣ, които прѣдсказаха за *дадената* вамъ благодать,) като изслѣдваха, кое и какво врѣме е посочвалъ Христовиятъ Духъ, що бѣше въ тѣхъ, когато Той е прѣдвѣствалъ Христовитѣ страда- ния и *идещата* слѣдъ тѣхъ слава.

Той е източникъ на живота.

Римл. 8:2....Зако-нътъ на духа, *който дава* животъ въ Хри- ста Исуса, ме освободи отъ закона на грѣха и на смъртѣта.

Е виновникъ на духовния животъ

Иез. 37:14. Ще вложа въ васъ Моя духъ, и ще оживѣете; ще ви настаня въ вашата земя — и ще познаете, че Азъ, Господь, казахъ това — и извършихъ, казва Господь.

Римл. 8:13...Ако живѣете по плътъ, ще умрете; но ако чрѣзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

Дава животъ вѣченъ.

Гал. 6:8. Който сѣе въ плътѣта си, отъ плътѣта ще пожъне тлѣние; а който сѣе въ духа, отъ духа ще пожъне вѣченъ животъ. *Вдъхновявалъ пророцитѣ и апостолитѣ.*

Марк. 13:11. Кога...ви поведатъ, за да ви прѣдаватъ, не дѣйте се грижи отнапрѣдъ, какво ще говорите, и не обмисляйте; а което ще ви бжде внушено оня часъ, него и говорете; понеже не сте вие, които ще говорите, а Духъ Светий. **Мат. 10:19, 20**.

Еф. 3:5. [(Като четете, можете проумѣ, какъ съмъ схваналъ тайната на Христа),] която не бѣше възвѣстена на синоветѣ човѣшки отъ прѣдишнитѣ поколѣния, както сега се откри на светитѣ Му апостоли и пророци чрѣзъ Духа Светаго.

Е свидѣтель.

Евр. 10:15. [Чрѣзъ едно *само* принасяне *Той* (Христосъ) на- прави освещаванитѣ съвършени завинаги.] А свидѣтелствува ни и Духъ Светий; защото, слѣдъ като по-рано рече: („този е завѣ- тътъ, който ще имъ завѣщая слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа законитѣ Си въ сърдцата имъ, и въ мислитѣ имъ ще ги напиша“, Той прибавя: „и за грѣховетѣ и беззаконията имъ нѣма вече да си спомня“.)

1 Иоан. 5:7....Трима сж, Които свидѣтелствуватъ на небето: Отецъ, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

Оживотворилъ Христа.

Дѣян. 2:24....Богъ Го възкреси, като освободи отъ родил- нитѣ болки на смъртѣта, понеже тя не можеше да Го удържи.

Римл. 1:4. [Павель, отреденъ за Божието благвѣстие, което *Богъ* отъ по-напрѣдъ бѣ общалъ чрѣзъ пророцитѣ Си, въ све- титѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плътъ отъ Давидово сѣме) и открилъ се за Синъ Божий чрѣзъ силата на *чудесата*, по духа на освещението, чрѣзъ възкресението отъ мъртвитѣ) Исуса Хри- ста, Господа нашего, (чрѣзъ Когото получихме благодать и апо- столство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички на- роди, между които сте и вие, призванитѣ отъ Исуса Христа, — благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Хри- ста на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, при- звани светии).

Евр. 13:20....Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастирь на овцитѣ — Господа нашего Иисуса (Христа), (нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло, за да изпълните волята Му).

1 Петр. 3:18....И Христосъ, за да ни заведе при Бога, веднажъ пострада за грѣховетѣ *ни*, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ.

Той открива Своего присѣствие въ видими образи:

Чрѣзъ гласъ.

Дѣян. 10:13, 15, 19....Чу се гласъ къмъ него: стани, Петре, заколи и яжъ! И повторно гласъ *биде* къмъ него: което Богъ е очистилъ, ти не считай за нечисто. И докато Петъръ размисляше за видѣнието, Духътъ му рече: ето, търсятъ те трима души.

Дѣян. 11:7....Чухъ гласъ, който ми думаше: стани, Петре, заколи и яжъ!

Откр. 1:10. Единъ недѣленъ день бѣхъ обзетъ отъ духъ и чухъ задъ себе си силенъ гласъ като отъ трѣба, който казваше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първиятъ и послѣдниятъ.

Подъ видъ на гълѣбъ.

Иоан. 1:32, 33....Свидѣтелствуваше Иоанъ, казвайки: видѣхъ Духа да слиза отъ небето като гълѣбъ, и остана върху Него. Азъ Го не познавахъ; но Оня, Който ме прати да кръщавамъ съ вода, ми рече: надъ Когото видишь да слиза Духътъ и да остана върху Него, Този е, Който кръщава съ Духъ Светий. **Мат. 3:16; Марк. 1:10; Лук. 3:22.**

Чрѣзъ силенъ вѣтъръ и огнени езици.

Дѣян. 2:2—4. [Когато настана день Петдесетница, *тѣ* (ученицитѣ) всички въ единомислие бѣха заедно.] И внезапно биде шумъ отъ небето, като че идѣше силенъ вѣтъръ, и напълни цѣлата кжща, дѣто седѣха. И явиха имъ се езици, като че огнени, които се раздѣляха, и се спрѣха по единъ на всѣкиго отъ тѣхъ. И всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ. *Чрѣзъ духане..*

Иоан. 20:22. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ) рече: миръ вамъ! Както Ме Отецъ прати, тѣй и Азъ ви пращамъ.] И като рече това, духна и имъ казва: приемете Духа Светаго.

Душа.

Богъ я е сътворилъ.

Бит. 2:7....Създаде Господь Богъ човѣка отъ земна прѣстъ и вдѣхна въ лицето му дихание за животъ; и стана човѣкътъ жива душа.

Екл. 12:7. И ще се върне прѣстътъ въ земята, каквото си е била; а духътъ ще се върне при Бога, Който го е далъ.

Ис. 42:5. Тѣй говори Господь Богъ, Който е сътворилъ небесата и тѣхното пространство, Който е разпрострѣлъ земята съ

нейнитѣ произведения, Който дава дихание на народа, що е на нея, и духъ на ходещитѣ по нея. (Азъ, Господь, Те призвахъ въ правда).

Ис. 57:16....Нѣма вѣчно да вода тжжба, нито до край да се гнѣвѣя; инакъ ще изнемогне прѣдъ Мене *всѣки* духъ и всѣко дихание, което съмъ сътворилъ.

Иер. 38:16....Закле се тайно царь Седекия на Иеремиа, думайки: „живъ Господь, Който ни сътвори душата, нѣма да те прѣдамъ на смъртъ и нѣма да *те* прѣдамъ въ ржцѣтѣ на тия люде, които искатъ душата ти“.

Зах. 12:1....Господь, Който разпрострѣ небето, основа земята и образува духа на човѣка вжтрѣ въ него, казва: (ето, Азъ ще направя Иерусалимъ чаша на изстжпление за всички околни народи.)

Дѣян. 17:28....*Ние* чрѣзь Него (Господа) живѣемъ, и се движимъ, и сѣществуваме, както и нѣкои отъ вашитѣ стихотворци сж казали: „Неговъ сме и родъ“.

1 Кор. 15:45. Тѣй е и писано: „първиятъ човѣкъ Адамъ стана жива душа“, а послѣдниятъ Адамъ—животворенъ духъ.

Душата на всѣки човѣкъ е въ Божия власть.

Иов. 12:10. Въ Негова ржка е душата на всичко живо и духътъ на всѣка човѣшка плътъ.

Иез. 18:4....Ето, всички души сж Мои: както душата на бащата, тѣй и душата на сина сж Мои: която душа грѣши, тя ще умре (казва Господь Богъ).

Дан. 5:23. (Даниилъ рече на царя:)...Бога, въ Чиито ржцѣ е твоего дишане и у Когото сж всички твои пжтища, ти не прослави“.

Богъ възврѣща душата къмъ Себе Си.

Иов. 27:8....Каква надежда за лицемѣреца, когато Богъ вземе, когато изтрѣгне душата му?

Иов. 34:14. (Продължи Елиуй и рече:) Ако Той (Богъ) обърнѣше сърдцето Си къмъ Себе Си и вземѣше при Себе *Си* нейния духъ и нейното дихане, — (завчасъ щѣше да погине всѣка плътъ, и човѣкъ щѣше да се върне въ праха).

Екл. 12:7. И ще се върне прѣстѣта въ земята, каквото си е била; а духътъ ще се върне при Бога, Който го е далъ.

Лук. 12:20....Богъ му (на богаташа,) рече: безумнико, нощесъ ще ти поискатъ душата; а това, що си приготвилъ, кому ще остане?

Само Богъ може да погубва душата.

Мат. 10:23....Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената.

Лук. 12:5....Ще ви покажа, отъ кого да се боите: бойте се отъ Оногова, Който слѣдъ убиването има власть да хвърли въ геената; да, казвамъ ви, отъ Него се бойте.

Той (Богъ) се нарича Богъ и Отецъ на духоветѣ.

Числ. 16:22....Тѣ (Моисей и Ааронъ) паднаха ничкомъ и рекоха: Боже, Боже на духоветѣ и на всѣка плътъ! единъ човѣкъ съгрѣши, а Ти на цѣлото ли общество се гнѣвиши?

Числ. 27:16. (И каза Моисей на Господа, думайки:) нека

Господь, Богъ на духоветъ и на всѣка плътъ, отреди надъ това общество човѣкъ, (та да не остане народътъ Господень като овци безъ пастирь).

Евр. 12:9... Ние бивахме наказвани отъ нашитъ по плътъ бащи и се свѣнувахме *отъ тѣхъ*; не ще ли се много повече покоримъ на Отца на духоветъ, та да бждемъ живи?

Иисусъ Христосъ е пастирь на душитъ.

1 Петр. 2:25... Бѣхте като овци блуждаещи (безъ пастирь), но сега се завърнахте при Пастиря и Пазителя на вашитъ души.

Душата има по-голяма цѣна, отколкото цѣлъ свѣтъ.

Пс. 48:9. Скъпа е цѣната за изкупване тѣхнитъ души, и това не ще бжде никога.

Мат. 16:26... Каква полза за човѣка, ако придобие цѣлъ свѣтъ, а поврѣди на душата си? Или какъвъ откупъ ще даде човѣкъ за душата си? **Марк. 8:36, 37; Лук. 9:25.**

грѣхътъ е гибель за душата.

Числ. 16:37, 38. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи на Елезара, синъ на свещеникъ Аарона, да събере (мѣднитъ) кадилници на изгорѣлитъ и да изхвърли огъня, защото се осветиха кадилниците на тия грѣшници чрѣзъ смъртъта имъ...

Притч. 6:32. Който...прѣлюбодѣйствува съ жена, той умъ нѣма; погубва душата си оня, който върши това.

Притч. 8:36. (Нали прѣмждростъта вика?)...„Който съгрѣшава противъ мене, нанася врѣда на душата си: всички, които мене мразятъ, смъртъ обичатъ“.

Иез. 18:4, 20... Ето, всички души сж Мои: както душата на бащата, тъй и душата на сина сж Мои: която душа грѣши, тя ще умре...Душа, която съгрѣшава, ще умре; синъ не ще понесе вината на баща, и баща не ще понесе вината на синъ, правдата на праведния при него си и остава, и беззаконието на беззаконния при него си и остава.

1 Петр. 2:11. Възлюбени! Моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитъ похоти, що воюватъ противъ душата.

Доказателства за безсмъртието на душата.

1 Царств. 28:11—15. Тогава жената (Лендорската магйосница) попита (Саула): а кого да ти извикамъ? Той отговори: Самуила ми извикай. И жената видѣ Самуила и — високо извика; и жената се обърна къмъ Саула и рече: защо ме излъга? Ти си Саулъ. Царътъ ѝ каза: не бой се; (кажи,) какво виждашъ? Жената отговори: виждамъ, като че ли богъ да излиза отъ земята. Какъвъ е той нагледъ? попита я Саулъ. Тя отговори: излиза отъ земята прѣстарѣлъ мжжъ, облѣченъ въ дълга дреха. Тогава Саулъ узна, че това е Самуилъ, падна ничкомъ на земята и се поклони. И Самуилъ рече на Саула: защо ме безпокоишъ да излизамъ? И Саулъ отговори: много ми е мжчно; филистимци воюватъ противъ мене, а Богъ отстѣпи отъ мене и вече не ми отговаря ни чрѣзъ пророци, ни на сънъ, (ни въ видѣние); затова те извикахъ, за да ме научишъ, какво да правя.

Мат. 8:11... Казвамъ ви, че мнозина ще дойдатъ отъ из-

токъ и западъ и ще насѣдаты на трапеза съ Авраама, Исаака и Иакова въ царството небесно.

Мат. 17:3, 4....Ето, явиха имъ се (на Исуса и тримата Мученици: Петра, Иакова и Иоана) Моисей и Илия, разговарящи съ Него. Тогава Петъръ отговори Исусу и рече: Господи, добръ е да бждемъ тука; ако искашъ, да направимъ тукъ три сѣнника: за Тебе единъ, за Моисея единъ, и единъ за Илия.

Мат. 22:31, 32....За възкресението на мъртвитѣ не сте ли чели реченото вамъ отъ Бога, Който казва: „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ“. Богъ не е Богъ на мъртви, а на живи.

Лук. 13:28. Тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ збжи, кога видите Авраама, Исаака и Иакова и всички пророци въ царството Божие, а себе си изгонвани навънъ.

Богъ избавя душата на вѣрнитѣ.

Иов. 33:28. (Отговори Елиуй и каза:) „Той (Богъ) освободи душата ми отъ гроба, и животътъ ми вижда свѣтлина“.

Пс. 33:23. Господь ще избави душата на рабитѣ Си, и никой отъ ония, които се Нему уповаватъ, нѣма да загине.

Пс. 48:16....Богъ ще избави душата ми отъ властѣта на прѣзподнята, кога ме приеме.

Пс. 70:23. Радватъ се устата ми, кога Ти пѣя, и душата ми, която си Ти избавилъ.

Пази душата.

Пс. 85:2. Запази душата ми, защото благоговѣя прѣдъ Тебе; Боже мой, спаси Твоя рабъ, който се уповава на Тебе.

Пс. 96:10. Вие, които обичате Господа, неназриждате зло! Той пази душата на Своитѣ светии; отъ ржката на нечестивцитѣ ги избавя.

Пс. 120:7. Господь ще те опази отъ всѣкакво зло; ще опази твоята душа (Господь).

Избавя я отъ скърби.

2 Царств. 4:9. Давидъ отговори на Рихава и на брата му Баана, синове на бееротеца Ремона, и имъ каза: живъ е Господь, Който избави душата ми отъ всѣка скърби!

Пс. 34:3. Извади мечъ и прѣсѣчи *пжтя* на гонителитѣ ми; кажи на душата ми: Азъ съмъ твое спасение!

Оживява я.

Пс. 65:9. (Благословете, народи, нашия Богъ). Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни.

Ис. 55:3. Приклонете ухо и дойдете при Мене: послушайте, и душата ви ще бжде жива, -- и ще ви дамъ завѣгъ вѣчень, неизмѣнитѣ милости, *обѣщани* Давиду.

Освещава я.

1 Сол. 5:23....Самъ Богъ на мира да ви освети напълно, и цѣлиятъ вашъ духъ и душата и тѣлото да се запази безъ порокъ при пришествието на Господа нашего Исуса Христа.

Наставлява я на (добър) път, храни я и я насища.

Пс. 22:3. (Господь) подкрепя душата ми, насочва ме по пътя на правдата заради Своето име.

Пс. 105:9. (Да славятъ Господа...)защото Той насити жедна душа и душа гладна изпълни съ блага.

Ис. 55:2 Защо да давате сребро за онова, що не е хлѣбъ, и припечеленото си — за онова, що не насища? Послушайте Мене внимателно и яжте, що е добро, и душата ви да се наслади съ тлъстина.

Иер. 31:14, 25...Ще нахраня душата на свещеницитѣ съ тлъстина, и Мойтѣ народѣ ще се насити съ Моиѣ блага, казва Господь...Защото Азъ ще напоя изморена душа и ще наситя всѣка отмалѣла душа.

Весели я.

Пс. 85:4. Развесели душата на Твоя рабъ, защото къмъ Тебе, Господи, възнасямъ душата си.

Пс. 93:19. Когато се умножаватъ моиѣ скърби въ сърдцето ми, Твоитѣ утѣшения усладжатъ душата ми.

Дава ѝ покой.

Пс. 114:7. Върни се, душо моя, въ твоя покой, защото Господь ти стори добро.

Иер. 6:16. Тѣй казва Господь: спрете се въ вашитѣ пѣтища, разгледайте и разпитайте за стародавнитѣ пѣтища, дѣ е добриятъ пътъ, вървете по него, и ще намѣрите покой на душиѣ си. Но тѣ рекоха: нѣма да вървимъ.

Мат. 11:29. Вземете Моето иго върху си и се поучете отъ Мене, понеже съмъ кроткъ и смиренъ по сърдце, и ще намѣрите покой за душиѣ си.

Душата на върнитѣ е длъжна внимателно да пази себе си въ правдата.

Втор 4:9. (Израилю,) само пази се и грижливо варди душата си, за да не забравишъ дѣлата, що ги видѣха твоитѣ очи, и тѣ да не излизатъ отъ сърдцето ти прѣзъ всички дни на твоя животъ, и обади за тѣхъ на синоветѣ си и на внуцитѣ си.

Ис. Нав. 23:11...Всѣкакъ се старайте да обичате Господа, вашия Богъ.

Притч. 16:17. Пѣтътъ на праведнитѣ е отклонение отъ зло: онзи варди душата си, който пази пътя си.

Да избѣгва отъ пътя на злитѣ.

Бит. 49:6. Въ съвѣта имъ (на Симеонъ и Левий) да не влѣзе душата ми, и въ събранието имъ да не участвува славата ми; защото тѣ въ гнѣва си убиха човѣкъ и по своя прищѣвка прѣрѣзаха жилитѣ на телець.

Да се упражнява въ търпѣние.

Лук. 21:19. Съ търпѣнието си спасявайте душиѣ си.

Да се надѣва на Бога.

Пс. 32:20. Нашата душа се уповава на Господа: Той е наша помощъ и наша защита.

Пс. 61:6. Само въ Бога се успокоявай, душо моя, защото на Него ми е надеждата.

Пс. 129:5, 6. Надѣвамъ се на Господа, надѣва се душата ми; на Неговото слово се уповавамъ. Душата ми очига Господа повече, отколкото стража — утрото, *много* повече, отколкото стража — утрото.

Да се възвишава къмъ Бога.

Пс. 24:1 Къмъ Тебе, Господи, въздигамъ душата си.

Пс. 85:4. Развесели душата на Твоя рабъ, защото къмъ Тебе, Господи, възнасямъ душата си.

Да се прилѣпява къмъ Бога.

Пс. 62:9. Къмъ Тебе се привърза душата ми, Твоята десница ме поддържа.

Да благославя Бага.

Пс. 102:1, 2, 22. Благославяй, душо моя, Господа, и цѣлата моя вжтрѣшность *да благославя* Неговото свето име. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодѣяния.. Благославяйте Господа, всички Негови дѣла, по всички мѣста на Неговото владичество. Благославяй, душо моя, Господа.

Пс. 103:1. Благославяй, душо моя, Господа! Господи, Боже мой, Ти си дивно великъ; съ слава и величие си облѣченъ.

Пс. 118:175. Да живѣе душата ми и да Те слави, и Твоитѣ сждби да ми помогнатъ.

Да се радва въ Бога.

Пс. 33:3. Съ Господа ще се хвали душата ми; ще чуютъ кроткитѣ и ще се развеселятъ.

Пс. 34:9... Моята душа ще се радва въ Господа, ще се весели за спасението отъ Него.

Ис. 61:10. Съ радостъ ще се радвамъ въ Господа, душата ми ще се развесели въ моя Богъ: защото Той ме облѣче въ спасителна одежда, надѣна ми дреха на правда, като на младоженецъ възложи вѣнецъ и като невѣста съ накитъ накичи.

Да желае горещо Бога.

Пс. 41:1—3. Както кошута жедува за водни потоци, тъй и душата ми, Боже, копнѣе за Тебе! Душата ми жедува за Бога силний, живий: кога ще дойда и се явя прѣдъ лицето Божи!

Пс. 62:1, 2. Боже, Ти си Богъ мой, Тебе търся отъ ранни зори; за Тебе жедува душата ми, за Тебе чезне плътта ми въ земя пуста, изсъхнала и безводна.

Ис. 26:8. И въ пжтя на Твоитѣ сждби, Господи, ние се Тебѣ уповавахме; душата ни се стремѣше къмъ Твоето име и къмъ спомена за Тебе.

Да се намира въ ржцѣтѣ Божии.

Пс. 30:6. Въ Твоя ржка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавялъ, Господи, Боже на истината.

Дѣян. 7:59... Хвърляха камъни върху Стефана, който се молѣше и думаше: Господи Иисусе, приеми духа ми!

Ние сме длъжни: да любимъ Бога отъ всичката си душа.

Втор. 6:5. Обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и съ всичкитѣ си сили.

Втор. 13:3. Ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ (който каже: „да вървимъ слѣдъ други богове“...); понеже *чрѣзъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Втор. 30:6...Ще обрѣже Господь, Богъ твой, сърдцето ти и сърдцето на потомството ти, за да обичашъ Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа, за да живѣешъ.

Мат. 22:37...Иисусъ му (на законника) отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ. Марк. 12:30; Лук. 10:27.

Да служимъ на Бога съ всичката си душа.

Втор. 10:12...Израилю, какво иска отъ тебе Господь, Бсгъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Втор. 11:13. Ако слушате заповѣдитѣ Му, които Ви заповѣдвамъ днесъ, ако обичате Господа, вашия Богъ, и Му служите отъ всё сърдце и душа, (Той ще даде на земята ви дъждъ на врѣме...).

Втор. 30:2. (Кога)...отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, и послушашъ гласа Му, ти и синоветѣ ти, както ти заповѣдвамъ днесъ, — (тогава Господь, Богъ твой, ще възвърне твоитѣ плѣнници...)

Иис. Нав. 22:5. Само залѣгайте грижливо да изпълнявате заповѣдитѣ и закона, който ви завѣща Моисей, рабъ Господень: да обичате Господа, вашия Богъ, да ходите по всичкитѣ Му пѣтища, да пазите заповѣдитѣ Му, да се привързвате къмъ Него и да Му служите съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

Пс. 118:129. Дивни сж Твоитѣ откровения; затова душата ми ги пази.

Да търсимъ Бога отъ всичката си душа.

Втор. 4:29...Когато тамъ (въ хубавата земя) потърсишъ Господа, твоя Богъ, ще (Го) намѣришъ, ако Го търсишъ отъ всё сърдце и душа.

Плач. Иерем. 3:25. Благъ е Господь къмъ ония, които се Нему надѣватъ, къмъ душата, която Го търси.

Да се обръщаме къмъ Бога съ всичката си душа.

Втор. 30:10. (Господь ще се радва отново на тебе, като ти прави добро...) само ако слушашъ гласа на Господа, твоя Богъ, като спазвашъ (и изпълнявашъ всичкитѣ) Му заповѣди и наредби (и законитѣ Му), написани въ тая книга на закона, и ако се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

3 Цар. 8:48. (Застана Соломонъ прѣдъ цѣлото събрание израилтяни, дигна рѣчъ къмъ небето и рече: Господи, Боже Из-

раилевъ!)...кога се обърнатъ къмъ Тебе отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа въ земята на враговетъ, които сж ги плънили, и Ти се помолятъ, като се обърнатъ къмъ своята земя, която си далъ на отцитъ имъ, къмъ града, който си избралъ, и къмъ храма, който построихъ на Твое име, — (тогава чуй отъ небето...молитвата и молбата имъ...)

Да се молимъ за спасение на душата си.

Пс. 24:20. Запази душата ми и ме избави, та да се не посрамя, зашто се на Тебе упоавамъ.

1 Петр. 4:19....Ония, които страдатъ по волята на Бога, нека прѣдадатъ *Нему*, като на вѣренъ Създателъ, душитѣ си, прайки добро.

Да се молимъ за изцѣление на душата си.

Пс. 40:5. Рекохъ: Господи, помилуй ме, изцѣли душата ми, защото сгрѣшихъ прѣдъ Тебе.

Да прѣбиваваме въ вѣра за спасение на душата си.

Евр. 10:39. Ние...не сме отъ ония, които се отклоняватъ за погибель, а отъ ония, които вѣрватъ за спасение на душата.

1 Петр. 1:9. (Радвате се съ неизказана и прѣславна радостъ,) като постигате края на вашата вѣра — спасението на душитѣ.

Словото Божие е оржие за обръщане на душата.

Пс. 18:8. Законътъ на Господа е съвършенъ — укрѣпява душата...

Евр. 4:12...Словото Божие е живо и дѣйствено и е по-остро отъ всѣки двустъръ мечъ: то прониква до раздѣла на душа и духъ, на стави и мозъкъ, и прѣцѣнява помисли и намѣрения сърдечни.

Иак. 1:21...Като отхвърлите всѣка нечистота и набрана злоба, съ кротостъ приемайте насаденото слово, което може да спаси душитѣ ви.

Надеждата на Христа е котва за душата.

Евр. 6:19. (Да се хванемъ о прѣдстоещата *намъ* надежда,) която за душата ни е като непокатна и яка котва и която влиза на най-вжтрѣ, зашто завѣсата.

Който пази заповѣдитѣ, пази душата си.

Притч. 19:16. Който пази заповѣдь, запазва душата си, а който нехае за своитѣ пѣтища, ще загине.

Иез. 18:27. И беззаконникъ, ако се обръща отъ беззаконието си, що е вършилъ, и извършва сждъ и правда, — ще върне душата си къмъ животъ.

Който иска да спаси душата или живота си, ще ги погуби; а който ги изгуби, ще ги спечели.

Мат. 16:25...Който иска да спаси душата¹⁾ си, ще я погуби; а който изгуби душата си заради Мене, ще я намѣри. **Марк. 8:35;** **Лук. 9:24;** **Лук. 17:33.**

Мат. 10:39. Който е запазиль душата си, ще я изгуби, а който е изгубиль душата си заради Мене, ще я запази.

¹⁾ Живота

Иоан. 12:25. Който обича душата си, ще я изгуби; а който мрази душата си на тоя свѣтъ, ще я запази за вѣченъ животъ. **Обязаноститѣ на свещенослужителитѣ относно душата.**

Притч. 11:30. Плодътъ на праведника е дърво на животъ, и мждриятъ души привлича.

Иез. 3:17—21. „Сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моиѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене. Кога кажа на беззаконника: „безъ друго ще умрешъ!“ а ти го не вразумявашъ и не говоришъ, за да прѣдпазишъ беззаконника отъ беззаконния му пжтъ, та да бжде живъ, — тоя беззаконникъ ще умре въ беззаконието си, но кръвта му Азъ ще подира отъ твоитѣ ржцѣ. Но ако ти си вразумявалъ беззаконника, а той не се е отвърналъ отъ беззаконието си и отъ беззаконния си пжтъ, той ще умре въ беззаконието си, а ти ще спасишъ душата си. И ако праведникъ отстѣпи отъ правдата си и постѣпи беззаконно, когато Азъ туря отпрѣдъ му прѣпънка, и умре, то, ако не си го вразумявалъ, той ще умре поради грѣха си, и не ще му се припомнятъ праведнитѣ му дѣла, що е вършилъ; но кръвта му Азъ ще подира отъ твоитѣ ржцѣ. Ако пъкъ ти вразумявашъ праведника, за да не съгрѣши тоя праведникъ, и той не съгрѣши, то и той ще бжде живъ, защото е билъ разуменъ, и ти си спасилъ душата си“.

Иез. 33:2—6. Сине човѣшки! изречи дума къмъ синоветѣ на твоя народъ и имъ кажи: ако Азъ направя върху нѣкоя земя мечъ, и народътъ на тая земя вземе измежду себе си човѣкъ и си го постави за стражаръ, и тоя, като види меча, който иде върху земята, затрѣби съ трѣба и прѣдупрѣди народа, и ако нѣкой чуе трѣбния гласъ, но не се прѣдпази, то, кога мечътъ дойде и го застигне, кръвта му ще падне върху главата му. Трѣбния гласъ той е чулъ, ала не се е прѣдпазилъ, *затова* кръвта му ще падне върху него; а който се прѣдпази, той ще спаси живота си. Ако пъкъ стражарътъ види идещия мечъ и не затрѣби съ трѣба, и народътъ не бжде прѣдупрѣденъ, то, кога дойде мечътъ и вземе нѣкому отъ тѣхъ живота, тоя ще бжде застигнатъ заради грѣха си, но кръвта му ще изискамъ отъ стражаря.

Дѣян. 14:22. (Павелъ и Варнава се върнаха въ Листра, Икония и Антиохия,) като утвърдяваха душиѣ на ученицитѣ, като ги увѣщаваха да постоянно вѣдватъ въ вѣрата, и *поучаваха*, че прѣзъ много скърби трѣбва да влѣземъ въ царството Божие.

Евр. 13:17. Покорявайте се на наставницитѣ си и бждете послушни, защото тѣ, бидейки длѣжни да отговарятъ, бдятъ за вашитѣ души, — та съ радость това да вършатъ, а не съ въздишки, понеже туй не е полезно за васъ.

Който обръща душа, той е мждрецъ.

Иак. 5:20. (Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ истината, и другъ го обърне,) нека тоя знае, че, който е обвърналъ грѣшникъ отъ лъжливия му пжтъ, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове. Притч. 11:30.

Лъжливитѣ учители развращаватъ душата.

Дѣян. 15:24. Понеже чухме, че нѣкои, излѣзли отъ насъ,

сж ви смутили съ рѣчитѣ *си* и размирили душитѣ ви, като говорѣли да се обрѣзвате и пазите закона, каквото не сме имъ поржчали, (ние, като се събрахме, единодушно намѣрихме за добрѣ да изберемъ мжже и *зи* пратимъ при васъ заедно съ нашитѣ обични Варнава и Павла...)

2 Петр. 2:14. Тѣ иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлѣстватъ неукрѣпналитѣ души; сърдцето имъ навикнало на користолобие: тѣ сж чеда на проклетие.

Душата на злитѣ се наслаждава въ грѣха.

Притч. 21:4. Горделиви очи и надуто сърдце, съ които се отличаватъ нечестивцитѣ, е грѣхъ.

Ис. 65:3...(Беззаконникъ) който коли волъ, е сжщо, като който убива човѣкъ; който принася агне въ жертва, е сжщо, като който одушва куче; който принася семидалъ, е сжщо, като който принася свинска кръвъ; който кади тимянь (за споменъ), е сжщо, като който се моли на идолъ; и както тѣ сж избрали своитѣ си пжтища, и душата имъ намира удоволствие въ гнусотиитѣ имъ, — (тѣй и Азъ ще употрѣбя тѣхната измама...).

Душата на злитѣ ще бжде наказана.

Притч. 13:2. Отъ плода на устата *си* човѣкъ ще вкуси добро, а душата на законопрѣстѣпницитѣ — зло.

Ис. 3:9. Изразѣтъ на лицето имъ свидѣтельствува противъ тѣхъ, и за грѣха си тѣ разказватъ открито, както содомци, не криятъ: горко на душата имъ! защото сами на себе си навличатъ зло.

Иез. 18:4...Която душа грѣши, тя ще умре.

Нечестивитѣ и безумнитѣ отхвърлятъ безсмъртното Крѣсто Душата.

Прѣм. Солом. 2:3. Кога тя (искрата въ движението на сърдцето ни) угасне, тѣлсто ще се обърне въ прахъ, и духътъ ще се разпилѣе като рѣдѣкъ въздухъ.

Прѣм. Солом. 3:2, 3. (Душитѣ на праведнитѣ сж въ Божия ржка, и мжка нѣма да ги докосне). Глѣзочитѣ на неразумнитѣ тѣ минаваха за умрѣли, и краятъ имъ се считаше за погибель, и заминаването имъ отъ насъ — унищожение; но тѣ си прѣбждватъ въ миръ.

Дѣца.

Тѣ сж дәръ отъ Бога.

Бит. 20:17...Помоли се Авраамъ Богу, и Богъ изцѣри Авимелеха, и жена му, и слугинитѣ му, и тѣ взеха да раждатъ; (защото Господъ бѣ заключилъ всички утроби въ дома Авимелеховъ поради Авраамовата жена Сарра.)

Бит. 25:21...Молѣше се Исаакъ на Господа за жена си (Ревека), защото тя бѣше неплодна; и Господъ го чу, и жена му Ревека зачена.

Бит. 29:33...Пакъ зачена (Лия) и роди (на Иакова втори) синъ, и рече: Господъ чу, че не съмъ обичана, та ми даде и тоя. И даде му име Симеонъ.

Бит. 30:6...Рече Рахиль: отсжди ми Богъ, и послуша гласа ми, и ми даде синъ. Затова го нарече съ име: Данъ.

Бит. 30:17. Богъ послуша Лия, тя зачена и роди на Иакова пети синъ.

Бит. 30:22...Спомни си Богъ за Рахиль, и послуша я Богъ, и отвори утробата ѝ.

Бит. 33:5...Погледна (Исавъ) и видѣ женитѣ и дѣцата и рече: какви ти сж тия? *Иаковъ* отговори: дѣца, които Богъ подари на твоя слуга.

Бит. 48:8, 9...Видѣ Израиль синоветѣ Иосифови и попита: кои сж тия? Отговори Иосифъ на баща си: тия сж синоветѣ ми, които Богъ ми даде тука. (Иаковъ) рече: доведи ги при мене, и азъ ще ги благослова.

1 Царств. 1:27. [Майка му Ана доведе момчето (Самуилъ) при Илия, и рече: о, господарю мой!] за това дѣте се молихъ, и Господъ изпълни молбата ми, за която Му се молихъ.

1 Парал. 23:5...Отъ всичкитѣ ми синове, — защото Господъ ми даде много синове, — Той избра сина ми Соломона да седи върху прѣстола на Господнето царство надъ Израиля. (Давидъ).

Пс. 112:9. (Кой е като Господа,) неплодната настанява вжщи като майка, радваща се за дѣцата! Алилуия!

Пс. 125:3. Ето, наслѣдие отъ Господа сж дѣцата; награда отъ Него е плодътъ на утробата.

Богъ е съ (добритѣ отъ) тѣхъ.

1 Царств. 3:19. Самуилъ порасна, и Господъ бѣше съ него; и не остана ни една негова дума неизпълнена.

Знаятъ Писанията.

2 Тим. 3:15...Ти отъ дѣтинство знаешъ свещенитѣ Писания, които могатъ да те направятъ мждъръ за спасение чрѣзъ вѣрата въ Христа Исуса.

Пазятъ Божия законъ.

Втор. 30:2. (Кога)...отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа се обърнешъ къмъ Господа, твоя Богъ, и послушашъ гласа Му, ти и синоветѣ ти, както ти заповѣдвамъ днесъ, — (тогава Господъ, Богъ твой, ще се смили надъ тебе, и пакъ ще те събере отъ всички народи.)

Пригч. 23:7. Който пази закона, е разуменъ синъ, а който се събира съ разсипници, посрамя баща си.

Послушанието къмъ родителитѣ е благоугодно Богу.

Притч. 7:1—3. Синко, пази думитѣ ми, и скрий въ себе си заповѣдитѣ ми. (Синко, почитай Господа, — и ще се укрѣпишъ и, освѣнъ отъ Него, не се бой отъ никого.) Пази заповѣдитѣ ми, и ще живѣешъ; *пази* и учението ми, като зѣницата на очитѣ си. Вържи ги на прѣститѣ си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си.

Кол. 3:20. Дѣца, бждете въ всичко послушни на родителитѣ си, защото това е благоугодно Господу.

Длъжни сж да почитатъ родителитѣ си и се боятъ отъ тѣхъ.

Изх. 20:12. Почитай баща си и майка си, (за да ти бжде добръ и) за да живѣешъ дълго на земята, която Господъ, Богъ твой, ти дава. **Втор. 5:16.**

Лев. 19. 3. Всѣки да се бои отъ майка си и баща си и да пази Моитѣ сѣботи. Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Мат. 15 :4....Богъ е заповѣдалъ и казалъ: „почитай баща си и майка си“; и „който злослови баща или майка, съ смъртъ да се накаже“. Марк. 7:10

Мат. 19 :19. [Иисусъ му (на момъка) отговори:] почитай баща си и майка си; обичай ближния си като себе си. Марк. 10 :19; Лук. 18 :20.

Трѣбва да сж внимателни къмъ наставленията на родителитѣ си.

Притч. 1 :8. Слушай, синко, поуката на баща си и не отхвърляй завѣта на майка си, (защото това е красенъ вѣнецъ за главата ти и украшение за шията ти.)

Притч. 4 :1. Слушайте, дѣца, бащина поука и внимавайте, та на разумъ да се научите, (защото добро учение ви дадохъ. Не оставяйте моята заповѣдь.)

Притч. 4 :20, 21. Синко, внимавай въ думитѣ ми и дай ухо къмъ рѣчитѣ ми; да не отстѣпватъ тѣ отъ твоитѣ очи; пази ги вжтрѣ въ сърдцето си: (защото тѣ сж животъ за оногова, който ги е намѣрилъ, и здраве за цѣлото му тѣло.)

Притч. 5 :1, 2. Синко, внимавай на мъдростъта ми и дай ухо къмъ разума ми, за да спазишъ разсѣдливостъ, и устата ти да завардятъ знание; (не давай внимание на лъстива жена.)

Притч. 23 :22. Слушай баща си: той те е родилъ; не занемарвай майка си и кога тя остарѣе.

Дз се боятъ отъ Бога.

Втор. 31 :12, 13. Събери народа, мъже, жени, дѣца и пришелцитѣ си, които се намѣрятъ въ градоветѣ ви, за да слушатъ и се научатъ да се боятъ отъ Господа, вашия Богъ, и да залѣгатъ да изпълняватъ всички думи на тоя законъ; и синоветѣ имъ, които не знаятъ *това*, ще чуютъ и ще се научатъ да се боятъ отъ Господа, вашия Богъ, прѣзъ всички дни, доклѣ живѣете въ земята, за която прѣминавате Йорданъ да я завладѣете.

Пс. 33 :12. Дойдете, дѣца, послушайте ме: на страхъ Господень ще ви науча.

Да помнятъ Твореца си въ днитѣ на младостъта си.

Екл. 12 :1....Помни твоя Създателъ прѣзъ днитѣ на младостъта си, доклѣ не сж дошли тежки дни и не сж настанали години, за които ще казвашъ: „нѣма за мене наслада въ тѣхъ“.

Тѣ (добритѣ дѣца) участвуватъ въ Божиитѣ обѣщания.

Дѣян. 2 :39....За васъ е обѣщанието, за вашитѣ дѣца и за всички далечни, които би призовалъ Господь, Богъ нашъ. (Петъръ).
Ще сж благословени.

Притч. 3 :1—4. Синко, поуката ми не забравяй, и сърдцето ти да пази моитѣ зоповѣди; защото тѣ ще ти придадатъ дълги дни, години на животъ и миръ. Милость и истина да те не оставятъ: обвържи съ тѣхъ шията си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си,—и ще намѣришъ милость и благоволение въ очитѣ на Бога и на човѣцитѣ.

Еф. 6:2, 3. „Почитай баща си и майка си“ (това е първа заповѣдъ съ обѣщание), „за да ти бжде добрѣ, и да живѣешъ дълго на земята“.

Показватъ любовь къмъ родителитѣ си.

Бит. 46:29. Тогава Иосифъ впрегна колесницата си и излѣзе да посрѣщне баща си Израила въ Гесемъ и, щомъ го видѣ, хвърли се на шията му, и дълго плака на шията му.

Покоряватъ се на родителитѣ си.

Бит. 28:7... Иаковъ послуша баща си и майка си и отиде въ Месопотамия.

Бит. 47:29, 30. Дойде врѣме да умре Израиль, и повика сина си Иосифа и му рече: ако съмъ намѣрилъ благоволение прѣдъ очитѣ ти, тури ржката си подъ бедрото ми и се закълни, че ще ми сторишь милость и правда: не ще ме погребешъ въ Египетъ, та да легна при отцитѣ си; ще ме изнесешъ отъ Египетъ и ще ме погребешъ въ тѣхната гробница. *Иосифъ* рече: ще постъпя споредъ думата ти.

Приематъ поученията на родителитѣ си.

Притч. 13:1. Мждъръ синъ слуша бащина поука, а буенъ избличение не слуша.

Грижатъ се за родителитѣ си.

Бит. 45:9—11. (Рече Иосифъ на братята си:) Идете по-скоро при баща ми и му кажете: тѣй каза синъ ти Иосифъ: Богъ ме постави господарь надъ цѣль Египетъ; дойди при мене, не се бави; ти ще живѣешъ въ земята Гесемъ и ще бждешъ близу до мене, ти, и синоветѣ ти, и твоитѣ внуци, и дребниятъ и едриятъ ти дсбитъкъ, и всичко твое; и ще те изхраня тамъ, защото гладъ ще има още петъ години, та да не паднешъ въ нѣмотия, ти, и домътъ ти, и всичко твое.

Бит. 47:12. И доставяше храна Иосифъ на баща си и братята си и на цѣлия си бащинъ домъ, споредъ нуждитѣ на всѣка челядь.

1 Царств. 22:3, 4. Оттамъ (Адоламската пещера) Давидъ отиде въ Масифа Моавска и рече на моавския царь: нека баща ми и майка ми останатъ при васъ, доклѣ узная, какво ще направи Богъ съ мене. И доведе ги при моавския царь, и тѣ живѣеха при него прѣзъ всичкото врѣме, доклѣ Давидъ бѣше въ онова убѣжище.

1 Тим. 5:4. Ако...нѣкоя вдовица има дѣца или внуци, нека тѣ се научатъ първомъ да почитатъ своитѣ домашни и да се отплащатъ на родителитѣ си, защото това е добро и угодно прѣдъ Бога.

Веселятъ родителитѣ си.

Притч. 10:1. Мждъръ синъ радва баща си, а глупавъ синъ е тѣга на майка си.

Притч. 15:20. Мждъръ синъ радва баща си, а глупавъ човѣкъ нехае за майка си.

Притч. 23:15. Синко, ако твоео сърдце бжде мждро, и моео сърдце ще се порадва.

Притч. 23:24, 25. Башата на праведника тържествува, и който е родилъ мждрецъ, радва му се. Нека се радва баща ти и нека тържествува майка ти, която те е родила.

Притч. 27:11. Бжди мждръ, синко, и радвай сърдцето ми, — азъ ще имамъ какво да кажа ономува, който ме злослови.

Притч. 29:3. Човѣкъ, който обича мждрость, радва баща си; а който се събира съ блудници, имотъ разпилява.

Притч. 29:17. Наказвай сина си, и той ще ти даде покой и ще достави радостъ на душата ти.

Почитатъ старцитѣ.

Лев. 19:32. Прѣдъ побѣлѣла глава ставай, почитай лицето на старецъ и бой се отъ (Господа) твоя Богъ. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).

Иов. 32:6, 7. [Когато Елиуй видѣ, че нѣма отговоръ въ уста на тримата мъже (Софаръ, Елифазъ и Вилдадъ), гнѣвътъ му се разпали.] И отговори Елиуй, синъ Варахиоловъ, вузитецъ, и каза: азъ съмъ младъ по години, а вие сте старци; затова азъ се страхувамъ и се бояхъ да изказвамъ вамъ мое мнѣние. Азъ си казвахъ: нека днитѣ говорятъ, и многолѣтието да поучава на мждрость.

1 Петр. 5:5... Вие, по-младитѣ, покорявайте се на презвитеритѣ; а всички, като се покорявате единъ другиму, облѣчете се въ смиреномждрие, защото „Богъ се противи на горделизи, а на смирени дава благодать“.

Покорността на родителитѣ се сравнява съ тая къмъ Бога.

Евр. 12:9... Ние бивахме наказвани отъ нашитѣ по плътъ бащи и се свѣнувахме *отъ тѣхъ*; не ще ли се много повече покоримъ на Отца на духоветѣ, та да бждемъ живи?

За духовно обновявние трѣбва да имаме дѣтски духъ.

Мат. 18:3, 4. [Като повика Иисусъ едно дѣте, изправи го посрѣдъ тѣхъ (ученицитѣ)] и рече: истина ви казвамъ, ако се не обърнете и не станете като дѣца, нѣма да влѣзете въ царството небесно; и тѣй, който се смири като това дѣте, той е по-голѣмъ въ царството небесно.

Марк. 10:15. Истина ви казвамъ: който не приеме царството Божие като дѣте, той нѣма да влѣзе въ него. Лук. 18:17.

1 Кор. 14:20. Братя, не бивайте дѣца по умъ: бждете младенци за злото, а по умъ бждете пълнолѣтни.

1 Петр. 1:14. Като послушни чеда, не постъпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние, (но по примѣра на призовалия васъ Светия и вие сами бждете свети въ всички постъпки.)

Новообърнатитѣ сж подобни на дѣцата.

1 Кор. 3:1, 2... Азъ, братя, не можахъ да ви говоря като на духовни, а като на плѣтски, като на младенци въ Христа. Съ млѣко ви нахранихъ, а не съ *твърда* храна, защото не бѣхте въ сила да я приемете, па и сега още не сте.

Еф. 4:14... Да не бждемъ вече младенци, люлѣени и увличани отъ всѣки вѣтъръ на *лѣжливо* учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитрото изкуство на измамата, (а съ истинска любовъ да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христосъ).

Евр. 5:12, 13....Макаръ и да бѣхте длѣжни споредъ врѣмето да бждете учители, *вие* пакъ имате нужда да ви учатъ, кои сж първитѣ начала на Божието слово, и дойдохте до таково състояние, че се нуждаете отъ млѣко, а не отъ твърда храна. Всѣкой, който се храни съ млѣко, не е опитенъ въ словото на правдата, защото е младенецъ.

1 Петр. 2:2. (Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, зависть и клевета,) като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение, (защото вкусихте, че Господь е благъ.)

Изъ устата имъ излиза хвала за Бога.

Пс. 8:3. Изъ устата на младенци и кърмачета Ти си стѣкмиль похвала, за да засрамишъ Твоитѣ врагове, та да направишъ да млѣкне врагъ и мѣстителъ. *Мат. 21:16.*

Христосъ е примѣръ за тѣхъ.

Лук. 2:51. Той трѣгна съ тѣхъ (Иосифа и майка Си) и дойде въ Назаретъ; и имъ се покоряваше. А майка Му спазваше всички тия думи (защо сте Ме търсили? Не знаехте ли, че Азъ трѣбва да съмъ въ онова, що принадлежи на Отца Ми?) въ сърдцето си.

Иоан. 19:25, 27....Иисусъ, като видѣ майка Си и стоещия тамъ (при кръста) ученикъ, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето синъ ти! Послѣ казва на ученика: ето майка ти! И отъ оная часъ ученикътъ я прибра при себе си.

Господь ги любии и благославя.

Мат. 19:13—15. Тогава доведоха при Него дѣца, за да възложи върху имъ ржцѣ и да се помоли; ученицитѣ пѣкъ имъ забраниха. Но Иисусъ рече: оставете дѣцата и не имъ прѣчете да дойдатъ при Мене, защото на такива е царството небесно. И като възложи върху имъ ржцѣ, отиде си оттамъ. *Марк. 10:13—16; Лук. 18:15—17.*

Който приема тѣхъ, приема Христа.

Мат. 18:5. [Като повика Иисусъ едно дѣте, изправи го посрѣдъ тѣхъ (ученицитѣ) и рече:] ..който приеме едно таково дѣте въ Мое име, Мене приема.

Ония, които сж подобни тѣмъ, ще наслѣдятъ царство небесно.

Мат. 19:14...Иисусъ рече (на ученицитѣ Си): оставете дѣцата и и не имъ прѣчете да дойдатъ при Мене, защото на такива е царството небесно.

Увѣщания.

Притч. 6:20—23. Синко, пази заповѣдта на баща си и не отхвърляй поуката на майка си; вържи ги за всѣкога на сърдцето си, обвържи съ тѣхъ шията си. Трѣгнешъ ли, тѣ ще те ржководятъ; легнешъ ли да спишъ, ще те пазятъ, събудишъ ли се, ще приказватъ съ тебе: защото заповѣдта е свѣтило, и поуката — свѣтлина, и назидателнитѣ поуки — пѣтъ къмъ живота.

Притч. 8:32, 33. (Нали прѣмждростта вика?) „...Дѣца, послушайте ме: блажени сж, които пазятъ моитѣ пѣтица! Послушайте поуката, бждете мждри и не отстѣжайте *отъ нея.*“

Притч. 19:27. Прѣстани, синко, да слушашъ внушения, които те отклоняватъ отъ думитѣ на разума.

Притч. 23:16—21. (Синко,) ще се радватъ и моитѣ вѣтрѣшности, кога твоитѣ уста говорятъ право. Нека сърцето ти не завижда на грѣшници, но да прѣбжда прѣзъ всички дни въ страхъ Господень; защото има бѣднина, и твоята надежда не е изгубена. Слушай, синко, и бѣди мѣдъръ и насочвай сърцето си по правия пѣтъ. Не бѣди между ония, които се съ вино опиватъ, между ония, които се съ месо прѣсищатъ, — защото пияницата и който се прѣсища, ще осиромашеятъ, и сънливостъта ще ги облѣче въ дрипи.

Притч. 23:26—35. Синко, дай си менъ сърцето, и очитѣ ти да гледатъ моитѣ пѣтица, — защото блудницата е дълбока пропастъ, и чужда жена — тѣсенъ кладенецъ; тя като разбойникъ причаква и умножава законопрѣстѣпниците между човѣцитѣ. У кого — ахъ? у кого — охъ? у кого — караница? у кого скърбъ? у кого рани безъ причина? у кого зачервени очи? У ония, които се засѣдатъ около вино, които ходятъ да издирватъ подправено съ *аромати* вино. Не гледай виното какъ се червенѣе, какъ пуца искри въ чашата, какъ се гладко лѣе; отпослѣ то ще ухапе каго змия и ще жилне като аспида; очитѣ ти ще гледатъ чужди жени, и сърцето ти ще заговори развратно; и ти ще бѣдешъ като заспалъ всрѣдъ море и като задрѣмалъ наврѣхъ мачта. (И ще кажешъ:) „Биха ме, не ме болѣ; тласкаха ме, не усѣцахъ. Кога се пробудя, пакъ ще търся сѣщото“.

Еф. 6:1. *Вие*, дѣцата, бѣдете послушни на родителитѣ си, въ името на Господа, защото това е справедливо.

Недобритѣ дѣца не се покоряватъ на родителитѣ си.

Римл. 1:30. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онава, що не прилича.) бидейки клюкари, клеветници, богомразци, ругатели, горделивци, самохвалци, изобрѣтатели на зло, непослушни къмъ родители. 2 Тим. 3:2.

Нехаятъ къмъ тѣхъ.

Притч. 15:5. Глулавъ нехае къмъ бащина си поука; а който слуша изобличения, благоразуменъ е. (Въ многото правда има голѣма сила, а нечестивцитѣ ще бѣдатъ изкоренени отъ земята.)

Хулятъ ги.

Иез. 22:7. У тебе (Израилю) баща и майка хулятъ, пришелецъ обиждатъ срѣди тебе, сиракъ и вдовица притѣсняватъ у тебе. *Кълнатъ ги.*

Притч. 30:11. Има родъ, който кълне баща си и не благославя майка си.

Причиняватъ имъ срамъ.

Притч. 19:26. Който съсипва баща и изпжда майка, е синъ безсраменъ и безчестенъ.

Причиняватъ имъ скърбъ.

Притч. 17:21, 25. Родил се нѣкому глупецъ, горко му, и бащата на глупеца нѣма да види радость. Глулавъ синъ е скърбъ за баща си и огорчение за майка си.

Сж нещастие за тѣхъ.

Притч. 19:13. Глупавъ синъ е съкрушение за баща си, и свадлива жена е като неспиренъ капчугъ.

Не уважаватъ старцитѣ.

Ис. 3:5... Въ народа единъ ще угнетява друго, и всѣкой—своя ближень; момче безсрамно ще се голѣмѣе прѣдъ старецъ, и простакъ — прѣдъ велможа.

Наказания за оння, които хулятъ родителитѣ си.

Втор. 27:16. Проклетъ да е, който хули баща си или майка си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ.

Който ги не слушатъ.

Втор. 21:18–21. Ако нѣкой има буенъ и непокоренъ синъ, който не слуша гласа на баща си и гласа на майка си, и тѣ сж го наказвали, но той ги не слуша, — то нека баща му и майка му го взематъ и го заведатъ при старѣбитѣ на града си и при вратитѣ на своето мѣстопрѣбивалище и да кажатъ на старѣбитѣ отъ своя градъ: „тоя нашъ синъ е буенъ и непокоренъ, не слуша думитѣ ни, прахосникъ е и пияница“; тогава всички жители на града му нека го прѣбиятъ съ камъни до смъртъ: *тъй* изтрѣбвай злото изсрѣдъ тебе, и всички израилтяни ще чуютъ и ще се побоятъ.

Който имъ се присмиватъ.

Притч. 30:17. Око, което се присмива на баща и нехае да се покорява на майка, ще бжде изкълвано отъ долински гарвани и отъ орлови пилци изядено!

Който ги злословятъ.

Исх. 21:17. Който злослови баща си, или майка си, да бжде прѣдаденъ на смъртъ.

Лев. 20:9. Който хули баща си или майка си, да бжде умъртвенъ, той е хулилъ баща си и майка си: кръвта му е върху него.

Притч. 20:20. Който злослови баща си и майка си, нему свѣтилото ще угасне всрѣдъ дълбока тъмнина.

Който ги биятъ.

Исх. 21:15. Който удари баща си, или майка си, да бжде прѣдаденъ на смъртъ.

Който се присмиватъ на стари.

4 Царств. 2:23, 24. Той (Елисей) отиде въ Ветиль. Когато вървѣше по пѣтя, малки дѣца излѣзоха отъ града, присмиваха му се и му думаха: върви, плѣшивецо! върви, плѣшивецо! Той се обърна, видѣ ги и ги прокле въ име Господне. Тогава излѣзоха отъ гората двѣ мечки и разкжсаха отъ тѣхъ четирийсетъ и двѣ дѣца.

ПРИМѢРИ:

Добри дѣца:

Симъ и Иафетъ.

Бит. 9:23–27....Симъ и Иафетъ взеха дреха и, като я метнаха на рамената си, трѣгнаха заднишкомъ и покриха голотата

на баща си; лицата имъ бѣха обърнати назадъ, и тѣ не видѣха голотата на баща си. Като отрѣзвѣ Ной отъ виното си и узна, що бѣ сторилъ надъ него по-малкиятъ му синъ, рече: проклетъ да е Ханаанъ; ще бжде робъ на робитѣ у братята си. Послѣ рече: благословенъ да е Господь Богъ на Сима; а Ханаанъ ще му бжде робъ; да разшири Богъ Иафета, и той да се посели въ шатритѣ Симови; а Ханаанъ ще му бжде робъ.

Исаакъ.

Бит. 22:6....Взе Авраамъ дърва за всесъжението и натовари сина си Исаака; взе въ ржцѣ огънь и ножъ, и тръгнаха двамата заедно.

Бит. 22:10. Тогава Авраамъ протегна ржка и взе ножа, за да заколи сина си.

Иаковъ.

Бит. 28:7....Иаковъ послуша баща си и майка си и отиде въ Месопотамия.

Иуда.

Бит. 44:31—34. [Приближи се Иуда при него (Иосифа) и рече: господарю, ако отида при твоя рабъ, нашия баща, и не бжде съ насъ момчето (Вениаминъ), съ чиято душа е свързана неговата душа,] той, като види, че нѣма дѣтето, ще умре; и рабитѣ ти ще свалятъ сѣдината на твоя рабъ, нашия баща, съ тжга въ гроба. При това азъ, твоятъ рабъ, се наехъ да отговарямъ прѣдъ баща си за момчето, като рекохъ: ако ти го не доведе (и го не изправя прѣдъ тебе), ще остана виноватъ прѣдъ моя баща прѣзъ цѣлия си животъ. И тѣй, нека азъ, твоятъ рабъ, остана вмѣсто момчето робъ на господаря си, а момчето нека върви съ братята си: защото, какъ ще отида при баща си, ако момчето не бжде съ мене? Азъ бихъ видѣлъ злочестината, която би постигнала баща ми.

Иосифъ.

Бит. 46:29. Тогава Иосифъ впрегна колесницата си и излѣзе да посрѣщне баща си Израила въ Гесемъ и, щомъ го видѣ, хвърли се на шията му, и дълго плака на шията му.

Бит. 47:30. (Дойде врѣме да умре Израиль, и повика сина си Иосифа и му рече: тури ржката си подъ бедрото ми и се закълни, че ще ми сторишъ милость и правда: не ще ме погребешъ въ Египетъ,) та да легна при отцитѣ си; ще ме изнесешъ отъ Египетъ и ще ме погребешъ въ тѣхната гробница. *Иосифъ* рече: ще постъпя споредъ думата ти.

Раавъ.

Инс. Нав. 2:13. [Прѣди да си легнатъ (*пратенитѣ*) да спятъ, Раавъ имъ каза: закълнете ми се въ Господа (вашия Богъ),] че ще запазите живи баща ми и майка ми, братята ми и сестритѣ ми, и всички, които сж у тѣхъ, и ще избавите душигѣ ни отъ смъртъ.

Иефтаевата дъщеря.

Сжд. 11:34, 36....Дойде Иефтай въ Масифа, въ дома си, и его, дъщеря му излиза насрѣща му съ тимпани и хора: тя му бѣше

едничка; той нѣмаше още ни синъ, ни дъщеря. Тя му каза: татко! ти си отворилъ устата си прѣдъ Господа — прави съ мене това, което сж произнесли устата ти, щомъ като Господь е отмъстилъ чрѣзъ тебе на твоитѣ врагове амонитци.

Самсонъ.

Сжд. 13:24... Жената (на Маноя) роди синъ и го нарече съ име Самсонъ. И младенецътъ растѣше, и Господь го благославяше.
Самуилъ.

1 Царств. 3:19. Самуилъ порасна, и Господь бѣше съ него; и не остана ни една негова дума неизпълнена.

Давидъ.

1 Царств. 17:20. Давидъ стана сутринята рано, остави овцитѣ на пазачъ и, като взе товара, тръгна, както му бѣ заповѣдалъ Иесей; и дойде при колята, когато войската бѣ наредена и съ вика се готвѣше за бой.

Пс. 70:5... Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование огъ младинитѣ ми.

Соломонъ.

3 Царств. 2:19... Вирсавия влѣзе при царь Соломона да му говори за Адония. Царьтъ стана прѣдъ нея, поклони ѝ се и седна на прѣстола си. Поставиха прѣстолъ и за царевата майка, и тя седна нему отдесно.

Авдия.

3 Царств. 18:12. (Авдия каза на Илия:) Когато азъ си ида отъ тебе, Духъ Господень ще те отнесе, не зная кждѣ; и ако отида да обадя на Ахава, и той не те намѣри, ще ме убие; а рабътъ ти е богобоязливъ отъ младини.

Иосия.

2 Парал. 34:3. На осмата година отъ царуването си, бидейки още момче, начена да прибѣгва къмъ Бога на отца си Давида, а на дванайсетата година захвана да чисти Иудея и Иерусалимъ отъ оброчищата, отъ *посветенитѣ* дървета и отъ ваянитѣ и лѣяни кумири.

Естирь.

Естир. 2:20. Естирь все още не говорѣше за произхода си и за народа си, споредъ както ѝ бѣ заповѣдалъ Мардохей; и думата на Мардохея Естирь изпълняваше и *сега* тѣй, както и когато бѣше при него на възпитание.

Синоветѣ на Ионадава.

Иер. 35:6—8... Тѣ рекоха: „ние вино не приемъ, защото нашиятъ баща Иоанадавъ, Рехавовъ синъ, ни е далъ заповѣдь, думайки: не пийте вино, нито вие, нито дѣцата ви до-вѣки; и кжщи не правете, и сѣмена не сѣйте, и лозя не насаждайте и недѣйте ги има, но прѣзъ всички дни *на живота* си живѣйте въ шатри, за да проживѣете дълго на тая земя, дѣто сте чужденци. И ние послушахме гласа на нашия баща Ионадава, Рехавовия синъ, въ всичко, що ни завѣща, да не приемъ вино прѣзъ всички наши дни, — ние и женитѣ ни, синоветѣ ни и дъщеритѣ ни.

Даниилъ.

Дан. 1 : 8. Даниилъ тури на сърдце си да се не осквернява съ ястията отъ царската трапеза и отъ виното, що пиеше царътъ, и затова измоли отъ началника на скопцитѣ да *го не принуди* да се осквернява.

Дѣцата въ храма.

Мат. 21 : 15, 16....Първосвещеницитѣ и книжницитѣ, като видѣха чудесата, що Той стори, и дѣцата, които викаха въ храма и думаха: осана Сину Давидову! възнегодухаха и Му рекоха: чувашъ ли, какво казватъ тѣ? А Иисусъ имъ отговори: да! нимѣ никога не сте чели: „изъ устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмиль похвала“? Пс. 8:3.

Иоанъ.

Лук. 1 : 80....Младенецътъ растѣше и крѣпнѣше духомъ, и остана въ пустинята до деня, когато се яви на Израила.

Недобри дѣца:*Хамъ.*

Бит. 9 : 22....Хамъ, баща на Ханаана, видѣ голотата на баща си и излѣзе, та обади на двамата си братя.

Исавъ.

Бит. 26 : 34, 35. Исавъ бѣше на четирийсетъ години, когато се ожени за Иехудита, дъщеря на хетееца Беера, и за Васемата, дъщеря на хетееца Елона. И тѣ станаха горчило за Исаака и Ревека.

Синоветѣ на Илия.

1 Царст. 2 : 12....Синоветѣ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Господа.

1 Царств. 2 : 23—25. (Илий)...имъ рече: защо правите такива работи? Защото чувамъ лоши думи за васъ отъ цѣлия народъ (Господень). Не, дѣца мои, не сж добри слуховетѣ, които чувамъ (за васъ; недѣйте прави тѣй, понеже не сж добри слуховетѣ, които чувамъ); вие развращавате народа Господень; ако човѣкъ съгрѣши противъ човѣка, ще се помолятъ Богу за него; но ако човѣкъ съгрѣши противъ Господа, кой ще бжде ходатай за него? Ала тѣ не слушаха гласа на баща си, защото Господъ вече бѣ рѣшилъ да ги прѣдаде на смъртъ.

Синоветѣ на Самуила.

1 Царств. 8 : 3....Синоветѣ му не вѣрвѣха по неговитѣ пжтища, а се впуснаха въ користи, взимаха подарѣци и сждѣха криво.

Адония.

3 Царств. 1 : 5. Адония, синъ отъ Агита, се възгордѣ и казваше: азъ ще бжда царъ. Па си набави колесници и конници и петдесетъ души скороходци.

Адрамелехъ и Шарецеръ.

4 Царств. 19 : 37....Когато (Сенахиримъ) се кланяше въ дома на Нисроха, своя богъ, убиха го съ мечъ синоветѣ му Адрамелехъ и Шарецеръ, а сами избѣгаха въ Араратската земя. И вмѣсто него се възцари синъ му Асарданъ.

Дяволъ.

Той съгрѣши противъ Бога.

2 Петр. 2:4....Богъ не пощади съгрѣшилитѣ ангели, но...ги сгромоляса въ ада и свърза съ вериги на мрака, прѣдаде ги да бждатъ пазени за сждъ.

1 Иоан. 3:8. Който прави грѣхъ, отъ дявола е, защото отъ край-врѣме дяволътъ съгрѣшава. За това се и яви Синъ Божий, за да разруши дѣлата на дявола.

Е глава на падналитѣ ангели.

Откр. 12:7—9....Стана война на небето: Михаилъ и Ангелитѣ му воюваха съ змея, а змеятъ и ангелитѣ му воюваха *противъ тѣхъ*, но не устояха, и за тѣхъ се не намѣри вече мѣсто на небето. И биде сваленъ голѣмиятъ змей — древнята змия, наречена дяволъ; сжщо и сатаната, който мами цѣлата вселенна, биде сваленъ на земята, а заедно съ него бидоха свалени и ангелитѣ му.

Отъ небето падна.

Ис. 14:12. Какъ падна ти отъ небето, деннице, сине на зората! Разби се о земята ти, който тъпчеше народитѣ.

Лук. 10:18....Той (Иисусъ) имъ (на седемдесетѣхъ ученици) рече: видѣхъ сатаната, какъ падна отъ небето като свѣтковица. *Хвърли се въ мрака.*

Иуд. 1:6. (Господь, като избави народа отъ Египетската земя, погуби отпослѣ ония, които не вѣрваха;) ангелитѣ пъкъ, които не опазиха своето началничество, а напуснаха жилището си, запази въ вѣчни окови, въ мракъ, за сжда на великия день. **2 Петр. 2:4.** *Е началникъ на тоя свѣтъ.*

Иоан. 12:31. Сега е сждъ надъ тоя свѣтъ; сега князътъ на тоя свѣтъ ще бжде изпжденъ вѣнъ.

Иоан. 14:30. Нѣма вече много да говоря съ васъ, защото иде князътъ на тоя свѣтъ, и въ Мене *той* нѣма нищо.

Иоан. 16:11. [Той (Утѣшителтъ), като дѳйде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ:]...за сждъ, че князътъ на тоя свѣтъ е осжденъ.

Е виновчикъ за падането на човѣка.

Бит. 3:1, 6, 14, 24. Змията бѣше най-хитра отъ всички полски звѣрове, които Господь Богъ създаде. И рече тя на жената: истина ли каза Богъ, да не ядете отъ никое дърво въ рая? Видѣ жената, че дървото е добро за ядене и че е приятно за очитѣ и многожелано, защото дава знание, взе отъ плодоветѣ му и яде, па даде и на мжжа си, та яде и той. И рече Господь Богъ на змията: задѣто си сторила това, проклета да си между всички животни и всички полски звѣрове; ти ще се влачишь по корема си и ще ядешъ прахъ прѣзъ всички дни на живота си. И изгони Адама, и постави на изтокъ при Едемската градина Херувимъ и пламененъ мечъ, що се обръщаше, за да пазятъ пжтя къмъ дървото на живота.

Искушавà Исуса.

Мат. 4:3—10...Приближи се до Него изкусительтъ и рече: ако си Синъ Божий, кажи, тия камъни да станатъ на хлѣбове. А Той му отговори и рече: писано е: „нѣ само съ хлѣбъ ще живѣе човѣкъ, а съ всѣко слово, което излиза отъ Божии уста“. Тогава дяволътъ Го завежда въ светия градъ и Го поставя на храмовата стрѣха, и Му казва: ако си Синъ Божий, хвърли се долу, защото писано е: „на Ангелитѣ Си ще заповѣда за Тебе, и на ржцѣ ще Те понесатъ, да не би нѣкакъ да прѣпънешъ о камъкъ ногата Си“. Исусъ му рече: писано е сжщо: „нѣма да изкусишъ Господа, Бога твоего“. Пакъ Го завежда дяволътъ на тдърдѣ висока планина и Му показва всички царства на свѣта и тѣхната слава, и Му дума: всичко това ще Ти дамъ, ако паднешъ и ми се поклонишъ. Тогава Исусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему, ще се поклонишъ и Нему одному ще служишъ“. Лук. 4:2—13.

Мат. 16:23...Той (Исусъ) се обърна и рече Петру: махни се отъ Мене, сатана! Ти Ми си съблазнь! защото мислишъ нѣ за това, що е Божие, а за онова, що е човѣшко. Марк. 8:33.

Марк. 1:13...Той бѣше тамъ, въ пустинята, четирийсетъ дни, изкушаванъ отъ сатаната; бѣше съ звѣроветѣ; и Ангелитѣ Му служеха.

Неправилно си служи съ Писанието (нѣ съ завършени мисли).

Пс. 90:11, 12...Ще заповѣда на Ангелитѣ Си за тебе, да те упазватъ въ всички твои пжтища: ще те понесатъ на ржцѣ, да се не спънешъ о камъкъ съ ногата си. Мат. 4:6; Лук. 4:10, 11.
Противодѣйствиува на дѣлото Божие.

Зах. 3:1...Той (мжжътъ, който имаше въ ржка землемѣрна връвъ, ми показа) Исуса, великия иерей, който стоеше прѣдъ Ангела Господень, и сатаната, който стоеше одесно нему, за да му противодѣйствиува.

Марк. 3:11...Нечиститѣ духове, щомъ Го виждаха, падаха прѣдъ Него, викаха и казваха: *Ти си Синъ Божий!* (Но Той строго имъ запрѣтываше да разгласяватъ за Него).

1 Сол. 2:18...*Ние*, най-вече азъ, Павелъ, и веднажъ и дваждъ поискахме да дойдемъ при васъ; но попрѣчи ни сатаната.

Иуд. 1:9...Михаилъ Архангелъ, когато се прѣпираше съ дявола за Моисеевото тѣло, не посмѣя да произнесе хулна прѣсжда, а рече: Господь да ти забрани.

Прѣпятствува на Евангелието.

Мат. 13:19. (Чуйте, *какво значи* притчата за сѣяча:) при всѣкиго, който слуша словото на царството и не разбира, дохождá лукавиятъ и грабва посѣяното въ сърдцето му: ето, кого означава посѣяното край пжтя. Марк. 4:15.

2 Кор. 4:4. (Ако е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинващитѣ;) на невѣрващитѣ отъ тѣхъ богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветъ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

Е виновникъ на нашето изкушение.

1 Кор. 7:5. (Жената не е господарка на тѣлото си, а мъжътъ; сжщо и мъжътъ не е господаръ на тѣлото си, а жената.) Недѣйте се лишава единъ отъ други — освѣнъ по съгласие за нѣкое врѣме за да прѣбждвате въ постъ и молитва; *слѣдъ това* бждете си пакъ заедно, за да ви не изкушава сатаната, поради вашето невъздържане.

Прави лъжливи чудеса.

2 Сол. 2:9. (Гогава ще се открие беззаконникътъ, когото Господъ Иисусъ ще убие съ дъха на устата Си, и чрѣзь блѣсъка на Своего пришествие ще изтрѣби) *тогова*, чието явяване, по дѣйствию на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса.

Откр. 16:14. (Видѣхъ *да излизатъ* отъ устата на звѣра и отъ устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби:) *това* сж бѣсовски духове, които вършатъ личби; тѣ отиватъ къмъ царетѣ на земята и на цѣлата вселенна, за да ги събератъ за война въ онзи великъ день на Бога Вседържителя.

Прѣобразява се на Ангелъ на свѣтлината.

2 Кор. 11:14....Самъ сатаната се прѣобразява въ Ангелъ на свѣтлината.

Изговото естество е: *смѣлостъ.*

Иов. 1:6. Единъ день дойдѣха синоветѣ Божии да застагатъ прѣдъ Господа; между тѣхъ дойде и сатаната.

Гордостъ.

Ис. 14:13, 14....Въ сърдце си думаше: ще възлѣза на небето, ще издигна прѣстолъ си по-горѣ отъ Божиитѣ звѣзди и ще седна на планината въ събора на боговетѣ, на край съверъ; ще възлѣза въ облачнитѣ висини, ще бжда подобенъ на Всевишния.

1 Тим. 3:6. (Епископътъ) да не е новопокръстенъ, за да се не възгордѣе и падне въ *еднакво* осжждане съ дявола.

Свирѣпостъ и немилостивостъ.

Лук. 8:29. [Той (единъ човѣкъ, който отъ много години имаше бѣсове), като видѣ Иисуса, извика, падна прѣдъ Него и съ високъ гласъ рече: какво имашъ Ти съ мене, Иисусе, Синъ на Бога Всевишния? Моля Ти се, не ме мжчи!] Защото *Иисусъ* бѣ заповѣдалъ на нечистия духъ да излѣзе отъ тоя човѣкъ; понеже отъ дълго врѣме го мжчеше, тъй че го вързваха съ вериги и окови и го пазѣха; но той разжсваше оковитѣ, и гоненъ биваше отъ бѣса по пушинацитѣ.

Лук. 9:39, 42. (Нѣкой отъ народа извика: Учителю, моля Те, погледни на сина ми, понеже едничъкъ ми е:) прѣхвеща го духъ, и той изведнажъ закрѣщява, и го сгрѣча тъй, че се запѣня; и, мжчейки го, едвамъ го напуща. (Иисусъ отговори и рече: Доведи сина си тукъ.) А когато той още идѣше, бѣсътъ го повали и почна да го трѣшка; но Иисусъ запрѣти на нечистия духъ, и изцѣри момчето, и го прѣдаде на баща му.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глѣтне.

Двятелностъ въ правене зло.

Иов. 1:7.. Рече Господь на сатаната: отдѣ дойде? А сатаната отговори Господу и рече: ходихъ по земята и я обходахъ. **Той** *опечалѣва людетѣ съ нещастия.*

Ис. 14:16—20. Които те виждатъ, вглеждатъ се въ тебе, думатъ си за тебе: тоя ли е човѣкътъ, който земя разклащаше, царства раздрусваше, вселенната въ пустиня обърна и разрушаваше градоветѣ ѿ, плѣнниците си не отпущаше по домоветѣ имъ? Всички царе на народитѣ, всички почиватъ съ честь, всѣкой въ своята гробница; а ти си захвърленъ вѣнъ отъ гробницата си каго захвърленъ клонъ, като дреха на убити, на погубени съ мечъ, които спускатъ въ каменни ровове, — ти си като тъпканъ трупъ, нѣма да се съединишь съ тѣхъ въ гроба; защото ти разори земята си, уби народа си: племето на злодѣйцитѣ до-вѣки нѣма да се спомене.

Мат. 15:22...Ето, една жена хананейка, като излѣзе отъ ония прѣдѣли, викаше къмъ Него и казваше: помилуй ме, Господи, Сине Давидовъ! Дъщеря ми злѣ се мжчи отъ бѣсъ.

Марк. 1:26...Нечистиятъ духъ, като го (човѣка) стърси и изкрѣщѣ съ високъ гласъ, излѣзе изъ него.

Марк. 5:2—5...Когато Той (Иисусъ) излѣзе отъ кораба, на часа Го срѣщна единъ излѣзълъ отъ гробищата човѣкъ, *хванатъ* отъ нечистъ духъ; той имаше живѣлище въ гробищата, и никой не можеше да го върже даже съ вериги; защото много пжти бѣ окованъ съ окови и вериги, но той разкъсваше веригитѣ, счулваше оковитѣ, и никой не бѣше въ сила да го укроти; и всѣкога, нощѣ и денѣ, по хѣлмове и гробища викаше и се удряше съ камъни.

Марк. 9:17—23. Единъ отъ народа отговори и рече: Учителю, доведохъ при Тебе сина си, хванатъ отъ нѣмъ духъ: дѣто и да го прѣхване, трѣшка го, и той се запѣня, и скърца съ зжби, и се вцѣпенява. Говорихъ на ученицитѣ Ти да го изгонятъ, ала не можахъ. Иисусъ му отговори и рече: о, рсде невѣренъ, докога ще бжда съ васъ? докога ще ви търпя? Доведете го при Мене! И доведоха го при Него. Щомъ *бѣсниятъ* Го видѣ, духътъ го стресе; той падна на земята и се валише запѣненъ. И попита *Иисусъ* баща му: колко врѣме има, откакъ му става това? Той отговори: отъ дѣтинство; и много пжти духътъ го хвърляше и въ огънь, и въ вода, за да го погуби; но, ако можешъ нѣщо, смили се надъ насъ и ни помогни. Иисусъ му рече: ако можешъ да повѣрвашъ, всичко е възможно за вѣрващия.

Лук. 13:11...Ето една жена съ немощенъ духъ отъ осемнайсетъ години; тя бѣше прѣгърбена и не можеше никакъ да се изправи.

Лук. 13:16. [Господь му (на началника на синагогата) отговори и рече: лицемѣрецо, не отвързва ли всѣки отъ васъ вола си или осела си отъ яслитѣ въ сжбота, и не води ли да го пои?] А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързалъ, ето вече осемнайсетъ години, не биваше ли да се освободи отъ тия връзки въ сжботенъ день?

2 Кор. 12:7....За да се не прѣвъзнасямъ съ прѣмногото откровения, даде ми се жило въ плътъта ангелъ сатанинъ, да ме бие по лицето, за да се не прѣвъзнасямъ.

Откр. 12:12....Веселете се, небеса, и вие, които обитавате въ тѣхъ! Горко вамъ, които населявате земята и морето, защото дяволътъ е слѣзълъ при васъ съ голѣмъ гнѣвъ, като знае, че му остава малко врѣме.

Прѣлъстява.

Бит. 3:13. Тогава Господь Богъ рече на жената: защо си сторила това (защо си яла отъ дървото)? Жената отговори: змията ме прѣлъсти, и азъ ядохъ.

2 Кор. 11:3....Боя се, да не би, както змията съ хитростъта си прѣлъсти Ева, тѣй и вашитѣ мисли да се поврѣдятъ поради простотата *ви* въ Христа.

Откр. 20:3. [*Той* (Ангелъ, който имаше ключа отъ бездната и голѣма верига въ ржката си) хвана змея, древната змия, която е дяволъ и сатана—и го свърза за хиляда години;] слѣдъ това го хвърли въ бездната и го заключи, като тури печатъ върху му, за да не прѣлъстя вече народитѣ до свършъка на хилядата години, слѣдъ което той трѣбва да бжде пуснатъ за малко врѣме.

Е човѣкоубиецъ.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволътъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжецъ и баща на лъжата.

Уподобень е: *на ловецъ.*

Пс. 90:3. Той (Богъ) ще те избави отъ примка на ловецъ отъ изтрѣбителна пораза.

На птица.

Мат. 13:4. (Ето, излѣзе сѣячъ да сѣе;) и когато сѣеше, едни зърна паднаха край пѣтя; и долетѣха птици и ги изкълваха. **Марк. 4:4, 15; Лук. 8:5, 12.**

На сѣячъ на плѣвели.

Мат. 13:25. (Царството небесно прилича на човѣкъ, посѣялъ добро сѣме на нивата си;) и когато човѣцитѣ спѣха, дойдѣ врагътъ му и посѣя между житото плѣвели, па си отиде; (а когато изрѣсте злакътъ и даде плодъ, тогава се появиха и плѣвелитѣ.)

На вълкъ.

Иоан. 10:12....Наемникътъ, който не е пастирь, комуто овцитѣ не сж негови, вижда вълка, че иде, оставя овцитѣ и бѣга; и вълкътъ разграбя и разпрѣсва овцитѣ.

На рикащъ лъвъ.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глѣтне.

Той *лъже, че грѣхътъ не ще се накаже.*

Бит. 3:4, 5. Тогава змията рече на жената: не, нѣма да умрете (ако и да ядете отъ плодовѣтъ на дървото); но Богъ знае

че зъ деня, въ който вкусите отъ тѣхъ, ще ви се отворятъ очитѣ, и ще бждете като богове, знаещи добро и зло.

Укори единъ благочестивъ човѣкъ, че е лицемеръ.

Иов. 1:9—11. Отговори сатаната Господу и рече: нима токутъй Иовъ е богобоязливъ? Не ограда ли Ти отвредъ него и кжщата му и всичко, що той има? Ти благослови дѣлата на ржцѣтъ му, и стадата му се ширятъ по земята; но я прости ржка и се допри до всичко, що е негово, ще ли Те благослови?

Учи, че жененето и употрѣбата на всѣкакви ястия е грѣшно.

1 Тим. 4:1—3....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения чрѣзъ лицемерieto на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть, които забраняватъ да се встѣпва въ бракъ и *свѣтватъ* въздържане отъ ястия, що Богъ е създалъ да ги ядатъ съ благодарностъ, вѣрнитѣ и ония, които сж познали истината.

Нечестивитѣ сж неговии чедата.

Мат. 13:38, 39. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ Си) отговори и рече: сѣячѣтъ на доброто сѣме е Синъ Човѣческий;] живата е тоя свѣтъ; доброто сѣме, това сж синовеѣ на царството, а плѣвелитѣ — синовеѣ на лукавия; врагътъ пѣкъ, който ги посѣ, е дяволътъ; жетвата е свѣршкѣтъ на вѣка, а жетваритѣ сж Ангелитѣ.

Дѣян. 13:10. (Савель)...каза (на Елима): о, *ти*, който си пълень съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?

1 Иоан. 3:10. Чедата Божии и чедата дяволови се познаватъ тѣй: всѣкой, който не върши правда, не е отъ Бога, *сжщо* и който не обича брата си.

Повличатъ се подиръ него.

1 Тим. 5:15....Нѣкои (по-млади вдовици) вече се повлѣкоха подиръ сатаната.

Въвежда ги въ грѣхъ, като влиза въ тѣхъ.

Сжд. 9:23....Изпрати Богъ зълъ духъ между Авимелеха и жителитѣ на Сихемъ, и почнаха жителитѣ сихемски да се не покоряватъ на Авимелеха.

1 Царств. 18:10....Зълъ духъ отъ Бога нападна Саула, и той бѣснѣеше въ кжщата си, а Давидъ свирѣше съ ржка по струнитѣ, както и въ други дни; Саулъ държеше въ ржка копие.

Лук. 22:3....Влѣзе сатаната въ Иуда, наричанъ Искарיותъ, единъ отъ числото на дванайсетѣтѣхъ.

Иоан. 6:70. Иисусъ имъ отговори: не Азъ ли избрахъ васъ дванайсетѣтѣхъ? Но единъ отъ васъ е дяволъ.

Иоан. 13:27....Тогавъ, подиръ залька, сатаната влѣзе въ него (Иуда Симоновъ Искарיותъ). Я Иисусъ му рече: каквото ще вършишъ, върши по-скоро.

Дѣян. 5:3...Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата?

Еф. 2:2. (Васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове,) въ които живѣхте нѣкогашъ споредъ живота на тоя свѣтъ, съгласно съ княза на въздушната власть, *сирѣчь* на духа, който сега дѣйствиува въ синоветѣ на невѣрието, [Богъ оживотвори съ Христа (по благодать сте спасени).]

Падъ негова власть сж.

Дѣян. 10:33. (Знаете:) какъ Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Исуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрвяйки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Дѣян. 26:18. (Азъ чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ: Савле, Савле, що Ме гонишъ? Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишъ. Азъ затова ти се явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия,) да отговоришъ очитѣ имъ (на езичницитѣ), за да се обърнатъ отъ тъмнина въ свѣтлина и отъ властѣта на сатаната къмъ Бога, та чрѣзъ вѣрата въ Мене да получатъ прошка на грѣховетѣ и на слѣдие между осветенитѣ.

Той ги прѣлъстѣва.

3 Царств. 22:21, 22. (Господь рече: кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ казваше тѣй, а други—инакъ;) единъ духъ се изстѣпи, застана прѣдъ лицето на Господа и рече: азъ ще го склоня! А Господь попита: съ какво? Той отговори: ще излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ устата на всичкитѣ му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това; иди и стори тѣй. (Михей).

Откр. 20:7, 8...Кога се свършатъ хилядата години, сатаната ще бжде пуснатъ отъ тъмницата си, и ще излѣзе да прѣлъсти народитѣ по четиритѣхъ краища на земята, Гога и Магога, и да ги събере за война; броятъ имъ е колкото морскиятъ пѣсъкъ.

Той ги впримчва.

1 Тим. 3:7. Трѣбва още той (епископътъ) да има и добро свидѣтелство отъ външнитѣ, за да не бжде укоряванъ и да не падне въ примката на дявола.

2 Тим. 2:26. (Господниятъ рабъ съ кротость да наставлява противницитѣ, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината) и да се освободятъ отъ примката на дявола, който ги е живи уловилъ, за да изпълняватъ волята му.

Той ги мжчи.

1 Царств. 16:14...Отъ Саула отстѣпи Духътъ Господень, и зълъ духъ отъ Господа го мжчеше.

Звездно съ него ще се накажатъ.

Мат. 25:41. Тогавъ (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огънь вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Светинитѣ се наскърбяватъ отъ него, ако Богъ допусне.

Иов. 1:12...Рече Господь на сатаната: ето, всичко, що е негово (на Иова), е въ твоя ржка; само върху него ржка не простирай.—И отиде си сатаната отъ лицето Господне.

Иов. 2:4—7. (Единъ день дойдоха синоветѣ Божии да застанатъ прѣдъ Господа; между тѣхъ дойде и сатаната да застане прѣдъ Господа. И рече Господь на сатаната: обърна ли внимание върху Моя рабъ Иова?) Отговори сатаната Господу и рече: кожа за кожа, а за живота си човѣкъ ще даде всичко, що има; но я прости ржка и се допри до коститѣ му и плътта му,—ще ли Те благослови? И рече Господь на сатаната: ето, той е въ твоя ржка; само душата му запази. Отиде си сатаната отъ лицето Господне и порази Иова съ люта проказа—отъ ходилата на нозѣтѣ му до самото му теме.

Изкушаватъ се отъ него.

1 Парал. 21:1. Подигна се сатана противъ Израила и подбуди Давида да прѣброи израилтянитѣ.

1 Сол. 3:5...Азъ, като не можехъ вече да търпя, пратихъ да узная за вѣрата ви, да не би нѣкакъ да ви е изкусилъ изкусительтъ, та да отиде напразно нашиятъ трудъ.

Откр. 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши: тѣй казва първиятъ и послѣдниятъ, който биде мъртъвъ и оживѣ:) Не бой се никакъ отъ онова, което има да прѣтеглишъ. Ето, дяволътъ ще хвърли нѣкои отъ васъ въ тъмница, за да ви изкуси, и ще имате скърбъ десетина дни. Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота.

Святъ се отъ него като пшеница.

Лук. 22:31...Рече Господь: Симоне, Симоне! Ето, сатаната поиска да ви сѣе като пшеница.

Трѣбва да му се съпротивяватъ.

Иак. 4:7...Покорете се Богу; опълчете се противъ дявола, и той ще побѣгне отъ васъ.

1 Петр. 5:9. Противостойте му съ твърда вѣра, като знаете, че...страдания сполетяватъ и братята ви въ свѣта.

Да се въоръжаватъ срѣцу него.

Еф. 6:11—16. (Братя мои,) облѣчете се въ всеоръжието Божие, за да можете устоя противъ дяволскитѣ козни, защото нашата борба не е противъ кръвъ и плътъ, а противъ началствата, противъ властитѣ, противъ свѣтоуправницитѣ на тъмнината отъ тоя вѣкъ, противъ поднебеснитѣ духове на злобата. Заради това приемоте Божието всеоръжие, за да можете се възпротиви въ лошъ день и, като надвиете всичко, да устоите. И тѣй, стойте, като си прѣпашете кръста съ истина и се облѣчете въ бронята на правдата, и обуйте нозѣтѣ си въ готовность да благовѣстите мира; а надъ всичко вземете щита на вѣрата, съ който ще можете угаси всички нажежени стрѣли на лукавия.

Да бждатъ будни противъ него.

2 Кор. 2:11...Да не вземе сатаната прѣднина надъ насъ: защото не сж ни неизвѣстни неговитѣ замисли.

Еф. 4:27. (Гнѣвете се, но не грѣшете: слънце да ви не залъзва гнѣвни;) нито давайте мѣсто на дявола.

Да се молятъ—да сж свободни отъ него.

Мат. 6:13. (Отче нашъ,...) не въведи насъ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата во-вѣки. Аминъ.

Побѣдяватъ го.

1 Иоан. 2:13. Пиша вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало. Пиша вамъ, момци, защото побѣдихте лукавия. Пиша вамъ, момчета, защото познахте Отца.

Откр. 12:11. Тѣ го (клеветника) побѣдиха съ кръвта на Агнеца и съ словото на своето свидѣтелство, и не милѣха за душата си дори до смъртъ.

Най-послѣ ще възтържествуватъ надъ него.

Римл. 16:20....Богъ на мира скоро ще съкруши сатаната подъ нозѣтъ ви. Благодатъта на Господа нашего Иисуса Христа да бжде съ васъ! Аминъ.

Христосъ дѣйде да го побѣди, споредъ както се прѣдсказа.

Бит. 3:15. (Рече Господь Богъ на змията:)...ще всѣя вражда между тебе и жената, и между твоето сѣме и нейното сѣме; то ще те поразява въ главата, а ти ще го жилишь въ петата.

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитѣ, тѣй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитавати у Господа Бога.

Като се възпротиви на изкушенияша му.

Мат. 4:10, 11. Тогава Иисусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу Богу твоему, ще се поклонишь и; Нему одному ще служишь“. Тогава дяволтъ Го оставя, и ето, Ангели дойдоха и Му служеха. Лук. 4:12, 13.

Като изгонваше бѣсоветѣ.

Мат. 4:24....Пръсна се слухъ за Него по цѣла Сирия; и доведоха при Него всички немощни, налегнати отъ всѣкакви болести и неджзи, и хванати отъ бѣсъ и луничави, и разслабени, и Той ги изцѣри.

Лук. 11:20....Ако...Азъ съ прѣста Божий изгонвамъ бѣсоветѣ, то значи дошло е до васъ царство Божие. Мат. 12:28.

Лук. 13:32....Рече имъ (на нѣкои фарисеи): идете и кажете на тая лисица (Ирода): ето, изгонвамъ бѣсове, и изцѣрявамъ днесъ и утрѣ, и на третия денъ ще свърша.

Като даде властъ на ученицитѣ Си да изгонватъ бѣсове.

Мат. 10:1....Като повика дванайсетѣхъ Си ученици, даде имъ властъ надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ. Лук. 9:1.

Мат. 10:8. (Тя дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза:) болни изцѣрвайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бѣсове изгонвайте. Даромъ получихте, даромъ давайте.

Марк. 3 : 15. [Отреди *отъ тѣхъ* (ученицитѣ) дванайсетъ, за да бждатъ съ Него и да ги разпраща да проповѣдватъ,] и да иматъ власть да цѣрятъ болести и да изгонватъ бѣсове.

Марк. 16 : 17....Повѣрвалитѣ ще ги придружаватъ тия личби: съ името Ми ще изгонватъ бѣсове, ще говорятъ на нови езици.

Лук. 10 : 17, 19. Седемдесетѣтѣ *ученици* се върнаха съ радостъ и казаха: Господи, въ Твое име и бѣсоветѣ се покоряватъ намъ. (А Той имъ рече:) ето, давамъ ви власть да настѣпвате на змии и скорпии и на всѣка вражеска сила; и нищо нѣма да ви поврѣди.

Съ своята смъртъ свършено го побѣди.

Кол. 2 : 15. (Христосъ)...отне силата отъ началства и власти, Той ги явно изложи на позоръ и на кръста възтържествува надъ тѣхъ.

Евр. 2 : 14....Понеже дѣцата сж участници въ плътъ и кръвъ, то и Той еднакво взе участие въ сжжитѣ, та чрѣзъ смъртъта да порази оногова, у когото е властѣта на смъртъта, сирѣчь дявола, (и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртъта прѣзъ цѣль животъ бѣха подложени на робство.)

Изяснение.

Мат. 12 : 29....Какъ може нѣкой да влѣзе въ кщцата на силния и да ограби покщцнината му, ако първомъ не върже силния? и тогава ще ограби кщцата му.

Лук. 11 : 21, 22. Когато силниятъ отбраня съ оружие своя домъ, тогава имотѣтъ му е въ безопасностъ; когато пъкъ нѣкой по-силенъ отъ него го нападне и го побѣди, взима всичкото му оружие, на което той се е надѣвалъ, и разподѣля плячката му.

Очаква го погибель.

Мат. 8 : 29....Ето, тѣ (двама, хванати отъ бѣсъ) извикаха и казаха: какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе, Сине Божий? Нимѣ си дошълъ тука да ни мжчишъ прѣди врѣме?

Марк. 1 : 24. (Имаше въ синагогата...човѣкъ съ нечистъ духъ, който извика и каза:) о, какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе Назореецъ! Дошълъ си да ни погубишъ ли? Зная Те, кой си Ти, Светия Божий.

Въ сждния день ще се осжди.

Откр. 20 : 10....Дяволѣтъ, който ги (народитѣ) лѣстѣше, биде хвърленъ въ огненото и жупелно езеро, дѣто е звѣрътъ и лѣжепророкѣтъ; тѣ ще бждатъ мжчени денемъ и ноцемъ во вѣки вѣковъ.

И неговитѣ слуги—бѣсоветѣ—ще идатъ въ бездната.

Лук. 8 : 31. [Иисусъ го (човѣка съ нечистъ духъ) попита и рече: какъ ти е името? Той рече легионъ; защото много бѣсове бѣха влѣзли въ него.] И тѣ молѣха Иисуса да не имъ заповѣдва да идатъ въ бездната.

Евреи.

тѣ сж потомци Авраамови.

Пс. 104:6. (Спомняйте си чудесата Му, които е сторилъ, личбитѣ Му и сждбитѣ отъ устата Му,) вие, сѣме Авраамово, Негови раби, синове Иаковови, Негови избраници.

Иоан. 8:33. Отговориха Му (на Исуса): *ние сме сѣме Авраамово, и никога никому не сме били роби; какъ Ти казвашъ: свободни ще станете?*

Римл. 9:7. (Не всички, които сж отъ Израиля, сж израилтяни,) нито сж всички чеда на Авраама, затова че сж *негово* сѣме; но казано е: „отъ Исаака потомство ще се назове съ това име“. *Сж народъ Божий.*

Втор. 32:9. (Когато, Всевишниятъ даваше дѣлове на народитѣ и разселяваше синоветѣ човѣшки, тогава тури граници между народитѣ по броя на синоветѣ Израилеви;) защото часть на Господа е Неговиятъ народъ; Иаковъ е Неговъ наслѣдственъ дѣлъ.

2 Царств. 7:24. (Отиде царъ Давидъ, застана прѣдъ лицето на Господа, и каза:)...Ти утвърди за Себе Си Твоя народъ Израиля като Свой собственъ народъ до-вѣка, и Ти, Господи, стана неговъ Богъ.

Ис. 51:16... Азъ ще вложамъ Моитѣ слова въ устата ти, и съ сѣнката на ржката Си ще те покрия, за да устроя небесата и да утвърдя земята и да кажа на Сионъ: „ти си Мой народъ“.

Богъ за Себе Си ги е отдѣлилъ отъ другитѣ народи.

Исх. 33:16. [Отговори Му (Моисей): ако не дойдешъ Ти Самъ (съ насъ), то и не ни извеждай оттука;] защото, по какво ще познаемъ, че азъ и Твоятъ народъ сме спечелили благоволение въ Твоитѣ очи? нали по това, ако дойдешъ Ти съ насъ? Тогава азъ и Твоятъ народъ ще бждемъ по-славни отъ всѣки народъ на земята.

Числ. 23:9. Отъ върха на скалитѣ го виждамъ, отъ хълмоветѣ го гледамъ: ето народъ, който живѣе отдѣлно и не се брои между народитѣ. (Валаамъ).

Възлюбени сж поради отцитѣ имъ.

Втор. 4:34... Опитвалъ ли се е *нѣкой* богъ да отиде и си вземе народъ изсрѣдъ *другъ* народъ чрѣзъ порѣзи, личби и чудеса, чрѣзъ война, и съ яка ржка, съ висока мишца и съ голѣми ужаси, както направи за васъ Господъ, Богъ вашъ, въ Египетъ прѣдъ твоитѣ очи?

Втор. 4:37... Понеже Той обикна твоитѣ отци и избра (васъ), потомството имъ слѣдъ тѣхъ, то изведе те Самъ съ голѣмата Си сила изъ Египетъ.

Втор. 10:15... Само твоитѣ отци е приелъ Господъ и ги е обикналъ, и е избралъ васъ, тѣхното сѣме подиръ тѣхъ, отъ всички народи, както *видишъ* днесъ.

Римл. 11:28. Що се отнася до благовѣстието, *тѣ* сж врагове поради васъ; но въ избора тѣ сж обични *Богу* поради отцитѣ.

Христосъ е отъ тѣхъ.

Иоан. 4:22. [Иисусъ ѝ (на самарянката) казва:] Вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаемъ, защото спасението е отъ иудеитѣ.

Римл. 9:5. Тѣхни сж и отцитѣ, отъ тѣхъ е и Христосъ по плътъ, Който е надъ всички Богъ, благословенъ во-вѣки, аминъ.
Богъ ги любѣше.

Втор. 7:8... Защото Господь ви обича и за да запази клетвата, съ която Той се бѣ клелъ на отцитѣ ви, изведе ви Господь съ твърда ржка (и висока мишца) и те освободи отъ дома на робството, отъ ржката на фараона, египетския царь.

Втор. 23:5... Господь, Богъ твой, не рачи да слуша Валаама и обърна Господь, Богъ твой, клетвата му въ благословия за тебе, понеже Господь, Богъ твой, те обича.

Иер. 31:3. Отдалечъ ми се яви Господь и рече: съ вѣчна обичъ те обикнахъ и затова прострѣхъ къмъ тебе благоволение.

Избра ги.

Втор. 7:6... Ти си светъ народъ на Господа, твоя Богъ: тебе избра Господь, Богъ твой, за да бждешъ Неговъ собственъ народъ измежду всички народи, които сж на земята.

Покровителствува ги.

Пс. 113:23. Благословени сте вие отъ Господа, Който сътвори небето и земята.

Зах. 2:8, 9... Тѣй казва Господь Саваотъ, Който ме прати за слава при народитѣ, що ви грабѣха: „който се допира до васъ, допира се до зѣницата на окоото Ми, и ето, Азъ ще дигна ржката Си противъ тѣхъ, и тѣ ще станатъ плячка на рабитѣ си“. Тогава ще познаете, че Господь Саваотъ ме е пратилъ.

Утвърди завѣта Си съ тѣхъ

Изх. 6:4... Азъ склучихъ съ тѣхъ Моя завѣтъ, за да имъ дамъ Ханаанската земя, земята на тѣхното странствуване, въ която тѣ странствуваха.

Изх. 24:6—8. Моисей взе половината кръвь (отъ закланитѣ телци) и я налѣ въ чаши, а съ *другата* половина поръси жертвеника; и взе книгата на завѣта и прочете гласно прѣдъ народа, и тѣ рекоха: всичко, каквото е казалъ Господь, ще сторимъ и ще бждемъ послушни. И взе Моисей кръвьта и поръси народа, като думаше: ето кръвьта на завѣта, който Господь склучи съ насъ споредъ всички тия думи. Изх. 34:27.

За тѣхъ се дадохъ обѣщания: на Авраама.

Бит. 12:1—3... Рече Господь на Аврама: излѣзь отъ твоята земя, отъ твой родъ и отъ дома на баша си (та иди) въ земята, която ще ти покажа; и Азъ ще произведа отъ тебе голѣмъ народъ, ще те благословя и ще възвелича името ти, и ти ще бждешъ благословенъ. Азъ ще благословя ония, които те благославятъ, и ще прокълна ония, които те злословятъ; и въ тебе ще бждатъ благословени всички земни племена.

Бит. 13:14—17. И рече Господь на Аврама, слѣдъ като Лотъ се отдѣли отъ него: дигни очи и отъ мѣстото, дѣто си сега,

погледни къмъ сѣверъ и югъ, къмъ изтокъ и западъ; защото цѣлата земя, която виждашъ, на тебе ще я дамъ и на потомството ти до-вѣка; и ще направя потомството ти като земния пѣськъ: ако нѣкой може да изброи земния пѣськъ, ще бжде изброено и твоето потомство; стани, изходи тая земя надлъжъ и наширь, защото Азъ на тебе ще я дамъ (и на потомството ти завинаги).

Бит. 15: 18....Сключи Господь завѣтъ съ Авраама, като рече: на твоето потомство Азъ давамъ тая земя, отъ Египетската рѣка до голѣмата рѣка, рѣка Ефратъ.

Бит. 17: 7, 8. И Моя завѣтъ между Мене и тебе и между твоитѣ потомци подиръ тебе въ родоветѣ имъ Азъ ще направя завѣтъ вѣчень, за да бжда Богъ на тебе и на твоитѣ потомци слѣдъ тебе. И ще дамъ на тебе и на твоитѣ потомци слѣдъ тебе на земята, по която странствувашь, цѣла Ханаанска земя, за вѣчно владѣние; и ще имъ бжда Богъ.

На Исаака.

Бит. 26: 2—5. Господь му се яви и рече: не отивай въ Египетъ; живѣй въ земята, за която ще ти кажа; постранствуй въ тая земя; и Азъ ще бжда съ тебе и ще те благословя, защото на тебе и на твоето потомство ще дамъ всички тия земи и ще изпълня клетвата (Си), съ която се клехъ на баща ти Авраама; ще умножа потомството ти като небеснитѣ звѣзди, и ще дамъ на потомството ти всички тия земи; ще бждатъ благословени въ твоето сѣме всички земни народи, задѣто (баща ти) Авраамъ послуша гласа Ми и упазилъ, що му бѣхъ *заповѣдалъ* да пази: заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми и законитѣ Ми.

Бит. 25: 24. И въ оная нощъ му се яви Господь и рече: Азъ съмъ Богъ на баща ти Авраама; не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе; и ще те благословя и ще умножа потомството ти, поради (баща ти) Авраама, Моя рабъ.

На Иакова.

Бит. 28: 12—15....Видѣ сънъ: ето, стълба изправена на земята, а върхътъ ѝ стига до небето, и Ангели Божии се качватъ и слизатъ по нея. И ето, Господь стои *отгорѣ* на нея и говори: Азъ съмъ Господь, Богъ на твоя отецъ Авраама, и Богъ на Исаака; (не бой се). Земята, на която лежишь, ще я дамъ на тебе и на потомството ти; и потомството ти ще бжде като земниятъ пѣськъ; и ще се разпрострешъ къмъ морето и къмъ изтокъ, къмъ сѣверъ и къмъ югъ; и ще бждатъ благословени въ тебе и въ твоето сѣме всички земни племена; и ето, Азъ съмъ съ тебе, и ще те запазя навредъ, кждѣто и да отидешъ; и ще те върна пакъ въ тая земя, защото нѣма да те оставя, доклѣ не изпълня онова, което съмъ ти казалъ.

Бит. 35: 9—12. И яви се Богъ на Иакова (въ Лузъ) слѣдъ връщането му отъ Месопотамия, и го благослови; и му рече Богъ: твоето име е Иаковъ; отсега обаче нѣма да се наричашъ Иаковъ, а ще бжде името ти Израиль. И нарече името му: Израиль. Каза му още Богъ: Азъ съмъ Богъ Всемогщій; плоди се и се множи; народъ и много народи ще се народятъ отъ тебе, и царе отъ

чръслата ти ще произлѣзатъ; земята, която дадохъ на Авраама и Исаака, ще дамъ на тебе, и на потомството ти слѣдъ тебе ще дамъ тая земя.

На самитѣ тѣхъ.

Изх. 6:7, 8. Ще ви приема за Мой народъ, ще ви бжда Богъ, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ, Който ви изведе (отъ Египетската земя) изподъ египетския гнетъ; и ще ви въведе въ оная земя, за която Азъ, като дигнахъ ржка, *клевъ се* да я дамъ на Авраама, Исаака и Иакова, и ще ви я дамъ за наслѣдство. Азъ съмъ Господь.

Изх. 19:5, 6....Ако слушате гласа Ми и пазите завѣта Ми, ще бждете Мой избранъ народъ измежду всички народи, защото цѣлата земя е Моя и вие ще Ми бждете царство отъ свещеници и народъ светъ; това сж думитѣ, които ще кажешъ на Израилевитѣ синове.

Втор. 26:18, 19....Господь ти обѣща днесъ, че ти ще бждешъ Неговъ собственъ народъ, както бѣ ти говорилъ, ако пазишъ всичкитѣ Му заповѣди, и че Той ще те постави по-горѣ отъ всички народи, които е сътворилъ, въ почетъ, слава и великолѣпие, и че ти ще бждешъ светъ народъ на Господа, твоя Богъ, както бѣ Той говорилъ.

Прѣимуществово имъ.

Пс. 75:2, 3. Знаенъ е въ Иудея Богъ; велико е Неговото име у Израила. Въ Салимъ бѣше Неговото жилище, и Неговото прѣбивание — на Сионъ.

Римл. 3:1, 2....Какво е прѣдимството на иудеитѣ, или каква е ползата отъ обрѣзването? Голѣмо е прѣдимството въ всѣко отношение, а главно, че *тѣмъ* е повѣрено словото Божие.

Римл. 9:4. (Молилъ бихъ се самъ азъ да бжда отлжченъ отъ Христа за братята си, мои сродници по плътъ,) които сж израилтяни, на които принадлежи усиноwienie и слава, завѣти и законоположения, богослужение и обѣщания.

Тѣ тѣрпѣха наказание: за идолопоклонството си.

Ис. 65:3—7. (Весь-день простирахъ ржцѣ Си) къмъ народъ, който постоянно Ме оскърбява въ лицето, принася жертви въ джбравитѣ и пали тимянь на чирепи, седи въ грсбове и ношува въ пещери; яде свинско месо, и въ сждоветѣ му има гнусно вариво; който казва: „спри се, не се доближавай до мене, защото съмъ светъ за тебе.“ Тѣ сж димъ за обонянието Ми, — огнь, който гори всѣки день. Ето, какво е написано прѣдъ лицето Ми: нѣма да прѣмълча, но ще отплатя, ще отплатя въ пазвата имъ за тѣхнитѣ беззакония, казва Господь, и заедно за беззаконията на бащитѣ имъ, които кадѣха тимянь по планини, и по хълмове Ме хулѣха,— и ще отмѣря въ пазвитѣ имъ за тѣхнитѣ прѣжни дѣяния.

За невѣрието си.

Римл. 11:20. Добрѣ. Тѣ поради невѣрие се отчеснаха, а ти чръзъ вѣра се държишъ: не мисли високо за себе си, а имай страхъ.

За нарушение на завѣта Божий.

Иер. 11:10, 11. Тѣ пакъ се обърнаха къмъ беззаконията на своитѣ прадѣди, които се отказаха да слушатъ думитѣ Ми и тръгнаха слѣдъ чужди богове, служейки имъ. Израилевиятъ домъ и Иудиниятъ домъ нарушиха Моя завѣтъ, който бѣхъ сключилъ съ бацитѣ имъ. Затова тѣй казва Господь: ето, ще напратя върху имъ нещастие, отъ което не могатъ се избави, и когато викнатъ къмъ Мене, нѣма да ги чуя.

За прѣстѣпване закона Божий.

Ис. 1:4, 7. Уви, нарсде грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ, — повърнахте се назадъ. Земята ви опустошена, градоветѣ ви съ огънь изгорени; нивитѣ ви прѣдъ ваши очи чужденци пояждатъ; всичко е запустѣло — като слѣдъ разорение отъ чужденци.

Ис. 24:5, 6....Земята е осквернена подъ жителитѣ си, защото тѣ прѣстѣпиха законитѣ, измѣниха устава, нарушиха вѣчния завѣтъ. Затова проклетие пояжда земята, и жителитѣ ѝ тѣрпятъ наказание; затова сж изгорени обитателитѣ земни, и малко люде останаха.

За избиване (на) пророцитѣ.

Мат. 23:37, 38. Иерусалиме, Иерусалиме, който избивашъ пророцитѣ и съ камъни убивашъ пратенитѣ при тебѣ! Колко пжти съмъ искалъ да събера чедата ти, както кокошка събира пилцитѣ си подъ крилѣтѣ, и не рачихте! Ето, оставя се вамъ домътъ ви пустъ.

За приемане кръвта Христова върху себе си.

Мат. 27:25....Цѣлиятъ народъ отговори (Пилату) и рече: кръвта Му нека бжде върху насъ и върху чедата ни.

Разпилѣни сж между всички народи.

Втор. 28:64....Ще те разпилѣе Господь (Богъ твой) по всички народи, отъ край-земя до край-земя, и тамъ ще служишъ на други богове, които не си знаелъ нито ти, нито отцитѣ ти, на дърво и на камъкъ *ще служишъ.*

Иез. 6:8....Азъ ще запазя остатъкъ, тѣй че всрѣдъ народитѣ ще останатъ отъ васъ уцѣлѣли отъ мечъ, кога бждете разпилѣни по земитѣ.

Иез. 36:19....Азъ ги разпилѣхъ между народитѣ, и тѣ сж развѣяни по земитѣ; Азъ ги сжихъ споредъ тѣхнитѣ пжтища и споредъ тѣхнитѣ дѣла.

Прѣзрѣни сж отъ всички народи.

Иез. 36:3. (Сине човѣшки)...изречи пророчество и кажи: тѣй казва Господь Богъ: тѣкмо задѣто ви опустошаватъ и ви поглѣщатъ отъ вси страни, за да станете притежание на другитѣ народи и да се изложите на людски укори и глуми, — (затова, планини Израилеви, изслушайте словото на Господа Бога: тѣй казва Господь Богъ: въ разпадената Си ревностъ изрекохъ слово противъ другитѣ народи и противъ цѣла Идумея, които си отредиха земята Ми за владѣние, като я обричаха себѣ за плячка съ сърдечна радостъ и съ прѣзрѣние въ душа.)

Отечеството имъ се потъпка отъ езичниците.

Втор. 28: 49—52. Ще прати Господь противъ тебе народъ отдалечъ, отъ край-земя; като орелъ ще се спусне народъ, чийто езикъ ти не разбирашъ, народъ безсраменъ, който не ще ни старо да почете, нито младо да пожали; и ще изпояде той плода отъ добитъка ти и плода отъ земята ти, доклѣ те разори, тъй че не ще ти остави ни жито, ни вино, ни елей, ни плода отъ говедата ти, нито плода отъ овцитѣ ти, доклѣ те не погуби; и ще те обсажда въ всички твои градове, доклѣ разруши въ цѣлата ти земя твоитѣ високи и яки стѣни, на които ти се надѣвашъ; и ще те обсажда въ всичкитѣ ти градове по цѣлата ти земя, която Господь, Богъ твой, ти даде.

Лук. 21: 24. (Кога видите Иерусалимъ обсаденъ отъ войски, тогава знайте, че е наближило запустяването му;) и ще паднатъ подъ острието на меча, и ще бждатъ откарани въ плѣнъ по всички народи; а Иерусалимъ ще бжде тъпканъ отъ езичници, доклѣ се свършатъ врѣмената на езичниците.

Лишяха се отъ гражданско и религиозно прѣимущество.

Ос. 3: 4....Дълго врѣме синоветѣ Израилеви ще останатъ безъ царь, безъ князь и безъ жертви, безъ жертвеникъ, безъ ефодъ и терафимъ.

Богъ произнесе осжждения противъ ония, които ги кълнатъ.

Бит. 27: 29. [Той (Исаакъ) се приближи и го (Иакова) цѣлуна. И усѣти Исаакъ дѣха отъ облѣклото му и го благослови, като рече:] народи да ти слугуватъ, и племена да ти се поклонятъ; да бждешъ господарь надъ братята си, и да ти се поклонятъ синоветѣ на майка ти; които те кълнатъ — да бждатъ проклетии; които те благославятъ — да бждатъ благословени!

Числ. 24: 9. Прострѣлъ се е, лежи като лъвъ и като лъвица; кой ще го събуди? Благословенъ да бжде, който те благославя, и проклетъ — който те проклева! (Валаамъ).

Който сж противъ тѣхъ.

Ис. 41: 11. Ето, въ стидъ и срамъ ще останатъ всички, които сж наежени противъ тебе, — ще бждатъ като нищо и ще погинатъ, които се съ тебе прѣпиратъ.

Който ги притѣсняватъ.

Ис. 49: 26....Ще нахраня твоитѣ притѣснители съ собствената имъ плътъ, и тѣ ще бждатъ упоени отъ своята кръвь като отъ ново вино; и всѣка плътъ ще узнае, че Азъ съмъ Господь, твой Спаситель и твой Изкупитель, Силниятъ Иакововъ.

Ис. 51: 21—23....Изслушай това ти, който си страдалецъ и пиянъ, ала не отъ вино. Тѣй казва Господь твой, Господь и Богъ твой, Който отмѣстява за Своя народъ: ето, Азъ вземамъ отъ ржката ти опивалната чаша, дрождието отъ чашата на Моятъ яростъ: ти нѣма вече да ги пиешъ, и ще я дамъ въ ржката на твоитѣ мжчители, които ти казваха: „падни ничкомъ, за да минемъ по тебе“; и ти правѣше гърба си като земя и улица за минувачитѣ.

Които ги мразятъ.

Пс. 128:5. Да се посрамятъ и се обърнатъ назадъ всички, които мразятъ Сионъ.

Иез. 35:5, 6. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човъшки! обърни лицето си къмъ планина Сеиръ, изречи противъ нея пророчество и кажи и:) Понеже у тебе има вѣчна вражда, и ти прѣдаваше Израилевитѣ синозе на мечъ въ врѣме на нещастieto имъ, въ врѣме на крайната гибель,—затова живѣ съмъ Азъ! казва Господь Богъ, ще те направя на кръвъ, и кръвъ ще те прѣслѣдва; понеже кръвъ не си мразѣла, то кръвъ ще те и прѣслѣдва.

Които усилватъ скърбитѣ имъ.

Зах. 1:14, 15... Рече ми Ангелътъ, който говорѣше съ мене: провъзгласи и кажи: тѣй казва Господь Саваотъ: поревнувахъ Азъ за Иерусалимъ и за Сионъ съ голѣма ревностъ; и съ голѣмо негодуване негодувамъ противъ народитѣ, които живѣятъ въ покой; защото, когато Азъ се малко разгнѣвихъ, тѣ усилиха злото.

Които проливатъ кръвта имъ.

Пс. 78:1-7. Боже, езичници дойдоха въ Твоето наслѣдие, оскверниха светия Твой храмъ, Иерусалимъ обърнаха на развалини; труповетѣ на Твоитѣ раби прѣдадоха за храна на птицитѣ небесни, тѣлата на Твоитѣ светии—на земнитѣ звѣрове; пролѣха кръвта имъ като вода около Иерусалимъ, и нѣмаше, кой да ги погребее. Станахме за присмѣхъ на съсѣдитѣ си, срамъ и поругание за околнитѣ си. Докога, Господи, ще се гнѣвишъ непрѣстанно, докога ще пламти Твоята ревностъ като огънь? Излѣй гнѣва Си върху народитѣ, които Те не познаватъ, и върху царствата, които не призоваватъ Твоето име, защото тѣ изпоядоха Иакова и жилището му опустошиха.

Богъ ги помни.

Пс. 97:3. Спомни си Той Своята милость (къмъ Иакова) и вѣрността Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ.

Ис. 49:15, 16. Ще забрави ли жена кърмачето си, не ще пожали ли сина на утробата си? Но, ако би и забравила тя, Азъ нѣма да те забравя. Ето, на *Своитѣ* длани съмъ те начерталъ; твоитѣ стѣни сж винаги отпрѣдѣ Ми.

Христосъ до тѣхъ се изпрати.

Мат. 15:24... Той отговори (на хананейката) и рече: Азъ съмъ пратенъ само при загубенитѣ овци отъ дома Израилевъ.

Мат. 21:37. Най-сетнѣ (стопанинътъ на лозето) изпрати при тѣхъ (лозаритѣ) сина си, като каза: ще се засрамятъ отъ сина ми.

Дѣян. 3:20. (Покайте се и обърнете се, за да се заличатъ грѣховетѣ ви,) за да дойдатъ врѣмена за прохладжане отъ лицето на Господа, и *Той* да прати прѣдказаня вамъ Исуса Христа.

Дѣян. 3:22. Моисей бѣ казалъ на отцитѣ: „Господь, Богъ вашъ, ще въздигне вамъ отъ братята ви Пророкъ като мене; Него слушайте за всичко, каквото ви каже“.

Дѣян. 3:26. Богъ, като възкреси Сина Си Иисуса, най-напрѣдъ вамъ Го прати да ви благославя, за да се отвърща всѣки отъ злините си. (Петъръ).

Христосъ ги съжали.

Лук. 19:41....Когато се приближи и видѣ града (Иерусалимъ), заплака за него.

Евангелието първомъ на тѣхъ се проповѣдва.

Мат. 10:6. (Дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза:)...отивайте най-вече при загубенитѣ овци на дома Израилевъ.

Лук. 24:47. [Тогава (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ Си) отвори ума, за да разбиратъ Писанията, и имъ рече: тъй е писано, и тъй трѣбваше Христосъ да пострада и да възкръсне отъ мъртвитѣ на третия день,] и да бжде проповѣдвано въ Негово име покаяние и прощение на грѣховетѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ.

Дѣян. 1:8. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ) отговори: не се пада вамъ да знаете врѣмената или годинитѣ, които Отецъ е положилъ въ Своя власть;} но ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Конто ги обичатъ, благословени сж.

Пс. 121:6. Искайте миръ за Иерусалимъ: да добруватъ ония, които те обичатъ!

Светинитѣ ги помнятъ.

Пс. 136:5, 6. Ако те забравя, Иерусалиме, — нека ме забрави десницата ми; нека прилѣпне езикътъ ми о небцето ми, ако те не помня, ако не поставя Иерусалимъ начело на моето веселие.

Иер. 51:50. Вие, които се отървахте отъ мечъ, бѣгайте и се не спирайте, спомнете си отдалечъ за Господа, и да дойде Иерусалимъ на сърдцето ви.

Прилично е да се молимъ за тѣхъ.

Ис. 62:1. Нѣма да млъкна заради Сионъ, нито ще се успокоя заради Иерусалимъ, доклѣ правдата му не изгрѣе като свѣтина, и спасението му — като запалено свѣтило.

Ис. 62:6, 7. На стѣнитѣ ти, Иерусалиме, поставихъ стражи, които нѣма да млъкнатъ ни денемъ, ни нощемъ. О, вие, които напомняте за Господа, не млъквайте! Не млъквайте прѣдъ Него, доклѣ Той не възстанови и доклѣ не направи Иерусалимъ слава на земята.

Обѣщания за тѣхъ: изливане (на) Божия духъ върху тѣхъ.

Иез. 39:29....Вече не ще скривамъ отъ тѣхъ лицето Си, защото Азъ ще излѣя Моя духъ върху дома Израилевъ, казва Господъ Богъ.

Зах. 12:10....Върху дома Давидовъ и върху жителитѣ иерусалимски ще излѣя духъ на благодать и умиление, и тѣ ще погледнатъ на Него, Когото тѣ прободоха, и ще ридаятъ за Него, както се ридае за единороденъ синъ, и ще скърбятъ, както се скърби за първороденъ.

Отстраняване (на) слѣпотата имъ.

Римл. 11:25. Не искамъ, братя, да не знаете тая тайна (за да не възмечтаете много за себе си), че ожесточението у Израила стана частично, докль да влѣзе цѣлото множество езичници, (и по такъв начинъ цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавительтъ и ще отстрани нечестието отъ Иакова“.)

2 Кор. 3:14—16... Умоветъ имъ се затъпиха, понеже и доднесъ, кога се чете Ветхиятъ Завѣтъ, остава не снето сжщото покривало, което се снима чрѣзь Христа. И доднесъ, кога се чете Моисей, покривало лежи на сърдцето имъ. Но, кога се обърнатъ къмъ Господа, покривалото се снима.

Връщане и търсене Бога.

Ос. 3:5. „...Ще се обърнатъ синоветъ Израилеви и ще потърсятъ Господа, своя Богъ, и Давида, своя царъ, и ще благоговѣятъ прѣдъ Господа и прѣдъ благостята Му въ послѣднитъ дни“.

Прощение на грѣховетъ имъ.

Ис. 44:22. Ще излича като мъгла твоитъ беззакония, и твоитъ грѣхове — като облакъ; обърни се къмъ Мене, защото Азъ те изкупихъ.

Римл. 11:27. „И това е тѣмъ завѣтъ отъ Мене, когато отнема грѣховетъ имъ“.

Спасението имъ

Римл. 11:26. „Цѣлиятъ Израиль ще се спаси, како е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавительтъ и ще отстрани нечестието отъ Иакова“. Ис. 59:20.

Освещението имъ.

Иер. 33:8. Ще ги очистя отъ всичкото имъ нечестие, съ което тѣ грѣшиха прѣдъ Мене, и ще простя всичкитъ имъ беззакония, съ които грѣшиха прѣдъ Мене и отстъпиха отъ Мене.

Иез. 36:25. Ще ви поръся съ чиста вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверности, и отъ всички ваши идоли, ще ви очистя.

Радостъ по причина на покаянието имъ.

Ис. 44:23. Тържествувайте, небеса, защото Господъ направи това. Ликувайте, дълбини земни; шумете отъ радостъ, планини, гора и всички дървета въ нея; защото Господъ изкупи Иакова и ще се прослави въ Израила.

Ис. 49:13. Радвайте се, небеса, и весели се, земйо, и възклицавайте отъ радостъ, планини, защото Господъ утѣши Своя народъ и помилува Своитъ страдалци.

Ис. 52:8, 9. Ето гласътъ на твоитъ стражи! Тѣ издигнаха гласъ, и всички наедно ликуватъ, защото съ очитъ си виждатъ, че Господъ се връща въ Сионъ. Тържествувайте, пѣйте наедно, развалини иерусалимски, защото Господъ утѣши народа Си — изкупи Иерусалимъ.

Ис. 66:10. Развеселете се въ Иерусалимъ и радвайте се за него всички, които го обичате! Възрадвайте се съ него радостно всички, които тжгуватъ за него.

Благословение на народитѣ по причина на покаянието имѣ.

Ис. 2:2—5....Ето, въ послѣднитѣ дни планината на дома Господень ще бжде поставена начело на планинитѣ и ще се възвиси надъ хълмоветѣ, и ще потекатъ къмъ нея всички народи. И ще тръгнатъ много народи и ще кажатъ: дойдете, и ще възлѣземъ на планината Господня, въ дома на Бога Иакововъ, и Той ще ни научи на Своитѣ пѣтища, и ще ходимъ по пѣтекитѣ Му; защото отъ Сионъ ще излѣзе законътъ; и отъ Иерусалимъ—словото Господне. И ще сѣди Той народитѣ и ще изобличи много племена; и ще прѣковатъ мечоветѣ си на орала, и копията си — на сѣрпове: народъ срѣщу народъ не ще дигне мечъ, и нѣма вече да се учатъ на война. О, доме Иакововъ! Дойдете, и ще ходимъ въ Господня свѣтлина.

Ис. 60:5. Тогава ще видишъ, и ще се зарадвашъ, и сърдцето ти (Иерусалиме) ще затрепти и ще се разшири, защото богатството на морето къмъ тебе ще се обърне, имотътъ на народитѣ къмъ тебе ще дойде.

Римл. 11:12, 15. Ако...падането имѣ е богатство за свѣта, и лишението имѣ е богатство за езичнитѣ, то колко повече *ще бжде обръщането* на всички тѣхъ. Защото, ако тѣхното отхвърляне е помирение за свѣта, то какво *ще бжде* приемането имѣ, ако не възкресение отъ мъртви?

Повторното имѣ свединение.

Иер. 3:18. Въ ония дни Иудиниятъ домъ ще дойде при Израилевия домъ, и ще дойдатъ заедно изъ сѣверната земя въ земята, която Азъ дадохъ за наслѣдство на отцитѣ ви.

Иез. 37:16, 17, 20—22. (Биде къмъ мене слово Господне:)... ти, сине човѣшки, вземи единъ жезълъ и напиши на него: „на Иуда и на синоветѣ Израилеви, негови съюзници“, и пакъ вземи единъ жезълъ и напиши на него: „на Иосифа“; това е жезълътъ на Ефрема и на цѣлия Израилевъ домъ, неговъ съюзникъ. И съедини ги у себе си единъ съ другъ въ единъ жезълъ, та въ ржката ти да бждатъ едно. Когато пѣкъ двата жезѣла, на които ти ще напишешъ, бждатъ въ твоята ржка прѣдъ очитѣ имѣ, то кажи имѣ: тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ ще взема Израилевитѣ синове измежду народитѣ, между които се намиратъ, ще ги събера отъвредъ и ще ги доведа въ тѣхната земя. Въ тая земя, на планинитѣ Израилеви, Азъ ще ги направя единъ народъ, и единъ Царь ще бжде царь на всички тѣхъ, и не ще бждатъ вече два народа и занарѣдъ вече не ще се дѣлятъ на двѣ царства.

Ос. 1:11. И ще се събератъ синоветѣ Иудини и синоветѣ Израилеви наедно и ще си поставятъ единъ главатаръ и ще излѣзатъ изъ земята *на прѣселението*, защото великъ е денътъ на Изрееля!

Мих. 2:12. Непрѣмѣнно ще те събера цѣлъ, Иакове, безъ друго ще съединя остаткитѣ на Израиля, ще ги събера въ едно като овци въ Восоръ, като стадо въ овча кошара; ще зашумятъ тѣ отъ многолюдство.

Повторното имъ въздигане съ помощта на другитѣ народи.

Ис. 49:22, 23. Тѣй казва Господь Богъ: ето, ще дигна ржката Си къмъ народитѣ, и ще издигна знамето Си прѣдъ племената, — и ще донесатъ синоветѣ ти на ржцѣ и дъщеритѣ ти—на рамѣнѣ. И царе ще бждатъ твои хранители, и тѣхнитѣ царици ще бждатъ твои кърмачки; съ лице до-земи ще ти се кланятъ и ще лижатъ праха отъ нозѣтѣ ти, и ще узнаешъ, че Азъ съмъ Господь, че ония, които се надѣватъ на Мене, нѣма да се посрамятъ.

Ис. 60:10, 14. Тогава синове на другоземци.ще градятъ стѣнитѣ ти (Иерусалиме), и тѣхнитѣ царе — ще ти служатъ; защото въ гнѣва Си те поразявахъ, но въ благоволенieto Си ще бжда милостивъ къмъ тебе. И ще дойдатъ при тебе съ покорностъ синоветѣ на ония, които те угнетяваха, и ще паднатъ при стѣпкитѣ на нозѣтѣ ти всички, които те прѣзираха, и ще те назоватъ градъ на Господа, Сионъ на Светия Израилевъ.

Ис. 61:4—6. И ще застроятъ вѣковни пустини, ще възстановятъ стари развалини и ще подновятъ разорени градове, запустили отъ отдавнашни родове. Тогава ще дойдатъ другоземци и ще пасатъ стадата ви; синове на чуждестранци *ще бждатъ* ваши земледѣлци и ваши лозари. А вие ще се наричате свещеници на Господа, — служители на нашия Богъ ще ви наричатъ; ще се ползвате съ имота на народитѣ и ще се славите съ тѣхната слава.
Покорностъ на другитѣ народи къмъ тѣхъ.

Ис. 60:11, 12...Твоитѣ порти (Иерусалиме) ще бждатъ всѣкога отворени, нѣма да се затварятъ ни денемъ, ни нощемъ, за да се принася при тебе имотѣтъ на народитѣ и да се довеждатъ тѣхнитѣ царе. Защото народъ и царства, които не поискатъ да ти служатъ, ще загинатъ, и такива народи ще бждатъ съвсѣмъ изтрѣбени.

Бждещата имъ слава.

Ис. 60:19. Нѣма вече слънцето да ти служи за дневна свѣтлина, и сиянието на мѣсечината — да ти свѣти; но Господь ще ти бжде вѣчна свѣтлина, и Богъ твой — твоя слава.

Ис. 62:3, 4. И ще бждешъ вѣнецъ на слава въ ржката Господня и царска корона — върху дланѣта на твоя Богъ. Нѣма вече да те наричатъ „изоставенъ“, нито земята ти вече ще наричатъ „пустиня“, но ще те наричатъ „Мое благоволение къмъ него“, а земята ти — „омжжена“, защото Господь благоволи къмъ тебе, и земята ти се съчетава.

Зах. 2:5. И Азъ ще му бжда, казва Господь, огнена стѣна около него и ще се прославя всрѣдъ него.

Бждещето имъ благоденствие.

Ис. 60:6—9. Множество камили ще те покриватъ, — драматери отъ Мадиамаъ и Ефа; тѣ всички ще дойдатъ отъ Савѣ, ще донесатъ злато и тимянъ и ще възвѣстятъ славата Господня. Всички кидарски овци ще бждатъ събрани при тебе; овнитѣ невайотски ще ти послужатъ: ще възлѣзатъ на олтара Ми като благоугодна жертва, и Азъ ще прославя дома на Моята слава. Кои сж тия, които летятъ като облаци, и като гължи — къмъ

гължбарниците си? Тъй, Мене Ме чакатъ островитѣ и прѣди тѣхъ тарсийскитѣ кораби, за да прѣнесатъ синоветѣ ти отдалечъ и съ тѣхъ — среброто имъ и златото имъ, въ името на Господа, твоя Богъ, и на Светия Израилевъ, защото Той те прослави.

Ос. 14:6, 7. Азъ ще бжда роса за Израиля; той ще цѣфне като кринъ, и ще разпусне коренитѣ си, като Ливанъ. Ще се разширятъ клонитѣ му, и хубостъта му ще бжде като на маслина, и благоуханието отъ него като отъ Ливанъ.

Явлението на Исуса помежду имъ.

Ис. 59:20....Ще дойде Изкупитель за Сионъ и за синоветѣ Иаковови, които сж се отвърнали отъ нечестие, казва Господь.

Обитаването на Исуса помежду имъ.

Иез. 43:7. [Азъ чухъ нѣкого-си, който ми говорѣше отъ храма, а оня мжжъ (който ме водѣше) стоеше до мене,] и каза ми: сине човѣшки! това е мѣстото на Моя прѣстолъ и мѣстото на стѣпкитѣ на Моитѣ нозѣ, дѣто ще живѣя на-вѣки срѣдъ Израилевитѣ синове; и домътъ Израилевъ не ще вече да осквернява Моето свето име, ни тѣ, ни царетѣ имъ, съ блудствуването си и съ труповетѣ на царетѣ си по тѣхнитѣ оброчища.

Иез. 43:9....Сега тѣ ще отдалечатъ отъ Мене своето блудствуване и труповетѣ на своитѣ царе, и Азъ ще живѣя срѣдъ тѣхъ на вѣки.

Зах. 2:11....Ще прибѣгнатъ къмъ Господа много народи въ оня день и ще станатъ Неговъ народъ; и Той ще се посели посрѣдъ тебе, и ще узнаешъ, че Господь Саваотъ ме е пратилъ при тебе.

Христовото възцаряване надъ тѣхъ.

Иез. 34:23, 24....Ще поставя надъ тѣхъ единъ пастирь, който ще ги пасе, Моя рабъ Давида; той ще ги пасе и той ще имъ бжде пастирь. И Азъ, Господь, ще бжда тѣхенъ Богъ, и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь срѣдъ тѣхъ. Азъ, Господь, казахъ това.

Иез. 37:24, 25....Моятъ рабъ Давидъ ще бжде Царь надъ тѣхъ и Пастирь на всички тѣхъ; тѣ ще ходятъ по Моитѣ заповѣди и Моитѣ уставы ще пазятъ и ще ги изпълняватъ. И ще живѣятъ въ земята, която дадохъ на Моя рабъ Иакова, въ която живѣха отцитѣ имъ; тамъ ще живѣятъ на-вѣки, тѣ и дѣцата имъ и внуцитѣ имъ; и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь у тѣхъ на-вѣки.

Обръщението имъ.

Иез. 37:14. Ще вложя въ васъ Моя духъ, и ще оживѣете; ще ви настаня въ вашата земя — и ще познаете, че Азъ, Господь, казахъ това — и извършихъ, казва Господь.

Римл. 11:24....Ако ти си отсѣченъ отъ естествена дива маслина, и противъ естеството си присаденъ на питомна маслина, то колко по-лесно тия, естественитѣ, ще бждатъ присадени на своята маслина.

Единение или общение съ Исуса Христа.

То се прѣдставлява подъ слѣднитѣ образи:

Христосъ, обитаващъ въ насъ.

Иоан 14:20...Ще разберете вие, че Азъ съмъ въ Моя Отець, и вие сте въ Мене, и Азъ въ васъ.

2 Кор. 13:5. Изслѣдвайте сами себе си, дали сте въ вѣрата; сами себе си опитвайте. Или не се съзнавате, че Исусъ Христосъ е въ васъ? *Не съзнавате*, само ако сте недостойни.

Еф. 3:17...Чрѣзъ вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви, (та, вкоренени и утвърдени въ любовь, да можете проумѣ съ всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина, и да узнаете Христовата любовь...).

1 Иоан. 3:24...Който пази заповѣдитѣ Му, прѣбжда въ Него, и Той—въ него. А че Той прѣбжда въ насъ, узнаваме по духа, който ни е далъ.

Христосъ, живѣещъ въ насъ.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа), и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плътъ, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

Гал. 4:19. Чеда мой, за които съмъ пакъ въ родилни болки, доклѣ се изобрази въ васъ Христосъ, (искалъ бихъ сега да бжда помежду ви...).

Прѣбиваване въ Христа.

1 Кор. 1:30. Отъ Него (Бога) сте и вие въ Христа Исуса, Който стана за насъ прѣмждростъ отъ Бога, и правда, и освещение, и изкупление.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ..., че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога—Неговия Синъ Исуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣчень.

То води къмъ общение съ Бога.

Иоан. 14:23. Исусъ му (на Иуда не Искариотъ) отговори и рече: ако нѣкой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моятъ Отець ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще направимъ.

Иоан. 17:21, 23. [И нѣ само за тѣхъ (ученицитѣ) се моля, но и за ония, които по тѣхното слово повѣрватъ въ Мене,] да бждатъ всички едно: както Ти, Отче, си въ Мене, и Азъ въ Тебе, тѣй и тѣ да бждатъ въ Насъ едно,—та да повѣрва свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ...Азъ съмъ въ тѣхъ, и Ти въ Мене, за да бждатъ въ пълно единство, и за да познае свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ и си ги възлюбилъ, както Мене възлюби.

1 Иоан. 1:3. Което сме видѣли и чули, ви възвѣстяваме, за да имате и вие общение съ насъ; а нашето общение е съ Отца и Неговия Синъ Исуса Христа.

1 Иоан. 2:24...Каквото вие сте чули отначало, то и да прѣбжда у васъ; ако прѣбжде у васъ което сте чули изпърво, и вие ще прѣбждете въ Сина и въ Отца.

Откр. 3:20. Ето, стоя прѣдъ вратата и хлопамъ: ако нѣкой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще влѣза при него и ще вечерямъ съ него, и той съ Мене.

То е свързано съ общението съ светинѣ.

Мат. 18:20....Дѣто сж двама или трима събрани въ Мое име, тамъ съмъ Азъ посрѣдъ тѣхъ.

Всички вѣрващи сж едно въ Христа и Христось въ всички.

Римл. 12:5....И ние многото съставяме едно тѣло въ Христа, а отдѣлно единъ другиму сме членове.

Гал. 3:28. Нѣма вече иудеинъ, ни елинъ; нѣма робъ, ни свободникъ; нѣма мъжки полъ, ни женски; защото всѣчки вие едно сте въ Христа Исуса. Кол. 3:11.

Еф. 1:10, 23. (Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който...) въ нареждане изпълнението на врѣмената...съедини всичко небесно и земно подъ единъ глава—Христа...(Църквата)...е Негово тѣло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко въ всичко.

То произхожда отъ Бога.

2 Кор. 1:21....Тоя, Който утвърдява насъ съ васъ въ Христа и ни помаза, е Богъ.

2 Кор. 5:17, 18....Който е въ Христа, *той* е нова тварь; дряното прѣмина; ето, всичко стана ново. А всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзъ Исуса Христа и ни даде служението на това примирение.

Христось го е обѣцалъ.

Иоан. 14:21. Който има заповѣдитѣ Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбенъ ще бжде отъ Отца Ми; и Азъ ще го възлюбя и ще му се явя Самъ.

То се произвежда и поддържа чрѣзъ вѣра.

Кол. 2:6, 7....Както приехте Господа Исуса Христа, тѣй и ходете по Него, вкоренени и утвърдени въ Него и укрѣпени въ вѣрата, както сте научени, прѣуспѣвайки въ нея съ благодарность. *Чрѣзъ Неговото слово, прѣбиваващо въ насъ.*

Иоан. 15:7. Ако прѣбждете въ Мене, и словата Ми прѣбждватъ въ васъ, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бжде.

2 Иоан. 1:9 Всѣкой, който прѣстѣпва Христовото учение и не прѣбжда въ него, нѣма Бога; Който прѣбжда въ Христовото учение, той има и Отца, и Сина.

Чрѣзъ духовната храна отъ тѣлото и кръвта Христови.

Иоан. 6:53, 54. Исусъ имъ (на иудеитѣ) рече: истина, истина ви казвамъ: ако не ядете плътта на Сина Човѣчески и не пиете кръвта Му, не ще имате въ себе си животъ. Който яде Моята плътъ и пие Моята кръвь, има животъ вѣченъ, и Азъ ще го възкреса въ пслѣдния день.

1 Кор. 10:16, 17. Чашата на благословието, която благославяме, не е ли общение съ кръвта Христова? Хлѣбътъ, който ломимъ, не е ли общение съ тѣлото Христово? Защото единъ хлѣбъ, едно тѣло сме ние многото, понеже всички се причастяваме отъ единъ хлѣбъ.

То произвежда: оправдание.

Фил. 3:9. (Всичко считамъ за сметъ, за да придобия Христа,) и да се намѣря въ Него, имайки не своя отъ закона праведностъ, а *придобивана* чрѣзъ вѣра въ Христа, *сирѣчь* праведностъ отъ Бога чрѣзъ вѣра.

Освобождение отъ осъждане.

Римл. 8:1...Сега нѣма никакво осъждане за ония, които сж въ Христа Исуса и живѣятъ не по плътъ, а по духъ.

Смъртъ за грѣха и духовно възкресение.

Римл. 6:3—8. Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме въ Христа Исуса, въ Неговата смъртъ се кръстихме? И тъй, ние се погребяхме съ Него чрѣзъ кръщението въ смъртъта, та, както Христосъ възкръсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тъй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ. Защото, ако сме сраснали съ подобieto на смъртъта Му, то ще бждемъ *сзучастници* и на възкресението, като знаемъ това, че ветхиятъ нашъ човѣкъ е разпнатъ съ *Него*, за да бжде унищожено грѣховното тѣло, та да не бждемъ вече роби на грѣха; защото, който е умрѣлъ, той се е освободилъ отъ грѣхъ. Ако пъкъ сме умрѣли съ Христа, вѣрваме, че и ще живѣемъ съ Него.

Римл. 8:10. Ако...Христосъ е въ васъ, тѣлото е мъртво за грѣхъ, а духътъ живѣе за правда.

Кол. 2:12...Погребяхте (се) съ Него въ кръщението, въ което и възкръснахте заедно съ Него чрѣзъ вѣра въ силата на Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ.

Възраждане.

Гал. 6:15...Въ Христа Исуса нито обрѣзването има нѣкаква сила, нито необрѣзването, а новата тварь.

Еф. 4:20—24...Вие не тъй (както езичниците) познахте Христа, щомъ наистина сте чули за Него и въ Него сте се научили (както е истината въ Исуса) да отхвърлите отъ себе си ветхия споредъ прѣдишното ви живѣене човѣкъ, който изтлѣва въ прѣлѣстителни похоти, да се обновите съ духа на своя умъ и да се облѣчете въ новия човѣкъ, създаденъ по Бога въ правда и светостъ на истината.

Кол. 3:10, 11. (Не се лъжете единъ други, слѣдъ като съблѣкохте ветхия човѣкъ заедно съ дѣлата му) и се облѣкохте въ новия, който се обновява въ познанието, по образа на своя Създателъ, дѣто нѣма ни елинъ ни иудейнъ, ни обрѣзване ни необрѣзване, ни варзаринъ ни скитъ, ни робъ ни свободникъ, а всичко и въ всичко е Христосъ

Животъ за Бога въ Христа.

Римл. 6:11...Считайте себе си мъртви за грѣха, обаче живи за Бога въ Христа Исуса, нашия Господь.

Кол. 3:3. (За небесното мислете, а не за земното). Защото вие умрѣхте, и вашиятъ животъ е скритъ съ Христа въ Бога.

Освобождение отъ робството на грѣха.

Гал. 5:24...Коиито сж Христови, разпнали сж плътъта си съ страститѣ и похотитѣ.

1 Иоан. 1:7. Ако ли ходимъ въ свѣтлината, както и Той (Богъ) е въ свѣтлината, имаме общение единъ съ други, и кръвта на Исуса Христа, Неговия Синъ, ни очистя отъ всѣки грѣхъ.

1 Иоан. 2:6. Който казва, че прѣбждва въ Него, длъженъ е да постѣпя тъй, както Той е постѣпилъ.

1 Иоан. 3:6. Всѣкъ, който прѣбждва въ Него, не съгрѣшава; всѣкой, който съгрѣшава, не Го е видѣлъ, нито Го е позналъ.
Обилни плодове на правда.

Еф. 2:10....Негово творение сме *ние*, създадени въ Христа Исуса за добри дѣла, що Богъ е прѣдначилъ да вършимъ.
Увѣреностъ въ Неговото пришествие.

1 Иоан. 2:28....Чеда, прѣбждвайте въ Него, та, когато се яви, да имаме дързновение и да се не посраимъ отъ Него, кога дойде.
Отговоръ на молитви.

Иоан. 14:13....Каквото поискате *отъ Отца* въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина. Иоан. 16:23.

Иоан. 15:7. Ако прѣбждете въ Мене, и словата Ми прѣбждватъ въ васъ, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бжде.

1 Иоан. 3:22. И, каквото просимъ, получаваме отъ Него, защото пазимъ Неговитѣ заповѣди и вършимъ което е благоугодно прѣдъ Него.

Христосъ има общение съ всички вѣрващи.

Зах. 2:8....Тъй казва Господъ Саваотъ, Който ме прати за слава при народитѣ, що ви грабѣха: „който се допира до васъ, допира се до зѣницата на окоето Ми“.

Мат. 25:40....Царьтъ ще имъ (на ония, които сж отъ десната Му страна) отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* (глед. 35 и 36 стихове) на одного отъ тия Мои най-малки братя, Менѣ сте го сторили.

Мат. 25:45. Тогава ще имъ (и на ония, които сж отъ лѣва страна) отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото не сте сторили *това* (глед. 42 и 43 стихове) на одного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили.

Дѣян. 9:4.... Като падна на земята, чу гласъ, който му думаше: Савле, Савле, що Ме гонишь?

То е необходимо за възрастване въ благодатта.

Еф. 4:15, 16....Съ истинска любовь да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христосъ, отъ Когото цѣлото тѣло, стройно сглобено и свързано чрѣзъ всички дарувани свръзки, при дѣйствието на всѣка часть споредъ силитѣ ѝ, нараства, за да се съзижда въ любовь.

Кол. 2:19. (Никой прѣднамѣрено да ви не прѣлъстя съ смиренномудрие и служене на Ангелитѣ, като се впуска въ онова, що не е видѣлъ,...) и не се прицържа о главата — *Христа*, отъ Когото цѣлото тѣло, поддържано и свързано чрѣзъ стави и свръзки, расте съ растене по Бога.

Ако нѣкой нѣма Светаго Духа, той нѣма общение и съ Исуса Христа.

Римл. 8:9. Вие живѣете не по плътъ, а по духъ, само

ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пъкъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Върващитѣ иматъ чрѣвъ общението единъ духъ съ Христа.

1 Кор. 6:17... Който се съединява съ Господа, единъ духъ е съ *Него*.

Фил. 2:5...Вие трѣбва да имате сжщитѣ мисли, каквито е ималъ Исусъ Христосъ.

Иматъ увѣреностъ въ своето общение.

1 Иоан. 4:13. Че ние прѣбждаме въ *Него* и той въ насъ, узнаваме отъ това, дѣто ни е далъ отъ Своя Духъ.

Встѣпватъ въ общение чрѣвъ таинството Евхаристия.

Иоан. 6:56. Който яде Моята плътъ и пие Моята кръвъ, прѣбжда въ Мене, и Азъ въ него.

Ставатъ съвършени чрѣвъ общението.

Кол. 2:10...Вие сте пълни чрѣвъ *Него*, Който е глава на всѣко началство и властъ.

Иматъ общение съ Христа въ своитѣ страдания.

Фил. 3:10. (*Всичко* считамъ за сметъ,)...за да позная *Него*, и силата на възкресението *Му*, и участието въ страданията *Му*, като се уподобявамъ на *Него* въ смъртъта *Му*, (та дано нѣкакъ достигна възкресението на мъртвитѣ).

Кол. 1:24. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпѣлвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата.

Увѣщания да се съблюдава то.

Фил. 4:1... Възлюбени и многожелани мои братя, моя радостъ и вѣнецъ, стойте твърдо въ Господа, възлюбени.

Евр. 3:14... Ние станаме причастници на Христа, стига само здраво да запазимъ докрай наченатата вѣра.

Очезиднитѣ знакове на общението съ Христа сж:

Съблюдаване Неговитѣ заповѣди.

1 Иоан. 2:3, 5. По това узнаваме, че сме Го познали, ако пазимъ Неговитѣ заповѣди...Който пази словото *Му*, въ него наистина Божията любовъ е съвършена: по това узнаваме, че сме въ *Него*. *Който грѣши и ходи въ тъмнина, той нѣма общение съ Христа.*

1 Иоан. 1:6. Ако кажемъ, че имаме общение съ *Него*, а ходимъ въ тъмнината, ние лъжемъ и не постѣпваме по истината.

1 Иоан. 2:4...Който казва: „познахъ Го“, а заповѣдитѣ *Му* не пази, той е лъжець, и истината не е въ него.

Наказание за ония, които го нѣматъ.

Мат. 3:10...Сѣкирата лежи вече при корена на дърветата; затова всѣко дърво, което не дава добъръ плодъ, бива отсичано и хвърляно въ огънь. (*Иоанъ*). **Мат. 7:19.**

То е показано въ примѣри:

Лоза и прѣчки.

Иоан. 15:1—6. Азъ съмъ истинската лоза, и Моятъ Отецъ е лозартъ. Всѣка прѣчка у Мене, която не дава плодъ, *Той* от-

рѣзва; и всѣка, която дава плодъ, чисти я, за да дава повече плодъ. Вие сте вече чисти чрѣзъ словото, що съмъ ви пропо- вѣдвалъ. Прѣбждете въ Мене, и Азъ въ васъ. Както пржчката сама отъ себе си не може да дава плодъ, ако не бжде на лозата, тъй и вие, ако не бждете въ Мене. Азъ съмъ лозата, вие пржч- китѣ; който прѣбжда въ Мене, и Азъ въ него, той дава много плодъ; защото безъ Мене не можете да вършите нищо. Ако нѣкой не прѣбжде въ Мене, бива изхвърленъ навънъ, както пржчката, и изсхва; и събиратъ *пржчкитѣ*, та ги хвърлятъ въ огънь, и *тѣ* изгарятъ.

Глава и тѣло.

1 Кор. 12:12, 27... Както тѣлото е едно, а има много чле- нове, и всички членове на едното тѣло, макаръ и много, сж едно тѣло, — тъй и Христосъ...Вие сте тѣло Христово, а по отдѣлно — членове.

Кол. 1:18... Той е глава на тѣлото, *сирѣчь* на църквата; Той е начатъкъ, първороденъ измежду мъртвитѣ, за да има въ всичко първенство.

Мжжъ и жена.

2 Кор. 11:2... Азъ ви ревнувамъ съ Божия ревнивостъ: сго- дихъ ви за едничкъ мжжъ, за да ви прѣдставя на Христа *като* чиста дѣвица.

Еф. 5:23—32 ...Мжжътъ е глава на жената, както и Хри- стосъ е глава на църквата, и Той е спасителъ на тѣлото. Но както църквата се покорява на Христа, така и женитѣ *да се покоряватъ* на мжжетѣ си въ всичко. *Вие*, мжжетѣ, обичайте женитѣ си, както и Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото; за да я прѣдстави на Себе Си славна църква, която нѣма петно, или по- рокъ, или нѣщо подобно, но да бжде света и непорочна. Тѣй сж длъжни мжжетѣ да обичатъ женитѣ си, както *обичатъ* тѣлата си: който обича жена си, себе си обича. Защото никой никога не е намразилъ плътта си, а я храни и съгрѣва, както и Господъ — църквата, понеже ние сме членове на тѣлото Му — отъ плътта Му и отъ коститѣ Му. „Затова ще остави човѣкъ баща си и майка си и ще се прилѣпи къмъ жена си, и ще бждатъ двамата една плоть.“ Тази тайна е велика; но азъ говоря за Христа и за църквата.

Основание и здание.

Еф. 2:20—22. (Вие)...се утвърдихте върху основата на апо- столитѣ и пророцитѣ, имайки Самия Исуса Христа за краежгъ- ленъ *камъкъ*, върху който цѣлото здание, стройно сглобено, възрастя въ храмъ светъ, чрѣзъ Господа, върху който и вие се съ- зиждате въ жилище Божие чрѣзъ Духа.

1 Петр. 2:4—6. Като пристѣпвате къмъ Него, живия камъкъ, отъ човѣцитѣ отхвърленъ, но отъ Бога избранъ, драгоцѣненъ, и вие сами, като живи камъни, съграждайте отъ себе си духовенъ домъ, свето свещенство, за да принесете духовни жертви, благо- приятни Богу чрѣзъ Исуса Христа.

Единъ Пастирь и едно стадо.

Иоан. 10:16. Имамъ и други овци, които не сж отъ тая кошара, и тѣхъ трѣбва да приведа; и ще чуютъ гласа Ми, и ще бжде едно стадо и единъ Пастирь.

Езичници.

Тѣ сж безъ Бога и Христа.

Еф. 2:12...*Вие'*бѣхте тогава (нѣкогашъ) безъ Христа, отстранени отъ израилското общество, чужди къмъ завѣтитѣ на обѣщанието, лишени отъ надежда и безбожници въ свѣта.

За тѣхъ е казано, че сж: невѣрни.

1 Кор. 1:21. Понеже свѣтътъ съ *своята* мъдрость не позна Бога въ прѣмъдростьта Божия, Богъ благоволи да спаси вѣрващитѣ съ безумството на проповѣдъта.

Еф. 4:18, 19. (Да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ; дошли до безчувствие, тѣ се прѣдадоха на разпѣтство и ненаситно вършатъ всѣка нечистота.

Езичници.

Пс. 134:15. Езическитѣ идоли сж сребро и злато, дѣло на човѣшки рѣцѣ.

Римл. 1:23, 25. (Наричайки себе си мъдри, *тѣ* обезумѣха,) и славата на нетлѣнния Богъ измѣниха въ образъ, подобенъ на тлѣненъ човѣкъ, на птици, на четвероноги и на влѣчуги. Тѣ замѣниха истината Божия съ лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословенъ во-вѣки. Аминъ.

Поклонници на бѣсоветѣ.

1 Кор. 10:20. (Какво, прочее, казвамъ? Това ли, че идолтъ е нѣщо, или че идолскитѣ жертви сж нѣщо?) *Не*, но каквото принасятъ въ жертва езичницитѣ, принасятъ *го* на бѣсове, а не Богу; пѣкъ азъ не искамъ да бждете съобщници на бѣсоветѣ.

Немилостиви.

Пс. 73:20. Милостно погледни на Своя завѣтъ (Господи), защото всички мрачни мѣста по земята се изпълниха съ насилнишки жилища.

Римл. 1:31. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича, бидейки) безразсждни, вѣроломни, недружелюбни, непримирими, немилостиви.

Нечисти.

1 Ездр. 6:21...Ядоха (отъ пасхалнитѣ агнета) синоветѣ Израилеви, които се бѣха върнали отъ прѣселението, и всички, които се бѣха отдѣлили къмъ тѣхъ отъ нечистотата на земнитѣ народи, за да прибѣгватъ къмъ Господа, Бога Израилевъ.

Нечестивци.

Еф. 5:12... За онова, което нечестивцитѣ скришомѣ вършатѣ, срамно е и да се говори.

Гонители.

Пс. 2:1—3. Защо се вълнуватѣ народитѣ, и племената замислятѣ суетни нѣща! Възставатѣ царетѣ земни, и князетѣ се съвѣщаватѣ заедно противѣ Господа и противѣ Неговия Помазаникъ. „Да разкъсаме—казватѣ — тѣхнитѣ вериги и да смъкнемѣ отъ себе си тѣхнитѣ окови.“

2 Кор. 11:26. Много пѣти съмѣ пѣтувалѣ, билѣ съмѣ въ опасностѣ отъ рѣки, въ опасностѣ отъ разбойници, въ опасностѣ отъ сънародници, въ опасностѣ отъ езичници, въ опасностѣ по градове, въ опасностѣ по пустини, въ опасностѣ по море, въ опасностѣ между лѣжебратя.

Присмиватели на светинитѣ.

Пс. 78:10. Защо езичницитѣ да казватѣ: „дѣ е тѣхниятѣ Богъ?“ Дано прѣдѣ очитѣ ни стане извѣстно между езичницитѣ отмѣщението за пролѣтатата кръвь на Твоитѣ раби.

Унижени.

Лев. 25:44...За да имашѣ свой робѣ и своя робиня, купувайте си робѣ и робиня отъ народитѣ, които сѣ наоколо ви.

Тѣ иматѣ: свидѣтелство отъ силата Божия

Римл. 1:19, 20...Онова, що може да се знае за Бога, тѣмѣ е явно, понеже Богѣ имѣ го откри. Защото онова, що е невидимо у Него, сирѣчь, вѣчната Му сила и Божеството, се вижда още отъ създание-мира чрѣзѣ разглеждане творенията; тѣй че тѣ сѣ неизвиняеми.

Свидѣтелство отъ благостѣта Божия.

Дѣян. 14:17. (Богѣ въ миналитѣ поколѣния остави всички народи да вървятѣ по своитѣ пѣтища,) макарѣ че не прѣставаше да свидѣтелствува за Себе Си съ благодѣянния, като ни пращаше отъ небето дѣждове и плодоносни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселостѣ. (Варнава и Павелѣ).

Свидѣтелство на съвѣстѣта.

Римл. 2:12—16. Ония, които безѣ законѣ сѣ съгрѣшили, безѣ законѣ и ще загинатѣ; а ония, които при законѣ сѣ съгрѣшили, чрѣзѣ законѣ ще бѣдатѣ сѣдени (защото не слушателитѣ на закона сѣ праведни прѣдѣ Бога, а изпълнителитѣ на закона ще бѣдатѣ оправдани; защото, щомѣ езичницитѣ, които нѣматѣ законѣ, по природа вършатѣ законното, тѣ, безѣ да иматѣ законѣ, сами на себе сѣ законѣ; че дѣлото на закона е написано въ тѣхнитѣ сърдца, тѣ показватѣ *въ туй врѣме*, когато тѣхната съвѣстѣ свидѣтелствува, и мислитѣ *имѣ* една друга се обвиняватѣ, или се оправдаватѣ), въ деня, когато съгласно моето благовѣстие, Богѣ чрѣзѣ Исуса Христа ще сѣди тайнитѣ на човѣцитѣ.

Да имѣ подражаване е лошо.

4 Царств. 16:3. (Ахазѣ)...ходѣше по пѣтя на израилскитѣ царе, и дори сина си прѣзѣ огнь прѣкара, *подражавайки* гнусо-

тиитѣ на народитѣ, които Господь бѣ пропждилъ отпрѣдъ лицето на Израилевитѣ синове.

Иер. 10:2. Тѣй казва Господь: не вървете по пжтя на езичниците и не се плашете отъ небесни поличби, отъ които езичниците се плашатъ.

Иез. 11:12....Ще познаете, че Азъ съмъ Господь; защото по Моитѣ заповѣди не ходихте, и Моитѣ наредби не изпълняхте, а ходихте по наредбитѣ на околнитѣ вамъ народи.

Мат. 6:7....Кога се молите, не говорете излишно като езичниците; защото тѣ мислятъ, че въ многословието си ще бждатъ чути.

Да се смѣваме съ тѣхъ е опасно.

Пс. 105:35. (Не изтрѣбиха народитѣ, за които имъ бѣ казалъ Господь,) но се смѣсиха съ езичниците, и се научиха на тѣхнитѣ дѣла.

Тѣ се употрѣбиха за наказание на църквата.

Лев. 26:33. [Ще опустоша земята (ви), тѣй че ще се смаятъ надъ нея вашитѣ врагове, които се заселятъ въ нея;] васъ пѣкъ ще разпилѣя между народитѣ и ще изтрѣгна мечъ подирѣ ви; земята ви ще бжде пуста, и градоветѣ ви — разорени.

Иер. 49:14. Чухъ гласъ отъ Господа, и пратеникъ е пратенъ при народитѣ да каже: съберете се и идете противъ него (Восоръ), дигайте се за война.

Плач. Иер. 1:3. Иуда се прѣсели поради бѣдствие и тежко робство, посели се между езичници, и не намѣри покой; всички, които го прѣслѣдваха, настигнаха го въ тѣсни мѣста.

Иез. 7:24. (Биде къмъ мене слово Господне:) Азъ ще доведе най-зли народи, и ще завладѣятъ домоветѣ имъ. И ще туря край на гордостѣта на силнитѣ, и ще бждатъ осквернени светинитѣ имъ.

Авак. 1:5—9. Погледайте между народитѣ, взрете се — и много ще се почудите; защото въ ваши дни Азъ ще извърша такава дѣло, което вие не бихте повѣрвали, ако ви разказвахъ. Защото ето, Азъ ще подигна халдейци, народъ жестокъ и необузданъ, който ходи по ширинитѣ земни да завладѣе селения, нему непринадлежащи. Страшенъ и ужасенъ е той; отъ него самия произлиза сждѣтъ му и властѣта му. Конетѣ му сж побързи отъ леопарди и по-устремни отъ вечерни вълци; конницата му припка по разни страни; яздачитѣ му дохождатъ отдалечъ, прилетяватъ като орелъ, който се спуска върху плячка. Вкупомъ той ходи за грабежъ; като устреми лицето си напрѣдъ, той залавя плѣнници като пѣсѣкъ.

Ще получатъ отмѣщение.

Пс. 149:6—9. Славословия къмъ Бога да бждатъ въ устата имъ (на светиитѣ), и двуостъръ мечъ въ ржката имъ, за да извършатъ отмѣщение надъ народитѣ, наказание надъ племената, да вързватъ тѣхнитѣ царе въ вериги и тѣхнитѣ велможи — въ скови желѣзни, да извършатъ надъ тѣхъ писания сждѣ. Тая честь е за всички Негови светии. Алилуия.

Иер. 10:25. Излѣй яростѣта Си върху народитѣ, които не Те познаватъ, и върху племената, които не призоваватъ Твоето име;

защото тѣ изядоха Иакова, погълнаха го и изтрѣбиха го и жилището му опустошиха.

Иез. 25:5—7. Ще направя Рава оборъ за камъни, и Амоновитѣ синове — овчари, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь. Защото тѣй казва Господь, Богъ: задѣто ти ржкоплѣска и тропача съ нога, и съ всичко прѣзрѣние къмъ земята Израилева ти се душевно радва, — затова ето, ще простра ржката Си противъ тебе и ще те прѣдамъ да те разграбятъ народитѣ, ще те изтрѣбятъ изъ числото на народитѣ и ще те излича отъ числото на земитѣ; ще те съкруша, и ще познаешъ, че Азъ съмъ Господь.

Авд. 1:15. (Тѣй казва Господь Богъ за Едома:)...близъкъ е деньтъ Господень за всички народи: както си ти постъпвалъ, тѣй ще се постъпи и съ тебе; каквото си вършилъ, ще гадне върху главата ти.

Богъ управлява надъ тѣхъ.

2 Парал. 20:6. (Застана Иосафатъ) и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни! Не си ли Ти Богъ на небето? Ти владѣшъ надъ всички царства на народитѣ, и въ Твоя ржка е сила и крѣпостъ, и никой не може да устои насрѣща Ти!

Пс. 46:9. Богъ се въцари надъ народитѣ, Богъ седна на светия Свой прѣстолъ.

Разрушава кроежитѣ имъ.

Пс. 32:10. Господь разрушава кроежитѣ на езичницитѣ, унищожаватъ заговоритѣ на народитѣ (унищожаватъ кроежитѣ на князетѣ).

Ще се възвиси между тѣхъ.

Пс. 45:11. Застанете и познайте, че Азъ съмъ Богъ: ще бжда прѣвъзнесенъ у народитѣ, прѣвъзнесенъ по земята.

Пс. 101:16. Народитѣ ще се убоятъ отъ името на Господа, и всички земни царе—отъ Твоята слава.

Ще ги накаже.

Пс. 43:3. Ти (Боже) съ Твоята ржка си изтрѣбилъ народи, а тѣхъ (нашитѣ отци) си настанилъ: поразилъ си племена и си ги изгонилъ.

Иоил. 3:11—15. Бързайте и се стичайте, всички околни народи, и се съберете; натамъ, Господи, води юнацитѣ Си. Нека станатъ народитѣ и слѣзатъ въ долината на Иосафата; защото тамъ Азъ ще седна, за да сжда народитѣ отвредъ. Турете на работа сърпове, защото жътвата е озрѣла; идете, спуснете се, защото линѣтъ е пълень, и чебритѣ се прѣпълватъ, понеже злобата имъ е голѣма. Тълпи, тълпи въ сждната долина! защото близу е деньтъ Господень въ сждната долина! Слънце и мѣсечина ще потъмнѣятъ, и звѣздитѣ ще изгубятъ блѣсъка си.

Мих. 5:15... Въ гнѣвъ и негодуване ще извърша отмъщение надъ народитѣ, които бждатъ непослушни.

Авак. 3:12. Въ гнѣвъ ходишъ по земята и въ негодуване тъпчешъ народитѣ.

Зах. 14:18... Ако племето египетско не потегли на пжтъ и не дойде (тукъ), и то нѣма да има дъждъ, и ще го постигне поражение, съ каквото ще порази Господь народитѣ, които не дождатъ да празнуватъ празникъ Шатри.

Христосъ е даденъ за тѣхъ.

Пс. 2:8. („Господь Ми каза: Синь Мой си Ти; Азъ днесъ Те родихъ;) искай отъ Мене, и ще Ти дамъ народитѣ за Твое наследство, и всичко до край-земя—за Твое владѣние“.

Дан. 7:14. Нему (на Сина Човѣчески) бѣ дадена власть, слава и царство, за да Му служатъ всички народи, племена и езици; владичеството Му е владичество вѣчно, което нѣма да прѣмине, и царството Му не ще се разруши.

Спасението имъ е прѣдречено.

Бит. 12:3. (Рече Господь на Аврама:) Азъ ще благословя ония, които те благославятъ, и ще прокълна ония, които те злословятъ; и въ тебе ще бждатъ благословени всички земни племена.

Гал. 3:8...Писанието, като прѣдвиждаше, че Богъ чрѣзъ вѣра оправдава езичнитѣ, отнапрѣдъ благовѣсти на Авраама: „въ тебе ще бждатъ благословени всички народи“.

Пс. 59:3—10. Боже! Ти ни отхвърли, Ти ни съкруши, и се разгнѣви: обърни се къмъ насъ. Ти потресе земята, разби я: поправи нейнитѣ поврѣди, защото тя се е разклатила. Ти даде на Твоя народъ да изпита жестокото и ни напои съ омайно вино. Подарй на тия, които Ти се боятъ, знаме, за да го издигнатъ заради истината, за да се избавятъ Твоитѣ възлюбени; спаси ме съ Твоята десница и чуй ме! Богъ рече въ Своето светилище: ще възтържествувамъ, ще раздѣля Сихемъ и ще размѣря долина Сокхотъ: Мой е Галаадъ, Мой е Манасия, Ефремъ е крѣпость на главата Ми, Иуда е Мой скиптъръ, Моавъ е Моя омивалница; върху Едомъ ще простра обувката Си. Привѣтствувай Ме, земйо Филистимска!

Спасението имъ се изпрати.

Дѣян. 28:28...Да ви бжде знайно, че спасението Божие е изпратено на езичнитѣ: тѣ и ще чуятъ. (Павелъ).

Римл. 15:9—12. (Казвамъ, че Иисусъ Христосъ стана служителъ на обрѣзанието заради Божията истинностъ, за да утвърди обѣщанията, дадени на отцитѣ,) а пакъ езичнитѣ да прославятъ Бога за милосърдието Му, както е писано: „за това ще Те прославя, Господи, между езичнитѣ и ще възпѣя Твоето име“. И пакъ е казано: „развеселете се, езичници, съ Неговия народъ“. И пакъ: „хвалете Господа, всички езичници, и прославете Го, всички народи“. Исаия сжщо казва: „ще сжществува коренътъ Иисеевъ и Издигачиятъ се отъ него ще владѣе надъ народитѣ; Нему ще се надѣватъ народитѣ“.

Да разгласяваме между тѣхъ славата Божия.

1 Парал. 16:24. Разгласяйте всрѣдъ езичнитѣ славата Му, между всички народи чудесата Му.

Трѣбва да имъ се проповѣдва Евангелието.

Мат. 24:14...Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството по цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи, и тогава ще дойде краятъ.

Мат. 28:19. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече:]...Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Римл. 10:14...Какъ ще призватъ Оногова, въ Когото не сж повървали? Какъ пъкъ ще повърватъ въ Оногова, за Когото не сж чули? А какъ ще чуютъ безъ проповѣдникъ?

Римл. 14:25. (На Тогова, Който има сила да ви укрѣпи, споредъ откритието на тайната, умълчавана отъ вѣчни врѣмена,) а сега явена, и чрѣзъ пророческитѣ писания, по заповѣдъ на вѣчния Богъ, възвѣстена на всички народи, за да се покоряватъ на вѣрата, — (на *Тогова* единаго прѣмждраго Бога, чрѣзъ Исуса Христа, слава во-вѣки, аминъ).

Гал. 1:16 (Когато Богъ благоволи) да открие въ мене Своя Синъ, за да благовѣстя за Него между езичниците, — *азъ* веднага се не съвѣтвахъ съ плътъ и кръвъ, (но отидохъ въ Арабия, и пакъ се върнахъ въ Дамаскъ).

Нѣкои отъ тѣхъ приеха Евангелието.

Дѣян. 11:1. Апостолитѣ и братята, които бѣха въ Иудея, чуха, че и езичниците приели словото Божие.

Дѣян. 13:48. Езичниците, като слушаха *това* (що Павелъ и Варнава казваха), радваха се и прославяха словото Господне и повѣрваха всички, които бѣха отредени за вѣченъ животъ.

Дѣян. 15:3. Тѣ (Павелъ и Варнава) прочее, изпроводени отъ църквата, минаваха прѣзъ Финикия и Самария, като разказваха за обръщането на езичниците и произвеждаха голѣма радостъ у всички братя.

Духъ Светий и надъ тѣхъ слѣзе.

Дѣян. 10:44, 45. Докато Петъръ още говорѣше..., Духъ Светий слѣзе върху всички, които слушаха словото. А вѣрващитѣ отъ обрѣзанитѣ, които бѣха дошли съ Петра, се смаяха, че и върху езичници се излѣ дарътъ на Светаго Духа.

Дѣян. 15:7, 8. Слѣдъ дълго съвмѣстно разискване стана Петъръ и имъ (на апостолитѣ и презвитеритѣ) рече: мжже братя! Вие знаете, че Богъ отъ първитѣ дни избра измежду насъ *мене*, та отъ моитѣ уста да чуютъ езичниците евангелското слово и да повѣрватъ; и Сърдцевѣдецътъ Богъ имъ засвидѣтелствува, като имъ даде Духъ Светий, както и намъ.

Да славимъ Бога за успѣха на Евангелието между тѣхъ.

Пс. 97:1—3. Възпѣйте Господу пѣсень нова, защото Той чудеса извърши. Неговата десница и Неговата света мишца Му доставиха побѣда. Господъ яви Своето спасение, прѣдъ очитѣ на народитѣ откри Своята правда. Спомни си Той Своята милость (къмъ Иакова) и вѣрността Си къмъ Израилевия домъ. Всички краища земни видѣха спасението отъ нашия Богъ.

Дѣян. 11:18. Като изслушаха това (що Петъръ разправи), тѣ (апостолитѣ и братята) се успокоиха и прославяха Бога, думайки; и тѣй, Богъ и на езичниците даде покаяние за животъ.

Да се молимъ за тѣхъ.

Пс. 66:2—6. Боже, бжди милостивъ къмъ насъ и ни благо-слови; освѣтли ни съ лицето Си, за да познаятъ на земята Твоя пжтъ, у всички народи Твоето спасение. Да Те възхвалятъ народитѣ, Боже; да Те възхвалятъ всички народи. Да се веселятъ и

да се радватъ племената, защото Ти сждишъ народитѣ справедливо и на земята управлявашъ племената. Да Те възхвалятъ народитѣ, Боже; да Те възхвалятъ всички народи.

Тръбва да помагаме за изпращане проповѣдници на Евангелието между тѣхъ.

2 Кор. 11:8, 9. Други църкви обрэхъ, като получихъ отъ тѣхъ издрѣжки, та вамъ да служа; и докато бѣхъ у васъ, ако и да бѣхъ въ оскъдица, никому не дотегнахъ, защото оскъдицата ми удовлетвориха братята, дошли отъ Македония; та и въ всичко се пазихъ и ще се пазя, да ви не бжда товаръ.

3 Иоан. 1:6, 7. (Възлюбений, ти постъпвашъ вѣрно въ всичко, шо вършишъ за братята и за странницитѣ,) които засвидѣтелствуваха прѣдъ църквата твоята любовъ. Добрѣ ще сторишъ, ако ги отпратишъ достойно за Бога, защото за Неговото име тръгнаха, безъ да взематъ нѣщо отъ езичницитѣ.

Обръщението имъ е приятно Богу.

Дѣян. 10:35. (Петъръ проговори и рече:)... у всѣки народъ оня, който се бои отъ Него и върви по правда, приятенъ Му е.

Римл. 15:16. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣлично, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бжда служителъ на Иисуса Христа между езичницитѣ и свещенодѣйствиено да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичницитѣ, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

Елеосвещение

То е таинство. Извършва се надъ болни отъ презвитеритѣ църковни. Цѣлътa му е: прощение на грѣхове и изцѣрение.

Иак. 5:14, 15. Боленъ ли е нѣкой между васъ, нека повика презвитеритѣ църковни, и *тѣ* да се помолятъ надъ него, като го помажатъ съ елей въ името Господне. И молитвата, *произлизаща* отъ вѣрата, ще изцѣри болния, и Господъ ще го дигне; и ако грѣхове е сторилъ, ще му се простятъ.

Марк. 6:13. [Тѣ (дванадесетѣ) тръгнаха и проповѣдваха покаяние;] изгонваха много бѣсове, и мнозина болни помазваха съ елей, и ги изцѣряваха.

Помазването съ елей е и въишенъ знакъ на помазването отъ Светаго Духа.

1 Царств. 10:1... Взе Самуилъ сждѣ съ елей, излѣ върху главата му (на Саула), цѣлуна го и рече: ето, Господъ те помаза за царъ на Своето наслѣдие (въ Израила, и ти ще царувашъ надъ народа Господень и ще ги избавишъ отъ ржцѣтѣ на околнитѣ имъ врагове...).

1 Царств. 10:6. И Духъ Господень ще слѣзе върху тебе, и ти ще пророчествувашъ заедно съ тѣхъ и ще станешъ другъ човѣкъ.

1 Царств. 16:13. Самуилъ взе рога съ елей и го (Давида) помаза посрѣдъ братята му, и Духъ Господень почиваше върху Давида отъ оня день и насетнѣ. Слѣдъ това Самуилъ стана и отиде въ Рама.

Естествена смърт.

Тя се нарича: *снѣ.*

Иов. 14:12. (Изтичатъ водитѣ изъ езерото, и рѣката прѣсѣква и прѣсѣхва:) тѣй човѣкъ ще легне и нѣма да стане; до свѣршѣнка на небето не ще се пробуди и не ще се дигне отъ своя снѣ.

Дан. 12:2. „...Много отъ спешитѣ въ земния прахъ ще се събудятъ—едни за вѣченъ животъ, други за вѣченъ укоръ и посрама“.

Мат. 9:24 (Когато Исусъ дойде въ къщата на началника и видѣ свирачитѣ и народа смутенъ,) рече имъ: излѣзте внѣ; защото момичето не е умрѣло, а спи. И тѣ Му се смѣха.

Иоан. 11:11. Той...имъ (на ученицитѣ Си) казва: Лазарь, нашиятъ приятелъ, е заспалъ; но отивамъ да го събудя.

Прѣдаване духъ.

Иер. 15:9. Лежи изнемошѣла тая, която е родила седемъ, прѣдава духъ; още прѣзъ деня зайде нейното слѣнце; тя е смутена и посрамена. И останалитѣ отъ тѣхъ ще прѣдамъ на мечъ прѣдъ очитѣ на враговетѣ имъ, казва Господь.

Плач. Иер. 2:12. Умирайки като ранени по градскитѣ улици, тѣ казватъ на своитѣ майки: „дѣ има жито и вино?“—и прѣдаватъ душитѣ си въ майчинитѣ си прѣгрждки.

Издѣхване.

Дѣян. 5:5....Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуха това.

Дѣян. 5:10....Тя (Сапфира) веднага падна прѣдъ нозѣтѣ му (на Петра) и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха я и погребяха до мъжа ѝ.

Почиване.

Дѣян. 7:60....(Стефанъ), като колѣнични, викна съ високъ гласъ: Господи, не зачитай имъ тоя грѣхъ! И като каза това, почина.

2 Петр. 3:4. (Знайте това, че въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вѣрватъ по своитѣ си похоти) и казватъ: дѣ е обѣщанието за Неговото (на Господа) пришествие? Защото откакъ бацитѣ ни починаха, всичко си стои тѣй, *както* отъ начало на творението.

Поразяване.

Дѣян. 12:23....Изведнажъ Ангелъ Господень го (Ирода) порази, задѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ.

Загинване.

1 Кор. 15:18. (Ако Христосъ не е възкрѣсналъ, суетна е вѣрата ви: вие сте си още въ грѣховетѣ;) тогава и ония, които сж умрѣли въ Христа, сж загинали.

Разрушаване (на) земната ни хижа.

2 Кор. 5:1. Знаемъ, че, когато земното наше жилище, тая хижа, се разруши, *ние* имаме отъ Бога домъ на небесата, жилище нержкотворно, вѣчно.

Оставяне тѣлесната ни хижа.

2 Петр. 1:14. (За справедливо считамъ, доклѣ съмъ въ тая тѣлесна хижа, да ви подбуждамъ съ напомнюване) знаейки, че скоро ще оставя моята хижа, както и Господъ нашъ Исусъ Христосъ ми яви.

Поискване душата.

Лук. 12:20...Богъ му рече: безумнико, нощесъ ще ти поискатъ душата; а това, що си приготвилъ, кому ще остане?

Отиване въ пѣть невъзвратенъ.

Иов. 16:22...Краятъ на годинитѣ ми иде, и азъ заминавамъ на пѣть невъзвратенъ.

Освобождение.

Фил. 1:23. Обладаватъ ме и двѣтѣ: желая да се освободя и да бѣда съ Христа, защото *това* е много по-добро; (но да оставамъ въ плѣтъта е потрѣбно за васъ).

Сваляне, слизане въ гроба.

Бит. 42:38. Той (Иаковъ) рече (на синоветѣ си): нѣма да иде синъ ми (Вениаминъ) съ васъ, защото братъ му (Иосифъ) умрѣ, и той остана самъ; ако се случи злочестина съ него по пѣтя, въ който ще отидете, ще свалите сѣдината ми съ тѣжа въ гроба.

Пс. 113:25. Не мъртвитѣ ще възхвалятъ Господа, нито всички, които слизатъ въ гроба.

Слизане въ прѣизподнята.

Бит. 37:35...Събраха се всичкитѣ му (на Иакова) синове и всичкитѣ му дѣщери да го утѣшаватъ; но той не искаше да се утѣши, а думаше: съ скръбъ ще слѣза при сина си (Иосифа) въ прѣизподнята. Тѣй го оплакваше баща му.

Иов. 7:9. Разрѣдява се облакътъ и изчезва; тѣй слѣзлиятъ въ прѣизподнята не ще излѣзе, (не ще се вече върне въ кѣщата си, и мѣстото му не ще го знае вече.)

Иов. 17:16. Тя (надеждата ми) ще слѣзе въ прѣизподчята и ще почива съ мене въ праха.

Иов. 21:13. (Беззаконниците) прѣкарватъ днитѣ си въ щастие и въ единъ мигъ слизатъ въ прѣизподнята.

Прибиране при своитѣ си.

Бит. 49:33...Свърши Иаковъ завѣщанието къмъ синоветѣ си, прострѣ нозѣ на постелята, почина и се прибра при своя народъ.

Втор. 31:16...Каза Господъ на Моисея: ето, ти ще се прибе-решъ при отцитѣ си, а тоя народъ ще почне да върви блудно подиръ чуждитѣ богове на оная земя, въ която отива, ще Ме остави, и ще наруши завѣта Ми, който съмъ сключилъ съ него.

3 Царств. 2:10...Давидъ почина при отцитѣ си и биде погребенъ въ Давидовия градъ.

Дѣян. 13:35...Давидъ, като послужи на своя родъ, чрѣзъ Божията воля почина и се присъедини къмъ отцитѣ си и видѣ тлѣние. (Павелъ).

Прѣселване въ страната на мълчанието.

Пс. 93:17. Да не бѣше ми Господъ помощникъ, душата ми скоро щѣше да се засели въ страната на мълчанието.

Връщане въ страната на тъмата и мрака.

Иов. 10:21, 22. (Остави, отстъпи отъ мене, за да се ободря малко,) прѣди да отида, — та да се не върна вече, — въ страната на тъмата и смъртната сѣнка, въ страната на мрака, какъвто е мракътъ на смъртната сѣнка, дѣто нѣма уредба, *дѣто* е тъмно, както самата тъма.

Връщане въ прѣстѣта.

Пс. 103:29. Скривашъ лицето Си (Господи) — объркватъ се, отнимашъ духа имъ — умиратъ и въ прѣстѣта си се връщатъ.

Лѣгане въ праха.

Иов. 7:21.....Защо да ми не простишъ грѣха и да не снемешъ отъ менъ беззаконието ми? Защото, ето, азъ ще легна въ праха; утрѣ ще ме подиришъ, а нѣма да ме има.

Заминаване.

3 Царств. 2:2. (Наближи врѣме да умрѣ Давидъ, и той за вѣща на сина си Соломона, думайки:) ето, азъ заминавамъ по пѣтя на цѣлия свѣтъ, а ти бжди твърдъ, бжди и мжественъ.

Отиване.

Иов. 14:10....Човѣкъ умира и изглѣва; отива си, и дѣ е той?
Сваляне при царя на ужаситѣ.

Иов. 18:14. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Отъ шатрата му (на беззаконника) ще бжде прокудена неговата надежда, и това ще го свали при царя на ужаситѣ..

Тя дойде чрѣзъ Адама.

Бит. 3:19. (Господь Богъ рече на Адама:) съ потъ на лицето си ще ядешъ хлѣба си, докль се върнешъ въ земята, отъ която си взетъ; защото прѣстъ си и въ прѣстъ ще се върнешъ.

1 Кор. 15:21, 22....*Както* смъртъта дойде чрѣзъ човѣка, *тъй* и възкресението отъ мъртви дойде чрѣзъ човѣка. Както въ Адама всички умиратъ, *тъй* и въ Христа всички ще оживѣятъ.

Е слѣдствие на грѣха.

Бит. 2:17. (Заповѣда Господь Богъ на човѣка и рече: отъ всѣко дърво въ градината ще ядешъ;) а отъ дървото за познаване добро и зло, да не ядешъ отъ него; защото, въ който день вкусишъ отъ него, бездруго ще умрешъ.

Римл. 5:12. ..Чрѣзъ единъ човѣкъ грѣхътъ влѣзе въ свѣта, а чрѣзъ грѣха — смъртъта, и по такъвъ начинъ смъртъта прѣмина въ всички люде чрѣзъ единъ човѣкъ, въ когото всички съгрѣшиха.
Е за всички човѣци.

2 Царств. 14:14. (Жената текоянка рече на Давида:) Ние ще умремъ и ще станемъ като разлѣна на земята вода, която не може да се събере; но Богъ не желае да погуби душата и се грижи да не отхвърли отъ Себе Си и отхвърления.

Иов. 30:23....Азъ зная, че Ти ще ме докарашъ до смъртъ и въ дома, дѣто се събиратъ всички живи.

Пс. 48:10. (Това не ще бжде никога,) щото *нѣкой* да остане да живѣе завинаги и да не види гробъ.

Пс. 81 : 7. (Азъ рекохъ: вие сте богове, вие сте всички синове на Всевишния;) но вие ще умрете като човѣци, и ще паднете като всички човѣци, и ще паднете като всички князе.

Пс. 83 : 43. Кой отъ човѣцитѣ е живѣлъ, безъ да види смъртъ, и е избавилъ душата отъ ржцѣтъ на прѣизподнята?

Екл. 1 : 4 Родъ прѣхожда, и родъ дохожда, а земята прѣбдва до вѣка.

Екл. 3 : 19, 20... Сждбата на синоветѣ човѣшки и сждбата на живстнигѣ е сждба една: както умиратъ еднигѣ, тѣй умиратъ и другигѣ, и едно е дихането у всички, и човѣкъ нѣма прѣдимство прѣдъ добитѣка, понеже—всичко е суета! Всичко отива на едно мѣсто: всичко е произлѣзло отъ прѣстъ, и всичко ще се върне въ прѣстъта.

Екл. 6 : 6... Онзи (който е народилъ и сто *двца*), макаръ прѣживѣлъ и двѣ хиляди години, безъ да се наслаждава съ доброто, нѣма ли да иде сѣ на едно мѣсто?

Екл. 8 : 8. Човѣкъ не е властенъ надъ духа, за да удържи духа, и нѣма властъ надъ смъртния день, нито избава въ тая борба, а нечестие нѣма да спаси нечестивеца.

Екл. 9 : 3, 5. Това е тъкмо лошото въ всичко, що се върши подъ слънцето, че една сждба е за всички, и сърдцето на синоветѣ човѣшки е пълно съ зло, и въ сърдцето имъ, въ живота имъ има безумие; а слѣдъ това тѣ *отиватъ* при умрѣлитѣ. Живитѣ знаятъ, че ще умратъ, а мъртвитѣ нищо не знаятъ, и вече нѣма за тѣхъ награда, понеже и поменѣтъ за тѣхъ е прѣдаденъ на забрава.

Зах. 1 : 5. Башитѣ ви дѣ сж? па и пророцитѣ ще живѣятъ ли вѣчно?

Евр. 7 : 23. Ония (обикновенитѣ свещеници) станаха *единъ слѣдъ другъ* много свещеници, защото смъртъта не имъ даваше да прѣбждватъ; [а Тоя (Христосъ), понеже Самъ прѣбждва вѣчно, има священство, което не прѣминава къмъ друго.]

Евр. 9 : 27... На човѣцитѣ е отредено да умратъ единъ пжтъ, а слѣдъ това — сждъ.

Постига праведния, както и грѣшния.

Исв. 9 : 22... Той погубва и непорочния и виновния.

Екл. 2 : 16... Нѣма да помнятъ мждрия вѣчно, както и глупавия; слѣдъ врѣме всичко ще бжде забравено, и, уви! мждриятъ умира тѣй, както и глупавиятъ.

Екл. 9 : 2. За всѣкиго и за всички — едно: една сждба за праведникъ и нечестивецъ, за добъръ (и лошъ), за чистъ и нечистъ, за който принася жертви и който не принася; както за добродѣтеленъ, тѣй и за грѣшникъ; както за който се кълне, тѣй и за който се бои отъ клетва.

Богъ я опрѣдѣля.

Вгор. 32 : 39. Видже сега, (видже,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ рая и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

1 Царств. 2 : 6. (Молѣше се Ана и думае:) Господь умъртвява и съживява, сваля въ прѣизподнята и изважда.

Иов. 10:9. Спомни, че си ме изработил като глина, та на прах ли ще ме обърнеш?

Иов. 14:5. Ако днитѣ му сж опрѣдѣлени, и броятъ на мѣсецитѣ му е у Тебе, ако си му турил прѣдѣлъ, който той не ще прѣмине, (отклони се отъ него: нека си отдѣхне, доклѣ като наемникъ не свърши деня си.)

Иов. 34:14. 15. (Продължи Елиуй и рече:) Ако той обърнѣше сърдцето Си къмъ Себе Си и вземѣше при Себе Си нейния (на вселенната) духъ и нейното дихане, — завчасъ щѣше да погине всѣка плътъ, и човѣкъ щѣше да се върне въ праха.

Пс. 67:21. Богъ за насъ е Богъ за спасение; въ властта на Господа Вседържителя е вратата на смъртта.

Пс. 89:4. Ти връщашъ човѣка въ тлѣнието и казвашъ: върнете се, синове човѣчески!

Иер. 15:20... Ще те направя за тоя народъ силна мѣдна стѣна; тѣ ще воюватъ противъ тебе, ала не ще те надвиятъ, защото Азъ съмъ съ тебе, за да те спасявамъ и избавямъ, казва Господъ.

Иер. 43:11. (Биде слово Господне къмъ Иеремиа въ Тафнисъ: кажи имъ: тѣй казва Господъ Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, ще пратя и ще взема Навуходоносора, вавилонския царь, Моя рабъ,) и ще дойде и ще порази Египетската земя: който е за смъртъ, ще бѣде прѣдаденъ на смъртъ; и който е за плѣнъ, ще отиде въ плѣнъ, и който за подъ мечъ — подъ мечъ.

Тя туря край на земнитѣ работи.

Пс. 145:4. Излиза духътъ му (на човѣка), и той се връща въ земята си: въ она день изчезватъ (всички) негови помисли.

Екл. 9:10. Всичко, що може да върши ржката ти, споредъ силитѣ си върши; защото въ гроба, кждѣто ще идешъ, нѣма ни работа, ни мислене, ни знание, ни мждрость.

Ис. 38:18. „...Не прѣизподнята Тебе слави, не смъртта Тебе възхваля, не слѣзлитѣ въ гробъ се уповаватъ на Твоята истина.“ (Езекия).

Отнима земното владѣние.

Иов. 1:21. (Тогава Иовъ)...рече: голъ излѣзохъ отъ утробата на майка си, голъ ще се и завърна. Господъ даде, Господъ и взе; (както бѣше угодно Господу, тѣй и стана) да бѣде благо-словено името Господне!

Пс. 48:18. (Не бой се, кога човѣкъ богатѣе, кога славата на дома му расте;) защото, умирайки, нищо нѣма да вземе; славата му не ще отиде подирѣ му.

Екл. 5:15. И това е тежкъ неджгъ: какъвто е дошълъ, такъвъ си и отива. Каква, прочее, за него полза, като се е трудилъ на вѣтъръ?

1 Тим. 6:7. Понеже нищо не сме донесли на свѣта, явно е, че не можемъ и нищо да изнесемъ.

Изравнява състоянието на всички човѣци.

Иов. 3:17—19. Тамъ беззаконницитѣ прѣставатъ да задаватъ страхъ, и тамъ почиватъ изнуренитѣ. Тамъ затворницитѣ

заедно се наслаждават отъ покой и не слушатъ крѣсцитѣ на распоредника. Малъкъ и голѣмъ тамъ сж равни, и робътъ е свободенъ отъ господаря си.

Иов. 21:23—26. Единъ умира въ най-пълни сили, съвсѣмъ спокоенъ и миренъ; вжтрѣшноститѣ му сж пълни съ масть, и коститѣ му напоени съ мозъкъ. Другъ пъкъ умира съ огорчена душа, безъ да е вкусилъ добро. И тѣ наедно ще лежатъ въ прѣстѣта, и червеи ще ги покриватъ.

Прѣдава людетѣ на забрава.

Иов. 18:17. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Споменътъ за него (беззаконника) ще изчезне отъ земята, и на стѣгдата не ще има името му.

Иов. 24:20. Нека го забрави утробата *майчина*; нека бжде сладъкъ на червеитѣ; нека за него поменъ не остане; нека се строши като дърво беззаконникътъ, (който угнетява бездѣтната, нераждалата, и на вдовица не прави добро.)

Пс. 30:13. Забрзвенъ съмъ въ сърдцата като мъртъвъ; азъ съмъ като разбитъ съсждъ.

Екл. 8:10. Видѣхъ тогава, че погребваха нечестивци, че идваха и отхождаха отъ светото мѣсто и биваха забравяни въ града, дѣто тѣй постѣпваха. И това е суета!

Слѣдъ нея тѣлото се връща въ земята, а душата — при Бога.

Екл. 12:7...Ще се върне прѣстѣта въ земята, каквото си е била; а духътъ ще се върне при Бога, Който го е далъ. **Иов. 34:14, 15.**

Слѣдъ нея настава сждъ.

Екл. 12:1, 14...Помни твоя Създателъ прѣзъ днитѣ на младостѣта си, доклѣ не сж дошли тежки дни и не сж настанали години, за които ще казвашъ: „нѣма за мене наслада въ тѣхъ“; защото Богъ ще изведе на сждъ всѣка работа и всичко тайно, било то добро, било лошо.

Иоан. 5:25, 29 Истина, исгина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуютъ гласа на Сина Божий и, като чуютъ, ще оживѣятъ. И ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

2 Тим. 4:1...Заклевамъ *те* прѣдъ Бога и Господа нашего Иисуса Христа, Който ще сжди живи и мъртви, кога се яви Той и *настѣпи* царството Му: (проповѣдвай словото...)

Христосъ я побѣди.

Ис. 25:8. Смъртѣта ще бжде погълната на вѣки, и ще отрие Господъ Богъ сълзитѣ отъ всички лица, и ще снесе срама отъ Своя народъ по цѣла земя; защото тѣй казва Господъ. **1 Кор. 15:54.**

Римл. 6:9 ...Христосъ, веднажъ възкрѣсналъ отъ мъртвитѣ, вече не умира: смъртѣта нѣма вече властъ надъ Него.

1 Кор. 15:55—57. „Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата?“ (Ос. 13:14.) Жилото на смъртѣта е грѣхътъ, а силата на грѣха е законътъ. Да въздадемъ благодарение Богу, Който ни дарява побѣдата чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.

Откр. 1:18. (Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ) и живиятъ; бѣхъ мъртъвъ, и ето, живъ съмъ во-вѣки вѣковъ, аминъ; и имамъ ключоветъ на ада и смъртъта.

Христось я унищожѣ.

1 Кор. 15:26. (Той трѣбва да царува, докато тури всички врагове подъ нозѣтъ Си.) А най-послѣденъ врагъ, *който* ще бжде унищожень, е смъртъта.

2 Тим. 1:10. (Богъ ни спаси по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена,) а открита сега съ явяването на нашия Спасигель Иисуса Христа, Който унищожѣ смъртъта и извади наявѣ животъ и нетлѣние чрѣзь благовѣстието.

Христось избавя отъ нейния страхъ.

Евр. 2:15. (Понеже дѣцата сж участници въ плѣтъ и кръвъ, то и Той еднакво взе участие въ сжщитѣ, та чрѣзь смъртъта да порази оногова, у когото е властѣта на смъртъта, сирѣчь дявола,) и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртъта прѣзь цѣлъ животъ бѣха подложени на робство.

Всички ще възкрѣснатъ отъ нея.

Дѣян. 24:15. (Азъ тѣй служа на Бога на отцитѣ ни, че вѣрвамъ на всичко, що е писано въ закона и въ пророцитѣ,) и се надѣвамъ на Бога, че ще има възкресение на мъртви, на праведни и на неправедни, което и тѣ сами очакватъ. (Павель.)

Откр. 20:13. Морето повърна мъртвитѣ, които бѣха въ него, смъртъта и адѣтъ повърнаха мъртвитѣ, които бѣха въ тѣхъ: и сжденъ биде всѣкой споредъ дѣлата си.

На небето никой нѣма да бжде подложенъ на нѣя.

Лук. 20:36. (Ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ и възкресението отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ,) и да умиратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божи.

Откр. 21:4. И ще отрие Богъ всѣка сълза отъ очитѣ имъ, и смъртъ не ще има вече; ни жалѣйка, ни писъкъ, нито болка нѣма да има вече, защото прѣдишното се мина.

Всѣкога да помнимъ, че тя е близу.

Иис. Нав. 23:14. Ето, сега азъ заминавамъ, наждѣто цѣлъ свѣтъ отива. А вие съзнавате отъ всичкото си сѣрдце и отъ всичката си душа, че не биде напразно ни една дума отъ всичкитѣ добри думи, които говори за васъ Господъ, Богъ вашъ: всичко се сбждна за васъ, ни една дума не остана неизпълнена.

1 Царств. 20:3. Давидъ се кълнѣше и думаше: баща ти добръ знае, че азъ намѣрихъ благоволение въ твоитѣ (Ионатане) очи, затова си дума: „нека не знае за това (прѣслѣдване) Ионатанъ, за да не се огорчи“; но живъ е Господъ и жива душата ти — една само крачка има между мене и смъртъта.

Иов. 14:1, 2. Родень отъ жена, човѣкъ е краткодневень и прѣситень съ тжги: като цвѣте изниква и улита; като сѣнка бѣга и се не спира.

Пс. 38:5, 6. Кажѣ ми, Господи, моя край, и какво е число-то на моитѣ дни, за да зная, какъвъ е вѣкътъ ми. Ето, Ти си

ми далъ дни *колкото* педа, и вѣкътъ ми е като нищо прѣдъ Тебе. Наистина, пълна суета е всѣки човѣкъ, който живѣе.

Пс. 89:9. Всички наши дни прѣминаха въ Твоя гнѣвъ; годинитѣ ни се губятъ като звукъ.

Екл. 7:2. По-добрѣ е да отивашъ въ къща, дѣто плачатъ за умрѣлъ, нежели да отивашъ въ къща, дѣто се пирува, защото тамъ е краятъ на всѣки човѣкъ, и живиятъ ще приложи *това* къмъ сърдцето си.

2 Тим. 4:6... Азъ вече ставамъ жертва, и врѣмето на мое то отхождение настѣпи.

1 Петр. 1:24... „Всѣка плътъ е като трѣва, и всѣка човѣшка слава — като цвѣтъ у трѣва: изсѣхна трѣвата, и цвѣтътъ ѝ олетѣ“. Ис. 40:6.

Да бждемъ готови за нея.

4 Царств. 20:1. Въ ония дни се разболѣ Езекия на смъртъ; и дойде при него Амосовиятъ синъ пророкъ Исаия и му каза: тѣй говори Господь: направи завѣщание за дома си, защото ще умрешъ, нѣма да оздравѣшъ. Ис. 33:1.

Съ молитвз да се готвимъ за нея.

Пс. 33:14. Отстѣпи огъ мене (Господи), за да мога да се подкрѣпя, прѣди да замина и да ме нѣма *вече*.

Пс. 89:12. Научи ни тѣй да броимъ днитѣ си, че да придобиемъ мъдро сърдце.

Размишленкето за нея ни подбужда да сме бодри и прилежни.

Иоан. 9:4. Азъ трѣбва да върша дѣлата на Тогова, Който Ме е пратилъ, доклѣ е день; настѣпя ношъ, когато никой не може да работи.

Дохлѣ тя се приближава, нека ставаме по-прѣдани Богу.

Пс. 55:12—14. На Бога се уповавамъ, не се боя; какво ще ми стори човѣкъ? Върху мене лежатъ, Боже, оброцитѣ къмъ Тебе; на Тебе ще въздамъ хвала; защото Ти избави душата ми отъ смъртъ, (очитѣ ми — отъ сълзи,) па и нозѣтъ ми отъ прѣлѣване, за да ходя прѣдъ лицето Божие въ свѣтлината на живитѣ.

Пс. 114:7—9. Върни се, душо моя, въ твоя покой, защото Господь ти стори добро. Ти избави душата ми отъ смъртъ, очитѣ ми — отъ сълзи, и нозѣтъ ми — отъ прѣлѣване. Ще ходя прѣдъ лицето на Господа въ земята на живитѣ.

Пс. 117:17. Нѣма да умра, но ще живѣя и ще разгласямъ дѣлата Господни.

Ис. 33:20. „Господь ще ме спаси; и ние въ всички дни на нашия животъ *съ звуковетѣ* на моитѣ струни ще пѣемъ пѣсни въ дома Господень“. (Езекия).

Енохъ и Илия бѣха свѣбодни отъ нея.

Бит. 5:24... Ходя Енохъ по Бога, и изчезна, понеже Богъ го взе.

Евр. 11:5. Чрѣзъ вѣра Енохъ бѣ прѣселенъ, за да не види смъртъ; и не се намѣри, понеже Богъ го прѣсели. Защото прѣди прѣселянето си той получи свидѣтелство, че е угодилъ Богу.

4 Царств. 2:11. Както (Илия и Елисей) вървѣха и се разговаряха по пѣтя, изведнажъ се яви огнена колесница и огнени коне, и ги раздвоиха единъ отъ други, и Илия се понесе въ вихрушка къмъ небето.

Тя се взема като примѣръ за изяснение на измѣненето въ новъ животъ.

Римл. 6:2. Ние, които сме умрѣли за грѣха, какъ ще живѣемъ още въ него?

Римл. 6:10, 11. Колкото до това, че *Той* (Христосъ) умрѣ, умрѣ веднажъ за грѣха; а колкото до това, че живѣе, живѣе за Бога. Тѣй и вие считайте себе си мъртви за грѣха, обаче живи за Бога въ Христа Иисуса, нашия Господь.

Примѣри на внезапна смъртъ:

Ирѣ.

Бит. 38:7. Ирѣ, първородниятъ синь на Иуда, бѣше лошъ прѣдъ очитѣ на Господа, и го умъртви Господь.

Надавъ и Авиудъ.

Числ. 25:61....Надавъ и Авиудъ умрѣха, когато принесоха чуждъ огънь прѣдъ Господа (въ Синайската пустиня).

Офни и Финеесъ.

1 Царств. 2:34. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тѣй казва Господь:)...Ето ти личба, която ще стане съ двамата ти сина Офни и Финеесъ: и двамата ще умратъ въ единъ день. **1 Царств. 4:11.**

Навалъ.

1 Царств. 25:33....Господь порази Навала, и той умрѣ.

Оза.

2 Царств. 6:7....Господь се разгнѣви на Оза, и за дързостъта (дѣто присегна съ ржка къмъ ковчега) Богъ го порази на сжщото мѣсто, и той умрѣ тамъ при Божия ковчегъ.

Двтето на сонамката жена.

4 Царств. 4:20. Взе го (баща му) и го занесе на майка му. И то седѣ въ скута ѝ до пладне и умрѣ.

Велможата на израилския царь.

4 Царств. 7:17—20.... Царьтъ остави при портитѣ оня велможа, върху чията ржка се опираше, и наредѣтъ го стѣпка при портитѣ, и той умрѣ, както бѣ казалъ Божиятъ човѣкъ, който говори, когато царьтъ ходи при него. Когато Божиятъ човѣкъ бѣ говорилъ на царя тѣй: двѣ мѣри ечемикъ за сикля, и една мѣра чисто брашно за сикля ще бжде утрѣ по това врѣме прѣдъ портитѣ на Самария, тогава оня велможа отговори на Божия човѣкъ и каза: ако Господь дори отворѣше прозорци на небето, и тогава можеше ли да бжде такава нѣщо? А той му бѣ казалъ: съ очитѣ си ще видишъ това, ала не ще идешъ отъ него. Тѣй и стана съ него: и стѣпка го народѣтъ на портитѣ, и той умрѣ.

Иероваамъ.

2 Парал. 13:20... Иероваамъ не се съвзе вече въ днитѣ на Авия. Господь го порази, и той умрѣ.

Силоамскитѣ люде.

Лук. 13:4 (Дойдоха нѣкои и Му разказаха за галилейцитѣ, на които кръвьта Пилатъ смѣсилъ съ жертвитѣ имъ. Иисусъ имъ отговори и рече: мислите ли, че тия галилейци бѣха по-грѣшни

отъ всички галилейци, че тъй пострадаха? Не, казвамъ ви; но, ако се не покаете, всички тъй ще загинете.) Или мислите, че ония осемнайсетъ души, върху които падна Силоамската кула и ги изби, бѣха по виновни отъ всички живѣещи въ Иерусалимъ? (Не, казвамъ ви; но, ако се не покаете, всички тъй ще загинете.)

Анания.

Дѣян. 5:5...Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуа това.

Сапфира.

Дѣян. 5:10. И *тя* веднага падна прѣдъ нозѣтъ му (на Петра) и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха я и погребаха до мъжа ѝ.

Иродъ.

Дѣян. 12:23...Изведнажъ Ангелъ Господень го порази, за дѣто не въздаде Богу слава; и той, изяденъ отъ червеи, умрѣ.

Естественъ животъ.

Богъ е, който го дава.

Бит. 2:7...Създаде Господъ Богъ човѣка отъ земна прѣстъ и вдѣхна въ лицето му дихание за животъ; и стана човѣкътъ жива душа.

Иов. 10:12. (Не Ти ли) животъ и милость ми дарува, и Твоята грижа пазише духа ми?

Иов. 33:4. (Отговори Елиуй, синъ Варахиоловъ, взитецъ, и каза:) Духъ Божий ме е създаль, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Дѣян. 17:28...*Ние* чрѣзъ Него живѣемъ, и се движимъ, и сществуваме, както и нѣкои отъ вашитѣ стихотворци сж казали: „Неговъ сме и родъ“. (Павель).

1 Тим. 6:13. Наръчвамъ ти прѣдъ Бога, Който всичко животвори, и прѣдъ Христа Исуса, Който засвидѣтелствува доброто изповѣдание прѣдъ Понтия Пилата, (да спазишъ заповѣдта чиста, безукорна, дори до явяването на Господа нашего Исуса Христа.)

Богъ го пази.

Иов. 7:20. Ако съмъ съгрѣшилъ, какво да сторя за тебе, о, бдителю надъ човѣцитѣ! Защо си ме поставилъ противникъ на Себе Си, та дотегнахъ и на мене си?

Пс. 35:7. Твоята правда като планини Божии, и Твоитѣ сждби — велика бездна! Човѣци и добитѣци пазишъ Ти, Господи!

Пс. 65:9. Той запази живота на душата ни и не даде да се поклати ногата ни.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

Той е въ Божията рѣка.

Втор. 32:39. Видже сега, (видже,) че това съмъ Азъ, Азъ

съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ рая и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

1 Царств. 2:6. (Молѣше се Ана и думаше:) Господь умърт-
вява и съживява, сваля въ прѣизподнята и изважда.

Иов. 12:10. Въ Негова ржка е душата на всичко живо и
духътъ на всѣка човѣшка плътъ.

Пс. 103:29. Скривашъ лицето Си — объркватъ се, отнимашъ
духа имъ — умиратъ и въ прѣстѣта си се връщатъ.

Дан. 5:23. [Тогава Даниилъ отговори и рече на царя: „И
ти, неговъ (на Навуходоносора) сине, Валтасаре, не смири сърд-
цето си,] а се въздигна противъ Господа Небесни, и сждоветѣ
отъ Дома Му ти донесоха, и ти и твоитѣ велможи, твоитѣ жени
и наложници пихте отъ тѣхъ вино, и ти славѣше боговетѣ сре-
бърни и златни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни, които
нито виждатъ, нито слушатъ, нито разумѣватъ; а Бога, въ Чиито
ржцѣ е твоео дишаѣе, и у Когото сж всички твои пжтища, ти
не прослави“.

Свършва се чрѣвъ грѣха.

Бит. 2:17. (Заповѣда Господь Богъ на човѣка и рече: отъ
всѣко дърво въ градината ще ядешъ;) а отъ дървото за позна-
ване добро и зло, да не ядешъ отъ него; защото, въ който день
вкусишъ отъ него, бездруго ще умрешъ.

Бит. 3:17, 19. (Господь Богъ)...на Адама рече: задѣто си
послушалъ гласа на жена си и си ялъ отъ дървото, за което ти
заповѣдахъ, като казахъ: не яжъ отъ него,—проклета да е земята
поради тебе; съ мжка ще се хранишъ отъ нея прѣвъ всички дни
на живота си; съ потъ на лицето си ще ядешъ хлѣба си, доклѣ
се върнешъ въ земята, отъ която си взетъ; защото прѣстъ си и
въ прѣстъ ще се върнешъ.

Иов. 7:21....Защо да ми не простишъ грѣха и да не сне-
мешъ огъ менъ беззаконието ми? Защото, ето, азъ ще легна въ
праха; утрѣ ще ме подиришъ, а нѣма да ме има.

Екл. 7:17. Не се прѣдавай на грѣхъ и не бивай безуменъ:
защо да умирашъ безъ-врѣме?

Той е: суетенъ.

Иов. 7:16. Омръзна ми животътъ. Нѣма вѣчно да живѣя.
Оттегли се отъ менъ, защото днитѣ ми сж суета.

Екл. 6:12....Кой знае, кое е добро за човѣка въ живота,
прѣвъ всички дни на суетния му животъ, които той прѣкарва
като сѣнка? И кой ще каже на човѣка, какво ще бжде слѣдъ
него подъ слѣнцето?

Екл. 7:15. Нагледахъ се на всичко прѣвъ суетнитѣ мои дни:
праведникътъ загинва въ своята праведность; нечестивецътъ жи-
вѣе дълго въ нечестието си.

Екл. 9:9. Прѣвъ всички дни на суетния си животъ наслаж-
давай се отъ живота заедно съ жената, която обичашъ, и която
ти е далъ Богъ подъ слѣнцето за всички твои суетни дни; за-
щото това е твой дѣлъ въ живота и въ твоитѣ трудове, съ които
се трудишъ подъ слѣнцето.

Ограниченъ.

Иов. 7:1. Не е ли изпитание земниятъ животъ на човѣка, и днитѣ му не сж ли като дни на наемникъ?

Иов. 14:5. Ако днитѣ му сж опрѣдѣлени, и броятъ на мѣсецитѣ му е у Тебе, ако си му турилъ прѣдѣлъ, който той не ще прѣмине, (отклони се отъ него: нека си отдѣхне, докль като наемникъ не свърши деня си.)

Пс. 89:10. Днитѣ на нашия животъ сж седемдесетъ години, а при по-голъма сила, осемдесетъ години; а най-доброто врѣме отъ тѣхъ е трудъ и болестъ, защото минаватъ бързо, и ние летимъ.

Краткъкъ.

Бит. 27:2. (Исаакъ) рече: ето, азъ остарѣхъ; не зная деня на смъртъта си.

Втор. 28:66. Животътъ ти ще виси прѣдъ тебе, ще треперишъ денемъ и ношемъ и нѣма да бждешъ увѣренъ за живота си.

Иов. 10:20. Не сж ли малки днитѣ ми? Остави, отстѣпи отъ мене, за да се ободря малко.

Иов. 14:1. Роденъ отъ жена, човѣкъ е краткодневенъ и прѣситенъ съ тѣжи.

Пс. 38:5. Кажу ми, Господи, моя край, и какво е числото на моитѣ дни, за да зная, какъвъ е вѣкътъ ми.

Пс. 88:48. Спомни си, какъвъ е вѣкътъ ми: за каква суета си направилъ всичкитѣ синове човѣчески.

Пс. 143:4. Човѣкъ е като дѣхъ: днитѣ му — като прѣклонна сѣнка.

Притч. 27:1. Не се хвали съ утрѣшния день, защото не знаешъ, какво ще роди тоя день.

Неизвѣстенъ.

Иак. 4:13—15. Чуйте сега *вие*, които казвате: „днесъ-утрѣ ще трѣгнемъ за еди-кой си градъ и ще проживѣемъ тамъ една година, ще трѣгуваме и ще спечелимъ“, *вие*, които не знаете, какво ще се случи утрѣ: защото вашиятъ животъ какво е? пара, която се явява за малко врѣме, па изчезва. Вмѣсто да казвате: „ако ще Господъ и бждемъ живи, ще направимъ това или онова“, (сега въ своята надутостъ се хвалите: всѣка такава хвалба е лукава.)

Пъленъ съ мъжки и скърби.

Иов. 5:7.... Човѣкъ се ражда, за да страда, *както* искритѣ — за да летятъ нагсрѣ.

Иов. 14:22.... Плѣтъта му на него боледува, и душата въ него страда.

Екл. 2:23.... Всичкитѣ му дни сж скърби, и трудоветѣ му — безпокойство; дори и ношемъ сърдцето му не знае покой. — И това е суета!

Свещеното Писание го сравнява: съ бързоходець и летещъ орелъ.

Иов. 9:25, 26. Днитѣ ми сж по-бързи отъ бързоходець, — бѣгатъ, не виждатъ добро, летятъ като леки ладии, като орелъ, който се спуща върху плячка.

Съ странствуване.

Бит. 47:9. Иаковъ отговори на фараона: днитѣ на моето странствуване сж сто и трийсетъ години; кратки и злочести сж днитѣ на моя животъ и не достигнаха до годинитѣ на живота на отцитѣ ми въ днитѣ на тѣхното странствуване.

Съ звукъ.

Пс. 89:9. Всички наши дни прѣминаха въ Твоя (Господи) гнѣвъ; годинитѣ ни се губятъ като звукъ.

Съ педа.

Пс. 38:6. Ето, Ти (Господи) си ми далъ дни *колкото* педа, и вѣкътъ ми е като нищо прѣдъ Тебе. Наистина, пълна суета е всѣки човѣкъ, който живѣе.

Съ (прѣмвстваща се) овчарска колиба.

Ис. 38:12. „Жилището ми се сменя отъ мѣстото и се отнася отъ мене като овчарска колиба; трѣбва да отрѣжа като тъкачъ живота си; Той (Господь) ще ме отъ основа отрѣже; денемъ и ношемъ чакахъ, че Ти ще ми пратишь смъртъ“. (Езекия).

Съ снѣ.

Пс. 72:20. Както снѣ *изчезва* слѣдъ събуждане, тѣй и Ти, Господи, като *ги* събудишь, ще унищожить тѣхнитѣ блѣнове.

Пс. 89:6. Ти като съ порой ги завличашъ; тѣ сж като снѣ, — като трѣва, която сутринъ пониква, сутринъ цвѣти и се зеленѣе, а вечеръ клюмва и изсѣхва.

Съ цвѣтъ, съ трѣва.

Иов. 14:2. (Роденъ отъ жена, човѣкъ е краткодневенъ и прѣситенъ съ тжги:) като цвѣте изниква и улига; като сѣнка бѣга и се не спира.

Пс. 102:15, 16. Днитѣ на човѣка сж като трѣва; като полски цвѣтъ — тѣй цвѣти той: понесѣ се надъ него вѣтърътъ, и нѣма го, и мѣстото му вече го не познава.

Ис. 40:6, 7. Гласътъ (на викация въ пустинята) говори: разгласяй! и рече: какво да разгласямъ? — Всѣка плътъ е трѣва, и всичката ѣ красота е като полско цвѣте. Трѣвата изсѣхва, цвѣтетото увѣхва, щомъ духне върху него духане отъ Господа: тѣй и народътъ е трѣва. 1 Петр. 1:24.

Съ димъ.

Пс. 101:4....Днитѣ ми изчезнаха като димъ, и коститѣ ми сж обгорени като главня.

Съ сѣнка.

1 Парал. 29:15. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече):...ние сме чужденци прѣдъ Тебе и пришелци, както и всичкитѣ ни отци; нашитѣ дни сж като сѣнка на земята; и нѣма нищо трайно.

Иов. 8:9. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече):...ние сме вчерашни и нищо не знаемъ, понеже нашитѣ дни на земята сж сѣнка.

Пс. 101:12. Днитѣ ми сж като прѣклонна сѣнка, и азъ изсѣгнахъ като трѣва. Пс. 143:4.

Съ совалка.

Иов. 7:6. Днитѣ ми летятъ по-бързо отъ совалка и се свършватъ безъ надежда.

Съ разлѣча на земята вода.

2 Царств. 14:14. (Жената текоянка каза на царь Давида:) Ние ще умремъ и *ще станемъ* като разлѣча на земята вода, която не може да се събере; но Богъ не желае да погуби душата и се грижи да не отхвърли отъ Себе Си и отхвърления.

Съ духване.

Иов. 7:7. Спомни си, че животътъ ми е духване, че окоото ми не ще се върне да види добро.

Божията милость е по-добра отъ него.

Пс. 62:4...Твоята (Боже) милость е по добра отъ живота. Устата ми ще Те възхвалятъ.

Цѣната на естествения животъ.

Иов. 2:4. Отговори сатаната Господу и рече: кожа за кожа, а за живота си човѣкъ ще даде всичко, що има.

Мат. 6:25...Казвамъ ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тѣлото си, какво да облѣчете. Душата не струва ли повече отъ храната, и тѣлото отъ облѣклото?

Той се пази съ благоразумие.

Притч. 13:3. Който пази устата си, той варди душата си; а който широко разтваря устата си, горко нему.

Продължава се: съ молитва.

Ис. 38:1—5. Въ ония дни Езекия заболѣ на смъртъ. И дойде при него пророкъ Исаия, синъ Амосовъ, и му рече: тъй казва Господь: направи завѣщание за дома си, защото ще умрешъ, нѣма да оздравѣешъ. Тогава Езекия се обърна съ лице къмъ стѣната и се помоли Господу, думайки: „О, Господи! спомни си, че азъ ходихъ прѣдъ Твоето лице вѣрно и съ прѣданно *Тебѣ* сърдце и вѣршихъ, що бѣше угодно въ Твоитѣ очи“. И силно заплака Езекия. И биде слово Господне къмъ Исаия и му бѣ казано: иди, кажи на Езекия: тъй казва Господь, Богъ на отца ти Давида: чухъ твоята молитва, видѣхъ твоитѣ сълзи, и ето, прибавямъ къмъ твоитѣ дни петнайсетъ години. **4 Царств. 20:1—6.**

Иак. 5:15 ...Молитвата, *произлизаща* отъ вѣрата, ще изцѣри болния, и Господь ще го дигне; и ако грѣхове е сторилъ, ще му се простятъ.

Съ покорность къмъ Бога.

Втор. 4:40...Пази наредбитѣ Му и заповѣдитѣ Му, които ти сега заповѣдвамъ, за да бѣде добръ на тебъ и на твоитѣ синове слѣдъ тебе и да останешъ за дълго въ оная земя, която Господь, Богъ твой, ти дава завинаги.

Втор. 5:33. Ходете по пѣтя, по който ви заповѣда Господь, Богъ вашъ, за да бѣдете живи и да ви бѣде добръ и да проживѣете дълго врѣме въ оная земя, която ще получите за владѣние.

Втор. 6:2. (Това сж заповѣдитѣ, наредбитѣ и законитѣ, на които заповѣда Господь, Богъ вашъ, да ви науча;) та да се боишъ

отъ Господа, твоя Богъ, и всичкитѣ Му наредби и заповѣдитѣ Му, които (днесъ) ти заповѣдвамъ, да пазишъ ти и синоветѣ ти и внуцитѣ ти прѣзь всички дни на живота ти, за да живѣешъ дълго.

Втор. 17:20.....Да се не разгордява сърдцето му (на царя) прѣдъ неговитѣ братя, и да се не отклонява отъ закона ни надесно, ни налѣво, за да остане за дълги дни на царството си той и синоветѣ му срѣди Израиля.

Втор. 30:20. (Избери живота, за да живѣешъ ти и потомството ти,) да обичашъ Господа, твоя Богъ, да слушашъ гласа Му и да се привързвашъ къмъ Него, защото въ това е твоятъ животъ и дългоденствие; така ти ще прѣбждвашъ на земята, която Господь (Богъ) съ клетва бѣ обѣщаль на отцитѣ ти Авраама, Исаака и Иакова, да имъ я даде.

Втор. 32:47. (Вложете въ сърдцето си всички думи, които ви днесъ изрекохъ, и ги завѣщайте на дѣцата си, за да залѣгатъ да изпълняватъ всички думи на тоя законъ;) защото това не сж за васъ празни думи, а вашъ животъ, и чрѣзь тѣхъ ще живѣете дълго врѣме на земята, за която отивате прѣзь Иорданъ да я завладѣете.

Пс. 127:5. (Блаженъ всѣки, който се бои отъ Господа, който ходи по Неговитѣ пѣтица! Ти ще ядешъ отъ труда на рѣцѣтъ си: блазѣ ти, ще добрувашъ!) Ще видишъ синове отъ синоветѣ си. Миръ на Израиля!

Съ покорность къмъ родителитѣ.

Изх. 20:12. Почитай баща си и майка си, (за да ти бжде добръ и) за да живѣешъ дълго на земята, която Господь, Богъ твой, ти дава. **Втор. 5:16; Еф. 6:2, 3.**

Притч. 4:10. Слушай, синко, и приеми думитѣ ми,—и ще ти се умножатъ годинитѣ на живота.

Грижитѣ по него и удоволствията му сж опасни.

Лук. 8:14.....Това (сѣме), що падна между трѣнитѣ, сж ония, които чуютъ словото, но въ живота си се задавятъ отъ грижи, богатство и свѣтски наслади и не принасятъ плодъ.

Лук. 21:34. Прочее, внимавайте надъ себе си, да не би сърдцата ви да бждатъ отегчавани съ прѣядане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня день внезапно.

2 Тим. 2:4. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи: и това прави, за да угоди на военачалника.

Светнитѣ истинно се наслаждаватъ отъ него.

Пс. 22:6.....Благостъта и милостъта (Ти) да ме придружаватъ прѣзь всички дни на живота ми, и азъ ще прѣбждвамъ въ дома Господень много дни.

Пс. 127:1—5. Блаженъ всѣки, който се бои отъ Господа, който ходи по Неговитѣ пѣтица! Ти ще ядешъ отъ труда на рѣцѣтъ си: блазѣ ти, ще добрувашъ! Жена ти въ твоя домъ ще бжде като плодовита лоза; синоветѣ ти — като маслиненни клони около твоята трапеза: тѣй ще бжде благословенъ оня човѣкъ, който се бои отъ Господа! Господь ще те благослови отъ Сионъ, и ти ще видишъ добруването на Иерусалимъ прѣзь всички дни на живота си.

1 Тим. 4:8....Тѣлесното упражнение за малко е полезно, а благочестието е полезно за всичко, понеже съдържа общание за сегашния и за бждещия животъ.

Богъ нарочно пази живота на светнитѣ.

Иов. 2:6....Рече Господь на сатаната: ето, той е въ твоя ржка; само душата му запази.

Пс. 32:19....Той ще спаси душата имъ отъ смъртъ и въ врѣме на гладъ ще ги прѣхрани.

Дѣян. 18:10. (Рече Господь на Павла въ видѣние ноцемъ: не бой се, но говори и не млѣквай,) защото Азъ съмъ съ тебе, и никой не ще посегне да ти стори зло; понеже имамъ много народъ въ тоя градъ.

Страхътъ Господень го продължава.

Притч. 9:10, 11. Начало на мждростъта е страхътъ Господень, и познаването Светаго е разумъ; защото чрѣзъ мене ще ти се умножатъ днитѣ, и ще ти се прибавятъ години животъ.

Притч. 10:27. Страхътъ Господень придава дни, а годинитѣ на нечестивцитѣ ще се скратятъ.

Който иска да живѣе дълго, нека се отклонява отъ зло и да прави добро.

Пс. 33:13—15. Ииска ли човѣкъ да живѣе и обича ли дълголѣтие, за да види блага? Нека съдържа езика си отъ зло и устата си отъ коварни думи; нека се отклонява отъ зло и прави добро; да търси миръ и да слѣдва подиръ него. 1 Петр. 3:10, 11.

Богъ не пази нечестивитѣ.

Иов. 36:6. (Продължи Елиуй и рече:) Той не поддържа нечестивитѣ и на угнетенитѣ въздава правото.

Пс. 77:50. Уравняше пжтеката на Своя гнѣвъ, не зардѣше душитѣ имъ отъ смъртъ и добитъка имъ прѣдаде на морь.

Съкратява живота имъ.

Втор. 4:25....Призовавамъ днесъ вамъ за свидѣтели небето и земята, че скоро ще изгубите оная земя, която отивате да наслѣдите отвждъ Иорданъ; нѣма да останете въ нея за дълго, а ще загинете.

Иов. 15:20. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Нечестивиятъ мжчи себе си прѣзъ всичкитѣ си дни, и броятъ на годинитѣ е скритъ отъ потисника.

Иов. 22:16. (Нима ти се държишъ о пжтя на древнитѣ, по който сж ходили беззаконницитѣ.) които прѣждеврѣменно сж били изтрѣбени, когато водата се разлѣла подъ основитѣ имъ?

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишъ въ гибелния ровъ: кръвници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пъкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Екл. 8:13....За нечестивеца нѣма да има добро, и като сѣнка, кратко врѣме, ще прѣбжде онзи, който не благоговѣе прѣдъ Богатъ приематъ добринитѣ си приживѣ.

Пс. 16:14. (Стани, Господи, прѣдупрѣди ги, повали ги. Избави съ меча Си душата ми отъ нечестивеца;) чрѣзъ Твоята ржка, Господи, избави я отъ човѣцитѣ на свѣта, чийто дѣлъ е въ тоя

животъ, и чиято утроба пълнишь отъ Твоитѣ съкровищници; си-
новетѣ имъ сж сити и ще оставятъ остатъкъ на дѣцата си.

Пс. 48:18, 19. (Не бой се, кога човѣкъ богатѣе, кога сла-
вата на дома му расте;) защото, умирайки, нищо нѣма да вземе;
славата му не ще отиде подирѣ му; макаръ приживѣ той да убла-
жава душата си, и тебе хвалятъ, че си угаждашь.

Лук. 6:24... Горко вамъ, богати, защото си получавате утѣхата.

Лук. 16:25. Авраамъ...рече (на богаташа): чедо, спомни си,
че ти получи вече доброто си приживѣ, а Лазарь — злото; сега
пъкъ той тукъ се утѣшава, а ти се мжчишь.

Прѣкарватъ живота си въ щастие.

Иов. 21:13. Прѣкарватъ днитѣ си въ щастие и въ единъ
мигъ слизатъ въ прѣизподнята.

Екл. 5:17. Ето още какво намѣрихъ добро и приятно: да
ядешъ и да пиешъ и да се наслаждавашъ съ доброто на всичкитѣ
си трудове, съ каквито се трудишь подъ слънцето прѣзъ всички
дни на живота си, които ти е далъ Богъ; защото това е твой дѣлъ.

Иак. 5:5. Живѣхте раскошно на земята и се наслажда-
вахте, угоихте сърдцата си като въ день на заколение.

**Онѣя, които се надѣватъ на Христа само прѣзъ този животъ,
окаяни сж.**

1 Кор. 15:19... Ако само прѣзъ този животъ се надѣваме на
Христа, *ниѣ* сме най-окаяни отъ всички човѣци.

Трѣбва да го прѣкарваме: съ страхъ Божий.

1 Петр. 1:17... Ако вие наричате Отець Тогова, Който не-
лицеприятно сжди всѣкиго по дѣлата, то съ страхъ прѣкарвайте
врѣмето на вашето странствуване.

Въ служба Богу.

Лук. 1:75. Безстрашно да Му служимъ въ светостъ и правда
прѣдъ Него, прѣзъ всички дни на живота си. (Захария).

Въ живѣне за Бога.

Римл. 14:8... Живѣемъ ли — за Господа живѣемъ, умираме
ли — за Господа умираме; слѣдователно, живѣемъ ли, или умира-
ме — Господни сме.

Въ миръ съ всички.

Римл. 12:18. Ако е възможно, доколкото зависи отъ васъ,
бждете въ миръ съ всички човѣци.

1 Тим. 2:2. (Моля прѣди всичко да се правятъ просби, мо-
литви, молби, благодарения за всички човѣци,) за царе и за всички,
които сж на власть, за да прѣкарваме тихъ и миренъ животъ въ
пълно благочестие и чистота.

Въ правене добро.

Екл. 3:12. Познахъ, че за тѣхъ (синоветѣ човѣшки) нѣма нищо
по-добро, освѣнъ да се веселятъ и да правятъ добро прѣзъ живота си.

Съ разумъ да го пазимъ.

Мат. 10:23... Кога ви пждятъ отъ единъ градъ, бѣгайте въ
другъ. Защото, истина ви казвамъ: нѣма да дообходите градоветѣ
Израилеви, доклѣ Синъ Човѣческий дѣйде.

Дѣян. 27:34. [Павелъ канѣше всички (на кораба) да похапнатъ, думайки: днесъ е четиринайсети день, откакъ вие въ очакване стоите гладни, безъ да сте вкусили нѣщо.] Затова, моля ви, похапнете си: това ще запази живота ви, защото ни едному отъ васъ нѣма да падне и косъмъ отъ главата.

Ако стане нужда, да го положимъ за Христа.

Мат. 10:39. Който е запазиль душата си, ще я изгуби, а който е изгубиль душата си заради Мене, ще я запази.

Лук. 9:24....Който иска да спаси душата си, той ще я погуби; а който погуби душата си зарадъ Мене, той ще я спаси.

Лук. 14:26. Ако нѣкой дохожда при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си и дѣцата си, братята и сестритѣ си, та дори и самия си животъ, той не може да бѣде Мой ученикъ.

Иоан. 12:25. Който обича душата си, ще я изгуби; а който мрази душата си на тоя свѣтъ, ще я запази за вѣчень животъ.

Дѣян. 15:26. [Ние (апостолитѣ и презвитеритѣ съ цѣлата въ Иерусалимъ църква), като се събрахме, единодушно намѣрихме за добръ да изберемъ мъже и ги пратимъ при васъ (въ Антиохия, Сирия и Киликия) заедно съ нашитѣ обични Варнава и Павла,] човѣци, които изложиха на опасностъ живота си за името на Господа нашего Исуса Христа.

Дѣян. 20:24....Менъ не ме е за нищо грижа, нито ми е свиденъ животътъ, стига само да свърша съ радостъ попрището си и службата, която приехъ отъ Господа Исуса, да проповѣдвамъ евангелието на Божията благодать. (Павелъ).

Ако стане нужда, да го положимъ за братята си.

Римл. 16:4. [Поздравете Прискила и Акила, моитѣ сътрудници въ Христа Исуса] (който за душата ми положи главата си; на тѣхъ не само азъ благодаря, но и всички църкви изъ езицинитѣ) и домашната имъ църква.

1 Иоан. 3:16. Любовта познахме по това, че Той положи за насъ душата Си: и ние сме длѣжни да полагаме душитѣ си за братята.

Да не се боимъ отъ ония, които могатъ да убиятъ само живота на тѣлото.

Мат. 10:28....Не бойте се отъ ония, които убивать тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Оногова, Който може и душата и тѣлото да погуби въ геената. Лук. 12:4.

Да не се грижимъ за нуждитѣ на естествения животъ.

Мат. 6:25.... Казвамъ ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тѣлото си, какво да облѣчете. Душата не струва ли повече отъ храната, и тѣлото отъ облѣклото? Лук. 12:22, 23.

Трѣбва да благодаримъ за упазването му.

Пс. 102:1, 4. Благославяй, душо моя, Господа, и цѣлата моя вжтрѣшность да благославя Неговото свето име. (Той) избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милость и щедрости.

Ион. 2:6, 7. „Обхванаха ме водитѣ до душата ми, бездна ме заключи; съ морска трѣва биде обвита главата ми. До пла-

нинскитѣ основи слѣзохъ, земята съ своитѣ завори ме на вѣки затвори; но Ти, Господи, Боже мой, ще изведешъ душата ми изъ ада“.

Ион. 2 : 10. („Ония, които почитатъ суетни и лъжовни богове, оставиха своя Милосърденъ,) но азъ съ хвалебенъ гласъ ще Ти принеса жертва: което съмъ обѣщаль, ще изпълня. У Господа е спасението!“

За удовлетворяване нуждитѣ ни.

Бит. 48 : 15. (Израиль)...благослови Иосифа и рече: Богъ, прѣдъ Когото ходиха отцитѣ ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ, Който ме е пасиль, откакъ съществувамъ до днесъ, [Ангелътъ, който ме избавя отъ всѣко зло, да благослови тия дѣца (Ефрема и Манасия); да бждатъ именувани съ моето име и съ името на отцитѣ ми, Авраама и Исаака, и да се наплодятъ въ множество по земята.]
Недоволнитѣ го прѣзиратъ.

Екл. 2 : 17. Тогава намразихъ живота, понеже ми станаха отвратителни работитѣ, що се вършатъ подъ слънцето; защото всичко е суета и гонене на вѣтъръ!

Той не се състои въ прѣумножаването на имотитѣ.

Лук. 12 : 15....Гледайте и се пазете отъ користолюбие, защото животътъ на човѣка не се състои въ това да прѣумножава имотитѣ си.

Поради неизвѣстната му продължителность да го използваме разумно.

Втор. 32 : 29. О, да бѣха разсждали, помислили за това, и да бѣха разбрали, какво ще стане съ тѣхъ!

Пс. 89 : 12. Научи ни (Господи) тъй да броимъ днитѣ си, че да придобиемъ мждро сърдце.

Еф. 5 : 15, 16....Гледайте, колко внимателно *трѣбва* да постъпвате: не като неразумни, а като мждри, като скъпите врѣмето, защото днитѣ сж лукави.

Ние сме странници и пришелци.

Пс. 118 : 19. Странникъ съмъ на земята, не скривай отъ мене Твоитѣ заповѣди.

Евр. 11 : 13. Всички тия (Авель, Енохъ, Ной, Авраамъ, Исаакъ, Иаковъ и Сарра) умрѣха съ вѣра, безъ да получатъ обѣщанията, а *само* отдалечъ ги видѣха и се увѣриха, привѣтствуваха ги и изповѣдаха, че сж чужденци и пришелци на земята.

Евр. 13 : 14....Тукъ нѣмаме постояненъ градъ, но бждеция търсимъ.

1 Петр. 2 : 11. Възлюбени! Моля ви, като прешелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата.

Вѣрнитѣ желаятъ да го оставятъ, за да бждатъ съ Христа.

Фил. 1 : 21, 23....За мене животътъ е Христосъ, а смъртъта — придобивка. (Ако ли живѣнето ми въ плътъ *принася* плодъ на дѣлото, то кое да прѣдпочета, не зная.) Обладаватъ ме и двѣтѣ: желая да се освободя и да бжда съ Христа, защото *това* е много по-добро; (но да оставамъ въ плътъта е потрѣбно за васъ.)

Понѣхога съ осжждане Господь го ярѣсича.

1 Царств. 2: 32, 33. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тѣй казва Господь:)...ти ще видишъ злополуката на Моето жилище. при всичко че *Господь* прави добрини на Израиля, и прѣзъ всички дни не ще има старецъ въ твоя домъ. Азъ нѣма да отстраня *всичкитѣ* твои отъ жертвеника Си, та да изнуриявамъ очитѣ ти и измжчвамъ душата ти; но цѣлото потомство на дома ти ще умира въ срѣдня възрастъ.

Иов. 35: 14....Душата имъ (на лицемѣрцитѣ) умира въ млaдини, и животътъ имъ *изгасва* съ блудници.

Христось наново го поврѣщаше:

Той възкреси: *дъщерята на началника.*

Мат. 9: 18, 25....Началникъ нѣкой се приближи до Него, кланяше Му се и казваше: дъщеря ми тоя часъ умрѣ; но дойди, възложи ржката Си върху нея, и тя ще оживѣе...Той влѣзе, хвана момичето за ржка, и то стана.

Едничкия синъ на вдовицата (отъ Наинъ).

Лук. 7: 14, 15....Като се приближи, допрѣ се до носилото; носачитѣ се спрѣха, и Той рече: момко, тебѣ думамъ, стани! Мъртвецътъ, *като се подигна*, седна и почна да говори; и *Иисусъ* го прѣдаде на майка му.

Лазаря.

Иоан. 11: 43, 44....(Иисусъ) извика съ високъ гласъ: Лазаре, излѣзъ внѣ! И излѣзе умрѣлиятъ съ повити ржцѣ и нозѣ въ погребални повивки, а лицето му забрадено съ кърпа. Иисусъ имъ казва: разповийте го и оставете го да ходи.

Да не отнимаме живота на другитѣ.

Исх. 20: 13. Не убивай. Втор. 5: 17.

Желания.

Отъ всичко най-много тѣ на Бога трѣбва да се отдаватъ.

Втор. 6: 5. (Слушай, Израилю: Господь, Богъ нашъ, е Господь единъ;) обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и съ всичкитѣ си сили. Марк. 12: 30.

Трѣбва да имаме такива за Божиитѣ заповѣди.

Пс. 18: 8—11. Законътъ на Господа е съвършенъ—укрѣпява душата; откровението Господне е вѣрно—проститѣ прави мждри. Господнитѣ повеления сж праведни—веселятъ сърдцето; Господнята заповѣдь е свѣтла—просвѣтлява очитѣ. Страхътъ Господень е чистъ — прѣбждва на-вѣки. Сждбитѣ Господни сж истина — всички сж праведни; тѣ сж по-желани отъ злато, и дори отъ множество чисто злато, пр-сладки отъ медъ и капки отъ воцень медъ.

Пс. 118: 20. Изнури се душата ми да желае Твоитѣ сждби въ вѣко врѣме,

Пс. 118: 97. Колко обичамъ Твоя законъ! Цѣль день размислямъ за него.

Пс. 118: 103. Колко сж сладки на гърлото ми Твоитѣ думи! по-сладки отъ медъ на устата ми.

Пс. 118:167. Душата ми пази Твоитѣ откровения, и азъ ги много обичамъ.

За дома Божий и поклонение въ него.

1 Парал. 29:3...Отъ любовь къмъ дома на моя Богъ, що имамъ собствено съкровище отъ злато и сребро, и *него* давамъ за дома на моя Богъ, вѣнъ отъ всичко, що съмъ приготвилъ за светия домъ.

Пс. 25:8. Господи, обикнахъ обиталището на Твоя домъ и мѣстото, дѣто живѣе Твоята слава

Пс. 25:4. Едно само молихъ отъ Господа, само това искамъ: да прѣбждамъ въ дома Господень прѣзъ всички дни на живота си, да гледамъ Господнята красота и да посѣщавамъ Неговия (свети) храмъ.

Пс. 83:2, 3. Колко сж мили Твоитѣ жилища, Господи на силитѣ! Копнѣе душата ми и чезне за Господнитѣ двори; сърдцето ми и плътъта ми съ възторгъ се стремятъ къмъ живия Богъ.

За народа Божий.

Пс. 15:3. Къмъ светиитѣ, които сж на земята, и къмъ *Твоитѣ* (Господи) избраници—къмъ тѣхъ е всичкото ми желание.

Римл. 12:10. *Бждете* единъ къмъ други нѣжни съ братска любовь; прѣваряйте се въ почетъ единъ къмъ други.

2 Кор. 7:13—15. Затова се утѣшихме съ вашата утѣха; а още повече се зарадвахме съ радостъта на Тита, задѣто вие всички сте успокоили духа му, и задѣто азъ не съмъ се посрамилъ, ако съ нѣщо съмъ се похвалилъ за васъ прѣдъ него; но, както сме говорили прѣдъ васъ всѣкога истината, тѣй и прѣдъ Тита похвалата ни излѣзе истинска; и голѣма е неговата сърдечна любовь къмъ васъ, като си спомня за послушанието на всинца ви, какъ сте го приели съ страхъ и трепетъ.

За небесни нѣща.

Кол. 3:1, 2...Ако сте възкрѣснали заедно съ Христа, търсете това, що е горѣ, дѣто Христосъ седи отдесно на Бога; за небесното мислете, а не за земното.

За Божи нѣща.

Пс. 68:10. (Чуждъ станахъ за братята си и страненъ за синовеѣ на майка ми.) защото ревността за Твоя домъ ме яде, и хулитѣ на ония, които Те хулятъ, падатъ върху мене.

Пс. 118:135 Изъ очитѣ ми потоци води текатъ, задѣто не пазятъ Твоя законъ.

Гал. 4:18. Добрѣ е да имате ревность къмъ доброто винаги, а не само когато съмъ помежду ви.

Христосъ иска първо мѣсто въ тѣхъ.

Мат. 10:37. Който обича баща или майка повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който обича синъ или дѣщеря повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене.

Лук. 14:26. Ако нѣкой дохожда при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си и дѣцата си, братята и сестритѣ си, та дори и самия си животъ, той не може да бжде Мой ученикъ.

Чрѣзъ съобщение съ Христа се разпалятъ.

Лук. 24:32...Тѣ (двамата, които отиваха въ Емаусъ) си ка-

заха единъ другиму: не горѣше ли въ насъ сърдцето ни, когато Той ни говорѣше по пѣтя и когато ни обясняваше Писанието?

Ако ги полагаме за Бога, ще приемемъ благословение.

Пс. 90:14—16. „Задѣто той Ме възлюби, ще го избавя; ще го защита, защото позна името Ми. Ще повика къмъ Мене, и ще го чуя; съ него Съмъ въ скърби; ще го избавя и ще го прославя, ще го наситя съ дълги дни и ще му явя Моето спасение“.

Да не угаснуватъ.

Пс. 105:12, 13...Тѣ повѣрваха на думитѣ Му (и) изпѣха Нему хвала. Но скоро забравиха дѣлата Му, не дочакаха Неговото рѣшение.

Мат. 24:12...Понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще истине любовта.

Гал. 4:15. Колко благатки бѣхте *тогава* (когато ви благоувѣстихъ за пръвъ пѣтъ)! Свидѣтелствувамъ за васъ, че, ако да можеше, очитѣ си щѣхте да изтрѣгнете и да ми ги дадете.

Откр. 2:4. (На ангела на ефеската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи седемтѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемтѣхъ златни свѣтилника)...Имамъ *нищо* противъ тебе, задѣто остави първата си любовъ.

На светнитѣ първото желаніе е Богъ.

Пс. 41:2. Както кошута жедува за водни потоци, тъй и душата ми, Боже, копнѣе за Тебел!

Пс. 72:25. Кого имамъ на небето? а съ Тебе ли съмъ, на земята нищо не искамъ.

Пс. 118:10. Отъ сѣ-сърдце Те търся, не ми давай да се огкляна отъ Твоитѣ заповѣди.

Желанията на нечестивцитѣ къмъ Бога не сж искрени.

Ис. 58:1—3. Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като трѣба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иакововъ — грѣховеѣ му. Тѣ всѣки день Ме търсятъ и искатъ да знаятъ Моитѣ пѣтища като народъ, който ужъ постѣпва праведно и не оставя законитѣ на своя Богъ; тѣ искатъ отъ Мене праведенъ сждъ, желаятъ да се приближатъ къмъ Бога: „защо ние постимъ, а Ти не видишъ? смиряваме душитѣ си, а Ти не знаешъ?“ — Ето, въ деня, когато постите, вие изпълнявате своята воля, и отъ другитѣ изисквате тежки трудове.

Иез. 33:31, 32...Тѣ дохождагъ при тебе (сине човѣшки) като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ устата си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увлича слѣдъ тѣхнитѣ користи. И ето, ти си за тѣхъ като забавенъ пѣвецъ съ приятенъ гласъ и който хубаво свири: тѣ слушатъ твоитѣ думи, ала ги не изпълняватъ.

Лук. 8:13...Това (сѣме), що *падна* на камъкъ, сж ония, които, кога чуятъ словото, съ радость го приематъ, ала нѣматъ коренъ и врѣменно вѣрватъ, а въ врѣме на изкушение отстѣпватъ.

Плътскитѣ си желанія трѣбва да умъртвяваме.

Римл. 8:12...Братя, ние не сме длѣжници на плътта, та да живѣемъ по плътъ.

Римл. 13:14...Облѣчете се въ Господа нашего Исуса Христа, и грижитѣ за плътята не прѣвръщайте въ похоти.

1 Кор. 9:27...Изнурявамъ и поробвамъ тѣлото си, да не би, като проповѣдвамъ на другитѣ, самъ негоденъ да стана.

Кол. 3:5...Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ*: блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбieto, което е идолослужение.

1 Сол. 4:5. (Всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светостъ и честь,) а не въ похотна страсть, както и езичницитѣ, незнаещи Бога.

Светиятѣ сж разпнали плътскитѣ си желанія.

Римл. 6:6. [Ако сме сраснати съ подобieto на смъртта Му (на Христа), то ще бждемъ *съучастници* и на възкресението,] като знаемъ това, че ветхиятъ нашъ човѣкъ е разпнатъ съ *Него*, за да бжде унищожено грѣховното тѣло, та да не бждемъ вече роби на грѣха.

Гал. 5:24. Ония...,които сж Христови, разпнали сж плътята си съ страститѣ и похотитѣ.

Лъжеучителитѣ искать да подчинятъ желаніята на другитѣ на себе си.

Гал. 1:10. У човѣци ли сега търся благоволение, или у Бога? Или на човѣци искамъ да угаждамъ? Ако бѣхъ още угаждалъ на човѣци, не щѣхъ да бжда Христовъ рабъ.

Гал. 4:17. Ревнувать за васъ не съ *добра цѣль*, но искать да ви отлжчатъ *отъ мене*, та *вие* за тѣхъ да ревнувате.

2 Тим. 3:6. Къмъ тѣхъ (които на гледъ иматъ благочестие) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжшитѣ и прѣлѣсятъ женуря, прѣтоварени съ грѣхове и обзети отъ различни похоти.

2 Петр. 2:3...*Подбуждани* отъ користолюбие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното осжждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

2 Петр. 2:18...Като говорятъ надути праздни *думи*, прилѣсятъ въ плътски похоти и разпжтство ония, които напълно сж се отдрѣпнали отъ живѣещитѣ въ заблуда.

Откр. 2:14. (На ангела на пергамската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи двуострия мечъ)...Имамъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто имашъ тамъ *нѣкои*, които държатъ учението на Валаама, който учеше Валака да вкара въ грѣхъ синоветѣ Израилеви, та да ядатъ идоложертвено и да блудствувать.

Желаніята на нечастивятѣ сж лоши.

Римл. 1:31. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича, бидейки) безразсждни, вѣроломни, недружелюбни, непримирими, немилостиви.

2 Тим. 3:3. (Въ послѣднитѣ дни човѣцитѣ ще бждатъ) непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци.

2 Петр. 2:10...Ония, които вървятъ подиръ плътята въ *нейнитѣ* гнжсни похоти, прѣзиратъ началницитѣ, дрѣзки сж, надмѣнни и не се страхувать да хулятъ властята.

Жени, съпруги.

Да се не взематъ измежду езичницитеъ.

Бит. 24:3. (Рече Авраамъ на своя слуга: тури ржката си подъ бедрото ми) и ми се закълни въ Господа, Бога на небето и Бога на земята, че нѣма да вземешъ за сина ми (Исаака) жена отъ дъщеритѣ на хананейци, между които живѣя.

Бит. 26:34, 35. Исавъ бѣше на четирийсетъ години, когато се ожени за Иехудита, дъщеря на хетееца Беера, и за Васемата, дъщеря на хетееца Елона. И тѣ станаха горчило за Исаака и Ревека.

Бит. 28:1. Тогава Исаакъ повика Иакова, благослови го и му заповѣда, като рече: не си взимай жена отъ ханаанскитѣ дъщери.

Тѣхната длъжностъ къмъ мъжетѣ имъ е: да ги обичатъ.

Тит. 2:4. (Старицитѣ)...да вразумяватъ невѣститѣ да обичатъ мъжетѣ и дѣцата си.

Да имъ се боятъ.

Еф. 5:33....Всѣки единъ отъ васъ така да обича жена си, както обича себе си, а жената да се бои отъ мъжа си.

Да имъ сж върни.

1 Кор. 7:3—5. Мъжътъ да отдава на жена си дължимата любовъ; сжщо и жената — на мъжа. Жената не е господарка на тѣлото си, а мъжътъ; сжщо и мъжътъ не е господарь на тѣлото си, а жената. Недѣйте се лишава единъ отъ други — освѣнъ по съгласие за нѣкое врѣме, за да прѣбждвате въ постъ и молитва; *слѣдъ това* бждете си пакъ заедно, за да ви не изкушава сатаната, поради вашето невъздържане.

1 Кор. 7:10....На жененитѣ заповѣдвамъ — не азъ, а Господь — жена да се не раздѣля отъ мъжъ.

Да имъ се покоряватъ.

Бит. 3:16. (Господь Богъ рече на жената:). Ще умножа и прѣумножа скръбъта ти, кога си брѣменна; съ болки ще раждашъ дѣца; и къмъ мъжа си ще тегнешъ, и той ще господарува надъ тебе.

Еф. 5:22. *Вие*, женитѣ, покорявайте се на мъжетѣ си, като на Господа.

Еф. 5:24....Както църквата се покорява на Христа, така и женитѣ *да се покоряватъ* на мъжетѣ си въ всичко.

Кол. 3:18. *Вие*, женитѣ, покорявайте се на мъжетѣ си, както подобава въ *името на Господа*.

1 Тим. 2:11, 12. Жената да се учи въ безмълвие и пълно покорство. На жена не позволявамъ да поучава, нито да господарува надъ мъжъ, но *заповѣдвамъ* да бжде въ безмълвие.

1 Петр. 3:1, 2....*Вие*, женитѣ, бждете покорни на мъжетѣ си, та, ако нѣкои *отъ тѣхъ* не се покоряватъ на словото, чрѣзъ поведението на *своитѣ* жени да бждатъ спечелени безъ увѣщаване, като видятъ вашия чистъ богобоязливъ животъ.

Прѣзъ цѣлия си животъ да сж свързани съ тѣхъ.

Римл. 7:2, 3. Омъжената жена е свързана чрѣзъ закона съ мъжа, доклѣ е той живъ; умрѣ ли мъжътъ, тя се освобождава

отъ закона, *който я свързва* съ мъжа. Затова, ако при живъ мъжъ тя се омъжи за друго, ще бжде прѣлюбодѣйка; ако пъкъ умре мъжътъ, тя е свободна отъ закона, и нѣма да бжде прѣлюбодѣйка, кога се омъжи за друго.

Да се украшаватъ не съ тлѣнни нѣща, а съ кроткъ и тихъ духъ.

1 Петр. 3:3—5. Вашето украшение да бжде не външно, *сирѣчь*, плетене на коси, кичене съ злато или обличане въ прѣмѣни, а *вътрѣшно* — скритиятъ човѣкъ на сърдцето въ нетлѣнната *красота* на кроткия и тихъ духъ, което е драгоцѣнно прѣдъ Бога. Защото тъй понѣкогашъ и светитѣ жени, които се надѣваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжетѣ си.

Съ срамежливостъ и цѣломъдрие.

1 Тим. 2:9, 10....Женитѣ, облѣчени прилично, съ срамежливостъ и цѣломъдрие да се гиздятъ, не съ плетенки, ни съ злато, или съ бисери, или драгоцѣнни дрехи, а съ добри дѣла, както прилича на жени, които се посвещаватъ на благочестие.

Съ добри дѣла.

1 Тим. 5:10. (За вдовица да се приема жена,) извѣстна съ добри дѣла: ако е дѣца отхранила, странници пригледвала, нозѣ на светии омивала; ако е на страдалци помагала и всѣко добро дѣло усърдно слѣдвала.

Образецъ на жени християнки.

Тит. 2:5. Да бждатъ цѣломъдри, чисти, кжщовници, добри, покорни на мъжетѣ си, та да се не хули словото Божие.

Добри жени отъ Бога се даватъ.

Бит. 24:48....Наведохъ се, та се поклонихъ Господу, и благословихъ Господа, Бога на господаря ми Авраама, Който ме доведе по правъ пътъ, за да взема братовата дъщеря на моя господарь за сина му. (Авраамовиятъ слуга).

Притч. 19:14. Кжща и имотъ сж наслѣдство отъ родители, а разумна жена — отъ Господа.

Бѣлѣгъ сж на Божията благодать.

Притч. 18:23. Който е намѣрилъ (добра) жена, намѣрилъ е благо и получилъ е благодать отъ Господа. (Който напжжда добра жена, напжжда щастие, а който поддържа прѣлюбодѣйка, безъ уменъ е и нечестивъ.)

Благословение сж на мъжетѣ си.

Притч. 12:4. Добродѣтелна жена е вѣнецъ за мъжа си, а позорната е като гнилежъ въ коститѣ му.

Притч. 31:10, 12. Кой ще намѣри жена добродѣтелна? Нейната цѣна е по-висока отъ бисерь; тя му отплаща съ добро, а не съ зло, прѣвъ всички дни на живота си.

Правятъ честь на мъжетѣ си.

Притч. 11:16. Добронравна жена придобива слава (за мъжа, а жена, която мрази правда, е връхъ на безчестие. Лѣнивцитѣ сж нѣмотни), а трудолюбивитѣ придобиватъ богатство.

Притч. 31:23. Мъжътъ ѝ (на добродѣтелната жена) е извѣстенъ при портитѣ, кога седи съ старѣшинитѣ на страната.

Придобиватъ увѣреността на мъжетъ си.

Притч. 31:11. Сърдцето на мъжа ѝ е увѣрено въ нея, и той не ще остане безъ печалба.

Прематъ хвала отъ мъжетъ си.

Притч. 31:28. Ставатъ дѣцата и я ублажаватъ, — мъжътъ, и той я хвали.

Тъ сж прилежни и благоразумни; и благодѣтелни къмъ бѣднитѣ.

Притч. 31:13—27. (Кой ще намѣри жена добродѣтелна?) Набавя си вълна и ленъ, и на радо сърдце работи съ ржцѣтъ си. Тя, както търговскитѣ кораби, отдалечъ си набавя храна. Тя става още прѣзъ нощта и раздава храна въ кжщата си и уреченото на слугинитѣ си. Намисли си за нива и придобива я; отъ плода на ржцѣтъ си насажда лозе. Прѣпасва съ сила кръста си и укрѣпва мишцитѣ си. Тя чувствува, че занятието ѝ е добро, и свѣтилото ѝ не гасне нощъ. Протѣга ржцѣ къмъ хурката, и прѣститѣ ѝ се хващатъ за вретеното. Шепата си на сиромакъ отваря, и ржката си на нужделитѣ подава. Не се бои отъ студъ за челядта си, защото цѣлата ѝ челядь е облѣчена съ двойни дрехи. Тя си тѣче килими; висонъ и пурпуръ е нейно облѣкло. Мъжътъ ѝ е извѣстенъ при портитѣ, кога седи съ старѣйшинитѣ на страната. Тя работи покривки и ги продава, доставя пояси на финикийскитѣ търговци. Здравина и хубостъ е нейно облѣкло, и весело гледа на бждещето. Съ мъдростъ отваря устата си, и кротка поука е на езика ѝ. Наглежда домакинството вкжщи и не яде хлѣба на празността.

Уреждатъ добръ дома си.

Притч. 14:1. Мъдра жена урежда кжщата си, а глупавата я съсипва съ ржцѣтъ си.

Кои се боятъ отъ Господа, достойни сж за похвала.

Притч. 31:30. Миловидността е примамлива и хубостта — суетна; но жена, която се бои отъ Господа, е достойна за хвала.

Длъжността на вѣрващитѣ жени къмъ невѣрващитѣ имъ мъже.

1 Кор. 7:14, 16....Неповѣрвалъ мъжъ бива осветенъ чрѣзъ *вѣрващата* жена, и неповѣрвала жена бива осветена чрѣзъ *вѣрващия* мъжъ; иначе, дѣцата ви биха били нечисти, а сега тѣ сж свети. Защото, отдѣ знаешъ, жено, не ще ли спасишъ ти мъжа? Или, отдѣ знаешъ, о мъжо, не ще ли спасишъ ти жената?

Тѣ да мълчатъ въ църква.

1 Кор. 14:34, 35. Женитѣ ви въ църквитѣ да мълчатъ: тѣмъ не е позволено да говорятъ, а да се подчиняватъ, както казва и законътъ. Ако пъкъ искатъ да научатъ нѣщо, нека питатъ мъжетѣ си вкжщи; понеже е срамотно жена да говори въ църква. **Младитѣ жени — за добра безопасностъ — по-добръ е да се омжватъ.**

1 Кор. 7:9. (На нежененитѣ и вдовицитѣ казвамъ: добръ имъ е, ако си останатъ като мене.) Но, ако не се въздържатъ, нека се женятъ; защото по-добръ е да се женятъ, отколкото да се разпалватъ.

1 Тим. 5:11—14....По-млади вдовици не приемай, защото,

кога прѣнебрѣгнать Христа, искать да се женятъ. Тѣ подпадатъ подъ осъждаване, защото сж отхвърлили първото *си* обѣщание; освѣнъ това, бидейки безъ работа, навикнуватъ да ходятъ отъ кжща въ кжща; и не само сж безъ работа, но сж и бѣбриви, любопитни и говорятъ, каквото не подобава. И тѣй, желая, щото по-младитѣ *вдовици* да се женятъ, да раждатъ дѣца, да въртятъ кжща и да не даватъ никакъвъ поводъ на противника за похула. **Женитѣ на Божинѣ служители трѣбва да бждатъ за примѣръ на другитѣ.**

1 Тим. 3:11... Женитѣ *имъ* (на дяконитѣ) *трѣбва да бждатъ* почтени, не клеветници, трѣзвени и вѣрни въ всичко.

Лошо е да живѣешъ съ свадлива жена.

Притч. 21:9. По-добрѣ е да живѣешъ въ жгълъ на покрива, нежели съ свадлива жена въ широка кжща. Притч. 25:24.

Притч. 21:19. По-добрѣ да живѣешъ въ пуста земя, нежели съ свадлива и сърдита жена.

Притч. 27:15. Непрѣстанно капене въ дъжделивъ день и свадлива жена едно сж: (който иска да я скрие, иска въ десницата си да скрие вѣтъръ и благовоние, що само се обажда.)

Добри жени:

Жената на Маноя.

Сжд. 13:20. Когато пламъкътъ почна да се издига отъ жертвеника къмъ небето, Ангелъ Господень се издигна въ жертвения пламъкъ. Като видѣха това, Маной и жена му паднаха ничкомъ на земята.

Орфа и Руть.

Рут. 1:4, 8. (Елимелехъ, мжжътъ на Ноеминъ, умрѣ, и тя остана съ двамата си сина.) Тѣ си взеха за жени моавки, — на едната името бѣше Орфа, а на другата — Руть; и живѣха тамъ около десетъ години. [Но сетнѣ и двамата (и сина), Махлонъ и Хилеонъ, умрѣха, и остана тая жена слѣдъ двамата си сина и слѣдъ мжжа си. Тогава] Ноеминъ каза на двѣтѣ си снахи: идете, върнете се всѣка въ майчината си кжща; нека Господь ви стори милость, споредъ както сте постѣпвали съ покойнитѣ и съ мене!

Авигея.

1 Царств. 25:3. (Имаше въ Маонъ единъ човѣкъ твърдѣ богать.) Тоя човѣкъ се казваше Наваль, а жена му се казваше Авигея. Тая жена *бѣше* твърдѣ умна и хубавица, а той — човѣкъ жестокъ и злонравенъ; той бѣше отъ рода Халеевъ.

Естирь.

Ест. 2:15. Като дойде врѣме за Естирь, дъщеря на Аминадава, чичо на Мардохея, който я бѣ прибралъ при себе си вмѣсто дъщеря, — да иде при царя, тя не поиска нищо, освѣнъ онава, което ѝ каза царскиятъ скопецъ Хегай, пазачъ на женитѣ. И Естирь спечели разположение въ очитѣ на всички, които я видѣха.

Елисавета.

Лук. 1:6. (Въ днитѣ на Ирода, царь иудейски, имаше единъ свещеникъ отъ Авиевата смѣна, на име Захария; а жена му бѣше

отъ дъщеритѣ Ларонови, и името ѝ — Елисавета.) И двамата бѣха праведни прѣдъ Бога, постѣпвайки безпорочно по всички заповѣди и наредби Господни.

Прискила.

Дѣян. 18:2. (Павелъ остави Атина и дойде въ Коринтъ;) и, като намѣри единъ иудейнъ, на име Акила, родомъ отъ Понтъ, дошълъ наскоро отъ Италия съ жена си Прискила (защото Клавдий бѣ заповѣдалъ да напуснатъ Римъ всички иудеи), дойде при тѣхъ.

Дѣян. 18:26. (Дойде въ Ефесъ нѣкой-си иудейнъ, на име Аполосъ.) Той начена да говори смѣло въ синагогата. Като го чуха Акила и Прискила, прибраха го и му обясниха по-точно пѣтя Господень.

Сарра.

1 Петр. 3:6... Сарра се покоряваше на Авраама, като го наричаше господарь. Вие (жени) сте нейни чеда, ако правите добро, безъ да се боите отъ нищо.

Нечестиви жени:

Жената на Самсона.

Сжд. 14:16, 17... Плака прѣдъ Самсона жена му, думайки: ти ме мразишъ и не ме обичашъ; ти зададе гатанка на синоветѣ на моя народъ, а менъ я не отгатвашъ. Той ѝ каза: на баща си и на майка си я не отгатнахъ, та на тебе ли ще отгатна? И плака тя прѣдъ него седемъ дена, доклѣ трая гошавката имъ. Найсетнѣ на седмия день той ѝ я отгатна, понеже тя усилено го молѣше. А тя отгатна гатанката на синоветѣ на своя народъ.

Далида.

Сжд. 16:4—6... Той (Самсонъ) обикна една жена, която живѣеше въ долина Сорекъ; името ѝ бѣше Далида. Дойдоха при нея филистимскитѣ владѣлци и ѝ казаха: придумай го и узнай, въ какво му е голѣмата сила, и какъ да го надвиемъ, за да го вържемъ и да го усмиримъ; ние пкъкъ ще ти дадемъ за това всѣки по хиляда и сто *сикли* сребро. Тогава Далида попита Самсона: кажи ми, въ какво ти е голѣмата сила, и съ какво биха те вързали, за да те усмирятъ?

Мелхола.

2 Царств. 6:16. Когато ковчегътъ Господень влизаше въ Давидовия градъ, Мелхола, Сауловата дъщеря, гледаше отъ прозореца и, като видѣ царь Давида да скача и да играе прѣдъ Господа, унижи го въ сърдцето си.

Иезавель.

3 Царств. 21:25. Не е имало още такъвъ като Ахава, който да се е прѣдавалъ да върши, каквото е негодно прѣдъ очитѣ на Господа, къмъ което го подучваше жена му Иезавель.

Зерешъ.

Ест. 5:14... Рече му (на Амана) жена му Зерешъ, и всичкитѣ му приятели: нека приготвятъ дърво, високо петдесетъ лакти, и утрѣ кажи на царя да обѣсятъ Мардохея на него, и тогава иди весело на угощението съ царя. Понравиха се на Амана тия думи, и той приготви дървото.

една отъ Ефремовитѣ планини, и каза: чуйте ме, Иеровааме и всички израелтяни!) Не знаете ли, че Господь, Богъ Израилевъ, даде Давиду царството надъ Израиля на-вѣки; нему и на синоветѣ му, споредъ солния (вѣчния) завѣтъ?

Пс. 88:4, 5. (Казвамъ: на-вѣки е основана милостъта, на небесата Ти утвърди Твоята истина, *когато каза:*) „Азъ поставихъ завѣтъ съ Моя избраникъ, клехъ се на Моя рабъ Давида: ще утвърдя на-вѣки твоего сѣме, отъ рода въ родъ ще уредя твоя прѣстолъ“.

Той се поднови съ дохождането на Христа.

Иер. 31:31—33. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, и ще склуча съ дома Израилевъ и съ дома Иудинъ новъ завѣтъ,—не такъвъ завѣтъ, какъвто склучихъ съ бацитѣ имъ въ деня, когато ги хванахъ за ржка, за да ги изведа изъ Египетската земя; оня Мой завѣтъ тѣ нарушиха, ако и да оставахъ въ съюзъ съ тѣхъ, казва Господь. Но ето завѣтътъ, който ще склуча съ Израилевия домъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа Моя законъ въ вжтрѣшността имъ и ще го напиша въ сърдцата имъ, и Азъ ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ.

Римл. 11:26, 27. (Не искамъ, братя, да не знаете, че ожесточението у Израиля стана частично, доклѣ да влѣзе цѣлото множество езичници,) и по такъвъ начинъ цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавительтъ и ще отстрани нечестието отъ Иакова“. „И това е тѣмъ завѣтъ отъ Мене, когато отнема грѣховетѣ имъ“.

Евр. 8:13. Като казва „новъ“ *завѣтъ*, признава първия за вехтъ; а онова, що овехтява и остарява, е близу до изчезване. *Се изпълни въ Христа.*

Лук. 1:68—79. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки:] благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение, (както възвѣсти прѣзъ устата на Своитѣ свети отъ вѣка пророци) — спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтъ на всички, които ни мразятъ; за да прояви *Своята* милостъ надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ, — клетвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ; за да ни даде, слѣдъ като ни избави отъ ржката на враговетѣ ни, безстрашно да му служимъ въ светостъ и правда прѣдъ Него, прѣзъ всички дни на живота си. И ти, младенецо, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пжтища, и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетѣ имъ, поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свише, за да просвѣти ония, които сж въ тъмнина и сѣнка смъртна, и да насочи нозѣтъ ни въ пжтя на мира.

Се утвърди въ Христа.

Дан. 9:27. „...Една седмица ще утвърди завѣта за мнозина, а въ половината на седмицата ще прѣстане жертва и приносъ,

1 Кор. 12:13... Чръзъ единъ Духъ всички сме кръстени въ едно тѣло, било иудеи или елини, било роби или свободни; и всички съ единъ Духъ сме напоени.

Светнитѣ Го иматъ.

Ис. 63:11. Тогава народътъ Му си спомни древнитѣ дни, *днитѣ* Моисееви: дѣ е Оня, Който ги изведе отъ морето съ пастиря на Своитѣ овци? Дѣ е Оня, Който вложи въ сърдцето му Светия Свой Духъ?

2 Тим. 1:14. Запази добрия залогъ чръзъ Духа Светаго, Който живѣе въ насъ.

1 Иоан. 4:13. Че ние прѣбждваме въ Него (Бога) и Той въ насъ, узнаваме отъ това, дѣто ни е далъ Своя Духъ.

Светнитѣ сж изпълнени съ Него.

Дѣян. 6:5. (Тогава дванайсетътѣ *апостоли*, като свикаха цѣлото множество ученици, казаха: не е добрѣ ние да оставимъ словото Божие и да се грижимъ за трапезитѣ. Затова, братя, погрижете се *да изберете* измежду васъ седемъ души съ добро име, изпълнени съ Духъ Светий и съ мждрость, които ще поставимъ на тая служба.) Това прѣдложение се понрави на цѣлото множество; и избраха Стефана, мжжъ изпълненъ съ вѣра и Духъ Светий, Филипа и Прохора, Никанора и Тимона, Пармена и Николая, прозелитѣ отъ Антиохия.

Дѣян. 11:24... Той (Варнава) бѣше мжжъ добъръ, изпълненъ съ Духъ Светий и съ вѣра. И доста народъ се присъедини (въ Антиохия) къмъ Господа.

Дѣян. 13:52... Ученицитѣ се изпълняха съ радость и съ Духъ Светий.

Еф. 5:18... Не се опивайте съ вино, отъ което произлиза разпжтство; но се изпълняйте съ Духъ.

Съ Него човѣцитѣ се оживотворяватъ.

Римл. 8:11... Ако Духътъ на Оногова, Който възкреси отъ мъртвитѣ Иисуса, живѣе въ васъ, то, Който възкреси Христа отъ мъртвитѣ, ще оживотвори и смъртнитѣ ви тѣла чръзъ живѣещия въ васъ Неговъ Духъ

Се ржководятъ.

Иоан. 16:13... Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упжти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

Гал. 5:18. Ако се водите по духъ, вие не сте подъ законъ. *Се оживяватъ, освещаватъ.*

Римл. 8:13... Ако живѣете по плътъ, ще умрете; но, ако чръзъ духа умъртвявате дѣянията на тѣлото, ще бждете живи.

1 Кор. 6:11... Такива (неправедници) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Иисуса Христа и чръзъ Духа на нашия Богъ.

Гал. 5:16. *Азъ* казвамъ: живѣйте духомъ, и не ще изпълнявате прищѣвкитѣ на плътта.

Гал. 5:22... Плодътъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благость, милосърдие, вѣра.

Еф. 5:9....Плодътъ на Духа *сѣстои* въ всѣка доброта, правда и истина.

Иматъ доказателство, че сж Христови.

Римл. 8:9. Вие живѣте не по плътъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пъкъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Иматъ доказателство, че сж осиновени.

Римл. 8:14, 15. ..Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божии; защото вие не приехте духа на робство, та пакъ да *бждете* въ страхъ, а приехте Духа на осиноwienie, чрѣзь Когото ви-каме: Ава, Отче!

Гал. 4:6....Понеже *вие* сте синове, Богъ изпрати въ сърдцата ви Духа на Своя Синъ, Който *Духъ* вика: Ава, сирѣчь, Отче! **Помазанието отъ Духа е всегдашно.**

1 Иоан. 2:27....Помазанието, което вие получихте отъ Него, прѣбжда у васъ, и нѣмате нужда да ви учи нѣкой; но понеже самото това помазание ви учи на всичко и е истинско и нелъжовно, то прѣбждайте въ него, споредъ както ви е научило.

Кои то нѣматъ Духа въ себе си, сж плътски.

Гал. 3:3. Толкова ли сте неразумни? Слѣдъ като наченахте съ духъ, съ плътъ ли сега свършвате?

Иуд. 1:19. Тѣ (нечестивцитѣ) сж човѣци, които се лжчатъ (отъ единството на вѣрата), тѣ сж душевни — и нѣматъ духъ.

Плътското естество е противъ Духа.

Гал. 5:17....Плътъта желае противното на духа, а духътъ — противното на плътъта; тѣ се противятъ единъ другиму, за да не правите онова, що бихте пожелали.

Забравяне Бога.

Свойствено е: на нечестивцитѣ.

Притч. 2:17. (Кога мъдрость влѣзе въ сърдцето ти, и знанието бжде приятно на душата ти, тогава разсѣдливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди, за да те спаси отъ жената на другиго, отъ чуждата, която подслажда думитѣ си,) която е оставила другаря на младостъта си и е забравила завѣта на своя Богъ.

Ис. 65:11....Васъ, които оставихе Господа, забравихте Моята света планина, готвите трапеза за Гада и разтваряте пълна чаша за Мени, — (васъ обричамъ на мечъ, всички ще се наведете за клане, защото викахъ — и не отговаряхте, говорихъ — и не слушахте, но вършихте зло прѣдъ очитѣ Ми и избирахте онова, каквото Ми бѣше негодно.)

На отстѣпницитѣ.

Ис. 51:13....Забравяшъ Господа, своя Творецъ, Който е протрѣлъ небесата и основалъ земята; и непрѣстанно, всѣки день се плашишъ отъ яростъта на притѣснителя, като че той е готовъ да изтрѣби? Но дѣ е яростъта на притѣснителя?

Иер. 2:32. Забравя ли дѣвица украшението си, и невѣста — наикита си? а Моятъ народъ Ме забрави — има вече безъ брой дни.

Иер. 3:21. Чува се гласъ по оброчищата, жаленъ плачъ на Израилевитѣ синове, задѣто тѣ извратиха своя пѣть, забравиха Господа, своя Богъ.

На идолопоклонитѣ.

Втор. 32:16—18. Съ чужди *богове* Го раздраниха и съ гнусотиитѣ (си) Го разгнѣвиха: принасяха жертви на бѣсове, а не на Бога, на богове, които не познаваха, на богове нови, дошли отъ съсѣдитѣ, и за които отчитѣ ви не помисляха. А Застѣпника, Който те е родилъ, ти остави, и Бога, Който те е създалъ, забрави.

Сжд. 3:7... Синоветѣ Израилеви сториха зло прѣдъ очитѣ на Господа, и забравиха своя Господь Богъ, и служеха на разни Вааловци и Астартѣ.

Ос. 2:13... Ще я (Моята жена) накажа за днитѣ, *прѣкарани* въ служене на Вааловци, когато тя имъ кадѣше и, като се накичи съ обѣци и огърлици, ходѣше подиръ любовницитѣ си, а Мене забрави, казва Господь.

Ставаме участници въ тоя грѣхъ, кога забравяме: завѣта Божий.

Втор. 4:23. Гледайте, да не забравите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ, и да си не правите кумири, които да изобразяватъ нѣщо, както ти заповѣда Господь, Богъ твой; (понеже Господь, Богъ твой, е огънь, който пояжда, Богъ ревнителъ.)

Дѣлата на Бога.

Неем. 9:17. (И каза Ездра: Тѣ, нашитѣ бащи, упорствуваха, показаха се вироглави и не слушаха Твоитѣ заповѣди;) не искаха да се покоряватъ и не си спомниха Твситѣ чудни дѣла, които бѣ правилъ съ тѣхъ, станаха вироглави и съ своето упорство поставиха надъ себе си вождь, за да се върнатъ въ робството си. Но Ти си Богъ, Който обича да прощава, благъ и милосърденъ, дълготърпѣливъ и многомилостивъ, и Ти ги не остави.

Пс. 77:7. (Той нареди наредби у Иакова и положи законъ у Израила, който заповѣда на башитѣ ни да разказватъ на дѣцата си, —) да възлагатъ надеждата си на Бога, да не забравятъ дѣлата Божии, да пазятъ Неговитѣ заповѣди.

Пс. 77:11. (Синоветѣ Ефремови) забравиха Неговитѣ дѣла и чудеса, които имъ бѣше явилъ.

Пс. 105:13... Скоро забравиха дѣлата Му, не дочакаха Неговото рѣшение.

Увѣщанията Му.

Евр. 12:5. (Въ борбата си противъ грѣха още не сте се противили до кръвь) и сте забравили увѣщанието, което вамъ като на синове говори: „сине мой, не прѣзирай наказанието отъ Господа и не отпадай духомъ, кога те изобличава. (Защото Господь наказва, когото обича; бичува всѣки синъ, когото приема“.)

Закона Му

Пс. 118:109. Душата ми е непрѣстанно въ моята рѣка, но Твоя законъ не забравямъ.

Пс. 118:153. Погледни къмъ моята неволя и ме избави, защото не забравямъ Твоя законъ.

Пс. 118:176. Заблудихъ се като загубена овца: подири Твоя рабъ, защото не съмъ забравилъ Твоитѣ заповѣди.

Притч. 3:1 Синко, поуката ми не забравяй, и сърдцето ти да пази моитѣ заповѣди.

Ос. 4:6. Изтрѣбенъ ще бжде Моятъ народъ, защото му знание не достига: понеже ти отхвърли знанието, и Азъ ще те отхвърля отъ свещенодѣйствието прѣдъ Мене; и понеже ти забрави закона на твоя Богъ, и Азъ ще забравя дѣцата ти.

Иак. 1:25...Който вникне въ съвършения законъ на свободата и прѣбжде въ него, той, бидейки незабравливъ слушателъ, а изпълнителъ на дѣлото, ще бжде блаженъ въ дѣйствиата си. *Благодѣянията Му.*

Пс. 102:2. Благославяй, душо моя, Господа и не забравяй ни едно отъ Неговитѣ благодарѣния.

Пс. 105:7. Нашитѣ бащи въ Египетъ не разбраха Твоитѣ чудеса, не помнѣха многото Твои милости и се разбунтуваха при морето, при Червено море.

Ос. 2:8...Тя (Моята жена) не знаеше, че Азъ, Азъ ѝ давахъ хлѣбъ, вино и дървено масло и умножихъ ѝ сребротото и златото, отъ което направиха *истуканъ* на Ваала.

Църквата, Му.

Пс. 135:5. Ако те забравя, Иерусалиме, — нека ме забрави десницата ми.

Врѣмето, когато ни избави.

Сжд. 8:34...Израилевитѣ синове си не спомниха за Господа, своя Богъ, Който ги бѣ избавялъ отъ ржцѣтъ на всичкитѣ имъ околни врагове.

Пс. 77:42. Не помнѣха Неговата ржка, деня, когато Той ги избави отъ потисничество.

Пс. 105:21. Забравиха Бога, своя Спасителъ, Който извърши велики дѣла въ Египетъ.

Лъжеучителѣтъ назърдаватъ къмъ него.

Иер. 23:27. Мислятъ ли тѣ (пророцитѣ) чрѣзъ своитѣ сънища, които разказватъ единъ другиму, да доведатъ Моя народъ до-тамъ, че да забрави името Ми, както бацитѣ имъ забравиха името Ми заради Ваала?

Благополучието често става причина, за да правимъ тоя грѣхъ.

Втор. 8:12—14. Кога ядешъ и бждешъ ситъ, и съградишъ хубави кѣщи и живѣешъ (въ тѣхъ), кога имашъ много едъръ и дребенъ добитѣкъ, много сребро и злато, и отъ всичко имашъ много,—гледай да се не възгордѣе сърдцето ти, и да не забравишъ Господа, твоя Богъ, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Притч. 30:9. (Сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насѣщния хлѣбъ,) да не би, като се прѣситя, да се отрека отъ Тебе и да кажа: „кой е Господъ?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употребявамъ името на моя Богъ напрасно.

Ос. 13:6. Имайки паша, тѣ бѣха сити; а когато се насищаха, възгордѣваше се сърдцето имъ, и поради това Ме забравяха. **И користолюбнето е причина за него.**

Иез. 22:12. У тебе взиматъ подкупъ, кръвъ да проливатъ; ти взимашъ лихва и връхнина и съ насиліе изнудвашъ облага отъ ближния си, а Мене забрави, казва Господь Богъ.

Кога имаме изкушения, дѣ се пазимъ отъ тоя грѣхъ.

Пс. 43:16—22. Всѣки день моето унижение е прѣдъ мене, и срамъ покрива лицето ми отъ гласа на хулителя и клеветника отъ погледитѣ на врага и отмѣстителя: всичко това дойде върху насъ, ала ние Те не забравихме и Твоя завѣтъ не нарушихме. Сърдцето ни не отстѣпи назадъ, и стѣпкитѣ ни се не отклониха отъ Твоя пѣтъ, когато ни съкруши въ земята на змеевѣтъ и ни покри съ смъртна сѣнка. Ако бѣхме забравили името на нашия Богъ и протегнѣхме рѣцѣ къмъ чужди богъ, то Богъ не щѣше ли да подири смѣтка за това? защото Той знае тайнитѣ на сърдцето. **Съ твърдо рѣшение да се въздържаме отъ него.**

Пс. 118:16, 93. Утѣшавамъ се съ Твоитѣ наредби, не забравямъ Твоето слово. До-вѣка нѣма да забравя Твоитѣ заповѣди, защото чрѣзъ тѣхъ ме оживявашъ.

Съ внимание да се пазимъ отъ него.

Втор. 6:12... Пази се, да не (се измами сърдцето ти и да) забравишъ Господа, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Втор. 8:11. Гледай да не забравишъ Господа, твоя Богъ, не спазвайки заповѣдитѣ Му, законитѣ Му и наредбитѣ Му, които днесъ ти заповѣдвамъ.

4 Царств. 17:38. (Господь склучи съ тѣхъ завѣтъ и имъ заповѣда, думайки:) не забравяйте завѣта, който съмъ склучилъ съ васъ, и не почитайте други богове.

Наставление за оння, които вършатъ тоя грѣхъ.

Пс. 49:22. [Ще те изоблича и ще прѣдставя прѣдъ очитѣ ти (твоитѣ грѣхове).] Разберете това вие, които забравяте Бога, за да ви не грабна,—и не ще има избавителъ.

Наказанието му.

Втор. 8:19. Ако...забравишъ Господа, твоя Богъ, и тръгнешъ слѣдъ други богове, като имъ послужишъ и имъ се покланяшъ, кълна ви се днесъ (въ небето и земята), че ще загинете.

1 Царств. 12:9. (Самуилъ рече на народа:)...Тѣ (бацитѣ ви) забравиха Господа, своя Богъ, и Той ги прѣдаде въ рѣцѣтъ на Сисара, асорски военачалникъ, и въ рѣцѣтъ на филистимци и въ рѣцѣтъ на моавския царъ, които воюваха противъ тѣхъ.

Иов. 8:12, 13. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Още е въ своята прѣснота и неотрѣзанъ, а изсѣхна прѣди всѣка трѣва. Такива сж пѣтищата на всички, които забравятъ Бога, и надеждата на лицемѣреца ще изчезне.

Пс. 9:18. Дѣ си идатъ въ ада нечестивцитѣ, — всички народи, които забравятъ Бога.

Ис. 17:10, 11. Защото ти забрави Бога на твоео спасение,

и не си спомняше за скалата на твоето прибѣжище; затова ти си уредилъ увеселителни градини и си насадилъ прѣчки отъ чужда лоза. Въ деня, кога садѣше, ти се грижеше насаденото да расте, и посѣяното отъ тебе рано да цѣфне; но въ деня, кога събирашъ, ще има не купъ жетва, а жестока скърбъ.

Иер. 13:25. Ето твойтъ жребий (ще ги развѣя като прахъ, разнасянъ отъ пустиненъ вѣтъръ), частъта, що съмъ ти отмѣрилъ, казва Господь, защото ти Ме забрави и се надѣваше на лъжа.

Иер. 18:15—17.... Моятъ народъ Ме остави; тѣ кадятъ на суетнитѣ, прѣпнаха се въ пжтищата си, оставиха древнитѣ пжтища, за да ходятъ по пжтеки, по непрокранъ пжтъ, за да направятъ земята си ужасъ, постоянна гавра, тѣй че всѣки, който минува прѣзъ нея, ще се слиса и ще поклати глава. Като източенъ вѣтъръ ще ги прѣсна прѣдъ вражето лице; гърбомъ, а не съ лице ще се обърна къмъ тѣхъ въ деня на тѣхната неволя.

Иез. 23:34, 35. [Тѣй казва Господь Богъ: ти (Охоливо) ще пиешъ дълбоката и широката чаша на сестра си (Самария) и ще се изложишъ на присмѣхъ и позоръ поради голѣмата ѣ вмѣстимостъ]. И ще я изпиешъ и прѣсушишъ, чирепитѣ ѣ ще оближешъ и гърдитѣ си ще разкъсашъ; защото Азъ рекохъ това, казва Господь Богъ. Затова тѣй казва Господь Богъ: понеже ти Ме забрави и се отвърна отъ Мене, то и търпи заради своето беззаконие и заради своето блудствуване.

Ос. 8:14. Забрави Израилъ Създателя си и съзида капища, и Иуда насъгради много укрѣпени градове; но Азъ ще прага огънь върху градоветѣ му—и той ще погълне дворцитѣ му.

Зависть.

Забранена е.

Изх. 20:17. Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си, (нито нивата му) нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, (нито никакъвъ неговъ добитѣкъ) — нищо, което е на ближния ти.

Пс. 35:7, 8. Покори се на Господа и Нему се надѣвай. Не ревнувай на оня, който успѣва въ пжтя си, на човѣкъ, който лукавствува. Прѣстани да се гнѣвишъ и остави яростъта; не ревнувай до толкова, че да правишъ зло.

Притч. 3:31. Да ти се не ревне човѣкъ, който постжпя насилствено, и не избирай ни единъ отъ пжтищата му.

Притч. 23:17. Нека сърдцето ти не завижда на грѣшници, но да прѣбжда прѣзъ всички дни въ страхъ Господень.

Притч. 24:1, 19. Да ти се не ревнатъ лошитѣ човѣци, и недѣй жела да бждешъ съ тѣхъ. Недѣй негодува противъ злодѣйци и недѣй завижда на нечестивци.

Римл. 13:13. Като въ день, да се държимъ благоприлично, безъ да се прѣдаваме нито на срамни гощавки и пиянство, нито на сладострастие и разпжтство, нито на раздоръ и зависть.

Гал. 5:26. Да не бждемъ пустославни, единъ други да се не дразнимъ, единъ другиму да си не завиждаме.

Тя прозлиза отъ глупаво прѣпиране.

1 Тим. 6:4. (Който не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Иисуса Христа и по учението за благочестие,) той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словотрѣния, отъ които произлизатъ зависть, разпри, хули, лукави подозрѣния.

Възбужда се отъ сполуката на другитѣ.

Екл. 4:4. Видѣхъ сжщо, че всѣки трудъ и всѣка сполука въ работитѣ произвежда между човѣцитѣ взаимна зависть. И това е суета и гонене на вѣтъръ.

Тя е едно отъ дѣлата на плътъта.

Гал. 5:21. (Дѣлата на плътъта сж извѣстни; тѣ сж:...) зависть, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива; отнапрѣдъ ви казвамъ, както и по-прѣди ви казахъ, че, които вършатъ това, нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Иак. 4:2. (Отдѣ у васъ *тия* вражди и разпри? Нали оттамъ, отъ вашитѣ сладострастия, които воюватъ въ членовѣтѣ ви?) Желаете, пѣкъ нѣмате; убивате и завиждате, а не можете да достигнете; прѣпирате се и враждувате, а нѣмате, защото не просите.

Врѣдна е за ония, които я иматъ.

Притч. 14:30. Кроткото сърдце е животъ за тѣлото, а завистьта е гнилежъ за коститѣ.

Ако я има у насъ, е едно доказателство, че ние сме още плътски.

1 Кор. 3:3...Наистина, щомъ има помежду ви зависть, раздори и разногласия, не сте ли плътски и не постжпвате ли по човѣшки?

2 Кор. 12:20...Страхувамъ се, да не би, кога дойда, да ви намѣря не такива, каквито желая; сжщо и вие да ме намѣрите такъвъ, какъвто не желаете: да не би да има у васъ раздори, зависть, гнѣвъ, свади, клевети, клюкарство, гордостъ, бъркотии.

Противна е на небесната мждростъ.

Иак. 3:14, 15...Ако въ сърдцето си имате горчива зависть и свадливостъ, не се хвалете и не лъжете противъ истината: това не е мждростъ, която слиза отгорѣ, а земна, душевна, бѣсовска.

Прѣпятствува на спасението.

1 Петр. 2:1, 2...Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, зависть и клевета, като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение, (защото вкусихте, че Господь е благъ).

Води къмъ смъртно убийство.

Пс. 111:10. [Неговиятъ (на добрия човѣкъ) рогъ ще се възвиси въ слава.] Нечестивецътъ ще види *това* и ще се ядосва, ще заскърца съ жбитѣ си и ще се стопи. Желанието на нечестивцитѣ ще загине.

Притч. 27:4. Лютъ е гнѣвътъ, неукротима — яростъта; но кой ще устои противъ ревностъта?

1 Иоан. 3:12. (Такова е благовѣстието, което чухте изпърво, — да любимъ единъ другиго,) не както Каинъ, който бѣше отъ лукавия и уби брата си. А защо го уби? Затова, че неговитѣ дѣла бѣха лоши, а братовитѣ му — праведни.

Води къмъ всѣко зло.

Иак. 3:16....Дѣто има зависть и свадливостъ, тамъ е неуредица и всичко лошо.

Християнската любовъ ѝ е чужда.

1 Кор. 13:4 Любовъта е дълготърпѣлива, пълна съ благостъ, любовъта не завижда, любовъта се не прѣвъзнася, не се гордѣе.
Нѣкои проповѣдватъ Христа отъ зависть.

Фил. 1:15. Нѣкои, наистина, отъ зависть и *обичь къмъ* прѣпирня, проповѣдватъ Христа, а други — отъ добро разположение.
Нечестивцитѣ сж изпълнени съ нея.

Римл. 1:29. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онава, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолюбие, злоба; пълни съ зависть, убийство, разпри, измама, злонравие.

Живѣятъ въ нея.

Тит. 3:3....И ние нѣкога бѣхме неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия. живѣхме въ злоба и зависть, *бѣхме* отвратителни, мразѣхме се единъ други.

Да не завиждаме на благополучието нмѣ.

Пс. 36:1, 35, 36. Не ревнувай на злодѣйцитѣ, не завиждай на ония, които вършатъ беззаконие. Видѣхъ страшень нечестивецъ, какъ се ширѣше като вкоренено многоклонесто дърво; но той прѣмина, и го нѣма; търся го, и го не намирамъ.

Пс. 72:3, 17—20. Азъ...завидѣхъ на безумнитѣ, гледайки добруването на нечестивитѣ. (И мислѣхъ си, какъ да разбера това, но то бѣше мжчно въ моитѣ очи,) доклѣ не влѣзохъ въ Божието светилище и не разумѣхъ тѣхния край. Тѣй, на плъзгави пѣтища си ги турилъ Ти и ги сваляшъ въ пропастъ. Какъ неочаквано дойдоха тѣ до разорение, изчезнаха, загинаха отъ ужаси! Както сънь *изчезва* слѣдъ събуждане, тѣй и Ти, Господи, като ги събудишъ, ще унищожилъ тѣхнитѣ блѣнове.

Наказанието ѝ.

Пс. 105:16, 17...Въ стана завидѣха на Моисея и Аарона, светия Господень. Разтвори се земята, погълна Датана и покри сбирщината Авиронова.

ПРИМѢРИ:

Каинъ.

Бит. 4:5. (Господь погледна благосклонно на Авеля и на дара му;) а на Каина и на дара му не погледна благосклонно. Каинъ се много огорчи, и лицето му се помрачи.

Филистимцитѣ.

Бит. 26:14; Той (Исаакъ) придоби стада дребенъ и едъръ добитѣкъ и много работни нивя, и филистимци взеха да му завиждатъ.

Лавановитѣ синове.

Бит. 31:1....Чу (Иаковъ) думитѣ на Лавановитѣ синове, които

казвах: Иаковъ завладѣ всичко, що имаше баща ни, и отъ бащиния ни имотъ натрупа цѣлото това богатство.

Иосифовитѣ братя.

Бит. 37:11. [Той (Иосифъ) разказа *това* (двата си сѣня) на баща си и на братята си.] Тогава братята му се ядосаха, а баща му си запомни тия думи.

Дѣян. 7:9. Патриарситѣ завидѣха на Иосифа и го продадоха въ Египетъ; ала Богъ бѣше съ него. (Стефанъ).

Иисусъ Навинъ.

Числ. 11:23, 29. (Притече се единъ юноша и яви на Моисея, и каза: Елдадъ и Модадъ пророчествуватъ въ стана.) Въ отговоръ на това Иисусъ, синъ Навиновъ, служителъ на Моисея, единъ измежду неговитѣ избрани, рече: Господарю мой, Моисее! забранъ имъ. Но Моисей му рече: нима завиждашъ заради мене? О, да бѣха всички отъ народа Господень пророци, и да имъ пратѣше Господъ Своя Духъ!

Мариамъ и Ааронъ.

Числ. 12:2. (Тогава Мариамъ и Ааронъ укоряваха Моисея поради жената етиопка, която бѣ взелъ, защото той се бѣ оженилъ за етиопка, —) и казаха: само на Моисея ли говорѣ Господъ? не говорѣ ли Той и намъ? И Господъ чу *това*.

Корей, Датанъ, Авиронъ и Авнанъ заедно съ двѣстѣ и петдесетъ мъже.

Числ. 16:3... Събраха се противъ Моисея и Аарона и имъ рекоха: стига ви толкозъ; цѣлото общество, всички сж свети, и между тѣхъ е Господъ! а вие защо се поставяте по-горѣ отъ народа Господень? Пс. 105:16, 17.

Фенана.

1 Царств. 1:6. Съперницата ѝ (на Ана) я много огорчаваше, та я караше да роптае, задѣто Господъ бѣ заключилъ утробата ѝ. *Саулъ.*

1 Царств. 18:8. (Женитѣ, които играеха, пѣха и думаха: Саулъ побѣди хиляди, а Давидъ — десетки хиляди!) И Саулъ се много огорчи, и неприятни му бѣха тия думи, и той рече: на Давида дадохъ десетки хиляди, а менъ — хиляди; не му достига само царство.

Саваналатъ, Хоронитѣ и Товия.

Неем. 2:10. (Като стигнахъ при задрѣчнитѣ областеначалници, прѣдадохъ имъ царскитѣ писма. А царьтъ бѣше пратилъ съ мене военни началници съ конници.) Като чуха *това* Саваналатъ, Хоронитѣ и Товия, робъ амонитски, стана имъ твърдѣ неприятно, че е дошълъ човѣкъ да се грижи за доброто на синоветѣ Израилеви.

Аманъ.

Естир. 5:13. (Когато дойде у дома си, прати та позика приятелитѣ си и жена си Зерешъ. Аманъ имъ разказва за голѣмото си богатство, за многото свои синове и за всичко това, какъ царьтъ го е възвеличилъ и какъ го е въздигналъ надъ князетѣ и

слугитѣ царски. И рече Аманъ: та и царица Естирь никого не повика съ царя на угощението, което е приготвила, освѣнъ мене; тѣй и утрѣ съмъ каненъ при нея съ царя.) Но всичко това ме не задоволява, додѣ виждамъ иудеина Мардохея да седи при царскитѣ врата.

Планина Сеиръ.

Иез. 35: 11....Живъ съмъ Азы! казва Господь Богъ, ще постѣпя съ тебе споредъ мѣрката на твоята умраза къмъ тѣхъ (синоветѣ Израилеви), и ще имъ се явя, когато ще те съжда.

Вавилонскитѣ князе и сатрапи.

Дан. 6: 3, 4. Данииль надминаваше другитѣ князе и сатрапи, защото въ него имаше високъ духъ, и царьтъ кроеше вече да го постави надъ цѣлото царство. Тогава князетѣ и сатрапитѣ затърсиха прѣдлогъ да обвинятъ Даниила по управлението на царството, ала никакъвъ прѣдлогъ, ни погрѣшка не можаха да намѣрятъ, защото той бѣше вѣренъ, и никаква погрѣшка или вина не се намираше въ него.

Наетитѣ работници.

Мат. 20: 9—15....Като дойдоха *условенитѣ* около единайсетия часъ, получиха по динарий. А като дойдоха първитѣ, помислиха, че ще взематъ повече; но и тѣ получиха по динарий; и като получиха, зароптаха противъ стопанина и думаха: тия послѣднитѣ работиха единъ часъ, а ти ги постави наравно съ насъ, които прѣтърпѣхме тежотата на деня и жегата. А той отговори и рече на едного отъ тѣхъ: приятелю, азъ тѣ не уврѣждамъ; нали за динарий се съгласи ти съ мене? Вземи своето и си иди; а на тоя послѣдния искамъ да дамъ, каквото и на тебе; нимѣ нѣмамъ власть да правя съ своето си, каквото искамъ? Или окото ти е завистливо, задѣто съмъ добъръ?

Първосвещеницитѣ.

Марк. 15: 10. [Той (Пилатъ) имъ (на народа) отговори и рече: искате ли да ви пусна Иудейския Царь?] Защото знаеше, че първосвещеницитѣ Го бѣха прѣдали отъ зависть. **Мат. 27: 18.**

Дѣян. 5: 17. Тогава първосвещеникътъ и всички, които бѣха съ него и *принадлежеха* къмъ садукейската ересь, станаха и се изпълниха съ зависть, (туриха ржка на апостолитѣ и ги хвърлиха въ общата тъмница.)

Иудеитѣ.

Дѣян. 13: 45....Иудеитѣ, като видѣха мнсжеството, изпълниха се съ зависть и противоречеха на това, що говорѣше Павелъ, като възразяваха и хулѣха.

Дѣян. 17: 5....Неповѣрвалитѣ иудеи завидѣха и взеха нѣкои лоши улични човѣци, събраха се на тѣлпа и размиряваха града и, като нападнаха Иасоновата кжца, търсѣха ги (Павла и Сила) да ги изведатъ прѣдъ народа.

Завѣтъ.

Самъ Христосъ е завѣтътъ.

Ис. 42:6. Азъ, Господь, Те призвахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя завѣтъ за народа, свѣтлина за езичниците.

Ис. 49:8. Тѣй казва Господь: въ благоприятно врѣме Те чухъ и въ день на спасение Ти помогнахъ; и Азъ ще Те пазя и ще Те направя народу завѣтъ, за да възстановишь земята, да възвърнешъ на наслѣдниците опустошенитѣ наслѣдия.

Христосъ е ходатай на новия и по-добъръ завѣтъ.

Евр. 8:6...Той получи *толкова* по-добро служение (въ сравнение съ това на левитското свещенство), колкото е и ходатай на по-добъръ завѣтъ, основанъ на по-добри обѣщания. Евр. 7:22.

Евр. 9:15...Затова Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Евр. 12:24. (*Вие* прѣстѣпихте)...къмъ Исуса, Ходатая на новия завѣтъ, и къмъ кръвта за поръсване, която по-добрѣ говори отъ Авелевата.

Христосъ е Ангелътъ на завѣта.

Мал. 3:1. Ето, Азъ пращамъ Ангела Си, и Той ще приготви пята прѣдъ Мене, и внезапно ще дойде въ храма Си Господь, Когото вие търсите, и Ангелътъ на завѣта, Когото вие желаете; ето Той иде, казва Господь Саваотъ.

Завѣтътъ стака: съ Ноя.

Бит. 9:9—17. (Рече Богъ на Ноя и на синоветѣ му съ него:) ето, Азъ склучвамъ Моя завѣтъ съ васъ и съ потомството ви подиръ васъ, и съ всѣка жива душа, която е съ васъ, съ птиците и съ добитъка, и съ всички земни звѣрове, които сж при васъ, съ всички излѣзнали отъ ковчега, съ всички земни животни: склучвамъ Моя завѣтъ съ васъ, че нѣма вече да бжде изтрѣбяна всѣка плътъ отъ потопни води и не ще вече да има потопъ, който да опустоши земята. И рече (Господь) Богъ: ето знакътъ на завѣта, който склучвамъ между Мене и между васъ и между всѣка жива душа, която е съ васъ, до вѣчни родове: Азъ поставямъ Моята джга въ облака, за да бжде знакъ на (вѣчния) завѣтъ между Мене и между земята. И кога напратя облакъ на земята, ще се яви джгата (Ми) въ облака; и ще си спомня Моя завѣтъ, който е между Мене и между васъ и между всѣка душа, живѣеща въ всѣка плътъ; и водата нѣма вече да стане на потопъ, за да изтрѣби всѣка плътъ. И джгата (Ми) ще бжде въ облака, и Азъ ще я видя, и Азъ ще си спомня вѣчния завѣтъ между Бога (и между земята) и между всѣка душа, живѣеща въ всѣка плътъ, която е на земята. И рече Богъ на Ноя: тоза е знакътъ на завѣта, що склучихъ между Мене и между всѣка плътъ, която е на земята.

Съ Авраама.

Бит. 15:7—18. (Аврамъ повѣрва на Господа, и това му се вмѣни за оправдание.) И му рече: Азъ съмъ Господь, Който те

изведохъ отъ Урь Халдейски, за да ти дамъ да владѣешъ тая земя Той рече: Владико Господи, по какво ще позная, че ще я владѣя? *Господь* му рече: вземи Ми тригодишна телица, тригодишна коза, тригодишенъ овень, гургулица и младъ гължбъ. Взе той всички тия, разсѣче ги по наполовина и тури една часть срѣщу друга; само птицитѣ не разсѣче. И налетѣха върху труповетѣ грабливи птици; но Аврамъ ги разпждаше. По залѣзъ слънце налегна Аврама тежкъ сънь; и ето, обзе го ужась и голѣмъ мракъ. И рече *Господь* на Аврама: знай, че твоитѣ потомци ще бждатъ пришелци нѣ въ своя земя, ще ги поробятъ и ще ги угнетяватъ четиристотинъ години; но Азъ ще сждя народа, който ще ги пороби; слѣдъ това тѣ ще излѣзатъ (за насамъ) съ голѣмъ имотъ; а ти ще отидешъ при отцитѣ си смиротъ и ще бждешъ погребенъ въ добра старостъ; въ четвъртия родъ тѣ ще се върнатъ тука: защото беззаконията на аморейци още не сж стигнали до върха си. Щомъ зайдѣ слънце и настана мракъ, ето, димъ *като че отъ пещи* и огненъ пламкъ прѣминаха между разсѣченитѣ животни. Въ тоя день склучи *Господь* завѣтъ съ Аврама, като рече: на твоето потомство Азъ давамъ тая земя, отъ Египетската рѣка до голѣмата рѣка, рѣка Ефратъ; [кенейци, кенезейци, кедмонейци, хетейци, ферезейци, рефаимци, аморейци, хананейци, (евейци), гергесейци и иевусейци.]

Бит. 17:2—14. (Аврамъ бѣше на деветдесетъ и деветъ години, и *Господь* се яви на Аврама и му рече: Азъ съмъ Богъ Всемогщий, ходи прѣдъ Мене и бжди непороченъ;) и ще склуча Моя завѣтъ между Мене и тебе, и много, и много, твърдѣ много ще те размножа. Тогава Аврамъ падна ничкомъ, а Богъ продължаваше да говори съ него и рече: Азъ съмъ — и ето завѣтътъ Ми съ тебе: ти ще бждешъ баща на много народи, и нѣма вече да се наричашъ Аврамъ, а ще бжде името ти Авраамъ, защото ще те направя баща на много народи и много, твърдѣ много ще те разплодя, и ще произведа отъ тебе народи, и царе ще произлѣзатъ отъ тебе. И Моя завѣтъ между Мене и тебе и между твоитѣ потомци подиръ тебе въ родоветѣ имъ Азъ ще направя завѣтъ вѣченъ, за да бжда Богъ на тебе и на твоитѣ потомци слѣдъ тебе. И ще дамъ на тебе и на твоитѣ потомци слѣдъ тебе на земята, по която странствуващъ, цѣла Ханаанска земя, за вѣчно владѣние; и ще имъ бжда Богъ. И рече Богъ на Авраама: а ти запази Моя завѣтъ, ти и твоитѣ потомци слѣдъ тебе въ родсвѣтъ имъ. Този е Моятъ завѣтъ, който *търѣбва* да пазите между Мене и васъ и между твоитѣ потомци слѣдъ тебе (въ родоветѣ имъ): цѣлиятъ мжжки полъ у васъ да бжде обрѣзанъ; обрѣзвайте крайната си плътъ: това ще бжде знакъ на завѣта между Мене и васъ. На осмия день слѣдъ рождението да бжде обрѣзанъ между васъ въ вашитѣ родове всѣки *младенецъ* отъ мжжки полъ, както родениятъ въ дома, така и купениятъ съ сребро отъ нѣкой другоплеменникъ, който не е отъ твое сѣме. Непрѣменно да бжде обрѣзанъ и родениятъ въ дома ти и купениятъ съ твое сребро, и Моятъ завѣтъ ще бжде върху тѣлото ви завѣтъ вѣченъ. А необрѣзаниятъ отъ мжжки полъ, който не обрѣже крайната си плътъ (на

осмия день), тая душа ще се изтрѣби измежду народа си; *защото* той е нарушилъ завѣта Ми.

Бит. 22:16—18. (Ангелъ Господень втори пжтъ викна Аврааму отъ небето) и рече: кълна се въ Мене Си, казва Господь, че, понеже ти направи туй нѣщо и не пожали (за Мене) едничкия си синь, Азъ ще благословя и прѣблагословя, ще размножа и прѣумножа твоето сѣме, както небеснитѣ звѣзди и както пѣсъка по морския брѣгъ; и твоето сѣме ще завладѣе градоветѣ на враговетѣ си; и ще бждатъ благословени въ твоето сѣме всички земни народи. задѣто послуша гласа Ми.

Лук. 1:72—75. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: благословень е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение:] за да прояви *Своята* милость надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ, — клетвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ; за да ни даде, слѣдъ като ни избави отъ ржката на враговетѣ ни, безстрашно да Му служимъ въ светостъ и правда прѣдъ Него, прѣзъ всички дни на живота си.

Дѣян. 3:25. Вие сте синове на пророцитѣ и на завѣта, който Богъ бѣ завѣщаль на отцитѣ ви, думайки на Авраама: „и въ твоето сѣме ще бждатъ благословени всички земни племена“ (Петъръ).

Гал. 3:16...Обѣщанията бидоха дадени на Авраама и на сѣмето му. Не е казано: „и на сѣмената“, като за мнозина, а като за едного: „и на сѣмето ти“, който е Христосъ.

Съ Исаака.

Бит. 17:19...Богъ рече (на Авраама): тъкмо Сарра, жена ти, ще ти роди синь, и ще му наречешъ името Исаакъ; и ще направя завѣта Си съ него завѣтъ вѣченъ (че ще бжда Богъ нему и) на потомството му слѣдъ него.

Бит. 17:21...Завѣта Си ще склуча съ Исаака, когото ще ти роди Сарра до година по това врѣме.

Бит. 26:3, 4. [Господь му (на Исаака) се яви и рече: не отивай въ Египетъ; живѣй въ земята, за която ще ти кажа;] постранствуй въ тая земя; и Азъ ще бжда съ тебе и ще те благословя, защото на тебе и на твоето потомство ще дамъ всички тия земи и ще изпълня клетвата (Си), съ която се клехъ на баща ти Авраама; ще умножа потомството ти като небеснитѣ звѣзди, и ще дамъ на потомството ти всички тия земи; ще бждатъ благословени въ твоето сѣме всички земни народи.

Съ Иакова.

Бит. 28:13, 14. (Видѣ сънъ: ето, стълба изправена на земята, а върхътъ ѝ стига до небето, и Ангели Божии се качватъ и слизатъ по нея.) И ето, Господь стои *отгорѣ* на нея и говори: Азъ съмъ Господь, Богъ на твоя отецъ Авраама, и Богъ на Исаака; (не бой се). Земята, на която лежишъ, ще я дамъ на тебе и на потомството ти; и потомството ти ще бжде като земниятъ пѣськъ; и ще се разпрострешъ къмъ морето и къмъ изтокъ, къмъ

сѣверъ и къмъ югъ; и ще бждатъ благословени въ тебе и въ твоето сѣме всички земни племена.

Изх. 2:24. Чу Богъ стенанията имъ (на синоветъ Израилеви) и си спомни за Своя завѣтъ съ Авраама, Исаака и Иакова.

Лев. 26:42....Азъ ще спомня завѣта Си съ Иакова и завѣта Си съ Исаака, и завѣта Си съ Авраама: ще спомня, и земята ще спомня.

1 Парал. 16:16, 17. (Помнете вѣчно завѣта Му, словото, което заповѣда за хиляди родове,) онова, което звѣща на Авраама и въ което се кле на Исаака, и което постави на Иакова за законъ и на Израила за вѣченъ завѣтъ. Пс. 104:9, 10.

Съ Израила.

Изх. 6:4....Азъ сключихъ съ тѣхъ (Авраама, Исаака и Иакова) Моя завѣтъ, за да имъ дамъ Ханаанската земя, земята на тѣхното странствуване, въ която тѣ странствуваха.

Изх. 34:10, 27. Отговори (Господь на Моисея): ето, Азъ сключвамъ завѣтъ: прѣдъ цѣлия ти народъ ще направя чудеса, каквито не сж станали по цѣла земя и у никой народъ; и ще види цѣлиятъ народъ, между който се намирашъ ти, дѣлото Господне, защото страшно ще бжде онова, което Азъ ще сторя за тебе. Каза още Господь на Моисея: напиши си тия думи (думитъ на завѣта, десетословието), защото съ тия думи Азъ сключвамъ завѣтъ съ тебе и съ Израила.

Втор. 4:13. [Господь ви говори (на планината) изсрѣдъ огъня; гласа на думитъ (Му) чухте, но образъ не видѣхте, а чухте само гласъ.] И Той ви яви завѣта Си, който ви заповѣда да изпълнявате, десетословието, и го написа на двѣ каменни скрижали.

Втор. 5:2, 3. Господь, Богъ нашъ, склучи съ насъ завѣтъ на Хоривъ. Тоя завѣтъ Господь склучи не съ нашитъ отци, а съ насъ, които сме тука днесъ всички живи.

Втор. 8:18....Да помнишъ Господа, твоя Богъ, защото Той ти даде сила да придобивашъ богатство, за да изпълни, както днесъ, Своя завѣтъ, който съ клетва бѣ утвърдилъ на твоитъ отци.

Втор. 9:9. (При Хоривъ вие раздразнихте Господа, и се разгнѣви Господь на васъ, тъй че искаше да ви изтрѣби,) когато азъ възлѣзохъ на планината, за да приема каменнитъ скрижали, скрижалитъ на завѣта, който Господь бѣ склучилъ съ васъ; и прѣкарахъ на планината четирийсетъ дена и четирийсетъ нощи, хлѣбъ не ядохъ и вода не пихъ.

Втор. 29:1. Това сж думитъ на завѣта (благословиитъ и клетвитъ), който Господь заповѣда на Моисея да склучи съ синоветъ Израилеви въ Моавската земя, освѣнъ завѣта, който Господь склучи съ тѣхъ на Хоривъ.

Съ Давида.

2 Царств. 23:5....Той (Богъ) склучи съ мене завѣтъ вѣченъ, твърдъ и неизмѣненъ. Тѣй (както сутринъ на размѣване, при изгрѣвъ-слънце на безоблачно небе, отъ грѣнето слѣдъ дъждъ израсва изъ земята трѣва) изхожда отъ Него всичкото ми спасение и всичкото ми желание.

2 Парал. 13:5. (Застана Авия наврѣхъ планина Цемараимъ,

една отъ Ефремовитѣ планини, и каза: чуйте ме, Иеровоаме и всички израелтяни!) Не знаете ли, че Господь, Богъ Израилевъ, даде Давиду царството надъ Израила на-вѣки; нему и на синоветѣ му, споредъ солния (вѣчния) завѣтъ?

Пс. 88:4, 5. (Казвамъ: на-вѣки е основана милостъта, на небесата Ти утвърди Твоята истина, *когато каза*;) „Азъ поставихъ завѣтъ съ Моя избраникъ, клехъ се на Моя рабъ Давида: ще утвърдя на-вѣки твоето сѣме, отъ рода въ родъ ще уредя твоя прѣстоль“.

Той се поднови съ дождането на Христа.

Иер. 31:31—33. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, и ще склуча съ дома Израилевъ и съ дома Иудинъ новъ завѣтъ,—не такъвъ завѣтъ, какъвто склучихъ съ бацитѣ имъ въ деня, когато ги хванахъ за ржка, за да ги изведу изъ Египетската земя; она Мой завѣтъ тѣ нарушиха, ако и да оставахъ въ съюзъ съ тѣхъ, казва Господь. Но ето завѣтътъ, който ще склуча съ Израилевия домъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа Моя законъ въ вжтрѣшностьта имъ и ще го напиша въ сърдцата имъ, и Азъ ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ.

Римл. 11:26, 27. (Не искамъ, братя, да не знаете, че ожесточението у Израила стана частично, доклѣ да влѣзе цѣлото множество езичници,) и по такъвъ начинъ цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ Сионъ Избавительтъ и ще отстриги нечестието отъ Иакова“. „И това е, тѣмъ завѣтъ отъ Мене, когато отнема грѣховетѣ имъ“.

Евр. 8:13. Като казва „новъ“ *завѣтъ*, признава първия за вехтъ; а онова, що овехтява и остарява, е близу до изчезване. *Се изпълни въ Христа.*

Лук. 1:68—79. [Захария, баща му (на Иоана), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки:] благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение, (както възвѣсти прѣзь устата на Своитѣ свети отъ вѣка пророци) — спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтъ на всички, които ни мразятъ; за да прояви *Своята* милостъ надъ отцитѣ ни и да си спомни светия Си завѣтъ, — клетвата, съ която Той се кле на Авраама, нашия отецъ; за да ни даде, слѣдъ като ни избави отъ ржката на враговетѣ ни, безстрашно да му служимъ въ светостъ и правда прѣдъ Него, прѣзь всички дни на живота си. И ти, младенце, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пжтища, и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзь прощаване грѣховетѣ имъ, поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свише, за да просвѣти ония, които сж въ тъмнина и сѣнка смъртна, и да насочи нозѣтъ ни въ пжтя на мира.

Се утвърди въ Христа.

Дан. 9:27. „...Една седмица ще утвърди завѣта за мнозина, а въ половината на седмицата ще прѣстане жертва и приносъ,

и на крилото *на светилището* ще настъпи мерзостъ на запусътнieto, и крайна прѣдопрѣдѣлена гибель ще постигне опустошителя“.

Гал. 3:17. *Азъ*...казвамъ, че законътъ, който се яви слѣдъ четиристотинъ и трийсетъ години, не отмѣня утвърдения по-прѣди отъ Бога завѣтъ за Христа, та обѣщанието да изгуби сила. (защото, ако наслѣдството е по законъ, то вече не е по обѣщание: а на Авраама Богъ го дарува по обѣщание.)

Се потвърди съ кръвта Христова.

Зах. 9:11....Колкото за тебе, *Израилю*, заради кръвта на завѣта ти *Азъ* ще освободя твоитѣ затворници отъ рова, въ който нѣма вода.

Мат. 26:28. [(Иисусъ) като взе чашата и благодари, даде имъ (на ученицитѣ) и рече: пийте отъ нея всички;] защото това е Моята кръвь на новия завѣтъ, която за мнозина се пролива за опрошаване на грѣхове. Марк. 14:24; Лук. 22:20; 1 Кор. 11:25.

Евр. 9:11—18....Христосъ, като дойде Първосвещеникъ на бжедцитѣ блага, съ по-голѣма и по-съвършена скиния, не ржкотворна, сирѣчь не отъ обикновена направа, нито съ козя и телешка кръвь, но съ Своята кръвь влѣзе веднажъ завинаги въ светилището и придоби вѣчно изкупление. Защото, ако кръвта отъ юнци и козли, и пепелта отъ телица чрѣзь поръсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта, колко повече кръвта на Христа, Който чрѣзь Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ! И затова *Той* е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстжпленията прѣвъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство. Защото, дѣто *има* завѣщание, необходимо е да послѣдва смъртта на завѣщателя; понеже *едно* завѣщание добива сила само слѣдъ смъртъ; *то* нѣма никога сила, доклѣ завѣщателтъ е живъ. Поради това и първиятъ *завѣтъ* бѣ утвърденъ не безъ кръвь.

Евр. 13:20....Богъ на мира, Който чрѣзь кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастиръ на овцитѣ — Господа нашего Иисуса (Христа), [нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло.]

Е завѣтъ за миръ.

Числ. 25:12. (Каза Господъ на Моисея, думайки:)...Кажи: ето, *Азъ* му (на Финееса) давамъ *Моя* миренъ завѣтъ; (и той ще бжеде за него и за потомството му слѣдъ него завѣтъ на вѣчно свещенство, задѣто той показа ревностъ за своя Богъ и защити синоветѣ Израилеви.)

Ис. 54:10. Планини ще се помѣстятъ, и хълмове ще се поклатятъ, но *Моята* милость нѣма да отстжи отъ тебе (съпруго *Моя*), и завѣтътъ на *Моя* миръ нѣма да се поклати, казва милуващиятъ тебе Господъ.

Иез. 34:25....Ще склуча съ тѣхъ завѣтъ за миръ и ще прѣмахна отъ страната лютитѣ звѣрове, тѣй че безопасно да живеятъ въ степта и ще спятъ въ горитѣ.

Иез. 37:25...Ще склуча съ тѣхъ завѣтъ за миръ, вѣченъ завѣтъ ще бжде съ тѣхъ И ще ги уредя, ще ги размножа и ще туря срѣдъ тѣхъ Моето свѣтилище на-вѣки.

Мал. 2:5. Завѣтътъ Ми съ него (Левия) бѣше *завѣтъ* на животъ и миръ, и Азъ му го дадохъ за страхъ, той се боеше отъ Мене и благоговѣше прѣдъ името Ми.

Не се измѣня.

Сжд. 2:1. Дойде Ангелъ Господень отъ Галгалъ въ Бохимъ (и въ Ветиль и при дома Израилевъ) и (имъ) каза: (тѣй говори Господь): Азъ ви изведохъ отъ Египетъ и ви въведохъ въ земята за която се клехъ на отцитѣ ви, (че ще ви я дамъ,) и казахъ: „нѣма да наруша Моя завѣтъ съ васъ до-вѣка; [вие пѣкъ не влизайте въ съюзъ съ жителитѣ на тая земя; (на боговетѣ имъ не секланяйте, идолитѣ имъ строшете,) жертвеницитѣ имъ съборете.“

Пс. 88:35. „Нѣма да наруша Моя завѣтъ и нѣма да промѣня това, що е излѣзло изъ устата Ми“.

Ис. 59:21...Ето завѣтътъ Ми съ тѣхъ, казва Господь: Духътъ Ми, Който е върху тебе, и думитѣ Ми, които вложихъ въ устата ти, не ще отстѣпятъ отъ устата ти и отъ устата на потомството ти и отъ устата на потомцитѣ на твоеото потомство, казва Господь, отсега и до-вѣка.

Иер. 33:20, 21. Тѣй казва Господь ако можете развали завѣта Ми съ деня и завѣта Ми съ нощъта, тѣй че день и нощъ да не идватъ на свое врѣме, то може да се развали и завѣтътъ Ми съ Моя рабъ Давида, тѣй че да нѣма у него синъ, който да царува на прѣстола му, и сжщо съ левититѣ-свещеници, Мои служители.

Иер. 50:5. (Израилевитѣ синове и Иудинитѣ синове) ще питатъ за пѣтя къмъ Сионъ и, обърнати съ лице къмъ него, *ще думатъ*: идете и се присѣединете къмъ Господа съ вѣченъ съюзъ, който не ще се забрави.

Е вѣченъ.

Пс. 110:9. Той прати избавление на Своя народъ; установи на-вѣки Своя завѣтъ. Свето и страшно е Неговото име!

Ис. 55:3. Приклонете ухо и дойдете при Мене: послушайте, и душата ви ще бжде жива, — и ще ви дамъ завѣтъ вѣченъ, неизмѣннитѣ милости, *обѣщани* Давиду.

Ис. 61:8...Азъ, Господь, обичамъ правосудие, мразя грабежъ съ насилие, и ще имъ въздамъ награда по истина и ще поставя съ тѣхъ вѣченъ завѣтъ.

Иер. 32:40. И ще склуча съ тѣхъ вѣченъ завѣтъ, по който не ще се отвърна отъ тѣхъ, и ще имъ правя добро, и ще вложя въ сърдцата имъ страхъ отъ Мене, за да не отстѣпватъ отъ Мене.

Иез. 16:60—63...Азъ ще си спомня Моя съюзъ съ тебе (Иерусалиме) въ днитѣ на твоята младостъ и ще възстановя съ тебе вѣченъ съюзъ. И ти ще си спомнишь за твоитѣ пѣтища, и ще те е срамъ, кога почнешъ да приемашъ сестритѣ си, по-голѣмитѣ отъ тебе, както и по-малкитѣ отъ тебе, и кога почна да ти ги давамъ за дѣщери, но не отъ твоя съюзъ. Азъ ще възстановя Моя съюзъ съ тебе, и ще познаешъ, че Азъ съмъ Господь, за

да помнишъ и да се срамувашъ, и занаяпрѣдъ да не можешъ да отворишъ отъ срамъ и уста, кога ти простя всичко, що ти върши, казва Господь Богъ.

Евр. 13:20....Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастирь на овцитѣ—Господа нашего Иисуса (Христа), [нека ви направи свършени въ всѣко добро дѣло.]

Съединенитѣ съ него благословения.

Изх. 19:5....Ако слушате гласа Ми и пазите завѣта Ми, ще бждете Мой избранъ народъ измежду всички народи, защото цѣлата земя е Моя.

Втор. 29:9. Пазете прочее (всичкитѣ) думи на тоя завѣтъ и ги изпълнявайте, за да имате сполука въ всичко, що вършите.

Пс. 24:10. Всички пжтища Господни сж милость и истина за ония, които пазятъ завѣта Му и откровенията Му.

Пс. 102:17, 18....Милостята на Господа е отъ-вѣка и до-вѣка къмъ ония, които Му се боятъ, и правдата Му е върху синоветѣ на синоветѣ, които пазятъ завѣта Му и помнятъ заповѣдитѣ Му, за да ги изпълняватъ.

Пс. 131:12. (Кле се Господь Давиду въ истината, и нѣма да се отрече отъ нея!) Ако твоитѣ синове спазватъ Моя завѣтъ и Моиѣ откровения, на които ще ги науча, то синоветѣ имъ ще седятъ вѣчно на твоя прѣстоль.

Ис. 56:4—7....Тѣй казва Господь за скопцитѣ: които пазятъ Моиѣ сжботи и избиратъ, що е Менѣ угодно, и здраво се придържатъ о завѣта Ми,—тѣмъ ще дамъ въ дома Си и въ стѣнитѣ Си мѣсто и име по-добро, нежели на синоветѣ и дѣщеритѣ: ще имъ дамъ вѣчно име, което нѣма да бжде изтрѣбено. И синоветѣ на другоплеменницитѣ, които сж се присъединили къмъ Господа, за да Му служатъ и да обичатъ името на Господа, да бждатъ Негови раби, — всички, които пазятъ сжботата да я не осквернятъ и здраво се придържатъ о завѣта Ми, Азъ ще заведемъ на светата Си планина и ще ги възрадвамъ въ Моя домъ за молитва: всесъжженията имъ и жертвитѣ имъ *ще бждатъ* благоприятни върху Моя жертвеникъ, защото Мойятъ домъ ще се нарече молитвенъ домъ за всички народи.

Евр. 8:10—12....Този е завѣтътъ, който ще завѣщая на дома Израилевъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложамъ законитѣ Си въ мислитѣ имъ, и въ сърдцата имъ ще ги напиша, и ще бжда тѣхенъ Богъ; а тѣ ще бждатъ Мой народъ. И нѣма да учи всѣки ближния си, и всѣки брата си, думайки: познай Господа; защото всички, отъ малкъ до голѣмъ, ще Ме знаятъ; понеже ще бжда милостивъ къмъ тѣхнитѣ неправди, и за грѣховетѣ и беззаконията имъ нѣма вече да си спомня“. Иер. 31:33, 34.
Богъ е вѣренъ къмъ него.

Втор. 7:9....Знай, че Господь, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милость къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитѣ Му.

3 Царств. 8:23. (Застана Соломонъ прѣдъ жертвеника Господень, прѣдъ цѣлото събрание израилтяни, дигна ржцѣ къмъ

небето) и рече: Господи, Боже Израилевъ! нѣма Богъ подобенъ на Тебе нито на небето горѣ, нито на земята долу; Ти пазишъ завѣтъ и милость къмъ рабитѣ Си, които ходятъ прѣдъ Тебе отъ все сѣрдце. 2 Парал. 6:14.

Неем. 1:5... Думахъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милость къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитѣ заповѣди! Дан. 9:4.

Богъ всекога го помни.

Изх. 6:5... Азъ чухъ, какъ синоветѣ Израилеви стенятъ, задѣто египтяни ги държатъ въ робство, и си спомнихъ за Моя завѣтъ.

Лев. 26:45. Ще си спомня заради тѣхъ завѣта съ тѣхнитѣ прадѣди, които Азъ изведохъ изъ Египетската земя прѣдъ очитѣ на народитѣ, за да имъ бжда Богъ. Азъ съмъ Господь.

Втор. 4:31. Господь, Богъ твой, е Богъ (благъ и) милосърденъ; Той не ще те остави, не ще те погуби и не ще забрави завѣта съ твоитѣ отци, които имъ е съ клетва утвърдилъ.

Пс. 104:8. Той вѣчно помни завѣта Си, словото, що е заповѣдалъ въ хиляди родове.

Пс. 105:45. (Той милостно поглеждаше къмъ тѣхната скѣрбь, колчемъ чуваше тѣхнитѣ вопли,) и си спомняше Своя завѣтъ съ тѣхъ, и се разкаиваше по голѣмата Си милость.

Пс. 110:5. Храна дава на ония, които Му се боятъ; вѣчно помни Своя завѣтъ.

Светинитѣ участвуватъ въ него.

Пс. 24:14. Тайната Господня е за ония, които Му се боятъ; тѣмъ открива Той Своя завѣтъ.

Пс. 88:30—38... Ще продължа на вѣки неговото (на Давида) сѣме и неговия прѣстолъ,—като днитѣ на небето. Ако синоветѣ му оставятъ Моя законъ и не ходятъ по Моитѣ заповѣди; ако нарушатъ Моитѣ наредби и не спазятъ Моитѣ повели; ще посѣтя съ жезълъ тѣхното беззаконие, и съ удари — тѣхната неправда; но милостта Си не ще отнема отъ него и истината Си не ще измѣня. Нѣма да наруша Моя завѣтъ и нѣма да промѣня това, що е излѣзло изъ устата Ми. Веднажъ се заклехъ въ светостта Си: ще излъжа ли Давида? Неговото сѣме ще прѣбжде вѣчно, неговиятъ прѣстолъ ще бжде като слънце прѣдъ Мене, на вѣки ще бжде твърдъ като луната; и вѣренъ е свидѣтельтъ на небесата“.

Иез. 20:37 ...Ще ви прѣкарамъ подъ тояга и ще ви въведа въ оковитѣ на завѣта.

Евр. 8:10... Този е завѣтътъ, който ще завѣщая на дома Израилевъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложя законитѣ Си въ мислитѣ имъ, и въ сѣрдцата имъ ще ги навиша, и ще бжда тѣхенъ Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ.

Нечестивцитѣ не участвуватъ въ него.

Пс. 49:16 ...На грѣшника Богъ говори: защо проповѣдвашъ Моитѣ наредби и влагашъ въ устата си завѣта Ми, (а самъ мразишъ наставлението Ми и хвърляшъ задъ себе си думитѣ Ми?)

Еф. 2:12... Вие бѣхте тогава (нѣкогашъ) безъ Христа, от-

странени отъ израилското общество, чужди къмъ завѣтитѣ на общанието, лишени отъ надежда и безбожници въ свѣта.

Да го помнимъ!

1 Парал. 16 : 15. Помнете вѣчно завѣта Му, словото, което заповѣда (Господь) за хиляди родове. (Давидь).

Да внимаваме, да го не забравяме!

Втор. 4 : 23. Гледайте, да не забравите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ, и да си не правите кумири, които да изобразяватъ нѣщо, както ти заповѣда Господь, Богъ твой.

4 Царств. 17 : 38. Не забравяйте завѣта, който съмъ склучилъ съ васъ, и не почитайте други богове.

Да го споменуваме въ молитвитѣ си.

Пс. 73 : 20. Милостно погледни на Своя завѣтъ, защото всички мрачни мѣста по земята се изпълниха съ насилнишки жилища.

Иер. 14 : 21. Не ни отхвърляй заради Твоето име: не унизявай прѣстола на Твоята слава: спомни си, не разваляй Твоя завѣтъ съ насъ.

Наказанието на ония, които го прѣзиратъ и прѣстѣпватъ.

Лев. 25 : 15, 16. Ако прѣзрете Моитѣ наредби, и ако душата ви се погнуси отъ Моитѣ закони, тъй че не ще изпълнявате всичкитѣ Ми заповѣди, като нарушите завѣта Ми, — то и Азъ ще постѣпя съ васъ тъй: ще ви пратя страхотии, изтощение и треска, отъ които ще ослабнатъ очитѣ и ще се измъчи душата, и ще сѣете сѣмето си напразно, и вашитѣ врагове ще го изядатъ.

Втор. 17 : 2, 5. Ако се намѣри срѣди тебе въ нѣкое отъ твоитѣ жилища, що Господь, Богъ твой, ти дава, мжжъ или жена, които да сторятъ зло прѣдъ Господа, твоя Богъ, като прѣстѣпятъ завѣта Му, — изведи оная мжжъ, или оная жена, които сж сторили това зло, при вратата си и ги прѣбий съ камъни, да умратъ.

Втор. 29 : 24, 25. Тогава ще кажатъ всички народи: защо Господь е постѣпилъ тъй съ тая земя? Колко голѣма е яростта на гнѣва Му? И ще отговарятъ: задѣто оставиха завѣта на Господа, Бога на отцитѣ си, който склучи съ тѣхъ, когато ги изведе изъ Египетската земя.

Иис. Нав. 7 : 15. Който се улови, че е открадналъ отъ заклетото, нека съ огънь изгорятъ него и всичко негово, задѣто е прѣстѣпилъ завѣта Господень и е извършилъ беззаконие всрѣдъ Израила.

Иис. Нав. 23 : 16. Ако прѣстѣпите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ, и отидете да служите на други богове и имъ се покланяте, то гнѣвътъ Господень ще пламне върху ви, и скоро ще изчезнете отъ тая добра земя, която ви даде (Господь).

Сжд. 2 : 20—23. Тогава Господь се разгнѣви силно противъ Израила и каза: задѣто тоя народъ прѣстѣпва завѣта Ми, който поставихъ съ отцитѣ имъ, и не послуша гласа Ми, и Азъ нѣма вече да изгонвамъ отъ тѣхъ нито единъ отъ народитѣ, които остави Иисусъ, (синъ Навиновъ, на земята,) когато умираше, — за да изпитвамъ съ тѣхъ Израила: ще почнатъ ли да се държатъ о

пята Господень и да ходятъ по него, както се държаха отците имъ, или не? И Господь остави тия народи и скоро ги не изгони и ги не прѣдаде въ ржцѣтъ на Исуса.

4 Царств. 17:15, 18. Тѣ прѣзираха наредбитѣ Му и завѣта Му, който Той бѣ сключилъ съ отците имъ, и откровенията Му, съ каквито ги бѣ прѣдпазвалъ, и тръгнаха подиръ суетата—станаха суетни — и подиръ околнитѣ народи, за които Господь имъ бѣ заповѣдалъ да не постъпватъ като тѣхъ. Затова Господь силно се разгнѣви на израилтянитѣ и ги отхвърли отъ лицето Си. Не остана никой, освѣнъ едно Иудино колѣно.

4 Царств. 18:11, 12....Асирийскитѣ царь прѣсели израилтянитѣ въ Асирия, и ги засели въ Халахъ и Хаворъ, при рѣка Гозанъ, и въ мидийскитѣ градове, защото тѣ не слушаха гласа на Господа, своя Богъ, и прѣстѣпиха завѣта Му: всичко, що бѣ заповѣдалъ Моисей, рабъ Господень, тѣ нито слушаха, нито изпълняваха.

Ис. 24:5, 6....Земята е осквернена подъ жителитѣ си, защото тѣ прѣстѣпиха законитѣ, измѣниха устава, нарушиха вѣчния завѣтъ. Затова проклятие пояжда земята, и жителитѣ ѝ търпятъ наказание; затова сж изгорени обитателитѣ земни, и малко люде останаха.

Иер. 11:3....Речи имъ: тѣй казва Господь, Богъ Израилевъ: проклетъ да е оня човѣкъ, който не послуша думитѣ на тоя завѣтъ, (който Азъ заповѣдахъ на бацитѣ ви.)

Иер. 22:8, 9....Много народи ще прѣминуватъ прѣзь тоя градъ и ще казватъ единъ другиму: „защо Господь тѣй постѣпи съ тоя голѣмъ градъ?“ И ще отговорятъ: за това, че тѣ оставиха завѣта на Господа, своя Богъ, и се покланяха на други богове и тѣмъ служиха.

Иер. 34:18—20....Ще прѣдамъ ония, които прѣстѣпиха завѣта Ми и не изпълниха думитѣ на завѣта, що сключиха прѣдъ лицето Ми, като разсѣкоха теле надвѣ и минаха между разсѣченитѣ му части,—иудейскитѣ князе и иерусалимскитѣ князе, скопцитѣ и свещеницитѣ и цѣлия народъ на земята, който мина между разсѣченитѣ части на телето, — ще ги прѣдамъ въ ржцѣтъ на враговетѣ имъ и въ ржцѣтъ на ония, които искатъ душата имъ, — и труповетѣ имъ ще бждатъ храна на птици небесни и на звѣрове земни.

Ос. 8:1. Турни тржбата на уста си! Неприятельтъ като орелъ *ще налети* върху дома Господень, задѣто тѣ нарушиха завѣта Ми и прѣстѣпиха закона Ми!

Евр. 8:9....Тѣ не останаха въ Моя завѣтъ, и Азъ ги прѣнебрѣгнахъ, казва Господь.

Евр. 10:29, 30. (Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва съ смъртъ*,) колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пакъ* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвта на завѣта, чрѣзь която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатта? Защото ние знаемъ Оногова, Който е рекълъ: „отмъщението е Мое, Азъ ще отплатя“, казва Господь. И пакъ: „Господь ще сжди Своя народъ“.

Примѣри на вѣрностъ (къмъ завѣта):*Авраамъ.*

Бит. 18:19. (Отъ Авраама именно ще произлѣзе народъ великъ и силенъ, и чрѣзъ него ще бждатъ благословени всички народи на земята,) защото Азъ го избрахъ, за да заповѣдва на синоветъ си и на своя домъ слѣдъ себе си, да ходятъ по пжтя Господень и да вършатъ правда и сждъ; и Господь ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него.

Неем. 9:7, 8. (И каза Ездра:) Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама, изведе го изъ Уръ Халдейски и му даде име Авраамъ, и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и сключи съ него завѣтъ, за да дадешъ (нему и) на сѣмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци, и гергесейци. И Ти изпълни думата Си, защото си справедливъ.

Моисей.

Евр. 3:2, 5. Той (Иисусъ Христосъ) е вѣренъ на Оногова, Който Го е оставилъ, както и Моисей — въ цѣлия Му домъ. И Моисей бѣше вѣренъ въ цѣлия Му домъ като служителъ, за да засвидѣтелствува онова, що имаше да се възвѣсти.

Примѣри на незѣрностъ.*Израиль.*

Ис. Нав. 7:11, 12. Израиль съгрѣши, тѣ прѣстѣпиха завѣта Ми, който имъ бѣхъ завѣщаль; взеха отъ заклетото, откраднаха, потулиха и туриха между нѣщата си; затова синоветъ Израилеви не можаха да устоятъ прѣдъ враговетъ си и имъ обърнаха гърбъ, понеже тѣ попаднаха подъ заклятие; нѣма да бжда вече съ васъ, ако не отмахнете изсрѣдъ васъ заклетото.

3 Царств. 19:14. Той (Алия) отговори: пламнахъ отъ ревностъ за Господа, Бога Саваота, защото Израилевитъ синове оставиха Твоя завѣтъ, разрушиха Твоитъ жертвеници и съ мечъ убиха Твоитъ пророци; само азъ останахъ, но и моята душа търсятъ да взематъ.

Пс. 77:10. Тѣ не спазиха завѣта на Бога и се отрекоха да ходятъ по Неговия законъ.

Пс. 77:37....Сърдцето имъ бѣше неправо прѣдъ Него, и тѣ не бѣха вѣрни на завѣта Му.

Ос 6:7...Тѣ, като Адама, нарушиха завѣта и тамъ Ми изневѣриха.

Соломонъ.

3 Царств. 11:11....Господь рече на Соломона: задѣто това се върши у тебе, и ти не запази Моя завѣтъ и Моитъ наредби, които ти бѣхъ заповѣдалъ, ще изтрѣгна царството отъ тебе и ще го дамъ на твоя рабъ.

Задоволство.

Заедно съ благочестие е голѣмо придобиване.

Пс. 36:16. Малкото у праведника е по-добро отъ богатството на много нечестивци.

Притч. 15:16. По-добрѣ малко, но съ страхъ Господень, нежели голѣмо съкрвище, и съ него тревоги.

1 Тим. 6:6. Голѣма печалба е да бжде човѣкъ благочестивъ и доволенъ отъ себе си.

Светинѣ трѣбва да го показватъ: въ званието си.

Екл. 7:10. Не думай: „защо прѣжнитѣ дни били по добри отъ сегашнитѣ?“ защото не отъ умъ питашъ за това.

1 Кор. 7:20. Всѣкой да си остава въ званието, въ което е призванъ.

Въ заплатитѣ си.

Лук. 3:14. Питаха го (Иоана) тъй сѣщо и войници и казваха: а ние какво да правимъ? И рече имъ: никого не притѣснявайте, не клеветете, и задоволявайте се съ вашитѣ заплати.

Въ онова, що иматъ.

Притч. 16:8. По-добрѣ малко съ правда, нежели много печалби съ неправда.

Евр. 13:5. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ онова, що имате. Защото *Богъ* е казалъ: „нѣма да те оставя, нито ще те напусна“.

Въ прѣхраната и облѣклото си.

1 Тим. 6:8. Като имаме прѣхрана и облѣкло, нека съ това бждемъ доволни.

„По-добрѣ кривачка съ покой, нежели шепа съ трудъ и душевна мжка“.

Екл. 4:6. По-добрѣ кривачка съ покой, нежели шепа съ трудъ и душевна мжка.

„Зеленчукъ, и съ него любовь, нежели угоенъ волъ, и съ него умраза“.

Притч. 15:17. По-добрѣ ястие съ зеленчукъ, и съ него любовь, нежели угоенъ волъ, и съ него умраза.

„Сухъ залѣкъ и съ него миръ, нежели кжща, пълна съ закланъ добитѣкъ, но въ нея раздоръ“.

Притч. 17:1. По-добрѣ сухъ залѣкъ и съ него миръ, нежели кжща, пълна съ закланъ добитѣкъ, но въ нея раздоръ.

То е свързано и съ опасностъ, затова трѣбва да внимаваме.

Лук. 21:34...Внимавайте надъ себе си, да не би сърдцата ви да бждатъ отегчавани съ прѣядане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня (сждния) день внезапно.

1 Тим. 6:9, 10...Ония, които искатъ да се обогатяватъ, падатъ въ изкушение, въ примка и въ много безразсждни и врѣдни похоти, които потопяватъ човѣцитѣ въ провала и погибель. Защото коренъ на всички злини е сребролюбието, на което прѣдавайки се, нѣкой се отклониша отъ вѣрата и си навлѣкоха много мжки.

Мечестивитѣ го нѣматъ.

Екл. 4:8. (Обърнахъ се и видѣхъ друга суета подъ слънцето:) човѣкъ самотенъ, друго си нѣма; нѣма ни синъ, ни братъ, а пѣкъ на всичкитѣ му трудове край нѣма, и очитѣ му се не наситатъ на богатство. „За кого ли пѣкъ — казва той — се трудя и лишавамъ отъ блага душата си?“ — И това е суета и нехубава работа.

Ис. 5:8. Горко вамъ, които притуряте кжща къмъ кжща,

които присъединявате нива към нива, тъй че *за другитѣ* не остава мѣсто, сѣкашъ само вие сте заселени на земята.

ПРИМѢРИ:

Исавъ.

Бит. 33:9. Исавъ рече: азъ имамъ много, братко; нека твое-
то остане у тебе.

Верзелий.

2 Царств. 19:32—37....Верзелий бѣше много старъ, на осемдесетъ години. Той хранѣше царя, докль живѣеше въ Маханамъ, понеже бѣше заможенъ човѣкъ. И царьтъ каза на Верзелия: дойди съ мене, и азъ ще те храня въ Иерусалимъ. Но Верзелий отговори на царя: много ли ми остава да живѣя, та да отивамъ съ царя въ Иерусалимъ? Сега съмъ на осемдесетъ години; ще различа ли добро отъ лошо? Ще разбере ли рабътъ ти вкуса на това, което ще яде и ще пие? И ще мога ли да чувамъ гласа на пѣвцитѣ и на пѣвицитѣ? Защо, прочее, рабътъ ти да бжде тего-
та на своя царь-господарь? Рабътъ ти ще придружи още малко царя отвъдъ Иорданъ: за какво, прочее, царьтъ ще ме награждава съ такава милость? Позволи на раба си да се върне и да умре въ своя градъ, при гроба на баща си и на майка си. Но ето, рабътъ ти, *синъ ми* Кимхамъ, нека отиде съ моя царь — господарь, и ти постъпи съ него, както ти е воля.

Сонамката.

4 Царств. 4:13. (Елисеѣй каза на слугата си Гиезия: повикай тая сонамка. Той я повика, и тя застана прѣдъ него.) И му рече: кажи ѣ: ето, ти толкова се грижишъ за насъ; какво да направимъ за тебе? има ли нужда да поговоримъ за тебе на царя, или на военачалника? Тя отговори: не, азъ живѣя между народа си.

Давидъ.

Пс. 15:6. Междитѣ ми се паднаха по хубави *мѣста*, и наслѣдието ми е приятно за мене.

Агура.

Притч. 30:8, 9. (За двѣ нѣща Те моля: не ми отказвай, прѣди да умра:) суета и лъжа отдалечй отъ мене, сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насъщния хлѣбъ, да не би, като се прѣситя, да се отрека *отъ Тебе* и да кажа: „кой е Господь?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употребявамъ името на моя Богъ напразно.

Павелъ.

Фил. 4:11, 12. (Азъ твърдѣ много се зарадвахъ въ Господа, задѣто вече отново почнахте да се грижите за мене.) Казвамъ това, не защото се нуждая, понеже се научихъ да се задоволявамъ съ каквото имамъ: знамъ да живѣя и въ оскуденность, знамъ да живѣя и въ изобилие; наученъ съмъ на всичко и всѣкакъ, и ситъ да бжда и гладъ да търпя, и въ обилие да бжда и въ лишение.

Злоба.

Забранена е.

Изх. 23:2. Не отивай слѣдъ множеството да *правишъ* зло, и не изказвай прѣсѣда, отстѣпвайки отъ правдата поради множеството.

Притч. 3:29. Не крой зло противъ ближния си, когато съ довърне живѣе при тебе.

Зах. 7:10. Вдовици и сираци, пришлецъ и сиромахъ не прѣснѣжайте и зло единъ противъ друго не мислете въ сърдцата си.

Зах. 8:17. Никой отъ васъ да не мисли въ сърдце си зло противъ ближния си, и лъжлива клетва не обичайте, защото всичко това Азъ мразя, казва Господь.

1 Кор. 14:20. Братя, не бивайте дѣца по умъ: бждете младенци за злото, а по умъ бждете пълнолѣтни.

Еф. 4:31. Всѣко огорчение и яръсть, гнѣвъ, вѣкъ и хула да бждатъ далечъ отъ васъ *заедно* съ всѣка злоба.

Кол. 3:8... Сега и вие отхвърлете отъ себе си всичко: гнѣвъ, яръсть, злоба, злорѣчие, сквернословие отъ устата си.

Иак. 1:21... Като отхвърлите всѣка нечистота и набрана злоба, съ кротость приемайте насаденото слово, което може да спаси душитъ ви.

3 Иоан. 1:11. Възлюбений, не подражай на злото, а на доброто. Който прави добро, отъ Бога е; а който прави зло, не е видѣль Бога.

Изхожда отъ човѣшкото сърдце.

Бит. 8:21... Помириса Господь приятно благоухание, и рече Господь (Богъ) въ сърдцето Си: нѣма вече да проклинамъ земята заради човѣка, защото помислитъ на човѣшкото сърдце сж зло още отъ младинитъ му; и нѣма вече да поразявамъ всичко, що живѣе, както направихъ.

Иер. 17:9. Лукаво е *човѣшкото* сърдце повече отъ всичко и съвсѣмъ е покварено; кой ще го узнае?

Мат. 12:34. Рожби ехиднини! Какъ може да говорите добро, когато сте зли? Защото отъ прѣпълнено сърдце говорятъ устата.

Мат. 15:19... Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣния, блудства, кражби, лъжесвидѣтелства, хули.
Марк. 7:21—23.

Лук. 6:45. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро, а лошиятъ човѣкъ отъ лошото съкровище на сърдцето си изнася лошо; защото отъ прѣпълнено сърдце говорятъ устата му.

Срѣца се въ всѣхо врѣме по цѣлата земя.

Бит. 6:5... Видѣ Господь (Богъ), че развратътъ между човѣцитъ на земята е голѣмъ, и че всичкитъ имъ сърдечни мисли и помисли бѣха зло въ всѣко врѣме.

Екл. 3:16... Видѣхъ подъ слънцето: мѣсто за сждъ, а тамъ — беззаконие; мѣсто за правда, а тамъ — неправда.

Иер. 23:10... Земята се напълни съ прѣлюбодѣйци, защото земята плаче отъ проклятие; изсъхнаха пустинни пасбища, защото стремѣжътъ имъ е зло, и силата имъ — неправда.

1 Иоан. 5:19. Знаемъ, че ние сме отъ Бога, и че цѣль свѣтъ лежи въ зло.

Който се прѣдава на нея, е чедо на дявола.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволтъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжеецъ и баща на лъжата.

Дѣян. 13:10. [Павелъ, изпълненъ съ Духъ Светий, устреми върху му (Вариисусу) погледъ] и каза: о, *ти*, който си плененъ съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?

1 Иоан. 3:10, 12. Чедата Божии и чедата дяволови се познаватъ тѣй: всѣкой, който не върши правда, не е отъ Бога, *сжищо* и който не обича брата си. (Защото такава е благовѣстието, което чухте изпърво, — да любимъ единъ другого,) не както Каинъ, който бѣше отъ лукавия и уби брата си. А защо го уби? Затова, че неговитѣ дѣла бѣха лоши, а братовитѣ му—праведни.

Прѣлѣтствува на порастване (въ благодать) за спасение.

1 Петр. 2:1, 2... Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, зависть и клевета, като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение, (защото вкусихте, че Господь е благъ.)

Не е съобразна съ служението ни Богу.

1 Кор. 5:7, 8... Очистете стария квасъ, за да бждете ново тѣсто, както сте безквасни; (защото Христосъ, пасхата наша, биде закланъ за насъ. Нека празнуваме, прочее, не съ старъ квасъ, нито съ квасъ отъ злоба и лукавство, а съ безквасни хлѣбове отъ чистота и истина.

Светинитѣ странятъ отъ нея.

Иов. 31:29, 30. Радвахъ ли се за гибельта на врага си и тържествувахъ ли, кога го постигаше злочестина? Азъ не позволявахъ на устата си да грѣшатъ съ проклеване душата му.

Пс. 34:11—14. Дигнаха се противъ мене неправедни свидѣтели: каквото не зная, за това ме разпитватъ; връщатъ ми зло за добро, причиняватъ сирстинство на душата ми. Прѣзъ врѣме на тѣхната болестъ, азъ се обличахъ въ вретиче, изнурявахъ душата си съ постъ, и молитвата ми се връщаше въ пазухата ми. Постжпвахъ тѣй, като че това бѣше мой приятель, мой братъ; ходѣхъ тжженъ, съ наведена глава, като че майка оплаквахъ.

Молятъ се да бждатъ запазени отъ нея.

Пс. 140:4. (Господи) не давай да се отклони сърдцето ми къмъ думи лукави за извиняване грѣшни дѣла, заедно съ людетѣ, които вършатъ беззаконие, и да не вкуса отъ тѣхнитѣ сласти.

Молятъ се още за запазване отъ нечестивци.

Пс. 63:3. Укрий ме (Боже) отъ заговора на коварнитѣ, отъ бунта на злодѣйцитѣ.

Пс. 70:4. Боже мой, избави ме отъ ржцѣтъ на нечестивия, отъ ржцѣтъ на беззаконника и потисника.

Пс. 139: 5. Запази ме, Господи, отъ ржцѣтъ на нечестивеца, запази ме отъ потисниците, които сж намислили да поклатятъ стѣпките ми.

Пс. 140: 9. Запази ме отъ поставенитѣ за мене примки, отъ клопкитѣ на беззаконницитѣ.

Тя е у нечестивцитѣ.

1 Царств. 24: 10—14....Давидъ рече на Саула: защо слушашъ думитѣ на ония люде, които казватъ, ето, Давидъ крои зло противъ тебе? Ето, днесъ виждатъ очитѣ ти, че Господь те прѣдаваше сега въ ржцѣтъ ми въ пещерята, и казваха ми да те убия, но азъ те пощадихъ и рекохъ: нѣма да вдигна ржка върху моя господарь, понеже той е помазаникъ на Господа. Татко, погледни полата на дрехата си въ ржката ми: азъ отрѣзахъ полата на дрехата ти, а тебе не убихъ; знай и се убѣди, че въ ржката ми нѣма зло, ни коварство, и че азъ не съмъ съгрѣшилъ противъ тебе; а ти търсишъ душата ми, за да я отнемешъ. Нека Господь разсѣди между мене и тебе, и нека ти отмъсти Господь за мене: но моята ржка нѣма да бжде върху тебе, както казва старата пословица: отъ беззаконници излиза беззаконие. Затова ржката ми нѣма да бжде върху тебе.

Нечестивцитѣ съ нея говорятъ.

Иов. 20: 12, 13. (Отговори Софарь Наамецъ и рече:) „злото е сладко въ устата му, и той го крие подъ езика си, пази и го не хвърля, а го държи въ устата си.

Пс. 9: 28. Устата му сж пълни съ проклятия, коварства и лъжа; подъ езика му—мжчение и пагуба.

Пс. 51: 3, 4. Защо се, силний, хвалишъ съ злодѣйство? Божията милость е винаги съ мене; езикътъ ти пагуба измисля; като наострень бръсначь е той у тебе, коварнико.

Притч. 10: 32. Устата на праведника познаватъ благоприятното, устата на нечестивитѣ — развратеното.

Притч. 15: 28. Сърдцето на праведния обмисля отговора, а устата на нечестивитѣ изригватъ зло. (Приятни сж прѣдъ Господа пжтищата на праведнитѣ; чрѣзъ тѣхъ и врагозе ставатъ приятели).

Притч. 19: 28. Лукавъ свидѣтель се гаври съ сжда, и устата на беззаконницитѣ гълтатъ неправда.

Римл. 3: 14. „Устата имъ пълни съ клетва и горчилка“.

3 Иоан. 1: 10 ...Ако дойда, ще му (на Диотрефа) напомня за дѣлата, които върши, като ни хули съ лоши думи; и като не се задоволява съ това, и самъ не приема братята, пкъ и на желеащитѣ да ги приематъ забранява, и ги пжди отъ църквата.

Съ нея живѣятъ.

Тит. 3: 3....Ние нѣкога бѣхме неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия, живѣхмѣ въ злоба и зависть, бѣхме отвратителни, мразѣхме се единъ другъ. **Носятъ я.**

Пс. 7: 15. Ето, нечестивиятъ зачена неправда, носи злоба и роди лъжа.

Изпълнени сж съ нея.

Римл. 1:29. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ—да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолобие, злоба; пълни съ зависть, убийство, разпри, измама, злонравие.

Сърдцето имъ е пълно съ нея.

Пс. 5:10... Въ устата имъ нѣма истина: сърцето имъ е пагуба, гърлото имъ—отворенъ гробъ, съ езика си лъстятъ.

Пс. 27:3. Не ме погубвай (Господи) съ нечестивци и съ злосторници, които съ ближнитѣ си говорятъ за миръ, а на сърдце иматъ зло.

Притч. 12:20. Въ сърдцето на зломисленицитѣ има коварство, у миротворцитѣ — радостъ.

Екл. 8:11. Скоро се не върши сждъ надъ лоши работи; отъ това се и не плаши сърдцето на синоветѣ човѣшки да прави зло.

Обичатъ я.

Пс. 51:5. Ти (коварнико) обичашъ зло повече, нежели добро, повече лъжа, отколкото да говоришъ правда.

Притч. 10:23. За глупеца да върши нѣщо прѣстѣпно е като забава, а на разумния човѣкъ е свойствена мъдростъта.

Мих. 3:2... Вие (главатари Иаковови и князе на дома Израилевъ) мразите доброто и обичате злото; дерете отъ тѣхъ (отъ Моя народъ) кожата имъ, и плътъта — отъ коститѣ имъ.

Радватъ ѝ се.

Притч. 2:14. (Кога мъдростъ влѣзе въ сърдцето ти, и знанието бжде приятно на душата ти, тогава разсѣдливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди) отъ ония, които се радватъ, вършейки зло, които се възхищаватъ отъ зла развала.

Ос. 7:3. Съ злодѣйството си веселятъ царя и съ лъжитѣ си — князетѣ.

Мислятъ за нея.

Иов. 15:35. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Той (нечестивиятъ) зачена зло и роди лъжа, и утробата му приготвя измама.

Пс. 35:5. На леглото си замисля беззаконие, стѣпя на лошъ пѣть, отъ зло не се гнуси.

Пс. 63:7. Дирятъ неправди, правятъ разслѣждане подиръ разслѣждане дори до вжтрѣшния животъ на човѣка и до дълбочината на сърдцето.

Притч. 16:30. Замижва съ очи, за да измисли коварство; захапвайки устни, извършва злодѣйство (той е пещъ отъ злоба).

Мих. 2:1. Горко на ония, които кроятъ беззаконие и на леглата си измислятъ злодѣяния, що извършватъ сутринъ на разсъмване, защото има сила въ ржката имъ!

Иматъ ревностъ за нея.

Притч. 1:16... Нозѣтѣ имъ тичатъ къмъ зло и бързатъ кръвь да проливатъ.

Ис. 59:7. Нозѣтѣ имъ тичатъ къмъ зло, и тѣ бързатъ да

проливатъ невинна кръвъ; мислитъ имъ — мисли нечестиви; въ пжтекитъ имъ — опустошение и гибель. Римл. 3: 15, 16.

Непрѣстанно я проявяватъ.

Притч. 4: 16...Тѣ не заспиватъ, ако не сторятъ зло; и сънь ги не хваща, ако не доведатъ нѣкого до падение.

Притч 17: 11. Размирникъ търси само зло, затова жестокъ ангелъ ще бжде пратенъ противъ него.

2 Петр. 2: 14. Тѣ иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлѣстватъ неукрѣпналитъ души; сърдцето имъ навикнало на користолобие: тѣ сж чеда на проклятие.

Облѣгатъ се на нея.

Ис. 47: 10...Ти (дъще Вавилонска) се надѣваше на злодѣйството си и казваше: „никси ме не види“. Твоята мъдростъ и твоето знание — тѣ те отклониха отъ пжтя, и ти си думаше въ сърдце: „азъ съмъ, и нѣма никоя освѣнъ мене“.

Поради нея желаятъ зло на другитъ.

Пс. 40: 6. Враговетъ ми говорятъ зло за мене: „кога ще умре, и кога ще загине името му“.

Притч. 21: 10. Душата на нечестивеца желае зло: въ негови очи нѣма да намѣри милость и приятельтъ му.

Радватъ се на нещастieto на другитъ.

Пс. 34: 15...Когато се прѣпъвахъ, тѣ се радваха и събираха; събираха се хулителитъ противъ мене, безъ да зная защо, хулѣха и не прѣставаха.

Прѣслѣдватъ праведника.

Пс. 36: 12. Нечестивецътъ замисля зло противъ праведника и скърца зжби противъ него.

Притч. 24: 5. Не замисляй зло, нечестивецо, противъ жилището на праведника, не опустошавай мѣстото на покоя му.

Прѣбвиватъ и напрѣдватъ въ нея.

Иер. 6: 7. Както отъ изворъ блика вода, тъй и отъ него (града Иерусалимъ) блика зло: въ него се чуе насилие и грабежъ, прѣдъ Моего лице има винаги обиди и рани.

Иер. 9: 3. Като лжкъ опъватъ езика си за лъжи, съ неправда се усилятъ на земята; защото минуватъ отъ едно зло на друго и Мене не познаватъ, казва Господъ.

Иез. 5: 6... Той (Иерусалимъ) се отнесе противъ Моитъ наредби по нечестиво отъ езичниците, и противъ Моитъ повели — по лошо отъ земитъ около него; защото тѣ отхвърлиха наредбитъ Ми и не постжпватъ по Моитъ повели.

2 Тим. 3: 13...Лукави човѣци и измамници ще напрѣдватъ въ злото, като заблужаватъ и биватъ заблуждавани.

Съ нея противодѣйствуватъ на светиитъ.

Пс. 82: 4. Противъ Твоя народъ съставиха коваренъ заговоръ и се съвѣтватъ противъ ония, които Ти пазишъ.

Мат. 22: 6. Други (отъ поканенитъ на свадба)...хванаха слугитъ му (на човѣка-царь), поругаха ги и убиха.

Тя носи заедно съ себе си и своето наказание.

Ест. 7:10...Объсиха Амана на дървото, което той бѣ приготвилъ за Мардохея. И гнѣвътъ на царя утихна.

Иов. 4:8, 9. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Спомни си, погинвалъ ли е нѣкой незиненъ, и дѣ праведнитѣ сж бивали изкоренявани?) Както съмъ виждалъ, които сж орали нечестие и сѣдели зло, него пожънватъ; отъ духването Божие погинватъ и отъ духа на гнѣва Му изчезватъ.

Пс. 7:16, 17. Ровъ изрови, изкопа го дълбоко и падна въ ямата, която приготви; злобата му ще се обърне върху неговата глава, и злодѣйството му ще падне върху темето му.

Пс. 9:16. Паднаха народитѣ въ ямата, що бѣха изкопали; въ примката, що бѣха скрили, се оплете ногата имъ.

Пс. 33:22. Злото ще убие грѣшника, и които мразятъ праведника, ще загинатъ.

Пс. 93:23. (Господь е моя защита и Богъ мой — твърдина на моето прибѣжище,) и ще обърне върху имъ (на пагубницитѣ) тѣхното беззаконие, и съ тѣхното злодѣйство ще ги изтрѣби, ще ги изтрѣби Господь, Богъ нашъ.

Притч. 5:22, 23. Беззаконика хващатъ собственитѣ негови беззакония, и връзкитѣ на грѣха му го държатъ: той умира, безъ да бжде поученъ, и отъ голѣмото си безумие се изгубва.

Притч. 11:5. Правдата на непорочния уравни неговия пжтъ, а нечестивецътъ ще падне поради своето нечестие.

Притч. 11:19. Праведността води къмъ животъ, а който се стреми къмъ зло, *стреми се* къмъ смъртъта си.

Притч. 11:27. Който се стреми къмъ добро, той дири благоволение; а който дири зло, то го и намира.

Притч. 13:6. Правдата пази оногова, който ходи непорочно, а нечестие погубва грѣшника.

Притч. 26:27. Който копае яма, той ще падне въ нея, и който търкаля камъкъ нагорѣ, върху него ще се повърне.

Екл. 10:8. Който копае яма, самъ ще падне въ нея, и който събаря ограда, змия ще го ухапе.

Иер. 2:19. Ще те накаже нечестие то, и твоеото отстѣпничество ще те изобличи: и тѣй, познай и размисли, колко лошо и горчиво е туй, дѣто остави твоя Господь Богъ, и не те е страхъ отъ Мене, казва Господь, Богъ Саваотъ.

Иер. 4:18. Това (обсадата) ти причиниха твоитѣ пжтища и твоитѣ работи; отъ твоеото нечестие ти е тѣй горчиво, че достига до сърдце ти.

Богъ вижда злобата на нечестивитѣ.

Притч. 15:3. Очитѣ Господни сж на всѣко мѣсто: тѣ виждатъ лошитѣ и добритѣ.

Иер. 16:17...Моитѣ очи сж върху всички тѣхни пжтища; тѣ не сж скрити отъ Моето лице, и тѣхната неправда не е скрита отъ очитѣ Ми.

Плач. Иер. 1:22. Нека да прѣдстане прѣдъ лицето Ти, цѣлата имъ злоба; и постѣпй съ тѣхъ, както постѣпй съ мене за

всичкитѣ ми грѣхове, защото тежки сж моитѣ стенания, и сърдцето ми изнемогва.

Ос. 7:2. Не помислятъ тѣ въ сърдце си, че Азъ помня всичкитѣ имъ злодѣйства; сега ги обикалятъ дѣлата имъ; тѣ сж прѣдъ лицето Ми.

Ион. 1:2. (Биде слово Господне къмъ Иона, синъ Аматиевъ:) „стани, иди въ Ниневия, градъ голѣмъ, и проповѣдай въ него, защото злодѣянията му достигнаха до Мене“.

Ненавижда нечестивитѣ за тѣхната злоба.

Пс. 5:5, 6... Ти си Богъ, Който не обича беззаконие; злиятъ нѣма да се настани при Тебе; нечестивитѣ нѣма да прѣбждватъ прѣдъ Твоитѣ очи: Ти ненавиждашъ всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 10:5. Господъ изпитва праведния, а душата Му мрази нечестивеца и насилника.

Ненавижда злбнитѣ мисли и кроежи.

Притч. 6:16, 18. Ето шесть нѣща, които Господъ мрази -- дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: (очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвь,) сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, (лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.)

Притч. 15:26. Помислитѣ на лошавитѣ сж гнусота прѣдъ Господа, а думитѣ на непорочнитѣ сж угодни Нему.

Дава заплатата ѝ.

Сжд. 9:56, 57. Тѣй (съ смъртъ) въздаде Богъ на Авимелеха за злодѣянието, което той направи на баща си, като уби седемдесетѣтѣхъ си братя. И всички злодѣяния на сихемскитѣ жители Богъ обърна върху главитѣ имъ; и ги постигна клетвата на Иотама, Иеровааловъ синъ.

2 Царств. 3:39. (Царьтъ каза на слугитѣ си:) Азъ сега съмъ още слабъ, ако и да съмъ помазанъ за царь, а тия люде, Саруевитѣ синове, сж по-силни отъ мене; ала на оногова, който върши зло, Господъ да възвърне споредъ злбата му. (Давидъ).

3 Царств. 2:44 ... Царьтъ рече на Семей: ти знаешъ и знае сърдцето ти всичкото зло, което си сторилъ на баща ми Давида; нека прочее Господъ обърне злбата ти върху твоята глава!

Пс. 9:35. Ти (Господи) виждашъ, понеже гледашъ обиди и притѣснения, за да отплатишъ съ ржката Си. Тебѣ се бѣденъ прѣдава; на сираче Ти си помощникъ.

Пс. 17:27. (Съ милостиви Ти постѣпвашъ милостивно, съ искренъ човѣкъ — искрено,) съ чистъ — чисто, а съ лукавъ — споредъ неговото лукавство.

Пс. 27:4. Въздай имъ споредъ тѣхнитѣ дѣла, споредъ тѣхнитѣ зли постѣпки; споредъ дѣлата на тѣхнитѣ ржцѣ имъ въздай, дай имъ, каквото сж заслужили.

Притч. 12:2. Добриятъ намира благоволение отъ Господа, а коварния човѣкъ Той ще осжди.

Ис. 13:11. Азъ ще накажа свѣта за злото, и нечестивцитѣ

— за тѣхнитѣ беззакония; ще прѣмахна високоумието на горделивитѣ и ще унижа надутостѣта на притѣснителитѣ.

Иер. 14: 16....Народѣтъ, комуто пророкуватѣ (лъжепророци), отъ гладъ и мечъ ще бжде натъркалянъ по иерусалимскитѣ улици, и не ще има кой да ги погребѣ — тѣхъ и женитѣ имъ, синоветѣ имъ и дѣщеритѣ имъ; и Азъ ще излѣя върху имъ тѣхната лошотия.

Иез. 25: 15—17. Тѣй казва Господь Богъ: задѣто филистимци постѣпиха отмѣстително и отмѣщаваха съ прѣзрѣние въ душа за гибель, съ вѣчна омраза, — тѣй казва Господь Богъ: ето, ще протра ржката Си надъ филистимци, ще изтрѣбѣ критяни и унищожѣ остатѣка имъ на морския брѣгъ; и ще извърша надъ тѣхъ голѣмо отмѣщение съ яростни наказания; и ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь, кога извърша надъ тѣхъ Моето отмѣщение.

Иез. 36: 5....Тѣй казва Господь Богъ: въ разпадената Си ревностъ изрекохъ слово противъ другитѣ народи и противъ цѣла Идумея, които си отредиха земята Ми за владѣние, като я обричаха себѣ за плячка съ сърдечна радостъ и съ прѣзрѣние въ душа.

Амос. 1: 11, 12. Тѣй казва Господь: за три прѣстѣпления на Едома и за четири нѣма да го пощада, защото той прѣслѣдва брата си съ мечъ, потѣпка родственитѣ чувства, свирѣпствува постоянно въ гнѣва си и всѣкога запазваше яростѣта си. И ще прѣтѣ огънь върху Теманъ, — и той ще погълне дворцитѣ на Восоръ.

Авд. 1: 10—15. (Видѣние на Авдия. Тѣй казва Господь Богъ за Едома:) Задѣто притѣсняваше брата си Иакова, срамъ ще те покрие, и ти ще бждешъ изтрѣбенъ завсѣкога. Въ деня, когато ти стоеше насрѣща, въ она денъ, когато чужденци отвождаха въ плѣнъ войската му, и другоплеменници влѣзоха въ портитѣ му и хвърляха жребий за Иерусалимъ, ти бѣше като единъ отъ тѣхъ. Не трѣбваше ти злорадно да гледашъ на братовия си денъ, на деня на неговото отчуждение; не трѣбваше да се радвашъ за синоветѣ Иудини въ деня на тѣхната гибель, нито да разтваряшъ уста въ бѣдствения денъ. Не трѣбваше да влизашъ въ портитѣ на Моя народъ въ деня на злочестината му и дори да гледашъ злополучието му въ деня на неговата гибель, нито да се допирашъ до имотитѣ му въ бѣдствения му денъ, нито да стоишъ по кръстопѣтища да избивашъ неговитѣ бѣжанци, нито да прѣдавашъ уцѣлѣлитѣ отъ него въ бѣдствения денъ; защото близъкъ е денѣтъ Господень за всички народи: както си ти постѣпвалъ, тѣй ще се постѣпи и съ тебе; каквото си вършилъ, ще падне върху главата ти.

Увѣщания за очистване отъ нея.

Ис. 1: 16. Омийте се, очистете се; махнете отъ очитѣ Ми злитѣ си дѣяния; прѣстанете да правите зло.

Иер. 4: 14. Измий злото отъ сърдце си, Иерусалиме, за да се спасишъ: докога ще се гнѣздатъ злочестивы мисли въ тебе?

Ако нечестивиятъ не се обърне, Богъ ще го погуби.

Пс. 7: 13, 14. Ако нѣкой не се обърща, Той изостря мечѣ Си, изопва лѣжа Си и го насочва, приготвя за него смъртоносни орѣдия, прави стрѣлитѣ Си палещи.

Да не употрѣбяваме свободата като покривало на злобата.

1 Петр. 2:16. (Такъва е волята Божия — съ добротворство да обуздаваме невѣжеството на безумнитѣ човѣци,) като свободни, не като употрѣбяващи свободата за було на злобата, а като раби Божи.

Да се молимъ за ония, които съ нея ни правятъ връда.

Мат. 5:44. (Слушали сте, че бѣ казано: „обичай ближния си, и мрази врага си“.) Азъ пъкъ ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклѣнать, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ.

ПРИМѢРИ:

Каинъ.

Бит. 4:5. (Господь погледна благосклонно на Авеля и на дара му;) а на Каина и на дара му не погледна благосклонно. Каинъ се много огорчи, и лицето му се помрачи.

Содомскитѣ жители.

Бит. 13:13...Содомскитѣ жители бѣха лоши и много грѣшни прѣдъ Господа. 2 Петр. 2:7, 8.

Исавъ.

Бит. 27:41. Тогава Исавъ намрази Иакова поради благословията, съ която го бѣ благословилъ баща му; и рече Исавъ въ сърдцето си: приближаватъ днитѣ, когато ще оплакваме баща си; и азъ ще убия брата си Иакова.

Иосифовитѣ братя.

Бит. 37:19, 20...Рекоха помежду си: ето, съновидецътъ иде; хайде сега да го убиемъ, и да го хвърлимъ въ нѣкой ровъ, па да кажемъ, че го е изялъ лють звѣрь; и да видимъ, какво ще излѣзе отъ сънищата му.

Иръ.

Бит. 38:7. Иръ, първородниятъ синъ на Иуда, бѣше лошъ прѣдъ очитѣ на Господа, и го умъртви Господь.

Симеонъ и Левий.

Бит. 49:5—7. (Повика Иаковъ синоветѣ си и рече:) Симеонъ и Левий сж братя, мечоветѣ имъ сж орждия на жестокость; въ съвѣта имъ да не влѣзе душата ми, и въ събранието имъ да не участвува славата ми; защото тѣ въ гнѣва си убиха човѣкъ и по своя прищѣвка прѣрѣзаха жилитѣ на телець; проклетъ е гнѣвътъ имъ, защото е жестокъ, и яростъта имъ, защото е свирѣпа; ще ги раздѣля въ Иакова и ще ги прѣсна въ Израиля.

Корей, Латанъ и Авиронъ.

Числ. 16:25. (Моисей) ..рече на народа: дръпнете се отъ шатритѣ на тия нечестиви мже и не се допирайте до нищо тѣхно, за да не загинете (заедно) съ тѣхъ въ всичкитѣ имъ грѣхове. *Илиевитѣ синове.*

1 Царств. 2:12...Синоветѣ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Господа.

Саулъ.

1 Царств. 18:9—11....Отъ оня день (когато женитѣ похвалиха Давида) насетнѣ Саулъ гледаше на Давида подозрително. И случи се на другия день, та зълъ духъ отъ Бога нападна Саула, и той бѣснѣше въ кжщата си, а Давидъ свирѣше съ ржка по струнитѣ, както и въ други дни; Саулъ държеше въ ржка копие. И хвърли Саулъ копието, като си помисли: ще прикова Давида о стѣната; но Давидъ отбѣгна два пжти отъ него.

Семей.

2 Царств. 16:5—8. Когато царь Давидъ стигна до Бахуримъ, ето, оттамъ излѣзе единъ човѣкъ отъ рода на Сауловия домъ, на име Семей, синъ на Гера. Той вървѣше и злословѣше, и хвърляше камъни върху Давида и върху всички Давидови слуги; а всички люде и всички храбри бѣха отдесно и отлѣво (на царя). Като го злословѣше, Семей думаше тъй: махвай се, махвай се, убийцо, и беззаконнико! Господь обърна противъ тебе всичката кръвь на дома на Саула, вмѣсто когото ти се въцари, и Господь прѣдаде царството въ ржцѣтѣ на сина ти Авесалома; и ето, ти си въ неволя, понеже си кръвопиець.

Савей.

2 Царств. 20:1. Случайно тамъ се намираше единъ неврединъ, на име Савей, синъ на вениаминеца Бихри; той затржби съ тржба и каза: за насъ нѣма дѣлъ съ Давида и нѣма за насъ наслѣдство съ Иесеевия синъ; израилтяни, всички въ шатритѣ!

Саваналатъ, Хоронитѣ и Товия.

Неем. 2:10. (Като стигнахъ при задрѣчнитѣ областеначалници, прѣдадохъ имъ царскитѣ писма. А царьтъ бѣше пратилъ съ мене военни началници съ конници.) Като чуха *това* Саваналатъ, Хоронитѣ и Товия, робъ амонитски, стана имъ твърдѣ неприятно, че е дошълъ човѣкъ да се грижи за доброто на синоветѣ Израилеви.

Аманъ.

Ест. 3:5, 6. Като видѣ Аманъ, че Мардохей се не покланя и не пада ничкомъ прѣдъ него, изпълни се съ гнѣвъ. И стори му се, че не струва да тури ржка само на Мардохея; но понеже му казаха, отъ кой народъ е Мардохей, Аманъ намисли да изтрѣби всички иудеи въ цѣлото Артаксерксово царство, *като* народъ Мардохеевъ.

Ест. 7:6. Отговори Естирь: врагътъ и неприятельтъ е тоя злобень Аманъ! И Аманъ затрепери прѣдъ царя и царицата.

Планина Сеиръ.

Иез. 35:5. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! обърни лицето си къмъ планина Сеиръ, изречи противъ нея пророчество и кажи ѝ:) Понеже у тебе има вѣчна вражда, и ти прѣдаваше Израилевитѣ синове на мечъ въ врѣме на нещастиего имъ, въ врѣме на крайната гибель, — (затова живъ съмъ Азъ! казва Господь Богъ, ще те направя на кръвь, и кръвь ще те прѣслѣдва; понеже кръвь не си мразѣла, то кръвь ще те и прѣслѣдва.)

Вавилонскитѣ сатрапи и князе.

Дан. 6:4—9. Тогава князетѣ и сатрапитѣ затърсиха прѣд-

логъ да обвинятъ Даниила по управлението на царството; ала никакъвъ прѣдлогъ, ни погрѣшка не можаха да намѣрятъ, защото той бѣше вѣренъ, и никаква погрѣшка или вина не се намираще въ него. И тия люде казаха: „ние не ще намѣримъ прѣдлогъ противъ Даниила, ако го не намѣримъ противъ него въ закона на неговия Богъ“. Тогава тия князе и сатрапи отидоха при царя и му казаха тъй: „царь Дарие, живъ да си во-вѣки! Всички князе на царството, намѣстници, сатрапи, съвѣтници и военачалници се съгласиха помежду си, да се издаде царска наредба и да излѣзе заповѣдь: който прѣзъ трисетъ дена се моли на кой и да било богъ или човѣкъ, освѣнъ на тебе, царю, него да хвърлятъ въ лъвовата яма. И тъй, утвърди, царю, това рѣшение и подпиши повелята, за да бжде неизмѣнна, като законъ мидийски и персийски, и да не бжде нарушена“. Царь Дарий подписа рѣшението и заповѣдта.

Фарисейтѣ.

Мат. 22 : 18....Иисусъ, като разбра лукавството имъ, рече: що Ме изкушавате, лицемѣрци?

Лук. 11 : 54. (Книжниците и фарисейтѣ почнаха силно да се ядосватъ и да изнудватъ отъ Него отговори за много нѣща,) като Го дебнѣха и гледаха да уловятъ нѣщо отъ устата Му, за да Го обвинятъ.

Иродиада.

Марк. 6 : 19....Иродиада го (Иоана) мразѣше и искаше да го убие; ала не можеше.

Книжниците и първосвещениците.

Марк. 11 : 18. (Поучаваше ги, като какваше: не е ли писано: „домътъ Ми ще се нарече домъ молитвенъ за всички народи“? А вие го направихте разбойнишки вертепъ.) Чуха *това* книжниците и първосвещениците и гледаха, какъ да Го погубятъ, понеже се бояха отъ Него, тъй като цѣлъ народъ се чудѣше на учението Му.

Лук. 22 : 2....Първосвещениците и книжниците дирѣха, като какъ да Го погубятъ, защото се бояха отъ народа.

Първосвещениците и фарисейтѣ.

Иоан. 7 : 45. Тогава слугите се върнаха при първосвещениците и фарисейтѣ, а тѣ имъ рекоха: защо Го не доведохте?

Иудейтѣ.

Иоан. 8 : 59. Тогава взеха камъни, за да хвърлятъ върху Му; но Иисусъ се скри и излѣзе отъ храма, като мина прѣзсрѣдъ тѣхъ, и така си отиде.

Дѣян. 7 : 54....Сърдцата имъ се кжсаха *отъ ядъ* и скърцаха съ зжби срѣщу него (Стефана).

Дѣян. 23 : 12....Когато се съмна, нѣкои отъ иудейтѣ направиха заговоръ, заклеха се и си рекоха да не ядатъ, ни да пиятъ, докль не убиятъ Павла.

Варисусъ.

Дѣян. 13 : 10. (Савель устреми върху му погледъ) и каза: о,

ти, който си плененъ съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?

Диотрефъ.

3 Иоан. 1:10....Ако дойда, ще му напомня за дѣлата, които върши, като ни хули съ лоши думи; и като не се задоволява съ това, и самъ не приема братята, пъкъ и на желаещитѣ да ги *приематъ* забранява, и ги пжди отъ църквата.

Знаковете на Духа Светаго.

Вода.

Иоан. 3:5. Иисусъ отговори (на Никодима): истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди отъ вода и Духъ, не може да влѣзе въ царството Божие.

Иоан. 7:33, 39. Който върва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ върващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ *даденъ*, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Очиства.

Числ. 31:23. (Рече свещеникъ Елеазаръ на войницитѣ, които бѣха ходили на война:)...всичко, що минава прѣзь огънь, прѣкарайте прѣзь огънь, за да се очисти, а освѣнъ това, то трѣбва да се очисти и съ очистителна вода; а всичко, що не минува прѣзь огънь, прѣкарайте прѣзь вода.

Иез. 16:9. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! изкажи на Иерусалимъ неговитѣ гнусотии и речи: тѣй казва Господъ Богъ *на дъщерята* Иерусалимова:) Омихъ те съ вода, измихъ отъ тебе кръвта ти и те съ елей помазахъ.

Иез. 35:25. Ще ви поръся съ чиста вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверноти, и отъ всички ваши идоли ще ви очистя.

Еф. 5:26. (Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея,) за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзь словото.

Евр. 10:22. (*Като имаме* великъ Свещеникъ надъ Божия домъ,) нека пристѣпваме съ искрено сърдце при пълна вѣра, слѣдъ като съ поръсване очистимъ сърдцата отъ лукава съвѣсть и омиемъ тѣлото съ чиста вода.

Оплодотворява.

Пс. 1:3. (Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събраието на нечестивци, въ пжтя на грѣшници не стои и въ сборището на развратители не седи, а въ закона на Господа е волята му, и върху Неговия законъ той размишлява денемъ и нощемъ!) И ще бжде той като дърво, посадено край водни потоци, което дава плода си въ свое врѣме, и чийто листъ не вѣхне; и въ всичко, що върши, ще успѣе.

Ис. 27:3, 6. Азъ, Господъ, съмъ неговъ (на обичното лозе) пазачъ, всѣки мигъ го напоявамъ; нощемъ и денемъ го вардя,

да се не вмъкне нѣкой въ него. Въ бжднитѣ дни Иаковъ ще се укорени; Израиль ще даде издѣнка и ще се разцѣвти; и вселенната ще се изпълни съ плодове.

Ис. 44:3, 4...Ще излѣя вода върху жедуващето, и потоци върху изсѣхналото; ще излѣя духа Си върху твсето племе и благословението Си — върху твоитѣ потомци. И ще растатъ между трѣва като върби край водни потоци.

Ис. 58:11...Господь ще ти бжде винаги водачъ, и въ врѣме на суша ще насища душата ти и ще угои коститѣ ти, и ти ще бждешъ като напоена съ вода градина и като изворъ, чиито води никога не прѣсекватъ.

Оживява.

Иер. 2:13. (Чудете се на това, небеса, треперете и се ужасете, казва Господь.) Защото двѣ злини извърши Моятъ народъ: Мене, източника на жива вода, оставиха и си издѣлбаха пукнати водоими, които не могатъ да държатъ вода.

Иер. 17:13. Ти, Господи, си Израилева надежда; всички, които Те оставятъ, ще се посрамятъ. „Коио отстѣпватъ отъ Мене, ще бждатъ на прѣстѣ написани, защото оставиха Господа, извора на жива вода“.

Иоан. 4:10. Иисусъ ѝ (на самарянката) отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила отъ Него, и Той би ти далъ вода жива.

Откр. 7:17...Агнецътъ, Който е срѣдъ прѣстола, ще ги (ония, които идатъ отъ голѣмата скърбъ) пасе и води на живи извори водни, и Богъ ще отрие всѣка сълза отъ очитѣ имъ.

Откр. 21:6. (Седещиятъ на прѣстола рече: ето, всичко ново творя. И ми казва: напиши, защото тия думи сж истински и върни.) Слѣдъ това ми рече: свърши се! Азъ съмъ Алфа и Омега, началото и краятъ; на жедния Азъ ще дамъ даромъ отъ извора на живата вода

Откр. 22:1...Показа ми чиста рѣка съ вода на живота, бистра като кристалъ, изтичаша отъ прѣстола на Бога и на Агнеца. *Веселѣ, утолява жаждата.*

Пс. 45:5. Рѣчни потоци веселятъ Божия градъ, светото жилище на Всевишния.

Ис. 41:17, 18. Сиромаси и нѣмотни търсятъ вода, и нѣма; езикътъ имъ прѣсѣхва отъ жажда: Азъ, Господь, ще ги чужа, Азъ, Богъ Израилевъ, нѣма да ги оставя. Ще отворя рѣки наврѣхъ планини, и извори всрѣдъ долини; пустинята ще направя езеро и сухата земя — водни извори.

Иер. 17:8. (Благословенъ оня човѣкъ, който се надѣва на Господа, и комуто надеждата е Господь.) Защото той ще бжде като дърво, посадено при води и което пуска коренитѣ си край потока; не знае то, кога настава пекъ; листата му сж зелени, и въ врѣме на суша то се не бои и не прѣстава да дава плодъ.

Изобилва.

Иоан. 7:37...Въ послѣдния великъ день на празника заста на Иисусъ, издигна гласъ и рече: който е жеденъ, да дойде при Мене и да пие.

Даромъ се дава.

Ис. 55:1. Вие, които жедувате! дойдете всички при водитѣ; дори и вие, които нѣмате сребро, дойдете, купувайте и яжте; дойдете, купувайте вино и млѣко безъ сребро и безъ плата.

Иоан. 4:14. [Иисусъ и (на самарянката) отговори и рече:]... който пие отъ водата, която Азъ ще му дамъ, той во-вѣки нѣма да ожеднѣе; но водата, която му дамъ, ще стане въ него изворъ съ вода, която тече въ животъ вѣченъ.

Откр. 22:17....Духътъ и невѣстата казватъ: дойди! и който чува, да каже: дойди! и който е жеденъ, да дойде, и който жее, нека взема отъ водата на живота даромъ.

Огънь.

Иер. 23:29. Моето слово не е ли като огънь, казва Господь, и не е ли като чукъ, който разбива скала?

Мат. 3:11. Азъ (Иоанъ) ви кръщавамъ съ вода за покаяние; но Оня, Който иде подирѣ ми, е по-силенъ отъ мене; азъ не съмъ достоенъ да Му понеса обувката; Той ще ви кръсти съ Духъ Светий и съ огънь. Лук. 3:16.

Очистя.

Ис. 4:4. (Тогава останалитѣ на Сионъ и уцѣлѣлитѣ въ Иерусалимъ — всички, записани като живѣещи въ Иерусалимъ, ще се наричатъ свети,) кога Господь измие мръсотата на дъщеригѣ сионски и очисти кръвта на Иерусалимъ изъ срѣдата му съ духъ, който сжди, и съ духъ, който пали.

Ис. 10:17. Свѣтлината на Израила ще бжде огънь, и неговиятъ Светия — пламъкъ, който ще изгори и пояде трѣнетѣ му и бодилитѣ му въ единъ день.

Зах. 13:9. (По цѣлата земя, казва Господь, двѣ части отъ нея ще бждатъ изтрѣбени, ще измратъ, а третата ще остане на нея.) И ще прѣкарамъ тая третя часть прѣзъ огънь, и ще ги разтопя, както топятъ сребро, и ще ги очистя, както чистятъ злато: тѣ ще призоваватъ името Ми, и Азъ ще ги чуя и ще кажа: това е Моятъ народъ, и тѣ ще рекатъ: Господь е мой Богъ!

Мал. 3:2, 3....Кой ще издържи деня на дохождането Му, и кой ще утôi, кога се Той яви? Защото Той е като огънь, който разтопява, и като луга, която очистя; и ще седне да прѣтопява и чисти сребро, ще очисти синоветѣ на Левия и ще ги прѣтопи като злато и като сребро, за да принасятъ жертва Господу съ правда.

Освѣтлява.

Изх. 13:21....Господь вървѣше прѣдъ тѣхъ денъ въ облаченъ стълбъ, като имъ показваше пята, а нощѣ въ огненъ стълбъ, като имъ свѣтѣше, та да вървятъ и денъ и нощѣ.

Пс. 77:14. Денемъ ги води съ облакъ, а цѣла нощъ — съ огнена свѣтлина.

Изпитва.

Соф. 1:12....Въ онова врѣме Азъ ще огледамъ Иерусалимъ съ свѣтило и ще накажа ония, които седятъ на дрождието си и казватъ въ сърдце си: „Господь не прави ни добро, ни зло“.

1 Кор. 2:10....Намъ Богъ откри *това* (що Той е приготвилъ

за ония, които Го обичатъ) чрѣзъ Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии.

Пояжда.

2 Царств. 22:9. Дигна се димъ отъ гнѣва Му и поядащъ огънь отъ устата Му; живи вжглени се сипѣха отъ Него. Пс. 17:9.

Вѣтъръ.

Пѣс. на пѣсн. 4:16. *Възлюбената.* Дигни се, *вътре*, отъ съверъ, завѣй и ти, *вътре*, отъ югъ и повѣй надъ градината ми, и ще се разлѣятъ ароматитѣ ѝ! Нека дойде моятъ възлюбенъ въ градината си и да вкуси сладкитѣ ѝ плодове.

Независимъ е.

Иоан. 3:8. Вѣтърътъ духа, дѣто иска, и гласа му чувашъ, но не знаешъ, отдѣ иде и накждѣ отива: тъй бива съ всѣкиго, роденъ отъ Духа.

1 Кор. 12:11. Всичко това (слово на мъдростъ, слово на знание, вѣра, дарби за лѣкуване, чудодѣйствиа, пророчество, различаване езици и тълкуване езици) го произвежда единъ и сщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкиму поотдѣлно, както си иска.

Силенъ е.

3 Царств. 19:11...Каза му (на Илия) *Богъ*: излѣзъ и застани на планината прѣдъ лицето Господне; и ето, Господъ ще мине, и голѣмъ и силенъ вѣтъръ, който цѣпи планини и събаря скали прѣдъ Господа; но нѣ въ вѣтъра е Господъ; слѣдъ вѣтъра — земетржсъ, но не въ земетржса е Господъ; [слѣдъ земетржса — огънь, но не въ огъня е Господъ; слѣдъ огъня — лъхъ отъ тихъ вѣтъръ (и тамъ е Господъ)].

Дѣян. 2:2. [Когато настана день Петдесетница, *тѣ* (ученицитѣ) всички въ единомислие бѣха заедно.] И внезапно биде шумъ отъ небето, като че идѣше силенъ вѣтъръ, и напълни цѣлата кжша, дѣто седѣха.

Оживотворява.

Иез. 37:9, 10, 14. Тогава Той ми каза: изречи пророчество за духа, изречи пророчество, сине човѣшки, и кажи на духа: тъй казва Господъ Богъ: дойди отъ четиритѣ вѣтрове, душе, и духни върху тия убити, и тѣ ще оживѣятъ. И азъ изрекохъ това пророчество, както Той ми заповѣда, и влѣзе въ тѣхъ духъ, — и тѣ оживѣха и се изправиха на нозѣтѣ си — твърдѣ, твърдѣ голѣмо опълчение. (И Той ми каза: сине човѣшки! тия кости сж цѣлиятъ домъ Израилевъ. Ето, тѣ казватъ: „изсъхнаха нашитѣ кости, и загина нашата надежда: ние сме отъ коренъ изтрѣгнати“. Затова изречи пророчество и кажи имъ: тъй казва Господъ Богъ:) ще вложи въ васъ Моя духъ, и ще оживѣете; ще ви настаня въ вашата земя — и ще познаете, че Азъ, Господъ, казахъ това — и извършихъ, казва Господъ.

Елей.

Пс. 44:8. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, затова, Боже, Твоятъ Богъ Те помаза съ елей на радость повече отъ Твоитѣ съучастници. Евр. 1:9.

Пс. 132:2. (Колко хубаво и колко приятно е братя да жи-

вѣятъ наедно!) То е като драгоцененъ елей върху глава, който се стича по брада, брадата Ааронова, който се стича по краищата на одеждата му.

Изцѣрва.

Ис. 1:6. Отъ пети до глава нѣма у тоя народъ здраво мѣсто: струпи, синяци, гнойни рани, неочистени, непрѣвързани и неомекчени съ елей.

Лук. 10:34...(Самарянинътъ), като се приближи, прѣвърза му (на човѣка) ранитѣ, изливайки елей и вино; слѣдъ това го качи на добичето си, откара го въ странноприемницата и се погрижи за него.

Откр. 3:18. (На ангела на лаодикийската цѣрква напиши: тѣй казва Аминѣ, вѣрниятъ и истински свидѣтель, началото на Божието създание:) съвѣтвамъ те да си купишъ отъ Мене злато, прѣзъ огънь прѣчистено, за да се обогатишъ; и бѣло облѣкло, за да се облѣчешъ, и да се не виждатъ срамотитѣ на твоята голота, и съ очна мазъ намажи очитѣ си; за да виждашъ.

Възродява.

Пс. 22:5. Ти (Господи) приготи прѣдъ мене трапеза прѣдъ очитѣ на враговетѣ ми, помаза главата ми съ елей; чашата ми е прѣпълнена.

Ис. 61:3. (Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господъ Ме помаза) да възвѣстя на тѣгуващитѣ въ Сионъ, че тѣмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение, вмѣсто плачъ—елей на радость, вмѣсто отпадналъ духъ—славна одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за Негова слава.

Освѣтлява.

Изх. 29:7. (Рече Господъ на Моисея, думайки:)...взemi помазень елей, и излѣй на главата му (на Аарона) и го помажи.

Зах. 4:3, 11—14. (Ангелътъ ми рече: какво виждашъ? И отговорихъ: виждамъ, ето, свѣтилникъ цѣлъ отъ злато и чашки за елей върху му, и седемъ кандилца на него, и по седемъ цѣви на кандило, които сж върху му;) и двѣ маслини на него: едната отдесно на чашката, другата отлѣво. Тогава отговорихъ и му рекохъ: що значатъ ония двѣ маслини отдесно на свѣтилника и отлѣво нему? И пакъ почнахъ да говоря и му рекохъ: що значатъ двата маслинени клона, които прѣзъ двѣ златни трѣбички изливатъ отъ себе си злато? И ми рече той: не знаешъ ли, що е това? Отговорихъ: не зная, господине мой. И рече той: това сж двамата помазани съ елей, които прѣдстоятъ прѣдъ Господа на цѣлата земя.

Мат. 25:3, 4. (Тогава царството небесно ще се оприличи на десетъ дѣвици, които взеха свѣтилницитѣ си и излѣзоха да посрѣщнатъ младоженеца; петъ отъ тѣхъ бѣха мѣдри, а петътѣ неразумни.) Неразумнитѣ, като взеха свѣтилницитѣ си, не взеха съ себе си масло; а мѣдритѣ, заедно съ свѣтилницитѣ си, взеха и масло въ сждоветѣ си.

1 Иоан. 2:20, 27...Вие имате помазание отъ Светаго, и знаете всичко. И помазанието, което вие получихте отъ Него,

прѣбждава у васъ, и нѣмате нужда да ви учи нѣкой; но понеже самото това помазание ви учи на всичко и е истинско и нелѣжовно, то прѣбждвайте въ него, споредъ както ви е научило.

Осветява.

Изх. 30 : 30. (Рече Господь на Моисея, думайки!) помажи и Аарона и синоветъ му и посвети ги, за да Ми бждатъ свещеници.

Лев. 10 : 7. (На Аарона и на синоветъ му Елеазара и Итамара Моисей каза:)...не излизайте отъ вратата на скинната на събранието, за да не умрете, защото помазанието елей Господень е върху васъ. И сториха споредъ думитъ Моисееви.

Пс. 88 : 21. Намѣрихъ Моя рабъ Давида; съ светия Си елей го помазахъ.

Дъждъ (и роса).

Пс. 71 : 6. Той ще слѣзе като дъждъ върху покосена ливада, като капки, оросяващи земята.

Оплодотворява.

Пс. 67 : 10. Изобилень дъждъ проливаше Ти, Боже, върху Твоето наслѣдие, и когато то изнемогваше отъ трудъ, Ти го подкрѣпяше.

Ис. 26 : 19. Твоитъ мъртъвци ще оживѣятъ, мъртвитъ тѣла ще възкрѣснатъ! Събудете се и тържествувайте вие, поваленитъ въ прахъ; защото Твоята роса е роса на растенията, и земята ще изригне мъртъвцитъ.

Ис. 55 : 10, 11. Както дъждътъ и снѣгътъ пада отъ небето и тамъ се не връща, но напоява земята и я прави способна да ражда и произрастя, за да дава сѣме ономува, който сѣе, и хлѣбъ ономува, който яде,—тѣй и Моето слово, което излиза изъ устата Ми, се не връща къмъ Мене празно, а изпълнява, що Ми е угодно, и върши снова, за което съмъ го Азъ пратилъ.

Иез. 34 : 25, 27. Ще даря тѣмъ и на околноститъ на Моя хълмъ благословение и ще пращамъ ъврѣме дъждъ; това ще бждатъ дъждове на благословия. И полското дърво ще дава своя плодъ, и земята ще дава своитъ произведения; и тѣ ще бждатъ безопасни на земята си, и ще познаятъ, че Азъ съмъ Господь, кога скжсамъ връзкитъ на ярема имъ и ги освободя отъ ржцѣтъ на тѣхнитъ потисници.

Ос. 6 : 3....Нека познаемъ, нека се стремимъ да познаемъ Господа; като утрена зора е появата Му, и Той ще дойде при насъ като дъждъ; като късенъ дъждъ ще напои земята.

Ос. 10 : 12. Сѣйте си въ правда—и ще пожанете милость; разоравайте си цѣлина, защото врѣме е да потърсите Господа, та Той, кога дойде, да ви одъжди съ правда.

Ос. 14 : 6. Азъ ще бжда роса за Израиля; той ще цѣфне като кринъ, и ще разпусне коренитъ си, както Ливанъ.

Успокоява.

Ис. 18 : 4....Тѣй ми каза Господь: Азъ гледамъ спокойно отъ Своето жилище, както свѣтла жега — подиръ дъждъ, както облакъ роса — прѣзъ жетвенъ пекъ.

Изобилва.

Пс. 132:3. (Колко хубаво и колко приятно е братя да живѣятъ наедно! То е) като роса ермонска, която пада на планинитъ Сионски, защото тамъ Господь изрече благоволение и животъ на-вѣки.

Безвръденъ е.

3 Царст. 17:14. [Илия и (на вдовицата жена въ Сарепта Сидонска) рече: не бой се;] защото, тъй говори Господь, Богъ Израилевъ: брашното въ делвата нѣма да се свърши, и дървеното масло въ гърнето нѣма да намалѣе до оня день, въ който Господь ще даде дъждъ на земята.

Марк. 4:26—28. (Иисусъ)...казваше: царството Божие прилича, както кога човѣкъ хвърли сѣме въ земята, и спи, и става нощъ и денъ; а какъ пониква и расте сѣмето, той не знае. Защото земята сама по себе си ражда първомъ злакъ, послѣ класъ, слѣдъ туй пълно зърно въ класа.

Гължбъ.

Мат. 3:16....Като се кръсти, Иисусъ веднага излѣзе изъ водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видѣ Духа Божий да слиза като гължбъ и да се спуща върху Него. Марк. 1:10; Лук. 3:22; Иоан. 1:32.

Незлюбивъ.

Мат. 10:16. (Дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза:) Ето, Азъ ви пращамъ като овци посрѣдъ вълци; и тъй, бждете мждри като змии и незлюбиви като гължби.

Гал. 5:22, 23....Плодътъ на духа е: любовъ, радость, миръ, дълготърпѣние, благость, милосърдие, вѣра, кротость, въздържаніе. Противъ такива нѣма законъ.

Гласъ.

3 Царств. 19:13....Илия си закри лицето съ своя кожухъ, излѣзе и застана при входа на пещерата. И къмъ него биде гласъ, който му каза: защо си тука, Илия?

Ис. 6:8. Чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? И азъ казахъ: ето ме, проводи мене.

Говори.

Числ. 7:89. Кога Моисей влизаше въ скинията на събранието да говори съ Господа, чуваше гласъ, който му говорѣше отъ очистилището, що е надъ ковчега на откровението между двата херувима, и му говорѣше.

Мат. 10:20. (Дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза: кога ви прѣдаватъ, не се грижете, какъ или що да говорите; защото въ оня часъ ще ви бжде внушено, какво да кажете;) защото не сте вие, които ще говорите, а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ.

Пжтеводи.

Ис. 30:21. Ако се отклоните надесно, ако се отклоните налѣво, ушитъ ви ще слушатъ словото, което говори задъ васъ: ето пжтьтъ, вървете по него!

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всъква истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

Увѣщава.

Евр. 3:7—11...Светий Духъ казва: „днесъ, кога чуете гласа Му, да не ожесточите сърдцата си, както кога роптаехте въ деня на изкушението въ пустинята, дѣто бацитѣ ви Ме изкусиха, изпитаха Ме и видѣха дѣлата Ми прѣзъ четирийсетъ години. Затова възнегодувахъ противъ оня родъ и рекохъ: винаги се заблуждаватъ въ сърдцето си и сами не познаха пѣтищата Ми. Затова се заклехъ въ гнѣва Си, че тѣ не ще влѣзатъ въ Моето покоище“. Пс. 94:8—11.

Печатъ.

Откр. 7:2..Видѣхъ другъ Ангелъ да възлиза отъ изгрѣвъ-слънце, който имаше печатъ на живия Богъ. И той извика съ високъ гласъ къмъ четиритѣхъ Ангела, на които бѣ дадено да поврѣдятъ земята и морето, казвайки: (не поврѣждайте земята, ни морето, нито дърветата, докль не туримъ печатъ върху челата на рабитѣ на нашия Богъ.)

Прѣобразява.

Иов. 38:14. (Господъ отговори на Иова изъ бурята и рече: давалъ ли си ти нѣкога прѣзъ живота си заповѣдь,) за да се измѣни *земята* като глина подъ печатъ и да стане като разноцвѣтно облѣкло?

2 Кор. 3:18...Ние всички съ открито лице, като въ огледало, гледайки славата Господня, се прѣобразяваме въ сщия образъ, отъ слава въ слава, като отъ Духа Господень.

Осигурява.

Еф. 1:13, 14. Чрѣзъ Него (Христа) и вие, като чухте словото на истината—благовѣстието за вашето спасение, и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ, Който е залогъ на нашето наслѣдство, та да се изкупи достойнието Му за похвала на славата Му.

Еф. 4:30... Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

Удостоверява.

Иоан. 6:27. Трудете се нѣ за храна тлѣнна, а за храна, която прѣбждва до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣческий; защото върху Него е положилъ *Своя* печатъ Отецъ Богъ.

2 Кор. 1:22. Той (Богъ) ни и запечата и даде залога на Духа въ сърдцата ни.

Езици.

Дѣян. 2:3, 4...Явиха имъ се (на ученицитѣ) езици, като че огнени, които се раздѣляха, и се спрѣха по единъ на всѣкиго отъ тѣхъ. И всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

ИДОЛОПОКЛОНСТВО.

Забранено е.

Исх. 20 : 2—5. [Тогава Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия думи, като каза:] Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те изведохъ отъ Египетската земя, отъ дома на робството; да нѣмашъ други богове, освѣнъ Мене. Не си прави кумиръ и никакво изображение на онова, що е горѣ на небето, що е долу на земята, и що е въ водата подъ земята; не имъ се кланяй и не имъ служи, защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Богъ ревнитель, Който за грѣха на бащи наказвамъ до трета и четвърта рода дѣцата, които Мемразятъ. Втор. 5 : 6—9.

То се състои: въ правене идолъ; и въ поклонение нему.

Исх. 32 : 8. Скоро се отклониха отъ пѣтя, който имъ Азъ заповѣдахъ: направиха си излѣнъ телець и му се поклониха и принесоха му жертва и казаха: ето, Израилю, твоятъ богъ, който те изведе отъ Египетската земя!

Ис. 44 : 17...Отъ остатъцитѣ (на дървото) прави богъ, свой идолъ, покланя му се, пада ничкомъ прѣдъ него и му се моли и казва: „спаси ме, защото ти си мой богъ“.

Дан. 3 : 5. (Тогава глашатай високо се провикна: „обажда ви се вамъ, народи, племена и езици:) щомъ чуете звукъ отъ тржба, пишѣлка, цитра, цафара, гусла и симфония, и всѣкакви свирала, паднете и се поклонете на златния истуканъ, който постави царъ Навуходоносоръ; (а който не падне и не се поклони, веднага ще бжде хвърленъ въ горяща огнена пещъ.“) Дан. 3 : 10, 15.

Въ принасяне жертви на идолъ.

3 Царств. 12 : 32. Иеровоамъ установи празникъ въ осмия мѣсець, на петнайсетия день на мѣсеца, подобенъ на оня празникъ, какъвто имаше въ Иудея, и принасяше жертви върху жертвеника; сжщото направи и въ Ветиль, за да се принасятъ жертви на телцитѣ, които направи. И постави въ Ветиль свещеници на оброчищата, които бѣ устроилъ. 2 Парал. 11 : 15.

Дѣян. 7 : 41...Направиха въ ония дни (на Аарона) теле, и принесоха жертва на идола и се веселѣха прѣдъ дѣлото на своитѣ ржцѣ. (Стефанъ).

Въ принасяне двѣа жертва на идолъ.

Второз. 12 : 31. [Да не търсишъ боговетѣ имъ (на народитѣ, които отивашъ да завладѣешъ), думайки: „както сж служили тия народи на боговетѣ си, тъй ще правя и азъ“;] недѣй прави тъй на Господа, твоя Богъ, понеже всичко, отъ което се гнуси Господь, което Той мрази, тѣ правятъ на своитѣ богове: тѣ и синове тѣ си и дъщеритѣ си изгарятъ на огнь за своитѣ богосве.

4 Царств. 17 : 17. (Израилевитѣ синове) прѣкарваха прѣзъ огнь синове тѣ си и дъщеритѣ си, гадаеха и правѣха магии, и прѣдадоха се да вършатъ, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и да Го разгнѣвяватъ.

4 Царств. 23 : 10...Той (Иосия) оскверни Тофегъ, що е въ дола на Еномовитѣ синове, та никой да не прѣкарва прѣзъ огнь сина си и дъщеря си *въ честь* на Молоха.

Иер. 7:31. (Синоветъ на Иуда)...наредиха оброчища на Тофетъ въ долината на Еномовитъ синове, за да изгарятъ въ огънь синоветъ и дъщеритъ си, което не съмъ заповѣдалъ и което на умъ не Ми е идвало

Иер. 19:5....Издигнаха оброчища Ваалу, за да горятъ синоветъ си съ огънь за всесъжение Ваалу, което Азъ не съмъ заповѣдвалъ, не съмъ говорилъ, и което и на умъ не Ми е идвало.

Иер. 32:35. Въ долината на Еномовитъ синове съградиха капища Ваалу, за да прѣкарватъ прѣзь огънь синоветъ си и дъщеритъ си въ честь на Молоха, което Азъ не съмъ имъ заповѣдвалъ, и на умъ не Ми е идвало, че тѣ ще вършатъ тая гнусотия, като вкарватъ въ грѣхъ Иуда.

Иез. 16:20, 21. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! изкажи на Иерусалимъ неговитъ гнусотии и речи: тѣй казва Господъ Богъ на дъщерята Иерусалимова:) „Взе синоветъ си и дъщеритъ си, които ти Ми роди, и ги принасяше жертва, за да бждатъ погълнати. Малко ли ти блудствува? Но ти и Моитъ синове колѣше и имъ ги (на идолитъ) дагаше, прѣкарвайки ги *прѣзь огънь*.

Въ търсене съвѣтъ при извиквачи на мъртъвци, магесници и др.

Лев. 19:31. Не се обръщайте къмъ ония, които извикватъ мъртъвци, и при магесници не ходете, и не се оставяйте да ви осквернятъ. Азъ съмъ Господъ, Богъ вашъ.

Лев. 20:6....Ако нѣкоя душа се обърне къмъ ония, които извикватъ мъртъвци, и къмъ магесници, за да ги послѣдва въ блудството имъ, Азъ ще обърна лицето Си противъ оная душа и ще я изтрѣбя измежду народа ѝ.

Втор. 18:10, 11. Не бива да се намира у тебе (такъвъ), който прѣкарва сина си или дъщеря си прѣзь огънь, прѣдсказвачъ, гадателъ, вражачъ, магесникъ, омайникъ, ни който извиква духове, ни магойсникъ, нито който пита мъртви.

1 Царств. 28:7—9....Рече Саулъ на слугитъ си: намѣрете ми жена магйосница, и азъ ще ида при нея и ще я попитамъ. И отговориха му неговитъ слуги: тукъ въ Лендоръ има жена магйосница. И съблѣче Саулъ дрехитъ си и облѣче други, и тръгна той и двама души съ него, и дойдоха при жената нощъ. И рече ѝ Саулъ: моля те, поврачувай ми, и извикай ми, когото ти кажа. Но жената му отговори: ти знаешъ, какво стори Саулъ, какъ той изгони изъ страната магйосницитъ и гадателитъ; защо туряшъ примка на душата ми, за да ме погубишъ?

4 Царств. 23:24. Иосия сжщо изтрѣби и извиквачитъ на мъртъвци, и магйосницитъ, и терафимитъ, и идолитъ, и всички гнусотии, които се срѣщаха въ Иудейската земя и въ Иерусалимъ, за да изпълни думитъ на закона, написани въ книгата, която свещеникъ Хелкия намѣри въ дома Господень.

Ис. 8:19....Кога ви кажатъ: обърнете се къмъ ония, които извикватъ мъртъвци, и къмъ магесници, къмъ обайници и коремогворници, — тогава отговаряйте: не трѣбва ли народътъ да се обръща къмъ своя Богъ? допитватъ ли се до мъртви за живи?

Ис. 19:3....Духътъ на Египетъ ще изнемогне въ него, и ще

разруша кроежитѣ му, — и ще прибѣгнатѣ тѣ къмъ идоли и магесници, къмъ извиквачи на мъртъвци и къмъ гадатели.

Въ поклонение на други богове.

Изх. 34:14....Не бива да се покланяшъ на други богъ, освѣтъ на Господа (Бога), понеже името Му е „ревнивецъ“; Той е Богъ ревнивецъ.

Числ. 25:2. (Израилъ живѣ въ Ситимъ, и народътъ начена да блудствува съ дъщеритѣ на Моава;) и приканваха тѣ народа да принася жертви на боговетѣ имъ, и народътъ ядѣше (жертвитѣ имъ) и се кланяше на боговетѣ имъ.

Пс. 80:10. Да нѣмашъ други богъ и да не се покланяшъ на другоземенъ богъ.

Въ споменуване името на други богове.

Изх. 23:13. Пазете всичко, що съмъ ви казалъ, и името на други богове не споменувайте; да се не чува то отъ устата ти.

Въ говорене въ името на други богове.

Второз. 18:20. Който...пророкъ се осмѣли да говори отъ Мое име, каквото не съмъ му заповѣдалъ да говори, и който говори отъ име на други богове, такъвъ пророкъ да бжде погубенъ.

Въ обръщане къмъ други богове.

Ос. 3:1....Каза ми Господь: иди още и полюби жена, обичана отъ мжжъ, но прѣлюбодѣйница, сжщо тѣй, както Господь люби синоветѣ Израилеви, а тѣ се обръщатъ къмъ други богове и обичатъ грозденитѣ имъ питки.

Въ служене на други богове.

Втор. 7:4....Тѣ (хетейци, гергесейци, аморейци, хананейци, ферезейци, евейци и иевусейци) ще ствѣрнатъ синоветѣ ти отъ Мене, за да служатъ на други богове, и *тогава* ще се распали върху васъ гнѣвътъ на Господа, и Той скоро ще те изтрѣби.

Втор. 8:19. Ако...забравишъ Господа, твоя Богъ, и трѣгнешъ слѣдъ други богове, като имъ послужишъ и имъ се покланяшъ, кълна ви се днесъ (въ небето и земята), че ще загинете.

Втор. 13:2. [Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и ти покаже личба или чудо,] и се сбждне тая личба или чудото, за което той ти е говорилъ, па и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тѣмъ да служимъ,“ — (ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже *чрѣвъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа).

Второз. 28:36. Господь ще отведе тебе и царя ти, когото ще си поставишъ, при народъ, който не си знаелъ ни ти, нито отцитѣ ти, и тамъ ще служишъ на други богове, дървени и каменни.

Сжд. 2:13. Оставиха Господа и почнаха да служатъ на Ваала и на *разни* Астарти.

Сжд. 10:6. Израилевитѣ синове продѣлжаваха да правятъ зло прѣдъ очитѣ на Господа и служеха на *разни* Вааловци и

Астарти и на боговетъ арамейски и на боговетъ сидонски, и на боговетъ моавски и на боговетъ амонитски, и на боговетъ филистимски, а Господа оставиха и Му не служеха.

Иер. 5:19....Ако кажете: защо нашиятъ Господь Богъ ни прави всичко това (зло)? отговори: понеже Ме оставихте и служихте на чужди богове въ своя земя, то ще служите на чужденци не въ ваша земя.

Иер. 44:3. [Ето, тѣ (всички иудейски градове) сега сж запустили, и никой не живѣе въ тѣхъ] поради тѣхното нечестие, що вършиха, като Ме разгнѣвяха, ходейки да кадятъ и да служатъ на други богове, които не познаваха ни тѣ, ни вие, ни бацитѣ ви.

Гал. 4:8....Тогава, понеже не знаехте Бога, служехте на богове, които по естество не сж богове.

Въ принасяне жертви на други богове.

Изх. 22:20. Който принася жертви на богове, освѣнъ на едного Господа, да бжде изтрѣбенъ.

3 Царств. 18:24—26. (Рече Илия на народа:)...призовете вие името на вашия богъ, азъ пѣкъ ще призова името на Господа, моя Богъ. Она Богъ, Който отговори чрѣзъ огнь, Той е Богъ. И цѣлиятъ народъ отговори и каза: добръ! (нека бжде тъй) И рече Илия на Вааловитѣ пророци: изберете си едно теле и го пригответе вие по-напрѣдъ, понеже сте много; и призовете името на вашия Богъ, но огнь не подклаждайте. И тѣ взеха телето, което имъ бѣ дадено, приготвиха го и призоваваха името на Ваала отъ утринята до пладне, думайки: Ваале, чуй ни! Ала нѣмаше ни гласъ, ни отговоръ. И тѣ скачаха прѣдъ жертвеника, който бѣха направили.

4 Царств. 17:35. Господь склучи съ тѣхъ завѣтъ и имъ заповѣда, думайки: не почитайте други богове и не имъ се покланяйте, недѣйте имъ служи и недѣйте имъ принася жертви.

2 Парал. 11:15. (Иеровоамъ и синоветъ му)...си поставиха жреци за оброчищата, за козлитѣ и за телцитѣ, които той направи.

2 Парал. 13:9. [Застана Авия (царъ надъ Иуда) наврѣхъ планина Цемараимъ и каза: чуйте ме, Иеровоаме и всички израилтяни!] Не вие ли изгонихте свещеницитѣ Господни, синоветъ Аронови, и левититѣ, и си поставихте свещеници, каквито сж у народитѣ на *другитѣ* земи? Всѣкой, който идва за свое посвещение съ телець и седемъ овена, той стана у *васѣ* свещеникъ на лъжебоговетѣ.

2 Парал. 28:23. (Царь Ахазъ)...принасяше жертви на дамакитѣ богове, *мислейки*, че тѣ го поразиха, и казваше: боговетѣ на сирийскитѣ царе имъ помагатъ; ще имъ принеса жертва, и тѣ ще ми помогнатъ. Но тѣ бѣха за падение нему и на цѣль Израиль.

Пс. 105:38. Проливаха невинна кръвь, кръвьта на синоветѣ си и дъщеритѣ си, които принасяха жертва на ханаанскитѣ идоли, и земята се оскверни съ кръвь.

Иер. 44:8. (Тѣй казва Господь, Богъ Саваотъ, Богъ Израилевъ: защо вършите туй голѣмо зло на душитѣ си)...като Ме разгнѣвяха съ издѣлието на ржцѣтѣ си, съ кадение прѣдъ

други богове въ Египетската земя, дѣто дойдохте да живѣете, та да погубите себе си и да станете за проклятие и укоръ у всички народи по земята?

Въ поклонение на Бога чрѣзъ образи на животни.

Изх. 32:4—6. (Всички извадиха златнитѣ обѣци отъ ушитѣ си и ги донесоха на Аарона.) Той ги взе отъ ржцѣтѣ имъ, и направи отъ тѣхъ излѣнъ телець, и го обдѣла съ длѣто. И тѣ казаха: ето, Израилю, твоятъ богъ, който те изведе отъ Египетската земя! Като видѣ това, Ааронъ съгради прѣдъ телеца жертвеникъ; и извика Ааронъ, като каза: утрѣ е празникъ на Господа. На другия день станаха рано и принесоха всесъжение и доведоха мирни жерти: и седна народътъ да яде и да пие, а послѣ стана да играе.

Неем. 9:18. (И каза Ездра:) И макаръ да бѣха си излѣли телець и бѣха казали: ето твоятъ богъ, който те изведе изъ Египетъ, — и макаръ да правѣха голѣми оскърбления, (Ти, поради голѣмото Си милосърдие, ги не остави въ пустинята.)

Пс. 105:19, 20. Направиха телець на Хоривъ и се поклониха на истукана; и замѣниха своята слава съ образъ на волъ, който яде трѣва.

Иез. 8:10. Влѣзохъ (въ стѣнната пролука), и гледамъ. и ето — всѣкакви изображения на влѣчуги и на нечисти животни и всѣкакви идоли на дома Израилевъ, изписани по стѣнитѣ наоколо.
Въ поклонение (въ едно и сжщо врѣме) на Бога и на други лъжебогове.

Втор. 12:30. Пази се, да се не апримчишъ, като трѣгнешъ подирѣ имъ (на народитѣ, които отивашъ да завладѣешъ), слѣдъ като бждатъ изтрѣбени отпрѣдъ ти, и да не търсишъ боговетѣ имъ, думайки: „както сж служили тия народи на боговетѣ си, тѣй ще правя и азъ“.

4 Царств. 17:33. Тѣ (самаряни, вавилонци, ематци, авийци и сепарваимци) почитаха Господа и на боговетѣ си служеха по обичая на народитѣ, изсрѣдъ които ги изселиха (асирийци).

4 Царств. 17:41. Тия народи почитаха Господа, но и на своитѣ истукани служеха. Па и дѣцата имъ и внуцитѣ имъ донесъ постѣпватъ тѣй, както постѣпваха бацитѣ имъ.

4 Царств. 23:11. (Иосия)...прѣмахна конетѣ, които иудейскитѣ царе туряха *въ честь* на слънцето прѣдъ входа въ дома Господень, близу до стайтѣ на скопеца Нетанъ-Мелехъ, въ Фаруримъ, а колесницитѣ на слънцето изгори съ огнь.

Иез. 43:8. Тѣ (Израилевитѣ синове) туриха прага си до Моя прагъ и спонцитѣ на вратитѣ си до Моитѣ спонци, тѣй че една стѣна *имаше* между Мене и тѣхъ, и сквернѣха Моето свето име съ гнусотиитѣ си, които вършеха, и затова ги погубихъ въ гнѣва Си.

Соф. 1:5. (Ще изтрѣбя) и ония, които върху покривитѣ се поклонятъ на воинството небесно, и ония отъ поклонящитѣ се, които се кълнатъ въ Господа и се кълнатъ въ царя си.

Въ служене на Ангели.

Кол. 2:18. Никой прѣднамѣрено да ви не прѣлъстя съ смиреномѣдрие и служене на Ангелитѣ, като се впуска въ онова, що не е видѣль, като безразсѣдно се гордѣе съ плѣтския си умъ.

Откр. 19:10...Паднахъ прѣдъ нозѣтъ му (на Ангела) да му се поклоня: но той ми рече: стой, не *прави това!* азъ съмъ съслужителъ твой и на твоитѣ братя, които иматъ свидѣтелството Иисусово: Богу се поклони, защото свидѣтелството Иисусово е духътъ на пророчеството.

Въ поклонение на небесното воинство.

Вгор. 4:19...Да не би ти, като погледнешъ на небето и видишь слнцето, мѣсечината и звѣздитѣ (и) цѣлото небесно воинство, да се прѣлъстишь, та да имъ се поклонишь и да имъ послужишь, защото Господь, Богъ твой, ги е отредилъ за всички народи подъ цѣлото небе.

4 Царств. 17:16. Тѣ оставиха всички заповѣди на Господа, своя Богъ, направиха си излѣти образи на два телеца, направиха си и джбрава, покланяха се на цѣлото небесно воинство, служеха на Ваала.

2 Парал. 33:5. (Манасия) съгради и жертвеници на цѣлото небесно воинство въ двата двора на Господния домъ.

Иер. 19:13. И кжшитѣ на Иерусалимъ и кжшитѣ на иудейскитѣ царе ще бждатъ — като мѣстото Тофетъ — нечисти, защото върху покрива на всички кжщи кадятъ на цѣлото воинство небесно и извършватъ възлияния на чужди богове.

Дѣян. 7:42...Богъ се отвърна и ги остави да служатъ на воинството небесно, както е писано въ книгата на пророцитѣ: „доме Израилевъ, принасяхте ли Ми вие заколения и жертви прѣзъ четирийсетъ години въ пустинята?“ (Стефанъ).

Въ поклонение на небесната царица.

Иер. 7:18. Дѣцата събиратъ дърва, а бацитѣ кладятъ огнь, и женитѣ мѣсятъ тѣсто, за да правятъ банички за богинята на небето и да извършватъ възлияние на други богове, за да Ме огорчаватъ.

Иер. 44:25. Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: каквото съ уста говорихте, това и съ ржицѣ вършихте вие и женитѣ ви; вие казвате: „нека изпълняваме нашитѣ обѣщания, що обѣщавме, да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния“, — дръжте се твърдо о вашитѣ обѣти, изпълнявайте точно вашитѣ обѣщания.

Въ поклонение на дяволи.

Маг. 4:9. 10. [Дяволътъ Го (Иисуса) завежда на твърдѣ висока планина и Му показва всички царства на свѣта и тѣхната слава,] и Му дума: всичко това ще Ти дамъ, ако паднешъ и ми се поклонишь. Тогава Иисусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему, ще се поклонишь и Нему одному ще служишь“.

Откр. 9:20...Останалитѣ човѣци, които не загинаха отъ тия поразы (огня, дима и жупела), не се и покаяха за дѣлата на рж-

цѣтъ си, та да се не покланятъ на бѣсове и на златни, сребърни, мѣдни, каменни и дървени идоли, които не могатъ нито да виждатъ, нито да чуватъ, нито да ходятъ.

Въ принасяне жертви на дяволи.

Лев. 17:7. [Да поръси свещеникътъ съ кръвта (на жертвитѣ) жертвеника Господень при входа на скинията на събранието и да изгори тлъстината за приятно Господу благоухание;] та занпрѣдъ да не принасятъ жертвитѣ си на идолитѣ, подиръ които блудно ходятъ. Това да бжде за тѣхъ вѣчна наредба въ поколѣнния имъ.

Пс. 105:37....Принасяха синоветѣ си и дѣщеритѣ си жертва на бѣсоветѣ.

Въ поклонение на слънцето и други небесни тѣла.

Иез. 8:16....Введе ме въ вжтрѣшния дворъ на дома Господень, и ето при вратата на храма Господень, между притвора на жертвеника, до двацетъ и петъ мъже стоятъ съ гърба си къмъ храма Господень, а съ лицето си къмъ изтокъ, и се кланятъ къмъ изтокъ на слънцето. Втор. 17:3; Иер. 8:2.

Въ жертвуване на бездушнитѣ.

Пс. 105:28. Тѣ се прилѣпиха къмъ Ваалфегора и ядоха жертви, принасяни на бездушнитѣ.

Въ поставяне идоли въ сърдцето си.

Иез. 14:3. 4. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! Тия люде допуснаха своитѣ идоли въ сърдцето си и поставиха съблазньта на своето нечестие прѣдъ лицето си: мога ли Азъ да имъ отговарямъ? Затова говори съ тѣхъ и кажи имъ: тѣй казва Господь Богъ: ако нѣкой отъ дома Израилевъ допусне своитѣ идоли въ сърдцето си и постави съблазньта на своето нечестие прѣдъ лицето си и дойде при пророка, — то Азъ, Господь, мога ли, при многото му идоли да му дамъ отговоръ?

Въ користолюбие.

Еф. 5:5....Това трѣбва да знаете, че никой блудникъ, или нечистъ, или користолюбець, който е идолослужителъ, нѣма наслѣдство въ царството на Христа и Бога.

Кол. 3:5....Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ*: блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбието, което е идолослужение.

Въ сластолюбие.

Римл. 16:18....Такивато (които произвеждатъ разцѣпления и съблазни) служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

Фил. 3:19. Тѣхниятъ (на враговетѣ на кръста Христовъ) край е погибель, тѣхниятъ богъ — коремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.

Въ приятелство съ свѣта.

Иак. 4:4. Прѣлюбодѣйци и прѣлюбодѣйки! не знаете ли, че приятелството съ свѣта е вражда противъ Бога? Който, прочее, поиска да бжде приятелъ на свѣта, врагъ става на Бога.

Запрѣтено е да си прѣдставяме Бога подъ каквито и да е образи и да имъ се покланяме.

Изх. 20:23. [Каза Господъ на Моисея: тъй кажи (на Иаковия домъ и разгласи) на Израилевитѣ синове:] не правете прѣдъ Мене сребърни богове, нито златни богове си правете.

Лев. 25:1. Не си правете идоли и истукани, и не си издигайте стълбове, и не изправяйте въ земята си камъни съ образи, за да имъ се покланяте, защото Азъ съмъ Господъ, Богъ вашъ.

Втор. 4:12... Господъ ви говори (на планината) изсрѣдъ огъня; гласа на думитѣ (Му) чухте, но образъ не видѣхте, а чухте само гласъ.

Втор. 5:8. Не си прави кумиръ и никакво изображение на това, що е на небето горѣ, и що е на земята долу, и що е въ водитѣ подъ земята.

Ис. 40:18... Кому ще уподобите Бога? и какво подобие ще Му намѣрите?

Ис. 46:5. Кому ще Ме уподобите, съ кого ще Ме сравните и на кого оприличите, за да си приличае?

Идолопоклонството е измѣнение славата Божия въ образъ.

Иер. 2:11. Промѣнилъ ли е нѣкой народъ боговетѣ си, макаръ тѣ и да не сж богове? а Моятъ народъ промѣняваше славата си за онова, което не помага.

Дѣян. 17:29... Ние, бидейки родъ Божий, не бива да мислимъ, че Божеството прилича на злато, или сребро, или камъкъ—на издѣлие, излѣзло отъ човѣшко изкуство и измислия. (Павелъ).

Римл. 1:23 [Наричайки себе си мждри, тѣ (човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда) обезумѣха,] и славата на неплѣнния Богъ измѣниха въ образъ, подобенъ на плѣненъ човѣкъ, на птици, на четвероноги и на влѣчуги.

Е промѣнение истината Божия въ лъжа.

Ис. 44:20. Той (Израиль) припка подиръ пепель; измаменото му сърдце го е въвело въ заблуда, и той не може да освободи душата си и да каже: не е ли измама туй, що е въ десната ми ржка?

Иер. 10:14. Безумствува всѣки човѣкъ въ своето знание, срами себе си всѣки лѣяръ съ истукана си, защото излѣяното отъ него е лъжа, и нѣма въ него духъ. Иер. 51:17.

Римл. 1:25. Тѣ (човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда) замѣниха истината Божия съ лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословенъ во-вѣки. Аминъ.

Е нарушение вѣрността къмъ Бога.

Иез. 23:2—21. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! имаше двѣ жени, дъщери на една майка, и блудствуваха въ Египетъ, блудствуваха на младини; тамъ измачкаха гърдитѣ имъ, и тамъ изгнетиха дѣвственитѣ имъ нѣнки. Имената имъ: на голѣмата—Охола, а на сестра ѝ—Охолива. И тѣ бѣха Мои и раждаха синове и дъщери; и Охола се наричаше Самария, а Охолива—Иерусалимъ. И почна Охола да Ми изневѣрва и се пристрасти къмъ любовницитѣ си, къмъ асирийци, къмъ съседитѣ си, къмъ очия, които се обличаха съ дрехи яхонтовъ цаѣтъ, къмъ

областни началници и градски управители, къмъ всички хубави момци, конници, които яздятъ на коне; и живѣеше безпѣтно съ всички отборъ синове на Асура и оскверняваше себе си съ всички идоли на всѣкиго, къмъ когото се пристрастѣше; не прѣставаше да блудствува и съ египтяни, защото тѣ спаха съ нея въ младостѣта ѝ и мачкаха дѣвственитѣ ѝ нѣнки, и изливаха върху нея своята похоть. Затуй и Азъ я прѣдадохъ въ ржцѣтѣ на любовницитѣ ѝ, въ ржцѣтѣ на Асуровитѣ синове, къмъ които тя се пристрасти. Тѣ откриха голотата ѝ, взеха синоветѣ и дѣщеритѣ ѝ, а нея убиха съ мечъ. И тя стана за позоръ между женитѣ, когато изпълниха върху нея прѣсждата. Сестра ѝ Охолива видѣ това и още по-развратна биде въ любовѣта си, и блудството ѝ надмина блудството на сестра ѝ. Тя се пристрасти къмъ Асуровитѣ синове, къмъ областни началници и градски управители, нейни съсѣди, богато облѣчени, къмъ конници, които яздятъ на коне, къмъ всички отборъ момци. И Азъ видѣхъ, че тя се оскверни, и че двѣтѣ вървятъ въ единъ пѣтъ. Но тая още умножи блудствованията си, защото, като видѣ издѣлбани на стѣната мжже, нарисувани съ бои изображения на халдейци, които бѣха съ поясъ опасани прѣзъ кръста и съ богати на глава прѣвръзки и които изглеждаха на военачалници, прилични на вавилонски синове, чието отечество е Халдейската земя, тя се влюби въ тѣхъ отъ единъ погледъ на очитѣ си и прати при тѣхъ въ Халдея пратеници. И вавилонскитѣ синове дойдоха при нея на любовното легло и я оскверниха съ своето блудствуване, и чрѣзъ тѣхъ тя се оскверни; и душата ѝ се отвърна отъ тѣхъ. Когато пѣкъ тя явно се прѣдаде на своитѣ блудствования и откри голотата си, тогава отъ нея се отвърна и Моята душа, както се отвърна душата Ми отъ сестра ѝ. И тя умножаваше своитѣ блудствования, спомняйки днитѣ на младостѣта си, когато блудствуваше въ Египетската земя; и се пристрасти къмъ своигѣ любовници, чиято плътъ е плътъ оселска, и похотьта—като у жребци. Тѣй ти си припомни разпѣтството на твоята младостъ, когато египтяни стискаха твоитѣ нѣнки, заради твоитѣ дѣвствени гърди.

Иез. 23 : 37...Тѣ (Охола и Охолива) прѣлюбодѣйствуваха, и кръвъ има по ржцѣтѣ имъ, и съ своитѣ идоли прѣлюбодѣйствуваха, и синоветѣ си, които Ми родиха, чрѣзъ огънь прѣкарваха тѣмъ за храна.

Е гнусно дѣло прѣдъ Бога.

Лев. 20 : 23. Не постѣпвайте споредъ обичаитѣ на народитѣ, които ще прогоня отпрѣдъ васъ; защото тѣ всичко това сж вършили, и Азъ възнегодувахъ противъ тѣхъ.

Втор. 18 : 12..Всѣки, който върши това (който прѣкарва сина си или дѣщеря си прѣзъ огънь, който извиква духове, който пита мъртви), е гнусенъ прѣдъ Господа, и тъкмо поради тия гнусоти Господъ, Богъ твой, ги изгонва отпрѣдъ ти.

Е едно отъ дѣлата на плътѣта.

Гал. 5 : 19, 20. Дѣлата на плътѣта сж извѣстни; тѣ сж: прѣлюбодѣйство, блудство, нечистота, разпѣтство, идолослужение,

магии, вражди, свадн, ревнувания, гнѣвъ, разпри, разногласия (съблазни,) ереси, (зависть, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива.)

Е противно на службата Божия.

Бит. 35:2, 3... Рече Иаковъ на домашнитѣ си и на всички, които бѣха съ него: изхвърлете чуждитѣ богове, които се намиратъ у васъ, очистете се и промѣнете дрехитѣ си; да станемъ и отидемъ въ Ветиль; тамъ ще съградя жертвеникъ на Бога, Който ме чу въ деня на моята неволя, и бѣше съ мене (и ме пази) въ пѣтя, по който ходихъ.

Иис. Нав. 24:23... Отхвърлете чуждитѣ богове, които сж между васъ, и обърнете сърдцето си къмъ Господа, Бога Израилевъ.

1 Царств. 7:3... Рече Самуилъ на цѣлия Израилевъ домъ, думайки: ако отъ сѣ сърдце се обръщате къмъ Господа, махнете изъ срѣдата си чуждоземнитѣ богове и Астартитѣ, разположете сърдцето си къмъ Господа и Нему единому служете, и Той ще ви избави отъ филистимски ржцѣ

3 Царств. 18:21. Тогава Илия пристѣпи къмъ цѣлия народъ и каза: още ли ще куцате на двѣ колѣна? Ако Господъ е Богъ, вървете слѣдъ Него; ако ли Вааль—вървете слѣдъ него. А народътъ му не отговори ни дума.

1 Кор. 10:21. Не можете да пиете Господня чаша и бѣсовска чаша; не можете да участвувате на Господня трапеза и на бѣсовска трапеза.

2 Кор. 6:15, 16. Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или какво общо има вѣрниятъ съ невѣрния? Каква прилика между Божия храмъ и идолитѣ? Защото вие сте храмъ на живия Богъ, както е казалъ Богъ: „ще се поселя въ тѣхъ и ще ходя между тѣхъ; ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ“.

Навлича Божия гнѣвъ.

Втор. 6:14, 15. Не отивайте слѣдъ други богове, богове на ония народи, които ще бждатъ около васъ; защото Господъ, Богъ твой, Който е посрѣдъ тебе, е Богъ ревнителъ; за да се не разпали гнѣвътъ на Господа, твоя Богъ, противъ тебе, и да те не изтрѣби Той отъ лицето на земята.

Втор. 29:26—28. И отидоха да служатъ на други богове и да имъ се покланятъ, на богове, които тѣ не знаеха, и които Той не бѣ имъ отреждалъ: *поради това* се разпали гнѣвътъ на Господа върху тая земя, и Той напрати върху ѝ всички клетви (на завѣта), написани въ тая книга (на закона), и затри ги Господъ отъ земята имъ въ гнѣвъ, яростъ и голѣма лютина, и ги изхвърли на друга земя, както днесъ *виждаме*.

Иис. Нав. 23:16. Ако прѣстѣпите завѣта на Господа, вашия Богъ, който Той склучи съ васъ, и отидете да служите на други богове и имъ се покланяте, то гнѣвътъ Господень ще пламне върху ви, и скоро ще изчезнете отъ тая добра земя, която ви даде (Господъ).

2 Парал. 24:18... Оставиха дома на Господа, Бога на отцитѣ

си, и почнаха да служатъ на *посветенитѣ* дървета и на идолицѣ; за тая тѣхна вина биде гнѣвъ *Господень* върху Иуда и Иерусалимъ.

2 Парал. 34:25. (Тѣй говори Господь: ето, ще напратя бѣдствия върху това мѣсто и върху жителитѣ му,) задѣто Ме оставиха и кадиха на други богове, за да Ме прогнѣвятъ съ всички работи на рѣцѣтѣ си. Затова гнѣвътъ Ми ще се разпали надъ това мѣсто и нѣма да угасне. (Пророчица Олдама).

Иер. 11:17. Господь Саваотъ, Който те (зеленѣеща се маслина) посади, изрече върху тебе зло поради злото на дома Израилевъ и на дома Иудинъ, което тѣ си причиниха съ това, че Ме разгнѣвиха съ кадението си Ваалу.

Иер. 25:6. (Вамъ казваха:), „...не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите и да имъ се покланяте, и не Ме разгнѣвявайте съ дѣлата на рѣцѣтѣ си, и не ще ви сторя зло“.

Иез. 20:8...Тѣ се възмутиха противъ Мене и не щѣха да Ме слушатъ; никой не отхвърли гнусотиитѣ отъ очитѣ си и не остави египетскитѣ идоли. И Азъ казахъ: ще излѣя върху тѣхъ гнѣва Си, ще изчерпя върху тѣхъ яростта Си срѣдъ земята Египетска.

Богъ не дава славата Си на истуканитѣ.

Ис. 42:8. Азъ съмъ Господь, това е Моето име, и не ще дамъ славата Си другаму, нито хвалата Си на истукани **Исх 34:14.** **То се описва, че е гнусота за Господа.**

Втор. 7:25. Кумиритѣ на боговетѣ имъ съ огънь изгорете; да ти се не поревне да си вземешъ сребро или злато, които сж на тѣхъ, за да не бжде това за тебе примка, понеже това е гнусота за Господа, твоя Богъ.

Че Богъ го ненавижда.

Втор. 16:22...Не си поставяй стълбъ, понеже това мрази Господь, Богъ твой.

Иер. 44:4. Азъ прашахъ при васъ всички Мои раби — проциитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло (да служите на други богове), което Ми е омразно“.

Че е суетна глупостъ.

Пс. 113:12—16. ..Тѣхнитѣ идоли сж сребро и злато, дѣло на човѣшки рѣцѣ. Иматъ уста, ала не говорятъ, иматъ очи, ала не виждатъ; иматъ уши, ала не чуватъ; иматъ ноздри, ала не обоняватъ; рѣцѣ иматъ, ала не пипатъ; нозѣ иматъ, ала не ходятъ; тѣ не издаватъ гласъ съ гърлото си. Подобни тѣмъ да бждатъ ония, които ги правятъ, и всички, които се тѣмъ надѣватъ.

Ис. 44:19...Не взима това на сърдце си, нито има дотолкова знание и разумъ да каже: „половината му (на дървото) изгорихъ на огъня и на вжгленитѣ му хлѣбъ опекохъ, сварихъ месо и ядохъ; а отъ остатъка му нима ще направя гнусота? нима ще се кланямъ на кжъ дърво?“

Иер. 10:3, 4...Наредбитѣ на народитѣ сж суета: отсичатъ дърво въ гората, издѣлватъ го съ брадва дърводѣлски рѣцѣ, украсяватъ го съ сребро и злато, прикрѣпватъ съ гвоздеи и съ чукъ да се не клати:

Че е пљано съ кръвь.

Иез. 23:39...Когато тѣ колѣха дѣцата си за своитѣ идоли, въ сѣция день дохождаха въ светилището Ми, за да го сквернятъ; ето, какъ постѣпваха тѣ въ Моя домъ!

Че е нечестиво.

1 Петр. 4:3...Стига, дѣто прѣзъ миналото врѣме на живота вършихте волята на езичницитѣ, като се бѣхте прѣдали на разпѣтство, похоти (мжжеложство, скотоложство, *лоши помисли*), пиянство, срамни гощавки и прѣпивки, и на нечестиво идолослужение.
Че е бесполезно.

Сжд. 10:14. (Господь рече на Израилевитѣ синове:) идете, викайте къмъ боговетѣ, които сте избрали, нека тѣ ви избавятъ въ това усилно за васъ врѣме.

Ис. 46:6, 7. Изсипватъ злато изъ торбичка и прѣтеглятъ сребро на кѣпони, па наематъ златарь, за да направи отъ него богъ: кланятъ му се и ничкомъ падатъ прѣдъ него; дигатъ го на рамо, носятъ го и го турятъ на мѣстото му; той стои, отъ мѣстото си не се мърда; викатъ му, — той не отговаря, отъ бѣда не избавя.
Че е гнусота.

Иез. 20:7. (Азъ имъ се заклехъ) и имъ казахъ: отхвърлете всички гнусотиитѣ отъ вашитѣ очи и не се осквернявайте съ египетски идоли: Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Иез. 36:18...Азъ излѣхъ върху тѣхъ гнѣва Си за кръвьта, която тѣ проливаха въ тая земя, и задѣто тѣ я сквернѣха съ своитѣ идоли.

Лъжебоговетѣ сж много.

1 Кор. 8:5...Макаръ и да има *само* по име богове, било на небето, било на земята (както и има много богове и много господевци),—(ние обаче имаме единъ Богъ Отець, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Иисусъ Христосъ, чрѣзъ Когото е всичко и ние сме чрѣзъ Него.)

Тѣ носятъ разни имена: чужди богове.

Иис. Нав. 24:20. (Иисусъ каза на народа:) Ако оставите Господа и служите на чужди богове, Той ще напрати върху васъ зло и ще ви изтрѣби, слѣдъ като ви е правилъ добро.

Иис. Нав. 24:23. И тъй, отхвърлете чуждитѣ богове, които сж между васъ, и обърнете сърдцето си къмъ Господа, Бога Израилевъ.

Други богове.

Сжд. 2:12. (Израилевитѣ синове) оставиха Господа, Бога на отцитѣ си, Който ги бѣ извелъ изъ земята Египетска, и се обърнаха къмъ други богове, къмъ боговетѣ на околнитѣ тѣмъ народи, и почнаха да имъ се покланятъ, и разгнѣвиха Господа.

Сжд. 2:17...Тѣ не слушаха и сждиитѣ, а блудствуваха слѣдъ други богове и тѣмъ се покланяха (и гнѣвѣха Господа), скоро се отбиваха отъ пѣтя, по който отцитѣ имъ, покорявайки се на заповѣдитѣ Господни, вървѣха. Тѣ не правѣха тъй.

3 Царств. 11:4. Когато Соломонъ остарѣ, неговитѣ жени

склониха сърдцето му къмъ други богове, и сърдцето му не бѣ напълно прѣдадено на неговия Господь Богъ, както сърдцето на баща му Давида.

3 Царств. 14:9. (Господь рече на Ахия: ето Иеровоамовата жена иде да те пита за сина си, понеже е боленъ; кажи ѱ тѣй и тѣй; тя ще дойде прѣоблѣчена. Ахия, като чу шумъ отъ краката ѱ, когато влѣзе прѣзъ вратата, каза: иди кажи на Иеровоама: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ:) ти постѣпваше по-лошо отъ всички, които бѣха прѣди тебе, и отиде, та си направи други богове и истукани, за да Ме дразнишь, а Мене отхвърли задъ гърба си.

Нови и неизвѣстни богове.

Втор. 32:17. Принасяха жертва на бѣсове, а не на Бога, на богове, които не познаваха, на богове нови, дошли отъ съсѣдитѣ, и за които отцитѣ ви не помисляха.

Сжд. 5:8. (Запѣ Девора и Варакъ съ тия думи:) Избраха нови богове, затова войната бѣше прѣдъ вратата. Видѣ ли се щитѣ и копие у четирийсетъ хиляди отъ Израиля?

Дѣян. 17:23. (Тогава Павелъ застава срѣдъ ареопага и рече: мже атиняни, по всичко виждамъ, че сте особено набожни.) Защото, като минавахъ и разгледвахъ светинитѣ ви, намѣрихъ и жертвеникъ, на който бѣ написано: Незнайному Богу. За Тогова прочее, Когото вие, безъ да знаете, почитате, за Него азъ ви проповѣдвамъ.

Богове, които не сж сътворили небето.

Пс. 95:5...Всички богове на народитѣ сж идоли, а Господь небесата сътвори. 1 Пар. 16:26.

Иер. 10:11. (Слушайте словото, което Господь ви казва, доме Израилевъ.) Тѣй имъ (на езичницитѣ) говорете: боговетѣ, които не сж направили небето и земята, ще изчезнатъ отъ земята и изподъ небесата.

Не сж богове.

4 Царств. 19:18. (Молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше: наистина, о Господи, царетѣ асирийски съсипаха народитѣ и земитѣ имъ,) и нахвърлиха боговетѣ имъ въ огнь, но това не бѣха богове, а издѣлие на човѣчески ржцѣ, — дърво и камъкъ, затова ги и изтрѣбиха. Ис. 37:19.

Иер. 5:7. Какъ да ти (Иерусалиме) простя това? Твоитѣ синове Ме оставиха и се кълнатъ въ ония, които не сж богове. Азъ ги насищахъ, а тѣ прѣлюбодѣйствуваха и на тѣлпи отиваха въ кжщитѣ на блудницитѣ.

Иер. 16:20. Може ли човѣкъ да си направи богове, които впрочемъ не сж богове?

Гал. 4:8...Тогава, понеже не знаехте Бога, служехте на богове, които по естество не сж богове.

Лѣжливи богове.

1 Парал. 14:12...Филистимци оставиха боговетѣ си тамъ (въ Вааль-Перацимъ), а Давидъ заповѣда, та ги изгориха съ огнь.

Ис. 46:1. Падна Виль, събори се Нево; истуканитѣ имъ сж

върху добитъкъ и товарни животни; вашиятъ товаръ стана брѣме за уморенитѣ животни.

Ос. 14:9. „Каква работа имамъ още съ идолитѣ?“ ще рече Ефремъ. — Азъ ще го чуя и милостно ще погледна на него; Азъ ще бжда като зеленъ кипарисъ: отъ Мене ще ти бждатъ плодоветѣ.

Зах. 13:2. Въ оня день, казва Господь Саваотъ, Азъ ще изтрѣбя имената на идолитѣ отъ тая земя, и тѣ нѣма вече да се споменуватъ, както и лъжепророцитѣ и нечистия духъ ще отстраня отъ земята.

Гнусни богове.

Лев. 26:30. Ще разоря вашитѣ оброчища, ще разруша стълбоветѣ ви, и ще хвърля труповетѣ ви върху развалинитѣ отъ вашитѣ идоли, и душата Ми ще се погнуса отъ васъ.

Лвѣни богове.

Исх. 34:17. Не си прави излѣяни богове.

Лев. 19:4. Не се обръщайте къмъ идоли, и излѣяни богове не си правете. Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Втор. 9:12. (Господь ми даде двѣтѣ каменни скрижали, скрижалитѣ на завѣта,) и ми рече Господь: стани, върви по-скоро отука, защото твоятъ народъ, който ти изведе изъ Египетъ, се разврати; скоро се тѣ отклониха отъ пѣтя, който имъ бѣхъ заповѣдалъ; тѣ си направиха излѣнъ истуканъ.

Втор. 27:15. (Левититѣ да възвѣстятъ и кажатъ на всички израилтяни съ високъ гласъ:) проклетъ да е, който направи издѣланъ или излѣтъ кумиръ, гнусота прѣдъ Господа, работа на художнически рѣцѣ, и го тури въ тайно мѣсто! Цѣлиятъ народъ да се обади и каже: аминъ.

Сжд. 17:3...Той (Миха) върна на майка си хилядата и сто *сикли* сребро. И майка му рече: това сребро посветихъ отъ себе си Господу за (тебе,) моя синъ, за да направишъ отъ него истуканъ и излѣнъ кумиръ; и тѣй, давамъ ти го.

2 Парал. 28:2. Той (Ахазъ) ходѣше по пѣтя на израилскитѣ царе, и дори направи излѣти статуи на Вааловци.

Ис. 42:17. Тогаваше се сбърнатъ назадъ и съ голѣмъ срамъ ще се покрятъ ония, които се надѣватъ на идоли, които казватъ на истукани: вие сте наши богове.

Ос. 13:2. И сега притуриха къмъ грѣха: направиха си излѣни истукани отъ среброто си, споредъ както разбираха, — изцѣло работа на художници, — и казватъ на людетѣ, които принасятъ жертва: „цѣлувайте телци!“

Безчувствени идоли.

Втор. 4:28. [Ще ви разпилѣе Господь по (всички) народи:] тамъ ще служите на (други) богове, които рѣжа човѣшка е направила отъ дърво и камъкъ, които не виждатъ и не чуватъ, не ядатъ, и не помирисватъ.

Пс. 134:15—17. Езическитѣ идоли сж сребро и злато, дѣло на човѣшки рѣцѣ: иматъ уста, ала не говорятъ, иматъ очи, ала не виждатъ; иматъ уши, ала не чуватъ, и въ устата имъ нѣма дишане.

Ис. 40:20...Който е бѣденъ за такъвъ приносъ (злато), из-

бира дърво, що не гние, намира се изкусенъ художникъ да направи идолъ, който да стои твърдо.

Ис. 44:9. Ония, които правятъ идоли, сж всички нищожни, и тѣхнитѣ най-любими не принасятъ никаква полза, и тѣ сами сж си свидѣтели въ това. Тѣ не виждатъ, нито разбиратъ, и затова ще бждатъ посрамени.

Ис. 44:15. (Дърводѣлецътъ сѣче си кедри, взема боръ и джбъ, които си избира измежду горскитѣ дървета, сади ясенъ, който дъждътъ прави да расте.) И това служи на човѣка за топливо, и *часть* отъ него употрѣбява, да се топли, и кладе огънь, и пече хлѣбъ. И пакъ отъ него прави богъ и му се покланя, прави идолъ, и пада ничкомъ прѣдъ него.

Безгласни идоли.

Авак. 2 19. Горко ономува, който казва на дървото: стани! и на безсловесния камъкъ: събуди се! Ще научи ли той на нѣщо? Ето, той е обкованъ съ злато и сребро; но дишане въ него нѣма. *Златни, сребърни, мѣдни, желѣзни, дървени и каменни богове.*

Вгор. 29:17....Видѣхте гнусотиитѣ имъ (на народитѣ, прѣзъ които минахте) и кумиритѣ имъ, дързени и каменни, сребърни и златни, които сж у тѣхъ.

Иер. 3:9....Съ явно блудодѣйство тя (дъщерята Израилева) оскверни земята, и прѣлюбодѣйствуваше съ камъкъ и съ дърво.

Иер. 10:8. Тѣ всички до единъ сж неразумни и глупави; суетно учение е дървото.

Дан. 5:4. (Царьтъ и велможитѣ му, женитѣ му и наложницитѣ му) пиеха вино, и славѣха боговетѣ златни и сребърни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни.

Истукани.

Пс. 77:58. Огорчаваха Го съ своитѣ оброчища, и съ своитѣ истукани възбуждаха ревнуването Му.

Иер. 50:38. Суша за водитѣ му (на Вавилонъ), и тѣ ще прѣсекнатъ; защото това е земя на истукани, и тѣ (жителитѣ му) се хвалятъ съ идолскитѣ си страшилища.

Гнусотии.

4 Царств. 21:2. Той (Манасия) вършеше, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, *подражавайки* гнусотиитѣ на ония народи, които Господъ бѣ прогонилъ прѣдъ лицето на Израилевитѣ синове. **2 Парал. 33:2.**

2 Парал. 15:8. Като чу Аса...думи и пророчества на *Азария*, синъ на пророкъ Одеда, той се охрабри и прѣмахна *езическитѣ* гнусотии изъ цѣлата земя Иудейска и Вениаминова, и отъ градоветѣ, които бѣ прѣвзелъ по Ефремовата планина, и поднови жертвеника Господень, що бѣше прѣдъ Господния притворъ.

Иер. 7:30....Синоветѣ на Иуда вършатъ зло прѣдъ Моитѣ очи, казва Господъ; поставиха своитѣ гнусотии въ дома, надъ който е призовано Моето име, за да го осквернятъ.

Иер. 16:18....Ще имъ въздамъ прѣди всичко за тѣхната неправда и за тѣхния двоенъ грѣхъ, защото оскверниха земята **Ми**, съ труповетѣ на мръсотииитѣ си и съ гнусотиитѣ си напълниха наслѣдието **Ми**.

Иер. 32:34. И въ дома, върху който се призова Моето име, поставиха своитѣ гнусоти и го оскверниха.

Иез. 7:20. И въ гиздавитѣ си накити тѣ се гордѣха съ него (среброто и златото) и правѣха отъ него изображение на гнуснитѣ си истукани; затова ще го направя нечисто за тѣхъ.

Иез. 16:36. Тѣй казва Господь Богъ: задѣто тѣй прѣскѣ паритѣ си, и въ твоитѣ (Иерусалиме) блудствувания биваше разкривана твоята голота прѣдъ твоитѣ любовници и прѣдъ всички твои гнусни идоли, и за кръвта на твоитѣ синове, които ти имъ даваше, — (затова ето, Азъ ще събера всички твои любовници и ще разкрия прѣдъ тѣхъ твоята голота, и ще видятъ всичкия ти срамъ.)

Нищожни.

Ис. 41:24... Вие сте нищо, и дѣлото ви е нищожно: гнусота е оня, който ви избира.

Ис. 41:29. Ето, тѣ всички сж нищо, нищожни сж и дѣлата имъ: вѣтъръ и празнота сж тѣхнитѣ истукани.

Иер. 8:19. Ето, слушамъ отъ далечна страна писъкъ отъ дъщерята на Моя народъ: нима нѣма Господь на Сионъ? нима Царьтъ му не е тамъ? — Защо Ме разгнѣвиха съ своитѣ идоли, чуждоземни, нищожни?

1 Кор. 8:4. -- Колкото за ядене идолски жертви знаемъ, че идолтъ е нищо въ свѣта и че други Богъ нѣма, освѣнъ Единаго Бога.

Безпомощни.

Втор. 32:37—39. Тогава ще каже (Господь): дѣ сж боговетѣ имъ, крѣпостъта, на която тѣ се надѣваха, които ядѣха тлъстина отъ жертвитѣ имъ (и) пиеха вино отъ възлиянията имъ? Нека станатъ и ви помогнатъ, нека ви бждатъ тѣ закрила! Вижете сега, (вижете,) че това съмъ Азъ, Азъ съмъ и нѣма Богъ, освѣнъ Мене: Азъ моря и съживявамъ, Азъ раня и Азъ цѣря, и нѣма кой да избавя отъ ржката Ми.

1 Царств. 12:21. (Отговори Самуилъ на народа:)...не отивайте подиръ нищожни *богове*, които не ще *ви* принесатъ полза и не ще *ви* избавятъ, понеже сж нищо.

2 Парал. 25:15. (Като си дойде Амасия слѣдъ поражението на идумейци, прѣнесе боговетѣ на Сеировитѣ синове, постази ги у себе си за богове и прѣдъ тѣхъ се кланяше и имъ кадѣше.) Затова се разпали гнѣвътъ Господень противъ Амасия, и Той му прати пророкъ, който му каза: защо прибѣгвашъ къмъ боговетѣ на тоя народъ, които не избавиха своя народъ отъ ржката ти?

2 Парал. 32:13. (Асирийскитъ царь Сенахиримъ прати свои слуги въ Иерусалимъ да кажатъ: тѣй казва Сенахиримъ, царь асирийски:) Нима не знаете, какво сторихъ азъ и бацитѣ ми съ всички народи земни? Можаха ли боговетѣ на земнитѣ народи да избавятъ земята си отъ ржката ми? Ис. 37:12.

Ис. 41:23. (Прѣдставете дѣлото си, казва Господь; приведете доказателствата си, казва Царьтъ Иакововъ.) Кажете, какво има да стане въ бждеще, и ние ще знаемъ, че вие сте богове, или направете нѣщо добро, или лошо, за да се почудимъ и наедно съ васъ да видимъ.

Ис. 44:10. Кой е направилъ богъ и е излѣлъ идолъ, що не принася никаква полза?

Иер. 2:23. Дѣ сж прочее твоитѣ богове, които си ти направи? Нека тѣ станатъ, ако могатъ те спаси прѣзъ врѣме на твоео нещастие; защото, колкото градове имашъ, толкова и богове имашъ, о, Иудо!

Иер. 10:5. Тѣзи *богове* сж като стълбъ, изгладенъ на стругъ, и не говорятъ; тѣхъ ги носятъ, защото не могатъ да ходятъ. Не плашете се отъ тѣхъ, защото тѣ не могатъ да сторятъ зло, но и добро да сторятъ не могатъ.

Иер. 14:22. Има ли между суетнитѣ езически *богове*, които да произвеждатъ дъждъ? или може ли небето *отъ само себе си* да дава проливенъ дъждъ? не си ли Ти това, Господи, Боже нашъ? Тебѣ се надѣваме ние, защото Ти творишъ всичко това. *Празни, суетни.*

Вгор. 32:21. [Господь видѣ (и се разгнѣви) и въ гнѣва отхвърли синоветѣ и дѣщеритѣ Си, и рече:] „тѣ Ме раздражиха нѣ съ богъ, а съ своитѣ идоли Ме оскърбиха: и Азъ ще ги раздражня нѣ съ народъ, съ народъ неразбранъ ще ги оскърбѣ“.

Пс. 30:7. Мразя почитателитѣ на суетнитѣ идоли, а се уповавамъ на Господа.

Пс. 118:37. Отвърни очитѣ ми (Господи) да не виждамъ суета; животвори ме на Твоя пѣть.

Иер. 2:5. Тѣй говори Господь: каква неправда намѣриха въ Мене башитѣ ви, та се отдалечиха отъ Мене, отидоха слѣдъ суетата и станаха суетни; (и не рекоха: дѣ е Господь, Който ни изведе изъ Египетската земя?)

Иер. 10:3...Наредбитѣ на народитѣ сж суета: отсичатъ дърво въ гората, издѣлватъ го съ брадва дърводѣлски ржцѣ, (украсяватъ го съ сребро и злато, прикрѣпаватъ съ гвоздеи и съ чукъ да се не клати.)

Иер. 10:15. Това е пълна суета, дѣло на заблуда, въ врѣме на посѣщението имъ тѣ ще изчезнатъ.

Иер. 16:19. Господи! сило моя, крѣпость моя и прибѣжище мое въ скърбенъ день! При Тебе ще дойдатъ народитѣ отъ земнитѣ краища и ще кажатъ: само лъжа наслѣдиха нашитѣ бащи, суета и това, отъ което нѣма никаква полза.

Ион. 2:9. „Ония, които почитатъ суетни и лъжовни *богове*, оставиха своя Милосърденъ, (но азъ съ хвалебенъ гласъ ще Ти принесе жертва; което съмъ обѣщаль, ще изпълня. У Господа е спасението!)“

Въ него (идолопоклонството) има безразсѣдство.

3 Царств. 18:27. По пладне Илия начена да имъ се (на Вааловитѣ пророци) присмива и казваше: викайте по-високо, защото той (Вааль) е богъ; може би се е замислилъ, или е заетъ съ нѣщо, или е на пѣть, а може би и спи, — тѣй ще се събуди! **Богъ допуска на упорититѣ грѣшници да се прѣдаватъ на него.**

Втор. 28:64...Ще те разпилѣе Господь (Богъ твой) по всички народи, отъ край-земя до край-земя, и тамъ ще служишъ на

други богове, които не си знаелъ нито ти, нито отцитъ ти, на дърво и на камъкъ *ще служишь*.

Иер. 16:13...Ще ви изхвърля отъ тая земя въ земя, която не познахте ни вие, ни бацитъ ви, и тамъ ще служите на други богове денемъ и ноцемъ; защото Азъ нѣма да укажа милостъ къмъ васъ.

Ос. 4:17. Привързалъ се къмъ идолитъ Ефремъ; остави го!

Римл. 1:21, 22, 24. Понеже тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитъ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи; наричайки себе си мъдри, *тѣ* обезумѣха, (и славата на нетлѣнния Богъ измѣниха въ образъ, подобенъ на тлѣненъ човѣкъ, на птици, на четвероноги и на влѣчуги, —) затова и Богъ, споредъ похотитъ на сърдцата имъ, прѣдаде ги на нечистотата, за да се обезчестятъ тѣлата имъ сами въ себе си.

Конто го вършатъ, забравятъ Бога и Го оставятъ.

Втор. 32:15, 16, 18...(Яде Иаковъ и) затлъстѣ Израиль, и стана упоритъ; угои се, задебелѣ и затлъстѣ; и остави Бога, Който го създаде, прѣзрѣ твърдинята на спасението си. Съ чужди *богове* Го раздразниха и съ гнусотиитъ (си) Го разгнѣвиха: (принасяха жертви на бѣсове, а не на Бога.) А Застѣпника, Който те е родилъ, ти остави, и Бога, Който те е създалъ, забрави.

Сжд. 10:13...Вие Ме оставихте и почнахте да служите на други богове; затова нѣма вече да ви избавямъ.

1 Царств. 8:8. (Господь рече на Самуила:) както постѣпвах отъ оня день, когато ги изведохъ изъ Египетъ, и доднесъ, като Ме оставиха и служеха на други богове, тѣй постѣпватъ и съ тебе.

3 Царств. 11:33...Тѣ Ме оставиха и почнаха да се кланятъ на Астарта, сидонско божество, и на Хамоса, моавски богъ, и на Милхома, амонитски богъ, и не ходиха по Моитѣ пѣтища, за да вършатъ, каквото е угодно прѣдъ очитъ Ми, и да *паятъ* Моитъ устави и Моитъ заповѣди, като баща му (на Соломона) Давида.

Иер. 2:27. (Както крадецъ, кога го хванатъ, бива посраменъ, — тѣй се посрами Израилевиятъ домъ: тѣ, царетъ имъ, князетъ имъ, свещеницитъ имъ и пророцитъ имъ, —) думайки на дървото; „ти си мой баща“, и на камъка: „ти ме роди“; защото тѣ обърнаха къмъ Мене гърбъ, а не лице; а прѣзъ врѣме на своето нещастие ще говорятъ: „стани и ни избави!“

Иер. 18:15...Моятъ народъ Ме остави; тѣ кадятъ на суетнитъ, прѣпнаха се въ пѣтищата си, оставиха древнитъ пѣтища, за да ходятъ по пѣтеки, по непрокаранъ пѣтъ.

Иер. 19:4 (Тѣй рече Господь: излѣзъ въ долината на Еномовитъ синове и речи: царе иудейски и жители иерусалимски, чуйте словото Господне! Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, Азъ ще направя върху това мѣсто нещастие, — който чуе за него, ще му писнатъ ушитъ, —) задѣто Ме оставиха и чуждо направиха това мѣсто и кадятъ въ него на други богове, които не познаваха ни тѣ, ни бацитъ имъ, ни иудейскитъ царе; напълниха това мѣсто съ невинна кръвь.

Оскверняватъ името и светилището Божие.

Лев. 20 : 3...Азъ ще обърна лицето Си противъ оня човѣкъ (който дава на Молоха отъ дѣцата си) и ще го изтрѣбя измежду народа му, задѣто е далъ на Молоха отъ дѣцата си, за да оскверни Моето светилище и да обезчести Моето свето име.

Иез. 5 : 11...Живъ съмъ Азъ, казва Господь Богъ: задѣто ти (Иерусалиме) оскверни Моето светилище съ всичкитѣ си гнусоти и съ всичкитѣ си мърсотии, Азъ ще те умалая и Моето око не ще те пожали, и Азъ не ще се смиля надъ тебе.

Иез. 20 : 39...Вие, доме Израилевъ, — тъй казва Господь Богъ, — идете всѣки при идолитѣ си и имъ служете, щомъ Мене не слушате, но не осквернявайте повече светото Мое име съ вашитѣ дарове и съ вашитѣ идоли.

Иез. 36 : 20...Дойдоха тѣ при народитѣ, кждѣто отидоха, и обезславиха Моето свето име, защото за тѣхъ казватъ: „тѣ сж народъ на Господа и излѣзоха отъ Неговата земя“.

Иез. 43 : 7. [Азъ чухъ нѣкого-си, който ми говорѣше отъ храма, а оня мжжъ (който ме съпровождаше) стоеше до мене,] и каза ми: сине човѣшки! това е мѣстото на Моя прѣстоль и мѣстото на стѣпкитѣ на Моитѣ нозѣ, дѣто ще живѣя на-вѣки срѣдъ Израилевитѣ синове; и домътъ Израилевъ не ще вече да осквернява Моето свето име, ни тѣ, ни царетѣ имъ, съ блудствуването си и съ труповетѣ на царетѣ си по тѣхнитѣ оброчища.

Покланятъ се на дѣлата на ржцѣтъ си.

Ис. 2 : 8. Изпълни се земята му (на Иерусалимъ) съ идоли; тѣ се покланятъ на издѣлие отъ свои ржцѣ, на това, що сж тѣхни прѣсти направили.

Ос. 14 : 4. „Асуръ нѣма вече да ни спасява; нѣма да се качваме на конь и нѣма вече да казваме къмъ издѣлието на нашитѣ ржцѣ: о, богове наши; защото у Тебе (Господи) има милосърдие къмъ сираци“.

Отчуждаватъ се отъ Бога.

Иез. 14 : 5. Нека домътъ Израилевъ проумѣ въ сърдцето си, че тѣ всички съ своитѣ идоли станаха чужди за Мене.

Отхвърлятъ Бога.

Втор. 31 : 20...Азъ ще ги въведа въ (добра) земя, дѣто тече медъ и млѣко, както се клехъ на отцитѣ имъ; тѣ ще ядатъ, ще се насищатъ и ще затлъстѣятъ, ще се обърнатъ къмъ други богове и ще имъ служатъ, а Мене ще отхвърлятъ и ще нарушатъ завѣта Ми (който имъ Азъ завѣщахъ).

4 Царств. 22 : 17. (Царьтъ заповѣда на свещеникъ Хелкия, думайки: идете, попитайте Господа за мене, за народа и за цѣла Иудея върху думитѣ на тая намѣрена книга. И отиде свещеникъ Хелкия съ Ахикама, Ахбора, Шафана и Асаия при пророчица Олдама, и говориха съ нея. И тя имъ каза: тъй говори Господь: ще направя зло върху това мѣсто и върху жителитѣ му—всички думи на книгата, която иудейскитѣ царь е челъ.) Задѣто Ме оставиха и кадятъ на други богове, за да Ме дразнятъ съ всичкитѣ работи на ржцѣтъ си, распали се гнѣвътъ Ми противъ това мѣсто, и нѣма да угасне.

Иер. 16 : 11. (Когато тѣ ти рекать: „защо Господь изрече върху насъ цѣлото това голѣмо нещастие, и каква е нашата неправда, и кой е нашиятъ грѣхъ, що съгрѣшихме прѣдъ нашия Господь Богъ?“—) тогава речи имъ: затова, че вашитѣ бащи Ме оставиха, казва Господь, и трѣгнаха слѣдъ други богове, тѣмъ служиха и тѣмъ се покланяха, а Мене оставиха, и Моя законъ не пазиа.

Мразятъ Бога.

2 Парал. 19 : 2, 3. (Иосафатъ, царь иудейски, се връщаше смиромъ у дома си въ Иерусалимъ.) Излѣзе да го посрѣщне ясно-видецътъ Ииуй, синъ Ананиевъ, и каза на царь Иосафата: *трѣбваше* ли да помагашъ на нечестивеца (Ахава) и да обичашъ тия, които мразятъ Господа? Затова гнѣвътъ Господень е върху тебе. Но и добро се намѣри у тебе, защото ти изтрѣби кумиритѣ въ земята (Иудейска) и разположи сърдцето си да потърсишъ Бога.

Оскърбяватъ Бога.

Ис. 65 : 3. (Весь-день простирахъ ржцѣ Си) къмъ народъ, който постоянно Ме оскърбява въ лицето, принася жертви въ джбравитѣ и пали тимянь на чирепи.

Иер. 25 : 6. (Вамъ казваха: „отвърнете се всѣки отъ лошия си пжтъ) и не ходете слѣдъ други богове, да имъ служите и да имъ се покланяте, и не Ме разгнѣвявайте съ дѣлата на ржцѣтъ си, и не ще ви сторя зло“.

Заблуждаватъ се въ своитѣ помисли.

Римл. 1 : 21, 22... Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи; наричайки себе си мждри, *тѣ* обезумѣха.

Разпалватъ се отъ похоть.

Ис. 57 : 5. (Не сте ли дѣца на прѣстѣпление, сѣме на лъжа,) които сте разпалвани отъ похоть къмъ идоли подъ всѣко клонесто дърво, които колете дѣца край потоци, между скални пукнатини?

Държатъ се яко о измамата.

Иер. 8 : 5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстѣпничество? тѣ се държатъ яко о измамата и не искать да се обърнатъ.

Водятъ се въ него.

1 Кор. 12 : 2. Знаете, че, когато бѣхте езичници, *вие* се влачехте при нѣмитѣ идоли, като да ви водѣха.

Съ сърдце ходятъ въ него.

Иез. 20 : 16. (Дори и *заклехъ се*, че не ще ги въведа въ земята, която бѣхъ огредилъ,) задѣто тѣ отхвърлиха Моитѣ наредби, не постѣпваха по Моитѣ заповѣди и нарушаваха Моитѣ сѣботи; защото тѣхното сърдце теглѣше къмъ идолитѣ имъ.

Хвалятъ се съ него.

Иер. 50 : 33. Суша за водитѣ му (на Вавилонъ), и тѣ ще прѣсекнатъ; защото това е земя на истукани, и тѣ се хвалятъ съ идолскитѣ си страшилища.

Ставатъ съобщници на бѣсоветѣ.

1 Кор. 10:20. (Какво, прочее, казвамъ? Това ли, че идолътъ е нѣщо, или че идолскитѣ жертви сж нѣщо?) *Не*, но каквото принасятъ въ жертва езичниците, принасятъ го на бѣсове, а не Богу; пъкъ азъ не искамъ да бждете съобщници на бѣсоветѣ.

Допитватъ се до идолитѣ си.

Ос. 4:12. Моятъ народъ пита дървото си, и неговиятъ жезълъ му дава отговоръ; защото духътъ на блудството ги е въвелъ въ заблуда, и, блудствувайки, отсѣпиха отъ своя Богъ.

Надѣватъ се на идолитѣ си за избавление.

Ис. 45:20. Съберете се и дойдете, приближете се всички, уцѣлѣли отъ народитѣ. Неразбрани сж ония, които носятъ дървеня си идолъ и се молятъ на богъ, който не спасява.

Иер. 11:12. Тогава Иудинитѣ гредоуе и иерусалимскитѣ жители ще идатъ и ще викнатъ къмъ боговетѣ, на които кадятъ; но тѣ никакъ нѣма да имъ помогнатъ въ врѣме на тѣхното нещастие.

Ион. 1:5. Уплашиха се корабниците; тѣ викаха всѣки къмъ своя богъ и почнаха да хвърлятъ въ морето товара отъ кораба, за да му олекне отъ него; а Иона бѣ слѣзълъ въ дъното на кораба, бѣ легналъ и дълбоко заспалъ.

Кълнатъ се въ идолитѣ си.

Амос. 8:14. (Въ оня день ще прѣмиратъ отъ жажда хубавитѣ дѣвици и момци,) които се кълнатъ въ грѣха самарийски и казватъ: живъ е твоятъ богъ, Дане, и живъ е пѣтътъ за Вирсавия! — Тѣ ще паднатъ и вече нѣма да станатъ.

Светнитѣ трѣбва да странятъ отъ него.

Ис. Нав. 23:7. Не се сношайте съ народитѣ, които останаха между васъ, не поменувайте имената на тѣхнитѣ богове, не се кълнете (въ тѣхъ), не имъ служете и не имъ се покланяйте.

1 Кор. 10:14....Мои възлюбени, отбѣгвайте идолослужението.

1 Иоан. 5:21. Чеда, пазете себе си отъ идолитѣ...

Да не внасятъ гнусота въ домоветѣ си.

Втор. 7:26....Не внасяй гнусотата въ дома си, за да не подпаднешъ подъ клетва, както тя; отвръщай се отъ това и се гноси отъ него, понеже то е заклето.

Да нѣматъ съобщение съ ония, които го слѣдватъ.

Исх. 23:32, 33. (Не смѣсвай се и) не влизай въ сѣюзъ ни съ тѣхъ, ни съ боговетѣ имъ; тѣ не трѣбва да живѣятъ въ земята ти, за да те не вкаратъ въ грѣхъ противъ Мене; защото, ако служиши на боговетѣ имъ, това ще бжде примка за тебе.

1 Кор. 5:11....Сега ви писахъ да не се сношавате съ оногова, който, наричайки се братъ, остава си блудникъ, или користолюбецъ, или идолослужителъ, или хулникъ, или пияница, или грабителъ; съ такъвъ дори и да не ядете.

Да не правятъ сѣюзъ съ ония, които го слѣдватъ.

Исх. 34:15. Не влизай въ сѣюзъ съ жителитѣ на оная земя, та, кога тѣ блудствуватъ подиръ боговетѣ си и принасятъ жертви на боговетѣ си, да не псканятъ и тебе, и да не вкусишъ отъ жертвитѣ имъ.

Втор. 7:2, 3. (Когато Господь, Богъ твой, те въведе въ земята, въ която ти отивашъ, за да я завладѣшъ, и изгони отпрѣдъ ти многобройнитѣ народи;) и ти ги прѣдаде Господь, Богъ твой, и ти ги разбиешъ, — тогава прѣдай ги на заклятие, не влизай съ тѣхъ въ съюзъ и ги не щади; и се не сродявай съ тѣхъ: дъщеря си не давай на сина му, и дъщеря му не вземай за сина си.

Дѣян. 15:20. (Азъ съмъ на мнѣние да се не правятъ мжчноти на ония огъ езичницитѣ, които се обръщатъ къмъ Бога,) но да имъ се пише, да се въздържатъ отъ осквернени идоложертвени *храни*, отъ блудство, удавнина и кръвь, и да не правятъ на други онова, което не е тѣмъ угодно. (Иаковъ). Дѣян. 21:25.

Да не се сродяватъ съ ония, които го слѣдватъ.

Изх. 34:16...Не взимай отъ дъщеритѣ имъ жени за синоветѣ си (и дъщеритѣ си не давай за жени на синоветѣ имъ), да не би дъщеритѣ имъ, като блудствуватъ подиръ боговетѣ си, да вкаратъ и синоветѣ ти въ блудство подиръ боговетѣ имъ.

1 Ездр. 9:12... Не давайте дъщеритѣ си за синсветѣ имъ, и дъщеритѣ имъ не взимайте за синоветѣ си, и не търсете мира имъ, нито благата имъ до-вѣка, за да се утвърдите и храните съ благата на тая земя и да я прѣдадете въ наслѣдство на синоветѣ си до-вѣка.

Да свидѣлствуватъ противъ него.

Дѣян. 19:25...Виждате и чувате, че не само въ Ефесъ, но почти въ цѣла Асия, тоя Павелъ убѣди и обърна доста народъ, думайки, че не сж богове тия, които се правятъ съ ржцѣ човѣшки.

Да го отхвърлятъ, даже ако и съ смъртъ се заплашватъ.

Дан. 3:18. (Отговориха Седрахъ, Мисахъ и Авденагò и казахъ на царь Навуходоносора):... Нека ти е извѣстно, царю, че нѣма да служимъ на твоитѣ богове, и на златния истуканъ, що си поставилъ, нѣма да се поклонимъ“.

Богъ запазва светинитѣ отъ него.

3 Царств. 19:18. [Господь му (на Илия) рече:]...Оставихъ между израилтянитѣ седемъ хиляди (мжже); колѣнѣтѣ на всички тия не сж се прѣгъвали прѣдъ Ваала, и устата на всички тия не сж го цѣлували. Римл. 11:4.

Светинитѣ не приематъ поклонение отъ други.

Дѣян. 10:25, 26. Когато Петъръ влизаше (въ Кесария), Корнилий го посрѣщна, падна прѣдъ нозѣтѣ му, и му се поклони. А Петъръ го подигна и каза: стани, и азъ съмъ човѣкъ!

Дѣян. 14:11—15...Тълпитѣ народъ (въ Листра), като видѣха, какво сторй Павелъ (какъ изцѣри единъ човѣкъ, немощенъ въ нозѣтѣ си), издигнаха гласъ и казваха по ликаонски: боговетѣ въ образъ човѣшки сж слѣзли при насъ. И наричаха Варнава Зевсъ, а Павла Ермесъ, понеже той първенствуваше въ говоренето. А жрецътъ на Зевса, чийто идолъ се намираше прѣдъ тѣхния градъ като доведе при вратата юнци и донесе вѣнци, искаше да извърши жертвоприношение заедно съ народа. Но апостолитѣ Варнава и Павелъ, като чуха за това, раздраха си дрехитѣ и се хвърлиха между народа, викомъ казвайки: мжже, защо това правите? И ние сме подобострастни вамъ човѣци и ви благовѣстимъ, да се обърнете отъ тия лъжливи *богове* къмъ Бога Живий...

Ангелитѣ не приематъ поклонение отъ човѣци.

Откр. 22:8, 9. (Господь, Богъ на светитѣ пророци, изпрати Ангела Си, за да покаже на Своитѣ раби, какво трѣбва да стане наскоро. Ето, ида скоро: блаженъ е, който пази пророчественитѣ думи на тая книга.) И азъ, Иоанъ, гледахъ и чувахъ това. А когато чухъ и видѣхъ, паднахъ да се поклоня прѣдъ нозѣтъ на Ангела, който ми казваше това; а *той* ми казваше: стой, не *прави това!* понеже азъ съмъ съслужителъ твой и на братята ти пророци и на ония, които пазятъ думитѣ на тая книга; Богу се поклони.

Има обѣцание за прѣмахването на идолопоклонството.

Иез. 30:13. Тѣй казва Господь Богъ: ще изтрѣбя идолитѣ и ще унищожа лъжливитѣ богове въ Мемфисъ, и отъ земята Египетска не ще има вече властникъ, и ще направятъ страхъ на земята Египетска.

Иез. 36:25. Ще ви порѣся съ чиста вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверноти, и отъ всички ваши идоли ще ви очистя.

Иез. 37:23. И вече не ще се сквернятъ съ своитѣ идоли, съ своитѣ гнусотии и съ разнитѣ си пороци; ще ги измъкна отъ всичкитѣ имъ живѣлица, дѣто сж грѣшили, и ще ги очистя, — и ще бждатъ Мой народъ, и Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ.

Ос. 2:17. И ще прѣмахна имената на Вааловци отъ устата ѝ (на Моята жена), и нѣма вече да се споменуватъ имената имъ.

Мих. 5:12—14. Ще изтрѣгна магитѣ отъ ржката ти, и гадатели по облаци не ще има у тебе; ще изтрѣбя твоитѣ истукани и кумири изъ срѣдъ тебе, — и не ще се покланяшъ вече на издѣлия отъ ржцѣтъ си; ще изкореня изъ срѣдъ тебе свещенитѣ твои джбрави и ще разоря градоветѣ ти.

Зах. 13:2. Въ оня день, казва Господь Саваотъ, Азъ ще изтрѣбя имената на идолитѣ отъ тая земя, и тѣ нѣма вече да се споменуватъ, както и лъжепророцитѣ и нечистия духъ ще отстраня отъ земята.

Наставления за пазене отъ него.

Втор. 4:15—18. Дръжете твърдо въ душитъ си, че вие не видѣхте никакъвъ образъ въ оня день, когато Господь ви говорѣ на (планина) Хоривъ изъ срѣдъ огъня, да не би да се развратите и си направите дѣланъ образъ, ликъ на нѣкой кумиръ, който да прѣдставя мжжъ или жена, ликъ на нѣкой добитѣкъ, който е на земята, ликъ на нѣкой птица крилата, която хвърка подъ небесата, ликъ на нѣкой (гадъ), който пълзи по земята, ликъ на нѣкой риба, която е въ водитѣ по-долу отъ земята.

Наставление за отвръщане отъ него.

Иез. 14:6. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки!) ...Кажѣ на дома Израилевъ: тѣй казва Господь Богъ: обърнете се и отвърнете се отъ вашитѣ идоли, и отъ всички ваши гнусотии отвърнете лицето си.

Кои то се обърщатъ къмъ Бога, отвръщатъ се отъ него.

1 Сол. 1:9...Вѣрващитѣ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ.

Прѣдупрѣждения противъ него.

Лев. 20:2, 4, 5. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи още на синоветѣ Израилеви: който отъ синсветѣ Израилеви и отъ пришелцитѣ, заселени между израилтянитѣ, даде на Молоха отъ дѣцата си, да се умъртви: народътъ на страната съ камъни: да го убие. И ако народътъ на страната закрива очи прѣдъ оня човѣкъ, когато даде на Молоха отъ дѣцата си, и не го умъртви, то Азъ ще обърна лицето Си противъ оня човѣкъ и противъ рода му, и ще изтрѣбя измежду народа му него и всички, които го послѣдватъ въ блудството и ходятъ блудно слѣдъ Молоха.

Втор. 30:17, 18. Ако...се отвърне сърдцето ти (отъ заповѣдитѣ на Господа), и не слушашъ, и побъркашъ, и почнешъ да се покланяшъ на други богове и имъ служишъ, то, обаждамъ виднесъ, че ще загинете и не ще останете дълго на земята, (която Господь, Богъ твой, ти дава,) за която прѣминавате Иорданъ, да я завладѣете.

2 Парал. 7:19, 20. (Господь се яви Соломону нощемъ и му каза:)...Ако отстѣпите и напуснете наредбитѣ Ми и заповѣдитѣ Ми, които съмъ ви далъ, и трѣгнете да служите на други богове и да имъ се покланяте, Азъ ще изтрѣбя *Израиля* отъ лицето на Моята земя, която съмъ му далъ, и тоя храмъ, който съмъ осветилъ на Мое име, ще отхвърля отъ лицето Си и ще го сторя за приказъ и за присмѣхъ у всички народи.

Пс. 15:4. (Казахъ Господу:) Нека се умножаватъ скърбитѣ на ония, които тичатъ къмъ чужди *богове*; азъ нѣма да принесатѣхнитѣ крѣвави възлияния и съ устата си нѣма да помена тѣхнитѣ имена.

Ис. 10:10, 11. [Той (Асуръ, жезълътъ на Моя гнѣвъ и бичътъ на Моето негодуване) ще каже: не сж ли всички царе мои князе? Халне не е ли, каквото и Кархемисъ? Ематъ не е ли, каквото и Арпадъ? Самария не е ли, каквото и Дамаскъ?] Понеже ржката ми завладѣ идолскитѣ царства, въ които кумиритѣ бѣха повече, нежели въ Иерусалимъ и Самария, — то не ще ли направя сжщото съ Иерусалимъ и съ неговитѣ изваяния, каквото направихъ съ Самария и съ нейнитѣ идоли?

Всички прѣдмети, които му служатъ, да се унищожаватъ.

Исх. 34:13. Жертвеницитѣ имъ (на жителитѣ на земята, въ която ще идешъ) съборете, идолитѣ имъ строшете, *свещениитѣ* имъ джбрави изсѣчете (и изваянията на боговетѣ имъ въ огънь изгорете).

Втор. 7:5....Постѣпете съ тѣхъ тъй: жертвеницитѣ имъ разрушете, стълбоветѣ имъ разбийте и джбравитѣ имъ изсѣчете и истуканитѣ (на боговетѣ) имъ съ огънь изгсрете.

2 Царств. 5:21. Тамъ (въ Вааль-Перацимъ) (филистимци) оставиха истуканитѣ си, а Давидъ съ людетѣ си ги взе (и заповѣда да ги изгорятъ на огънь). 1 Парал. 14:12.

4 Царств. 23:14. (Иосия)...изпочупи статуитѣ, и изсѣче джбравитѣ, и напълни мѣстето имъ съ човѣшки кости.

Наказанието му.

Лев. 20:27. Ако мъжъ или жена извикватъ мъртъвци или врачуватъ, да бждатъ умъртвени: съ камъни да бждатъ убити, кръвьта имъ е върху тѣхъ.

Втор. 13:6—10. Ако тайно те надумва братъ ти, (башиниятъ ти синъ или) майчиниятъ ти синъ, или синъ ти, или дъщеря ти, или твоята обична жена, или приятельтъ ти, който е за тебе както душата ти, като казва: „да вървимъ и да служимъ на други богове, които не познаваше ти и твоитѣ отци“, на боговетѣ на ония народи, които сж около ти, близки до тебе, или далечни отъ тебе, отъ единия край на земята до другия, — не се съгласявай съ него и не го слушай; и да се не смили око̀то ти надъ него, не го жалѣй и не го прикривай, но го убий; нека първомъ твоята ржка бжде върху него, за да го убие, — а сетнѣ ржцѣтѣ на цѣлия народъ; убий го съ камъни, да умре; понеже той се е опитвалъ да те отвърне отъ Господа, твоя Богъ, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Втор. 17:2—5. Ако се намѣри срѣди тебе въ нѣкое отъ твоитѣ жилища, що Господь, Богъ твой, ти дава, мжжъ или жена, които да сторятъ зло прѣдъ Господа, твоя Богъ, като прѣстѣпятъ завѣта Му, па тръгнатъ и почнатъ да служатъ на други богове, и се поклонятъ тѣмъ, или на слънцето, или на мѣсечината, или на всичкото небесно воинство, каквото азъ не съмъ заповѣдалъ, и ти бжде обадено, и ти чуешъ, — то разузнай добрѣ; и ако това е чиста истина, ако е сторена тая гнусота въ Израиля, — изведи оня мжжъ, или оная жена, които сж сторили това зло, при вратата си и ги прѣбий съ камъни, да умратъ.

4 Царств. 1:16. [Рече Ангелътъ Господень на Илия: иди съ него (третия петдесетникъ), не бой се отъ него. И той стана, та отиде съ него при царя (Охозия).] И му каза: тѣй говори Господь: задѣто праша пратеници да питатъ Веелзевула, акаронското божество, като да нѣмаше въ Израиля Богъ да питашъ за словото Му, — ти нѣма да се дигнешъ отъ постелката, на която си легналъ, а ще умрешъ.

1 Парал. 10:13.... Умрѣ Саулъ поради своето беззаконие, що стори прѣдъ Господа, задѣто не спази думигъ Господни и се допитва до магйосница.

Пс. 96:7. Нека се посрамятъ всички, които служатъ на истукани, които се хвалятъ съ идоли. Поклонете се прѣдъ Него (Господа). всички богове!

Ис. 44:11. (Кой е направилъ богъ и е излѣлъ идолъ, що не принася никаква полза?) Всички участници въ това ще бждатъ посрамени, защото и самитѣ художници сж пакъ човѣци; нека тѣ всички се събератъ и застанатъ; тѣ ще се уплашатъ, и всички ще бждатъ посрамени.

Ис. 45:16. Тѣ всички (египтяни, етиопци и савейци) ще бждатъ посрамени и постидени; заедно съ тѣхъ ще отидатъ съ срамъ и всички, които правятъ идоли.

Ис. 47:9.... Внезапно, въ единъ день, ще те (дъще Вавилонска) сполети едното и другото — загуба на дѣца и вдовство; въ пълна мѣрка ще те сполетятъ тѣ, при всичкото множество на твоитѣ вражби и голѣмата сила на твоитѣ магии.

Ис. 65:7. (Ето, какво е написано прѣдъ лицето Ми: нѣма да прѣмълча, но ще отплатя, ще отплатя въ пазвата имъ) за тѣхнитѣ беззакония, казва Господь, и заедно за беззаконията на

бащитѣ имъ, които кадѣха тимянь по планини, и по хълмове Ме хулѣха, — и ще отмѣря въ пазвитѣ имъ за тѣхнитѣ прѣжни дѣяния.

Иер. 1:16. (Всѣко едно отъ сѣвернитѣ царства).: ще произнесе върху тѣхъ Моитѣ прѣсжди за всички тѣхни беззакония, задѣто Ме оставиха и кадиха тимянь на другоземни богове и се покланяха на издѣлия отъ свои ржцѣ.

Иер. 8:2, 3. (Въ него врѣме, казва Господь, ще изхвърлятъ изъ гробоветѣ коститѣ на царетѣ на Иуда, и коститѣ на князетѣ му, и коститѣ на свещеницитѣ, и коститѣ на пророцитѣ, и коститѣ на жителитѣ иерусалимски;) и ще ги разхвърлятъ прѣдъ слънцето и мѣсечината и прѣдъ цѣлото небесно воинство, които сж тѣ обичали, на които сж служили и слѣдъ които сж ходили, които сж търсили и на които сж се покланяли; тѣ не ще ги събератъ и не ще ги погребатъ: тѣ ще бждатъ торъ на земята. И ще прѣдпочитатъ смъртъ прѣдъ животъ всички ония, които останатъ отъ това зло племе навредъ, кждѣто ги Азъ изгоня, казва Господь Саваотъ.

Иер. 9:14—16....Ходиха по упорството на сърдцето си и слѣдъ Вааловци, както ги научиха бащитѣ имъ. Заради това тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, ще нахраня тия люде съ пелинь, ще ги напоя съ вода и злъчка и ще ги прѣсна между народи, които не познаваха ни тѣ, ни бащитѣ имъ, и ще пратя подирѣ имъ мечъ, доклѣ ги изтрѣбя.

Иер. 11:10, 11. (Рече ми Господь: има съзаклатие между мжжетѣ на Иуда и иерусалимскитѣ жители:) тѣ пакъ се обърнаха къмъ беззаконията на своитѣ прадѣди, които се отказаха да слушатъ думитѣ Ми и трѣгнаха слѣдъ чужди богове, служейки имъ. Израилевиятъ домъ и Иудиниятъ домъ нарушиха Моя завѣтъ, който бѣхъ сключилъ съ бащитѣ имъ. Затова тѣй казва Господь: ето, ще напратя върху имъ нещастие, отъ което не могатъ се избави, и когато викнатъ къмъ Мене, нѣма да ги чуя.

Иер. 16:1—11....Биде къмъ мене слово Господне: не си влимай жена, и да нѣмашъ ни синове, ни дъщери на това мѣсто. Защото тѣй казва Господь за синоветѣ и дъщеритѣ, които ще се родятъ въ това мѣсто (на плѣна), и за майкитѣ имъ, които ще ги родятъ, и за бащитѣ имъ, които ще ги произведатъ въ тая земя: отъ тежка смъртъ ще умратъ тѣ и не ще бждатъ ни оплакани, ни погребени; ще бждатъ торъ на земното лице; съ мечъ и съ гладъ ще бждатъ изтрѣбени, и труповетѣ имъ ще бждатъ храна на птицитѣ небесни и звѣроветѣ земни. Защото тѣй казва Господь: не влизай въ дома на ония, които тжгуватъ, и не ходи да плачешъ и жалишъ съ тѣхъ; защото Азъ отнехъ отъ тоя народъ Моя миръ, милость и съжаление, казва Господь. И ще умратъ голѣми и малки въ тая земя; и не ще бждатъ погребени, и не ще ги оплакватъ, нито ще се нараняватъ, нито ще се стрижатъ за тѣхъ. И не ще разчупватъ зарадъ тѣхъ хлѣбъ въ жалейно врѣме, за утѣха поради умрѣлия; и не ще имъ подадатъ утѣшна чаша, да пиятъ за баща си и за майка си. Не влизай сжщо и въ кжща за пиръ, да седишъ съ тѣхъ, да ядешъ и да пиешъ; защото тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, Азъ ще прѣкрятъ въ това мѣсто прѣдъ ваши очи и въ ваши дни гласъ на радость и

гласъ на веселие, гласъ на младоженецъ и гласъ на невѣста. Когато разкажешъ на тия люде всички тия думи, и тѣ ти рекатъ: „защо Господь изрече върху насъ цѣлото това голѣмо нещастие, и каква е нашата неправда, и кой е нашиятъ грѣхъ, що съгрѣшихме прѣдъ нашия Господь Богъ?“ — тогава речи имъ: затова, че вашитѣ бащи Ме оставиха, казва Господь, и трѣгнаха слѣдъ други богове, тѣмъ служиха и тѣмъ се покланяха, а Мене оставиха, и Моя законъ не пазиха.

Иер. 22:6—9....Тѣй казва Господь за дома на иудейския царь: ти си за Мене Галаадъ и ливански върхъ; но Азъ ще направя тебе пустиня, и градоветѣ ти — необитаеми; и ще приготвя противъ тебе изтрѣбители, всѣки съ своето оръжие — и тѣ ще изсѣкатъ най-хубавитѣ твои кедри и ще ги хвърлятъ въ огънь. И много народи ще прѣминуватъ прѣзъ тоя градъ и ще казватъ единъ другиму: „защо Господь тѣй постъпи съ тоя голѣмъ градъ?“ И ще отговорятъ: за това, че тѣ оставиха завѣта на Господа, своя Богъ, и се покланяха на други богове и тѣмъ служиха.

Иер. 32:29. (Тѣй казва Господь):... ще влѣзатъ халдейци, които обсаждатъ тоя градъ, ще запалятъ града съ огънь и ще изгорятъ него и кѣшитѣ, по чиито стрѣхи се е възнасяло каденіе Ваалу и се е извършвало възлияние на чужди богове, за да Ме разгнѣвяватъ.

Иез. 23:49. (Праведни мъже)...ще стоварятъ върху ви (Охоло и Охливо) вашето разпѣтство, и ще прѣтърпите наказание за грѣховетѣ съ вашитѣ идоли, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ

Ос. 8:5—8. Остави те телецътъ ти, Самарийо! разпали се гнѣвътъ Ми противъ тѣхъ; докога не ще могатъ се очисти? Защото и той е дѣло на Израиля. Художникъ го е направилъ, и затова той не е богъ; на кѣсове ще стане самарийскиятъ телець! Понеже тѣ сѣяха вѣтъръ, буря ще пожънатъ; жито на коренъ той не ще има, зърното нѣма да даде брашно, ако пѣкъ и даде, чужди ще го погълнатъ. Погълнатъ е Израиль; сега тѣ ще бждатъ между народитѣ като негоденъ съсждъ.

Амос. 5:25, 27. Вие носихте скинията Молохова и звѣздата на вашия богъ Ремфанъ — образи, които направихте за себе си. Затова Азъ ще ви прѣселя задъ Дамаскъ, казва Господь; Богъ Саваотъ е името Му.

Еф. 5:5....Това трѣбва да знаете, че никой блудникъ, или нечистъ, или користолюбець, който е идолослужителъ, нѣма наслѣдство въ царството на Христа и Бога. 1 Кор. 6:9.

Откр. 14:8—11.... Другъ Ангелъ послѣдва и казваше: падна, падна Вавилонъ, великиятъ градъ, защото напои всички народи съ яростното вино на блудството си. И трети Ангелъ ги послѣдва, като говорѣше съ високъ гласъ: който се поклони на звѣра и на образа му, и получи бѣлѣгъ на челото си или на ржката си, той ще пие отъ виното на яростта Божия, вино неразводнено, налѣно въ чашата на гнѣва Му, и ще бжде измжченъ съ огънь и жупель прѣдъ светитѣ Ангели и прѣдъ Агнеца. Димътъ отъ мжчението имъ ще се издига во-вѣки вѣковъ; нѣма да иматъ по-

кой ни денемъ, ни нощемъ ония, които се покланятъ на звѣра и на образа му, и които получаватъ бѣлѣга на името му.

Откр. 21:8....На страхливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлѣтъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смъртъ.

Откр. 22:15....Отвѣнъ (града) сж псетата, магесниците, блудниците, убийцитѣ, идолослужителитѣ и всѣки, който обича и върши лъжа.

ПРИМѢРИ:

Народи и лица, прѣдани на идолопоклонство:

Египтяни.

Исх. 12:12. Азъ...сжщата тая нощъ ще мина по Египетската земя, и ще пораза всѣко първородно въ Египетската земя, отъ човѣкъ до добитѣкъ, и ще произведа сждъ надъ всички египетски богове. Азъ съмъ Господь. Числ. 33:4.

Иер. 43:13. (Навуходоносоръ)...ще събори статуитѣ на Бетсамисъ, що е въ Египетската земя, и капищата на египетскитѣ богове съ огънь ще изгори.

Иер. 46:25. Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ, казва: ето, Азъ ще посѣтя Амона, който е въ Но, фараона и Египетъ, боговетѣ му и царетѣ му, фараона и ония, които нему се надѣятъ.

Израилтяни.

Исх. 32:1. Когато народѣтъ видѣ, че Моисей се забави да слѣзе отъ планината, събра се при Ларона и му рече: стани и направи ни богъ, който да върви прѣдъ насъ, понеже не знаемъ, какво стана съ тоя човѣкъ — съ Моисея, който ни изведе отъ Египетската земя.

Втор. 9:16....Видѣхъ, че вие бѣхте съгрѣшили противъ Господа, вашя Богъ, направили си бѣхте излѣнъ телець, и скоро се бѣхте отклонили отъ пѣтя, който ви бѣ заповѣдалъ Господь (да държите).

Сжд. 3:7....Синоветѣ Израилеви сториха зло прѣдъ очитѣ на Господа, и забравиха своя Господь Богъ, и служеха на разни Вааловци и Астарты.

Сжд. 8:33. Слѣдъ като Гедеонъ умрѣ, Израилевитѣ синове пакъ почнаха да ходятъ блудно подиръ Вааловци и си поставиха за богъ Ваалверита.

Сжд. 18:30, 31. И Дановитѣ синове си поставиха истуканъ; Ионатанъ пѣкъ, синъ на Гирсона, Манасиевъ синъ, той и синоветѣ му, бѣха свещеници въ Дановото колѣно до дня, когато жителитѣ на оная земя се прѣселиха; и имаха си истуканъ, който бѣше направенъ отъ Миха, прѣзъ всичкото врѣме, доклѣ домътъ Божий се намираше въ Силомъ.

3 Царств. 12:30. (Царьтъ направи два златни телеца. И единя постави въ Ветиль, а другия—въ Данъ.) Това доведе до грѣхъ, защото народѣтъ почна да ходи при единия *отъ тѣхъ*, даже въ Данъ (и оставиха храма Господень).

4 Царств. 17:7—15....Израилевитѣ синове почнаха да грѣшатъ прѣдъ Господа, своя Богъ, Който ги изведе изъ Египет-

ската земя, изподъ ржката на египетския царь-фараонъ, и взеха да почитатъ други богове, и почнаха да постъпватъ споредъ обичаитъ на народитъ, които Господь бѣ прогонилъ-отпрѣдъ лицето на Израилевитъ синове, и *споредъ обичаитъ* на израилскитъ царе, както тѣ постъпваха; и почнаха Израилевитъ синове да вършатъ работи, неугодни на Господа, своя Богъ, издигнаха си оброчища по всичкитъ си градове, *като захванешъ* отъ стражарска кула до укрѣпенъ градъ, и поставиха си статуи и образи на Астарта върху всѣка висока могила и подъ всѣко сѣнчесто дърво, па наченаха да извършватъ тамъ кадения по всички оброчища, както народитъ, които бѣ прогонилъ отъ тѣхъ Господь, и правѣха лоши работи, които прогнѣвваха Господа, и служеха на идолитъ, за които имъ бѣ говорилъ Господь: не вършете това. Тогава Господь чрѣзь всичкитъ Си пророци, чрѣзь всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израила и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитъ си пжтища и пазете заповѣдитъ Ми, наредбитъ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитъ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣзь Моитъ раби, пророцитъ. Но тѣ не слушаха и останаха твърдоглави, каквито бѣха твърдоглави бацитъ имъ, които не върваха въ Господа, своя Богъ; тѣ прѣзираха наредбитъ Му и завѣта Му, който Той бѣ сключилъ съ отцитъ имъ, и откровенията Му, съ каквито ги бѣ прѣдпазвалъ, и тръгнаха подиръ суетата—станаха суетни—и подиръ околнитъ народи, за които Господь имъ бѣ заповѣдалъ да не постъпватъ като тѣхъ.

4 Царств. 18 : 4. Той (Езекия) прѣмахна оброчищата, изчупи статуитъ, изсѣче джбравата и унищожи мѣдната змия, която Моисей бѣ направилъ; защото дори до ония дни Израилевитъ синове ѝ кадѣха и я наричаха Нехушанъ.

2 Парал. 28 : 25. (Събра Ахазъ сждоветъ на дома Божий и ги разби, затвори вратата на дома Господень и съгради си жертвеници по всички жгли на Иерусалимъ,) и по всички градове Иудини направи оброчища, за да кади на чужди богове, и дразнѣше Господа, Бога на отцитъ си.

Пс. 105 : 28. Тѣ се прилѣпиха къмъ Ваалфегора и ядоха жертви, принасяни на бездушнитъ.

Иер. 44 : 15—19. И всички мъже, които знаеха, че женитъ имъ кадятъ на други богове, и всички жени, които стояха *тамъ* въ голѣмо множество, и цѣлиятъ народъ, който живѣше въ Египетската земя, въ Патросъ, отговориха на Иеремия и казаха: „думата, що ни говори въ име Господне, ние не слушаме отъ тебе; но безъ-друго ще вършимъ всичко, що е излѣзло изъ нашитъ уста: да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния; както сме вършили, ние и бацитъ ни, царетъ ни и князетъ ни, въ градоветъ на Иудея и по иерусалимскитъ улици, защото тогава бѣхме сити и честити и бѣди не видѣхме; а откакъ прѣкратихме да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, търпимъ въ всичко оскждия и гинемъ отъ мечъ и гладъ. И когато кадѣхме на богинята на небето и правѣхме ѝ възлияния, нима безъ знание на нашитъ мъже ѝ правѣхме питки съ нейния образъ и правѣхме ѝ възлияния?“

1 Кор. 10:7. Не бивайте нито идолослужители, както нѣкои отъ тѣхъ, за които е писано: „народътъ седна да яде и да пие, па стана да играе“. Изх. 32:6.

Филистимци.

Сжд. 16:23. Филистимскитѣ владѣлци се събраха, за да принесатъ голѣма жертва на Дагона, своя богъ, и да се повеселятъ, и казаха: нашиятъ богъ прѣдаде въ ржцѣтѣ ни врага ни Самсона.

1 Цар. 5:2—5. Взеха филистимци ковчега Божий, внесоха го въ Дагоновия храмъ и го поставиха до Дагона. На другия день, като станаха азотци рано, его, Дагонъ лежи ничкомъ на земята прѣдъ ковчега Господень. И взеха Дагона и го поставиха пакъ на мѣстото му. На слѣдния день, като станаха сутринята, его, Дагонъ лежи ничкомъ на земята прѣдъ ковчега Господень; главата на Дагона и (двѣтѣ му нозѣ и) двѣтѣ му ржцѣ (лежаха) отсѣчени, всѣка отдѣлно, на прага; само трупътъ на Дагона бѣше останалъ. Поради това жрецитѣ Дагонови и всички, които дохаждатъ въ капището на Дагона въ Азотъ, не стѣпватъ на прага Дагоновъ до день днешень (а го прѣскачатъ).

Иуда.

Иер. 11:13... Колкото градове имашъ, Иудо, толкова и богове имашъ, и колкото улици има въ Иерусалимъ, толкова жертвеници въздигнахте на онова, що е срамотно, жертвеници за каденіе Ваалу.

Вавилоняни.

Дан. 3:7... Кога всички народи чуха звукъ отъ трѣба, пищѣлка, цитръ, цафара, гусла и всѣкакви свирзла, паднаха всички народи, племена и езици и се поклониха на златния истуканъ, кѣито царь Навуходоносоръ бѣ поставилъ.

Атиняни.

Дѣян. 17:16. Докато Павелъ ги (Сила и Тимотея) чакаше въ Атина, възмущаваше се духомъ, гледайки тоя градъ, пѣлень съ идоли.

Ефесяни.

Дѣян. 19:28... Изпълниха се съ ярость, закрѣщѣха и казаха: велика е Артемида Ефеска!

Фараонъ.

Изх. 7:11. Тогава фараонъ повика мѣдрецитѣ (египетски) и магесницитѣ; и тия влѣхви египетски направиха сжщото (като Моисея и Аарона) съ магиитѣ си.

Миха.

Сжд. 17:4, 5... Той върна среброто (хиллядата и сто сикли) майки си. Майка му взе двѣстѣ сикли сребро и ги даде на лѣяря. Той направи отъ тѣхъ истуканъ и излѣнь кумиръ, който и стоеше въ дома на Миха. И тѣй, Миха имаше домъ Божий. И направи той ефодъ и терафимъ и посвети едного отъ синоветѣ си, за да му бжде свещеникъ.

Соломонъ.

3 Царств. 11:5—8... Соломонъ започна да служи на Астарта, сидонско божество, и на Милхома, амонитска гнусотия. И Соло-

монъ вършеше това, що бѣ негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и не слѣдваше напълно Господа като баща си Давида. Тогава Соломонъ съгради капище на Хамоса, моавска гнусотия, на планината, която е прѣдъ Иерусалимъ, и на Молоха, амонитска гнусотия. Тѣй направи той за всичкитѣ си жени-чужденки, които кадѣха и принасяха жертви на своитѣ богове.

Иероваамъ.

3 Царств. 12 : 28....Царьтъ, като се посвѣтѣва, направи два златни телеца и каза (на народа): не ви трѣбва да ходите въ Иерусалимъ; ето твоитѣ богове, Израилю, които те изведоха изъ Египетската земя.

3 Царств. 14 : 9. (Господь рече на Ахия: ето Иероваамовата жена иде да те пита за сина си, понеже е боленъ; кажи ѣ тѣй и тѣй. Ахия каза: иди кажи на Иероваама: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ:) ти постъпваше по-лошо отъ всички, които бѣха прѣди тебе, и отиде, та си направи други богове и истукани, за да Ме дразнишь, а Мене отхвърли задъ *гърба си*.

Царица Анѧ.

3 Царств. 15 : 13. (Аса)...дори майка си Анѧ лиши отъ званieto царица, задѣто бѣ направила истуканъ на Астартѧ: и насѣче Аса нейния истуканъ и го изгори при потокъ Кедронъ 2 Парал. 15:16.

Вааса.

3 Царств. 15 : 34. Той върши, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и ходѣше по пѣтя на Иероваама и въ грѣховетѣ му, съ които той вкара въ грѣхъ Израила. 3 Царств. 16:13. *Ахавъ и Иезавель.*

3 Царств. 16 : 30—33. Амвриевиятъ синъ Ахавъ вършеше, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа повече отъ всички свои прѣдшественици. Не стигаше, дѣто той изпадна въ грѣховетѣ на Наватовия синъ Иероваама, а си взе *още* за жена Иезавель, дъщеря на сидонския царь Етваала, и начена да служи на Ваала и да му се покланя; и въздигна на Ваала жертвеникъ въ Вааловото капище, което бѣ съградилъ въ Самария. Ахавъ направи джбравѧ, и повече отъ всички израилски царе, които бѣха прѣди него, Ахавъ върши това, що дразнѣше Господа, Бога Израилевъ (и погуби душата си).

3 Царств. 18 : 18. Илия му (на Ахава) отговори: не азъ смущавамъ Израила, а ти и бащиниятъ ти домъ, понеже прѣзрѣхте Господнитѣ заповѣди и вървите по Вааловци.

3 Царств. 19 : 1, 2....Ахавъ разказа на Иезавель всичко, що стори Илия, и какъ той уби съ мечъ всички пророци. А Иезавель проводи пратеникъ при Илия да каже: (ако ти си Илия, пѣкъ азъ Иезавель), нека боговетѣ ми сторятъ това и това и нѣщо повече да сторятъ, ако утрѣ по това врѣме не направя съ твоята душа, каквото бѣ *сторено* съ душата на всѣкиго отъ тѣхъ.

Охозия.

3 Царств. 22 : 52, 53....Върши, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и ходѣше по пѣтя на баща си и на майка си

и по пжтя на Наватовия синъ Иеровоама, който вкара въ грѣхъ Израиля: той служеше на Ваала, покланяше му се и прогнѣви Господя, Бога Израилевъ, съ всичко онова, което бѣ вършилъ баща му.

4 Царств. 1:2... Охозия падна прѣзь рѣшетчестия *прозорецъ* на своята горница, която е въ Самария, и заболѣ. И проводи пратеници и имъ каза: идете, попитайте Веелзевула, акаронското божество: ще оздравѣ ли отъ тая болестъ? (И тѣ отидоха да питатъ).
Иорамъ.

4 Царств. 3:2, 3. Той върши, каквото бѣше негодно въ очитѣ на Господа, макаръ и не тѣй, както баща му и майка му, защото свали статуята на Ваала, която бѣ направилъ баща му; при все това той се държеше о грѣховетѣ на Иеровоама, Наватовъ синъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израиля, и не отстѣпваше отъ тѣхъ.

Сенахириимъ.

4 Царств. 19:37... Когато се кланяше въ дома на Нисроха, своя богъ, убиха го съ мечъ синоветѣ му Адрамелехъ и Шарецеръ, а сами избѣгаха въ Араратската земя. И вмѣсто него се възцари синъ му Асарданъ. Ис. 37:38.

Манасия.

4 Царств. 21:4—7... Съзида жертвеници въ дома Господень, за който Господь бѣ казалъ: въ Иерусалимъ ще туря името Си. Той съгради жертвеници; за цѣлото небесно воинство въ двата двора на дома Господень; прѣкара прѣзь огнь сина си, гадаеше и врачуваше; набави си извиквачи на мъртвѣци и магйосници и извърши много негодно прѣдъ очитѣ на Господа, за да Го разгнѣви. Той направи истуканъ на Астартя и го постави въ дома, за който Господь бѣ говорилъ на Давида и на сина му Соломона: въ тоя домъ и въ Иерусалимъ, който Азъ избрахъ измежду всички Израилеви колѣна, турямъ името Си на-вѣки. 2 Парал. 33:6.

Амонъ.

4 Царств. 21:21. Ходѣше тъкмо по сжщия пжтъ, по който ходѣше баща му (Манасия); служеше на идолитѣ, на които служеше баща му, и имъ се кланяше.

Готолия.

2 Парал. 24:7... Чечестивата Готолия и синоветѣ ѝ бѣха разорили дома Божий, и всичко, посветено за дома Господень, бѣха употребили за Вааловци.

Амасия.

2 Парал. 25:14. Като си дойде Амасия слѣдъ поражението на идумейци, прѣнесе боговетѣ на Сеировитѣ синове, постави ги у себе си за богове и прѣдъ тѣхъ се кланяше и имъ кадѣше. 2 Парал. 25:20.

Ахазъ.

2 Парал. 28:3... Той кадѣше въ долината на Еномовитѣ синове, и прѣкарваше прѣзь огнь синоветѣ си, подражавайки гнусотиитѣ на ония народи, които Господь прогони прѣдъ лицето на Израилевитѣ синове.

Навуходоносоръ.

Дан. 3:1. Царь Навуходоносоръ направи златенъ истуканъ, високъ шейсетъ лакти, широкъ шесть лакти, и постави го на поле Деиръ, въ областъта Вавилонска.

Валтасаръ.

Дан. 5:23. (Даниилъ рече на царя: „ти, Валтасаре, не смири сърдцето си.) а се въздигна противъ Господа Небесни, и съждоветъ отъ Дома Му ти донесоха, и ти и твоитъ велможи, твоитъ жени и наложници пихте отъ тѣхъ вино, и ти славѣше боговетъ сребърни и златни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни, които нито виждатъ, нито слушатъ, нито разумѣватъ; а Бога, въ Чиито ржцѣ е твоео дишане, и у Когото сж всички твои пжтища, ти не прослави.“

ПРИМѢРИ:

Вѣрващи, които сж изповѣдали, че нѣматъ нищо общо съ него:
Иисусъ Навинъ.

Иис. Нав. 24:15. (Рече Иисусъ на цѣлия народъ:) Ако...не ви е угодно да служите Господу, изберете си сега, кому да служите: на боговетъ ли, на които сж служили бацитъ ви, когато бѣха отвждъ рѣката, или на боговетъ на аморейци, въ чиято земя живѣете; пъкъ азъ и домътъ ми ще служимъ Господу (понеже Той е светъ).

Илия.

3 Царств. 18:22....Рече Илия на народа: само азъ останахъ пророкъ Господень, а Ваалови пророци има четиристотинъ и петдесетъ души (и четиристотинъ джбравни пророци).

Иосафатъ.

2 Парал. 17:3....Господь бѣше съ Иосафата, защото ходѣше по първитъ пжтища на отца си Давида и не потърси Вааловци.
Даниилъ.

Дан. 6:11—13. Тогава тия люде (князе, намѣстници, сатрапи, съвѣтници и военачалници) издебнаха и намѣриха Даниила, че се моли и че проси милость прѣдъ своя Богъ; послѣ отидоха и казаха на царя за царската заповѣдъ: „нали ти подписа повеля, че всѣки човѣкъ, който прѣзъ трийсетъ дена се моли на кой и да било богъ или човѣкъ, освѣнъ на тебе, царю, да бжде хвърленъ въ лѣвовата яма?“ Царьтъ отговори и рече: „тая дума е твърда. както законътъ на мидяни и перси, който не допуска измѣнения.“ Тогава тѣ отговориха и казаха на царя: „Даниилъ, който е отъ плѣненитъ синове на Иудея, не обръща внимание ни на тебе, царю, ни на повелята, която си подписахъ, но три пжти на день се моли съ свси молитви.“

Коиго сж дѣйствували противъ него:

Геденъ.

Сжд. 6:25—28. Прѣзъ оная нощъ Господь му каза: вземи едно теле отъ бащиното си стадо и друго теле седемгодишно и разруши жертвеника Вааловъ, който е у баща ти, отсѣчи священото дърво, що е при него, и съгради, както трѣбва, жертвеникъ

на твоя Господь Богъ, (Който ти се яви) навърхъ тая скала, па вземи второто теле и го принеси всесъжение върху цѣпеницитѣ отъ дървото, което ще отсѣчешъ. Гедеонъ взе десетъ души свои слуги и направи, както му говори Господь; но понеже се боеше отъ домашнитѣ на баща си и отъ жителитѣ градски да направи това денемъ, направи го нощемъ. Когато сутринъта градскитѣ жители станаха, ето, жертвеникътъ Вааловъ разрушенъ, дървото при него отсѣчено и второто теле принесено всесъжение върху новосградения жертвеникъ.

Аса.

3 Царств. 15: 12. Той изгони блудницитѣ отъ земята и отхвърли всички идоли, които бацитѣ му бѣха направили.

2 Парал. 15: 16....Майка си Мааха царь Аса лиши отъ царско достойнство, задѣто бѣ направила истуканъ за джбравата. Аса катурна идола ѝ, насѣче го на кжсове и го изгори въ Кедронския долъ.

Ииуй.

4 Царств. 10: 19—28....Свикайте при мене всички пророци на Ваала, всичкитѣ му служители и всичкитѣ му свещеници,—никой да не отсѣтствува, защото ще принесе голѣма жертва Ваалу. А всѣки, който не дойде, нѣма да остане живъ. Ииуй правѣше това съ лукавство, за да изтрѣби Вааловитѣ служители. И каза Ииуй: наредете празниченъ съборъ за Ваала. И прогласиха съборъ. Тогава Ииуй прати по цѣлъ Израиль, и дойдоха всички Ваалови служители; не остана ни единъ да не дойде; и влѣзоха въ дома на Ваала, и Вааловиятъ домъ се напълни отъ край до край. И каза на одеждопазителя: донеси одежди за всички Ваалови служители. И той имъ донесе одежди. Ииуй влѣзе съ Рихавовия синъ Ионадава въ дома Вааловъ и каза на Вааловитѣ служители: разпитайте и разгледайте, дали не се намира нѣкой отъ служителитъ на Господа, защото тукъ трѣбва да бждатъ само Ваалови служители. И тѣ пристѣпиха да принасятъ жертви и всесъжения. А Ииуй постави извънъ дома осемдесетъ души и каза: душата на оногова, отъ когото се избави нѣкой отъ людетѣ, които ви прѣдавамъ въ ржцѣтъ, ще бжде вмѣсто душата на спасилия се. Когато всесъжението бѣ извършено, Ииуй каза на бързоходцитѣ и началницитѣ: идете, избийте ги, та нито единъ да не излѣзе. Избиха ги съ острието на меча и ги изхвърлиха бързоходцитѣ и началницитѣ, и отидоха въ града, дѣто бѣше Вааловото капище, изнесоха статуитѣ отъ Вааловото капище и ги изгориха; слѣдъ това разбиха Вааловата статуя, разрушиха Вааловото капище и го обърнаха на мѣсто за нечистотии, дори доднесъ. Тѣй изтрѣби Ииуй Ваала отъ Израилската земя.

Езекия.

4 Царств. 18: 4. Той прѣмахна оброчищата, изпочупи статуитѣ, изсѣче джбравата и унищожи мѣдната змия, която Моисей бѣ направилъ; защото дори до ония дни Израилевитѣ синове ѝ кадѣха и я наричаха Нехущанъ.

Иосия.

4 Царств. 23:4—15, 24. Тогава царътъ заповѣда на първо-свещеникъ Хелкия и на вторитѣ свещеници и на пазачитѣ при прага да изнесатъ отъ храма Господень всички вещи, направени за Ваала и за Астарта и за цѣлото небесно воинство, и ги изгори извънъ Иерусалимъ, въ Кедронския долъ, *и заповѣда* да прѣнесатъ пепельта имъ въ Ветиль. И отстрани жрецитѣ, които иудейскитѣ царе бѣха поставили да извършватъ каденія по оброчищата въ иудейскитѣ градове и въ околноститѣ на Иерусалимъ, и ония, които кадѣха на Ваала, на слънцето, на мѣсеца, на съзвѣздията и на цѣлото небесно воинство; и изнесе *той* Астарта изъ дома Господень вънъ отъ Иерусалимъ, при потокъ Кедронъ, и я изгори при потокъ Кедронъ, стри я на прахъ и хвърли праха ѝ въ общенароднитѣ гробища; и разори блуднишкитѣ домове, които бѣха при храма Господень, дѣто жени гъчеха дрехи за Астарта; и извали всички жреци изъ иудейскитѣ градове, оскверни оброчищата, по които жрецитѣ извършваха каденія, отъ Гева до Вирсавия, и разори оброчищата *прѣдъ* портитѣ, — онова при входа къмъ портитѣ на Иисуса градоначалника, и онова отлѣво при градскитѣ порти. Жрецитѣ обаче на оброчищата не принасяха жертви върху жертвеника Господень, въ Иерусалимъ, а ядѣха безквасници заедно съ братята си. И той оскверни Тофетъ, що е въ дола на Еномовитѣ синове, та никой да не прѣкарва прѣзъ огънь сина си и дъщеря си *въ честь* на Молоха; и прѣмахна конетѣ, които иудейскитѣ царе туряха *въ честь* на слънцето прѣдъ входа въ дома Господень, близу до стаитѣ на скопеца Нетанъ-Мелехъ, въ Фаруримъ, а колесницитѣ на слънцето изгори съ огънь. И жертвеницитѣ върху покрива на Ахазовата горница, които иудейскитѣ царе бѣха направили, и жертвеницитѣ, които Манасия бѣ направилъ въ двата двора на дома Господень, царътъ *ги* събори и свали оттамъ, и прахътъ имъ хвърли въ потокъ Кедронъ. И оброчищата прѣдъ Иерусалимъ, надесно отъ маслинената планина, които Соломонъ, царь Израилевъ, бѣ съградилъ на Астарта, сидонска гнусота, и на Хамосъ, моавска гнусота, и на Милхомъ, амонитска гнусота, царътъ оскверни; и изпочупи статуитѣ и изсѣче джбравитѣ, и напълни мѣстото имъ съ човѣшки кости. Сжщо и жертвеника, който бѣше въ Ветиль, и оброчището, съградено отъ Наватовия синъ Иеровоама, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила, — сжщо и тоя жертвеникъ и оброчището разори, и изгори това оброчище, направи *го* на прахъ, изгори и джбравата. Иосия сжщо изтрѣби и извиквачитѣ на мъртъвци, и магйосницитѣ, и терафимитѣ, и идолитѣ, и всички гнусоти, които се срѣщаха въ Иудейската земя и въ Иерусалимъ, за да изпълни думитѣ на закона, написани въ книгата, която свещеникъ Хелкия намѣри въ дома Господень.

2 Парал. 34:3—7. На осмата година отъ царуването си, бидейки още момче, начена да прибѣгва къмъ Бога на отца си Давида, а на дванайсетата година захвана да чисти Иудея и Иерусалимъ отъ оброчищата, отъ *посветенитѣ* дървета и отъ ваянитѣ и лѣяни кумири. Разрушиха прѣдъ лицето му жертвеницитѣ на

Вааловци и статуитѣ, които се издигаха надъ тѣхъ; отсѣче *посветеништѣ* дървета, и изваянитѣ лѣяни кумири строши и разби на прахъ, като *разпилѣ* по гробоветѣ на ония, които имъ бѣха принасяли жертви; коститѣ на жрецитѣ изгори върху тѣхнитѣ жертвеници, и очисти Иудея и Иерусалимъ; и въ градоветѣ на Манасия, Ефрема и Симеона, *дори* до колѣното Нефталимово, и въ тѣхнитѣ опустошени околности, той събори жертвеницитѣ и *посветенитѣ* дървета, разби на прахъ кумиритѣ и строши всички статуи по цѣлата Израилска земя, и се върна въ Иерусалимъ.
Иосафатъ.

2 Парал. 17:6. Сърдцето му се възвиси въ Господнитѣ пѣтица; при това той прѣмахна оброчищата и джбравитѣ въ Иудея.
Манасия.

2 Парал. 33:15. Прѣмахна чуждитѣ богове, идола отъ Господния домъ и всички капища, които бѣше съградилъ върху планината на Господния домъ и въ Иерусалимъ, и ги изхвърли извънъ града.

Израилтяни.

2 Парал. 31:1. Слѣдъ като се свърши всичко това (празника на Безкваснитѣ въ врѣмето на Езекия), всички израилтяни, които се намираха *тамъ* (въ Иерусалимъ), отидоха по иудейскитѣ градове, та изпотрошиха статуитѣ, изсѣкоха *посветенитѣ* дървета, разрушиха оброчищата и жертвеницитѣ до край по цѣла Иудея и въ *земята* Вениаминова, Ефремова и Манасиева. *Слѣдъ това* се върнаха всички синове Израилеви, всѣкой въ владѣнието си, въ градоветѣ си.

Избиране.

На Христа като Месия.

Ис. 42:1. Ето, Моятъ Отрокъ, Когото държа за ржка, Моятъ Избраникъ, къмъ Когото благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и Той ще възвѣсти сждъ на народитѣ. **Мат. 12:18.**

Ис. 49:1. Слушайте Ме, острови, и внимавайте, народи далечни: Господъ Ме повика още отъ утроба, отъ майчина Ми утроба нарече името Ми.

1 Петр. 2:6. Ето защо въ Писанието е казано: „ето, полагамъ въ Сионъ краежгъленъ Камъкъ, избранъ, драгоцѣненъ; и който вѣрва въ Него, нѣма да се посрами“.

На Ангели.

1 Тим. 5:21. Заклевамъ *те* прѣдъ Бога, прѣдъ Господа Исуса Христа и прѣдъ избранитѣ Ангели, да спазвашъ това (което *ти* казахъ) безъ прѣдубѣждение и да не вършишъ нищо по пристрастие.

На Израиля.

Втор. 7:6...Ти си светъ народъ на Господа, твоя Богъ: тебе избра Господъ, Богъ твой, за да бждешъ Неговъ собственъ народъ измежду всички народи, които сж на земята. **Втор. 14:2.**

Втор. 10:15...Само твоитѣ (Израилю) отци е приелъ Господь и ги е обикналъ, и е избралъ васъ, тѣхното сѣме подиръ тѣхъ, отъ всички народи, както *видишь* днесъ.

2 Царств. 7:24. [Какво още може да Ти (Господи мой) каже Давидъ?...]Ти утвърди за Себе Си Твоя народъ Израиля като Свой собственъ народъ до-вѣка, и Ти, Господи, стана неговъ Богъ.

1 Парал. 16:13. (Потърсете Господа) *вне*, сѣме Израилево, раби Негови, синове Иаковови, избраници Негови!

Пс. 134:4. (Хвалете Господа,) защото Господь Си избра Иакова, Израиля за Свое достояние.

Ис. 41:8, 9...Ти, ти, Израилю, рабе Мой, Иакове, когото Азъ избрахъ, сѣме на Авраама, Моя приятель, — ти, когото взехъ отъ краищата на земята и повикахъ отъ краищата ѝ, и ти рекохъ: ти си Мой рабъ, Азъ те избрахъ и не ще те отхвърля, (не бой се, защото Азъ съмъ съ тебе, не се смущавай, защото Азъ съмъ Богъ твой)

Ис. 44:1...Сега слушай, Иакове, рабе Мой, и ти. Израилю, когото Азъ избрахъ.

Ис. 45:4. (Тѣй казва Господь на Своя помазаникъ Кира:) Заради Иакова, Моя рабъ, и Израиля, Моя избраникъ, Азъ те нарекохъ по име, почетохъ те, ако и да Ме не познаваше.

Ис. 48:12. Чуй ме, Иакове и Израилю, повиканъ отъ Мене: Азъ съмъ сжщиятъ, Азъ съмъ първиятъ и Азъ — послѣдниятъ.

На Божитѣ служители:

Пророцитѣ.

Пс. 88:4. „Азъ поставихъ завѣтъ съ Моя избраникъ, клехъ се на Моя рабъ Давида: (ще утвърдя на-вѣки твоео сѣме, отъ рода въ родъ ще уредя твоя прѣстоль.)

Пс. 104:26. Изпрати Своя рабъ Моисея и Аарона, когото избра.

Иер. 1:5. (Биде къмъ мене слово Господне:) прѣди да те образувамъ въ утробата, Азъ те познахъ, и прѣди да излѣзешъ изъ утробата, осветихъ те: поставихъ те пророкъ за народитѣ.

Апостолитѣ.

Марк. 3:13. Послѣ (Иисусъ) се възкачи на планината и повика при Себе Си, които Самъ искаше; и дойдоха при Него.

Лук. 6:13...Повика ученицитѣ Си и избра отъ тѣхъ дванайсетъ, които и нарече апостоли.

Дѣян. 9:15...Господь му (на Анания) каза: иди (на улицата, която се нарича Права, и подири въ Иудината кжща единъ тарсянинъ, на име Савелъ), защото той Ми е избранъ сждъ, за да понесе името Ми прѣдъ народи, царе и синове Израилеви.

Дѣян. 26:16. (Азъ чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ: Савле, Савле, що Ме гонишь? Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишь.) Но стани и се изправи на нозѣтъ си; защото Азъ затова ти се и явихъ, за да те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия.

На църквитѣ.

1 Петр. 5:13. Поздравява ви избраната заедно съ васъ *църква* въ Вавилонъ, и синъ ми Марко.

Избирането на светият е отъ Бога.

1 Сол. 1:4. Знаемъ, възлюбени братя, за вашето отъ Бога избиране.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа за вѣрата на Божиитъ избраници и за познаване истината на благочестието, (до Тита: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спасителъ.)

Отъ Христа.

Иоан. 13:18. Не за всички ви говоря: Азъ зная, кои съмъ избралъ. Но да се сбъдне Писанието: „който яде съ Мене хлѣбъ, дигна противъ Мене петата си“.

Иоан. 15:16. Не вие Мене избрахте, но Азъ васъ избрахъ и ви поставихъ да идете и да принасяте плодъ, и плодътъ ви да прѣбждва, та, каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, да ви даде.

Чрѣзъ Христа.

Еф. 1:4. (Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който ни благослови въ Христа,) както и ни избра чрѣзъ Него, прѣди да се свѣтъ създаде, за да бждемъ свети и непорочни прѣдъ Него съ любовь.

Е лично.

1 Парал. 28:5, 6....Отъ всичкитъ ми синове, — защото Господъ ми даде много синове, — Той избра сина ми Соломона да седи върху прѣстола на Господнето царство надъ Израила, и ми каза: синъ ти Соломонъ ще построи Моя домъ и Моитъ двори, защото съмъ Си го избралъ за синъ, и ще му бжда баща.

Мат. 20:16....Ще бждатъ послѣднитъ първи, и първитъ — послѣдни; защото мнозина сж звани, а малцина избрани.

Мат. 20:23....Казва имъ (на Зеведеевитъ синове): чашата Ми ще пиете, и съ кръщението, съ което Азъ се кръщавамъ, ще се кръстите; но да дамъ да се седне Менѣ отдесно и отлѣво, не зависи отъ Мене; сѣдането е на ония, за които е пригответено отъ Моя Отецъ. Марк. 10:40.

Иоан. 6:44. Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлѣче Отецъ, Който Ме е пратилъ; и Азъ ще го възкреся въ послѣдния день.

Дѣян. 22:14....Той (Анания) ми каза: Богъ на нашитъ отци те е отредилъ да познаешъ волята Му, да видишь Праведника и да чуешъ гласъ отъ устата Му. (Савелъ).

2 Иоан. 1:13. Поздравяватъ те чедата на избраната твоя сестра. Аминъ.

Вѣрващитъ сж избраници Еожии.

Ис. 65:9....Ще произведа отъ Иакова сѣме, и отъ Иуда — наслѣдникъ на Моитъ планини, и това ще наслѣдятъ Моитъ избрани, и тамъ ще живѣятъ рабитъ Ми.

Мат. 24:31....Ще изпрати (Синъ Човѣчески) Ангелитъ Си съ гръмогласна трѣба, и ще събератъ избраницитъ Му отъ четиритѣхъ вѣтра, отъ единия до другия край на небесата. Марк. 13:27.

Римл. 8:33. Кой ще обвини избраницитѣ Божии? Богъ е, Който ги оправдава.

1 Петр. 2:9....Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, на родъ светъ, люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина

Откр. 17:14. Тѣ (десетѣтѣ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще ги побѣди, защото Той е Господаръ на господаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които *сж* съ Него, *сж* звани, избрани и вѣрни.

Избирането е: по Божие прѣдопрѣдѣление.

Римл. 9:11....Доклѣ не бѣха се още родили (двамата сина на Ревека) и не бѣха направили нищо добро или лошо (за да се знае, че Божието рѣшение въ избора *зависи* не отъ дѣла, а отъ Призоваващия), (бѣше ѝ казано: „по-голѣмиятъ ще робува на по-малкия“.)

Еф. 1:11. Чрѣзъ Него (Христа) *ние* бѣхме и избрани за на слѣдници, прѣдзначени по опрѣдѣлѣние на Бога, Който върши всичко по рѣшение на волята Си.

2 Тим. 1:9. (Богъ)...ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена.

По Божие прѣдузнание.

Римл. 8:29....Който Той е прѣдудналъ, *тѣхъ* е и прѣдопрѣдѣлилъ *да бждатъ* сходни съ образа на Сина Му, та Той да бжде първороденъ между многото братя.

1 Петр. 1:1, 2. Петъръ, апостолъ на Иисуса Христа, до пришелцитѣ, прѣснати по Понтъ, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзъ осветяване отъ Духа, за послушность и за порѣсване съ кръвта Иизусъ Христова: благодать вамъ и миръ да изобилва!

Върховно.

Римл. 9:15, 16....Той казва на Моисея: „който е за помилуване, ще го помилувамъ, и който е за съжालяване, ще го съжاليا“. И тѣй, *това зависи* не отъ оногова, който желае, нито отъ оногова, който тича, а отъ Бога, Който милува.

1 Кор. 1:27....Богъ избра онова, що е безумно на тоя свѣтъ, за да посрами мждритѣ; Богъ избра онова, що е слабо на тоя свѣтъ, за да посрами силнитѣ.

По благодать.

Римл. 11:5. [Какво му (на Илия) казва Божиятъ отговоръ? „Оставихъ Си седемъ хиляди мжже, които не прѣклониха колѣнѣ прѣдъ Ваала“.] Тѣй, прочее, и въ сегашно врѣме, по изборъ на благодатъта, запази се остатъкъ.

Писано е на небесата.

Лук. 10:20. [Той имъ (на седемдесетѣтѣхъ ученици) рече:]... не се радвайте на това, че духоветѣ ви се покоряватъ; а радвайте се, че имената ви *сж* написани на небесата.

За славата Божия.

Еф. 1:5, 6. (Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа, както

и ни избра чръзъ Него,) като прѣдопрѣдѣли да ни усинови за Себе Си чръзъ Исуса Христа, по благоволение на Своята воля, за да бжде хвалена славата на Неговата благодать, съ която Той ни е облагодатствувалъ чръзъ Своя Възлюбенъ.

Чръзъ вѣра и освещение отъ Духа.

2 Сол. 2:13. Ние...сме длъжни да благодаримъ на Бога винаги за васъ, възлюбени отъ Господа братя, задѣто отначало Богъ, чръзъ освещение отъ Духа и чръзъ вѣра въ истината, ви избра за спасение.

За спасение.

1 Сол. 5:9....Богъ ни опрѣдѣли не за гнѣвъ, а за да придобиемъ спасение чръзъ Господа нашего Исуса Христа.

За добри дѣла.

Еф. 2:10....Негово творение сме ние, създадени въ Христа Исуса за добри дѣла, що Богъ е прѣдначилъ да вършимъ.

За духовно воюване.

2 Тим. 2:4. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи; и това прави, за да угоди на военачалника.

За вѣчна слава.

Римл. 9:23. (Какво отъ туй) и ако Той (Богъ), за да яви богатството на Своята слава надъ нѣкои сждове на милосърдие, приготвени отъ Него за слава, (помилува насъ, които Той призва не само отъ иудеи, но и отъ езичници?)

Светинѣ чръзъ него приематъ: призвание.

Римл. 8:30....Които е прѣдопрѣдѣлилъ, тѣхъ и призвалъ; и които е призвалъ, тѣхъ и оправдалъ; а които е оправдалъ, тѣхъ и прославилъ.

Божието слово.

Иоан 17:6. Явихъ Твоето име на човѣцитѣ, които си Ми далъ отъ свѣта; тѣ бѣха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоето слово. *Вѣра (въ Христа).*

Дѣян 13:48. Езичницитѣ, като слушаха това (що Павелъ и Варнава казваха), радваха се и прославяха словото Господне и повѣрваха всички, които бѣха отредени за вѣченъ животъ.

Покровителство.

Мат. 24:22....Ако не се скратѣха ония дни, не би се спасила никоя плътъ; но заради избранитѣ ще се скратятъ ония дни. **Марк. 13:20.**

Оправдание противъ неприятелитѣ.

Лук. 18:7....Богъ ли нѣма да защити избранитѣ Си, които викатъ къмъ Него денъ и нощъ, макаръ и да забавя да ги защити? *Всичко, що имъ съдѣйствува на добро.*

Римл. 8:28....Знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призвани по Негова воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

Блаженство.

Пс. 32:12. Блаженъ оня народъ, комуто Господъ е Богъ, и племето, което Си е Той избралъ за наслѣдие!

Пс. 64:5. Блаженъ е оня, когото си Ти избралъ и приближилъ да живѣе въ Твоитѣ двѣри; ще се наситимъ съ богатата на Твоя домъ, на светия Твой храмъ.

Наслѣдство.

1 Петр. 1:4, 5. (Благословенъ да бѣде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни възроди за жива надежда,) за наслѣдство нетлѣнно, чисто, що не увѣхва, съхранено на небесата за васъ, които съ Божия сила чрѣзъ вѣра сте пазени за спасение, готово да се открие въ послѣдно врѣме.

То трѣбва да ни води въ милосърдие.

Кол. 3:12... Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномъдрие, кротость, дълготърпѣние.

Да го уякчаваме!

2 Петр. 1:10... Братя, още повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ: това като вършите, никога нѣма да погрѣшите. **„Мнозина сж звани, а малцина избрани“.**

Мат. 22:14... Мнозина сж звани, а малцина избрани.

ПРИМѢРИ:

Исаакъ.

Бит. 21:12... Богъ рече на Авраама: не се огорчавай за момчето (Измаила) и робинята ти (Агарь); за всичко, което ти каже Сарра, слушай думата ѝ, защото отъ Исаака потомство ще се назове съ твое име.

Авраамъ.

Неем. 9:7. (И каза Ездра:) Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама, изведе го изъ Уръ Халдейски и му даде име Авраамъ. *Моисей.*

Пс. 105:23. (Забравиха Бога, своя Спаситель.) И щѣше да ги изтрѣби, ако Моисей, Неговиятъ избраникъ, не бѣ застаналъ прѣдъ Него въ пролома, да отклони яростъта Му, та да (ги) не погуби.

Зоровавель.

Аг. 2:23. Въ оня день, казва Господъ Саваотъ, ще те взема, Зоровавеле, сине Салатиилевъ, рабе Мой, казва Господъ, и ще те държа като печатъ, защото те избрахъ, казва Господъ Саваотъ.

Апостолитѣ.

Иоан. 15:19. Да бѣхте отъ свѣта, свѣтътъ щѣше да любии своето; а понеже не сте отъ свѣта, но азъ ви избрахъ отъ свѣта, затова свѣтътъ ви мрази.

Савель.

Дѣян. 22:14... Той (Анания) ми каза: Богъ на нашитѣ отци те е отредилъ да познаешъ волята Му, да видишь Праведника и да чуешъ гласъ отъ устата Му.

Гал. 1:15, 16... Когато Богъ, Който ме избра отъ утробата на майка ми и ме призва чрѣзъ благодатьта Си, благоволи да открие въ мене Своя Синъ, за да благовѣстя за Него между езичниците, — азъ веднага се не съвѣтвахъ съ плътъ и кръвъ.

Иаковъ.

Римл. 9:12, 13. (Отъ Призоваващия) бѣше ѱ (на Ревека) казано: „по-голѣмиятъ ще робува на по-малкия“, както е и писано: „Иакова възлюбихъ, а Исава намразихъ“.

Руфъ.

Римл. 16:13. Поздравете избрания въ Господа Руфа, както и неговата и моя майка.

Изкупление.

Опрѣдлението му.

Ис. 43:2—4. Прѣзъ води ли ще минавашъ, Азъ съмъ съ тебе (Израилю); прѣзъ рѣки ли—тѣ нѣма да те потопятъ; трѣгнешъ ли прѣзъ огънь, нѣма да се изгоришъ, и пламъкътъ не ще те опърли. Защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спаситель; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея дадохъ за тебе. Понеже си скѣпъ въ очитѣ Ми, многоцѣненъ, и Азъ те възлюбихъ, то ще дамъ други човѣци за тебе, и народи — за твоята душа.

1 Кор. 7:23. Вие сте скѣпо купени; не ставайте роби на човѣци.

1 Тим. 2:6. (Христосъ Исусъ)...отдаде Себе Си откупъ за всички — нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.

Прѣдказано е.

Ис. 59:20...Ще дойде Изкупитель за Сионъ и за синоветѣ Иаковови, които сж се отвърнали отъ нечестие, казва Господь.
То е: отъ Бога.

Пс. 110:9. Той прати избавление на Своя народъ; установи на-вѣки Своя завѣтъ. Свето и страшно е Неговото име!

Ис. 44:21—23. Помни това, Иакове и Израилю, защото ти си Мой рабъ; Азъ те образувахъ; Мой рабъ си ти, Израилю, не Ме забравяй. Ще излича като мъгла твоитѣ беззакония, и твоитѣ грѣхове — като облакъ; обърни се къмъ Мене, защото Азъ те изкупихъ. Тържествувайте, небеса, защото Господь направи това. Ликувайте, дълбини земни; шумете отъ радость, планини, гора и всички дървета въ нея; защото Господь изкупи Иакова и ще се прослави въ Израиля.

Лук. 1:68. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки:) благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ.

Чрѣзъ Христа.

Мат. 20:28...Синъ Човѣческий не дойдѣ, за да Му служатъ, но да послужи и даде душата Си откупъ за мнозина. Марк. 10:45.

Гал. 3:13. Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона, като стана заради насъ клетва (защото писано е: „проклетъ е всѣки, който виси на дърво.“)

2 Петр. 2:1. Имало е и лъжепророци между народа, както и между васъ ще има лъжеучители, които ще вмѣкнатъ пагубни

ереси и, като се отричатъ отъ Господа, Който ги е изкупилъ, ще навлѣкатъ върху си скорошна погибель.

Чрвъзъ кръвта Христова.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Евр. 9:12. (Христосъ) нито съ козя и телешка кръвь, но съ Своята кръвь влѣзе веднажъ за винаги въ светилището и придоби вѣчно изкупление.

1 Петр. 1:18, 19. (Съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване,) като знаете, че не съ тлѣнни *нѣща* — сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бащите, но съ драгоцѣнната кръвь на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ.

Откр. 5:9. (Когато взе книгата, че гиритѣ животни и двайсетъ и четиритѣ старци паднаха прѣдъ Агнеца) и пѣха нова пѣсень, думайки: достоенъ си да вземешъ книгата и да снемешъ печатитѣ ѝ, защото Ти бѣ закланъ и съ Своята кръвь ни изкупи за Бога отъ всѣко колѣно и езикъ, народъ и племе.

Богъ е нареченъ Изкупитель.

Пс 18:15. Думитѣ на устата ми и помислитѣ на сърдцето ми да бждатъ благоугодни прѣдъ Тебе, Господи, крѣпость моя и избавителю мой!

Ис. 43:14. Тѣй казва Господь, вашиятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ: за васъ проводихъ у Вавилонъ и съкрушихъ всички заворки и халдейци, които се славѣха съ кораби.

Ис. 44:6. Тѣй казва Господь, Царь на Израила и неговъ Изкупитель, Господь Саваотъ: Азъ съмъ първиятъ, и Азъ съмъ послѣдниятъ; и освѣнъ Мене нѣма Богъ.

Ис. 47:4. Нашиятъ Изкупитель — името Му е Господь Саваотъ — е Светиятъ Израилевъ.

Ис. 54:8. Въ пламъка на гнѣва скрихъ отъ тебе лицето Си за кратко врѣме, но съ вѣчна милость ще те помилувамъ, казва твоятъ Изкупитель Господь.

Ис. 60:16. Ти (Иерусалиме) ще се насищашъ съ млѣкото на народитѣ, и ще сучишъ отъ царски грѣди, и ще узнаешъ, че Азъ, Господь, съмъ твой Спаситель и твой Изкупитель, Силниятъ Иакововъ.

Ис. 63:16. Само Ти си нашъ Отець; защото Авраамъ не ни познава, нито Израиль ни признава за свои; Ти, Господи, си нашъ Отець, отъ-вѣка Твоето име е: „Изкупитель нашъ“.

Христосъ е нареченъ Изкупитель.

Ис. 54:5....Твоятъ Творецъ е твой съпругъ; Господь Саваотъ е името Му, и твой изкупитель е Светиятъ Израилевъ: Той ще се нарече Богъ на цѣла земя.

То е: *скжпо.*

Пс. 48:9. (Човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него:) скжпа е цѣната за изкупване тѣхнитѣ души, и това не ще бжде никога.

Пълно.

Пс. 129:7. Нека се уповава Израилъ на Господа, защото у Господа е милостъта, и пълно е у Него избавлението.

Простира се на всички люде.

Откр. 7:9, 10... Видѣхъ, и ето, голѣмо множество народъ, което никой не можеше да прѣброи, — отъ всички племена и колѣна, народи и езици; *тѣ* стояха прѣдъ прѣстола и прѣдъ Агнеца; облѣчени въ бѣли дрехи и съ палмови вѣйки въ ржцѣ. И възкличаваха съ високъ гласъ, думайки: спасението *дѣлжимъ* на нашия Богъ, Който седи на прѣстола, и на Агнеца.

За душата.

Пс. 33:23. Господъ ще избави душата на рабитѣ Си, и никой отъ ония, които се Нему уповаватъ, нѣма да загине.

Пс. 48:16... Богъ ще избави душата ми отъ властъта на прѣизподнята, кога ме приеме.

Пс. 68:19. Приблужи се (Господи) до душата ми, избави я; заради моитѣ врагове ме спаси.

Пс. 70:23. Радватъ се устата ми, кога Ти пѣя, и душата ми, която си Ти избавилъ.

За тѣлото.

Римл. 8:23. (Знаемъ, че всички твари заедно стенатъ и се мъчатъ досега;) и не само *тѣ*, но и ние сами, които имаме начатъцитѣ на Духа, и ние сами стенемъ въ себе си, очаквайки осиноwienie — изкупване на нашето тѣло.

За живота.

Пс. 102:4. (Той) избавя отъ гробъ твоя животъ, увѣнчава те съ милостъ и щедрости.

Плач. Иер. 3:58. Ти защищаваше, Господи, дѣлото на моята душа: изкупваше живота ми.

За наслѣдство.

Еф. 1:14. (Светий Духъ)...е залогъ за нашето наслѣдство, та да се изкупи достоянието *Му* (на Бога) за похвала на славата *Му*. **Христосъ се изпрати да го извърши.**

Иоан. 1:29... Иоанъ вижда Исуса, че отива къмъ него, и казва: ето Агнецътъ Божий, Който взима *върху Си* грѣха на свѣта.

Гал. 4:4, 5... Когато се изпълни врѣмето, Богъ изпрати Своя Синъ (Единороденъ), Който се роди отъ жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бѣха подъ закона, та да получимъ осиновението.

Христосъ стана изкупление за насъ.

1 Кор. 1:30. Отъ Него (Бога) сте и вие въ Христа Исуса, Който стана за насъ прѣмъдростъ отъ Бога, и правда, и освещение, и изкупление, (та, както е писано, „който се хвали, съ Господа да се хвали“.)

То ни избавя: отъ всѣко зло.

Бит. 48:16. (Израилъ прострѣ и възложи десната си ржа върху главата на Ефрема, а лѣвата — върху главата на Манасия. И благослови Иосифа и рече:) Ангелътъ, който ме избавя отъ

всѣко зло, да благослови тия дѣца; да бждатъ именувани съ **мое**то име и съ името на отцитѣ ми, Авраама и Исаака, и да се наплодятъ въ множество по земята.

Отъ грѣха.

Римл. 6:18...Като се освободихте отъ грѣха, станайте роби на правдата.

Римл. 6:22...Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станайте роби Богу, вашиятъ плодъ е светостъ, а краятъ—животъ вѣченъ.

Отъ робското иго.

Гал. 5:1...Стойте твърдо въ свободата, която Христосъ ни дарува, и не се подлагайте пакъ подъ робско иго.

Отъ всички скърби.

Пс. 24:22. Избави, Боже, Израила отъ всичкитѣ му скърби.

Отъ всички беззакония.

Пс. 129:8. (Нека се уповава Израиль на Господа,) и Той ще избави Израила отъ всичкитѣ му беззакония.

Тит. 2:14. (Иисусъ Христосъ)...даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Отъ сегашния лукавъ вѣкъ.

Гал. 1:4. (Павелъ апостолъ и всички брата, които сж съ мене—до църквитѣ Галатийски: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа нашего Иисуса Христа), Който отдаде Себе Си за нашитѣ грѣхове, за да ни избави отъ сегашния лукавъ вѣкъ, по волята на Бога и Отца нашего, (Комуто слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.)

Отъ врагове.

Пс. 105:10, 11. (Той)...ги спаси отъ ржката на ненавистника и ги избави отъ ржката на врага. Водитѣ покриха тѣхнитѣ врагове: не остана ни единъ отъ тѣхъ.

Пс. 135:24. (Славете Оногова, Който)... ни избави отъ враговетѣ ни, защото е вѣчна милостъта Му.

Иер. 15:21...Ще те спася отъ ржцѣтѣ на зли и ще те избавя отъ ржцѣтѣ на притѣснители.

Отъ смъртъ.

Ос. 13:14. Отъ властъта на ада ще ги изкупя, отъ смъртъ ще ги избавя. Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата? разкаяние за това не ще имамъ. 1 Кор. 15:55.

Човѣци не могатъ да го правятъ.

Пс. 48:8. Човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него.

Иез. 7:19. Среброто си ще изхвърлятъ по улици, и златото не ще зачитатъ. Среброто имъ и златото имъ не ще бжде въ сила да ги спаси въ деня на Господнята яростъ. Тѣ не ще наситятъ съ тѣхъ душитѣ си и не ще напълнятъ утробитѣ си, защото то биде поводъ за беззаконието имъ.

То ни давз: *оправдание даромъ.*

Римл. 3:24. (Божията правда чрѣзь вѣра въ Исуса Христа е у всички и върху всички вѣрващи; защото нѣма разлика: всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия,) оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзь изкуплението въ Христа Исуса.

Прощение на грѣхове.

Еф. 1:7. [Той (Богъ) ни е облагодатствувалъ чрѣзь Своя Възлюбенъ,] въ Когото имаме изкупление чрѣзь кръвта Му, прошка на грѣховетеъ по богатството на Неговата благодать. Кол. 1:14.

Евр. 9:14. (Ако кръвта отъ юнци и козли, и пепелта отъ телица чрѣзь порѣсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвта на Христа, Който чрѣзь Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстѣта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!
Врѣмето му е този живогъ.

Иов. 36:18, 19. (Продължи Елиуй и рече:) Да те не поразитъ Божиятъ гнѣвъ съ наказание! Голѣмъ откупъ не ще те избави. Ще даде ли Той (Богъ) нѣкаква цѣна на твоето богатство? Не, нито на златото, нито на какво и да е съкровище.

То явява: *силата Божия.*

Ис. 50:2. (Тъй казва Господь:) Защо, когато дохождахъ, никого нѣмаше, и когато викахъ, никой не отговаряше? Нима ржката Ми се е скратила, та не може да избавя, или нѣмамъ сила да спасявамъ? Ето, съ заплахата Си море прѣсушавамъ, прѣвърщамъ рѣки въ пустиня; рибитѣ въ тѣхъ гниятъ отъ липса на вода и умиратъ отъ жажда.

Любовта и милосърдието Божие.

Ис. 63:9. Въ всѣка тѣхна скърбъ Той ги не оставяше, и Ангелтъ на лицето Му ги спасяваше; по любовта Си и по милосърдието Си Той ги изкупи, взе и ги носи прѣзь всички древни дни.
Благодатьта Божия.

Ис. 52:3....Тъй казва Господь: за нищо бѣхте продадени, и безъ сребро ще бждете откупени.

Трѣбва да благодаримъ Богу за него.

Ис. 51:11....Ще се върнатъ избавенитѣ отъ Господа и ще дойдатъ на Сионъ съпѣние, и вѣчна радостъ ще бжде надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радостъ и веселие; скърбъ и въздишки ще изчезнатъ. Ис. 35:10.

Ветхозавѣтнитѣ светни имаха часть въ него.

Евр. 9:15....Той (Христосъ) е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, станала за изкупзване отъ прѣстжпленията прѣзь първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.
И езичницитѣ иматъ участие въ него.

Евр. 2:9....Виждаме, че Исусъ, Който бѣ малко нѣщо понизенъ прѣдъ Ангелитѣ, зарадъ прѣтърпѣната смъртъ биде увѣнчанъ съ слава и чѣсть, та по Божия благодать да вкуси стъртъ за всички.

Който иматъ часть въ него, тѣ сж Божии.

Ис. 43:1....Сега тѣй казва Господь, Който те е сътворилъ, Иакове, и Който те е устроилъ, Израилю: не бой се, защото Азъ те изкупихъ, нарекохъ те по името ти; ти си Мой.

1 Кор. 6:20....*Вие* сте скъпо купени. Затова прославете Бога въ тѣлата си и въ душитѣ си, които сж Божии.

1 Петр. 2:16. (Такъва е волята Божия — съ добротворство да обуздаваме невѣжеството на безумнитѣ човѣци,) като свободни, не като употрѣбяващи свободата за було на злобата, а като раби Божии.

Изкупени отъ Бога сж, начатъци (на Бога) сж.

Пс. 106:2. (Славете Господа, защото е благъ, защото е вѣчна милостъта Му!) Тѣй да кажатъ избавенитѣ отъ Господа, които Той избави отъ врага ржка.

Ис. 62:12....Ще ги нарекатъ светъ народъ, изкупенъ отъ Господа, а тебе (Иерусалиме) ще нарекатъ търсенъ, градъ неизоставенъ.

Откр. 14:3, 4. (Чухъ гласъ на гуслари, които свирятъ на гуслитѣ си) и пѣятъ като че ли нова пѣсенъ прѣдъ прѣстола и прѣдъ четиритѣхъ животни и старцитѣ; и никой не можеше да научи тая пѣсенъ, освѣнъ ония сто и четирийсетъ и четири хиляди, които бѣха изкупени отъ земята. Тия сж, които се не оскверниха съ жени, защото сж дѣвствени; тия сж, които вървятъ слѣдъ Агнеца, кждѣто и да отиде. Тия сж изкупени измежду човѣцитѣ, начатъци на Бога и Агнеца.

Народъ избранъ сж.

2 Царств. 7:23. [Какво още може да Ти (Господи мой) каже Давидъ?]. ...Кой е подобенъ на Твоя народъ Израила, едничкъ на земята народъ, за който е идвалъ Богъ да Си го придобие за народъ, да прослави името Си и да извърши велико и страшно прѣдъ Твоя народъ, който Си Ти придоби отъ египтяни, като прогони народитѣ и боговетѣ имъ? **1 Парал. 17:21.**

1 Петр. 2:9....*Вие сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ, люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина.

Истина сж избавени.

Иов. 19:25....Азъ зная, Изкупительтъ ми е живъ, и Той въ послѣдния день ще издигне изъ праха тази моя скапваща се кожа, (и азъ въ плътъта си ще видя Бога.)

Пс. 30:6. Въ Твоя ржка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавялъ, Господи, Боже на истината.

Запечатани сж за деня на избавлението.

Еф. 4:30....Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

Увѣрени сж въ него.

2 Кор. 1:22. Той (Богъ) ни...запечата и даде залога на Духа въ сърдцата ни.

Безопасно ще ходятъ въ светостъ.

Ис. 35:8, 9... Тамъ (въ пустинята) ще бжде друмъ, и пжтьтъ по него ще се нарече светъ пжтъ; нечистиятъ не ще ходи по него; но той ще бжде *само* за тѣхъ; които ходятъ по тоя пжтъ, дори и неопитнитъ, не ще се заблудятъ. Лъвъ не ще има тамъ, и лютъ звѣръ не ще възлѣзе по него; той нѣма да се намѣри тамъ, а ще ходятъ изкупенитъ.

Молятъ се за свършеното му изпълнение.

Пс. 25:11. Азъ...ходя въ своята непорочностъ; избави ме (Господи) и помилуй ме.

Пс. 43:27. Дигни се намъ на помощъ, и ни избави поради Твоята милостъ.

Пс. 118:154. Застъпи се за дѣлото ми и ме защити; по Твоето слово оживи ме.

Пръвъзчасятъ Бога за своето избавление.

Изх. 15:1, 13. Тогава Моисей и Израилевитъ синове изпѣха на Господа тая пѣсень, думайки: Да възпѣя Господа, защото се славно прослави; коня и яздача му хвърли въ морето. Ти водишь съ Твоята милостъ тоя народъ, който Ти избави, и го придружавашъ съ силата Си въ жилището на Твоята светиня.

Ис. 48:20. Излизайте отъ Вавилонъ, бѣгайте отъ халдейци, съ радостенъ гласъ разгласяйте и проповѣдвайте това, разпространявайте тая вѣсть до край-земя; казвайте: „Господь изкупи Своя рабъ Иакова“.

ПРИМѢРИ:

Израиль.

Изх. 6:6. (Рече Господь Моисею):...Кажи на синоветъ Израилеви: Азъ съмъ Господь, и ще ви изведе изподъ египетския гнетъ, ще ви изтръгна отъ египетската робия и ще ви спася съ прострѣна ржка и съ велики сждби.

Втор. 7:8. (Не затуй, че сте по-многобройни отъ всички народи, ви прие Господь и ви избра,) а защото Господь ви обича и за да запази клетвата, съ която Той се бѣ клелъ на отцитъ ви, изведе ви Господь съ твърда ржка (и висока мишца) и те освободи отъ дома на робството, отъ ржката на фараона, египетския царь.

Неем. 1:10... Тѣ тж Твои раби и Твой народъ, що си изкупилъ съ великата Си сила и съ мощната Си ржка.

Първороднитъ.

Изх. 13:11—15... Кога те въведе Господь (Богъ твой) въ земята Ханаанска, както Той се кле на тебе и на отцитъ ти, и ти я даде, —отдѣляй Господу всѣко (мжжко), което отваря утроба, и всѣко първородно мжжко отъ добитѣка, който имашъ, (посвещавай) Господу. А всѣко отъ ослитъ, което отваря (утроба), замѣняй съ агне; ако пъкъ не го замѣнишь, откупи го; и всѣко първородно човѣческо отъ синоветъ ти откупувай. И кога отпослѣ те попита синъ ти и рече: що е това? ти му кажи: съ силна ржка ни изведе Господь отъ Египетъ, отъ дома на робството: защото, когато фараонъ се противѣше да ни пусне, Господь умѣртва

всички първородни въ Египетската земя, отъ първородно човѣческо до първородно отъ добитѣка, — затова азъ принасямъ въ жертва Господу всичко мжжко, отваряще утроба, а всѣки първороденъ отъ моитѣ синове откупувамъ. Изх. 34:20.

Изкупителната цѣна за всѣка душа — приносъ Господу.

Изх. 30:12—15. (Говори Господь още на Моисея и каза:) прѣброявайки Израилевитѣ синове, кога ги прѣглеждашъ, нека всѣки даде Господу откупъ за душата си, при тѣхното прѣброяване; и нѣма да бжде помежду имъ изтрѣбителна пораза, кога ги прѣброявашъ; всѣки, който идва за прѣброяване, трѣбва да дава половина сикля, свещена сикля; въ тая сикля има двацѣтѣ гери: половината сикля е приносъ Господу; всѣки отъ двацѣтѣ години нагорѣ, който идва за прѣброяване, трѣбва да дава приносъ Господу; богатиятъ не по-много, и сиромаштъ не по-малко отъ половина сикля трѣбва да даватъ приносъ Господу, за откупъ на души тѣ ви.

Изкупителната цѣна за роба-израилтянинъ.

Лев. 25:47—54. Ако твоятъ пришлецъ или твоятъ прѣселенецъ се замогне, а братъ ти прѣдъ него осиромаше и се продаде на пришлеца, заселенъ при тебе, или нѣкому отъ племето на пришлеца, то слѣдъ продажбата той може да бжде откупенъ: нѣкой отъ братята му трѣбва да го откупи, или стрико му или стриковъ му синъ трѣбва да го откупи, или който и да е отъ сродниците му, отъ племето му, да го откупи, или самъ той, ако се замогне, да се откупи. И да се заплати съ купувача си, *смѣтайки* отъ годината, когато се е продалъ, до юбилейната година, и да повърне среброто, за което се е продалъ споредъ броя на годинитѣ, като се смѣта, че е билъ у него врѣмененъ наемникъ; и ако *оставатъ* още много години, то съразмѣрно съ тѣхъ да повърне за своя откупъ среброто, за което е билъ купенъ; ако ли оставатъ малко години до юбилейната година, да прѣсмѣтне и съразмѣрно съ годинитѣ да повърне за своя откупъ. Прѣзъ всички години той да бжде при него като наемникъ; той не бива да му бжде жестокъ господарь прѣдъ твоитѣ очи. Ако пъкъ се не откупи по тоя начинъ, то въ юбилейната година да излѣзе самъ той и дѣцата му съ него.

Изкушение.

Не произхожда отъ Бога.

Иак. 1:13—15. Никой, кога е въ изкушение, да не казва: Богъ ме изкушава; защото Богъ се отъ зло не изкушава, а и Самъ не изкушава никого, но всѣки се изкушава, увличанъ и примамванъ отъ собствената си похоть; слѣдъ това похотѣта, като зачене, ражда грѣхъ, а грѣхътъ, извършенъ, ражда смъртъ.

То дохожда отъ сребролюбнето.

Притч. 28:20. Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

1 Тим. 6:9... Ония, които искатъ да се обогатяватъ, падатъ

въ изкушение, въ примка и въ много безразсждни и врѣдни похоти, които потопяватъ човѣцитѣ въ провала и погибель.

Дяволътъ го причинява.

1 Парал. 21:1. Подигна се сатана противъ Израила и подбуди Давида да прѣброи израилтянитѣ.

Мат. 4:1, 3—11. Тогава Иисусъ биде отведенъ отъ Духа въ пустинята, за да бжде изкушенъ отъ дявола, (и, като пости четирийсетъ дена и четирийсетъ нощи, най-сетнѣ огладнѣ.) И приближи се до Него изкусительтъ и рече: ако си Синъ Божий, кажи, тия камъни да станатъ на хлѣбове. А Той му отговори и рече: писано е: „нѣ само съ хлѣбъ ще живѣе човѣкъ, а съ всѣкѣ слово, което излиза отъ Божии уста“. Тогава дяволътъ Го завежда въ светия градъ и Го поставя на храмовата стрѣха, и Му казва: ако си Синъ Божий, хвърли се долу, защото писано е: „на Ангелитѣ Си ще заповѣда за Тебе, и на ржцѣ ще Те понесатъ, да не би нѣкакъ да прѣпънешъ о камъкъ ногата Си“. Иисусъ му рече: писано е сжщо: „нѣма да изкусишь Господа, Бога твоего“. Пакъ Го завежда дяволътъ на твърдѣ висока планина и Му показва всички царства на свѣта и тѣхната слава, и Му дума: всичко това ще Ти дамъ, ако паднешъ и ми се поклонишь. Тогава Иисусъ му казва: махни се отъ Мене, сатана! защото писано е: „Господу, Богу твоему, ще се поклонишь и Нему одному ще служишь“. Тогава дяволътъ Го оставя, и ето, Ангели дойдоха и Му служеха. Лук. 4:1—13.

1 Кор. 7:5. (Жената не е господарка на тѣлото си, а мъжътъ; сжщо и мъжътъ не е господаръ на тѣлото си, а жената.) Недѣйте се лишава единъ отъ други—освѣнъ по съгласие за нѣкое врѣме, за да прѣбждвате въ постъ и молитва; *слѣдъ това* бждете си пакъ заедно, за да ви не изкушава сатаната, поради вашето невѣздържане.

2 Кор. 11:3. (Сгодихъ ви за едничкъ мъжъ, за да ви прѣдставя на Христа *като* чиста дѣвица.) Ала боя се, да не би, както змията съ хитростъта си прѣлъсти Ева, тѣй и вашитѣ мисли да се поврѣдятъ поради простотата *ви* въ Христа.

1 Сол. 3:5. (*Ние*, и когато бѣхме при васъ, прѣдсказвахме ви, че ще страдаме, както се и случи, и *вие* знаете.) Поради това и азъ, като не можехъ вече да търпя, пратихъ да узная за вѣрата ви, да не би нѣкакъ да ви е изкусилъ изкусительтъ, та да отиде напрасно нашиятъ трудъ.

Откр. 12:9... Биде сваленъ голѣмиятъ змей—древната змия, наречена дяволъ; сжщо и сатаната, който мамѣ цѣлата вселенна, биде сваленъ на земята, а заедно съ него бидоха свалени и ангелитѣ му.

Негови орждия сж грѣшницитѣ.

Притч. 1:10. Синко, ако те прѣлъстяватъ грѣшници, не скланяй.

Притч. 16:29. Неблагоданмѣренъ човѣкъ развращава своя ближень и го води къмъ недобъръ пжтъ.

Мат. 16:23... Той (Иисусъ) се обърна и рече Петру: махни се отъ Мене, сатана! Ти Ми си съблазнь! защото мислишь нѣ за това, що е Божие, а за снова, що е човѣшко.

1 Тим. 2:14....Не Адамъ биде прѣлѣстенъ, а жената биде прѣлѣстена и падна въ прѣстѣпление.

2 Тим. 3:13....Лукави човѣци и измамници ще напредватъ въ злото, като заблуждаватъ и биватъ заблуждавани.

2 Петр. 3:17. [Възлюбени, постарайте се да се намѣрите прѣдъ Него (Господа) въ миръ, неосквернени и непорочни.] Вие, прочее, възлюбени, като знаете *това* отъ по-рано, пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблудението на беззаконниците, да отпаднете отъ твърдостта си, (но растете въ благодатъ и познаване на Господа нашего и Спасителя Исуса Христа.)

То често произхожда: отъ сиромашия.

Притч. 30:9. [За двѣ нѣща Те (Господи) моля; не ми отказвай, прѣди да умра: сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насѣщния хлѣбъ,] да не би, като се прѣситя, да се отрече *отъ Тебе* и да кажа: „кой е Господь?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употрѣбявамъ името на моя Богъ напразно.

Отъ свѣтски почести.

Числ. 22:17. [(Моавитскитѣ князе) дойдоха при Валаама и му рекоха: тъй говори Валакъ, Сепфоровъ синъ: не отказвай да дойдешъ при мене:] ще ти въздамъ голѣми почести и ще направя (за тебе) всичко, каквото ми кажешъ; дойди, прокълни ми тоя народъ.

То понѣхога се изпраца за изпитване вѣрата ни.

1 Петр. 1:7. [Радвайте се, макаръ сега и да поскърбите малко (ако е потребно) въ различни изкушения,] та изпитаната ваша вѣра да излѣзе по-драгоцѣнна отъ нетрайното, макаръ и чрѣзъ огънь изпитвано, злато, за похвала и честь и слава, кога се яви Исусъ Христосъ.

Любовта ни.

Втор. 13:3. [Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тъй да служимъ“,—] ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже *чрѣзъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Послушанието ни.

Втор. 8:2.... Помни цѣлия пѣтъ, по който те води Господь, Богъ твой, по пустинята ето вече четирийсетъ години, за да те смири, да те изпита и узнае, какво има въ сърдцето ти, ще пазишъ ли заповѣдитѣ Му, или не.

Безкористието ни.

Иов. 1:9—12. Отгѣвори сатаната Господу и рече: нима токутъ Иовъ е богобоязливъ? Не ограда ли Ти отвредъ него и къщата му и всичко, що той има? Ти благослови дѣлата на ржцѣтъ му, и стадата му се ширятъ по земята; но я простри ржка и се допри до всичко, що е негово, ще ли Те благослови? И рече Господь на сатаната: ето, всичко, що е негово, е въ твоя ржка;

само върху него ржка не простирай. — И отиде си сатаната отъ лицето Господне.

То не надминава силата на човѣка.

1 Кор. 10:13. *Друго* изкушение васъ не е постигнало, освѣнъ човѣшко; вѣренъ е обаче Богъ, Който не ще остави да бждете изкушени повече отъ силата ви, а заедно съ изкушението ще даде и изходъ, за да можете да тѣрпите.

Опасно е поради немощта на плътта.

Гал. 5:17....Плътта желае противното на духа, а духътъ — противното на плътта; тѣ се противятъ единъ другиму, за да не правите онова, що бихте пожелали.

Вѣрващитѣ биватъ всѣкога изкушавани.

Иов. 7:18. (Какво е човѣкъ, та толкозъ го цѣнишь и обръщашъ върху него вниманието Си,) посѣщавашъ го всѣка заранъ, изпитвашъ го всѣки мигъ?

1 Иоан. 2:26. (Това е обѣщанието, което Самъ ни обѣща — вѣчния животъ.) Това ви писахъ поради ония, които ви прѣлъстяватъ.

Христосъ го прѣтѣрпѣ отъ дявола.

¶ Марк. 1:13....Той бѣше тамъ, въ пустинята, четирийсетъ дни, изкушаванъ отъ сатаната; бѣше съ звѣровеѣ; и Ангелитѣ Му служеха. *Прѣтѣрпѣ го отъ враговетѣ Си.*

Мат. 12:38. Тогава нѣкои отъ книжницитѣ и фарисеитѣ отговориха и рекоха: Учителю, искаме да видимъ личба отъ Тебе. **Марк. 8:11; Лук. 11:16; Иоан. 6:30.**

Мат. 16:1. Тогава пристѣпиха фарисеитѣ и садукееитѣ и, изкушавайки Го, поискаха да имъ покаже личба отъ небето.

Мат. 19:3.... Дойдоха при Него фарисеитѣ и, изкушавайки Го, думаха Му: позволено ли е човѣку да напусне жена си по всѣка причина? **Марк. 10:2.**

Мат. 22:18. [(Фарисеитѣ) изпращатъ при Него ученицитѣ си съ нѣкои иродиани, казвайки: Учителю, кажи ни: какъ Ти се струва: позволено ли е да се дава данъкъ кесарю, или не?] Но Иисусъ, като разбра лукавството имъ, рече: що Ме изкушавате, лицемерци? **Марк. 12:15.**

Лук. 10:25....Ето, единъ законникъ стана и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наслѣдя животъ вѣченъ! *Прѣтѣрпѣ го подобно (на) човѣкъ.*

Евр. 4:15....Ние имаме не такъвъ първосвещеникъ, който не би могълъ да ни съчувствува въ нашитѣ немощи, а такъвъ, Който е изкушенъ като насъ въ всичко, освѣнъ въ грѣхъ.

Надви го.

Иоан. 16:33....Въ свѣта скърби ще имате; но дерзайте: Азъ побѣдихъ свѣта.

Може и на изкушаванитѣ да помага.

Евр. 2:18....Въ това, що Самъ прѣтѣрпѣ, като биде изкушенъ, може и на изкушаванитѣ да помогне.

Ходатайствува за ония, които падатъ въ него.

Лук. 22:31, 32...Рече Господь: Симоне, Симоне! Ето, сатаната поиска да ви сѣе като пшеница; но Азъ се молихъ за тебе, да не оскѣднѣе вѣрата ти; и ти нѣкогашъ, кога се обърнешъ, утвърди братята си.

Иоан. 17:15. Не се моля (Отче) да ги (ония, които си Ми далъ) вземешъ отъ свѣта, но да ги упацишъ отъ злото.

Господь знае да избавя благочестивитѣ отъ него.

2 Петр. 2:9...Господь знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправедницитѣ да държи въ мжки за сѣдния день.

Богъ пази светинитѣ въ врѣме на изкушение.

Откр. 3:10. (На ангела на филadelphийската църква напиши: тѣй казва Светиятъ, Истинниятъ, Оня, Който има ключа Давидовъ, Който отваря, и никой не ще затвори, — затваря, и никой не ще отвори:) Понеже *ти* запази словото на търпѣнието Ми, и Азъ ще те запазя отъ часа на изкушението, който има да дойде върху цѣлата вселенна, за да изкуси живѣщитѣ на земята.

Понѣкога светинитѣ скърбятъ въ него.

1 Петр. 1:6...Радвайте се, макаръ сега и да поскърбите малко (ако е потрѣбно) въ различни изкушения.

Светинитѣ трѣбва да му се съпротивяватъ съ вѣра.

Еф. 6:11. Облѣчете се въ всеоружието Божие, за да можете устоя противъ дяволскитѣ козни.

Еф. 6:16...Надъ всичко вземете щита на вѣрата, съ който ще можете угаси всички нажежени стрѣли на лукавия.

Иак. 4:7...Покорете се Богу; опълчете се противъ дявола, и *той* ще побѣгне отъ васъ.

1 Петр. 5:9. Противостойте му съ твърда вѣра, като знаете, че такива сѣщо страдания сполетяватъ и братята ви въ свѣта.
Да бждатъ бодри, за да не паднатъ въ него.

Мат. 26:41. Бждете будни и се молете, за да не паднете въ изкушение: духътъ е бодъръ, а плътта — немощна. Марк. 14:38.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глътне.

Да се молятъ, за да бждатъ упазени отъ него.

Мат. 6:13. (Отче нашъ,) и не въведи насъ въ изкушение, но избави ни отъ лукавия; защото Твое е царството, и силата, и славата во вѣки. Аминъ. Лук. 11:4.

Лук. 22:40...Рече имъ (на ученицитѣ Си): молете се да не паднете въ изкушение.

Лук. 22:46. И рече имъ: защо спите? станете и се молете, за да не паднете въ изкушение.

Да не даватъ причина други да падатъ въ него.

Римл. 14:13...Нека не сѣдимъ вече единъ другото, а подобрѣ сѣдете за това, — да не поставяте на брата си прѣпънка или съблазнь.

Да помагатъ на побѣденитѣ отъ него.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите, да не би и вие бждете изкушени.

Да се отклоняватъ отъ пжтищата на побѣденитѣ отъ него.

Притч. 4:14, 15. Не стжпай въ пжтеката на нечестивитѣ и не ходи по пжтя на лошитѣ; остави го, не ходи по него, отбий се отъ него и отмини.

Дяволътъ и повторно напада съ него.

Лук. 4:13...Като свърши всички изкушения, дяволътъ от-стжпи отъ Него (Иисуса) до нѣкое врѣме.

Лицетърцитѣ въ врѣме на изкушение отстжпватъ.

Лук. 8:13...Това (сѣме), що падна на камъкъ, сж ония, кои-то, кога чуютъ словото, съ радостъ го приематъ, ала нѣматъ ко-ренъ и врѣменно вѣрватъ, а въ врѣме на изкушение отстжпватъ.

Наказанието на ония, които съблазняватъ.

Притч. 28:10. Който отклонява праведнитѣ въ пжтя на зло-то, самъ ще падне въ ямата си, а непорочнитѣ ще наслѣ-дятъ добро.

Блажени, които прѣтърпяватъ изкушение и надвиватъ.

Иак. 1:2—4, 12. Смѣтайте го за голѣма радостъ, братя мои, кога паднете въ разни изкушения, като знаете, че изпитанието на вашата вѣра произвежда търпѣние; търпѣнието пкъкъ нека бжде съвършено нѣшо, за да бждете съвършени и цѣлостни, безъ никакъвъ недостатъкъ. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи из-кушение, защото, слѣдъ като бжде изпитанъ, ще получи вѣнеца на живота, що Господь е обѣщаль на ония, които Го обичатъ.

ПРИМѢРИ:

Ева.

Бит. 3:1, 4, 5. Змията бѣше най-хитра отъ всички полски звѣрове, които Господь Богъ създаде. И рече тя на жената: и-стина ли казва Богъ, да не ядете отъ никое дърво въ рая? (Же-ната отговори на змията: плодове отъ дърветата можемъ да я-демъ, само за плодоветѣ на дървото, що е посрѣдъ рая, рече Богъ: не яжете отъ тѣхъ и не се докосвайте до тѣхъ, за да не умрете.) Тогава змията рече на жената: не, нѣма да умрете; но Богъ знае, че въ деня, въ който вкусите отъ тѣхъ, ще ви се отворятъ очитѣ, и ще бждете като богове, знаещи добро и зло.

Иосифъ.

Бит. 39:7....Хвърли око върху Иосифа жената на господаря му и рече: спи съ мене.

Аханъ.

Иис. Нав. 7:21. (Аханъ отговори на Иисуса и каза: истина, азъ сгрѣшихъ прѣдъ Господа, Бога Израилевъ, и направихъ туй и туй:) между плячката видѣхъ една хубава сенаарска дреха, двѣстѣ сикли сребро и единъ кжѣтъ злато, тежъкъ петдесетъ сик-ли; това ми се понарави, и азъ го взехъ; и ето, то е скрито въ земята срѣдъ шатрата ми, и среброто е подъ него (скрито).

Давидъ.

2 Царств. 11:2. Веднажъ при-вечеръ, като стана отъ леглото си, Давидъ се разхождаше по покрива на царския домъ и отъ покрива съгледа жена, която се кжпѣше; а жената бѣше много хубава.

Иероваамъ.

3 Царств. 15:3. Той ходѣше въ всички грѣхове на баща си, които тоя върши прѣди него, и сърдцето му не бѣ прѣдадено на неговия Господъ Богъ, както сърдцето на отца му Давида.

Гиезий.

4 Царств. 5:20. Тогава Гиезий, слугата на Божия човѣкъ Елисея, каза: ето, моятъ господарь не рачи да вземе отъ ржката на тоя сириецъ Неемана, каквото бѣ донесълъ. Живъ Господи! ще се затека подирѣ му и ще взема нѣщо отъ него.

Езекия.

2 Парал. 32:31. (Въ всѣка своя работа Езекия работѣше успѣшно.) Само при посланицитѣ на вавилонскитѣ царе, които бѣха пратили до него да питатъ за една личба, станала на земята, Господъ го остави, за да го изпита и да открие всичко, що му бѣше на сърдцето.

Петъръ.

Марк. 14:66—71. Когато Петъръ бѣше долу на двора, дойде една отъ слугинитѣ на първосвещеника и, като видѣ Петра да се грѣе, взрѣ се въ него и рече: и ти бѣше съ Исуса Назареца. Но той се отрече, като каза: не зная, нито разбирамъ, що говоришъ. И излѣзе внѣн на прѣдния дворъ; и пѣтель пропѣ. Слугинята, като го видѣ пакъ, почна да говори на ония, що стояха тамъ: този е отъ тѣхъ. А той пакъ се отрече. Слѣдъ малко тия, що стояха тамъ, пакъ почнаха да говорятъ на Петра: наистина, отъ тѣхъ си; защото си галилеецъ, и говорятъ ти прилича на галилейския. И той почна да проклина и да се кълне: не познавамъ Тоя Човѣкъ, за когото говорите. Лук. 22:55—60.

Анания.

Дѣян. 5:3....Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата?

Лавелъ.

2 Кор. 12:7....За да се не прѣвъзнасямъ съ прѣмногото откровения, даде ми се жило въ плътта ангелъ сатанинъ, да ме бие по лицето, за да се не прѣвъзнасямъ.

Гал. 4:14....*Вие* не прѣзрѣхте моето въ плътта ми изкушение и не се погнусихте *отъ него*, но ме приехте като Ангелъ Божий, като Христа Исуса.

Изливане на Духа Светаго.

То се прѣдсказа.

Иоил. 2: 28, 29...Ще излѣя отъ Моя Духъ върху всѣка плътъ, и ще пророкуватъ синоветѣ ви и дъщеритѣ ви; старцитѣ ви ще сънуватъ сѣнища, и момцитѣ ви ще виждатъ видѣния. Сжщо и върху роби и робини въ ония дни ще излѣя отъ Моя Духъ. Дѣян. 2:16—18.

Светитѣ Писания чрѣзъ Духа Светаго се дадоха.

2 Тим. 3: 16. Всичкото Писание е боговдѣхновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване въ правдата.

2 Петр. 1: 21.. Никсга по човѣшка воля не е изречено пророчество, но отъ Духъ Светий просвѣтявани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

Цѣльта Му е: да открива бждещи събития.

Дѣян. 1: 16. (Стана Петъръ посрѣдъ ученицитѣ и рече) (а бѣха се събрали около сто и двацетъ души): мже братя! Трѣбваше да се изпълни написаното, що бѣ прѣдрекълъ Духъ Светий чрѣзъ устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Исуса, (защото *той* бѣ причисленъ къмъ насъ и получилъ бѣ жребieto на тая служба.)

Дѣян. 28: 25. Понеже бѣха несъгласни помежду си, тѣ взеха да се разотиватъ; и въ това врѣме Павелъ *имъ* каза тия думи: добръ е рекълъ Духъ Светий на отцитѣ ни чрѣзъ пророкъ Исаия, гсворейки: („иди и кажи на тоя народъ: съ уши ще чуете, и нѣма да разберете, съ очи ще гледате, и нѣма да видите, защото сърдцето на тия човѣци е закоравѣло, и съ уши мжно слушатъ, и затворили сж очитѣ си, за да не би нѣкакъ съ очи да видятъ и съ уши да чуятъ, и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, и ги изцѣря.“) Ис. 6:9, 10.

Да открива Божийтѣ тайни.

Амос. 3: 7...Господь Богъ нищо не прави, безъ да открие тайната Си на Своитѣ раби — пророцитѣ.

1 Кор. 2: 10...Намъ Богъ откри *това* (което око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичатъ“) чрѣзъ Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии.

Да дава сила на Божийтѣ работници.

Мих. 3: 8...Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдостъ, за да изкажа на Иакова прѣстжпленията му, и на Израиля — грѣха му.

Дѣян. 1: 8. {*Той* (Христосъ) *имъ* (на апостолитѣ) отговори:}... ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Да управлява Божийтѣ работници.

Иез. 3: 24—27...Влѣзе въ мене духътъ и изправи ме на нозѣтѣ ми, и Той говори съ мене и ми каза: иди и затвори се въ дома си. И ти, сине човѣшки, — ето, ще ти турятъ окови, и ще:

те свържатъ съ тѣхъ, и не ще се движишъ срѣдъ тѣхъ. И Азъ ще прилѣпя езика ти о небцето ти, и ще онѣмѣнешъ и не ще имъ бждешъ изобличитель, защото тѣ сж домъ размиренъ. И когато ще говоря Азъ съ тебе, тогава ще отворя устата ти, и ти ще имъ говоришъ: „тѣй казва Господь Богъ!“ Който иска да слуша, — нека слуша; а който не иска да слуша, — да не слуша: защото тѣ сж домъ размиренъ.

Дѣян. 11:12....Духътъ ми каза да ида съ тѣхъ (тримата мъже, пратени отъ Кесарія при мене), безъ да се двоумя. Дойдоха съ мене и тия шестима братя, и влѣзохме въ къщата на *оня* човѣкъ (Корнилий). (Петъръ).

Дѣян. 13:2. Когато *тѣ* (нѣкои пророци и учители въ Антиохийската църква) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

Дѣян. 16:6. Като прѣминаха Фригия и страната Галатийска, тѣ (Павелъ, Сила и Тимотей) не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия.

Да свидѣтельствува противъ грѣха.

4 Царств. 17:13. Тогава Господь чрѣзъ всичкитѣ Си пророци, чрѣзъ всѣки ясновидецъ прѣдпазваше Израиля и Иуда, думайки: върнете се отъ лошитѣ си пжтища и пазете заповѣдитѣ Ми, наредбитѣ Ми, споредъ всичкото учение, което съмъ заповѣдалъ на отцитѣ ви, и което съмъ ви прѣдалъ чрѣзъ Моитѣ раби, пророцитѣ.

Неем. 9:30. (И каза Ездра:) Чакайки *да се обърнатъ*, Ти (Господи) отлага много години и имъ напомняше съ Твоя Духъ чрѣзъ пророцитѣ Си, но тѣ (нашитѣ бащи) не слушаха. Тогава ги прѣдаде въ ржцѣтѣ на другоземни народи.

Иоан. 16:8, 9....Той (Утѣшителътъ), като дойде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ: за грѣхъ, че не вѣрватъ въ Мене.

Начинитѣ, чрѣзъ които дѣйствува, сж разни:

Евр. 1:1. Богъ, слѣдъ като въ старо врѣме много пжти и по много начини говори на отцитѣ чрѣзъ пророцитѣ, (въ послѣднитѣ тия дни говорѣ ни чрѣзъ Сина).

Тайно.

Сжд. 13:25....Духъ Господень почна да дѣйствува въ него (Самсона) въ Дановия станъ, между Цора и Естаолъ.

Чрѣзъ гласъ.

Ис. 6:8....Чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? И азъ казахъ: ето ме, проводи мене.

Дѣян. 8:29....Духътъ каза на Филипа: приближи се и се допри до тая колесница.

Откр. 1:10. Единъ недѣленъ день бѣхъ обзетъ отъ духъ и чухъ задъ себе си силенъ гласъ като отъ тржба, който казваше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първиятъ и послѣдниятъ.

Чрѣзъ видѣние.

Иез. 11:24....Духътъ ме подигна и ме прѣнесе въ видѣние, чрѣзъ Божия Духъ, въ Халдея при прѣселенцигѣ. И видѣнието, което видѣхъ, избѣгна отъ мене.

Чрѣзъ видѣние и сънъ.

Числ. 12:6. (Господь повика Аарона и Мариамъ, и тѣ излѣзоха и двамата.) И рече: чуйте Моитѣ думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънъ говоря съ него.

Явию.

Дѣян. 7:2....Той (Стефанъ) отговори: мжже братя и отци, чуйте! Богъ на славата се бѣ явилъ на отца ни Авраама, когато бѣше въ Месопотамия, прѣди той да се засели въ Харанъ, (и му каза: „излѣзъ отъ твоята земя, отъ твоя родъ и отъ дома на баща си, та дойди въ земята, която ще ти покажа.“)

Изливането на Духа Светаго е за пророчествуване.

Числ. 11:25—27....Господь слѣзе въ облакъ и говори съ него (Моисея), и взе отъ Духа, Който бѣ върху му, и даде на седемдесетъгѣхъ мжже старѣйшини. И когато слѣзе върху тѣхъ Духътъ, тѣ наченаха да пророчествуватъ, но сетнѣ прѣстанаха. Двама отъ мжжетѣ бѣха останали въ стана, името на единия бѣше Елдадъ, а на другия — Модадъ; но и върху тѣхъ бѣ слѣзълъ Духътъ (тѣ бѣха между записанитѣ, само че не излизаха при скинията), и тѣ пророчествуваха въ стана. Притече се единъ юноша и яви на Моисея, и каза: Елдадъ и Модадъ пророчествуватъ въ стана.

2 Парал. 20:14—17. Тогава Духъ Господень слѣзе срѣдъ събранието върху Иозиила, синъ на Захария, синъ на Ванея, синъ на Йеиела, синъ Матаниевъ, левитъ отъ Асафовитѣ синове, и каза: чуйте всички иудеи и жители иерусалимски, и ти, царю Иосафате! Тѣй казва Господь вамъ: не бойте се и не се страхувайте отъ това голѣмо множество (амонитци и моавци и *жителитѣ* на Сеиръ планина), защото войната не е ваша, а Божия. Угрѣ излѣзте противъ тѣхъ: ето, тѣ възлизатъ по бърдото Цицъ, вие ще ги намѣрите накрай долината, прѣдъ пустиня Иеруилъ. Не вие ще се сражавате тоя пжтъ: спрете се, стойте и гледайте спасението Господне, *което ви се праща*. Иудо и Иерусалиме, не бойте се и не се страхувайте! Утрѣ излѣзте насрѣща имъ, и Господь ще бжде съ васъ.

Които прѣзиратъ Духа Светаго, наказватъ се.

2 Парал. 36:15, 16. Господь, Богъ на тѣхнитѣ отци, имъ пращаше Свои посланици още отъ ранно утро, защото съжаляваше Своя народъ и Своето жилище. Но тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, доклѣ гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше *за него* спасение.

Зах. 7:12. И сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господь Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Измама.

Тя е суетна.

Пс. 118:118. Ти (Господи) поваляшъ всички, които отстъпватъ отъ Твоитѣ наредби, защото тѣхнитѣ хитрини сж лъжа.

Нейното орждие е езикътъ.

Римл. 3:13. „Гърлото имъ — отворенъ гробъ; съ езицитѣ си лъстятъ; подъ устнитѣ имъ — аспидина отрова; (устата имъ пълни съ клетва и горчилка“.) Пс. 5:10.

Тя излиза отъ сърдцето.

Марк. 7:21, 22...Отвжтрѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ зли помисли, прѣлюбодѣяния, блудства, убийства, кражби, користолюбие (обиди), лукавства, коварство, разпжтство, лукаво око, богохулство, гордостъ, безумство.

Свѣйствена е на сърдцето.

Иер. 17:9. Лукаво е човѣшкото сърдце повече отъ всичко и съвсѣмъ е покварено; кой ще го узнае?

Господъ се гнуси отъ нея.

Пс. 5:7. Ти ще погубишъ ония, които говорятъ лъжа; отъ кръвожаденъ и коваренъ Господъ се гнуси.

Притч. 6:16--19. Ето шесть нѣща, които Господъ мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвь, сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.

Притч. 11:1. Невѣрни кжпони сж гнусота прѣдъ Господа, а право теглене е Нему угодно.

Притч. 12:22. Лъжливи уста сж гнусота прѣдъ Господа, а който говори истина, е благоугоденъ Нему.

Притч. 20:10, 23. Нееднакви теглилки, нееднаква мѣрка, — едното и другото сж гнусота прѣдъ Господа. Нееднакви драмове сж гнусота прѣдъ Господа, и невѣрни теглилки не сж добро нѣщо.

Тя е забранена.

Лев. 19:35, 36. Не вършете неправда, кога сждите, кога мѣрите, кога теглите и кога измѣрвате: кжпонитѣ ви да бждатъ вѣрни, теглилкитѣ ви вѣрни, ефата вѣрна и интъ вѣренъ. Азъ съмъ Господъ, Богъ вашъ, който ви изведохъ изъ Египетската земя.

Втор. 25:13—16. Въ торбата си не бива да имашъ двойки теглилки, тежки и леки; въ кжщата си да нѣмашъ двойка ефа, голѣма и малка; теглилки да имашъ точни и вѣрни, и ефа да имашъ точна и вѣрна, за да ти се продължатъ днитѣ на земята, която Господъ, Богъ твой, ти дава (за дѣлъ); понеже гнусенъ е прѣдъ Господа, твоя Богъ, всѣки, който върши неправда.

Пс. 33:14. (Иска ли човѣкъ да живѣе и обича ли дълголѣтие, за да види блага?) Нека съдржа езика си отъ зло и устата си отъ коварни думи. 1 Петр. 3:10.

Притч. 24:28. Не лъжесвидѣтелствуй противъ ближния си: защо да лъжешъ съ устата си?

Лук. 3:14. Питаха го (Иоана) тъй сжщо и войници и казаха: а ние какво да правимъ? И рече имъ: никого не притѣснявайте, не клеветете, и задоволявайте се съ вашитѣ заплати.

Христосъ бѣше съвършено свободенъ отъ нея.

Ис. 53:9. Отредиха Му гробъ съ злодѣйци, но Той биде погребенъ у богатия, защото не бѣ сторилъ грѣхъ, и въ устата Му нѣмаше лъжа. 1 Петр. 2:22.

Нейнитѣ злини сж: *отричане отъ познаванѣ Бога.*

Иер. 9:6. Ти живѣшъ всрѣдъ коварство, поради коварство тѣ се отричатъ да Ме познаватъ, казва Господъ.

Нежелание за обръщане къмъ Бога.

Иер. 8:5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстъпничество? тѣ се държатъ яко о измамата и не искатъ да се обърнатъ.

Води къмъ гордостъ и прѣвишаване властъ.

Иер. 5:27, 28. Като клетка, пълна съ птици, домоветѣ имъ сж пълни съ измама: чрѣзъ това тѣ се и въздигнаха и разбогатѣха, затлъстѣха, угоиха се, прѣминаха дори всѣка мѣрка на злото, не разгледватъ сждебни дѣла, дѣла на сираци; добруватъ и не отсждатъ справедливитѣ дѣла на сиромаси.

Води къмъ лъжа.

Притч. 14:25. Вѣренъ свидѣтель души спасява, а лъжливиатъ ще наговори много лъжи.

Умразата се покрива (често) съ нея.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глупавъ.

Притч. 26:24, 26. Съ уста си врагътъ се прѣструва, а въ сърдце си коварство крои. Ако умразата му се прикрива насамъ, злобата му ще се открие въ събранието народно.

Тя е глупостъта на безразсжднитѣ.

Притч. 14:8. Мждростъта на разумния е да знае пжтя си, а глупостъта на безразсжднитѣ е заблуда.

Цѣлувхитѣ на неприятеля сж измама.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувхитѣ отъ оногова, който мрази.

Нечестивцитѣ сж изпълнени съ нея.

Римл. 1:29. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолюбие, злоба; пълни съ завистъ, убийство, разпри, измама, злонравие.

Е въ естеството имъ.

Иов. 15:35. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Той (нечестивиятъ) зачена зло и роди лъжа, и утробата му приготвя измама.

Плодовити сж въ нея.

Ос. 11:12. Окржжилъ Ме е Ефремъ съ лъжа, и домътъ Израилезъ — съ лукавство; Иуда се държеше още о Бога и вѣренъ бѣше съ светиитѣ.

Иматъ я въ намѣренията и кроежитъ си.

Пс. 34:20....Не за миръ говорятъ тѣ, а противъ мирнитѣ на земята кроятъ лукави заговори.

Пс. 37:13....Които търсятъ душата ми, турятъ мръжи, и които ми желаятъ зло, говорятъ за *моего* загинване и всѣки день козни кроятъ.

Пс. 51:4. Езикътъ ти пагуба измисля; като наостренъ бръсначъ е той у *тебе*, коварнико.

Притч. 12:5. Помислитѣ на праведнитѣ сж правда, а кроежитѣ на нечестивцитѣ — коварство.

Говорятъ я.

Пс. 9:28. Устата му сж пълни съ проклетия, коварства и лъжа; подъ езика му — мжчение и пагуба.

Пс. 35:4. Думитѣ на устата му сж неправда и лукавство; той не иска да се вразуми, та да върши добро.

Пс. 49:19. Устата си отваряшъ за злодумство, и езикътъ ти коварство плете.

Пс. 108:2. (Боже на моята хвала! недѣй прѣмълчва,) защото противъ мене сж се отворили нечестиви уста и уста коварни: говорятъ ми съ лъжливъ езикъ.

Мих. 6:12. Понелитѣ му богаташитѣ му (на Моя народъ) сж пълни съ неправда, и жителитѣ му говорятъ лъжа, и езикътъ имъ е измама въ устата имъ, (то и Азъ злѣ ще те поразя съ опустошение поради твоитѣ грѣхове.)

Вършатъ я.

Притч. 11:18. Нечестивиятъ върши нетрайна работа, а на оня, който сѣе правда, наградата е истинска.

Иер. 6:13....Отъ малкъ до голѣмъ всѣки отъ тѣхъ се е прѣдалъ на користь, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствуватъ лъжливо.

Иез. 22:29. Въ народа се угнетяватъ единъ другъ, грабятъ и притѣсняватъ бѣденъ и сиромасъ, и несправедливо угнетяватъ пришлецъ.

Ос. 12:7. Хананеецъ съ невѣрни кжпони въ ржка обича да онеправдава.

Прѣуспѣватъ въ нея.

2 Тим. 3:13....Лукави човѣци и измамници ще напѣдватъ въ злото, като заблуждаватъ и биватъ заблуждавани.

Едни на други я правятъ.

Иер. 9:5. Всѣки лъже приятеля си, и правда не говорятъ: приучиха езика си да говори лъжа, лукавничатъ до умора.

Иез. 22:7. У тебе (Израилю) баща и майка хулятъ, пришлецъ обиждаатъ срѣди тебе, сиракъ и вдовица притѣсняватъ у тебе.

Правятъ я на себе си.

Иер. 37:9. Тѣй казва Господь: не лъжете себе си, думайки: „безъ-друго ще си отидатъ отъ насъ халдейци,“ защото не ще си отидатъ.

Авд. 1:7. (Тѣй казва Господь за Едома:) До границитѣ ще

те отпратят всички твои съюзници, ще те измамят, ще те надвият живещитѣ съ тебе въ мирѣ, ония, които ти ядат хлѣба, ще ти нанесат ударѣ, безѣ да забѣлѣжишъ това.

Тя имѣ е (за малко) сладка.

Притч. 20:17. Хлѣбъ, спечеленъ съ неправда, се услажда човѣку; но отпослѣ — устата му се съ камъчета напълватъ.

Богатвѣтъ чрѣзъ нея.

Притч. 21:6. Придобиване съкровища съ лъжливъ езикъ е мимолетно духване за ония, които търсятъ смъртта.

Иез. 22:12. У тебе (Израилю) взиматъ подкупъ, кръвь да проливатъ; ти взимашъ лихва и връхнина и съ насилие изнудвашъ облага отъ ближния си, а Мене забрави, казва Господь Богъ.

Амос. 8:5, 6. (Изслушайте това,) вие, които казвате: кога ще прѣмине новолунието, за да продаваме жито, и сѣбота — да отворимъ житницитѣ, да намалимъ мѣрката, да уголѣмимъ цѣната на сиклата и да измамваме съ невѣрни кѣпони, да прикупваме неимотни съ сребро, и сиромаси за двой обуца, а отсѣвки отъ жито да продаваме?

Мих. 6:10, 11. Не намиратъ ли се и сега въ дома на нечестивеца нечестни съкровища и смалена гнусна мѣра? Мога ли да бѣда чистъ съ невѣрни кѣпони и съ лъжливи теглилки въ торбата?

лъжеучителитѣ я правятъ.

Притч. 12:17. Който говори онова, що знае, той говори правда, а лъжесвидѣтельтъ говори измама.

2 Кор. 11:13... Такивато (които търсятъ поводъ, та въ онова, за което се хзалиятъ, да се окажатъ като насъ) сѣ лъжеапостоли, лукави работници, които се прѣобразяватъ въ Христови апостоли. *Проповѣдватъ я.*

Иер. 14:14... Рече ми Господь: пророцитѣ пророкуватъ лъжа въ Мое име; Азъ не съмъ ги пращаль и не съмъ имъ давалъ заповѣди, и не съмъ имъ говорилъ; тѣ ви проповѣдватъ лъжливи видѣния и гадания, суета и измислици отъ своето сърдце.

Иер. 23:26, 32. Дълго ли ще трае това въ сърдцето на пророцитѣ, които пророкуватъ лъжа, които пророкуватъ измама отъ сърдцето си? Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ на лъжливи сънища, казва Господь, които ги разказватъ и чрѣзъ свои измами и лъстяне заблуждаватъ Моя народъ, когато Азъ не съмъ ги пращаль, нито съмъ имъ заповѣдвалъ, и тѣ не принасятъ никаква полза на тоя народъ, казва Господь.

Съ нея прѣлѣзватъ други.

Римл. 16:18... Такивато (които произвеждатъ разцѣпления и съблазни противъ учението, което сте научили) служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

Еф 4:14... Да не бждемъ вече младенци, люлѣени и увличани отъ всѣки вѣтъръ на лъжливо учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитрото изкуство на измамата.

Наслаждаватъ се съ нея.

2 Петр. 2:13... Тѣ смѣтатъ за наслада всѣкидневния рас-

кошъ; *тѣ* сж сквернителѣ и безсрамници, наслаждаватъ се съ своитѣ измами, гощавайки се съ васъ.

Свойствена е на антихриста.

2 Иоан. 1:7....Въ свѣта влѣзоха мнозина прѣлѣстници, които не изповѣдватъ, че Исусъ Христосъ е дошълъ въ плѣтъ; такъвъ *човѣкъ* е прѣлѣстникъ и антихристъ.

Свойствена е на отстѣпниците.

2 Сол. 2:10. (Ще се открие беззаконникътъ, чието явяване, по дѣйствието на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса,) и съ всѣко неправедно прѣлѣстяне ония, които загинватъ, задѣто не сж приели любовта на истината за свое спасение.

Светнитѣ сж свободни отъ нея.

Пс. 16:1. Чуй, Господи, правдата (ми), послушай вика ми, приеми молба отъ нелъжливи уста.

Пс. 23:4. Оня, чиито рѣцѣ сж невинни и сърдцето чисто, който не се е клелъ въ душата си напразно и не е споменвалъ лъжливо името Господне (прѣдъ ближния си), — (*той* ще получи благословение отъ Господа и милость отъ Бога, своя Спаситель.)

Соф. 3:13. Остатъцитѣ отъ Израила нѣма да вършатъ неправда, нѣма да говорятъ лъжа, и нѣма да се намѣри въ устата имъ коваренъ езикъ, защото сами ще се пасатъ и ще лежатъ, и никой нѣма да ги разтревожи.

Откр. 14:5....Въ устата имъ лѣсть се не намѣри: *тѣ* сж непорочни прѣдъ прѣстола Божий.

Рѣшително я отричатъ.

Иов. 27:4. (Продължи Иовъ възвишената си рѣчь и каза:) устата ми не ще проговорятъ неправда, и езикътъ ми не ще произнесе лъжа!

Избѣгватъ отъ нея.

Иов. 31:5. Ако съмъ ходилъ въ суета, и ако ногата ми е бързала къмъ лукавство, — (нека ме прѣтеглятъ съ кѣпонитѣ на правдата, и Богъ ще узнае моята непорочность.)

Избѣгватъ отъ ония, които я вършатъ.

Пс. 100:7. Нѣма да живѣе въ моя домъ онзи, който постѣпва коварно; който говори лъжа, нѣма да остане прѣдъ очитѣ ми. *Молятъ се Богу: да ги избави отъ ония, които я вършатъ.*

Пс. 42:1. Сжди ме, Боже, и застѣпи се въ тѣжбата ми съ *тоя* недобъръ народъ. Избави ме отъ лукавъ и несправедливъ *човѣкъ*, (защото Ти си Богъ на моята сила.)

Пс. 119:2. Господи, избави душата ми отъ лъжливи уста, отъ лукавъ езикъ.

Пс. 143:7, 8. (Господи,) прости рѣчка отъ високото, избави ме и спаси ме отъ голѣмитѣ води, отъ рѣцѣтѣ на синоветѣ дургородни, чиито уста говорятъ суетно и чиято десница е десница на лъжа.

Избавятъ се отъ тѣхъ.

Пс. 71:14. (Царевиятъ синъ ще бжде милосърденъ къмъ

бѣдния и сиромаха и ще спаси душиѣ на бѣднитѣ;) отъ каварство и насилие ще избави душиѣ имъ, и скжпоцѣнна ще бжде тѣхната кръвь прѣдъ очитѣ му.

Да странятъ отъ тѣхъ!

Еф. 5:6. Никой да ви не прѣлѣстя съ празни думи, защото заради *всичко* това дохожда гнѣвъѣт Божий върху синоветѣ на невѣрието.

Кол. 2:8. Гледайте, братя, да ви не увлѣче нѣкой съ философия и съ празна измама споредъ човѣшкото прѣдание, споредъ стихиитѣ свѣтовни, а не споредъ Христа.

Да я отхвърлятъ.

1 Петр. 2:1... Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, зависть и клевета, (ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да параснете за спасение.)

Служителитѣ Божии трѣбва да странятъ отъ нея.

2 Кор. 4:2... *Ние* отхвърлихме скришнитѣ срамотни дѣла, безъ да прибѣгваме къмъ хитростъ и безъ да изопачаваме словото Божие, а като се прѣпорѣчваме всѣкому на съвѣстѣта прѣдъ Бога чрѣзъ откриване истината.

1 Сол. 2:3... Нашето учение не произхожда нито отъ заблуждение, нито отъ нечисти подбуди, нито отъ лукавство.

Блажени свободнитѣ отъ нея.

Пс. 31:2. Блаженъ онзи човѣкъ, комуто Господь нѣма да вмѣни грѣхъ, и въ чийто духъ нѣма лукавство!

Наказанието ѝ.

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишь въ гибелния ровъ: кръвници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пѣкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Иер. 9:7—9... Тѣй казва Господь Саваотъ: ето, ще ги разтопя и ще ги изпитамъ; защото, какъ иначе да постяпя съ дѣщерята на Моя народъ? Езикътъ имъ — стрѣла смъртоносна, говори коварно; съ уста говорятъ къмъ ближния си дружелюбно, а въ сърдце си му примки кроятъ. Нима не ще ги накажа за това, казва Господь? не ще ли отмѣсти душата Ми на такъвъ народъ, като тоя?

Соф. 1:9. (Въ деня на жертвата Господня Азъ) ще споходя въ оня день всички, които прѣскачатъ прагъ, които дома на своя Господь напълнятъ съ насилие и измама.

ПРИМѢРИ:

Дяволътъ.

Бит. 3:1—5. Змията бѣше най-хитра отъ всички полски звѣрове, които Господь Богъ създаде. И рече тя на жената: истина ли каза Богъ, да не ядете отъ никое дърво въ рая? Жената отговори на змията: плодове отъ дърветата можемъ да ядемъ, само за плодетѣ на дървото, що е посрѣдъ рая, рече Богъ: не яжте отъ тѣхъ и не се докосвайте до тѣхъ, за да не умрете. Тогава змията рече на жената: не, нѣма да умрете; но Богъ знае, че въ деня, въ който вкусите отъ тѣхъ, ще ви се отворятъ очитѣ, и ще бждете като богове, знаещи добро и зло.

Ревека.

Бит. 27:9—19. (Ревека рече на своя по-малък синъ Иакова:) иди при *стадото* и ми донесъ оттамъ двѣ добри (млади) ярета; и азъ ще сготвя отъ тѣхъ на баща ти ястие, каквото той обича; а ти ще занесешъ на баща си, и той ще яде, за да те благослови прѣди смъртъта си. Иаковъ рече на майка си Ревека: братъ ми Исавъ е косматъ, пѣкъ азъ съмъ човѣкъ гладъкъ; баща ми може да ме попипа, и азъ ще бжда прѣдъ очитѣ му измамникъ и ще навлека върху себе си проклятие, а не благословия. А майка му му каза: нека твоето проклятие падне върху мене, сине мой; само послушай думитѣ ми и иди, та ми донесъ. Той отиде, взе и донесе на майка си; и майка му сготви ястие, каквото обичаше баща му. И взе Ревека скжпата дреха на по-голъмия си синъ Исавъ, която бѣше при нея въ кжщи, и облѣче (съ нея) по-малкия си синъ Иакова; а ржцѣтъ му и гладката му шия ови съ ярешкитѣ кожи; и даде ястието и хлѣба, които тя бѣ приготвила, въ ржцѣтъ на сина си Иакова. Той влѣзе при баща си и продума: татко! Той отговори: ето ме, кой си ти, сине мой? Иаковъ рече на баща си: азъ съмъ Исавъ, твоятъ първороденъ синъ; направихъ, както ти ми рече; стани, седни и яжъ отъ лова ми, та да ме благослови душата ти.

Лаванъ.

Бит. 29:27. (Иаковъ рече на Лавана: що стори ти съ мене? Нали за Рахиль ти слугувахъ? Защо ме излъга? Лаванъ отговори: въ нашенско не правятъ тѣй: по-малката да даватъ прѣди по-голъмата;) свърши свадбената седмица на тая; послѣ ще ти дадемъ и другата, задѣто ще ми слугувашъ други седемъ години.

Бит. 31:7. (Тогава Иаковъ прати, та повика Рахиль и Лия на полето, при дребния си добитѣкъ, и имъ рече:)...баща ви ме лъга и десетъ пжти промѣни наградата ми; но Богъ го не остави да ми направи зло.

Синоветѣ Иаковови.

Бит. 34:13....Синоветѣ Иаковови отговориха на Сихема и баща му Емора съ лукавство; а говориха тѣй, защото той бѣ обезчестилъ сестра имъ Дина.

Братята Иосифови.

Бит. 37:31, 32....Взеха Иосифовата дреха, заклаха *единъ* козелъ и нацапахъ дрехата съ кръвъ; пратиха шарената дреха да я занесатъ на баща имъ, като рекоха: намѣрихме това; вижъ, тая дреха на сина ти ли е, или не?

Фараонъ.

Изх. 8:29. Моисей рече: ето, азъ си отивамъ отъ тебе и ще се помоля на Господа (Бога), и песитѣ мухи ще се махнатъ утрѣ отъ фараона, и отъ служителитѣ му, и отъ народа му; стига само фараонъ да прѣстане да ни маме, като не пуска народа да принесе жертва Господу.

Гаваонскитѣ жители.

Иис. Нав. 9:9—13. (Тѣ казаха на Исуса: ние сме твои роби. А Исусъ ги попита: кои сте вие и отдѣ сте дошли?) Тѣ

му отговориха: отъ много далечна земя сж дошли твоитѣ раби въ името на Господа, твоя Богъ, защото чухме славата Му и всичко, що Той е направилъ въ Египетъ, и всичко, що направи на двамата аморейски царе, които бѣха отвждъ Йорданъ, на есевонския царь Сихона и на васанския царь Ога, който живѣеше въ Астаротъ (и Едрея). (Като чуваха това,) старѣйшинитѣ ни и всички жители на Нашата земя ни казаха: вземете си въ ржцѣ хлѣбъ за пжть, идете насрѣща имъ и имъ кажете: „ние сме ваши раби; склучете прочее съ насъ 'сюзъ“. Тоя нашъ хлѣбъ взехме отъ кжщитѣ си топълъ въ деня, когато тръгнахме за къмъ васъ, а сега ето, той е изсѣхналъ и плѣсенясалъ; и тия мѣхове съ вино, които бѣхме нови налѣли, ето скжсаха се; и тия наши дрехи и обуца овехтѣха отъ много дългия пжть.

Иаиль.

Сжд. 4:17—21... Сисара (Иавиновиятъ военачалникъ) побѣгна пѣша въ шатрата на Иаиль, жената на кенееца Хевера; защото между асорския царь Иавина и дома на кенееца Хевера имаше миръ. Тогава Иаиль посрѣщна Сисара и му рече: влѣзъ, господарю мой, влѣзъ при мене, не бой се. Той влѣзе при нея въ шатрата, и тя го зави съ покривката (си). *Сисара* ѝ каза: дай ми малко вода да пия, жеденъ съмъ. Тя развърза мѣхъ съ млѣко, даде му да пие и пакъ го зави. *Сисара* ѝ каза: стой при входа на шатрата, и ако нѣкой дойде да те попита, и ти каже: „нѣма ли нѣкого тука?“ ти кажи: „нѣма“. Иаиль, Хеверова жена, взе единъ колъ отъ шатрата, взе и чукъ въ ржката си, и отиде при него полекичка, та заби кола въ слѣпитѣ му очи, тъй че влѣзе въ земята; а той отъ умора спѣше,—и издѣхна.

Далида.

Сжд. 16:19... (Далида) го (Самсона) приспа на колѣнитѣ си, па позика единъ човѣкъ, та му заповѣда да остриже седемѣтѣхъ плетеници на главата му. И почна той да ослабва, и силата му го напусна.

Давидъ.

1 Царств. 21:13... Промѣни лицето си прѣдъ тѣхъ (Анхуса, царя гетски, и слугитѣ му) и се прѣстори на безуменъ въ очитѣ имъ и дращѣше по вратитѣ, (хвърляше се на ржцѣтѣ си) и пущаше слюнки по брадата си.

Иововитѣ приятели.

Иов. 6:15... Моитѣ братя сж невѣрни като потоци, като бързотечни потоци.

Доикъ.

Пс. 51:4. Езикътъ ти пагуба измисля; като наостренъ бръсначъ е той у тебе, коварнико.

Ахавъ и Седекия.

Иер. 29:21. Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ, за Ахава, синъ на Колия, и за Седекия, синъ на Маасея, които ви пророкуватъ лъжа въ Мое име: ето, Азъ ще ги прѣдамъ въ ржцѣтѣ на вавилонския царь Навуходоносора, и той ще ги умъртви прѣдъ очитѣ ви.

Иродъ.

Мат. 2:8. (Тогава Иродъ тайно повика мждрецитѣ) и, като ги изпрати въ Витлеемъ, каза: идете, разпитайте грижливо за Младенеца и, като Го намѣрите, обадете ми, за да ида и азъ да Му се поклоня.

Фарисейтѣ.

Мат. 22:16....Изпращатъ при Него ученицитѣ си съ нѣкои иродиани, казвайки: Учителю, знаемъ, че си справедливъ и истински поучавашъ на пжтъ Божий, и немаришъ за никого, понеже не гледашъ на ничие лице; (затова кажи ни: какъ Ти се струва: позволено ли е да се дава данъкъ кесарю, или не?) **Марк. 12:14; Лук. 20:21, 22.**

Първосвещеницитѣ.

Марк. 14:1....Идѣше Пасха и празникъ Безквасници; и първосвещеницитѣ и книжницитѣ гледаха, какъ да Го уловятъ съ измама и убиятъ.

Законникътъ.

Лук. 10:25....Ето, единъ законникъ стана и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наслѣдя животъ вѣченъ! **Варисусъ.**

Дѣян. 13:10. (Павелъ, изпълненъ съ Духъ Светий, устреми върху му погледъ) и каза: о, *ти*, който си пълень съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?

Изобличение.

Богъ го прави за нечестивцитѣ.

Пс. 49:2, 3. Отъ Сионъ, върхъ на красотата, се явява Богъ; иде нашиятъ Богъ, и не въ безмълвие: прѣдъ Него—всепоядащъ огънь, и около него—силна буря.

Ис. 51:20. Синоветѣ ти (народе Мой) изнемогнаха, лежатъ по жглитѣ на всички улици, както сърна въ примка, изпълнени съ гнѣвъ Господень, съ заплаха отъ твоя Богъ.

Духъ Светий го прави.

Иоан. 16:7, 8. Азъ.. ви казвамъ истината: за васъ е по-добрѣ Азъ да си замина; защото, ако не замина, Утѣшителтъ нѣма да дойде при васъ; ако ли замина, ще ви Го пратя; и Той, като дойде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ.

Христось се изпрати да го направи.

Пс. 2:4. Оня, Който живѣе на небесата, ще се насмѣ, Господъ ще ги поругае.

Пс. 10:3–6. Когато сж разрушени основитѣ, какво ще стои праведниятъ? Господъ е въ светия Свой храмъ, Господъ има прѣстола Си на небесата; очитѣ Му гледатъ (къмъ бѣдния); вѣждитѣ Му изпитватъ човѣшкитѣ синове. Господъ изпитва праведния, а душата Му мрази нечестивеца и насилника. Върху нече-

стивцитѣ ще излѣе Той като дъждъ разпалени вжглени, огънь и жупель; и палещъ вѣтъръ е тѣхниятъ дѣлъ отъ чашата.

Христосъ го прави съ любовь.

Откр. 3:19. (На ангела на лаодикийската църква напиши:) Които Азъ обичамъ, тѣхъ изобличавамъ и наказвамъ. И тѣй, бжди ревностенъ и се покай.

То се прави: на непокаянитѣ.

Мат. 11:20—24. Тогава (Синъ Човѣчески) начена да укорява градоветѣ, въ които се извършиха най-многого Му чудеса, задѣто не се покаяха. Горко ти, Хоразине, горко ти, Витсаидо! Защото, ако въ Тиръ и Сидонъ се бѣха извършили чудесата, които станеха у васъ, отдавна тѣ биха се покаjali въ вретиче и пепель; но казвамъ ви: на Тиръ и Сидонъ ще бжде по-леко въ сждния день, отколкото вамъ. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигналъ, до ада ще се провалишъ; защото, ако въ Содомъ бѣха се извършили чудесата, които станеха въ тебе, той щѣше и до днешенъ день да остане; но казвамъ ви, че на земята Содомска ще бжде по-леко въ сждния день, отколкото на тебе.

На неразумнитѣ.

Мат. 16:9—11. Още ли не разбирате и не помните за петъ тѣхъ хлѣба на петъ хиляди души, и колко коша събрахте? Нито за седемътѣхъ хлѣба на четири хиляди души, и колко кошници събрахте? Какъ не разбирате, че нѣ за хлѣбъ ви казахъ: пазете се отъ кваса фарисейски и садукейски?

Марк. 7:18. Той имъ (на ученицитѣ Си) рече: нимà и вие сте тѣй неразсждливи? Нимà не разбирате, че нищо, което влиза въ човѣка отвънъ, не може го оскверни?

На жестокосърдечнитѣ.

Марк. 16:14. Най-сетнѣ се яви на самитѣ единайсетъ, когато вечеряха, и ги смърми за невѣрието и жестокосърдието имъ, че не повѣрваха на ония, които Го бѣха видѣли възкръсналъ.

На страховитѣ.

Марк. 4:40. (Иисусъ)...имъ рече: що сте тѣй страховити? Какъ нѣмате вѣра?

Лук. 24:37, 38. Тѣ, смутени и изплашени, помислиха, че виждатъ духъ; но Той имъ рече: защо се смущавате, и защо *такива* мисли влизатъ въ сърдцата ви?

На невѣрващитѣ.

Мат. 17:17....Иисусъ отговори и рече: о, роде невѣренъ и развратенъ! Докога ще бжда съ васъ? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го (момчето съ бѣсъ) тука.

Мат. 17:20. [Тогава ученицитѣ пристѣпиха къмъ Иисуса насамъ и Му рекоха: защо не можахме ние да го (бѣса) изгонимъ?] А Иисусъ имъ рече: поради вашето невѣрие, защото, истина ви казвамъ, ако имате вѣра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: прѣмѣсти се оттука тамъ, и тя ще се прѣмѣсти; и нищо нѣма да бжде за васъ невъзможно.

На ония, които укоряватъ Христа.

Лук. 23:40. (Единъ отъ овисналитѣ на кръста злодѣйци Го хулѣше и казваше: ако си Ти Христосъ, спаси Себе Си и насъ.) А другиятъ, като заговори, мърмѣше тогова и казваше: та и отъ Бога ли се не боишь ти, когато и самъ си осъденъ на сжщото? *За неприлично поведение.*

1 Сол. 5:14. Молимъ ви сжщо, братя, вразумявайте безчиннитѣ, утѣшавайте малодушнитѣ, подкрѣпайте немощнитѣ и бждете дълготърпѣливи къмъ всички

За притѣснение на братята.

Неем. 5:7. Сърдцето ми се възмути, и азъ строго смѣрахъ първенцитѣ и началницитѣ, като имъ казахъ: вие взимате лихва отъ братята си. И свикахъ противъ тѣхъ голѣмо събрание.

За лошо поведение.

Лук. 3:19....Иродъ четвъртовластникъ, изобличаванъ отъ него (Иоана) зарадъ братовата си жена Иродиада и зарадъ всичко, що бѣ лошо направилъ Иродъ, (прибави къмъ всичко друго и това, че затвори Иоана въ тъмница).

Св. Писание е полезно за изобличаване.

Еф. 5:13....Всичко, което се изобличава, отъ свѣтлината става явно; понеже всичко, което бива явно, е свѣтлина.

2 Тим. 3:16. Всичкото Писание е боговдѣхновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване въ правдата.

Обявено е, че е по-добро отъ скритата любовъ.

Притч. 27:5. По-добръ открито изобличение, нежели скрита любовъ.

По-добро отъ пѣсенята на глупави.

Екл. 7:5. По-добръ да слушашъ изобличения отъ мждъръ, нежели да слушашъ пѣсни на глупави.

По-добро отъ елей.

Пс. 140:5. Нека праведникътъ ме наказва: това е милость; нека ме изобличава: това е най-добръ елей, който нѣма да поврѣди главата ми; но моитѣ молби сж противъ злодѣйствата на беззаконницитѣ.

Полезно на разумнитѣ.

Притч. 17:10. На разуменъ по-силно дѣйствува мърмене, нежели на глупавъ сто удара.

Едно доказателство на вѣрно приятелство.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувкитѣ отъ оногова, който мрази.

То ни сдобива: съ разумъ.

Притч. 15:32. Който отхвърля поука, немари за душата си; а който слуша изобличение, разумъ придобива.

Съ знание.

Притч. 19:25. Ако накажешъ кощунника, и простиятъ ще стане благоразуменъ; и ако изобличишь разумния, той ще разбере поуката.

Съ мждростъ.

Притч. 15:31. Ухо, внимателно къмъ учението на живота, между мждри прѣбжда.

Притч. 29:15. Пржчка и мъмрене даватъ мждростъ; но момче, оставено безъ грижа, посрамя майка си.

Съ почитъ.

Притч. 13:19. Нѣмотия и срамъ за оногова, който отхвърля учение; а оня, който пази поука, ще бжде почитанъ.

То е пжтъ на живота.

Притч. 6:23... Заповѣдта е свѣтило, и поуката — свѣтлина, и назидателнитѣ поуки — пжтъ къмъ живота.

Когато Богъ го прави, то е за възпитание.

Пс. 33:12. Ако чрѣзъ изобличения наказвашъ човѣка за прѣстѣпления, то неговата хубостъ ще се развали като отъ молци. Тѣй всѣки човѣкъ е суетенъ!

Нечестивитѣ го прѣзиратъ.

Притч. 1:30. (Прѣмждростъта говори своята рѣчь:) „Задѣто не приеха моя съвѣтъ и прѣзрѣха всичкитѣ ми изобличения, (за това тѣ и ще ядатъ отъ плодетѣ на своитѣ пжтища и ще се насищатъ отъ своитѣ замисли.“)

Светнитѣ не трѣбва да падатъ духомъ, кога го търпятъ.

Евр. 12:5. (Въ борбата си противъ грѣха още не сте се противили до кръвъ) и сте забравили увѣщанието, което вамъ като на синове говори: „сине мой, не прѣзирай наказанието отъ Господа и не отпадай духомъ, кога те изобличава“.

Да се молимъ (Богъ) да го не прави въ гнѣва Си.

Пс. 6:2. Господи, въ яростъта Си не ме изобличавай и въ гнѣва Си не ме наказвай.

Когато го правимъ на другитѣ, трѣбва да ги насърдчаваме и да се покаятъ.

1 Царств. 12:20—25... Отговори Самуилъ на народа: не се бойте, вие сторихте тоя грѣхъ (като поискахте за себе си царь), но само не отстѣпвайте отъ Господа, и служете Господу отъ все сърдце и не огивайте подиръ нищожни *богове*, които не ще ви принесатъ полза и не ще ви избавятъ, понеже сж нищо; а Господъ нѣма да остави народа Си заради Своего велико име, понеже Господу бѣше угодно да ви избере за Свой народъ; сжшо и азъ нѣма да си допусна грѣхъ прѣдъ Господа, да прѣстана да се моля за васъ, и ще ви показвамъ добрия и правия пжтъ; само бойте се отъ Господа и Му служете истински отъ всичкото си сърдце, защото видѣхте, какви велики дѣла извърши Той съ васъ; ако пжкъ вършите зло, то и вие и царьтъ ви ще загинете.

Който го прави, ще намѣри повече благосклонность, нежели оня, който ласкае.

Притч. 28:23. Който изобличава човѣка, ще намѣри отпослѣ по голѣма благосклонность, нежели оня, който съ езикъ ласкае. **Като се прави на ония, които сж съгрѣшили, внушава се страхъ и на други.**

1 Тим. 5:20. Ония, които съгрѣшаватъ, изобличавай прѣдъ всички, та и другитѣ да иматъ страхъ.

Служителитѣ Божии сж назначени да го правятъ.

Иер. 44:4. Азъ прашахъ при васъ всички Мои раби — пророцитѣ, прашахъ ги отъ ранно утро, за да кажатъ: „не вършете това гнусно дѣло, което Ми е омразно“.

Мих. 3:8....Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдостъ, за да изкажа на Иакова прѣстѣпленията му, и на Израиля — грѣха му.

Безъ страхъ.

Иез. 2:3—7....Той ми каза: „сине човѣшки! Азъ те прашамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешенъ. И тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце, — при тѣхъ те прашамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ! Ще слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размирень домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ. А ти, сине човѣшки, не бой се отъ тѣхъ и не се плаши отъ думитѣ имъ, ако тѣ бждатъ за тебе тръне и бодили, и ти ще живѣешъ у скорпии, — не бой се отъ думитѣ имъ и не се плаши отъ лицата имъ, защото тѣ сж размирень домъ; и говори имъ Моитѣ думи, — слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж упорити.“

Съ пълна власть.

Тит. 2:15....Говори, увѣщавай и изобличавай съ пълна власть; никой да те не прѣзира.

Съ дълготърпѣние.

2 Тим. 4:2. Проповѣдвай словото, настоявай на врѣме и не на врѣме, изобличавай, запрѣтявай, увѣщавай съ голѣмо дълготърпѣние и поука.

Силно.

Ис. 58:1. Викай високо, не се въздържай; дигни гласа си като трѣба, и посочи на народа Ми беззаконието му, и на дома Иакововъ — грѣховетѣ му.

Съ строгость.

Тит. 1:13. Това свидѣтелство (критяни сж винаги лъжци, зли звѣрове, лѣниви търбуси) е истинско. По тая причина изобличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата.

Братски.

2 Сол. 3:15. (Ако ли нѣкой не послуша думитѣ ни въ това послание, забѣлжете го и не се сношавайте съ него, за да се засрами;) и го не смѣтайте за врагъ, а го наставлявайте като братъ.

Светинитѣ трѣбва да го правятъ.

Лев. 19:17. Въ сърдцето си не враждувай противъ брата си; изобличи ближния си, и нѣма да понесешъ грѣхъ заради него. *Сами да не даватъ поводъ за него.*

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние,) за да бждете безукорни и чисти, непорочни чеда Божии посрѣдъ опърничавъ и развратенъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила въ свѣта.

Ще бждатъ обичани за него.

Притч. 24, 25....Които изобличаватъ, ще бждатъ обичани, и върху тѣхъ ще дойде благословение.

Които го слушатъ, благоразумни сж.

Притч. 15:5. Глупавъ нехае къмъ бащина си поука; а който слуша изобличения, благоразуменъ е. (Въ многото правда има голѣма сила, а нечестивцитѣ ще бждатъ изкоренени отъ земята).

Лицемѣрцитѣ нѣматъ право да го правятъ.

Мат. 7:5. Лицемѣрецо, извади първомъ гредата отъ окоото си, и тогава ще видишъ, какъ да извадишъ сламката отъ окоото на брата си.

Разпжтнитѣ мразятъ изобличителитѣ си.

Притч. 9:8. Не изобличавай кощунника, за да те не намрази; изобличавай мждрия, и той ще те обикне.

Притч. 15⁹:12. Разпжтниятъ не обича ония, които го изобличаватъ, и не ще иде при мждритѣ.

Които го мразятъ, безумни сж.

Притч. 12:1. Който обича поука, той обича знание; а който мрази изобличение, глупавъ е.

Които го мразятъ, ще погинатъ.

Притч. 15:10. Лошо е наказанието за оногова, който се отклонява отъ пжтя, и който мрази изобличение, ще погине.

Които го мразятъ, ще ги изобличи съвѣстѣта имъ.

Притч. 5:12. (Ще охкашъ отпослѣ, кога плѣтъта ти и тѣлото ти бждатъ изтощени, —) и ще кажешъ: „защо мразѣхъ поука и сърдце ми прѣзираше изобличение...!“

Които го прѣнебрѣгватъ, лутатъ се въ живота.

Притч. 10:17. Който пази поука, той е въ пжтя къмъ живота; а който отхвърля изобличение, лута се.

ПРИМѢРИ:

Самуилъ.

1 Царств. 13:13....Самуилъ рече на Саула: лошо си сторилъ, дѣто не изпълни заповѣдѣта на Господа, твоя Богъ, която ти бѣше дадена, защото днесъ Господъ щѣше да затвърди царуването ти надъ Израила за винаги.

Натанъ.

2 Царств. 12:7—9. Тогава Натанъ каза на Давида: ти си оня човѣкъ (който извърши това) (който взе овчицата на сирсмаха). Тѣй говори Господъ, Богъ Израилевъ: Азъ те помазахъ за царъ надъ Израила, избавихъ те отъ ржцѣтѣ Саулови, дадохъ ти дома на твоя господаръ и женитѣ на господаря ти въ твое лоно, дадохъ ти дома Израилевъ и Иудинъ и, ако това (ти) е малко, бихъ ти придалъ още повече; а ти защо прѣнебрѣгна словото на Господа, като извърши зло прѣдъ очитѣ Му? Урия хетеецъ порази съ мечъ, жена му взе за своя жена, а него уби съ амонитски мечъ.

Ахия.

3 Царств. 14:7—11. (Господъ рече на Ахия: ето Иеровамо-

вата жена иде да те пита за сина си, понеже е боленъ; кажи ѝ тъй и тъй. Ахия ѝ каза:) Иди кажи на Иеровоама: тъй говори Господь, Богъ Израилевъ: Азъ те издигнахъ изсрѣдъ простия народъ и те поставихъ вождь на Моя народъ Израиля, изтрѣгнахъ царството отъ Давидовия домъ и го дадохъ на тебе; ала ти не си такъвъ, какъвто бѣше Моятъ рабъ Давидъ, който пазѣше заповѣдитъ Ми и който Ме послѣдваше отъ сѣ сърдце, вършейки само онова, що е угодно прѣдъ очитъ Ми; ти постѣпваше полошо отъ всички, които бѣха прѣди тебе, и отиде, та си направи други богове и истукани, за да Ме дразнишь, а Мене отхвърли задъ *гърба си*; затова Азъ ще направя бѣдствия върху Иеровоамовия домъ и, ще изтрѣбя у Иеровоама *дори* и което мочи до стѣна, що е затворено и изоставено у Израиля, и ще измета Иеровоамовия домъ досушь, както сметъ измигаты; който отъ Иеровоамовия *домъ* умре въ града, него псета ще изядаты, а който умре на полето, него птици небесни ще изкъватъ; тъй казва Господь. (Стани, та иди у дома си; и, щомъ кракътъ ти стѣпи въ града, дѣтето ще умре.)

Илия.

3 Царств. 21 : 20. Ахавъ каза на Илия: ти ме намѣри, мой враже! Той каза: намѣрихъ, понеже ти се прѣдаде да вършишь, каквото е негодно прѣдъ очитъ на Господа (и да Го дразнишь).

Елисей.

4 Царств. 5 : 26. Той му (на Гиезия) каза: нимà сърцето ми не те придружаваше, когато оня човѣкъ се върна отъ колесницата си да те посрѣщне? Врѣме ли е да се взима сребро и да се взимать дрехи, или маслиненни дървета и лозя, дребенъ или едъръ добитѣкъ, слуги или слугини?

Иоавъ.

1 Парал. 21 : 3. Иоавъ каза: да наспори Господь Своя народъ сто пѣти повече, отколкото е. Тѣ всички, господарю мой, царю (Давиде), не сж ли раби на моя господарь? Защо иска това (прѣброяване) моятъ господарь? За да се смѣтне това за грѣхъ на Израиля ли?

Самей.

2 Парал. 12 : 5. Тогава пророкъ Самей дойде при Ровоама и при иудейскитъ князе, които се бѣха събрали въ Иерусалимъ, *за да се спасять* отъ Сусакима (египетския царь), и имъ каза: тъй говори Господь: вие Ме оставихте, затова и Азъ ви оставямъ въ рѣцѣтъ на Сусакима.

Захария.

2 Парал. 24 : 20....Духъ Божий обгърна Захария, синъ на свещеникъ Иодая, и той застава на възвишението прѣдъ народа и имъ каза: тъй говори Господь: защо прѣстѣпяте Господнитъ заповѣди? Успѣхъ нѣма да имате: както вие оставихте Господа, тъй и Той ще ви остави.

Даниилъ.

Дан. 5 : 22, 23. (Тогава Даниилъ отговори и рече на царя:) ... Ти неговъ (на Новуходоносора) сине, Валтасаре, не смири

сърдцето си, ако и да знаеше всичко това (що стана съ баща ти), а се въздигна противъ Господа Небесни, и сждоветъ отъ Дома Му ти донесоха, и ти и твоитѣ вѣлможи, твоитѣ жени и наложници пихте отъ тѣхъ вино, и ти славѣше боговетѣ сребърни и златни, мѣдни и желѣзни, дървени и каменни, които нито виждатъ, нито слушатъ, нито разумѣватъ; а Бога, въ Чиито рѣчи е твоето дишане, и у Когото сж всички твои пѣтища, ти не прослави“.

Иоанъ Кръстителъ.

Мат. 3:7....Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бѣгате отъ бждещия гнѣвъ?

Стефанъ.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие.

Петъръ.

Дѣян. 8:20....Петъръ му (на Симона, който правѣше магии) каза: среброто ти да погине заедно съ тебе, задѣто си помислилъ, че съ пари се добива дарътъ Божий.

Павелъ.

Гал. 2:11....Когато дойде Петъръ въ Антиохия, азъ му се лично опрѣхъ, защото се бѣ изложилъ на осжждане.

Изповѣдане Исуса Христа.

За него е необходимо дѣйствието на Светаго Духа.

1 Кор. 12:3....Обаждамъ (ви), че никой, който говори чрѣзъ Духъ Божий, не казва анатема на Исуса, и никой не може да нарече Исуса Господъ, освѣнъ чрѣзъ Духа Светаго.

1 Иоан. 4:2. По това познавайте Божия Духъ (и лъжливия духъ); всѣкой духъ, който изповѣдва, че въ плътъ е дошълъ Исусъ Христосъ, е отъ Бога.

То служи за свидѣтелство, че имаме Духъ Божий.

1 Иоан. 2:23. Всѣкой, който отрича Сина, нѣма и Отца; а който изповѣдва Сина, има и Отца.

1 Иоан. 4:3....Всѣкой духъ, който не изповѣдва, че въ плътъ е дошълъ Исусъ Христосъ, не е отъ Бога: това е духътъ на антихриста, за когото сте слушали, че иде, па и сега е вече въ свѣта. *Че имаме общение съ Бога.*

1 Иоан. 4:15. Който изповѣда, че Исусъ е Синъ Божий, въ него прѣбжда Богъ, и той — въ Бога.

То трѣбва да се придружава съ вѣра.

Римл. 10:9....Ако съ устата си изповѣдашъ Господа Исуса, и съ сърдцето си повѣрвашъ, че Богъ Го възкреси отъ мъртвитѣ, ще се спасишъ.

То е необходимо за спасение.

Римл. 10:10...Съ сърдце се вѣрва за оправдаване, а съ уста се изповѣдва за спасение.

Страхътъ (отъ човѣци) му прѣлѣтствува.

Иоан. 7:13...Никой не говорѣше за Него открито, поради страхъ отъ иудеитѣ.

Иоан. 9:22. [Родителитѣ му (на слѣпородения) отговориха: него попитайте; нека самъ говори за себе си.] Това казаха родителитѣ му, понеже се бояха отъ иудеитѣ; защото иудеитѣ се бѣха вече сдумали да отлжчатъ отъ синагогата оногова, който Го признае за Христа.

Иоан. 12:42...И мнозина началници повѣрваха въ Него; но поради фарисеитѣ не изповѣдваха, за да не бждатъ отлжчени отъ синагогата.

Иоан. 19:38...Иосифъ, отъ Ариматея (ученикъ Исусовъ, но таенъ, поради страхъ отъ иудеитѣ), помоли Пилата да снесе тѣлото Исусово, и Пилатъ позволи. Той дойде и снесе тѣлото Исусово. **Вѣрващиятъ не трѣбва да се плаши отъ безчестие, кога изповѣдва Исуса Христа.**

Евр. 13:13—15...Нека излизаме при Него отвънъ стана, носейки поруганието Му; защото тукъ нѣмаме постояненъ градъ, но бждещия търсимъ. Прочее, нека чрѣзъ Него непрѣстанно принасяме Богу хвалебна жертва, сирѣчь, плода на устнитѣ, които прославятъ името Му.

Христосъ ще изповѣда прѣдъ Бога тогова, който Го е изловѣдалъ прѣдъ човѣцитѣ.

Мат. 10:32...Всѣки, който Мене признае прѣдъ човѣцитѣ, ще призная и азъ него прѣдъ Моя Отець небесенъ.

ПРИМѢРИ:

Петъръ.

Мат. 16:16. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синътъ на Живия Богъ. Марк. 8:29; Лук. 9:20; Иоан. 6:68, 69.

Дѣян. 2:22—36. Мжже израилтяни! Изслушайте тия думи: Исуса Назорея, Мжжъ, засвидѣтелствуванъ прѣдъ васъ отъ Бога съ сили, чудеса и личби, що ги Богъ стори чрѣзъ Него между васъ, както и сами знаете, Него, по опрѣдѣлената воля и прѣвѣдѣние Божие прѣдаденъ, *вие* хванахте и, слѣдъ като приковахте съ ржцѣ на беззаконници, *Го* убихте; но Богъ Го възкреси, като освободи отъ родилнитѣ болки на смъртъта, понеже тя не можеше да Го удържи. Защото Давидъ казва за Него: „винаги виждахъ прѣдъ себе си Господа, защото *Той* е отъ десната ми страна, за да се не поклатя. Затова се възрадва сърдцето ми, и се възвесели езикътъ ми; а още и плътъта ми ще почива въ надежда. Защото Ти не ще оставишь душата ми въ ада и не ще допуснешъ Твоя светия да види тлѣние. *Ти* ми си далъ да позная пжтищата на живота; *Ти* ще ме изпълнишь съ радость чрѣзъ лицето Си“. Мжже братя! Нека е позволено да ви кажа смѣло за патриархъ Давида, че той и умрѣ и биде погребенъ, и гробътъ му е у насъ и доднесъ. А бидейки пророкъ и знаейки, че Богъ му бѣше съ клетва обѣщаль отъ плода на чрѣслата му да въздигне по плътъ Христа и да *Го* постави на прѣстола му, прѣдвидѣ и каза за възкресението на Христа, че душата Му не бѣ оставена въ ада, и плътъта Му не видѣ тлѣние. Тогова Исуса

Богъ възкреси, на което всички ние сме свидѣтели. И така, Той, слѣдъ като биде възнесенъ съ Божията десница и прие отъ Отца обѣщанието на Светаго Духа, излѣ това, що вие сега виждате и чувате. Защото Давидъ не възлѣзе на небесата; но самъ говори: „рече Господь Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ врагове подножие на нозѣтѣ Ти“. И тъй, нека наздраво знае цѣлиятъ домъ Израилевъ, че Тогова Исуса, Когото вие разпнахте, Богъ направи Господь и Христось.

Дѣян. 4: 8—12. Тогава Петъръ, като се изпълни съ Духъ Светий, имъ рече: началници народни и старѣи израилски! ако ние сме днесъ подъ разпитъ за едно благодѣяние къмъ немощенъ човѣкъ, какъ е той изцѣренъ, то нека бжде знайно на всички васъ и на цѣлия народъ израилски, че чрѣзь името на Исуса Христа Назорея, Когото вие разпнахте, Когото Богъ възреси отъ мъртвитѣ, чрѣзь Него тоя стои прѣдъ васъ здравъ. Този е камъкътъ, който, прѣнебрѣгнать отъ васъ зидаритѣ, стана глава на жгъла; и въ никого друго нѣма спасение; защото подъ небето нѣма друго име, на човѣци дадено, чрѣзь което трѣбва да се спасимъ.

Иоанъ.

Иоан. 1: 34. Азъ видѣхъ и свидѣтелствувахъ, че Този е Синь Божий.

Откр. 1: 9. Азъ, Иоанъ, който съмъ и братъ вашъ и съучастникъ въ скръбъта и въ царството и въ търпѣнието Исусъ Христово, бѣхъ на острова, нареченъ Патмосъ, заради словото Божие и заради свидѣтелството Исусъ Христово.

Натанаилъ.

Иоан. 1: 49. Натанаилъ Му отговори: Рави! Ти си Синь Божий, Ти си Царьтъ Израилевъ.

Слѣпородениятъ.

Иоан. 9: 25—33. Той отговори (на фарисеитѣ) и рече: далъ е грѣшникъ, не зная; едно зная, че бѣхъ слѣпъ, а сега виждамъ. Пакъ го попитаха: какво ти направи? Какъ ти отвори очитѣ? Отговори имъ: казахъ ви вече, и не чухте; какво пакъ искате да чуете? да не би и вие да искате да Му станете ученици? А тѣ го изхокаха и рекоха: ти си Неговъ ученикъ; а ние сме Моисееви ученици. Ние знаемъ, че на Моисея е говорилъ Богъ; а Тогова нѣ знаемъ, откъдѣ е. Отговори човѣкътъ и имъ рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъдѣ е, а ми отвори оч-тѣ. Ние пѣкъ знаемъ, че Богъ не слуша грѣшници; нѣ, който почита Бога и върши волята Му, тогова слуша. Открай-вѣкъ не се е чуло, нѣкъ да е отворилъ очи на слѣпороденъ. Ако Той не бѣше отъ Бога, не можеше да направи нищо.

Марта.

Иоан. 11: 27. Тя Му дума: да, Господи, азъ вѣрвамъ, че Ти си Христось, Синь Божий, Който иде на свѣта.

Петъръ и апостолитѣ.

Дѣян. 5: 29—32....Петъръ и апостолитѣ отговориха (на първосъещеницитѣ) и казаха: трѣбва да се покоряваме повече на

Бога, нежели на човѣци. Богъ на отцитѣ ни възкреси Исуса, Когото вие умъртвихте, като Го повѣсихте на дърво. Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ. За тия думи свидѣтели сме Му ние и Духъ Светий, Когото Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ.

Стефанъ.

Дѣян. 7: 52. Кого отъ пророцитѣ не гониха бацитѣ ви? Тѣ убиха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станяхте вие сега.

Етиопскиятъ велможа (на царица Кандакия).

Дѣян. 8: 37.... Филипъ му каза: ако вѣрвашъ отъ сѣ сърдце,— може да се кръстишъ. Той отговори и рече: вѣрвамъ, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий.

Павелъ.

Дѣян. 9: 29. Говорѣше тѣй сжщо (въ името на Исуса) и се прѣпираше съ елиниститѣ; а тѣ се опитваха да го убиятъ.

Дѣян. 23: 11. Прѣзъ нощъта яви му се Господъ и рече: держай, Павле! И както свидѣтелствува за Мене въ Иерусалимъ, тѣй трѣбва да свидѣтелствувашъ и въ Римъ.

Дѣян. 26: 22, 23.... Като получихъ помощъ отъ Бога, стоя си до-днесъ и свидѣтелствувамъ на мало и голѣмо, като говоря само онова, за което сж говорили пророцитѣ и Моисей, че щѣше да стане, *именно*, че Христосъ щѣше да пострада и, като възкрѣсне пръвъ отъ мъртвитѣ, щѣше да възвѣсти свѣтлина на народа и на езичницитѣ.

Тимотей.

1 Тим. 6: 12. Подвизавай се съ добрия подвигъ на вѣрата; дрѣжъ се о вѣчния животъ, за който ти биде и повиканъ и изповѣда доброто изповѣдание прѣдъ много свидѣтели.

Пергамската църква.

Откр. 2: 13. (На ангела на пергамската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи двуострия мечъ:) зная дѣлата ти, и дѣ живѣешъ, *тамъ*, дѣто е прѣстолътъ на сатаната, и држишъ името Ми, и не се отрече отъ вѣрата Ми дори въ днитѣ, когато вѣрниятъ Ми свидѣтель Антипа биде умъртвенъ между васъ, срѣди които живѣе сатаната.

Мъченицитѣ.

Откр. 20: 4.... Видѣхъ прѣстоли и седналитѣ на тѣхъ, на които бѣ дадено да сждятъ; *видѣхъ* и душитѣ на обезглавенитѣ заради свидѣтелството Исусово и заради словото Божие, и ония, които се не поклониха на звѣра, нито на образа му, и не приеха бѣлѣга на челото си и на ржката си. *Тѣ* оживѣха и царуваха съ Христа прѣзъ хилядата години.

Примѣри (за такива, които нѣмали смѣлость да изповѣдатъ Христа):

Иудейскитѣ началници.

Иоан. 12: 42.... И мнозина началници повѣрваха въ Него; но поради фарисейтѣ не изповѣдваха, за да не бждатъ отлжчени отъ синагогата.

Иосифъ Ариматейски.

Иоан. 19:38... Иосифъ, отъ Ариматея (ученикъ Иисусовъ, но таенъ, поради страхъ отъ иудеитѣ), помоли Пилата да снесе тѣлото Иисусово, и Пилатъ позволи. Той дойде и снесе тѣлото Иисусово.

Никодимъ.

Иоан. 19:39. Дойде сжщо и Никодимъ (който бѣше ходилъ изпрѣди при Иисуса ноцѣ) и донесе около сто литри смѣсь отъ смирна и алой.

Изповѣдъ на грѣхове.

Богъ я изисква.

Лев. 5:5. Ако той (нѣкой си) е виновенъ въ нѣщо отъ това (какво и да е) и изповѣда, какво е съгрѣшилъ, (нека принесе Господу за грѣха си, съ който е съгрѣшилъ, жертва за вина отъ дребенъ добитѣкъ, овца или коза, за грѣха, и свещеникътъ ще го очисти отъ грѣха му.)

Лев. 25:40. Тогава ще изповѣдатъ своето беззаконие и беззакониего на башитѣ си, задѣто сж вършили прѣстѣпления противъ Мене и сж отивали срѣщу Мене.

Числ. 5:6, 7. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи на синоветѣ Израилеви: ако мжжъ или жена стори какъвъ-годѣ грѣхъ противъ човѣкъ и чрѣзъ това извърши прѣстѣпление противъ Господа, и стане виозна оная душа, то нека изповѣдатъ сторения си грѣхъ и да върнатъ напълно онава, за което сж виновни, и да прибавятъ къмъ него петата му часть и дадатъ ономува, спрѣмо когото сж съгрѣшили.

Иер. 3:13. Признай само вината си: защото ти (дъще Израилева) отстѣпи отъ твоя Господь Богъ и разпжтствува съ чужди подъ всѣко клонесто дърво, а Моя гласъ не слушаште, казва Господь.

Иер. 14:17... Кажи имъ тая дума: нека се лѣятъ сълзи изъ очитѣ ми денемъ и нощемъ и да не прѣставатъ, защото съ голѣмо поражение, съ тежѣкъ ударъ е поразена дѣвицата, дъщерята на моя народъ.

Ос. 5:15. (Азъ съмъ като лъвъ за Ефрема и като лъвче за дома Иудинъ; Азъ, Азъ ще разжсамъ и ще замина; ще отнеса — и никой нѣма да спаси.) Ще тръгна, ще се върна въ Моето мѣсто, докль тѣ не се признаятъ за виновни и не потърсятъ лицето Ми.

Богъ внимава на нея.

Иов. 33:25—28. (Отговори Елиуй и каза:) Ще се моли Богу, и Той ще бжде милостивъ къмъ него; съ радость поглежда лицето му и възвръща на човѣка праведността му. Той ще гледа людетѣ и ще казва: „грѣшилъ съмъ и кривилъ съмъ правдата, и не ми е въздадено; Той освободи душата ми отъ гроба, и животътъ ми вижда свѣтлина“.

Пс. 31:5... Азъ Ти открихъ грѣха си и не скрихъ беззакон-

нието си; азъ казахъ: „ще изповѣдамъ Господу моитѣ прѣстѣпленія“, и Ти сне отъ мене вината на грѣха ми.

Дан. 9:20—22. Доклѣ говорѣхъ и се молѣхъ и изповѣдвахъ грѣховетѣ си и грѣховетѣ на моя народъ Израиля и поднасяхъ молбата си прѣдъ Господа, моя Богъ, за светата планина на моя Богъ,—доклѣ продължавахъ молитвата, мжжъ Гаврииль, когото бѣхъ видѣлъ по-прѣди въ видѣние, като прилетѣ бързо, допрѣ се до мене по врѣме на вечерната жертва, вразуми ме, говори съ мене и рече: „Данииле, сега излѣзохъ, за да те науча да разбирашъ“.

Увѣщания да се празни.

Иис. Нав. 7:19. Тогава Иисусъ каза на Ахана: синко! въздай слава на Господа, Бога Израилевъ, изповѣдай прѣдъ Него и ми обади, що си сторилъ: не крий отъ мене

1 Ездр. 10:11... Покайте се прѣдъ Господа, Бога на вашитѣ отци, и изпълнете волята Му, отлжчете се отъ народитѣ на *тая* земя и отъ другоплеменнитѣ жени.

Иак. 5:16. Изповѣдайте си единъ другиму грѣховетѣ и молете се единъ за други, за да се изцѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

Тя трѣбва да бжде пълна.

Пс. 50:5... Беззаконията си съзнавамъ, и моятъ грѣхъ е винаги прѣдъ мене.

Пс. 105:6. Съгрѣшихме ние съ бацитѣ си, сторихме беззаконие, извършихме неправда.

Ис. 59:12, 13. (Всички режемъ като мечки и стеномъ като гълъби, чакаме сждъ, и нѣма *го*, — спасение, но то е далечъ отъ насъ.) Защото прѣстѣпленията ни прѣдъ Тебе сж многобройни, и грѣховетѣ ни свидѣлствуватъ противъ насъ; защото съ насъ сж прѣстѣпленията ни, и беззаконията си знаемъ. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстѣпихме отъ нашия Богъ; говорихме клевета и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Иер. 3:25. Ние лежимъ въ своя срамъ, и нашиятъ срамъ ни покрива, защото грѣшихме прѣдъ нашия Господь Богъ, — ние и бацитѣ ни, отъ младинитѣ ни и до тоя день, — и не слушахме гласа на Господа, нашия Богъ.

Тя трѣбва да се прави прѣдъ Бога.

1 Ездр. 9:6... Казахъ: Боже мой, срамъ ме е и страхъ ме е да подигна лице къмъ Тебе, мой Боже, защото беззаконията ни се натрупаха до-надъ главата, и вината ни нарасна до небесата.

Неем. 1:6. (Думахъ: Господи, Боже небесний!) Ушитѣ Ти да бждатъ внимателни и очитѣ Ти отворени, за да чуятъ молитвата на Твоя рабъ, съ която сега се моля денемъ и ношемъ прѣдъ Тебе за синоветѣ Израилеви, Твои раби, и се изповѣдвамъ за грѣховетѣ на синоветѣ Израилеви, съ които съгрѣшихме прѣдъ Тебе, съгрѣшихме — и азъ и домътъ на отца ми.

Пс. 50:6. Прѣдъ Тебе, прѣдъ Тебе едничкия съгрѣшихъ и лошо прѣдъ Твоитѣ очи извършихъ; тъй че Ти си правъ въ Гвоята присжда и чистъ въ Твоя сждъ.

Дан. 9:8. „Господи, у насъ на лицата има срамъ, у царетѣ ни, у князетѣ ни и у бащитѣ ни, защото съгрѣшихме прѣдъ Тебе“. *И прѣдъ Божиитѣ служители—приемници на апостолитѣ.*

Мат. 18:18. Истина ви казвамъ: каквото свържете на земята, ще бжде свързано на небето; и каквото развържете на земята, ще бжде развързано на небето.

Иоан. 20:22, 23....Духна и имъ казва: приемоте Духа Светаго. На които простите грѣховетѣ, тѣмъ ще се простятъ; на които задържите, ще се задържатъ.

Тя трѣбва да се придружава: съ смирение.

Ис. 64:5, 6. Ти милостиво срѣщаше всѣкиго, който се радваше и който вършеше правда, който Те спомняше въ Твоитѣ пѣтища. Но, ето, Ти се разгнѣви, защото ние отдавна грѣшихме; и какъ тогава ще бждемъ спасени? Всички ние станаме като нечистъ човѣкъ, и всѣка наша правда—като зацапана дреха; и всички посърнахме като листъ, и беззаконията ни като вѣтръ ни отнасятъ.

Иер. 14:20. Съзнаваме, Господи, нечестиято си, беззакониято на нашитѣ бащи, че съгрѣшихме прѣдъ Тебе.

Дан. 9:7. „У Тебе, Господи, има правда, а у насъ—срамъ на лицата, както е днесъ у всѣки иудеинъ, у жителитѣ на Иерусалимъ и у цѣль Израиль, и у ближни и далечни, по всички страни, къдѣто си ги прокудилъ за тѣхното отстъпление, съ което отстъпиха отъ Тебе“.

Съ молитва за прощение.

2 Царств. 24:10....Слѣдъ като Давидъ прѣброи народа, трепна му сърдце. И каза Давидъ на Господа: тежко съгрѣшихъ, дѣто постъпихъ тѣй; и сега моля Ти се, Господи, прости грѣха на Твоя рабъ, защото азъ постъпихъ твърдѣ неразумно. 1 Парал. 21:8.

3 Царств. 8:47. (Соломонъ дигна рѣцѣ къмъ небето и рече: Господи, Боже Израилевъ!)...Кога въ земята, дѣто (синоветѣ Израилеви) ще бждатъ въ плѣнство, дойдатъ на себе си, обърнатъ се и Ти се молятъ въ земята на ония, които сж ги плѣнили, думайки: „съгрѣшихме, сторихме беззаконие, виновни сме“; (тогава нуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, молитвата и молбата имъ, сторй, каквото е гѣмъ потрѣбно.) 2 Парал. 6:37.

Пс. 24:11. Заради Твоето име, Господи, прости грѣха ми, защото е голѣмъ.

Пс. 50:3. Помилуй ме, Боже, по голѣмата Си милость, и по многото Си щедрости изглади беззаконията ми.

Иер. 14:7. Макаръ нашитѣ беззакония да свидѣтелствуватъ противъ насъ, но Ти, Господи, върши съ насъ заради Твоето име: голѣмо е нашето отстъпничество, съгрѣшихме прѣдъ Тебе.

Дан. 9:16. „Господи! по всичката Твоя правда нека се отвърне гнѣвътъ Ти и негодуванетоъ Ти отъ Твоя градъ, Иерусалимъ, отъ светата Твоя планина; защото за грѣховетѣ ни и за беззаконията на бащитѣ ни, Иерусалимъ и Твоятъ народъ сж въ поругание у всички, които ни окръжаватъ“.

Съ обръщение и разкаяние.

3 Царств. 8:48. (Соломонъ дигна рѣцѣ къмъ небето и рече: Господи, Боже Израилевъ!)...Кога (синоветъ Израилеви) се обърнатъ къмъ Тебе отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа въ земята на враговетъ, които сж ги плѣнили, и Ти се помолятъ, като се обърнатъ къмъ своята земя, която си далъ на отцитъ имъ, къмъ града, който си избралъ, и къмъ храма, който построихъ на Твое име,—(тогава чуй отъ небето, отъ мѣстото на Твоето обиталище, молитвата и молбата имъ, сторй, каквото е тѣмъ по-трѣбно.) 2 Парал. 6:38.

1 Ездр. 9:7, 13, 14. Отъ днитъ на отцитъ ни до днесъ ние сме въ голѣма вина, и поради нашитъ беззакония бидохме прѣдадени ние, царетъ ни, свещеницитъ ни, — въ рѣцѣтъ на другоземни царе, на мечъ, въ плѣнство, на разграбване и похула, както е и сега. И слѣдъ всичко що ни сполетѣ поради лошитъ ни дѣла и поради голѣмата наша вина и,—защото Ти, Боже нашъ, ни пощади не споредъ беззаконието ни и ни даде такова избавление,—нима пакъ ще нарушаваме Твоитъ заповѣди и ще влизаме въ родство съ тия отвратителни народи? Не ще ли се прогнѣвишъ намъ дори до погубване, тъй че да нѣма уцѣлѣли и да нѣма спасени?

Притч. 28:13. Който скрива прѣстѣпленията си, не ще има успѣхъ; а който се съзнава и ги оставя, ще бжде помилванъ.

Съ сърдечно съкрушение.

Пс. 37:18, 19. Близко съмъ да падна, и скръбъта ми е винаги прѣдъ мене. Беззаконието си съзнавамъ, съкрушавамъ се заради грѣха си.

Иер. 3:21. Чува се гласъ по оброчищата, жаленъ плачъ на Израилевитъ синове, задѣто тѣ извратиха своя пѣтъ, забравиха Господа, своя Богъ.

Плач. Иер. 1:20. Погледни, Господи, защото съмъ утѣсненъ, утробата ми се вълнува, сърдцето ми се прѣвърна въ мене, задѣто упорито Ти се противихъ; отвѣнъ ме мечъ обезчеди, а вкѣщи — смъртъ.

Съ готовность за понасяне наказание.

Лев. 26:41. (Тогава ще изповѣдатъ своето беззаконие и беззаконието на бацитъ си,) *за което* и Азъ отидохъ (съ яростъ) противъ тѣхъ и ги отведохъ въ земята на враговетъ имъ; тогава ще се смири необрѣзаното имъ сърдце, тогава за беззаконията си ще получатъ отплата.

Сжд. 10:15. Тогава синоветъ Израилеви рекоха Господу: съгрѣшихме; прави съ насъ всичко, що Ти е угодно, само ни избави сега.

Неем. 9:33. (И каза Ездра:) Въ всичко, що ни постигна, Ти си праведенъ. защото Ти върши по правда, а ние сме виновни.

Дан. 9:14. „Господъ бдѣше надъ това злощастие и го напрати върху насъ: защото праведенъ е Господъ, Богъ нашъ, въ всичкитъ Си дѣла, които върши, но ние не слушахме гласа Му“.

Мих. 7:9. Азъ ще прѣнасямъ гнѣва Господенъ, — защото съмъ съгрѣшилъ прѣдъ Него, — докль рѣши дѣлото ми и из-

върши сждъ надъ мене; тогава Той ще ме изведе на свѣтло, и азъ ще видя правдата Му.

Съ кръщение.

Мат. 3:6. [Тогава Иерусалимъ и цѣла Иудея, и цѣла Иорданска околностъ излизаха при него (Иоана)] и се кръщаваха отъ него въ рѣка Иорданъ, като изповѣдваха грѣховетъ си. **Марк. 1:5.** **Тя се спо:лѣдва съ прощенке.**

2 Царств. 12:13. Тогава Давидъ каза на Натана: съгрѣшихъ прѣдъ Господа. И Натанъ каза на Давида: и Господь сне *отъ тебе* грѣха ти; ти нѣма да умрешъ.

1 Иоан. 1:9. Ако изповѣдаме грѣховетъ си, *Той* е вѣренъ и праведенъ, за да ни прости грѣховетъ и ни очисти отъ всѣка неправда.

Тя е различни видове.

Иер. 8:14. „Защо стоимъ? Сбирайте се, да идемъ въ укрѣпенитъ градове и тамъ да загинемъ; защото Господь, Богъ нашъ, ни е опрѣдѣлилъ да загинемъ и ни дава да приемъ вода съ жлъчка, защото сме грѣшили прѣдъ Господа“.

Иер. 14:21. (Съзнаваме, Господи, нечестieto си, беззаконието на нашитѣ бащи, че съгрѣшихме прѣдъ Тебе.) Не *ни* отхвърляй заради Твоего име: не унизявай прѣстола на Твоята слава: спомни си, не разваляй Твоя завѣтъ съ насъ.

Плач. Иер. 5:16. Падна вѣнецътъ отъ главата ни; горко ни, задѣто съгрѣшихме!

Дан. 9:5, 6, 9. „Съгрѣшихме, постѣпвахме беззаконно, дѣйствиувахме нечестиво, упорствувахме и отстѣпихме отъ Твоитѣ заповѣди и отъ Твоитѣ наредби и не слушахме Твоитѣ раби, пророцитѣ, които отъ Твое име говориха на царетѣ ни и велможитѣ ни, на бацитѣ ни и на цѣлия народъ на страната. (Господи, у насъ на лицата има срамъ, у царетѣ ни, у князетѣ ни и у бацитѣ ни, защото съгрѣшихме прѣдъ Тебе.) А у Господа, нашия Богъ, има милосърдие и прощение, защото ние възстанахме противъ Него“.

Засвидѣтелствувана е съ примѣри:

Блудниятъ синъ.

Лук. 15:21... Синътъ му рече: татко, съгрѣшихъ противъ небето и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоенъ да се нарека твой синъ.

Митарьтъ.

Лук. 18:13... Митарьтъ, като стоеше надалечъ, не смѣеше дори да подигне очи къмъ небето; но удряше се въ гърди и казваше: Боже, бжди милостивъ къмъ мене грѣшника!

ПРИМѢРИ:

Ааронъ.

Числ. 12:11... Рече Ааронъ на Моисея: господарю мой, не смѣтай намъ (съ Мариамъ) за грѣхъ, дѣто постѣпихме глупаво и съгрѣшихме.

Израилтянитѣ.

Числ. 21:7... Дойде народътъ при Моисея и каза: съгрѣшихме, дѣто говорихме противъ Господа и противъ тебе; помоли

се Господу да прѣмахне отъ насъ змиитѣ. И Моисей се помоли (Господу) за народа.

1 Царств. 7:6...Събраха се въ Масифа, и черпѣха вода, изливаха я прѣдъ Господа, и постиха оня день, думайки: съгрѣшихме прѣдъ Господа. И Самуилъ сждѣше синоветѣ Израилеви въ Масифа.

1 Царств. 12:19...Цѣлиятъ народъ рече на Самуила: помоли се за рабитѣ си прѣдъ Господа, твоя Богъ, за да не умремъ; защото къмъ всичкитѣ си грѣхове прибавихме още единъ грѣхъ, когато искахме за себе си царь.

Неем. 9:1—3. На двацѣсетъ и четвъртия день отъ тоя (седмия) мѣсець се събраха всички синове Израилеви, постейки въ вретина и съ пепель на главитѣ си. И отдѣли се Израилевото сѣме отъ всички другородци, и станаха та изповѣдаха грѣховетѣ си и прѣстѣпленията на бацитѣ си. И стояха по мѣстата си, и четвъртъ день четоха отъ книгата на закона на Господа, своя Богъ, и друга четвъртъ се изповѣдаха и се кланяха на Господа своя Богъ.

Плач. Иер. 3:42. Ние се отметнахме и упорствувахме; Ти (Господи) не пощади.

Аханъ.

Иис. Нав. 7:20. Аханъ отговори на Исуса и каза: истина, азъ съгрѣшихъ прѣдъ Господа, Бога Израилевъ, и направихъ туй и туй.

Саулъ.

1 Царств. 15:24...Саулъ каза на Самуила: съгрѣшихъ, понеже прѣстѣпихъ заповѣдта Господня и твоята дума; но азъ се уплашихъ отъ народа и послушахъ гласа имъ.

Давидъ.

2 Царств. 24:17. Когато Давидъ видѣ Ангела, който поразяваше народа, каза Господу, думайки: ето, азъ съгрѣшихъ, азъ (пастирътъ) постѣпихъ беззаконно; но тия овци какво сж сторили? Нека, прочее, Твоята ржка се обърне противъ мене и противъ бащиния ми домъ. **1 Парал. 21:17**.

Пс. 50:4, 7: Много пжти ме омий (Боже) отъ моето беззаконие и очисти ме отъ моя грѣхъ. Ето, въ беззаконие съмъ заченатъ, и въ грѣхъ ме роди майка ми.

Пс. 68:6. Боже, Ти знаешъ моето безумие, и грѣховетѣ ми не сж скрити отъ Тебе.

Ездра.

1 Ездр. 9:15. Господи, Боже Израилевъ! Ти си праведенъ, защото ние уцѣлѣхме доднесъ; и ето, ние сме въ беззаконията си прѣдъ Твоето лице, макаръ че слѣдъ това не би трѣбвало да стоимъ прѣдъ Твоето лице.

Неемия.

Неем. 1:7. Ние станахме прѣстѣпници прѣдъ Тебе и не спазихме оня заповѣди, уставы и наредби, които бѣ далъ на Моисея, Твоя рабъ.

Иовъ.

Иов. 7:20. Ако съмъ съгрѣшилъ, какво да сторя за тебе, о бдителю надъ човѣцитѣ! Защо си ме поставилъ противникъ на Себе Си, та дотегнахъ и на мене си?

Исаия.

Ис. 6:5...Казахъ: горко ми! загинахъ! защото съмъ човѣкъ съ нечисти уста, и живѣя срѣдъ народъ сѣщо съ нечисти уста, — и очитѣ ми видѣха Царя, Господа Саваота.

Данилъ.

Дан. 9:4. (Обърнахъ лице къмъ Господа Бога съ молитва и моление, въ постъ, вретиче и пепель,) и молихъ се на Господа, моя Богъ, изповѣдахъ се и рекохъ: „моля те, Господи, Боже великий и дивний, Който пазишъ завѣтъ и милость за ония, които Те обичатъ и които пазятъ Твоитѣ заповѣди!“

Иерусалимци.

Марк. 1:5...Излизаха при него (Иоана) цѣлата Иудейска страна и иерусалимци, и всички се кръщаваха отъ него въ рѣка Иорданъ, като изповѣдваха грѣховетѣ си. Мат. 3:6.

Петъръ.

Лук. 5:8...Симонъ Петъръ падна прѣдъ колѣнитѣ Иисусови и рече: иди си отъ мене, Господи, понеже азъ съмъ грѣшенъ, човѣкъ.

Разбойникътъ.

Лук. 23:41...Ние сме осждени справедливо, защото получаваме заслуженото споредъ дѣлата си; но Тоя (Иисусъ) нищо лошо не е сторилъ.

Ефесяни.

Дѣян. 19:18...Много отъ повѣрвалитѣ идваха, та се изповѣдваха и откриваха дѣлата си.

Павелъ.

Дѣян. 22:19, 20. Азъ...отговорихъ: Господи, тѣ (въ Иерусалимъ) знаятъ, че азъ затваряхъ и биехъ по синагогитѣ ония, които вѣрваха въ Тебе; и когато се проливаше кръвта на Стефана, Твоя свидѣтель, тамъ стояхъ и азъ и одобрявахъ неговото убиване, като пазѣхъ дрехитѣ на ония, които го убиваха.

Гал. 1:13. Слушали сте за нѣкогашното мое поведение въ иудейството, че азъ прѣкомѣрно гонѣхъ Божиата църква и я разорявахъ.

1 Тим. 1:13...По-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ, но бидохъ помилуванъ; защото, безъ да зная, вършихъ това въ невѣрие.

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Иисусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които пръвъ съмъ азъ.

Изпълнени пророчества.

Израилъ въ Египетъ.

Бит. 15:13...Рече *Господь* на Авраама: знай, че твоитѣ потомци ще бждатъ пришелци нѣ въ своя земя, ще ги поробятъ и ще ги угнетяватъ четиристотинѣ години.

Изх. 2:23. Слѣдъ дълго врѣме умрѣ египетскиятъ царь. И синоветѣ Израилеви пѣшкаха отъ робия и викаха, и викътъ имъ отъ тежката работа стигна до Бога.

Изх. 12:40...Врѣмето, прѣзъ което синоветѣ Израилеви (и бацитѣ имъ) проживѣха въ Египетъ (и въ Ханаанската земя), бѣше четиристотинѣ и трийсетъ години.

Рождението на Исаака.

Бит. 18:10—19...*Единъ отъ тѣхъ* (тримата мъже) рече (на Авраама): Азъ...ще дойда при тебе (до година) по това врѣме, и жена ти Сарра ще има синъ. А Сарра слушаше при входа на шатрата, задъ него. Авраамъ и Сарра бѣха стари и въ прѣклонна възраст, и на Сарра бѣше прѣстанало обикновеното у женитѣ. Сарра се засмѣ въ себе си и рече: азъ ли ще имамъ тази утѣха, слѣдъ като остарѣхъ? Па и господарьтъ ми е старъ. И рече *Господь* на Авраама: защо Сарра се засмѣ (въ себе си) и каза: нимѣ наистина мога да родя, когато съмъ остарѣла? Има ли нѣщо мъчно за Господа? Въ уреченото врѣме до година Азъ ще бжда у тебе, и Сарра (ще има) синъ. Но Сарра не се призна, а рече: не съмъ се смѣла. Защото тя се бѣ уплашила. Той обаче (и) рече: не, ти се засмѣ. И станаха ония мъже и трѣгнаха оттамъ къмъ Содомъ (и Гомора); а Авраамъ отиде съ тѣхъ да ги изпроводи. И рече *Господь*: ще скрия ли отъ Авраама (Моя рабъ), каквото искамъ да направя? Отъ Авраама именно ще произлѣзе народъ великъ и силенъ, и чрѣзъ него ще бждатъ благословени всички народи на земята, защото Азъ го избрахъ, за да заповѣда на синоветѣ си и на своя домъ слѣдъ себе си, да ходятъ по пѣтя Господень и да вършатъ правда и сждъ; и *Господь* ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него.

Иосифовиятъ сънъ.

Бит. 37:5—36...Видѣ Иосифъ сънъ и (го) разказа на братята си; а тѣ го намразиха още повече. Той имъ рече: чуйте, какъвъ сънъ сънувахъ: ето, връзваме снопи срѣдъ полето; и нѣ, моятъ снопъ се дигна и се изправи; а вашитѣ снопове се наредиха наоколо и се поклониха на моя снопъ. А братята му рекоха: нимѣ ти ще царувашъ надъ насъ? Нимѣ ще ни владѣешъ? И го намразиха още повече поради сънищата му и поради думитѣ му. Той видѣ още и другъ сънъ и го разказа (на баща си и) на братята си, като рече: ето, видѣхъ още единъ сънъ: слънцето, мѣсецътъ и единайсетъ звѣзди ми се покланятъ. Той разказа *това* на баща си и на братята си. А баща му го смърми и му рече: какъвъ е тоя сънъ, що си видѣлъ? Нимѣ азъ и майка ти и братята ти ще дойдемъ да ти се поклонимъ до-земи? Тогава братята му се ядосаха, а баща му си запомни тия думи. Братята му оти-

доха да пасатъ бащиния си добитъкъ въ Сихемъ. А Израиль рече на Иосифа: нали братята ти пасатъ въ Сихемъ? Хайде ще те проводя при тѣхъ. А той му отговори: добръ. (Израиль) му рече: иди, вижъ, братята ти здрави ли сж, стадото цѣло ли е, и ми донеси отговоръ. Па го изпрати отъ Хевронската долина. И той отиде въ Сихемъ. И както се луташе по полето, намѣри го единъ човѣкъ и го попита, като рече: що търсишъ? Той отговори: търся братята си; кажи ми, дѣ пасатъ? И рече оня човѣкъ: тѣ заминаха отукъ, защото ги чувахъ да казватъ: да отидемъ въ Дотанъ. И отиде Иосифъ подиръ братята си и ги намѣри въ Дотанъ. А тѣ го видѣха отдалечъ и, прѣди той да се приближи до тѣхъ, взеха да се сдумватъ противъ него да го убиятъ. И рекоха помежду си: ето, съновидецътъ иде; хайде сега да го убиемъ, и да го хвърлимъ въ нѣкой ровъ, па да кажемъ, че го е изялъ лютъ звѣръ; и да видимъ, какво ще излѣзе отъ сънищата му. Чу *това* Рувимъ и го избави отъ ржцѣтъ имъ, като каза: да го не убиваме. Каза имъ още Рувимъ: не проливайте кръвь; хвърлете го въ ямата, що е въ пустинята, а ржка не туряйте върху него. *Това каза той* (съ намѣрение) да го избази отъ ржцѣтъ имъ и да го върне при баща му. Когато Иосифъ дойдѣ при братята си, тѣ му съблѣкоха дрехата, шарената дреха, що бѣше на него, и го взеха, та го хвърлиха въ рова; а ровътъ бѣше празенъ; въ него нѣмаше вода. И седнаха тѣ да ядатъ хлѣбъ и, като погледнаха, видѣха, че иде отъ Галаатъ керванъ измаилтяни, и камилигъ имъ бѣха натоварени съ стиракса, балсамъ и ливанъ; тѣ отиваха да занесатъ това въ Египетъ. Тогава Иуда рече на братята си: каква полза, ако убиемъ брата си и скриемъ кръвта му? Хайде да го продадемъ на измаилтянитѣ, и да не туряме ржка на него, защото е нашъ братъ, наша плътъ. Братята го послушаха и, като минаваха мадиамскитѣ търговци, извадиха Иосифа отъ рова и го продадоха на измаилтянитѣ за двайсетъ сребърника; а тѣ отведоха Иосифа въ Египетъ. Рувимъ се върна при рова; и ето, Иосифа нѣмаше въ рова И той раздра дрехитѣ си, па дойде при братята си и рече: момчето нѣма, ами азъ, кждѣ ще се дѣна? И взеха Иосифовата дреха, заклаха *единъ* козелъ и нацапаха дрехата съ кръвь; пратиха шарената дреха да я занесатъ на баща имъ, като рекоха: намѣрихме това; вижъ, тая дреха на сина ти ли е, или не? Той я позна и рече: *това* е дрехата на сина ми; лютъ звѣръ го е изялъ; навѣрно, Иосифъ е разкъсанъ. И раздра Иаковъ дрехитѣ си, прѣбаса съ вретиче кръста си и оплаквѣ сина си много дни. И събраха се всичкитѣ му синове и всичкитѣ му дѣщери да го утѣшаватъ; но той не искаше да се утѣши, а думаше: съ скръбъ ще слѣза при сина си въ прѣзподнята. Тѣй го оплакваше баща му. А мадиамцитѣ го продадоха въ Египетъ на фараоновия царедворецъ Потифаръ, началникъ на тѣлопазителитѣ.

Съграждането на Иерихонъ.

Иис. Нав. 6: 25, 26. Въ онова врѣме Иисусъ се закле и каза: проклетъ да бжде прѣдъ Господа оня, който издигне и построи тоя градъ Иерихонъ; върху първородния си синъ той ще положи основитѣ му и върху най-малкия си синъ ще постави портитѣ му.

(Тъй и направи Азанъ, родомъ отъ Ветиль: той го основа върху първородния си синъ Авирона и върху най-малкия, спасенъ, постави портитъ му.) И Господь бѣше съ Иисуса, и славата му се разнасяше по цѣла земя.

3 Царств. 16:34. Въ негови (на Ахава) дни ветилецътъ Ахииль съгради Иерихонъ: върху първородния си Авирама той тури основитъ му и върху най-малкия си синъ Сегуба тури портитъ му, по словото на Господа, което Той бѣ изрекълъ чрѣзъ Навиновия синъ Иисуса.

Синоветъ на Илия.

1 Царств. 2:34. (Дойде единъ човѣкъ Божий при Илия и му рече: тъй казва Господь:)...Ето ти личба, която ще стане съ двамата ти сина Офни и Финеесъ: и двамата ще умратъ въ единъ день.

1 Царств. 4:11. Ковчегътъ Божий биде взетъ, и двамата Илиеви сина, Офни и Финеесъ, загинаха.

Поразяването и смъртта на Саула и синоветъ му.

1 Царств. 28:19. [Самуилъ отговори (Саулу):] Господь ще прѣдаде Израиля заедно съ тебе въ филистимски ржцѣ: утрѣ ти и твоитѣ синове ще бждете съ мене, а стана израилски Господь ще прѣдаде въ филистимски ржцѣ.

1 Царств. 31:2—4. Филистимци застигнаха Саула и синоветъ му; филистимци убиха Ионатана, Аминадава и Малхисуа, Саулови синове. Битката противъ Саула стана жестока, и стрѣли отъ лжкове го поразяваха; той бѣ много израненъ отъ стрѣлитѣ. И Саулъ рече на оржженосеца си: изтегли меча си и ме заколи съ него, да не дойдатъ ония необрѣзани и ме убиятъ и да се не подиграватъ съ мене. Но оржженосецътъ не искаше, понеже се много боеше. Тогава Саулъ взе меча си и падна върху него.

Едно пророчество въ Ветиль.

3 Царств. 13:1—34... Ето, по словото Господне, дойде единъ Божий човѣкъ изъ Иудея въ Ветиль въ онова врѣме, когато Иеровоамъ стоеше прѣдъ жертвеника, за да прикади. И произнесе къмъ жертвеника слово Господне, думайки: жертвенико, жертвенико! Тъй казва Господь: ето, на Давидовия домъ ще се роди синъ по име Осия; той ще принесе върху тебе въ жертва оброчищнитѣ свещеници, които кадятъ върху тебе, и ще изгори върху тебе човѣшки кости. И въ оня день той показа личба, думайки: ето личба, че Господь е казалъ това: ето, тоя жертвеникъ ще се срути, и пепельта, що е на него, ще се разпилѣ. Когато царь Иеровоамъ чу словото на Божия човѣкъ, произнесено къмъ жертвеника въ Ветиль, прострѣ си ржката отъ жертвеника и каза: хванете го. Тогава ржката му, що бѣ прострѣлъ къмъ него, се сдърви и не можа да я дръпне къмъ себе си. И жертвеникътъ се срути, и пепельта отъ жертвеника се разпилѣ, споредъ личбата, дадена отъ Божия човѣкъ чрѣзъ словото Господне. И царь Иеровоамъ каза на Божия човѣкъ: умилистави лицето на Господа, твоя Богъ, и помоли се за мене, та ржката ми да може да се дръпне къмъ мене. И Божиятъ човѣкъ умилистави лицето Господне, и ржката на царя се дръпна къмъ него и стана както

по-прѣди. Тогава царътъ каза на Божия човѣкъ: дойди съ мене у дома, подкрѣпи се съ ядене, и ще ти дамъ подарѣкъ. Но Божиятъ човѣкъ отговори на царя: да ми давашъ и половината отъ дома си, нѣма да дойда се тебе, нѣма да ямъ хлѣбъ и нѣма да пия вода въ това мѣсто, защото тѣй ми е заповѣдано чрѣзъ словото Господне: не яжъ тамъ хлѣбъ, не пий вода и не се връщай по пѣтя, по който си вървѣлъ. И той тръгна по другъ пѣтъ и се не върна по оная пѣтъ, по който бѣ дошълъ въ Ветиль. Въ Ветиль живѣеше единъ пророкъ-старецъ. Синоветъ му дойдоха и му разказаха всичко, що бѣ направилъ оная день Божиятъ човѣкъ въ Ветиль; *тѣ* разказаха на баща си и думитѣ, които той бѣ говорилъ на царя. И баща имъ ги попита: по кой пѣтъ си отиде? И синоветъ му показаха, по кой пѣтъ тръгна Божиятъ човѣкъ, който дохождѣ отъ Иудея. И той каза на синоветъ си: оседлайте ми осела. Тѣ му оседлаха осела, и той го възседна. И тръгна слѣдъ Божия човѣкъ, и го намѣри да седи подъ *единъ* джбъ, и му каза: ти ли си Божиятъ човѣкъ, който дохождѣ отъ Иудея? Оня отговори: азъ съмъ. И му каза: дойди при мене у дома и си похапни хлѣбъ. Оня отговори: не мога да се върна съ тебе и да дойда у тебе; нѣма да ямъ хлѣбъ и нѣма да пия вода у тебе на това мѣсто, защото чрѣзъ словото Господне ми е казано: не яжъ хлѣбъ и не пий вода тамъ, и се не връщай по пѣтя, по който си вървѣлъ. Той му каза: и азъ съмъ такъвъ пророкъ като тебе, и Ангелъ ми говори чрѣзъ слово Господне и каза: върни го у дома си; нека похапне хлѣбъ и пийне вода. — Той го излъга. И оня се върна съ него, похапна хлѣбъ въ кѣщата му и се напи съ вода. Когато тѣ още седѣха на трапезата, биде слово Господне къмъ пророка, който го бѣ върналъ. И той изговори къмъ Божия човѣкъ, който бѣше дошълъ отъ Иудея, и рече: тѣй казва Господъ: задѣто се не покори на устата Господни и не спази заповѣдъта, която бѣ ти далъ Господъ, Богъ твой, а се върна, яде хлѣбъ и пи вода на онова мѣсто, за което Той бѣ ти казалъ: „не яжъ хлѣбъ и не пий вода“, тѣлото ти нѣма да влѣзе въ гробницата на бацитѣ ти. Слѣдъ като оня яде хлѣбъ и се напи *съ вода*, той оседла осела за пророка, когото бѣ върналъ. И оня си замина. На пѣтя го срѣцна лъвъ и го умъртви. Тѣлото му лежеше захвърлено на пѣтя; оселтъ пѣкъ стоеше до него, а лъвътъ стоеше до тѣлото. И ето, минувачи видѣха тѣлото, захвърлено на пѣтя, и лъвътъ да стои до тѣлото; и отидоха, та разказаха въ града, въ който живѣеше пророкъ-старецъ. Като чу *това* пророкъ-старецъ, който го бѣше върналъ отъ пѣтъ, каза: *това* е оня човѣкъ Божий, който не послуша устата Господни; Господъ го прѣдаде на лъвъ, който го смачка и го умъртви, по словото Господне, що му бѣ казано. И рече на синоветъ си: оседлайте ми осела. И *го* оседлаха. Той отиде и намѣри тѣлото му захвърлено на пѣтя; а оселтъ и лъвътъ стояха до тѣлото му; лъвътъ не бѣше изялъ тѣлото и не бѣше смачкалъ осела. И пророкъ-старецъ дигна тѣлото на човѣка Божий, тури го на осела и го занесе назадъ. И пророкъ-старецъ тръгна за града *си*, за да го оплаче и погребее. И положи тѣлото му въ своята гробница и плака за него: горко, брате мой! Слѣдъ като го погребя,

той каза на синоветъ си: кога умра, погребете ме въ гробницата, въ която е погребанъ Божиятъ човѣкъ, до неговитъ кости положете моитъ кости, защото ще се сбъдне словото, което по заповѣдь Господня той произнесе за жертвеника въ Ветиль и за всички капища по оброчищата въ самарийскитъ градове. И слѣдъ това събитие Иеровоамъ се не отби отъ лошия си пжтъ, а продължаваше да поставя оброчищни свещеници отъ народа: който пожелаваше, него посвещаваше, и той ставаше оброчищень свещеникъ. Това водѣше Иеровоамовия домъ къмъ грѣхъ, къмъ погибель и къмъ изтрѣбането му отъ земното лице.

4 Царств. 23:1—36. Тогава царьтъ (Иосия) прати, та събраха при него всички старѣйшини на Иуда и на Иерусалимъ. И отиде царьтъ въ дома Господень, и съ него всички иудеи и всички иерусалимски жители, и свещеници, и пророци, и цѣлиятъ народъ, отъ малкъ до голѣмъ, и имъ прочете гласно всички думи на книгата на завѣта, която се намѣри въ дома Господень. Послѣ царьтъ застана на високо мѣсто и склочи прѣдъ лицето Господне завѣтъ, — да слѣдва Господа и да пази заповѣдитъ Му, откровенията Му и наредбитъ Му, отъ все сърдце и душа, за да изпълни думитъ на тоя завѣтъ, написани въ тая книга. И цѣлиятъ народъ встѣпи въ завѣта. Тогава царьтъ заповѣда на първо-свещеникъ Хелкия и на вторитъ свещеници и на пазачитъ при прага да изнесатъ отъ храма Господень всички вещи, направени за Ваала и за Астарта и за цѣлото небесно воинство, и ги изгори извънъ Иерусалимъ, въ Кедронския долъ, и заповѣда да прѣнесатъ пепельта имъ въ Ветиль. И отстрани жрецитъ, които иудейскитъ царе бѣха поставили да извършватъ кадения по оброчищата въ иудейскитъ градове и въ околноститъ на Иерусалимъ, и ония, които кадѣха на Ваала, на слънцето, на мѣсеца, на звѣздията и на цѣлото небесно воинство; и изнесе той Астарта изъ дома Господень вънъ отъ Иерусалимъ, при потокъ Кедронъ, и я изгори при потокъ Кедронъ, стри я на прахъ и хвърли праха ѝ въ общенароднитъ гробища; и разори блуднишкитъ домове, които бѣха при храма Господень, дѣто жени тъчеха дрехи за Астарта; и извади всички жреци изъ иудейскитъ градове, оскверни оброчищата, по които жрецитъ извършваха кадения, отъ Гева до Вирсавия, и разори оброчищата прѣдъ портитъ, — онова при входа къмъ портитъ на Исуса градоначалника, и онова отлѣво при градскитъ порти. Жрецитъ обаче на оброчищата не принасяха жертви върху жертвеника Господень въ Иерусалимъ, а ядѣха безквасници заедно съ братята си. И той оскверни Тофетъ, що е въ дола на Еномовитъ синове, та никой да не прѣкарва прѣзъ огнь сина си и дъщеря си *въ честь* на Молоха; и прѣмахна конетъ, които иудейскитъ царе туряха *въ честь* на слънцето прѣдъ входа въ дома Господень, близу до стаитъ на скопцето Нетанъ-Мелехъ, въ Фаруримъ, а колесницитъ на слънцето изгори съ огнь. И жертвеницитъ върху покрива на Ахазовата горница, които иудейскитъ царе бѣха направили, и жертвеницитъ, които Манасия бѣ направилъ въ двата двора на дома Господень, царьтъ ги събори и свали оттамъ, и прахътъ имъ хвърли въ потокъ Кедронъ. И оброчищата прѣдъ Иерусалимъ, надес-

но отъ маслинената планина, които Соломонъ, царь Израилевъ, бѣ съградилъ на Астарта, сидонска гнусота, и на Хамосъ, моавска гнусота, и на Милхомъ, амонитска гнусота, царьтъ оскверни; и изпочупи статуитѣ, и изсѣче джбравитѣ, и напълни мѣстото имъ съ човѣшки кости. Сжщо и жертвеника, който бѣше въ Ветиль, и оброчището, съградено отъ Наватовия синъ Иеровоамъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израила, — сжщо и тоя жертвеникъ и оброчището разори, и изгори това оброчище, направи го на прахъ, изгори и джбравата. Иосия погледна и видѣ гробоветѣ, които бѣха тамъ на планината, па проводи и взе костигѣ отъ гробоветѣ, изгори ги върху жертвеника и го оскверни, споредъ словото Господне, що възвѣсти човѣкътъ Божий, който бѣ прѣдсказалъ тия събития, (когато Иеровоамъ стоеше на празника прѣдъ жертвеника. Послѣ се обърна и видѣ гроба на Божия човѣкъ, който бѣ прѣдсказалъ тия събития), и Иосия попита: какъвъ е тоя паметникъ, който виждамъ? Отговориха му градскитѣ жители: *това* е гробътъ на Божия човѣкъ, който дойде отъ Иудея и възвѣсти туй, което ти вършишъ надъ Ветилския жертвеникъ. И той каза: оставете го на мира, никоѣ да не безпокои коститѣ му. И запазиха коститѣ му заедно съ кститѣ на пророка, който бѣ дошълъ отъ Самария. Сжщо и всички капища по оброчищата въ самарийскитѣ градове, които израилскитѣ царе бѣха съградили, разгнѣвявайки *Господа*, Иосия разруши и направи съ тѣхъ сжщото, каквото направи въ Ветиль; и закла всички оброчищни жреци, които бѣха тамъ, върху жертвеницитѣ, и изгори върху имъ човѣшки кости, па се върна въ Иерусалимъ. Тогава царьтъ заповѣда на цѣлия народъ и каза: „извършете Пасха на *Господа*, вашия Богъ, както е писано въ тая книга на завѣта“. Защото такъва Пасха не бѣ извършвана отъ днитѣ на сждиитѣ, които сждѣха Израила, и прѣзъ всички дни на израилскитѣ царе, и на иудейскитѣ царе; а тая Пасха биде извършена *Господу* въ Иерусалимъ въ осемнайсетата година на царь Иосия. Иосия сжщо изтрѣби и извиквачитѣ на мъртвци, и магйосницитѣ, и терафимитѣ, и идолитѣ, и всички гнусоти, които се срѣщаха въ Иудейската земя и въ Иерусалимъ, за да изпълни думитѣ на закона, написани въ книгата, която свещеникъ Хелкия намѣри въ дома Господень. Подобенъ нему не е имало царь прѣди него, който да се е обърналъ къмъ *Господа* отъ всичкото си сърдце, и отъ всичката си душа, и отъ всичкитѣ си сили, споредъ цѣлия законъ Моисеевъ; и слѣдъ него не се издигна подобенъ нему. Но Господь не отложи голѣмата ярость на гнѣва Си, съ която гнѣвътъ Му се бѣ распалилъ противъ Иуда за всички оскърбления, съ които Манасия Го бѣ разгнѣвилъ. И Господь каза: и Иуда ще отритна отъ лицето Си, както отритнахъ Израила, и ще отхвърля тоя градъ Иерусалимъ, който съмъ избралъ, и дома, за който бѣхъ казалъ: тамъ ще бжде името Ми. Останалото за Иосия и за всичко, що е той извършилъ, е описано въ лѣтописитѣ на иудейскитѣ царе. Въ негови дни египетскиятъ царь фараонъ Нехао потегли противъ асирийския царь на рѣка Ефратъ. Царь Иосия излѣзе насрѣща му и она го уби въ Мегидо.

донъ, щомъ го видѣ. Слугитѣ му го дигнаха мъртъвъ отъ Мегидонъ, прѣнесоха го въ Иерусалимъ и го погребеха въ гробницата му. И народътъ на страната взе Иосиевия синъ Иоахаза, помазаха го и го въцариха вмѣсто баша му. Иоахазъ бѣше на двадесетъ и три години, когато се въцари, и царувѣ три мѣсеца въ Иерусалимъ; майка му се казваше Хамуталъ, дъщеря на Иеремия, отъ Ливна. Той вършеше, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, въ всичко тѣй, както вършеха бацитѣ му. Фараонъ Нехао го задържа въ Ривла, въ Ематската земя, за да не царува въ Иерусалимъ, и наложи глоба на страната сто таланта сребро и (сто) таланта злато. И фараонъ Нехао въцари Иосиевия синъ Елиакима, вмѣсто баша му Иосия, и му промѣни името на Иоакимъ, а Иоахаза взе и отведе въ Египетъ, дѣто и умрѣ. Иоакимъ даваше на фараона сребро и злато; той оцѣни земята, за да внася среброто по заповѣдъ на фараона; той изискваше отъ всѣкиго изъ народа на страната, споредъ оцѣнката му, сребро и злато, за да дава на фараонъ Нехао. Иоакимъ бѣше на двадесетъ и петъ години, когато се въцари, и царувѣ единнаесетъ години въ Иерусалимъ; майка му се казваше Зебуда, дъщеря на Федаия, отъ Рума.

Домътъ на Иеровоама.

3 Царств. 14:10. (Господь рече на Ахия: ето Иеровоамовата жена иде; кажи ѝ тѣй и тѣй; Ахия каза; иди кажи на Иеровоама: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ:)...Азъ ще направя бѣдствия върху Иеровоамовия домъ и ще изтрѣбя у Иеровоама *дори* и което мочи до стѣна, що е затворено и изоставено у Израила. и ще измета Иеровоамовия домъ досущъ, както сметъ измитатъ.

3 Царств. 15:29. Когато се въцари, той (Вааса) изби цѣлия Иеровоамовъ домъ и не остави ни една душа у Иеровоама, доклѣ го не изтрѣби, по словото на Господа, което Той бѣ изрекълъ чрѣзъ Своя рабъ Ахия Силомецъ.

Домътъ на Вааса.

3 Царств. 15:12, 13. Замврий изтрѣби цѣлия Ваасовъ домъ, споредъ словото на Господа, що бѣ Той изрекълъ за Вааса чрѣзъ пророкъ Иуя, за всички грѣхове на Вааса и за грѣховетѣ на сина му Ила, които вършиха тѣ сами и съ които вкараха въ грѣхъ Израила, дразнейки Господа, Бога Израилевъ, съ своитѣ идоли.

Тригодишната суша.

3 Царств. 17:1....(Пророкъ) Илия Тесвитецъ, отъ галаадскитѣ жители, каза на Ахава: живъ Господь, Богъ Израилевъ, прѣдъ Когото стоя! Прѣзъ тия години нѣма да има нито роса, нито дъждъ, освѣнъ по моя дума.

3 Царств. 18:41. Илия рече на Ахава: иди, яжъ и пий, защото се чува шумъ отъ дъждъ.

Връщането на Сирийския царь.

3 Царств. 20:22 – 25. Тогава пророкъ пристѣпи къмъ израилския царь и му рече: иди, укрѣпи се, па знай и гледай, какво ще правишъ, защото слѣдъ година сирийскитѣ царь пакъ ще се опълчи срѣщу тебе. И казаха на сирийския царь слугитѣ му: тѣхниятъ Богъ е Богъ на планинитѣ, (а не Богъ на долинитѣ.)

затова ни надвиха; но ако се ударимъ съ тѣхъ въ равнина, бездруго ще ги надвиемъ; и тъй, ето какво да направишъ: отстрани царетѣ всѣкиго отъ мѣстото му и вмѣсто тѣхъ постави областни началници; и набери си толкова войска, колкото ти изгина, и коне, колкото имаше коне, и колесници, колкото колесници имаше; ще се ударимъ съ тѣхъ въ равнина и тогава бездруго ще ги надвиемъ. Той послуша гласа имъ и стори така. Слѣдъ година Венададъ събра сирийци и потегли къмъ Афекъ, за да се удари съ Израила.

Смъртта на Ахава.

3 Царств. 21: 19—24. (Биде слово Господне къмъ Тесвитеца Илиа: стани и посрѣщни израилския царъ Ахава) и му речй: тъй говори Господъ: ти си убилъ, и още стѣпвашъ въ наслѣдство! И му речй: тъй говори Господъ: на онова мѣсто, дѣто псета лизаха Навутеевата кръвь, псета ще лижатъ и твоята кръвь. Ахавъ каза на Илиа: ти ме намѣри, мой враже! Той каза: намѣрихъ, понеже ти се прѣдаде да вършишъ, каквото е негодно прѣдъ очитѣ на Господа (и да Го дразнишъ); (тъй говори Господъ:) ето, ще ти напратя бѣди, ще измета слѣдъ тебе и ще изтрѣбя у Ахава и което до стѣна мочи, и що е затворено и изоставено у Израила; и ще постѣпя съ твоя домъ тъй, както постѣпихъ съ дома на Наватовия синъ Иеровоамъ и съ дома на Ахивевия синъ Вааса, за оскърблението, съ което ти *Ме* раздрани и вкара въ грѣхъ Израила. Сѣщо и за Иезавель Господъ каза: псета ще изядатъ Иезавель задъ изреелската стѣна; който отъ Ахавовия домъ умре въ града, него псета ще изядатъ, а който умре въ полето, него птици небесни ще изкълватъ.

4 Царств. 9: 34—37. И дойде Ииуй, яде, пи и каза: намѣрете оная проклетница и я погребете, понеже е царска дъщеря. Огидоха да я погребатъ, ала отъ нея не намѣриха нищо, а само черепъ, нозѣ и китки отъ рѣцѣтъ. Върнаха се и му обадиха. И той каза: такова бѣше словото на Господа, което Той изрече чрѣзъ раба Си тесвитеца Илиа, думайки: Иезавелиния трупъ ще псета да изядатъ на Изреелското поле. Иезавелиниятъ трупъ ще бжде на Изреелското поле като торъ на нива, та никой не ще каже: това е Иезавель.

4 Царств. 10: 11. Ииуй изби всички останали отъ дома на Ахава въ Изреель, и всичкитѣ му велможи, и близкитѣ му, и свещеницитѣ му, тъй че отъ него не уцѣлѣ нито единъ.

Чудото съ прѣината вода.

4 Царств. 3: 14—25....Каза Елисей (на израилския царъ): живъ Господъ Саваотъ, прѣдъ Когото стоя! Ако не почитахъ Иосафата, иудейския царъ, не бихъ те погледналъ и не бихъ те видѣлъ; сега повикайте ми гусларъ. И когато гусларътъ свирѣше на гуслата, тогава ржката Господня се допрѣ до Елисея, и той каза: тъй говори Господъ: направете тая долина яма до яма; защото тъй говори Господъ: нѣма да видите вѣтъръ и нѣма да видите дъждъ, а тая долина ще се напълни съ вода, отъ която ще пиете вие и дребниятъ и едриятъ ви добитѣкъ; но това е малко прѣдъ очитѣ на Господа: Той и Моава ще прѣдаде въ рѣцѣтъ ви, и ще

поразите всички укрѣпени градове и всички главни градове, и ще отсѣчете всички добри дървета, и ще заприщите всички извори, и всички добри ниви съ камъни ще засипете. Сутринта, когато се възнася хлѣбень приносъ, отведнажъ потече вода по пята отъ Едомъ, и земята се напълни съ вода. Като чуха моавци, че царетѣ идатъ да воюватъ съ тѣхъ, бидоха събрани всички, които носятъ поясъ и по-стари, и застанаха на границата. Сутринта станаха рано и, когато слънцето изгрѣ надъ водата, на моавци се стори отдалечъ тая вода червена като кръвь. И тѣ казаха: това е кръвь; сбили сж се царетѣ помежду си и се изтрѣбили единъ другъ; сега на плячка, Моаве! И тѣ дойдоха до израилския станъ. Станаха израилтянитѣ и взеха да разбиватъ моавци, които се спуснаха да бѣгатъ отъ тѣхъ, а тѣ продължаваха да налитатъ върху имъ и да ги поразяватъ. И градоветѣ разрушиха, и въ всѣка добра нива всѣки хвърли по камъкъ, и я засипаха, и всички водни извори запришиха, и всички добри дървета отсѣкоха, тъй че въ Киръ-Харешетъ останаха само камъни. И го заобиколиха прашницитѣ и го разрушиха. И моавскиятъ царъ видѣ, че губи битката, и взе съ себе си седемстотинъ души, които боравѣха съ мечъ, за да се промъкнатъ къмъ едомския царъ, ала не можаха.

Изобилнето въ Самария.

4 Царств. 7:1—17. Каза още Елисей: чуйте словото Господне! Тѣй говори Господъ: утрѣ по това врѣме една мѣра чисто брашно ще струва една сикля, и двѣ мѣри ечемикъ една сикля при портитѣ на Самария. А сановникътъ, върху чиято ржка се опираше царътъ, отговори на Божия човѣкъ и каза: ако Господъ дори отворѣше прозорци на небето, и тогава можеше ли да бжде такава нѣщо? А тоя каза: ето, съ очитѣ си ще видишъ това, ала не ще ядешъ отъ него. Имаше при входа на поргитѣ четирма прокажени, и тѣ си говорѣха единъ другиму: защо да седимъ тукъ, очаквайки смъртта? Ако речемъ да идемъ въ града, въ града има гладъ, и ще умремъ тамъ; ако пъкъ седимъ тукъ, пакъ ще умремъ. По-добрѣ да идемъ въ сирийския станъ: ако ни оставятъ живи, ще живѣемъ; ако ли ни убиятъ, ще умремъ. И станаха въ сумракъ, за да идатъ въ сирийския станъ. И дойдоха до края на сирийския станъ, и ето, тамъ нѣма ни единъ човѣкъ. Защото Господъ бѣ направилъ тѣй, че въ сирийския станъ се чу тропотъ отъ колесници, цвилене отъ коне, шумъ отъ голѣма войска. И сирийци си бѣха казали единъ другиму: навѣрно, израилскиятъ царъ е наелъ противъ насъ хетейскитѣ и египетскитѣ царе, за да ни нападнатъ. Затова бѣха станали и избѣгали въ мрачината и оставили шатритѣ си, и конетѣ си и ослитѣ си — цѣлия станъ, както си бѣше, и бѣха забѣгнали, за да се избавятъ. И тия прокажени дойдоха до края на стана, влѣзоха въ една шатра, ядоха и пиха, и взеха отъ тамъ сребро, и злато, и дрехи, па отидоха, та *ги* скриха. Влѣзоха и въ друга шатра, и оттамъ взеха *нѣща*, па отидоха и *ги* скриха. И си казаха единъ другиму: не правимъ добрѣ. Тоя день е день за радостна вѣсть; ако се забавимъ и чакаме да се съмне, виновни ще бждемъ. Затова да идемъ и обадимъ въ царския домъ. Дойдоха, повикаха

градскитѣ вратари и имъ разправиха, думайки: ходихме въ сирийския станъ, и ето, тамъ нѣма ни човѣкъ, ни гласъ човѣшки, а само вързани коне, и вързани осли, и шатритѣ, както си сж. Вратаритѣ извикаха и обадиха вѣстѣта въ самия царски дворець. Прѣзь нощѣта царьтъ стана и каза на слугитѣ си: ще ви кажа, какво правятъ съ насъ сирийци. Тѣ зчаятъ, че теглимъ отъ гладъ, та сж излѣзли отъ стана, да се скриятъ въ нивитѣ, като мислятъ тѣй: кога излѣзатъ отъ града, живи ще ги хванемъ и ще навлѣземъ въ града. Отговори единъ отъ слугитѣ му и каза: нека взематъ петъ отъ конетѣ, които останаха въ града, (отъ цѣлото израилско опълчение само това остана въ него, отъ цѣлото опълчение на израилтянитѣ, което загина,) та да пратимъ и да видимъ. И взеха двѣ двойки коне, впрегнати въ колесници. И царьтъ прати подиръ сирийската войска, като каза: идете и вижте. И вървѣха подиръ тѣхъ до Иорданъ; и ето, цѣлиятъ пжтъ посѣянъ съ дре-хи и вещи, които сирийци бѣха нахвърлили въ бързия ся бѣгъ. Върнаха се пратеницитѣ и обадиха на царя. Тогава народьтъ излѣзе и разираби сирийския станъ, и една мѣра чисто брашно стана за сикля, и двѣ мѣри ечемикъ — за сикля. по словото Господне. И царьтъ остави при портитѣ оня велможа, върху чиято ржка се опираше, и народьтъ го стѣпка при портитѣ, и той умрѣ, както бѣ казалъ рожиятъ човѣкъ, който говори, когато царьтъ ходи при него.

Домьтъ на Ииуя.

4 Царств. 10:30. Господь каза на Ииуя: задѣто драговолно извърши, каквото бѣше праведно въ очитѣ Ми — изпълни надъ Ахавовия домъ всичко, що Ми бѣше на сърдце, твоитѣ синове ше седятъ до четвърта рода на Израилевия прѣстолъ.

4 Царств. 15:12 Такова бѣше словото на Господа, което Той бѣ казалъ на Ииуя, думайки: синоветѣ ти ще седятъ на Израилевия прѣстолъ до четвърта рода. Тѣй и стана.

Смъртьта на Сенахирима.

4 Царств. 19:5—37. Слугитѣ на царь Езекия отидоха при Исаия, и рече имъ Исаия: тѣй кажете на вашия господарь: тѣй говори Господь: не бой се отъ думитѣ, които чу, и съ които Ме хулиха слугитѣ на асирийския царь. Ето, Азъ ще пратя въ него духъ, и той ще чуе извѣстие, и ще се върне въ земята си, и Азъ ще го поразя съ мечъ въ неговата земя. Върна се Рабсакъ и намѣри асирийския царь, че воюва противъ Лиана, защото бѣше чулъ, че сня билъ потеглилъ отъ Лахисъ. Чу царьтъ и за етиопския царь Тирхакъ; за него му казаха: ето, той излѣзе да се удари съ тебе. И пакъ проводи пратеници при Езекия да кажатъ: тѣй кажете на иудейския царь Езекия: нека те не лъже твоятъ Богъ, Комуто се уповавашъ, мислейки, че Иерусалимъ нѣма да бжде прѣдаденъ въ ржката на асирийския царь. Нали си чувалъ, какво направиха асирийскитѣ царе съ всички земи, като ги туриха подъ заклятие, — та ти ли ще уцѣлѣнешъ? Боговетѣ на ония народи, които бащитѣ ми съсипаха, избавиха ли ги? *Избавиха ли* Гозанъ, и Харанъ, и Рецефъ, и синоветѣ на Еденъ, който е въ Таласарь? Дѣ е царьтъ ематски, и царьтъ арпадски, и царьтъ на градъ Сепарваимъ, на Ена и на Ива? Тогава Езекия взе писмото отъ ржцѣтъ на пратеницитѣ, прочете го, отиде въ

дома Господень, и го разгърна Езекия прѣдъ лицето Господне; и молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше: Господи, Боже Израилевъ, Който седишъ на херувими! Ти единъ си Богъ на всички земни царства. Ти си сътворилъ небето и земята. Наклони, Господи, ухото Си и чуй (ме); отвори, Господи, очитѣ Си и погледни, и чуй думитѣ на Сенахирима, който е пратилъ да хулять (Тебе) живия Богъ! Наистина, о Господи, царетѣ асирийски съсипаха народитѣ и земитѣ имъ, и нахвърлиха боговетѣ имъ въ огънь, но това не бѣха богове, а издѣлие на човѣчески ржцѣ, — дърво и камъкъ, затова ги и изтрѣбиха. И сега, Господи Боже нашъ, избави ни отъ ржцѣтѣ му, и всички земни царства ще познаятъ. че Ти, Господи, си Богъ единъ. Тогава Исаия, синъ Амосовъ, прати да кажатъ на Езекия: тѣй говори Господъ, Богъ Израилевъ: чухъ онова, за което ти Ми се молй противъ асирийския царъ Сенахиримъ. Ето словото, що Господъ изрече за него: ще те прѣзре, ще се присмѣ надъ тебе дѣвствената Сионна дъщеря, подирѣ ти ще поклати глава дъщерята Иерусалимска. Кого корѣше и хулѣше ти? И противъ кого издигна гласъ и тѣй високо дигна очи? Противъ Светия Израилевъ! Чрѣзъ твоитѣ пратеници ти хулѣше Господа и казваше: съ многото си колесници се качихъ на планинскитѣ височини, по хълбоцитѣ на Ливанъ, изсѣкохъ високитѣ му кедри и прѣкраснитѣ му кипариси и стигнахъ до най крайното му пристанище, въ гжстака на градината му; изкопахъ и пихъ чужда вода, и прѣсушихъ съ стѣпалата на нозѣтѣ си всички египетски рѣки. Нима не си чувалъ, че Азъ отдавна съмъ сторилъ това, въ стародавни дни съмъ го прѣдначерталъ, а сега го изпълнихъ чрѣзъ туй, че ти опустошавашъ укрѣпени градове, *прѣобрѣщайки* въ купища развалини? И жителитѣ имъ изнемогнаха, треперятъ и се срамуватъ. Тѣ станаха *като* полска трѣва и крѣхъкъ злакъ, *като* растлини по покривитѣ и прѣпламнало жито, прѣди да изкласи. Седнешъ ли, излѣзешъ ли, или влѣзешъ, Азъ всичко зная; *зная* и дързостъта ти противъ Мене. За твоята дързостъ противъ Мене и *задѣто* гордостъта ти достигна до ушитѣ Ми, ще туря халката Си въ твоитѣ ноздри и юздата Си въ твоитѣ уста, и ще те върна назадъ по сжщия пѣтъ, по който си дошълъ. И ето ти личба (Езекие): яжте тая година изникналото отъ паднало зърно, до година — самораслото, а на третата година сѣйте и жънете, садете лозя и яжте плодоветѣ имъ. И уцѣлѣлото въ Иудиния домъ, останалото пакъ ще пусне корень отдолу и ще даде плодъ отгорѣ, защото отъ Иерусалимъ ще произлѣзе остатъкътъ, и спасеното — отъ Сионъ планина. Ревността на Господа Саваота ще направи това. Затова тѣй говори Господъ за асирийския царъ: той нѣма да влѣзе въ тоя градъ, нѣма да хвърли въ него стрѣла, нѣма да пристѣпи съ щитъ къмъ него и нѣма да насипе окопъ противъ него. По сжщия пѣтъ, по който е дошълъ, ще се върне, и нѣма да влѣзе въ тоя градъ, говори Господъ. Азъ ще пазя тоя градъ, за да го опазя за Себе Си и за Моя рабъ Давида. И случи се прѣзъ нея нощъ: Ангелъ Господень отиде и порази въ асирийския станъ сто и осемдесетъ и петъ хиляди. На сутринъта станаха, и ето — все мъртви тѣла.

Тръгна, отиде и се върна асирийскиятъ царь Сенахиримъ, и живѣше въ Ниневия. И когато се кланяше въ дома на Нисроха, своя богъ, убиха го съ мечъ синоветъ му Адрамелехъ и Шарецеръ, а сами избѣгаха въ Араратската земя. И вмѣсто него се въцари синъ му Асарданъ. Ис. 37:5—38.

Плѣненето въ Вавилонъ.

4 Царств. 20:17. (Тогава Исаия рече на Езекия: чуй словото Господне:) ето, ще дойдатъ дни, и всичко, що е въ твоя домъ, и що сж събрали бацитѣ ти до днесъ, ще бжде отнесено въ Вавилонъ; нищо нѣма да остане, говори Господъ.

4 Царств. 24:12,13. Тогава Иудейскиятъ царь Иехония отиде при вавилонския царь, той, и майка му, и слугитѣ му, и князетѣ му, и скопцитѣ му, -- и зароби го вавилонскиятъ царь въ осмата година на царуването си, и изнесе оттамъ всички съкровища на дома Господень и съкровищата на царския домъ; и строши, както бѣ казалъ Господъ, всички златни сѣдове, които Соломонъ, царь Израилевъ, бѣ направилъ въ храма Господень.

4 Царств. 25:13. И мѣднитѣ стълбове на дома Господень, и подставкитѣ, и мѣдното море въ дома Господень халдейцитѣ изпочупиха и отнесоха мѣдта имъ въ Вавилонъ

Вързване на Павловитѣ ржцѣ и нозѣ.

Дѣян. 21:10, 11. Докато ние стояхме у тѣхъ (въ кжщата на Филипа благовѣстника и неговитѣ четири дѣщери дѣвици) много дни, слѣзе отъ Иудея единъ пророкъ, на име Агавъ, и като дойде при насъ, взе пояса Павловъ, върза си ржцѣтѣ и нозѣтѣ и рече: това казва Духъ Светий: така ще свържатъ иудеитѣ въ Иерусалимъ *оня* мжжъ, чийто е тоя поясъ, и ще го прѣдадатъ въ ржцѣ езически.

Дѣян. 21:33. Тогава хилядникътъ се приближи, хвана го и заповѣда да го вържатъ съ двои вериги, и питаше: кой е той и какво е направилъ?

Иисусъ Христосъ е Богъ.

Иисусъ Христосъ е: *образъ на невидимия Богъ.*

2 Кор. 4:4. На невѣрващитѣ отъ тѣхъ (погинващитѣ) богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветъ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

Кол. 1:15....Е образъ на невидимия Богъ, родень прѣди всѣка тварь.

Иоан. 14:9. Каза му Иисусъ: толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли Ме позналъ, Филипе? Който е видѣлъ Мене, видѣлъ е Отца; и какъ ти казвашъ: покажи ми Отца?

Образъ и ипостась на Бога.

Евр. 1:3. (Богъ...въ послѣднитѣ дни говори ни чрѣзь Сина...), Който, бидейки сияние на славата и образъ на Неговата ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзь Себе Си очисти грѣховетѣ ни, седна отдесно на прѣстола на величието въ висинитѣ.

Богъ, явилъ се въ плътъ.

1 Тим. 3:16. И наистина, велика е тайната на благочестие-то: Богъ се яви въ плътъ, засвидѣтелствуванъ бѣ отъ Духа, показа се на Ангели, проповѣдванъ биде на народи, приетъ съ вѣра въ свѣта, възнесе се въ слава.

Иоан. 1:1, 14. Въ начало бѣше Словото, и Словото бѣше у Бога, и Богъ бѣше Словото...И Словото стана плътъ, и живѣ между насъ, пълно съ благодать и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца.

Едно съ Бога.

Иоан. 10:30. Азъ и Отецъ едно сме.

Иоан. 10:38. (Ако не върша дѣлата на Моя Отецъ, не Ми вѣрвайте;) ако пъкъ върша, макаръ на Мене и да не вѣрвате, на дѣлата повѣрвайте, за да разберете и повѣрвате, че Отецъ е въ Мене, и Азъ съмъ въ Него.

Иоан. 12:44, 45....Иисусъ издигна гласъ и рече: който вѣрва въ Мене, нѣ въ Мене вѣрва, а въ Оногова, Който Ме е пратилъ; и който вижда Мене, вижда Оногова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 14:7—9. Да бѣхте познавали Мене, щѣхте да познавате и Отца Ми. И отсега Го познавате, и видѣли сте Го. Филиппъ Му рече: Господи, покажи ни Отца, и стига ни. Каза му Иисусъ: толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли Ме позналъ, Филипѣ? Който е видѣлъ Мене, видѣлъ е Отца; и какъ ти казвашъ: покажи ни Отца?

Иоан. 17:11, 22. Не съмъ вече въ свѣта, но тѣ сж въ свѣта, а Азъ ида при Тебе. Отче, Светий! упаци ги въ Твоето име, тѣхъ, които си Ми далъ, за да бждатъ едно, както сме и Ние. И славата, която Ми бѣ далъ, Азъ дадохъ тѣмъ, за да бждатъ едно, както Ние сме едно.

Е въ Бога и Богъ въ Него.

Иоан. 8:16....Ако сжда, сждѣтъ Ми е истински, защото Самъ не съмъ, но Азъ и Отецъ, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 14:10, 11, 20. (Иисусъ каза Филипу:) Не вѣрвашъ ли, че Азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ Мене? Думитѣ, които Азъ ви говоря, отъ Себе Си не ги говоря; а Отецъ, Който прѣбжда въ Мене, Той върши дѣлата. Вѣрвайте Ми, че Азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ Мене; ако ли не, то за самитѣ дѣла вѣрвайте въ Мене...Ще разберете вие, че Азъ съмъ въ Моя Отецъ, и вие сте въ Мене, и Азъ въ васъ.

Иоан. 17:21. [И нѣ само за тѣхъ (които си Ми далъ) се моля, но и за ония, които по тѣхното слово повѣрватъ въ Мене,] да бждатъ всички едно: както Ти, Отче, си въ Мене, и Азъ въ Тебе, тѣй и тѣ да бждатъ въ Насъ едно, — та да повѣрва свѣтътъ, чѣ Ти си Ме пратилъ.

2 Кор. 5:19....Богъ примири свѣта въ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Въ Христа обитава тѣлесно, т. е. дѣйствително, всичката пълнота на Божеството.

Кол. 2:9....Въ Него тѣлесно обитава всичката пълнота на Божеството.

Имена приписвани Иисусу Христу:**Богъ.**

Пс. 44:8. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, затова, Боже, Твоятъ Богъ Те помаза съ елей на радостъ повече отъ Твоитѣ съучастници. Евр. 1:9.

Ис. 40:3. Гласътъ на викация въ пустинята *говори*: пригответе пътъ Господу, прави направете въ пустинята пжтекитѣ за нашия Богъ. Иоан. 1:23; Мат. 3:3.

Римл. 9:5. (На израилтянитѣ принадлежи усиноwienie и слава, завѣти и законоположения, богослужение и обѣщания;) тѣхни сж и отцитѣ, отъ тѣхъ е и Христосъ по плътъ, Който е надъ всички Богъ, благословенъ во-вѣки, аминъ.

Тит. 2:13. (Яви се Божията благодать..., като ни учи...да живѣемъ цѣломждрено, праведно и благочестиво въ сегашния вѣкъ,) и да очакваме *да се сбъдне* блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спасителъ нашъ Иисусъ Христосъ.

Единъ истиненъ Богъ.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ..., че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога — Неговия Синъ Иисуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣченъ.

Богъ крѣпкъ.

Ис. 9:6....Младенецъ ни се роди — Синъ ни се даде; властьта е на рамѣнитѣ Му, и ще Му дадатъ име: Чуденъ, Свѣтникъ, Богъ крѣпкъ, Отецъ на вѣчността, Князь на мира.

Богъ и Спасителъ.

2 Петр. 1:1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостолъ Иисусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзь правдата на Бога нашего и Спасителя Иисуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойность вѣра: (благодать вамъ и миръ да избилва въ познаване Бога и Христа Иисуса, нашия Господь).

Иуд. 1:25. На Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спасителъ чрѣзь Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.

Саваотъ (=Господь на силитѣ).

Пс. 23:10. Кой е тоя Царь на славата? — Господь на силитѣ, Той е Царь на славата!

Ис. 6:1—5. Въ годината, когато умрѣ царь Озия, азъ видѣхъ Господа, седналъ на прѣстолъ високъ и издигнатъ, и политѣ на одедитѣ Му пълнѣха цѣлия храмъ. Около Него стояха серафими; всѣкой отъ тѣхъ имаше по шесть крила: съ двѣ всѣки закриваше лицето си, и съ двѣ закриваше нозѣтѣ си, и съ двѣ летѣше. И викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господь Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава! И разклати се горнището на вратитѣ отъ гласа на викашитѣ, и домътъ се напълни съ димъ. И казахъ: горко ми! загинахъ! защото съмъ човѣкъ съ нечисти уста, и живѣя срѣдъ народъ сжщо съ нечисти уста, — и очитѣ ми видѣха Царя, Господа Саваота. Иоан. 12:41.

Ис. 8:13, 14. Господа Саваота — Него свето почитайте, и Той да е вашъ страхъ, и Той — вашъ трепегъ! И ще бжде Той освещение и камъкъ за прѣпъване и скала за съблазнь на дваѣ дома Израилеви, примка и мрѣжа за жителитѣ иерусалимски.

Ис. 54:5....Твоятъ Творецъ е твой съпругъ; Господь Саваотъ е името Му, и твой изкупитель е Светиятъ Израилевъ: Той ще се нарече Богъ на цѣла земя.

Господь. Единъ Господь.

Лук. 2:11....Днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спаситель, Който е Христосъ Господь.

Иоан. 20:28. Отговори Тома и Му рече: Господь мой и Богъ мой!

Дѣян. 10:36. Той (Богъ) прати на синоветѣ Израилеви словото, като благовѣстѣше миръ чрѣзь Иисуса Христа, Който е Господь на всички. (Петъръ).

1 Кор. 2:8. (Проповѣдваме Божията прѣмждрость...) която никой отъ властниците на тоя вѣкъ не е позналъ; защото ако бѣха я познали, не биха разпнали Господа на славата.

1 Кор. 8:6. Ние...имаме единъ Богъ Отецъ, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Иисусъ Христосъ, чрѣзь Когото е всичко и ние сме чрѣзь Него.

1 Кор. 12:3....Обаждамъ (ви), че никой, който говори чрѣзь Духъ Божий, не казва анатема на Иисуса, и никой не може да нарече Иисуса Господь, освѣнъ чрѣзь Духа Светаго.

1 Кор. 12:5. Има различни служби, ала Господь е единъ и сщъ.

Еф. 4:5. Единъ е Господь, една е вѣрата, едно е кръщението.

Фил. 2:11....Всѣки езикъ да изповѣда, че Иисусъ Христосъ е Господь, за слава на Бога Отца.

Вѣченъ и Спаситель. Господь и Спаситель.

2 Петр. 1:11. (Братя, още повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ...) защото тъй ще ви се даде свободенъ входъ въ вѣчното царство на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа.

2 Петр. 2:20....Слѣдъ като сж избѣгнали свѣтовнитѣ скверности чрѣзь познаване Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, ако пакъ се заплетатъ въ тѣхъ и бждатъ побѣдени, то за такива послѣдното състояние бива по-лошо отъ първото.

2 Петр. 3:18....Растете въ благодать и познаване на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа. Нему слава и сега и въ день вѣчный. Аминъ.

Спаситель.

Лук. 1:69. (Захария...пророкува, казвайки: благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто...)...издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение.

Дѣян. 5:31. Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ. (Петъръ).

Еф. 5:23....Мжжътъ е глава на жената, както и Христосъ е глава на църквата, и Той е спаситель на тѣлото.

Фил. 3:20...Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа.

2 Тим. 1:10, (Богъ ни спаси по Свое благоволение и благодать,)...открита сега съ явяването на нашия Спаситель Иисуса Христа, Който унищожил смъртта и извадил наявѣ живото и нетлѣние чрѣзъ благовѣстието.

Тит. 1:4. (Певель...) до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, нашия Спаситель.

Тит. 3:6. [*Той* (Богъ) ни спаси по Своята милость, чрѣзъ... обновата отъ Духа Светаго,] Когото избилно излѣ върху насъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Спаситель.

Единъ Спаситель.

Дѣян. 4:12...Подъ небето нѣма друго име, на човѣци дадено, чрѣзъ което трѣбва да се спасимъ. (Петъръ).

1 Тим 2:5, 6...Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци човѣкътъ Христосъ Иисусъ, Който отдаде Себе Си откупъ за всички — нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.

Спаситель на всички.

1 Иоан. 4:14. И ние видѣхме и свидѣтелствуваме, че Отецъ проводи Сина за Спаситель на свѣта.

Светиятъ Израилевъ.

Ис. 41:14. Не бой се, червей Иакове, малолюдни Израилю, —Азъ ти помагамъ, казва Господь и твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ.

Ис. 43:3...Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спаситель; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савая дадохъ за тебе.

Ис. 47:4. Нашиятъ Изкупитель—името Му е Господь Саваотъ—е Светиятъ Израилевъ.

Царь на царетѣ и Господарь на господаритѣ.

Откр. 17:14. Тѣ (десетѣтъ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще ги побѣди, защото *Той* е Господарь на господаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които сж съ Него, сж звани, избрани и вѣрни.

Откр. 19:16. На дрехата и на бедрото Му бѣ написано името: Царь на царетѣ и Господарь на господаритѣ.

Азъ съмъ.

Иоан. 8:58. Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: прѣди Авраамъ да е билъ, Азъ съмъ.

Първиятъ и послѣдниятъ.

Откр. 1:10, 17. Единъ недѣленъ день бѣхъ обзетъ отъ духъ и чухъ задъ себе си силенъ гласъ като отъ трѣба, който казваше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първиятъ и послѣдниятъ; (и...видѣхъ *едного*, подобенъ на Синъ Човѣчески...).Шомъ Го видѣхъ, паднахъ при нозѣтъ Му като мъртъвъ. Той тури върху ми десната Си рѣка и ми каза: не бой се; Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ

Откр. 2:8... На ангела на смиренската църква напиши: тъй казва първиятъ и послѣдниятъ, който биде мъртъвъ и оживѣ: (зная твоигѣ дѣла...)

Откр. 22:13. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и край, първиятъ и послѣдниятъ.

Младоженецъ.

Иоан. 3:29. Който има невѣста, младоженецъ е; а приятельтъ на младоженеца, който стои и го слуша, радва се твърдѣ много на гласа на младоженеца. Тая ми радость, прочее, се изпълни. (Иоанъ Кръстителъ).

2 Кор. 11:2... Азъ ви ревнувамъ съ Божия ревнивость: сгодихъ ви за единичкъ мъжъ, за да ви прѣдставя на Христа *като* чиста дѣвица.

Откр. 19:7. Да се радваме и веселимъ и да Му въздадемъ слава: защото дойде свадбата на Агнеца, и жена Му се пригоди.

Откр. 21:9... Дойде при мене единъ отъ седемтъхъ Ангели, които държахъ седемтъхъ чаши, пълни съ седемтъхъ послѣдни язи, проговори ми и рече: дойди, ще ти покажа жената — невѣста на Агнеца.

Пастиръ.

Иоан. 10:11, 14. Азъ съмъ добриятъ пастиръ: добриятъ пастиръ полага душата си за овцитѣ... Азъ съмъ добриятъ пастиръ; и познавамъ Моитѣ Си, и Моитѣ Ме познаватъ.

Евр. 13:20... Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастиръ на овцитѣ — Господа нашего Иисуса (Христа), (нека ви направи съвършени...)

Иисусъ Христосъ е: единъ Владика, Богъ и Господъ.

Иуд. 1:4... Вмъкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осждеане е отдавна прѣдзначено, нечестивци, ксито обръщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпѣтство и се отричатъ отъ единичкия Владика Бога и Господа нашего Иисуса Христа.

Господъ.

Пс. 109:1. Рече Господъ Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитѣ врагове подножие на нозѣтѣ Ти. **Мат. 22:43—45; Марк. 12:36; Лук. 20:42—44.**

Мат. 3:3... Този е (Иоанъ), за когото е казалъ пророкъ Исаия: „гласътъ на викация въ пустинята *говори*: пригответе пѣтя на Господа, прави правете пѣтекитѣ Му“. **Марк. 1:3; Лук. 3:4.**

Лук. 1:76. И ти, младенецъ, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготишъ Ноговитѣ пѣтища. (Захария).

Иоан. 13:13. Вие Ме наричате Учитель и Господъ, и добрѣ казвате, понеже съмъ такъвъ.

Господъ на всички.

Дѣян. 10:38... Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Иисуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Римл. 10:13... Всѣкой, който призове името Господне, ще се спаси.

Господь. Пастирь.

Ис. 40:10, 11. Ето, Господь Богъ ите съ сила, и мишцата Му—съ власть. Ето, наградата Му е съ Него, и отплатата Му е прѣдъ лицето Му. Като пастирь ще пасе Той Своето стадо; агнетата ще взема Той на ржцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще води дойницитеѣ.

Господь на славата и Царь на славата.

Пс. 23:8. Кой е тоя Царь на славата? — Крѣпкиятъ и силниятъ Господь, силниятъ на война Господь.

Иак. 2:1. Братя мои! дръжте вѣрата въ Иисуса Христа, нащия Господь на славата, безъ лицепрятие.

Господь—Ангель на завѣта.

Мал. 3:1 Ето, Азъ пращамъ Ангела Си, и той ще приготви пѣтя прѣдъ Мене, и внезапно ще дойде въ храма Си Господь, Когото вие търсите, и Ангельтъ на завѣта, Когото вие желаете; ето, Той иде, казва Господь Саваотъ. Лук. 7:27.

Господь—наше оправдание.

Иер. 23:6. Въ Негови дни Иуда ще се спаси, и Израиль ще живѣе безопасно; и ето—Неговото име, съ което ще Го наричатъ: „Господь—наше оправдание!“

1 Кор. 1:30. Отъ Него (Бога) сте и вие въ Христа Иисуса, Който стана за насъ прѣмждрость отъ Бога, и правда, и освещение, и изкупление.

Емануиль (=съ насъ е Богъ).

Ис. 7:14... Самъ Господь ще ви даде личба: ето, Дѣвицата ще зачене и ще роди Синъ, и ще Му нарекатъ името Емануиль. Мат. 1:23.
Светиятъ на светиитѣ.

Дан. 9:24. (Гаврииль говори съ мене и рече:.) „Седемдесетъ седмици сж опрѣдѣлени за твоя народъ и за светия твой градъ, за да бжде покрито прѣстжплението, да бждатъ запечатани грѣховетѣ и загладени беззаконията, за да бжде доведена вѣчната правда, да бждатъ запечатани видѣние и пророкъ и да бжде помазанъ Светиятъ на светиитѣ“. 1 Царств. 2:2.

Алфа и Омега, начало и край.

Откр. 1:8. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и край. — казва Господь, Който е, Който е билъ и Който иде, Вседържителтъ.

Откр. 21:6. (Седещиятъ на прѣстола)...ми рече: свърши се! Азъ съмъ Алфа и Омега, началото и краятъ; на жедния Азъ ще дамъ даромъ отъ извора на живата вода.

Откр. 22:16. Азъ, Иисусъ, изпратихъ Своя Ангель да ви засвидѣтелствува тоза въ църквитѣ. Азъ съмъ коренътъ и родътъ Давидовъ, утренняя и свѣтла звѣзда.

Началникъ на земнитѣ царе.

Откр. 1:5. (Иоанъ — до седемътѣхъ църкви: благодать и миръ...) и отъ Иисуса Христа, *Който е вѣрниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе...*

Слово—Богъ.

1 Иоан. 1:1. Което е било отначало, което сме чули, което сме видѣли съ очитѣ си, което сме наблюдавали и което ржцѣтъ ни сж поипали, за Словото на живота (и животътъ се яви, и ние видѣхме, и свидѣтелствуваме...).

1 Иоан. 5:7....Трима сж, които свидѣтелствуватъ на небето: Отець, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

Откр. 19:13. Той *бѣше* облѣченъ въ дреха, обаярена съ кръвь, и името Му — Слово Божие.

Ангель отъ Господа.

Ис. 63:9. Въ всѣка тѣхна скърбъ Той ги не оставяше, и Ангельтъ на лицето Му ги спасяваше; по любовта Си и по благосърдито Си Той ги изкупи, взе и ги носи прѣзь всички древни дни.

Свѣйства приписвани Христу: *Христосъ е вѣченъ.*

Пс. 44:7. Твоятъ прѣстолъ, Боже, е вѣченъ; жезълтъ на правотата е жезълъ на Твоео царство. Евр. 1:8.

Притч. 8:22—30. (Нали прѣмждростъта вика?) Господь ме имаше за начало на Своя пжтъ, прѣди Своитѣ създания, открай врѣме; отъ-вѣка съмъ помазана, отначало, прѣди да бжде създадена земята. Азъ съмъ се родила, когато още нѣмаше бездни, когато още нѣмаше извори, изобилни съ вода. Азъ съмъ се родила прѣди планинитѣ да сж били поставени, прѣди хълмоветѣ, когато Господь още не бѣше сътворилъ ни земя, ни поля, нито първитѣ пращинки на вселенната. Когато Той пригавяше небесата, азъ бѣхъ тамъ. Когато прокарваше кржговата черта по лицето на бездната, когато утвърдяваше облацитѣ горѣ, когато укрѣпяваше изворитѣ на бездната, когато даваше законъ на морето, за да не прѣминаватъ водитѣ неговитѣ граници, когато полагаше основитѣ на земята, — азъ бѣхъ при Него художница, и бѣхъ радостъ всѣки день, веселейки се прѣдъ лицето Му прѣзь всичко врѣме.

Дан. 7:14. И Нему бѣ дадена власть, слава и царство, за да Му служатъ всички народи, племена и езици; владичествово Му е владичество вѣчно, което нѣма да прѣмине, и царството Му не ще се разруши.

Мих. 5:2. И ти, Витлееме Ефратовъ, малкъ ли си между хилядитѣ Иудини? отъ тебе ще Ми излѣзе Оня, Който трѣбва да бжде Владика въ Израиля и Чийто произходъ е отъ-край врѣме, отъ вѣчни дни.

Иоан. 1:2, 3. То (Словото) бѣше въ начало у Бога. Всичко чрѣзь Него стана, и безъ Него не стана нито едно отъ онова, което е станало.

Иоан. 17:5, 24. И сега прославй Ме Ти, Отче, у Тебе Самия съ славата, що имахъ у Тебе, прѣди свѣтъ да бжде...Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде.

Кол. 1:17. Той е по-напрѣжъ отъ всичко, и всичко чрѣзь Него се държи.

Евр. 13:8. Иисусъ Христосъ е сщиятъ вчера и днесъ, и во-вѣки.

Откр. 1:18. (Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ) и живиятъ; бѣхъ мъртъвъ, и ето, живъ съмъ во-вѣки вѣковъ, аминъ; и имамъ ключоветъ на ада и смъртъта.

Неизмѣняемъ.

Пс. 101:27, 28. Тъ (земята и небесата) ще загинатъ, а Ти ще прѣбждешъ; всички тѣ като дреха ще овехтѣятъ, и като намѣтало Ти ще ги промѣнишъ, — и ще се измѣнятъ; но Ти си сѣсщиятъ, и Твоитѣ години нѣма да се свършатъ. **Евр. 1:11, 12.**

Лук. 21:33. Небе и земя ще прѣмине, ала думитѣ Ми нѣма да прѣминатъ.

Всемогъщъ.

Мат. 28:18. И като се приближи Иисусъ, заговори и имъ (на ученицитѣ Си рече: даде Ми се всѣка власть на небето и на земята.

Еф. 1:21. (Богъ дѣйствува въ Христа, като Го възкреси отъ мъртвитѣ и постави отъ десната Си страна на небесата,) по-горѣ отъ всѣко началство и власть, сила и господство и отъ всѣко име, съ което именуваатъ не само въ тоя вѣкъ, но и въ бждещия.

Фил. 3:21. (Иисусъ Христосъ)...ще прѣобрази униженото наше тѣло тѣй, че то да стане подобно на Неговото славно тѣло, съ силата, чрѣзъ която Той може и да покорява на Себе Си всичко.

Кол. 2:10. И вие сте пълни чрѣзъ Него, Който е глава на всѣко началство и власть.

Откр. 3:7... На ангела на филиделфийската църква напиши: тѣй казва Светиятъ, Истинниятъ, Оня, Който има ключа Давидовъ, Който отваря, и никой не ще затвори, — затваря, и никой не ще отвори: (зная твоитѣ дѣла...).

Способенъ да спасява.

Ис. 63:1. Кой е Тоя, Който иде отъ Едомъ, въ червени одежди отъ Восоръ, Който е тѣй величественъ въ облѣклото Си, Който пристѣпя въ пълната Си сила? — „Азъ съмъ, Който изричамъ правда и съмъ силенъ да спасявамъ.“

Лук. 23:42, 43. И казваше (единъ отъ овисналитѣ на кръста злодѣйци) на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдешъ въ царството Си! И отговори му Иисусъ: истина ти казвамъ: днесъ ще бждешъ съ Мене въ рая.

Иоан. 10:9, 28. Азъ съмъ вратата: който влѣзе прѣзъ Мене, ще се спаси, и ще влѣзе, и ще излѣзе, и рѣша ще намѣри... Азъ имъ (на Моитѣ) давамъ животъ вѣченъ; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ ржката Ми.

Евр. 7:25... Той може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

Откр. 3:21. На оногова, който побѣждава, ще дамъ да седне съ Мене на Моя прѣстолъ, както и Азъ побѣдихъ и седнахъ съ Отца Си на Неговия прѣстолъ.

Способенъ да погубва.

Пс. 2:9, 12. „Ти ще ги поразишъ съ желѣзенъ жезълъ; ще ги строшишъ като грънчарски сждъ“.. Отдайте почитъ Сину, за

да се не разгнѣви, и за да не погинете *въ вашия* пжтъ, защото Неговиятъ гнѣвъ скоро ще се распали. Блажени сж всички, които се Нему уповаватъ.

Ис. 11:4. Той ще сжди сиромаситѣ по правда, и дѣлата на страдалцитѣ въ страната ще рѣшава по истина: съ жезъла на устата Си ще порази земята, и съ дихането на устнитѣ Си ще убие нечестивеца.

1 Кор. 15:24—26....Слѣдъ това (при Неговото идване) ще бжде краятъ, когато Той прѣдаде царството Богу и Отцу, когато унищожи всѣко началство, всѣка властъ и сила. Защото Той трѣбва да царува, докато тури всички врагове подъ нозѣтъ Си. А най-последенъ врагъ, *който* ще бжде унищоженъ, е смъртъта.

2 Сол. 1:7—9. (Справедливо е прѣдъ Бога...)...вамъ, оскърбяванитѣ, *да въздаде* утѣха заедно съ насъ, когато Господь Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитѣ на Своята сила, въ пламененъ огнь да отмъщава на ония, които не познаватъ Бога, които не се покоряватъ на благовѣстието на Господа нашего Иисуса Христа и които съ вѣчна погибель ще бждатъ наказани отъ лицето на Господа и отъ славата на Неговото могъщество.

2 Сол. 2:8. Тогава и ще се открие беззаконникътъ, когото Господь Иисусъ ще убие съ дѣха на устата Си, и чрѣзъ блѣсъка на Своето пришествие ще изтрѣби.

Неизпитуемъ.

Притч. 30:4. Кой е възлизалъ на небето и слизалъ? Кой е събралъ вѣтъра въ шепата си? Кой е свързалъ водата въ дреха? Кой е поставилъ всички граници на земята? Какъ е името му? И какъ е името на сина му? Знаешъ ли?

Мат. 11:27. Всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отець, и никой не познава Сина, освѣнъ Отець; и нито Отца познава нѣкой, освѣнъ Синътъ, и комуто Синътъ иска да открие. Лук. 10:22.

Вездѣприсъщъ.

Мат. 18:20....Дѣто сж двама или трима събрани въ Мое име, тамъ съмъ Азъ посрѣдъ тѣхъ.

Мат. 28:20....Азъ съмъ съ васъ прѣзъ всички дни до свършка на свѣта. Аминъ.

Иоан. 1:48. Натанаиль Му казва: отдѣ ме познавашъ? Иисусъ отговори и му рече: прѣди Филипъ да те повика, когато *ти* бѣше подъ смоковницата, видѣхъ те.

Иоан. 3:13. Никой не е възлѣзълъ на небето, освѣнъ слѣзлиятъ отъ небето Синъ Човѣчески, Който прѣбжда на небето.

Еф. 4:10. Слѣзлиятъ е Сжщиятъ, Който се и възкачи погорѣ отъ всички небеса, за да изпълни всичко.

Знае всичко.

Мат. 17:27. [Иисусъ му (на Петра) рече:]...за да ги не съблазнимъ, иди на морето, хвърли вѣдица, и първата риба, която се улови, вземи; и, като ѝ разтворишъ устата, ще намѣришъ статиръ¹⁾; вземи го и дай имъ за Мене и за себе си.

Иоан. 4:16—19. Иисусъ ѝ (на самарянката) казва: иди, по-

¹⁾ Монета отъ 4 драхми.

викай мъжа си и дойди тука. Отговори жената и рече: нѣмамъ мъжъ. Иисусъ ѝ казва: добръ каза, че мъжъ нѣмашъ, защото петима мъжа си имала, и тоя, когото сега имашъ, не ти е мъжъ; това право си каза. Казва Му жената: господине, виждамъ, че Ти си пророкъ.

Иоан. 4:29. (Жената казва на човѣцитѣ:) дойдете и вижте единъ човѣкъ, който ми каза всичко, що съмъ направила: да не би Той да е Христосъ?

Иоан. 16:30. Сега разбираме, че знаешъ всичко, и нѣмашъ нужда да Те пита нѣкой. Поради това вѣрваме, че си отъ Бога излѣзълъ.

Иоан. 21:6...Той имъ (на ученицитѣ Си) рече: хвърлете мръжата отдесно на кораба, и ще намѣрите. Хвърлиха, и не можаха вече да я измъкнатъ поради многото риба.

Иоан. 21:17. Казва му трети пжтъ: Симоне Ионинъ, обичашъ ли Ме? Петъръ се натъжи, задѣто третия пжтъ му каза: обичашъ ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаешъ; Ти знаешъ, че Те обичамъ. Иисусъ му казва: паси Моиѣ овци.

Кол. 2:3. Въ (Христа)...сж скрити всички съкровища на прѣмъдростъта и на знанието.

Откр. 2:19. (На ангела на тиатирската църква напиши: тѣй казва Синъ Божий...) зная твоитѣ дѣла, и любовь, и служба, и вѣра, и търпѣние, и че послѣднитѣ ти дѣла сж по-много отъ първитѣ.

Изпитва и познава сърдцата.

Мат. 9:2—4. Донесоха при Него единъ разслабень, сложенъ на постелка. И като видѣ Иисусъ вѣрата имъ, каза на разслабения: дерзай, чедо, прощаватъ ти се грѣховетѣ! Тогава нѣкой отъ книжницитѣ казаха въ себе си: Той богохулствува. А Иисусъ, като видѣ помислитѣ имъ, рече: защо мислите лошо въ сърдцата си? Марк. 2:6—8; Лук. 5:22.

Мат. 12:25...Иисусъ, като знаеше тѣхнитѣ (на фарисейтѣ) помисли, рече имъ: всѣко царство, раздѣлено на части една противъ друга, запустява; и всѣки градъ или домъ, раздѣленъ на части една противъ друга, нѣма да устои.

Мат. 16:7, 8. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече: внимайте и се пазете отъ кваса фарисейски и садукейски.] А тѣ мислѣха въ себе си и думаха: *това ще да е*, задѣто не взехме хлѣбъ. Като разбра това Иисусъ, рече имъ: маловѣрци, защо сте се замислили, че не сте взели хлѣбъ?

Лук. 6:8...Той знаеше помислитѣ имъ (на фарисейтѣ) и рече на човѣка съ изсъхналата ржка: стани и се изправи насрѣдъ. И той стана и се изправи.

Лук. 9:47...Иисусъ, като видѣ мисльта на сърдцето имъ (на ученицитѣ Си), взе едно дѣте и го изправи до Себе Си (и рече имъ:...който е най-малкъ между всички васъ, той ще бжде голѣмъ).

Иоан. 2:24, 25...Самъ Иисусъ не имъ се (на повѣрвалитѣ) до-вѣрваше, защото познаваше всички, и нѣмаше нужда нѣкой да за-свидѣтелствува за човѣка, понеже Самъ знаеше, що има въ човѣка.

Иоан. 6:64. 70... Иисусъ отначало знаеше, кои сж невѣрващи, и кой ще Го прѣдаде... Не Азъ ли избрахъ васъ дванайсетъ-тѣхъ? Но единъ отъ васъ е дяволъ.

Дѣян. 1:24... Помолиха (се) и казаха: Ти, Господи, Който познавашъ сърдцата на всички, покажи отъ тия двама (Иустъ и Матия) едного, когото си избралъ, (да приеме жребиято на апостолството, отъ което отпадна Иуда...).

Откр. 2:23... Всички църкви ще узнаятъ, че Азъ съмъ. Който изпитвамъ сърдца и вѣтрѣшность; и всѣкому отъ васъ ще въздамъ споредъ дѣлата му.

Знае бждецето

Мат. 16:21... Иисусъ начена да открива на ученицитѣ Си, че Той трѣбва да отиде въ Иерусалимъ и много да пострада отъ старѣитѣ, първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и да бжде убитъ, и на третия день да възкрѣсне.

Мат. 24:3 33. И когато седѣше на Елеонската планина, дойдоха ученицитѣ Му при Него насамъ и рекоха: кажи ни, кога ще бжде това, и какъвъ ще е бѣлѣгътъ за Твоето пришествие и за свѣрщца на свѣта? А Иисусъ имъ отговори и рече: пазете се, да ви не прѣлъсти нѣкой; защото мнозина ще дойдатъ въ Мое име, говорейки: азъ съмъ Христосъ; и ще прѣлъстятъ мнозина. Ще чувате боеве и вѣсти за войни. Внимавайте, не се смущавайте, понеже всичко *това* трѣбва да стане; ала туй не е още краятъ. Защото ще възстане народъ противъ народъ; и царство противъ царство; и на мѣста ще има гладъ, моръ и трусове; а всичко това е начало на болки. Тогава ще ви прѣдадатъ на мжи и ще ви убиятъ; и ще бжде мразени отъ всички народи, заради Моето име. Тогава мнозина ще се съблазнятъ; и единъ други ще се прѣдадатъ, и единъ други ще се намразятъ; много лъжепророци ще се подигнатъ и ще прѣлъстятъ мнозина; и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; а който прѣтърпи до край, той ще бжде спасенъ. И ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството на цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ. И тѣй, кога видите да стои на свето мѣсто „мерзостъта на запустението“, за което е казано чрѣзъ пророкъ Даниила (който чете, нека разбира), тогава ония, които се намиратъ въ Иудея, да бѣгатъ въ планинитѣ; който е на покрива, да не слиза да вземе нѣщо отъ кѣщата си; и който е на нивата, да се не връща назадъ да вземе дрехата си. Но горко на неспрашнитѣ и на кърмачкитѣ прѣзъ ония дни! *Зато*ва молете се, да се не случи бѣгството ви зимъ, или въ сѣбота; защото тогава ще бжде голѣма скърбъ, каквато не е била открай-свѣтъ досега, и нѣма да бжде. И ако не се скратѣха ония дни, не би се спасила никоя плътъ; но заради избранитѣ ще се скратятъ ония дни. Тогава, ако нѣкой ви каже: ето, тукъ е Христосъ, или тамъ е — не вѣрвайте; защото ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци и ще покажатъ голѣми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ Ето, казахъ ви отнапрѣдъ. И тѣй, ако ви кажатъ: ето, въ пустинята е Той, не излизайте; ето, въ скришнитѣ стаи е, не вѣрвайте; защото, както свѣтковицата излиза

отъ изтокъ и се вижда дори до западъ, тъй ще бжде пришествието на Сина Човѣчески; защото, дѣто бжде труптъ, тамъ ще се събератъ орлитѣ. И веднага подиръ скърбъта на ония дни, слънцето ще потъмнѣе, и мѣсечината не ще даде свѣтлината си, и звѣздитѣ ще изпадатъ отъ небето, и силитѣ небесни ще се разклатятъ; тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човѣчески; и тогава ще се разплачатъ всички земни племена и ще видятъ Сина Човѣчески да иде на небеснитѣ облаци съ сила и слава голѣма; и ще изпрати Ангелитѣ Си съ грѣмогласна трѣба, и ще събератъ избраницитѣ Му отъ четиритѣхъ вѣтра, отъ единия до другия край на небесата. Отъ смоковницата вземете подобие: когато клонитѣ ѝ станатъ меки и пусчатъ листа, знаете, че е близу лѣто; тъй и вие, кога видите всичко това, знайте, че е близу, при вратата. Лук. 21:7—36.

Мат. 26:2, 21. (Иисусъ...рече на ученицитѣ Си:) знаете, че подиръ два дни ще бжде Пасха, и Синъ Човѣчески ще бжде прѣдаденъ на разпятие. И когато ядѣха, рече: истина ви казвамъ, единъ отъ васъ ще Ме прѣдаде.

Марк. 10:32—34. Когато бѣха на пѣтъ, възлизайки за Иерусалимъ, Иисусъ вървѣше прѣдъ тѣхъ (ученицитѣ), а тѣ бѣха смаяни; и слѣдвайки подиръ Му, бояха се. И като повика пакъ дванайсетѣхъ, Той почна да имъ говори, какво ще стане съ Него: ето, възлизаме за Иерусалимъ, и Синъ Човѣчески ще бжде прѣдаденъ на първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и ще Го осждятъ на смъртъ, и ще Го прѣдадатъ на езичницитѣ; и ще се поругаятъ надъ Него, и ще Го бичуватъ, и ще Го оплюятъ, и ще Го убиятъ; и на третия день ще възкрѣсне.

Марк. 14:13, 16....Изпраща двама отъ ученицитѣ Си, па имъ казва: идете въ града; и ще ви срѣщче човѣкъ, който носи стомна съ вода; идете слѣдъ него....И излѣзоха ученицитѣ Му, и дойдоха въ града, и намѣриха, както имъ бѣ казалъ; и приготвиха пасхата.

Лук. 19:41—44. И когато се приближи и видѣ града, заплака за него и рече: да бѣше и ти узналъ поне въ този твой день, какво служи за твой миръ! Но сега това е скрито отъ очитѣ ти, понеже ще настанатъ за тебе дни, и враговетѣ ти ще те обиколятъ съ окопи и ще те окржатъ, и ще те стѣснятъ отвредъ, и ще съспятъ тебе и дѣцата ти въ тебе, и нѣма да оставятъ въ тебе камѣкъ на камѣкъ, понеже ти не узна времето, когато бѣше посѣтенъ.

Иоан. 13:1. Прѣдъ празникъ Пасха Иисусъ, знаейки, че е дошълъ часътъ Му да прѣмине отъ тоя свѣтъ къмъ Отца, и понеже бѣ възлюбилъ Своитѣ, които бѣха въ свѣта, Той ги възлюби докрай.

Иоан. 18:4 ...Иисусъ, знаейки всичко, каквото щѣше да стане съ Него, излѣзе и имъ (на войницитѣ и слугитѣ) рече: кого търсите? *Благъ.*

Мат. 11:28. Дойдете при Мене всички отрудени и обрѣменени, и Азъ ще ви успокоя.

2 Кор. 10:1. Самъ азъ Павель, смиренъ, кога съмъ лично

помежду ви, а смѣлъ спрѣмо васъ, коѣ съмъ далечъ, убѣждавамъ ви съ Христова кротость и благодсть.

Светъ.

Дѣян. 3:14 ...Вие се отрекохте отъ Светия и Праведния, и поискахте (отъ Пилата) да ви дари *единъ* човѣкъ убийца. (Петъръ).

Дѣян. 4:27...Наистина се събраха въ тоя градъ противъ Светия Твой Синь Иисуса, Когото си *Ти* помазалъ, Иродъ и Понтий Пилатъ съ езичниците и съ народа израилски.

Откр. 15:4. Кой не ще се побои отъ Тебе, Господи, и не ще да прослави Твоето име? Защото само *Ти* си светъ; защото всички народи ще дойдатъ и ще се поклонятъ прѣдъ Тебе; защото Твоитѣ прѣсжди станаха явни.

Истиненъ.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пѣтътъ и истината; и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Праведенъ.

Ис. 11:5. Поясъ на кръста Му ще бже правдата, и поясъ на бедрата Му — истината.

Ис. 32:1...Царьтъ ще царува по правда, и князетѣ ще управляватъ по законъ.

Иер. 23:5...Настѣпватъ дни, казва Господь, — и ще въздигна на Давида праведна Младочка, и ще се възцари Царь, Който ще постѣпва мждро и ще върши сждъ и правда на земята.

Дѣян. 7:52. Кого отъ пророцитѣ не гониха бащитѣ ви? Тѣ убиха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станахте вие сега. (Стефанъ).

Дѣян. 22:14 ...Той (Анания) ми каза: Богъ на нашитѣ отци те е отредилъ да познаешъ волята Му, да видишь Праведника и да чуешъ гласъ отъ устата Му. (Павелъ).

1 Иоан. 2:1. Чеда мои! Това ви пиша, за да не съгрѣшавате; и ако нѣкой съгрѣши, то прѣдъ Отца имаме ходатай Иисуса Христа праведника.

Е животъ.

Иоан. 11:25 Иисусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възкресението и животътъ; който върва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

Кол. 3:4...Кога се язи Христосъ, вашиятъ животъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

Е всичко въ всичко.

Кол. 3:11...Нѣма ни елинъ ни иудеинъ, ни обрѣзване ни необрѣзване, ни варваринъ ни скитъ, ни робъ ни свободникъ, а всичко и въ всичко е Христосъ.

Духъ Светий е Духъ Христовъ.

Римл. 8:9. Вие живѣте не по плѣтъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пѣкъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Гал. 4:6...Понеже *вие* сте синове, Богъ изпрати въ сърдцата ви Духа на Своя Синь, Който *Духъ* вика: Ава, *сирѣчь*, Отче!

Фил. 1:19. (Както и да бжде...Христосъ се проповѣдва; за това се радвамъ, и ще се радвамъ,) защото зная, че това ще ми послужи за спасеніе съ вашата молитва и чрѣзъ съдѣйствие на Духа Иисусъ Христовъ...

1 Пегр. 1:11. (Пророцитѣ...)...изслѣдваха, кое и какво врѣме е посочвалъ Христовиятъ Духъ, що бѣше въ тѣхъ, когато Той е прѣдѣствявалъ Христовитѣ страдания и идещата слѣдъ тѣхъ слава.

Дѣла и дѣйствия на Иисуса Христа: Той е сътворилъ свѣта съ всичко видимо и невидимо.

Пс. 32:6. Чрѣзъ словото на Господа сж сътворени небесата, и чрѣзъ духа на уста на Му—цѣлото имъ воинство.

Иоан. 1:3, 10. Всичко чрѣзъ Него стана, и безъ Него не стана нито едно отъ онова, което е станало...Въ свѣта бѣше, и свѣтътъ чрѣзъ Него стана, но свѣтътъ Го не позна.

Еф. 3:9. (Богъ) създаде всичко чрѣзъ Иисуса Христа.

Кол. 1:15....Чрѣзъ Него е създадено всичко, що е на небесата и що е на земята, видимо и невидимо; било Прѣстоли, било Господства, било Началства, било Власти—всичко чрѣзъ Него и за Него е създадено.

Евр. 1:2, 10. (Богъ...)въ послѣднитѣ тия дни говори ни чрѣзъ Сина, Когото постави за наследникъ на всичко, чрѣзъ Когото сътвори и вѣковетѣ...„Въ начало Ти, Господи, си основалъ земята, и небесата сж дѣло на Твоитѣ рѣчѣ“.

Запазва всичко.

Иуд. 1:1 Иуда, рабъ на Иисуса Христа, а братъ на Иакова—до призванитѣ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Иисуса Христа: (милость вамъ и миръ и любовь да изобилва).

Върши всичко въ всички.

Фил. 4:13. Всичко мога чрѣзъ Иисуса Христа, Който ме укрѣпява.

Е виновникъ на спасението.

2 Тим. 2:10. Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Иисуса съ вѣчна слава

Евр. 2:10. ..Подобаваше на Оня, заради Когото е всичко и отъ Когото е всичко, слѣдъ като приведе въ слава много синове, чрѣзъ страдания да усъвършенствува началника на тѣхното спасение.

Евр. 5:9. (Макъръ и да е Синъ, Той се научи на послушание чрѣзъ онова, което прѣтърпѣ,) и, като се осъвършенствува, стана за всички, които Му сж послушни, причина за вѣчно спасение.

Откр. 7:10. (Видѣхъ, и ето, голѣмо множество народъ...)И възкличаваха съ високъ гласъ, думайки: спасението *дѣлимъ* на нашия Богъ, Който седи на прѣстола, и на Агнеца!

Изкупилъ Своя народъ.

Еф. 1:7. Въ (Христа)...имаме изкупление чрѣзъ кръвта Му, прошка на грѣховетѣ по богатството на Неговата благодать Кол. 1:14.

Евр. 9:12, 15. Нито съ козя и телешка кръвъ, но съ Своята кръвъ влѣзе веднажъ завинаги въ светилището и придоби вѣчно

изкупление...И затова Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

1 Петр. 1:18, 19....Знаете, че не съ тлѣнни нѣща — сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣладенъ вамъ отъ бацитѣ, но съ драгоцѣнната кръвь на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ.

Откр. 5:9. (Четиритѣ животни и двайсетъ и четиритѣ старци паднаха прѣдъ Агнеца...) и пѣха нова пѣсенъ, думайки: достоенъ си да вземешъ книгата и да снемешъ печатитѣ ѝ, защото Ти бѣ закланъ и съ Своята кръвь ни изкупи за Бога отъ всѣко колѣно и езикъ, народъ и племе.

Възкресиль Себе Си.

Иоан. 2:19. Иисусъ имъ (на иудеитѣ) отговори и рече: разрушете тоя храмъ, и въ три дни ще го въздигна.

Иоан. 10:18. Никой не Ми я (душата) отнима, но Азъ Самъ отъ Себе Си я давамъ. Имамъ власть да я дамъ, и власть имамъ пакъ да я приема. Тая заповѣдь получихъ отъ Отца Си.

Възкресява мъртви.

Иоан. 5:21....Както Отець възкресява мъртви и оживотворява, тъй и Синътъ оживотворява, които иска.

Иоан. 5:28, 29. (Отець Му даде власть да извършва и сждъ, защото е Синъ Човѣчески.) Недѣйте се чуди на това, защото иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветѣ, ще чуять гласа на Сина Божий и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животъ, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осжждане.

Иоан. 6:39, 40, 44, 54...Волята на Отца, Който Ме е пратилъ, е тая: отъ всичко що Ми е далъ, да не погубя нищо, а да го възкреса въ послѣдния день. Тази е волята на Оногова, Който Ме е пратилъ: всѣкой, който види Сина и вѣрва въ Него, да има животъ вѣченъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день...Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлѣче Отець, Който Ме е пратилъ; и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день. Който яде Моята плътъ и пие Моята кръвь, има животъ вѣченъ, и Азъ ще го възкреса въ послѣдния день.

Съобщава чудотворна сила.

Мат. 10:1, 8. И като повина дванайсетътѣхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ...(Тия дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза:...)...болни изцѣрвайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте, бѣсове изгонвайте. Даромъ получихте, даромъ давайте. Марк. 3:14, 15; Марк. 6:7; Лук. 9:1.

Лук 10:19. Ето, давамъ ви власть да настѣпвате на змии и скорпии и на всѣка вражеска сила; и нищо нѣма да ви поврѣди.

Дѣян. 9:34....Петъръ му каза: Енее, Иисусъ Христосъ те изцѣрва; стани и си сбири постелката. И той веднага стана.

Дѣян. 14:3....Тѣ (Павель и Варнава) пакъ останаха тукъ (въ

Икония) доста време, говорейки дързновено за Господа, Който свидѣтелствуваше за словото на Своята благодать, като даваше чръвъ тѣхни ржиѣ да ставатъ личби и чудеса.

1 Кор. 5:4 Въ името на Господа нашего Иисуса Христа, като се съберете вие и моятъ духъ, съ силата на Господа нашего Иисуса Христа, — [да го (кръвосмѣтника) прѣдадете на сатаната, за омаломощяване на плътта, та духътъ да бжде спасенъ въ деня на Господа нашего Иисуса Христа].

Е виновникъ на духовенъ животъ.

Иоан. 1:4. Въ Него имаше животъ, и животътъ бѣше свѣтлината на човѣцитѣ.

Иоан. 6:57. Както Мене е пратилъ живиятъ Отецъ, и Азъ живѣя чръвъ Отца, тѣй и който Мене яде, ще живѣе чръвъ Мене.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа,) и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плътъ, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

Е виновникъ на новорождение.

1 Иоан. 2:29 Ако знаете, че Той е праведникъ, знайте и това, че всѣкой, който върши правда, е роденъ отъ Него.

Съобщава духовни дарове.

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнь, прие дарове за човѣцитѣ, тѣй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога. **Еф. 4:8.**

Дава вѣченъ животъ.

Иоан. 6:27. Трудете се не за храна тлѣнна, а за храна, която прѣбждва до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣчески; защото върху Него е положилъ Своя печатъ Отецъ Богъ.

Иоан. 17:2. (Отче! дойде часътъ: прослави Сина Си, за да Те прослави и Синъ Ти), споредъ както си Му далъ властъ надъ всѣка плътъ, та чръвъ всичко, що си Му далъ, да даде тѣмъ животъ вѣченъ.

Прощава грѣхове.

Мат. 9:6... За да знаете, че Синъ Човѣчески има властъ на земята да прощава грѣхове (тогава казва на разслабения): стани, вземи си постелката и върви у дома си. **Марк. 2:9, 10; Лук. 5:24.**

Марк. 2:5. Като видѣ вѣрата имъ, Иисусъ каза на разслабения: чедо, прощаватъ ти се грѣховетъ.

Лук. 7:47, 48. (Иисусъ рече на Симона фарисеина)...Казвамъ ти: прощаватъ ѝ се (на жената грѣшница) многото грѣхове, задѣто много обикна; а коумто малко се прощава, той малко обича. Ней пъкъ рече: прощаватъ ти се грѣховетъ.

Иоан. 8:11. (Иисусъ ѝ (на жената прѣлюбодѣйка) рече: жено, дѣ сж твоитѣ обвинители? Никой ли те не осжди?) Тя стговори: никой, Господи! Иисусъ ѝ рече: и Азъ те не осждамъ. Иди си и недѣй вече грѣши.

Кол. 3:13. (Като избраници Божии,... облѣчете се въ мило-сърдие,...) като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако нѣкой има противъ нѣкого оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие.

Слуша молитва.

Иоан. 14:13, 14....Каквото поискате *отъ Отца* въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина. Ако поискате нѣщо въ Мое име, Азъ ще го направя.

Иоан. 15:7. Ако прѣбждете въ Мене, и словата Ми прѣбждатъ въ васъ, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бже.

Наставлява вѣрващитѣ.

Лук. 21:15....Азъ ще ви дамъ уста и прѣмждрость, на която не ще могатъ противорѣчи, нито противогоя всички ваши противници.

Иоан. 15:15. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; а ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ всичко, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

Гал. 1:12...И азъ нито го (евангелието) приехъ, нито го научихъ отъ човѣкъ, а чрѣзъ откровение Иисусъ Христово.

Еф. 4:21. (Вие...)...наистина сте чули за Него (Христа) и въ Него сте се научили (както е истината въ Иисуса).

Изпраца Св. Духа на вѣрващитѣ.

Лук. 24:49....Азъ ще изпраца обѣщанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете въ сила отгорѣ.

Иоан. 15:26....Кога дойде Утѣшителътъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Иоан. 16:7. Азъ... ви казвамъ истината: за васъ е по-добрѣ Азъ да си замина; защото, ако не замина, Утѣшителътъ нѣма да дойде при васъ; ако ли замина, ще ви Го пратя.

Иоан. 20:22....Духна и имъ казва: приежете Духа Светаго. *Прѣбвивава въ вѣрващитѣ.*

Иоан. 15:4. Прѣбждете въ Мене, и Азъ въ васъ. Както прѣжката сама отъ себе си не може да дава плодъ, ако не бже на лозата, тѣй и вие, ако не бждете въ Мене.

Иоан. 17:23. Азъ съмъ въ тѣхъ, и Ти въ Мене, за да бждатъ въ пълно единство, и за да познае свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ и си ги възлюбилъ, както Мене възлюби.

2 Кор. 13:5. Изслѣдвайте сами себе си, дали сте въ вѣрата; сами себе си опитвайте. Или не се съзнавате, че Иисусъ Христосъ е въ васъ? *Не съзнавате*, само ако сте недостойни.

Еф. 3:17.... Чрѣзъ вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви.

1 Иоан. 3:24....Който пази заповѣдитѣ Му, прѣбждва въ Него, и Той въ него. А че Той прѣбждва въ насъ, узнаваме по духа, който ни е далъ.

Откр. 3:20. Ето, стоя прѣдъ вратата и хлопамъ: ако нѣкой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще влѣза при него и ще вечерямъ съ него, и той съ Мене.

Освещава вѣрващитѣ.

Еф. 5:26. (Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея,) за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото.

Евр. 2:11.... Както освещаващиятъ, тъй и освещаванитѣ, всички сж огъ Едного; затова Той се не срамува да ги нарича братя....

Евр. 13:12. Затова и Иисусъ, за да освети човѣцитѣ съ кръвта Си, пострада вънъ отъ градскитѣ порти.

Обличава и наказва тѣзи, които обича.

Откр. 3:19. Които Азъ обичамъ, тѣхъ избличавамъ и наказвамъ. И тъй, бжди ревностенъ и се покай.

Далъ закона.

Иоан. 13:34. Нова заповѣдь ви давамъ, да любите единъ другиго; както ви възлюбихъ, да любите и вие единъ другиго.

Иоан. 15:12. Тази е Моята заповѣдь: да любите единъ другиго, както Азъ ви възлюбихъ.

Гал. 6:2. Понасяйте единъ другиму теготитѣ, и така, изпълнете закона Христовъ.

Вдѣхновявалъ пророцитѣ.

2 Кор. 13:3. Вие търсите доказателства за Христа, Който говори въ мене: Той не е безсиленъ спрѣмо васъ, но е силенъ въ васъ.

Еф. 4:11. И Той постави едни за апостоли, други за проповѣдници, други за евангелисти, други за пастири и учители.

Откр. 1:1. Откровение зна Исуса Христа, що Му даде Богъ, за да покаже на рзбитѣ Си онова, което трѣбва да стане скоро. И Той го яви, като го изпрати чрѣзъ Ангела Си на Своя рабъ Иоана.

Откр. 11:3. И ще дамъ на двамата Мои свидѣтели, и тѣ, облѣчени въ вретище, ще пророкуватъ хиляда двѣстѣ и шейсетъ дена.

Изпраща пророци, апостоли и пастири.

Мат. 10:5. Тия дванайсетъ души изпрати Иисусъ и имъ заповѣда, като каза: по пжтъ къмъ езичници не ходете и въ самарянский градъ не влизайте.

Мат. 28:19. И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Марк. 16:15. И рече имъ: идете по цѣлъ свѣтъ и проповѣдавайте Евангелието на всички твари.

Лук. 10:1.... Господъ избра и други седемдесетъ ученици и ги разпрати прѣдъ Себе Си по двама за всѣки градъ и мѣсто, кждѣто Самъ щѣше да отиде.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отрѣденъ за Божието благовѣстие, (...благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани свети).

2 Кор. 5:20....Ние изпълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ увѣщава чрѣзь насъ. Молимъ ви отъ име Христово: примирете се съ Бога!

Гал. 1:1. Павелъ апостолъ, *призванъ* не отъ човѣци, нито чрѣзь човѣкъ, а чрѣзь Иисуса Христа и Бога Отца, който Го възкреси отъ мъртвитѣ, (...до църквитѣ Галатийски: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа нашего Иисуса Христа).

1 Тим. 1:1. Павелъ, апостолъ Иисусъ Христовъ по повеление на Бога, нашия Спаситель, и на Господа Иисуса Христа, нашата надежда, — (до Тимотея, истинско по вѣра чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога, нашия Отець, и отъ Христа Иисуса, нашия Господь).

Вършилъ знамения и чудеса чрѣзь ржцѣтъ на Павла.

Римл. 15:18, 19. (Мога се похвали въ Христа Иисуса съ това, що *се отнася* до Бога,) защото не ще се осмѣля да кажа нѣщо, което да не е извършилъ Христосъ чрѣзь мене, за да станатъ езичниците послушни *на вѣрата*, съ слово и дѣло, съ силата на поличби и чудеса, съ силата на Божия Духъ, тъй че разпространихъ благовѣстието Христово отъ Иерусалимъ и околността дори до Илирикъ.

Вършилъ чудеса въ Свое име.

Марк. 9:39....Иисусъ рече: не му (на човѣка, който въ име Христово изгонвалъ бѣсове) запрѣщавайте, понеже никой, който извърши чудо въ Мое име, не ще може наскоро да Ме злослови.

Марк. 16:17....Повѣрвалитѣ ще ги придружаватъ тия личби: съ името Ми ще изгонватъ бѣсове, ще говорятъ на нови езици.

Дѣян. 3:6, 16 ...Петъръ каза (на хромия): сребро и злато азъ нѣмамъ, а каквото имамъ, това ти давамъ: въ името на Иисуса Христа Назорея стани и ходи!...И заради вѣрата въ Неговото име, името Му укрѣпи тогова, когото гледате и познавате, а вѣрата, що е чрѣзь Него, му даде това изцѣление прѣдъ всинца ви.

Дѣян. 4:10....Нека бжде знайно на всички васъ и на цѣлия народъ израилски, че чрѣзь името на Иисуса Христа Назорея, Когото в-е разпнахте, Когото Богъ възкреси отъ мъртвитѣ, чрѣзь Него тоя (хромиятъ) стои прѣдъ васъ здравъ (Петъръ).

Дѣян. 4:30. (Своитѣ на апостолитѣ единодушно дигнаха гласъ къмъ Бога и казаха: И сега, Господи, ..дай на Твоитѣ раби съ плно дързновение да говорятъ Твоето слово,) като простирашъ Ти ржката Си за изцѣление, и да ставатъ чудеса и личби въ името на Светия Твой Синъ Иисуса.

Дѣян. 16:18....Павелъ, отегченъ (отъ слугинята, която имаше духъ да прѣдрича), обърна се и рече на духа: въ името на Иисуса Христа заповѣдамъ ти да излѣзешъ изъ нея. И *духътъ* излѣзе въ сжщия часъ.

Води Своя народъ.

Ис. 55:4. Ето, Него дадохъ свидѣтель за народитѣ, вождь и наставникъ на народитѣ.

Мат. 16:24. ..Иисусъ рече на ученицитѣ Си: ако нѣкой иска да върви слѣдъ Мене, нека се отрече отъ себе си да вземе кръста си и Ме послѣдва.

Иоан. 10:4. (Който влиза прѣзъ вратата, пастирь е на овцитѣ:)...и кога изведе овцитѣ си, върви прѣдъ тѣхъ; а овцитѣ вървятъ подирѣ му, понеже познаватъ гласа му.

1 Петр. 2:21...Христосъ пострада за насъ, като остави намъ примѣръ, за да вървимъ по стѣпките Му.

Ще сѣди свѣта въ послѣдния день.

Мат. 16:27...Ще дойде Синъ Човѣческый въ славата на Отца Си съ Своитѣ Ангели, и тогава ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му.

Мат. 25:31, 32. А кога дѳйде Синъ Човѣческый въ славата Си, и всички свети Ангели съ Него, тогава ще седне на прѣстола на славата Си, и ще се събератъ прѣдъ Него всички народи; и ще отдѣли едни отъ други, както пастирь отлѣчва овци отъ кози.

Иоан. 5:22, 27...Отецъ и не сѣди никого, но цѣлия сѣдъ прѣдаде на Сина...и даде Му властъ да извършва и сѣдъ, защото е Синъ Човѣчески.

Дѣян. 10:42...Заповѣда ни да проповѣдваме на людетѣ и да свидѣтелствуваме, че Той е опрѣдѣлениятъ отъ Бога Сѣдия надъ живи и мъртви. (Петъръ)

Дѣян. 17:31. (Богъ...)...опрѣдѣли день, когато ще сѣди праведно вселенната чрѣзъ прѣдопрѣдѣления отъ Него Мжжъ, като даде увѣрение на всички съ възкресяването Му отъ мъртвитѣ. (Павелъ).

Римл. 14:10—12...Ти защо сѣдишь брата си? Или пъкъ ти защо прѣзирашь брата си? Всички ще застанемъ прѣдъ сѣдилището Христово. Защото писано е: „живъ съмъ Азъ, казва Господь, прѣдъ Мене ще се прѣклони всѣко колѣно, и всѣки езикъ ще изповѣда Бога“. И тѣй, всѣки отъ насъ ще отговаря Богу за себе си

2 Кор. 5:10...Всички ние трѣбва да се явимъ прѣдъ Христовото сѣдилище, за да получи всѣкой *заслуженото*, споредъ доброто или злото, което е извършилъ съ тѣлото си.

2 Тим. 4:1...Заклеваамъ *те* прѣдъ Бога и Господа нашего Иисуса Христа, Който ще сѣди живи и мъртви, кога се яви Той и *настъпи* царството Му: (проповѣдвай словото...).

Евангелелието е Негово.

Марк. 1:1. Начало на Евангелието на Иисуса Христа, Сина Божий, (както е писано у пророцитѣ: „ето, Азъ изпращамъ прѣдъ лицето Ти Моя Ангелъ, който ще приготви Твоя пътъ прѣдъ Тебе“).

Римл. 1:9, 16. Богъ, Коумто служа съ духа си, като благовѣстявамъ за Сина Му, ми е свидѣтель, че непрѣстанно си спомнямъ за васъ...Не се срамувамъ отъ благовѣстието Христово, понеже *то* е сила Божия за спасение на всѣки върващъ, първомъ на иудейнъ, *сетнѣ* и на елинъ.

2 Кор. 2:12...Дойдохъ въ Трояда да *проповѣдвамъ* Христовото евангелие, и врата ми бѣха отворени въ *име* Господне.

1 Сол. 3:2...Изпроводихме Тимотея, нашъ братъ и Божий служителъ и нашъ сътрудникъ въ Христовото благовѣстие, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви.

Отдалъ Своя животъ за насъ.

1 Иоан. 3:16. Любовъта познахме по това, че Той положи за насъ душата Си: и ние сме длъжни да полагаме душитѣ си за братята.

Придобилъ Своята църква съ собствената Си кръвъ.

Дѣян. 20:28. Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвъ. (Павель).

Иисусъ Христосъ, сжщо както и Богъ, е раздавателъ на благодать и миръ.

1 Кор. 1:3, 4. (Павель...на църквата Божия въ Коринтъ...) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа. Благодаря на моя Богъ винаги за васъ заради даруваната вамъ въ Христа Иисуса Божия благодать.

2 Кор. 1:2, 3. (Павель...до църквата Божия въ Коринтъ...) благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Гал. 6:18. Благодатьта на Господа нашего Иисуса Христа да бжде съ вашия духъ, братя. Аминъ.

Еф. 6:23. Миръ на братята и любовь съ вѣра отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа.

1 Сол. 1:1. Павель, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Иисуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.

1 Сол. 3:11... Самъ Богъ и Отецъ нашъ и Господъ нашъ Иисусъ Христосъ да насочи пътя ни къмъ васъ.

2 Сол. 2:16, 17... Самъ Господъ нашъ Иисусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзъ благодатьта Си ни даде вѣчна утѣха и блага надежда, да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.

2 Тим. 4:22. Господъ Иисусъ Христосъ да е съ твоя духъ. Благодатьта да бжде съ васъ. Аминъ.

2 Иоан. 1:3. (Азъ, старецътъ—до избраната госпожа и нейнитѣ чеда...) да бжде съ васъ благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, Сина на Отца, въ истина и любовь.

Христосъ е Синъ Божий.

Мат. 14:33... Ония, които бѣха въ кораба, приближиха се, поклониха Му се и казаха: наистина си Божий Синъ!

Мат. 26:63, 64... Иисусъ мълчеше. А първосвещеникътъ Му рече: заклевамъ Те въ Живия Богъ, да ни кажешъ, Ти ли си Христосъ, Синъ Божи? Иисусъ му отговаря: ти рече; казвамъ ви обаче: отсега ще видите Сина Човѣчески, седналь отдесно на силата и идещъ на небеснитѣ облаци.

Лук. 22:70. И всички (старбитѣ народни, първосвещеницитѣ и книжницитѣ) рекоха: и тъй, Ти ли си Синъ Божий? Той имъ отговори: вие казвате, че съмъ Азъ.

Иоан. 1:49. Натанаиль Му отговори: Рави! Ти си Синъ Божий, Ти си Царьтъ Израилевъ.

Иоан. 6:69. И ние повървахме и познахме, че Ти си Христосъ, Синьтъ на Бога Живий. (Петъръ).

Иоан. 9:35—37. Иисусъ чу, че го (слъпородения) изпждили вънъ и, като го намъри, рече му: ти вървашъ ли въ Сина Божий? Той отговори и рече: кой е, господине, та да повървамъ въ Него? Иисусъ му рече: и видѣлъ си Го, и, Който говори съ тебе, Той е.

Иоан. 10:35. На Тогова ли, Когото Отецъ освети и прати въ свѣта, вие казвате: богохулствуващъ, защото рекохъ: Азъ съмъ Синъ Божий?.

Иоан. 11:27. Тя (Марта) Му дума: да, Господи, азъ вървамъ, че Ти си Христосъ, Синъ Божий, Който иде на свѣта.

Иоан. 20:31... Това е написано, за да повървате, че Иисусъ е Христосъ, Синъ Божий, и като вървате, да имате животъ въ Неговото име.

Дѣян. 9:20. (Павелъ)...веднага начена да проповѣдва въ синагогитъ за Иисуса, че Той е Синъ Божий.

Римл. 1:4. [Богъ отъ по напрѣдъ бѣ общалъ чрѣзь процитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плътъ отъ Давидово сѣме) и открилъ се за Синъ Божий чрѣзь силата на чудесата, по духа на освещението, чрѣзь възкресението отъ мъртвитѣ] Иисуса Христа, Господа нашего.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзь Когото сте призвани за общение съ Сина Му Иисуса Христа, Господа нашего.

Еф. 3:14... Прѣкланямъ колѣнъ прѣдъ Отца на Господа нашего Иисуса Христа.

Евр. 4:14... Като имаме великъ Първосвещеникъ, Който е прѣминалъ прѣзь небесата, Иисуса, Сина Божий, нека се държимъ о вѣроизповѣданието.

1 Иоан. 4:15. Който изповѣда, че Иисусъ е Синъ Божий, въ него прѣбжда Богъ, и той—въ Бога.

1 Иоан. 5:13. Това писахъ до васъ, върващитѣ въ името на Сина Божий, за да знаете, че имате животъ вѣченъ, и да вървате въ името на Сина Божий.

Иисусъ Христосъ е Единородниятъ Синъ Божи.

Иоан. 1:18. Бога никой никога не е видѣлъ; Единородниятъ Синъ, Който е въ нѣдрата на Отца, Той Го обясни.

Иоан. 3:16, 18... Богъ толкозъ обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който върва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

1 Иоан. 4:9. Божията любовъ къмъ насъ въ това се яви, дѣто Богъ проводи въ свѣта Своя Единороденъ Синъ, за да бждемъ живи чрѣзь Него.

Иисусъ Христосъ е бжлъ обявель за Сина Божий отъ Самаго Бога: Чрѣзь устата на Давида.

Пс. 2:7. „Ще възвѣстя опрѣдѣлението: Господь Ми каза: Синъ Мой си Ти; Азъ днесъ Те родихъ“. Дѣян. 13:33.

Евр. 1:5... Кому отъ Ангелитѣ нѣкога Богъ е казалъ: „Синъ Мой си Ти, Азъ днесъ Те родихъ“. И пакъ: „Азъ ще Му бжда Отецъ, а Той ще Ми бжда Синъ“? Евр. 5:5.

При Неговото кръщение.

Мат. 3:17. И ето, гласъ отъ небесата, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение. Марк. 1:11; Лук. 3:22.

Въ време на прѣображението Му.

Мат. 17:5. Доклѣ още той (Петъръ) говорѣше, ето, свѣтълъ облакъ ги засѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слушайте. Марк. 9:7; Лук. 9:35.

2 Петр. 1:17...Той прие отъ Бога Отца честь и слава, когато отъ великолѣпната слава дойде къмъ Него такъвъ гласъ: „Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение“.

Иисусъ Христосъ е дошълъ отъ Бога.

Иоан. 5:43. Азъ дойдохъ въ името на Моя Отецъ, и Ме не приемате; но, ако другъ дойде въ свое име, него ще приемете.

Иоан. 7:29. Азъ.. Го (Истинския, Който Ме е пратилъ) зная, защото съмъ отъ Него, и Той Ме е пратилъ.

Иоан. 8:42. Иисусъ имъ рече: да бѣше Богъ вашъ Отецъ, щѣхте да Ме обичате, понеже Азъ съмъ излѣзълъ и дохождамъ отъ Бога; защото Азъ не съмъ дошълъ отъ Себе Си, а Той Ме прати.

Иоан. 13:3. Иисусъ, знаейки, че Отецъ всичко Му е прѣдалъ въ рѣцѣтъ, и че отъ Бога е излѣзълъ и при Бога отива, (стана отъ вечерята, съблѣче горнята Си дреха и, като взе убрусъ, прѣпаса се; послѣ налѣ вода въ омивалника и почна да мие нозѣтъ на ученицитѣ и да ги отрива съ убруса, съ който бѣ прѣпасанъ).

Иоан. 16:27, 28...Самъ Отецъ ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ. Излѣзохъ отъ Отца и дойдохъ на свѣта; пакъ оставямъ свѣта и отивамъ при Отца.

Иоан. 17:8...Словата, що си Ми далъ (Отче), прѣдадохъ имъ ги (на ония, които си Ми далъ), и тѣ приеха и разбраха наистина, че съмъ отъ Тебе излѣзълъ, и повѣрваха, че Ти си Ме пратилъ. *Е дошълъ отъ небесата.*

Иоан. 3:31. Който иде отгорѣ, Той е надъ всички; а който е отъ земята, земень е и като земень говори; Който иде отъ небето, Той е надъ всички.

Иоан. 6:62[...Това ли ви съблазнява? (дѣто ви казвамъ: ако не ядете плътта на Сина Човѣчески и не пиете кръвта Му, не ще имате въ себе си животъ).] Ами ако видите Сина Човѣчески да възлиза тамъ, дѣто е билъ по-прѣди?

Иоан. 8:23. Той имъ рече: вие сте отъ долнитѣ, Азъ съмъ отъ горнитѣ; вие сте отъ тоя свѣтъ, Азъ не съмъ отъ тоя свѣтъ.

1 Кор. 15:47. Първиятъ човѣкъ е отъ земя, земень; вториятъ човѣкъ е Господь отъ небето.

Прѣди сътворението на човѣка е билъ въ слава на небето.

Фил. 2:6—8. (Вие трѣбва да имате сжщитѣ мисли, каквито е ималъ Иисусъ Христосъ,) Който, бидейки въ образъ Божий, не

счете за похищение да бжде равенъ Богу; но понизи Себе Си, като прие образъ на рабъ и се уподоби на човѣци; и по видъ се оказа като човѣкъ, смири Себе Си, бидейки послушенъ дори до смъртъ, и *та* смъртъ кръстна.

Евр. 12:2. (Некъ съ търпѣние изминемъ прѣдстоещето намъ поприще,) имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣрата — Иисуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радостъ, прѣтърпѣ кръстъ, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий.

Е приятель Божий.

Зах. 13:7. О, мече! Подигни се противъ Моя пастирь и противъ ближния Ми, казва Господь Савастъ: порази пастиря, и ще се разпръснатъ овцитѣ! И Азъ ще обърна ржката Си противъ малкитѣ. *Има равна сила съ Бога.*

Иоан. 5:17, 19, 25...Иисусъ имъ думаше: Моятъ Отецъ досега работи, и Азъ работя...Истина, истина ви казвамъ: Синътъ нищо не може да твори Самъ отъ Себе Си, ако не види Отца да твори; защото, което твори Той, това твори сжщо и Синътъ...Както Отецъ има животъ въ Себе Си, тъй даде и на Сина да има животъ въ Себе Си.

Владѣ ключоветѣ на прѣвзподнята и смъртъта.

Ис. 22:22. И ключа на Давидовия домъ ще туря на рамянѣтъ му; той ще отвори, и никой не ще затвори; той ще затвори, и никой не ще отвори. **Откр. 3:7.**

Откр. 1:18...Имамъ ключоветѣ на ада и смъртъта.

Е господарь и на сжботата.

Мат. 12:8...Синь Човѣческий е господарь и на сжботата. **Марк. 2:28; Лук. 6:5.**

Всичко, що принадлежи Богу, принадлежи и Христу.

Иоан 15:15. Всичко, що има Отецъ, е Мое; затова казахъ, че отъ Моето ще вземе и ще ви възвѣсти.

Иоан. 17:10. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и се прославихъ въ тѣхъ (псвѣрвалитѣ).

Втор. 10:14. Ето, небето и небето на небесата, земята и всичко, що е на нея, е на Господа, твоя Богъ.

Вѣчно владичествува надъ Ангелитѣ и всички власти.

Еф. 1:22. (Богъ)..покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата.

Фил. 2:9, 10...Богъ Го високо въздигна и Му даде име, което е по-горѣ отъ всѣко име, та въ името на Иисуса да прѣклони колѣнѣ всичко небесно, земно и подземно.

Евр. 1:4. И стана толкова по-горенъ отъ Ангелитѣ, колкото по-славно отъ тѣхъ име е наслѣдилъ.

1 Петр. 3:22. (Кръщението...спасява сега и насъ чрѣзъ възкресението на Иисуса Христа,) Който, като се възнесе на небето, е отдесно Богу, и Комуто се покориха Ангели и Власти и Сили.

Има сила надъ всичко на небето и на земята.

Иоан. 3:35. Отецъ люби Сина, и всичко е далъ въ ржката Му.

Изповѣданъ е: отъ Петра.

Мат. 16:16. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синьтъ на Живия Богъ.

Дѣян. 2:33... Нека наздраво знае цѣлиятъ домъ Израилевъ, че Тогова Иисуса, Когото вие разпнахте, Богъ направи Господь и Христосъ.

Отъ Иоана.

Иоан. 1:34. И азъ видѣхъ и свидѣлствувахъ, че Този е Синь Божий.

Отъ Павла.

Дѣян. 26:15. Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишь,

Отъ велможата на Кандакія, етиопска царица.

Дѣян. 8:37... Филипъ му каза: ако вѣрвашъ отъ сѣ-сърдце, — може да се кръстишъ. Той отговори и рече: вѣрвамъ, че Иисусъ Христосъ е Синь Божий.

Отъ стотника.

Мат. 27:54... Стотникътъ и ония, които съ него заедно па-зѣха Иисуса, като видѣха землетресението и всичко станало, твърдѣ много се уплашиха и думаха: наистина Божий Синь е билъ Тоя Човѣкъ! **Марк. 15:39.**

Отъ демонитѣ (бѣсовѣтѣ).

Мат. 8:29. И ето, тѣ извикаха и казаха: какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе, Сине Божий? Нима си дошълъ тука да ни мжчишь прѣди врѣме?

Марк. 1:24. О, какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе Назареецо! Дошълъ си да ни погубишь ли? Зная Те, кой си Ти, Светия Божий. **Лук. 4:34.**

Марк. 3:11 ...Нечиститѣ духове, щомъ Го виждаха, падаха прѣдъ Него, викаха и казваха: Ти си Синь Божий! **Лук. 4:41.**

Марк. 5:7. (Човѣкътъ, хванатъ отъ нечистъ духъ)...като извика съ високъ гласъ, каза: какво имашъ Ти съ мене, Иисусе, Синь на Бога Всевишний? Заклевамъ Те въ Бога, не ме мжчи! **Лук. 8:28.**

Иудеитѣ искали да Го убиятъ съ камъни, защото Той говорилъ за Себе си като за равенъ Богу.

Иоан. 5:18...Иудеитѣ още повече искаха да Го убиятъ, защото не само сѣботата нарушаваше, но и наричаше Бога Свой Отецъ, като правѣше Себе си равенъ Богу.

Иисусу подобава честь, както и Богу.

Иоан. 5:23... Всички да почитатъ Сина, както почитатъ Отца. Който не почита Сина, той не почита Отца, Който Го е пратилъ. **Цѣлата вселенна ще Му се покланя, както на Бога.**

Пс. 71:11, 17...Ще му се (на царевия синь) поклонятъ всички царе; ще му служатъ всички народи;...неговото име ще бжде (благословено) до-вѣка; доклѣ слънце трае, ще се прѣдава името му¹⁾; и въ него ще бждатъ благословени (всички земни племена), всички народи ще го ублажаватъ.

¹⁾ Въ Славянския прѣводъ: името му сществува прѣди слънцето.

Иисусъ Христосъ трѣбва да бжде призоваванъ, както Богъ.

Иоиц. 2:32...Всѣки, който призове името Господне, ще се спаси; защото на планина Сионъ и въ Иерусалимъ ще бжде спасението, както казва Господъ, и у останалитѣ, които ще повика Господъ Римл. 10:13.

Дѣян. 7:59...Хвърляха камъни върху Стефана, който се молѣше и думаше: Господи Иисусе, приеми духа ми!

1 Кор. 1:2. (Павелъ...) на църквата Божия въ Коринтъ, на осветенитѣ въ Христа Иисуса, на призванитѣ светии, заедно съ всички ония, които призоваватъ името на Господа нашего Иисуса Христа на всѣко мѣсто, у тѣхъ и у насъ — (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа).

Ангелитѣ и воинствата небесни служатъ Хрѣсту, както на Бога.

Евр. 1:6...Кога въвежда Първородния въ вселенната, казва: „да Му се поклонятъ всички Ангели Божии“.

Откр. 5:11—13...Видѣхъ и чухъ гласа на много Ангели около прѣстола и около животнитѣ и старцитѣ (и броятъ имъ бѣше много милиони), които говорѣха съ високъ гласъ: достоенъ е закланятъ Агнець да приеме силата и богатството, прѣмждростъта и могъществото, честъта, славата и благословението. И всѣко създание на небето и на земята, подъ земята и въ морето, и всичко, що е въ тѣхъ, чувахъ да говори: на Оногоза, Койго седи на прѣстола, и на Агнеца — благословение и честь, слава и владичество во-вѣки вѣковъ.

Иисусу Хрѣсту се поклонили, като на Богъ: източнитѣ мждреци.

Мат. 2:2, 11. (Мждреци отъ изтокъ дойдоха въ Иерусалимъ и казваха:) дѣ е родилиятъ се Царь Иудейски? Защото видѣхме звѣздата Му на Изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ...И като влѣзоха въ къщата, намѣриха Младенеца съ майка Му Маря и паднаха, та Му се поклониха; и като отвориша съкровищата си, принесоха Му дарове: злато, ливанъ и смирна.

Прокажениятъ.

Мат. 8:2. И ето, приближи се единъ прокаженъ, кланяше Му се и казваше: Господи, ако искашъ, можешъ ме очисти. Марк. 1:40; Лук. 5:12.

Иаиръ.

Мат. 9:18...Началникъ нѣкой се приближи до Него, кланяше Му се и казваше: дъщеря ми тоя часъ умрѣ; но дойди, възложи ржката Си върху нея, и тя ще оживѣе. Марк. 5:22; Лук. 8:41.

Ученицитѣ.

Мат. 14:33...Ония, които бѣха въ кораба, приближиха се, поклониха Му се и казаха: наистина си Божий Синъ!

Мат. 28:17...Като Го видѣха (единайсетътъ ученици), поклониха Му се, а нѣкои се усъмниха.

Лук. 24:52. Тѣ Му се поклониха и се върнаха въ Иерусалимъ съ голѣма радость.

Майката на Зеведеевитѣ синове.

Мат. 20:20...Пристѣпи до Него майката на синоветѣ Зеведееви съ синоветѣ си и, кланяйки се, просѣше нѣщо отъ Него.

Хананейката.

Мат. 15:25...Тя, като се приближи, кланяше Му се и думаше: Господи, помогни ми!

Мария Магдалина и другата Мария.

Мат. 28:9...Когато отиваха да обадятъ на ученицитъ Му, ето, Иисусъ ги срѣщна и рече: радзайте се! А тѣ се приближиха, хванаха се за нозѣтъ Му и Му се поклониха.

Апостолъ Петъръ.

Лук. 5:8...Симонъ Петъръ падна прѣдъ колѣнитъ Иисусови и рече: иди си отъ мене, Господи, понеже азъ съмъ грѣшенъ човѣкъ. *Слѣпородениятъ.*

Иоан. 9:38...Той рече: вѣрвамъ, Господи! И Му се поклони. **Иисуса Христа сж призовавали, както Богъ, злостолитъ и вѣрващитъ.**

Дан. 9:17. „И сега чуй, Боже нашъ, молитвата на Твоя рабъ и неговото моление и заради Тебе, Господи, погледни съ свѣтлото Си лице опустошеното Твое светилище“.

Лук. 17:5...Рекоха апостолитъ Господу: усили у насъ вѣрата.

Лук. 23:42. (Единиятъ отъ овисналитъ на *кръста* злодѣйци)...казваше на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдешъ въ царството Си.

Дѣян. 1:24. (Ученицитъ)...се помолиха и казаха: Ти, Господи, Който познавашъ сърдцата на всички, покажи отъ тия двама (Иустъ и Матия) едного, когото си избралъ.

Дѣян. 7:60. (Стефанъ)...като колѣнични, викна съ високъ гласъ: Господи, не зачитай имъ тоя грѣхъ! И като каза това, почина.

Дѣян. 9:5, 6....*Той* (Савель) отговори: кой си *Ти*, господине? Господъ каза: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишъ. Мжчно е за тебе да риташъ противъ рѣженъ. *Той*, разтреперенъ и ужасенъ, проговори: Господи, какво искашъ да направя? А Господъ му рече: стани и влѣзъ въ града; и ще ти се каже, какво трѣбва да правишъ. **Дѣян. 22:8—10.**

2 Кор. 12:7—10...За да се не прѣвъзнасямъ съ прѣмногото откровения, даде ми се жило въ плътта ангелъ сатанинъ, да ме бие по лицето, за да се не прѣвъзнасямъ. За това три пѣти молихъ Господа, да го отстрани отъ мене. Но Той ми рече: стига ти Моята благодать; защото силата Ми се въ немощъ напълно проявява. Затова съ много по-голъма радостъ ще се хваля съ немощитъ си, за да се всели въ мене силата Христова. Затова добръ ми е въ немощи, въ обиди, въ нужди, въ гонения, въ притѣснения заради Христа, понеже, кога съмъ немощенъ, тсгава съмъ силенъ.

2 Сол. 2:16, 17...Самъ Господъ нашъ Иисусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзъ благодатьта *Си ни* даде вѣчна утѣха и блага надежда, да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.

Да вѣрвашъ въ Христа, значи да вѣрвашъ въ Бога.

Марк. 9:37. [Като взе едно дѣте, изправи го посрѣдъ тѣхъ (ученицитъ), прѣгърна го и имъ рече:] който приеме едно такова

дѣте въ Мое име, Мене приема, а който Мене приема, приема нѣ Мене, а Тогова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 3:33. Който е приелъ Неговото (на Христа) свидѣтелство, потвърдилъ е, че Богъ е истиненъ.

Иоан. 12:44... Иисусъ издигна гласъ и рече: който вѣрва въ Мене, нѣ въ Мене вѣрва, а въ Оногова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 13:20. Истина, истина ви казвамъ: който приема, когато Азъ пратя, Мене приема; а който приема Мене, приема Оногова, Който Ме е пратилъ.

Дѣян. 16:31, 34... Тѣ (Павелъ и Сила) отговориха (на тъмничния стражаръ): повѣрвай въ Господа Иисуса Христа, и ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ... И като ги заведе въ кѣщата си, сложи имъ трапеза и се зарадва съ цѣлия си домъ, задѣто повѣрва въ Бога.

1 Петр. 1:21. (Христосъ се яви въ послѣдно врѣме за васъ,) повѣрвалитѣ чрѣзъ Него въ Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ и Му даде слава, та вѣрата ви и надеждата ви да бждатъ въ Бога.

1 Иоан. 2:23 Всѣкой, който отрича Сина, нѣма и Отца; а който изповѣдва Сина, има и Отца.

1 Иоан. 5:10. Който вѣрва въ Сина Божий, има свидѣтелството въ себе си; който не вѣрва въ Бога, прави Го лъжець, защото не е повѣрвалъ въ свидѣтелството, съ което е свидѣтелствувалъ Богъ за Своя Синъ.

Да знаешъ Христа, значи да знаешъ Бога.

Иоан. 8:19. Тогава Му рекоха: дѣ е Твоятъ Отець? Иисусъ отговори: вие не знаете нито Мене, нито Отца Ми; ако знаехте Мене, щѣхте да знаете и Отца Ми.

Да приемашъ Христа, значи да приемашъ Бога.

Мат. 10:40. Който приема васъ, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратилъ. **Марк. 9:37;** **Лук. 9:48.**

Лук. 10:16. Който васъ слуша, Мене слуша; и който се отмѣта отъ васъ, отъ Мене се отмѣта; а който се отмѣта отъ Мене, отмѣта се отъ Оногова, Който Ме е пратилъ.

Да се отричашъ отъ Христа, значи да се отричашъ отъ Бога.

Лук. 10:16...

Иоан. 5:38...Словото Му не прѣбждва у васъ, понеже вие не вѣрвате Ономува, Когото е Той пратилъ.

Иоан. 16:3... Не познаха нито Отца, нито Мене.

Непокоряване на Христа, значи непокоряване на Бога.

2 Иоан. 1:9. Всѣкой, който прѣстѣпва Христовото учение и не прѣбждва въ него, нѣма Бога; който прѣбждва въ Христовото учение, той има и Отца, и Сина.

Да ненавиждашъ Христа, значи да ненавиждашъ Бога.

Иоан. 15:23, 24. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣлата, които никой другъ не е сторилъ, грѣхъ не щѣха да иматъ; а сега и видѣха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.

Израилтянитѣ изкушавали Христа.

1 Кор. 10:9. Нито да изкушаваме Христа, както нѣкои отъ тѣхъ (бацитѣ ни) изкусиха, и погинаха отъ змии.

Вѣрвацитѣ иматъ общение съ Бога и съ Христа.

1 Иоан. 2:24.... Каквото вие сте чули отначало, то и да прѣбждва у васъ; ако прѣбжде у възъ което сте чули изпърво, и вие ще прѣбждете въ Сина и въ Отца.

Никой, освѣнъ Христосъ, не е видѣлъ и не знае Бога Отца.
Мат. 11:27....

Лук. 10:22. И като се обърна къмъ ученицитѣ, рече: всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отець; и кси е Синътъ, не знае никой, освѣнъ Отець; и кой е Отець, *не знае никой*, освѣнъ Синътъ, и — комуто Синътъ иска да открие.

Иоан. 6:46. (У пророцитѣ е писано: „и ще бждатъ всички отъ Бога научени“. Всѣкой, който е чулъ отъ Отца и се е научилъ, дохожда при Мене). Това не значи, че Отца е видѣлъ *другъ* нѣкой, освѣнъ Онзи, Който е отъ Бога; Тоя *именно* е видѣлъ Отца.

Иоан. 7:28, 29....Иисусъ, като поучаваше въ храма, издигна гласъ и рече: и Мене познавате, и откъдѣ съмъ знаете; и не дойдохъ отъ Себе Си, но има единъ Истински, Който Ме е пратилъ, и Когото вие не познавате. Азъ пъкъ Го зная, защото съмъ отъ Него, и Той Ме е пратилъ.

Иоан. 8:55. (Моятъ Отець е, Който Ме прославя и за Когото вие казвате, че е вашъ Богъ,) но Го не познахте, пъкъ Азъ Го зная. И ако кажа, че Го не познавамъ, ще бжда като васъ лъжець. Но Азъ Го зная и газя словото Му.

Иоан. 10:15. Както Ме познава Отець, тъй и Азъ познавамъ Отца; и душата Си полагамъ за овцитѣ.

Христосъ Бгъ, като Ангелъ Господень, се явява прѣди въплъщението Си: на Авраама.

Бит. 12:7. И яви се Господь на Аврама и (му) рече: тая земя ще дамъ на потомството ти. И съгради тамъ (Авраамъ) жервеникъ на Господа, Който му се яви.

Бит. 18:1—33. И яви се Господь на Авраама въ джбравата Мамрѣ, когато той седѣше при входа на шатрата (си), прѣзъ дневната жега. Той дигна очитѣ си и погледна: и ето, трима мжже стоятъ срѣщу него. Като ги видѣ, затече се отъ входа на шатрата (си) да ги посрѣшне, и се поклони до земи, и рече: Господарю, ако съмъ намѣрилъ благоволение прѣдъ очитѣ Ти, не отминавай Твоя рабъ; ще донесатъ малко вода, ще омиятъ нозѣтъ ви: и ще си починете подъ това дърво, азъ пъкъ ще донеса хлѣбъ, и вие ще подкрѣпите сърдцата си; слѣдъ това вървете (по пята си); защото затова *именно* минахте край вашия рабъ. Тѣ рекоха: стори, както казвашъ. И затече се Авраамъ въ шатрата при Сарра и (ѿ) рече: замѣси по-скоро три сати отъ най-доброто брашно и направи прѣсни пити. А Авраамъ се затече при стадото, взе едно младо и добро теле, и го даде на слугата, и той побърза да го сготви. И взе масло и млѣко и сготвеното теле, и ги сложи прѣдъ тѣхъ; а самъ стоеше при

тѣхъ подъ дървото. И тѣ ядоха. Тогава го попитаха: дѣ е жена ти Сарра? Той отговори: тукъ, въ шатрата. *И единъ отъ тѣхъ* рече: Азъ пакъ ще дойда при тебе (до година) по това врѣме, и жена ти Сарра ще има синъ. А Сарра слушаше при входа на шатрата, задъ него. Авраамъ и Сарра бѣха стари и въ прѣклонна възраст, и на Сарра бѣше прѣстанало обикновеното у женитѣ. Сарра се засмѣ въ себе си и рече: азъ ли ще имамъ тази утѣха, слѣдъ като остарѣхъ? Па и господарьтъ ми е старъ. И рече Господь на Авраама: защо Сарра се засмѣ (въ себе си) и каза: нимѣ наистина мога да родя, когато съмъ остарѣла? Има ли нѣщо мъчно за Господа? Въ уреченото врѣме до година Азъ ще бжда у тебе, и Сарра (ще има) синъ. Но Сарра не се призна, а рече: не съмъ се смѣла. Защото тя се бѣ уплашила Той обаче (и) рече: не, ти се засмѣ. И станаха ония мъже и тръгнаха оттамъ къмъ Содомъ и Гомора; а Авраамъ отиде съ тѣхъ да ги изпроводи. И рече Господь: ще скрия ли отъ Авраама (Моя рабъ), каквото искамъ да направя? Отъ Авраама именно ще произлѣзе народъ великъ и силенъ, и чрѣзъ него ще бждатъ благословени всички народи на земята, защото Азъ го избрахъ, за да заповѣдва на синоветѣ си и на своя домъ слѣдъ себе си, да ходятъ по пѣтя Господень и да вършатъ правда и сждъ; и Господь ще изпълни надъ Авраама (всичко), що бѣ казалъ за него. И рече Господь: голѣмъ е поплакътъ противъ Содомъ и Гомора, и грѣхътъ имъ е твърдѣ тежъкъ; ще слѣза и ще видя, далй постъгватъ тѣмъ тѣй, какъвто е поплакътъ противъ тѣхъ, който стига до Мене. или не; ще узная. И като потеглиха мъжетѣ оттамъ, отидоха въ Содомъ; Авраамъ пъкъ стоеше още прѣдъ лицето на Господа. Тогава Авраамъ се приближи и рече: нимѣ ще погубишь праведника съ нечестивеца заедно (и съ праведния да стане сжщото, каквото съ нечестивия)? Въ тоя градъ, може би, има петдесетъ праведника; нимѣ ще погубишь и не ще да пожалишь (всичкото) това мѣсто заради петдесетъ тѣхъ праведници (ако се намиратъ) въ него? не може да бжде, Ти да постъпишь тѣй, че да погубишь праведника съ нечестивеца заедно, та сжщото да стане съ праведния, каквото и съ нечестивия; не може да бжде *това* отъ Тебе! Сждията на цѣлата земя ще постъпи ли неправосждно? Господь рече: ако намѣря въ градъ Содомъ петдесетъ праведника, заради тѣхъ ще пожалия (цѣлия градъ и) всичкото това мѣсто. Авраамъ отговори: ето, рѣшихъ се да говоря на Господа, азъ, *който съмъ* прахъ и пепель: може би, до петдесетъ тѣхъ праведници да не достигнатъ петъ: нима заради петъ тѣхъ Ти ще погубишь цѣлия градъ? Той отговори: нѣма да го погубя, ако намѣря тамъ четирийсетъ и петъ. *Авраамъ* продължаваше да говори съ Него и рече: може би, ще се намѣрятъ тамъ четирийсетъ? Той отговори: нѣма да направя *това* и заради четирийсетъ тѣхъ. И рече *Авраамъ*: да се не прогнѣви Господь, задѣто ще говоря: може би, ще се намѣрятъ тамъ трийсетъ? Той рече: нѣма да направя *това*, ако се намѣрятъ трийсетъ. *Авраамъ* рече: ето, азъ се рѣшихъ да говоря на Господа: може би, ще се намѣрятъ тамъ двайсетъ? Той отговори: нѣма да погубя и заради двайсетъ тѣхъ. *Авраамъ* рече: да се не прогнѣви Господь, за дѣто ще кажа още веднѣжъ: може би, ще се намѣ-

рять тамъ десеть? Той отговори: нѣма да погубя и заради десетьтѣхъ. И Господь си тръгна, като прѣстана да говори съ Авраама; Авраамъ пакъ се върна на мѣстото си.

На Агарь.

Бит. 16:7—14....Ангелъ Господень я намѣри при извора въ пустинята, при извора на пѣтя къмъ Сурь. И рече (й Ангелътъ Господень): Агарь, слугиня Сарина! откъдѣ си дошла и къдѣ отивашъ? Тя отговори: бѣгамъ отъ лицето на господарката си Сара. Ангелътъ Господень ѝ рече: върни се при господарката си и ѝ се покори. И пакъ ѝ рече Ангелътъ Господень: ще умножа и прѣумножа твоето потомство тъй, че отъ множество не ще може да се изброи. И още ѝ рече Ангелътъ Господень: ето, ти си трудна, и ще родишъ синъ, и ще го наречешъ съ име Измаиль; защото Господь чу твоето страдание; той ще бѣде *между* човѣцитѣ *като* дивъ осель; ржцѣтѣ му ще бѣдять противъ всички, и ржцѣтѣ на всички. — противъ него; ще живѣе прѣдъ лицето на всичкитѣ си братя. И нарече (Агарь) Господа, Който ѝ говорѣше, *съ това* име: Ти си Богъ, Който благосклонно ме погледна. Защото тя си рече: наистина тукъ видѣхъ изотзадъ Оногова, Който благосклонно ме погледна. Затова *тоя* изворъ се нарече Беерлахай рой. Той се намира между Кадесъ и Баредь.

На Лота.

Бит. 19:1—23....Дойдоха двамата Ангели въ Содомъ вечерята, когато Лотъ седѣше при Содомскитѣ порти. Като *ги* видѣ Лотъ, стана да ги посрѣщне, поклони се съ лице до земи и рече: господари мои! отбийте се въ дома на вашия рабъ, прѣнощувайте, и омийте нозѣтѣ си и, като станете утрѣ заранъ, ще продължите пѣтя си. Но тѣ отговориха: не, ние ще ношуваме на улицата. Но той настойно ги придумваше; и тѣ тръгнаха слѣдъ него и дойдоха у дома му. Той ги нагости и имъ опече прѣсни пити, и тѣ ядоха. Още не бѣха легнали да спятъ, и градскитѣ жители, содомци, млади и стари, цѣлиятъ народъ отъ *всички* краища *на града*, заобиколиха кжщата, извикаха Лота и му думаха: дѣ сж човѣцитѣ, които дойдоха при тебе да ношувать? Изведи ни ги да ги познаемъ. Лотъ излѣзе при тѣхъ до входа, заключи вратата подирѣ си, и рече (имъ): братя мои, не правете зло; ето, имамъ двѣ дъщери, които *още* мжжъ не сж познали; по добръ тѣхъ да изведа при васъ, и правете съ тѣхъ, каквото искате. само на тия човѣци не правете нищо, понеже сж дошли подъ покрива на кжщата ми. Но тѣ (му) казаха: дръпни се отука. И рекоха: пришлецъ е, а иска да сжди; сега ще погжпимъ съ тебе по-лошо, отколкото съ тѣхъ. И навалиха силно върху тоя човѣкъ, върху Лота, па се приближиха да строшатъ вратата. Тогава ония мжже протегнаха ржцѣ и вкараха Лота при себе си вкжщи, па заключиха вратата (на кжщата); и поразиха човѣцитѣ, които бѣха при вратата на кжщата, отъ малкъ до голѣмъ, съ слѣпота, тъй че тѣ се изпомжчиха да търсятъ вратата. Тогава ония мжже рекоха на Лота: кого друго имашъ още тука? Било зеть, било твои синове, или твои дъщери, и който и да е твой въ града,—всички изведи отъ това мѣсто, защото ние ще съсипемъ това мѣсто: голѣмъ поплакъ има

противъ жителитѣ му прѣдъ Господа, и Господь ни прати да го погубимъ. Тогава Лотъ излѣзе и говори съ зетьоветѣ си, които щѣха да взематъ дъщеритѣ му, и рече: станете, *та* излѣзте отъ това мѣсто, защото Господь ще съсипе тоя градъ. Но на зетьоветѣ му се стори, че се шегува. Щомъ пукна зора, Ангелитѣ подканяха Лота да бърза и му казваха: стани, вземи жена си и двѣтѣ си дъщери, които сж при тебе, за да не погинешъ поради беззаконието на града. И понеже той се бавѣше, мжжетѣ (Ангелитѣ), по Господня милость къмъ него, взеха за ржка него, жена му и двѣтѣ му дъщери, и го изведоха, та го оставиха вѣнъ отъ града. А когато ги изведоха навѣнъ, *едичь отъ тѣхъ* рече: спасявай душата си; не поглеждай назадъ и нийдѣ не се спирай въ тая околность; спасявай се въ планината, за да не погинешъ. Но Лотъ имъ отговори: не, Господи, ето, Твоятъ рабъ намѣри благоволение прѣдъ очитѣ Ти, и велика е Твоята милость, която си направилъ съ мене, че ми спаси живота; но азъ не мога се спаси въ планината, да не би ме постигне зло и умра; ето, по близу е да бѣгамъ въ тоя градъ, който е малъкъ; ще побѣгна тамъ; той е малъкъ, и животътъ ми (зарадъ Тебе) ще се запази. И му рече: ето, за твоя угода ще направя и това: нѣма да съспя града, за който ти говоришъ; побързай, спасявай се тамъ; защото Азъ не мога свърши дѣлото, доклѣ ти не стигнешъ тамъ. Затова е и нареченъ тоя градъ Сигоръ. Слънцето изгрѣ надъ земята, и Лотъ стигна въ Сигоръ.

На Иакова.

Бит. 32: 24—30. И остана Иаковъ самъ (при брода на потока Иавокъ). И съ него се бори Нѣкой до зори; и като видѣ, че го не надвива, допрѣ се до ставата на бедрото му, и се поврѣди ставата на бедрото у Иакова, когато се борѣше съ Него. И (му) рече: пусни Ме, защото се зазори. *Иаковъ* отговори: нѣма да Те пусна, доклѣ ме не благословишъ. И рече: какъ ти е името? Той отговори: Иаковъ. И (му) рече: отсега името ти ще бжде нѣ Иаковъ, а Израиль, защото ти се бори съ Бога, та и човѣци ще надвивашъ. Попита и Иаковъ, думайки: обади (ми) Твоето име. А Той отговори: защо Ме питашъ за името Ми? (то е чудно.) И го благослови тамъ. И нарече Иаковъ онова мѣсто съ име Пенуель; защото, *казваше*, видѣхъ Бога лице съ лице, и се запази душата ми.

Бит. 35: 9. И яви се Богъ на Иакова (въ Лузь) слѣдъ връщането му огъ Месопотамия, и го благослови.

На Моисея.

Исх. 3: 2—6. И яви му се Ачгель Господень въ огненъ пламъкъ изсрѣдъ една кжпина. И видѣ той, че кжпината гори въ огнь, но не изгаря. Моисей рече: ще ида и ще погледамъ това велико явление, защо кжпината не изгаря. Господь видѣ, че той отива да гледа, и извика къмъ него Богъ изсрѣдъ кжпината и рече: Моисее, Моисее! Той отговори: ето ме (Господи)! И рече Богъ: не се приближавай насамъ; събуй си обущата отъ нозѣтъ, защото мѣстото, на което стоишъ, е земя света. И рече (му): Азъ съмъ Богъ на баща ти, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Иакововъ. Моисей закри лицето си, защото се боеше да погледне къмъ Бога.

Изх. 33:9—11. Когато...Моисей влизаше въ скинията, облачниятъ стълбъ се спущаше и заставаше при входа на скинията, и (Господь) говореше съ Моисея. И цѣлиятъ народъ виждаше облачния стълбъ, който стоеше при входа на скинията; и цѣлиятъ народъ ставаше, и се покланяше всѣки при входа на шатрата си. Тогава Господь говореше лице съ лице съ Моисея, като да говореше нѣкой съ приятеля си; и той се връщаше въ стана, а неговиятъ служителъ Иисусъ, синъ Навиновъ, момъкъ, не се отлъчваше отъ скинията.

Числ. 12:8. (Слѣзе Господь въ облаченъ стълбъ...и повика Аарона и Мариамъ...и рече:) Азъ говоря съ него (Моисея) уста съ уста, и явно, а не съ гатанки, и той вижда образа на Господа; а вие какъ се не побояхте да укорявате Моя рабъ Моисея?

На Израилтянитѣ.

Изх. 13:20—22. И потеглиха (синоветъ Израилеви) отъ Сокохотъ и се разположиха на станъ въ Етамъ, въ края на пустинята. А Господь вървеше прѣдъ тѣхъ денъ въ облаченъ стълбъ, като имъ показваше пѣтя, а ноцѣ въ огненъ стълбъ, като имъ свѣтеше, та да вървятъ и денъ и ноцѣ. И облачниятъ стълбъ се не отлъчваше денъ, нито огнениятъ стълбъ ноцѣ отъ лицето на (цѣлия) народъ.

Изх. 14:19. И вдигна се Ангелъ Божий, Който вървеше прѣдъ стана (на синоветъ) на Израила, и трѣгна отдирѣ имъ; вдигна се и облачниятъ стълбъ отпрѣдѣ имъ и застана отзадѣ имъ; и влѣзе по срѣдата между египетския станъ и между стана (на синоветъ) на Израила...].

Изх. 23:20—23. Ето, Азъ пращамъ прѣдъ тебе Ангела (Си) да те пази го пѣтя и да те въведе въ онова мѣсто, което съмъ (ти) приготвилъ; пази се прѣдъ лицето Му и слушай гласа Му: не Му се опирай, защото Той нѣма да ви прости грѣха, понеже името Ми е въ Него. (Ако слушашъ гласа Ми, и изпълнявашъ всичко, що ти кажа, и запазишъ завѣта Ми, вие ще Ми бждете народъ избранъ измежду всички племена, защото цѣлата земя е Моя; вие ще Ми бждете царствено свещенство и светъ народъ. Тия думи кажи на Израилевитѣ синове.) Ако слушашъ гласа Му и изпълнявашъ всичко, що (ти) кажа, ще бжда неприятелъ на твоитѣ неприятели и противникъ на твоитѣ противници. Кога трѣгне прѣдъ тебе Моятъ Ангелъ и те отведе при аморейци, хетейци, ферезейци, хананейци, (гергесейци,) евейци и иевусейци, и Азъ ги изтрѣбя (отъ лицето ви), (недѣй се покланя на боговетѣ имъ...).

Сжд. 2:1. Дойде Ангелъ Господень отъ Галгалъ въ Бохимъ (и въ Ветиль и при дома Израилевъ) и (имъ) каза: (тѣй говори Господь): Азъ ви изведохъ отъ Египетъ и ви въведохъ въ земята, за която се клехъ на отцитѣ ви, (че ще ви я дамъ,) и казахъ: „нѣма да наруша Моя завѣтъ съ васъ до-вѣка.“

На Моисея, Аарона, Надава, Авнуда и седемдесетѣхъ Израилеви старѣи.

Изх. 24:9—11....Възлѣзе Моисей и Ааронъ, Надавъ и Авнудъ и седемдесетъ Израилеви старѣи, и видѣха (мѣстостоемето на) Бога Израилевъ; и подъ нозѣтъ Му *иماشѣ* нѣщо като издѣлие

отъ чистъ сапфиръ и ясно като самото небе. И Богъ не прострѣ ржката Си върху избранитѣ отъ Израилевитѣ синове: тѣ видѣха (мѣстото на) Бога, и ядоха и пиха.

На Иисуса Навина.

Иис. Нав. 5:13—15. Когато Иисусъ се намираше близу до Иерихонъ, погледна и видѣ. и ето, прѣдъ него стои човѣкъ съ голъ мечъ въ ржка. Иисусъ се приближи до него и му каза: нашъ ли си, или отъ нашитѣ неприятели? Той отговори: не; азъ съмъ вождъ на воинството Господне, сега дойдохъ (тукъ). Иисусъ падна ничкомъ на земята, поклони се и му каза: какво ще заповѣда господарътъ ми на своя рабъ? Вождътъ на воинството Господне каза Иисусу: събуй обущата отъ нозѣтъ си, понеже мѣстото, на което стоишь, е свето. Иисусъ тъй и направи.

На Гедеона.

Сжд. 6:11—24. Тогава дойде Ангелъ Господень и седна въ Офра подъ джба, който бѣше на Иоаса, потомкъ Авиезеровъ; синъ му Гедеонъ млатѣше жито въ жлеба, за да се скрие отъ мадиамци. И яви му се Ангелъ Господень и му рече: съ тебе е Господь, силний мжжо! Гедеонъ му отговори: господарю мой! ако Господь е съ насъ, защо ни постигна всичко това (бѣдствие)? и дѣ сж всичкитѣ Му чудеса, за които сж ни разказвали нашитѣ бащи, думайки: „Господь ни изведе изъ Египетъ“? Сега Господь ни остави и ни прѣдаде въ ржцѣтъ на мадиамци. Господь го погледна и каза: иди съ тая си сила и спаси Израиля отъ ржката на мадиамци; Азъ те пращамъ. *Гедеонъ* Му отговори: Господи! какъ ще спася Израиля? ето, и племето ми е най бѣдно въ *колѣното* Манасиево, и азъ съмъ най-малкъ въ дсма на баща си. Господь му рече: Азъ ще бжда съ тебе, и ти ще поразишь мадиамци като едногo човѣка. *Гедеонъ* Му каза: ако съмъ придобилъ милость прѣдъ очитѣ Ти. дай ми личба, че Ти говоришь съ мене: не си огивай оттука, докль не дойда при Тебе, не донеса дара си и Ти го не прѣдложи. Той каза: Азъ ще остана, докль се върнешъ. Гедеонъ отиде и приготви козле и погача отъ ефа брашно, месото тури въ кошница, сочивото налѣ въ гърне, донесе при Него подъ джба и *Му* прѣдложи. И Ангелъ Божий му каза: вземи месото и погачата, и тури ги на тоя камъкъ, и излѣй сочивото. Той така и направи. Ангелъ Господень прострѣ края на жезъла, който бѣше въ ржката му, и се докосна до месото и погачата; и излѣзе огнь отъ камъка и изгори месото и погачата; и Ангелъ Господень се скри отъ очитѣ му. И видѣ Гедеонъ, че това бѣше Ангелъ Господень, и рече Гедеонъ: *горко ми*, Владико Господи! защото видѣхъ лице съ лице Ангела Господень. Господь му рече: миръ на тебе, не бѣй се, нѣма да умрешъ. И Гедеонъ съгради тамъ жертвеникъ Господу и го нарече: *Иехова Шаломъ*¹). Той стои и донесъ въ Офра Авиезерова.

На Маноя и жена му.

Сжд. 13:9—23. Богъ чу гласа на Маноя, и Ангелъ Божий пакъ дойде при жената, когато тя бѣше на полето, и Маной,

¹ Господь е миръ.

мжжъ ѝ, не бѣше съ нея. Жената тозъ часъ се затече и обади на мжжа си и му каза: ето, яви ми се човѣкътъ, който прѣди идва при мене. Маной стана и тръгна съ жена си, и дойде при оня човѣкъ и му каза: ти ли си човѣкътъ, който си говорилъ съ тая жена? (Ангелътъ) каза: азъ. И рече Маной: и тъй, ако се изпълни думата ти, какъ да постѣпваме съ тоя младенецъ и какво да правимъ съ него? Ангелъ Господень каза на Маноя: нека той се пази отъ всичко, за което говорихъ на жената; нека не яде нищо, което лозата ражда; нека не пие вино и сикеръ, да не яде нищо нечисто и да пази всичко, каквото ѝ заповѣдахъ. И Маной рече на Ангела Господень: позволи да те задържа, докль ти сготвимъ козле. Ангелъ Господень каза на Маноя: макаръ и да ме задържишъ, азъ нѣма да ямъ твоя хлѣбъ; ако ли пѣкъ искашъ да извършишъ всесъжение Господу, принеси го. Маной не знаеше, че това е Ангелъ Господень. Маной попита Ангела Господень: какъ ти е името? за да те прославимъ, кога се изпълни думата ти. Ангелъ Господень му отговори: защо питашъ за името ми? то е чудно. И взе Маной козлето и хлѣбния приносъ и принесе ги Господу върху камъкъ. И Той стори чудо, което видѣха Маной и жена му. Когато пламъкътъ почна да се издига отъ жертвеника къмъ небето, Ангелъ Господень се издигна въ жертвения пламъкъ. Като видѣха това, Маной и жена му паднаха ничкомъ на земята. И Ангелъ Господень стана невидимъ за Маноя и жена му. Тогава Маной узна, че това бѣше Ангелъ Господень. И рече Маной на жена си: бездруго ще умремъ, понеже видѣхме Бога. Жена му каза: ако Господь искаше да ни умъртви, не би приелъ отъ ржцѣтъ ни всесъжение и хлѣбенъ приносъ, и не би ни показалъ всичко онова, и сега не би ни открилъ това.

На Самуила.

1 Царств. 3: 10—14, 21 ... Господь дойде, застава и викна, както първия и втория пжтъ: Самуиле! Самуиле! И Самуиль рече: говори (Господи), понеже Твоятъ рабъ слуша. И Господь рече на Самуила: ето, ще извърша въ Израиля дѣло, за което, който чуе, ще му писнатъ и двѣтъ уши; въ оня день Азъ ще изпълня надъ Илия всичко, що съмъ говорилъ за дома му; Азъ ще почна и ще свърша. Азъ му обадихъ, че ще накажа дома му на-вѣки за оная вина, дѣто той знаеше, какъ синоветъ му безчествуватъ, и не ги обуздаваше; и поради това кълна се прѣдъ дома на Илия, че вината на Илиевия домъ нѣма да се заглади на-вѣки нито съ жертви, нито съ хлѣбни приноси... И Господь продължаваше да се явява въ Силомъ, слѣдъ като се бѣ открилъ на Самуила въ Силомъ чрѣзъ слово Господне...

На тритѣхъ отроци.

Дан. 3: 49, 92... Ангелъ Господень слѣзе въ пещъта заедно съ Азария и ония, които бѣха съ него... (Навуходоносоръ)... рече: „ето, азъ виждамъ четирма души, невързани да ходятъ срѣдъ огъня, и нищо имъ нѣма; и видѣтъ на четвъртия е подобенъ на Сина Божий“.

Иисусъ Христосъ — глава на Църквата.

Той е прѣдсказанъ като краежгъленъ камъкъ.

Пс. 117:22. Камъкътъ, който отхвърлиха зидаритѣ, той стана глава на жгъла. 1 Петр. 2:6.

Ис. 28:16.... Тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ полагамъ на Сионъ въ основата камъкъ, — камъкъ изпитанъ, краежгъленъ, драгоцененъ, здраво утвърденъ: който вѣрва въ него, нѣма да се посрами.

Самъ обявява Себе Си за краежгъленъ камъкъ.

Мат. 21:42. Иисусъ имъ (на първосвещеницитѣ и фарисеитѣ) казва: нима не сте никога чели въ Писанията: „камъкътъ, който отхвърлиха зидаритѣ, той стана глава на жгъла: това е отъ Господа, и е дивно въ очитѣ ни“? Марк. 12:10; Лук. 20:17.

Е такъвъ по установлени з отъ Бога.

Еф. 1:22. (Богъ)...покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата.

Нарича се: камъкъ — глава на жгъла.

Дѣян. 4:11. Този е камъкътъ, който, прѣнебрѣгнатъ отъ васъ зидаритѣ, стана глава на жгъла; и въ никого другиго нѣма спасение. (Петъръ).

Еф. 2:20. (Вие)...се утвърдихте върху основата на апостолитѣ и пророцитѣ, имайки Самия Иисуса Христа за краежгъленъ камъкъ.

Основа.

1 Коринт. 3:11....Друга основа никой не може да положи, освѣнъ положената, която е Иисусъ Христосъ.

Църквата е Негово тѣло.

Еф. 1:23. (Църквата)...е Негово тѣло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко въ всичко.

Еф. 4:12. (Той постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители), за усъвършенствуване на светиитѣ въ дѣлото на служението, въ съзидане на тѣлото Христово.

Еф. 4:15....Съ истинска любовъ да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христосъ.

Еф. 5:23....Мжжътъ е глава на жената, както и Христосъ е глава на църквата, и Той е спасителъ на тѣлото.

Кол. 1:18....Той е глава на тѣлото, *сирѣчь* на църквата; Той е начатъкъ, първороденъ измежду мъртавитѣ, за да има въ всичко първенство.

Господствува надъ всички и надъ всичко.

Мат. 28:18....Като се приближи Иисусъ, заговори (на ученицитѣ Си) и имъ рече: даде Ми се всѣка властъ на небето и на земята.

1 Кор. 11:3. Искамъ да знаете..., че глава на всѣки мжжъ е Христосъ, а на жената главата е мжжътъ, на Христа пѣкъ глава е Богъ.

Кол. 2:10....Вие сте пълни чрѣзъ Него, Който е глава на всѣко началство и властъ.

Повикаль и опрѣдѣляль апостолитѣ Си.

Мат. 10:1...Като повика дванайсетѣхъ Си ученици, даде имъ власть надъ нечиститѣ духове, да ги изгонватъ, и да изцѣрватъ всѣка болестъ и всѣка немощъ. **Марк. 6:7, 12.**

Мат. 28:19, 20. И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазятъ всичко, що съмъ ви заповѣдалъ, и ето, Азъ съмъ съ васъ прѣзъ всички дни до свѣршъка на свѣта. Аминъ.

Марк. 16:15—18...Рече имъ: идете по цѣль свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари. Който повѣрва и се кръсти, ще бже спасенъ, а който не повѣрва, ще бже осъденъ. А повѣрвалитѣ ще ги придружаватъ тия личби: съ името Ми ще изгонватъ бѣсове, ще говорятъ на нови езици; ще хващатъ змии, и, ако изпиятъ нѣщо смъртоносно, нѣма да имъ поврѣди; на болни ще възложатъ ржцѣ, и тѣ ще бждатъ здрави.

Лук. 9:1—6...Като свика дванайсетѣхъ Свои ученици, даде имъ сила и власть надъ всички бѣсове, и да лѣкуватъ болести, и ги разпрати да проповѣдватъ царството Божие и да изцѣрватъ болни. И рече имъ: нищо не си вземайте за по пжтъ, ни тояга, ни торба, ни хлѣбъ, ни сребро, нито да имате по двѣ дрехи; и въ която кжща влѣзете, тамъ оставайте, и отъ тамъ потегляйте на пжтъ; и ако нѣкои ви не приематъ, като излизате отъ оня градъ, отърсете и праха отъ нозѣтѣ си. за свидѣтелство срѣщу тѣхъ. Тѣ трѣгнаха и ходѣха по селата, като благовѣстѣха и лѣкуваха навредъ.

Лук. 24:47—49. (И имъ рече: тъй е писано, и тъй трѣбваше Христосъ да пострада и да възкръсне отъ мъртвитѣ на третия день,) и да бже проповѣдвано въ Негово име покаяние и прощение на грѣховетѣ у всички народи, начевайки отъ Иерусалимъ; а вие сте свидѣтели за това; и Азъ ще изпратя общаанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете въ сила отгорѣ.

Установиль таинствата.

Мат. 28:19. (Иисусъ...имъ рече:) ..Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа. **Марк. 16:16.**

Лук. 22:17—20...Като взе чашата и благодари, рече: вземете я и раздѣлете помежду си, защото, казвамъ ви, нѣма да пия отъ лозовия плодъ, доклѣ не дойде царството Божие. И като взе хлѣбъ и благодари, прѣломи и имъ даде, казвайки: това е Мое тѣло, което за васъ се дава; това правете за Мой спомень. Сжщо взе и чашата слѣдъ вечеря, като рече: тая чаша е новиятъ завѣтъ съ Моята кръвь, която за васъ се пролива.

1 Кор. 11:23—29. Азъ приехъ отъ Господа това, що ви и прѣдадохъ, а именно, че Господь Иисусъ прѣзъ ношъта, когато бѣ прѣдаденъ, взе хлѣбъ и поблагодари, прѣломи и каза: вземете, яжте, това е Моето тѣло, за васъ прѣломявано; това правете за Мой спомень. *Взе* сжщо и чашата подиръ вечеря и каза: тая чаша е новиятъ завѣтъ въ Моята кръвь: това правете,

колчемъ пиете, за Мой споменъ. Защото, колчемъ ядете тоя хлѣбъ, и пиете тая чаша, ще възвѣствявате смъртта на Господа, докль дойде Той. Затова, който яде тоя хлѣбъ или пие чашата Господня недостойно, виновенъ ще бжде спрѣмо тѣлото и кръвта Господня. Но нека човѣкъ да изпитва себе си, и тогава да яде отъ хлѣба и да пие отъ чашата. Защото, който яде и пие недостойно, той яде и пие своето осжждане, понеже не различава тѣлото Господне.

Съобщава дароветъ на Св. Духа.

Пс. 67:19. Ти възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитѣ, тѣй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога. Еф. 4:8.

Иоан. 15:26...Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духтъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣлствува за Мене.

Иоан. 16:7. Азъ...ви казвамъ истината: за васъ е по добръ Азъ да си замина; защото, ако не замина, Утѣшителтъ нѣма да дойде при васъ; ако ли замина, ще ви Го пратя.

Дѣян. 1:5...Иоанъ кръщава съ вода, а вие нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий.

Иисусъ Христосъ — върховенъ Първосвещеникъ.

Прѣдсказанъ е.

Зах. 6:13. Той ще създаде храма Господень и ще получи слава, ще седне на прѣстола си и ще бжде владѣтель, ще бжде и свещеникъ на прѣстола си, и съгласие за миръ ще има между единия и другия.

Е призванъ и поставенъ отъ Бога.

Евр. 3:1, 2...Братя свети, участници въ небесното звание, разберете пратеника и първосвещеника на нашето вѣроизповѣдание, Иисуса Христа; Той е вѣренъ на Оногова, Който Го е поставилъ, както и Моисей — въ цѣлия Му домъ.

Евр. 5:4—5...Никой се самъ не сдобива съ тая почестъ, освѣнъ оня, който е призванъ отъ Бога, както и Ааронъ. Тѣй и Христосъ не Самъ прослави Себе Си, за да бжде първосвещеникъ, а Го прослави Оня, Който Му е казалъ: „Синъ Мой си Ти, Азъ днесъ Те родихъ“; както и другагѣ казва: „Ти си свещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ“:

Евр. 5:10...Бѣ нареченъ отъ Бога Първосвещеникъ по чина Мелхиседековъ.

По чина Мелхиседековъ.

Пс. 109:4 Кле се Господь и нѣма да се разкае: Ти си свещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ. Евр. 7:17, 21.

Евр. 6:20...Иисусъ влѣзе (задъ завѣсата) прѣдтеча за насъ, като стана първосвещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ.

Евр. 7:15...Още по-явно става *това* (свещенство), когато подобно на Мелхиседека се въздига другъ свещеникъ.

Има свещенство, което прѣбжда вѣчно.

Евр. 7:24...Тоя (Иисусъ), понеже Самъ прѣбжда вѣчно, има свещенство, което не прѣминава *къмъ другиго*.

Евр. 7:28...Законътъ поставя за първосвещеници човѣци, които иматъ немощи; а клетвеното слѣдъ закона слово *постави* Сина, Който е на-вѣки съвършенъ.

Посветенъ съ клетва.

Евр. 7:21. (...Ония бѣха станали свещеници безъ клетва, а Тоя — съ клетва, чрѣзъ Оногова, Който Му казва: „кле се Господъ и нѣма да се разкае: Ти си свещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ“).

По-високъ отъ Аарона и всички други първосвещеници.

Евр. 7:11...Ако съвършенство се достигаше чрѣзъ левитското свещенство (защото възъ основа на него народътъ получи законъ), каква още нужда, да се въздига другъ свещеникъ по чина Мелхиседековъ, и да се не нарича по чина Аароновъ?

Евр. 7:16. (Подобно на Мелхиседека се въздига другъ свещеникъ,) който не по закона на плътска заповѣдъ е станалъ *такъвъ*, а по силата на безкраенъ животъ.

Евр. 7:22. (Доколкото *това ставаше* не безъ клетва,) до-толкова на по-добъръ завѣтъ поржчителъ стана Иисусъ.

Евр. 8:1, 2. А главно въ туй, що говоримъ, *е, че* имаме такъвъ Първосвещеникъ, Който седна одесно на прѣстола на величието въ небесата *и е* служителъ на светилището и на истинската скиния, която въздигна Господъ, а не човѣкъ.

Евр. 8:6...Сега Той получи *толкова* по-добро служение, колкото е и ходатай на по-добъръ завѣтъ, основанъ на по-добри обѣщания.

Е светъ, безпороченъ.

Евр. 7:26...Такъвъ Първосвещеникъ ни и трѣбваше: светъ, незлобивъ, непороченъ, отдѣленъ отъ грѣшниците и станалъ по-високъ отъ небесата.

Е вѣренъ.

Евр. 2:17...Длъженъ бѣ да прилича по всичко на братята, та да бѣде милостивъ и вѣренъ първосвещеникъ въ всичко, що се отнася до Бога, за очистване грѣховетъ на народа.

Нѣма нужда да принася жертва за Себе Си.

Евр. 7:27. (Такъвъ Първосвещеникъ ни трѣбваше,) Който нѣма нужда всѣкидневно, както първосвещеницитѣ, да принася жертви първомъ за Своитѣ грѣхове, та сетнѣ за *грѣховетъ* на народа, защото Той извърши това веднажъ завинаги, като се при-несе Самъ въ *жертва*.

Принесе Себе Си въ жертва чиста и непорочна.

Евр. 9:14. (Ако кръвта отъ юнци и козли, и пепельта отъ телица чрѣзъ порѣсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвта на Христа, Който чрѣзъ Духа Святаго принесе Себе Си непороченъ Богу, щяе очисти съвѣстѣта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

Евр. 9:26. (Христосъ)...сега веднажъ завинаги, въ края на вѣко-ветъ, се яви, за да прѣмахне грѣха, като се принесе Самъ въ жертва.

Евр. 10 : 10. По тая (Божията) воля сме осветени чрѣзъ *извършеното* веднажъ завинаги принасяне на Иисусъ Христовото тѣло. **Принесе Себе Си само еднажъ жертва.**

Евр. 9 : 27, 28...Както на човѣцитѣ е отредено да умратъ единъ пжтъ, а слѣдъ това—сждъ, тъй и Христосъ, веднажъ като принесе Себе Си *въ жертва*, за да отнеме грѣховетѣ на мнозина, втори пжтъ, безъ да става жертва за грѣхъ, ще се яви на ония, които Го очакватъ за спасение.

Извършилъ изкуплението.

Римл. 3 : 24. (Всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия,) оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзъ изкуплението въ Христа Иисуса.

Извършилъ за насъ вѣчно изкупление.

Евр. 9 : 12. Нито съ козя и телешка кръвь, но съ Своята кръвь влѣзе веднажъ завинаги въ светилището и придоби вѣчно изкупление.

Възлѣзълъ на небето.

Евр. 4 : 14...Като имаме великъ Първосвещеникъ, Който е прѣминалъ прѣзъ небесата, Иисуса, Сина Божий, нека се държимъ о вѣроизповѣданието.

Евр. 9 : 24...Христосъ влѣзе не въ ржкотворно светилище, което е *само* образъ на истинското, но въ самото небе, за да се яви сега прѣдъ Божието лице за насъ.

Има състрадание къмъ нашитѣ немощи.

Евр. 2 : 18...Въ това, що Самъ прѣтърпѣ, като биде изкушенъ, може и на изкушаванитѣ да помогне.

Евр. 4 : 15...Ние имаме не такъвъ първосвещеникъ, който не би могълъ да *ни* съчувствува въ нашитѣ немощи, а такъвъ, Който е изкушенъ като насъ въ всичко, освѣнъ въ грѣхъ.

Ходатайствува за вѣрващитѣ.

Римл. 8 : 33, 34 Кой ще обвини избраницитѣ¹ Божии? Богъ е, Който *ги* оправдава. Кой е, който ще осжда? Христосъ Иисусъ, Който умрѣ, но още и възкрѣсна, Който е и отдесно на Бога, Който и ходатайствува за насъ.

Евр. 7 : 25...*Той* може и винаги да спасява ония, които дождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

1 Иоан. 2 : 1. Чеда мои! Това ви пиша, за да не съгрѣшавате; и ако нѣкой съгрѣши, то прѣдъ Отца имаме ходатай Иисуса Христа праведника.

Благославя вѣрващитѣ.

Числ. 6 : 23—25. (Рече Господь на Моисея, думайки:) кажи на Аарона и на синоветѣ му: тъй благославяйте синоветѣ Израилеви и имъ казвайте: да те благослови Господь и да те упаци! Да погледне милостно къмъ тебе Господь съ свѣтлото Си лице и да те помилува! Да обърне Господь къмъ тебе лицето Си и да ти даде миръ!

Дѣян. 3 : 26. (Петъръ каза къмъ народа:) Богъ, като възкреси Сина Си Иисуса, най-напрѣдъ вамъ Го прати, да ви благославя, за да се отврѣща всѣки отъ злинитѣ си.

Побужда грѣшниците да пристѣпватъ къмъ прѣстола на благодатъта.

Евр. 4:16...Нека дързновено пристѣпваме къмъ прѣстола на благодатъта, за да получимъ милость и да намѣримъ благодатъ за благоврѣменна помощъ.

Прообрази:

Мелхиседекъ.

Бит. 14:18—20...Мелхиседекъ, царь салимски, изнесе хлѣбъ и вино,—той бѣ свещеникъ на Бога Всевишни, и благослови го и рече: благословенъ да бжде Аврамъ отъ Всевишня Богъ, Владѣтеля на небето и земята; благословенъ да бжде и Богъ Всевишний, Който прѣдаде въ твоитѣ рѣцѣ враговетѣ ти. (Аврамъ) му даде десетата часть отъ всичко. **Евр. 7:1—21.**

Ааронъ.

Исх. 40:12—15. (Говорѣ Господь на Моисея и каза:)...Доведи Аарона и синоветѣ му при входа на скинията на събранието и ги омий съ вода; облѣчи Аарона въ свещенитѣ одежди, помажи го и го освети, за да Ми бжде свещеникъ. Доведи и синоветѣ му, и ги облѣчи съ хитони, и помажѣ ги, както помаза баща имъ, за да Ми бждатъ свещеници, и помазването имъ ще ги освети за вѣчно свещенство въ поколѣбнитя имъ. **Евр. 5:4—6.**

Иисусъ Христосъ—Пастирь.

Е прѣдсказанъ.

Бит. 49:10. Скиптърътъ не ще се отнеме отъ Иуда и законодательтъ—отъ чрѣслата му, доклѣ не дойде Примирительтъ, и Нему ще се покоряватъ народитѣ.

Ис. 40:11. Като пастирь ще пасе Той Своето стадо; агнетата ще взема Той на рѣцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще води дойниците.

Иез. 34:23...Ще поставя надъ тѣхъ единъ пастирь, който ще ги пасе, Моя рабъ Давида; той ще ги пасе и той ще имъ бжде пастирь.

Иез. 37:24...Моятъ рабъ Давидъ ще бжде Царь надъ тѣхъ и Пастирь на всички тѣхъ; тѣ ще ходятъ по Моитѣ заповѣди и Моитѣ устави ще пазятъ и ще ги изпълняватъ.

Нарича се: *Пастирь и Пазитель на душитъ.*

1 Петр. 2:25...Бѣхте като овци блуждаещи (безъ пастирь), но сега се завърнахте при Пастиря и Пазителя на вашитѣ души.
Великъ Пастирь.

Евр. 13:20...Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвьта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастирь на овцитѣ—Господа нашего Иисуса (Христа), (нека ви направи свършени...).

Пастиреначалникъ.

1 Петр. 5:4...Кога се яви Пастиреначалникътъ, ще получите неувѣхващия вѣнецъ на славата.

Добъръ пастирь.

Иоан. 10:2, 4...Който влиза прѣзь вратата, пастирь е на овцитѣ; и кога изведе овцитѣ си, върви прѣдъ тѣхъ; а овцитѣ вървятъ подирѣ му, понеже познаватъ гласа му.

Той познава Своитѣ овци.

Иоан. 10:14, 27. Азъ съмъ добриятъ пастирь; и познавамъ Моитѣ Си, и Моитѣ Ме познаватъ...Моитѣ овци слушатъ гласа Ми, и Азъ ги познавамъ, и тѣ вървятъ подирѣ Ми.

Той ги зове.

Иоан. 10:3. Нему вратарьтъ отваря, и овцитѣ слушатъ гласа му, и той зове овцитѣ си по име и ги извежда.

Той ги събира.

Иоан. 10:16. Имамъ и други овци, които не сж отъ тая кошара, и тѣхъ трѣбва да приведа; и ще чуютъ гласа Ми, и ще бжде едно стадо и единъ Пастирь.

Той ги пасе.

Иоан. 10:9. Азъ съмъ вратата: който влѣзе прѣзь Мене, ще се спаси, и ще влѣзе, и ще излѣзе, и паша ще намѣри.

Той отдалъ своя животъ за тѣхъ.

Иоан. 10:11, 15. Азъ съмъ добриятъ пастирь: добриятъ пастирь полага душата си за овцитѣ...Както Ме познава Отець, тѣй и Азъ познавамъ Отца; и душата Си полагамъ за овцитѣ.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Той имъ дава вѣчень животъ.

Иоан. 10:28...Азъ имъ давамъ животъ вѣчень; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ ржката Ми.

Той е прѣдсказанъ, като очистителна жертва.

Зах. 13:7. О, мече! подигни се противъ Моя пастирь и противъ ближния Ми, казва Господь Саваотъ: порази пастиря, и ще се разпръснатъ овцитѣ! И Азъ ще обърна ржката Си противъ малкитѣ.

Мат. 26:31...Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) каза: всички вие ще се съблазните поради Мене прѣзь тая нощъ; защото писано е: „ще поразя пастиря, и ще се пръснатъ овцитѣ на стадо“. Марк. 14:27.

Прообразъ.

Давидъ.

1 Царств. 16:11. Самуилъ попита Иесея: всичкитѣ ти ли дѣца сж тука? Иесея отговори: остава още най-малкиятъ; той пасе овцитѣ. И рече Самуилъ на Иесея: прати, та го доведи, защото нѣма да седнемъ да ядемъ, доклѣ той не дойде тука.

Иисусъ Христосъ — Пророкъ.

Е прѣдсказанъ.

Втор. 18: 15, 18. Господь, Богъ твой, ще ти издигне Пророкъ изсрѣдъ тебе, отъ твоитѣ братя, като мене, — Него слушайте... Азъ ще имъ издигна Пророкъ изсрѣдъ братята имъ, какъвто си ти, ще вложи думитѣ Си въ устата Му, и Той ще имъ говори всичко, що Му Азъ заповѣдамъ. Дѣян. 3:22; Дѣян. 7:37.

Ис. 42:1—7. Ето. Моятъ Отрокъ, Когото държа за ржка, Моятъ Избраникъ къмъ Когото благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и Той ще възвѣсти сждъ на народитѣ; нѣма да викне, нито да възвиси гласа Си, и нѣма да даде да Го чуютъ на улицитѣ; прѣчупена трѣстъ нѣма да строши, и тлѣещъ лень нѣма да угаси; ще произвежда сждъ по истина; нѣма да ослабне, нито ще изнемогне, докль на земята не утвърди сждъ, и островитѣ ще се уповаватъ на Неговия законъ. Тѣй говори Господь Богъ, Който е сътворилъ небесата и тѣхното пространство, Който е разпрострѣлъ земята съ нейнитѣ произведения, Който дава дихание на народа, що е на нея, и духъ на ходещитѣ по нея. Азъ, Господь, Те призовахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя завѣтъ за народа, свѣтлина за езичницитѣ, за да отворишъ очитѣ на слѣпи, да изведешъ вързанитѣ отъ затворъ и седещитѣ въ тъмнина — отъ тъмница. Мат. 12:17—21.

Ис. 61: 1—3. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза да благовѣстя на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници — отваряне на тъмница, да проповѣдвамъ благоприятната Господня година и деня за отмъщение отъ нашия Богъ; да утѣша всички тжгуващи, да възвѣстя на тжгуващитѣ въ Сионъ, че тѣмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение, вмѣсто плачь — елей на радость, вмѣсто отпадналь духъ — славна одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за Негова слава. Лук 4:18, 19.

Иоан. 1: 45. Филипъ намира Натанаила и му казва: намѣрихме Иисуса, Сина Иосифовъ, отъ Назаретъ, за Когото писа Моисей въ закона, и *говори*хъ пророцитѣ.

Е помазанъ отъ Светаго Духа.

Ис. 11: 2....Ще почива върху Него Духъ Господень, духъ на прѣмждрость и разумъ, духъ на съвѣтъ и крѣпость, духъ на знание и благочестие.

Иоан. 3: 34...Тоя, Когото Богъ е пратилъ, говори Божии слова; понеже Богъ не съ мѣрка Му дава Духа.

Доказалъ своето божествено посланичество съ своитѣ чудеса.

Иоан. 3: 2. Той (Никодимъ) дойде при Иисуса нощемъ и Му рече: Рави, знаемъ, че си учитель, дошълъ отъ Бога, защото никой не може да прави тия чудеса, които Ти правишъ, ако не бжде съ него Богъ.

Иоан. 5: 35. Азъ...имамъ свидѣтелство по-голѣмо отъ Иоановото; защото дѣлата, които Ми даде Отець да извърша, самитѣ тия дѣла, що Азъ върша, свидѣтелствуватъ за Мене, че Отець Ме е пратилъ.

Иоан. 10:25. Иисусъ имъ отговори: казахъ ви, ала не вѣрвате; дѣлата, които Азъ върша въ името на Моя Отецъ, тѣ свидѣлствуватъ за Мене.

Иоан. 10:33. (Ако не върша дѣлата на Моя Отецъ, не Ми вѣрвайте;) ако пъкъ върша, макаръ на Мене и да не вѣрвате, на дѣлата повѣрвайте, за да разберете и повѣрвате, че Отецъ е въ Мене, и Азъ съмъ въ Него.

Иоан. 14:10, 11. [Каза му (на Филипа) Иисусъ:]...Не вѣрваш ли, че Азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ Мене? Думитѣ, които Азъ ви говоря, отъ Себе Си не ги говоря; а Отецъ, Който прѣбжда въ Мене, Той върши дѣлата. Вѣрвайте Ми, че Азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ Мене; ако ли не, то за самитѣ дѣла вѣрвайте въ Мене.

Дѣян. 10:38....Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Иисуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудея*, правейки добрини и изцѣрвявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него. (Петъръ).

Той единъ познава и е открилъ Бога.

Мат. 11:27. Всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отецъ, и никой не познава Сина, освѣнъ Отецъ; и нито Отца познава нѣкой. освѣнъ Синътъ, и комуто Синътъ иска да открие. Лук. 10:22.

Иоан. 1:18. Бога никой никога не е видѣлъ; Единородниятъ Синъ, Който е въ нѣдрата на Отца, Той Го обясни.

Иоан. 6:46. (Всѣкой, който е чулъ отъ Отца и се е научилъ, дохожда при Мене.) Това не значи, че Отца е видѣлъ *другъ* нѣкой, освѣнъ Онзи, Който е отъ Бога; Тоя *именно* е видѣлъ Отца.

Иоан. 8:55. (Иисусъ отговори: ако Азъ се славя Самъ, славата Ми е нищо. Моятъ Отецъ е, Който Ме прославя и за Когото вие казвате, че е вашъ Богъ,) но Го не познахте, пъкъ Азъ Го зная. И ако кажа, че Го не познавамъ, ще бжда като васъ лъжець. Но Азъ Го зная и пазя словото Му.

Иоан. 10:15. Както Ме познава Отецъ, тѣй и Азъ познавамъ Отца: и душата Си полагамъ за овцитѣ.

Иоан. 14:7, 9. Да бѣхте познавали Мене, щѣхте да познавате и Отца Ми. И отсега Го познавате, и видѣли сте Го...Каза му (на Филипа) Иисусъ: толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли Ме позналъ, Филипе? Който е видѣлъ Мене, видѣлъ е Отца; и какъ ти казвашъ: покажи ми Отца?

Иоан. 17:6, 26. Явихъ Твоето име на човѣцитѣ, които си Ми далъ отъ свѣта; тѣ бѣха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоето слово...И явихъ имъ Твоето име и ще явя, та любовта, съ която си Ме възлюбилъ, въ тѣхъ да бжде, и Азъ въ тѣхъ.

Евр. 1:2 (Богъ) въ послѣднитѣ тия дни говори ни чрѣзъ Сина, Когото постави за наслѣдникъ на всичко, чрѣзъ Когото сътвори и вѣковетѣ.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ..., че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога—Неговия Синъ Иисуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣченъ.

Възвѣстилъ учение за Бога.

Иоан. 7:16. Иисусъ имъ (на иудеитѣ) отговори и рече: учението Ми не е Мое, а на Оногова, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 8:25, 28. Много имамъ за васъ да говоря и да сжда; но Тоя, Който Ме е пратилъ, е истински, и което Азъ съмъ слушалъ отъ Него, това и казвамъ на свѣта. (Не разбраха, че имъ говорѣше за Отца.) А Иисусъ имъ рече: кога издигнете Сина Човѣчески, тогава ще узнаете, че съмъ Азъ; и нищо не върша отъ Себе Си, но, както Ме е научилъ Моятъ Отець, тъй говоря.

Иоан. 12:49, 50....Азъ отъ Себе Си не говоря; но Отець, Който Ме прати, Той Ми даде заповѣдь, що да кажа и що да говоря. И зная, че Неговата заповѣдь е животъ вѣченъ. И тъй, което Азъ говоря, говоря го тъй, както Ми е казалъ Отець.

Иоан. 14:24. Който Ме не люби, не спазва словата Ми; а словото, що слушате, не е Мое, а на Отца Ми, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 15:15. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; а ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ всичко, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

Иоан. 17:8. (Отче)...словата, що си Ми далъ, прѣдадохъ имъ ги, и тѣ приеха и разбраха наистина, че съмъ отъ Тебе излѣзълъ, и повѣрваха, че Ти си Ме пратилъ.

Самъ прѣдсказалъ: *Своего отхождане отъ тоя свѣтъ.*

Иоан. 7:33, 34....Иисусъ имъ (на слугитѣ, пратени отъ фарисеитѣ и първосвещеницитѣ) рече: още малко врѣме съмъ съ васъ, и ще отида при Оногова, Който Ме е пратилъ; ще Ме търсите, и не ще Ме намѣрите; и дѣто съмъ Азъ, вие не можете да дойдете.

Иоан. 8:21. И пакъ имъ (на фарисеитѣ) рече Иисусъ: Азъ отивамъ, и ще Ме търсите, и въ грѣха си ще умрете. Кждѣто Азъ отивамъ, вие не можете да дойдете.

Иоан. 12:8....Сиромаситѣ всѣкога имате при себе си, а Мене нѣ всѣкога.

Иоан. 13:33. Чеда, още малко съмъ съ васъ. Ще Ме дирите, и, както казахъ на иудеитѣ, че кждѣто отивамъ Азъ, вие не можете да дойдете, и вамъ казвамъ сега.

Иоан. 16:10....Азъ отивамъ при Отца Си, и нѣма вече да Ме видите.

Иоан. 16:16—19. Още малко, и нѣма да Ме виждате, и пакъ слѣдъ малко, и ще Ме видите, защото отивамъ при Отца. Тогава нѣкои отъ ученицитѣ Му си рекоха единъ другиму: що е това, дѣто ни казва: още малко, и нѣма да Ме виждате, и пакъ: слѣдъ малко, и ще Ме видите, и че Азъ отивамъ при Отца? И си, думаха: що е това, дѣто казва: още малко? Не знаемъ, какво говори. Разбра, прочее, Иисусъ, че искатъ да Го питатъ, и рече имъ: за това ли се питате единъ други, дѣто казахъ: още малко, и нѣма да Ме виждате, и пакъ: слѣдъ малко, и ще Ме видите? *Обстоятелствата за приготвяне пасхата.*

Марк. 14:13—16....Изпраща двама отъ ученицитѣ Си, па имъ казва: идете въ града; и ще ви срѣщне човѣкъ, който носи стомна съ вода; идете слѣдъ него. И кждѣто той влѣзе, кажете на сто-

панина: Учителътъ казва: дѣ е стаята, въ която *трѣбва* да ямъ пасхата съ ученицитѣ Си? И той ще ви покаже горница голѣма, послана, готова; тамъ ни пригответе. И излѣзоха ученицитѣ Му, и дойдоха въ града, и намѣриха, както имъ бѣ казалъ; и приготвиха пасхата. Лук 22:10—13.

Прѣдателството на Иуда.

Мат. 26:21—25...Когато ядѣха, рече: истина ви казвамъ, единъ отъ васъ ще Ме прѣдаде: тѣ се много наскърбиха, и всѣки отъ тѣхъ почна да Го пита: да не съмъ азъ, Господи? А Той отговори и рече: който топна съ Мене въ блюдото, той ще Ме прѣдаде, прочее. Синъ Човѣчески отива, както е писано за Него; но горко на оня човѣкъ, чрѣзъ когото Синъ Човѣчески ще се прѣдаде; добръ щѣше да бжде за тоя човѣкъ, ако не бѣ се родилъ. А Иуда, който Го прѣдаде, отговори и рече: да не съмъ азъ, Рави? *Иисусъ* му отговори: ти каза Марк. 14:18—21; Лук. 22:21—23,

Иоан. 6:64... Иисусъ отначало знаеше, кои сж невѣрващи. и кой ще Го прѣдаде.

Иоан. 13:11, 21—26...Той знаеше, кой щѣше да Го прѣдаде, затова и рече: не всички сте чисти...Иисусъ се смути духомъ, засвидѣтелствува и рече: истина, истина ви казвамъ, че единъ отъ васъ ще Ме прѣдаде. Тогава ученицитѣ взеха да се споглеждатъ единъ други, недоумѣвайки, за кого говори. А единъ отъ ученицитѣ, когото Иисусъ обичаше, бѣше се облегалъ на гърдитѣ Иисусови. Нему Симонъ Петъръ кимна да попита, кой ли ще е, за когото говори. Той, като припадна върху гърдитѣ на Иисуса, рече Му: Господи, кой е? Иисусъ отговори: онзи е, комуго Азъ натопя залькъ и подамъ. И, като натопи залька, подаде го на Иуда Симоновъ Искаріотъ.

Деня и часа на прѣдаването.

Мат. 26:2, 45, 45. Знаете, че подиръ два дни ще бжде Пасха, и Синъ Човѣчески ще бжде прѣдаденъ на разпятие...Дохожда при ученицитѣ Си и имъ казва: спете, прочее, и почизайте! Ето, приближи часътъ, и Синъ Човѣчески се прѣдава въ ржцѣтъ на грѣшници; ставайте, да вървимъ! Ето, приближи се оня, който Ме прѣдава. Марк. 14:41, 42.

Отричането на Петра.

Мат. 26:34, 75. Иисусъ му рече: истина ти казвамъ, че тая нощъ, прѣди още пѣтелъ да пропѣе, три пѣти ще се отречешъ отъ Мене... И спомни си Петъръ думата, казана му отъ Иисуса: прѣди още пѣтелъ да пропѣе, три пѣти ще се отречешъ отъ Мене И като излѣзе вѣнъ, плака горко. Марк. 14:30, 72; Лук. 22:34, 61; Иоан. 13:38.

За ученицитѣ Си, че тѣ ще се съблазнятъ и ще Го оставятъ.

Мат. 26:31... Иисусъ имъ каза: всички вие ще се съблазните поради Мене прѣзъ тая нощъ; защото писано е: „ще поразя пастиря, и ще се прѣснатъ овцитѣ на стадото“. Марк. 14:27.

Иоан. 16:32. Ето, настѣпва часъ, и настана вече, да се разбѣгате всѣкой у васъ си, и Мене самичкъ да оставите; ала Азъ не съмъ самичкъ, защото Отецъ е съ Мене.

Своитѣ страдания и поругание, сждѣ и осждане.

Мат. 16:21.... Иисусъ начена да открива на ученицитѣ Си, че Той трѣбва да отиде въ Иерусалимъ и много да пострада отъ старѣитѣ, първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и да бжде убитъ, и на третия день да възкръсне. Марк. 8:31; Лук. 9:22.

Мат. 20:18, 19. Ето, възлизаме за Иерусалимъ, и Синъ Човѣческий ще бжде прѣдаденъ на първосвещеницитѣ и книжницитѣ, и ще Го осждятъ на смъртъ; и ще Го прѣдадатъ на езичницитѣ, за да бжде поруганъ, и бичуванъ, и разпнатъ; и на третия день ще възкръсне. Марк. 10:33, 34; Лук. 18:32, 33.

Лук. 17:25.... Трѣбва много да пострада и да бжде отхвърленъ отъ тоя родъ.

Своята смъртъ.

Мат. 17:23. (Иисусъ имъ рече: Синъ Човѣческий ще бжде прѣдаденъ въ човѣшки ржцѣ,) и ще Го убиятъ, и на третия день ще възкръсне. И тѣ (ученицитѣ) се нажалиха твърдѣ много. Марк. 9:31.

Особената Си смъртъ.

Мат. 26:2. (Иисусъ...рече на ученицитѣ Си:) знаете, че по дирѣ два дни ще бжде Пасха, и Синъ Човѣческий ще бжде прѣдаденъ на разпятие.

Иоан. 12:32, 33. И кога Азъ бжда издигнатъ стъ земята, всички ще привлѣка къмъ Себе Си. А това говорѣше, като даваше да се разбере, отъ каква смъртъ щѣше да умре.

Своето прѣбиваване въ гроба за три дни.

Мат. 12:39, 40 ...Той имъ на (книжницитѣ и фарисеитѣ) отговори и рече: лукавъ и прѣлюбодѣненъ родъ иска личби; но личба нѣма да му се даде, освѣнъ личбата на пророкъ Иона; защото, както Иона бѣше въ утробата китова три дни и три ноци, тѣй и Синъ Човѣческий ще бжде въ сърдцето на земята три дни и три ноци. Лук. 11:29, 30.

Своето възкресение въ третия день.

Мат. 26:32....Слѣдъ възкресението Си ще ви изпрѣваря въ Галилея. Марк. 14:28.

Марк. 9:31.... Учеше ученицитѣ Си и имъ казваше, че Синъ Човѣческий ще бжде прѣдаденъ въ човѣшки ржцѣ, и ще Го убиятъ, и на третия день слѣдъ убиването ще възкръсне.

Лук. 24:7. [*Мжжетѣ* имъ (на женитѣ) рекоха: защо търсите Живия между мъртвитѣ? Нѣма Го тука, но възкръсна; припомнете си, какво ви бѣ казалъ, когато бѣше още въ Галилея,] говорейки, че Синъ Човѣческий трѣбва да бжде прѣдаденъ въ ржцѣ на човѣци грѣшници и да бжде разпнатъ и на третия день да възкръсне.

Иоан. 2:19—22. Иисусъ имъ отговори и рече: разрушете тоя храмъ, и въ три дни ще го въздигна. А иудеитѣ рекоха: тоя храмъ е граденъ четирийсетъ и шесть години, та Ти ли въ три дни ще го въздигнешъ? Той обаче говорѣше за храма на тѣлото Си. А когато възкръсна отъ мъртвитѣ, ученицитѣ Му си спомниха, че Той бѣ говорилъ това, и повѣрваха на Писанието и на думата, що бѣ казалъ Иисусъ.

Своето явяване въ Галилея.

Марк. 14:28...Слѣдъ възкресението Си ще ви изпрѣваря въ Галилея.

Марк. 16:7. [Момъкътъ... имъ (на женитѣ) казва:...]...Идете, обадете на ученицитѣ Му и на Петра, че Той ви прѣваря въ Галилея; тамъ ще Го видите, както ви бѣ казалъ.

За дароветѣ на Св. Духа.

Лук. 24:49...Азъ ще изпратя обѣщанието на Отца Ми върху васъ; а вие стойте въ градъ Иерусалимъ, доклѣ се облѣчете въ сила отгорѣ.

Иоан. 7:38, 39. Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ даденъ, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Иоан. 14:26...Утѣшителтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име. Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Иоан. 15:26. А кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви прата отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упъти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждешето.

Дѣян. 1:5...Иоанъ кръщава съ вода, а вие нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий. **Дѣян. 11:16.** *Прѣслѣдването и мъчението на Своитѣ апостоли.*

Мат. 10:16—25. Ето, Азъ ви пращамъ като овци посрѣдъ вълци: и тѣй, бждете мъдри като змии и незлобиви като гълъби. Пазете се отъ човѣцитѣ; защото тѣ ще ви прѣдадатъ на сѣдилица и въ синагогитѣ си ще ви бичуватъ, и ще ви поведатъ прѣдъ управници и царе заради Мене, за да свидѣтелствувате прѣдъ тѣхъ и прѣдъ езичницитѣ. И кога ви прѣдаватъ, не се грижете, какъ или що да говорите; защото въ оня часъ ще ви бжде внушено, какво да кажете; защото не сте вие, които ще говорите, а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ. И ще прѣдаде братъ брата на смъртъ, и баща чедо; и ще възстанатъ чедата противъ родители и ще ги убиятъ; и ще бждете мразени отъ всички заради Моето име, но, който прѣтърпи до край, ще бжде спасенъ. А кога ви пждятъ отъ единъ градъ, бѣгайте въ другъ. Защото, истина ви казвамъ: нѣма да дообходите градоветѣ Израилеви, доклѣ Синъ Човѣческий дѳйде. Нѣма ученикъ по-горенъ отъ учителя си, нито слуга по-горенъ отъ господаря си: доста е за ученика да бжде като учителя си, и за слугата да бжде като господаря си. Ако стопанина на къщата нарекоха Веелзевулъ, то колко повече домашнитѣ му? **Марк. 13:9—13;** **Лук. 21:12—17.**

Мат. 24:9...Ще ви прѣдадатъ на мъки и ще ви убиятъ; и ще бждете мразени отъ всички народи, заради Моето име.

Иоан. 16:2. Ще ви изгонятъ отъ синагогитѣ; настѣпва *дори* време, когато всѣкой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.

Мъченичеството на Петра.

Иоан. 21:18, 19. Истина, истина ти казвамъ: когато бѣше младъ, самъ се опасваше и ходѣше, кждѣто си щѣше; а кога остарѣешъ, ще прострешъ ржцѣтъ си, и другъ ще те опаше и поведе, кждѣто не щешъ. А това Той рече, като даваше да се разбере, съ каква смъртъ *Петъръ* ще прослави Бога. И като рече това, казва му: върви подирѣ Ми.

2 Петр. 1:14....Скоро ще оставя моята хижа, както и Господъ нашъ Иисусъ Христосъ ми яви.

Разрушаването на Иерусалимъ.

Мат. 24:2, 15—22....Иисусъ имъ рече: виждате ли всичко това? Истина ви казвамъ: нѣма да остане тукъ камъкъ на камъкъ, който да не бжде сринатъ...И тъй, кога видите да стои на свето мѣсто „мерзостъта на запустението“, за която е казано чрѣзъ пророкъ Даниила (който чете, нека разбира), тогава ония, които се намиратъ въ Иудея, да бѣгатъ въ планинитѣ; който е на покрива, да не слиза да вземе нѣщо отъ кщцата си; и който е на нивата, да се не връща назадъ да вземе дрехата си. Но горко на неспазнитѣ и на кърмачкитѣ прѣзъ ония дни! *Затова* молете се, да се не случи бѣгството ви зимѣ, или въ сѣбота; защото тогава ще бжде голѣма скърбъ, каквато не е била открай-свѣтъ досега, и нѣма да бжде. И ако не се скратѣха ония дни, не би се спасила никоя плътъ; но заради избранитѣ ще се скратятъ ония дни. Марк. 13:2, 14—20; Лук. 21:6, 20—24.

Лук. 19:41—44. И когато се приближи и видѣ града, заплака за него и рече: да бѣше и ти узналъ поне въ този твой день, какво служи за твой миръ! Но сега това е скрито отъ очитѣ ти, понеже ще настанатъ за тебе дни, и враговетѣ ти ще те обиколятъ съ окопи и ще те окржжатъ, и ще те стѣснятъ отвредъ, и ще съсиятъ тебе и дѣцата ти въ тебе, и нѣма да оставятъ въ тебе камъкъ на камъкъ, понеже ти не узна времето, когато бѣше посѣтенъ.

Лук. 23:28—30....Иисусъ, като се обърна къмъ тѣхъ, рече: дъщери иерусалимски, не плачете за Мене, а плачете за себе си и за чедата си; понеже, ето, приближаватъ дни, когато ще се каже: блазѣ на неплодни, и на утроби неродили, и на гърди некърмили! Тогава ще почнатъ да казватъ на планинитѣ: паднете върху ни! и на хълмоветѣ: затрупайте ни!

Пришествието на лъжехристи.

Мат. 24:4, 5, 23—26....Иисусъ имъ отговори и рече: пазете се, да ви не прѣлъсти нѣкой; защото мнозина ще дойдатъ въ мое име, говорейки: азъ съмъ Христосъ; и ще прѣлъстятъ мнозина... Тогава, ако нѣкой ви каже: ето, тукъ е Христосъ, или тамъ е — не вѣрвайте; защото ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци и ще покажатъ голѣми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ. Ето, казахъ ви отнапрѣдъ. И тъй, ако ви

кажатъ: ето, въ пустинята е Той, не излизайте; ето, въ скришнитѣ стаи е, не вѣрвайте. Марк. 13:5, 6, 21—23; Лук. 17:23; Лук. 21:8.
Проповѣдъта и услѣха на Евангелието въ цѣлия свѣтъ.

Мат. 24:14....Ще бжде проповѣдвано това Евангелие на царството по цѣла вселенна, за свидѣтелство на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.

Мат. 28:19....Идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Марк. 16:15....Идете по цѣлъ свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари.

Своето пришествие.

Мат. 16:27....Ще дойде Синъ Човѣчески въ славата на Отца Си съ Своитѣ Ангели, и тогава ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му.

Мат. 24:30....Ща се яви на небето знамението на Сина Човѣчески; и тогава ще се разплачатъ всички земни племена и ще видятъ Сина Човѣчески да иде на небеснитѣ облаци съ сила и слава голѣма. Марк. 13:26; Лук. 21:27.

Мат. 26:64. (...Първосвещеникътъ Му рече:...Ти ли си Христосъ, Синъ Божий?) Иисусъ му отговаря: ти рече; казвамъ ви обаче: отсега ще видите Сина Човѣчески, седналъ отдесно на силата и идещъ на небеснитѣ облаци. Марк. 14:62.

Марк. 8:38....Който се срами отъ Мене и отъ думитѣ Ми въ тоя прѣлюбодѣнъ и грѣшенъ родъ, и Синъ Човѣчески ще се срами отъ него, кога дойде въ славата на Отца Си съ светитѣ Ангели.

Иоан. 14:3. И кога ида и ви приготвя мѣсто, пакъ ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бждете и вие, дѣто съмъ Азъ.
Послѣдния сждѣ.

Мат. 11:21—24. Горко ти, Хоразине, горко ти, Витсаидо! Защото, ако въ Тиръ и Сидонъ се бѣха извършили чудесата, които станаха у васъ, отдавна тѣ биха се покаjali въ вретиче и пепель; но казвамъ ви: ꙗ Тиръ и Сидонъ ще бжде по-леко въ сждния день, отколкото вамъ. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигналъ, до ада ще се провалишъ; защото, ако въ Содомъ бѣха се извършили чудесата, които станаха въ тебе, той щѣше и до днешенъ день да остане; но казвамъ ви, че на земята Содомска ще бжде по-леко въ сждния день, отколкото на тебе. Лук. 10:12—15.

Мат. 24:31....Ще изпрати Ангелитѣ Си съ грѣмогласна трѣба, и ще събератъ избраницитѣ Му отъ четиритѣхъ вѣтра, отъ единия до другия край на небесата.

Мат. 25:31—46. А кога дѣйде Синъ Човѣчески въ славата Си, и всички свети Ангели съ Него, тогава ще седне на прѣстола на славага Си, и ще се събератъ прѣдъ Него всички народи; и ще отдѣли едни отъ други, както пастирь отлжчва овци отъ кози; и ще постави овцитѣ отъ десната Си страна, а козитѣ—отъ лѣвата. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете *вие*, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създаение-мира; защото гладенъ бѣхъ, и Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и Ме напоихте; странникъ бѣхъ,

и Ме прибрахте: голъ бѣхъ, и Ме облѣкохте; болень бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме споходихте. Тогава праведниците ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладень, и нахранихме, или жедень, и напоихме? Кога Те видѣхме странникъ, и прибрахме, или голъ, и облѣкохте? Кога Те видѣхме болень, или въ тъмница, и Те споходихме? А Царьтъ ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* на одного отъ тия Мои най-малки брата, Менѣ сте го сторили. Тогава ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклетъ, въ огнь вѣчный, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели; защото гладень бѣхъ, и не Ми дадохте да ямъ; жедень бѣхъ, и не Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; болень и въ тъмница, и не Ме споходихте. Тогава и тѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога те видѣхме гладень, или жедень, или странникъ, или голъ, или болень, или въ тъмница, и не Ти послужихме? Тогава ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото не сте сторили *това* на одного отъ тия най-малкитѣ, и Менѣ не сте го сторили. И тия ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведниците — въ животь вѣчень.

Иоан. 5 : 25—29. Истина, истина ви казвамъ: иде часъ, и дошълъ е вече, когато мъртвитѣ ще чуютъ гласа на Сина Божий и, като чуютъ, ще оживѣятъ. Защото, както Отецъ има животь въ Себе Си, тѣй даде и на Сина да има животь въ Себе Си, и даде Му власть да извършва и сждъ, защото е Синъ Човѣчески. Недѣйте се чуди на това, защото иде часъ, когато всички, които сж въ гробоветѣ, ще чуютъ гласа на Сина Божий и ще излѣзатъ: които сж правили добро, ще възкрѣснатъ за животь, а които сж вършили зло, ще възкрѣснатъ за осждане.

Иисусъ Христосъ проповѣдвалъ *Евангелието* и *правилъ чудеса*.

Мат. 4 : 23....Ходѣше Иисусъ по цѣла Галилея, като поучаваше въ синагогитѣ имъ, проповѣдваше *Евангелието* на царството и изцѣряваше всѣка болестъ и всѣка немощъ у народа. **Мат. 9:35; Марк. 1:14**

Мат. 11 : 5. [Отговори имъ (на Иоановитѣ ученици) Иисусъ и рече: идете и разкажете Иоану, какво чувате и виждате:] слѣпи прогледватъ и хроми прождатъ, прокажени се очистватъ и глухи прочуватъ, мъртви възкрѣсватъ и на бѣдни се благовѣствува. **Лук. 7:22.**

Лук. 4 : 36....Ужасъ обзе всички, и разсждаваха помежду си и казваха: какво значи това, дѣто Той съ власть и сила заповѣдва на нечиститѣ духозе, и тѣ излизатъ?

Лук. 20 : 1....Той поучаваше народа въ храма и благовѣстѣше...

Учили съ притчи.

Мат. 13 : 3, 13, 34, 35....Говори имъ много съ притчи...Затова имъ говоря съ притчи, понеже тѣ гледатъ, а не виждатъ, и слушатъ, а не чуватъ, нито разбиратъ...Иисусъ говори народу съ притчи, и безъ притчи не имъ говорѣше, за да се сбждне реченото чрѣзъ пророка, който казва: „ще отвори съ притчи устата Си; ще изкажа тайнитѣ отъ създание-мира“. **Марк. 4:2, 11, 33, 34.**

Училъ всѣка сѣбота въ синагогитѣ.

Мат. 9:35...Ходѣше Иисусъ по всички градове и села, като поучаваше въ синагогитѣ имъ, проповѣдваше Евангелието на царството и изцѣряваше всѣка болестъ и всѣка немощъ у народа. Мат. 12:9.

Марк. 1:21, 38, 39...Дохождатъ въ Капернаумъ; и наскоро въ сѣбота Той влѣзе въ синагогата и поучаваше...Той имъ (на Симона и ония, които бѣха съ Него) каза: да идемъ въ близкитѣ села и градове, та и тамъ да проповѣдвамъ, защото затова съмъ излѣзълъ. И проповѣдваше въ синагогитѣ имъ по цѣла Галилея и изгонваше бѣсоветѣ. Лук. 4:31, 43, 44.

Марк. 3:1, 2. И влѣзе пакъ въ синагогата; тамъ имаше единъ човѣкъ съ изсъхнала ржка. И Го слѣдѣха, дали не ше го изцѣри въ сѣбота, за да Го обвинятъ. Лук. 13:10.

Марк. 6:2. Като настана сѣбота, Той захвана да поучава въ синагогата (въ Назаретъ); и мнозина, които слушаха, съ очудване говорѣха: откъдѣ у Него това? Каква е тая мѣдростъ, която Му е дадена, че се вършатъ такива чудеса чрѣзъ ржцѣтъ Му?

Лук. 4:15, 16. Той поучаваше въ синагогитѣ имъ, прославянь отъ всички. И дойде въ Назаретъ, дѣто бѣ възпитанъ, и по обичая Си влѣзе единъ сѣботенъ день въ синагогата, и стана да чете.

Иоан. 6:59. Това (за хлѣба, слѣзълъ отъ небето) говори Иисусъ въ синагогата, когато поучаваше въ Капернаумъ.

Училъ въ Иерусалимския храмъ.

Мат. 21:12...Влѣзе Иисусъ въ Божия храмъ, изпжди всички продавачи и купувачи въ храма, прѣкартури маситѣ на мѣнячитѣ и пейкитѣ на гължбопродавцитѣ, (и казваше имъ: писано е: „домътъ Ми домъ за молитва ще се нарече“, а вие го направихте разбойнишки вертепъ). Марк. 11:15; Лук. 19:45; Иоан. 2:14.

Мат. 21:23...Когато дойде Той въ храма и поучаваше, пристѣпиха до Него първосвещеницитѣ и старѣбитѣ народни и рекоха: съ каква власть вършишъ това? и кой Ти е далъ тая власть?

Лук. 21:37, 38.. Денемъ Той поучаваше въ храма, а ношитѣ, като излизаше, прѣкарваше на планината, наречена Елеонска. И цѣлиятъ народъ подраняваше при Него въ храма да Го слуша. Иоан. 8:2.

Иоан. 7:14. Когато...празникътъ се бѣше вече прѣполовилъ, възлѣзе Иисусъ въ храма и поучаваше.

Училъ съ власть.

Мат. 7:29...Той ги поучаваше като такъвъ, който има власть, а нѣ както книжницитѣ (и фарисеитѣ). Марк. 1:22.

Лук. 4:32. И бѣха смаяни отъ учението Му, понеже словото Му бѣше съ власть.

Билъ силенъ въ дѣла и слова.

Мат. 13:54...Като дойде въ отечеството Си, поучаваше народа въ синагогата, тѣй че всички се чудѣха и думаха: откъдѣ у Него тая прѣмѣдростъ и тия сили?

Марк. 1:27...Всички изтрѣпнаха отъ ужасъ, тѣй че единъ

други се питаха и казваха: що е това? Какво е това ново учение, та и на нечисти духове Той властно заповѣдва, и тѣ Му се покоряватъ? Лук. 4:36.

Лук. 24:19. (Единиятъ отъ тѣхъ, на име Клеопа, Му отговори и рече: Ти ли си само странникъ въ Иерусалимъ и не си узналъ това, което е въ него станало прѣзъ тия дни?) И попита ги: кое? Тѣ Му отговориха: което стана съ Иисуса Назарееца, Който бѣше пророкъ, силенъ на дѣло и слово прѣдъ Бога и цѣлия народъ.

Иоан. 7:46. Слугитѣ (на първосвещеницитѣ и фарисейтѣ) отговориха: никога човѣкъ не е говорилъ тѣй, както Тоя човѣкъ. *Ималъ неодолима мѣдростъ.*

Мат. 7:28....Когато Иисусъ свърши тия думи (притчата за разумнитѣ и глупави зидари), народътъ се чудѣше на учението Му.

Мат. 22:46....Никой не можеше да Му отговори ни дума...

Марк. 3:4. Тѣмъ (на фарисейтѣ)...казва: въ сѣботата добро ли е позволено да прави човѣкъ, или зло? да спаси ли една душа, или да погуби? Но тѣ мълчаха.

Лук. 2:40....Младенецътъ растѣше и крѣпнѣше духомъ, като се изпълняше съ мѣдростъ; и благодать Божия бѣше върху Него. Лук. 2:52.

Лук. 2:47. Всички, които Го слушаха, чудѣха се на разума и отговоритѣ Му.

Лук. 14:3—6. Иисусъ продума на законницитѣ и фарисейтѣ и рече: позволено ли е да се лѣкува въ сѣботата? Тѣ мълчаха. И като хвана болния, изцѣри го и отпрати. Слѣдъ това имъ рече: кой отъ васъ, ако осель или волъ му падне въ кладенецъ, нѣма веднага да го извади и въ сѣботенъ день? И не можаха да Му отговорятъ на това.

Билъ вѣренъ въ Своего служение.

Иоан. 4:34. Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) казва: Моята храна е да изпълнявамъ волята на Оногова, Който Ме е пратилъ, и да извърша Неговото дѣло.

Иоан. 14:31....*Отивамъ*, за да разбере свѣтътъ, че любя Отца и, както Ми е заповѣдалъ Отецъ, тѣй и правя. Станете, да си идемъ оттукъ.

Иоан. 17:4. Азъ Те (Отче) прославихъ на земята, свършихъ дѣлото, що Ми бѣ далъ да изпълня.

Евр. 3:2. Той е вѣренъ на Оногова, Който Го е поставилъ, както и Моисей—въ цѣлия Му домъ.

Билъ признаванъ за великъ пророкъ.

Мат. 16:14. (Иисусъ питаше ученицитѣ Си и казваше: за кого Ме човѣцитѣ мислятъ—Мене, Сина Човѣчески?) Тѣ отговориха: едни — за Иоана Кръстителя, други — за Илия, а нѣкои — за Иеремиа, или за одного отъ пророцитѣ.

Мат. 21:11. (Когато влѣзе въ Иерусалимъ, цѣлъ градъ се потресе, и думаха: кой е Този?) А народътъ отговаряше: Този е Иисусъ, пророкътъ отъ Назаретъ Галилейски.

Мат. 21:46. (Първосвещеницитѣ и фѣрисеитѣ)...дебнѣха да Го уловятъ, ала се побояха отъ народа, понеже Го имаше за пророкъ.

Марк. 11:18. Чуха *това* книжницитѣ и първосвещеницитѣ и гледаха, какъ да Го погубятъ, понеже се бояха отъ Него, тъй като цѣль народъ се чудѣше на учението Му.

Лук. 7:16...Страхаъ обзе всички, и славѣха Бога и казваха: великъ пророкъ се издигна между насъ, и Богъ посѣти Своя народъ.

Иоан. 4:19. Казва Му жената: господине, виждамъ, че Ти си пророкъ.

Иоан. 6:14...Чсвѣцитѣ, като видѣха чудото (нахранването на 5000 човѣци съ 5 хлѣба и двѣ риби), направено отъ Иисуса, рекоха: Този е наистина Пророкътъ, Който има да дойде на свѣта.

Иоан. 7:40...Мнозина отъ народа...казваха: Този е наистина Пророкътъ.

Иоан. 9:17. Казватъ пакъ на *прогледалия* слѣпецъ: ти какво казвашъ за Него, зашто ти отвори очитѣ? А той рече: пророкъ е.

Евр. 3:3...Той се удостси съ *толкова* по-голѣма отъ Моисеевата слава, колкото по-голѣма отъ дома честь има оня, който го е съградилъ.

Който Го не слуша, ще бжде наказанъ.

Втор. 18:19...Който не послуша думитѣ Ми, които (Оня Пророкъ) ще говори отъ Мое име, отъ него ще дия смѣтка. Дѣян. 3:23.

Евр. 12:25. Гледайте, да не отбѣгвате Оногова, Който говори. Защото, ако не останаха *ненаказани* ония, що отказаха да *слушатъ* оногова, който говорѣше на земята, колко повече ние, които се отвърщаме отъ Оно:ова, Който *говори* отъ небесата.

Иисусъ Христосъ — Спасителъ.

Е обѣщанъ.

Бит. 3:15. (Рече Господь Богъ на змията:) и ще всѣя вражда между тебе и жената, и между твоето сѣме и нейното сѣме; гд ще те поразява въ главата, а ти ще го жилишъ въ петата.

Бит. 49:10. Скиптърътъ не ще се отнеме отъ Иуда и законодательтъ — отъ чрѣслата му, доклѣ не дойде Примирительтъ, и Нему ще се покоряватъ народитѣ. (Иаковъ).

Ис. 19:20. Той ще бжде личба и свидѣтелство за Господа Саваота въ Египетската земя, защото тѣ ще викнатъ къмъ Господа отъ потисницитѣ, и Той ще имъ проводи спасителъ и застъпникъ, и ще ги избави.

Иер. 23:5, 6. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, — и ще въздигна на Давида праведна Младочка, и ще се въцари Царь, Който ще постѣпва мѣдро и ще върши сждъ и правда на земята. Въ Негови дни Иуда ще се спаси, и Израиль ще живѣе безопасно; и ето — Неговото име, съ което ще Го наричатъ: „Господь — наше оправдание!“

Неговото пришествие е прѣдсказано.

Ис. 7:14...Самъ Господь ще ви даде личба: ето, Дѣвицата ще зачене и ще роди Синъ, и ще Му нарекатъ името Емануиль. Мат. 1:23.

Ис. 59:20. И ще дойде Изкупителъ за Сионъ и за синоветъ Иаковови, които сж се отвърнали отъ нечестие, казва Господь. Римл. 11:26.

Ис. 62:11. Ето, Господь обявява до край-земя: кажете на дъщерята Сионова: твоятъ Спасителъ иде; наградата Му е съ Него, и отплатата Му — прѣдъ Него.

Дан. 9:24—26. „Седемдесетъ седмици сж опрѣдѣлени за твоя народъ и за светия твой градъ, за да бжде покрито прѣстжплението, да бждатъ запечатани грѣховеѣ и загладени беззаконията, за да бжде доведена вѣчната правда, да бждатъ запечатани видѣние и пророкъ и да бжде помазанъ Светиятъ на светиитѣ. И тъй, знай и разбери: отъ врѣмето, кога излѣзе заповѣдь за възстановяване на Иерусалимъ, до Христа Владика сж седемъ седмици и шейсетъ и двѣ седмици; и ще се върне *народътъ*, и отново ще се съградятъ улици и стѣни, но въ усилни врѣмена. И подиръ шейсетъ и двѣ седмици Христосъ ще бжде прѣдаденъ на смъртъ, и сждъ не ще има; а градътъ и светилището ще бждатъ разрушени отъ народа на вожда, който ще дойде, и свършкътъ му ще бжде като отъ наводнение, и до края на войната ще има опустошение“.

Мих. 5:2. И ти, Витлееме Ефратовъ, малъкъ ли си между хилядитѣ Иудини? отъ тебе ще Ми излѣзе Оня, Който трѣбва да бжде Владика въ Израила и Чийто произходъ е отъ край-врѣме, отъ вѣчни дни. Мат. 2:5, 6.

Неговото рождение е възвѣстено.

Мат. 1:20, 21...Ето, Ангелъ Господень му се яви нѣснѣ и каза: Иосифе, синъ Давидовъ, не бой се да приемешъ Мария, жена си; защото заченалото се въ нея е отъ Духа Светаго; тя ще роди Синъ, и ще Му наречешъ името Иисусъ; защото Той ще спаси народа Си отъ грѣховеѣ му.

Лук. 1:30—33. И рече ѱ Ангелътъ: не бой се, Мариямъ, понеже ти намѣри благодать у Бога; и ето, ти ще заченешъ въ утробата, ще родишъ Синъ и ще Го наречешъ съ името Иисусъ. Той ще бжде великъ и ще се нарече Синъ на Всевишния; и ще Му даде Господь Богъ прѣстола на отца Му Давида; и ще царува надъ дома Иакововъ до-вѣки, и царството Му не ще има край.

Лук. 2:10—12. И рече имъ (на пастиритѣ) Ангелътъ: не бойте се: ето, благовѣстя ви голѣма радость, която ще бжде за всички човѣци; защото днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ, Който е Христосъ Господь; и ето ви бѣлѣгъ: ще намѣрите Младенецъ повитъ, лежещъ въ ясли.

Иисусъ Христосъ дошълъ да спаси: грѣшницитѣ.

Лук. 9:56...Синъ Човѣческий дойде, не за да погуби човѣшки души, а да спаси...

1 Тим. 1:15. Вѣрни и за всѣко приемане достойни сж думитѣ, че Христосъ Иисусъ дойде въ свѣта да спаси грѣшницитѣ, отъ които прѣвъ съмъ азъ.

Погинващитѣ.

Мат. 15:24...Той отговори (на хананейката) и рече: Азъ съмъ пратенъ само при загубенитѣ овци отъ дома Израилевъ.

Мат. 18:11...Синь Човѣческый дойдѣ да подири и спаси погиналото. Лук. 19:10.

Свѣта, а не да го сѣди.

Иоан. 3:17...Богъ не проводи Сина Си на свѣта, за да сѣди свѣта, а за да бжде свѣтътъ спасенъ чрѣзь Него.

Иоан. 12:47. И ако нѣкой чуе думитѣ Ми, и не повѣрва, Азъ нѣма да го сѣдя, защото не дойдохъ да сѣдя свѣта, а да спася свѣта.

Отдалъ доброволно живота си, за да ни избави отъ грѣховеѣ.

Иоан. 10:11, 15, 17, 18. Азъ съмъ добриятъ пастирь: добриятъ пастирь полага душата си за овцитѣ...Както Ме познава Отець, тѣй и Азъ познавамъ Отца; и душата Си полагамъ за овцитѣ...Затова Ме люби Отець, защото Азъ си давамъ душата, за да я приема пакъ Никой не Ми я отнима, но Азъ Самъ отъ Себе Си я давамъ. Имамъ власть да я дамъ, и власть имамъ пакъ да я приема. Тая заповѣдь получихъ отъ Отца Си.

Гал. 1:4...Отдаде Себе Си за нашитѣ грѣхове, за да ни избави отъ сегашния лукавъ вѣкъ, по волята на Бога и Отца нашего.

Гал. 2:20. (Разпнахъ се съ Христа,) и вече не азъ живѣя, а Христосъ живѣе въ мене. А дѣто живѣя сега въ плътъ, живѣя съ вѣрата въ Сина Божий, Който ме възлюби и прѣдаде Себе Си за мене.

Еф. 5:2...Живѣйте въ любовь, както и Христосъ ни възлюби и за насъ прѣдаде Себе Си приносъ и жертва Богу за приятно благоухание.

1 Тим. 2:6...Отдаде Себе Си откупъ за всички — нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.

Тит. 2:14...Даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Пс. 39:7—9. Жертва и приносъ Ти не пожела: прѣдупчи ми ушитѣ¹⁾; всесъжение и жертва за грѣхъ не поиска. Тогава рекохъ: ето, ида; въ книжния свитѣкъ е писано за мене: желая да изпълня волята Ти, Боже мой, и Твоятъ законъ е въ сърдцето ми. Евр. 10:5—8.

Отдалъ Самаго Себе за изкупване на грѣшницитеѣ.

Мат. 20:28...Синь Човѣческый не дойдѣ, за да Му служатъ, но да послужи и даде душата Си откупъ за мнозина. Марк. 10:45.

Евр. 9:15...Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, стачала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзь първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

1 Петр. 1:18, 19...Знаете, че не съ тлѣнни *нѣща* — сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бацитѣ, но съ драгоцѣнната кръвъ на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ.

Откр. 5:9. (Четиритѣ животни и двацетъ и четиритѣ старци...)...пѣха нова пѣсенъ, думайки: достоенъ си да вземешъ книгата и да снемешъ печатитѣ ѝ, защото Ти бѣ закланъ и съ Своята кръвъ ни изкупи за Бога отъ всѣко колѣно и езикъ, народъ и племе.

¹⁾ „тѣло ми приготи“ (въ прѣвода на 7С-тѣхъ)

Прѣтърпѣлъ смъртъ за грѣшницитеъ.

Рим. 5:6, 8....Още когато ние бѣхме немощни, Христосъ въ опрѣдѣленото врѣме умрѣ за нечестивитѣ...Богъ доказва любовта Си къмъ насъ съ *това*, че Христосъ умрѣ за насъ, още когато бѣхме грѣшни.

Рим. 6:10. Колкото до това, че *Той* умрѣ, умрѣ веднажъ за грѣха; а колкото до това, че живѣе, живѣе за Бога.

1 Кор. 15:3. *Азъ* ви прѣдадохъ най-напрѣдъ онова, което бѣхъ и приелъ, че Христосъ умрѣ за грѣховетѣ ни, споредъ Писанията.

1 Петр. 3:18....Христосъ, за да ни заведе при Бога, веднажъ пострада за грѣховетѣ *ни*, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ.

Прѣтърпѣлъ наказанието, заслужено отъ грѣшницитеъ.

Ис. 53:4, 5....Той взе върху Си нашитѣ немощи и понесе нашитѣ недѣзи; а ние мислѣхме, че Той бѣше поразяванъ, наказванъ и унизяванъ отъ Бога. А Той бѣ изпораненъ за наштѣ грѣхове и мѣченъ за нашитѣ беззакония; наказанието за нашия миръ *биде* върху Него, и чрѣзъ Неговитѣ рани ние се изцѣлихме.

2 Кор. 5:21....Оногова, Който не знаеше грѣхъ, *Той* за насъ Го грѣхъ направи, та да станемъ чрѣзъ Него праведни прѣдъ Бога.

Гал. 3:13. Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона, като стана заради насъ клетва (защото писано е: „проклетъ е всѣки, който виси на дърво“).

1 Петр. 4:1....Понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, и вие се въоръжете съ сѣщата мисль; защото, който е пострадалъ по плътъ, прѣстаналъ е да грѣши.

Отдѣлъ своя животъ и прѣтърпѣлъ смъртъ за всички.

2 Кор. 5:14, 15....Любовта Христова ни обхваща, кога разсѣждаме върху това, че, щомъ единъ е умрѣлъ за всички, всички сѣ умрѣли. А Христосъ умрѣ за всички, та животѣ да живѣятъ не вече за себе си, а за Оногова, Който умрѣ за тѣхъ и възкрѣсна.

Евр. 2:9....Виждаме, че Иисусъ, Който бѣ малко нѣщо понизенъ прѣдъ Ангелитѣ, зарадъ прѣтърпѣната смъртъ биде увѣчанъ съ слава и честь, та по Божия благодать да вкуси смъртъ за всички.

1 Иоан. 2:2....Той е омилоствение за нашитѣ грѣхове, и не само за нашитѣ, но и за грѣховетѣ на цѣлъ свѣтъ.

Като далъ своя животъ, явилъ своята голѣма любовь къмъ грѣшницитеъ.

Иоан. 15:13. Никой нѣма любовь по-голѣма отъ тая, да положи душата си за своитѣ приятели.

Еф. 5:25. *Вие*, мъжете, обичайте женитѣ си, както и Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея.

1 Иоан. 3:16. Любовьта познахме по това, че Той положи за насъ душата Си: и ние сме длѣжни да полагаме душитѣ си за братята.

Откр. 1:5....Нему, Който ни възлюби и оми отъ нашитѣ грѣхове чрѣзъ Своята кръвь (и Който ни направи прѣдъ Бога и Своя Отецъ царе и свещеници, — слава и владичество во-вѣки вѣковъ! Аминъ).

Той избавя насъ: *отъ осъждане.*

Иоан. 5:24. Истина, истина ви казвамъ: който слуша словото Ми и вѣрва въ Оногова, Който Ми е пратилъ, има животъ вѣченъ, и на сждъ не дохожда, а е миналъ отъ смъртъ къмъ животъ.

Римл. 8:1...Нѣма никакво осъждане за ония, които сж въ Христа Иисуса и живѣятъ не по плътъ, а по духъ.

Отъ грѣхъ.

Пс. 129:8...Той ще избави Израиля отъ всичкитѣ му беззакония.

Иоан. 1:29...Иоанъ вижда Иисуса, че стива къмъ него, и казва: ето Агнецътъ Божий, Който взима *върху Си* грѣха на свѣта. Иоан. 1:36.

Дѣян. 3:26. Богъ, като възкреси Сина Си Иисуса, най-напрѣдъ вамъ Го прати, да ви благославя, за да се отвърща всѣки отъ злнитѣ си. (Петъръ).

Евр. 9:26...Сега веднажъ завинаги, въ края на вѣковетѣ, се яви, за да прѣмахне грѣха, като се принесе Самъ въ жертва.

1 Иоан. 3:5...Знаете, че Той се яви, за да вземе грѣховетѣ ни, и грѣхъ въ Него нѣма.

Отъ сатаната.

Кол. 1:13. Избави ни (Богъ) отъ властѣта на тъмнината и ни прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синъ. (въ Когото имаме изкупление чрѣзъ кръвта Му и прошка на грѣховетѣ).

Евр. 2:14, 15..Понеже дѣцата сж участници въ плътъ и кръвь, то и Той еднакво взе участие въ сжжитѣ, та чрѣзъ смъртъта да порази оногова, у когото е властѣта на смъртъта, сирѣчь дявола, и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртъта прѣзъ цѣлъ животъ бѣха подложени на робство.

1 Иоан. 3:8. Който прави грѣхъ, отъ дявола е, защото отъ край-врѣме дяволътъ съгрѣшава. За това се и яви Синъ Божий, за да разруши дѣлата на дявола.

Отъ бждещия гнѣвъ.

Римл. 5:9...Слѣдъ като сме се оправдали съ кръвта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

1 Сол. 1:10...(Иисусъ) ни избавя отъ идещия гнѣвъ.

Отъ вѣчна смъртъ.

Иоан. 3:16...Богъ толкозъ сбикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

Иоан. 8:51. Истина, истина ви казвамъ: който спази словото Ми, нѣма да види смъртъ во-вѣки.

Иоан. 10:28...Азъ имъ (на Моитѣ) давамъ животъ вѣченъ; и тѣ нѣма да погинатъ во-вѣки; и никой не ще ги грабне отъ ржката Ми.

Иоан. 11:26. (Иисусъ ѝ (на Марта) рече:...)...Всѣки, който живѣе и вѣрва въ Мене, нѣма да умре во-вѣки. Вѣрвашъ ли това?

Богъ изпратилъ Своя Синъ, за да даде покаяние и прощение на грѣховетѣ.

Дѣян. 5:31. Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израиля покаяние и прошка на грѣховетѣ. (Петъръ).

За да примири свѣта съ Себе Си.

2 Кор. 5:18, 19....Всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзь Иисуса Христа и ни даде служението на това примирение, защото Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзь Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Кол. 1:19, 20....Въ Него благоволи *Отецъ*, да обитава всичката пълнота, и чрѣзь Него да примири съ Себе Си всичко, било земно, било небесно, като го умиротвори чрѣзь Него, съ кръвта на кръста Му.

Да изкупи насъ

Гал. 4:4, 5....Когато се изпълни врѣмето, Богъ изпрати Своя Синъ (Единороденъ), Който се роди отъ жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бѣха подъ закона, та да получимъ осиновението.

1 Кор. 1:30. Отъ Него (Бога) сте и вие въ Христа Иисуса, Който стана за насъ прѣмъдрость отъ Бога, и правда, и освещение, и изкупление.

Да ни даде усиновение.

Еф. 1:5. (Богъ)...прѣдопрѣдѣли да ни усинови за Себе Си чрѣзь Иисуса Христа, по благоволение на Своята воля.

Богъ ни е опрѣдѣлилъ за спасение чрѣзь Своя Синъ Господа нашего Иисуса Христа.

1 Сол. 5:9....Богъ ни опрѣдѣли не за гнѣвъ, а за да придобиемъ спасение чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа.

2 Тим. 1:9. (Богъ)...ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Иисуса прѣди вѣчни врѣмена.

1 Петр. 1:5....Съ Божия сила чрѣзь вѣра сте пазени за спасение, готово да се открие въ послѣдно врѣме.

Иисусъ Христосъ е дошълъ да даде: покаяние.

Мат. 9:13. Не съмъ дошълъ да призова праведници, а грѣшници къмъ покаяние. Марк. 2:17; Лук. 5:32.

Изкупление.

Марк. 10:45....Синъ Човѣчески не дойдѣ, за да Му служатъ, но да послужи и дадѣ душата Си откупъ за мнозина. Мат. 20:28.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бсга, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Еф. 1:7. (Въ Христа)...имаме изкупление чрѣзь кръвта Му, прошка на грѣховетѣ по богатството на Неговата благодать. Кол. 1:14.

Евр. 9:12....Съ Своята кръвь влѣзе веднажъ завинаги въ светилицето и придоби вѣчно изкупление.

Прощение на грѣховетѣ.

Мат. 26:28....Това е Моята кръвь на новия завѣтъ, която за мнозина се пролива за опрощаване на грѣхове

Лук. 1:77. (Захария се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: И ти, младенце,...ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пѣтища,) и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетѣ имъ.

Римл. 3:24, 25. (Всички съгрѣшиха и сж лишени отъ славата Божия,) оправдавайки се даромъ, съ Божията благодать, чрѣзъ изкуплението въ Христа Иисуса, Когото Богъ отреди да бжде съ кръвта Си умилостивна жертва чрѣзъ вѣрата, за да покаже Своята правда въ прощението на сторенитѣ по-прѣди грѣхове, въ врѣме на Божието дълготърпѣние.

Оправдание.

1 Кор. 6:11. И такива (блудници, идолослужители, прѣлюбодѣйци, малакийци, мжжеложници, крадци, користолобци, пияници, хулители, грабители) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Иисуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.

Примирение съ Бога.

Римл. 5:10, 11....Ако, бидейки врагове, се помирихме съ Бога чрѣзъ смъртта на Сина Му, то още повече, слѣдъ като сме се помирили, ще се спасимъ чрѣзъ живота Му; и не само *това*, но се и хвалимъ съ Бога чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа, чрѣзъ Когото получихме сега примирение.

Еф. 2:16. (Въ Христа Иисуса вие, които нѣкогашъ бѣхте далечъ, станяхте близки чрѣзъ кръвта Христова...)...Въ едно тѣло...примири двата *народа* съ Бога чрѣзъ кръста, като на него уби враждата.

Кол. 1:21, 22. И васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени *отъ Бога и Негови* врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, сега ви примири въ тѣлото на Неговата плътъ, чрѣзъ смъртта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣд Себе Си.

Усиновление.

Иоан. 1:12. А на всички ония, които Го приеха,—на върващитѣ въ Неговото име,—даде възможность да станатъ чеда Божии.

Освещение.

Евр. 10:10, 14. По тая (Божията) воля сме осветени чрѣзъ *извършеното* веднажъ завинаги принасяне на Иисусъ Христовото тѣло...Защото чрѣзъ едно *само* принасяне *Той* направи осветяванитѣ съвършени завинаги.

Евр. 13:12....Иисусъ, за да освети човѣцитѣ съ кръвта Си, пострада вънъ отъ *градскитѣ* порти.

1 Петр. 2:24. Той Самъ съ тѣлото Си възнесе нашитѣ грѣхове на дървото, та, като умремъ за грѣховетѣ, да живѣемъ за правдата: „чрѣзъ Неговата рана се изцѣрихте“.

1 Иоан. 1:7. Ако...ходимъ въ свѣтлината, както и Той е въ свѣтлината, имаме общение единъ съ други, и кръвта на Иисуса Христа, Неговия Синъ, ни очисти отъ всѣки грѣхъ.

Вѣченъ животъ.

Иоан. 6:27. Трудете се не за храна тлѣнна, а за храна,

която прѣбжда до животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Човѣческый; защото върху Него е положилъ *Своя* печатъ Отецъ Богъ.

Иоан. 17:2. (Отче! дойде часътъ: прославй Сина Си, за да Те прослави и Синъ Ти,) споредъ както си Му далъ власть надъ всѣка плътъ, та чрѣзъ всичко, що си Му далъ, да даде тѣмъ животъ вѣченъ.

Рим. 5:21....Както грѣхътъ царувà, причинявайки смъртъ, тѣй и благодатъта да се въцари съ правда за животъ вѣченъ, чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Господъ.

Рим. 6:23....Платката, що дава грѣхътъ, е смъртъ, а дарътъ Божий е животъ вѣченъ въ Христа Иисуса, нашия Господъ.

1 Иоан. 5:11....Богъ ни е дарувалъ животъ вѣченъ; и тоя животъ е въ Неговия Синъ.

Той ни е далъ кръщението (*банята на възраждането*) и обновата отъ Духа Светаго.

Иоан. 1:33. Азъ Го не познавахъ; но Оня, Който ме прати да кръщавамъ съ вода, ми рече: надъ Когото видишь да слиза Духътъ и да остава върху Него, Този е, Който кръщава съ Духъ Светий. (Иоанъ Кръстителъ).

Иоан. 20:22....Духна и имъ (на апостолитѣ) казва: приемете Духа Светаго.

Тит. 3:5, 6. *Той* (Богъ) ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Спасителъ. *Явилъ Своя животъ и безсмъртие.*

Иоан. 6:68. Симонъ Петъръ Му отговори: Господи, при кого да отидемъ? Ти имашъ думи за вѣченъ животъ.

2 Тим. 1:10. (Богъ ни спаси по Свое благоволение и благодатъ,...открита сега съ явяването на нашия Спасителъ Иисуса Христа, Който унищожи смъртъта и извади наявѣ животъ и нетлѣние чрѣзъ благовѣстието.

1 Иоан. 2:25....Това е обѣщанието, което Самъ ни обѣща — вѣчния животъ.

Взѣтържествувалъ надъ смъртъта и я унищожилъ.

Ис. 25:8. Смъртъта ще бжде погълната на-вѣки, и ще отрие Господъ Богъ сълзитѣ отъ всички лица, и ще снесе срама отъ Своя народъ по цѣла земя; защото тѣй казва Господъ. **1. Кор. 15:54.**

Рим. 6:9....Христосъ, веднажъ възкрѣсналъ отъ мъртвитѣ, вече не умира: смъртъта нѣма вече власть надъ Него.

1 Коринт. 15:24—26, 54—57....Слѣдъ това (възресението на ония, които сж Христови) ще бжде краятъ, когато Той прѣдаде царството Богу и Отцу, когато унищожи всѣко началство, всѣка власть и сила. Защото Той трѣбва да царува, докато тури всички врагове подъ нозѣтъ Си. А най-последенъ врагъ, *който* ще бжде унищоженъ, е смъртъта... Щомъ това тлѣнно *тѣло* се облѣче въ нетлѣние, и това смъртното *тѣло* се облѣче въ безсмъртие, тогава ще се сбжде думата написана: „смъртъта биде погълната съ побѣда“. „Дѣ ти е, смърте, жилото? Дѣ ти е, аде, побѣдата?“

Жилото на смъртта е грѣхътъ, а силата на грѣха е законътъ. Да въздадемъ благодарение Богу, Който ни дарява побѣдата чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.

Откр. 1:18. (Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ) и живиятъ; бѣхъ мъртъвъ, и ето, живъ съмъ во-вѣки вѣковъ, аминъ; и имамъ ключоветъ на ада и смъртта.

Възтържествува въ надъ дявола.

Кол. 2:15. Като отне силата отъ началства и власти, Той ги явно изложи на позоръ и на кръста възтържествува надъ тѣхъ.

Откр. 12:10. И чухъ на небето високъ гласъ да говори: сега настана спасението и силата и царството на нашия Богъ и властта на Неговия Христосъ, понеже е сваленъ клеветникътъ на братята ни, който ги клеветѣше прѣдъ нашия Богъ денемъ и нощемъ.

Той се нарича: Богъ и Спаситель.

Тит. 2:10, 13. (*Увѣщавай* слугитѣ...) да не крадатъ, а (да) показватъ въ всичко добра вѣрность, та да украсяватъ учението на нашия Спаситель, Бога, въ всичко... и да очакваме *да се сбъдне* блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спаситель нашъ Иисусъ Христосъ.

Иуд. 1:25. На Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спаситель чрѣзъ Иисуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.
Господъ и Спаситель.

Тит. 1:4. (Павель..) до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, нашия Спаситель.

2 Петр. 1:11. (Братя, *още* повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ...) защото тъй ще ви се даде свободенъ входъ въ вѣчното царство на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа.

2 Петр. 2:20...Слѣдъ като сж избѣгнали свѣтовнитѣ скверности чрѣзъ познаване Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, ако пакъ се заплетатъ въ тѣхъ и бждатъ побѣдени, то за таква послѣдното *състояние* бива по-лошо отъ първото.

2 Петр. 3:18 ...Растете въ благодать и познаване на Господа нашего и Спасителя Иисуса Христа. Нему слава и сега и въ день вѣчний. Аминъ.

Той е Спаситель *могъщъ.*

Иер. 50:34...Изкупительтъ имъ е силенъ, Господъ Саваотъ е името Му; Той ще разгледа дѣлото имъ, за да умири земята и да докара въ трепетъ вавилонскитѣ жители.

Лук. 23:42, 43. (Единиятъ отъ овисналитѣ на *кръста* злодѣйци) казваше на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдешъ въ царството Си! И отговори му Иисусъ: истина ти казвамъ: днешъ ще бждешъ съ Мене въ рай.

Иоан. 10:9. Азъ съмъ вратата: който влѣзе прѣзъ Мене, ще се спаси, и ще влѣзе, и ще излѣзе, и па̀ша ще намѣри.

Евр. 7:25...Той може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

На Израиля.

Лук. 1:69—71. (Захария пророкува, казвайки: благословенъ Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ) и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение, (както възвѣсти прѣзъ устата на Своитѣ свети отъ вѣка пророци)—спасение отъ враговетѣ ни и отъ ржцѣтѣ на всички, които ни мразятъ.

Дѣян. 13:23. Отъ неговото (на Давида) *именно* потомство Богъ по обѣщание въздигна Израилю Спасителя Иисуса. (Павель).

На църквата.

Еф. 5:23...Мжжътъ е глава на жената, както и Христосъ е глава на църквата, и Той е спаситель на тѣлото.

На цѣлия свѣтъ.

Иоан. 4:42. (Самарянитѣ)...на жената думаха: ние вѣрваме нѣ вече поради твоего казване; защото сами чухме и знаемъ, че Този наистина е Спасительтъ на свѣта, Христосъ.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спаситель на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

1 Иоан. 4:14...Ние видѣхме и свидѣтельствуваме, че Отецъ проводи Сина за Спаситель на свѣта.

Римл. 5:18...Както чрѣзъ прѣстѣплението на едного *дойде* осжждане на всички човѣци, тѣй и чрѣзъ правдата на едного *дойде* на всички човѣци оправдаване за животъ.

Като прѣчистъ и непорочень, единъ Той може да извърши спасението на човѣка.

Пс. 48:8, 9. Човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него: скжпа е цѣната за изкупване тѣхнитѣ души, и това не ще бжде никога, (щото *нѣкой* да остане да живѣе завинаги и да не види гробъ.)

Евр. 7:26, 27...Такъвъ Първосвещеникъ ни и трѣбваше: светъ, незлобивъ, непорочень, отдѣленъ отъ грѣшницитѣ и станалъ по-високъ отъ небесата, Който нѣма нужда всѣкидневно, както първосвещеницитѣ, да принася жертви първомъ за Своитѣ грѣхове, та сетнѣ за *грѣховетѣ* на народа, защото Той извърши това веднажъ завинаги, като се принесе Самъ въ *жертва*.

Евр. 9:9, 14. (Първата скиния)...е образъ на сегашното врѣме, прѣзъ което се принасятъ дарове и жертви. що не могатъ да направятъ приносителя съвършенъ въ съвѣстьта...(Ако кръвта отъ юнци и козли...осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвта на Христа, Койго чрѣзъ Духа Светаго принесе Себе Си непорочень Богу, ще очисти съвѣстьта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

Евр. 10:4, 11, 12...Не е възможно юнча и козя кръвъ да отнима грѣхове. Всѣки свещеникъ стои та служи всѣкидневно и много пжти принася едни и сжщи жертви, които никога не мо-

гать да прѣмахнатъ грѣхове; а Той, като принесе *само* една жертва за грѣхове, завинаги седна отдесно Богу.

Е единъ Спасителъ и единъ Посрѣдникъ.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пжтътъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Дѣян. 4:12....Подъ небето нѣма друго име, на човѣци дадено, чрѣзъ което трѣбва да се спасимъ. (Петъръ).

1 Тим. 2:5....Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци — човѣкътъ Христосъ Иисусъ.

Иак. 4:12. Единъ е Законодательтъ и Сждията, Който може да спаси и погуби: а ти кой си, който сждишь другиго?

Богъ се нарича: Спасителъ.

Ис. 43:3, 11....Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спасителъ: откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея *дадохъ* за тебе...Азъ, Азъ съмъ Господь, и нѣма Спасителъ освѣнъ Мене.

Ис. 45:15, 21. Наистина, Ти си Богъ съкровень, Богъ Израилевъ, Спасителъ...Нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведень и Който да спасява, нѣма освѣнъ Мене.

Ис. 60:16. Ти ще се насищашъ съ млѣкото на народитѣ, и ще сучишь отъ царски гръди, и ще узнаешъ, че Азъ, Господь, съмъ твой Спасителъ и твой Изкупителъ, Силниятъ Иакововъ.

1 Тим. 1:1. Павелъ, апостолъ Иисусъ Христовъ по повеление на Бога, нашия Спасителъ, и на Господа Иисуса Христа, нашата надежда, — (до Тимотея...благодать, милость, миръ отъ Бога, нашия Отецъ, и отъ Христа Иисуса, нашия Господь).

1 Тим 2:3. (Моля прѣди всичко да се правятъ просби, молитви, молби, благодарения за всички човѣци...) защото това е добро и угодно прѣдъ нашия Спасителъ Бога. (Който иска да се спасятъ всички човѣци и да достигнатъ до познание на истината).

Тит. 1:3. (Богъ)...въ свое врѣме яви словото Си чрѣзъ проповѣдта, менѣ повѣрена по заповѣдъ на нашия Спасителъ, Бога.

Тит. 3:4 ...Яви (се) благостта и човѣколюбието на нашия Спасителъ, Бога.

Единственъ Спасителъ.

Ос. 13:4....Азъ съмъ Господь, Богъ твой, отъ земята Египетска, — и ти не трѣбва да познавашъ други богъ, освѣнъ Мене, и нѣма Спасителъ, освѣнъ Мене.

Вървацитѣ се спасяватъ съ благодатьта на Иисуса Христа.

Дѣян. 15:11....Ние върваме, че съ благодатьта на Господа Иисуса Христа ще се спасимъ, както и тѣ (езицицитѣ). (Петъръ).

Еф. 2:5. (Богъ...) макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстжпленията, оживотвори съ Христа (по благодать сте спасени).

Се спасяватъ съ вѣра въ Него.

Дѣян. 16:31. (Павелъ и Сила) .отговориха (на тъмничния стражаръ): повѣрвай въ Господа Иисуса Христа, и ще се спасишь ти и цѣлиятъ ти домъ.

Римл. 10:9... Ако съ устата си изповѣдашъ Господа Иисуса, и съ сърдцето си повѣрвашъ, че Богъ Го възкреси отъ мъртвитѣ, ще се спасишъ.

Уповаватъ на Него.

Еф. 1:12... Да послужимъ за похвала на славата Му ние, които отпреди се надѣвахме на Христа.

1 Сол. 1:3... Помнимъ дѣлото на вашата вѣра, труда на вашата любовъ и търпѣнието на надеждата ви у Господа нашего Иисуса Христа прѣдъ Бога и Отца нашего.

Иматъ увѣрението, че ще бждатъ спасени чрѣзъ Него.

2 Тим. 1:12... Зная въ Кого съмъ повѣрвалъ и съмъ увѣренъ, че Той е мощенъ да запази моя залогъ за она день.

2 Тим. 4:18. Господь ще ме избави и отъ всѣко лошо нѣщо и ще ме запази за Своего небесно царство. Нему слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Очакватъ отъ небесата явлението Му.

Фил. 3:20... Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Иисуса Христа.

Прообрази на Иисуса — Спасителъ:

Моисей.

Числ. 12:7... Той (Моисей) е вѣренъ въ цѣлия Ми домъ. Евр. 3:2.

Числ. 12:8. Азъ говоря съ него уста съ уста, и явно, а не съ гатанки, и той вижда образа на Господа...

Втор. 18:15 ...Господь, Богъ твой, ще ти издигне Пророкъ из-срѣдъ тебе, отъ твоитѣ братя, като мене,—Него слушайте. Дѣян. 3:22.

Втор. 34:10. И въ Израиля нѣмаше вече такъвъ пророкъ, като Моисея, когото Господь знаеше лице съ лице.

Иоан. 12:27—29. Душата Ми сега се смути, и що да кажа? Отче, избави Ме отъ тоя часъ? Но затова и дойдохъ на тоя часъ. Отче, прослави името Си! Тогава дойде гласъ отъ небето: и прославихъ, и пакъ ще прославя. А народътъ, който стоеше и чу това, казваше: грѣмна се; други пъкъ казваха: Ангель Му говори.

Иисусъ Навинъ.

Иис. Нав. 1:5, 6. (Господь каза на Навиновия синъ Иисуса:) Никой не ще устои прѣдъ тебе прѣзъ всички дни на твоя животъ; и както бѣхъ съ Моисея, тъй ще бжда и съ тебе: нѣма да отстъпя отъ тебе и нѣма да те оставя. Бжди твърдъ и храбъръ, защото ти ще прѣдадешъ на тоя народъ за владѣние земята, за която се клехъ на отцитѣ имъ да имъ я дамъ. Втор. 31:7.

Иис. Нав. 11:23... Прѣвзе Иисусъ цѣлата земя, както бѣ говорилъ Господь на Моисея, и я прѣдаде Иисусъ за дѣлъ на израилтянитѣ, слѣдъ като я подѣли между колѣната имъ. И земята се успокои отъ война.

Иоан. 14:2, 3. Въ дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нѣмаше, щѣхъ да ви кажа. Отивамъ да ви приготвя мѣсто. И кога ида и ви приготвя мѣсто, пакъ ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бждете и вие, дѣто съмъ Азъ.

Евр. 4:8, 9, 14... Ако Иисусъ *Навинъ* ги бѣ успокоилъ, *Давидъ* не би говорилъ слѣдъ това за другъ день. Прочее, за Бо-

жия народъ *още* остава почивка сѣботна...Като имаме великъ Първосвещеникъ, Който е прѣминалъ прѣзъ небесата, Иисуса, Сина Божий, нека се държимъ о вѣроизповѣданието.

Мѣдната змия.

Числ. 21 : 8, 9...Рече Господь на Моисея: направи си (мѣдна) змия и я окачи *на върлина*, като знаме, и (кога ухапи нѣкого змия) ухапаниятъ, щомъ я погледне, ще остане живъ. И направи Моисей мѣдна змия и я окачи *на върлина*, като знаме, и кога змия ухапваше нѣкой човѣкъ, тоя, щомъ погледнѣше мѣдната змия, оставаше живъ.

Иоан. 3 : 14, 15...Както Моисей издигна змията въ пустинята, тъй трѣбва да се издигне Синъ Човѣчески, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, но да има животъ вѣченъ.

Пасхалниятъ агнецъ.

Исх. 12 : 3—13. (Господь каза на Моисея и Аарона..., думайки:) Кажете прѣдъ цѣлото общество (на синоветѣ) на Израиля: въ десетия *день* на тоя мѣсець нека всѣки си вземе по едно агне споредъ челядитѣ, по агне на челядь; ако пъкъ челядъта е толкозъ малка, че не *ще може да изяде* агнето, нека той и найблизкиятъ на дома му съсѣдъ *го* взематъ споредъ колкото души сж на брой, като се смѣта съразмѣрно съ онова, колко всѣки може да изяде отъ агнето. Агнето ви трѣбва да бжде безъ недостатъкъ, мжжко, едногодишно; вземете го отъ овцитѣ или отъ козитѣ; и да се пази то у васъ до четиринаisetия день на тоя мѣсець; тогава да го заколе цѣлото събрание на израилското общество, привечерь. И да взематъ отъ кръвта *му*, и помажатъ и двата спонеца на вратата и горния прагъ на вратата въ кжщитѣ, дѣто ще го ядатъ. И прѣзъ тая сжщата нощъ да изядатъ месото му, изпечено на огнь; да го изядатъ съ безквасенъ хлѣбъ и съ горчиви *трѣви*. Не яжте отъ него недопечено, или сварено въ вода, но яжте го изпечено на огнь, главата съ нозѣтъ и дробинето. Не оставяйте отъ него до сутринята (и кость негова не трошете); а останалото отъ него изгорете на огнь до сутринята. А яжте го тъй: прѣпасани прѣзъ кръста, съ обуца на нозѣ и съ тояга въ ржка, яжте го набързо: това е Пасха Господня. Азъ пъкъ сжщата тая нощъ ще мина по Египетската земя, и ще пораза всѣко първородно въ Египетската земя, отъ човѣкъ до добитѣкъ, и ще произведа сждъ надъ всички египетски богове. Азъ съмъ Господь. А оная кръвь ще ви бжде бѣлѣгъ на кжщитѣ, дѣто се намирате, и, като видя кръвта, ще ви отмина, и между васъ не ще има изтрѣбителна пораза, когато поразявамъ Египетската земя.

Ис. 53 : 7. Той бѣ измжчванъ, но страдеше доброволно и уста Си не отваряше; като овца биде Той заведенъ на клане, и както агне прѣдъ стригачитѣ си е безгласно, така и Той не отваряше уста Си.

1 Кор. 5 : 7...Очистете стария квасъ, за да бждете ново тѣсто, както сте безквасни; защото Христосъ, пасхата наша, биде закланъ за насъ.

Откр. 5 : 6, 12. Погледнахъ, и ето, срѣдъ прѣстола и чети-

ритѣхъ животни и срѣдъ старцитѣ стоеше Агнець, като закланъ, съ седемъ рога и седемъ очи. които сж седемѣтъ духове Божи. разпратени по цѣлата земя...(Чухъ гласа на много Ангели...) които говорѣха съ високъ гласъ: достоенъ е закланиятъ Агнець да приеме силата и богатството, прѣмъдростъта и могъществото, честъта, славата и благословението.

Откр. 7:14. (Единъ отъ старцитѣ заговори и ме попита: тия, облѣченитѣ въ бѣли дрехи, кои сж и откъдѣ сж дошли?) Азъ му отговорихъ: ти знаешъ, господарю. А той ми рече: тѣ сж, които идатъ отъ голѣмата скърбъ; тѣ опраха дрехитѣ си и ги избѣлиха съ кръвта на Агнеца.

Иисусъ Христосъ — Ходатай.

Е прѣдсказанъ.

Втор. 18:15—19. Господь, Богъ твой, ще ти издигне Пророкъ изсрѣдъ тебе, отъ твоитѣ братя, като мене,—Него слушайте,—понеже ти моли Господа, твоя Богъ, при Хоривъ въ деня на събранието, думайки: да не чуя занаяпрѣдъ гласа на Господа, моя Богъ, и да не вида вече тоя голѣмъ огънь, за да не умра. И рече ми Господь: добро е това, що (ти) сж казали; Азъ ще имъ издигна Пророкъ изсрѣдъ братята имъ, какъвто си ти, ще вложи думитѣ Си въ устата Му, и Той ще имъ говори всичко, що Му Азъ заповѣдамъ; а който не послуша думитѣ Ми, които (Оня Пророкъ) ще говори отъ Мое име, отъ него ще дияр смѣтка.

Е примирилъ човѣцитѣ (свѣта) съ Бога чрѣзъ очистване на грѣховетѣ.

2 Кор. 5:18, 19...Всичко е отъ Бога, Който ни примири съ Себе Си чрѣзъ Иисуса Христа и ни даде служението на това примирение, защото Богъ примири свѣта съ Себе Си чрѣзъ Христа, безъ да вмѣнява на човѣцитѣ прѣгрѣшенията имъ, и ни вложи въ насъ словото на примирението.

Еф. 2:13—18...Сега въ Христа Иисуса вие, които нѣкогаш бѣхте далечъ, станахте близки чрѣзъ кръвта Христова. Защото Той е нашиятъ миръ, Който направи отъ двата *народа* единъ и разруши прѣградата, що бѣше посрѣдъ, като съ плътта Си унищожи враждата, а съ учението—закона на заповѣдитѣ, за да създаде въ Себе Си отъ двата *народа* единъ новъ човѣкъ, въдворявайки миръ, и въ едно тѣло да примири двата *народа* съ Бога чрѣзъ кръста, като на него уби враждата; и като дойде, благовѣстй миръ на васъ, далечни и близки, защото чрѣзъ Него и единитѣ и другитѣ имаме достъпъ при Отца, въ единия Духъ.

Кол. 1:20. (Благоволи *Отецъ*...) чрѣзъ Него да примири съ Себе Си всичко, било земно, било небесно, като го умиротвори чрѣзъ Него, съ кръвта на кръста Му.

Евр. 9:15....Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Евр. 12:24. (Вие не сте пристѣпили къмъ осезаема планина, и пламналь огънь, и облакъ, и мракъ, и буря...Вие обаче при-

стжихте къмъ планина Сионъ...) и къмъ Иисуса, Ходатая на новия завѣтъ, и къмъ кръвта за поръсване, която по-добрѣ говори отъ Авелевата.

1 Петр. 3:18....Христосъ, за да ни заведе при Бога, веднажъ пострада за грѣховетѣ *ни*, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ.

Е ходатай за грѣшнитѣ.

Ис. 53:12....Азъ ще Му дамъ дѣлъ между великитѣ, и съ силнитѣ плячка ще дѣли, задѣто душата Си на смъртъ прѣдаде, и къмъ злодѣйци биде причисленъ, когато между това Той понесе върху Си грѣха на мнозина, и за прѣстѣпницитѣ стана ходатай.

Лук. 23:34....Иисусъ говорѣше: Отче! прости имъ, понеже не знаятъ, що правятъ...

Иоан. 14:16....Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбждва съ васъ во-вѣки.

Иоан. 17:9—24. Азъ за тѣхъ се моля; нѣ за *цѣлъ* свѣтъ се моля, а за тѣхъ, които си Ми далъ, защото сж Твои. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и се прославихъ въ тѣхъ. Не съмъ вече въ свѣта, но тѣ сж въ свѣта, а Азъ ида при Тебе. Отче, Светий! упаци ги въ Твоето име, тѣхъ, които си Ми далъ, за да бждатъ едно, както сме и Ние. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣта, Азъ ги пазѣхъ въ Твоето име; ония, които си Ми далъ, упацихъ, и никой отъ тѣхъ не погина, освѣнъ погибелниятъ синъ, за да се сбждне Писанието. А сега ида при Тебе и казвамъ това въ свѣта, за да иматъ въ себе си Моята радостъ пълна. Азъ имъ прѣдадохъ Твоето слово, и свѣгътъ ги намрази, защото тѣ не сж отъ свѣта, както и Азъ не съмъ отъ него. Не се моля да ги вземешъ отъ свѣта, но да ги упацишъ отъ злото. Тѣ не сж отъ свѣта, както и Азъ не съмъ отъ него. Освети ги чрѣзъ Твоята истина; Твоето слово е истина. Както Ти Мене прати въ свѣта, и Азъ ги пратихъ въ свѣта; и за тѣхъ Азъ посветявамъ Себе Си, та и тѣ да бждатъ осветени чрѣзъ истината. И нѣ само за тѣхъ се моля, но и за ония, които по тѣхното слово повѣрватъ въ Мене, да бждатъ всички едно: както Ти, Отче, си въ Мене, и Азъ въ Тебе, тъй и тѣ да бждатъ въ Насъ едно, — та да повѣрва свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ. И славата, която Ми бѣ далъ, Азъ дадохъ тѣмъ, за да бждатъ едно, както Ние сме едно; Азъ съмъ въ тѣхъ, и Ти въ Мене, за да бждатъ въ пълно единство, и за да познае свѣтътъ, че Ти си Ме пратилъ и си ги възлюбилъ, както Мене възлюби. Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде.

Римл. 8:34. Кой е, който ще осжда? Христосъ Иисусъ, Който умрѣ, но още и възкрѣсна, Който е и отдесно на Бога, Който и ходатайствува за насъ.

Евр. 7:25. Затова Той може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзъ Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

Евр. 9:24....Христосъ влѣзе не въ ржкотворно светилище,

което е *само* образъ на истинското, но въ самото небе, за да се яви сега прѣдъ Божието лице за насъ.

1 Иоан. 2:1. Чеда мои! Това ви пиша, ꙗко да не съгрѣшавате; и ако нѣкой съгрѣши, то прѣдъ Отца имаме ходатай Иисуса Христа праведника.

Отвърща гнѣва Божи отъ грѣшницитеъ.

Римл. 5:9....Слѣдъ като сме се оправдали съ кръвта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

1 Сол. 1:10....Очаквате отъ небесата Неговия Синъ, Когою Той (Богъ) възкреси отъ мъртвитѣ, Иисуса, Който ни избавя отъ идещия гнѣвъ.

Съединява въ Себе Си людетѣ съ Бога

Иоан. 14:20....Ще разберете вие, че Азъ съмъ въ Моя Отецъ, и вие сте въ Мене, и Азъ въ васъ.

Нарича се Емануиль, съ насъ е Богъ.

Ис. 7:14....Самъ Господъ ще ви даде личба: ето, Дѣвицата ще зачене и ще роди Синъ, и ще Му нарекатъ името Емануиль. **Мат. 1:23.**

Е единъ посрѣдникъ между Бога и людетѣ.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Дѣян. 4:12....Подъ небето нѣма друго име, на човѣци дадено, чрѣзъ което трѣбва да се спасимъ. (Петъръ).

1 Тим. 2:5....Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци — човѣкътъ Христосъ Иисусъ.

Е поржчителъ на по-добъръ завѣтъ отъ първия.

Евр. 7:22....На по-добъръ завѣтъ поржчителъ стана Иисусъ.

Евр. 8:6....Той (Христосъ) получи *толкова* по-добро служение, колкото е и ходатай на по-добъръ завѣтъ, основанъ на по-добри обѣщания.

Ние сме близки Богу чрѣзъ Иисуса.

Еф. 3:12. У (Христа)...чрѣзъ вѣрата въ Него, имаме дързновение да се доближаваме *къмъ Бога* съ довѣрие.

Евр. 10:19. И тъй, братя, като имаме дързновение да влизаме въ светилището чрѣзъ кръвта на Иисуса Христа, по новъ и живъ пжть, (...нека пристѣпваме съ искрено сърдце, при пълна вѣра, слѣдъ като съ порѣсване очистимъ сърдцата отъ лукава съвѣсть и омиемъ тѣлото съ чиста вода).

Богъ слуша всѣха молитва въ името на Иисуса.

Иоан. 14:13, 14....Каквото поискате *отъ Отца* въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина. Ако поискате нѣщо въ Мое име, Азъ ще го направя.

Иоан. 15:16. Не вие Мене избрахте, но Азъ васъ избрахъ и ви поставихъ да идете и да принасяте плодъ, и плодътъ ви да прѣбждва, та, каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, да ви даде.

Иоан. 16:23, 24....Истина, истина ви казвамъ: каквото и да

поискате отъ Отца въ Мое име, ще ви даде. Досега нищо не сте искали въ Мое име; искайте, и ще получите, за да бжде радостта ви пълна.

Прообрази:

Моисей.

Изх. 32:11—14... Моисей взе да моли Господа, своя Богъ, и каза: да се не разпадва, Господи, гнѣвътъ Ти противъ Твоя народъ, който Ти изведе отъ Египетската земя съ велика сила и съ твърда ржка, за да не кажатъ египтяни: за зло ги изведе Той, за да ги убие въ планинитѣ и да ги изтрѣби отъ лицето на земята; отвърни разпаления Си гнѣвъ и отмѣни погубването на Твоя народъ; спомни си за Авраама, Исаака и Израиля (Иакова), Твои раби, на които Ти се кле въ Себе Си, като каза: ще умножа и прѣумножа сѣмето ви колкото небеснитѣ звѣзди, и цѣлата тая земя, за която говорихъ, ще дамъ на сѣмето ви за вѣчно владѣние. И отмѣни Господь злочестината, за която каза, че ще стои на Своя народъ.

Числ. 14:11—20... Рече Господь на Моисея: докога ще Ме огорчава тоя народъ? и докога нѣма да Ми върва при всички личби, които Азъ вършихъ срѣдъ него? Ще го порази съ морь, ще го изтрѣбя, и ще произведе отъ тебе (и отъ бащиния ти домъ) народъ по-многоброенъ и по-силенъ отъ него. Но Моисей рече Господу: ще чуютъ египтяни, изсрѣдъ които Ти съ силата Си изведе тоя народъ, и ще кажатъ *това* на жителитѣ въ тая земя, понеже тия сж чули, че Ти, Господи, си между тоя народъ, и че Ти, Господи, имъ давашъ да Те виждатъ лице съ лице, и Твоятъ облакъ стои надъ тѣхъ, и Ти вървишъ прѣдъ тѣхъ денемъ въ облаченъ стълбъ, а нощемъ въ огненъ стълбъ; и ако Ти изтрѣбишъ тоя народъ като единъ човѣкъ, то народитѣ, които сж чули славата Ти, ще кажатъ: Господь не можа да въведе тоя народъ въ земята, която бѣ му съ клетва обѣщаль, та затова го погуби въ пустинята. И тѣй, нека се възвеличи силата Господня, както Ти бѣ казалъ, думайки: Господь е дълготърпливъ и многомилостивъ (и истиненъ). Който прощава беззаконията и прѣстѣпленията (и грѣховетѣ), и не оставя безъ наказание, но Който за беззаконието на бацитѣ наказва дѣцата до трета и четвърта рода. Проси грѣха на тоя народъ поради голѣмата Си милость, както си прощавалъ тоя народъ отъ Египетъ до тука. И рече Господь (на Моисея): прощавамъ споредъ думата ти.

Втор. 5:5, 26—28. Азъ...стояхъ между Господа и между васъ въ онова врѣме, за да ви прѣдавамъ думитѣ Господни, понеже вие се бояхте отъ огъня и не възлѣзохте на планината...Има ли нѣкаква плътъ, която да е чувала, както ние, гласа на живия Богъ, Който говори изсрѣдъ огъня, и да е останала жива? пристѣпй ти и слушай всичко, що (ти) каже Господь, Богъ нашъ, и ни разказвай всичко, каквото ти каже Господь, Богъ нашъ, а ние ще слушаме и ще изпълняваме. И Господь чу вашитѣ думи, какъ се разговаряхте съ мене, и каза ми Господь: чухъ думитѣ на твоя народъ, които ти говориха; всичко, що говориха, е добро.

Втор. 9:16—21... Видѣхъ, че вие бѣхте съгрѣшили противъ

Господа, вашия Богъ, направили си бѣхте излѣнъ телець, и скоро се бѣхте отклонили отъ пжтя, който ви бѣ заповѣдалъ Господь (да държите); тогава взехъ двѣтѣ скрижали, хвърлихъ ги отъ ржцѣтѣ си, та ги разбихъ прѣдъ очитѣ ви. И припаднахъ (пакъ) прѣдъ Господа, молихъ се, както по-напрѣдъ, четирийсетъ дена и четирийсетъ нощи, хлѣбъ не ядохъ и вода не пихъ, за всичкитѣ ви грѣхове, съ които съгрѣшихте, като направихте зло прѣдъ Господа (вашия Богъ) и Го разгнѣвихте; защото азъ се страхувахъ отъ гнѣва и яростта, съ които Господь се разгнѣви на васъ и искаше да ви погуби. И Господь ме послуша и тоя пжтъ. И на Аарона се силно разгнѣви Господь и искаше да го погуби; но азъ се молихъ тогава и за Аарона. А грѣха ви, що сторихте, — телеца — взехъ, изгорихъ го въ огъня, счукахъ го и цѣлъ (го) стрихъ тѣй, че стана на ситенъ прахъ, и азъ хвърлихъ тоя прахъ въ потока, който течеше отъ планината.

Гал. 3:19....Защо е даденъ законътъ? Той биде прибавенъ поради прѣстжпленията, доклѣ дойде сѣмето, къмъ което се отнася общанието, и е прѣдаденъ чрѣзь Ангели, съ ржка на посрѣдникъ. *Ааронъ.*

Числ. 16:45—48....Рече Мойсей на Аарона: вземи кадилницата, тури въ нея огънь отъ жертвеника, сипи кадиво и носи по-скоро при народа и застжпи се за тѣхъ, защото гнѣвъ излѣзе отъ Господа, (и) начена се моръ. И взе Ааронъ, както каза Мойсей, и се затече всрѣдъ събранието, и ето, начена се моръ между народа. И той сипа кадиво и се помоли за народа: застана между мъртвитѣ и живитѣ, и морътъ прѣстана.

Иисусъ Христосъ — Царь.

Е прѣдсказанъ.

Числ. 24:17. (Валаамъ, синъ Веоровъ, говори...)...Изгрѣва звѣзда отъ Иакова, и се издига жезълъ отъ Израила; той поразява князетѣ моавски и съкрушава всички Ситови синове.

Пс. 2:6. „Азъ помазахъ Моя Царь надъ Сионъ, Моята света планина“.

Пс. 88:19, 20. Отъ Господа е нашиятъ щитъ и отъ светия Израилевъ — нашиятъ царь. Нѣкога Ти бѣ говорилъ на Твоя светия въ видѣние и бѣ казалъ: „Азъ дадохъ помощъ на юначния, издигнахъ избраника измежду народа“.

Ис. 9:6....Младенець ни се роди — Синъ ни се даде; властта е на рамѣнитѣ Му, и ще Му дадатъ име: Чуденъ, Свѣтникъ, Богъ крѣпкъ, Отець на вѣчността, Князь на мира.

Ис. 16:5. „Прѣстолътъ ще се утвърди съ милость, и на него ще седне съ вѣрность, въ Давидовата шатра, сѣдия, който дири правда и се стреми къмъ правосѣдие“.

Ис. 32:1. Ето, Царьтъ ще царува по правда, и князетѣ ще управляватъ по законъ.

Ис. 52:7. Колко прѣкрасни сж върху планинитѣ нозѣтѣ на благовѣстника, който възвѣстява миръ, благовѣствува радость, проповѣдва спасение, който говори Сиону: „Богъ твой се въцари!“

Ис. 55:4. Ето, Него дадохъ свидѣтель за народитѣ, вождь и наставникъ на народитѣ.

Иер. 23:5. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь,—и ще въздигна на Давида праведна Младочка, и ще се възцари Царь, Който ще постѣпва мъдро и ще върши сждь и правда на земята. **Иер. 33:15.**

Иез. 34:24....Азъ, Господь, ще бжда тѣхенъ Богъ, и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь срѣдъ тѣхъ. Азъ, Господь, казахъ това.

Дан. 7:13, 14. Гледахъ въ нощнитѣ видѣния, и ето, на небесни облаци идѣше сѣкашъ Синъ Човѣческій, дойде до Стария по дни и биде доведенъ при Него. И Нему бѣ дадена власть, слава и царство, за да Му служатъ всички народи, племена и езици; владичеството Му е владичество вѣчно, което нѣма да прѣмине, и царството Му не ще се разруши.

Мих. 5:2. И ти, Витлееме Ефратовъ, малъкъ ли си между хилядитѣ Иудини? отъ тебе ще Ми излѣзе Оня, Който трѣбва да бжде Владика въ Израиля и Чийто произходъ е отъ край-врѣме, отъ вѣчни дни.

Зах. 9:9. Ликувай отъ радостъ, дъще Сионова, тържествувай, дъще Иерусалимова: ето, твоятъ Царь иде при тебе, праведенъ и спасаващъ, кротъкъ, възседналъ на ослица и на младо осле, синъ на подяремница.

Лук. 1:32, 33. (Ангелътъ рече на Марямъ: ти ще родишъ Синъ и ще Го наречешъ съ името Иисусъ.) Той ще бжде великъ и ще се нарече Синъ на Всевишния; и ще Му даде Господь Богъ прѣстола на отца Му Давида; и ще царува надъ дома Иакововъ до-вѣки, и царството Му не ще има край.

Е Царь на славата.

Пс. 23:7—10. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царътъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Крѣпкиятъ и силниятъ Господь, силниятъ на война Господь. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царътъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Господь на силитѣ, Той е Царь на славата!

Мат. 19:28....Иисусъ имъ рече: истина ви казвамъ, че вие, които Ме послѣдвахте, при пакибитието¹⁾, кога Синъ Човѣческій седне на прѣстола на славата Си, ще седнете и вие на дванайсетъ прѣстола, като сждите дванайсетътѣхъ Израилеви колѣна.

Мат. 25:31... Кога дойде Синъ Човѣческій въ славата Си, и всички свети Ангели съ Него, тогава ще седне на прѣстола на славата Си.

1 Кор. 2:8. (Проповѣдваме Божията прѣмъдрость, тайна, съкровена, която Богъ е прѣдопрѣдѣлилъ прѣди вѣкове за наша слава,) която никой отъ властницитѣ на тоя вѣкъ не е позналъ; защото, ако бѣха я познали, не биха разпнали Господа на славата.

Е Царь на царетѣ.

Пс. 88:23....Азъ ще го (Давида) направя първороденъ синъ, по-горѣ отъ земнитѣ царе.

1 Тим. 6:15. (Наръчвамъ ти...да спазишъ заповѣдта чиста,

¹⁾ прѣсъздаването на свѣта при второто Христово пришествие.

безукорна, дори до явяването на Господа нашего Иисуса Христа,) което, кога му дойде време, ще открие блажениятъ и едничъкъ Властитель, Царь на царетѣ и Господарь на господаруващитѣ.

Откр. 1:5. (Иоанъ—до седемтъхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ)...и отъ Иисуса Христа, *Който е* върниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе...

Откр. 17:14. Тѣ (десетътѣ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще ги побѣди, защото *Той* е Господарь на господаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които сж съ Него, сж звани, избрани и върни.

Откр. 19:16. На дрехата и на бедрото Му бѣ написано името: Царь на царетѣ и Господарь на господаритѣ.

Е седещъ на прѣстола Божи.

Евр. 1:3....Бидейки сияние на славата и образъ на Неговата (на Бога) ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзъ Себе Си очисти грѣховетѣ ни, седна отдесно на прѣстола на величието въ висинитѣ.

Евр. 12:2. (Нека ..изминемъ прѣдстоещето намъ поприще,) имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣрата — Иисуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радость, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий.

Откр. 3:21. На оногова, който побѣждава, ще дамъ да седне съ Мене на Моя прѣстоль, както и Азъ побѣдихъ и седнахъ съ Отца Си на Неговия прѣстоль.

Откр. 22:1. (Говорещиятъ съ мене)...ми (показа) чиста рѣка съ вода на живота, бистра като кристалъ, изтичаща отъ прѣстола на Бога и на Агнеца.

Е седещъ на Давидовия прѣстоль.

Дѣян. 2:30. (Давидъ)...бидейки пророкъ и знайки, че Богъ му бѣше съ клетва обѣщаль отъ плода на чрѣслата му да въздигне по плътъ Христа и да Го постави на прѣстола му, (прѣдвидѣ и каза за възкресението на Христа...). (Петъръ).

Е Царь на Сионь.

Мат. 21:5. „Кажете на дъщерята Сионова: ето, твоятъ Царь иде при тебе кротъкъ, възседналь ослица и осле, синь на подяремница“. Иоан. 12:15.

Е Царь на правдата.

Пс. 44:7, 8. Твоятъ прѣстоль, Боже, е вѣченъ; жезълътъ на правдата е жезълъ на Твоето царство. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, затова, Боже, Твоятъ Богъ Те помаза съ елей на радость повече отъ Твоитѣ съучастници. Евр. 1:8, 9.

Е Царь на вселенната.

Пс. 2:8. „Искай отъ Мене, и ще Ти дамъ народитѣ за Твое наслѣдие, и всичко до край-земя — за Твое владѣние“.

Пс. 71:8. Той (царевиятъ синь) ще владѣе отъ море до море и отъ рѣката¹⁾ до краищата на земята.

Зах. 14:9....Господь ще бжде царь надъ цѣла земля: въ него день Господь ще бжде единъ, и името Му — едно.

¹⁾ Ефратъ.

Римл. 14:9...Христосъ затова и умрѣ и възкрѣсна и оживѣ, за да господарува и надъ мъртви и надъ живи.

1 Петр. 3:22...Като се възнесе на небето, е 'отдесно Богу, и Комуто се покориша Ангели и Власти и Сили.

Откр. 11:15. Затрѣби и седмиятъ Ангелъ, и се разнесоха по небето силни гласове, които викаха: царството на свѣта стана *царство* на Господа нашего и на Неговия Христосъ, и Той ще царува во-вѣки вѣковъ.

Е Царь съ вѣчно царство.

Дан. 2:44. „...Богъ Небесний ще въздигне царство, което во-вѣки не ще се разруши, и това царство нѣма да бжде прѣдано на другъ народъ: то ще съкруши и разруши всички царства, а самѡ ще стои вѣчно“.

Ще владичествува надъ всички твари.

Мат. 28:18...Като се приближи Иисусъ, заговори и имъ рече: даде Ми се всѣка власть на небето и на земята

Дѣян. 10:36...Е Господь на всички. (Петъръ).

Римл. 10:12. Нѣма разлика между иудеинъ и елинъ, защото единъ и сщъ е Господь на всички, богатъ за всички, които Го призоваватъ.

1 Кор. 15:27...„Всичко покори подъ нозѣтъ Му“...Пс. 8:7.

Еф. 1:20—22. Съ...*сила* Той (Богъ) дѣйствува въ Христа, като Го възкреси отъ мъртвитѣ и постави отъ десната Си страна на небесата, по-горѣ отъ всѣко началство и власть, сила и господство и отъ всѣко име, съ което именуватъ не само въ тоя вѣкъ, но и въ бждещия, и покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата.

Фил. 2:9—11...Богъ Го високо въздигна и Му даде име, което е по-горѣ отъ всѣко име, та въ името на Иисуса да прѣклони колѣнѣ всичко небесно, земно и подземно, и всѣки езикъ да изповѣда, че Иисусъ Христосъ е Господь, за слава на Бога Отца.

Неговото царство не е отъ тоя свѣтъ.

Иоан. 6:15...Иисусъ, като разбра, че възнамѣряватъ да дойдатъ да Го грабнатъ, за да Го направятъ царь, пакъ се отдалечи въ планината самичкъ.

Иоан. 18:36. Иисусъ отговори: Моето царство не е отъ тоя свѣтъ: ако бѣше царството Ми отъ тоя свѣтъ, Моитѣ слуги щѣха да се борятъ, за да не бжда прѣдаденъ на иудеитѣ; но сега царството Ми не е отукъ.

Той е обявенъ и признатъ за Царь: отъ источнитѣ мждреци.

Мат. 2:1, 2...Когато се роди Иисусъ въ Витлеемъ Иудейски въ днитѣ на царь Ирода, ето, мждреци отъ изтокъ дойдоха въ Иерусалимъ и казваха: дѣ е родилиятъ се Царь Иудейски? Защото видѣхме звѣздата Му на изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ.

Отъ Натанаила.

Иоан. 1:49. Натанаилъ Му отговори: Рави! Ти си Синъ Божий, Ти си Царьтъ Израилевъ.

Отъ множество Негови ученици.

Мат. 21 : 8, 9...Повечето отъ народа постилаше дрехитѣ си по пътя; други пъкъ съчеха клони отъ дърветата и постилаха по пътя; а народътъ, който вървѣше отпръдъ и който Го съпровождаше, възклицаваше и казваше: осана Сину Давидову! Благословенъ Идешиятъ въ име Господне! осана въ висинитѣ!

Лук. 19 : 37, 38...Когато приближаваше вече да прѣвали Елеонската планина, цѣлото множество ученици, възрадвани, почнаха велегласно да славятъ Бога за всички чудеса, каквито бѣха видѣли, като казваха: благословенъ Царьтъ, който иде въ име Господне! Миръ на небето и слава въ висинитѣ!

Иоан 12 : 12, 13...Тълпи народъ, дошли на празника, като чува, че Иисусъ иде въ Иерусалимъ, взеха палмови клончета и излѣзоха да Го посрѣщнатъ, като викаха: осана! Благословенъ Идешиятъ въ име Господне, Царьтъ Израилевъ!

Отъ Самаго Него.

Мат. 25 : 34...Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете *вие*, благословенитѣ отъ отца Ми, наслѣдете царството, пригответо вамъ отъ създание-мира.

Мат. 27 : 11...Иисусъ се изправи прѣдъ управителя; и управительтъ Го попита и рече: Ти ли си Иудейскиятъ Царь? А Иисусъ му отговори: ти казвашъ. Марк. 15:2; Иоан. 18:37.

Съ надписа на Неговия кръстъ.

Мат. 27 : 37...Туриха надъ главата Му надписъ, който показваше вината Му: Този е Иисусъ, Царьтъ Иудейски. Марк. 15:26; Лук. 23:38.

Иоан. 19 : 19...Пилатъ написа и надписъ, и го постави на кръста. Написано бѣше: Иисусъ Назорей, Царь Иудейски.

Царе ще Му се поклонятъ.

Пс. 71 : 11...Ще му се (на царевия синъ) поклонятъ всички царе; ще му служатъ всички народи.

Ис. 49 : 7. Тъй казва Господъ, Изкупительтъ на Израиля, Светиятъ неговъ, на прѣзирания отъ всички, на укорявания отъ народа, на Раба на властителятъ: царе ще Те видятъ — и ще станатъ; князе ще се поклонятъ заради Господа, Който е вѣренъ, заради Светия Израилевъ, Който Те е избралъ.

Иудентъ ще Го потърсятъ.

Ос. 3 : 5...„Ще се обърнатъ синоветѣ Израилеви и ще потърсятъ Господа, своя Богъ, и Давида, своя царь, и ще благоговѣятъ прѣдъ Господа и прѣдъ благостъта Му въ послѣднитѣ дни.“

Вѣрващитѣ сж подчинени Нему.

Кол. 1 : 13. Избави ни (Богъ) отъ властѣта на тъмнината и ни прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синъ.

Откр. 15 : 4. (Видѣхъ...ония, които побѣдиха звѣра...и пѣха пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки:...) Кой не ще се побои отъ Тебе, Господи, и не ще да прослави Твоето име? Защото само Ти си светъ; защото всички народи ще дойдатъ и ще се поклонятъ прѣдъ Тебе; защото Твоитѣ прѣсѣжди станаха явни.

Ще Го съзерцаватъ.

Ис. 33:17. Очитъ ти ще видятъ Царя въ Неговата красота, ще видятъ далечна земя.

Откр. 22:3, 4....Не ще има вече никакво проклетие: прѣстолътъ на Бога и на Агнеца ще бжде въ града; Неговитъ раби ще Му служатъ и ще видятъ лицето Му, а името Му ще бжде на челата имъ.

Ще царствуватъ въ Неговото царство.

Дан. 7:18, 22, 27. „Светиитъ на Всевишния ще взематъ царството и ще го владѣятъ во-вѣки и во-вѣки вѣковъ“...Дойде Стариатъ по дни, и сждъ биде даденъ на светиитъ на Всевишния, и настѣпи врѣме, светиитъ да завладѣятъ царството....Царството и властѣта и царственото величие по цѣлото поднебесие ще се даде на народа отъ светиитъ на Всевишния, Чието царство е царство вѣчно, и всички властници ще служатъ и ще се покоряватъ Нему.“

Лук. 22:30. (Азъ ви завѣщавамъ, както Ми завѣща Моятъ Отецъ, царство,) за да ядете и пиете на трапезата Ми въ Моето царство, и да седнете на прѣстоли да сждите дванайсетътѣхъ колѣна Израилеви.

2 Тим. 2:12. Ако търпимъ, съ Него ще и царуваме; ако се отричаме, и Той ще се отрече отъ насъ.

Откр. 5:10. (Четиритъ животни и двацетъ и четиритъ старци паднаха прѣдъ Агнеца,...думайки: Ти)...ни направи прѣдъ нашия Богъ царе и свещеници; и ще царуваме на земята.

Молятъ се за дохождане на Неговото царство.

Мат. 6:10. Да дойде Твоето царство; да бжде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята. Лук. 11:2

Кол. 4:3. Молете се сждо и за насъ, за да ни отвори Богъ врата на словото да разгласимъ Христовата тайна, заради която съмъ и въ окови.

2 Сол. 3:1, 2....Молете се за насъ, братя, щото словото Господне да се разпространява и се слави *навредъ*, както и у васъ, и да се избавимъ отъ безчинни и лукави човѣци, защото не всички иматъ вѣра.

2 Петр. 3:12. (Какви трѣбва да бждете въ светъ животъ и благочестие вие,) които очаквате и желаете скорото дохождане на Божия день, за който пламналитъ небеса ще се разрушатъ, и разгорѣлитъ се стихии ще се стопятъ?

Откр. 22:20....Да, дойдѣ, Господи Иисусе!

Той ще побѣди всичкитъ си врагове.

Пс. 2:9. „Ти ще ги поразишъ съ желѣзенъ жезълъ; ще ги строшишъ като грънчарски сждъ“.

Пс. 109:1, 2. Рече Господъ Господу моему: седи отъ десната Ми страна, доклѣ туря Твоитъ врагове подножие на нозѣтъ Ти. Жезъла на Твоята сила ще Ти прати Господъ отъ Сионъ: владѣй между враговетъ Си. Мат. 22:44; Марк. 12:36; Лук. 20:42, 43; Дѣян. 2:34, 35; Евр. 1:13.

Мат. 21:44....Който падне върху тоя камъкъ, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже.

1 Кор. 15:25...Той трѣбва да царува, докато тури всички врагове подъ нозѣтъ Си.

Евр. 10:13. (Като принесе само една жертва за грѣхове, завинаги седна отдесно Богу,) очаквайки по-нататъкъ, докль враговетъ Му бждатъ турени подножие на нозѣтъ Му.

Прообрази на Исуса Христа — Царь:

Мелхиседекъ.

Бит. 14:18...Мелхиседекъ, царь салимски, изнесе хлѣбъ и вино, — той бѣ свещеникъ на Бога Всевишни.

Пс. 109:4. Кле се Господь и нѣма да се разкае: Ти си свещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ. Евр. 5:6; Евр. 6:20.

Евр. 7:1—3...Тоя Мелхиседекъ, — царь на Салимъ, свещеникъ на Всевишния Богъ, който посрѣщна Авраама, когато този се връщаше отъ разбиването на царетъ, и го благослови, комуто Авраамъ отдѣли и десетъкъ отъ всичко и който по значение на името си първомъ е царь на правда, а послѣ и царь на Салимъ, сирѣчь, царь на миръ, безъ баща, безъ майка, безъ родословие, нѣмашъ нито начало на дни, нито край на животъ и, *по такъвъ начинъ*, е уподобенъ на Сина Божий, — прѣбждва завинаги свещеникъ.

Соломонъ.

1 Цар. 7:12 13...Кога се навършатъ твоитъ дни, и ти починешъ при отцитъ си, Азъ ще въздигна слѣдъ тебе твоето сѣме, което ще произлѣзе отъ твоитъ чрѣсла, и ще закрѣпя царството му. Той ще сѣгради домъ на името Ми, и Азъ ще утвърдя прѣстола на царството му до-вѣка.

1 Пар. 22:9, 10. Ето, ще ти се роди синъ: той ще бжде миренъ човѣкъ; ще му дамъ спокойствие откъмъ всички околни врагове, затова името му ще бжде Соломонъ. Въ негови дни ще дамъ на Израила и миръ и спокойствие. Той ще построи домъ на името Ми и ще Ми бжде синъ, пъкъ Азъ нему — баща, и ще закрѣпя прѣстола на царството му надъ Израила до-вѣка. 3 Цар. 4:24.

2 Пар. 29:23—25...Седна Соломонъ на прѣстола Господень като царь, вмѣсто баша си Давида, и прѣуспѣваше, и цѣль Израиль му се покоряваше. И всички началници и велможи, както и всички синове царь Давидови се покориха на царь Соломона. И Господь възвеличи Соломона прѣдъ очитъ на цѣль Израиль и му дарува царска слава, каквато не бѣ ималъ прѣди него ни единъ царь израилски.

2 Пар. 9:22, 26. И царь Соломонъ надмина всички земни царе по богатство и мждрость...И владѣеше надъ всички царе — отъ рѣка *Ефратъ* до Филистимската земя и до Египетскитъ прѣдѣли.

Имена, усвоявани Богу.

Сществуващиятъ.

Изх. 3:14. Богъ отговори на Моисея: Азъ съмъ вѣчно Сществуващиятъ. И рече: гѣй кажи на синоветъ Израилеви: вѣчно Сществуващиятъ (Иехова) ме прати при васъ.

Иехова.

Изх. 17:15. Тогава Моисей съзида жертвеникъ (Господу) и го нарече съ име Иехова Ниси (= Господь е мое знаме).

Изх. 34:5.... Слѣзе Господь въ облакъ, и се спрѣ тамъ близу до него (Моисея) и провъзгласи името на Иехова.

Стариятъ по дни.

Дан. 7:9. Видѣхъ..., че бидоха поставени прѣстоли, и седна Стариятъ по дни; облѣклото Му бѣше бѣло като снѣгъ, и космитѣ на главата Му — като чиста вълна; прѣстолътъ Му — като огненъ пламъкъ, колелата му — като пламтещъ огънь.

Дан. 7:13. Гледахъ въ нощнитѣ видѣния, и ето, на небесни облаци идѣше сѣкашъ Синъ Човѣчески, дойде до Стария по дни и биде доведенъ при Него.

Творецъ.

Екл. 12:1.... Помни твоя Създателъ прѣзъ днитѣ на младостта си, доклѣ не сж дошли тежки дни и не сж настанали години, за които ще казвашъ: „нѣма за мене наслада въ тѣхъ“.

Ис. 43:15. Азъ съмъ Господь, вашъ Светия, Творецъ на Израиля, вашъ Царь.

Ис. 54:5.... Твоятъ Творецъ е твой съпругъ; Господь Саваотъ е името Му, и твой изкупителъ е Светиятъ Израилевъ: Той ще се нарече Богъ на цѣла земя

Римл. 1:25. Тѣ замѣниха истината Божия съ лъжа, и се поклониха и служиха на творението повече, отколкото на Твореца, Който е благословенъ во вѣки. Аминь.

1 Петр. 4:19.... Ония, които страдатъ по волята на Бога, нека прѣдадатъ *Нему*, като на вѣренъ Създателъ, душитѣ си, правейки добро.

Богъ на боговетѣ.

Втор. 10:17.... Господь, Богъ вашъ, е Богъ на боговетѣ и Господарь на господаритѣ, Богъ великъ, силенъ и страшень, Който не гледа на лице и не взема дарове.

Пс. 49:1. Богъ на боговетѣ, Господь заговори и призовава земята отъ изгрѣвъ-слънце до западъ.

Пс. 135:2. Славете Бога на боговетѣ, защото е вѣчна милостъта Му.

Дан. 2:47.... Царьтъ (каза) на Даниила: „наистина, вашиятъ Богъ е Богъ на боговетѣ и Господарь на царетѣ, Който открива тайни, щомъ ти можа да откриешъ тази тайна!“

Дан. 11:36.... „...Тоя (сѣверниятъ) царь (ще постѣпва) по свое щение, ще се въздигне и възвеличи по-високо отъ всѣко божество, ще вземе да говори хулно за Бога на боговетѣ и ще има успѣхъ, доклѣ се не изпълни гнѣвътъ: защото, което е прѣдопрѣдѣлено, то ще се изпълни“.

Богъ на небето и земята.

Иис. Нав. 2:11. (Раавъ каза на двамата съгледвачи:) когато чухме това (какъ сте постѣпили съ двамата аморейски царе от-вждъ Иорданъ, Сихона и Ога, които сте погубили), сърдце ни се сви, и въ никого (отъ насъ) духъ не остана противъ васъ; защото Господь, Богъ вашъ, е Богъ на небето горѣ и на земята долу.

1 Ездр. 5: 11. (Татнай и Шетаръ-Бознай казаха на царь Дария:) Тъ (старѣйшинитѣ) ни отговориха съ такива думи: ние сме раби на Бога на небето и земята и градимъ домъ, който бѣше съграденъ много години прѣди това, — и великиятъ царь Израилевъ го строи и довърши.

Богъ Небесний.

2 Парал. 35: 23. Тъй казва Киръ, царь персийски: Господь, Богъ небесенъ, ми даде всички земни царства и ми заповѣда да Му съградя домъ въ Иерусалимъ, въ Иудея. Който между васъ е отъ цѣлия Неговъ народъ, Господь, неговиятъ Богъ, (да бжде съ него, и нека той иде тамъ.

1 Ездр. 6: 9, 10. (Тогава царь Дарий даде заповѣдь)...колкото трѣбва — телци ли, овни или агнета за всесъжжение на Бога небесни, сжщо и пшеница, соль, вино и дървено масло, споредъ както кажатъ свещеницитѣ иерусалимски, нека имъ се дава всѣкой день безъ задръжка, та да принасятъ жертва, приятна на Бога небесни, и да се молятъ за живота на царя и синоветѣ му.

1 Ездр. 7: 21....Азъ, царь Артаксерксъ, давамъ заповѣдь до всички ковчежници, които сж отвждъ рѣката: всичко, що поиска отъ васъ Ездра, свещеникъ и учитель по закона на Бога небесни, незабавно давайте.

Неем. 1: 4, 5. Като чухъ тия думи (за неволята на уцѣлѣлитѣ иудеи, които не отидоха въ плѣнство, и за Иерусалимъ), седнахъ и заплакахъ, и бѣхъ печаленъ нѣколко дена, постихъ и молихъ се прѣдъ Бога небесни, и думахъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милость къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитѣ заповѣди!

Неем. 2: 20. Азъ имъ (на Саваналата, Хоронита и Товия и Гешема) отговорихъ и рекохъ: Богъ небесни, Той ще ни помогне, и ние, раби Негови, ще почнемъ да зидаме, а за васъ нѣма да има ни дѣлъ, ни право, ни споменъ въ Иерусалимъ.

Пс. 135: 26. Славете Бога небесний, защото е вѣчна милостъта Му.

Дан. 2: 13 (Даниилъ отиде у дома си и разказа работата на другаритѣ си Анания, Мисаила и Азария,) за да просятъ милость отъ Бога Небесни за тази тайна (относно съна), та Даниилъ и другаритѣ му да не загинатъ съ другитѣ мждреци вавилонски.

Дан. 2: 37. (Даниилъ отговори на царя:) „Ти, царю, царь на царетѣ, комуто Богъ Небесний дарува царство, власть, сила и слава, (— ти си тая златна глава!“)

Ион. 1: 9. Той (Иона) имъ (на съпжтницитѣ си) рече: „азъ съмъ евреинъ, почитамъ Господа, Бога на небесата, Който направи морето и сушата“.

Богъ на всичкитѣ земни царства.

4 Царств. 19: 15. И молѣше се Езекия прѣдъ лицето Господне и казваше: Господи, Боже Израилевъ, Който седишъ на херувими! Ти единъ си Богъ на всички земни царства. Ти си сътворилъ небето и земята. Ис. 37:16.

Богъ на духоветѣ и на всѣха плътъ.

Числ. 16: 22...Тъ (Моисей и Ааронъ) паднаха ничкомъ и

рекоха: Боже, Боже на духоветъ и на всѣка плътъ! единъ човѣкъ съгрѣши, а Ти на цѣлото ли общество се гнѣвишь?

Числ. 27:16. (Каза Моисей на Господа, думайки:) нека Господь, Богъ на духоветъ и на всѣка плътъ, отреди надъ това общество човѣкъ.

Иер. 32:27. (Биде слово Господне къмъ Иеремия:) ето, Азъ съмъ Господь, Богъ на всѣка плътъ; има ли нѣщо невъзможно за Мене?

Богъ на еврейтъ.

Изх. 5:3. Тъ (Моисей и Ааронъ) (му) (на фараона) рекоха: Богъ на еврейтъ ни е повикаль; пусни ни въ пустинята за три дни пжтъ да принесемъ жертва на Господа, нашия Богъ, за да не ни порази Той съ моръ или съ мечъ.

Богъ Израилевъ.

Изх. 24:10. (Възлѣзе Моисей и Ааронъ, Надавъ и Авиудъ и седемдесетъ Израилеви старѣи,) и видѣха (мѣстостоенето на) Бога Израилевъ; и подъ нозѣтъ Му *имаше* нѣщо като издѣлие отъ чистъ сапфиръ и ясно като самото небе.

Числ. 16:9. (Рече Моисей на Корея: слушайте, Левиеви синове!) Малко ли ви е това, дѣто Богъ Израилевъ ви е отдѣлилъ отъ израилското общество и ви е приближилъ къмъ Себе Си, за да прислужвате при скинията Господня и да стоите прѣдъ народа (Господень), служейки за тѣхъ?

Иис. Нав. 7:19. Тогава Иисусъ каза на Ахана: синко! въздай слава на Господа, Бога Израилевъ, изповѣдай прѣдъ Него и ми обади, що си сторилъ: не крий отъ мене.

Иис. Нав. 13:33.... На Левиевото колѣно Моисей дѣлъ не даде: Самъ Господь, Богъ Израилевъ, е тѣхенъ дѣлъ, както Той имъ бѣ говорилъ.

Иис. Нав. 24:23.... Отхвърлете чуждитъ богове, които сж между васъ, и обърнете сърдцето си къмъ Господа, Бога Израилевъ.

Сжд. 11:23. (Иефтай изпрати пратеници при амонитския царь да кажатъ):...Господь, Богъ Израилевъ, прогони Аморея прѣдъ народа Си Израила, а ти искашь да я (земята на Аморея) завладѣешь?

1 Царств. 1:17. Отговори Илий (на Ана) и рече: иди си смиромъ, и Богъ Израилевъ ще изпълни молбата ти, за която Го моли.

3 Царств. 8:23. (Застана Соломонъ) и рече: Господи, Боже Израилевъ! нѣма Богъ подобенъ на Тебе нито на небето горѣ, нито на земята долу; Ти пазишь завѣтъ и милость къмъ рабитъ Си, които ходятъ прѣдъ Тебе отъ все сърдце. 2 Парал. 6:14.

3 Царств. 14:13. (Господь рече на Ахия: ето Иеровоамовата жена иде да те пита за сина си, понеже е боленъ; кажи ѝ тъй и тъй. Стани, та иди у дома си; и, щомъ кракътъ ти стъпи въ града, дѣтето ще умре;) всички израилтяни ще го оплачатъ и ще го погребатъ, защото сѣмо то отъ Иеровоамовия *домъ* ще влѣзе въ гробъ, понеже у него, отъ цѣлия Иеровоамовъ домъ, се намѣри нѣщо добро прѣдъ Господа, Бога Израилевъ.

4 Царств. 5:15. Тогава се върна при Божия човѣкъ той (Нееманъ) и всичкитъ му придружници, дойде, застана прѣдъ него и

каза: ето, познахъ, че по цѣла земя нѣма Богъ, освѣнъ у Израиля; приеми, прочее, даръ отъ твоя рабъ.

1 Парал. 17:24. (Царь Давидъ заста на прѣдъ лицето Господне и каза:) Да прѣбжде и да се възвеличи Твоето име во вѣки, за да казватъ: Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ, е Богъ надъ Израиля, и домътъ на Твоя рабъ Давида да бжде крѣпкъ прѣдъ Твоето лице.

2 Парал. 15:13. (Сключиха завѣтъ да търсятъ Господа, Бога на отцитѣ си, отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ душа;) а всѣкой, който не потърси Господа, Бога Израилевъ, да умре — билъ той малкъ или голѣмъ, мжжъ или жена.

Пс. 40:14. Благословенъ Господь, Богъ Израилевъ, отъ вѣка и до-вѣка! Аминъ, аминъ!

Пс. 71:18. Благословенъ Господь, Богъ Израилевъ, Който едничкъ прави чудеса.

Пс. 105:48. Благословенъ Господь, Богъ Израилевъ, отъ вѣка и до-вѣка! И цѣлъ народъ да каже: аминъ! Алилуия!

Ис. 41:17. Сиромаси и нѣмотни търсятъ вода, и нѣма; езикътъ имъ прѣсхва отъ жажда: Азъ, Господь, ще ги чуя, Азъ, Богъ Израилевъ, нѣма да ги оставя.

Ис. 45:3. (Тѣй казва Господь на Своя помазаникъ Кира:)... на тебе ще прѣдамъ пазенитѣ на тъмно съкровища и скрити богатства, за да познаешъ, че Азъ съмъ Господь, Който те наричамъ по име, — Богъ Израилевъ.

Ис. 48:2....Тѣ се наричатъ *проиализаци* отъ светия градъ и се осланятъ на Бога Израилевъ; Господь Саваотъ е името Му.

Иез. 8:4....Ето, тамъ (въ дома ми) бѣше славата на Бога Израилевъ, подобна на оная, каквато видѣхъ на полето.

Мат. 15:31.... Народътъ се почуди, като гледаше нѣми да говорятъ, неджгави да оздравяватъ, хроми да ходятъ и слѣпи да гледатъ, и прослави Бога Израилевъ.

Лук. 1:68. (Захария пророкува, казвайки:) благословенъ е Господь, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ.

Светий.

Иов. 6:10. (О, да благоволѣше Богъ да ме смаже, да прострѣше ржката Си и да ме поразѣше!) Това ще ми бжде *все* още утѣха, и азъ щѣхъ да се крѣпя въ моята безмилостна болестъ, понеже не се отрекохъ отъ думитѣ на Светаго.

Пс. 21:4....Ти, Светий, живѣешъ посрѣдъ славословията на Израиля.

Ис. 5:16....Господь Саваотъ ще се възвеличи въ сждъ, и Богъ Светий ще яви светостта Си въ правда.

Ис. 40:25. Кому прочее ще Ме уподобите и съ кого ще Ме сравните? казва Светиятъ.

Ис. 57:15....Тѣй казва Високиятъ и Прѣвъзвишениятъ, вѣчно Живѣещиятъ,—Светий е Неговото име: Азъ живѣя въ *небесната* височина и въ светилището, щжо и съ съкрушенитѣ и смиренитѣ духомъ, за да оживявамъ духа на смиренитѣ и да оживявамъ сърдцата на съкрушенитѣ.

Ос. 11:9. Нѣма да постѣпя споредъ яростѣта на гнѣва Си, нѣма да изтрѣбѣ Ефрема, защото Азъ съмъ Богъ, а не човѣкъ: срѣдъ тебе е Светиятъ; Азъ нѣма да влѣза въ града.

Авак. 1:12.... Не си ли Ти отъ-вѣка Господь, Богъ мой, Светий мой? Ние нѣма да умремъ! Ти, Господи, само за сждъ си го (халдейския народъ) допусналъ. Скало моя! За наказание си го Ти назначилъ.

Авак. 3:3. Богъ иде отъ Теманъ, и Светиятъ—отъ планина Фаранъ. Величието Му покри небесата, и славата Му изпълни земята.

Светий Израилевъ.

Пс. 70:22.... Азъ ще славя на псалтиръ Тебе, Твоята истина, Боже мой; ще Те възпѣвамъ на гусли, Светийо Израилевъ!

Пс. 77:41.... Пакъ изкушаваха Бога и оскърбяваха Светия Израилевъ.

Пс. 88:19. Отъ Господа е нашиятъ щитъ и отъ светия Израилевъ—нашиятъ царь.

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ,—повърнахте се назадъ.

Ис. 5:24.... Както огънь пояжда слама, и пламъкъ изтрѣбѣ сѣно, тъй ще изгинѣ коренътъ имъ, и цвѣтътъ имъ ще се разнесе като прахъ; защото тѣ отхвърлиха закона на Господа Саваота и прѣзрѣха словото на Светия Израилевъ.

Ис. 10:20.... Ето, въ него день Израилевиятъ остатъкъ и спасилитѣ се отъ дома на Иакова не ще се вече осланятъ на оногова, който ги порази, но чистосърдечно ще възложатъ упование на Господа, Светия Израилевъ.

Ис. 12:6. Весели се и радвай се, жителко Сионова, защото великъ е посрѣдъ тебе Светиятъ Израилевъ.

Ис. 29:19.... Страдашитѣ повече и повече ще се радватъ у Господа, и бѣднитѣ люде ще тържествуватъ у Светия Израилевъ.

Ис. 30:15.... Тѣй казва Господь Богъ, Светиятъ Израилевъ: ако си оставахте на мѣстото и мирувахте, щѣхте да се спасите; въ тишина и упование е вашата сила; но вие не искахте.

Ис. 41:14. Не бой се, червей Иакове, малолудни Израилю,—Азъ ти помагамъ, казва Господь и твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ.

Ис. 41:20. (Ще посадя въ пустинята кедъръ, ситимъ, мирта и маслина: ще насадя въ степитѣ кипарисъ, яворъ и букъ наедно,) за да видятъ и познаятъ, и да разбератъ, че ржката Господня е направила това, и Светиятъ Израилевъ е сътворилъ това.

Ис. 43:3.... Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спаситель; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея дадохъ за тебе.

Ис. 45:11. Тѣй казва Господь, Светия на Израила и неговъ Създателъ: ще Ме питате ли за бждещето на синоветѣ Ми и ще искате ли да Ми се мѣсите въ дѣлото на ржцѣтъ Ми?

Иер. 50:29. Свикайте противъ Вавилонъ стрѣлци; всички, които опъвате лжкъ, разположете се на станъ около него, за да

не се избави никой изъ него, въздайте му споредъ дѣлата му; както той постъпваше, тъй постъпете и съ него, защото той се дигна противъ Господа, противъ Светия Израилевъ.

Иез. 39:7. Ще явя светото Си име срѣдъ Моя народъ Израила, и занарѣдъ не ще оставя да безславятъ светото Ми име, — и ще познаятъ народитѣ, че Азъ съмъ Господъ, Светиятъ у Израила.

Богъ на Авраама, Исаака и Иакова.

Изх. 3:6....Рече (му) (на Моисея): Азъ съмъ Богъ на баща ти, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Иакововъ. Моисей закри лицето си, защото се боеше да погледне къмъ Бога.

Изх. 3:15. И рече още Богъ Моисею: тъй кажи на синоветѣ Израилеви: Господъ, Богъ на отцитѣ ви, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Иакововъ ме прати при васъ. Ето, Моето име е на-вѣки, и споменътъ за Мене е отъ родъ въ родъ.

Изх. 4:5. [Рече Господъ Моисею: простри ржката си и я (змията) хвани за опашката. Той прострѣ ржката си и я взе (за опашката); и тя стана пакъ тояга въ ржката му.] Това е, за да (ти) повѣрватъ, че ти се е явилъ Господъ, Богъ на отцитѣ имъ, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Иакововъ.

Мат. 22:32. „Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ“. Богъ не е Богъ на мъртви, а на живи. Марк. 12:26; Лук. 20:37.

Дѣян. 3:13. (Петъръ каза къмъ народа:) Богъ на Авраама, на Исаака и на Иакова. Богъ на отцитѣ ни, прослави Своя Синъ Исуса, Когото вие прѣдадохте и отъ Когото се отрекохте прѣдъ лицето на Пилата, когато той бѣ рѣшилъ да Го пусне.

Дѣян. 7:32. [Дойде до него (Моисея) гласъ Господень:] „Азъ съмъ Богъ на твоитѣ отци, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Иакововъ.“ Моисей се разтрепери и не смѣеше да погледне. (Стефанъ).

Богъ на Иакова.

Пс. 19:2. Да те чуе Господъ въ скърбенъ день, да те защити името на Бога Иакововъ.

Пс. 45:8. Господъ на силитѣ е съ насъ, Богъ на Иакова е нашъ застъпникъ.

Пс. 74:10. Азъ...вѣчно ще разгласямъ, ще възпѣвамъ името на Бога Иакововъ.

Пс. 75:7. Отъ Твоята заплаха, Боже Иакововъ, задрѣма и колесница и конь.

Пс. 80:2. Радостно пѣйте на Бога, нашата твърдиня; възклицавайте къмъ Бога Иакововъ.

Пс. 83:9. Господи, Боже на силитѣ! Чуй молитвата ми, послушай, Боже Иакововъ!

Пс. 93:7. (Нечестивитѣ)...казватъ: Господъ нѣма да види, и Богъ Иакововъ нѣма да узнае.

Пс. 113:7. Трепери, земйю, прѣдъ лицето на Господа, прѣдъ лицето на Бога Иакововъ.

Пс. 145:5. Блаженъ, комуто е помощникъ Богъ Иакововъ и чиято надежда е у Господа, неговия Богъ.

Ис. 2:3...Ще тръгнатъ много народи и ще кажатъ: дойдете, и ще възлѣземъ на планината Господня, въ дома на Бога Иако-вовъ, и Той ще ни научи на Своитѣ пѣтища, и ще ходимъ по пѣтекитѣ Му; защото отъ Сионъ ще излѣзе законътъ и отъ Иерусалимъ — словото Господне. Мих. 4:2.

Богъ на светитѣ пророци.

Откр. 22:6...Рече ми: тия думи сж вѣрни и истински; Господъ, Богъ на светитѣ пророци, изпрати Ангела Си, за да покаже на Своитѣ раби, какво трѣбва да стане наскоро.

Богъ Всевишнй.

Числ. 24:16. (Валаамъ, синъ Веоровъ, говори, говори мжжъ съ отворени очи,) говори оня, който чува думитѣ Божи, който притежава знание отъ Всевишнй, който съзира видѣнието на Всеомогущия; пада, но очитѣ му сж отворени. Числ. 24:4.

Пс. 9:3. Ще се радвамъ и тържествувамъ за Тебе, ще възпѣвамъ Твоето име, Всевишнй.

Пс. 20:8...Царътъ се уповава на Господа и по благостта на Всевишнй нѣма да се поклати.

Пс. 45:5. Рѣчни потоци веселятъ Божия градъ, светото жилище на Всевишнй.

Пс. 49:14. Принеси жертва Богу хвала и отдай на Всевишнй твоитѣ оброци.

Пс. 56:3. Ще викна къмъ Бога Всевишнй, къмъ Бога, Който ми прави добро.

Пс. 77:17...Тѣ продължаваха да грѣшатъ прѣдъ Него и да дразнятъ Всевишнй въ пустинята.

Пс. 77:56...Тѣ още изкушаваха и огорчаваха Бога Всевишнй и не спазваха наредбитѣ Му.

Дан. 3:93. Тогава Навуходоносоръ се приближи до устата на разпалената съ огънь пещъ и рече: „Седрахе, Мисахе и Авденагò, раби на Всевишнй Богъ, излѣзте и дойдете!“ Тогава Седрахъ, Мисахъ и Авденагò излѣзоха изсрѣдъ огъня.

Дан. 4:14. „По повеля на Буднитѣ е това опрѣдѣлено, и по прѣсжда отъ Светитѣ е отредено, да знаятъ живитѣ, че Всевишнй владичествува надъ човѣшкото царство и го дава, комуто си иска, и поставя надъ него унижения между людетѣ“.

Дан. 4:29. (Отъ небето биде гласъ: „тебѣ думатъ, царю Навуходоносоре: царството побѣгна отъ тебе!) И ще те отлжчатъ отъ людетѣ, и ще живѣешъ съ полскитѣ звѣрове; съ трѣва ще те хранятъ като волъ, и седемъ врѣмена ще прѣминатъ надъ тебе, доклѣ познаешъ, че Всевишнй владѣе надъ човѣшкото царство и го дава, комуто си иска!“

Дан. 4:31. Слѣдъ свършване на ония дни азъ, Навуходоносоръ, дигнахъ очи къмъ небето, и разумътъ ми се възвърна въ мене; и благословихъ Всевишнй, възхвалихъ и прославихъ вѣчно Живѣещия, Чието владичество е вѣчно, и Чието царство е изъ рода въ родъ.

Дан. 5:18. (Тогава Даниилъ отговори и рече на царя:) „Царю, Всевишнй Богъ бѣ дарувалъ на баща ти Навуходоносора царство, величие, честь и слава“.

Дан. 5:21. „И биде отлжченъ отъ синоветъ човѣшки, и сърдцето му заприлича на звѣрско, и живѣ той съ диви осли; храна го съ трѣва като волъ, и тѣлото му се оросяваше отъ небесна роса, докль позна, че надъ човѣшкото царство владичествува Всевишниятъ Богъ и поставя надъ него, когото си иска“.

Дан. 7:25. [„Ще се издигне другъ (царь), отличенъ отъ прѣдишнитъ, и ще унижи трима царе,] и противъ Всевишния ще произнася думи и ще угнетява светиитъ на Всевишния; дори ще замисли да отмѣни у тѣхъ *празничнитѣ* врѣмена и закона, и тѣ ще бждатъ прѣдадени въ ржката му до врѣме и врѣмена и полуврѣме“.

Марк. 5:7. (Хванатиятъ отъ нечистъ духъ, като видѣ Иисуса отдалечъ, затече се и Му се поклони;) и като извика съ високъ гласъ, каза: какво имашъ Ти съ мене, Иисусе, Синъ на Бога Всевишний? Заклевамъ Те въ Бога, не ме мжчи!

Лук. 6:35....*Вие* обичайте враговетъ си, и правете добро, и на заемъ давайте безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагоприятнитъ, и къмъ злитъ.

Дѣян. 7:48....Всевишниятъ не живѣе въ ржкотворни храмове, както казва пророкътъ: („небето е Мой прѣстоль, а земята—подножие на нозѣтъ Ми. Какъвъ домъ ще Ми създате, казва Господъ, или кое мѣсто е за Моя почивка? Нали Моята ржка направи всичко това?“) (Стефанъ).

Дѣян. 16:17. Като вървѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя (служнята, която имаше духъ да прѣдрича) викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣствяватъ пжтъ за спасение.

Евр. 7:1....Тоя Мелхиседекъ, — царь на Салимъ, свещеникъ на Всевишния Богъ, който посрѣщна Авраама, когато този се връщаше отъ разбиването на царетъ, и го благослови, (е уподобенъ на Сина Божий.)

Богъ Всемогщий.

Бит. 17:1. Аврамъ бѣше на деветдесетъ и деветъ години, и Господъ се яви на Аврама и му рече: Азъ съмъ Богъ Всемогщий, ходи прѣдъ Мене и бжди непороченъ.

Бит. 28:3. (Исаакъ рече на Иакова):...Всемогщий Богъ да те благослови, да те разплоди и да те размножи, и да произлѣзатъ отъ тебе много народи.

Бит. 35:11. Каза му (на Иакова) още Богъ: Азъ съмъ Богъ Всемогщий; плоди се и се множи; народъ и много народи ще се народятъ отъ тебе, и царе отъ чрѣслата ти ще произлѣзатъ.

Бит. 43:14. (Баща имъ Израиль имъ каза):...Всемогщий Богъ да ви даде да намѣрите милость прѣдъ оня човѣкъ, та да ви отпусне и другия ви братъ, и Вениамина; азъ пкъ, ако трѣбва вече да остана безъ дѣца, нека остана безъ дѣца.

Бит. 48:3....Рече Иаковъ на Иосифа: Всемогщий Богъ ми се яви въ Лузъ, въ Ханаанската земя, благослови ме (и ми рече: ето, Азъ ще те разплодя.)

Бит. 49:24, 25....Твърдъ остана лжкътъ му (на Иосифа), и силни сж мишицитъ на ржцѣтъ му, чрѣзъ ржцѣтъ на силния *Богъ*

Иакововъ, на Пастиря и твърдинята Израилева, на башиния ти Богъ, *Който* и да ти помогне, и на Всемогщия, Който и да те благослови отгорѣ съ небесни благословии, съ благословиитѣ на лежащата долу бездна, съ благословиитѣ на гърдитѣ и на утробата. (Иаковъ).

Изх. 6:3. Азъ се яввахъ на Авраама, Исаака и Иакова съ името „Богъ Всемогщия“; а съ името *Си* „Господь“ не съмъ имъ се открилъ.

Пс. 90:1. Който живѣе подъ покрива на Всевишния, *той* обитава подъ сѣнката на Всемогщия, (и казва Господу: *Ти си* мое прибѣжище, защита моя, Богъ мой, Комуто се уповавамъ!)
Богъ Силний.

Втор. 3:24. (Молихъ се Господу, думайки:) Владико Господи, Ти почна да показвашъ на Твоя рабъ величието *Си* (и силата *Си*) и крѣпката *Си* рѣка (и високата мишца); та има ли нѣкой богъ на небето, или на земята, който би могълъ да прави такива дѣла, като Твоитѣ, и съ такава мощъ, като Твоята?

2 Царст. 22:33. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза:) Богъ ме прѣпасва съ сила, приготвя ми вѣренъ пѣтъ.

Неем. 9:32. (И каза Ездра:) И сега, Боже нашъ, Боже великий, силний, страшний, пазещъ завѣтъ и милость! Да не бжде малко прѣдъ лицето Ти всичкото страдание, що е постигнало насъ, царетѣ ни, князетѣ ни, свещеницитѣ ни, пророчитѣ ни, бацитѣ ни и цѣлия Твой народъ отъ днитѣ на асирийскитѣ царе доднесъ.

Ис. 10:21. Остатъкътъ ще се обърне, остатъкътъ на Иакова ще се обърне къмъ Бога силни.

Иер. 32:17, 18 (Азъ се помолихъ Господу:) „о, Господи Боже! Ти сътвори небето и земята съ Твоята голѣма сила и протрѣсна мишца; за Тебе нѣма нищо невъзможно; Ти яввашъ милость на хиляди и за беззаконието на бацитѣ отплащашъ въ нѣдрата на дѣцата имъ слѣдъ тѣхъ: Боже великий, силний, Комуто името е Господь Саваотъ“.

Богъ на силитѣ.

Пс. 58:6. Ти, Господи, Боже на силитѣ, Боже Израилевъ, дигни се да посѣтишъ всички народи и недѣй щади ни одного отъ нечестивитѣ беззаконници.

Пс. 79:5. Господи, Боже на силитѣ! докога ще бждешъ гнѣвенъ къмъ молитвитѣ на Твоя народъ?

Пс. 79:8. Боже на силитѣ, възстанови ни! да свѣтне лицето Ти, и ще се спасимъ! Пс. 79:20.

Пс. 79:15. Боже на силитѣ! обърни се, милостно погледни отъ небето и вижъ и посѣти това лозе.

Страшний.

Втор. 7:21. Не се страхувай отъ тѣхъ (другитѣ народи), понеже Господь, Богъ твой, е посрѣдъ тебе, Богъ великий и страшний.

Неем. 4:14....Обгледахъ и станахъ, та казахъ на първенцитѣ и началницитѣ и на останалия народъ: не бойте се отъ тѣхъ (противницитѣ); помнете Господа велики и страшни и се бойте за братията си, за синоветѣ си, за дѣщеритѣ си, за женитѣ си и за кжцитѣ си.

Богъ Вѣчний.

Бит. 21:33...Насади (Авраамъ) при Вирсавия джбрава, и призова тамъ името на Господа, Вѣчний Богъ.

Ис. 40:28. Нима не знаешъ? нима не си слушалъ, че вѣчниятъ Господь Богъ, Който е сътворилъ краищата на земята, не се уморява и не изнемогва; Неговиятъ разумъ е неизслѣдимъ.

Богъ Спаситель.

2 Царств. 22:3. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза:) Моятъ Богъ е моя скала; Нему се уповавамъ; мой щитъ, рогъ на моето спасение, моя защита и мое прибѣжище: Спасителю мой, Ти ме избави отъ бѣди!

1 Парал. 16:35. (Славете Господа, защото милостъта Му е во-вѣки,) и кажете: спаси ни, Боже, Спасителю нашъ! събери ни и ни избави отъ народитѣ, да славимъ Твоето свето име и да се хвалимъ съ Твоята слава!

Пс. 23:5. (Оня, чиито ржцѣ сж невинни и сърдцето чисто, —) той ще получи благословение отъ Господа и милостъ отъ Бога, своя Спаситель.

Ис. 43:11. Азъ, Азъ съмъ Господь, и нѣма Спаситель освѣнъ Мене.

Ис. 45:15. Наистина, Ти си Богъ съкровень, Богъ Израилевъ, Спаситель.

Ис. 45:21. Обявете и кажете, като се посвѣтвате помежду си, кой е възвѣстилъ това отъ стари врѣмена, отнапрѣдъ е казалъ това? не Азъ ли, Господь? и нѣма другъ Богъ освѣнъ Мене, — Богъ, праведень и Който да спасява, нѣма освѣнъ Мене.

Лук. 1:47. (Рече Маріяма: душата ми величае Господа,) и духътъ ми се зарадва въ Бога, Спасителя мой.

1 Тим. 1:1. Павелъ, апостоль Иисусъ Христовъ по повеление на Бога, нашия Спаситель, и на Господа Иисуса Христа, нашата надежда, — (до Тимотея, истинско по вѣра чедо: благодать, милостъ, миръ отъ Бога, нашия Отець, и отъ Христа Иисуса, нашия Господь.)

Тит. 1:3...Въ свое врѣме (Богъ) яви словото Си чрѣзъ проповѣдъта, менѣ повѣрена по заповѣдъ на нашия Спаситель, Бога.

Тит. 2:10. (Увѣщавай слугитѣ, да) не крадатъ, а показватъ въ всичко добра вѣрность, та да украсяватъ учението на нашия Спаситель, Бога, въ всичко.

Тит. 3:4...Когато се яви благостъта и човѣколюбieto на нашия Спаситель, Бога, (Той ни спаси по Своята милостъ.)

Богъ на спасението.

Пс. 24:5. Насочи ме къмъ Твоята истина и ме научи, защото Ти си Богъ на моето спасение; на Тебе се надѣвамъ всѣки день.

Пс. 50:16. Избави ме отъ кръвнина, Боже, Боже на моето спасение, и езикътъ ми ще възхвали Твоята правда.

Пс. 87:2. Господи, Боже на моето спасение! денемъ и нощемъ викамъ прѣдъ Тебе.

Ис. 17:10. Защото ти забрави Бога на твоеето спасение, и не си спомняше за скалата на твоеето прибѣжище; затова ти си уредилъ увеселителни градини и си насадилъ пржчки отъ чужда лоза.

Мих. 7:7. Азъ...ще гледамъ къмъ Господа, ще се уповавамъ на Бога на моето спасение: Богъ мой ще ме чуе.

Авак. 3:18. Азъ...тогава ще се радвамъ въ Господа и ще се веселя въ Бога на моето спасение.

Богъ единъ прѣмждъръ.

Римл. 14:26. На *Тогова* (Който има сила да ви укрѣпи) единаго прѣмждраго Бога, чрѣзъ Исуса Христа, слава во-вѣки, аминъ.

1 Тим. 1:17...На Царя на вѣковѣтъ, на нетлѣнния, невидимия, едничкия прѣмждъръ Богъ — честь и слава во-вѣки вѣковъ. Аминъ.

Иуд. 1:25. На Едничкия прѣмждъръ Богъ, нашъ спаситель чрѣзъ Исуса Христа Господа нашего, слава и величие, сила и власть прѣди всички вѣкове, сега и въ всички вѣкове. Аминъ.

Богъ Живий.

Вгор. 4:33. Чуваль ли е (нѣкой) народъ гласа на (живия) Богъ, Който да говори изсрѣдъ огъня, както ти си чуваль, и останаль ли е живъ?

Вгор. 5:25...Има ли нѣкаква плътъ, която да е чувала, както ние, гласа на живия Богъ, Който говори изсрѣдъ огъня, и да е останала жива?

Иис. Нав. 3:10...Каза Исусъ: отъ това ще узнаете, че срѣди васъ е живиятъ Богъ, Който ще прогони отъ васъ хананейци и хетейци, евейци и ферезейци, гегресейци, аморейци и иевусейци: (ето, ковчегътъ на завѣта на Господа на цѣлата земя ще трѣгне прѣдъ васъ прѣзъ Иорданъ.)

1 Царств. 17:26...Давидъ рече на ония, които стояха съ него: какво ще сторятъ на оногова, който убие тоя филистимецъ (Голиата) и снесе позора отъ Израила? Защото, кой е тоя необрѣзанъ филистимецъ, дѣто тѣй хули воинството на живия Богъ?

Пс. 41:3. Душата ми жедува за Бога силний, живий: кога ще дойда и се явя прѣдъ лицето Божие!

Пс. 83:3. Копнѣе душата ми и чезне за Господнитѣ двори: сърцето ми и плътта ми съ възторгъ се стремятъ къмъ живия Богъ.

Ис. 37:17. (Помоли се Езекия прѣдъ лицето Господне и каза:) Приклони, Господи, ухото Си и чуй; отвори, Господи, очитѣ Си и погледни, и чуй думитѣ на Сенахирима, който проводи да хулятъ Тебе, живия Богъ.

Иер. 10:10...Господь Богъ е истина; Той е живъ Богъ и вѣченъ Царь. Отъ гнѣва Му трепери земята, и народитѣ не могатъ да издържатъ негодузаного Му.

Иер. 23:35...Тая дума: „брѣме отъ Господа“, занарѣдъ не употребявайте: защото *на такъвъ* човѣкъ брѣме ще бжде думата му, понеже вие изопачавате думитѣ на живия Бога, Господа Саваота, нашия Богъ.

Дан. 6:25. (Царь Дарий написа на всички народи, племена и езици: „мирътъ да ви се умножи!) Отъ мене се повеля издава, въ всѣка област на царството ми да треперятъ и да благоговѣятъ прѣдъ Данииловия Богъ, защото Той е Богъ живъ и вѣчно живѣещъ, и Неговото царство е несъкруσιμο, и Неговото владичество е безкрайно.“

Мат. 16:16. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синътъ на Живия Богъ.

Дѣян. 14:15. (Варнава и Павелъ казаха:) мжже, защо това правите (защо ни боготворите)? И ние сме подобострастни вамъ човѣци и ви благовѣстимъ, да се обърнете отъ тия лъжливи богове къмъ Бога Живий, Който е сътворилъ небето и земята, морето и всичко, що е въ тѣхъ.

2 Кор. 3:3. Вие се явявате, че сте писмо Христово, стѣкмено чрѣзъ нашето служение, написано не съ мастило, а съ Духа на живия Богъ, не върху каменни скрижали, а върху плътени скрижали на сърдцето.

2 Кор. 6:16. Каква прилика между Божия храмъ и идолитѣ? Защото вие сте храмъ на живия Богъ, както е казалъ Богъ: „ще се поселя въ тѣхъ и ще ходя между тѣхъ; ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ“.

1 Сол. 1:9... Вѣрващитѣ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ.

1 Тим. 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

1 Тим. 6:17. Наръчвай на богатитѣ въ тоя свѣтъ, да не мислятъ високо за себе си, нито да се надѣватъ на непостоянното богатство, а на живия Богъ, Който ни дава всичко въ изобилие за наслада.

Евр. 3:12. Гледайте, братя, да не би у нѣкого отъ васъ да има лукаво отъ невѣрие сърдце, та да отстѣпи отъ живия Богъ.

Евр. 9:14. (Ако кръвьта отъ юнци и козли, и пепелъта отъ телица чрѣзъ поръсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвьта на Христа, Който чрѣзъ Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

Евр. 10:31. Страшно е да попадне човѣкъ въ ржцѣтъ на живия Богъ!

Евр. 12:22. Вие...пристѣпихте къмъ планина Сионъ и къмъ града на живия Богъ, небесния Иерусалимъ, и къмъ десетки хиляди Ангели.

Богъ Истинний.

Иоан. 17:3... Вѣченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Исуса Христа.

1 Иоан. 5:20. Знаемъ сжщо, че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога — Неговия Синъ Исуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣченъ.

Богъ на истината.

Пс. 30:6. Въ Твоя ржка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавялъ, Господи, Боже на истината.

Ис. 65:16...Който се благославя на земята, ще се благославя съ Бога на истината; и който се кълне на земята, ще се кълне въ Бога на истината, — защото прѣдишнитѣ скърби ще бждатъ забравени и скрити отъ Моитѣ очи.

Богъ на всѣка утѣха.

2 Кор. 1:3. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Богъ на търпѣние и утѣха.

Римл. 15:5....Богъ на търпѣнието и утѣхата дано ви даде да бждете въ единомислие помежду си споредъ *учението на Христа* Исуса.

Богъ на надежда.

Римл. 15:13....Богъ на надеждата дано ви изпълни съ всѣка радостъ и миръ въ вѣрата, та чрѣзь силата на Духа Светаго да се прѣумножава вашата надежда.

Богъ на мира.

Римл. 15:33....Богъ на мира да бжде съ всички васъ, аминъ.

Римл. 16:20 ..Богъ на мира скоро ще съкруши сатаната подъ нозѣтъ ви. Благодатъта на Господа нашего Исуса Христа да бжде съ васъ Аминъ.

Фил. 4:9. Коего научихте, приехте, чухте и видѣхте въ мене, това вършете, — и Богъ на мира ще бжде съ васъ

1 Сол. 5:23.. Самъ Богъ на мира да ви освети напълно, и цѣлиятъ вашъ духъ и душата и тѣлото да се запази безъ порокъ при пришествието на Господа нашего Исуса Христа.

Евр. 13:20....Богъ на мира, Който чрѣзь кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитѣ великия Пастиръ на овцитѣ — Господа нашего Исуса (Христа), (нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло.)

Богъ на любовта и мира.

2 Кор. 13:14....Братя, радвайте се, съвършенствувайте се, утѣшавайте се, бждете единомислени, живѣйте въ миръ, — и Богъ на любовта и на мира ще бжде съ васъ.

Богъ на всѣха благодать.

1 Пет. 5:10....Богъ на всѣка благодать, Който е призвалъ васъ за вѣчната Си слава въ Исуса Христа, Самъ, слѣдъ кратковрѣменното ви страдание, да ви осъвършенствува, утвърди, укрѣпи и направи непоколебими.

Богъ на слава.

Дѣян. 7:2....Той (Стефанъ) отговори: мъже братя и отци, чуйте! Богъ на славата се бѣ явилъ на отца ни Авраама, когато бѣше въ Месопотамия, прѣди той да се засели въ Харанъ, (и му каза: „излѣзь отъ твоята земя, отъ твой родъ и отъ дома на баща си, та дойди въ земята, която ще ти покажа“.)

Господъ Богъ.

Иез. 13:9....Ще бжде ржката Ми противъ тия пророци, които виждатъ суета и прѣдсказватъ лъжа; въ съвѣта на Моя народъ тѣ не ще бждатъ, въ списъка на дома Израилевъ не ще бждатъ вписани и въ земята Израилева не ще влѣзатъ; и ще познаете, че Азъ съмъ Господъ Богъ.

Иез. 23:49. (Събранието)...ще стоварятъ върху ви вашето

разпътство, и ще прѣтърпите наказание за грѣховетѣ съ вашитѣ идоли, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ.

Иез. 24 : 24....Ще ви бжде Иезекииль личба; всичко, що той е вършилъ, и вие ще вършите; и кога се сбжде това, ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ.

Иез. 31 : 30, 31....Ще познаятъ, че Азъ, тѣхенъ Господь Богъ, съмъ съ тѣхъ, и че тѣ, домъ Израилевъ, сж Мой народъ, казва Господь Богъ, и че вие сте Мои овци, овци на Моето паство; вие сте човѣци, *лѣкъ* Азъ съмъ вашъ Богъ, казва Господь Богъ.

Мих. 1 : 2. Слушайте, всички народи, внимавай, земйо, и всичко, що я пълни! Да бжде свидѣтель противъ васъ Господь Богъ, Господь отъ светия Свой храмъ!

Марк. 12 : 29, 30....Иисусъ му (на книжника) отговори: първа отъ всички заповѣди е: „слушай, Израилю! Господь, Богъ нашъ, е единъ Господь, и възлюби Господа, Бога твоего, отъ всичкото си сърдце, и отъ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ, и съ всичката си сила“. Тази е първа заповѣдь. Лук. 10:27.

Лук. 1 : 16. [Ангелътъ му (на Захария) рече: жена ти Елисавета ще ти роди синъ, и ще го наречешъ съ името Иоанъ; той ще бжде великъ;] и мнозина синове Израилеви ще обърне къмъ тѣхния Господь Богъ.

Откр. 22 : 5....Нощъ не ще има тамъ (въ града), и не ще иматъ нужда нито отъ свѣтило, нито отъ слънчева свѣтина, защото Господь Богъ ги освѣтлява; и ще царуватъ во-вѣки вѣковъ.

Вседържителъ.

Иов. 5 : 17. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Блаженъ е онзи човѣкъ, когото Богъ вразумява, и затова не отхвърляй наказанието на Вседържителя.

Иов. 6 : 14. Къмъ страдалеца трѣбва да има съжаление отъ приятеля му, стига само да не е прѣстаналъ да се бои отъ Вседържителя.

Иов. 8 : 5. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:)...Ако подиришь Бога и се помолишь на Вседържителя, (Той сега още ще стане надъ тебе и ще умиротвори жилището на твоята правда.)

Иов. 32 : 8. (Отговори Елиуй, синъ Варахиловъ, вузитецъ, и каза:)...Има духъ у човѣка, и дихането на Вседържителя го вразумѣва.

Иов. 33 : 4. Духъ Божий ме е създалъ и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Иов. 37 : 23. Вседържителъ е! Ние Го не постигаме. Великъ е по сила, по сждъ и по пълнота на правосъдието. Той *никого* не угнетява.

Господь Богъ Вседържителъ.

Откр. 4 : 8....Четиритѣ животни имаха всѣко по шесть крила наоколо си, а извжтрѣ бѣха пълни съ очи, и безъ почивка денемъ и нощемъ възклицаваха: светъ, светъ, светъ е Господь Богъ Вседържителъ, Който е билъ, Който е и Който иде.

Откр. 11 : 17. (Двайсетъ и четиритѣ старци, които седѣха прѣдъ Бога на прѣстолитѣ си, паднаха ничкомъ и се поклониха Богу,) казвайки: благодаримъ Ти, Господи, Боже Вседържителю,

Който си, Който си билъ и Който идешъ, задѣто си проявилъ Твоята голѣма сила и си се въцарилъ!

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му,)... пѣха пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки: велики и чудни сж Твоитѣ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитѣ пѣтища, Царю на светиитѣ!

Откр. 16:14. (Видѣхъ да *излизатъ* отъ устата на змея и отъ устата на звѣра и огъ устата на лъжепророка три нечисти духа, подобни на жаби:) *това* сж бѣсовски духове, които вършатъ личби; тѣ отиватъ къмъ царетѣ на земята и на цѣлата вселенна, за да ги събератъ за война въ онзи великъ день на Бога Вседържителя.

Откр. 19:15. Отъ устата Му (на Оня; Който яздѣше на конь бѣлъ) излизаше остъръ мечъ, за да поразява съ него народитѣ; Той ще ги пасе съ желѣзенъ жезълъ и ще тѣпче винения линъ на яростъта и гнѣва на Бога Вседържителя.

Откр. 21:22. Храмъ...не видѣхъ въ него (града), понеже Господъ Богъ Вседържитель и Агнецътъ сж неговъ храмъ.

Господь.

Изх. 6:7. Ще ви приема за Мой народъ, ще ви бжда Богъ, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ, Който ви изведе (отъ Египетската земя) изподъ египетския гнетъ.

Изх. 16:12. (Господь каза на Моисея, думайки:) Азъ чухъ ропота на Израилевитѣ синове; кажи имъ: вечеръ ще ядете месо, а сутринъ ще се наситате съ хлѣбъ и ще познаете, че Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Изх. 20:2. [Тогавъ Богъ изрече (къмъ Моисея) всички тия думи (десетѣтѣхъ заповѣди), като каза:] Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те изведохъ отъ Египетската земя, отъ дома на робството. Втор. 5:6.

Изх. 20:5. Не имъ се (на други богове) кланяй и не имъ служи, защото Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Богъ ревнитель, Който за грѣха на бащи наказвамъ до трета и четвърта рода дѣцата, които Ме мразятъ.

Изх. 34:6....Прѣмина Господь прѣдъ лицето му (на Моисея) и извика: Господь, Господь, Богъ човѣколюбивий и милосърдний, дълготърпѣливий, многомилостивий и истинний.

Лев. 11:44....Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ; осветявайте се и бждете свети, защото Азъ (Господь, Богъ вашъ) съмъ светъ; и не осквернявайте душитѣ си съ каквото и да е пълзеще по земята животно.

Лев. 19:3. Всѣки да се бои отъ майка си и баща си и да пази Моитѣ сѣботи. Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Лев. 20:8. Пазете Моитѣ наредби и ги изпълнявайте, защото Азъ съмъ Господь, Който ви освещавамъ.

Втор. 4:35, 39. Тебѣ (Израилю) е дадено да видишъ *това* (личби и чудеса), за да знаешъ, че *само* Господь (Богъ твой) е Богъ, (и) нѣма другъ, освѣнъ Него. И тѣй, знай сега и запечатай въ сърдцето си, че Господь (Богъ твой) е Богъ на небето горѣ и на земята долу, (и) нѣма другъ (освѣнъ Него).

Втор. 6:4. Слушай, Израилю: Господь, Богъ нашъ, е Господь единъ.

Втор. 7:9...Знай, че Господь, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милость къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитѣ Му.

Втор. 31:6. Бждете твърди и храбри, не се бойте, (не се ужасявайте) нито се страхувайте отъ тѣхъ (другитѣ народи), защото Господь, Богъ твой, Самъ ще тръгне съ тебе, (и) нѣма да отстѣпи отъ тебе и нѣма да те остави.

Иис. Нав. 22:22. (Синоветѣ Рувимови и синоветѣ Гадови и полуколѣното Манасиево казваха на началницитѣ на хилядитѣ Израилеви:) Господь Богъ на боговетѣ, Господь Богъ на боговетѣ, Той знае, и Израиль да знае! Ако възставаме и отстѣпваме отъ Господа, нека *Господь* не ни пощади въ тоя день.

Иис. Нав. 22:34...Рувимовитѣ синове и Гадовитѣ синове (и полуколѣното Манасиево) нарекоха тоя жертвеникъ Едъ (= свидѣтель), защото, *казаха тѣ*, той е свидѣтель, между насъ, че Господь е Богъ нашъ.

Иис. Нав. 23:8...Привържете (се) къмъ Господа, вашия Богъ, както правихте до днесъ.

Иис. Нав. 24:19. Иисусъ каза на народа: не ще можете служи Господу (Богу), защото Той е светъ Богъ, Богъ ревнителъ; Той нѣма да прѣтърпи беззаконието ви и грѣховеѣ ви.

Сжд. 6:10. (Господь изпрати пророкъ при Израилевитѣ синове и имъ каза: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ:)...казахъ (ви): „Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ; не почитайте боговетѣ на аморейци, въ чиято земя живѣете“; ала вие не послушахте гласа Ми.

1 Царств. 2:3. (Молѣше се Ана и думаше:) Не процължавайте да говорите думи надмѣнни; дързки думи да не излизатъ изъ устата ви; защото Господь е Богъ на знанието, и дѣлата Му сж обмислени.

3 Царств. 8:60. [Тия думи, съ които се молихъ прѣдъ Господа (днесъ), нека бждатъ близки до Господа, нашия Богъ, денемъ и нощемъ, за да върши Той, каквото е нужно за Неговия рабъ и за Неговия народъ Израиль всѣки день.] та да познаятъ всички народи, че Господь е Богъ, и нѣма *други*, освѣнъ Него. (Соломонъ).

3 Царств. 18:39. Като видѣ *това* (огъня отъ небето), всичкиятъ народъ падна ничкомъ и каза: Господь е Богъ, Господь е Богъ.

4 Царств. 19:19. (Молѣше се Езекия и казваше:) И сега, Господи Боже нашъ, избави ни отъ ржцѣтѣ му (на Сенахирима), и всички земни царства ще познаятъ, че Ти, Господи, си Богъ единъ.

1 Парал. 17:23. (Царь Давидъ заста на прѣдъ лицето Господне и каза:) И сега, Господи, Ти си Богъ, и Ти изрече за Твоя рабъ това добро (че ще му уредишъ домъ).

Пс. 17:32...Кой е Богъ, освѣнъ Господа, и кой е защита, освѣнъ нашия Богъ?

Пс. 67:5. Пѣйте нашему Богу, пѣйте на Неговото име; прѣвъзнасяйте Оногова, Който шествува по небесата; името Му е Господь, и радвайте се прѣдъ лицето Му.

Пс. 82:19. [Да се посрамятъ и да се смутят на-вѣки, да се посрамятъ и загинатъ (Твоитѣ врагове).] и да познаятъ, че Ти, Който единичкѣ имашъ име Господь, си Всевишний надъ цѣлата земя.

Пс. 99:3. Познайте, че Господь е Богъ, че Той ни е създалъ, и ние сме Негови — Неговъ народъ и овци отъ Неговото паство.

Пс. 117:27. Господь е Богъ и ни осия; връзвайте съ вжже жертвата, *водете я* къмъ роговетѣ на жертвеника.

Ис. 42:8. Азъ съмъ Господь, това е Моето име, и не ще дамъ славата Си другиму, нито хвалата Си на истукани.

Ис. 44:6. Тѣй казва Господь, Царь на Израила и неговъ Изкупитель, Господь Саваотъ: Азъ съмъ първиятъ, и Азъ съмъ послѣдниятъ; и освѣнъ Мене нѣма Богъ.

Ис. 45:5, 6. Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ; нѣма Богъ освѣнъ Мене; Азъ те прѣпасахъ, ако и да Ме не познаваше, за да узнаятъ отъ изгрѣвъ слънце и отъ западъ, че нѣма другъ освѣнъ Мене; Азъ съмъ Господь, и нѣма другъ.

Иер. 3:22. Върнете се, размирни дѣца: Азъ ще изцѣря вашето непокорство.—Ето, ние идемъ при Тебе, защото Ти си Господь, Богъ нашъ.

Иер. 9:24...Който се хвали, нека се хвали съ туй, че Ме разбира и знае, че Азъ съмъ Господь, Койго върша милость, съждь и правда на земята; защото само това Ми е благоугодно, казва Господь.

Иез. 20:5...Кажи (имъ): тѣй казва Господь Богъ: въ оня день, въ който избрахъ Израила и, кагъ подигнахъ ржката Си, *заклехъ се* въ племето на Иаковозия домъ, открихъ имъ се въ земята Египетска и, като подигнахъ ржка, казахъ имъ: „Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ“. **Иез. 20:7.**

Ос. 13:4...Азъ съмъ Господь, Богъ твой, отъ земята Египетска,—и ти не трѣбва да познавашъ други богъ, освѣнъ Мене, и нѣма Спаситель, освѣнъ Мене.

Иоил. 2:27...Ще познаете, че Азъ съмъ посрѣдъ Израила и Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ, и нѣма други, и Моятъ народъ нѣма да се поръми во-вѣки.

Иоил. 3:17. Тогава ще познаете, че Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ, Който обитава на Сионъ, на светата Моя планина; и ще стане Иерусалимъ светиня, и нѣма вече другоплеменници да прѣминаватъ прѣзъ него.

Господь Богъ Саваотъ.

2 Царств. 5:10...Давидъ напрѣдваше и се въздигаше, и Господь Богъ Саваотъ *бвише* съ него.

2 Царств. 6:18. Когато Давидъ свърши да принася всесъжения и мирни жертви, той благослови народа въ името на Господа Саваота.

2 Царств. 7:26, 27. (Царь Давидъ застава прѣдъ лицето на Господа и каза)...Да се възвеличи името Ти (Господи) до-вѣка, та да казватъ: Господь Саваотъ е Богъ надъ Израила. И домътъ на Твоя рабъ Давида да бжде твърдъ прѣдъ Твоето лице. По-

неже Ти, Господи Саваоте, Боже Израилевъ, откри на Твоя рабъ, думайки: „Ще ти въздигна домъ“, Твоятъ рабъ пригответи сърдцето си да Ти се моли съ тая молитва. 1 Парал. 17:24, 25.

3 Царств. 18:15. Тогава Илия каза (на Авдия): живъ Господъ Саваотъ, прѣдъ Когото стоя! днесъ ще му се (на Ахава) явя!

4 Царств. 3:14....Каза Елисей (на израилския царь): живъ Господъ Саваотъ, прѣдъ Когото стоя! Ако не почитахъ Иосафата, иудейския царь, не бихъ те погледналъ и не бихъ те видѣлъ.

Ис. 1:24....Говори Господъ, Господъ Саваотъ, Силниятъ Израилевъ: о, ще си оттуша надъ противниците Си и ще отмъстя на враговетъ Си!

Ис. 6:3. (Серафимитѣ)...викаха единъ къмъ други и думаха: светъ, светъ, светъ е Господъ Саваотъ! цѣла земя е пълна съ Неговата слава!

Ис. 28:22....Не кощунствайте, за да не станатъ оковитѣ ви по-яки; защото азъ чухъ отъ Господа, Бога Саваота, че е опрѣдѣлено изтрѣба за цѣла земя.

Ис. 47:4. Нашиятъ Изкупитель — името Му е Господъ Саваотъ — е Светиятъ Израилевъ.

Ис. 51:15. Азъ съмъ Господъ твой, Който вълнува морето, та вълнитѣ му реватъ: Господъ Саваотъ е името Му.

Иер. 10:16. Дѣлътъ на Иакова не е като тѣхниятъ (на идолопоклонците); защото *неговиятъ Богъ* е Творецъ на всичко, и Израиль е жезълъ на наслѣдието Му; името Му е Господъ Саваотъ. Иер. 51:19.

Иер. 31:35. Тѣй казва Господъ, Който даде слънцето да свѣти денемъ, наредби за мѣсечината и звѣздитѣ да свѣтятъ нощемъ, Който вълнува морето, та вълнитѣ му реватъ; Господъ Саваотъ е името Му.

Иер. 45:18. Живъ съмъ Азъ, казва Царьтъ, Комуто името е Господъ Саваотъ: както е Таворъ всрѣдъ планинитѣ и както е Кармилъ край морето, *тѣй* безъ друго ще дойде той (Навуходоносоръ противъ Египетъ).

Иер. 46:25. Господъ Саваотъ казва, Богъ Израилевъ, казва: ето, Азъ ще посѣтя Амона, който е въ Но, фараона и Египетъ, боговетъ му и царетъ му, фараона и ония, които нему се надѣятъ.

Иер. 48:15. Опустошенъ е Моавъ, и градоветъ му горятъ, и отборнитѣ му младежи отведоха на клане, казва Царьтъ—Господъ Саваотъ е името Му.

Амос. 5:27. (Вие носихте скинията Молохова и звѣздата на вашя Богъ Ремфанъ — образи, които направихте за себе си.) Затова Азъ ще ви прѣселя задъ Дамаскъ, казва Господъ; Богъ Саваотъ е името Му.

Аг. 2:4....Ободри се сега, Зоровавеле, казва Господъ, ободри се, Иисусе, сине Иоседековъ, велики иерею! ободри се, цѣли народе на *тая* земя, казва Господъ, и работете, защото Азъ съмъ съ васъ, казва Господъ Саваотъ.

Зах. 7:12....Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ законъ и думитѣ, които пращае Господъ Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдшнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Мал. 1:13...Казвате: ето колко трудъ! и я (трапезата Господня) прѣнебрѣгвате, казва Господь Саваотъ, и принасяте крадено, хромо и болно, и отъ такова пакъ свойство принасяте хлѣбенъ даръ: мога ли съ благоволение да приемамъ това отъ ржцѣтъ ви, казва Господь.

Господь на небето и земята.

Мат. 11:25. Въ онова врѣме, продължавайки рѣчъта, Исусъ каза: прославямъ Те, Отче, Господи на небето и на земята, задѣто си укрилъ това (тайнитѣ) отъ мъдри и разумни, а си го открилъ на младенци.

Дѣян. 17:24. (Павелъ рече на атиняни:) Богъ, Който сътвори свѣта и всичко, що е въ него, Той, бидейки Господь на небето и земята, не живѣе въ ржкотворни храмове.

Господь на силитѣ.

Пс. 23:10. Кой е тоя Царь на славата? — Господь на силитѣ, Той е Царь на славата!

Пс. 47:9. Както сме слушали, така и видѣхме въ града на Господа на силитѣ, въ града на нашия Богъ: Богъ ще го утвърди на-вѣки.

Пс. 83:4. И птичка си намира жилище, и лѣстовица—гнѣздо, дѣто да положи пилцитѣ си, при Твоитѣ олтари, Господи на силитѣ, Царю мой и Боже мой!

Господь на господаритѣ.

Пс. 135:3. Славете Господа на господаритѣ, защото е вѣчна милостъта Му.

Владѣтель на владѣтелитѣ.

Дан. 8:25. „При неговия умъ и коварството ще има успѣхъ въ ржката му; съ сърдието си ще се възгордѣе и всрѣдъ миръ ще погуби мнозина; той (сѣверниятъ царь) ще възстане противъ Владѣтеля на владѣтелитѣ, но ще бжде съкрушенъ—не съ ржка“.

Владѣтель на цѣлата земя.

Мих. 4:13. Стани и млати, дъще Сионова; защото Азъ ще направя рога ти желѣзенъ и твоитѣ копита ще направя мѣани; ще смажешъ много народи и ще посветишъ тѣхнитѣ печалби и богатства на Господа — Владѣтеля надъ цѣла земя.

Зах. 4:14. (Ангелътъ)...рече...: това (двата маслиненни клона) сж двамата помазани съ елей, които прѣдстоятъ прѣдъ Господа на цѣлата земя.

Небесний Царь.

Дан. 4:34. Сега азъ, Навуходносоръ, славя, прѣвъзнасямъ и величая Царя Небесни, Чиито всички дѣла сж истински и пжтищата Му праведни, и Който е силенъ да смири ония, които ходятъ гордо.

Царь на цѣлата земя.

Пс. 45:8...Богъ е царь на цѣла земя; пѣйте всички разумно.

Царь на народитѣ.

Иер. 10:7. Кой не ще се побои отъ Тебе, Царю на народитѣ? защото само на Тебѣ се пада това; понеже между всички мъдреци у народитѣ и въ всички царства нѣма Тебѣ подобенъ.

Царь на царетѣ.

1 Тим. 6:15. (Наръчвамъ ти прѣдъ Бога да спазишь заповѣдта чиста, безукорна, дори до явяването на Господа нашего Иисуса Христа.) което, кога му дойде врѣме, ще открие блаженитя и едничкъ Властитель, Царь на царетѣ и Господарь на господаруващитѣ.

Баща.

Мал. 1:6. Синъ почита баща, и робъ — господаря си; ако Азъ съмъ баща, то дѣ е почитъта къмъ Мене? И ако Азъ съмъ Господь, то дѣ е благоговѣнието прѣдъ Мене? казва Господь Саваотъ вамъ, свещеници, които безславите името Ми...

Единъ Отець.

Мал. 2:10. Нали всички имаме единъ и сжщъ Отець? Нали единъ Богъ ни сътвори? Защо, тогава постъпваме вѣроломно единъ спрѣмо другого, като нарушаваме чрѣзь това завѣта на нашитѣ отци?

Мат. 23:9...Никого на земята недѣйте нарича свой отецъ, защото единъ е вашиятъ Отець, Който е на небесата.

1 Кор. 8:6. Ние...имаме единъ Богъ Отець, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Иисусъ Христосъ, чрѣзь Когото е всичко и ние сме чрѣзь Него.

Отець.

Мат. 11:27. Всичко Ми е прѣдадено отъ Моя Отець, и никой не познава Сина, освѣнъ Отець; и нито Отца познава нѣкой, освѣнъ Синътъ, и комуто Синътъ иска да открие. Лук. 10:22.

Иоан. 4:23...Иде часъ, и дошълъ е вече, когато истинскитѣ поклонници ще се поклонятъ на Отца съ духъ и съ истина, защото Отець иска такива да бждатъ, които Му се покланятъ.

Иоан. 5:19...Иисусъ имъ (на иудеитѣ) рече: истина, истина ви казвамъ: Синътъ нищо не може да твори Самъ отъ Себе Си, ако не види Отца да твори; защото, което твори Той, това твори сжщо и Синътъ.

Иоан. 5:23. (Отець и не сжди никого, но цѣлия сждъ прѣдаде на Сина,) та всички да почитатъ Сина, както почитатъ Отца. Който не почита Сина, той не почита Отца, Който Го е пратилъ.

Иоан. 5:26...Както Отець има животъ въ Себе Си, тъй даде и на Сина да има животъ въ Себе Си.

Иоан. 5:37...Пратилиятъ Ме Отець Самъ засвидѣтелствува за Мене. А вие ни гласа Му нѣкога сте чули, ни вида Му сте видѣли.

Иоан. 6:44. Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлѣче Отець, Който Ме е пратилъ; и Азъ ще го възкреся въ послѣдния день.

Иоан. 6:45. (Всѣкой, който е чулъ отъ Отца и се е научилъ, дохожда при Мене.) Това не значи, че Отца е видѣлъ другъ нѣкой, освѣнъ Онзи, Който е отъ Бога; Тоя именно е видѣлъ Отца.

Иоан. 6:57. Както Мене е пратилъ живиятъ Отець, и Азъ живѣя чрѣзь Отца, тъй и който Мене яде, ще живѣе чрѣзь Мене.

Иоан. 8:16...Ако сжда, сждътъ Ми е истински, защото Самъ не съмъ, но Азъ и Отець, Който Ме е пратилъ.

Иоан. 8:29. Тоя, Който Ме е пратилъ, е съ Мене; Отецъ не Ме е оставилъ самичкъ, защото Азъ върша винаги онова, което е Нему угодно.

Иоан. 10:15; Както Ме познава Отецъ, тъй и Азъ познавамъ Отца; и душата Си полагамъ за овцитъ.

Иоан. 10:36. [Ако Той нарече богове ония, къмъ които бѣ отправено словото Божие (и не може да се наруши Писанието),] на Тогова ли, Който Отецъ освети и прати въ свѣта, вие казвате: богохулствуващъ, защото рекохъ: Азъ съмъ Синъ Божий?

Иоан. 11:41. Тогава дигнаха камъка отъ пещерата, дѣто лежеше умрѣлиятъ (Лазарь). А Иисусъ дигна очи нагорѣ и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.

Иоан. 12:49. Азъ отъ Себе Си не говорихъ; но Отецъ, Който Ме прати, Той Ми даде заповѣдъ, що да кажа и що да говоря.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Иоан. 14:9. Каза му (на Филипа) Иисусъ: толкози врѣме съмъ съ васъ, и не си ли Ме позналъ, Филипе? Който е видѣлъ Мене, видѣлъ е Отца; и какъ ти казващъ: покажи ми Отца?

Иоан. 14:13... Каквото поискате *отъ Отца* въ Мое име, ще го направя, за да се прослави Отецъ въ Сина.

Иоан. 16:23... Истина, истина ви казвамъ: каквото и да поискате отъ Отца въ Мое име, ще ви даде.

Иоан. 16:25, 25... Настава часъ, когато нѣма да ви говоря вече съ притчи, а открито ще ви извѣстя за Отца. Него день ще поискате въ Мое име, и не ви казвамъ, че Азъ ще помоля Отца за васъ.

Иоан. 16:32. Ето, настѣпва часъ, и настана вече. да се разбѣгате всѣкой у васъ си, и Мене самичкъ да оставите; ала Азъ не съмъ самичкъ, защото Отецъ е съ Мене.

Дѣян. 1:4... Като се събираше съ тѣхъ (апостолитъ), Той (Иисусъ) имъ заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене.

1 Иоан. 1:3. Коего сме видѣли и чули, ви възвѣстваме, за да имате и вие общение съ насъ; а нашето общение е съ Отца и Неговия Синъ Иисуса Христа.

1 Иоан. 3:1. Вижте, каква любовъ ни е далъ Отецъ — да се наречемъ чеда Божии и сме. Затова свѣтътъ не ни знае, защото Него не позна.

1 Иоан. 4:14... Ние видѣхме и свидѣтельствуваме, че Отецъ проводи Сина за Спасителъ на свѣта.

2 Иоан. 1:9. Всѣкой, който прѣстѣпва Христовото учение и не прѣбждва въ него, нѣма Бога; който прѣбждва въ Христовото учение, той има и Отца, и Сина.

Иуд. 1:1. Иуда, рабъ на Иисуса Христа, а братъ на Иакова — до призванитъ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Иисуса Христа: (милость вамъ и миръ и любовь да изобилва.)

Отецъ на Иисуса Христа.

Мат. 7:21. Не всѣки, който Ми казва: Господи, Господи! ще

братята. Ми и имъ кажи: възлизамъ при Моя Отецъ и при вашия Отецъ, и при Моя Богъ и вашия Богъ.

Иоан. 20:21....Иисусъ пакъ имъ (на ученицитѣ Си) рече: миръ вамъ! Както Ме Отецъ прати, тъй и Азъ ви пращамъ.

Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа.

2 Кор. 1:3. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Еф. 1:3. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата.

1 Петр. 1:3. Благословенъ да бжде Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда.

Нашъ Отецъ.

Ис. 63:16. Само Ти си нашъ Отецъ; защото Авраамъ не ни познава, нито Израилъ ни признава за свои; Ти, Господи, си нашъ Отецъ, отъ-вѣка Твоето име е: „Изкупитель нашъ“.

Ис. 64:8....Сега, Господи, Ти си нашъ Отецъ; ние сме глина, а Ти — нашъ ваятель, и всинца сме дѣло на Твоитѣ рѣцѣ.

Иер. 3:19. И казвахъ Азъ: какъ да те причисля къмъ дѣцата и да ти дамъ желаната земя, най-прѣкрасното наслѣдство на много народи? И рекохъ: ти ще Ме наричашъ твой отецъ и не ще отстѣпишь отъ Мене.

Мат. 6:1. Гледайте да не проявявате своята праведность прѣдъ човѣцитѣ, за да ви видятъ: иначе, нѣма да имате награда при небесния вашъ Отецъ.

Мат. 6:4. (Ти кога правишь милостиня, нека лѣвата ти рѣка не знае, какво прави десната,) та милостинята ти да бжде скришомъ; и твойтъ Отецъ, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Мат. 6:6....Ти, кога се молишь, влѣзъ въ скришната си стая и, като си заключишь вратата, помоли се на твоя Отецъ, Който е на тайно; и твойтъ Отецъ, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Мат. 6:9....Молете се тъй: Отче нашъ, Който си на небесата! Да се свети Твоето име. Лук. 11:2.

Мат. 10:29. Не двѣ ли врабчета се продаватъ за единъ асарий? И ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земята безъ волята на вашия Отецъ.

Римл. 8:15....Вие не приехте духа на робство, та пакъ да бждете въ страхъ, а приехте Духа на осинование, чрѣзъ Когото викаме: Ава, Отче!

2 Кор. 6:18. „И ще ви бжда Отецъ, а вие ще бждете Мои синове и дѣщери“, казва Господъ Вседържителъ.

Богъ Отецъ нашъ.

Римл. 1:7. Благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии.

братята Ми и имъ кажи: възлизамъ при Моя Отець и при вашия Отець, и при Моя Богъ и вашия Богъ.

Иоан. 20:21....Иисусъ пакъ имъ (на ученицитѣ Си) рече: миръ вамъ! Както Ме Отець прати, тъй и Азъ ви пращамъ.

Богъ и Отець на Господа нашего Иисуса Христа.

2 Кор. 1:3. Благословень да бжде Богъ и Отець на Господа нашего Иисуса Христа, Отець на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха.

Еф. 1:3. Благословень да бжде Богъ и Отець на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата.

1 Петр. 1:3. Благословень да бжде Богъ и Отець на Господа нашего Иисуса Христа, Който по голѣмата Си милость, чрѣзъ възкресението на Иисуса Христа отъ мъртвитѣ, ни възроди за жива надежда.

Нашъ Отець.

Ис. 63:16. Само Ти си нашъ Отець; защото Авраамъ не ни познава, нито Израиль ни признава за свои; Ти, Господи, си нашъ Отець, отъ-вѣка Твоето име е: „Изкупитель нашъ“.

Ис. 64:8....Сега, Господи, Ти си нашъ Отець; ние сме глина, а Ти — нашъ ваятель, и всинца сме дѣло на Твоигѣ рѣчѣ.

Иер. 3:19. И казвахъ Азъ: какъ да те причисля къмъ дѣцата и да ти дамъ желаната земя, най-прѣкрасното наслѣдство на много народи? И рекохъ: ти ще Ме наричашъ твой отецъ и не ще отстѣпишъ отъ Мене.

Мат. 6:1. Гледайте да не проявявате своята праведность прѣдъ човѣцитѣ, за да ви видятъ: инакъ, нѣма да имате награда при небесния вашъ Отець.

Мат. 6:4. (Ти кога правишъ милостиня, нека лѣвата ти рѣка не знае, какво прави десната,) та милостинята ти да бжде скришомъ; и твоятъ Отець, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Мат. 6:6....Ти, кога се молишъ, влѣзъ въ скришната си стая и, като си заключишъ вратата, помоли се на твоя Отець, Който е на тайно; и твоятъ Отець, Който вижда въ скришно, ще ти въздаде наявѣ.

Мат. 6:9....Молете се тъй: Отче нашъ, Който си на небесата! Да се свети Твоето име. Лук. 11:2.

Мат. 10:29. Не двѣ ли врабчета се продаватъ за единъ асарий? И ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земята безъ волята на вашия Отець.

Римл. 8:15....Вие не приехте духа на робство, та пакъ да бждете въ страхъ, а приехте Духа на осинование, чрѣзъ Когото викаме: Ава, Отче!

2 Кор. 6:18. „И ще ви бжда Отець, а вие ще бждете Мои синове и дѣщери“, казва Господъ Вседържителъ.

Богъ Отець нашъ.

Римл. 1:7. Благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии.

1 Кор. 1:3. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

2 Кор. 1:2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

Гал. 1:4. (Иисусъ Христосъ)...отдаде Себе Си за нашитѣ грѣхове, за да ни избави отъ сегашния лукавъ вѣкъ, по волята на Бога и Отца нашего.

Еф. 1:2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Фил. 1:2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Кол. 1:2. (Павель, апостоль на Исуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, —) до светитѣ и вѣрни въ Христа Исуса брата въ Колоса: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

1 Сол. 1:1. Павель, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Исуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

1 Сол. 1:3....Непрѣстанно помнимъ дѣлото на вашата вѣра, труда на вашата любовь и търпѣнието на надеждата ви у Господа нашего Исуса Христа прѣдъ Бога и Отца нашего.

1 Сол. 3:11....Самъ Богъ и Отецъ нашъ и Господъ нашъ Исусъ Христосъ да насочи пжтя ни къмъ васъ.

1 Сол. 3:13. (Господъ)...да утвърди сърдцата ви да бждатъ непорочни въ светостъ прѣдъ Бога и Отца нашего, при дохождането на Господа нашего Исуса Христа съ всичкитѣ Му свети. Аминъ.

2 Сол. 1:1, 2. Павель, Силуанъ и Тимотей — до солунската църква въ Бога Отца и въ Господа Исуса Христа: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

2 Сол. 2:16....Самъ Господъ нашъ Исусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, Който ни възлюби и чрѣзь благодатьта Си ни даде вѣчна утѣха и блага надежда, (да утѣши сърдцата ви и да ви утвърди въ всѣко слово и добро дѣло.)

2 Тим. 1:2. (Павель, апостоль Исусъ Христовъ по воля Божия, за възвѣствяване обѣщания животъ въ Христа Исуса,) до Тимотея, възлюбено чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Христа Исуса, Господа нашего.

Филим. 1:3. Благодать вамъ (на домашната ти църква на Архипа и на Апфия) и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.

Богъ и Отецъ на всички.

Еф. 4:6. Единъ е Богъ и Отецъ на всички, Който е надъ всички, и чрѣзь всички, и въ всички насъ.

Отецъ небесенъ.

Мат. 5:16. Тѣй да свѣтне прѣдъ човѣцитѣ свѣтлината ви, та да видятъ добритѣ ви дѣла и да прославятъ небесния вашъ Отецъ.

Мат. 5:45. (Азъ ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които

ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ,) за да бждете синове на вашия Отецъ небесенъ; защото Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Мат. 5:43. И тъй, бждете съвършени, както е съвършенъ и небесниятъ вашъ Отецъ.

Мат. 6:14.... Ако простите на човѣцитѣ съгрѣшенията имъ, и вамъ ще прости небесниятъ ви Отецъ.

Мат. 6:25. Погледнете птицитѣ небесни, че не съятъ, нито жънатъ, нито въ житници събиратъ; и вашиятъ Отецъ небесенъ ги храни. Не сте ли вие много по-цѣнни отъ тѣхъ?

Мат. 6:32. (Не се грижете и не думайте: какво да ядемъ, или какво да приемъ, или какво да облѣчемъ?) Защото всичко това търсятъ езичницитѣ, и защото вашиятъ небесенъ Отецъ знае, че имате нужда отъ всичко това.

Мат. 7:11.... Ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате на чедата си добри даяния, колко повече вашиятъ Отецъ небесенъ ще даде блага на ония, които Му искатъ?

Отецъ Светий.

Иоан. 17:11. Не съмъ вече въ свѣта, но тѣ сж въ свѣта, а Азъ ида при Тебе, Отче, Светий! упаци ги въ Твоето име, тѣхъ, които си Ми далъ, за да бждатъ едно, както сме и Ние.

Отецъ Праведний.

Иоан. 17:23. Отче праведний! свѣтътъ Те не позна; но Азъ Те познахъ, и тия (които си Ми далъ) познаха, че Ти си Ме пратилъ.

Отецъ на славата.

Еф. 1:17.... Богъ на Господа нашего Иисуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмждрость и откровение, за да Го познаете.

Отецъ на духоветѣ.

Евр. 12:9.... Ние бивахме наказвани отъ нашитѣ по плътъ бащи и се свѣнувахме *отъ тѣхъ*; не ще ли се много повече покоримъ на Отца на духоветѣ, та да бждемъ живи?

Отецъ на свѣтлинитѣ.

Иак. 1:17. Всѣко добро даяние и всѣки съвършенъ даръ иде отгорѣ, слизайки отъ Отца на свѣтлинитѣ, у Когото нѣма измѣнение, нито сѣнка отъ промѣна.

Мжжъ.

Ос. 2:16.... Въ оня день, казва Господь. ти ще Ми викашъ: мжжъ мой, и нѣма вече да Ми викашъ Ваали (=господарю мой).

Пастиръ.

Пс. 22:1. Господь е Пастиръ мой, отъ нищо не ще се нуждая.

Пс. 79:2. Пастирю Израилевъ, послушай! Ти, Който водишъ като стадо Иосифа, Който седишъ на херувимитѣ, яви се!

Ис. 40:11. Като пастиръ ще пасе Той Своето стадо; агнетата ще взема Той на ржцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще води дойницитѣ.

Иер. 31:10. Чуйте, народи, словото Господне и разгласете

по далечнитѣ острови и речете: Който разпилѣ Израиля, Той ще го и събере и ще го пази, както пастирь—стадото си.

Иез. 34:12. Както пастирь провѣрва стадото си въ деня, кога се намира всрѣдъ своето прѣснато стадо, тъй ще прѣгледамъ Азъ Моитѣ овци и ще ги освободя отъ всички мѣста, дѣто бѣха прѣснати въ день облаченъ и мраченъ.

Избавитель.

2 Царств. 22:2. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза:) Господь е моя твърдина, моя крѣпость и мой избавитель.

Пс. 17:3. Господь е моя твърдиня и мое прибѣжище, мой Избавитель, мой Богъ, моя скала; Нему се уповавамъ; Той е мой щить, рогъ на спасението ми и мое убѣжище.

Пс. 18:15. Думитѣ на устата ми и помислитѣ на сърдцето ми да бждатъ благоугодни прѣдъ Тебе, Господи, крѣпость моя и избавителю мой!

Пс. 39:18. Азъ съмъ бѣденъ и сироманъ, но Господь се грижи за мене. Ти си помощь моя и избавитель мой; Боже мой, не закѣснявай! **Пс. 69:6.**

Пс 143:2. (Благословень Господь,) моя милость и моя ограда, мое прибѣжище и мой избавитель, мой щить,—и азъ се Нему уповавамъ; Той ми подчинява моя народъ.

Изкупитель.

Ис. 43:14. Тѣй казва Господь, вашиятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ: за васъ проводихъ у Вавилонъ и съкрушихъ всички заворки и халдейци, които се славѣха съ кораби.

Ис. 44:24. Тѣй казва Господь, Който те е изкупилъ и Който те е образувалъ отъ майчина утроба: Азъ съмъ Господь, Който всичко сътворихъ, Самъ прострѣхъ небесата и съ силата Си разслахъ земята.

Ис. 48:17. Тѣй казва Господь, твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ: Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Който те учи на полезно, Който те води по она пжть, по който трѣбва да ходишь.

Ис. 49:7. Тѣй казва Господь, Изкупительтъ на Израиля, Светиятъ неговъ, на прѣзирания отъ всички, на укорявания отъ народа, на Раба на властителитѣ: царе ще Те видятъ — и ще станатъ; князе ще се поклонятъ заради Господа, Който е вѣренъ, заради Светия Израилевъ, Който Те е избралъ.

Ис. 49:26. (Да! тѣй казва Господь:)...ще нахраня твоитѣ прѣтснители съ собствената имъ плътъ, и тѣ ще бждатъ упоени отъ своята кръвь като отъ ново вино; и всѣка плътъ ще узнае, че Азъ съмъ Господь, твой Спаситель и твой Изкупитель, Силниятъ Иакововъ.

Ис. 60:16. Ти ще се насищашъ съ млѣкото на народитѣ, и ще сучишь отъ царски гржди, и ще узнаешъ, че Азъ, Господь, съмъ твой Спаситель и твой Изкупитель, Силниятъ Иакововъ.

Иер. 50:34....Изкупительтъ имъ е силенъ, Господь Саваотъ е името Му; Той ще разгледа дѣлото имъ, за да умири земята и да докара въ трепетъ вавилонскитѣ жители.

Сравнява се съ лъвъ.

Иов. 10:16. (Прѣситень съмъ на унижение; погледни бѣд-

ствието ми:) то се увеличава. Ти тичашъ подирѣ ми като лъвъ, и отново ме нападашъ и чудно дѣйствувашъ върху мене.

Ис. 31:4....Тѣй ми каза Господь: както лъвъ, както лъвче, което реве надъ плячката си, макаръ много овчари да му викатъ, отъ вика имъ не ще трепне и на тѣхното множество не ще отстъпи, — тѣй Господь Саваотъ ще слѣзе да се срази за Сионъ планина и за нейния хълмъ.

Ис. 38:13. „Чакахъ до зараньта; като лъвъ Той съкрушаваше всичкитѣ ми кости; день и нощъ чакахъ, че ще ми пратишъ смъртъ“. (Езекия).

Плач. Иер. 3:10. Той стана за мене като мечка въ засада, като лъвъ на скрито мѣсто.

Ос. 5:14 ...Азъ съмъ като лъвъ за Ефрема и като лъвче за дома Иудинъ; Азъ, Азъ ще разкъсамъ и ще замина; ще отнеса — и никой нѣма да спаси.

Ос. 11:10. Подиръ Господа тѣ ще тръгнатъ. Като лъвъ Той ще издаде гласа Си, ще издаде гласа Си — и ще побързатъ къмъ Него синоветѣ отъ западъ, (ще полетятъ отъ Египетъ като птици, и отъ земята Асирийска — като гълъби, и ще ги поселя въ домоветѣ имъ, казва Господь.)

Имена на Исуса Христа.

Адамъ.

1 Кор. 15:45. Тѣй е...писано: „първиятъ човѣкъ Адамъ стана жива душа“, а послѣдниятъ Адамъ — животворенъ духъ.

Давидъ.

Иер. 30:9. (Израиль и Иуда)...ще служатъ на своя Господь Богъ и на царя си Давида, когото ще имъ възстановя.

Иез. 34:23. И ще поставя надъ тѣхъ (Моитѣ овци) единъ пастирь, който ще ги пасе. Моя рабъ Давида; той ще ги пасе и той ще имъ бжде пастирь.

Иез. 37:24, 25....Моятъ рабъ Давидъ ще бжде Царь надъ тѣхъ и Пастирь на всички тѣхъ; тѣ ще ходятъ по Моитѣ заповѣди и Моитѣ устави ще пазятъ и ще ги изпълняватъ. И ще живѣятъ въ земята, която дадохъ на Моя рабъ Иакова, въ която живѣха отцитѣ имъ; тамъ ще живѣятъ на-вѣки, тѣ и дѣцата имъ и внуцитѣ имъ; и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь у тѣхъ на-вѣки.

Ос. 3:5. „Слѣдъ това (като останатъ безъ царь, безъ князь и безъ жертви, безъ жертвеникъ, безъ ефодъ и терафимъ) ще се обърнатъ синоветѣ Израилеви и ще потърсятъ Господа, своя Богъ, и Давида, своя царь, и ще благоговѣятъ прѣдъ Господа и прѣдъ благостята Му въ послѣднитѣ дни“.

Михаилъ.

Дан. 10:21. [Той (мжжътъ, облѣченъ въ ленени дрехи) ми каза:], „...Азъ ще ти обадя, какво е начертано въ истинското писание; и нѣма никой, който би ме поддържалъ въ това, освѣнъ Михаилъ, вашиятъ князь.“

Дан. 12:1. „...Въ онова врѣме ще се подигне Михаилъ, великъ князь, който брани синоветѣ на твоя народъ; и ще настане врѣме

тежко, каквото не е имало, откакъ съществуватъ люде до днесъ; но ще се спасятъ въ това врѣме отъ твоя народъ всички, които бждатъ намѣрени, че сж записани въ книгата“.

Откр. 12 : 7... Стана война на небето: Михаилъ и Ангелитѣ му воюваха съ змея, а змеятъ и ангелитѣ му воюваха *противъ тѣхъ*, (но не устояха, и за тѣхъ се не намѣри вече мѣсто на небето.)

Агнець

1 Петр. 1 : 19. (Съ страхъ прѣкарвайте врѣмето на вашето странствуване, като знаете, че не съ тлѣнни *нѣща* — сребро или злато, сте изкупени отъ суетния животъ, прѣдаденъ вамъ отъ бащитѣ,) но съ драгоцѣнната кръвъ на непорочния и чистъ като агнецъ Христосъ.

Откр. 5 : 6. Погледнахъ, и ето, срѣдъ прѣстола и четиритѣхъ животни и срѣдъ старцитѣ стоеше Агнець, като закланъ, съ седемъ рога и седемъ очи, които сж седемътѣ духове Божии, разпратени по цѣлата земя.

Откр. 5 : 12. (Слѣдъ това видѣхъ и чухъ гласа на много Ангели,) които говорѣха съ високъ гласъ: достоенъ е закланиятъ Агнець да приеме силата и богатството, прѣмждростъта и могъществото, честъта, славата и благословиенето.

Откр. 7 : 9, 10. Слѣдъ туй видѣхъ, и ето, голѣмо множество народъ, което никой не можеше да прѣброи, — отъ всички племена и колѣна, народи и езици; *тѣ* стояха прѣдъ прѣстола и прѣдъ Агнеца, облѣчени въ бѣли дрехи и съ палмови вѣйки въ ржцѣ. И възклицаваха съ високъ гласъ, думайки: спасението *дѣлжимъ* на нашия Богъ, Който седи на прѣстола, и на Агнеца!

Откр. 13 : 8. (Слѣдъ това застанахъ на морския пѣськъ и видѣхъ да излиза отъ морето звѣръ съ седемъ глави и десетъ рога.) И му се поклониха всички жители земни, чиито имена не сж написани въ книгата на живота при Агнеца, закланъ отъ създание-мира.

Откр. 14 : 1. Слѣдъ това видѣхъ: ето, Агнецътъ стои на планина Сионъ, и съ Него сто и четирийсетъ и четири хиляди, които имаха на челата си написано името на Неговия Отець

Откр. 21 : 9. Тогава дойде при мене единъ отъ седемътѣхъ Ангели, които държаха седемътѣхъ чаши, пълни съ седемътѣхъ послѣдни язви, проговори ми и рече: дойди, ще ти покажа жената — невѣста на Агнеца.

Откр. 21 : 22. Храмъ...не видѣхъ въ него (града), понеже Господъ Богъ Вседържителъ и Агнецътъ сж неговъ храмъ.

Агнець Божий.

Иоан. 1 : 29... Иоанъ вижда Исуса, че отива къмъ него, и казва: ето Агнецътъ Божий, Който взима *вѣрху Си* грѣха на свѣта. Иоан. 1:36.

Ангель.

Бит. 48 : 16. (Израиль благослови Иосифа и рече: Богъ, прѣдъ Когото ходиха отцитѣ ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ, Който ме е пасиль, откакъ съществувамъ до днесъ,) Ангелътъ, който ме избави отъ всѣко зло, да благослови тия дѣца (Ефрема и Манасия); да бждатъ именувани съ моето име и съ името на отцитѣ ми, Авраама и Исаака, и да се наплодятъ въ множество по земята.

Изх. 23:20, 21. Ето, Азъ пращамъ прѣдъ тебе (Израилю) Ангела (Си) да те пази по пѣтя и да те въведе въ онова мѣсто, което съмъ (ти) приготвилъ; пази се прѣдъ лицето Му и слушай гласа Му; не Му се опирай, защото Той нѣма да ви прости грѣха, понеже името Ми е въ Него.

Ангелъ Господень.

Изх. 3:2...Яви му се (на Моисея) Ангелъ Господень въ огненъ пламъкъ изсрѣдъ една кжпина. И видѣ той, че кжпината гори въ огнь, но не изгаря.

Сжд. 13:15–18...Маной рече на Ангела Господень: позволи да те задържа, доклѣ ти сготвимъ козле. Ангелъ Господень каза на Маноя: макаръ и да ме задържишъ, азъ нѣма да ямъ твоя хлѣбъ; ако ли пѣкъ искашъ да извършишъ всесъжение Господу, принеси го. Маной не знаеше, че това е Ангелъ Господень. Маной попита Ангела Господень: какъ ти е името? за да те прославимъ, кога се изпълни думата ти. Ангелъ Господень му отговори: защо питашъ за името ми? то е чудно.

Зах. 1:11, 12...Тѣ (ония, които Господь прати да обикалятъ земята) отговаряха на Ангела Господень, който стоеше между миртитѣ, и рекоха: обиколихме земята, и ето, цѣлата земя е населена и спокойна.

Ангелъ на завѣта.

Мал. 3:1. Ето, Азъ пращамъ Ангела Си, и той ще приготви пѣтя прѣдъ Мене, и внезапно ще дойде въ храма Си Господь, Когото вие търсите, и Ангелътъ на завѣта, Когото вие желаете; ето, Той иде, казва Господь Саваотъ.

Ангелъ на лицето Господне.

Ис. 63:9. Въ всѣка тѣхна скърбъ Той (Господь) ги не оставяше, и Ангелътъ на лицето Му ги спасяваше; по любовта Си и по благосърдието Си Той ги изкупи, взе и ги носи прѣзъ всички древни дни.

Богъ.

Ис. 35:4. (Укрѣпете ослабналитѣ ржцѣ и уякчете треперитѣ колѣна;) кажете на боязливитѣ духомъ: бждете твърди, не се бойте: ето, вашиятъ Богъ иде съ отмъщение, съ отплата Божия: Той ще дойде и ще ви спаси.

Ис. 40:9. Възлѣзъ на висока планина, благовѣстителю Сионе! възвиси силно гласа си, благовѣстителю Иерусалиме! възвиси, не бой се, кажи на градоветѣ Иудини: ето вашиятъ Богъ!

Иоан. 20:28. Отговори Тома и Му (Иисусу) рече: Господь мой и Богъ мой!

1 Тим. 3:16...Наистина, велика е тайната на благочестието: Богъ се яви въ плътъ, засвидѣтелствуванъ бѣ отъ Духа, показа се на Ангели, проповѣдванъ биде на народи, приетъ съ вѣра въ свѣта, възнесе се въ слава.

Евр. 1:8, 9...За Сина (е казано): „Твоятъ прѣстолъ, Боже, е вѣченъ; жезълътъ на правотата е жезълъ на Твоето царство. Ти обикна правдата и намрази беззаконието; затова, Боже, Твоятъ Богъ Те помага съ елей на радость повече отъ Твоитѣ съучастници“. Пс. 44:7, 8.

Богъ кръпъкъ.

Ис. 9:6...Младенецъ ни се роди — Синь ни се даде; власта е на рамѣнитѣ Му, и ще Му дадатъ име: Чуденъ, Съвѣтникъ, Богъ кръпъкъ, Отецъ на вѣчността, Князь на мира.

Богъ, благословенъ во-вѣхи.

Римл. 9:5. (На израилтяни принадлежи усинсвение и слава, завѣти и законоположения, богослужение и обѣщания;) тѣхни сж и отцитѣ, отъ тѣхъ е и Христосъ по плътъ, Който е надъ всички Богъ, благословенъ во-вѣки, аминъ.

Богъ на светигѣ пророци.

Откр. 22:6...Рече ми (гласъ отъ небето): тия думи сж вѣрни и истински; Господь, Богъ на светигѣ пророци, изпрати Ангела Си, за да покаже на Своитѣ раби, какво трѣбва да стане наскоро.

Господь.

Ис. 23:4. Упозавайте се Господу на-вѣки, защото Господь Богъ е вѣчна твърдиня.

Ис. 40:3 Гласътъ на викация въ пустинята *говори*: пригответе пъть Господу, прави направете въ пустинята пжтекитѣ за нашия Богъ.

Луц. 2:11. [Рече имъ (на пастиритѣ) Ангелътъ:] ..днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ. Който е Христосъ Господь, Иоан. 13:14. ..Ако Азь, Господь и Учителъ, ви омихъ нозѣтѣ. то и вие сте длъжни да омивате нозѣтѣ единъ другиму.

Дѣян. 2:36 (Това Петъръ издигна гласъ и почна да имъ говори:). Нека наздраво зиге цѣлиятъ домъ Израилевъ, че Тогова Исуса, Когото вие разпнахте, Богъ направи Господь и Христосъ.

Римл. 1:4 [Павель, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостоль, отреденъ за Божието благовѣстие, което *Богъ* отъ по-на-прѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзь пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синь (роденъ по плътъ отъ Давидсво сѣме) и откриль се за Синь Божий чрѣзь силата на чудесата, по духа на освещението, чрѣзь възкресението отъ мъртвитѣ) Исуса Христа, Господа нашего, [чрѣзь Когото получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи, между които сте и вие, призванитѣ отъ Исуса Христа, — благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани светии.]

1 Кор. 8:6. Ние...имаме единъ Богъ Отецъ, отъ Когото е всичко, и ние сме у Него, и единъ Господь Исусъ Христосъ, чрѣзь Когото е всичко и ние сме чрѣзь Него.

1 Кор. 12:3... Обаждамъ (ви), че никой, който говори чрѣзь Духъ Божий, не казва анатема на Исуса, и никой не може да нарече Исуса Господь, освѣнъ чрѣзь Духа Светаго.

Фил. 2:11...Всѣки езикъ да изповѣда, че Исусъ Христосъ е Господь, за слава на Бога Отца.

Господь Богъ Вседържителъ.

Откр. 15:3. (Ония, които побѣдиха звѣра и образа му, бѣлѣга му и числото на името му, държаха гусли Божии.) И пѣха, пѣсенъта на Моисея, Божия рабъ, и пѣсенъта на Агнеца, думайки велики и чудни сж Твоитѣ дѣла, Господи, Боже Вседържителю! Праведни и истинни сж Твоитѣ пжтица, Царю на светиитѣ!

Господь на всички.

Дѣян. 10:36. [Петъръ проговори и рече (на Корнилия и домашнитѣ му):] Той (Богъ) прати на синоветѣ Израилеви словото, като благовѣстѣше миръ чрѣзь Исуса Христа, Който е Господь на всички.

Римл. 10:12. Нѣма разлика между иудеинъ и елинъ, защото единъ и сжщъ е Господь на всички, богатъ за всички, които Го призоваватъ.

Господь отъ небето.

1 Кор. 15:47. Първиятъ човѣкъ е отъ земя, земенъ; вториятъ човѣкъ е Господь отъ небето.

Господь Исусъ.

Дѣян. 7:59....Хвърляха камъни върху Стефана, който се молѣше и думаше: Господи Исусе, приеми духа ми!

Дѣян. 8:16. [Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана, които слѣзоха и се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий.] (Защото Той не бѣ слѣзълъ още нито върху едного отъ тѣхъ, а само бѣха кръстени въ името на Господа Исуса.)

Дѣян. 19:17. [Скочи върху имъ (върху синоветѣ на първосвещеника Скева) човѣкътъ, у когото имаше зълъ духъ, и, като ги завладѣ, прояви срѣщу тѣхъ *такъва* сила, че тѣ, голи и ранени, избѣгаха отъ оная кжща.] Това стана извѣстно на всички иудеи и елини, които живѣеха въ Ефесъ, и всички тѣхъ нападна страхъ; а името на Господа Исуса се величаше.

Дѣян. 21:13....Павелъ отговори (намъ, които го молѣхме да не възлиза въ Иерусалимъ): какво правите, та плачите и съкрушавате сърдцето ми? Азъ съмъ готовъ нѣ само да бжда вързанъ, но и да умра въ Иерусалимъ за името на Господа Исуса.

1 Кор. 11:23. Азъ приехъ отъ Господа това, що ви и прѣдадохъ, а именно, че Господь Исусъ прѣзь нощъта, когато бѣ прѣдаденъ, взе хлѣбъ и (поблагодари, прѣломи и каза: вземете, яжте, това е Моето тѣло, за васъ прѣломъвано; това правете за Мой споменъ. *Взе сжщо и чашата подиръ вечеря и каза: тая чаша е новиятъ завѣтъ въ Моята кръвъ; това правете, колчемъ пиете, за Мой споменъ.*)

1 Сол. 2:15. (Вие, братя, станяхте подражатели на Божиитѣ въ Христа Исуса църкви, що сж въ Иудея, понеже и вие сжщото прѣтърпѣхте отъ своитѣ едноплеменници, каквото и тѣ отъ иудеитѣ,) които убиха и Господа Исуса, и Неговитѣ пророци, и насъ изгониха, и Богу не угодяватъ, и на всички човѣци се противятъ.

Откр. 22:20. Който свидѣлствува за това (пророчество), казва: да, ида скоро! Аминъ, да, доиди, Господи Исусе!

Господь Исусъ Христосъ.

Дѣян. 16:31....Тѣ (Павелъ и Сила) отговориха (на тъмничния стражаръ): повѣрвай въ Господа Исуса Христа, и ще се спасишъ ти и цѣлиятъ ти домъ.

Римл. 5:1....Бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзь Господа нашего Исуса Христа.

Еф. 1:3. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата.

1 Сол. 3:13. (Вамъ Господь да наспори и прѣумножи любовта единъ къмъ другъ и къмъ всички, каквато *имаме* и ние къмъ васъ,) за да утвърди сърдцата ви *да бждатъ* непорочни въ светостъ прѣдъ Бъга и Отца нашего, при дохождането на Господа нашего Исуса Христа съ всичкитъ Му светии. Аминь.

Евр. 13:20....Богъ на мира, Който чрѣзъ кръвта на вѣчния завѣтъ въздигна отъ мъртвитъ великия Пастиръ на овцитъ—Господа нашего Исуса (Христа), (нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло.)

1 Петр. 1:3. Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който по голѣмата Си милостъ, чрѣзъ възкресението на Исуса Христа отъ мъртвитъ, ни възроди за жива надежда.

Господь — наше оправдание.

Иер. 23:6. Въ Негови дни Иуда ще се спаси, и Израилъ ще живѣе безопасно; и ето — Неговото име, съ което ще Го наричатъ: „Господь — наше оправдание!“ Иер. 33:16.

Господь на славата.

1 Кор. 2:8. (Проповѣдваме Божия прѣмждростъ,) която никой отъ властниците на тоя вѣкъ не е позналъ; защото, ако бѣха я познали, не биха разпнали Господа на славата.

Светия.

Дѣян. 2:27. (Давидъ казва за Него: „винаги виждахъ прѣдъ себе си Господа, защото *Той* е отъ десната ми страна, за да се не поклатя. Затова се възрадва сърдцето ми, и се възвесели езикътъ ми; а още и плътта ми ще почива въ надежда.) Защото Ти не ще оставишъ душата ми въ ада и не ще допуснешъ Твоя светия да види тлѣние.“ (Петъръ). Дѣян. 13:35; Пс. 15:10.

Светия Божий.

Марк. 1:24. [Имаше въ синагогата (въ Капернаумъ) човѣкъ съ нечистъ духъ, който извика и каза:] о, какво имашъ Ти съ насъ, Исусе Назареецо! Дошълъ си да ни погубишъ ли? Зная Те, кой си Ти, Светия Божий. Лук. 4:34.

Светиятъ Израилевъ.

Ис. 41:14. Не бой се, червей Иакове, малолюдни Израилю,— Азъ ти помагамъ, казва Господь и твоятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ.

Ис. 43:3....Азъ съмъ Господь, Богъ твой, Светиятъ Израилевъ, твой Спаситель; откупъ за тебе дадохъ Египетъ; Етиопия и Савея *дадохъ* за тебе.

Ис. 43:14. Тъй казва Господь, вашиятъ Изкупитель, Светиятъ Израилевъ: за васъ проводихъ у Вавилонъ и съкрушихъ всички заворки и хладейци, които се славѣха съ кораби.

Ис. 54:5....Твоятъ Творецъ е твой съпругъ; Господь Сава отъ е името Му, и твой изкупитель е Светиятъ Израилевъ: Той ще се нарече Богъ на цѣла земя.

Светиятъ на светиитѣ.

Дан. 9:24. (Мжжътъ Гавриилъ говорѣ съ мене и рече:)
„Седемдесетъ седмици сж опрѣдѣлени за твоя народъ и за свети-
тия твой градъ, за да бжде покрито прѣстѣплението, да бждатъ
запечатани грѣховеѣ и загладени беззаконията, за да бжде до-
ведена вѣчната правда, да бждатъ запечатани видѣние и пророкъ
и да бжде помазанъ Светиятъ на светиитѣ“.

Синь Божий.

Пс. 2:7. („Азъ помазахъ Моя Царь надъ Сионъ, Моята света
планина;) ще възвѣстя опрѣдѣлението: Господь Ми каза: Синь
Мой си Ти; Азъ днесъ Те родихъ“. Евр. 1:5.

Мат. 8:29...Ето, тѣ (двамата, хванати отъ бѣсъ) извикаха и
казаха: какво имашъ Ти съ насъ, Исусе, Сине Божий? Нимѣ си
дошълъ тука да ни мчишъ прѣди врѣме?

Марк. 1:1. Начало на Евангелието на Исуса Христа, Сина
Божий, (както е писано у пророцитѣ: „ето, Азъ изпращамъ прѣдъ
лицето Ти Моя Ангель, който ще приготви Гвоя пѣть прѣдъ Тебе“.)

Марк. 3:11 ...Нечиститѣ духове, щомъ Го виждаха, падаха
прѣдъ Него, викаха и казваха: Ти си Синь Божий!

Лук. 1:35. Ангельтъ ѣ (на Мариямъ) отговори и рече: Духъ
Светий ще слѣзе върху ти, и силата на Всевишния ще те осѣни;
затова и Светото, Коего ще се роди отъ тебе, ще се нарече
Синь Божий.

Иоан. 1:49. Натанаиль Му отговори: Рави! Ти си Синь Божий,
Ти си Царьтъ Израилевъ.

Иоан. 10:35. На Тогоза ли, Когото Отець освети и прати
въ свѣта, вие казвате: богохулствуващъ, защото рекохъ: Азъ
съмъ Синь Божий?

Дѣян. 8:37...Филипъ Му (на скопеца) каза: ако вѣрвашъ
отъ сѣ сърдце, — може да се кръстишъ. Той отговори и рече:
вѣрвамъ, че Исусъ Христосъ е Синь Божий.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзъ Когото сте призвани за
общение съ Сина Му Исуса Христа, Господа нашего

Гал. 4:4...Когато се изпълни врѣмето, Богъ изпрати Своя
Синь (Единороденъ), Който се роди отъ жена и се подчини на
закона, (за да изкупи ония, които бѣха подъ закона, та да по-
лучимъ осиновението.)

1 Иоан. 5:5. Кой побѣждава свѣта, ако не онзи, който вѣрва,
че Исусъ е Синь Божий?

Синь Човѣчески.

Пс. 79:18. Да бжде (Боже) ржката Ти върху мжжа на Твоята
десница, върху човѣшкия синь, когото си укрѣпилъ за Себе Си.

Дан. 7:13. Гледахъ въ нощнитѣ видѣния, и ето, на небесни
облаци идѣше сѣкашъ Синь Човѣчески, дойде до Стария по дни
и биде доведенъ при Него.

Мат. 8:20...Исусъ му (на книжника) казва: лисицитѣ иматъ
леговища, и птицитѣ небесни — гнѣзда; а Синь Човѣчески нѣма,
дѣ глава да подслони.

Мат. 9:6...За да знаете, че Синь Човѣчески има власть
на земята да прощава грѣхове. (тогава казва на разслабения):
стани, вземи си постелката и върви у дома си.

Мат. 16:13....Когато дойде въ страната на Кесария Филипова, Исусъ питаше ученицитѣ Си и казваше: за кого Ме човѣцитѣ мислятъ — Мене, Сина Човѣчески?

Марк. 8:38....Който се срами отъ Мене и отъ думитѣ Ми въ тоя прѣлюбодѣнь и грѣшенъ родъ, и Синъ Човѣческии ще се срами отъ него, кога дойде въ славата на Отца Си съ светитѣ Ангели.

Марк. 9:12. Той...имъ (на Петра, Иакова и Иоана) отговори и рече: Илия, първомъ като дойде, ще уреди всичко; а Синъ Човѣческии, както е писано за Него, *търѣва* да пострада много и да бѣде униженъ.

Марк. 9:31. (Той, Христосъ)...учеше ученицитѣ Си и имъ казваше, че Синъ Човѣческии ще бѣде прѣдаденъ въ човѣшки рѣцѣ, и ще Го убиятъ, и на третия день слѣдъ убиването ще възкрѣсне.

Лук. 19:10....Синъ Човѣческии дойде да подири и да спаси погиналото.

Иоан. 5:27. (Както Отецъ има животъ въ Себе Си, тъй даде и на Сина да има животъ въ Себе Си,) и даде Му власть да извършва и сѣдъ, защото е Синъ Човѣческии.

Синъ възлюбенъ.

Мат. 3:17....Ето, гласъ отъ небесата, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение. Марк. 1:1; Лук. 3:22.

Мат. 17:5. Доклѣ още той (Петъръ) говорѣше, ето, свѣтълъ облакъ ги (ония, които бѣха на високата планина) засѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слушайте. Марк. 9:7; Лук. 9:35; 2 Петр. 1:17.

Кол. 1:13. (Богъ ни) избави...отъ властѣта на тъмнината и ни прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синъ.

Синъ на Всевишния.

Лук. 1:32. [Рече ѱ (на Мариямъ) Ангелтъ: ето, ти ще заченешъ въ утробата, ще родишъ Синъ и ще Го наречешъ съ името Исусъ.] Той ще бѣде великъ и ще се нарече Синъ на Всевишния; и ще Му даде Господъ Богъ прѣстола на отца Му Давида.

Синъ Давидовъ.

Мат. 1:1. Книга за живота на Исуса Христа, Синъ Давидовъ, Синъ Авраамовъ.

Мат. 9:27. Когато Исусъ си отиваше оттамъ (отъ кѣщата на началника), трѣгнаха подирѣ Му двама слѣпци и викаха: помилуй ни, *Исусе*, Сине Давидовъ!

Мат. 15:22....Ето, една жена хананейка, като излѣзе отъ ония прѣдѣли, викаше къмъ Него и казваше: помилуй ме, Господи, Сине Давидовъ! Дъщеря ми злѣ се мѣчи отъ бѣсъ.

Мат. 20:30, 31....Ето, двама слѣпци, седнали край пѣтя, като чуха, че Исусъ минава, извикаха и казаха: помилуй ни, Господи, Сине Давидовъ! А народътъ ги смѣри, за да млѣкнатъ; но тѣ повече викаха и казаха: помилуй ни, Господи, Сине Давидовъ!

Мат. 21:9....Народътъ, който вървѣше отпрѣдъ и който Го съпровождаше, възклигаваше и казваше; осана Сину Давидову! *Благословенъ* Идещиятъ въ име Господне! осана въ висинитѣ!

Марк. 10:47. (Когато Исусъ излизаше изъ Иерихонъ съ ученицитѣ Си и множество народъ, синътъ Тимеевъ, Вартимей, който бѣше слѣпъ, седѣше на пѣтя и просѣше.) И като чу, че това е Исусъ Назорей, *той* взе да вика и да говори: Сине Давидовъ, Исусе, помилуй ме! Лук. 18:38, 39.

Синъ на Благословения.

Марк. 14:61....Той мълчеше и нищо не отговаряше. Първосвещеникътъ пакъ Го попита и Му рече: Ти ли си Христосъ, Синътъ на Благословения?

Рабъ Божий.

Ис. 52:13. Ето, Моятъ Рабъ ще благоуспѣе, ще се въздигне, ще се възвиси и възвеличи.

Иез. 34:21....Азъ, Господь, ще бжда тѣхенъ (на Моитѣ) Богъ, и Моятъ рабъ Давидъ ще бжде князь срѣдъ тѣхъ. Азъ, Господь, казахъ това.

Силень.

Пс. 44:4, 5. Прѣпаши на бедро меча Си, о Силний! *Прѣпаши се* съ Твоята слава и красота! И въ тоза Твое украшение побързай, седни въ колесница заради истината, красотата и правдата, и Твоята десница ще Ти покаже чудни дѣла.

Стѣнобоець.

Мих. 2:13. Прѣдъ тѣхъ (остаткитѣ на Израила) ще трѣгне стѣнобоець; тѣ ще разбиятъ прѣгради, ще влѣзатъ прѣзь порти и ще излѣзатъ прѣзь тѣхъ, и царьтъ имъ ще трѣгне прѣдъ тѣхъ, а тѣмъ начело — Господь.

Всевишний.

Дан. 7:22. [Гледахъ, какъ тоя рогъ (който имаше очи и уста) водѣше борба съ светиитѣ и ги надвиваше.] доклѣ *най послѣ*, дойде Стариятъ по дни, и сждъ биде даденъ на светиитѣ на Всевишния, и настѣпи вѣрме, светиитѣ да владѣятъ царството.

Дан. 7:27. [Върху това той (единъ отъ прѣдстоещитѣ) каза:]....царството и властѣта и царственото величие по ѡблото поднебесие ще се даде на народа отъ светиитѣ на Всевишния, Чието царство е царство вѣчно, и всички властници ще служатъ и ще се покоряватъ Нему“. Дан. 7:18.

Законодатель.

Ис. 33:22....Господь е нашъ сждия, Господь е нашъ законодатель, Господь е нашъ царь: Той ше ни спаси.

Иак. 4:12. Единъ е Законодательтъ и Сждията, Който може да спаси и погуби: а ти кой си, който сждишь другиго?

Първий и Послѣдний.

Ис. 44:6. Тѣй казва Господь, Царь на Израила и неговъ Изкупитель, Господь Саваотъ: Азъ съмъ първиятъ, и Азъ съмъ послѣдниятъ; и освѣнъ Мене нѣма Богъ.

Ис. 48:12. Чуй Ме, Иакове и Израилю, повиканъ отъ Мене: Азъ съмъ сжщиятъ, Азъ съмъ първиятъ и Азъ—послѣдниятъ.

Откр. 1:17. Щомъ Го (Сина Човѣчески) видѣхъ, паднахъ при нозѣтъ Му като мъртъвъ. Той тури върху ми десната Си ржка и ми каза: не бой се; Азъ съмъ първиятъ и послѣдниятъ.

Откр. 2:8....На ангела на смирненската църква напиши: тъй казва първиятъ и послѣдниятъ, който биде мъртъвъ и оживѣ: (зная твоитѣ дѣла, скръбъ и сиромашия.)

Съществуващиятъ.

Изх. 3:14. Богъ отговори на Моисея: Азъ съмъ вѣчно Съществуващиятъ. И рече: тъй кажи на синоветеъ Израилеви: вѣчно Съществуващиятъ (Иехова) ме прати при васъ.

Иоан. 8:58. Исусъ имъ (на иудеитѣ) рече: истина, истина ви казвамъ: прѣди Авраамъ да е билъ, Азъ съмъ.

Алфа и Омега.

Откр. 1:8. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и край,—казва Господъ, Който е, Който е билъ и Който иде, Вседържителъ.

Откр. 1:10. Единъ недѣленъ день бѣхъ обзетъ отъ духъ и чухъ задъ себе си силенъ гласъ като отъ тржба, който казваше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първиятъ и послѣдниятъ.

Откр. 21:6. (Седещиятъ на прѣстолѣ)...ми рече: свърши се! Азъ съмъ Алфа и Омега, началото и краятъ; на жедния Азъ ще дамъ даромъ отъ извора на живата вода.

Аминъ.

Откр. 3:14....На ангела на лаодикийската църква напиши: тъй казва Аминъ, вѣрниятъ и истински свидѣтель, началото на Божието създание: (зная твоитѣ дѣла: ти не си ни студень, ни горещъ; о, дано да бѣше студень или горещъ!)

Исусъ.

Мат. 1:21. (Ангелъ Господень му се яви насънѣ и каза: Иосифе, сине Давидовъ, не бой се да приемешъ Марія, жена си; защото заченалото се въ нея е отъ Духа Светаго;) тя ще роди Синъ, и ще Му наречешъ името Исусъ; защото Той ще спаси народа Си отъ грѣховетѣ му.

Мат. 1:25. (Иосифъ направи, както му бѣ заповѣдалъ Ангелътъ Господень, и прие жена си.) И не познаваше я, доклѣ тя роди своя първородень Синъ; и той Му нарече името Исусъ.

Лук. 1:31. (Рече ѿ Ангелътъ: не бой се, Маріямя, понеже ти намѣри благодать у Бога;) и ето, ти ще заченешъ въ утробата, ще родишь Синъ и ще Го наречешъ съ името Исусъ.

Лук. 2:21. Като се изпълниха осемъ дена, за да бжде обрѣзанъ Младенецътъ, дадохъ Му името Исусъ, наречено отъ Ангела, прѣди да се зачене Той въ утробата.

Дѣян. 4:30. (Петъръ и Иоанъ дойдохъ при своитѣ и разказаха, какво имъ бѣха говорили първосвещеницитѣ и старѣитѣ. А тѣ, като ги изслушаха, единодушно дигнаха гласъ къмъ Бога и казаха: Господи, погледни на тѣхнитѣ заплахи и дай на Твоитѣ раби съ пълно дързновение да говорятъ Твоето слово.) като простирашь Ти ржката Си за изцѣление, и да ставатъ чудеса и личби въ името на Светия Твой Синъ Исуса.

Дѣян. 9:5. (Като падна на земята, чу гласъ, който му думаше: Савле, Савле, що Ме гонишь?) А той отговори: кой си Ти, господине? Господъ каза: Азъ съмъ Исусъ, Когото ти гонишь. Мжно е за тебе да риташъ противъ рженъ. Дѣян. 22:8; Дѣян. 26:15.

1 Сол. 1:10. (Върващитѣ сами разгласятъ за насъ, какво бѣше идването ни при васъ, и какъ отъ идолитѣ се обърнахте къмъ Бога, за да служите на живия и истински Богъ,) и да очакватъ отъ небесата Неговия Синъ, Когото Той възкреси отъ мъртвитѣ. Исуса, Който ни избавя отъ идещия гнѣвъ.

Младенецъ.

Мат. 2:11...Като влѣзоха въ къщата, (мждрецитѣ) намѣриха Младенеца съ майка Му Мария и паднаха, та Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове: злато, ливанъ и смирна.

Мат. 2:13. А слѣдъ като си отидоха, ето, Ангелъ Господень се явява насънѣ Иосифу и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му, и бѣгай въ Египетъ, и остани тамъ, доклѣ ти кажа; защото Иродъ ще търси Младенеца, за да Го погуби.

Мат. 2:20, 21. (А слѣдъ като умрѣ Иродъ, ето, Ангелъ Господень се явява насънѣ Иосифу въ Египетъ) и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му и иди въ земята Израилева, защото измрѣха ония, които търсѣха душата на Младенеца. Той стана, взе Младенеца и майка Му, и дойде въ земята Израилева.

Лук. 2:12. [Рече имъ (на пастиритѣ) Ангелътъ: днесъ ви се роди въ града Давидовъ Спасителъ, Който е Христосъ Господъ;] и ето ви бѣлѣгъ: ще намѣрите Младенецъ повитъ, лежещъ въ ясли.

Лук. 2:16. И дойдоха бързишкомъ, и намѣриха Мариямъ и Иосифа, и Младенеца да лежи въ яслитѣ.

Лук. 2:27. [Нему (Симеону) бѣ прѣдсказано отъ Духа Светаго, че нѣма да види смъртъ, докато не види и Христа Господень.] И дойде по вдѣхновение въ храма. И когато родителитѣ донесоха Младенеца Исуса, за да извършатъ на Него обичая по закона, (той Го прѣгърна, благослови Бога и рече: сега стпускашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ.)

Лук. 2:40...Младенецътъ растѣше и крѣпнѣше духомъ, като се изпълняше съ мждростъ; и благодать Божия бѣше върху Него.

Христосъ.

Мат. 1:16. Иаковъ роди Иосифа, мжа на Мария, отъ която се роди Исусъ, наричанъ Христосъ.

Мат. 16:16. Симонъ Петъръ отговори и рече: Ти си Христосъ, Синъ на Живия Богъ. Марк. 8:29.

Мат. 16:20. Тогава Исусъ заповѣда на ученицитѣ Си, никому да не обаждаатъ, че Той, Исусъ, е Христосъ.

Мат. 26:63...Исусъ мълчеше. А първосвещеникътъ Му рече: заклевамъ Те въ Живия Богъ, да ни кажешъ, Ти ли си Христосъ, Синъ Божий? Марк. 14:61.

Иоан. 6:69. (Симонъ Петъръ Му отговори: Господи, при кого да отидемъ? Ти имашъ думи за вѣченъ животъ,) и ние повѣрвахме и познахме, че Ти си Христосъ, Синъ на Бога Живий.

Иоан. 10:24, 25. Тогава иудеитѣ Го заобиколиха и Му казаха: докога ще измѣчвашъ душитѣ ни? Ако си Ти Христосъ, кажи ни открито. Исусъ имъ отговори: казахъ ви, ала не вѣрвате; дѣлата, които Азъ върша въ името на Моя Отецъ, тѣ свидѣлствуватъ за Мене.

Иоан. 11:27. Тя (Марта) Му дума: да, Господи, азъ вѣрвамъ, че Ти си Христосъ, Синь Божий, Който иде на свѣта.

Иоан. 20:31. (Много други чудеса направи Исусъ прѣдъ ученицитѣ Си, за които не е писано въ тая книга.) А това е написано, за да повѣрвате, че Исусъ е Христосъ, Синь Божий, и като вѣрвате, да имате животъ въ Неговото име.

1 Иоан. 5 : 1. Всѣкой, който вѣрва, че Исусъ е Христосъ, отъ Бога е роденъ, и всѣкой, който люби Родилия, люби и родения отъ Него.

Христосъ Господень.

Лук. 2:25. Нему (Симеону) бѣ прѣдсказано отъ Духа Святаго, че нѣма да види смъртъ, докато не види Христа Господень.

Христосъ Божий.

Лук. 9:20. Той ги (ученицитѣ Си) попита:...вие за кого Мe мислите? Петъръ отговори и рече: за Христа Божий.

Първороденъ.

Римл. 8:29....Който Той (Богъ) е прѣдузналъ, *тѣхъ* е и прѣдопрѣдѣлилъ *да бждатъ* сходни съ образа на Сина Му, та Той да бжде първороденъ между многото братя.

Кол. 1:15. (Синьтъ)...е образъ на невидимия Богъ, роденъ прѣди всѣка тварь:

Евр. 1:6....Кога (Богъ) въвежда Първородния въ вселенната, казва: „да Му се поклонятъ всички Ангели Божии“.

Единороденъ.

Иоан. 1:14....Словото стана плътъ, и живѣ между насъ, пълно съ благодать и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца.

Иоан. 3:16....Богъ толкозь обикна свѣта, че отдаде Своя Единороденъ Синь, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣчный.

Иоан. 3:18. Който вѣрва въ Него, не бива сжденъ, а който не вѣрва, е вече осжденъ, задѣто не е повѣрвалъ въ името на Единородния Синь Божий.

1 Иоан. 4:9. Божията любовъ къмъ насъ въ това се яви, дѣто Богъ проводи въ свѣта Своя Единороденъ Синь, за да бждемъ живи чрѣзь Него.

Образъ на Божията ипостась.

Евр. 1:3 (Синьтъ)..., бидейки сияние на славата и образъ на Неговата ипостась и държейки всичко съ мощното Си слово, слѣдъ като чрѣзь Себе Си очисти грѣховетѣ ни; седна отдесно на прѣстолата на величието въ висинитѣ.

Даръ Божий.

Иоан. 4:10. Исусъ ѝ (на самарянката) отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти *сама* би изпросила отъ Него, и *Той* би ти далъ вода жива.

2 Кор. 9:15. Да благодаримъ на Бога за неизказания Неговъ даръ.

Сѣме Авраамово.

Гал. 3:16....Обѣщанията бидоха дадени на Авраама и на

сѣмето му. Не е казано: „и на сѣмената“, като за мнозина, а като за едного: „и на сѣмето ти“, който е Христосъ.

Сѣме на жената.

Бит. 3:15. (Рече Господь Богъ на змията:)...ще всѣя вражда между тебе и жената, и между твоето сѣме и нейното сѣме; то ще те поразява въ главата, а ти ще го жилишь въ петата.

Младочка.

Ис. 11:1....Ще покара младочка отъ Иесеевия пжнь, и клонъ ще израсне отъ неговия корень.

Иер. 23:5. Ето, настѣпватъ дни, казва Господь, — и ще въздигна на Давида праведна Младочка, и ще се възцари Царь, Който ще постѣпва мѣдро и ще върши сѣдъ и правда на земята. Иер. 33:15.

Зах. 3:8. (Тѣй казва Господь Саваотъ:) Изслушай..., Исусе, велики иерею, ти и събратята ти, които стоятъ прѣдъ тебе, мжже знатни: ето, Азъ довеждамъ Моя рабъ — *Младочката*.

Зах. 6:12. [Биде слово Господне къмъ мене: вземи *отъ тѣхъ* (дошлитѣ отъ плѣна) сребро и злато и направи вѣнци, и тури ги на главата на Исуса, синъ Иоседековъ, великъ иерей,] и му кажи: тѣй казва Господь Саваотъ: ето Мжжъ—името му е *Младочка*, — Той ще израсте отъ корена си и ще създаде храма Господень.

Корень Иесеевъ.

Ис. 11:10....Въ оня день къмъ Иесеевия корень, който ще стане като знаме на народитѣ, ще се обѣрнатъ езичниците, — и покоятъ му ще бѣде слава.

Римл. 15:12. Исаия...казва: „ще сществува кореньтъ Иесеевъ и Издигащиятъ се *отъ него* ще владѣе надъ народитѣ; Нему ще се надѣватъ народитѣ“.

Корень Давидовъ.

Откр. 22:16. Азъ, Исусъ, изпратихъ Своя Ангелъ да ви засвидѣтелствува това въ църквитѣ. Азъ съмъ кореньтъ и родътъ Давидовъ, утрената и свѣтла звѣзда.

Емануилъ.

Ис. 7:14. (Тогавя *Исаия* рече: слушайте, прочее, доме Давидовъ!)...Самъ Господь ще ви даде личба: ето, Дѣвицата ще зачене и ще роди Синъ, и ще Му нарекатъ името Емануилъ.

Владика.

Дан. 9:25. (Мжжътъ Гавриилъ говори съ мене и рече:)... Знай и разбери: отъ врѣмето, кога излѣзе заповѣдъ за възстановяване на Иерусалимъ, до Христа Владика сж седемъ седмици и шейсетъ и двѣ седмици; и ще се върне *народътъ*, и отново ще се съградятъ улици и стѣни, но въ усилни врѣмена“.

Месия.

Иоан. 1:41. Той (Андрей) прѣвъ намира брата си Симона и му казва: намѣрихме Месия (което значи Христосъ).

Иоан. 4:25. Казва Му жената (самарянка): зная, че ще дойде Месия, наричанъ, Христосъ; когато Той дойде, всичко ще ни възвѣсти.

Желаний.

Аг. 2:7. Ще потреса всички народи, — и ще дойде Желаният отъ всички народи; ще изпълня тоя Домъ съ слава, казва Господь Саваотъ.

Прѣзрѣнъ и унизенъ.

Пс. 21:7. Азъ...съмъ червей, а не човѣкъ, гавра за човѣцитѣ и прѣзрѣние у народа.

Ис. 53:3. Той бѣше прѣзрѣнъ и унизенъ прѣдъ людетѣ, мжжъ на скърби и изпиталь неджзи, и ние отвръщаме отъ Него лице си; Той бѣше прѣзиранъ, и ние за нищо Го не смѣтахме.

Спаситель.

Иоан. 4:42... На жената думаха: ние (самарянитѣ) вѣрваме нѣ вече поради твоего казване; защото сами чухме и знаемъ, че Този наистина е Спасителятъ на свѣта, Христосъ.

Дѣян. 5:31. [Петъръ и агостолитѣ отговориха (на първосвещеника) и казаха:] Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ.

Дѣян. 13:23. (Павель каза:) Отъ неговото (на Давида) *именно* потомство Богъ по обѣщание въздигна Израилю Спасителя Исуса.

Фил. 3:20... Нашето живѣлище е на небесата, отдѣто очакваме и Спасителя, Господа нашего Исуса Христа.

2 Тим. 1:10. (Богъ ни спаси по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Исуса прѣди вѣчни врѣмена,) а открита сега съ явяването на нашия Спаситель Исуса Христа, Който унищожил смъртта и извадил наявѣ животь и нетлѣние чрѣзь благовѣстието.

Тит. 1:4. (Павель, рабъ Божий и апостоль на Исуса Христа за вѣрата на Божииѣ избраници и за познаване истината на благочестието, съ надежда за вѣченъ животь,—) до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спаситель.

Тит. 2:13. (Яви се Божията благодать, спасителна за всички човѣци, като ни учи, да отхвърлимъ нечестието и свѣтскитѣ похоти,) и да очакваме *да се сбъдне* блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спаситель нашъ Исусъ Христосъ.

Тит. 3:6. (Богъ ни спаси по Своята милость, чрѣзь банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго,) Когото избилно излѣ върху насъ чрѣзь Исуса Христа, нашия Спаситель.

2 Петр. 1:1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостоль Исусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзь правдата на Бога нашего и Спасителя Исуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойность вѣра: (благодать вамъ и миръ да избилва въ познаване Бога и Христа Исуса, нашия Господь.)

2 Петр. 1:11. (Братя, *още* повече залѣгайте да уякчите вашето звание и изборъ: това като вършите, никога нѣма да погрѣшите,) защото тѣй ще ви се даде свободенъ входъ въ вѣчното царство на Господа нашего и Спасителя Исуса Христа.

2 Петр. 2:20... Като сж избѣгнали свѣтовнитѣ скверности

чрѣзъ познаване Господа и Спасителя нашего Исуса Христа, ако пакъ се заплетатъ въ тѣхъ и бждатъ побѣдени, то за такива послѣдното *свспояние* бива по-лошо отъ пързото.

2 Петр. 3:18. (Възлюбени,).. растете въ благодать и познаване на Господа нашего и Спасителя Исуса Христа. Нему слава и сега и въ день вѣчный. Аминъ.

1 Иоан. 4:14.. Ние видѣхме и сзидѣтелствуваме, че Отецъ проводи Сина за Спаситель на свѣта.

Слаzenie.

Лук. 2:30. [Той (Симеонъ) Го (Младенеца) прѣгърна, благослови Бога и рече: сега отпускашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ;] защото очитѣ ми видѣха Твоето спасение, (до си приготвилъ прѣдъ лицето на всички народи,—свѣтлина за просвѣта на езичниците, и слава на Твоя народъ Израиля.)

Причинителъ на вѣчно спасение.

Евр. 5:9. (Макаръ и да е Синъ, Той се научи на послушание чрѣзъ онова, което прѣтърпѣ,) и, като се осъвършенствува, стана за всички, които Му сж послушни, причина за вѣчно спасение.

Рогъ на спасение.

Лук. 1:69. [Захария пророкува, казвайки: благословечъ е Господъ, Богъ Израилевъ, задѣто посѣти и извърши избавление на Своя народъ] и издигна за насъ въ дома на Своя отрокъ Давида рогъ на спасение.

Примирителъ.

Бит. 49:10. Скиптърътъ не ще се отнеме отъ Иуда и законодателътъ — отъ чрѣслата му, докль не дойде Примирителътъ, и Нему ще се покоряватъ народитѣ. (Иаковъ).

Изкупителъ.

Иов. 19:25....Азъ зная, Изкупителътъ ми е живъ, и Той въ послѣдния день ще издигне изъ праха тази моя скапваща се кожа.

Ис. 47:4. Нашиятъ Изкупителъ — името Му е Господъ Савзотъ — е Светиятъ Израилевъ.

Ис. 59:20....Ще дойде Изкупителъ за Сионъ и за синоветъ Иаковови, които сж се отвърнали отъ нечестие, казва Господъ.

Ис. 60:15. Ти (Иерусалиме) ще се насищашъ съ млѣкото на народитѣ, и ще сучишъ отъ царски гржди, и ще узнаешъ, че Азъ, Господъ, съмъ твой Спаситель и твой Изкупителъ, Силниятъ Иакововъ.

1 Тим. 2:6 (Иисусъ)..отдаде Себе Си откупъ за всички — нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.

Приносъ и жертва.

Еф. 5:2. (Подражавайте Богу, като чеда възлюбени,) и живѣйте въ любовъ, както и Христосъ ни възлюби и за насъ прѣдаде Себе Си приносъ и жертва Богу за прично благоухание.

Омилостивение.

1 Иоан. 2:2....Той (Иисусъ Христосъ) е омилостивение за нашитѣ грѣхове, и не само за нашитѣ, но и за грѣховетѣ на цѣль свѣтъ.

1 Иоан. 4:10. Въ това състои любовта, че не ние възлю-

бихме Бога, а Той ни възлюби и проводи Сина Си да стане оми-
лостивение за нашитѣ грѣхове.

Пасха наша.

1 Кор. 5:7...Очистете стария квасъ, за да бждете ново тѣсто,
както сте безквасни; защото Христосъ, пасхата наша, биде за-
кланъ за насъ.

Божий хлѣбъ.

Иоан. 6:32—34...Иисусъ имъ (на иудеитѣ) рече: истина, исти-
на ви казвамъ: нѣ Моисей ви даде хлѣбъ отъ небето, а Моятъ
Отецъ ви дава истинския хлѣбъ отъ небето. Защото Божиятъ
хлѣбъ е Онзи, Който слиза отъ небето и дава животъ на свѣта. А
тѣ Му казаха: Господи, давай ни всѣквга тоя хлѣбъ.

Иоан. 6:50, 51. (Бацитѣ ви ядоха мана въ пустинята, и умрѣ-
ха;) а хлѣбътъ, който слиза отъ небето, е такъвъ, че който яде
отъ него, не ще умре. Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ
небето; ксйго яде отъ тоя хлѣбъ, ще живѣе во-вѣки; а хлѣбътъ,
който Азъ ще дамъ, е Моята плътъ, която ще отдамъ за живота
на свѣта.

Хлѣбъ на живота.

Иоан. 6:35. Иисусъ имъ рече: Азъ съмъ хлѣбътъ на живо-
та; ксйго дохожда при Мене, нѣма да огладнѣе; и който вѣрва
въ Мене, нѣма да ожеднѣе никога.

Иоан. 6:43. Азъ съмъ хлѣбътъ на живота.

Избавитель.

Римл. 11:26. (Ожесточението у Израиля стана частично, до-
клѣ да влѣзе цѣлото множество езичници,) и по такъвъ начинъ
цѣлиятъ Израиль ще се спаси, както е писано: „ще дойде отъ
Сионъ Избавительтъ и ще отстрани нечестието отъ Иакова.“

Началникъ и завършитель на вѣрата.

Евр. 12:2. (Нѣка съ търпѣние изминемъ прѣдстоещето намъ
поприце,) имайки прѣдъ очи началника и завършителя на вѣра-
та—Иисуса, Който, заради прѣдстоещата Нему радость, прѣтърпѣ
кръсть, като прѣзрѣ срама, и седна отдесно на прѣстола Божий.

Началникъ на спасение.

Евр. 2:10...Подобаваше на Оня, заради Когото е всичко и
отъ Когото е всичко, слѣдъ като приведе въ слава много си-
нове, чрѣзь страдания да усъвършенствува началника на тѣх-
ното спасение.

Началникъ на живота.

Дѣян. 3:15. (Петъръ каза къмъ народа:)...Началника на жи-
вота убихте. Него Богъ възкреси отъ мъртвитѣ, на което ние
сме свидѣтели.

Прѣдтеча.

Евр. 6:20...Иисусъ влѣзе (задъ завѣсата) прѣдтеча за насъ,
като стана първосвещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ.

Вождъ.

Мат. 2:6. „И ти, Витлееме, земя Иудина, никакъ не си най-
малкъ отъ Иудинитѣ воеводства; защото отъ тебе ще излѣзе
Вождъ, Който ще пасе Моя народъ Израиля“. Мих. 5:2.

Помазаникъ.

Пс. 2:2. Възставатъ царетъ земни, и князетъ се съвѣщаватъ заедно противъ Господа и противъ Неговия Помазаникъ.

Авак. 3:13. Ти (Господи) излизашъ за спасение на Твоя народъ, за спасение на Твоя помазанъ. Ти съкрушавашъ главата на нечестивия домъ, като го оголвашъ отъ основи до върхъ.

Пророкъ.

Лук. 24:19. [Единиятъ отъ тѣхъ (двамата ученика, пжтуващи за Емаусъ) на име Клеопа, Му (на Исуса) отговори и рече: Ти ли си само странникъ въ Иерусалимъ и не си узналъ това, което е въ него станало прѣзъ тия дни?] И попита ги: кое? Тѣ Му отговориха: което стана съ Исуса Назарееца, Който бѣше пророкъ, силенъ на дѣло и слово прѣдъ Бога и цѣлия народъ.

Иоан. 7:40. Тогава мнозина отъ народа, като чуха тия думи (който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода), казваха: Този е наистина Пророкътъ.

Първосвещеникъ.

Евр. 7:26....Такъвъ Първосвещеникъ ни и трѣбваше: светъ, незлобивъ, непороченъ, отдѣленъ отъ грѣшниците и станалъ високъ отъ небесата.

Евр. 8:1....Главно въ туй, що говоримъ, е, че имаме такъвъ Първосвещеникъ, Който седна отдесно на прѣстола на величието въ небесата.

Великъ Първосвещеникъ.

Евр. 4:14, 15....Като имаме великъ Първосвещеникъ, Който е прѣминалъ прѣзъ небесата, Исуса, Сина Божий, нека се държимъ о вѣроизповѣданието. Защото ние имаме не такъвъ първосвещеникъ, който не би могълъ да ни съчувствува въ нашитѣ немощи, а такъвъ, [Който е изкушенъ като насъ въ всичко, освѣнъ въ грѣхъ.

Първосвещеникъ по чина Мелхиседековъ.

Евр. 6:20....Иисусъ влѣзе (задъ завѣсата) прѣдтеча за насъ, като стана първосвещеникъ на-вѣки по чина Мелхиседековъ. Пс. 109:4.

Пратеникъ.

Евр. 3:1....Братя свети, участници въ небесното звание, разберете пратеника и първосвещеника на нашето вѣроизповѣдание, Исуса Христа.

Вѣститель.

Мал. 2:7....Устата на свещеника трѣбва да пазятъ знание, и закона търсятъ стъ устата му, [защото той е вѣститель на Господа Саваота.

Ближенъ Божий.

Зах. 13:7. О, мече! подигни се противъ Моя пастиръ и противъ ближния Ми, казва Господъ Саваотъ: порази пастиря, и ще се разпрѣснатъ овцитѣ! И Азъ ще обърна ржката Си противъ малкитѣ.

Божий Избранникъ.

Ис. 42:1. Ето, Моятъ Отрокъ, Когото държа за ржка, Моятъ Избранникъ, къмъ Когото благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и Той ще възвѣсти сждъ на народитѣ.
Мат. 12:18.

Лук. 23:35....Народътъ стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно съ народа и началницитѣ, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христосъ, избранникътъ Божий.

Вѣренъ свидѣтель.

Откр. 1:5. (Иоанъ — до седемътѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодатъ вамъ и миръ) и отъ Исуса Христа, *Който* е вѣрниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе. Нему, Който ни възлюби и оми отъ нашитѣ грѣхове чрѣзъ Своята кръвъ (и Който ни направи прѣдъ Бога и Своя Отецъ царе и свещеници,—слава и владичество-во вѣки вѣковъ! Аминъ.)

Вѣренъ и Истиненъ.

Откр. 19:11....Видѣхъ небето отворено, и ето, конь бѣлъ. Оня, Който яздѣше на него, се нарича Вѣренъ и Истиненъ, и *Той* праведно сжди и воюва.

Учитель.

Мат. 8:19. Тогава единъ книжникъ се приближи до Него и Му рече: Учителю, ще вървя слѣдъ Тебе, къждѣто и да идешъ.

Мат. 23:8....Вие недѣйте се нарича учители; защото единъ е вашиятъ Учитель—Христосъ, а всички вие сте братя.

Иоан. 3:2. Той (Никодимъ) дойде при Исуса нощемъ и Му рече: Рави, знаемъ, че си учитель, дошълъ отъ Бога, защото никой не може да прави тия чудеса, които Ти правишъ, ако не бжде съ него Богъ.

Иоан. 13:13. Вие Ме наричате Учитель и Господъ, и добръ казвате, понеже съмъ таквъ.

Наставникъ.

Ис. 55:4. Ето, Него дадохъ свидѣтель за народитѣ, вождъ и наставникъ на народитѣ.

Мат. 23:10....Наставници недѣйте се нарича; защото единъ е вашиятъ Наставникъ—Христосъ.

Братъ.

Мат. 12:50....Който изпълни волята на Моя Отецъ небесенъ, той Ми е братъ, и сестра, и майка.

Мат. 25:40....Царьтъ ще имъ (на праведницитѣ) отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* (добро) на одного отъ тия Мои най-малки братя, Менѣ сте го сторили.

Евр. 2:11....Както освещаващиятъ, тъй и освещаванитѣ, всички сж отъ Едного; затова *Той* се не срамува да ги нарича братя, думайки: [„ще възвѣстя името Ти (Боже) на братята Си, посрѣдъ църква ще Те възпѣя.“]

Евр. 2:17....Длъженъ бѣ да прилича по всичко на братята, та да бжде милостивъ и вѣренъ първосвещеникъ въ всичко, що се отнася до Бога, за очистване грѣховетѣ на народа.

Приятель.

Иоан. 15:13—15. Никой нѣма любсеѣ по голѣма отъ тая, да положи душата си за своитѣ приятели. Вие сте Ми приятели, ако вършите *всичко* онова, що ви Азъ заповѣдвамъ. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; а ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ *всичко*, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

Приягелъ на грѣшници.

Мат. 11:19. Дойдѣ Синъ Човѣческии, Който ядѣ и пие, а казватъ: ето човѣкъ многоядецъ и винопиецъ, приятель на митарии и грѣшници. И прѣмъдростьта биде оправдана отъ своитѣ чеда.

Възлюбенъ.

Пѣс. на пѣсн. 5:15. (*Възлюбената.*) Устата му — сладость, и цѣлъ той е прѣлестъ. Ето кой е моятъ възлюбенъ, и ето кой е другарьтъ ми, дъщерии иерусалимскии.

Еф. 1:6. (Благословенъ *да бже* Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Който прѣдопрѣдѣли да ни усинови за Себе Си чрѣзъ Исуса Христа, по благоволение на Своята воля,) за да бже хвалена славата на Неговата благодать, съ която *Той* ни е облагодатствувалъ чрѣзъ *Своя* Възлюбенъ.

Младоженецъ.

Мат. 9:13... Исусъ имъ (ча Иоановитѣ ученици) рече: нимѣ могатъ свадбаритѣ да тжгуватъ, доклѣ е съ тѣхъ младоженецьтъ? Но ще дойдатъ дни, когато щѣ имъ отнематъ младоженеца, и тогава ще по тятъ.

Мат. 23:1. Тогава царството небесно ще се оприличи на десетъ дѣвици, които взеха свѣтилницитѣ си и излѣзоха да прѣщцнатъ младоженеца.

Мат. 23:10...Когато тѣ (неразумнитѣ) отиваха да купятъ (масло), пристигна младоженецьтъ, и готовитѣ влѣзоха съ него на свадбата, и вратата се затвори.

Изан. 3:2). [Иоанъ отговори (на ученицитѣ си) и рече: вие сами сте ми свидѣтели, че рекохъ: не съмъ азъ Христосъ, но съмъ пратенъ прѣдъ Него.] Който има невѣста, младоженецъ е; а приятельтъ на младоженеца, кыйто стси и го слуша, радва се твърдѣ много на гласа на младоженеца. Тая ми радость, прочее, се излѣлни.

2 Кор. 11:2... Азъ ви ревнувамъ съ Божия ревнивостъ: сгодихъ ви за едничѣкъ мжжъ, за да *ви* прѣдстави на Христа *като* чиста дѣвица.

Пастиреначалкихъ.

1 Петр. 5:4. (Ония, които сж между васъ презвитери, моля азъ, съпрезвитерь *тѣхенъ*: пасете Божието стадо не заради гнусна користь, но отъ усърдие, и не като господарувате надъ причта, а като давате примѣръ на стадото;) и кога се яви Пастиреначалникътъ, ще получите неувѣхващия вѣнецъ на славата.

Пастиръ и Пазителъ на души.

1 Петр. 2:23...Бѣхте като овци блуждаещи (безъ пастиръ), но сега се завърнахте при Пастиря и Пазителя на вашитѣ души.

Добър пастирь.

Ис. 40:11. Като пастирь ще пасе Той (Господь Богъ) Своето стадо; агнетата ще взема Той на ржцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще воли дойницитеѣ.

Иоан. 10:11. Азъ съмъ добриятъ пастирь: добриятъ пастирь полага душата си за овцитѣ.

Иоан. 10:14. Азъ съмъ добриятъ пастирь: и познавамъ Мойтѣ Си, и Мойтѣ Ме познаваатъ.

Глава на църквата.

Еф. 1:22. (Богъ на Господа нашего Иисуса Христа)...покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата, (която е Негово тѣло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко въ всичко)

Еф. 4:15...Съ истинска любовъ да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христось.

Еф. 5:23...Мжжътъ е глава на жената, както и Христось е глава на църквата, и Той е спасителъ на тѣлото.

Кол. 1:18 ...Той е глава на тѣлото, *сирѣчь* на църквата; Той е начатъкъ, първороденъ измежду мъртвитѣ, за да има въ всичко първенство.

Кол. 2:19. (Никой прѣднамѣрено да ви не прѣлъстя съ смиренномъдрие и служене на Ангелитѣ, като се впуска въ очова, що не е видѣлъ, като безразсѣдно се гордѣе съ плътския си умъ и не се придържа о главата — *Христа*, отъ Когото цѣлото тѣло, поддържано и свързвано чрѣзъ стави и свързки, расте съ растене по Бога.

Служителъ на светилището.

Евр. 8:2...*Е* служителъ на светилището и на истинската скиния, която въздигна Господь, а не човѣкъ.

Служителъ на обрѣзанието.

Римл. 15:8...Казвамъ, че Иисусъ Христось стана служителъ на обрѣзанието заради Божията истинось, за да утвърди обѣщанията, *дадени* на отцитѣ.

Го:подарь на сѣботата.

Мат. 12:8...Синъ Човѣческии е господарь и на сѣботата. Марк. 2:28; Лук. 6:5.

Завѣщатель.

Евр. 9:15, 17....Дѣто *има* завѣщание, необходимо е да послѣдва смъргъта на завѣщателя; понеже *едно* завѣщание дсбива сила само слѣдъ смъртъ; *то* нѣма никога сила, доклѣ завѣщательтъ е живъ.

Праведникъ.

Ис. 53:11. Съ доволство Той ще гледа подвига на душата Си; чрѣзъ познанието, *което ще иматъ* за Него, Той, Праведникътъ, Моятъ рабъ, ще оправдае мнозина и грѣховетѣ имъ върху Си ще понесе.

Дѣян. 3:14. (Петъръ каза къмъ народа:)...Вие се отрекохте отъ Светия и Праведния, и поискахте (Пилатъ) да ви дари *единъ* човѣкъ убийца.

Дѣян. 7:52. Кого отъ пророцитѣ не гониха бащитѣ ви? Тѣ убиха ония, които прѣдизвѣстиха идването на Праведника, чиито прѣдатели и убийци станяхте вие сега. (Стефанъ).

Назорей.

Мат. 2:23. (Иосифъ замина за прѣдѣлитѣ Галилейски) и, като дойдѣ, засели се въ *единъ* градъ, наричанъ Назаретъ, за да се сбждне казаното чрѣзъ пророцитѣ, че *Той* (Младенецътъ) ще се нарече Назорей.

Дѣян. 2:22. Мжже израилтяни! Изслушайте тия думи: Исуса, Назорея, Мжжъ, засвидѣтелствуванъ прѣдъ васъ отъ Бога съ сили, чудеса и личби, що ги Богъ стори чрѣзъ Него между васъ, както и сами знаете, (Него, по опрѣдѣлената воля и прѣдвѣдѣние Божие прѣдаденъ, *вие* хванахте и, слѣдъ като приковахте съ ржцѣ на беззаконници, *Го* убихте.) (Петъръ).

Дѣян. 10:38. (Вие знаете:) какъ Богъ помаза съ Духъ Светий и съ сила Исуса отъ Назаретъ, Който изходи *Иудей*, правейки добрини и изцѣрвявайки всички насилвани отъ дявола, защото Богъ бѣше съ Него.

Примѣръ.

Иоан. 13:15.... Дадохъ (ви) примѣръ, да правите и вие сжщото, каквото Азъ ви направихъ.

1 Петр. 2:21. (Ако търпите, кога правите добро и страдате, това е угодно Богу.) Защото вие за това сте призвани, понеже и Христосъ пострада за насъ, като остави намъ примѣръ, за да вървимъ по стѣпките Му.

1 Иоан. 2:6. Който казва, че прѣбждва въ Него, длъженъ е да постѣпя тѣй, както Той е постѣпилъ.

Прѣмждрость.

Притч. 8:12. Азъ, прѣмждростъта, живѣя съ разума и дияра разсждъчно знание.

1 Кор. 1:24. (Ние проповѣдваме Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазнь, а за елини безумство,) пкъ за самитѣ призвани, както иудеи тѣй и елини — Божия сила и Божия прѣмждрость.

Звѣзда (отъ Иакова).

Числ. 24:17. (Валаамъ, синъ Веоровъ, говори:) Виждамъ Го, ала не сега още, гледамъ Го, ала не отблизу. Изгрѣва звѣзда отъ Иакова, и се издига жезълъ отъ Израила; той поразява князетѣ моавски и съкрушава всички Ситови синове.

Посѣщенне свише.

Лук. 1:78. [Захария, баща му (на ^{Иоана}), се изпълни съ Духа Светаго и пророкува, казвайки: Ти, младенецо, ще се наречешъ пророкъ на Всевишния, понеже ще вървишъ прѣдъ лицето на Господа, за да приготвишъ Неговитѣ пѣтиша, и да дадешъ на народа Му да познае спасението чрѣзъ прощаване грѣховетѣ имъ.] поради великото милосърдие на нашия Богъ, съ което ни посѣти Изтокъ свише, (за да просвѣти ония, които сж въ тѣмнина и сѣнка смъртна, и да насочи нозѣтѣ ни въ пѣтя на ^{мира}.)

Зорница.

2 Петр. 1:19...Имаме по-достоверно *нѣщо* — пророческото слово, на което, добръ правите, че давате внимание, като на свѣтило, което свѣти на тъмно мѣсто, доклѣ се день развидѣли и зорница изгрѣе въ сърдцата ви.

Слънце на правдата.

Мал. 4:2....За васъ, които благоговѣете прѣдъ името Ми (казва Господь Саваотъ), ще изгрѣе Слънцето на правдата, и изцѣление *ще има* въ лжчитѣ Му, и вие ще излѣзете и ще се разиграете като охранени телци.

Свѣтлина.

Иоан. 1:8. Той (Иоанъ) не бѣше свѣтлината, а бѣ *пратенъ* да свидѣтелствува за свѣтлината.

Иоан. 12:35, 35. Тогава Исусъ имъ (на народа) рече: още малко врѣме свѣтлината е съ васъ; ходете, доклѣ имате свѣтлината, за да ви не обгърне мракъ; а който ходи въ мрака, не знае кждѣ отива. Доклѣ имате свѣтлината, вѣрвайте въ свѣтлината, за да бждете синове на свѣтлина...

Свѣтлина на свѣта.

Иоан. 8:12. Пакъ имъ (на книжницитѣ и фарисейтѣ) говори Исусъ и рече: Азъ съмъ свѣтлината на свѣта; който Ме послѣдва, той не ще ходи въ мрака, а ще има свѣтлината на живота.

Иоан. 9:5. Доклѣ съмъ въ свѣта, свѣтлина съмъ на свѣта.

Иоан. 12:45. Азъ свѣтлина дойдохъ въ свѣта; щото всѣкой вѣрвашъ въ Мене да не остане въ тъмнината.

Голѣма свѣтлина.

Мат. 4:16. „Народътъ, който седѣше въ мракъ, видѣ голѣма свѣтлина, и за ония, които седѣха въ страна и сѣнка смъртна, изгрѣ свѣтлина“. Ис. 9:2.

Истинска свѣтлина.

Иоан. 1:9. Сжществувахе истинската свѣтлина, която просвѣтлява всѣки човѣкъ, идвашъ на свѣта.

Свѣтлина на езичницитѣ.

Ис. 42:6. Азъ, Господь, Те (Моя Отрокъ) призовахъ въ правда, ще Те държа за ржка и ще Те пазя, ще Те поставя за вѣтъ за народа, свѣтлина за езичницитѣ.

Ис. 60:3...Народитѣ ще дойдатъ къмъ твоята (Иерусалиме) свѣтлина, и царетѣ — къмъ сиянието, което изгрѣва надъ тебе.

Лук. 2:32. [Той (Симеонъ) Го (Младенеца) прѣгърна, благослови Бога и рече: сега отпускашъ Твоя рабъ, Владико, споредъ думата Си, смиромъ; защото очитѣ ми видѣха Твоето спасение, що си приготвилъ прѣдъ лицето на всички народи, —] свѣтлина за просвѣта на езичницитѣ, и слава на Твоя народъ Израила.

Слово.

Иоан 1:1. Въ начало бѣше Словото, и Словото бѣше у Бога, и Богъ бѣше Словото.

1 Иоан. 5:7....Трима сж, Които свидѣтелствуватъ на небото: Отецъ, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

Слово Божие.

Откр. 19:13. (Видѣхъ небето отворено, и ето, конь бѣлъ. Оня, Който яздѣше на него, се нарича Вѣренъ и Истиненъ, и Той праведно сѣди и возюза.) Той бѣше облѣненъ въ дреха, обагрена съ кръвь, и името Му — Слово Божие.

Слѣзо на живота.

1 Иоан. 1:1. Ксето е било отначало, което сме чули, което сме видѣли съчитѣ си, ксето сме наблюдавали и което рѣцѣтъ ни сѣ пспипали, за Словото на живота, (което сме видѣли и чули, ви възвѣставаме, за да имате и вие общение съ насъ; а нашето общение е съ Отца и Неговия Синъ Исуса Христа.)

Изворъ.

Зах. 13:1. Въ оня день ще се отвори изворъ за дома Давидовъ и за жителитѣ иерусалимски, за да се омиятъ отъ грѣхъ и нечистотия.

Камъкъ.

1 Кор. 10:4. (Защитѣ ни)...всички пиха едно и сѣщо духовно питие; защото пиеха отъ духовния камъкъ, който идѣше подирѣ имъ; а камъкътъ бѣше Христосъ.

Краежгъленъ камъкъ.

Мрк. 12:10. Нима и това не сте чели въ Писанието: „камъкътъ, който отхвърлиха зидаритѣ, той стана глава на жгъла“? Пс. 117:22; Лук. 20:17; Дѣян. 4:11.

Еф 2:20. (Вие не сте вече чужди и пришелци, а съграждани на светиитѣ и свои на Бога.) кѣто се угаърдихте върху основата на апостолитѣ и прор.цитѣ, имайки Самия Исуса Христа за краежгъленъ камъкъ.

1 Пѣтр. 2:6...Въ Писанието е казано: „ето, полагамъ въ Сионъ краежгъленъ Камъкъ, избранъ, драгоцѣненъ; и който вѣрва въ Него, нѣма да се посрами“. Ис. 28:16.

Живъ камъкъ.

1 Петр. 2:4. Като пристѣпвате къмъ Него, живия камъкъ, отъ човѣцитѣ отхвърленъ, но отъ Бога избранъ, драгоцѣненъ, (и вие сами, като живи камъни, съграждайте отъ себе си духовенъ домъ, свето свещенство, за да принесете духовни жертви, благоприятни Богу чрѣзь Исуса Христа.)

Камъкъ за прѣпъване.

Ис. 8:14... Ще бѣде Тей свещенство и камъкъ за прѣпъване и скала за съблазнь на двата дома Израилеви, примка и мрѣжа за жителитѣ иерусалимски.

Лук. 20:18. Всѣки, кѣйто падне върху тся камъкъ (кѣйто отхвърлиха зидаритѣ, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже Мат. 21:44.

Римл. 9:33...Е писано: „ето, полагамъ въ Сионъ камъкъ за прѣпъване и камъкъ на съблазнь; и всѣки, кѣйто вѣрва въ Него, нѣма да се посрами“. Ис. 28:16.

Врата.

Иоан. 10:7. Тогава Исусъ пакъ имъ (на иудеитѣ) рече: истинъ, истина ви казвамъ: Азъ съмъ вратата на овцигѣ.

Иоан 10:9. Азъ съмъ вратата; който влѣзе прѣзь Мене, ще се спаси, и ще влѣзе, и ще излѣзе, и паша ще намѣри.

Славно садѣще.

Иез. 34:29....Ще произведа у тѣхъ (Мситѣ овци) славно садѣще, вече не ще загиватъ отъ гладъ на земята и не ще търпятъ срамъ отъ народитѣ.

Истинска лоза.

Иоан. 15:1. Азъ съмъ истинската лоза, и Моятъ Отецъ е лозарьтъ.

Животъ.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Исусъ: Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзь Мене.

Кол. 3:4. (Вие умрѣхте, и вашиятъ животъ е скритъ съ Христа въ Бога;) а кога се яви Христосъ, вашиятъ живогъ, тогава и вие ще се явите съ Него въ слава.

Вѣченъ животъ.

1 Иоан. 1:2.(...Животътъ се яви, и ние видѣхме, и свидѣтельствуваме, и ви възвѣстваме вѣчния животъ, който бѣше у Отца и се яви намъ).

1 Иоан. 5:20. Знаемъ сжщо, че Синъ Божий дойде и ни даде свѣтлина и разумъ, да познаемъ истиннаго Бога; и ние прѣбждаме въ истиннаго Бога — Неговия Синъ Исуса Христа. Той е истински Богъ и животъ вѣченъ.

Възкресение и животъ.

Иоан. 11:25. Исусъ ѝ (на Марта) рече: Азъ съмъ възрессението и животътъ; който вѣрва въ Мене, и да умре, ще оживѣе.

Начатькъ за умрѣлитѣ.

1 Кор. 15:20....Ето, Христосъ възкрѣсна отъ мъртви и за умрѣлитѣ стана начатькъ.

1 Кор. 15:23. (Както въ Адама всички умирахъ, тѣй и въ Христа всички ще оживѣятъ;) но всѣки по своя редъ: начатькъ е възкрѣсналиятъ Христосъ; послѣ, при Неговото идване, ще възкрѣснатъ ония, които сж Хрестови.

Застѣпникъ.

Ис 19:20. (Въ оня день ще има жертвеникъ Господу всрѣдъ Египетската земя, и паметникъ Господу — въ нейнитѣ прѣдѣли.) Той ще бже личба и свидѣтелство за Господа Савгота въ Египетската земя, защото тѣ ще викнатъ къмъ Господа отъ потиснитѣ, и Той ще имъ проводи спасителъ и застѣпникъ, и ще ги избави.

Ходатай.

Ис. 53:12....Азъ ще Му дамъ дѣлъ между великитѣ, и съ силнитѣ плячка ще дѣли, задѣто душата Си на смъртъ прѣдаде, и къмъ злодѣйци биде причисленъ, когато между това Той понесе върху Си грѣха на мнозина, и за прѣстѣпницитѣ стана ходатай.

Римл. 8:33, 34. Кой ще обвини избраницитѣ Бсжии? Богъ е, Който ги оправдава. Кой е, който ще оссжда? Христосъ Исусъ, Койго умрѣ, но още и възкрѣсна, Който е и отдесно на Бога, Който и ходатайствува за насъ.

1 Тим. 2:5....Единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и човѣци—човѣкътъ Христосъ Исусъ.

Евр. 7:25....Той може и винаги да спасява ония, които дохождатъ чрѣзь Него при Бога, понеже е всѣкога живъ, за да ходатайствува за тѣхъ.

Евр. 8:6....Сега Той получи *толкова* по-добро служение, колкото е и ходатай на по-добъръ завѣтъ, основанъ на по-добри обѣщания.

Евр. 9:15. И затова Той е ходатай на новъ завѣтъ, та слѣдъ смъртъта, станала за изкупване отъ прѣстѣпленията прѣзь първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

Евр. 12:24. (*Виѣ* пристѣпихте)...къмъ Исуса, Ходатая на новия завѣтъ, и къмъ кръвта за порѣсване, която по-добрѣ говори отъ Авелевата.

1 Иоан. 2:1. Чеда мои! Това ви пиша, за да не съгрѣшавате; и ако нѣкой съгрѣши, то прѣдъ Отца имаме ходатай Исуса Христа праведника.

Поржчитель.

Евр. 7:22....На по-добъръ завѣтъ (отъ стария) поржчитель стана Исусъ.

Надежда.

Дѣян. 28:20. (Павелъ свика първенцитѣ иудейски и, като се събраха, думаше имъ:) По тая причина ви и повикахъ да се видимъ и поговоримъ; защото заради надеждата Израилева съмъ окованъ съ тия вериги.

Утѣха.

Лук. 2:25. Тогава имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Миръ.

Еф. 2:14....Той е нашиятъ миръ, Който направи отъ двата *народа* единъ и разруши прѣградата, що бѣше посрѣдъ.

Защита.

Ис. 32:2. (Ето, Царьтъ ще царува по правда, и князетѣ ще управляватъ по законъ;) и всѣкой отъ тѣхъ ще бжде като защита отъ вѣтъръ и подслонъ за лошо врѣме, като водни извори въ степи, като сѣнка отъ висока скала въ жедна земя.

Прибѣжище.

Пс. 90:9....Ти каза: Господь е мое упование; Всевишния си избралъ за твое прибѣжище.

Жилище.

Кол. 2:9....Въ Него тѣлесно обитава всичката пълнота на Божеството.

Вождь на воинството Господне.

Ис. Нав. 5:14, 15. [Исусъ се приближи до него (човѣка съ голия мечъ) и му каза: нашъ ли си, или отъ нашитѣ неприятели?] Той отговори: не; азъ съмъ вождь на воинството Господне, сега дойдохъ (тукъ). Исусъ падна ничкомъ на земята, поклони се и му каза: какво ще заповѣда господарьтъ ми на своя

рабъ? Вождътъ на воинството Господне каза Исусу: събуй обущата отъ нозѣтъ си, понеже мѣстото, на което стоишь, е свето. Исусъ тѣй и направи.

Властитель.

1 Тим. 6:15. (Наръчамъ ти прѣдъ Бога да спазишь заповѣдта чиста, безукорна, дори до явяването на Господа нашего Исуса Христа,) което, кога му дойде врѣме, ще открие блажениятъ и едничкъкъ Властитель, Царь на царетѣ и Господарь на господаруващитѣ.

Наслѣдникъ на всичко.

Евр. 1:2. (Богъ) въ послѣднитѣ тия дни говори ни чрѣзъ Сина, Когото постави за наслѣдникъ на всичко, чрѣзъ Когото сътвори и вѣковетѣ.

Лъвъ отъ Иудиното колѣно.

Откр. 5:5....Единъ отъ старцитѣ ми рече: не плачи; ето, лъвътъ, който е отъ Иудиното колѣно, коренътъ Давидовъ, побѣди и може да разгърне книгата и да снесе седемътѣхъ ѣ печата.

Слава Господня.

Ис. 40:5....Ще се яви славата Господня, и всѣка плътъ ще види (спасението Божие); защото устата Господни изрекоха това.

Мишца Господня.

Ис. 51:9. Дигни се, дигни, облѣчи се въ сила, мишце Господня! Дигни се, както въ древни дни, въ отдавнашни родове! Не съкруши ли ти Раава, не порази ли крокодила?

Ис. 53:1. (Господи!) Кой повѣрва на това, що е чулъ отъ насъ, и кому се откри мишцата Господня?

Праведенъ Сждия.

2 Тим. 4:8. (Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ;) прочее, очаква ме вѣнецътъ на правдата, който ще ми даде въ оня день Господь, Праведниятъ Сждия; и не само на мене, но и на всички, които сж възлюбили Неговото явяване.

Сждия надъ живи и мъртви.

Дѣян. 10:42.. Заповѣда ни (Богъ) да проповѣдваме на людетѣ и да засвидѣтелствуваме, че Той (Исусъ) е опрѣдѣлениятъ отъ Бога Сждия надъ живи и мъртви. (Петъръ).

Сждия Израилевъ.

Мих. 5:1. Опълчи се сега, дъще на полкове, обиколили сж ни съ обсада, ще биятъ съ трѣстъ по странитѣ сждията Израилевъ.

Царь.

Зах. 9:9. Ликувай отъ радость, дъще Сионова, тържествувай, дъще Иерусалимова: ето, твоятъ Царь иде при тебе, праведенъ и спасающъ, кроткъкъ, възседналь на ослица и на младо осле, синъ на подяремница. Мат. 21:5; Иоан. 12:15.

Царь Иудейски.

Мат. 2:2. (Мждреци отъ изтокъ дойдоха въ Иерусалимъ и казаха:) дѣ е родилиятъ се Царь Иудейски? Защото видѣхме звѣздата Му на изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ.

Мат. 27:37...Туриха надъ главата Му надпись, който показваше вичата Му: Този е Исусъ, Царьтъ Иудейски. Марк. 15:26; Лук. 23:33.

Иван. 18:33. (Пилатъ излъзе при иудеитѣ и имъ рече: азъ не намирамъ никаква вина у Него.) Но у васъ има обичай, да ви пускамъ едного за Пасха; желаете ли да ви пусна Царя Иудейски?
Царь на славата.

Пс. 23:7—10. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царьтъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Кръпкиятъ и силниятъ Господь, силниятъ на война Господь. Подигнете, порти, горнището си, подигнете се, вѣчни порти, и ще влѣзе Царьтъ на славата! Кой е тоя Царь на славата? — Господь на силитѣ. Той е Царь на славата!

Царь на царетѣ и Господарь на господаритѣ.

Откр. 17:14. Тѣ (десететѣ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще побѣди, защото Той е Господарь на господаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които сж съ Него, сж звани, избрани и вѣрни.

Откр. 19:16. На дрехата и на бедрото Му бѣ написано името: Царь на царетѣ и Господарь на господаритѣ.

Имена на Духа Светаго.

Благъ Духъ.

Неем. 9:29. (И каза Ездра:) Ти (Господи) имъ (на нашитѣ бащи) даде Твоя благъ Духъ, за да ги поучава, и не отнимаше маната Си отъ устата имъ, па и вода имъ даваше за уголение на жаждата имъ.

Пс. 142:10. Нзучи ме (Господи) да изпълнявамъ Твоята воля, защото Ти си мой Богъ; Твоятъ благъ Духъ да ме води въ земята на правдата.

Богъ.

Дѣян. 5:3, 4...Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоя власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога.

Гласъ Господень.

Ис. 6:8...Чухъ гласа на Господа, Който казваше: кого да проводя? и кой ще отиде заради Насъ? и казахъ: ето ме, проводи мене.

Господь.

2 Сол. 3:5...Господь да насочи сърдцата ви къмъ любовь Божия и търпѣние Христово.

Духъ.

Ис. 48:16. Пристѣпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това (прѣдишното) става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господь Богъ и Неговиятъ Духъ.

Мат. 4:1. Тогава Исусъ биде отведенъ отъ Духа въ пустинята, за да бжде изкушенъ отъ дявола.

Мат. 12:31. [Иисусъ имъ (на фарисейтѣ) рече:] „Казвамъ ви: всѣки грѣхъ и хула ще се прости на човѣцитѣ; но хулата противъ Духа нѣма да се прости на човѣцитѣ“

Иоан. 1:32... Свидѣтелствуваше Иоанъ, казвайки: видѣхъ Духа да слиза отъ небето като гълъбъ, и остана върху Него (Иисуса).

Иоан. 3:6. [Иисусъ отгзори (Никодиму):] роденото отъ плътъ е плътъ, а роденото отъ Духа е духъ.

Дѣян. 2:4....Всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Дѣян. 8:29....Духътъ каза на Филипа: приближи се и се допри до тая колесница.

Дѣян. 10:19.... Докато Петъръ размисляше за видѣнието, Духътъ му рече: ето, търсятъ те трима души.

Дѣян. 15:7. (Павелъ, Сила и Тимотей) . като дойдоха въ Мисия, опитваха се да идаатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пусна.

Римл. 8:23. (Когато се надѣваме за снова, което не виждаме, съ търпѣние го очакваме.) Сжщо и Духътъ ни подкрѣпя въ нашитѣ немощи; защото не знаемъ, за какво да се помолимъ, както трѣбва, но Самъ Духътъ ходатайствува за насъ съ неизказани въздишки.

1 Кор. 2:10....Намъ Богъ откри това („око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичатъ“) чрѣзъ Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии.

Гал. 3:14. (Христосъ ни изкупи отъ клетвата на закона,) та благословиението Авраамово чрѣзъ Христа Иисуса да се разпростре върху езичницитѣ, за да получатъ обѣщания Духъ чрѣзъ вѣрата.

1 Сол. 5:19. Духа не угасяйте.

1 Тим. 4:1....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

1 Иоан. 5:6. (Кой побѣждава свѣта, ако не онзи, който вѣрва, че Иисусъ е Синъ Божий?) Този е Иисусъ Христосъ, Който дойде чрѣзъ вода и кръвъ (и чрѣзъ Духа)—не само чрѣзъ вода, а чрѣзъ вода и кръвъ; и Духътъ е, Който свидѣтелствува, понеже Духътъ е истина.

Откр. 14:13....Чухъ гласъ отъ небето да ми казва: напиши: блажени сж мъртвитѣ, които умиратъ въ Господа отсега. Да, казва Духътъ, нека починатъ отъ трудоветѣ си: дѣлата имъ вървятъ заедно съ тѣхъ.

Откр. 22:17....Духътъ и невѣстата казватъ: дойди! и който чува, да каже: дойди! и който е жеденъ, да дойде, и който желае, нека взема отъ водата на живота даромъ.

Духъ Господень.

2 Царств. 23:2. (Ето послѣднитѣ Давидови думи:) Духъ Господень говори въ мене, и словото Му е на езика ми.

Иез. 11:5....Слѣзе върху мене Духъ Господень и ми кажа: кажи, тъй казва Господь: което говорите вие, доме Израилевъ, и което ви на умъ идва, това Азъ зная.

Мих. 3:8...Азъ съмъ изпълненъ съ силата на Духа Господень, съ правда и твърдостъ, за да изкажа на Иакова престъпленията му, и на Израиля — грѣха му.

Дѣян. 5:9...Петъръ ѝ (на Сапфира) каза: защо сте се наговорили (съ Анания) да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтъ на ония, които погребяха мжжа ти; и тебе ще изнесатъ.

2 Кор. 3:17...Господь е Духътъ; дѣто пъкъ е Духътъ Господень, тамъ има свобода.

Духъ Божий.

Бит. 1:2...Земята бѣше безвидна и пуста; тъмнина се разстилалаше надъ бездната, и Духъ Божий се носѣше надъ водата.

Изв. 33:4. (Отговори Елиуй, синъ Варахиловъ, вузитець, и каза:) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Мат. 3:16...Като се кръсти, Исусъ веднага излѣзе изъ водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видѣ Духа Божий да слиза като гължбъ и да се спуща върху Него. **Марк. 1:10**.

Мат. 12:28. [Исусъ, като знаеше тѣхнитѣ (на фарисейтѣ) помисли, рече имъ:] Ако. „Азъ изгонвамъ бѣсоветѣ съ Божий Духъ, то значи, дошло е до васъ царството Божие.

Римл. 8:9. Вие живѣете не по плътъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ...

1 Кор. 2:11...Кой човѣкъ знае, какво има у човѣка, освѣнъ човѣшкиятъ духъ, който живѣе въ него? Тѣй и Божието никой не знае, освѣнъ Божииятъ Духъ.

1 Кор. 6:11...Такива (нечестивци) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Исуса Христа и чрѣзь Духа на нашия Богъ.

2 Кор. 3:3. Вие се явявате, че сте писмо Христово, стѣкмено чрѣзь нашето служение, написано не съ мастило, а съ Духа на живия Богъ, не върху каменни скрижали, а върху плътени скрижали на сърдцето.

Духъ на Господа Бога.

Ис. 61:1. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза да благовѣстя на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници — отваряне на тъмница.

Духъ на Отца.

Мат. 10:20. (Исусъ повика дванайсетѣтѣхъ Си ученици и имъ каза:)...не сте вие, които ще говорите (кога ви прѣдаватъ), а Духътъ на Отца ви, Който говори въ васъ.

Духъ на Сина.

Гал. 4:6...Понеже *вие* сте синове, Богъ изпрати въ сърдцата ви Духа на Своя Синъ, Който *Духъ* вика: *Ава, сирѣчь*, Отче!

Духъ на Христа.

Римл. 8:9...Ако...нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Фил. 1:19...Зная, че това (дѣто се проповѣдва Христось) ще ми послужи за спасение съ вашата молитва и чрѣзь съдѣйствие на Духа Исусъ Христовъ.

1 Петър. 1:11. (Пророцитѣ)...изслѣдваха, кое и какво врѣме е посочвалъ Христовиятъ Духъ, що бѣше въ тѣхъ, когато Той е прѣдвѣствалъ Христовитѣ страдания и *идещата* слѣдъ тѣхъ слава.

Духъ на благодать.

Зах. 12:10...Върху дома Давидовъ и върху жителитѣ иерусалимски ще излѣя духъ на благодать и умиление, и тѣ ще погледнатъ на Него, Когото тѣ прободоха, и ще ридаятъ за Него, както се ридае за единороденъ синъ, и ще скърбятъ, както се скърби за първороденъ.

Евр. 10:29. (Ако оня, който се е отрекълъ отъ Моисеевия законъ при двама или трима свидѣтели, безмилостно *се наказва* съ смъртъ,) колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи *пък* оня, който е потѣпкалъ Сина Божий и счелъ за нечиста кръвьта на завѣта, чрѣзъ която е осветенъ, и е похулилъ Духа на благодатьта?

Духъ на животъ.

Римл. 8:2...Законътъ на духа, *който дава* животъ въ Христа Исуса, ме освободи отъ закоча на грѣха и смъртъта.

Откр. 11:11...У тѣхъ (двамата пророка) ще влѣзе духъ на животъ отъ Бога, и тѣ ще се исправятъ на нозѣтѣ си, и голѣмъ страхъ ще обземе ония, които ги гледатъ.

Духъ на истика.

Иоан. 14:17. (Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбждва съ васъ во-вѣки,) Духътъ на истината, Когото свѣтътъ не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото *Той* съ васъ прѣбждва и въ васъ ще бжде.

Иоан. 15:26...Кога дойде Утѣшителътъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упжти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще възвѣсти бждещето.

Духъ на сждба.

Ис. 4:4. (Тогавя останалитѣ на Сионъ и уцѣлѣлитѣ въ Иерусалимъ — всички, записани като живѣещи въ Иерусалимъ, ще се наричатъ свети,) кога Господъ измие мръсотата на дъщеритѣ сионски и очисти кръвьта на Иерусалимъ изъ срѣдата му съ духъ, който сжди, и съ духъ, който пали.

Ис. 28:6. (Въ оня день Господъ Саваотъ ще бжде) духъ на правосудие за седещия въ сждилище и мжжество за ония, които отблѣсватъ неприятеля до портитѣ.

Духъ на прѣмждрость.

Ис. 11:2. (Ще покара младочка отъ Иесеевия пжнъ, и клонъ ще израсне отъ неговия коренъ,) и ще почива върху Него Духъ Господенъ, духъ на прѣмждрость и разумъ, духъ на свѣтъ и крѣпость, духъ на знание и благочестие.

Еф. 1:17...Богъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на прѣмждрость и откровение, за да Го познаете.

Духъ на усиновение.

Римл. 8:15. (Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божии;) защото вие не приехте духа на робство, та пакъ *да бждете* въ страхъ, а приехте Духа на осинование, чрѣзъ Когото викаме: Ава, Отче!

Духъ на пророчество.

Откр. 19:10....Паднахъ прѣдъ нозѣтъ му (на Ангела) да му се поклоня; но той ми рече: стой, не *прави това!* азъ съмъ съ-служителъ твой и на твоитѣ братя, които иматъ свидѣтелството Иисусово: Богу се поклони, защото свидѣтелството Иисусово е духътъ на пророчеството.

Духъ на освещение.

Римл. 1:4. [Павелъ, отреденъ за Божието благовѣстие, което *Богъ* отъ по-напрѣдъ бѣ обѣщаль чрѣзъ пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ (роденъ по плоть отъ Давидово сѣме) и открилъ се за Синъ Божий чрѣзъ силата *на чудесата*, по духа на освещението, чрѣзъ възкресението отъ мъртвитѣ) Иисуса Христа, Господа нашего, [чрѣзъ Когото получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи, между които сте и вие, призванитѣ отъ Иисуса Христа, — благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божии, призвани свети.]

Духъ на слава.

1 Петр. 4:14. Ако ви корятъ за име Христово, блажени сте, защото Духътъ на славата и Духътъ Божий почива върху васъ. Отъ тѣхна страна Той бива хулень, а отъ ваша — прославянь.

Светий Духъ.

Пс. 50:13, 14. Не ме отхвърляй отъ лицето Си (Боже) и Светия Твой Духъ не отнимай отъ мене. Върни ми радостята на Твоето спасение и съ властния Духъ ме утвърди.

Ис. 63:10, 11....Тѣ се възбунтуваха и огорчиха Светия Неговъ Духъ; затова Той имъ стана неприятель: Самъ воюва противъ тѣхъ. Тогава народътъ Му си спомни древнитѣ дни, *днитѣ* Моисееви: дѣ е Оня, Който ги изведе отъ морето съ пастиря на Своитѣ овци? Дѣ е Оня, Който вложи въ сърдцето му Светия Свой Духъ(?)

Мат. 23:19. [Иисусъ заговори и имъ (на ученицитѣ) рече: даде Ми се всѣка власть на небето и на земята.] И тѣй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа.

Лук. 3:22....Духъ Светий слѣзе върху Него (Иисуса) въ тѣлесенъ видъ, като гължбъ, и чу се гласъ отъ небето, който казваше: Ти си Моятъ Синъ възлюбенъ; въ Тебе е Моето благоволение!

Лук. 11:13....Ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отець небесний ще даде Духъ Светий на ония, които Му искатъ?

Дѣян. 1:5. [Той (Иисусъ) имъ (на апостолитѣ) заповѣда: не се отдалечавайте отъ Иерусалимъ, а чакайте обѣщанието на Отца, за което сте слушали отъ Мене;] защото Иоанъ кръщавъ съ вода, а вие нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бащитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Дѣян. 13:2. Когато *тѣ* (Варнава и Симеонъ, нареченъ Нигеръ, Луций киринеецъ, Манаилъ, съвъзпитаникъ на Ирода четвъртовластника, и Савелъ) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

Дѣян. 20:23. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Римл. 15:16. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣличко, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бжда служителъ на Исуса Христа между езичниците и свещенодѣйствиено да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

Еф. 1:13. Чрѣзь (Христа)...и вие, като чухте словото на истината — благовѣстието за вашето спасение, и като повѣрвахте въ Него, бидохте запечатани съ обѣщания Светий Духъ.

Еф. 4:30...Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

1 Сол. 4:8. (Богъ не ни призва къмъ нечистота, но къмъ светостъ.) И тъй, който отхвърля *това*, той отхвърля не човѣка, а Бога, Който и даде Своя Свети Духъ въ насъ.

Евр. 9:14. (Ако кръвьта отъ юнци и козли, и пепельта отъ телица чрѣзь порѣсване осветява оскверненитѣ, за да се очисти плътта,) колко повече кръвьта на Христа, Който чрѣзь Духа Светаго принесе Себе Си непороченъ Богу, ще очисти съвѣстѣта ни отъ мъртви дѣла, за да служимъ на живия и истинския Богъ!

1 Петр. 1:12. Тѣмъ (на пророцитѣ) бѣ открито, че не на тѣхъ самитѣ, а намъ служеше онова, което сега ви е проповѣдвано отъ ония, които ви сж благовѣстили чрѣзь Духа Светаго, пратенъ отъ небесата, и въ което желаятъ да надникнатъ Ангелитѣ.

2 Петр. 1:21...Никога по човѣшка воля не е изречено пророчество, но отъ Духъ Светий просвѣтявани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

1 Иоан. 5:7...Трима сж, Който свидѣтелствуватъ на небето: Отець, Слово и Светий Духъ; и тия тримата сж едно.

Сила на Всевишния.

Лук. 1:35. Ангелътъ ѝ (на Мариямъ) отговори и рече: Духъ Светий ще слѣзе върху ти, и силата на Всевишния ще те осѣни; затова и Светото, Коего ще се роди отъ *тебе*, ще се нарече Синъ Божий.

Утѣшителъ.

Иоан. 14:16, 26...Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, за да прѣбжда съ васъ во-вѣки. А Утѣшителътъ, Духъ Светий, Когото Отець ще изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Имена на Църквата.

Църква на Господа и Бога.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, ксято Той Си придсби съ Своята кръвь.

1 Кор. 11:22. Нѣмате ли кжщи, за да ядете и пиете? Или прѣзирате църквата Божия и засрамяте ония, които сж немотни? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Нѣ похвалявамъ.

1 Кор. 15:9....Азъ съмъ най-малкиятъ отъ апостолитѣ и не съмъ достоенъ да се нарека апостолъ, понеже гонихъ църквата Божия.

1 Сол. 2:14. Вие, братя, станяхте подражатели на Божиитѣ въ Христа Иисуса църкви, що сж въ Иудея, понеже и вие сжщото прѣтърпѣхте отъ своитѣ едноплеменници, каквото и тѣ отъ иудеитѣ.

2 Сол. 1:4....Сами ние се хвалимъ съ васъ въ Божиитѣ църкви за вашето търпѣние и вѣра при всички гонения и скърби, що прѣнасятъ.

1 Тим. 3:5...Койго не умѣе да управлява собствената си кжца, какъ ще се грижи за църквата Божия?

Църква славна.

Еф. 5:27. (Христосъ обикна църквата и прѣдзде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото;) за да я прѣдстави на Себе Си славна църква, която нѣма петно, или порокъ, или нѣщо подобно, но да бжде света и непорочна.

Израилъ Божий.

Гал. 6:16. На ония, които постжпватъ по това правило (да ми не дава Господъ да се хваля, освѣнъ съ кръста на Господа нашего Иисуса Христа), нека бжде миръ и милость — тѣмъ и на Израила Божий.

Дѣва Израилева.

Иер. 31:4. Азъ (казва Господъ) пакъ ще те възстановя, и ти ще бждешъ възстановена, дѣво Израилева, пакъ ще се украсявашъ съ тимпанитѣ си и ще излизашъ на хорото на ликуващитѣ.

Гължбица.

Пѣс. на пѣсн. 2:14. (*Възлюбената.* Моятъ възлюбенъ ми заговори:) Гължбице моя въ скални проломи, подъ каменни заклони! покажи ми лицето си, дай ми да чуя гласа ти, защото гласътъ ти е сладъкъ, и лицето ти е приятно.

Пѣс. на пѣсн. 5:2. (*Възлюбената.* Заспала съмъ, но сърдцето ми е будно; *ето*, гласътъ на моя възлюбенъ, който чука: отвори ми, сестро, моя мила, моя гължбице, моя съвършена! защото главата ми е цѣла съ роса покрита, и кждритѣ ми — сънощна влага.

Жена на Агнеца.

Откр. 19:7. (Чухъ гласъ като че ли отъ много народъ, гласъ като че отъ много води, и гласъ като че отъ силни гръмотевици, които казваха: алилуиа, защото се възцари Господъ, Богъ.

Вседържителъ;) да се радваме и веселимъ и да Му въздадемъ слава: защото дойде свадбата на Агнеца, и жена Му се приготви.

Откр. 21:9. Тогава дойде при мене единъ отъ седемътѣхъ Ангели, които държаха седемътѣхъ чаши, пълни съ седемътѣхъ послѣдни язви, проговори ми и рече: дойди, ще ти покажа жената — невѣста на Агнеца.

Христова сестра.

Пѣс. на пѣсн. 4:12. (*Възлюбениятъ*). Затворена градина е моята сестрица невѣста, заключенъ кладенецъ, запечатанъ изворъ.

Царска дъщеря.

Пс. 44:14, 15. Всичката слава на царската дъщеря е вжтрѣ: нейната дреха е съ злато везана; въ изпѣстрена дреха я довеждатъ при Царя; слѣдъ нея водятъ при Тебе дѣвици, нейни дружки.

Сионова дъщеря.

Ис. 62:11. Ето, Господь обявява до край земя: кажете на дъщерята Сионова: твоятъ Спасителъ иде; наградата Му е съ Него, и отплатата Му — прѣдъ Него.

Зах. 2:10. Ликувай и весели се, дъще Сионова! Защото ето, Азъ ще дойда и ще се поселя посрѣдъ тебе, казва Господь.

Сионъ.

Пс. 68:35...Богъ ще спаси Сионъ, ще съгради Иудинитѣ градове, и тамъ щѣ се заселятъ и ще го наслѣдятъ; (потомството на рабитѣ Му щѣ се закрѣти въ него, и всички, които обичатъ Неговото име, ще се заселятъ въ него.)

Пс. 85:2. Основитѣ му (на Иерусалимъ) сж на свети планини. Господь обича портитѣ Сионски повече отъ всички селища на Иакова.

Пс. 131:13...Господь избра Сионъ, силно пожела Си (го) за жилище.

Ис. 51:11...Щѣ се върнатъ избавенитѣ отъ Господа и ще дойдатъ на Сионъ съ пѣние, и вѣчна радостъ ще бжде надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радостъ и веселие; скръбъ и въздишки ще изчезнатъ.

Сионъ планина.

Пс. 2:6. „Азъ помазахъ Моя Царь надъ Сионъ, Моята света планина“.

Пс. 47:2, 3. Великъ е Господь и всехваленъ въ града на нашия Богъ, на светата Негова планина. Прѣкрасна въззишеностъ, радостъ на цѣла земя е планина Сионъ; на сѣзерната ѝ страна е градътъ на великия Царь.

Ис. 8:18. Ето, азъ и дѣцата, които ми даде Господь, сме като бѣлѣзи и поличби въ Израила отъ Господа Саваота, Който живѣе на Сионъ планина.

Ис. 24:23. Тогава мѣсечината щѣ се изчерзи, и слънцето ще се засрами, кога Господь Саваотъ се въззри на Сионъ планина и въ Иерусалимъ, и прѣдъ старѣйшинитѣ му ще бжде слава.

Мих. 4:7...Ще направя хрѣмото остатъкъ и далеко прѣсна-тото — силенъ народъ, и Господь ще царува надъ тѣхъ на планина Сионъ отсега и до-вѣка.

Евр. 12:22, 23. *Вие...пристъпихте към планина Сионъ и към града на живия Богъ, небесния Иерусалимъ, и към десетки хиляди Ангели, към тържествения съборъ и църквата на първороднитъ, които сж написани на небесата, и към Бога, Сждия на всички, и към духоветъ на праведницитъ, които сж достигнали съвършенство, (и към Исуса, Ходатая на новия заветъ, и към кръвта за поръсване, която по-добрѣ говори отъ Авелевата)*

Откр. 14:1....Видѣхъ: ето, Агнецътъ стои на планина Сионъ, и съ Него сто и четирийсетъ и четири хиляди, които имаха на челата си написано името на Неговия Отець.

Света планина.

Пс. 14:1. Господи, кой може да прѣбждва въ Твоео жилище? кой може да обитава на Твоята света планина? (Оня, който ходи непорочно.)

Планина на Господа Саваота.

Зах. 8:3. Тъй казва Господь: ще се обърна къмъ Сионъ и ще живѣя въ Иерусалимъ, и ще се нарича Иерусалимъ градъ на истината, и планина на Господа Саваота—планина на светинята.

Планина на дома Господень.

Ис. 2:2....Ето, въ послѣднитѣ дни планината на дома Господень ще бжде поставена начело на планинитѣ и ще се възвиси надъ хълмоветъ, и ще потекатъ къмъ нея всички народи. **Мих. 4:1.**

Горень Иерусалимъ.

Гал. 4:26....Горниятъ Иерусалимъ е свободень: той е майка на всинца ни.

Новъ Иерусалимъ.

Откр. 21:2. Тогава азъ, Иоанъ, видѣхъ светия градъ Иерусалимъ, новъ, слизащъ отъ Бога, отъ небето, стъкмень като не вѣста, прѣмѣнена за своя мжжъ.

Светъ Иерусалимъ.

Откр. 21:10. Па ме отнесе (единъ отъ седемътѣхъ Ангели) духомъ на голѣма и висока планина, и ми показа голѣмия градъ, светия Иерусалимъ, който слизаше отъ небето — отъ Бога.

Градъ търсенъ, неизоставенъ

Ис. 62:12. (Народитѣ)...ще ги нарекатъ светъ народъ, изкупенъ отъ Господа, а тебе (дъщеря Сионова) ще нарекатъ търсенъ, градъ неизоставенъ.

Градъ Божий, градъ светъ.

Пс. 45:5. Рѣчни потоци веселятъ Божия градъ, светото жилище на Всевишния.

Пс. 86:3. Граде Божий! славни работи се разгласятъ за тебе.

Ис. 60:14....Ще дойдатъ при тебе съ покорность синоветъ на ония, които те угнетяваха, и ще паднатъ при стѣпкитѣ на нозѣтѣ ти всички, които те прѣзираха, и ще те назоватъ градъ на Господа, Сионъ на Светия Израилевъ.

Откр. 3:12. (На ангела на филиделфийската църква напиши: тъй казва Светиятъ, Истинниятъ:) Оногова, който побѣждава, ще направя стълбъ въ храма на Моя Богъ, и той нѣма вече да

излѣзе вѣнъ: и ще напиша върху него името на Моя Богъ и името на града на Моя Богъ, на новия Иерусалимъ, който слиза отъ небето отъ Моя Богъ, и Моето ново име.

Откр. 22:19...Ако нѣкой отнеме нѣщо отъ думитѣ на книгата на това пророчество. Богъ ще отнеме дѣла му отъ книгата на живота и отъ светия градъ и отъ написаното въ тая книга.

Родъ из небесата и на земята.

Еф. 3:15. (Прѣкланямъ колѣнѣ прѣдъ Оцеца на Господа нашего Иисуса Христа,) отъ Когото се именува всѣки родъ на небесата и на земята.

Домъ Божий.

1 Тим. 3:15. (Надѣвамъ се скоро да дойда при тебе; а това ти пиша, за,) въ случай, че се позабавя, да знаешъ, какъ трѣбва да постѣпвашъ въ Божия домъ, който е църква на живия Богъ, стълбъ и крѣпило на истината.

Ер. 10:21...*Като имаме* великъ Свещеникъ надъ Божия домъ, (нека пристѣпваме съ искрено сърдце, при пълна вѣра.)

Домъ духовенъ.

1 Петр. 2:5...Вие сами, като живи камъни, съграждайте отъ себе си духовенъ домъ, свето свещенство, за да принесете духовни жертви, благоприятни Богу чрѣзъ Иисуса Христа.

Домъ на Бога Иакововъ.

Ис 2:3...Ще трѣгнатъ много народи и ще кажатъ: дойдете, и ще възлѣземъ на планината Господня, въ дома на Бога Иакововъ, и Той ще ни научи на Своитѣ пѣтища, и ще ходимъ по пѣтекигѣ Му; защото отъ Сионъ ще излѣзе законътъ, и отъ Иерусалимъ—словото Господне.

Домъ Христовъ.

Евр. 3:6...Христосъ, като Синъ, е въ Своя домъ; Неговъ домъ пѣкъ сме ние, стига само дързновението и надеждата, съ която се хвалимъ, да спазимъ твърдо до край.

Тѣло Христово.

Еф. 1:22, 23. (Богъ)...покори всичко подъ нозѣтъ Му и Го постави надъ всичко глава на църквата, която е Негово тѣло, пълнота на Тогова, Който изпълня всичко въ всичко.

Кол. 1:24. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпѣлвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата.

Храмъ Божий.

1 Кор. 3:16, 17. Не знаете ли, че вие сте храмъ Божий, и Духътъ Божий живѣе въ васъ? Ако нѣкой разори Божия храмъ, него Богъ ще разори; защото Божиятъ храмъ е светъ; а тоя храмъ сте вие.

Храмъ на живия Богъ.

2 Кор. 6:16. Каква прилика (има) между Божия храмъ и идолитѣ? Защото вие сте храмъ на живия Богъ, както е казалъ Богъ: „ще се поселя въ тѣхъ и ще ходя между тѣхъ; ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ“.

Светъ храмъ, жилища Божие.

Еф. 2: 21, 22. (Вие не сте вече чужди и пришелци, а съграждани на светиитѣ и свои на Бога, като се утвърдихте върху основата на апостолитѣ и пророцитѣ, имайки Самия Иисуса Христа за краежгъленъ *камъкъ*.) върху който цѣлото здание, стройно сглобено, възрастя въ храмъ светъ чрѣзь Господа, върху който и вие се съзиждате въ жилище Божие чрѣзь Духа.

Божие здание.

1 Кор. 3: 9...*Ние* сме съработници на Бога, *вие* пакъ сте Божия нива, Божие здание.

Божие светилища.

Ис. 60: 13. Славата на Ливанъ ще дойде при тебе (Иерусалиме) съ кипарисъ, боръ и кедъръ заедно, за да украси мѣстото на Моето светилище,—и Азъ ще прославя подножието на нозѣтѣ Си.

Мѣсто на Божия прѣстолъ.

Иез. 43: 7. (Азъ чухъ нѣкого-си, който ми говорѣше отъ храма, а оня мжжъ стоеше до мене,) и каза ми: сине човѣшки! това е мѣстото на Моя прѣстолъ и мѣстото на стѣпките на Мои-тѣ нозѣ, дѣто ще живѣя на-вѣки срѣдъ Израилевитѣ синове; и домътъ Израилевъ не ще вече да осквернява Моето свето име, ни тѣ, ни царетѣ имъ, съ блудствуването си и съ труповетѣ на царетѣ си по тѣхнитѣ оброчища.

Божия скиния.

Откр. 21: 3...Чухъ високъ гласъ отъ небето да говори: ето скинията на Бога съ човѣцитѣ, и *Той* ще живѣе съ тѣхъ; тѣ ще бждатъ Неговъ народъ, а Самъ Богъ ще бжде съ тѣхъ — тѣхенъ Богъ.

Златни свѣтилници.

Откр. 1: 20. [Той (подобниятъ на Синь Човѣчески) ми каза:] *Това е* тайната на седемтѣхъ звѣзди, които *ти* видѣ въ десницата Ми, и *на* седемтѣхъ златни свѣтилници: седемтѣ звѣзди сж ангелитѣ на седемтѣхъ църкви; и седемтѣ свѣтилника, що видѣ, сж седемтѣ църкви.

Откр. 2: 1. На ангела нѣ ефеската църква напиши: тѣй казва Снъ, Който държи седемтѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемтѣхъ златни свѣтилника: (зная дѣлата ти, труда ти и тѣрпѣнието ти.)

Вѣнецъ и царска корона.

Ис. 62: 3...Ще бждешъ (Иерусалиме) вѣнецъ на слава въ ржката Господня и царска корона—върху дланъта на твоя Богъ.

Божия сила и слава.

Пс. 77: 61. (Богъ възнегодува противъ Израиля;) и прѣдаде на плѣнъ Своята сила, и Своята слава—въ ржцѣтѣ на врага.

Събрание на светитѣ.

Пс. 149: 1. Пѣйте Господу пѣсень нова; хвала Нему въ събранието на светиитѣ.

Съвѣтъ на праведнитѣ.

Пс. 110: 1. Ще (Те) славя, Господи, отъ сѣ-сърдце въ съвѣта на праведнитѣ и въ събранието.

Съборъ на светиитѣ.

Пс. 83:8. Страшенъ е Богъ въ великия съборъ на светиитѣ, страшенъ е Той за всички, които Го окръжаватъ.

Израстъкъ отъ Божие посаждение.

Ис. 60:21....Народътъ ти (Иерусалиме) цѣлъ ще бжде праведенъ, на вѣки ще наслѣди земята, — израстъкъ отъ това, що съмъ посадилъ, дѣло на ржцѣтъ Ми, за Моя прослава.

Лозе.

Ис. 5:1. Ще запѣя на Моя Възлюбенъ Неговата пѣсенъ за лозето Му. Моятъ Възлюбенъ имаше лозе наврѣхъ торна рѣтина.

Ис. 27:2. Въ оня день запѣйте за него—за обичното лозе.

Мат. 21:41. [Като си дойде господарътъ на лозето, какво ще направи на тия (лошитѣ) лозари?] Отговарятъ Му (Иисусу): злодѣйцитѣ ще погуби злѣ, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дазатъ о-врѣме плодоветѣ.

Наслѣдственъ дѣлъ.

Втор. 32:9....Часть на Господа е Неговиятъ народъ; Иаковъ е Неговъ наслѣдственъ дѣлъ.

Милъ Божий дѣлъ.

Иер. 12:10 Много пастири развалиха лозето Ми, стѣпкаха съ нозѣ дѣла Ми; милия Ми дѣлъ направиха пуста степь.

Божие наслѣдство.

Пс. 27:9. Спаси (Господи) народа Си и благослови наслѣдството Си; пасй ги и ги въздигай на вѣки!

Иоил. 3:2. (Въ ония дни, когато върна плѣнството на Иуда и Иерусалимъ,) ще събера всички народи и ще ги доведа въ долината на Иосафата, и тамъ ще произведа надъ тѣхъ сждъ за Моя народъ и за Моето наслѣдство — Израила, когото тѣ разпилѣха между народитѣ, и раздѣлиха земята Ми.

Божие владѣние.

Пс. 113:2. Иуда стана Божия светиня, Израиль — Божие владѣние.

Свои на Бога.

Еф. 2:19....Вие не сте вече чужди и пришелци, а съграждани на светиитѣ и свои на Бога.

Божие стадо, паство.

Пс. 78:13....Ние, Твой народъ и овци на Твоето пасбище, вѣчно ще Те славимъ и отъ рода въ родъ ще разгласяме Тебѣ хвала.

Пс. 94:7. (Дойдете, да се поклонимъ на Господа, нашия Творецъ;) защото Той е Богъ нашъ, и ние сме народъ отъ Неговото паство и овци подъ Негови ржцѣ. О, да бѣхте сега послушали Неговия гласъ.

Пс. 99:3. Познайте, че Господь е Богъ, че Той ни е създалъ, и ние сме Негови — Неговъ народъ и овци отъ Неговото паство.

Ис. 40:11. Като пастирь ще пасе Той (Господь Богъ) Своето стадо; агнетата ще взема Той на ржцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще води доинитѣ.

Иез. 34:15. Моитѣ овци Азъ ще паса и ще ги отморявамъ, казва Господь Богъ.

Иез. 34 : 22....Азъ ще спаса Моитѣ овци, и тѣ не ще бждатъ вече разграбвани, и ще стсждя между овца и овца.

Иез. 34 : 31. (Ще познаятъ, че тѣ, домъ Израилевъ, сж Мой народъ, казва Господь,) и че вие сте Мои овци, овци на Моето паство; вие сте човѣци, *пакъ* Азъ съмъ вашъ Богъ, казва Господь Богъ.

1 Петр. 5 : 2, 3. (Ония, които сж между васъ презвитери, моля азъ, съпрезвитеръ *твхень*;) пасете Божието стадо, което имате, като го надзиравате не принудено, а доброволно (и богоугодно), не заради гнусна користь, но отъ усърдие, и не като господарувате надъ причта (християнската община), а като давате примѣръ на стадото.

Христови овци.

Иоан. 10 : 16. Имамъ и други овци, които не сж отъ тая кошара, и тѣхъ трѣбва да приведа; и ще чуютъ гласа Ми, и ще бжде едно стадо и единъ Пастирь.

Имена на светиитѣ.

Светии.

1 Царств. 2 : 9. (Молѣше се Ана и думаше:) Стжпкитѣ на Своитѣ светии Той (Богъ) пази, а беззаконнитѣ изчезватъ въ тѣмнината; защото не чрѣзъ сила човѣкъ е якъ.

Пс. 4 : 4. Знайте, че Господь Си е отдѣлилъ Своя светиня; Господь чува, кога викамъ къмъ Него.

Пс. 33 : 10. Бойте се отъ Господа, (всички) Негови светии, защото нѣма сскжднстсть у ония, ксито Му се боятъ.

Пс. 36 : 23. (Избѣгвай злото и върши добро, и ще живѣешъ вѣчно;) защото Господь сбича правдата и не оставя Своитѣ светии; тѣ вѣчно ще бждатъ запазени; (а беззаконнитѣ ще бждатъ изхвърлени) и потомството на нечестивцитѣ ще бжде изтрѣбено.

Пс. 49 : 5. (Отгорѣ Той призовава небе и земля, за да сжди Своя народъ;) съберете при Мене Моитѣ светии, които при жертва сж всгжпили въ завѣтъ съ Мене.

Пс. 115 : 6. Скъпа е въ очитѣ на Господа смъртъта на Неговитѣ светии.

Пс. 131 : 9. Твоитѣ (Господи) свещеници ще се облѣкатъ въ правда, и Твоитѣ светии ще се зарадватъ.

Пс. 144 : 10. Да Те славятъ, Господи, всички Твои дѣла, и да Те благославятъ Твоитѣ светии.

Пс. 149 : 1, 5. Пѣйте Господу пѣсень нова; хвала Нему въ събранията на светиитѣ. Да тържествуватъ светиитѣ въ слава, да се радватъ върху леглата си.

Пс. 149 : 9. (Славословия къмъ Бога да бждатъ въ устата имъ, и двустъръ мечъ въ ржката имъ, за да извършатъ отмъщение надъ народитѣ, наказание надъ племената, да вързватъ тѣхнитѣ царе въ вериги и тѣхнитѣ велможи — въ окови желѣзни,) да извършатъ надъ тѣхъ писания сждь. Тая честь е за всички Негови светии. Аلیلуя.

Притч.. 2 : 8. Той (Господь) варди пжтищата на правдата и брани пжтеката на Своитѣ светии.

Ис. 4:3. Тогава останалитѣ на Сионѣ и уцѣлѣлитѣ въ Иерусалимѣ — всички; записани като живѣещи въ Иерусалимѣ, ще се наричатъ свети.

Дан 7:18. [Приближихъ се до одного отъ прѣдстсещитѣ и го попитахъ за истинското значение на всичко това (що видѣхъ въ снѣ и видѣния), и той заговори съ мене и ми обясни смисъла на казаното: „тия голѣми звѣрове, които сж четири, *означаватъ*, че четирма царе ще се издигнатъ отъ земята.] Слѣдъ това свегиитѣ на Всевишния ще взематъ царството и ще го владѣятъ во-вѣки и во-вѣки вѣковъ“.

Мат. 27:52. (Ето, храмовата завѣса се раздра надвѣ, отгорѣ додолу; и земята се потресе; и скалитѣ се разпукаха;) и гробоветѣ се разтвориха; и много тѣла на починали светии възкрѣснаха.

Дѣян. 9:13. Анания отговори: Господи, слушалъ съмъ отъ мнозина за тоя човѣкъ (Савелъ), колко зло е сторилъ на Твоитѣ светии въ Иерусалимѣ; [той и тукъ (въ Дамаскъ) има власть отъ първосвещеницитѣ да върже всички, които призоваватъ Твоего име.]

Дѣян. 9:32. Случи се, че Петъръ, обхождайки всички, слѣзе и при светиитѣ, които живѣха въ Лида.

Дѣян. 26:10. (Азъ си помислихъ, че трѣбва да извърша много противни работи срѣщу името на Исуса Назорея;) това и сторихъ въ Иерусалимѣ и, слѣдъ като приехъ власть отъ първосвещеницитѣ, много светии затворихъ въ тъмница, а когато ги убиваха, и азъ одобрявахъ. (Павель).

Римл. 12:13. Помагайте на светиитѣ въ тѣхнитѣ нужди; залѣгайте да бждете страннолюбиви.

Римл. 15:25, 25...Сега отивамъ въ Иерусалимѣ, за да послужи на светиитѣ, защото Македония и Ахаия благоволиха да направятъ нѣкое подаяние за бѣднитѣ светии въ Иерусалимѣ.

1 Кор. 6:1, 2. Смѣе ли нѣкой отъ васъ, кога има тжжба съ другъго, да се сжди прѣдъ нечестивцитѣ, а не прѣдъ светиитѣ? Не знаете ли, че светиитѣ ще сждятъ свѣта? И ако свѣтътъ бжде сжденъ отъ васъ, то *вие* недостойни ли сте да сждите най-малкитѣ *работи*?

1 Кор. 16:1...Колкото до *събиране* милостиня за светиитѣ, правете и вие тѣй, както съмъ наредилъ въ галатийскитѣ църкви.

2 Кор 1:1. Павель, апостолъ на Исуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, до църквата Божия въ Коринтъ заедно съ всички светии по цѣла Ахаия: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.)

2 Кор. 9:1...За спомагане на светиитѣ считамъ за излишно да ви пиша.

2 Кор. 13:12. Поздравете се единъ други съ свето цѣлуване. Поздравяватъ ви всички светии.

Еф. 1:18. (Богъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на славата, да ви даде духъ на чрѣмждрость и откровение, за да Го познаете,) и да прсвѣти очитѣ на сърдцето ви, та да познаете, въ що състои надеждата на тия, които сж призвани отъ Него, какво е богатството на славното Негово наслѣдство за светиитѣ.

Еф. 3:8. На мене, най-малкия отъ всички светии, се даде тая благодать—да благовѣстя на езичниците неизслѣдимото богатство Христово.

Еф. 3:18. (Затова прѣкланямъ колѣнѣ прѣдъ Оцеца на Господа нашего Иисуса Христа, да ви даде крѣпко да се утвърдите чрѣзъ Духа Му въ вжтрѣшния човѣкъ,) та, вкоренени и утвърдени въ любовь, да можете проумѣ съ всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина, (и да узнаете Христовата любовь, която прѣвъзхожда всѣко знание, за да се изпълните въ всичката пълнота Божия.)

Еф. 4:12 [Той (Христосъ) постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители,] за усъвършенствуване на светиитѣ въ дѣлото на служението, въ съзиждане на тѣлото Христово.

Еф. 5:3...Блудство и всѣка нечистота или користолюбие дори и да се не споменуватъ между васъ, както прилича на светии.

Еф. 6:18. Съ всѣка молитва и просба молете се духомъ въ всѣко врѣме и старайте се за сжщото това съ всѣко постоянство и молба за всички светии.

Кол. 1:12. (Ние не прѣставаме да се молимъ за васъ, та да постъпвате достойно за Бога,) като благодарите на Бога и Отца, Който ни направи способни да участвуваме въ наслѣдството на светиитѣ въ свѣтлината.

Кол. 1:25. [Азъ станяхъ служителъ (на църквата) по Божия наредба, менъ възложена за васъ, за да изпълня словото Божие,—] тайната, скрита огъ вѣкове и родове, а сега открита на светиитѣ Му.

2 Сол. 1:10...Той (Христосъ) дойде, за да бжде прославенъ въ оня день всрѣдъ Своитѣ светии, и за да Му се удивяватъ всички повѣрвали, *а сжщо и вие*, понеже съ вѣра приехте нашето свидѣтелство.

Евр. 6:10...Богъ не е неправеденъ, та да забрави дѣлото ви и труда на любовта, що показахте къмъ Неговото име, като послужихте и служите на светиитѣ.

Иуд. 1:3. Възлюбени, като имамъ голѣмо усърдие да ви пиша за общото наше спасение, счетохъ за нужно да ви пиша и помоля—да се подвизавате за вѣрата, веднажъ *завинаги* прѣдана на светиитѣ.

Откр. 8:3. Тогава дойде...Ангелъ съ златна кадилница и застана прѣдъ жертвеника; и му се даде много тимянь, та съ молитвитѣ на всички светии да го тури на златния жертвеникъ, що бѣше прѣдъ прѣстола.

Откр. 11:13. (Двайсетъ и четиритѣ старци, които седѣха прѣдъ Бога на прѣстолитѣ си, паднаха ничкомъ и се поклониха Богу, казвайки: благодаримъ Ти, Господи, Който идешъ, задѣто си проявилъ Твоята голѣма сила и си се възарилъ!) И разлютиха се народитѣ, и дойде гнѣвътъ Ти и врѣмето да бждатъ сждени мъртвитѣ, и да дадешъ отплата на Твоитѣ раби—на пророцитѣ, на светиитѣ и на ония, които се боятъ отъ името Ти, малки и голѣми, и да погубишъ губителитѣ на земята.

Откр. 13:7. (Застанахъ на морския пѣсъкъ и видѣхъ да излиза отъ морето звѣрь съ седемъ глави и десетъ рога.) И даде му се да воюва противъ светиитѣ и да ги побѣди; даде му се властъ надъ всѣко колѣно, езикъ и народъ.

Откр. 13:10. (Който има ухо, нека чуе.) Който откарва въ плѣнь, самъ ще отиде въ плѣнь; който съ мечъ убие, той трѣбва съ мечъ да бже убитъ. Тукъ е търпѣнието и вѣрата на светиитѣ.

Откр. 16:6. (Чухъ Ангела на водитѣ да казва: праведенъ си, Господи, задѣто тѣй си отсждилъ,) понеже *тѣ* (човѣцитѣ, които имаха бѣлѣга на звѣра) пролѣха кръвь на свети и пророци, и *Ти* имъ даде кръвь да пиятъ: заслужаватъ *това*.

Откр. 18:24... Въ него (великия градъ, Вавилонъ) биде намѣрена кръвь на пророци, свети и на всички избити на земята. **Вѣрващи.**

Дѣян. 5:14... Вѣрващи сѣ повече се присѣдиняваха къмъ Господа, множество мъже и жени.

Дѣян. 16:1. Той (Павель) пристигна въ Дервия и Листра. И ето, тамъ имаше нѣкой си ученикъ, на име Тимотей, синъ на една жена иудейка, която бѣ повѣрвала, и на баща елинъ; (тоя ученикъ имаше добро име между братята въ Листра и Икония.)

Римл. 10:4... Завършкъ на закона е Христосъ, за да бже оправданъ всѣки вѣрващъ.

1 Кор. 1:21. Понеже свѣтътъ съ *своята* мждрость не позна Бога въ прѣмждростъта Божия, Богъ благоволи да спаси вѣрващитѣ съ безумството на проповѣдъта.

Еф. 1:1. Павель, апостоль на Исуса Христа по воля Божия—до намиращитѣ се въ Ефесъ свети и вѣрващи въ Христа Исуса: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

Вѣрни.

Числ. 12:7. (Слѣзе Господь и повика Аарона и Мариамъ, и тѣ излѣзоха и двамата. И рече: чуйте Моиѣ думи: ако между васъ има пророкъ Господень, Азъ му се откривамъ въ видѣние, на сънь говоря съ него;) не е тѣй обаче съ Моя рабъ Моисея,—той е вѣренъ въ цѣлия Ми домъ.

Пс. 11:2. Спаси (ме), Господи, защото не остана праведенъ, защото нѣма вѣрни между синоветѣ човѣшки.

Пс. 100:6. Очитѣ ми сж къмъ вѣрнитѣ на земята, за да прѣбждватъ тѣ съ мене; който ходи въ пжтъ непороченъ, той ще ми служи.

Кол. 1:2. (Павель, апостоль на Исуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, —) до светитѣ и вѣрни въ Христа Исуса брата въ Колоса: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

1 Тим 4:10. Затова се и трудимъ и укори търпимъ, защото се уповахме на живия Богъ, Който е Спасителъ на всички човѣци, а най-вече на вѣрнитѣ.

1 Тим. 4:12. Никой да не прѣзира младостъта ти, но бжди образецъ за вѣрнитѣ въ слово, поведение, любовь, духъ, вѣра и чистота.

1 Тим. 5:16. Ако нѣкой вѣренъ или вѣрна иматъ въ кж-щата си вдовици. да ги приглеждатъ, та църквата да се не то-вари и да може да приглежда истинскитѣ вдовици.

1 Петр. 5:12. Написахъ ви накратко по Силуана, вѣрния братъ, както мисля, като ви увѣщавамъ и увѣрвамъ, че това е истинска Божия благодать, въ която вие стоите.

Откр. 17:14. Тѣ (десетѣ царе) ще воюватъ противъ Аг-неца, и Агнецѣтъ ще ги побѣди, защото Той е Господарь на го-сподаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които сж съ Него, сж звани, избрани и вѣрни.

Християни.

Дѣян. 11:25. Цѣла година тѣ (Варнава и Савель) се съби-раха въ църква и поучаваха доста народъ; и първомъ въ Антио-хия ученицитѣ бидоха наречени християни.

Дѣян. 25:23. Агрипа отговори на Павла: още малко, и ще ме убѣдишь да стана християнинъ.

Праведници.

3 Царств. 8:32. (Застана Соломонъ и рече: Господи, Боже Израилевъ! Кога нѣкой съгрѣши противъ ближния си, и поискать отъ него клетва, за да се закълне, и заради клетвата дойдатъ прѣдъ Твоя жертвеникъ въ тоя храмъ,) тогава чуй отъ небето и извърши сждъ надъ Своитѣ раби; обвини виновния, като стова-ришь върху главата му неговата постжпка, и оправдай правия, като му въздадешъ споредъ правдата му.

Иов. 4:7. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Спомни си, погинвалъ ли е нѣкой невиненъ, и дѣ праведнитѣ сж бивали из-коренявани?

Иов. 36:7. [Продължи Елиуй и рече: Той (Богъ)] не отвръща очитѣ Си отъ праведницитѣ, но заедно съ царе ги туря зави-наги на прѣстоль, и тѣ се въздигатъ.

Пс. 1:6...!Господь знае пжтя на праведнитѣ, а пжтѣтъ на не-честивцитѣ ще погине.

Пс. 5:13...Ти, Господи, благославяшь праведника и съ бла-говоление, като съ щитъ, го закриляшь.

Пс. 10:5. Господь изпитва праведния, а душата Му мрази нечестивеца и насилника.

Пс. 30:24. Обичайте Господа, всички Негови праведници; Го-сподь пази вѣрнитѣ и отплаща съ излишькъ на ония, които по-стжпватъ горделиво.

Пс. 31:11. Веседете се въ Господа и радвайте се, правед-ници; тържествувайте, всички прави по сърдце.

Пс. 32:1. Радвайте се, праведници, въ Господа: на правед-ници прилича да славословятъ.

Пс. 33:16. Очитѣ на Господа сж обвърнати къмъ праведни-цитѣ, и ушитѣ Му — къмъ тѣхнитѣ вопли.

Пс. 36:21. Нечестивецѣтъ взема въ заемъ и не връща, а праведникѣтъ се смилява и дава.

Пс. 36:37. Наблюдавай непорочния и гледай праведника, защото бжднината на такъвъ човѣкъ е миръ.

Пс. 48:15. Като овци ги (беззаконницитѣ) затварятъ въ прѣ-

изподнята; смъртта ще ги пасе, а на утрото праведниците ще господаруватъ надъ тѣхъ; силата имъ ще се изтощи; гробътъ е тѣхното жилище.

Пс. 51:8. Ще видятъ праведниците, ще се побоятъ и ще му се присмѣятъ (като кажатъ): (ето човѣкъ, който не полагаше въ Бога своята сила, а се надѣваше на многото си богатство, укрѣпяваше се въ своето злодѣйство.)

Пс. 57:11, 12. Ще се зарадва праведникътъ, кога види отмъщение: ще омие стѣпките си въ кръвта на нечестивеца. И ще каже човѣкъ: наистина има плодъ за праведника! и тъй, има Богъ, Който сѣди на земята!

Пс. 63:11 ...Праведникътъ ще се развесели въ Господа и ще се уповава Нему; и ще бждатъ похвалени всички прави по сърдце.

Пс. 67:4...Праведниците да се развеселятъ, да се зарадватъ прѣдъ Бога и да възтържествуватъ въ радость.

Пс. 95:12. Радвайте се, праведни, въ Господа и славете паметта на светинята Му.

Пс. 106:42. Праведнитѣ виждатъ това (що Богъ прави) и се радватъ, а всѣко нечестие затуля устата си.

Пс. 110:1. Ще (Те) славя, Господи, отъ сѣ сърдце въ свѣта на праведнитѣ и въ събранието.

Пс. 111:2. Неговото (на човѣкъ, който се бои отъ Господа) сѣме ще бжде силно на земята; родътъ на праведнитѣ ще бжде благословенъ.

Пс. 139:14. Да, праведнитѣ ще славятъ Твоего име; непорочнитѣ ще обитаватъ прѣдъ Твоего лице.

Пс. 145:8. Господь отваря очитѣ на слѣпи, Господь изправя прѣгърбени, Господь обича праведни.

Притч. 10:24. Отъ което се нечестивецъ бои, то ще го и постигне, а желанието на праведниците ще се изпълни.

Притч. 12:6. Рѣчитѣ на нечестивцитѣ сж засада за проливане кръвь, а устата на праведнитѣ ги спасяватъ.

Притч. 13:22. Грѣшниците зло ги прѣслѣдва, а на праведниците добро ще се въздаде.

Притч. 14:11. Кжщата на беззаконнитѣ ще се съсипе, а жилището на праведнитѣ ще процѣвти.

Притч. 15:8. На нечестиви жертвата е гнусота прѣдъ Господа, а на праведни молитвата е благоугодна Нему.

Притч. 20:7. Праведникъ ходи въ своята непорочность: блажени сж дѣцата му слѣдъ него.

Притч. 21:15. Да пази правосѣдие е радость за праведника и страхъ за ония, които вършатъ зло.

Ис. 3:10. Кажете на праведника: блазѣ му! защото ще яде плодоветѣ на дѣлата си.

Ис. 57:1. Праведникъ умира, и никой не взима това при сърдце; и благочестиви мже се грабватъ *отъ земята*, и никой не помисля, че праведникътъ се отъ зло изтрѣгва.

Ос. 14:10. [Азъ ще го (Ефрема) чужа и милостно ще погледна на него; Азъ ще бжда като зеленъ кипарисъ: отъ Мене ще ти бждатъ плодоветѣ.] Кой е мждъръ, за да разбере това? Кой е

разуменъ, за да познае това? защото прави сж пжтищата Господни, и праведници ходятъ по тѣхъ, а беззаконниците ще паднатъ на тѣхъ.

Авак. 2:4. Ето, горделивата душа не ще се успокои, а праведниятъ чрѣзъ вѣрата си ще бжде живъ.

Мал. 3:18....Тогаза отново ще видите разликата между праведникъ и нечестивецъ, между оня, който служи Богу, и оня, който Му не служи.

Мат. 1:19....Иосифъ, мжжъ ѝ, понеже бѣше праведенъ и не желаше да я (Мария) осрами, поиска тайно да я напусне.

Мат. 13:43. Тогава праведнитѣ ще блеснатъ като слънце въ царството на Отца Си. Който има уши да слуша, нека слуша!

Мат. 25:46....Тия (които сж отъ лѣва страна) ще отидатъ въ вѣчна мжка, а праведниците — въ животъ вѣченъ.

Лук. 2:25. Тогава имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Лук. 15:7. Казвамъ ви, че тъй (както има радость, кога се намѣри изгубена овца) и на небесата повече радость ще има за единъ каещи се грѣшникъ, нежели за деветдесетъ и деветъ праведници, които нѣматъ нужда отъ покаяние.

Евр. 12:23. (Виѣ пристѣпихте) къмъ тържественя съборъ и църквата на първороднитѣ, които сж изписани на небесата, и къмъ Бога, Сждия на всички, и къмъ духоветѣ на праведниците, които сж достигнали съвършенство.

Иак. 5:16. Изповѣдайте си единъ другиму грѣховетѣ и молете се единъ за други, за да се изчѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

1 Петр. 3:12. „...Очитѣ на Господа сж обѣрнати къмъ праведнитѣ, и ушитѣ Му — къмъ молитвитѣ имъ, а лицето Господне е противъ ония, които правятъ зло, за да ги изтрѣби отъ земята“.

2 Петр. 2:7, 8. (Богъ)...избави праведния Лотъ, който се измжчваше отъ разпжтното поведение на беззаконниците (защото тоя праведникъ, като живѣеше между тѣхъ, всѣкидневно измжчваше праведната си душа поради беззаконнитѣ дѣла, които гледаше и слушаше.)

1 Иоан. 3:7. Чеда, никой да ви не прѣлъстя! Който върши правда, праведенъ е, както Той (Богъ) е праведенъ.

Смирени.

Пс. 146:6. Господь въздига смирени, а нечестиви унижава доземи.

Притч. 3:34. Надъ кощунници Той се присмива, а на смирени дава благодать.

Кротки.

Пс. 24:9. (Благъ и праведенъ е Господь, затова учи грѣшнитѣ въ пжтя,) насочва кроткитѣ къмъ правда и учи кроткитѣ на Своитѣ пжтища.

Пс. 33:3. Съ Господа ще ве хвали душата ми; ще чуютъ кроткитѣ и ще се развеселятъ.

Притч. 16:19. По-добрѣ е да се смирявашъ духомъ съ кротки, нежели да дѣлишъ плячка съ горделиви.

Простодушни.

Притч. 11:3. Непорочността на простодушнитѣ ще ги ржководи, а лукавството на коварнитѣ ще ги погуби.

Миротворци.

Притч. 12:20. Въ сърдцето на зломисленицитѣ има коварство, у миротворцитѣ — радостъ.

Бѣдни.

Пс. 21:27. Да ядатъ бѣднитѣ и се насищатъ, да хвалятъ Госвода ония, които Го търсятъ; да живѣятъ сърдцата ви навѣки!

Пс. 68:34...Господь слуша бѣднитѣ и не прѣнебрѣгва Своитѣ затворници.

Ис. 61:1. Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза да благовъстия на бѣдни, прати Ме да изцѣлявамъ съкрушени по сърдце, да проповѣдвамъ на плѣнени освобождение и на затворници — отваряне на тъмница.

Страдаци.

Пс. 68:33. [Ще славя името на (моя) Богъ въ пѣсни, ще Го прѣвъзнасямъ въ славословие, и това ще бжде по-угодно Господу, отколкото волъ или телець съ рогове и съ копита.] Ще видятъ това страдацитѣ и ще се зарадватъ. И ще ви оживѣе сърдцето, на васъ, които търсите Бога.

Ис. 11:4. (Ще покара младочка отъ Иесевия пжнь, и клонъ ще израсне отъ неговия коренъ.) Той ще сжди сиромаситѣ по правда, и дѣлата на страдалцитѣ въ страната ще рѣшава по истина; съ жезъла на устата Си ще порази земята, и съ дихането на устнитѣ Си ще убие нечестивеца.

Ис. 29:19...Страдацитѣ повече и повече ще се радватъ у Господа, и бѣднитѣ люде ще тържествуватъ у Светия Израилевъ.

Потиснати.

Пс. 9:13...Той дири смѣтка за кръвь, помни загиналитѣ, не забравя писъка на потиснатитѣ.

Пс. 75:10...Богъ стана да сжди, за да спаси всички угнетени по земята.

Благочестиви.

Притч. 3:33. Проклятие Господне е върху дома на нечестивия, а жилището на благочестивитѣ Богъ благослава.

Прѣподобни

2 Парал. 6:41. (Тогава Соломонъ рече)...Сега, Господи Боже, застани въ Твоего покоище, Ти и ковчегътъ на Твоята мощь. Твоитѣ свещеници, Господи Боже, да се облѣкатъ въ спасение, и Твоитѣ прѣподобни да се наслаждатъ съ блага.

Избраници.

Пс. 15:3. Къмъ светиитѣ, които сж на земята, и къмъ Твоитѣ (Господи) избраници — къмъ тѣхъ е всичкото ми желание.

Пс. 104:43...Изведе Своя народъ въ радостъ, Своитѣ избрани въ веселие.

Ис. 45:4. (Тѣй казва Господь на Своя помазаникъ Кира:) Заради Иакова, Моя рабъ, и Израила, Моя избраникъ, Азъ те нарекохъ по име, почетохъ те, ако и да Ме не познаваше.

Ис. 65:9...Ще произведа отъ Иакова сѣме, и отъ Иуда — наслѣдникъ на Моитѣ планини, и това ще наслѣдятъ Моитѣ избрани, и тамъ ще живѣятъ рабитѣ Ми.

Ис. 65:15. [Рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие (които Ме оставихте) ще пицтите отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ.] И ще оставите името си на Моитѣ избрани за проклятие; и тебе ще убие Господь Богъ, а рабитѣ Си ще назове съ друго име.

Мат. 20:16...Ще бждатъ послѣднитѣ пързи, и първитѣ — послѣдни; защото мнзина сж звани, а малцина избрани. Мат. 22:14.

Мат. 24:31. (Синъ Човѣчески)....ще изпрати Ангелитѣ Си съ грѣмогласна трѣба, и ще събератъ избраницитѣ Му отъ четиритѣхъ вѣтра, отъ единия до другия край на небесата. Марк. 13:27.

Марк. 13:20...Ако Господь не скратѣше ония (послѣднитѣ) дни, не би се спасилъ никой човѣкъ; но заради избранитѣ, които Той избра, е скратилъ днитѣ.

Марк. 13:22...Ще се появятъ лжехристи и лжепророци, и ще покажатъ личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ.

Лук. 18:7... Богъ ли нѣма да защити избранитѣ Си, които викатъ къмъ Него денѣ и ношѣ, макаръ и да забавя да ги *защити*? (Казвамъ ви, ще ги защити наскоро.)

Римл. 8:33. Кой ще обвини избраницитѣ Божии? Богъ е, Който ги оправдава.

Кол. 3:12...Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномждрие, кротость, дълготърпѣние.

2 Тим. 2:10...Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Исуса съ вѣчна слава.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостоль на Исуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието, (съ надежда за вѣченъ животъ, до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спаситель.)

Призвани.

Римл 8:28...Знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

1 Кор. 1:9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзъ Когото сте призвани за общение съ Сина Му Исуса Христа, Господа нашего.

1 Кор. 1:24. (Ние проповѣдваме Христа разпнатия, Който за иудеи е съблазнь, а за елини безумство,) пѣкъ за самитѣ призвани, както иудеи тѣй и елини—Божия сила и Божия прѣмждрость.

2 Тим. 1:9. (Богъ)...ни спаси и повика къмъ свето звание, не заради нашитѣ дѣла, а по Свое благоволение и благодать, дадена намъ въ Христа Исуса прѣди вѣчни врѣмена.

Евр. 5:4...Никой се самъ не сдобиза съ тая почестъ (да служи Богу), освѣнъ оня, който е призванъ отъ Бога, както и Ааронъ.

Евр. 9:15...Затова *Той* (Христосъ) е ходатай на новъ завѣтъ,

та слѣдъ смъртта, станала за изкупване отъ прѣстжпленията прѣзъ първия завѣтъ, призванитѣ да получатъ обѣщаното вѣчно наслѣдство.

1 Петр. 2:21. (Ако търпите, кога правите добро и страдате, това е угодно Богу.) Защото вие затова сте призвани, понеже и Христосъ пострада за насъ, като остави намъ примѣръ, за да вървимъ по стѣпките Му.

Иуд. 1:1. Иудз, рабъ на Исуса Христа, а братъ на Иакова —до призванитѣ, осветени отъ Бога Отца и запазени отъ Исуса Христа: (милость вамъ и миръ и любовь да изобилва.)

Избавени.

Ис. 35:10...Ще се върнатъ избавенитѣ отъ Господа, ще дойдатъ на Сионъ съ радостно възклицание; и вѣчна радостъ ще бже надъ главата имъ; тѣ ще намѣрятъ радостъ и веселие, а скръбъ и въздишка ще се отдалечатъ. Ис. 51:11.

Изкупени.

Откр. 14:3. (Чухъ гласъ на гуслари, които свирятъ на гуслитѣ си) и пѣятъ като че ли нова пѣсень прѣдъ прѣстола и прѣдъ четиритѣхъ животни и старцитѣ; и никой не можеше да научи тая пѣсень, освѣнъ ония сто и четирийсетъ и четири хиляди, които бѣха изкупени отъ земята. Откр. 14:4.

Оправдани.

Римл. 3:28....Мислимъ, че човѣкъ се оправдава съ вѣрата, безъ дѣлата по закона.

Римл. 5:1....Бидейки оправдани съ вѣра, имаме миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Исуса Христа.

Римл. 5:9.... Слѣдъ като сме се оправдали съ кръвта Му, ще се спасимъ чрѣзъ Него отъ гнѣва.

Осветени.

Дѣян. 20:32. (Павель рече на Ефескитѣ презвитери:)...Сега ви прѣдавамъ, братя, на Бога и на словото на благодатъта Му; Той може да ви назидаетъ по-добрѣ и да ви даде наслѣдие между всички осветени.

1 Кор. 1:2. (Павель, призванъ апостоль Исусъ Христовъ по воля Божия, и братъ Состѣлъ—) на църквата Божия въ Коринтъ, на осветенитѣ въ Христа Исуса, на призванитѣ свети, заедно съ всички ония, които призоваватъ името на Господа нашего Исуса Христа на всѣко мѣсто, у тѣхъи у насъ—(благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

1 Кор. 6:11....Такива (нечестивци) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омихте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Исуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.

Евр. 10:14....Чрѣзъ едно *самъ* принасяне (Себе Си жертва) Той (Христосъ) направи освещаванитѣ съвършени завинаги.

Царе и свещеници.

Откр. 1:6. (Иоанъ—до седемтѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ отъ Оногова, Който е, и Който е билъ, и Който иде, и отъ Исуса Христа)... Който ни направи прѣдъ Бога и Своя Отецъ царе и свещеници,—слава и владичество во-вѣки вѣковъ! Аминъ.

Откр. 5:10. (Погледнахъ, и ето, четиритѣ животни и двайсетъ и четиритѣ старци паднаха прѣдъ Агнеца; и пѣха нова пѣсень, думайки: Ти бѣ закланъ и съ Своята кръвь ни изкупи за Бога) и ни направи прѣдъ нашия Богъ царе и свещеници; и ще царуваме на земята.

Откр. 20:6. Блаженъ и светъ е, който има дѣлъ въ първото възкресение: надъ тѣхъ втората смъртъ нѣма власть, а тѣ ще бждатъ свещеници на Бога и Христа и ще царуватъ съ Него хиляда години.

Благословени отъ Господа.

Бит. 24:31. (Лаванъ)...(му) (на Авраамовия слуга) рече: влѣзь, благословений отъ Господа; защо стоишь вѣнъ? азъ приготвихъ къщата, както и мѣсто за камилитѣ.

Бит. 26:29. [Тѣ (Авимелехъ, Ахузатъ и Фихоль) отговориха (на Исаака): ние явно видѣхме, че Господь е съ тебе, и затова рекохме: да положимъ между насъ и тебе клетва и да сключимъ съ тебе съюзъ,] за да не ни правишь зло, както и ние не сме те докоснали, а сме ти правили само добро и те пузнахме смиромъ; сега ти си благословенъ отъ Господа.

Пс. 36:22....Благословенитѣ отъ Бога ще наслѣдятъ земята, а проклетитѣ отъ Него ще бждатъ изтрѣбени.

Благословени отъ Отца.

Мат. 25:34. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете вие, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създание-мира.

Възлюбени Божи.

2 Парал. 20:7. (Застана Иосафатъ и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни!) Не Ти ли, Боже нашъ, изгони жителитѣ на тая земя прѣдъ лицето на Твоя народъ Израиля и я даде на-вѣки на сѣмето на Твоя възлюбенъ Авраама?

Римл. 1:7. (Павель, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостоль, отреденъ за Божието благовѣстие, което *Богъ* отъ по-на-прѣдъ бѣ общалъ чрѣзь пророцитѣ Си, въ светитѣ Писания, за Своя Синъ Исуса Христа, Господа нашего, чрѣзь Когото получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи, между които сте и вие, призванитѣ отъ Исуса Христа,—) благодать и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа на всички васъ, които сте въ Римъ възлюбени Божи, призвани свети.

Човѣци Божи.

Втор. 33:1. Ето благословията, съ която Моисей, човѣкъ Божий, благослови синоветѣ Израилеви прѣдъ смъртъта си...

4 Царств. 1:13. (Царьтъ, Охозия,)...проводи трети пѣтъ петдесетникъ съ неговитѣ петдесетмина. Третиятъ петдесетникъ стана, та дойде, и падна на колѣнѣ прѣдъ Илия, молѣше го и му думаше: човѣче Божий, да не бжде прѣзрѣна душата ми и душата на твоитѣ раби—тия петдесетмина—прѣдъ твоитѣ очи.

4 Царств. 4:7. Тя (една отъ женитѣ на пророческитѣ синове) дойде и разправи на Божия човѣкъ (че е напълнила доста

сждове съ дървено масло). Той (Елисей) каза: иди, продай дървеното масло и заплати дълговетъ си: а съ това, което остане, ще живѣешъ съ синоветъ си.

2 Парал. 8:14. (Соломонъ)...установи, споредъ распоредбата на баща си Давида, смѣнитѣ на свещеницитѣ споредъ службата имъ, на левититѣ споредъ стражитѣ имъ, за да славословятъ и служатъ при свещеницитѣ споредъ устава за всѣки день, и на вратаритѣ споредъ смѣнитѣ имъ, при всѣка врата, понеже такова бѣше завѣщанието на Давида, Божия човѣкъ. Неем. 12:36.

2 Парал. 25:9. Амасия отговори на Божия човѣкъ:...какво да се прави съ стотѣхъ таланта, които дадохъ на израилската войска? Божиятъ човѣкъ каза: Господъ може да ти даде повече отъ това.

1 Ездр. 3:2. Тогава стана Исусъ, синъ Иоседековъ, и братята му, свещеници, и Зоровавель, синъ Салатиилевъ, и братята му, и съградиха на Бога Израилевъ жертвеникъ, за да възнасятъ върху него всесъжения, както е писано въ закона на Моисея, човѣка Божий.

1 Тим. 6:11...Ти, човѣче Божий, бѣгай отъ тия нѣща (зрѣднитѣ похоти) и стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовь, търпѣние и кротость.

2 Тим 3:17. (Всичкото Писание е боговдѣхновено и полезно за поука, избличаване, изправяне и назидаване въ правдата,) за да бжде Божиятъ човѣкъ съвършенъ и годенъ за всѣко добро дѣло.

Добри човѣци.

Пс. 111:5. Добриятъ човѣкъ се смилява и на заемъ дава; въ сжда той ще даде твърдостъ на думитѣ си.

Притч. 12:2. Добриятъ намира благоволение отъ Господа, а коварния човѣкъ Той ще осжди.

Притч. 13:23. Добриятъ оставя наслѣдство и на внуци, а богатството на грѣшника се пази за праведния.

Мат. 12:35. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро; а лошиятъ човѣкъ отъ лошото съкровище изнася лошо. Лук. 6:45.

Дѣян. 11:24... Той (Варнава) бѣше мжжъ добъръ, изпълненъ съ Духъ Светий и съ вѣра. И доста народъ (въ Антиохия) се присъедини къмъ Господа.

Свободни отъ грѣхъ.

Римл. 6:22...Сега, когато се освободихте отъ грѣха и станхте роби Богу, вашиятъ плодъ е светость, а краятъ — животъ вѣченъ.

Свои по вѣра.

Гал. 6:10...Доклѣ имаме врѣме, нека правимъ добро на всички, а най-вече на своитѣ по вѣра.

Чеда.

Иоан. 13:33. Чеда, още малко съмъ съ васъ. Ще Ме дирите, и, както казахъ на иудеитѣ, че кждѣто отивамъ Азъ, вие не можете да дойдете, и вамъ казвамъ сега.

Възлюбени чеда.

Еф. 5:1...Подражайте Богу, като чеда възлюбени.

Младенци въ Христа.

1 Кор. 3:1... Азъ, братя, не можахъ да ви говоря като на духовни, а като на плътски, като на младенци въ Христа.

Послушни чедѣ.

1 Петр. 1:14. Като послушни чедѣ, не постъпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние.

Чедѣ Божии.

Иоан. 1:12... На всички ония, които Го (Христа) приеха,— на вѣрващитѣ въ Неговото име,— даде възможность да станатъ чедѣ Божи.

Иоан. 11:52. (Каиафа прѣдсказа, че Исусъ ще умре за народа,) и нѣ само за народа, но за да събере наедно и ралпилѣнитѣ чедѣ Божи.

Рим. 8:16. Самиятъ Духъ свидѣтельствува на нашия духъ, че ние сме чедѣ Божи.

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ рспотъ и съмнѣние,) за да бждете безукрнни и чисти. неспрочни чедѣ Божии посрѣдъ опърничавъ и развратенъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила въ свѣта.

1 Иоан. 3:1, 2. Видете, каква любовь ни е далъ Отецъ — да се наречемъ чедѣ Божии и сме. Затова свѣтътъ не ни знае, защото Него не позна. Възлюбени, сега сме чедѣ Божи; но още не е станало явно, какво ще бждемъ. Знаемъ само, че, кога стане явно, ще бждемъ подобни Нему, защото ще Го видимъ както си е.

1 Иоан. 3:10. Чедата Божии и чедата дяволови се познаватъ тѣй: всѣкой, който не върши правда, не е отъ Бога, *сжщо* и който не обича брата си.

1 Иоан. 5:2. По тсва познаваме, че любимъ чедатѣ Божи, като любимъ Бога и пазимъ Неговитѣ запсвѣди.

Чедѣ на обѣщанието.

Римл. 9:8... Не чедатѣ на плътта сж чедѣ Божи, а чедатѣ на обѣщанието, *тѣ* се признаватъ за потомство.

Гал. 4:28. Ние.., брѣтя, сме като Исаака, чедѣ на обѣщание.

Дѣца не из робията, а на свободната.

Гал. 4:31... Брѣтя, не сме дѣца на робията, а на свободната.

Брѣтя.

Пс. 132:1. Колко хубаво и колко приятно е брѣтя да живѣятъ наедно!

Мат. 23:8... Вие недѣйте се нарича учители; защото единъ е вашиятъ Учитель—Христосъ, а всички вие сте брѣтя.

Лук. 22:32. (Рече Господь: Симоче, Симоне! Ето, сатаната поиска да ви сѣе като пшеница;) но Азъ се молихъ за тебе, да не оскъднѣе вѣрата ти; и ти нѣкогашъ, кога се обърнешъ, утвърди брѣтата си.

Дѣян. 10:23. Тогава Петъръ ги (човѣцитѣ, пратени отъ Корнилия) покани вжтрѣ (въ къщата си) и нагости. А на другия день стана и отиде съ тѣхъ; и нѣкои отъ испийскитѣ брѣтя заминаха съ него.

Дѣян. 11:29. Тогава ученицитѣ (въ Антиохия) рѣшиха, всѣки споредъ срѣдствата си, да прѣтятъ помощъ на брѣтата, които живѣеха въ Иудея.

Дѣян. 12:17... *Той* (Петъръ), като даде знакъ съ ржка да мълчатъ, разправи имъ, какъ го е извелъ Господъ изъ тъмницата, и каза: обадете за това на Иакова и на братята. И като излѣзе (отъ Иерусалимъ), отиде на друго мѣсто.

Дѣян. 15:22, 23. Тогава апостолитѣ и презвитеритѣ съ цѣлата църква намѣриха за добръ да избератъ изпомежду си Иуда, нареченъ Варсава, и Сила — прѣдни мжже между братята, и да ги пратятъ въ Антиохия заедно съ Павла и Варнава, като по тѣхъ имъ написаха слѣдното: отъ апостолитѣ, презвитеритѣ и братята поздравъ до братята отъ езичницитѣ въ Антиохия, Сирия и Киликия.

Дѣян. 15:40... *Тѣ* (Павелъ и Сила), като излѣзоха изъ тъмницата, отидоха у Лидиини, видѣха братята, утѣшиха ги и си тръгнаха.

Дѣян. 21:17. Когато стигнахме въ Иерусалимъ, братята ни приеха съ радость.

Римл. 12:1... Въ името на милосърдието Божие ви моля, братя, да прѣдставите тѣлата си въ жертва жиза, света и благоугодна Богу, и това ще бжде вашето духовно богослужение.

1 Кор. 6:8... *Вие* сами обикдате и оцетязате, и тѣ братя.

1 Кор. 8:12... Като грѣшите...противъ братята и биете немощната имъ съвѣсть, вие грѣшите противъ Христа.

1 Кор. 15:6. (Христосъ)...се яви на повече отъ петстотинъ братя наведнажъ, отъ които повечето сж живи доднесъ, а нѣкои и починаха.

Фил. 3:1... Братя мои, радвайте се въ Господа. Едно и сжщо да ви пиша, за мене не е тежко, а за васъ то е назидателно.

Фил. 4:1... Възлюбени и многожелани мои братя, моя радость и вѣнецъ, стойте твърдо въ Господа, възлюбени.

Фил. 4:21... Поздравете всѣки светия въ Христа Исуса. Поздравяватъ ви братята, които сж съ мене.

Кол. 4:15. Поздравете братята въ Лаодикия, *сжщо* и Нимфана, и домашната му църква.

1 Тим. 4:6. Като съвѣтвашъ на това (всѣко творение Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне, щомъ се приема съ благодарение) братята, ще бждешъ добъръ служителъ на Исуса Христа, храненъ съ думитѣ на вѣрата и на доброто учение, което си послѣдвалъ.

1 Тим. 6:2. Ония..., които иматъ господари повѣрвали, да се не отнасятъ *къмъ тѣхъ* небрѣжно, задѣто сж братя, а съ по-голъмо усърдие да имъ слугуватъ, понеже тия, ксито получаватъ *тѣхнитѣ* услуги, сж вѣрни и възлюбени. Тѣй поучавай и увѣщавай.

1 Петр. 2:17. Всѣкиго почитайте, братството обичайте, отъ Бога се бойте, царя почитайте.

1 Иоан. 3:14. Ние знаемъ, че прѣминахме отъ смъртъ въ животъ, защото обичаме братята; който не обича брата си, прѣбжда въ смъртъ.

Съслужителъ.

Откр. 6:11... Всѣкиму отъ тѣхъ (закланитѣ за словото Божие) се дадоха бѣли дрехи, и имъ се каза да починатъ още

малко време, докль се допълни *броятъ* на съслужителитѣ и братята имъ, които ще бждатъ убити, както и тѣ.

Христови братя.

Мат. 25:40...Царьтъ ще имъ (на ония, които сж отъ десната Му страна) отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* (добро) на одного отъ тия Мои най малки братя, Менъ сте го сторили.

Мат. 23:10. Тогава Иисусъ имъ (на женитѣ) казва: не бойте се; идете и обадете на братята Ми, да идатъ въ Галилея, и тамъ ще Ме видятъ.

Лук. 8:21...Той имъ (на ония, които Му обадиха, че майка Му и братята Му искатъ да Го видятъ) отговори и рече: Моя майка и Мои братя сж тия, които слушатъ словото Божие и го изпълняватъ. Марк. 3:34, 35.

Иоан. 20:17. Иисусъ ѝ (на Мария) казва: не се допирай до Мене, защото още не съмъ възлѣзълъ при Отца Си; но иди при братята Ми и имъ кажи: възлизамъ при Моя Отецъ и при вашия Отецъ, и при Моя Богъ и вашия Богъ.

Римл. 8:29...Които Той (Богъ) е прѣдзналъ, *тѣхъ* е и прѣдопрѣдѣлилъ *да бждатъ* сходни съ сбрана на Сина Му, та Той да бжде първороденъ между многото братя.

1 Кор. 9:5. Нима нѣмаме властъ да водимъ *съ себе си* сестра жена, както и другитѣ апостоли и братята Господни и Кифа?

Евр. 2:11, 12...Както освещаващиятъ, тѣй и освещаванитѣ, всички сж отъ Едного; затова *Той* (Иисусъ) се не срамува да ги нарича братя, думайки: „ще възвѣстя името Ти (Боже) на братята Си, посрѣдъ църква ще Те възпѣя“. Пс. 21:23.

Възлюбени братя.

1 Кор. 15:58...Братя мои възлюбени, бждете твърди, непоколебими и напрѣдвайте винаги въ дѣлото Господне, като знаете, че трудътъ ви не е напразенъ прѣдъ Господа.

Кол. 4:7, 9. Колкото за мене, всичко ще ви събощи Тихикъ, възлюбениятъ братъ и вѣренъ служителъ и сътрудникъ въ Господа, (когото тъкмо за това изпратихъ при васъ, за да узнае, какъ сте, и да утѣши сърдцата ви,) заедно съ Онисима, вѣрния и възлюбенъ нашъ братъ, който е отъ васъ: *тѣ* ще ви разкажатъ за всичко, *що става* тука.

2 Сол. 2:13. Ние...сме длѣжни да благодаримъ на Бога винаги за васъ, възлюбени отъ Господа братя, задѣто отначало Богъ, чрѣзъ освещение отъ Духа и чрѣзъ вѣра въ истината, ви избра за спасение.

Филим. 1:16. (Моля те за моето чедо Онисима: да го приемешъ завинаги,) не вече като робъ, а по-горѣ отъ робъ, като братъ възлюбенъ, твърдъ много за мене, а още повече за тебе — и по плѣтъ, и въ Господа.

Иак. 1:16. Не се заблуждавайте, възлюбени мои братя.

Иак. 2:5. Послушайте, възлюбени мои братя! Нали сиромаситѣ на свѣта избра Богъ да бждатъ богати въ вѣра и наслѣдници на царството, обѣщано отъ Него на ония, които Го обичатъ?

2 Петр. 3:15...Дълготърпѣнието на Господа ~~нашего~~ считайте за спасение, както и възлюбениятъ нашъ братъ Павелъ ви писа споредъ дадената му мъдрость.

Свети братя.

1 Сол. 5:27. Заклевамъ ви въ Господа да прочетете това послание на всички свети братя.

Евр. 3:1...Братя свети, участници въ небесното звание, разберете пратеника и първосвещеника на нашето въроизповѣдание, Исуса Христа.

Другари.

Пѣс. на пѣсн. 5:1. *Възлюбениятъ.* Дойдохъ въ градината си, сестрице невѣсто, обрахъ си смирната съ моитѣ аромати, ядохъ си меденитѣ пити съ моя медъ, пихъ си виното съ моето млѣко. Яжте, другари, пийте, драги, и се насищайте!

Приятели.

3 Царств. 5:1. Хирзъмъ, тирски царь, прати служителитѣ си при Соломона, като чу, че го помазали за царь вмѣсто баща му, защото Хирамъ бѣше Давидовъ приятель прѣзъ цѣлия *си* животъ.

Иоан. 15:15. Не ви наричамъ вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарьтъ му; а ви нарекохъ приятели, защото ви казахъ всичко, що съмъ чулъ отъ Отца Си.

Приятели Божии.

Изх. 33:11. Тогавъ Господь говорѣше лице съ лице съ Моисея, като да говорѣше нѣкой съ приятеля си; и той се връщаше въ стана, а неговиятъ служителъ Исусъ, синъ Навиновъ, момъкъ, не се отлъчваше отъ скинята.

Иак. 2:23...Изпълни се Писанието, което казва: „повѣрва Авраамъ на Бога, и *това* му се вмѣни за оправдание“, и той биде нареченъ приятель Божий.

Приятели Христови.

Иоан. 11:11. Той...имъ (на ученицитѣ) казва: Лазарь, нашиятъ приятель, е заспалъ; но отивамъ да го събудя.

Иоан. 15:14. Вие сте Ми приятели, ако вършите *всичко* онова, що ви Азъ заповѣдамъ.

Божий дѣлъ.

Вгор. 4:20...Васъ Господь (Богъ) взе и ви изведе изъ желѣзната пещъ, изъ Египетъ, та да бждете народъ за Неговъ дѣлъ, както е това днесъ.

Садъ на Господа.

Ис. 61:3 (Духътъ на Господа Бога е върху Мене, защото Господь Ме помаза) да възвѣстя на тжгуащитѣ въ Сионъ, че тѣмъ вмѣсто пепель ще се даде украшение, вмѣсто плачъ — елей на радость, вмѣсто отпздналь духъ — славна одежда; и ще ги нарекатъ силни съ правда, садъ на Господа за Негова слава.

Наслѣдници Божии.

Римл. 8:17. Ако...сме чеда, ние смѣ и наслѣдници: наслѣдници Божии, а сънаслѣдници на Христа, и то само ако съ Него страдаме, за да се и съ Него прославимъ.

Гал. 4:7...Не си вече робъ, а синъ; ако пакъ си синъ, то си и наслѣдникъ Божий чрѣзъ Исуса Христа.

Наслѣдници на благодатния животъ.

1 Петр. 3:7...И вие, мъжетѣ, живѣйте благоразумно съ женитѣ си, и отдавайте честь на женския полъ като на по-слабъ съсждъ и като на сънаслѣдници на благодатния животъ, за да нѣмате спѣнка въ молитвитѣ си.

Наслѣдници на обѣщанието.

Гал. 3:29. Ако...вие сте Христови, тогава Авраамово сѣмѣе сте, и по обѣщание наслѣдници.

Евр. 6:17...Богъ, като особено искаше да покажѣ къмъ наслѣдницитѣ на обѣщанието неизмѣнната Си воля, си послужи съ клетва.

Наслѣдници на спасението.

Евр. 1:14. Нали тѣ (Ангелитѣ) всички сж духове служебни, проваждани да служатъ на ония, които ще наслѣдятъ спасение?

Наслѣдници на земята.

Пс. 37:11...Кроткитѣ ще наслѣдятъ земята и ще се наслаждатъ съ много миръ.

Пс. 37:29. Праведницитѣ ще наслѣдятъ земята и ще живѣятъ на нея вѣчно.

Мат. 5:5. Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наслѣдятъ земята.

Наслѣдници на вѣчния животъ.

Мат. 19:29. [Иисусъ (на ученицитѣ) рече:]...всѣки, който остави къща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или пивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наслѣди животъ вѣченъ.

Тит. 3:7. [Той (Богъ) ни спаси по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Иисуса Христа, нашия Спасителъ,] та, оправдани съ Неговата благодать, да станемъ по надежда наслѣдници на вѣчния животъ.

Народъ близъкъ Богу.

Пс. 143:14. Той въздигна рога на Своя народъ, славата на всички Свои свети, на синоветѣ Израилеви, близкия Нему народъ. Аلیلуия.

Народъ избранъ.

Исх. 19:5. [Господь извика къмъ него (Моисея) отъ планината, думайки: тъй възвѣсти на Израилевитѣ синсве:]...ако слушате гласа Ми и пазите завѣта Ми, ще бждете Мой избранъ народъ измежду всички народи, защото цѣлата земя е Моя.

Тит. 2:14. (Иисусъ Христосъ)...даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Народъ собственъ Богу.

Вгор. 7:6...Ти си светъ народъ на Господа, твоя Богъ: тебе избра Господь, Богъ твой, за да бждешъ Неговъ собственъ народъ измежду всички народи, които сж на земята.

Вгор. 23:18...Господь ти обѣща днѣсь, че ти ще бждешъ Неговъ собственъ народъ, както бѣ ти говориль, ако пазишъ всичкитѣ Му заповѣди.

Народъ пазень отъ Господа.

Втор. 33:29. Блаженъ си ти, Израилю! Кой е като тебе, народъ пазень отъ Господа, Който ти е щитъ закрильникъ и мечъ на славата ти? Твоитѣ врагове ти се подмилкватъ, и ти тъпчишь вратоветъ имъ.

Народъ съвършенъ.

Лук. 1:17. [Ангелътъ му (на Захария) рече: Елисавета ще ти роди синъ, и ще го наречешъ съ името Иоанъ; той ще бжде великъ прѣдъ Господа; и мнозина синове Израилеви ще обърне къмъ тѣхния Господь Богъ:] и ще върви прѣдъ Него въ духа и силата на Илия, за да обърне сърдцата на бацитѣ къмъ чедата, и непокорнитѣ къмъ разума на праведнитѣ, та да приготви Господу народъ съвършенъ.

Народъ светъ.

Исх. 19:6. [Господь извика къмъ него (Моисея) отъ планината, думайки:]...вие ще Ми бждете царство отъ свещеници и народъ светъ; това сж думитѣ, които ще кажешъ на Израилевитѣ синове.

Втор. 25:19....Той ще те постави по горѣ отъ всички народи, които е сътворилъ, въ почетъ, слава и великолѣпие, и че ти ще бждешъ светъ народъ на Господа, твоя Богъ, както бѣ Той говорилъ.

Втор. 28:9. Господь (Богъ твой) ще те постави за Свой светъ народъ, както бѣ се клелъ на тебе (и на отцитѣ ти), ако спазвашъ заповѣдитѣ на Господа, твоя Богъ, и ходишь по пѣтищата Му.

Ис. 62:12....Ще ги нарекатъ светъ народъ, изкупень отъ Господа, а тебе (Иерусалимъ-) ще нарекатъ търсенъ, градъ неизоставень

Дан. 12:7....Чухъ, какъ мжжътъ съ лепената дреха, който се намираше надъ рѣчнитѣ води, като дигна десна и лѣва ржка къмъ небето, закле се въ вѣчно Живѣещия, че всичко това (що ми говорй) ще се извърши къмъ свършъка на врѣмето и врѣмената и полуврѣмето и слѣдъ съвършеното сваляне силата на светия народъ.

Народъ на светиитѣ.

Дан. 7:21,22. Гледахъ, какъ тоя рогъ (на който имаше очи и уста) водѣше борба съ светиитѣ и ги надвиваше, доклѣ *най-послѣ*, дойде Стариятъ по дни, и сждъ биде даденъ на светиитѣ на Всевишния, и настжи врѣме, светиитѣ да завладѣятъ царството.

Дан. 8:24. [Приближи се той (мжжъ Гавриилъ) до мѣстото, дѣто стояхъ, и каза ми той: „ще се издигне единъ царъ, безсрамень и изкусень въ коварство;] неговата мощъ ще се укрѣпи, макаръ и не съ неговата сила; тѣй ще върши чудни опустошения и ще успѣва, ще дѣйствува и ще погубва юнацитѣ и народа на светиитѣ“.

Съграждани на светиитѣ.

Еф. 2:19....Вие не сте вече чужди и пришелци, а съграждани на светиитѣ и свои на Бога.

Народъ Божий.

Пс. 82:4. Противъ Твоя народъ (Боже, Твоитѣ врагове) съставиха коварень заговоръ и се съвѣтватъ противъ ония, които Ти пазишь.

Пс. 99:3. Познайте, че Господь е Богъ, че Той ни е създалъ, и ние сме Негови — Неговъ народъ и овци отъ Неговото паство.

Иез. 11:20. (Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ новъ духъ,) за да ходятъ по Моиѣ заповѣди, да пазятъ Моиѣ наредби и да ги изпълняватъ; и ще бждатъ Мой народъ, пкъ Азъ ще бжда тѣхень Богъ.

Иез. 35:23...Ще живѣете на земята, която дадохъ на отцитѣ ви, и ще бждете Мой народъ, и Азъ ще бжда вашъ Богъ.

Иез. 37:23. И вече не ще се сквернятъ съ своитѣ идоли, съ своитѣ гнусоти и съ разнитѣ си пороци; ще ги измъкна отъ всичкитѣ имъ живѣлища, дѣто сж грѣшили, и ще ги очистя, — и ще бждатъ Мой народъ, и Азъ ще бжда тѣхень Богъ.

Зах 8:8. (Тѣй казва Господь Саваогъ: ето Азъ ще спася Моя народъ отъ източната страна и отъ страната на заникъ-слънце;) ще ги доведа, и тѣ ще живѣятъ въ Иерусалимъ и ще бждатъ Мой народъ, и Азъ ще бжда тѣхень Богъ, въ истина и правда.

Зах. 13:9...Ще прѣкарамъ...третя часть (отъ земята) прѣзъ огънь, и ще ги разтопя, както топятъ сребро, и ще ги очистя, както чистятъ злато: тѣ ще призоваватъ името Ми, и Азъ ще ги чуя и ще кажа: това е Моятъ народъ, и тѣ ще рекатъ: Господь е мой Богъ!

2 Кор. 6:16. Каква прилика (може да има) между Божия храмъ и идолитѣ? Защото вие сте храмъ на живия Богъ, както е казалъ Богъ: „ще се поселя въ тѣхъ и ще ходя между тѣхъ; ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ“.

Евр. 4:9...За Божия народъ *още* остава почивка сжботна.

Евр. 8:10...Този е завѣтътъ, койго ще завѣщая на дома Израилевъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа законитѣ Си въ мислитѣ имъ, и въ сърдцата имъ ще ги напиша, и ще бжда тѣхень Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ.

1 Петр. 2:10. (Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ, люде придобити;) *вие именно*, които нѣкога *бѣхте* не народъ, а сега *сте* народъ Божий; които *бѣхте* непомилювани, а сега помилювани.

Огкр. 21:3...Чухъ високъ гласъ отъ небето да говори: ето скинията на Бога съ човѣцитѣ, и *Той* ще живѣе съ тѣхъ; тѣ ще бждатъ Неговъ народъ, а Самъ Богъ ще бжде съ тѣхъ — тѣхень Богъ.

Народъ Господень.

1 Царств. 2:24. [Илия имъ (на синоветѣ си) рече:] Не, дѣца мои, не сж добри слуховетѣ, които чувамъ (за васъ: недѣйте прави тѣй, понеже не сж добри слуховетѣ, които чувамъ); вие развращавате народа Господень.

4 Царств. 11:17...Сключи Иодай завѣтъ между Господа и между царя и народа, да бждатъ тѣ народъ Господень, и между царя и народа.

Пс. 28:11. Господь ще даде сила на Своя народъ, Господь ще благослови съ миръ Своя народъ.

Пс. 149:4...Господь благоволи къмъ Своя народъ, прославя смиренитѣ съ спасение.

Ис. 64:9. Недѣй се гнѣви безмѣрно, Господи, и недѣй вѣчно помни беззаконието. Погледни прочее: ние всички сме Твой народъ.
Родъ избранъ.

1 Петр. 2:9...Вие *сте* родъ избранъ, царствено свещенство, народъ светъ. люде придобити, за да възвѣстите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовалъ отъ тъмнина въ чудната Своя свѣтлина.

Начатькъ на Божитѣ създания.

Иак. 1:18. Той (Отецътъ на свѣтлинитѣ) ни роди по Своя воля чрѣзъ словото на истината, за да бждемъ като начатькъ на създанията Му.

Свето сѣме.

Ис. 6:13. (Господь ще отдалечи людетѣ, и голѣма пустошь ще бжде на тая земя.) И ако още остане десета часть на нея и се възвърне, и тя пакъ ще бжде разорена; *но* както отъ теревинтъ и джбъ, кога сж и отсѣчени, *остава* коренътъ имъ, тѣй светото сѣме *ще бжде* неинъ коренъ.

Сѣме, благословено отъ Господа.

Ис. 65:23. Нѣма да се трудятъ напрасно и да раждатъ дѣца за скърбъ; защото ще бждатъ сѣме, благословено отъ Господа, и потомцитѣ имъ съ тѣхъ.

Синове.

Евр. 12:7. Ако търпите наказание, Богъ постѣпва съ васъ като съ синове. Защото кой е *тоя* синъ, когото баща му не наказва?
Синове на Господа.

Втор. 14:1, 2. Вие сте синове на Господа, ващия Богъ; не правете рѣзки *по тѣлото си* и не стрижете косата надъ очитѣ си за умрѣло; защото ти си светъ народъ за Господа, твоя Богъ, и Господь тебе избра да бждешъ Неговъ собственъ народъ отъ всички народи, които сж на земята.

Синове Божии.

Мат. 5:9. Блажени миротворцитѣ, защото тѣ ще се нарекатъ синове Божи.

Римл. 8:14...Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божи.

Гал. 3:26...Всички сте синове Божи чрѣзъ вѣрата въ Христа Иисуса.

Синове на Отца.

Мат. 5:45. (Азъ ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ,) за да бждете синове на ващия Отець небесенъ; защото Той оставя Своего слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Синове на Всевишня.

Лук. 6:35...Вие обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишня; защото Той е благъ и къмъ неблагодарнитѣ, и къмъ злитѣ.

Синове на Бога Живий.

Ос. 1:10...Брѣятъ на синоветѣ Израилеви ще бжде като морскиятъ пѣськъ, който не може нито да се измѣри, нито да се изброи; и тамъ, дѣто имъ говорѣха: вие сте не Мсй народъ, ще имъ казватъ: вие сте синове на Бога Живий. Римл. 9:26.

Синове Авраамови.

Гал. 3:7. Знайте, прочее, че ония, които *се облѣгатъ* на вѣрата, сж синове Авраамови.

Синове Иаковови.

Пс. 104:6. (Спомняйте си чудесата Му, които е сторилъ, личбитѣ Му и сждбитѣ отъ устата Му,) вие, сѣме Авраамово, Негови раби, синове Иаковови, Негови избраници. 1 Парал. 16:13.

Синозе на възкресението.

Лук. 20:35. [Иисусъ имъ (на садукееитѣ) отговори и рече: чедата на тоя свѣтъ се женятъ и се мжжатъ; но ония, които се сподобиха да получатъ оня свѣтъ и възкресението отъ мъртвитѣ, нито се женятъ, нито се мжжатъ,] и да умратъ вече не могатъ, понеже сж равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, сж синове Божии.

Синове на свѣтлината.

Лук. 16:8...Господарѣтъ похвали невѣрния пристойникъ, за дѣто постъпилъ досѣтливо; защото синоветѣ на тоя вѣкъ въ своя родъ сж по-досѣтливи отъ синоветѣ на свѣтлината.

Иван. 12:36. Доклѣ имате свѣтлината, вѣрвайте въ свѣтлината, за да бждете синове на свѣтлината...

Синове на деня.

1 Сол. 5:5...Всички вие сте синове на свѣтлината и синове на деня: *ние* не сме *синове* на нощъта, нито на тъмнината.

Синове на царството.

Мат. 13:38. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ) отговори и рече: сѣячѣтъ на доброто сѣме е Синъ Човѣческий;] нивата е тоя свѣтъ; доброто сѣме, това сж синоветѣ на царството, а плѣвелитѣ — синоветѣ на лукавия.

Синове на Скопъ.

Пс. 149:2. Да се весели Израиль за своя Създателъ; синоветѣ на Сиона да се радватъ за своя Царь.

Иоил. 2:23...Вие, чеда Сионови, радвайте се и се веселете у Господа, вашия Богъ; защото Той ще ви даде дъждъ умѣрено и ще ви праца дъждъ, дъждъ раненъ и късенъ, както по-прѣди.

Раби Господни.

Числ. 12:8. (Слѣзе Господь въ облаченъ стълбъ, па застана при входа на скинията, и повика Аарона и Мариамъ, и тѣ излѣзоха и двамата. И рече: чуйте Моитѣ думи:) Азъ говоря съ него (Моисея) уста съ уста, и явно, а нѣ съ гатанки, и той вижда образа на Господа; а вие какъ се не побояхте да укорявате Моя рабъ Моисея?

Втор. 9:27. (Молихъ се Господу и казахъ: Владико Господи,) спомни си за Твоитѣ раби Авраама, Исаака и Иакова (на които си се клелъ въ Себе Си); не гледай ожесточението на тоя народъ, нито нечестието му, нито грѣховетѣ му.

Втор. 32:43. (Веселете се, небеса, заедно съ Него, и поклонете Му се, всички Ангели Божии.) Веселете се, езичници; съ Неговия народъ (и да укрѣпнатъ всички синове Божии)! Защото Той ще отмъсти за кръвта на рабитѣ Си, ще отмъсти на враговетѣ Си, (и ще отплати на ония, които Го мразятъ) и ще очисти (Господь) земята Си и народа Си!

Втор. 34:5... Умрѣ тамъ Моисей, рабъ Господень, въ Моавската земя, споредъ думата Господня.

Пс. 115:7. О, Господи, азъ съмъ Твой рабъ, азъ съмъ Твой рабъ и синъ на Твоята рабиня. Ти счупи моитѣ окози.

Пс. 118:125. Азъ съмъ Твой рабъ; вразуми ме, и ще позная Твоитѣ откровения.

Пс. 142:12. По Твоята милость (Господи) изтрѣби враговетѣ ми и погуби всички, които угнетяватъ душата ми, защото азъ съмъ Твой рабъ.

Ис. 54:17. Ни едно орждие, направено противъ тебе, не ще има успѣхъ; и всѣки езикъ, който би се борилъ съ тебе на съдъ,—ти ще обвинишь. Това е наслѣдието на рабитѣ Господни, тѣхното оправдание отъ Мене; казва Господь.

Ис. 65:13, 14... Тѣй казва Господь Богъ: ето, рабитѣ Ми ще ядатъ, а вие (които Ме оставихте) ще гладувате; рабитѣ Ми ще пиятъ, а вие ще се мжчите отъ жажда; рабитѣ Ми ще се веселятъ, а вие ще бждете въ срамъ; рабитѣ Ми ще пѣятъ отъ сърдечна радостъ, а вие ще пишите отъ сърдечна скърбъ и ще ридаете отъ съкрушенъ духъ.

Раби на Всевишкия Богъ.

Дан. 3:93. Тогава Навуходоносоръ се приближи до устата на разпалената съ огънь пещъ и рече: „Седрахе, Мисахе и Авденагò, раби на Всевишня Богъ, излѣзте и дойдете!“ Тогава Седрахъ, Мисахъ и Авденагò излѣзоха изсрѣдъ огъня.

Дѣян. 16:17. Като вървѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя (една слугиня, у която имаше духъ да прѣдрича) викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣствяватъ пжтъ за спасение.

Раби божии.

1 Парал. 6:49. Ааронъ...и синоветѣ му изгаряха *приноситѣ* върху жертвеника за всесъжения и върху кадилгния жертвеникъ, и извършваха всѣко съешенодѣйствие въ Святая Святыхъ и за очистяне на Израиля въ всичко, както бѣ заповѣдалъ Божиятъ рабъ Моисей.

1 Ездр. 5:11. [Въ съобщението, което пратиха (Татнай, областенъ началникъ, Шетаръ-Бознай и другаритѣ имъ) до него (царь Дария) бѣ написано:] Тѣ (старѣйшинитѣ) ни отговориша съ такива думи: ние сме раби на Бога на небето и земята и градимъ домъ, който бѣше съграденъ много години прѣди това, — и великиятъ царь Израилевъ го строи и довърши.

Неем. 10:29. (И останалиятъ народъ, свещеници, левити, вратари, пѣвци, нетиней и всички, които бѣха минали отъ друго-земнитѣ народи къмъ закона Бсжий, женитѣ имъ, синоветѣ имъ, дъщеритѣ имъ, всички, които можеха да разбиратъ,) присъеди-

ниха се къмъ братята си, къмъ най-почтенитѣ отъ тѣхъ, и се задължиха съ клетва и проклятие—да постъпватъ по Божия законъ, даденъ чрѣзъ ржката на Божия рабъ Моисея, и да пазятъ и изпълняватъ всички заповѣди на Господа, нашия Богъ, и повелитѣ Му и наредбитѣ Му.

Дан. 9:11. (Молихъ се на Господа, моя Богъ, изповѣдахъ се и рекохъ:) „...Цѣль Израиль прѣстѣпи Твоя законъ и се отвърна, за да не слуша Твоя гласъ; и затова върху насъ се излѣха проклятие и клетва, които сж написани въ закона на Моисея, рабъ Божий: защото съгрѣшихме прѣдъ Него“.

Иак. 1:1. Иаковъ, рабъ на Бога и на Господа Исуса Христа, праща поздравъ на дванайсетѣтѣхъ колѣна, които живѣятъ прѣснато.

1 Петр. 2:16. (Такъва е волята Божия—съ добротворство да обуздаваме невѣжеството на безумнитѣ човѣци,) като свободни, не като употрѣбяващи свободата за було на злобата, а като раби Божи.

Откр. 7:3. [Той (другъ единъ Ангелъ) извика съ високъ гласъ къмъ четиритѣхъ Ангела, на които бѣ дадено да поврѣдятъ земята и морето, кавайки: не поврѣждайте земята, ни морето, нито дърветата, докль не туримъ печать върху челата на рабитѣ на нашия Богъ.

Раби на Бога живий.

Дан. 6:20. (Сутринята царѣтъ стана въ зори и бързо се опжти къмъ лѣвовата яма;) и, като приближи до ямата, съ жаленъ гласъ извика Даниила и му рече: „Данииле, рабе на Бога живий! Твоятъ Богъ, Коумо неизмѣнно служишь, можа ли да те избави отъ лѣвоветѣ?“

Роби на правдата.

Римл. 6:18... Като се освободихте отъ грѣха, станахте роби на правдата.

Раби на Исуса Христа.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостоль, отреденъ за Божието благовѣстие.

1 Кор. 7:22... Призваниятъ въ Господа робъ бива Господень свободникъ; тѣй сжщо и призваниятъ свободникъ бива робъ Христовъ.

Еф. 6:6. (Вие, рабитѣ, бждете послушни на вашитѣ поплѣтъ господари съ страхъ и трепетъ, въ простота на сърдцето си, както на Христа,) не съ слугуване само за очи като човѣкоугодници, а като Христови раби, изпълнявайки отъ душа волята Божия.

Фил. 1:1. Павелъ и Тимотей, раби Исусъ Христови, — до всички въ Христа Исуса свети, които се намиратъ въ Филипи, съ епископи и дякони: (благодатъ вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

Кол. 4:12. Поздравява ви вашенецѣтъ Епафрасъ, Исусъ Христовъ рабъ, който винаги се подвизава за васъ въ молитвитѣ, за да прѣбждете съвършени и изпълнени съ всѣка воля Божия.

2 Петр. 1:1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостоль Исусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзъ правдата на Бога нашего и Спа-

сителя Иисуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойностъ вѣра: (благодать вамъ и миръ да избилва въ познаване Бога и Христа Иисуса, нашия Господь.)

Сънаслѣдници въ Иисуса Христа.

Еф. 3:6. Това (откриване тайната на Христа) стана, за да бждатъ езичниците сънаслѣдници, съставящи едно тѣло, и съпричастници на общанието Божие въ Христа Иисуса чрѣзъ благовѣстието.

Ученици Христови.

Ис. 8:16. (Тѣй ми говори Господь и рече:) „Завържи свидетелството и запечатай откровението прѣдъ Моиѣ ученици“.

Мат. 10:42. „Който напои одного отъ тия малки само съ чаша студена вода въ име на ученикъ, истина ви казвамъ, нѣма да изгуби наградата си.“

Мат. 27:57....Когато се свечери, дойде единъ богатъ човѣкъ отъ Ариматея, на име Иосифъ, който сжщо тѣй бѣше ученикъ на Иисуса; (той отиде при Пилата и поиска тѣлото Иисусово. Тогава Пилатъ заповѣда да прѣдадатъ тѣлото.) Иоан. 19:38.

Лук. 14:26. (Съ Него вървѣше множество народъ; а Той се обърна и имъ рече:) ако нѣкой дохожда при Мене, и не намрази баща си, жена си и дѣцата си, братята и сестритѣ си, та дори и самия си животъ, той не може да бжде Мой ученикъ.

Лук. 19:37. (Когато минаваше Той, постилаха дрехитѣ си по пята.) А когато приближаваше вече да прѣвали Елеонската планина, цѣлото множество ученици, възрадвани, почнаха велегласно да славятъ Бога за всички чудеса, каквито бѣха видѣли.

Иоан. 8:31. Тогава Иисусъ казваше на повѣралитѣ въ Него иудеи: ако вие прѣбждете въ словото Ми, наистина сте Мои ученици.

Иоан. 13:35. По това ще познаятъ всички, че сте Мои ученици, ако любовь имате помежду си.

Иоан. 15:8. Съ това ще се прослави Моятъ Отецъ, ако вие принасяте много плодъ, и тогава ще бждете Мои ученици.

Писмо Христово.

2 Кор. 3:3. Вие се явявате, че сте писмо Христово, стѣкмено чрѣзъ нашето служение, написано не съ мастило, а съ Духа на живия Богъ, не върху каменни скрижали, а върху плътенни скрижали на сърдцето.

Овци.

Пс. 78:13....Ние, Твой народъ (Господи) и овци на Твоето пасбище, вѣчно ще Те славимъ и отъ рода въ родъ ще разгласяме Тебѣ хвала.

Пс. 94:7. (Дойдете, да се поклонимъ и да припаднемъ, да приклонимъ колѣна прѣдъ лицето на Господа, нашия Творецъ;) защото Той е Богъ нашъ, и ние сме народъ отъ Неговото паство и овци подъ Негови ржцѣ. О, да бѣхте сега послушали Неговия гласъ.

Мат. 26:31. Тогава Иисусъ имъ каза: всички вие ще се съблазните поради Мене прѣзъ тая нощъ; защото писано е: „ще поразя пастиря, и ще се прѣснатъ овцитѣ на стадото“.

Иоан. 10:1—15. Истина; истина ви казвамъ: който не влиза прѣзь вратата въ овчата кошара, а прѣскача отдругадѣ, той е крадецъ и разбойникъ; а който влиза прѣзь вратата, пастирь е на овцитѣ: нему вратарьтъ отвара, и овцитѣ слушатъ гласа му, и той зове овцитѣ си по име и ги извежда; и кога изведе овцитѣ си, върви прѣдъ тѣхъ; а овцитѣ вървятъ подирѣ му, понеже познаватъ гласа му; подирѣ чужди човѣкъ не вървятъ, а бѣгатъ отъ него, понеже гласа на чуждитѣ не познаватъ. Тая притча имъ каза Иисусъ. Но тѣ не разбраха, за какво имъ говорѣше. Тогавъ Иисусъ пакъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: Азъ съмъ вратата на овцитѣ. Всички, колкото сж идвали прѣди Мене, сж крадци и разбойници; но овцитѣ не ги послушаха. Азъ съмъ вратата: който влѣзе прѣзь Мене, ще се спаси, и ще влѣзе, и ще излѣзе, и паша ще намѣри. Крадецътъ дохожда, само за да открадне, убие и погуби. Азъ дойдохъ, за да иматъ животъ, и да иматъ въ изобилие. Азъ съмъ добриятъ пастирь: добриятъ пастирь полага душата си за овцитѣ; а наемникътъ, който не е пастирь, комуто овцитѣ не сж негови, вижда вълка, че иде, оставя овцитѣ и бѣга; а вълкътъ разграбя и разпрѣсва овцитѣ. Наемникътъ пѣкъ бѣга, защото е наемникъ, и не го е грижа за овцитѣ. Азъ съмъ добриятъ пастирь; и познавамъ Моитѣ Си, и Моитѣ Ме познаватъ. Както Ме познава Отецъ, тѣй и Азъ познавамъ Отца; и душата Си полагамъ за овцитѣ. Имамъ и други овци, които не сж отъ тая кошара, и тѣхъ трѣбва да приведа; и ще чуятъ гласа Ми, и ще бжде едно стадо и единъ Пастирь.

Агнета.

Ис. 40:11. Като пастирь ще пасе Той Своето стадо; агнетата ще взема Той на ржцѣ и ще ги носи на гърдитѣ Си, и ще води дойниците.

Иоан. 21:15....Когато се наобѣдваха, Иисусъ казва на Симона Петра: Симоне Ионинъ, любишъ ли Ме повече, отколкото тия? *Петъръ* Му казва: да, Господи! Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Иисусъ* му казва: паси Моитѣ агънца.

Почетни сждове.

2 Тим. 2:21. (Въ голѣма кжща има не само златни и сребърни сждове, а и дървени и глинени; и едни сж за почетна употреба, а други за долня.) И тѣй, ако нѣкой се очисти отъ тия, *той* ще бжде почетень сждъ, осветень, приспособень за употреба на Господаря и приготвенъ за всѣко добро дѣло.

Сждове на милосърдие.

Римл. 9:23. (*Какво отъ туй*),...ако Той (Богъ), за да яви богатството на Своята слава надъ нѣкои сждове на милосърдие, приготвени отъ Него за слава, (*помилува* насъ, които Той призва не само отъ иудеи, но и отъ езичници?)

Сждове избрани.

Дѣян. 9:15....Господъ му (на Анания) каза: иди (го подири въ Иудината кжща), защото той (Савель) Ми е избранъ сждъ, за да понесе името Ми прѣдъ народи, царе и синове Израилеви.

Христови членовъ.

1 Кор. 6:15. Нима не знаете, че тѣлата ви сж Христови

членове? И тъй, да взема ли членоветѣ на Христа и да ги направя членове на блудница? Съвсѣмъ не!

Живи камъни.

1 Петр. 2:5....Вие сами, като живи камъни, съграждайте отъ себе си духовенъ домъ, свето свещенство, за да принесете духовни жертви, благоприятни Богу чрѣзъ Исуса Христа.

Стълбове на храма Божий.

Откр. 3:12. (На ангела на филadelphийската църква напиши: тъй казва Светиятъ, Истинниятъ:) Оногова, който побѣждава, ще направя стълбъ въ храма на Моя Богъ, и той нѣма вече да излѣзе вънъ: и ще напиша върху него името на Моя Богъ и името на града на Моя Богъ, на новия Иерусалимъ, който слиза отъ небето отъ Моя Богъ, и Моето ново име.

Свадбарн.

Мат. 9:15....Иисусъ имъ (на Иоановитѣ ученици) рече: нима могатъ свадбаритѣ да тжгувать, докль е съ тѣхъ младоженецътъ? Но ще дойдатъ дни, когато ще имъ отнематъ младоженеца, и тогава ще посятъ.

Свидѣтели.

Ис. 43:10....Мои свидѣтели, казва Господь, сте вие и Моятъ рабъ, когото избрахъ, за да знаете и да Ми вървате, и да разберете, че това съмъ азъ: прѣди Мене нѣмаше Богъ, и по диръ Мене не ще има.

Ис. 44:8. Не бойте се и не се плашете: нали отдавна ти (Израилю) възвѣстихъ и прѣдсказахъ? И вие сте Мои свидѣтели. Има ли Богъ освѣнъ Мене? Не, друга твърдина никаква не зная.

Дѣян. 1:8. [Той (Господь) имъ (на ученицитѣ) отговори: не се пада вамъ да знаете врѣмената или годинитѣ, които Отець е положилъ въ Своя власть;] но ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Дѣян. 5:32. (Петъръ и апостолитѣ отговориха и казаха: Богъ съ десницата Си възвиси Него, Началника и Спасителя, за да даде на Израила покаяние и прошка на грѣховетѣ.) За тия думи свидѣтели сме Му ние и Духъ Светий, Когото Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ.

Дѣян. 22:15. (Нѣкой-си Анания дойде при мене, застава и ми рече: брате Савле, прогледай! И азъ тозъ-часъ прогледахъ и погледнахъ къмъ него. А той ми каза: Богъ на нашитѣ отци те е отредилъ да познаешъ волята Му, да видишъ Праведника и да чуешъ гласъ отъ устата Му,) защото ще Му бждешъ свидѣтель прѣдъ всички човѣци за онова, що си видѣлъ и чулъ. Дѣян. 26:16.

Свѣтлина на свѣта.

Мат. 5:14. Вие сте свѣтлината на свѣта. Не може се укри градъ, който стои наврѣхъ планина.

Соль на земята.

Мат. 5:13. Вие сте солта на земята. Но, ако солта изгуби сила, съ какво ще се направи солена? Тя вече за нищо не струва, освѣнъ да се хвърли вънъ и да се тѣпче отъ човѣцитѣ.

Пришелци и странници.

Лев. 25:23. (Говори Господь на Моисея на планина Синай, думайки:) Земята не бива да се продава завинаги, защото земята е Моя: вие сте Ми пришелци и прѣселенци.

Пс. 38:13. Чуй, Господи, молитвата ми и дай ухо на моитѣ вопли, не бжди безмълвенъ къмъ моитѣ сълзи, защото съмъ странникъ у Тебе и пришлецъ, както и всичкитѣ ми отци.

Пс. 118:19. Странникъ съмъ на земята, не скривай отъ мене Твоитѣ заповѣди

1 Петр. 2:11. Възлюбени! Моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитѣ похоти, що воюватъ противъ душата.

Имена на Божиитѣ служители.**Ангели на църквата.**

Откр. 1:20. (Той (подобниятъ на Синъ Човѣчески) ми каза:)] Това е тайната на седемтѣхъ звѣзди, които ти видѣ въ десницата Ми, и на седемтѣхъ златни свѣтилници: седемтѣ звѣзди сж ангелитѣ на седемтѣхъ църкви; и седемтѣ свѣтилника, що видѣ, сж седемтѣ църкви.

Апостоли.

Лук. 6:13...Когато настана день, (Иисусъ) повика ученицитѣ Си и избра отъ тѣхъ дванайсетъ, които и нарече апостоли.

Римл. 1:5. Чрѣзъ (Иисуса Христа, Господа нашего)...получихме благодать и апостолство, та въ Негово име да покоряваме на вѣрата всички народи.

1 Кор. 9:1. Не съмъ ли апостоль? Не съмъ ли свободенъ? Не съмъ ли видѣлъ Иисуса Христа, Господа нашего? Не сте ли вие мое дѣло въ Господа?

1 Кор. 12:28. (Вие сте тѣло Христово, а по отдѣлно—членове.) И отъ васъ Богъ постави въ църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители; послѣ такива, които иматъ сили чудотворни и дарби за лѣкуване; слѣдъ това застѣпници, управници и такива, които да говорятъ разни езици.

Откр. 18:20. Весели се за това (за изгарянето на великия градъ), небе, и вие, свети апостоли и пророци, защото Богъ е отсѣдилъ вашата сѣдба съ него.

Апостоли Иисусъ Христѣви.

1 Кор. 1:1. Павелъ, призванъ апостоль Иисусъ Христовъ по воля Божия, и братъ Состѣнъ—(на църквата Божия въ Коринтъ, на осветенитѣ въ Христа Иисуса, на призванитѣ свети, заедно съ всички ония, които призоваватъ името на Господа нашего Иисуса Христа на всѣко мѣсто, у тѣхъ и у насъ—благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.)

1 Тим. 1:1. Павелъ, апостоль Иисусъ Христовъ по повеление на Бога, нашия Спаситель, и на Господа Иисуса Христа, нашата надежда,—(до Тимотея, истинско по вѣра чедо: благодать, милость, миръ отъ Бога, нашия Отець, и отъ Христа Иисуса, нашия Господь.) 2 Тим. 1:1.

2 Петр. 1:1. Симонъ Петъръ, рабъ и апостоль Иисусъ Христовъ, до ония, на които чрѣзь правдата на Бога нашего и Спасителя Иисуса Христа се падна да получатъ съ насъ еднаква по стойность вѣра: (благодать вамъ и миръ да изобилва въ познаване Бога и Христа Иисуса, нашия Господь.)

Апостоли на Иисуса Христа.

2 Кор. 1:1. Павелъ, апостоль на Иисуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, до църквата Божия въ Коринтъ заедно съ всички светии по цѣла Ахаия: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа.)

Еф. 1:1. Павелъ, апостоль на Иисуса Христа по воля Божия — до намирацитѣ се въ Ефесъ светии и вѣрващи въ Христа Иисуса: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.)

Кол. 1:1. Павелъ, апостоль на Иисуса Христа по воля Божия, и братъ Тимотей, — (до светитѣ и вѣрни въ Христа Иисуса брата въ Колоса: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Иисуса Христа.)

1 Петр. 1:1. Петъръ, апостоль на Иисуса Христа, до пришелицитѣ, прѣснати по Понтъ, Галатия, Кападокия, Асия и Витиния, избрани (по прѣдвѣдѣние на Бога Отца, чрѣзь осветяване отъ Духа, за послушность и за поръсване съ кръвьта Иисусъ Христова: благодать вамъ и миръ да изобилва!)

Вѣстителѣ Господни.

Аг. 1:13. Тогава Агей, вѣститель Господень, изпратенъ отъ Господа, рече къмъ народа: „Азъ съмъ съ васъ!“ казва Господь.

Вѣстителѣ на Господа Саваота.

Мал. 2:7....Устата на свещеника трѣбва да пазятъ знание, и закона търсятъ отъ устата му, защото той е вѣститель на Господа Саваота.

Пратеници Божии.

Ис. 44:26. (Тѣй казва Господь)...утвърждавамъ думата на Своя рабъ и привеждамъ въ изпълнение изреченото отъ Моитѣ пратеници...казвамъ на Иерусалимъ: „ти ще бждешъ заселенъ“ и на градоветѣ Иудини: „вие ще бждете съградени, и развалинитѣ му Азъ ще възстановя“.

Посланици Божии.

2 Парал. 36:15. Господь, Богъ на тѣхнитѣ отци, имъ пращаше Своя посланици още отъ ранно утро, защото съжаляваше Своя народъ и Своето жилище.

Посланици Христови.

2 Кор. 5:20....Ние изпълняваме службата посланици вмѣсто Христа, като че ли самъ Богъ увѣщава чрѣзь насъ. Молимъ ви отъ име Христово: примирете се съ Бога.

Пратеници Христови.

Еф. 6:20. (Съ всѣка молитва и просба молете се духомъ въ всѣко врѣме и за мене, та, като отварямъ уста, да ми се даде слово, дързновено да възвѣствамъ тайната на благовѣстието,) заради което съмъ пратеникъ въ окови, за да го проповѣдвамъ смѣло, както ми прилича.

Пратеници на църквата.

2 Кор. 8:23. Колкото за Тита, той е мой другарь и сътрудникъ срѣди васъ; а колкото за нашиѣ брата, тѣ сж пратеници на църквитѣ, слава Христова.

Човѣци Божикъ.

Втор. 33:1. Ето благословіята, съ която Моисей, човѣкъ Божий, благослови синоветѣ Израилеви прѣдъ смъртъта си...

3 Царств. 17:24. Тогава жената (вдовица въ Сарепта Сидонска) рече на Илия: сега (кога съживи момчето) узнахъ, че ти си човѣкъ Божий, и че словото Господне въ твоитѣ уста е истинско.

4 Царств. 1:9...Проводи царьтъ (Охозия) при него (Илия) петдесетникъ съ неговитѣ петдесетмина. И той се изкачи при него, когато Илия седѣше наврѣхъ планината, и му каза: човѣче Божий! царьтъ каза: слѣзъ.

2 Парал. 8:14...Установи (Соломонъ), споредъ разпоредбата на баща си Давида, смѣнитѣ на свещеницитѣ споредъ службата имъ, на левититѣ споредъ стражитѣ имъ, за да славословятъ и служатъ при свещеницитѣ спсредъ устава за всѣки день, и на вратаритѣ споредъ смѣнитѣ имъ, при всѣка врата, понеже такова бѣше завѣщанието на Давида, Божия човѣкъ.

1 Ездр. 3:2. Тогава стана Исусъ, синъ Иоседековъ, и братята му, свещеници, и Зоровавель, синъ Салатиилевъ, и братята му, и съградиха на Бога Израилевъ жертвеникъ, за да възнасятъ върху него всесъжжения, както е писано въ закона на Моисей, човѣка Божий.

1 Тим. 6:11....Ти, човѣче Божий. бѣгай отъ тия нѣща (врѣднитѣ похоти) и стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовъ, търпѣние и кротость.

Раби Божикъ.

1 Парал. 6:49. Ааронъ...и синоветѣ му изгаряха *приноситѣ* върху жертвеника за всесъжжения и върху кадилния жертвеникъ, и извършваха всѣко свещенодѣйствие въ Святая Святихъ и за очистяне на Израила въ всичко, както бѣ заповѣдалъ Божиятъ рабъ Моисей.

Неем. 10:29. (Останалиятъ народъ, свещеници, левити, вратари, пѣвци, нетиней и всички, които бѣха минали отъ другоземнитѣ народи къмъ закона Божий, женитѣ имъ, синоветѣ имъ, дѣщеритѣ имъ, всички, които можеха да разбиратъ,) присѣдиха се къмъ братята си, къмъ най-почтенитѣ отъ тѣхъ, и се задължиха съ клетва и проклятие — да постѣпватъ по Божия законъ, даденъ чрѣзъ ржката на Божия рабъ Моисей, и да пазятъ и изпълняватъ всички заповѣди на Господа, нашия Богъ, и повелитѣ Му и наредбитѣ Му.

Дан. 6:20. (На сутриньта царьтъ стана въ зори и бързо се опжти къмъ лѣвовата яма;) и, като приближи до ямата, съ жалень гласъ извика Даниила и му рече: „Данииле, рабе на Бога живий! Твоятъ Богъ, Коумо неизмѣнно служишъ, можа ли да те избави отъ лѣвоветѣ?“

Дѣян. 16:17. Като вървѣше слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, тя

(слугинята, която имаше духъ да прѣдрича) викаше и думаше: тия човѣци сж раби на Бога Всевишний и ни възвѣствяватъ пжтъ за спасение.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Исуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието, (съ надежда за вѣченъ животъ,—до Тита истинско по общата вѣра чедо; благодать, милость и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, нашия Спаситель.)

Иак. 1:1. Иаковъ, рабъ на Бога и на Господа Исуса Христа, праща поздравъ на дванайсетътѣхъ колѣна, които живѣятъ прѣснато.

1 Петр. 2:15. (Такъва е волята Божия — съ добротворство да обудзаваме невѣжеството на безумнитѣ човѣци,) като свободни, не като употребяващи свободата за було на злобата, а като раби Божии.

Раби Господни.

2 Тим. 2:24....Господниятъ рабъ не бива да влиза въ крамоли, но да бжде къмъ всички кротъкъ, поучливъ и търпѣливъ.

Раби Исусъ Христови.

Фил. 1:1. Павелъ и Тимотей, раби Исусъ Христови, — до всички въ Христа Исуса светии, които се намиратъ въ Филипи, съ епископи и дякони: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Исуса Христа.)

Раби на Исуса Христа.

Римл. 1:1. Павелъ, рабъ на Исуса Христа, призванъ апостолъ, отреденъ за Божието благовѣстие.

Иуд. 1:1. Иуда, рабъ на Исуса Христа, а братъ на Иакова — до призванитѣ, осветени въ Бога Отца и запазени отъ Исуса Христа: (милость вамъ и миръ и любовь да изобилва.)

Служители Божии.

Ис. 61:6....Вие ще се наричате свещеници на Господа,—служители на нашия Богъ ще ви наричатъ; ще се ползувате съ имота на народитѣ и ще се славите съ тѣхната слава.

2 Кор. 6:4....Въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии, съ голѣмо постоянство, въ скърби, въ нужди, въ угѣснение, (при рани, въ тъмници, въ скитания, въ трудове, въ бдѣния, въ пости.)

Служители Господни.

Исил. 2:17. Между притвора и жертвеника нека плачатъ свещеницитѣ, служители Господни, и да казватъ: „смили се, Господи, надъ народа Си, не прѣдавай наслѣдието Си на поругание, та да се не подиграватъ съ него народитѣ! Защо да казватъ между народитѣ: дѣ е тѣхниятъ Богъ?“

Еф. 6:21....За да знаете и вие, какъ съмъ и що работа, за всичко ще ви извѣсти Тихикъ, възлюбенъ братъ и вѣренъ въ Господа служителъ. **Кол. 4:7.**

Служители на Исуса Христа.

Римл. 15:15. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣличко, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бжда служителъ на Исуса Христа между езичницитѣ и свещенодѣйствио

да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

Кол. 1:7. (Благовѣстието прѣбждва у васъ, както и въ цѣль свѣтъ, и принася плодъ и расте, както и между васъ отъ деня, когато чухте и познахте истински Божията благодать,) както и се научихте отъ Епафраса, нашия възлюбенъ сътрудникъ, който е вѣренъ служителъ Христовъ заради васъ, (и ни извѣсти за вашата чръзъ Духа любовь.)

1 Тим. 4:6. Като съвѣтавашъ на това братята (всѣко творение Божие е добро, и нищо не е за отхвърляне, щомъ се приема съ благодарение), ще бждешъ добъръ служителъ на Исуса Христа, храненъ съ думитѣ на вѣрата и на доброто учение, което си послѣдвалъ.

Служители на светилището.

Иез. 45:4. Тая свещена часть земя (отъ двайсетъ и петъ хиляди *тръсти* надлъжъ и десетъ хиляди наширъ) ще принадлежи на свещеницитѣ, служителитѣ на светилището, които пристѣпятъ да служатъ Господу: това ще бжде тѣмъ мѣсто за кжши и светиня за светилището.

Служители на благовѣстието.

Еф. 3:7. (На благовѣстието)...станахъ служителъ споредъ дара на благодатьта Божия, дадена ми по дѣйствию на Неговата сила.

Кол. 1:23. (Васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени *отъ Бога и Негови* врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, сега ви примири въ тѣлото на Неговата (на Христа) плътъ, чръзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си,) ако само прѣбждвате въ вѣрата твърди и непоколебими, и *бждете* непоклѣтни въ надеждата на проповѣданото на всѣка поднебесна тварь благовѣстие, което чухте и на което азъ, Павелъ, станахъ служителъ.

Служители на новия завѣтъ.

2 Кор. 3:6. Той (Богъ) ни е далъ способность да бждемъ служители на новия завѣтъ, не на буквата, а на духа; защото буквата убива, а духътъ животвори.

Служители на правдата.

2 Кор. 11:15. (Лъжеапостоли, лукави работници, се прѣобразяватъ въ Христови апостоли. И не е за чудене: защото самъ сатаната се прѣобразява въ Ангелъ на свѣтлината,) та затова не е голѣма работа, ако и служителитѣ му се прѣобразятъ като служители на правдата; но тѣхниятъ край ще бжде споредъ дѣлата имъ.

Служители на слозото.

Лук. 1:2. (Понеже мнозина прѣдприеха да съчинятъ разказъ за напълно извѣстнитѣ между насъ събития,) както ни ги прѣдадоха ония, които отъ самото начало бѣха очевидци и служители на слозото. — (то намѣрихъ за добръ и азъ, слѣдъ като грижливо проучихъ всичко отъ начало, наредъ да ти опиша, достопочтени Теофиле, за да узнаешъ твърдата основа на онова учение, на което си се училъ.)

Служители на църквата.

2 Кор. 4:5... Не себе си проповѣдваме, а Христа Исуса Господа; колкото пъкъ за насъ, *ние сме* ваши слуги заради Христа.

Кол. 1:24, 25. Сега се радвамъ въ страданията си за васъ и подпълвамъ недостига отъ скърби Христови въ моята плътъ за тѣлото Христово, което е църквата, на която азъ станяхъ служителъ по Божия наредба, менъ възложена за васъ, за да изпълня словото Божие,—(тайната, скрита отъ вѣкове и родове, а сега открита на светиитѣ Му.)

Епископи.

Дѣян. 20:28. (Павель рече на Ефескитѣ презвитѣри:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвъ.

1 Тим. 3:1, 2. Вѣрни сж тия думи: желае ли нѣкой епископство, добро нѣщо желае. Но епископътъ трѣбва да е непороченъ, мжжъ на една жена, трѣзвенъ, цѣломждъръ, скромненъ, почтенъ, страннолюбивъ, поучливъ.

Презвитѣри.

Дѣян. 14:23. (Павель и Варнава)...като имъ (на ученицитѣ въ Листра, Икония и Антиохия) ржкоположиха презвитѣри за всѣка църква, помолиха се съ постъ и ги повѣриха на Господа, въ Когото бѣха повѣрвали.

Дѣян. 15:6. Апостолитѣ и презвитѣритѣ се събраха, за да разгледатъ тоя въпросъ (трѣбва ли да се обрѣзватъ *евричницитѣ*.)

Дѣян. 16:4. (Павель, Сила и Тимотей).. като ходѣха по градоветъ, поржчваха на вѣрнитѣ да пазятъ заповѣдитѣ, отредени отъ апостолитѣ и презвитѣритѣ въ Иерусалимъ.

1 Тим. 4:14. Не занемаряй дарбата, която е въ тебе и ти бѣ дадена чрѣзъ пророчество съ възлагане *върху ти* ржцѣтъ на свещенството.

1 Тим. 5:17. Презвитѣритѣ, които добрѣ изпълняватъ прѣдстоятелската си служба, да се удостояватъ съ двойна почитъ, най-вече пъкъ ония, които се трудятъ въ слово и поучение.

Тит. 1:5. Затова те оставихъ въ Критъ, за да довършишъ несвършеното и да поставишъ по всички градове презвитѣри, както бѣхъ ти поржчалъ.

Иак. 5:14. Боленъ ли е нѣкой между васъ, нека повика презвитѣритѣ църковни, и *тѣ* да се помолятъ надъ него, като го помажатъ съ елей въ името Господне.

1 Петр. 5:1. Ония, които сж между васъ презвитѣри, моля азъ, съпрезвитѣрь *тѣхенъ* и свидѣтель на Христовитѣ страдания и съучастникъ въ славата, която има да се открие: (пасете Божието стадо, което имате.)

Дякони.

1 Тим. 3:8. Дяконитѣ...*трѣбва да бждатъ* почтени, недвезични, да не сж пристрастени къмъ вино, нито алчни за гнусна печалба, (да пазятъ тайнството на вѣрата съ чиста съвѣсть.)

1 Тим. 3:12. *Всѣки отъ* дяконитѣ трѣбва да бжде мжжъ на една жена, добрѣ да управлява дѣцата си и кжщата си.

Разпоредници Божии.

Тит. 1:7....Епископътъ, като Божий разпоредникъ, трѣбва да е непороченъ, не високомѣренъ, не гнѣвливъ, не пьяница, не побойникъ, не алченъ за гнусна печалба, (но страннолюбивъ, добролюбивъ, цѣломъждъръ, справедливъ, благочестивъ, въздържанъ, да се държи о истинското слово, споредъ както е наученъ, та да бжде силенъ и да наставлява въ здравето учение и да изобличава ония, които се противятъ.)

Разпоредници на тайнитѣ Божии.

1 Кор. 4:1....Нека *всякой* човѣкъ ни счита за служители Христови и разпоредници на тайнитѣ Божии; (а това, що нагатакъ се иска отъ разпоредницитѣ, *мо е* — всѣки отъ тѣхъ да се окаже вѣренъ.)

Разпоредници на Божията благодать.

1 Петр. 4:10. Служете единъ другиму, всѣки съ оная дарба, каквато е приелъ, като добри разпоредници на многообразната Божия благодать.

Съработници Божии.

1 Кор. 3:9....*Ние* сме съработници на Бога, *вие* пъкъ сте Божия нива, Божие здание.

Съработници Христови.

2 Кор. 6:1. Понеже сме съработници *Христови*, ние ви молимъ, да не приемате напразно благодатьта Божия.

Сътрудници въ Христовото благовѣстие.

Фил. 2:25. Счетохъ...за нужно да изпратя при васъ брата Епафродита, мой сътрудникъ и съратникъ, а вашъ пратеникъ и услужникъ въ нуждитѣ ми, (понеже той копнѣше да *види* всинца ви и дълбоко скърбѣше, задѣто сте чули, че бѣше боленъ.)

1 Сол. 3:2. (Като не можехме вече да търпимъ, намѣрихме за добръ да останемъ сами въ Атина,) и изпроводихме Тимотея, нашъ братъ и Божий служителъ и нашъ сътрудникъ въ Христовото благовѣстие, за да ви укрѣпи и утѣши въ вѣрата ви.

Филим. 1:1, 2 Павелъ, окованикъ Иисусъ Христовъ, и братъ Тимотей, — до възлюбения Филимона, нашъ сътрудникъ, и до Апфия, възлюбена сестра, и до Архипа, нашъ съратникъ, и до домашната ти църква: (благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и отъ Господа Иисуса Христа.)

Евангелисти.

Еф. 4:11....Той (Христосъ) постави едни за апостоли, други за пророци, други за евангелисти, други за пастири и учители.

Благовѣстници.

2 Тим. 4:5....Ти въ всичко бодърствуй, скърби прѣтърпи, дѣло на благовѣстникъ извърши, службата си добръ изпълни.

Проловѣдници.

Римл. 10:14....Какъ ще призоватъ Оногова, въ Когото не сж повѣрвали? Какъ пъкъ ще повѣрватъ въ Оногова, за Когото не сж чули? А какъ ще чуютъ безъ проповѣдникъ?

1 Тим. 2:7. (Иисусъ отдаде Себе Си откупъ за всички—нѣщо въ свое вѣрме засвидѣтелствувано,) за което азъ съмъ поста-

венъ проповѣдникъ и апостолъ (истина казвамъ въ Христа, не лъжа), учителъ на езичниците въ вѣрата и истината.

2 Тим. 1:11. За (благовѣстието)...съмъ поставенъ азъ проповѣдникъ, апостолъ и учителъ на езичниците.

Проловѣдници на правдата.

2 Петр. 2:5. (Богъ)...не пощади първия свѣтъ, но, когато нанесе потопъ върху свѣта на нечестивитѣ, запази осмочленната челядь на Ноя, проповѣдника на правдата.

Работници.

Мат. 9:37, 38. Тогава (Иисусъ) каза на ученицитѣ Си: жетвата голѣма, а работницитѣ малко; затова, молете Господаря на жетвата да изпрати работници за жетвата Си. Лук. 10:2.

2 Тим. 2:15. Залѣгай да се прѣдставишь прѣдъ Бога достоенъ, безукоренъ работникъ, който вѣрно прѣподава словото на истината.

Пастири.

Иер. 3:15....Ще ви дамъ по сърдце Си пастири, които ще ви пасатъ съ знание и благоразумие.

Иер. 23:4. И ще поставя надъ тѣхъ пастири, които ще ги пасатъ, и тѣ вече не ще се боятъ и плашатъ и не ще се губятъ, казва Господъ.

Пророци.

Амос. 2:11. Отъ вашитѣ синове избирахъ за пророци и отъ момцитѣ ваши — назореи; не е ли това тѣй, синове Израилеви? казва Господъ.

Учители.

Ис. 30:20....Ще ви даде Господъ хлѣбъ въ скѣрбъ и вода въ нужда; и твоитѣ учители не ще се вече скриватъ, и очитѣ ти ще виждатъ твоитѣ учители.

Дѣян. 13:1. Въ Антиохийската църква имаше нѣкои пророци и учители, именно: Варнава и Симеонъ, нареченъ Нигеръ, Луций киринеецъ, Манаиль, съвъзпитаникъ на Ирода четвъртовластника, и Савель.

Свидѣтели.

Дѣян. 1:8. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ) отговори: не се пада вамъ да знаете врѣмената или годинитѣ, които Отецъ е положилъ въ Своя власть;] но ще приемете сила, кога слѣзе върху ви Духъ Светий; и ще Ми бждете свидѣтели въ Иерусалимъ и въ цѣла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

Дѣян. 5:32 [Петъръ и апостолитѣ отговориха и казаха: Богъ съ десницата Си възвиси Него (Иисуса), Началника и Спасителя, за да даде на Изрѣгилъ покаяние и прсшка на грѣховетѣ.] За тия думи свидѣтели сме Муние и Духъ Светий, Когото Богъ даде на ония, които Му се покоряватъ.

Дѣян. 25:16. (Азъ чухъ гласъ, който ми говорѣше на еврейски езикъ: Савле, Савле, що Ме гонишь? Мжчно е за тебе да риташъ противъ ръженъ. Азъ рекохъ: кой си ти, господине? Той отговори: Азъ съмъ Иисусъ, Когото ти гонишь.) Но стани и се изправи на нозѣтѣ си; защото Азъ затова ти се и явихъ, за да

те поставя служителъ и свидѣтель на онова, що си видѣлъ и каквото ще ти открия.

Ловци на човѣци.

Мат. 4:19. [Като вървѣше (Иисусъ) покрай Галилейско море, видѣ двама брата, Симона, наричанъ Петъръ, и брата му Андрея, да хвърлятъ мръжа въ морето, понеже бѣха рибари;] и казва имъ: вървете слѣдъ Мене, и Азъ ще ви направя ловци на човѣци. **Марк. 1:17; Лук. 5:10.**

Воини Иисусъ Христови.

2 Тим. 2:3, 4...Прѣнасяй страданията като добъръ воинъ Иисусъ Христовъ. Никой воинъ се не заплита въ житейски работи; и това прави, за да угоди на военачалника.

Стражи.

Ис. 62:6. На стѣнитѣ ти, Иерусалиме, поставихъ стражи, които нѣма да млъкнатъ ни денемъ, ни нощемъ. О, вие, които напомняте за Господа, не млъквайте!

Иез. 3 17. (Биде къмъ мене слово Господне:) „сине човѣшки! Азъ те поставихъ стражъ надъ дома Израилевъ, и ти ще слушашъ слово изъ Моитѣ уста и ще ги вразумявашъ отъ Мене“. **Иез. 33:7.**

Пазачи.

Иер. 6:17...Поставихъ пазачи надъ васъ, като рекохъ: слушайте тръбния звукъ. Но тѣ казаха: нѣма да слушаме.

Свѣтила.

Иоан. 5:35. Той (Иоанъ) бѣше свѣтилото, което гори и свѣти; а вие поискахте малко врѣме да се радвате при свѣтлината му.

Звѣзди.

Откр. 2:1. На ангела на ефеската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи седемътѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемътѣ златни свѣтилника: (зная дѣлата ти, труда ти и търпѣнието ти, и че не можешъ да търпишъ лошитѣ.)

Имена на нечестивцитѣ.

Нечестивци.

Числ. 16:25. (Стана Моисей и отиде при Датана и Авирона, и слѣдъ него отидоха старѣитѣ Израилеви.) И рече на народа: дръпнете се отъ шатритѣ на тия нечестиви мъже и не се допирайте до нищо тѣхно, за да не загинете (заедно) съ тѣхъ въ всичкитѣ имъ грѣхове.

1 Царств. 15:18. [Самуилъ каза (на Саула):]...Господь те изпрати на пжть и рече: иди и прѣдай на заклятие нечестивитѣ амаликци и воювай противъ тѣхъ, доклѣ ги изтрѣбишъ.

Иов. 15:34. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:). „Ще опустѣе домътъ на нечестивия, и огънь ще погълне шатритѣ на подкупничеството.“

Пс. 25:4, 5. Съ люде лъжливи не седѣхъ (Господи) и съ коварни нѣма да отида: намразихъ сборището на злонамѣренитѣ, и съ нечестивци нѣма да седна.

Пс. 74:9. (Богъ е съдия: едного унижава, а другото въздига;) защото чашата е въ ржката на Господа, виното — пълна смѣсь — кипи въ нея, и Той налива отъ нея. Дори нейното дръжиде ще изцѣждатъ и пиятъ всички нечестивци по земята.

Пс. 100:8. Отъ ранни зори ще изтрѣбвамъ всички нечестивци на земята, за да изкореня изъ Господния градъ всички, които вършатъ беззаконие.

Притч. 4:14. Не стѣпвай въ пжтеката на нечестивитѣ и не ходи по пжтя на лошитѣ.

1 Кор. 6:1. Смѣе ли нѣкой отъ васъ, кога има тѣжба съ другото, да се съди прѣдъ нечестивцитѣ, а не прѣдъ светиитѣ?

2 Петр. 2:5... Градовете Содомски и Гоморски (Богъ) осъди на разорение и прѣвърна на пепель, та ги постави-за примѣръ на бждещитѣ нечестивци.

2 Петр. 3:7... Сегашнитѣ небеса и земята, съхранявани отъ сжщото (Божието) слово, пазятъ се за огъня на съда и погибельта на нечестивитѣ човѣци.

Иуд. 1:4... Въмъкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осъждане е отдавна прѣдзначено, нечестивци, които обръщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпжтство и се отричатъ отъ едничкия Владика Бога и Господа нашего Исуса Христа.

Невѣрни.

Лук. 12:46. [Ако оня слуга (когото господарътъ му е поставилъ надъ слугитѣ си, за да имъ раздава наврѣме уречената храна) каже въ сърдцето си: скоро нѣма да дойде господарътъ ми, и почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива, —] господарътъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ невѣрнитѣ.

2 Кор. 4:4. (Ако е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинващитѣ) на невѣрващитѣ отъ тѣхъ богътъ на тоя вѣкъ е заслѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

2 Кор. 6:14, 15. Не се впрѣгайтѣ заедно съ невѣрнитѣ; защото какво общуване има между правда и беззаконие? Какво общо има между свѣтлина и тъмнина? Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или какво общо има вѣрнитѣ съ невѣрнитѣ?

Тит. 1:15. За чисти всичко е чисто, а за осквернени и невѣрни нѣма нищо чисто; тѣмъ сж осквернени и умъ и съвѣсть.

Откр. 21:8. (Седещиятъ на прѣстола рече:)... На страхливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлътъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смъртъ.

Противници Господни.

1 Царств. 2:10. (Молѣше се Ана и думаше:) Господъ ще затрие, които се прѣпиратъ съ Него; отъ небесата ще загърми върху тѣхъ. (Господъ е светъ. Да се не хвали мѣдритѣ съ мѣдростъта си, да се не хвали силнитѣ съ силата си, да се не хвали богатиятъ съ богатството си, но оня, който желае да се хвали, нека се хвали съ това, че разумѣва и знае Господа.) Го-

сподѣ ще сѣди краищата на земята, ще даде сила на Своя царь и ще въздигне рога на помазаника Си.

Ис. 1:24... Говори Господь, Господь Саваотъ, Силниятъ Израилевъ: о, ще си оттуша надъ противницитѣ Си и ще отмъстя на враговетѣ Си!

Евр. 10:27. (Ако ние, слѣдъ като познахме истината, своеволно грѣшимъ, не остава вече жертва за грѣхове,) а нѣкакво-си страшно очакване на сѣдъ и яростенъ огнь, който ще погълне противницитѣ.

Богомразци.

Пс. 80:16. (О, да бѣше Ме слушалъ Моятъ народъ, и Израиль да ходѣше въ Моиѣ пѣтища! щѣхъ веднага да смиря тѣхнитѣ врагове и да обърна ржката Си противъ тѣхнитѣ потисници,—) ония, които мразятъ Господа, щѣха да имъ се подмилкватъ, а тѣхното добруване би се продължило за винаги.

Римл. 1:30. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки клюкари, клеветници, богомразци, ругатели, горделивци, самохвалци, изобрѣтатели на зло, непослушни къмъ родители.

Врагове на вѣска правда.

Дѣян. 13:10. [Павелъ, изпълненъ съ Духъ Светий, устреми върху му (на Елима) погледъ] и каза: о, *ти*, който си пьленъ съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пѣтища?

Врагове на Господа.

Пс. 36:20.... Нечестивцитѣ ще загинатъ, и враговетѣ Господни като агнешка тлъстина ще изчезнатъ, въ димъ ще изчезнатъ.

Пс. 91:10. (Докато нечестивцитѣ никнатъ като трѣва, и които вършатъ беззаконие, цвѣтятъ, за да изчезнатъ за винаги, — Ти, Господи, си високъ на-вѣски!) Защото, ето, Твоитѣ врагове, Господи, — ето, Твоитѣ врагове загинватъ, и се прѣсватъ всички, които вършатъ беззаконие.

Ис. 59:18. Споредъ каквато отплата заслужаватъ, по тая мѣрка ще въздаде Той: на противницитѣ Си — съ яростъ, на враговетѣ Си — съ отмъщение, на островитѣ ще въздаде за-служеното.

Ис. 66:6. Ето, шумъ изъ града, гласъ изъ храма, гласътъ на Господа Който дава отплата на враговетѣ Си.

Иер. 46:10. (Възсѣдайте коне и припкайте съ колесници, излизайте, юнаци, етиопци и ливийци, въоръжени съ щитъ, и лидийци, които държите и опъвате лжкове;) защото тоя день е за Господа, Бога Саваота, день за отмъщение, за да отмъсти на враговетѣ Си; и мечъ ще пояжда, ще се насити и ще се опие съ кръвта имъ; защото това ще бжде за Господа, Бога Саваота, жертвенъ приносъ въ сѣверната земя, при рѣка Ефратъ.

Наум. 1:2. Господь е Богъ ревнивъ и отмъстителъ; отмъстителъ е Господь и е страшенъ съ гнѣвъ: отмъщава Господь на враговетѣ Си и не ще пощади противницитѣ Си.

Кол. 1:21... Васѣ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени *отъ Бога и Негови* врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, [сега ви примири въ тѣлото на Неговата (на Христа) плътъ, чрѣзъ смъртъта Му, за да ви прѣдстави свети, непорочни и безукорни прѣдъ Себе Си.]

Иак. 4:4 Прѣлюбодѣйци и прѣлюбодѣйки! не знаете ли, че приятелството съ свѣта е вражда противъ Бога? Който, прочее, поиска да бжде приятель на свѣта, врагъ става на Бога.

Врагове на кръста Христовъ.

Фил. 3:18. Понеже мнозина, за които ви съмъ често говорилъ, а сега дори съ сълзи говоря, постъпватъ като врагове на кръста Христовъ; (тѣхниятъ край е гибель, тѣхниятъ богъ — коремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.)

Необрѣзани по сърдце.

Иер. 9:25. (Ето, идатъ дни, казва Господь, когато ще посѣтя всички обрѣзани и необрѣзани.) Египетъ и Иудея, Едома и Амоновитѣ синове, Мрава и всички, които си стрижатъ скулуфитѣ, които живѣятъ въ пустинята; защото всички тия народи сж необрѣзани, а цѣлиятъ Израилевъ домъ е съ необрѣзано сърдце.

Иез. 44:7. (Каза ми Господь: сине човѣшки! кажи на размирния домъ Израилевъ: тѣй казва Господь Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусотии,) да въведате синове на чужденка, необрѣзани по сърдце и необрѣзани по плътъ, за да бждатъ въ Моето светилище и да сквернятъ Моя храмъ, да поднасятъ Моя хлѣбъ, тлъстина и кръвь, и да развалятъ Моя завѣтъ съ вашитѣ всѣкакви гнусотии.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тѣй и вие. (Стефанъ).

Грѣшници.

Бит. 13:13... Содомскитѣ жители бѣха лоши и много грѣшни прѣдъ Господа.

Пс. 103:35. Да изчезнатъ грѣшницитѣ отъ земята, и да нѣма вече беззаконници. Благославяй, душо моя, Господа! Алилуия!

Притч. 1:10. Синко, ако те прѣлъстятъ грѣшници, не скланяй.

Притч. 23:17. Нека сърдцето ти не завивда на грѣшници, но да прѣбжда прѣзъ всички дни въ страхъ Господень.

Ис. 1:28. (Сионъ ще се спаси чрѣзъ правосудие, и обрналитѣ се негови *синове* — чрѣзъ правда;) а за всички отстъпници и грѣшници—гибель, и ония, които сж оставили Господа, ще бждатъ изтрѣбени.

Ис. 13:9. Ето, деньтъ Господень иде лютъ, съ гнѣвъ и пламна яръсть, за да обърне земята въ пустиня и да изтрѣби отъ нея грѣшницитѣ ѝ.

Ис. 33:14. Уплашиха се грѣшницитѣ на Сионъ; трепетъ обзе нечесивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядащъ огънь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣченъ пламъкъ?“....

Амос. 9:10. Отъ мечъ ще умратъ всички грѣшници измежду Моя народъ, които казватъ: „нѣма да ни постигне и нѣма да дойде при насъ това зло!“

Лук. 13:2. (Дойдоха нѣкои и Му разказаха за галилейцитѣ, на които кръвѣта Пилатъ смѣсилъ съ жертвитѣ имъ.) Исусъ имъ отговори и рече: мислите ли, че тия галилейци бѣха погрѣшни отъ всички галилейци, че тѣй пострадаха? (Не, казвамъ ви; но, ако се не покаете, всички тѣй ще загинете.)

Безаконници.

Пс. 36:38....Безаконницитѣ всички ще бждатъ изтрѣбени; бждината на нечестивцитѣ е гибель.

Пс. 50:15. Безаконнитѣ ще науча на Твоитѣ (Боже) пжтища, и нечестивитѣ къмъ Тебе ще се обърнатъ.

Пс. 70:4. Боже мой, избави ме отъ ржцѣтѣ на нечестивия, отъ ржцѣтѣ на безаконника и потисника.

Пс. 140:9. Запази ме (Господи) отъ поставенитѣ за мене примки, отъ клопкитѣ на безаконницитѣ.

Ис. 1:23. (Какъ вѣрната, изпълнена съ правосудие столица стана блудница! Въ нея правда обитаваше, а сега—убийци. Среброто ти стана на сгория, виното ти е съ вода смѣсено;) твоитѣ князе сж законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подарѣци и лѣмтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ и тжжба на вдовица не стига до тѣхъ.

2 Петр. 3:17. Вие, прочее, възлюбени,...пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблудението на безаконницитѣ, да отпаднете отъ твърдостѣта си.

Безразсждни.

Пс. 106:17. Безразсжднитѣ страдаха заради безаконнитѣ си пжтища и за неправдитѣ си.

Глупави.

Притч. 1:7. Начало на мждростѣта е страхѣтъ Господень; (добрѣ разумѣватъ всички, които се водятъ отъ него; а благоговѣнието къмъ Бога е начало на разбиране;) само глупци прѣзиратъ мждростъ и поука.

Притч. 10:23. За глупеца да върши нѣщо прѣстѣпно е като забава, а на разумния човѣкъ е свойствена мждростѣта.

Притч. 13:20, 21. Изпълнено желание е приятно за душата; но за глупавитѣ е тежко да отбѣгватъ злото. Който се събира съ мждри, мждъръ ще бжде; а който другарува съ глупави, ще се разврати.

Притч. 14:9. Глупцитѣ се смѣятъ надъ грѣха, а посрѣдъ праведнитѣ има благоволение.

Притч. 18:7. Езикѣтъ на глупавия е гибель за него, и устата му сж примка за душата му.

Притч. 19:1. По-добрѣ сиромасъ, който ходи въ своята непорочностъ, нежели (богатъ) съ лъжливи уста, при това и глупавъ.

Притч. 26:10. Силниятъ върши всичко произволно; и глупеца надарява, и всѣки минувачъ награждава.

Екл. 2:14. На мждрия очитѣ сж въ главата му, а глупавиятъ ходи въ тъмнина; но узнахъ, че една сждба ги всички постига.

Безумни.

Римл. 1:22. Наричайки себе си мждри, тѣ обезумѣха.

Безумни и слѣпи.

Мат. 23:17,19. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: златото, или храмътъ, който освещава златото? Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: дарътъ ли, или жертвеникътъ, който освещава дара?

Слѣпи.

Ис. 42:19. (Слушайте, глухи, и гледайте, слѣпи, за да видите.) Кой е тъй слѣпъ, както е Моятъ рабъ, и глухъ, както е Моятъ вѣститель, когото прессодихъ? Кой е тъй слѣпъ, както е възлюбениятъ, тъй слѣпъ, както е рабътъ Господень?

Слѣпи водачи.

Мат. 15:14. (Той отговори и рече:) оставете ги (фарисеитѣ): тѣ сж слѣпи водачи на слѣпци; ако пкъ слѣпецъ слѣпеца води, и двамата ще паднатъ въ ямата.

Мат. 23:16, 24. Горко вамъ, водачи слѣпи, които казватъ: ако нѣкой се закълне въ храма, не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ златото на храма, задължава се. Водачи слѣпи, които комаря прѣцѣждате, а камилата поглъщате!

Човѣци безъ име.

Иов. 30:8. Човѣци отхвърлени, човѣци безъ име, изметъ на земята!

Лицемѣрци.

Иов. 8:13. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:)...Надеждата на лицемѣреца ще изчезне.

Иов. 13:16. [Его, Той (Богъ) ме убива, но азъ ще се надѣвамъ; желалъ бихъ само да удържа пжтищата си прѣдъ лицето Му.] И това ми е вече за оправдание, понеже лицемѣръ не ще се яви прѣдъ лицето Му.

Иов. 20:5. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече. Нима не знаешъ ти, че отъ памтивѣка,—отъ когато човѣкъ е поставень на земята,—) веселието на беззаконниците е кратковрѣменно, и радостъта на лицемѣреца е мигновена?

Иов. 36:13. (Продължи Елиуй и рече:)...Лицемѣрците хранятъ въ сърдцето си гнѣвъ и не се обръщатъ къмъ Него (Бога), кога ги вързва въ окови.

Мат. 23:13, 14, 23, 25, 27, 29. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто затваряте царството небесно прѣдъ човѣците; защото нито влизате, нито влизащите пускате да влѣзатъ. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто изпояждате домовете на вдовиците и лицемѣрно дълго се молите; затова ще получите по-голямо осжждане. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто давате десетъкъ отъ гьозумъ, копъръ и кимионъ, а сте оставили най-важното въ закона: правосъдие, милостъ и вѣра; това трѣбваше да правите, и онова да не оставяте. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто чистите отвѣнь чашата и блюдото, когато вжтрѣ тѣ сж пълни съ грабежъ и неправда. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто се оприличавате на варосани гробници, които отвѣнь се виждатъ хубави, а вжтрѣ сж пълни съ мъртвешки кости и съ всѣка нечи-

стота. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто зидате гробници за пророцитѣ, украсявате паметницитѣ на праведнитѣ (и казвате: да бѣхмѣ въ днитѣ на нашитѣ бащи, не щѣхмѣ да станемъ тѣхни съучастници въ *проливане* кръвьта на пророцитѣ.)

Мат. 24:51. (Ако лошиятъ слуга каже въ сърдцето си: нѣма да си дойде скоро господарьтъ ми, — па начене да бие другаритѣ си и да яде и пие съ пияницитѣ, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае.) и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ лицемѣрцитѣ; тамъ ще бжде плачь и скърцане съ жби.

Лук. 11:44. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, защото сте като гробове; които не личатъ, и по които човѣцитѣ ходятъ, безъ да знаятъ.

Лук. 13:15. Господь му (на началника на синагогата) отговори и рече: лицемѣрецо, не отвързва ли всѣки отъ васъ вола си или осела си отъ яслитѣ въ сѣбота, и не води ли да го пои?

Отвратителни.

1 Ездр. 9:14. Нима пакъ ще нарушаваме (Боже нашъ) Твоитѣ заповѣди и ще влизаме въ родство съ тия отвратителни народи? Не ще ли се прогнѣвишъ намъ дори до погубване, тъй че да нѣма уцѣлѣли и да нѣма спасени?

Нечисти.

Иов. 15:16. [Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Ето, Той (Богъ) и на светиитѣ Си не довѣрва, и небесата сж нечисти въ Неговитѣ очи:] толкозъ повече е нечисть и разтлѣнъ човѣкъ, който пие беззаконието като вода.

Мръсни.

Ос. 9:10. Като грозде въ пустиня Азъ намѣрихъ Израиля; като првъ плодъ на смоковница, въ първото ѣ врѣме, видѣхъ Азъ бащитѣ ви, но тѣ отидоха при Вааль фегора и се прѣдадоха на срамотии, и сами станаха мръсни като ония, които бѣха обикнали.

Кошунници.

Притч. 3:34. Надъ кошунници Той (Богъ) се присмива, а на смирени дава благодать.

Притч. 19:29. Готови сж за кошунници сждилища, и удари за тѣлото на глупцитѣ.

Подигравачи.

2 Петр. 3:3. Най-първо знайте това, че въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вървятъ по своитѣ си похоти. Иуд. 1:18.

Развратители.

Пс. 1:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събраието на нечестивци, въ пѣтя на грѣшници не стои и въ сборището на развратители не седи.

Развратници.

2 Парал. 13:7... Събраха се около него (Иеровоама) люде долни, развратници и се укрѣлиха противъ Розоама, сина Соломоновъ; а Ровоамъ бѣше младъ и съ слабо сърдце и не устоя насрѣща имъ.

Притч. 28:18. Който ходи непорочно, ще бжде невръдимъ; а който ходи по криви пътища, ще падне на единъ отъ тѣхъ.

2 Петр. 2:7. (Богъ)...избави праведния Лотъ, който се измъчваше отъ разпътното поведение на беззаконниците.

Лукави.

Пс. 17:27. [Съ милостиви Ти (Господи) постъпвашъ милостивно, съ искренъ човѣкъ—искрено,] съ чистъ—чисто, а съ лукавъ—споредъ неговото лукавство.

Измамници.

2 Тим. 3:13....Лукави човѣци и измамници ще напредватъ въ злото, като заблуждаватъ и биватъ заблуждавани.

Недостойни.

2 Кор. 13:5—7. Изслѣдвайте сами себе си, дали сте въ вѣрата; сами себе си опитвайте. Или не се съзнавате, че Иисусъ Христосъ е въ васъ? *Не съзнавате*, само ако сте недостойни. А за насъ, надѣвамъ се, ще узнаете, че ние не сме недостойни. Молимъ Бога да не вършите никакво зло, не за да се покажемъ ние достойни, но за да вършите вие добро, та ние да бждемъ като недостойни.

Кръвници.

Пс. 25:9, 10. Не погубвай (Господи) душата ми съ грѣшници и живота ми съ кръвници, въ чиито рѣцѣ има злодѣйство, и чиято десница е пълна съ подкупи.

Нелокорници.

Числ. 20:10....Събраха Моисей и Ааронъ народа при скалата, и той (Моисей) имъ каза: чуйте, непокорници, нима можемъ отъ тая скала да ви изкараме вода?

Вгор. 31:27....Азъ зная твоето упорство и твърдоглавие; ето и сега, когато живѣя съ васъ, вие сте упорити прѣдъ Господа; колко повече слѣдъ смъртъта ми?

Пс. 67:19. Ти (Господи) възлѣзе на височината, плѣни плѣнъ, прие дарове за човѣцитѣ, тъй че и отъ непокорнитѣ да могатъ обитава у Господа Бога.

Иез. 20:38....Ще отдѣля отъ васъ размирниците и непокорнитѣ Менѣ. Ще ги изведе изъ земята, дѣто живѣятъ, но въ Израилевата земя тѣ не ще влѣзатъ, — и ще познаете, че Азъ съмъ Господь.

Иез. 44:6. (Каза ми Господь)...Кажи на размирния домъ Израилевъ: тъй казва Господь Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусотии.

Римл. 11:30....И вие нѣкога-си бѣхте непокорни Богу, а сега сте помилувани, поради тѣхното (на израилтянитѣ) непокорство.

Тит. 1:16. *Тѣ* изповѣдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си *Го* отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дѣло.

Бунтовници.

Пс. 65:7. Съ Своята мощъ Той (Богъ) владѣе вѣчно; Неговитѣ очи гледатъ надъ народитѣ, да се не прѣвъзнасятъ бунтовниците.

Отстъпници.

Ос. 9:15. Всичкото имъ (на Ефремовци) зло е въ Галгалъ; тамъ ги Азъ намразихъ за лошитѣ имъ дѣла; ще ги изгоня отъ Моя домъ, нѣма вече да ги обичамъ; всичкитѣ имъ князе сж отстъпници.

Неправедни.

Притч. 29:27. Неправеденъ човѣкъ е гнусота за праведницитѣ, а гнусота за нечестивеца е оня, който ходи по правия пѣтъ.

Мат. 5:45...Той (Отецъ небесенъ) оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Дѣян. 24:15. (Управительтъ даде на Павла знакъ да говори, и той отговори:)...надѣвамъ (се) на Бога, че ще има възкресение на мъртви, на праведни и неправедни, което и тѣ (които ме обвиняватъ) сами очакватъ.

2 Петр. 2:9...Господь знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправедницитѣ да държи въ мжки за сждния день.

Вършители на беззаконие.

Иов. 34:22. (Продължи Елиуй и рече:) Нѣма тъма, нито смъртна сѣнка, дѣто биха могли да се укриятъ ония, които вършатъ беззаконие.

Пс. 5:6. Нечестивитѣ нѣма да прѣбждватъ прѣдъ Твоитѣ очи (Боже мой): Ти ненавиждашъ всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 13:4. Нима не ще се вразумятъ всички, които вършатъ беззаконие, които тѣй изпождатъ народа ми, *както* ядатъ хлѣбъ, и които не призоваватъ Господа?

Пс. 91:8. Докато нечестивцитѣ никнатъ като трѣва, и които вършатъ беззаконие, цвѣтятъ, за да изчезнатъ за винаги, — (Ти, Господи, си високъ на-вѣки!)

Пс. 93:4. Тѣ изригватъ дързки рѣчи; голѣмѣятъ се всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 124:5...Кои то се отклоняватъ по свои криви пѣтища, тѣхъ Господь да остави да ходятъ съ ония, които вършатъ беззаконие. Миръ на Израила!

Притч. 10:29. Пѣтътъ Господенъ е крѣпость за непорочния и страхъ за ония, които вършатъ беззаконие.

Ис 31:2...Прѣмждъръ е Той; и ще напрати бѣдствие, и не ще отмѣни думитѣ Си; ще възстане противъ дома на нечестивцитѣ и противъ помощта на ония, които вършатъ беззаконие.

Злосторници.

Пс. 27:3. Не ме погубвай (Господи) съ нечестивци и съ злосторници, които съ ближнитѣ си говорятъ за миръ, а на сърдце иматъ зло.

Притч. 21:15. Да пази правосъдие е радость за праведника и страхъ за ония, които вършатъ зло.

1 Петр. 2:14. (Подчинявайте се на всѣко човѣшко начальство, заради Господа: било на царъ, като на върховна власть,) било на управници, като на пращани отъ него за наказание на злосторници и за похвала на добротворци.

Племя на злодѣйци.

Ис. 14:20...Племето на злодѣйцитѣ до-вѣки нѣма да се спомене.

Съме на лъжа.

Ис. 57:4. Надъ кого се глумите? Противъ кого разтваряте уста, изплъзвате езикъ? Не сте ли дѣца на прѣстѣпление, съме на лъжа?

Потомство на нечестивци.

Пс. 35:28. (Избѣгвай злото и върши добро, и ще живѣешъ вѣчно;) защото Господь обича правдата и не оставя Своитѣ свети; тѣ вѣчно ще бждатъ запазени; (а беззаконниците ще бждатъ изхвърлени) и потомството на нечестивитѣ ще бжде изтрѣбено.

Чеда на гнѣва.

Еф. 2:3...Ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плътскитѣ си похоти, изпълнявайки желанията на плътта и на помислитѣ, и по естество бѣхме, както и другитѣ, чеда на гнѣва...

Чедъ на плътта.

Римл. 9:8...Не чедата на плътта сж чеда Божии, а чедата на общанието, *тѣ* се признаватъ за потомство.

Чеда на проклятие.

2 Петр. 2:14. Тѣ (лъжеучителитѣ) иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлѣстватъ неукрѣпналитѣ души; сърцето *имъ* навикнало на користолюбие: тѣ сж чеда на проклятие.

Човѣци на свѣта.

Пс. 16:13, 14. Стани, Господи, прѣдупрѣди ги, повали ги. Избави съ меча Си душата ми отъ нечестивеца; чрѣзъ Твоята ржка, Господи, *избави я* отъ човѣцитѣ на свѣта, чийто дѣлъ е въ тоя животъ, и чиято утроба пълнишъ отъ Твоитѣ съкровищници; синоветѣ *имъ* сж сити и ще оставятъ остатъкъ на дѣцата си.

Лоши човѣци.

1 Царств. 2:12...Синоветѣ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Бога.

1 Царств. 30:22. Тогава лошитѣ и негодниците, които бѣха ходили съ Давида, почнаха да казватъ: задѣто тѣ (ония двѣстѣ души, които не бѣха въ сила да вървятъ подирѣ *имъ*) не ходиха съ насъ, нѣма да *имъ* дадемъ отъ плячката, която отнехме; нека всѣки си вземе само жената и дѣцата и си върви.

Негодници.

3 Царств. 21:10. (Иезавель написа писма отъ името на Ахава, запечата ги съ неговия печать и ги изпрати до старѣйшинитѣ и голѣмцитѣ, които живѣха съ Навутея, въ града му. Въ писмата тя пишеше тѣй: обявете постъ и поставете Навутея начело на народа;) и срѣщу него турете двама негодници, които да свидѣтелствуватъ противъ него и да кажатъ: ти хули Бога и царя; и слѣдъ това изведете го и го убийте съ камъни, та да умре.

Сждове на гнѣва.

Римл. 9:22. *Какво отъ туй*, ако Богъ, желаейки да покаже гнѣва *Си* и да яви мощъта *Си*, съ голѣмо дълготърпѣние понесе *нѣкои* сждове на гнѣвъ, пригответи за погибель?

Рожби ехиднини.

Мат. 3:7... Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи,

че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бѣгате отъ бѣдещия гнѣвъ?

Мат. 12:34. [Иисусъ, като знаеше тѣхнитѣ (на фарисеитѣ) помисли, рече имъ:] Рожби ехиднини! Какъ може да говорите добро, когато сте зли? Защото отъ прѣпълнено сърдце говорятъ устата.

Змии.

Мат. 23:33. Змии, рожби ехиднини, какъ ще избѣгнете осждането за въ геената?

Чедѣ на дявола.

1 Иоан. 3:10. Чедата Божии и чедата дяволови се познаватъ тѣй: всѣкой, който не върши правда, не е отъ Бога, *сжицо* и който не обича брата си.

Синове съ жестоко сърдце.

Иез. 2:4...Тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце,—при тѣхъ те (сине човѣшки!) пращамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ!

Синове на невѣрие.

Еф. 2:2. (Васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове,) въ които живѣхте нѣкогашъ споредъ живота на тоя свѣтъ, съгласно съ княза на въздушната власть, *сирѣчь* на духа, който дѣйствува въ синоветѣ на невѣрието, (Богъ оживотвори съ Христа.)

Еф. 5:6. Никой да ви не прѣлъстя съ празни думи, защото заради *вничко* това дохожда гнѣвътъ Божий върху синоветѣ на невѣрието.

Синове на нечестие.

Ос. 10:9. Повече, отколкото въ днитѣ на Гива, си грѣшилъ, Израилю; тамъ тѣ устояха; войната въ Гаваонъ противъ синоветѣ на нечестието ги не постигна.

Синове на гордостъта.

Иов. 41:25. На всичко, що е високо, (бегемотътъ) гледа смѣло; той е царь надъ всички синове на гордостъта.

Нелокорни синове.

Ис. 30:1. Горко на непокорнитѣ синове, казва Господь, които правятъ съвѣщания, но безъ Мене, и сключватъ съюзи, но не по Моя духъ, за да прибавятъ грѣхъ къмъ грѣхъ.

Синове на непослушание.

Кол. 3:6. Заради тия *пороци* (:блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбие, което е идолослужение) Божиятъ гнѣвъ иде върху синоветѣ на непослушанието.

Дѣда-отстѣпници.

Иер. 3:14. Върнете се, дѣца-отстѣпници, казва Господь, защото Азъ се съчетахъ съ васъ, и ще взема отъ васъ по едно-го отъ градъ и по двама отъ племе и ще ви заведа на Сионъ.

Неразумни дѣца.

Иер. 4:22. (Дълго ли врѣме ще гледамъ знаме, ще слушамъ тръбень звукъ?) Това произлиза отъ тамъ, че Моятъ на-

родъ е глупавъ, не Ме познава: тѣ сж неразумни дѣца, и нѣма у тѣхъ разсѣдъкъ: тѣ сж умни за зло, ала не умѣятъ да вършатъ добро.

Дѣца на робинята.

Гал. 4:31....Братя, не сме дѣца на робинята, а на свободната. **Чедата на тоя свѣтъ.**

Лук. 20:34. Иисусъ имъ (на садукееитѣ) отговори и рече: чедата на тоя свѣтъ се женятъ и се мжжатъ.

Синове на тоя вѣкъ.

Лук. 16:8....Господарьтъ похвали невѣрния пристойникъ, задѣто постѣпилъ досѣтливо; защото синоветѣ на тоя вѣкъ въ своя родъ сж по-досѣтливи отъ синоветѣ на свѣтлината.

Синове на лукавия.

Мат. 13:38. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ) отговори и рече: сѣчътъ на доброто сѣме е Синь Човѣчески;] нивата е тоя свѣтъ; доброто сѣме, това сж синоветѣ на царството, а плѣвелитѣ—синоветѣ на лукавия.

Синове на геената.

Мат. 23:15. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто обикаляте море и суша, за да добиете единъ послѣдователъ; и кога сполучите това, правите го синь на геената дваждъ по-достоеенъ отъ васъ.

Синове на другородни.

Пс. 143:7. (Господи) прости ржка отъ високото, избави ме и спаси ме отъ голѣмитѣ води, отъ ржцѣтъ на синоветѣ другородни, (чиито уста говорятъ суетно и чиято десница е десница на лъжа.)

Ис. 2:6....Ти отхвърли Своя народъ, дома Иакововъ, защото тѣ възприеха много отъ Изтокъ: и магесници *си иматъ* като филистимци, и общуватъ съ синове на чужденци.

Негодни раби.

Мат. 25:30....Негодния рабъ (оня, който бѣ взелъ единия талантъ) хвърлете въ вѣншната тъмнина: тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби. Като рече това, (Иисусъ) извика който има уши да слуша, нека слуша!

Лукави и лѣниви раби.

Мат. 25:25....Господарьтъ му (на оня, който бѣ взелъ единия талантъ) отговори и рече: лукави и лѣниви рабе! Ти знаеше, че жъна, дѣто не съмъ сѣялъ, и събирамъ, дѣто не съмъ прѣскалъ; (затова трѣбваше паритѣ ми да внесешъ на банкери: тѣ, а азъ, като дойдѣхъ, щѣхъ да си прибера своето съ лихва.)

Роби на грѣха.

Иоан. 8:34. Иисусъ имъ (на иудеитѣ) отговори: истина, истина ви казвамъ: всѣкой, който прави грѣхъ, робъ е на грѣха.

Римл. 6:20....Докато бѣхте роби на грѣха, бѣхте свободни отъ правдата.

Нечестиви люде.

2 Царств. 7:10. (Биде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь)...Азъ ще отредя

мѣсто за Моя народъ, за Израиля, ще го утвърдя, и той спокойно ще живѣе на мѣстото си и нѣма вече да се безпокои, и нечестизи люде нѣма вече да го притѣсняватъ, както по-прѣди. **Непокорни люде.**

Иез. 2:3...Той (Говорещиятъ) ми каза: „сине човѣшки! Азъ те пращамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешенъ“.

Родъ развратенъ.

Втор. 32:20. [Господь видѣ (и се разгнѣви) и въ гнѣва отхвърли синоветѣ Си и дъщеритѣ Си,] и рече: „ще скрия лицето Си отъ тѣхъ (и) ще видя, какъвъ ще бжде краятъ имъ: понеже тѣ сж родъ развратенъ, дѣца, въ които нѣма вѣра“.

Родъ опърничавъ и развратенъ.

Втор. 32:5...Тѣ се развратиха прѣдъ Него, тѣ не сж Негови дѣца поради пороцитѣ си; родъ опърничавъ и развратенъ.

Пс. 77:8. (Той нареди наредби у Иакова и положи законъ у Израиля, който заповѣда на бацитѣ ни да разказватъ на дѣцата си, за да знае идещиятъ родъ, дѣцата,) ..да не бждатъ като бацитѣ — родъ упоритъ и бунтовенъ, непостояненъ по сърдце и невѣренъ Богу по духъ.

Дѣян. 2:40. И съ много други думи (Петъръ) свидѣтелствуваше и ги (цѣлия домъ Израилевъ) приканваше, думайки: спасявайте се отъ тоя опакъ родъ.

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние.) за да бждете безукорни и чисти, непорочни чеда Божии посрѣдъ опърничавъ и развратенъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила въ свѣта.

Родъ невѣренъ и развратенъ.

Мат. 17:17...Иисусъ отговори и рече: о, роде невѣренъ и развратенъ! Докога ще бжда съ васъ? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го (момчето съ бѣсъ) тука. Лук. 9:41.

Зълъ родъ.

Втор. 1:35. [Когато Господь (Богъ) чу думитѣ ви, разгнѣви се, и се закле, като каза:] никой отъ тия хора, отъ тоя зълъ родъ, нѣма да види добрата земя, за която се клехъ, че ще дамъ на отцитѣ ви; (само Халевъ, Иефониевъ синъ, ще я види.)

Мат. 12:45. (Когато нечистиятъ духъ излѣзе отъ човѣка, минава прѣзъ безводни мѣста. търсейки покой, и не намира; тогава казва: ще се върна въ къщата си. отдѣто излѣзохъ. И като дѣйде, намира я празна, пометена и наредена;) тогава отива и довежда други седемъ духа, по-зли отъ себе си, и като влѣзатъ, живѣятъ тамъ; и послѣдното състояние на оня човѣкъ става по-лошо отъ първото. Тѣй ще бжде и съ тоя зълъ родъ.

Изродъ отъ грѣшници.

Числ. 32:14...Ето, вмѣсто бацитѣ си, възстанахте вие, изродъ отъ грѣшници, за да усилите още повече яростния гнѣвъ Господень противъ Израиля.

Прѣлюбодѣнь и грѣшень родъ.

Марк. 8:33.....Който се срами отъ Мене и отъ думитѣ Ми въ тоя прѣлюбодѣнь и грѣшень родъ, и Синъ Човѣческій ще се срами отъ него, кога дойде въ слазата на Отца Си съ светитѣ Ангели.

Лукавъ и прѣлюбодѣнь родъ.

Мат. 12:39....Той имъ отговори и рече: лукавъ и прѣлюбодѣнь родъ иска личби; но личба нѣма да му се даде, освѣнъ личбата на пророкъ Иона. Мат. 16:4.

Размиренъ домъ.

Иез. 2:5, 8. „Ще слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размиренъ домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ. А ти, сине човѣшки, слушай, какво ще ти говоря: не бжди упоритѣ като тоя размиренъ домъ; отвори устата си и изяжъ, кое-то ще ти дамъ“.

Иез. 12:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! ти живѣешъ всрѣдъ размиренъ домъ; тѣ иматъ очи да виждатъ, а не виждатъ; тѣ иматъ уши да слушатъ, а не слушатъ; защото тѣ сж домъ размиренъ.

Народъ размиренъ.

Ис. 30:9....Това е народъ размиренъ, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Народъ твърдоглавъ.

Изх. 32:9....Каза Господь на Моисея: Азъ виждамъ тоя народъ, и ето, той е народъ твърдоглавъ.

Изх. 33:3. [Каза Господь на Моисея: трѣгни оттука ти и народътъ; и ще проводя прѣдъ тебе единъ (Свой) Ангелъ и ще пропжда хананейци, аморейци, хетейци, фѣрезейци, (гергесейци) евейци и иевусейци,] (и той ще ви заведе) въ земята, дѣто тече медъ и млѣко; защото Азъ Самъ нѣма да вързя помѣжду ви, за да ви не погубя по пжтя, понеже вие сте твърдоглавъ народъ.

Изх. 34:9. [Моисей веднага падна на земята и се поклони (Богу),] и каза: ако съмъ придобилъ благоволение въ очитѣ Ти, Господи, нека дойде Господь между насъ; защото тоя народъ е твърдоглавъ; прости беззаконията ни и грѣховеѣ ни и направи насъ Твое наслѣдие.

Втор. 9:13....Рече ми Господь: (Азъ ти говорихъ веднажъ и дваждъ:) виждамъ тоя народъ, ето, той е народъ твърдоглавъ.

Ис. 48:4. Азъ знаехъ, че ти (доме Иакововъ) си упоритѣ и че въ твоята шия има желязни жили, и лобътъ ти е мѣдень.

Непокоренъ народъ.

Ис. 65:2. Весь-день простирахъ ржцѣ Си къмъ непокорния народъ, който ходѣше въ недобъръ пжтъ, по своитѣ помисли. Римл. 10:21.

Народъ отрупанъ съ беззакония.

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ беззакония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилевъ, — повърнахте се назадъ.

Мечестивъ народъ.

Ис. 10:6. (О, Асуре, жезълъ на Моя гнѣвъ и бичъ на Моето

негодуване!) Ще го пратя противъ нечестивъ народъ и противъ народа на Моя гнѣвъ, ще му дамъ повеля грабежъ да граби и плѣнь да плѣни и да го тъпче като улична калъ.

Проклети.

Мат. 25:41. Тогава (Царьтъ) ще каже.. на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огньъ вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Имена на идолитѣ и лъжебоговетѣ, споменати въ светитѣ Писания.

Златни телци (на Аарона).

Изх. 32:8. (Рече Господь на Моисея: твоятъ народъ се разврати;) скоро се отклониа отъ пѣтя, който имъ Азъ заповѣдахъ: направиха си излѣнь телець и му се поклониха и принесоха му жертва и казаха: ето, Израилю, твоятъ богъ, който те изведе отъ Египеската земя!

Втор. 9:15. Видѣхъ, че вие бѣхте съгрѣшили противъ Господа, вашия Богъ, направиха си бѣхте излѣнь телець, и скоро се бѣхте отклонили отъ пѣтя, който ви бѣ заповѣдалъ Господь (да държите).

Неем. 9:18. (И каза Ездра:) И макаръ (нашитѣ бащи) да бѣха си излѣли телець и казали: ето твоятъ богъ, който те изведе изъ Египетъ, — и макаръ да правѣха голѣми оскърбления, [Ти (Господи), поради голѣмото Си милосърдие, ги не остави въ пустинята.]

Пс. 105:19. Направиха телець на Хоривъ и се поклониха на истукана.

Дѣян. 7:40, 41. (Нашитѣ бащи)...рекоха на Аарона: „направи ни богове, които да вървятъ прѣдъ насъ; защото не знаемъ, какво се е случило на тоя Моисей, който ни изведе изъ Египетската земя“. И направиха въ ония дни теле, и принесоха жертва на идола и се веселѣха прѣдъ дѣлото на своитѣ ржцѣ. (Стефанъ).

Молохъ.

Лев. 18:21. Отъ дѣцата си не давай за жертва на Молоха и не безчести името на твоя Богъ. Азъ съмъ Господь.

4 Царств. 23:10....Той (Иосия) оскверни Тофетъ, що е въ дола но Еномовитѣ синове, та никой да не прѣкарва прѣзь огнь сина си и дѣщеря си *въ честь* на Молоха.

Амос. 5:25. Вие носихте скинията Молохова и звѣздата на вашия богъ Ремфанъ — образи, които направихте за себе си.

Вааловци.

Сжд. 2:11. Тогава Израилевитѣ синове почнаха да правятъ зло прѣдъ Господа и да служатъ на Вааловци.

Сжд. 3:7....Синоветѣ Израилеви сториха зло прѣдъ очитѣ на Господа, и забравиха своя Господь Богъ, и служеха на разни Вааловци и Астарти.

Сжд. 10:6. Израилевитѣ синове продѣлжаваха да правятъ зло прѣдъ очитѣ на Господа и служеха на разни Вааловци и Астарти и на боговетѣ арамейски и на боговетѣ сидонски, и на

боговетѣ моавски и на боговетѣ амонитски, и на боговетѣ филистимски; а Господа оставиха и Му не служеха.

3 Царств. 18:18. Илия му (на Ахава) отговори: не азъ смущавамъ Израила, а ти и бащиниятъ ти домъ, понеже прѣзрѣхте Господнитѣ заповѣди и вървите по Вааловци.

2 Парал. 23:2. (Той, Ахазъ,) ходѣше по пѣтя на израилскитѣ царе, и дори направи излѣти статуи на Вааловци.

Астарта.

Сжд. 2:13. Оставиха Господа и почнаха да служатъ на Ваала и на *разни* Астарты.

1 Царств. 7:4... Израилевитѣ синове отмахнаха *разнитѣ* Вааловци и Астарты и почнаха да служатъ само Господу.

1 Царств. 31:10. (Филистимци)...положиха оржието му (на Саула) въ капището на Астарта, а тѣлото му окачиха на стѣната Бетъ-Санска.

3 Царств. 11:5. И Соломонъ започна да служи на Астарта, сидонско божество, и на Милхома, амонитска гнусотия.

3 Царств. 11:33. (Ахия рече на Иеровоама: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: ето изтрѣгвамъ царството отъ ржката на Соломона и десетъ колѣна давамъ на тебе.) Това е, задѣто тѣ Ме оставиха и почнаха да се кланятъ на Астарта, сидонско божество, и на Хамоса, моавски богъ, и на Милхома, амонитски богъ, и не ходиха по Моитѣ пѣтища, за да вършатъ, каквото е угодно прѣдъ очитѣ Ми, и *да пазятъ* Моитѣ устави и Моитѣ заповѣди, като баща му Давида.

4 Царств. 23:13... Оброчищата прѣдъ Иерусалимъ, на десно отъ маслинената планина, които Соломонъ, царь Израилевъ, бѣ съградилъ на Астарта, сидонска гнусота, и на Хамось, моавска гнусота, и на Милхомъ, амонитска гнусота, царьтъ (Иосия) оскверни.

Ваалверитѣ.

Сжд. 8:33. Слѣдъ като Гедеонъ умрѣ, Израилевитѣ синове пакъ почнаха да ходятъ блудно подирѣ Вааловци и си поставиха за богъ Ваалверита.

Сжд. 9:45... Всички, които бѣха въ кулата Сихемска, отидоха въ кулата на капището на *Ваалъ*-Верита.

Хамось.

Сжд. 11:24. (Иефтай изпрати пратеници при амонитския царь да му кажатъ: тѣй говори Иефтай:) Не владѣешъ ли ти това, което ти е далъ Хамось, твоятъ богъ? И ние владѣемъ всичко онова, което ни е далъ за наслѣдие Господь, Богъ нашъ.

3 Царств. 11:7. Тогава Соломонъ съгради капище на Хамоса, моавска гнусотия, на планината, която е прѣдъ Иерусалимъ, и на Молоха, амонитска гнусотия.

Дагонъ.

Сжд. 16:23. Филистимскитѣ владѣлци се събраха, за да принесатъ голѣма жертва на Дагона, своя богъ, и да се повеселятъ, и казаха: нашиятъ богъ прѣдаде въ ржцѣтъ ни врага ни Самсона.

1 Царств. 5:2—4. Взеха филистимци ковчега Божий, внесоха го въ Дагоновия храмъ и го поставиха до Дагона. На другия день, като станаха азотци рано, ето, Дагонъ лежи ничкомъ

на земята прѣдъ ковчега Господень. И взеха Дагона и го поставиха пакъ на мѣстото му. На слѣдния день, като станаха сутринята, ето, Дагонъ лежи ничкомъ на земята прѣдъ ковчега Господень; главата на Дагона и (двѣтѣ му нозѣ и) двѣтѣ му ржци (лежаха) отсѣчени, всѣка отдѣлно, на прага; само трупътъ на Дагона бѣше останалъ.

1 Парал. 10:10. Оржжието му (на Саула филистимци) туриха въ капището на своитѣ богове, и главата му натъкнаха въ дома на Дагона.

Два златни телеца (на Иеровоамъ).

3 Царств. 12:28.... Царътъ, като се посвѣтѣва, направи два златни телеца и каза (на народа): не трѣбва да ходите въ Иерусалимъ; ето твоитѣ богове, Израилю, които те изведоха изъ Египетската земя.

4 Царств. 10:29... Огъ грѣховетъ на Назатовия синъ Иеровоамъ, който бѣ вкаралъ въ грѣхъ Израиля, отъ тѣхъ Ииуй не отстѣпяше — отъ златнитѣ телци, които бѣха въ Ветиль и въ Данъ.

2 Парал. 11:15. (Иеровоамъ и синоветѣ му)....си поставиха жреци за оброчщата, за козлитѣ и за телцитѣ, които той направи.

2 Парал. 13:8.... Сега вие (Иеровоаме и всички израилтяни) мислите да устоите противъ царството Господне, *що е* въ ржцитѣ на Давидовитѣ синове, *защото* сте голѣмо множество и защото имате златни телци, които Иеровоамъ ви направи за богове. (Авия).

Вааль.

3 Царств. 18:21, 22. Тогава Илия пристѣпи къмъ цѣлия народъ и каза: още ли ще куцате на двѣ колѣна? Ако Господъ е Богъ, вървете слѣдъ Него; ако ли Вааль — вървете слѣдъ него. А народътъ му не отговори ни дума. И речъ Илия на народа: само азъ останахъ пророкъ Господень, а Ваалови пророчи има четиристотинъ и петдесетъ души (и четиристотинъ джбравни пророчи).

4 Царств. 17:15. Тѣ останаха всички заповѣди на Господа, своя Богъ, направиха си излѣти образи на два телеца, направиха си и джбравна, покланяха се на цѣлото небесно воинство, служеха на Ваала.

Иер. 7:9. Какъ! вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се кълнете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате.

Иер. 19:5.... Издигнаха оброчища Ваалу, за да горятъ синоветѣ си съ огънь за всесъжение Ваалу, което Азъ не съмъ заповѣдвалъ, не съмъ говорилъ, и което и на умъ не Ми е идвало.

Иер. 32:35. Въ долината на Енѣмовитѣ синове съградиха капища Ваалу, за да прѣкарзатъ прѣзъ огънь синоветѣ си и дъщеритѣ си въ чѣстъ на Молоха, което Азъ не съмъ имъ заповѣдзвалъ, и на умъ не Ми е идвало, че тѣ ще вършатъ тая гнусотия, като вкарватъ въ грѣхъ Иуда.

Веелзевуль.

4 Царств. 1:2.... Охозия падна прѣзъ рѣшетчестия *прозорецъ* на своята горница, която е въ Самария, и заболѣ. И проводи пратеници и имъ каза: идете, попитайте Веелзевула, акаронското божество: ще оздравѣ ли отъ тая болестъ? (И тѣ отидоха да попитатъ.)

4 Цаств. 1:16. (Илия)...му каза: тъй говори Господь: за дѣто праша пратеници да попитатъ Веелзевула, акаронското божество, като да нѣмаше въ Израиля Богъ да питашъ за словото Му,—ти нѣма да се дигнешъ отъ постелката, на която си легналъ, а ще умрешъ.

Римонъ.

4 Царств. 5:18. (Нееманъ каза на Елисея:) сѣмо ето какво Господь да прости на твоя рабъ: когато моятъ господарь иде въ дома на Римона, за да се поклони тамъ и се опре върху ржката ми, и азъ се поклоня въ дома на Римона, тогава Господь да прости на твоя рабъ за поклонението ми въ дома на Римона.

Сукотъ-Бенотъ, Нергалъ, Ашима, Нивхазъ и Тартакъ и Адрамелехъ и Анамелехъ.

4 Царств. 17:29—31....Всѣки народъ си направи и свои богове и ги тури въ капища по оброчищата, каквито самарянитѣ си бѣха направили,—всѣки народъ въ градоветѣ си, дѣто живѣеше: вавилонци направиха Сукотъ-Бенотъ, кутийци направиха Нергалъ, ематци направиха Ашима, авийци направиха Нивхазъ и Тартакъ, а сепарваимци изгориха въ огнь синоветѣ си въ честь на Адрамелеха и Анамелеха, богове сепарваимски.

Нехущанъ.

4 Царств. 18:4. Той (Езекия) прѣмахна оброчищата, изпочупи статуитѣ, изсѣче джбравата и унищожи мѣдната змия, която Моисей бѣ направилъ; защото дори до ония дни Израилевитѣ синове ѝ кадѣха и я наричаха Нехущанъ.

Нисрохъ.

4 Царств. 19:37.... Когато (Сенахиримъ) се кланяше въ дома на Нисроха, своя богъ, убиха го съ мечъ синоветѣ му Адрамелехъ и Шарецерь, а сами избѣгаха въ Араратската земя. И вмѣсто него се възцари синъ му Асарданъ. Ис. 37:38.

Конѣ — въ честь на слънцето.

4 Царств. 23:11. (Иосия)...прѣмахна конетѣ, които иудейскитѣ царе туряха въ честь на слънцето прѣдъ входа въ дома Господень, близу до стаетѣ на скопеца Нетанъ-Мелехъ, въ Фаруримъ, а колесницитѣ на слънцето изгори съ огнь.

Богиня на небето.

Иер. 7:18. Дѣцата събиратъ дърва, а бацитѣ кладатъ огнь, и женитѣ мѣсятъ тѣсто, за да правятъ банички за богинята на небето и да извършватъ възлияние на други богове, за да Ме огорчаватъ.

Иер. 44:16, 17. (Отговориха на Иеремиа и казаха:) „думата, що ни говори въ име Господне, ние не слушаме отъ тебе; но безъ друго ще вършимъ всичко, що е излѣзло изъ нашитѣ уста: да кадимъ на богинята на небето и да ѝ правимъ възлияния, както сме вършили, ние и бацитѣ ни, царетѣ ни и князетѣ ни, въ градоветѣ на Иудея и по иерусалимскитѣ улици, защото тогава бѣхме сити и честити и бѣди не видѣхме“.

Бетсамскъ.

Иер. 43:13. (Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ето, ще пратя и ще взема Навуходоносора, вавилонския царь, Моя

рабъ,) и ще събори статуитѣ на Бетсамисъ, що е въ Египетската земя, и капищата на египетскитѣ богове съ огънь ще изгори.

Меродахъ.

Иер. 50:2. (Слово, което Господь изрече чрѣзъ пророкъ Иеремиа за Вавилонъ и за Халдейската земя:) явете и разгласете между народитѣ, дигнете знаме, обявете, не скривайте, думайте: Вавилонъ е прѣвзетъ, Вилъ е посраменъ, Меродахъ е съкрушенъ, истуканитѣ му сж посрамени, идолитѣ му сж съборени.

Златниятъ истуканъ на Навуходоносора.

Дан. 3:1—7. Царь Навуходоносоръ направи златенъ истуканъ, високъ шейсетъ лакти, широкъ шесть лакти, и постави го на поле Деиръ, въ областъта Вавилонска; и проводи царь Навуходоносоръ да събератъ сатрапи, намѣстници, воеводи, върховни сждии, ковчежници, законовѣдци, сждници и всички областни управители, да дойдатъ на тържественото откриване истукана, който бѣ поставилъ царь Навуходоносоръ. И събраха се сатрапи, намѣстници, военачалници, върховни сждии, ковчежници, законовѣдци, сждници и всички областни управители за откриване на истукана, който царь Навуходоносоръ бѣ поставилъ, и застанаха прѣдъ истукана, що бѣ въздигналъ Навуходоносоръ. Тогава глашатай високо се провикна: „обажда ви се вамъ, народи, племена и езици: щомъ чуете звукъ отъ тржба, пищѣлка, цитра, цафара, гусла и симфония, и всѣкакви свирала, паднете и се поклонете на златния истуканъ, който постави царь Навуходоносоръ; а който не падне и не се поклони, веднага ще бжде хвърленъ въ горяща огнена пещь“. Затова, кога всички народи чуха звукъ отъ тржба, пищѣлка, цитра, цафара, гусла и всѣкакви свирала, паднаха всички народи, племена и езици и се поклониха на златния истуканъ, който царь Навуходоносоръ бѣ поставилъ.

Небесното воинство.

Соф. 1:5. (Ще простра ржката Си, казва Господь, върху Иудея и върху всички жители на Иерусалимъ; ще изтрѣбъя отъ това мѣсто остатъцитѣ на Ваала, името на жрецитѣ съ свещеницитѣ,) и ония, които върху покривитѣ се покланятъ на воинството небесно, и ония отъ покланящитѣ се, които се кълнатъ въ Господа и се кълнатъ въ царя си.

Ремфанъ.

Дѣян. 7:42, 43....Богъ се отвърна и ги остави да служатъ на воинството небесно, както е писано въ книгата на пророцитѣ: „доме Израилевъ, принасяхте ли Ми вие поколения и жертви прѣзъ четирийсетъ години въ пустинята? Вие възприехте скинията Молохова и звѣздата на вашия богъ Ремфана, образи, които направихте, за да имъ се покланяте: и Азъ ще ви прѣселя оттаткъ Вавилонъ“. (Стефанъ).

Зевсъ и Ермесь.

Дѣян. 14:12....Наричаха Варнава Зевсъ, а Павла Ермесь, понеже той първенствуваше въ говоренето.

Артемидъ.

Дѣян. 19:23—28. Въ онова врѣме биде голѣмъ смутъ за плжтя *Господень*: нѣкой-си златарь, на име Димитъръ, който пра-

вѣше сребърни храмчета на Артемида и доставяше на занаятчиитѣ нѣ малко печалбз, като събра тѣхъ, па и *други* работници на такива нѣща, каза: другари, знаете, че отъ тая работа зависи нашиятъ добъръ поминѣкъ; а пѣкъ виждате и чувате, че нѣ само въ Ефесъ, но почти въ цѣла Асія, тоя Павелъ убѣди и обърна доста народъ, думайки, че не сж богове тия, които се правятъ съ ржцѣ *човѣшки*. Тѣй че има опасностъ, нѣ само това наше занятие да дойде въ прѣзрѣние, но и храмътъ на великата богиня Артемида да се не смѣта за нищо, и да загине величието на сжщата, която цѣла Асія и вселенната почита. Като чува *това*, изпълниха се съ яростъ, закрѣщѣха и казваха: велика е Артемида Ефеска!

Дѣян. 19:34, 35. ..Когато узнаха, че (Александъръ, който искаше да каже защитна рѣчь прѣдъ народа) е иудеинъ, всички завикаха съ единъ гласъ и крѣскаха около два часа: велика е Артемида Ефеска! А градскиятъ писаръ, като усмири народа, каза: мжже ефесци, кой човѣкъ не знае, че градъ Ефесъ е служителъ на великата богиня Артемида и на падналия отъ Зевса *неинъ идолъ*?

Имена на дявола.

Дяволъ.

Мат. 4:1. Тогава Исусъ биде отведенъ отъ Духа въ пустинята, за да бжде изкушенъ отъ дявола.

Мат. 25:41. Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна: идете отъ Мене, проклети, въ огньъ вѣчний, приготвенъ за дявола и неговитѣ ангели.

Лук. 8:12. (Тая притча значи: сѣмето е словото Божие;)-а това, що *падна* край пѣтя, сж ония, които слушатъ; но отсетнѣ дохожда при тѣхъ дяволътъ и грабва словото отъ сърдцето имъ, за да не повѣрватъ и се спасятъ.

Еф. 4:27. (Гнѣвете се, но не грѣшете: слънце да ви не залѣзва гнѣвни;) нито давайте мѣсто на дявола.

Еф. 6:11. (Братя мои,) облѣчете се въ всеоружието Божие, за да можете устоя противъ дяволскитѣ козни.

1 Тим. 3:7. Трѣбва още той (епископътъ) да има и добро свидѣтелство отъ вѣншнитѣ, за да не бжде укоряванъ и да не падне въ примката на дявола.

2 Тим. 2:26. (Господниятъ рабъ съ кротостъ да наставлява противницитѣ, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината) и да се освободятъ отъ примката на дявола, който ги е живи уловилъ, за да *изпълняватъ* волята му.

Иак. 4:7. ..Покорете се Богу; опълчете се противъ дявола, и *той* ще побѣгне отъ васъ.

Иуд. 1:9...Михаилъ Архангелъ, когато се прѣпираше съ дявола за Моисеевото тѣло, не посмѣя да произнесе хулна прѣсжда, а рече: Господь да ти забрани.

Откр. 2:10. (На ангела на смирненската църква напиши: тѣй казва първиятъ и послѣдниятъ, който биде мъртъвъ и оживѣ:) Не бой се никакъ отъ онова, което има да прѣтеглишъ. Ето, дяво-

лътъ ще хвърли *нѣкои* отъ васъ въ тъмница, за да ви изкуси, и ще имате скърбъ десетина дни. Бжди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнеца на живота.

Откр. 12:12....Горко вамъ, които населявате земята и морето, защото дяволътъ е слѣзълъ при васъ съ голѣмъ гнѣвъ, като знае, че му остава малко врѣме.

Сатана.

1 Парал. 21:1. Подигна се сатана противъ Израиля и подбуди Давида да прѣброи израилтянитѣ.

Иов. 1:6. Единъ день дойдоха синоветѣ Божии да застанатъ прѣдъ Господа; между тѣхъ дойде и сатаната.

Зах. 3:1. (Подигнахъ очи и видѣхъ: ето единъ мжжъ, който имаше въ рѣка землемѣрна връвъ.) И ми показа той Исуса, великия иерей, който стоеше прѣдъ Ангела Господень, и сатаната, който стоеше отдесно нему, за да му противодѣйствува.

Мат. 12:25....Ако сатана изгонва сатана, той се е раздѣлилъ самъ противъ себе си: тогава какъ ще устои царството му?

Лук. 10:18....Той (Господь) имъ (на седемдесетътѣхъ ученици) рече: видѣхъ сатаната, какъ падна отъ небето, като свѣткавица.

Римл. 16:20....Богъ на мира скоро ще съкруши сатаната подъ нозѣтъ ви. Благодатъта на Господа нашего Исуса Христа да бжде съ васъ! Аминъ.

2 Кор. 11:14....Самъ сатаната се прѣобразява въ Ангелъ на свѣтлината.

Откр. 2:13. (На ангела на пергамската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи двуострия мечъ:) зная дѣлата ти, и дѣ живѣешъ, *тамъ*, дѣто е прѣстолътъ на сатаната, и държишъ името Ми, и не се отрече отъ вѣрата Ми дори въ днитѣ, когато вѣрниятъ Ми свидѣтель Антипа биде умъртвенъ между васъ, срѣди които живѣе сатаната.

Откр. 12:9....Биде сваленъ голѣмиятъ змей — древнята змия, наречена дяволъ; сжщо и сатаната, който мамѣ цѣлата вселенна, биде сваленъ на земята, а заедно съ него бидоха свалени и ангелитѣ му.

Баща на лъжата.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволътъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжецъ и баща на лъжата.

Бѣгащъ змей.

Ис. 27:1. Въ оня день Господь ще порази съ Своя тежъкъ, голѣмъ и якъ мечъ левиатана — право бѣгащия змей, и левиатана — лакатушния змей, и ще убие морското чудовище.

Голѣмъ змей.

Откр. 12:3....Яви (се) друга поличба на небето: ето, голѣмъ червенъ змей съ седемъ глави и десетъ рога, а на главитѣ му — седемъ корони.

Богъ на тоя вѣкъ.

2 Кор. 4:4. (Ако е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинващитѣ:) на невѣрващитѣ отъ тѣхъ богътъ на тоя вѣкъ е заплѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

Веелзевулъ.

Мат. 12:24...Фарисеитѣ...рекоха: Той (Иисусъ) не изгонва бѣсоветѣ, освѣчъ чрѣзъ Веелзевула, бѣсовския князь. Марк. 3:22; Лук. 11:15.

Велкаръ.

2 Кор. 6:15. Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или какво общо има вѣрниятъ съ невѣрния?

Звѣръ.

Откр. 11:7...Когато (двамата Мои свидѣтели) завършатъ свидѣтелствуването си, звѣрътъ, който излиза изъ бездната, ще встѣпи въ бой съ тѣхъ, ще ги побѣди и ще ги убие.

Откр. 19:19. Тогавъ видѣхъ звѣра и царетѣ земни и тѣхнитѣ воинстаа, събрани, за да воюватъ противъ седналия на коня и воинството Му.

Имащъ власть на смъртъта.

Евр. 2:14... Понеже дѣцата сж участници въ плътъ и кръвь, то и Той (Христосъ) еднакво взе участие въ сжщитѣ, та чрѣзъ смъртъта да порази оногова, у когото е властѣта на смъртъта, сирѣчь дявола.

Власть на тъмнината.

Кол. 1:13. (Богъ ни) избави...отъ властѣта на тъмнината и ни прѣмѣсти въ царството на възлюбения Си Синь.

Свѣтоуправителъ на тъмнината на тоя вѣкъ.

Еф. 6:12...Нашата борба не е противъ кръвь и плътъ, а противъ началствата, противъ властитѣ, противъ свѣтоуправнитѣ на тъмнината отъ тоя вѣкъ, противъ поднебеснитѣ духове на злобата.

Врагъ.

Мат. 13:39. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ) отговори и рече: сѣячѣтъ на доброто сѣме е Синь Чозѣческый; нивата е тоя свѣтъ; доброто сѣме, това сж синоветѣ на царството, а плѣвелитѣ — синоветѣ на лукавия;] врагътъ пѣкъ, който ги посѣ, е дяволътъ; жетвата е свѣршѣжѣтъ на вѣка, а жетваритѣ сж Ангелитѣ.

Лук. 10:19. [Той (Господь) имъ (на седемдесетѣтѣхъ ученици) рече:] ето, давамъ ви власть да настѣпвате на змии и скорпии и на всѣка вражеска сила; и нищо нѣма да ви поврѣди.

Противникъ.

1 Петр. 5:8. Бждете трѣзвени, бждете бодри, защото вашиятъ противникъ, дяволътъ, като рикащъ лъвъ обикаля и търси кого да глѣтне.

Духъ, който дѣйствува въ синоветѣ на невѣрието.

Еф. 2:2. (И васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове,) въ които живѣхте нѣкогашъ споредъ живота на тоя свѣтъ, съгласно съ княза на въздушната власть, *сирѣчь* на духа, който сега дѣйствува въ синоветѣ на невѣрието. (срѣдъ които и ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плътскитѣ си психоти, — Богъ, макаръ да бѣхме мъртви поради прѣстѣпленията, оживотвори съ Христа.)

Духъ зълъ.

1 Царств. 16:14...Отъ Саула отстѣпи Духътъ Господень, и зълъ духъ отъ Господа го мѣчеше.

Змия.

Бит. 3:4, 14. Тогава змията рече на жѣната: не, нѣма да умрете. И рече Господь Богъ на змията: задѣто си сторила това, проклета да си между всички животни и всички полски звѣрове; ти ще се влачишъ по корема си и ще ядешъ прахъ прѣзъ всички дни на живота си.

2 Кор. 11:3...Богъ се, да не би, както змията съ хитростъта си прѣлъсти Ева, тъй и вашитѣ мисли да се поврѣдятъ поради простотата *ви* въ Христа.

Древна змия.

Откр. 20:2. (Видѣхъ, че отъ небето слизаше Ангелъ, който имаше ключа отъ бездната и голѣма верига въ ржката си;) *той* хвана змея, превната змия, която е дяволъ и сатана — и го свърза за хиляда години.

Изкуситель.

Мат. 4:3...Приближи се до Него (Иисуса) изкусительтъ и рече: ако си Синъ Божий, кажи, тия камъни да станатъ на хлѣбове.

1 Сол. 3:5...Азъ, като не можехъ вече да търпя, пратихъ да узная за вѣрата ви, да не би нѣкакъ да ви е изкусилъ изкусительтъ, та да отиде напразно нашиятъ трудъ.

Клеветникъ.

Откр. 12:10...Чухъ на небето високъ гласъ да говори: сега настана спасението и силата и царството на нашия Богъ и властъта на Неговия Христосъ, понеже е сваленъ клеветникътъ на братята ни, който ги клеветѣше прѣдъ нашия Богъ денемъ и нощемъ.

Князь на тоя свѣтъ.

Иоан. 12:31. Сега е сждъ надъ тоя свѣтъ; сега князътъ на тоя свѣтъ ще бѣде изпжденъ вннѣ. Иоан. 16:11.

Иоан. 14:30. [Иисусъ имъ (на ученицитѣ Си) рече:] Нѣма вече много да говоря съ васъ, защото иде князътъ на тоя свѣтъ, и въ Мене *той* нѣма нищо.

Бѣсовски князь.

Мат. 9:34...Фарисейтъ думаха: Той (Иисусъ) изгонва бѣсоветѣ съ силата на бѣсовския князь.

Лукавий.

Мат. 13:19. (Чуйте, *какво значи* притчата за сѣяча:) при всѣкиго, който слуша словото на царството и не разбира, дохожда лукавиятъ и грабва посѣяното въ сърдцето му: ето, кого означава посѣяното край пжтя.

Мат. 13:33. [Той (Иисусъ) имъ (на ученицитѣ) отговори и рече: сѣячтъ на доброто сѣме е Синъ Човѣческій;] нивата е тоя свѣтъ; доброто сѣме, това сж синоветѣ на царството, а плѣвелитѣ — синоветѣ на лукавия.

Еф. 6:15....Вземете щига на вѣрата, съ който ще можете угаси всички нѣжежени стрѣли на лукавия.

1 Иоан. 2:13. Пиша вамъ, бащи, защото познахте Оногова, Който е отначало. Пиша вамъ, момци, защото побѣдихте лукавия. Пиша вамъ, момчета, защото познахте Отца.

1 Иоан. 5:18. Знаемъ, че всѣки, роденъ отъ Бога, не грѣши; но родениятъ отъ Бога пази себе си, и лукавиятъ го не докосва.
Лъжливъ духъ.

3 Царств. 22:22. [Господь рече (на небесното воинство): кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ казваше тъй, а други — иначе; единъ духъ се изстѣпи, застана прѣдъ лицето на Господа и рече: азъ ще го склоня! А Господь попита: съ какво?] Той отговори: ще излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ устата на всичкитѣ му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това; иди и стори тъй.

Нечистъ духъ.

Мат. 12:43, 44. Когато нечистиятъ духъ излѣзе отъ човѣка, минава прѣзъ безводни мѣста, търсейки покой, и не намира; тогава казва: ще се върна въ къщата си, отдѣто излѣзохъ. И като дѣйде, намира я празна, пометена и наредена.

Искренность.

Христосъ ѝ бѣше примѣръ.

1 Петр. 2:22. Той не стори грѣхъ, нито се намѣри лъсть въ устата Му.

Богъ иска искреность на сърдцето.

Пс. 50:8. Ето, Ти обикна истината въ сърдцето, и вжтрѣ въ мене ми яви мждростъта (Си).

Иак. 4:8. Приближете се къмъ Бога, и Той ще се приближи къмъ васъ; очистете рѣцѣ, грѣшници, изправете сърдца, двоедушни.

Служителитѣ Божии трѣбва да ѝ покажатъ примѣръ.

2 Кор. 6:6. (Ние въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии,) съ чистота, съ знание, съ дълготърпѣние, съ благодать, съ Духъ Светий, съ нелицемѣрна любовь.

Тит. 2:7. (Увѣщавай сжщо младежитѣ да бждатъ цѣломждри,) като въ всичко прѣдставяшъ себе си за образецъ на добри дѣла, *показвайки*, чистота въ учението, почетность, непоковарность.

Тя е противна на плѣтската мждрость.

2 Кор. 1:12....Нашата похвала е тая: свидѣтелството на свѣстѣта ни, че въ простота и искреность прѣдъ Бога, не съ плѣтско мждруване, а съ благодать Божия, живѣхме на свѣта, особено пѣкъ между васъ.

съ нея трѣбва да бждатъ придружени: *любовта ни къмъ Бога.*

2 Кор. 8:8. [Да изобилва у васъ и тая добродѣтель (пожертвователността)]. *Това казвамъ не като заповѣдъ, но за да изпитамя чрѣзъ усърдието на другитѣ искреността и на вашата любовъ.*

2 Кор. 8:24. И тъй, дайте доказателство за вашата любовъ и за това, дѣто се хвалимъ съ васъ, както на тѣхъ (пратеницитѣ до васъ), така и прѣдъ лицето на църквитѣ.

Любовта ни къмъ Христа.

Еф. 6:24. *Благодатта да бжде съ всички, неизмѣнно любещи Господа нашего Иисуса Христа. Аминь.*

Службата ни къмъ Бога.

Втор. 11:13 Ако слушате заповѣдитѣ Му, които ви заповѣдвамъ днесъ, ако обичате Господа, вашия Богъ, и Му служите отъ все сърдце и душа, (Той ще даде на земята ви дъждъ на врѣме, ранъ и късенъ, и ти ще съберешъ житото си, виното си и дървеното си масло.)

Иис. Нав. 24:14, 24 ...Бойте се отъ Господа и Му служете съ чистота и искреностъ; отхвърлете боговетѣ, на които сж служили бацитѣ ви отвждъ рѣката и въ Египетъ, а служете Господу. Народътъ рече на Иисуса: на Господа, нашия Богъ, ще служимъ и гласа Му ще слушаме.

1 Парал. 28:9...Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ сърдце и отъ сѣ-душа, защото Господъ изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитѣ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги. (Давидъ).

2 Тим. 1:3. Благодаря Богу, Комуто *още* отъ прародители служа съ чиста съвѣсть, задѣто непрѣстанно те споменувамъ въ молитвитѣ си денемъ и ноцемъ.

Евр. 10:22. *(Като имаме великъ Свещеникъ надъ Божия домъ,)* нека пристѣпваме съ искрено сърдце, при пълна вѣра, слѣдъ като съ порѣсване очистимъ сърдцата отъ лукава съвѣсть и омиемъ тѣлото съ чиста вода.

Нашето търсене (на) Бога.

2 Парал. 15:15...Всички иудеи се радваха на тая клетва (да търсятъ Господа), защото се клеа отъ сѣ-сърдце и съ пълно усърдие търсѣха Господа, и Той имъ се намѣри. И Господъ имъ даде спокойствие отъ всички страни.

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай сжщо и младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовъ и миръ съ ония, които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

Всичкото наше пѣведение.

Дѣян. 2:46...Всѣки день единодушно прѣстояваха въ храма и, прѣломявайки по кжцитѣ хлѣбъ, хранѣха се съ весело и чисто сърдце.

Кол. 3:23...Всичко, що вършите, вършете отъ душа, като за Господа, а не за човѣци.

Иак. 3:13, 17. Който между васъ е мждъръ и искусень, нека покаже чръзъ своето добро поведение дѣлата си въ кротость и мждрость. А мждростъта, която иде отгорѣ, е първомъ чиста, послѣ мирна, снизходителна, отстѣпчива, пълна съ милосърдие и съ добри плодове, безпристрастна и нелицемѣрна.

Нашиятъ животъ.

3 Царств. 3:6. Соломонъ каза: Ти (Господи) стори велика милость на Твоя рабъ баща ми Давида; и задѣто той ходѣше прѣдъ Тебе по истина и правда и съ искрено сѣрдце прѣдъ Тебе, Ти му запази тая велика милость и му подари синъ, който да седи на прѣстола му, както това е днесъ.

3 Царств. 9:4. [Господь му (на Соломона) каза]:...Ако хо̀дишь прѣдъ Моето лице, както ходи баща ти Давидъ, съ чисто сѣрдце и съ правота, изпълнявайки всичко, що съмъ ти заповѣдалъ, и ако пазишь Моитѣ устави и Моитѣ закони, (Азъ ще поставя царския ти тронъ надъ Израиля до вѣка.)

Вѣрата ни.

1 Тим. 1:5....Цѣльта на поржчането е — да се породи любовъ отъ чисто сѣрдце, отъ добра съвѣсть и нелицемѣрна вѣра. *Любовъта ни къмъ другитѣ.*

Римл. 12:9. Любовъта да бжде нелицемѣрна; отврѣщайте се отъ злото, прилѣпайте се къмъ доброто.

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушность на истината чръзъ Духа за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сѣрдце.

1 Иоан. 3:18. Чеда мои, нека любимъ не съ думи или съ езикъ, а съ дѣла и истина!

Проповѣдъта на Евангелието.

2 Кор. 2:17....Ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповѣдваме искрено, като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа.

1 Сол. 2:3—5....Нашето учение не произхожда нито отъ заблуждение, нито отъ нечисти подбуди, нито отъ лукавство; но както Богъ ни удостои да ни повѣри благовѣстието, тъй и говоримъ — не за да угаждаме на човѣци, а на Бога, Който изпитва сѣрдцата ни. Защото нито съ лъскателни думи се отнесохме нѣкога къмъ васъ, както знаете, нито съ користна омисль: Богъ е свидѣтель!

Тя е едно свойство на Евангелското учение.

1 Петр. 2:2. (Като оставите всѣко лицемѣрие,) като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение.

Тя произвежда увѣренность.

Пс. 113:80. Да бжде (Господи) сѣрдцето ми непорочно въ Твоитѣ наредби, та да се не посрамя.

Притч. 10:9. Който ходи въ непорочность, ходи безопасно; а който изкривява пѣтищата си, ще бжде наказанъ.

Човѣкъ, безъ нея, въ всичкитѣ си пѣтища е неуредень.

Иак. 1:8. Човѣкъ двоедушенъ въ всичкитѣ си пѣтища е неуредень.

Понѣкога Евангелието се проповѣдва безъ нея.

Фил. 1:15—18. Нѣкои, наистина, отъ зависть и *обичъ къмъ* прѣпирня, проповѣдватъ Христа, а други — отъ добро разположение. Еднитѣ отъ *желание* да се прѣпиратъ проповѣдватъ Христа нечисто, като мислятъ, че увеличаватъ тежината на оковитѣ ми; другитѣ пъкъ *проповѣдватъ* отъ любовъ, като знаятъ, че азъ съмъ поставенъ да защитавамъ благовѣстието. Но що отъ това? Както и да бжде, било прѣсторено, било искрено, Христосъ се проповѣдва; затова се радвамъ, и ще се радвамъ.

Нечестивцитѣ я нѣматъ.

Пс. 5:10....Въ устата имъ нѣма истина: сърдцето имъ е пагуба, гърлото имъ — отворенъ гробъ, съ езика си лъстятъ.

Пс. 11:3. Лъжа говори всѣки на ближния си; лъстиви сж устата, говорятъ съ присторено сърдце.

Пс 54:22. Устата имъ по-меки отъ масло, а въ сърдцето имъ вражда; думитѣ имъ по-нѣжни отъ елей, но тѣ сж голи мечове.

Не служатъ Богу съ нея.

Иер. 3:10....Вѣроломната ѝ (на дъщерята Израилева) сестра Иудея не се обърна къмъ Мене отъ сѣ-сърдце, а само присторено, каза Господь.

Укоръ за недостатъкъ отъ нея.

3 Царств. 18:21. Тогава Илия пристѣпи къмъ цѣлия народъ и каза: още ли ще куцате на двѣ колѣна? Ако Господь е Богъ, вървете слѣдъ Него; ако ли Вааль — вървете слѣдъ него. А народътъ му не отговори ни дума.

Мат. 23:14, 23, 25, 27, 28. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто изпояждате домоветѣ на вдовицитѣ и лицемѣрно дълго се молите; затова ще получите по-големо осждане. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто давате десетъкъ отъ гъозумъ, копъръ и кимионъ, а сте оставили най-важното въ закона: правосъдие, милость и вѣра; това трѣбваше да празите, и онова да не оставите. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто чистите отвѣнъ чашата и блодото, когато вжтрѣ тѣ сж пълни съ грабежъ и неправда. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто се оприличавате на варосани гробници, които отвѣнъ се виждатъ хубази, а вжтрѣ сж пълни съ мъртвешки кости и съ всѣка нечистота; тѣй и вие отвѣнъ се показвате на човѣцитѣ праведни, а извжтрѣ сте пълни съ лицемѣрие и беззаконие.

Наказанието на ония, които служатъ Богу безъ нея.

Иер. 43:10. Проклетъ, който върши нехайно дѣлото на Господа, и проклетъ, който удържа меча Му отъ кръвь.

Римл. 1:18. Гнѣзътъ Божий се откриза отъ небето върху всѣко нечестие и неправда на човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда.

Наставление за придобиването ѝ.

1 Кор. 5:8. Нека празнуваме, прочее, не съ старъ квасъ, нито съ квасъ отъ злоба и луказство, а съ безквасни хлѣбове отъ чистота и истина.

1 Петр. 2:1....Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство,

всѣко лицемѣрие, завистъ и клевета, (като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко.)

Да се молкмъ (Богу) и други да я иматъ.

Фил. 1:10. (Моля се.) за да различавате, що е по-добро, та да бждете чисти и безъ прѣтънка въ деня Христовъ.

Блаженството на ония, които я иматъ.

Пс. 14:1, 2 Господи, кой може да прѣбждва въ Твоето жилище? кой може да обитава на Твоята света планина? Она, който ходи непорочно, върши правда и въ сърдце си говори истина.

Пс. 31:2. Блаженъ е онзи човѣкъ, комуто Господъ нѣма да вмѣни грѣхъ, и въ чийто духъ нѣма лукавство!

Притч. 12:22. Лъжливи уста сж гнусота прѣдъ Господа, а който говори истина, е благоугоденъ Нему.

Примѣри (за искреностъ):

Завулонци.

1 Парал. 12:33. Отъ *колѣчото* Завулоново имаше готови за битка, въоржжени съ всѣкакви военни оржжия, петдесетъ хиляди, въ строй, единодушни.

Елиуй.

Иов. 33:3. Думитѣ ми сж отъ искреностъ на сърдцето ми, и устата ми ще произнесатъ чисто знание.

Давидъ.

Пс. 113:7. (О, да бѣха се насочили моитѣ пжтица къмъ спазване Твоитѣ устази! Тогъза) слазиль бихъ Те (Господи) съ правота на сърдцето, каго се уча отъ сждбитѣ на Твоята правда.

Езекия.

Ис. 38:3. „О, Господи! спомни си, че азъ ходихъ прѣдъ Твоето лице вѣрно и съ прѣданно Тебѣ сърдце и вършихъ, що бѣше угодно въ Твоитѣ очи“. И силно заплака Езекия.

Натанаилъ.

Иоан. 1:47. Иисусъ видѣ Натанаила да отива къмъ Него и казва: ето, истински израилтянинъ, у когото нѣма лукавство.

Тимотей.

2 Тим. 1:5. (Благодаря Богу.)...като си спомнямъ за твоята нелицемѣрна вѣра, която по-рано я имаше у баба ти Лоида и майка ти Езника, а убѣденъ съмъ, има я и въ тебе.

Примѣръ (за неискреностъ):

Петъръ.

Гал. 2:11—14....Когато дойде Петъръ въ Антиохия, азъ му се лично опрѣхъ, защото се бѣ изложилъ на осждане. Понеже, прѣди да пристигнатъ нѣкои отъ Иакова, *той* ядѣше заедно съ езичниците; а когато тѣ дойдоха, почна да се спотаява и да страни, като се боеше отъ обрѣзанитѣ. Заедно съ него лицемѣрѣха и другитѣ иудеи, тъй че дори и Варнава се узлѣче отъ лицемѣрието имъ. Но, когато видѣхъ, че *тѣ* не постжпватъ право по евангелската истина, казахъ на Петра прѣдъ всички: ако ти, бидейки иудеинъ, живѣешъ по езически, а не по иудейски, защо карашъ езичниците да живѣятъ по иудейски?

Истина.

Богъ е Богъ на истината.

Втор. 32:4. Той е твърдина; дѣлата Му сж свършени, и всички Му пжтища сж праведни; Богъ е вѣренъ, и неправда нѣма (въ Него); Той е праведенъ и истиненъ.

Пс. 30:6. Въ Твоя рѣка прѣдавамъ духа си; Ти си ме избавилъ, Господи, Боже на истината.

Христосъ е истината.

Иоан. 14:6. Каза му (на Тома) Иисусъ: Азъ съмъ пжтътъ и истината и животътъ; никой не дохожда при Отца, освѣнъ чрѣзъ Мене.

Бѣ пленъ съ нея.

Иоан. 1:14...Словото стана плътъ, и живѣ между насъ, пълно съ благодать и истина; и ние видѣхме славата Му, слава като на Единороденъ отъ Отца.

Говорилъ я.

Притч. 8:7. (Нали прѣмждростъта вика?)..Езикътъ ми ще изговори истина, а нечестието е гнусота за устата ми.

Мал. 2:6. Законътъ на истината бѣше на устата му (на Левия), и неправда не се намираше на езика му; въ миръ и правда той ходѣше съ Мене и мюзина отклони отъ грѣхъ.

Иоан. 8:45...Понеже Азъ говоря истината, не Ми вѣрвате.

1 Петр. 2:22. Той не стори грѣхъ, нито се намѣри лъсть въ устата Му.

Дошълъ да я засвидѣтельствува.

Иоан. 18:37...Пилатъ Му рече: и тъй, царь ли си Ти? Иисусъ отговори: ти казвашъ, че съмъ царь. Азъ за това се родихъ и за това дойдохъ на свѣта, за да свидѣтельствувамъ за истината; всѣкой, който е отъ истината, слуша гласа Ми.

Е вѣренъ и истиненъ свидѣтель.

Откр. 1:5. (Иоанъ—до седемътѣхъ църкви, които сж въ Асия: благодать вамъ и миръ) и отъ Иисуса Христа, *Който* е вѣрниятъ свидѣтель, първородениятъ изъ мъртвитѣ и началникътъ на земнитѣ царе. Нему, Който ни възлюби и оми отъ нашитѣ грѣхове чрѣзъ Своята кръвь (и Който ни направи прѣлъ Бога и Своя Отецъ царе и свещеници,—слава и владичество во вѣки вѣковъ! Аминъ.)

Откр. 3:14...На ангела на лаодикийската църква напиши: тъй казва Аминъ, вѣрниятъ и истински свидѣтель, началото на Божието създание: (зная твоитѣ дѣла: ти не си ни студень, ни горещъ; о, дано да бѣше студень или горещъ!)

Откр. 19:11...Видѣхъ небето отворено, и ето, конь бѣлъ. Оня, Който яздѣше на него, се нарича Вѣренъ и Истиненъ, и Той праведно сжди и воюва.

Духъ Светий е Духъ на истината.

Иоан. 14:17. (Азъ ще помоля Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ,) Духътъ на истината, Когото свѣтътъ не може да

приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото Той съ васъ прѣбжда и въ васъ ще бжде.

Иоан. 15:25...Кога дойде Угѣшителтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтельствува за Мене.

Иоан. 16:13...Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упжти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

1 Иоан. 5:6. Този е Иисусъ Христосъ, Който дойде чрѣзь вода и кръвь (и чрѣзь Духа)—не само чрѣзь вода, а чрѣзь вода и кръвь; и Духътъ е, Който свидѣтельствува, понеже Духътъ е истина.

Словото Божие е истинъ.

2 Тим. 2:15. Залѣгай да се прѣдставишь прѣдъ Бога до-стоенъ, безукоренъ работникъ, който вѣрно прѣподава словото на истината.

Благовѣстието е истина.

Гал. 2:5. Тѣмъ (на лъжебратята) нито за часъ се оставихме да ни покорятъ, та да се запази у васъ истината на благовѣстието.

Еф. 4:21. [Вие не тъй (както езичниците) познахте Христа,] щомъ наистина сте чули за Него и въ Нѣго сте се научили (както е истината въ Иисуса) (да отхвърлите отъ себе си ветхия споредъ прѣдишното ви живѣне човѣкъ, който изтлѣва въ прѣлѣстителни похоти, да се обновите съ духа на своя умъ и да се облѣчете въ новия човѣкъ, създаденъ по Бога въ правда и светостъ на истината.)

Иак. 3:14...Ако въ сърдцето си имате горчива завистъ и свадливостъ, не се хвалете и не лъжете противъ истината: (това не е мждростъ, която слиза отгорѣ, а земна, душевна, бѣсовска.)

Евангелието е истина, засвидѣтелствувано отъ Иоана.

Иоан. 5:33. Вие бѣхте пратили при Иоана, и той засвидѣтельствува за истината.

Евангелието е истина въ Христа

1 Тим. 2:7. [(Христосъ) отдаде Себе Си откупъ за всички—нѣщо въ свое врѣме засвидѣтелствувано.] за което азъ съмъ поставенъ проповѣдникъ и апостолъ (истина казвамъ въ Христа, не лъжа), учитель на езичниците въ вѣрата и истината.

Тя се нарича истина на благовѣстието.

Тит. 1:1. Павелъ, рабъ Божий и апостолъ на Иисуса Христа за вѣрата на Божиитѣ избраници и за познаване истината на благочестието, (съ надеждъ за вѣченъ животъ, до Тита, истинско по общата вѣра чедо: благодать, милостъ и миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Иисуса Христа, нашия Спасителъ.)

Тя освобождава.

Иоан. 8:32...Ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

Тя очиства.

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитъ съ послушность на истината чрѣзь Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

Тя осветява.

Иоан. 17:19... За тяхъ (човѣцитѣ, които си Ми далъ, Отче Светий.) Азъ посветявамъ Себе Си, та и тѣ да бждатъ осветени чрѣзъ истината.

Тя съставлява частъ отъ всеоржжието на християнина.

Еф. 6:14... Стойге, като си прѣпашете кръста съ истина и се облѣчете въ бронята на правдата.

Е изобилно обѣщана на вѣрнитѣ.

Иер. 33:6. Ето, Азъ ще му (на Иерусалимъ) туря пластиръ и лѣчебни срдства, ще ги изцѣря и ще имъ открия изобилие отъ миръ и отъ истина.

Длъжни сме да върваме въ нея.

2 Сол. 2:12. [Богъ ще имъ (на ония, които не сж приели любовта на истината за свое спасение) прѣти дѣйствиe на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата,] та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрзали въ истината, а обикнали неправдата.
Да се покоряваме на нея

Гал 3:1. О, неразумни галатяни! Кой ви омзя, та вече се не покорявате на истината *вие*, прѣдъ очитѣ на които Исусъ Христосъ бѣ изобразенъ *така, като да бѣ* разпнатъ помежду ви?
Да я проповѣдваме.

2 Кор. 4:2. (Като имаме по милость Бжия това служение, не падаме духомъ;) но *ние* отхвърлихме скришнитѣ срамотни дѣла, безъ да прибѣгваме къмъ хитрость и безъ да изопачаваме словото Божие, а като се прѣпоръчваме всѣкому на съвѣстята прѣдъ Бога чрѣзъ откриване истината

Тя прѣбжда всѣхъга съ вѣрнитѣ.

2 Иоан. 1:2. (Азъ, старецътъ—до избрнатата госпсжа и нейнитѣ чеда, които истински сбичамъ.) заради истината, която прѣбжда въ насъ и ще бжде съ насъ во вѣки: (да бжде съ васъ благодатъ, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, Сина на Отца, въ истина и любовь).

Бзгъ обича истината вжтрѣ у човѣка.

Пс. 50:8. Ето, Ти обикна истината въ сърдцето, и вжтрѣ въ мене ми яви мдростьта (Си).

Богъ иска вѣхой да я познае.

1 Тим. 2:4. (Богъ)...иска да се спасятъ всички човѣци и да достигнатъ до познание на истината.

2 Тим. 2:25. (Господниятъ рабъ) съ кротость да наставлява противницитѣ, та даго Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината.

Плодътъ на Духа е истина.

Еф. 5:9...Плодътъ на Духа *свстон* въ всѣка доброта, правда и истина.

Вѣрнитѣ сж длъжни да се покланятъ Богу и Го призоваватъ въ истина.

Пс. 144:18. Близу е Господъ къмъ всички, които Го призоваватъ, къмъ всички, които Го въ истина призоваватъ.

Иоан. 4:24. Богъ е духъ: и тия, които Му се покланятъ, трѣбва да се покланятъ съ духъ и съ истина.

1 Кор. 5:8. Нека празнуваме, прочее, не съ старъ квасъ, нито съ квасъ отъ злоба и лукавство, а съ безквасни хлѣбове отъ чистота и истина.

Да служатъ на Бога въ истина.

Иис. Нав. 24:14...Бойте се отъ Господа и Му служете съ чистота и искреностъ; отхвърлете боговетъ, на които сж служили бацитъ ви отвждъ рѣката и въ Египетъ, а служете Господу.

1 Царств. 12:24. Само бойте се отъ Господа и Му служете истински отъ всичкото си сърдце, защото видѣхте, какви велики дѣла извърши Той съ васъ. (Самуилъ).

Да ходятъ въ нея.

3 Царств. 2:4. (Давидъ завѣща на сина си Соломона, думайки: пази завѣта на Господа, твоя Богъ,) та Господъ да изпълни думата Си, що бѣ казалъ за мене, думайки: ако твоитъ синове пазятъ пѣтищата си, за да вървятъ прѣдъ Мене въ истината отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ-душа, нѣма да липса мжжъ отъ тебе на Израилевия прѣстолъ.

3 Царств. 3:6. Соломонъ каза: Ти (Господи) стори велика милостъ на Твоя рабъ баша ми Давида; и задѣто той ходѣше прѣдъ Тебе по истина и правда и съ искрено сърдце прѣдъ Тебе, Ти му запази тая велика милостъ и му подари синъ, който да седи на прѣстола му, както тѣва е днесъ.

4 Царств. 20:3. (Езекия се помоли Господу, думайки:) о Господи, спомни си, че ходихъ прѣдъ лицето Ти вѣрно и съ прѣдано Тебѣ сърдце. и вършихъ, каквото бѣше угодно прѣдъ очитъ Ти. И заплака Езекия силно. Ис. 38:3.

Пс. 24:5. Насочи ме къмъ Твоята истина и ме научи, защото Ти си Богъ на моето спасение; на Тебе се надѣвамъ всѣки день.

Пс. 118:30. Избрахъ пѣтя на истината, турихъ прѣдъ себе си Твоитъ сѣдби.

3 Иоан. 1:3, 4. Много се зарадвахъ, когато дойдоха братя и свидѣтелствуваха за твоята (възлюбений) вѣрность—какъ ти ходишь въ истината. За мене нѣма по голѣма радость отъ тая—да чувамъ, че моитъ чеда ходятъ въ истината.

Да я обичатъ.

Зах. 8:19. Тъй казва Господъ Саваотъ: постѣтъ на четвъртия мѣсець, постѣтъ на петия, постѣтъ на седмия и постѣтъ на десетия ще стане за дома Иудинъ радость и весело тържество, само обичайте истина и миръ.

Да говорятъ по нея.

Зах. 8:16. Ето дѣлата, които вне трѣбва да вършите: говорете истина единъ другиму; праведно и миролюбиво сѣдете при портитъ си.

Римл. 9:1. Истина говоря въ Христа, не лъжа, — свидѣтелствува ми моята съвѣсть чрѣзъ Духа Светаго, — (че ми е голѣма скърбъ и непрѣстанна мжка на сърдце.)

2 Кор. 7:14. (Още повече се зарадвахме съ радостъта на

Тита, задѣто вие всички сте успокоили духа му,) и задѣто азъ не съмъ се посрамилъ, ако съ нѣщо съмъ се похвалилъ за васъ прѣдъ него; но, както сме говорили прѣдъ васъ всѣкога истината, тъй и прѣдъ Тита похвалата ни излѣзе истинска.

2 Кор. 11:10. (Ако и да бѣхъ въ оскъдица, никому не догегнахъ, защото оскъдицата ми удовлетвориха братята, дошли отъ Македония; та и въ всичко се пазихъ и щѣ се пазя, да ви не бжда товаръ.) По истината Христова, що е въ мене, *ще кажа*, че тая похвала нѣма да ми се отнеме въ странитѣ Ахайски.

Еф. 4:23... Като отхвърлите лъжата, казвайте истината всѣки на ближния се, понеже сме членове единъ другиму.

3 Иоан. 1:12. За Димитрия биде засвидѣтелствувано отъ всички и отъ самата истина; свидѣтелствуваме сжщо и ние, и вие знаете, че нашето свидѣтелство е истинско.

Да любятъ съ нея.

1 Иоан. 3:18. Чеда мои, нека любимъ не съ думи или съ езикъ, а съ дѣла и истина!

Да я слѣдватъ съ любовь.

Еф. 4:15... Съ истинска любовь да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христось.

Да мислятъ за нея.

Фил. 4:8. Прочее, братя *мои*, за това, що е истинно, що е честно, що е справедливо, що е чисто, що е любезно, що е достославно, за това, що е добродѣтель, що е похвала, — *само* за него мислете.

Да се утвърдяватъ въ нея.

2 Петр. 1:12... Ще имамъ грижа да ви напомнямъ винаги тия работи (относно вашето звание и изборъ), макаръ и да ги знаете, и да сте утвърдени въ истината, що е сега прѣдъ васъ.
Да възврѣщатъ очия, които сж се отклонили отъ нея

Иак. 5:19. Ако нѣкой между васъ, братя, се отклони отъ истината, и другъ го обърне, (нека тоя знае, че, който е обърналъ грѣшникъ отъ лъжливия му пѣтъ, ще спаси една душа отъ смъртъ и ще покрие много грѣхове.)

Еѣринтѣ я знаятъ.

1 Иоан. 2:21. Не ви писахъ, че не знаете истината, а че я знаете, както и че никоя лъжа не иде отъ истината.

Тѣ сж отъ нея.

1 Иоан. 3:19. По тоза познаваме, че сме отъ истината, и прѣдъ Него (Бога) ще успокояваме сърдцата си; (защото, ако нашето сърдце ни оскъжда, *колко повече* Бгъ, понеже Той е погълмъ отъ нашето сърдце и знае всичко.)

Божинтѣ служители трѣбва да се прѣпоржчватъ съ нея.

2 Кор. 6:8. (Въ всичко се прѣпоржчваме за служители Божии,) при честь и безчестие, при укори и похвали; *сѣмтатъ ни за измамници*, но ние *сме* истинни.

Тя упазва царя.

Притч. 20:28. Милостъ и истина упазватъ царя, и съ милостъ поддържа той прѣстола си.

Злитѣ сж лишени отъ всѣка истина.

Ис. 59:14, 15. И сждѣтъ отстѣпи' назадъ, и правдата заста на далечъ, защото истината се спъна на стъгдата, и честността не можа да влѣзе. И изчезна истината, и който се отдалечава отъ злото, подлага се на оскърбление. И Господъ видѣ това, и на очитѣ Му бѣше противно, че нѣма сждѣ.

Ос. 4:1. Чуйте словото Господне, синове Израилеви; защото Господъ има сждѣ съ жителитѣ на тая земя, понеже нѣма нито истина, нито милосърдие, нито богопознание на земята.

1 Тим. 6:5. (Който поучава инакъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благочестие, той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за празни разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ,) зловрѣдни прѣпирни между човѣци, които иматъ развратенъ умъ, лишени сж отъ истината и мислятъ, че благочестието служи за печалба. Бѣгай отъ такива.

2 Тим. 3:7. [Къмъ тѣхъ (нечестивцитѣ) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжщитѣ и прѣлѣстятъ] *женурия*, които всѣкога се учатъ и никога не могатъ да стигнатъ до познание на истината.

Не говорятъ я.

Иер. 9:5. Всѣки лъжи приятеля си, и правда не говорятъ: приучиха езика си да говори лъжа, лукавничатъ до умора.

Не поддържатъ я.

Ис. 59:4. Никой не издига гласъ за правдата, и никой не се застѣпя за истината: надѣватъ се на суетното и говорятъ лъжа, зачеватъ зло и раждатъ злодѣйство.

Не приематъ я.

2 Сол. 2:10. [Господъ Исусъ ще убие съ дѣха на устата Си *тогова* (беззаконника), чието явяване е] и съ всѣко неправедно прѣлѣстяне ония, които загинватъ, задѣто не сж приели любовта на истината за свое спасение.

Не ѝ се покоряватъ.

Гал. 5:7. *Вие* отивахте добръ: кой ви спрѣ, да се не покорявате на истината?

Съпротивяватъ ѝ се.

Римл. 2:8. ((Богъ) ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му: животь вѣченъ на ония, които съ постоянство въ добри дѣла търсятъ слава, честь и безсмъртие;) яростъ и гнѣвъ пѣкъ на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата.

2 Тим 3:8... Както Ианий и Иамврий се противиха на Моисея, така и тия се противятъ на истината, понеже сж човѣци съ извратенъ умъ, невѣжи въ вѣрата.

Отвърщатъ се отъ нея.

2 Тим. 4:4. Тъ щѣ отвърнагъ слуха си отъ истината и къмъ басни ще се обърнатъ.

Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ, истината не е въ насъ.

1 Иоан. 1:8. Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ, себе си мамимъ, и истината не е въ насъ.

Ония, които я говорятъ, угодни сж Богу.

Притч. 12:22. Лъжливи уста сж гнусота прѣдъ Господа, а който говори истина, е благоугоденъ Нему.

Ще прѣбждватъ въ Божието жилище.

Пс. 14:1, 2. Господи, кой може да прѣбжда въ Твоео жилище? кой може да обитава на Твоята света планина? Оня, който ходи непорочно, върши правда и въ сърдце си говори истина.

Гнѣвъ Божий очаква ония, които я не държатъ.

Римл. 1:18. Гнѣвъгъ Божий се открива отъ небето върху всѣко нечестие и неправда на човѣцитѣ, които държатъ истината въ неправда.

Които не сж повѣрвали въ нея.

2 Сол. 2:12. (Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ лъжата,) та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

Дяволътъ нѣма въ себе си истина.

Иоан. 8:44. (Иисусъ имъ рече:) Вашъ баща е дяволътъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиець и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжець и баща на лъжата.

Църквата е стълбъ на истината.

1 Тим. 3:15. (Надѣвамъ се скоро да дойда при тебе; а това ти пиша, за,) въ случай, че се позабавя, да знаешъ, какъ трѣбва да постѣпвашъ въ Божия домъ, който е църква на живия Богъ, стълбъ и крѣпило на истината.

Наставления за кея.

Притч. 3:3. Милость и истина да те не оставятъ: обвържи съ тѣхъ шията си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си.

Притч. 23:23. Купувай истина и не продавай мждрость, учение и разумъ.

Каране.

Христосъ е намъ примѣръ за отбѣгване отъ него.

Ис. 42:2. Нѣма да викне, нито да възвиси гласа Си, и нѣма да даде да го чуятъ по улицитѣ.

Мат. 12:15—19. И тръгна подирѣ Му множество народъ, и Той ги всички изцѣри, и запрѣти имъ да разгласяватъ за Него, за да се сбждне реченото чрѣзъ пророкъ Исаия, който казва: „ето Моятъ Отрокъ, Когото избрахъ, Моятъ възлюбенъ, къмъ Когото

благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и на народитѣ ще възвѣсти съдъ; нѣма да се кара, нито ще вика, и никой нѣма да чуе гласа Му по кръстопътищата“.

Запрѣтно е.

Притч. 3:30. Не сваждай се съ човѣка безъ причина, когато не ти е сторилъ зло.

Притч. 25:8. Не бързай да влизашъ въ тѣжба: инакъ, какво ще правишъ при свършѣка, кога твоятъ съперникъ те посрами?

Тит. 3:2. (Напомняй имъ) никого да не хулятъ, да бждатъ не свадливи, а тихи, и да показватъ всѣка кротость къмъ всички човѣци.

Богъ го мрази.

Притч. 6:16, 19. Ето шесть нѣща, които Господь мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: (очи горделиви, езикъ лъжливъ и рѣчѣ, които проливатъ невинна кръвъ, сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство,) лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и она, който сѣе раздоръ между братя.

То е едно отъ дѣлата на плътта.

Гал. 5:20, 21. (Дѣлата на плътта сж извѣстни; тѣ сж:) идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гнѣвъ, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси, зависть, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива; отнапрѣдъ ви казвамъ, както и по-прѣди ви казахъ, че, които вършатъ това, нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

То е знакъ на плътски духъ.

1 Кор. 3:3...И наистина, щомъ има помежду ви зависть, раздори и разногласия, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човѣшки?

И въ първата църква го имаше.

1 Кор. 1:10—12. Моля ви, братя, въ името на Господа нашего Иисуса Христа, да говорите всички едно и сжщо, и да нѣма помежду ви разцѣпления, а да бждете съединени въ единъ духъ и въ една мисль. Защото узнахъ отъ домашнитѣ на Хлоя за васъ, братя мои, че помежду ви имало раздори. А това казвамъ, защото единъ отъ васъ дума: „азъ съмъ Павловъ“, другъ: „азъ пъкъ — Аполосовъ“, трети: „азъ съмъ Кифинъ“, а другъ: „азъ пъкъ — Христовъ“.

То се подига: отъ умраза.

Притч. 10:12. Умразата подига раздори, а любовта покрива всички грѣхове.

Отъ гордостъ.

Притч. 13:10. Отъ високомѣрие произлуза раздоръ, а мдростъта е съ ония, които се съвѣтватъ.

Притч. 28:25. Горделивиятъ разпаля крамола, а който се надѣва Господу, ще добрува.

Отъ гнѣвъ.

Притч. 15:18. Сприхавъ човѣкъ раздори подига, а търпѣливъ разпри уталожва.

Притч. 29:22. Гнѣвливъ човѣкъ подига крамоли, а сприхавъ много грѣши.

Притч. 30:33. „Както кога се бие млѣко, добива се масло, като се блѣсне носѣтъ, потича кръвъ, тѣй и кога се възбужда гнѣвъ, произлиза свада.

Отъ коварство.

Притч. 16:28. Коваренъ човѣкъ раздоръ сѣе, и шепотникъ приятели раздѣля.

Отъ шепотничество.

Притч. 26:20, 21. Дѣто нѣма вече дърва, огнѣньтъ угасва, и дѣто нѣма шепотникъ, раздорѣтъ утихва. Вжглищата — за жарь, и дървата — за огнѣнь, а свадливъ човѣкъ — крамоли да разпалва.

Отъ пиянство.

Притч. 23:29, 30. У кого — ахъ? у кого — охъ? у кого — караница? у кого скърбъ? у кого рани безъ причина? у кого зачервени очи? У ония, които се засѣдатъ около вино, които ходятъ да издирватъ подправено съ *аромати* вино.

Отъ сладострастия.

Иак. 4:1. Отдѣ у васъ *тия* вражди и разпри? Нали оттамъ, отъ вашитѣ сладострастия, които воюватъ въ членовѣтъ ви?

Отъ празни и глупави разисквания.

1 Тим. 6:4. (Който поучава инакъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благочестие,) той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ завистъ, разпри, хули, лукави подозрѣния.

2 Тим. 2:23. „Глупави и невѣжествени разисквания отбѣгвай, като знаешъ, че тѣ пораждатъ крамоли.

Отъ кощунство.

Притч. 22:10. Изпжди кощунника, и раздорѣтъ ще се махне, ще прѣстане и свада, и ругатня.

Отъ него произлиза: хула.

Лев. 24:10, 11. Тогава излѣзе прѣдъ синоветѣ Израилеви синѣтъ на една израилтянка, когото бѣ родила отъ египтянинъ, и въ стана се скара съ единъ израилтянинъ; синѣтъ на израилтянката хулѣше името (Господне) и злословѣше. И го доведоха при Моисея; (майка му се именуваше Саломитъ, Давринова дъщеря, отъ Даново племе;) (и туриха го подъ стража, доклѣ имъ се обяви волята Господня.)

Неправда.

Авак. 1:3, 4. Защо (Господи) ми давашъ да виждамъ злодѣйство и да гледамъ нещастие? Грабежъ и насилие сж отпрѣдѣ ми, и възстава вражда, подига се раздоръ. Отъ това законѣтъ изгуби сила, и нѣма праведенъ сждъ: понеже нечестивецъ надвива праведника, то и сждѣтъ бива опакъ.

Неуредица и всичко лошо.

Иак. 3:16. „Дѣто има завистъ и свадливостъ, тамъ е неуредица и всичко лошо.

Насилие.

Изх. 21 : 18. Когато (двамина) се каратъ, и единиятъ човѣкъ удари другия съ камѣкъ. или съ бушница, и тоя не умре, а легне на постеля, [то, ако стане и излиза откъщи, подпирайки се съ тояга, оня, който (го) е ударилъ, не ще заслужва *смъртъ*; а само да му плати за денгуба и да му даде за лѣкуване.]

Взаимноизтрѣбление.

Гал. 5 : 15. Ако...единъ други се гризете и се ядете, пазете се да се не изтрѣбите единъ други.

Свѣтовни добрини съ него се вгорчаватъ.

Притч. 17 : 1. По-добрѣ сухъ залѣкъ и съ него миръ, нежели кѣща, пълна съ закланъ добитѣкъ, но въ нея раздоръ.

Притч. 21 : 9, 19. По-добрѣ е да живѣешъ въ жгълъ на покрива, нежели съ свадлива жена въ широка кѣща. По-добрѣ да живѣешъ въ пуста земя, нежели съ свадлива и сърдита жена.

Наврѣме отбѣгвай отъ него.

Притч. 17 : 14. Началото на свадата е като кога вода се огприща: отстѣпй отъ свадата, прѣди да се е распалила.

То е срамъ за светинѣ.

2 Кор. 12 : 20....Страхувамъ се, да не би, кога дойда, да ви намѣря не такива, каквито желая; сѣщо и вие да ме намѣрите такъвъ, какъвто не желаете: да не би да има у васъ раздори, завистъ, гнѣвъ, свади, клевети, клюкарство, гордостъ, бъркотии.

Иак. 3 : 14....Ако въ сърцето си имате горчива завистъ и свадливостъ, не се хвалете и не лѣжете противъ истината.

Тѣ трѣбва да отбѣгватъ отъ него.

Бит. 13 : 8....Рече Аврамъ на Лота: не бива да има караница между мене и тебе, и между моитѣ пастири и твоитѣ, понеже сме роднина.

Римл. 12 : 18. Ако е възможно, доколкото зависи отъ васъ, бждете въ миръ съ всички човѣци.

Римл. 14 : 1. Немощния въ вѣрата приемайте безъ прѣпирни за мнѣния.

Да отбѣгватъ отъ въпроситѣ, които го произвеждатъ.

1 Кор. 11 : 16....Ако нѣкой иска да се прѣпира, ние нѣмаме такъвъ обичай, нито църквитѣ Божии.

1 Тим. 1 : 4. (*И сега те моля* да поржчашъ на нѣкои да не проповѣдватъ друго учение,) нито да се занимаватъ съ басни и безкрайни родословия, които причиняватъ по-скоро прѣпирни, отколкото назидание Божие въ вѣрата.

2 Тим. 2 : 14. Това припомняй *на всички*, като ги заклевашъ прѣдъ Господа, да не влизатъ въ прѣпирни, които никакъ не ползуютъ, а *служатъ* за гибель на слушателитѣ.

Да не се прѣдаватъ на него.

Римл. 13 : 13. Като въ день, да се държимъ благоприлично, безъ да *се прѣдаваме* нито на срамни гощавки и пиянство, нито на сладострастие и разпѣтство, нито на раздоръ и завистъ.

Да не вършатъ нищо отъ обичь къмъ него.

Фил. 2:3, 14. Нищо не вършете отъ обичь къмъ прѣпирня или отъ пустословие, но отъ смиреномждрие смѣтайте единъ другиго за по-горенъ отъ себе си. Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние.

Даже да прѣтърпяватъ обида, само да го не подигатъ

Притч. 19:11. Благоразумието прави човѣка бавенъ на гнѣвъ, и за него е слава да бжде снизходителенъ къмъ грѣшки.

Мат. 5:39, 40. Азъ...ви казвамъ: да се не противите на злото. Но, ако нѣкой ти удари плесница по десната страна, обърни му и другата. И на тоя, който поиска да се сѣди съ тебе и да ти вземе ризата, дай му и горнята дреха. Лук. 6:29.

1 Кор. 6:7. Твърдѣ срамотно е за васъ вече това, че имате сѣдби помежду си; защо по-добрѣ не си останете обидени? Защо по-добрѣ не прѣтърпите щета?

Да трѣсятъ Божието покровителство противъ него.

Пс. 34:1. Застѣпи се, Господи, въ тѣжбата съ ония, които ме сѣдятъ, и обори борещитѣ се съ мене.

Иер. 18:19 Послушай ме, Господи, и чуй гласа на моитѣ противници.

Да хвалятъ Бога, задѣто ги защищава отъ него.

2 Царств. 22:44. Ти (Господи) ме избави отъ буната на моя народъ; Ти ме запази, за да бжда глава надъ другородци; народъ, който не познавахъ, ми слугува. Пс. 17:44.

Тѣ сж защитени отъ нападки на езици.

Пс. 30:21. Ти ги укривашъ подъ покрива на лицето Си отъ човѣшкитѣ вълнения, скривашъ ги подъ сѣнка отъ нападки на езицитѣ.

Служителитѣ Божии да сж свободни отъ него.

1 Тим. 3:3. (Епископътъ трѣбва да е непороченъ,) не пияница, не побойникъ, не свадливъ, не алченъ за гнусна печалба, а кротъкъ, миролюбивъ и несребролюбивъ.

2 Тим. 2:24....Господниятъ рабъ не бива да влиза въ крамоли, но да бжде къмъ всички кротъкъ, поучливъ и търпѣливъ.

Да отбѣгватъ въпроситѣ, които го произвеждатъ.

Тит. 3:9....Отъ глупави разисквания и родословия, прѣпирни и разпри върху закона отбѣгвай, защото сж безполезни и празни.

Да не проповѣдватъ съ него.

Фил. 1:15, 16. Нѣкои, наистина, отъ зависть и обичь къмъ прѣпирня, проповѣдватъ Христа, а други — отъ добро разположение. Единтѣ отъ желание да се прѣпиратъ проповѣдватъ Христа нечисто, като мислятъ, че увеличаватъ тежината на оковитѣ ми.

Да изобличаватъ ония, които го подигатъ.

1 Кор. 11:17, 18....По това, което ще говоря, нѣма да ви похвалявамъ, понеже не за по-добро се събирате, а за по-лошо. Защото, първо, чувамъ, че, кога се събирате въ църква, се явявали разцѣпления помежду ви, което донѣйдѣ и вѣрвамъ.

Честъ е за човѣка да се въздържа отъ него.

Притч. 20:3. Честъ е за човѣка да се въздържи отъ свада; а всѣкой глупецъ е закачливъ.

Глупавитѣ го причиняватъ.

Притч. 18:6. Устата на глупавия водятъ къмъ свада, и думитѣ му прѣдизвикватъ бой.

Който го обича, обича грѣхъ.

Притч. 17:19. Който обича свада, обича грѣхъ, и който високо издига вратата си, търси да падне.

Злитѣ се прѣдаватъ на него.

Притч. 6:14. Въ сърдцето му (на нечестивия) има коварство: той мисли зло всѣко врѣме, сѣе раздори.

Притч. 17:11. Размирникъ търси само зло, затова жестокъ ангель ще бжде пратенъ противъ него.

Римл. 1:29. (Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолобие, злоба; пълни съ завистъ, убийство, разпри, измама, злонравие.

Лицетърцитѣ обръщатъ религията въ прѣдмети за каране.

Ис. 58:4. Ето, вие постите за караници и разпри и за да биете съ дрѣзка дрѣзка другитѣ; вие не постите въ това врѣме тѣй, че гласътъ ви да бжде чутъ въ висинето.

1 Тим. 6:5. (Отъ празни разисквания и словопрѣния произлизатъ) зловрѣдни прѣпирни между човѣци, които иматъ развратенъ умъ, лишени сж отъ истината и мислятъ, че благочестието служи за печалба. Бѣгай отъ такива.

Изяснение на силата му.

Притч. 18:20. Озлобенъ братъ е по-непристѣпенъ отъ якъ градъ, и свадитѣ сж като ключалки на крѣпостъ.

Опасността за ония, които отвѣнъ се намѣсватъ въ него.

Притч. 26:17. Който минувайки се намѣсва въ чужда свада, хваща куче за уши.

Наказанието му.

Пс. 54:10. Разстрой, Господи, и раздѣли тѣхнитѣ (на нечестивитѣ) езици, защото виждамъ насилие и разпри въ града.

ПРИМѢРИ:

Пастиритѣ на Авраама и Лота.

Бит. 13:7....Стана караница между пастиритѣ на Аврамовия добитѣкъ и пастиритѣ на Лотовия добитѣкъ; въ оная земя живѣеха тогава хананейци и ферезейци.

Герарскитѣ пастири и пастиритѣ на Исаака.

Бит. 26:20....Прѣпираха се герарскитѣ пастири съ пастиритѣ на Исаака, като казаха: водата е наша. И той (Исаакъ) нарече кладенеца съ име Есекъ, защото се прѣпираха съ него.

Лаванъ и Иаковъ.

Бит. 31:36. Иаковъ се разсърди и се скара на Лавана. И заговори Иаковъ и рече на Лавана: каква е вината ми, какъвъ е грѣхътъ ми, та ме прѣслѣдвашъ?

Двама евреи.

Изх. 2:13...(Мойсей) излѣзе пакъ, и ето, двама евреи се каратъ, и рече на виновния: защо биешъ ближния си?

Израилтянитѣ.

Втор. 1:12. Какъ ще нося самъ теглилата ви, брѣмената ви и разпритѣ ви? (Мойсей).

Ос. 4:4... Никой да не спори, никой да не изобличава другиго; и твоятъ народъ е като ония, които спорятъ съ свещеника. *Иефтай и амонитци.*

Сжд. 12:2. Иефтай имъ (на ефремци) каза: азъ и народътъ ми имахме съ амонитци силна свада: азъ ви викахъ, но вие не ме избавихте отъ ржцѣтъ имъ.

Израилтянитѣ и Иудинитѣ мжже.

2 Царств. 19:41—43...Ето, всички израилтяни дойдоха при царя и му казаха: защо нашитѣ братя, мжжетѣ Иудини, грабнаха тебе, и прѣведоха прѣзь Иорданъ царя и челядъта му и заедно съ него всички Давидови люде? И всички Иудини мжже отговориха на израилтянитѣ: затова, защото царътъ е намъ близъкъ; и за какво да се сърдите поради това? нима сме изяли нѣщо отъ царя, или сме взели отъ него дарове? (или ни е освободилъ отъ данъци?) И израилтянитѣ отговориха на Иудинитѣ мжже и казаха: ние сме десетъ части у царя, тѣй сжщо и за Давида ние сме първенець, а не вие; защо, прочее, ни унижиха? Нали намъ се падаше първата дума, за да върнемъ нашия царь? Но думата на Иудинитѣ мжже бѣше по-силна отъ думата на израилтянитѣ.

Христовитѣ ученици.

Лук. 22:24...Имаше и прѣпирня помежду имъ, кой отъ тѣхъ да се смѣта за по-голѣмъ.

Иудеитѣ.

Иоан 6:52. Тогава иудеитѣ се запрѣпираха помежду си, думайки: какъ може Той (Иисусъ) да ни даде плътъта Си да ядемъ?

Иоан. 10:19. [Имамъ властъ да я (душата Си) дамъ, и властъ имамъ пакъ да я приема. Тая заповѣдъ получихъ отъ Отца Си.] Поради тия думи пакъ произлѣзе разпря между иудеитѣ.

Дѣян. 28:29. (Да ви бжде знайно, че спасението Божие е изпратено на езичниците: тѣ и ще чуютъ.) Когато (Павелъ) каза това, иудеитѣ се разотидоха съ голѣма прѣпирня помежду си.

Павелъ и Варнава и учителитѣ на иудейство.

Дѣян. 15:2. (Нѣкои, слѣзли отъ Иудея, учеха братята: ако се не обрѣжете по обрѣда Моисеевъ, не можете се спаси.) И когато произлѣзе разногласие и немалка прѣпирня между Павла и Варнава *отъ една страна*, и тѣхъ—*отъ друга*, отредиха Павла и Варнава и нѣкои други отъ тѣхъ да възлѣзатъ за тоя въпросъ при апостолитѣ и презвитеритѣ въ Иерусалимъ.

Павелъ и Варнава.

Дѣян. 15:39, 40. [Павелъ не считаше за достойно да взематъ съ себе си оногова (Марка), който се бѣ отдѣлилъ отъ тѣхъ въ Памфилия и не бѣ отишълъ съ тѣхъ по работата, за

която бѣха пратени.] Отъ това се породи разпря, тъй че тѣ се раздѣлиха единъ отъ други; и Варнава, като взе Марка, отплува за Кипъръ; а Павелъ си избра Сила и трѣгна, прѣдаденъ на Божията благодать отъ братята.

Фарисейтѣ и садукейтѣ.

Дѣян. 23:7. (Павелъ извика въ синедриона: мжже братя! Азъ съмъ фарисейнъ, синъ на фарисейнъ; за надежда и за възкресение на мъртви ме сждятъ!) Като каза той това, настана разпря между фарисеи и садукееи, и множеството се раздвои.

Коринтяни.

1 Кор. 6:6... Братъ съ брата се сжди, и то прѣдъ невѣрници!

Качествата на подновеното сърдце.

То е: *разположено да търси Бога.*

2 Парал. 11:16...Слѣдъ тѣхъ (левититѣ) и отъ всички колѣна Израилеви, които имаха разположено сърдце да търсятъ Господа, Бога Израилевъ, идѣха въ Иерусалимъ, за да принасятъ жертви на Господа, Бога на отцитѣ си.

2 Парал. 19:3. (Ясновидецътъ Ииуй, синъ Ананиевъ, каза на царъ Иосафата:)...И добро се намѣри у тебе, защото ти изтрѣби кумиритѣ въ земята (Иудейска) и разположи сърдцето си да потърсишъ Бога.

1 Ездр. 7:10...Ездра бѣ разположилъ сърдцето си да изучава закона Господень, да го изпълнява и да учи въ Израиля на законъ и правда.

Пс. 56:8. Готово е сърдцето ми, Боже, готово е сърдцето ми: ще пѣя и ще слава.

Напълно прѣдадено на Бога.

Иис. Нав. 22:5. (Тогавъ Исусъ повика Рувимовото и Гадовото колѣно и Манасивото полуколѣно и имъ каза:) само залѣгайте грижливо да изпълнявате заповѣдитѣ и закона, който ви завѣща Моисей, рабъ Господень: да обичате Господа, вашия Богъ, да ходите по всичкитѣ Му пѣтища, да пазите заповѣдитѣ Му, да се привързвате къмъ Него и да Му служите съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

3 Царств. 8:61. (Соломонъ, изправенъ, благослови цѣлото събрание израилтяни, думайки:) Нека сърдцето ви бжде напълно прѣдадено на Господа, нашия Богъ, за да ходите по наредбитѣ Му и да пазите заповѣдитѣ Му, както днесъ.

3 Царств. 11:4. Когато Соломонъ остарѣ, неговитѣ жени склониха сърдцето му къмъ други богове, и сърдцето му не бѣ напълно прѣдадено на неговия Господъ Богъ, както сърдцето на баща му Давида.

3 Царств. 15:3. Той (царъ Авия) ходѣше въ всички грѣхове на баща си, които тоя върши прѣди него, и сърдцето му не бѣ прѣдадено на неговия Господъ Богъ, както сърдцето на отца му Давида.

3 Царств. 15:14. Оброчищата, наистина, не бяха прѣмахнати. Но сърдцето на Аса бѣ прѣдадено Господу прѣзъ всичкитѣ му дни. 2 Парал. 15:17.

4 Царств. 23:3...Царьтъ (Иосия) застана на високо мѣсто и склочи прѣдъ лицето Господне завѣтъ,—да слѣдва Господа и да пази заповѣдитѣ Му, откровенията Му и наредбитѣ Му отъ все сърдце и душа, за да изпълни думитѣ на тоя завѣтъ, написани въ тая книга. И цѣлиятъ народъ встѣпи въ завѣта. 2 Парал. 34:31.

1 Парал. 28:9 ...Ти, сине Соломоне, да познавашъ Бога, твоя баща, и да Му служишъ отъ сѣ сърдце и отъ сѣ-душа, защото Господъ изпитва всички сърдца и знае всички движения на мислитѣ. Ако Го търсишъ, ще Го намѣришъ; ако Го оставишъ, Той ще те остави завинаги.

2 Парал. 16:9. (Дойде ясновидецътъ Ананий при иудейския царь Аса и му каза:)...очитѣ Господни обгледватъ цѣлата земя, за да помагатъ на ония, *чието* сърдце е напълно прѣдадено Нему. Ти постѣпи сега безразсѣдно (понеже си се облегалъ на сирийския царь, а не си се уповалъ на Господа); затова отъ сега ще имашъ войни.

Пс. 9:2. Ще (Те) славя, Господи, отъ сѣ-сърдце, ще възвѣ-стявамъ всички Твои чудеса.

Пс. 118:10. Отъ сѣ-сърдце Те търся, не ми давай да се отклоня отъ Твоитѣ заповѣди.

Ис. 38:3. (Тогава Езекия се обърна съ лице къмъ стѣната и се помоли Господу, думайки:) „О, Господи! спомни си, че азъ ходихъ прѣдъ Твоето лице вѣрно и съ прѣданно *Тебѣ* сърдце и вършихъ, що бѣше угодно въ Твоитѣ очи“. И силно заплака Езекия.

Ревностно.

2 Парал. 17:6. Сърдцето му (на Иосафата) се възвиси въ Господнитѣ пѣтища; при това той прѣмахна оброчищата и джбравитѣ въ Иудея.

Иер. 20:9. И си спомнихъ: нѣма да напомнямъ за Него, нито ще говоря вече въ Негово име; но въ сърдце ми бѣше като че ли запаленъ огънь, заключенъ въ коститѣ ми, и азъ се измъчихъ да го задържамъ, и — не можѣхъ.

Право.

Пс. 7:11. Моятъ щитъ е въ Бога, Който спасява правитѣ по сърдце.

Пс. 10:2...Ето, нечестивцитѣ изопнаха лѣкъ, туриха стрѣлата си на тетивата, за да стрѣлятъ въ тъмно върху правитѣ по сърдце.

Пс. 31:11. Веселете се въ Господа и радвайте се, праведници; тържествувайте, всички прави по сърдце.

Пс. 35:11. Продължи милостъта Си (Боже) къмъ тия, които Те познаватъ, и правдата Си къмъ правитѣ го сърдце.

Пс. 63:11...Праведникътъ ще се развесели въ Господа и ще се уповава Нему; и ще бждатъ похвалени всички прави по сърдце.

Пс. 93:15...Сждътъ ще се възвърне къмъ правдата, и подирѣ му ще *тръгнатѣ* всички прави по сърдце.

Пс. 96:11. Свѣтлина свѣти надъ праведника, и на правитѣ по сърдце—веселие.

Пс. 118:7. (О, да бѣха се насочили моитѣ пѣтища къмъ спазване Твоитѣ устави! Тогава не бихъ се посрамилъ, гледайки всички Твои заповѣди:) славилъ бихъ Те съ правота на сърдцето, като се уча отъ сѣдбитѣ на Твоята правда.

Пс. 124:4. Господи, прави добро на добритѣ и на правитѣ по сърдце.

Чисто.

3 Царств. 9:4. [Господь му (на Соломона) каза:]...Ако ходишь прѣдъ Моето лице, както ходи баща ти Давидъ, съ чисто сърдце и съ правота, изпълнявайки всичко, що съмъ ти заповѣдалъ, и ако пазишь Моитѣ устави и Моитѣ закони, (Азъ ще поставя царския ти тронъ надъ Израиля до вѣка.)

1 Парал. 29:17. (Благослови Давидъ Господа прѣдъ цѣлото събрание и рече:) Зная, Боже мой, че Ти изпитвашъ сърдцето и обичашъ чистосърдечието; азъ отъ чисто сърдце пожертвувахъ всичко това (за дома на моя Богъ), и сега виждамъ, че и Твоятъ народъ, който е събранъ тука, съ радость Ти жѣртвува.

2 Парал. 19:9. (Иосафатъ постави и въ Иерусалимъ нѣкои левити и свещеници и отценачалници у Израиля—за сѣдъ Господень и за тѣжби.) И заповѣда имъ, думайки:...работете съ страхъ Господень, съ вѣрность и съ чисто сърдце.

Пс. 23:4. (Кой ще възлѣзе на плзнината Господня, или кой ще застане на Неговото свето мѣсто?) Оня, чиито рѣцѣ сѣ невинни и сърдцето чисто, който не се е клелъ въ душата си на празно и не е споменвалъ лѣжливо името Господне (прѣдъ ближния си),—(той ще получи благословение отъ Господа и милость отъ Бога, своя Спаситель.)

Пс. 50:12. Сърдце чисто създай въ мене, Боже, и правия духъ обнови вътрѣ въ мене.

Пс. 72:1. Колко е благъ Господь къмъ Израиля, къмъ чиститѣ по сърдце!

Мат. 5:8. Блажечи чиститѣ по сърдце, защото тѣ ще видятъ Бога

Дѣян. 2:46....Всѣки день (всички вѣрващи) единодушно прѣстояваха въ храма и, прѣломявайки по кѣшитѣ хлѣбъ, хранѣха се съ весело и чисто сърдце.

1 Тим. 1:5....Цѣльта на поржчването е—да се породи любовь отъ чисто сърдце, отъ добра съвѣсть и нелицемѣрна вѣра.

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай...младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовь и миръ съ ония, които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушность на истината чрѣзъ Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

Непорочно.

Пс. 100:2. Ще размислямъ за пѣтъ непорочень: кога ще дойдешъ (Господи) при мене? всрѣдъ моя домъ ще ходя съ непорочно сърдце.

Пс. 118:80. Да бжде сърдцето ми непорочно въ Твоитѣ наредби, та да се не посрами.

Меко.

1 Царств. 24:6... Домжчнѣ Давиду на сърдце, задѣто той отрѣза полата на Сауловата дреха.

4 Царств. 22:19. [Тя (пророчица Олдама) имъ (на пратенитѣ отъ царя) каза: тѣй говори Господь, Богъ Израилевъ: кажете на човѣка (царь Иосия), който ви е пратилъ при мене: тѣй говори Господь:] задѣто се смекчи сърдцето ти, и ти се смири прѣдъ Господа, като чу това, което азъ изрекохъ противъ това мѣсто и противъ жителитѣ му, че тѣ ще бждатъ за ужасъ и проклетие, и ти раздра дрехитѣ си и плака прѣдъ Мене, — Азъ те чухъ, говори Господь.

Искрено и истинско.

3 Царств. 3:6. Соломонъ каза: Ти (Господи) стори велика милость на Твоя рабъ баща ми Давида; и задѣто той ходѣше прѣдъ Тебе по истина и правда и съ искрено сърдце прѣдъ Тебе, Ти му запази тая велика милость и му подари синъ, който да седи на прѣстола му, както това е днесъ.

Иов. 33:3. (Отговори Елиуй, синъ Варахиловъ, вузитецъ, и каза:) Думитѣ ми сж отъ искреность на сърдцето ми, и устата ми ще произнесатъ чисто знание.

Пс. 16:3. Ти (Господи) испита сърдцето ми, споходи ме нощемъ, изкуси ме и нищо не намѣри; устата ми не отстѣпятъ отъ мислитѣ ми.

Еф. 6:5. *Вие*, рабитѣ, бждете послушни на вашитѣ по плътъ господари съ страхъ и трепетъ, въ простота на сърдцето си, както на Христа

Кол. 3:22. *Вие*, робитѣ, бждете послушни въ всичко на вашитѣ по плътъ господари, слугувайки имъ не *само* за очи като човѣкоугодници, а простосърдечно, като се боите отъ Бога.

Евр. 10:22. (*Като имаме великъ Свещеникъ надъ Божия домъ*), нека пристѣпваме съ искрено сърдце, при пълна вѣра, слѣдъ като съ порѣсване очистимъ сърдцата отъ лукава съвѣсть и омиемъ тѣлото съ чиста вода.

Добро.

Лук. 8:15 ...Това (сѣме), що *падна* на добра земя, сж ония, които, като чуютъ словото, пазятъ го въ добро и чисто сърдце и принасятъ плодъ съ търпѣние...

Добро съкровище.

Мат. 12:35. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро; а лошиятъ човѣкъ стъ лошото съкровище изнася лошо.

Мждро.

Притч. 10:8. Мждриятъ по сърдце възприема заповѣди, а глупавиятъ на уста ще се прѣпъне.

Притч. 14:33. Мждростѣта почива въ сърдцето на разумния, а и срѣдъ глупаритѣ се обажда.

Притч. 23:15. Синко, ако твоето сърдце бжде мъдро, и моето сърдце ще се порадва.

Съкрушено и смирено.

Пс. 33:19. Близу е Господь до сломенитѣ по сърдце, и смиренитѣ по духъ ще спаси.

Пс. 50:19. Жертва Богу е духъ съкрушень; сърдце съкрушено и смирено Ти, Боже, не ще прѣзрешъ.

Послушливо.

Пс. 118:112. Наклонихъ сърдцето си да изпълнямъ Твоитѣ наредби на вѣки, до край.

Римл. 6:17... Благодарение на Бога, вие, бидейки роби на грѣха, станахте отъ сърдце послушни на оня видъ учение, на който се прѣдадохте.

Пълно съ закона Божий.

Пс. 39:9. (Тогава рекохъ: ето, ида, въ книжня свитѣкъ е писано за мене:) желая да изпълня волята Ти, Боже мой, и Твоятъ законъ е въ сърдцето ми.

Пс. 118:11. Скриль съмъ въ сърдцето си Твоето слово, за да не грѣша прѣдъ Тебе.

Притч. 3:3. Милость и истина да те не оставятъ (синко): обвържи съ тѣхъ шията си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си,—(и ще намѣришъ милость и благоволение въ очитѣ на Бога и на човѣцитѣ.)

Притч. 7:3. Вържи ги (заповѣдитѣ ми) на прѣститѣ си, напиши ги върху скрижалитѣ на сърдцето си.

Ис. 51:7. Послушайте Ме вие, които познавате правдата, народе, който въ сърцето си имашъ Моя законъ! Не се бойте отъ укуора на човѣцитѣ, нито се страхувайте отъ злословието имъ.

Иер. 31:33...Ето завѣтътъ, който ще склуча съ Израилевия домъ слѣдъ ония дни, казва Господь: ще вложа Моя законъ въ вжтрѣшността имъ и ще го напиша въ сърдцата имъ, и Азъ ще имъ бжда Богъ, а тѣ ще бждатъ Мой народъ. Евр. 8:10.

Готово да изпълнява заповѣдитѣ и закона Божий.

Пс. 118:35. Наклони (Господи) сърдцето ми къмъ Твоитѣ откровения, а не къмъ користь.

Пс. 118:69. Горделивитѣ плетатъ лъжа противъ мене; но азъ отъ сѣ-сърдце ще пазя Твоитѣ заповѣди.

Пс. 118:145. Викамъ отъ сѣ-сърдце: чуй ме, Господи,— и ще спазя Твоитѣ устави.

То се бои отъ словото Божие.

Пс. 118:161. Князетѣ ме гонятъ безвинно, но сърдцето ми се бои отъ Твоето слово.

То е: пълно съ страхъ Господеъ.

Пс. 4:5. Като се гнѣвите, не сгрѣшавайте: размислете въ сърдцето си на леглата си, и утихнете.

Пс. 76:7, 8. Припомнямъ си моитѣ пѣсни ношемъ, бесѣдвамъ съ сърдцето си, и духътъ ми изпитва: нима Господь за винаги е отхвърлилъ и не ще вече благоволи?

Иер. 32:40...Ще склуча съ тѣхъ вѣченъ завѣтъ, по който не ще се отзърна отъ тѣхъ, и ще имъ правя добро, и ще вложи въ сърдцата имъ страхъ отъ Мене, за да не отстѣпватъ отъ Мене.
Обрѣзано.

Втор. 30:6...Ще обрѣже Господь, Богъ твой, сърдцето ти и сърдцето на потомството ти, за да обичашъ Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа, за да живѣешъ.

Римл. 2:29...*Онзи* е иудеинъ, който вжтрѣшно е *такъвъ*, и *онова* е обрѣзване, що е въ сърдцето, по духъ, а не по буква: нему похвалата *иде* не отъ човѣци, а отъ Бога.

Ново, плътено.

Иер. 24:7...Ще имъ дамъ сърдце, да Ме познаватъ, че Азъ съмъ Господь, и тѣ ще бждатъ Мой народъ, Азъ пъкъ ще бжда тѣхенъ Богъ; защото тѣ ще се обърнатъ къмъ Ме и съ все сърдце.

Иез. 11:19...Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложи въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плътъ. **Иез. 35:26.**

Иез. 18:31. Отхвърлете отъ себе си всичкитѣ си грѣхове, съ които сте грѣшили, и направете си ново сърдце и новъ духъ; и защо да умрете, доме Израилевъ?

Безъ страхъ.

Пс. 25:3. И полкъ да се опълчи противъ мене, нѣма да се уплаши сърдцето ми; и война да се дигне противъ мене, и тогава ще се надѣвамъ.

Безъ гордостъ.

Пс. 130:1. Господи, сърдцето ми не се е гордѣло, очитѣ ми не сж се високо дигали, и азъ не съмъ се занимавалъ съ велики и непостижими за менъ *работи*.

Безъ укоръ.

Иов. 27:6. Здравно държахъ правдата си и не ще я отпусна; не ще ме укори сърдцето ми прѣзъ всичкитѣ ми дни.

1 Иоан. 3:21. Възлюбени, ако нашето сърдце не ни осжда, ние имаме дързновение прѣдъ Бога.

То желае Бога.

Пс. 83:3. Копнѣе душата ми и чезне за Господнитѣ двори; сърдцето ми и плътта ми съ възторгъ се стремятъ къмъ живия Богъ.

Пс. 118:32. Ще се затека по пжтя на Твоитѣ заповѣди, кога разширишъ сърдцето ми.

Желае доброто на другитѣ.

2 Кор. 6:11. Устата ни сж отворени за васъ, коринтяни, сърдцето ни е разширено.

Люби Бога.

Втор. 6:5. (Слушай, Израилю:) обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и съ всичкитѣ си сили. **Мат. 22:37; Марк. 12:30, 33; Лук. 10:27.**

Втор. 10:12. И тѣй, Израилю, какво иска отъ тебе Господь,

Богъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Търси Бога.

2 Парал. 15:12... Сключиха завѣтъ да търсятъ Господа, Бога на отцитѣ си, отъ сѣ-сърдце и отъ сѣ-душа.

2 Парал. 22:9. (Ииуй)...*заповѣда* да търсятъ Охозия; уловиха го, когато се криеше въ Самария; доведоха го при Ииуя, умъртвиха го и го погребяха, защото казваха: той е синъ на Иосафата, който търсѣше Господа отъ всичкото си сърдце. И не *остана* въ дома Охозиевъ никой, *който* би могълъ да царува.

Е вѣрно въ Бога.

Неем. 9:8. (И каза Ездра: Ти самъ, Господи Боже, избра Аврама, изведе го изъ Урѣ Халдейски и му даде име Авраамъ,) и намѣри сърдцето му вѣрно прѣдъ Тебе, и склучи съ него завѣтъ, за да дадешъ (нему и) на сѣмето му земята на хананейци, хетейци, аморейци, ферезейци, иевусейци и гергесейци. И Ти изпълни думата Си, защото си справедливъ.

Уповава на Бога.

Пс. 111:7. Отъ лоша мътва нѣма да се уплаши (праведникътъ): сърдцето му е твърдо, уповавайки се на Господа.

Притч. 3:5. Надѣвай се на Господа отъ сѣ-сърдце и не се осланяй на твоя разумъ.

Е съчувствително.

Иер. 4:19. Утробо моя! утробо моя! скърбя вдънъ-сърдце си, вълнува се въ мене сърдцето ми, не мога да мълча; защото ти чувашъ, душо моя, звукъ отъ трѣба, шумъ отъ битка.

Е пълно съ молитва.

1 Царств. 1:13. (Докато тя се молѣше дълго прѣдъ Господа, Илий я гледаше въ устата;) и понеже Ана говорѣше въ сърдцето си, а устата ѝ се само мърдаха, и гласътъ ѝ се не чуваше, то Илий я сметна за пияна.

Пс. 26:8. Сърдцето ми повтаря Твоитѣ (Господи) думи: „търсете лицето Ми“; и азъ ще търся лицето Ти, Господи.

Пс. 118:58. Молихъ Ти се отъ сѣ-сърдце: помилуй ме, по Твоето слово.

Хвали Бога.

Пс. 85:12. Ще Те възхвалямъ, Господи, Боже мой, отъ всичкото си сърдце и вѣчно ще славя Твоето име.

Слави Бога.

Пс. 110:1. Ще (Те) славя, Господи, отъ сѣ-сърдце въ съвѣта на праведнитѣ и въ събранието.

Пс. 137:1. Славя Те отъ сѣ-сърдце, пѣя Ти прѣдъ боговетѣ, (задѣто послуша всички думи на устата ми.)

Възпѣва Бога.

Еф. 5:19. (Изпълняйте се съ Духъ,) като се назидавате сами съ псалми и славословия и съ пѣсни духовни, пѣйки и възпѣвайки въ сърдцата си Господа.

Кол. 3:16. Словогo Христово да се вселява у васъ изобилно съ всѣка прѣмждрoстѣ; учете се и се вразумявайте единъ други съ псалми, славословия и духовни пѣсни, като съ благодарностъ възпѣвате Господа въ сърдцата си.

Радва се въ Бога.

1 Царств. 2:1... Молѣше се Ана и думаше: зарадва се сърдцето ми въ Господа; въздигна се рогътъ ми чрѣзъ моя Богъ; широко се разтвориха уста ми противъ моитѣ врагове, защото се радвамъ поради спасението Ти.

Пс. 12:6. Азъ...се уповавамъ на Твоята милостъ; сърдцето ми се зарадва за спасението отъ Тебе; ще пѣя Господу, Който ме е облагодѣтелствувалъ (и ще възпѣвамъ името на Господа Всевишни).

Пс. 15:9. (Винаги виждахъ прѣдъ себе си Господа, защото Той е отъ десната ми страна: нѣма да се поклатя.) Затова се възрадва сърдцето ми, и се възвесели езикътъ ми; а още и плътта ми ще почива въ надежда.

Пс. 32:21. За Него се весели сърдцето ни, защото на Неговото свето име се уповаваме.

Зах. 10:7. Като юнакъ ще бжде Ефремъ; ще се развесели сърдцето имъ като отъ вино, и ще видятъ това синоветѣ имъ и ще се зарадватъ; въ възторгъ ще бжде сърдцето имъ у Господа.

Качествата на светиитѣ.

Внимаватъ на Христовия гласъ.

Иоан. 10:3, 4. (Който влиза прѣзъ вратата, пастиръ е на овцитѣ;) нему вратарьтъ отваря, и овцитѣ слушатъ гласа му, и той зове овцитѣ си по име и ги извежда; и кога изведе овцитѣ си, върви прѣдъ тѣхъ; а овцитѣ вървятъ подирѣ му, понеже познаватъ гласа му.

Слѣдватъ Христа.

Иоан. 10:27. Моитѣ овци слушатъ гласа Ми, и Азъ ги познавамъ, и тѣ вървятъ подирѣ Ми.

Водени отъ Божия Духъ.

Римл. 8:14... Всички, водени отъ Духа Божий, сж синове Божи.

Научени отъ Бога.

Ис. 54:13... Всички твои синове ще бждатъ научени отъ Господа, и голѣмъ миръ ще има между синоветѣ ти.

1 Иоан. 2:27... Помазанието, което вие получихте отъ Него (Светаго), прѣбжда у васъ, и нѣмате нужда да ви учи нѣкой; но понеже самото това помазание ви учи на всичко и е истинско и нелъжовно, то прѣбждвайте въ него, споредъ както ви е научило.

Иматъ страхъ Божий.

Мал. 3:16... Ония, които се боятъ отъ Бога, казватъ единъ другиму: внимава Господъ и чува това, и прѣдъ лицето Му се пише паметна книга за ония, които се боятъ отъ Бога и почитатъ името Му.

Дѣян. 10:2. (Имаше въ Кесарія единъ човѣкъ, на име Корнилий,) мжжъ благочестивъ и богобоязливъ съцѣлия си домъ; той правѣше на народа много милостини и винаги се молѣше Богу.
Тѣ сж: *непорочни.*

Пс. 118:1. Блажени непорочнитѣ въ пжтя *си*, които ходятъ по закона Господень.

Фил. 3:15. Които...сме съвършени, това (горното отъ Бога призвание въ Христа Иисуса) да мислимъ; ако ли за нѣщо иначе мислите, Богъ и него ще ви разкрие.

Нови създания, нови твари.

2 Кор. 5:17....Който е въ Христа, *той* е нова тварь; древното прѣмина; ето, всичко стана ново.

Еф. 2:10....Негово (Божие) творение сме *ние*, създадени въ Христа Иисуса за добри дѣла, що Богъ е прѣдзначилъ да вършимъ.
Смѣли.

Притч. 28:1. Нечестивецътъ бѣга, когато никой *го* не гони; а праведникътъ е смѣлъ като лъвъ.

Благоговѣйни.

Дѣян. 8:2....Стефана погребахъ благоговѣйни човѣци и го много оплакахъ.

Благочестиви.

Дѣян. 22:12....Нѣкой-си Анания, мжжъ благочестивъ по закона, съ добро име между всички иудеи въ Дамаскъ, (дойде при мене, застана и ми рече: брате Савле, прогледай! И азъ тозъ-часъ прогледахъ и *погледнахъ* къмъ него.)

2 Петр. 2:9....Господь знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправедницитѣ да държи въ мжки за сждния день.
Вѣрни.

Откр. 17:14. Тѣ (десетътѣ царе) ще воюватъ противъ Агнеца, и Агнецътъ ще ги побѣди, защото *Той* е Господарь на господаритѣ и Царь на царетѣ, и ония, които сж съ Него, сж звани избрани и вѣрни.

Безъ лукавство.

Иоан. 1:47. Иисусъ видѣ Натанаила да отива къмъ Него и казва: ето истински израилтянинъ, у когото нѣма лукавство.

Свети.

Втор. 7:6....Ти си светъ народъ на Господа, твоя Богъ: тебе избра Господь, Богъ твой, за да бждешъ Неговъ собственъ народъ измежду всички народи, които сж на земята. Втор. 14:2.

Пс. 4:4. Знайте, че Господь Си е отдѣлилъ Своя светия; Господь чува, кога викамъ къмъ Него.

Кол. 3:12....Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодать, смиреномъдрие, кротость, дълготърпѣние.

Гладни и жедни за правда.

Мат. 5:6. Блажени гладнитѣ и жеднитѣ за правда, защото тѣ ще се наситятъ.

Праведни.

Бит. 6:9. Ето житието на Ноя: Ной бѣше човѣкъ праведенъ и непороченъ въ своя родъ; Ной ходѣше по Бога.

Ис. 60:21....Народътъ ти (Ирусалиме) цѣлъ ще бжде праведенъ, на-вѣки ще наслѣди земята,—израстъкъ отъ това, що съмъ посадилъ, дѣло на рѣцѣтъ Ми, за Моя прослава.

Авак. 2:4. Ето, горделивата душа не ще се успокои, а праведниятъ чрѣзъ вѣрата си ще бжде живъ.

Лук. 1:6. И двамата (Захария и Елисавета) бѣха праведни прѣдъ Бога, постѣпвайки безпорочно по всички заповѣди и наредби Господни.

Лук. 2:25. Тогава имаше въ Иерусалимъ единъ човѣкъ, на име Симеонъ; и тоя човѣкъ бѣше праведенъ и благоговѣенъ, и чакаше утѣхата Израилева; и Духъ Светий бѣше върху него.

Ходещи по правда.

3 Царств. 3:6. Соломонъ каза: Ти (Господи, Боже мой) стори велика милость на Твоя рабъ баща ми Давида; и задѣто той ходѣше прѣдъ Тебе по истина и правда и съ искрено сърдце прѣдъ Тебе, Ти му запази тая велика милость и му подари синъ, който да седи на прѣстола му, както това е днесъ.

Вършещи правда.

Пс. 14:2. Она, който ходи непорочно, върши правда и въ сърдце си говори истина.

Щедри.

2 Кор. 9:13....Тѣ (светиитѣ), опитвайки *плодоветѣ* отъ туй служение (на щедростъта), прославятъ Бога, задѣто се покоряватъ на изповѣданото отъ васъ благовѣстие Христово и щедро общувате съ тѣхъ и съ всички.

Братолюбиви.

Кол. 1:4....Чухме за вашата вѣра въ Христа Исуса и за любовъта ви къмъ всички свети.

1 Сол. 4:9....За братолюбие нѣма нужда да ви пишемъ, защото вие сами сте научени отъ Бога да обичате единъ другиго.
Гнусещи се отъ себе си.

Иез. 20:43....Ще си спомните тамъ (въ Израилевата земя) за вашитѣ пѣтица и за всички ваши дѣла, съ които сквернѣхте себе си, и ще се погнусите отъ васъ сами за всички ваши злодѣяния, които сте вършили.

Кротки.

Пс. 33:3. Съ Господа ще се хвали душата ми; ще чуютъ кроткитѣ и ще се развеселятъ.

Мат. 5:5. Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наслѣдятъ земята.
Милостиви.

Пс. 36:26. Той (праведникътъ) всѣки день се смиява и на заемъ дава, и неговото потомство ще бжде благословено.

Мат. 5:7. Блажени милостивитѣ, защото тѣ ще бждатъ помилувани.

Послушни.

Римл. 16:19. Вашата послушностъ *на вѣрата* е на всички извѣстна; затова азъ се радвамъ за васъ, но желая да бждете мждри въ доброто и прости въ злото.

1 Петр. 1:14. Като послушни чеда, не постъпвайте споредъ прѣдишнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние.

Бѣдни.

Ис. 29:19...Страдашитѣ повече и повече ще се радватъ у Господа, и бѣднитѣ люде ще тържествуватъ у Светия Израилевъ.
Съкрушени и смирени.

Ис. 57:15...Тѣй казва Високиятъ и Прѣвъзвишениятъ, вѣчно Живѣещиятъ,—Светий е Неговото име: Азъ живѣя въ *небесната* височина и въ светилището, сжщо и съ съкрушенитѣ и смиренитѣ духомъ, за да оживявамъ духа на смиренитѣ и да оживявамъ сърдцата на съкрушенитѣ.

Ис. 66:2...Всичко това (небето и земята) е сътворила Моята ржка, и всичко това е Мое, казва Господь. А ето на кого ще погледна: на смирения и съкрушения духомъ и на треперещия прѣдъ Моето слово.

Бѣдни духомъ.

Мат. 5:3. Блажени бѣднитѣ духомъ, защото тѣхно е царството небесно.

Смирени.

Притч. 16:19. По-добрѣ е да се смирявашъ духомъ съ кротки, нежели да дѣлишъ плячка съ горделиви.

1 Петр. 5:5...Вие, по-младитѣ, покорявайте се на презвитеритѣ; а всички, като се покорявате единъ другиму, облѣчете се въ смиреномждрие, защото „Богъ се противи на горделиви, а на смирени дава благодать.“

Благоразумни.

Притч. 16:21. Мждрия по сърдце ще назоваватъ благоразумень, и сладката рѣчь ще увеличи знанието.

Чистосърдечни.

Мат. 5:8. Блажени чиститѣ по сърдце, защото тѣ ще видятъ Бога.

1 Иоан. 3:3...Всѣкой, който има тая надежда на Него (на Бога, че ще бждемъ подобни Нему), очиства себе си, както е Той чистъ.

Искрени.

2 Кор. 1:12...Нашата похвала е тая: свидѣтелството на свѣстата ни, че въ простота и искреностъ прѣдъ Бога, не съ плътско мждруване, а съ благодать Божия, живѣхме на свѣта, особено пѣкъ между васъ.

2 Кор. 2:17...Ние не изопачаваме словото Божие, както мнозина, а проповѣдваме искрено, като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа.

Честни.

Ис. 32:8...Честниятъ мисли за честното и твърдо стои въ всичко, що е честно.

Постоянни.

Дѣян. 2:42...Постоянствуаха въ учението на апостолитѣ, въ общуването, въ хлѣболомението и въ молитвитѣ.

Твърди въ вѣрата.

Кол. 2:5...Ако и да отсѣжтствувамъ тѣломъ, но духомъ съмъ съ васъ, като се радвамъ и виждамъ вашата уредба и вашата твърда вѣра въ Христа.

Истинни.

2 Кор. 6:8...Смѣтатъ ни за измамници, но ние *сме* истинни.

Будни.

Лук. 12:37. Блазѣ на ония слуги, чийто господарь ги намѣри будни, кога си дойде; истина ви казвамъ, той ще се прѣпаше, и ще ги тури да седнатъ, и като пристѣпи, ще имъ служи.

Ревнители на добри дѣла.

Тит. 2:14. (Христосъ)...даде Себе Си за насъ, за да ни избави отъ всѣко беззаконие и ни очисти, за да Му бждемъ народъ избранъ, ревностенъ къмъ добри дѣла.

Качествата на неподновеното сърдце.

Неподновеното сърдце е гнусота прѣдъ Бога.

Притч. 6:16, 18. Ето шесть нѣща, които Господь мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: (очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвь,) сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, (лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя).

Притч. 11:20. Коварнитѣ по сърдце сж гнусота прѣдъ Господа, а непорочнитѣ въ своя пжть сж Нему благоугодни.

Е наклонно да се отдалечава отъ Бога.

Втор. 29:18. Да нѣма помежду ви мжжъ или жена, родъ или колѣно, чието сърдце би се отклонило сега отъ Господа, нашия Богъ, та да иде да служи на боговетѣ на ония народи; да нѣма между васъ коренъ, който да дава пелинъ и отрова.

Иер. 17:5. Тѣй казва Господь: проклетъ оня човѣкъ, който се надѣва на човѣкъ и плътъ прави своя опора, и чието сърдце страни отъ Господа.

Е далечъ отъ Бога.

Мат. 15:8. „Тоя народъ се приближава до Мене съ устата си и Ме почита съ устнитѣ си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене“. Марк. 7:6; Ис. 29:13.

Не е съвършено въ Бога.

3 Царств. 15:3. Той (Авия) ходѣше въ всички грѣхове на баща си (Иеровоама), които тоя върши прѣди него, и сърдцето му не бѣ прѣдадено на неговия Господь Богъ, както сърдцето на отца му Давида.

Пс. 77:37...Сърдцето имъ бѣше неправо прѣдъ Него, и тѣ не бѣха вѣрни на завѣта Му. Пс. 77:8.

Дѣян. 8:21. [Петъръ му (на Симона) каза:] Ти нѣмашъ дѣлъ, ни жребие *въ тоя даръ* (на Духа Светаго), защото сърдцето ти не е право прѣдъ Бога.

Не е разположено да търси Бога.

2 Парал. 12:14. (Ровоамъ)...вършеше зло, защото не бѣше разположилъ сърдцето си да потърси Господа.

Отрича Бога.

Пс. 52:2. Рече безумецъ въ сърдцето си: „нѣма Богъ“. Развратиха се човѣцитѣ и извършиха гнусни прѣстѣпления; нѣма кой да прави добро.

Негодува противъ Господа.

Притч. 19:3. Глупостъта на човѣка изкривява пѣтя му, а сърдцето му негодува противъ Господа.

Е склонно къмъ заблуждение.

Пс. 94:10. „Четирийсетъ години бѣхъ дразненъ отъ тоя народъ и казахъ: това е народъ, който се заблуждава въ сърдцето си; тѣ не познаха пѣтищата Ми“. Евр. 3:10.

Е склонно къмъ идолослужение.

Иез. 14:3, 4. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! Тия люде допуснаха своитѣ идоли въ сърдцето си и поставиха съблазънта на свсето нечестие прѣдъ лицето си: мога ли Азъ да имъ отговарямъ? Затова говори съ тѣхъ и кажи имъ: тѣй казва Господъ Богъ: ако нѣкой отъ дома Израилевъ допусне своитѣ идоли въ сърдцето си и постави съблазънта на своето нечестие прѣдъ лицето си и дойде при пророка, — то Азъ, Господъ, мога ли, при многото му идоли, да му дамъ отговоръ?

Иез. 20:16. (*Заклехъ се*, че не ще ги въведа въ земята, която бѣхъ отредилъ,) задѣто тѣ отхвърлиха Моиѣ наредби, не постъпваха по Моиѣ заповѣди и нарушаваха Моиѣ сѣботи; защото тѣхното сърдце теглѣше къмъ идолитѣ имъ.

То е пълно съ злини.

Екл. 9:3. Това е тъкмо лошото въ всичко, що се върши подъ слънцето, че една сѣдба е за всички, и сърдцето на синоветѣ човѣшки е пълно съ зло, и въ сърдцето имъ, въ живота имъ има безумие; а слѣдъ това тѣ *отиватъ* при умрѣлитѣ.

Пълно съ зли мисли.

Бит. 6:5. И видѣ Господъ (Богъ), че развратѣтъ между човѣцитѣ на земята е голѣмъ, и че всичкитѣ имъ сърдечни мисли и помисли бѣха зло въ всѣко врѣме.

Бит. 8:21. И помириса Господъ приятно благоухание, и рече Господъ (Богъ) въ сърдцето Си: нѣма вече да проклинамъ земята заради човѣка, защото помислитѣ на човѣшкото сърдце сѣ зло още отъ младинитѣ му; и нѣма вече да поразявамъ всичко, що живѣе, както направихъ.

Иер. 4:14. Измий злото отъ сърдце си, Иерусалиме, за да се спасишъ: докога ще се гнѣздятъ злочестиви мисли въ тебе?

Владено да прави зло.

Екл. 8:11. Скоро се не върши съдъ надъ лоши работи; отъ това се и не плаши сърдцето на синоветъ човѣшки да прави зло.

Става съкровище на злини.

Мат. 12:35. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро; а лошиятъ човѣкъ отъ лошото съкровище изнася лошо. Лук. 6:45.

Марк. 7:21, 22...Отвѣтрѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ зли помисли, прѣлюбодѣяния, блудства, убийства, кражби, користолюбие (обиди), лукавства, коварство, разпѣтство, лукаво око, богоухулство, гордостъ, безумство. Мат. 15:19.

То е: непокаяно.

Римл. 2:5...По твоята (о човѣче) упоритость и неразкажно сърдце си събирашъ гнѣвъ за деня на гнѣва, когато се открие праведниятъ съдъ отъ Бога.

Невѣрно.

Евр. 3:12. Гледайте, братя, да не би у нѣкого отъ васъ да има лукаво отъ невѣрие сърдце, та да отстѣпи отъ живия Богъ.

Безъ любовь.

2 Тим. 3:3. (Въ послѣднитѣ дни човѣцитѣ ще бждатъ) непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци.

Несмислено и помрачено.

Римл. 1:21...Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Често осждено на безчувствие.

Пс. 118:70. Затлъстѣ сърдцето имъ като тлъстина; но азъ се утѣшавамъ съ Твоя законъ.

Ис. 6:10...Сърдцето на тоя народъ е закоравѣло, и съ уши тежко слушатъ и затворили сж очитѣ си, да не би съ очи да видятъ, съ уши да чуятъ и съ сърдце да разбератъ, та да се обърнатъ, за да ги изцѣря. Мат. 13:15; Иоан. 12:40; Дѣян. 28:26, 27.

Глухо.

2 Кор. 3:15. И доднесъ, кога се чете Моисей, покривало лежи на сърдцето имъ.

Необрѣзано.

Лев. 26:41. (Тогава ще изповѣдатъ своето беззаконие и беззаконието на бацитѣ си, задѣто сж вършили прѣстѣпления противъ Мене и сж отишли срѣщу Мене,) *за което* и Азъ отидохъ (съ яростъ) противъ тѣхъ и ги отведохъ въ земята на враговетѣ имъ; тогава ще се смири необрѣзаното имъ сърдце, тогава за беззаконията си ще получатъ отплата.

Иер. 4:4. Обрѣжете се заради Господа и снемете крайната плътъ отъ сърдцето си, Иудини мжже и иерусалимски жители, да се не яви Моятъ гнѣвъ като огънь и да не пламне неугасно поради вашитѣ лоши наклонности.

Иер. 9:26. (Ето, идатъ дни, казва Господъ, когато ще посѣтя всички обрѣзани и необрѣзани:) Египетъ и Иудея, Едома и

Амоновитѣ синове, Моава и всички, които си стрижатъ скулуфитѣ, които живѣятъ въ пустинята; защото всички тия народи сж необрѣзани, а цѣлиятъ Израилевъ домъ е съ необрѣзано сърдце.

Иез. 44:7. (Кажи на размирния домъ Израилевъ: тъй казва Господъ Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусотии,) да въвеждате синове на чужденка, необрѣзани по сърдце и необрѣзани по плътъ, за да бждатъ въ Моето светилице и да сквернятъ Моя храмъ, да поднасятъ Моя хлѣбъ, тлъстина и кръвъ, и да развалятъ Моя завѣтъ съ вашитѣ всѣкакви гнусотии.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Нищожно.

Притч. 10:20. Езикътъ на праведника е отборъ сребро, а сърдцето на нечестивитѣ е нищожество.

Глураво.

Притч. 12:23. Разсждливъ човѣкъ прикрива знанието си, а сърдцето на глупавитѣ изказва глупостъ.

Притч. 22:15. Глупостъта се привързала къмъ сърдцето на момъка, но изправителната пръчка ще я махне отъ него.

Вкаменено,

Иез. 11:19...Ще имъ дамъ едно сърдце, ще вложа въ тѣхъ новъ духъ, ще взема изъ тѣлото имъ каменното сърдце и ще имъ дамъ сърдце отъ плътъ. **Иез. 36:26.**

Зах. 7:12...Сърдцето си вкамениха, за да не чуватъ закона и думитѣ, които пращаше Господъ Саваотъ чрѣзъ Своя Духъ прѣзъ прѣдишнитѣ пророци; затова ги и постигна голѣмиятъ гнѣвъ на Господа Саваота.

Марк. 6:52...Не бѣха се вразумили *отъ чудото* съ хлѣбоветѣ, понеже сърдцето имъ се бѣше вкаменило.

Марк. 8:17...Иисусъ, като узна, каза имъ (на ученицитѣ): какво размишлявате, задѣто нѣмате хлѣбъ? Още ли не разбирате и не разумѣвате? Още ли е вкаменено сърдцето ви?

Мудно.

Лук. 24:25. Тогава Той имъ (на двамата ученика) рече: о, несмислени и мудни по сърдце да вѣрвате на всичко, що сж казали пророцитѣ!

Измамливо.

Ис. 44:20. Той (Израиль) припка подиръ пепель; измаменото му сърдце го е въвело въ заблуда, и той не може да освободи душата си и да каже: не е ли измама туй, що е въ десната ми ржка?

Иак. 1:26. Ако нѣкой отъ васъ мисли, че е благочестивъ, но не обуздава езика си, а мами сърдцето си, неговото благочестие е суетно.

Неправедно.

Пс. 57:3. Въ сърдце си кроите беззаконие, на кълони туряте злодѣйствата, що сте сторили на земята.

Ис. 32:6...Простакътъ говори глупости, и сърдцето му мисли за беззаконното, за да дѣйствува лицемѣрно и да произнася хула противъ Господа, да лишава отъ хлѣбъ душата на гладния и да отнима питието отъ жедния.

Лъжливо.

Иов. 15:35. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Той (нечестивиятъ) зачена зло и роди лъжа, и утробата му приготвя измама.

Ис. 59:13. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстѣпихме отъ нашия Богъ; говорихме клевета и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Двоелично.

Ос. 10:2. Раздѣли се сърдцето имъ, затова и ще бждатъ наказани: Той ще разруши тѣхнитѣ жертвеници, ще разбие кумиритѣ имъ.

Иак. 1:8. Човѣкъ двоедушенъ въ всичкитѣ си пѣтица е неуреденъ.

Иак. 4:8. Приближете се къмъ Бога, и Той ще се приближи къмъ васъ; очистете рѣцѣ, грѣшници, изправете сърдца, двоедушни.

Лицемѣрно.

Иов. 36:13. (Продължи Елиуй и рече:)...Лицемѣрцитѣ хранятъ въ сърдцето си гнѣвъ и не се обръщатъ къмъ Него (Бога), кога ги вързва въ окови.

Пс. 11:3. Лъжа говори всѣки на ближния си; лъстиви сж устата, говорятъ съ присторено сърдце.

Пс. 54:22 Устата имъ по-меки отъ масло, а въ сърдцето имъ вражда; думитѣ имъ по-нѣжни отъ елей, но тѣ сж голи мечове.

Притч. 23:7...Каквито сж мислитѣ въ душата му, такъвъ е и той; „яжъ и пий“, ти казва, но сърдцето му не е съ тебе.

Мат. 23:28. (Горко вамъ, книжници и фарисеи, задѣто)... отвънъ се показвате на човѣцитѣ праведни, а извжтрѣ сте пълни съ лицемѣрие и беззаконие.

Размирно.

Иер. 5:23...Тоя народъ има сърдце буйно и размирно: тѣ отстѣпиха и трѣгнаха.

Коварно.

Притч. 6:14. Въ сърдцето му има коварство: той мисли зло всѣко врѣме, сѣе раздори.

Притч. 12:20. Въ сърдцето на зломисленицитѣ има коварство, у миротворцитѣ — радость.

Притч. 17:20. Коварно сърдце не ще намѣри добро, и лукавъ езикъ ще изпадне въ бѣда.

Притч. 25:21. Съ уста си врагътъ се прѣструва, а въ сърдце си коварство крои.

Зло; лошо.

Пс. 5:10...Въ устата имъ нѣма истина: сърдцето имъ е пагуба, гърлото имъ — отворенъ гробъ, съ езика си лъстятъ.

Пс. 27:3. Не ме погубвай (Господи) съ нечестивци и съ злосторници, които съ ближнитѣ си говорятъ за миръ, а на сърдце иматъ зло.

Пс. 139:3. Тъ мислятъ зло въ сърдце *си*, всѣки день се опълчаватъ за бой.

Притч. 26:23. Каквото е глиненъ сждъ, гледжосанъ съ нечисто сребро, такова сж огнени уста и злобно сърдце.

Иер. 3:17. Въ него врѣме ще нарекатъ Иерусалимъ прѣстолъ на Господа; и всички народи заради името Господне ще се събератъ въ Иерусалимъ и нѣма вече да постъпватъ по упорството на лошото си сърдце.

Иер. 7:24....Тъ не послушаха и не наклсниха ухо, и живѣха по внушението и по упорството на злото си сърдце, и обърнаха Ми гръбъ, а не лице.

Иер. 11:8....Тъ не слушаха и не дадоха ухо, а ходиха всѣки по упорството на лошото си сърдце: затова направихъ върху имъ всичко казано въ тоя звѣтъ, който имъ заповѣдахъ да изпълняватъ, но тѣ не изпълняваха.

Ожесточено.

Исх. 9:35. Ожесточи се сърдцето на фараона (и на служителитѣ му), и той не пусна синоветѣ Израилеви, както и бѣ казалъ Господь чрѣзь Моисея.

Притч. 28:14. Блаженъ е оня човѣкъ, който винаги прѣбжда въ благоговѣние; а който ожесточава сърдцето си, ще падне въ бѣда.

Марк. 3:5....Като ги (фарисеитѣ) изгледа съ гнѣвъ, (Иисусъ) нажаленъ поради ожесточението на сърдцата имъ, казва на човѣка: протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата.

Еф. 4:18. (Да не постъпвате вече, както постъпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ.

Евр. 3:8. (Светий Духъ казва: „днесъ, кога чуете гласа Му,) да не ожесточите сърдцата си, както кога рѣптаехте въ деня на изкушението въ пустинята“.

Упорито.

Иер. 9:14....Ходиха по упорството на сърдцето си и слѣдъ Вааловци, както ги научиха бацитѣ имъ.

Иер. 13:10. Тоя негоденъ народъ, който не иска да слуша думитѣ Ми, живѣе по упорството на сърдцето си и ходи слѣдъ други богове, за да имъ служи и да имъ се кланя, ще бжде като тоя поясъ, който е за нищо негоденъ.

Иер. 16:12....Вие постъпвате още по-лошо отъ бацитѣ си и живѣете всѣки по упорството на злото си сърдце, за да Ме не слушате.

Иер. 23:17. Тъ (лъжелпророцитѣ) постоянно говорятъ на ония, които Ме не зачитатъ: „Господь рече: миръ ще имате“. И всѣкиму, който ходи по упорството на сърдцето си, казватъ: „зло не ще ви сполети“.

Жестоко.

Ис. 45:12. Послушайте Ме, жестокосърдни, вие, които сте далечъ отъ правдата.

Иез. 3:7....Домътъ Израилевъ не ще иска, да те (сине човѣшки) слуша, защото тѣ не искатъ да Ме слушатъ, понеже цѣлиятъ домъ Израилевъ е съ твърдъ лобъ и съ жестоко сърдце.

Марк. 10:5. Иисусъ имъ (на фарисеитѣ) отговори и рече: (Моисей) поради вашето жестокосърдие ви е написалъ тая заповѣдь (за развода).

Ожесточено отъ дявола.

Иоан. 13:2....Дяволътъ бѣ вече вложилъ въ сърдцето на Иуда Симоновъ Искариотъ да Го прѣдаде.

Дѣян. 5:3....Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата?

Често справедливо ожесточавано отъ Бога.

Изх. 4:21. Господь рече Моисею: кога тръгнешъ и се върнешъ въ Египетъ, гледай да извършишъ прѣдъ фараона всички чудеса, които съмъ ти далъ на рѣцѣ; Азъ пъкъ ще ожесточа сърдцето му, и той нѣма да отпусне народа. Изх. 7:3.

Изх. 9:12....Господь ожесточи сърдцето на фараона, и той не ги (Моисея и Аарона) послуша, както и бѣ казалъ Господь на Моисея. Изх. 10:27; Изх. 11:10.

Втор. 2:30....Есевонскиятъ царь Сихонъ не склони да ни позволи да минемъ прѣзъ *земята* му, защото Господь, Богъ твой, ожесточи духа му и направи сърдцето му упорито, за да го прѣдаде въ ржката ти, както *това се види* сега.

Ис. Нав. 11:20....Отъ Господа бѣше това, дѣто тѣ (жители на всички градове, освѣнъ евейцитѣ, жители на Гаваонъ) ожесточиха сърдцето си и съ бой посрѣщнаха Израила, — за да бждатъ прѣдадени на заклание и да нѣма за тѣхъ помилване, а да бждатъ изтрѣбени тѣй, както бѣ заповѣдалъ Господь на Моисея.

Пс. 80:13....Азъ ги оставихъ на тѣхнитѣ упорити сърдца; нека ходятъ по своитѣ помисли.

Горделиво.

Притч. 16:5. Всѣки горделивъ по сърдце е гнусота прѣдъ Господа: можешъ се обзаложи, че той не ще остане ненаказанъ....

Притч. 18:13. Прѣдъ падение сърдцето на човѣка се възгордява, а смирение то върви прѣдъ слава.

Ис. 10:12....Тогава, кога Господь извърши всичкото Си дѣло на планина Сионъ и въ Иерусалимъ, ще каже: ще погледна плода отъ горделивото сърдце на царя асирийски и пустославие то на високо дигнатитѣ му очи.

Иер. 48:29. Чухме за гордостта на Моава, гордостъ извънмѣрна, за неговото високомѣрие и неговата надмѣнностъ, за неговото перчене и горделивото му сърдце.

Иер. 49:16. Ужасното ти (Исаве) положение и гордостта на сърдцето ти измамиха тебе, който живѣешъ въ скални пукнатини и завземашъ върховетѣ на хълмоветѣ. Но макаръ и като орелъ да би свилъ високо гнѣздото си, и оттамъ ще те сваля, казва Господь.

Надигнато, надуто.

Притч. 21:4. Горделиви очи и надуто сърдце, съ които се отличаватъ нечестивцитѣ, е грѣхъ.

Иез. 28:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки! кажи на началника на Тиръ: тъй казва Господъ Богъ: задѣто се надигна сърдцето ти и казвашъ: „азъ съмъ богъ, седя на божие сѣдалище, въ сърдцето на моретата“, и, бидейки човѣкъ, а не Богъ, туряшъ твоя умъ наравно съ Божия умъ, — (ето, Азъ ще доведе противъ тебе другоземци; тѣ ще те въ гробъ свалятъ, и ще умрешъ въ сърдцето на моретата съ смъртъ на убити.)

Пълно съ прѣзрѣние.

2 Царств. 6:16. Когато ковчегътъ Господень влизаше въ Давидовия градъ, Мелхола, Сауловата дъщеря, гледаше отъ прозореца и, като видѣ царь Давида да скача и да играе прѣдъ Господа, унижи го въ сърдцето си. 1 Парал. 15:29.

Поради прѣсата, възгордѣва се.

Вгор. 8:12, 11. Кога ядешъ и бждешъ ситъ, и съградишъ хубави къщи и живѣешъ (въ тѣхъ), гледай, да се не възгордѣе сърдцето ти, и да не забравишъ Господа, твоя Богъ, Който те изведе изъ Египетската земя, изъ дома на робството.

Ос. 13:6. Имайки паша, тѣ бѣха сити; а когато се насищаха, възгордѣваше се сърдцето имъ, и поради това Ме забравяха.

Возгордѣва се и покварява.

2 Парал. 26:16...Като стана (Озия) силенъ, възгордѣ се сърдцето му за *негова* гибель, и той стана прѣстѣпникъ прѣдъ Господа, своя Богъ, защото влѣзе въ храма Господень да запали *тимпанъ* на кадилния жертвеникъ.

Дан. 5:20 (Даниилъ отговори и рече на царя: „Царю, Всевишниятъ Богъ бѣ дарувалъ на баща ти Навуходоносора царство, величие, честь и слава.) Но когато сърдцето му се възгордѣ, и духътъ му се ожесточи до дързость, той биде сваленъ отъ царския си прѣстолъ и лишенъ отъ славата си“.

То е: трѣрдѣ покварено.

Иер. 17:9. Лукаво е човѣшкото сърдце повече отъ всичко и съвсѣмъ е покварено; кой ще го узнае?

Плѣтско.

Римл. 8:7...Плѣтското мждруване е вражда противъ Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пѣкъ може.

Развратено.

Пс. 100:4. Развратено сърдце ще бжде прогонено отъ мене; злосторника не ще да зная.

Притч. 12:8. Човѣка хвалятъ наспоредъ разума му, а развратниятъ по сърдце ще бжде въ прѣзрѣние.

Притч. 14:14. Човѣкъ съ развратено сърдце ще се насити отъ своитѣ пжтища, и добриятъ — отъ своитѣ.

Гнусно.

Притч. 25:25. Кога говори дори съ нѣженъ гласъ, не му вѣрвай, защото въ сърдцето му има седемъ гнусотии.

Прѣддено на похоти и удоволствия.

Екл. 7:4. На умнитѣ сърдцето е въ кѣща, дѣто плачатъ, а на безумнитѣ сърдцето — въ кѣща, дѣто се веселятъ.

Римл. 1:24....Богъ, споредъ похотитѣ на сърдцата имъ, прѣдаде ги на нечистотата, за да се безчестятъ тѣлата имъ сами въ себе си.

2 Тим. 3:4. (Въ послѣднитѣ дни човѣцитѣ ще бждатъ) прѣдатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци.

Иак. 5:5. Живѣхте разкошно на земята и се наслаждавахте, угоихте сърдцата си като въ день на закование.

Прѣддено на блудъ и мерзки дѣла.

Иез. 6:9....Вашитѣ уцѣлѣли ще си спомнятъ за Мене срѣдъ народитѣ, дѣто ще бждатъ отведени въ плѣнъ, кога Азъ сломя блудното имъ сърдце, което се отметна отъ Мене, и очитѣ имъ, които сж блудствували слѣдъ идолитѣ; и тѣ ще почувствуватъ отвращение къмъ себе си за онова зло, що сж вършили въ всичкитѣ си гнусоти.

Иез. 11:21. (Ще бждатъ Мой народъ, пъкъ Азъ ще бжда тѣхенъ Богъ.) А чието сърдце се повлѣче по гнусотиитѣ имъ и мръсотиитѣ имъ (на чуждитѣ народи), тѣхното поведение ще обърна върху главитѣ имъ, казва Господь Богъ.

Склонно къмъ лихонство.

Иер. 22:17. (Тѣй казва Господь за Салума, синъ на иудейския царь Иосия)...Твоитѣ очи и твоето сърдце сж обърнати само къмъ користь за себе си и къмъ проливане невинна кръвь, за да притѣснявашъ и насиляшъ.

Иез. 33:31....Тѣ дохождатъ при тебе като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ устата си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увлича слѣдъ тѣхнитѣ користи.

2 Петр. 2:14. Тѣ (лъжеучителитѣ) иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлѣстватъ неукрѣпналитѣ души; сърдцето имъ навикнало на користолобие: тѣ сж чеда на проклатие.

Крои насилство.

Притч. 24:2....Сърдцето имъ насилство крои, и устата имъ за лошо говорятъ.

Мат. 23:25. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто чистите отвнъ чашата и блюдото, когато вжтрѣ тѣ пълни съ грабежъ и неправда. Лук. 11:39.

Примки и мрѣжи е.

Екл. 7:26....Намѣрихъ, че по-горчиво отъ смъртта е жената, защото тя е мрѣжа, сърдцето ѝ—примка, рѣцѣтѣ ѝ—окови; добриятъ прѣдъ Бога ще се спаси отъ нея, а грѣшникътъ ще бжде уловенъ отъ нея.

Злитѣ пѣстжлватъ по мислитѣ на сърдцето си.

Числ. 15:39. (Рече Господь на Моисея, думайки: обади на синозетѣ Израилеви и имъ кажи да си правятъ ресни по скутоветѣ на своитѣ дрехи въ поколѣбнитя си, и въ реснитѣ, що сж по скутоветѣ, да вплитатъ нишки отъ синкава вълна;) и да ги

носителите въ реснитѣ, та, кога ги гледате, да си спомнете за всички заповѣди Господни и да ги изпълнявате и да не вървите слѣдъ сърдцето си и очитѣ си, които ви влѣкатъ къмъ блудодѣяние.

Вгор. 29:19. (Да нѣма помежду ви) такъвъ човѣкъ, който, като чуе думитѣ на тая клетва, да се похвали въ сърдцето си и каже: „добрѣ ще ми бжде, макаръ че ще ходя по прищѣвкитѣ на сърдцето си“; тъй ще пропадне ситиятъ заедно съ гладния.

Иер. 18:12.... Тѣ казватъ: „не се надѣвай; ние ще си живѣемъ, споредъ както си щемъ, и ще постъпваме всѣки споредъ упорството на злото си сърдце“.

Качествата на нечестивците.

Гнусни, безсрамни и отвратителни.

1 Ездр. 9:14. (А слѣдъ всичко що ни сполетѣ,) нима пакъ ще нарушаваме Твоитѣ (Боже нашъ) заповѣди и ще влизаме въ родство съ тия отвратителни народи? Не ще ли се прогнѣвиши намъ дори до погубване, тъй че да нѣма уцѣлѣли и да нѣма спасени?

Пс. 52:2. Рече безумецъ въ сърдцето си: „нѣма Богъ“. Развратиха се човѣцитѣ и извършиха гнусни прѣстѣпления; нѣма кой да прави добро.

Иер. 6:15. Срамуватъ ли се тѣ, като вършатъ гнусоти? Не, никакъ не се срамятъ и не се червятъ. Затова ще паднатъ между падналитѣ, и въ врѣме на Моето посѣщение ще бждатъ съборени, казва Господъ. **Иер. 8:12.**

Иез. 5:11.... Живъ съмъ Азъ, казва Господъ Богъ: задѣто ти (Иерусалиме) оскверни Моето светилище съ всичкитѣ си гнусотии и съ всичкитѣ си мърсотии, Азъ ще те умалая, и Моето око не ще те пожали, и Азъ не ще се смия надъ тебе.

Иез. 15:52. (Тѣй казва Господъ Богъ на дъщерята Иерусалимова:) Носи тогава срама си и ти, която осждаше сестритѣ си; споредъ твоитѣ грѣхове, съ които ти опозори себе си повече отъ тѣхъ, тѣ сж по-прави отъ тебе Червей се тогава отъ срамъ и ти и носи срама си, като тѣй оправдѣ сестритѣ си.

Ос. 9:10. Като грозде въ пустиня Азъ намѣрихъ Израила; като прѣвъ плодъ на смоковница, въ първото ѣ врѣме, видѣхъ Азъ бацитѣ ви, но тѣ отидоха при Взалъ-фегора и се прѣдадоха на срамотии, и сами станяха мръсни като ония, които бѣха обикнали.

Соф. 3:5. Господъ е праведенъ посрѣдъ него (града), не върши неправда, всѣка сутринъ явява Своя сждъ неизмѣнно; но беззаконникътъ не знае срамъ.

Прѣдадени на грѣха.

3 Царств. 21:20. Ахавъ каза на Илия: ти ме намѣри, мой враже! Той каза: намѣрихъ, понеже ти се прѣдаде да вършишъ, каквото е негодно прѣдъ очитѣ на Господа (и да Го дразнишъ).

4 Царств. 17:17. (Израиль и Иуда) прѣкарваха прѣвъ огънь синоветѣ си и дъщеритѣ си, гадаеха и правѣха магии, и прѣдадоха се да вършатъ, каквото бѣше негодно прѣдъ очитѣ на Господа, и да Го разгнѣвяватъ.

1 Петр. 4:3... Стига, дѣто прѣвъ миналото врѣме на живота

вършихте волята на езичниците, като се бѣхте прѣдали на разпѣтство, похоти (мжжеложество, скотоложество, лоши помисли), пиянство, срамни гошавки и прѣпивки, и на нечестиво идолослужение.

Роби на грѣха и на похотѣта.

Иоан. 8:34. Исусъ имъ (на иудеитѣ) отговори: истина, истина ви казвамъ: всѣкой, който прави грѣхъ, робъ е на грѣха.

Римл. 6:16. Не знаете ли, че комуто прѣдавате себе си като роби за послушание, роби сте на оногова, комуто се покорявате: или *роби* на грѣха, за смъртъ, или—на послушанието, за оправдание?

Римл. 7:14....Знаемъ, че законътъ е духовень, пкъ азъ съмъ отъ плътъ, продаденъ на грѣха.

Еф 2:3....И ние всинца живѣхме нѣкогашъ споредъ плѣтскитѣ си похоти, изпълнявайки желанията на плѣтъта и на помислитѣ, и по естество бѣхме, както и другитѣ, чеда на гнѣва.

Роби на дявола.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволътъ; и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжець и баща на лъжата.

Еф. 2:2. (И васъ, мъртвитѣ поради вашитѣ прѣстѣпления и грѣхове.) въ които живѣхте нѣкогашъ споредъ живота на тоя свѣтъ, съгласно съ княза на въздушната власть, *сирѣчь* на духа, който сега дѣйствува въ синоветѣ на невѣрието, (Богъ оживотвори съ Христа.)

2 Тим. 2:25. (Господниятъ рабъ съ кротостъ да наставлява противниците, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината) и да се освободягъ отъ прикмата на дявола, който ги е живи уловилъ, за да *изпълняватъ* волята му.

Евр. 2:14, 15....Понеже дѣцата сж участници въ плътъ и кръвь, то и Той (Исусъ) едкакво взе участие въ сжщитѣ, та чрѣзь смъртъта да порази оногова, у когото е властѣта на смъртъта, сирѣчь дявола, и да избави ония, които отъ страхъ прѣдъ смъртъта прѣзь цѣлъ животъ бѣха подложени на робство.

Съ необрѣзани сърдѣца.

Иер. 9:25. (Ето, идатъ дни, казва Господъ, когато ще посѣтя всички обрѣзани и необрѣзани:) Египетъ и Иудея, Едома и Амोनитѣ синове, Моава и всички, които си стрижатъ скулуфитѣ, които живѣятъ въ пустинята; защото всички тия народи сж необрѣзани, а цѣлиятъ Израилевъ домъ е съ необрѣзано сърдѣце.

Иез. 44:7. (Тѣй казва Господъ Богъ: доме Израилевъ, прѣстанете да вършите всички ваши гнусоти, да въвеждате синове на чужденка, необрѣзани по сърдѣце и необрѣзани по плътъ, за да бждатъ въ Моето светилище и да сквернятъ Моя храмъ, да поднасятъ Моя хлѣбъ, тлъстина и кръвь, и да развалятъ Моя завьтъ съ вашитѣ всѣкакви гнусоти.

Слѣпи.

Ис. 42:19. (Слушайте, глухи, и гледайте, слѣпи, за да видите.) Кой е тѣй слѣпъ, както е Моятъ рабъ, и глухъ, както е Моятъ вѣстителъ, когото проводихъ? Кой е тѣй слѣпъ, както е възлюбениятъ, тѣй слѣпъ, както е рабътъ Господень?

Ис. 56:10. Стражитѣ имъ (на израилтянитѣ) сж всички слѣпи и неразбрани: тѣ всички сж нѣми псета, които не могат да лаятъ, ксито лежишкомъ бълнуватъ, които обичатъ да спятъ.

Ис. 59:10. Пипаме стѣната като слѣпци, и ходимъ пипнешкомъ като безъ очи; по пладне се прѣпѣваме като по мръкнало, между живитѣ сме като мъртви.

Соф. 1:17... Азъ ще стѣсна човѣцитѣ, и тѣ ще ходятъ като слѣпи, защото сѣгрѣшиха противъ Господа, и разхвърлена ще бжде кръвта имъ като прахъ, и плътта имъ—като смѣт.

Мат. 15:14. [Той отговори (на ученицитѣ Си) и рече (за фарисеитѣ):] оставете ги: тѣ сж слѣпи водачи на слѣпци; ако пѣкъ слѣпецъ слѣпеца води, и двамата ще паднатъ въ ямата.

Иоан. 12:40. (Тѣ затова не можаха да вѣрватъ, защото Исаия още е рекълъ:) „Тѣзи люде ослѣпиха очитѣ си и вкамениха сърдцата си, та съ очи да не видятъ и съ сърдце да не разумѣятъ и да се не обърнатъ, за да ги изцѣря“. Ис. 6:10.

2 Кор. 4:4. (Ако е и закрито нашето благовѣстие, то е закрито за погинвацитѣ:) на невѣрвацитѣ отъ тѣхъ богътъ на това вѣкъ е заслѣпилъ умоветѣ, за да ги не озари свѣтлината на благовѣстието за славата на Христа, Който е образъ на невидимия Богъ.

Еф. 4:18. (Да не постѣпвате вече, както постѣпватъ и останалитѣ езичници по суетата на ума си,) бидейки помрачени въ разума, отстранени въ Божия животъ поради тѣхното невѣжество и ожесточението на сърдцето имъ.

Еф. 5:8. Вие бѣхте нѣкога тъмнина, а сега сте свѣтлина въ Господа: постѣпвайте като чеда на свѣтлината.

2 Петр. 1:9... У когото ги (тия добродѣтели: вѣра, знание, въздържание, благочестие, братолюбие и любовъ) нѣма, той е слѣпъ. кжсогледъ и забравилъ, че се е очистилъ отъ прѣжнитѣ си грѣхове.

Противни на свѣтлината.

Иов. 24:13. Между тѣхъ (човѣцитѣ въ града) има врагове на свѣтлината, не знаятъ пѣтищата ѝ и не ходятъ по пѣтекитѣ ѝ.

Иоан. 3:19, 20. Осждането...е поради това, че свѣтлината дойде на свѣта, но човѣцитѣ обикнаха повече мрака, нежели свѣтлината, понеже дѣлата имъ бѣха лоши. Защото всѣкой, който прави зло, мрази свѣтлината и не отива къмъ свѣтлина, за да не бждатъ изобличени дѣлата му, понеже сж лоши.

Невѣрващи.

4 Царств. 7:19. Тогава оня велможа (върху чиято рѣка се опираше царя) отговори на Божия човѣкъ и каза: ако Господъ дори отворѣше прозорци на небето, и тогава можеше ли да бжде такава нѣщо (двѣ мѣри ечемикъ за сикля, и една мѣра чисто брашно за сикля ще бжде утрѣ по това врѣме прѣдъ портитѣ на Самария)? А той му бѣ казалъ: съ очитѣ си ще видишь, ала не ще ядешъ отъ него.

4 Царств. 17:14... Тѣ (Израилъ и Иуда) не слушаха и останаха твърдоглави, каквито бѣха твърдоглави бацитѣ имъ, които не вѣрваха въ Господа, своя Богъ.

Пс. 105:24... Тѣ прѣзрѣха желаната земя, не вѣрваха на словото Му.

Иоан. 8:24. [Той (Иисусъ) имъ (на иудеитѣ) рече: вие сте отъ долнитѣ, Азъ съмъ отъ горнитѣ; вие сте отъ тоя свѣтъ, Азъ не съмъ отъ тоя свѣтъ.] Затова ви казахъ, че ще умрете въ грѣховеѣ си; наистина, ако не повѣрвате, че съмъ Азъ, ще умрете въ грѣховеѣ си.

Иоан. 10:26....Вие не вѣрвате, понеже не сте отъ Моитѣ овци, както ви рекохъ.

Дѣян. 14:2....Невѣрващитѣ иудеи (въ Икония) възбудиха и озлобиха сърцата на езичницитѣ противъ братята.

Римл. 11:20. (Ще речешъ: отчеснаха се клонитѣ, за да се азъ присада.) Добръ. Тѣ поради невѣрие се отчеснаха, а ти чрѣзъ вѣра се държишъ: не мисли високо за себе си, а имай страхъ.

Римл. 15:31. (Моля ви, братя, да ми спомагате въ молитвитѣ си за мене къмъ Бога,) за да се избавя отъ невѣрващитѣ въ Иудея, и за да бжде службата ми въ Иерусалимъ благоприятна на светиитѣ.

Евр. 3:19....Виждаме, че *тѣ* (непокорнитѣ) не можаха да влѣзатъ (въ Неговото покоище) поради невѣрие.

1 Петр. 2:7....За васъ, вѣрзащитѣ, Той (Христосъ) е драгоценность, а за невѣрващитѣ — „камъкъ, който отхвърлиха зида-ритѣ, но който стана глава на жгъла“, и „камъкъ на прѣпване и камъкъ на съблазнь.“

Грѣшници.

Бит. 13:13....Содомскитѣ жители бѣха лоши и много грѣшни прѣдъ Господа.

Числ. 32:14....Ето, вмѣсто бащитѣ си, възстанахте визъ, изродъ отъ грѣшници, за да усилите още повече яростния гнѣвъ Господень противъ Израила.

Пс. 1:1. Блаженъ е оня човѣкъ, който не отива въ събра-нието на нечестизци, въ пѣтя на грѣшници не стои и въ сбори-щето на развратители не седи.

Пс. 103:35. Да изчезнатъ грѣшницитѣ отъ земята, и да нѣма вече беззаконници. Благославай, душо моя, Господа! Алилуия!

Екл. 8:12. Макарь грѣшникътъ да върши сто пѣти зло и да кисне въ него, но азъ зная, че ще бжде добро на ония, които се боятъ отъ Бога, които благоговѣятъ прѣдъ лицето Му.

Ис. 1:4. Уви, народе грѣшни, народъ отрупанъ съ безза-кония, племе отъ злодѣйци, синове пагубни! Оставихте Господа, прѣзрѣхте Светия Израилезъ, — повърнахте се назадъ.

Ис. 13:9. Ето, денътъ Господень иде лютъ, съ гнѣвъ и плам-нала ярость, за да обърне земята въ пустиня и да изтрѣби отъ нея грѣшницитѣ ѝ.

Ис. 33:14. Уплашиха се грѣшницитѣ на Сионъ; трепетъ обзе нечестивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядащъ огнь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣчень пламъкъ?“

Амос. 9:10. Отъ мечъ ще умратъ всички грѣшници из-между Моя народъ, които казватъ: „нѣма да ни постигне и нѣма да дойде при насъ това зло!“

Евр. 12:3. Помислете, прочее, за Оногова, Който прѣтърпѣ отъ грѣшницитѣ такова надъ Себе Си поругание, та да ви не до-тегне, и да не отпаднегѣ душевно.

1 Петр. 4:18....Ако праведникът едвамъ се спасява, нечестивецътъ и грѣшникътъ дѣ ще се яви?

Беззаконници.

Иис. Нав. 22:20. Заровиятъ синъ Аханъ не *самичкъ* ли извърши прѣстѣпление, *като взе* отъ заклетото, а гнѣвътъ падна върху цѣлото общество Израилево? Не само той умрѣ за беззаконието си.

Неем. 4:5. Не прикривай (Боже нашъ) беззаконията имъ (на Санавалатъ, братята му и самарийскитѣ люде), и грѣхътъ имъ да не бѣде загладенъ прѣдъ лицето Ти, понеже тѣ огорчиха зидащитѣ (каменнитѣ стѣни).

Иов. 34:8. (Продължи Елиуй и рече: Има ли човѣкъ като Иова, който пие подигравкитѣ като вода,) другарува съ ония, които вършатъ беззаконие, и ходи съ нечестивци?

Иов. 34:22. Нѣма тъма, нито смъртна сѣнка, дѣто биха могли да се укриватъ ония, които вършатъ беззаконие.

Пс. 5:6. Нечестивитѣ нѣма да прѣбждватъ прѣдъ Твоитѣ очи (Господи): Ти ненавиждашъ всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 6:9. Махнете се отъ мене всички, които вършите беззаконие, защото Господъ чу гласа на моя плачъ.

Пс. 13:4. Нима не ще се вразумятъ всички, които вършатъ беззаконие, които тъй изпояждатъ народа ми, *както* ядатъ хлѣбъ, и които не призоваватъ Господа?

Пс. 24:3....Да се посрамятъ ония, които вършатъ беззаконие безъ причина.

Пс. 35:13. Тамъ паднаха ония, които вършатъ беззаконие; съборени сж и не могатъ стана.

Пс. 91:8. Докато нечестивцитѣ никнатъ като трѣва, и които вършатъ беззаконие, цвѣтятъ, за да изчезнатъ за винаги, — (Ти, Господи, си високъ на-вѣки!)

Пс. 91:10....Ето, Твоитѣ врагове, Господи, — ето, Твоитѣ врагове загинватъ, и се прѣсватъ всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 93:4. Тѣ изригватъ дързки рѣчи; голѣмѣятъ се всички, които вършатъ беззаконие.

Пс. 124:5....Коиито се отклоняватъ по свои криви пѣтища, тѣхъ Господъ да остави да ходятъ съ ония, които вършатъ беззаконие...

Пс. 140:9. Запази ме (Господи) отъ поставенитѣ за мене примки, отъ клопкитѣ на беззаконницитѣ.

Притч. 10:29. Пѣтьтъ Господенъ е крѣпостъ за непорочния и страхъ за ония, които вършатъ беззаконие.

Притч. 11:7. Съ смъртъта на нечестивия човѣкъ изчезва надеждата му; и очакването на беззаконницитѣ загинва.

Ис. 31:2....Прѣмждъръ е Той (Светиятъ Израилевъ); и ще напрати бѣдствие, и не ще отмѣни думитѣ Си; ще възстане противъ дома на нечестивцитѣ и противъ помощта на ония, които вършатъ беззаконие.

Ис. 55:7. Нечестивецътъ да остави пѣтя си, и беззаконникътъ — помислитѣ си, и да се обърне къмъ Господа, нашия Богъ, — и Той ще го помилува, защото е многомилостивъ.

Ис. 65:7. (Ето, какво е написано прѣдъ лицето Ми: нѣма да прѣмълча, но ще отплатя, ще отплатя въ пазвата имъ) за тѣхнитѣ беззакония, казва Господь, и заедно за беззаконията на бащитѣ имъ, които кадѣха тимянь по планини, и по хълмове Ме хулѣха, - и ще отмѣря въ пазвитѣ имъ за тѣхнитѣ прѣжни дѣяния.

Иер. 5:25. (Не рекоха въ сърдцето си: да се уплашимъ отъ нашия Господь Богъ, Който ни дава ѝ-врѣме дъждъ рѣненъ и късенъ, пѣзи за насъ седмицитѣ, отредени за жетва.) Вашитѣ беззакония отблѣснаха това, и вашитѣ грѣхове отстраниха отъ васъ това добро.

Иез. 3:19....Ако ти (сине човѣшки) си вразумѣвалъ беззаконника, а той не се е отвърналъ отъ беззаконието си и отъ беззаконния си пѣтъ, той ще умре въ беззаконието си, а ти ще спасишъ душата си.

Иез. 18:20. Душа, която съгрѣшава, ще умре; синъ не ще понесе вината на баща, и баща не ще понесе вината на синъ, правдата на праведния при него си и остава, и беззаконието на беззаконния при него си и остава.

Мат. 7:23....Тогавя ще имъ (на мнозина) кажа открито: никога не съмъ ви познавалъ; махнете се отъ Мене вие, които вършите беззаконие. Лук. 13:27.

2 Петр. 3:17. Вие, прочее, възлюбени, като знаете *това* (за скорото дохождане на Божия день) отъ по-рано, пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблуждението на беззаконницитѣ, да отпаднете отъ твърдостъта си.

Нечестиви,

1 Царств. 15:18. [Самуилъ каза (на Саула):]...Господь те изпрати на пѣтъ и рече: иди и прѣдай на заклатие нечестивитѣ амаликци и воювай противъ тѣхъ, доклѣ ги изтрѣбишъ.

2 Царств. 7:10. (Биде слово Господне къмъ Натана: иди, кажи на Моя рабъ Давида: тѣй говори Господь:)...Азъ ще отредя мѣсто за Моя народъ, за Израиля, ще го утвърдя, и той спокойно ще живѣе на мѣстото си и нѣма вече да се безпокои, и нечестиви люде нѣма вече да го притѣсняватъ, както по-прѣди.

Иов. 4:8. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:)...Виждалъ (съмъ), които сж орали нечестие и сѣли зло, него пожънватъ.

Иов. 31:3 Не за нечестивия ли е погибельта, и не за злосторника ли е напастъта?

Пс. 25:5. Намразихъ сборището на злонамѣренитѣ, и съ нечестивци нѣма да седна.

Пс. 36:38....Беззаконницитѣ всички ще бждатъ изтрѣбени; бждината на нечестивцитѣ е гибель.

Пс. 106:42. Праведнитѣ виждатъ това (дѣто Господь извлича бѣдния отъ неволя, и умножава рода му като овче стадо) и се радватъ, а всѣко нечестие затуля устата си.

Притч. 11:5. Правдата на непорочния уравня неговия пѣтъ, а нечестивецътъ ще падне поради своето нечестие.

Притч. 12:12. Нечестивецътъ желяе да улови злото въ мрѣжа но коренътъ на праведнитѣ е твърдъ.

Притч. 13:5. Праведникъ мрази лѣжлива дума, а нечестивецъ срами и безчести себе си.

Ис. 10 : 6. (О, Асуре, жезъл на Моя гнѣвъ и бичъ на Моето негодуване!) Ще го пратя противъ нечестивъ народъ и противъ народа на Моя гнѣвъ, ще му дамъ повеля грабежъ да граби и плѣнъ да плѣни и да го тъпче като улична калъ.

Иер. 14 : 20. Съзнаваме, Господи, нечестиего си, беззаконието на нашитѣ бащи, че съгрѣшихме прѣдъ Тебе.

2 Петр. 2 : 5... Не пощади (Богъ) първия свѣтъ, но, когато нанесе потопъ върху свѣта на нечестивитѣ, запази осмочленната челядь на Ноя, проповѣдника на правдата.

2 Петр. 3 : 7... Сегашнитѣ небеса и земята, съхранявани отъ сщцото (Христово) слово, пазятъ се за огъня въ деня на сжда и погибельта на нечестивитѣ човѣци.

Иуд. 1 : 4... Вмъкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осждаване е отдавна прѣдзначено, нечестивци, които обръщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпѣтство и се отричатъ отъ едничкия Владика Бога и Господа нашего Исуса Христа.

Непокорни.

Ис. 65 : 2. Весь-день простирахъ ржцѣ Си къмъ непокорния народъ, който ходѣше въ недобѣръ пѣтъ, по своитѣ помисли. Римл. 10 : 21.

Иез. 2 : 3... Той (Говорещиятъ) ми каза: „сине човѣшки! Азъ те пращамъ при Израилевитѣ синове, при непокорни люде, които се възбунтуваха противъ Мене; тѣ и бацитѣ имъ сж измѣнници прѣдъ Мене дори до день днешенъ“.

Иез. 20 : 38... Ще отдѣля отъ васъ размирницитѣ и непокорнитѣ Менѣ. Ще ги изведа изъ земята, дѣто живѣятъ, но въ Израилевата земя тѣ не ще влѣзатъ, — и ще познаете, че Азъ съмъ Господъ.

Римл. 2 : 8. (Богъ ще въздаде всѣкому споредъ дѣлата му:) ярость и гнѣвъ...на тия, които упорствуватъ и не се покоряватъ на истината, а се покоряватъ на неправдата.

Тит. 3 : 3... И ние нѣкога бѣхме. неразумни, непокорни, заблуждавани, бѣхме роби на похоти и на разни сладострастия, живѣхме въ злоба и завистъ, бѣхме отвратителни, мразѣхме се единъ други.

Евр. 3 : 18... На кои се ѳ заклелъ (Богъ), че нѣма да влѣзатъ въ Неговото покоище, ако не на непокорнитѣ?

Отчуждени отъ Бога.

Римл. 1 : 21... Тѣ, като познаха Бога, не Го прославиха като Богъ, нито Му благодариха, а се заблудиха въ своитѣ помисли, и неразумното имъ сърдце се помрачи.

Римл. 5 : 10... Ако, бидейки врагове, се помирихме съ Бога чрѣзъ смъртъта на Сина Му, то още повече, слѣдъ като сме се помирили, ще се спасимъ чрѣзъ живота Му.

Римл. 8 : 7... Плѣтското мѣдруване е вражда противъ Бога: на закона Божий то се не покорява, нито пѣкъ може.

Кол. 1 : 21. И васъ, които нѣкогашъ бѣхте отстранени отъ Бога и Негови врагове поради разположение къмъ лоши дѣла, [сега ви помири въ тѣлото на Неговата (на Христа) плѣтъ.]

Забравятъ Бога.

Иов. 8:13. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Такива (лоши) сж пѣтищата на всички, които забравятъ Бога, и надеждата на лицемѣреца ще изчезне.

Мразятъ Бога.

Пс. 67:2. Да се дигне Богъ, и да се разпръснатъ враговетъ. Му и да бѣгатъ отъ лицето Му, които Го мразятъ.

Пс. 138:21. Азъ ли да не мразя ония, които Тебе мразятъ, Господи, и да се не гнуся отъ ония, които възставагъ противъ Тебе?

Иоан. 15:23, 24. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣлата, които никои другъ не е сторилъ, грѣхъ не щѣха да иматъ; а сега и видѣха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.

Римл. 1:30. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разумата си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки клюкари, клеветници, богомразци, ругатели, горделивци, самохвалци, изобрѣтатели на зло, непослушни къмъ родители.

Не познаватъ Бога.

1 Царств. 2:12... Синовецъ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Господа.

Ис. 1:3. Вольтъ познава стопанина си, и оселтъ — яслитъ на господаря си; а Израиль (Ме) не познава, Моятъ народъ не разбира.

Иер. 2:8. Свещеницитъ не казваха: дѣ е Господь? и учителитъ на закона Ме не познаваха, и пастиритъ се отметнаха отъ Мене, и пророцитъ пророчествуваха въ името на Ваала и ходиха слѣдъ ония, които не помагатъ.

Ос. 4:1. Чуйте словото Господне, синове Израилеви; защото Господь има сждъ съ жителитъ на тая земя, понеже нѣма нито истина, нито милосърдие, нито богопознание на земята.

Ос. 5:4. Дѣлата имъ не ги оставятъ да се обърнатъ къмъ своя Богъ, защото духътъ на блудството е вжтрѣ въ тѣхъ, и Господа тѣ не познаха.

Иоан. 8:19. Тогава (иудеитъ) Му рекоха: дѣ е Твоятъ Отецъ? Иисусъ отговори: вие не знаете нито Мене, нито Отца Ми; ако знаехте Мене, щѣхте да знаете и Отца Ми.

Иоан. 16:3. (Ще ви изгонятъ отъ синагогитъ; настѣпва дори време, когато всѣкой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.) И тъй ще постѣпятъ съ васъ, защото не познаха нито Отца, нито Мене.

1 Кор. 15:34. Свѣстете се, както трѣбва, и не грѣшете; защото нѣкой отъ васъ нѣматъ познание за Бога — за вашъ срамъ го казвамъ.

Гал. 4:8... Тогава (по-напрѣдъ), понеже не знаехте Бога, служехте на *богове*, които по естество не сж богове.

1 Сол. 4:5. (Тази е волята Божия: всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсждъ въ светостъ и честь,) а не въ похотна страсть, както и езичницитъ, незнаещи Бога.

2 Сол. 1:8. (Справедливо е прѣдъ Бога да въздаде скърбъ на ония, които ви оскърбяватъ, когато Господь Иисусъ се яви отъ небето съ Ангелитъ на Своята сила,) въ пламененъ огнь да

отмъщава на ония, които не познават Бога, които не се покриват на благовъстието на Господа нашего Иисуса Христа.

1 Иоан. 3:1. Вижте, каква любовь ни е далъ Отецъ—да се наречемъ чедѣ Божии и сме. Затова свѣтътъ не ни знае, защото Него не позна.

Отказватъ се да знаятъ за Бога

Изх. 5:2....Фараонъ отговори (на Моисея и Аарона): кой е тоя Господь, та да послушамъ гласа Му и да пусна (синоветъ на) Израиля? азъ не зная Господа и нѣма да пусна Израиля.

Иов. 21:14....Казватъ Богу: отстрани се отъ насъ, не щемъ да знаемъ за Твоитѣ пѣтища!

Иер. 9:6. Ти живѣешъ всрѣдъ коварство, поради коварство тѣ се отричатъ да Ме познаватъ, казва Господь.

Еф. 2:12. (Помнете,) че *вие* бѣхте тогава (нѣкогашъ) безъ Христа, отстранени отъ израилското общество, чужди къмъ завѣтитѣ на обѣщанието, лишени отъ надежда и безбожници въ свѣта.

Отричатъ Бога.

Пс. 9:25. Въ своята гордостъ нечестивецътъ прѣнебрѣгва Господа и казва: „не дири смѣтка“; въ всички си помисли дума: „нѣма Богъ!“

Пс. 58:8. (Ти, Господи, недѣй щади ни одного отъ нечестивитѣ беззаконници:) ето, изригватъ хули съ езика си; въ устата имъ мечове, „защото,—*мислятъ си тѣ*,—кой слуша?“

Пс. 72:11. И казватъ: „какъ ще узнае Богъ? и може ли да знае Всевишниятъ?“

Пс. 93:7. И казватъ: Господь нѣма да види, и Богъ Иаковъ нѣма да узнае.

Иез. 8:12....Каза ми (Господь): видишь ли, сине човѣшки, какво вършатъ на тъмно старѣйшинитѣ на дома Израилевъ, всѣки въ своята изписана стая? защото казватъ: „не ни вижда Господь, Господь остави тая земя“.

Иез. 9:9. И каза ми Той: нечестие то на дома Израилевъ и Иудинъ е голѣмо, твърдѣ голѣмо; и тая земя е пълна съ кръвь, и градътъ е изпълненъ съ неправда; защото тѣ казватъ: „Господь остави тая земя, Господь не вижда“.

Соф. 1:12....Въ онова врѣме Азъ (казва Господь) ще огледамъ Иерусалимъ съ свѣтило и ще накажа ония, които седятъ на дрождието си и казватъ въ сърдце си: „Господь не прави ни добро, ни зло“.

Противятъ се Богу.

Пс. 77:8. (Господь нареди наредби у Иакова и положи законъ у Израиля, който заповѣда на бацитѣ ни да разказватъ на дѣцата си, за да знае идещиятъ родъ, дѣцата, да пазятъ Неговитѣ заповѣди) и да не бждатъ като бацитѣ — родъ упоритъ и бунтовенъ, непостояненъ по сърдце и невѣренъ Богу до духъ.

Пс. 105:7. Нашитѣ бащи въ Египетъ не разбраха Твоитѣ чудеса, не помнѣха многото Твои милости и се разбунтуваха при морето, при Червено море.

Пс. 106: 11. (Тѣ седѣха въ тъма и смъртна сѣнка, оковани съ тѣга и желѣзо;) защото се не пскоряваха на думитѣ Божии и нехаеха за волята на Всевишния.

Ис. 1: 2. Чуйте, небеса, и слушай, земйо, защото Господь говори: Азъ възпитахъ и въздигнахъ синове, а тѣ се побуниха противъ Мене.

Ис. 30: 9...Това е народъ размиренъ, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Кол. 3: 6. Заради тия пороци (блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолобие) Божиятъ гнѣвъ иде върху синоветѣ на непослушанието.

Нѣматъ страхъ Божий.

Пс. 35: 2. Нечестието на беззаконника говори въ сърдцето ми: страхъ Божий нѣма прѣдъ очитѣ му. Римл. 3: 18.

Мал. 3: 5....Ще дойда при васъ за сждъ и ще бжда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблѣсватъ пришлецъ, и отъ Мене се не боятъ, казва Господь Саваотъ.

Отстѣпници.

Ис. 1: 23. (Сионъ ще се спаси чрѣзъ правосъдие, и обърналитѣ се негови синове — чрѣзъ правда;) а за всички отстѣпници и грѣшници — гибель, и ония, които сж оставили Господа, ще бждатъ изтрѣбени.

Иер. 1: 16. [Тѣ (всички плзмена на сѣвернитѣ царства) ще дойдатъ, и ще тури всѣко прѣстола си при входа на иерусалимскитѣ порти, около всичкитѣ му стѣни и въ всички иудейски градове.] И ще произнесе върху тѣхъ Моитѣ прѣсжди за всички тѣхни беззакония, задѣто Ме оставиха и кадиха тимянь на другоземни богове и се покланяха на издѣлия отъ свои ржцѣ.

Иер. 5: 23...Тоя народъ има сърдце буйно и размирно: тѣ отстѣпиха и трѣгнаха.

Ос. 9: 15. Всичкото имъ зло е въ Галгалъ: тамъ ги Азъ намразихъ за лошитѣ имъ дѣла; ще ги изгоня отъ Моя домъ, нѣма вече да ги обичамъ; всичкитѣ имъ князе сж отстѣпници.

Богохулници.

Пс. 73: 18. Спомни си, прочее: врагътъ кори Господа, и люде безумни хулятъ Твоео име.

Ис. 52: 5....Сега какво имамъ тука? казва Господь, — народътъ Ми е взетъ даромъ, владѣтелитѣ имъ бѣснѣятъ, казва Господь, и постоянно, всѣки день, името Ми се хули.

Лук. 22: 65. И много други хули казваха противъ Него (Христа).

Дѣян. 18: 6....Понеже тѣ (иудеитѣ въ Коринтъ) се противѣха и хулѣха, той (Павель) си отърси дрехитѣ и имъ каза: кръвьта ви — върху главитѣ ви! Азъ съмъ чистъ; отсега отивамъ при езичницитѣ.

Иак. 2: 7. Нали тѣ (богатитѣ) хулятъ доброто име, съ което се вие (възлюбени мои братя) наричате?

1 Петр. 4: 14. Ако ви корятъ за име Христово, блажени сте,

защото Духът на славата и Духът Божий почива върху васъ. Отъ тѣхна страна Той бива хуленъ, а отъ ваша—прославянъ.

Откр. 16:9. (Четвъртиятъ Ангелъ излѣ чашата си върху слънцето; и даде му се да опалва съ огънь човѣцитѣ.) И силна жега опали човѣцитѣ, а *тѣ* похулиха името на Бога, Който имаше властъ надъ тия порази, и се не покаяха да Му въздадатъ слава.

Идолослужители.

Пс. 96:7. Нека се посрамятъ всички, които служатъ на истукани, които се хвалятъ съ идоли. Поклонете се прѣдъ Него (Господа) всички богове!

1 Кор. 10:7. Не бивайте нито идолослужители, както нѣкои отъ тѣхъ, за които е писано: „народътъ седна да яде и да пие, па стана да играе“.

Откр. 21:8... На страхливи и невѣрни, на мръсници и убийци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлѣтъ имъ е въ езерото, що гори съ огънь и жупель; то е втора смъртъ.

Откр. 22:15... Отвънъ (града) сж псетата, магесницитѣ, блудницитѣ, убийцитѣ, идолослужителитѣ и всѣки, който обича и върши лъжа.

Прѣлюбодѣйци.

Иов. 24:15... Окоето на прѣлюбодѣца чака да се мръкне, думайки: ничие око нѣма да ме види, и затуля лице.

Притч. 6:26... Поради блудница жена *човѣкъ изпада* до корица хлѣбъ, а жена прѣлюбодѣйка улавя многоцѣнна душа.

Притч. 30:20. Такъвъ е пжтѣтъ и на жена прѣлюбодѣйка (като тоя на орелъ по небето): яла и обърсала устата си, и казва: „нищо лошо не съмъ сторила“.

Иер. 5:7, 8. Какъ да ти простя това? Твоитѣ (Иерусалиме) синове Ме оставиха и се кълнатъ въ ония, които не сж богове. Азъ ги насидахъ, а тѣ прѣлюбодѣйствуваха и на тълпи отиваха въ кжшитѣ на блудницитѣ. Това сж охранени коне: всѣки отъ тѣхъ цвили подиръ жената на ближния си.

Иер. 9:2. О, кой би ми далъ въ пустинята пжтничко пристанище! Бихъ оставилъ моя народъ и бихъ забѣгналъ отъ тѣхъ: защото тѣ всички сж прѣлюбодѣйци, сбирщина вѣроломници.

Иер. 13:27. Видѣхъ твоео прѣлюбодѣйство и твоитѣ бѣсни похоти, твоитѣ разпжтства и гнусотии по могилитѣ въ полето. Горко ти, Иерусалиме! ти и слѣдъ това не ще се очистишь. А докога още?

Иер. 23:10. (Сърдцето ми се кжса въ мене заради Господа и заради Неговитѣ свети думи,) защото земята се напълни съ прѣлюбодѣйци, защото земята плаче отъ проклятие; изсъхнаха пустинни пасбища, защото стремежѣтъ имъ е зло, и силата имъ — неправда.

Иер. 23:14... У пророцитѣ на Иерусалимъ виждамъ нѣщо ужасно: тѣ прѣлюбодѣйствуватъ и ходятъ въ лъжа, подкрѣпѣтъ ржцѣтъ на злодѣйци, та никой да се не отвърне отъ нечестиеото си; тѣ всички сж прѣдъ Мене като Содомъ, и жителитѣ му — като Гомора.

Иер. 29:23. (Седекия и Ахавъ)...вършиха гнусотии въ Израи-

ля: прѣлюбодѣйствуваха съ женитѣ на ближнитѣ си и въ Мое име лъжа говориха, което не съмъ имъ заповѣдвалъ; Азъ знамъ това и Азъ съмъ свидѣтель, казва Господь.

Иез. 22:11. Единъ върши гнусотии съ жената на ближния си, другъ оскверни снаха си, другъ изнасила сестра си, дъщерята на баща си.

Ос. 4:2. Клетва и измама, убийство, кражба и прѣлюбодѣйство твърдѣ много се разпространиха, и кръвнина върви слѣдъ кръвнина.

Ос. 7:4. Тѣ всички горятъ отъ прѣлюбодѣйство, като пещь, опалена отъ хлѣбаря, който прѣстава да я подклажда, щомъ замѣси тѣстото, и то възкисне.

2 Петр. 2:14. Тѣ (лъжеучителитѣ) иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлѣстватъ неукрѣпналитѣ души; сърдцето имъ навикнало на користолюбие: тѣ сж чедата на проклятие.

Блудници.

Мат. 15:19...Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣяния, блудства, кражди, лъжесвидѣтелства, хули. **Марк. 7:21.**

1 Кор. 10:8. Нито да блудствуваме, както нѣкои отъ тѣхъ (за които е писано: „народътъ седна да яде и да пие, па стана да играе“) блудствуваха, и въ единъ день погинаха двацетъ и три хиляди.

2 Кор. 12:21. (Страхувамъ се,) да не би пакъ, кога дойда, да ме унизи у васъ моятъ Богъ и да оплаквамъ мнозина, които сж съгрѣшили прѣди и не сж се покаяли за нечистотата, блудството и развѣтството, що сж вършили.

Кол. 3:5...Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ:* блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбието, което е идолослужение.

1 Тим. 1:10. (Законъгъ е установенъ не за праведникъ, а) за блудници, мжжеложци, разбойници, клеветници, скотолсжици, лъжци, клетвопрѣстѣпници и за всичко друго, що е противно на здравото учение.

Евр. 13:4. Брактъгъ е' нѣщо честно у всички, и брачното легло—чисто; а блудницитѣ и прѣлюбодѣйцитѣ ще сжди Богъ.

Иуд. 1:7...Содомъ и Гомора и околнитѣ градове, които по сжция начинъ като тѣхъ блудствуваха и налитаха на друга плътъ, станаха за примѣръ съ това, че бидоха наказани съ вѣченъ огнь.

Откр. 9:21. [Останалитѣ човѣци, които не загинаха отъ тия (три) порази (огнь, дима и жупела),]...не се покаяха за убийствата си, нито за магесничествата си, нито за блудството си, нито за кражбитѣ си.

Разтлѣни.

Бит. 6:12. И погледна Господь Богъ на земята, и ето, тя бѣше разтлѣна: понеже всѣка плътъ се бѣ отклонила отъ своя пжть на земята.

2 Петр. 1:4. [Божествената Негова (на Христа Иисуса) сила ни е подарила всичко потрѣбно за жиготъ и благочестие, чрѣзь познаване Оногова, Който ни е призвалъ съ Своята слава и съ-

вършенство,] чрезъ които ни сж дарувани твърдѣ голѣмитѣ и драгоцѣнни обѣщания, та чрезъ тѣхъ да станете участници въ божественото естество, като отбѣгнете свѣтовното разтлѣние отъ похоти.

2 Петр. 2:12...Тѣ, като безсловесни по природа животни, родени, за да бждатъ ловени и изтрѣбвани, хулейки това, що не разбираатъ, въ своето разтлѣние ще погинатъ.

Иуд. 1:10...Тия хулятъ това, що не знаятъ; което пъкъ по природата като безсловеснитѣ животни знаятъ, въ него се разтлѣватъ.

Похотливи.

Пс. 105:14. Увлѣкоха се отъ похотливостъ въ пустинята, и изкусиха Бога въ необитаемата *мѣстност*.

1 Петр. 1:14. Като послушни чеда, не постѣпвайте споредъ прѣдшнитѣ ваши похоти, кога бѣхте въ невѣдѣние.

1 Петр. 4:2. (Понеже Христосъ пострада за насъ по плѣтъ, и вие се въоръжете съ сжщата мисль; защото, който е пострада далъ по плѣтъ, прѣстаналъ е да грѣши,) та прѣз останалото въ плѣтъ врѣме да живѣе не вече по човѣшки похоти, а по воля Божия.

2 Петр. 3:3. Най-първо знайте това, че въ послѣднитѣ дни ще се явятъ подигравачи, които вървятъ по своитѣ си похоти.

Иуд. 1:16. Тѣ сж роптачи, недоволници, които постѣпватъ споредъ своитѣ похоти (нечестиво и беззаконно); устата имъ произнасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

Иуд. 1:18. Тѣ (апостолитѣ) ви говорѣха, че въ послѣдно врѣме ще се явятъ подигравачи, които ще постѣпватъ споредъ нечестивитѣ си похоти.

Безчинни.

1 Сол. 5:14. Молимъ ви сжщо, братя, вразумявайте безчиннитѣ, утѣшавайте малодушнитѣ, подкрѣпайте немощнитѣ и бждете дълготърпѣливи къмъ всички.

2 Сол. 3:11...Слушаше, че нѣкои у васъ живѣятъ безчинно, нищо не работятъ, а се занимаватъ съ празни работи.

Разпуснати.

1 Тим. 5:6. (Която е истинска вдовица и е останала сама, *тя* се надѣва на Бога и прѣбждва въ моления и молитви денемъ и нощемъ;) оная пъкъ, която живѣе разпусната, приживѣ е умрѣла.

2 Петр. 2:7. (Богъ)... избави праведния Лотъ, който се измъчваше отъ разпжтното поведение на беззаконницитѣ.

Развратни.

Втор. 32:5...Тѣ се развратиха прѣдъ Него (Бога), тѣ не сж Негови дѣца поради пороцитѣ си; родъ опърничавъ и развратенъ.

Пс. 13:1. Рече безумець въ сърдце си: „нѣма Богъ“. Развратиха се *човѣцитѣ*, извършиха гнусни дѣла; нѣма кой да прави добро.

Иез. 20:44...Ще познаете, че Азъ съмъ Господь, кога почна да постѣпвамъ съ васъ заради Моето име не по вашитѣ лоши пжтища и вашитѣ развратни дѣла, доме Израилевъ, — казва Господь Богъ.

Ос. 9:9. Дълбоко паднаха тѣ, развратиха се, както въ днитѣ на Гива; Той (Богъ) ще си спомни тѣхното нечестие, ще ги накаже за грѣховетѣ имъ.

Соф. 3:7. Азъ казахъ: „бой се само отъ Мене, приемай наставления!“ и нѣма да бжде изтрѣбено жилището му, и нѣма да го постигне злото, каквото му бѣхъ опрѣдѣлилъ; а тѣ прилежно се стараеха да покварватъ всичкитѣ си дѣйствия.

Мат. 17:17... Иисусъ отговори (на бащата на момчето съ бѣсъ) и рече: о, роде невѣренъ и развратѣнъ! Докога ще бжда съ васъ? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го (момчето) тука. Марк. 9:19; Лук. 9:41.

Римл. 1:28... Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича.

Фил. 2:15. (Всичко вършете безъ ропотъ и съмнѣние,) за да бждете безукорни и чисти, непорочни чеда Божии посрѣдъ опърничавъ и развратѣнъ родъ, посрѣдъ който сияете като свѣтила въ свѣта.

Развратители.

1 Царств. 2:24. (Илия рече на синоветѣ си:) Не, дѣца мои, не сж добри слуховетѣ, които чувамъ (за васъ; недѣйте правитѣй, понеже не сж добри слуховетѣ, които чувамъ); вие развращавате народа Господень.

3 Царств. 14:16... Ще изостави (Господь) Израила поради грѣховетѣ на Иеровоама, които той самъ стори, и съ които вкара въ грѣхъ Израила. **4 Царств. 14:24.**

4 Царств. 21:16... Манасия пролѣ и твърдѣ много невинна кръвь, та напълни съ нея Иерусалимъ отъ край до край, освѣнъ своя грѣхъ, дѣто вѣвлѣче Иуда въ грѣхъ, да върши неугодно прѣдъ очитѣ Господни.

2 Парал. 28:19... Унизи Господь Иудея поради Ахаза, царь иудейски, защото той разврати Иудея и тежко грѣшеше прѣдъ Господа.

Неем. 13:26. Не поради туй ли (сватовство съ другоземнитѣ), *думахъ си*, е грѣшилъ и Соломонъ, царь Израилевъ? У много народи не е имало такъвъ царь като него. Той бѣше любимецъ на своя Богъ, и Богъ го постави царь надъ всички израилтяни; но пакъ другоземни жени вкараха въ грѣхъ и него.

Притч. 1:10—14. Синко, ако те прѣлъстятъ грѣшници, не скланяй; ако кажатъ: „дойди съ насъ, да направимъ засада за убийство, да причакаме непорочния безъ вина, живъ да го погълнемъ, както *поглъща* прѣизподнята, и цѣлъ като слизашия въ гробъ; да си натрупаме всѣкакъвъ драгоцѣненъ имотъ, да напълнимъ кѣшитѣ си съ плячка; ти ще хвърляшъ жребия си зедно съ насъ, единъ клѣтъ ще има за всички ни“, — (синко, не ходи на пжтъ съ тѣхъ.)

Притч. 16:29. Неблагоданмѣренъ човѣкъ развращава своя ближень и го води къмъ недобъръ пжтъ.

Притч. 28:10. Който отклонява праведнитѣ въ пжтя на злото, самъ ще падне въ ямата си, а непорочнитѣ ще наслѣдятъ добро.

Иер. 6:28. Всички тѣ сж упорити отстъпници, живѣятъ съ клевета; това сж мѣдъ и желѣзо — всички сж развратители.

Мат. 23:15. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто обикаляте море и суша, за да добиете единъ послѣдова-

тель; и кога сполучите това, правите го синъ на геената дваждь по-достоеенъ отъ васъ.

Мат. 24:24... Ще се посявятъ лъжехристи и лъжепророци и ще покажатъ голъми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ.

Марк. 13:5, 6. Отговаряйки имъ (на Петъръ, Иаковъ, Иоанъ и Андрей), Исусъ почна да говори: пазете се да ви не прѣлъсти нѣкой. Защото мнозина ще дойдатъ въ Мое име, говорейки, че съмъ Азъ; и ще прѣлъстятъ мнозина. Лук. 21; 8.

2 Тим. 3:6. Къмъ тѣхъ (които на гледъ иматъ благочестие, но отъ силата му сж се отrekli) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжшитѣ и прѣлъстятъ женуря, прѣтоварени съ грѣхове и обзети отъ различни похоти.

Тит. 1:10, 11... Има мнозина и непокрсни, празнословци и измамници, особено между обрѣзанитѣ, на които трѣбва да се затулятъ устата: тѣ развалятъ цѣли домове, учейки на онова, що не трѣбва, заради гнусна печалба.

2 Петр. 2:18, 19... Като говорятъ надути празни думи, прилъстятъ въ плѣтски похоти и разпжтство ония, които напѣлно сж се отдрѣпнали отъ живѣещитѣ въ заблуда. Обѣщаватъ имъ свобода, когато тѣ сами сж роби на развалата, защото отъ ксгото нѣксий бжде побѣденъ, отъ него бива и поробенъ.

2 Иоан. 1:7... Въ свѣта влѣзоха мнозина прѣлъстници, които не изповѣдватъ, че Исусъ Христосъ е дошълъ въ плѣтъ; такъвъ човѣкъ е прѣлъстникъ и антихристъ.

Измамливи.

Пс. 9:30, 31. Причаква на скришно мѣсто като лъвъ въ леговище; причаква въ засада, за да хване сиромаша; хваща сиромаша и го увлича въ мрѣжитѣ си; прѣгъва се, прилѣга — и сиромаситѣ падатъ въ силнитѣ му нокти.

Пс. 36:21. Нечестивецътъ взема въ заемъ и не връща, а праведникътъ се смилява и дава.

Пс. 118:118. Ти (Господи) псваляшъ всички, които отстжпватъ отъ Твоитѣ наредби, защото тѣхнитѣ хитрини сж лъжа.

Иер. 5:27. Като клѣтка, пълна съ птици, дсмоветѣ имъ сж пълни съ измама: чрѣзъ това тѣ се и въздигнаха и разбогатѣха.

Иер. 8:5. Защо тоя народъ иерусалимски стои въ упорно отстжпничество? тѣ се държатъ яко о измамата и не искатъ да се обрнатъ.

Иер. 9:5. Всѣки лъже приятеля си, и правда не говорятъ: приучиха езика си да говори лъжа, лукавничатъ до умора.

Иер. 23:26. Дълго ли ще трае това (самовнушение: „присъни ми се, присъни ми се“) въ сърдцето на пророситѣ, които пророкуватъ лъжа, които пророкуватъ измама отъ сърдцето си?

Иез. 22:12. У тебе (Иерусалиме) взиматъ подкупъ, кръвъ да проливатъ; ти взимашъ лихва и връхнина и съ насилие изнудвашъ облага отъ ближния си, а Мене забрави, казва Господъ Богъ.

Ос. 12:7. Хананеецъ съ невѣрни кжпони въ ржка обича да онеправдава.

Амос. 8:5, 6. (Изслушайте това,) вие, които казвате: кога

ще прѣмине новолунието, за да продаваме жито, и сжбота — да отворимъ житниците, да намалимъ мѣрката, да уголѣвимъ цѣната на сиклата и да измамваме съ невѣрни кжпони, да прикупваме неимотни съ сребро, и сиромаси за двой обуца, а отсѣвки отъ жито да продаваме? (Кле се Господь въ славата на Иакова: наистина нѣма на-вѣки да забравя нито едно отъ дѣлата имъ!)

Мих. 6:10, 11. Не намиратъ ли се и сега въ дома на нечестивеца нечестни съкровища и смалена гнусна мѣра? Мога ли да бжда чистъ съ невѣрни кжпони и съ лъжливи теглилки въ торбата?

Мих. 6:12....Богаташитѣ му (на града) сж пълни съ не- правда, и жителитѣ му говорятъ лъжа, и езикътъ имъ е измама въ устата имъ.

Еф. 4:14....Да не бждемъ вече младенци, люлѣвени и увличани отъ всѣки вѣтъръ на *лъжливо* учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитроту изкуство на измамата.

2 Тим. 3:13....Лукави човѣци и измамници ще напредватъ въ злото, като заблуждаватъ и биватъ заблуждавани.

2 Петр. 2:13....Тѣ смѣтатъ за наслада всѣкидневния раскошъ; *тѣ сж* сквернители и безсрамници, наслаждаватъ се съ своитѣ измами, гощавайки се съ васъ.

Безчестни.

1 Царств. 3:13. (Господь рече на Самуила:) Азъ му (на Илия), обадохъ, че ще накажа дома му на-вѣки за оная вина, дѣто той знаеше, какъ синовецѣ му безчестуватъ, и не ги обуздаваше.

Римл. 1:26, 27....Богъ ги прѣдаде на срамотни стрѣсти: женитѣ имъ замѣниха естественото употрѣбение съ противоестествено; сжщо и мъжетѣ, като оставиха естественото употрѣбение на женския полъ, разпалиха се съ похоти единъ къмъ други, и вършеха срамотии мъже на мъже, та получаваха въ себе си отплата, каквато подобаваше на тѣхната заблуда.

Славата имъ е въ срамотни работи.

Фил. 3:19. Тѣхниятъ край е погибель, тѣхниятъ богъ — коремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.

Обичатъ удоволствията повече отъ Бога.

Числ. 11:4. Пришелцитѣ между тѣхъ наченаха да изказватъ прищѣвки; а заедно съ тѣхъ и синовецѣ Израилеви седѣха, плачеха и думаха: кой ще ни нахрани съ месо?

Иак. 4:1. Отдѣ у васъ *тия* вражди и разпри? Нали оттамъ, отъ вашитѣ сладострастия, които воюватъ въ членоветѣ ви?

Иак. 4:3, 4. Просите, а не получавате, защото злѣ просите, — за да *го* разпилѣте въ вашитѣ сладострастия. Прѣлюбодѣйци и прѣлюбодѣйки! не знаете ли, че приятелството съ свѣта е вражда противъ Бога? Който, прочее, поиска да бжде приятель на свѣта, врагъ става на Бога.

Иак. 5:5. Живѣхте раскошно на земята и се наслаждавахте, угоихте сърдцата си като въ день на заколение.

Обичатъ злото и го вършатъ.

Бит. 6:5....Видѣ Господь (Богъ), че развратътъ между човѣцитѣ на земята е голѣмъ, и че всичкитѣ имъ сърдечни мисли и помисли бѣха зло въ всѣко врѣме.

Притч. 21:15. Да пази правосъдие е радостъ за праведника и страхъ за ония, които вършатъ зло.

Притч. 24:8. Който тъкми да стори зло, наричатъ го зломишленикъ.

Екл. 8:11. Скоро се не върши сждъ надъ лоши работи; отъ това се и не плаши сърдцето на синоветѣ човѣшки да прави зло.

Ис. 59:7. Нозѣтѣ имъ тичатъ къмъ зло, и тѣ бързатъ да пролизатъ невинна кръвъ; мислитѣ имъ — мисли нечестиви; въ пжтекиѣ имъ — опустошение и гибель. Римл. 3:15, 16.

Иер. 9:3. Като лжкъ опъватъ езика си за лъжи, съ не- правда се усилиятъ на земята; защото минувагъ отъ едно зло на друго и Мене не познаватъ, казва Господь.

Иер. 13:23. Може ли етиопецъ да промѣни кожата си, и леопардъ — петната си? Тѣй и вие можете ли да вършите добро, като сте навикнали да вършите зло?

Мих. 3:2...Вие (главатари Иаковови) мразите доброто и обичате злото; дерете отъ тѣхъ (Моя народъ) кожата имъ, и плътъта — отъ коститѣ имъ.

Мих. 7:3. Ржцѣтѣ имъ сж насочени да правятъ зло; началникъ иска подарѣци, сждия сжди за подкупъ, а велможи изказватъ лоши похоти на душата си и изопачаватъ дѣлото.

Злодѣйци.

Пс. 9:35. Сломи (Господи) мишцата на нечестивия и злия, тѣй че да се търси и да се не намѣри неговото нечестие.

Пс. 27:4. Въздай имъ споредъ тѣхнитѣ дѣла, споредъ тѣхнитѣ зли постѣпки; споредъ дѣлата на тѣхнитѣ ржцѣ имъ въздай, дай имъ, каквото сж заслужили.

Пс. 35:1. Не ревнувай на злодѣйцитѣ, не завиждай на ония, които вършатъ беззаконие.

Пс. 51:3. Защо се, силний, хвалишь съ злодѣйство? Божията милость е винаги съ мене

Пс. 57:3. Въ сърдце си кроите беззаконие, на кжпони туряте злодѣйствата, що сте сторили на земята.

Притч. 12:21. На праведника не ще се случи никакво зло, а нечестивцитѣ ще бждатъ прѣизпълнени съ злини.

Ис. 26:10. Ако нечестивъ бжде помилуванъ, той нѣма да се научи на правда, — ще злодѣйствува въ земята на праведнитѣ и не ще поглежда на величието Господне.

Ос. 7:3. Съ злодѣйството си веселятъ царя и съ лъжитѣ си — князетѣ.

Ион. 1:2. (Биде слово Господне къмъ Иона, синъ Аматиевъ:) „Стани, иди въ Ниневия, градъ голѣмъ, и проповѣдвай въ него, защото злодѣянията му достигнаха до Мене“.

Злобни.

Пс. 7:10. Да прѣстане злобата на нечестивитѣ, а праведника *подкрѣпи*, защото Ти изпитвашъ сърдца и утроби, праведний Боже!

Пс. 26:12. Не ме прѣдавай (Господи) на произвола на моитѣ врагове, защото възстанаха противъ мене лъжливи свидѣтели и дишатъ злоба.

Притч. 16:30. Замижва съ очи, за да измисли коварство; захапвайки устни, извършва злодѣйство (той е пещь отъ злоба).

Плач. Иер. 1:22 Нека да прѣдстане прѣдъ лицето Ти (Господи) цѣлата имъ злоба; и постъпй съ тѣхъ, както постъпи съ мене за всичките ми грѣхове, защото тежки сж моитѣ стенания, и сърдцето ми изнемогва.

Страшливи.

Притч. 28:1. Нечестивецътъ бѣга, когато никой го не гони; а праведникътъ е смѣль като лъвъ.

Лъжливи.

Иов. 15:35. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Той (нечестивиятъ) зачена зло и роди лъжа, и утробата му приготвя измама.

Пс. 5:7. Ти (Господи) ще погубишь ония, които говорятъ лъжа; отъ кръвожаденъ и коваренъ Господь се гнуси.

Пс. 11:3. Лъжа говори всѣки на ближния си; лъстиви сж устата, говорятъ съ присторено сърдце.

Пс. 40:7. И ако нѣкой дожда да ме види, говори лъжа; неговото сърдце трупа въ себе си неправда, и той, щомъ излѣзе вънъ, разправя.

Пс. 57:4. Отъ самото си рождение сж отстъпили нечестивитѣ; отъ *майчина си* утроба се заблуждаватъ, говорейки лъжа.

Пс. 61:5. Тѣ намислиха да го (човѣка) свалятъ отъ височината, прибѣгнаха до лъжа; съ уста благославятъ, а съ сърдце кълнатъ.

Пс. 115:2. Въ моята необмисленостъ си казахъ: всѣки човѣкъ е лъжа.

Пс. 118:59. Горделивитѣ плетатъ лъжа противъ мене; но азъ отъ сѣ сърдце ще пазя Твоитѣ заповѣди.

Ис. 59:4. Никой не издига гласъ за правдата, и никой не се застъпя за истината: надѣватъ се на суетното и говорятъ лъжа; зачеватъ зло и раждатъ злодѣйство.

Иер. 5:31. (Нѣщо изумително и ужасно става въ тая земя:) пророци пророкуватъ лъжа, свещеници господаруватъ чрѣзъ тѣхъ — и Моятъ народъ обича това. Какво прочее ще правите слѣдъ всичко това?

Иер. 6:13...Отъ малъкъ до голѣмъ всѣки отъ тѣхъ се е прѣдалъ на користь, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствуватъ лъжливо.

Иер. 14:14...Рече ми Господь: пророцитѣ пророкуватъ лъжа въ Мое име; Азъ не съмъ ги прасалъ и не съмъ имъ давалъ заповѣди, и не съмъ имъ говорилъ; тѣ ви проповѣдватъ лъжливи видѣния и гадания, суета и измислици отъ своето сърдце.

Иез. 12:24...Не ще остане (вече) напусто никое пророческо видѣние, и ни едно прѣдвѣстие не ще бжде лъжливо въ дома Израилевъ.

Иоан. 8:55. (Иисусъ отговори: ако Азъ се славя Самъ, славата Ми е нищо. Моятъ Отецъ е, Който Ме прославя и за Когото вие казвате, че е вашъ Богъ,) но Го не познахте, пъкъ Азъ Го зная. И ако кажа, че Го не познавамъ, ще бжда като васъ лъжець. Но Азъ Го зная и пазя словото Му.

Тит. 1:12. Единъ отъ тѣхъ, прорицатель тѣхенъ, бѣ казалъ: критиянъ сж винаги лъжци, зли звѣрове, лѣниви тѣрбуси.

Откр. 2:2. (На ангела на ефеската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи седемьтѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемьтѣхъ златни свѣтилника:) Зная дѣлата ти, труда ти и тѣрпѣнието ти, и че не можешъ да тѣрпишъ лошитѣ; *зная, че си изпиталъ ония, които наричатъ себе си апостоли, а не сж, и си ги намѣрилъ лъжци.*

Лѣстиви.

Римл. 3:13. „Гърлото имъ — отворенъ гробъ; съ езицитѣ си лѣстятъ; подъ устнитѣ имъ — аспидна отрова“. Пс. 5:10.

Прѣстѣпници.

Ос. 10:10. По Мое желание ще ги накажа; ще се събератъ противъ тѣхъ народитѣ, и тѣ ще бждатъ свѣрзани за двойното имъ прѣстѣпление.

Опаки.

Дѣян. 2:40. И съ много...думи (Петъръ) свидѣтелствуваше и ги приканваше, думайки: спасявайте се отъ тоя опакъ родъ.

Коварни.

Пс. 49:19. (На грѣшника Богъ говори:) устата си отваряшъ за злодумство, и езикътъ ти коварство плете.

Пс. 54:12. Всрѣдъ него (града) е пагуба; измама и коварство не напушатъ улицитѣ му.

Притч. 11:20. Коварнитѣ по сърдце сж гнусота прѣдъ Господа, а непорочнитѣ въ своя пжть сж Нему благоугодни.

Притч. 12:5. Помислитѣ на праведнитѣ сж правда, а кроежитѣ на нечестивцитѣ — коварство.

Притч. 22:5. По пжтя на коварния — трѣне и примки: който пази душата си, да бѣга отъ тѣхъ.

Ос. 7:6... Съ коварството си тѣ правятъ сърдцето си подобно на пещъ: хлѣбарьтъ имъ спи цѣла ноць, а заранъ тя гори като пламтешъ огънь.

Марк. 7:22. (Отвѣтрѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ) кражби, користолюбие (обиди), лукавства, коварство, разпжтство, лукаво око, богохулство, гордостъ, безумство.

Дѣян. 13:10. [Савель, изпълненъ съ Духъ Светий, устреми върху му (върху Елима) погледъ] и каза: о, *ти*, който си пълень съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама. дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища?

Гонители.

Пс. 68:27... Оногова, когото Ти (Господи) порази, тѣ *още* прѣслѣдватъ, и страданията на раненитѣ отъ Тебе умножаватъ.

Пс. 108:16. (Кога се сжди, да излѣзе виновенъ, и молитвата му да бжде за грѣхъ;) задѣто не е помислилъ да стори милость, а е прѣслѣдвалъ бѣдния и сиромаха и съкрушения по сърдце човѣкъ, за да го умъртви.

Пс. 118:161. Князетѣ ме гонятъ безвинно, но сърдцето ми се бои отъ Твоето слово.

Пс. 142:3. Врагът прѣслѣдва душата ми, натѣпка въ земята живота ми, принуди ме да живѣя въ тъма като отдавна умрѣлигѣ,—(и отпадна въ мене духътъ ми, онѣмѣ въ мене сърдцето ми.)

Плзч. Иер. 4:19. Които ни прѣслѣдваха, бѣха по-бързи отъ орлитѣ небесни; тичаха подирѣ ни по планини, поставяха засади за насъ въ пустинята.

Мат. 23:31. „Ето Азъ прѣзцамъ при васъ пророци, и мъдречи, и книжници; и едчи ще убие и разпнете, а други ще бичувате въ синагогитѣ си и ще изгонвате отъ градъ въ градъ.

Гал. 4:29...Както тогава (въ древность) родениятъ по плътъ гонѣше родения по духъ, тъй и сега.

Притѣснители.

Пс. 16:4. Въ чозѣшкитѣ дѣла, по думата на устата Ти (Гоподи), азъ се пазѣхъ отъ пжтицата на притѣснителя.

Пс. 54:4. [Послушай ме (Боже) и чуй ме; стена въ тжгата си и се смущавамъ] отъ гласа на неприятеля, отъ притѣснението на нечестивецъ, защото хвърлятъ върху ми беззаконие и съ гнѣвъ враждуватъ противъ мене.

Пс. 70:4. Боже мой, избави ме отъ ржцѣтъ на нечестивия, отъ ржцѣтъ на беззаконника и потисника.

Пс. 71:4. (Боже, дай на царя Твоего правосъдие и на царевия синъ Твоята правда, за) да сжди бѣднитѣ отъ народа, да спаси синовецѣ на сиромаша и да слсми потисника.

Пс. 118:122. Защити Твоя рабъ за негово добро, та да ме не угнетяватъ горделивитѣ.

Ис. 10:1. Горко на ония, които създаватъ несправедливи закони и пишатъ жестоки рѣшения.

Ис. 13:11. Азъ ще накажа свѣта за злото, и нечестивците—за тѣхнитѣ беззакония; ще прѣмахна високоумието на горделивитѣ и ще унижа надутостята на притѣснителитѣ.

Иез. 22:29...Въ народа се угнетяватъ единъ другъ, грабятъ и притѣсняватъ бѣденъ и сиромашъ, и несправедливо угнетяватъ пришлецъ.

Амос. 4:1. Чуйте. слово. телици васански, които сте на Самарийска плзничъ,—зие, които притѣснявате сиромаси, угнетявате бѣдни и казвате на господаритѣ си: „поднасяйте, а ние ще приемъ!“

Иак. 2:6...Вие прѣзрѣхте сиромаси. Нали богатитѣ ви притѣсняватъ и нали тѣ ви влачатъ по сждилища?

Убийци.

2 Царств. 4:10–12. (Давидъ отговори на Рихава и на брата му Баана и имъ каза:) Ако тогава, който ми донесе извѣстие, думайки: „ето, умрѣ Саулъ (и Ионатанъ)“, и който се мислѣше за радостенъ вѣстителъ, азъ хванахъ и го убихъ въ Сакелагъ, вмѣсто да му дамъ награда, то сега, когато невредници убиха невиненъ човѣкъ (Иевостея) въ кжцата му, въ неговото легло, нимъ не ще изискамъ кръвта му отъ вашата ржка и не ще ви изтрѣбъя отъ земята? И Давидъ заповѣда на слугитѣ, и тѣ ги убиха, отсѣкоха ржцѣтъ и нозѣтъ имъ и ги обѣсиха край водоема въ Хевронъ. А Иевостеевата глава взеха и погребяха въ гроба на Авенира въ Хевронъ.

Иов. 24:14. На разсъмване става убийцата, убива сиромаша и нищия, а нощемъ е крадецъ.

Пс. 9:29. Седи въ засада задъ двора; въ скришни мѣста убива невинния; очитѣ му дебнатъ сиромаша.

Пс. 93:6. (Голѣмѣятъ се всички, които вършатъ беззаконие;) вдовица и пришлецъ убиватъ и сираци погубватъ.

Наум. 3:1. Горко на кървавия градъ! Той е пълень съ измама и убийство; не прѣстава въ него грабежътъ.

Губители.

Откр. 11:18. И разлютиха се народитѣ, и дойде гнѣвътъ Ти (Господи, Боже Вседържителю) и врѣмето да бждатъ сждени мъртвитѣ, и да дадешъ отплата на Твоитѣ раби — на пророцитѣ, на светиитѣ и на ония, които се боятъ отъ името Ти, малки и голѣми, и да погубишъ губителитѣ на земята.

Крѣвници.

2 Царств. 21:1. Въ днитѣ на Давида имаше по земята три години гладъ, година слѣдъ година. Давидъ попита Господа. И Господъ каза: това е поради Саула и крѣвнишкия му домъ, за дѣто изби гаваонци.

4 Царств. 24:4....За невинната крѣвъ, която той (Манасия) пролѣ, като изпълни Иерусалимъ съ невинна крѣвъ, Господъ не искаше да прости.

Пс. 25:9. Не погубвай (Господи) душата ми съ грѣшници и живота ми съ крѣвници.

Пс. 54:24. Ти, Боже, ще ги свалишъ въ гибелния ровъ: крѣвници и коварници не ще поживѣятъ ни половина отъ днитѣ си. Азъ пъкъ на Тебе (Господи) се уповавамъ.

Пс. 58:3. Избави ме (Боже мой) отъ ония, които вършатъ беззаконие; спаси ме отъ крѣвницитѣ.

Пс. 105:38. Проливаха невинна крѣвъ, крѣвта на синоветѣ си и дѣщеритѣ си, които принасяха жертва на ханаанскитѣ идоли, и земята се оскверни съ крѣвъ.

Притч. 1:16....Нозѣтѣ имъ тичатъ къмъ зло и бързатъ крѣвъ да проливатъ.

Ис. 1:15. И кога простирате ржцѣ, Азъ закривамъ отъ васъ очитѣ Си, и кога умножавате молбитѣ си, Азъ не слушамъ: ржцѣтѣ ви сж съ крѣвъ пълни.

Иер. 22:17. (Тѣй казва Господъ за Салума, синъ на иудейския царъ Иосия:)...Твоитѣ очи и твоето сърдце сж обърнати само къмъ користъ за себе си и къмъ проливане невинна крѣвъ, за да притѣснявашъ и насиляшъ.

Плач. Иер. 4:13. *Всичко това* (наказание на Иерусалимъ) е поради грѣховетѣ на лжепророцитѣ му, поради беззаконията на свещеницитѣ му, които посрѣдъ него проливаха крѣвта на праведници.

Иез. 22:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) и ти, сине човѣшки, искашъ ли да сждишъ, да сждишъ кървавия градъ? изкажи му всички негови гнусотии.

Римл. 3:15. „Нозѣтѣ имъ бързи за проливане крѣвъ“. Ис. 59:7.

Жестоки и отмѣстители.

Бит. 27:41. Тогава Исавъ намрази Иакова поради благосло-

вията, съ която го бѣ благословилъ баща му; и рече Исавъ въ сърдцето си: приближаватъ днитѣ, когато ще оплакваме баща си; и азъ ще убия брата си Иакова.

Бит. 49:5. (Повика Иаковъ синоветѣ си и рече:) Симеонъ и Левий сж брата, мечоветѣ имъ сж орждия на жестокоостъ.

Иzx. 9:34, 35. Като видѣ фараонъ, че прѣстана дъждътъ, градътъ и гръмътъ, продължаваше да грѣши, и закоравѣ сърдцето негово и на служителитѣ му. Ожесточи се сърдцето на фараона (и на служителитѣ му), и той не пусна синоветѣ Израилеви, както и бѣ казалъ Господь чрѣзь Моисея.

Иис. Нав. 11:20. [Нѣмаше (ни единъ) градъ, който да склучи миръ съ синоветѣ Израилеви, освѣнъ евейцитѣ, жителитѣ на Гаваонъ: всички тѣ съ бой прѣвзеха;) защото отъ Господа бѣше това, дѣто тѣ ожесточиха сърдцето си и съ бой посрѣщнаха Израиля, — за да бждатъ прѣдадени на заклание и да нѣма за тѣхъ помилване, а да бждатъ изтрѣбени тѣй, както бѣ заповѣдалъ Господь на Моисея.

2 Царств. 3:27. Когато Авениръ се върна въ Хевронъ, Иоавъ го отведе навжтрѣ отъ вратата, ужъ да говори съ него тайно, и тамъ го прободе въ корема. И Авениръ умрѣ за кръвта на Асаила, Иоавовия братъ.

Пс. 43:16, 17. Всѣки день моето унижение е прѣдъ мене, и срамъ покрива лицето ми отъ гласа на хулителя и клеветника, отъ погледитѣ на врага и отмѣстителя.

Пс. 73:20. Милостно погледни (Господи) на Своя завѣтъ, защото всички мрачни мѣста по земята се изпълниха съ насилнишки жилища.

Притч. 12:10. Праведниятъ се грижи и за живота на добитъка си, а сърдцето на нечестивцитѣ е жестоко.

Иер. 6:23. (Тѣй казва Господь: ето, иде народъ отъ сѣверна земя, и голѣмъ народъ се подига отъ земнитѣ краища;) въ ржцѣ държатъ лжкъ и копие; тѣ сж жестоки и немилостиви, гласътъ имъ бучи като море, и летятъ на коне, наредени като единъ човѣкъ, за да се ударятъ съ тебе, дъще Сионова. Иер. 50:42.

Иер. 20:10... Азъ слушахъ шушукане отъ мнозина, заплаха — отвредѣ: заявете, казваха тѣ, и ние ще го обвинимъ. Всички, които живѣха съ мене въ миръ, ме дебнатъ, не ще ли се спъна: „може би, казватъ, той ще се улови, и ние ще го надвиемъ и ще му отмѣстимъ“.

Плач. Иер. 4:3. Дори и звѣроветѣ подаватъ нѣнка и кърмятъ своитѣ рожби, а дъщерята на моя народъ стана жестока като камилска птица въ пустиня.

Иез. 2:4... Тия сж синове съ огрубѣло лице и съ жестоко сърдце, — при тѣхъ те пращамъ, и ти ще имъ кажешъ: тѣй казва Господь Богъ! (Ще слушатъ ли тѣ, или не, — понеже тѣ сж размиренъ домъ — но нека знаятъ, че е имало пророкъ между тѣхъ.)

Иез. 3:7... Домътъ Израилевъ не ще иска да те слуша, защото тѣ не искатъ да Ме слушатъ, понеже цѣлиятъ домъ Израилевъ е съ твърдъ лобъ и съ жестоко сърдце.

Иез. 26:12. (Тѣй казва Господь Богъ: ето, Азъ съмъ противъ тебе, Тире, и ще подигна противъ тебе много народи, както мо-

рето подига вълнитѣ си.) И ще разграбятъ твоето богатство, ще плякосатъ твоята стока, ще разрушатъ твоитѣ стѣни, ще съборятъ твоитѣ гиздави домове, твоитѣ камъни и твоитѣ дървета, и твоята земя въ вода ще хвърлятъ.

Иез. 26:15. Тѣй казва Господь Богъ къмъ Тиръ: отъ шума на твоето падане, отъ стона на раненитѣ, когато ще става въ тебе избиването, не ще ли потреперятъ островитѣ?

Авак. 1:6...Ето, Азъ ще подигна халдейци, народъ жестокъ и необузданъ, който ходи по ширинитѣ земни да завладѣе селения, нему не принадлежи.

Марк. 3:5...Като ги (фарисейтѣ) изгледа съ гнѣвъ, нажаленъ поради ожесточението на сърдцата имъ, (Иисусъ) казва на човѣка (съ изсъхналата ржка): протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата.

Римл. 11:25. Не искамъ, братя, да не знаете тая тайна (за да не възмечтаете много за себе си), че ожесточението у Израила стана частично, докль да влѣзе цѣлото множество езичници.

Грабители, крадкливи.

Иов. 5:5. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Жетвата му (на глупеца) ще изяде гладниятъ, прѣзъ трънето ще я извлѣче, и жеднитѣ ще погълнатъ имота му.

Пс. 118:61. Примкитѣ на нечестивцитѣ ме окржжиха, но азъ не забравяхъ Твоя законъ.

Ис. 1:23. Твоитѣ (Иерусалиме) князе сж законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подарѣци и ламтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ, и тжжба на вдовица не стига до тѣхъ.

Ис. 21:2. Страшно видѣние ми биде показано: грабителъ граби, опустошителъ опустошава; възлизай, Еламе. обсаждай, Мидио: на всички стенания ще туря край.

Ис. 33:1. Горко ти, опустошителю, който не си билъ опустошаванъ, и грабителю; когото не сж грабили! Кога свършишъ опустошението, ще бждешъ опустошенъ и ти; кога прѣкратишъ грабителствата, и тебе ще разграбятъ.

Иер. 7:9. Какъ! вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се кълнете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате.

Ос. 7:1. До като лѣкувахъ Израила, откри се неправдата на Ефрема и злодѣйството на Самария; защото тѣ лъжатъ; и крадецъ се вмѣква, и разбойникъ граби по улици.

Амос. 3:10. Тѣ не знаятъ да постѣпватъ справедливо, казва Господь: съ насилие и грабежъ събиратъ съкровища въ чертозитѣ си.

Мат. 6:19. Не си събирайте съкровища на земята, дѣто ги яде молецъ и ржда, и дѣто крадци подкопаватъ и крадатъ.

Лук. 18:11. Фарисейнтъ, като застана, молѣше се въ себе си тѣй: Боже, благодаря Ти, че не съмъ като другитѣ човѣци, грабители, неправедници, прѣлюбодѣйци, или като тоя митарь.

Иоан. 12:6. Това (защо да се не продаде това миро за триста динария, и паритѣ да се раздадатъ на сиромаси?) каза той

(Иуда Симоновъ Искарיותъ), нѣ че се грижеше за сиромаситѣ, а защото бѣше крадецъ. (Той държеше ковчежето, и крадѣше отъ онова, каквото тамъ пускаха.)

Римл. 2:22. (Какъ ти, който учишъ друго, себе си не учишъ?) който проповѣдвашъ да се не краде, крадешъ? който казвашъ да се не прѣлюбодѣйствува, прѣлюбодѣйствувашъ? който се гнусишъ отъ идолитѣ, светотатствувашъ?

1 Кор. 5:11....Сега ви писахъ да не се сношавате съ оновова, който, наричайки се братъ, остава си блудникъ, или користолюбецъ, или идолослужителъ, или хулникъ, или пияница, или грабителъ; съ такъвъ дори и да не ядете.

1 Кор. 6:10. (Не знаете ли, че) нито крадци, ни користолюбци, ни пияници, нито хулители, ни грабители нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Еф. 4:28. Който е кралъ, да не краде вече, а по-добрѣ е да се труди, като върши съ ржцѣтъ си полезното, за да има *що* да отдѣля ономува, който се нуждае.

Вѣроломни.

Ис. 48:8. Ти (доме Иакововъ) не си и слушалъ, нито си знаелъ за това (прѣдишното), и ухото ти по-напрѣдъ не бѣше отворено; защото азъ знаехъ, че ти ще постѣпишъ вѣроломно, и отъ самата *майчина* утроба си нареченъ отстѣпникъ.

Иер. 12:1. Праведенъ ще бждешъ Ти, Господи, ако почна да се сѣдя съ Тебе; и при все това ще гсворя съ Тебе за правосудие: защо пжтътъ на нечестивцитѣ успѣва, и всички вѣроломци добруватъ?

Мал. 2:10, 11. Нали всички имаме единъ и сѣщъ Отецъ? Нали единъ Богъ ни сътвори? Защо тогава постѣпваме вѣроломно единъ спрѣмо друго, като нарушаваме чрѣзъ това завѣта на нашитѣ отци? Вѣроломно постѣпва Иуда, и мрѣсотия се върши въ Израила и въ Иерусалимъ; защото Иуда унизи светињата Господня, която обичахъ, и се ожени за дѣщерята на чужди богъ.

Иуд. 1:19. Тѣ сѣ човѣци, които се лжчатъ (отъ единството на вѣрата), тѣ сѣ душевни—и нѣматъ духъ.

Упорити, твърдоглави.

Исх. 32:9....Каза Господъ на Моисея: Азъ виждамъ тоя народъ, и ето, той е народъ твърдоглавъ.

Исх. 33:5....Господъ бѣ казалъ на Моисея: кажи на Израилевитѣ синове: вие сте твърдоглавъ народъ; ако трѣгна помежду ви, въ единъ мигъ ще ви изтрѣбѣ; и тѣй, свалете си накититѣ; Азъ ще видя, какво да правя съ васъ.

Числ. 14:44....Тѣ дрѣзнаха да се изкачатъ наврѣхъ планината; а ковчегътъ на завѣта Господень и Моисей не се отдѣлиха отъ стана.

Сѣд. 2:19....Щомъ умрѣше сѣдията, тѣ изново почваха да живѣятъ по-лошо отъ бацитѣ си, като отиваха слѣдъ други богове, да имъ служатъ и да имъ се покланятъ. Не прѣставаха отъ дѣлата си и (не отстѣпваха) отъ лошия си пжтъ.

Неем. 9:26. (И каза Ездра:)...тѣ станаха упорити и се диг-

наха противъ Тебе (Господи), прѣзрѣха Твоя законъ, убиваха Твоитѣ пророци, които ги увѣщаваха да се обърнатъ къмъ Тебе, и правѣха голѣми оскърбления.

Ис. 48:4. Азъ знаехъ, че ти (доме Иакововъ) си упоритъ и че въ твоята шия има желѣзни жили, и лобътъ ти е мѣденъ.

Иер. 5:3. О, Господи, Твоитѣ очи не сж ли *обърнати* къмъ истинната? Ти ги поразявашъ, а тѣ не усѣщатъ болка; Ти ги изтрѣбвашъ, а тѣ не искатъ да се вразумятъ; направили сж лицата си по-твърди отъ камъкъ — не искатъ да се обърнатъ.

Иер. 7:26....Тѣ не Ме послушаха и не наклониха ухо, а станаха твърдоглави: постъпваха по-злѣ отъ бацитѣ си.

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Дѣян. 19:9....Понеже нѣкои (въ Ефесъ) се ожесточаваха и упорствуваха, злословейки пжтя *Господень* прѣдъ народа, той (Павелъ), като ги остави, отдѣли ученицитѣ и всѣкидневно проповѣдваше въ училището на нѣкого-си Тирана.

Нечисти.

Иов. 15:16. [Отговори Елифазъ Теманецъ и рече: Ето, Той (Богъ) и на светиитѣ Си не довѣрва, и небесата сж нечисти въ Неговитѣ очи:] толкозъ повече е нечистъ и разтлѣнъ човѣкъ, който пие беззаконието като вода.

Римл. 1:24....Богъ, споредъ похотитѣ на сърдцата имъ, прѣдаде ги на нечистотата, за да се безчестягъ тѣлата имъ сами въ себе си.

Римл. 6:19. Говоря по човѣшки, поради плътската ваша немощъ. Както прѣдоставяхте членоветѣ си да бждатъ роби на нечистотата и беззаконието за беззаконни *дѣла*, тъй и сега прѣдоставете членоветѣ си да бждатъ роби на правдата за свети *дѣла*.

Еф. 4:19. Дошли до безчувствие, тѣ се прѣдадоха на разпжтство и ненаситно вършатъ всѣка нечистота.

Иуд. 1:8 Сжщо тъй (както съ Содомъ и Гомора) *ще бжде* и съ тия, които, бълнувайки като насънѣ, сквернятъ плътята, прѣзиратъ началницитѣ и хулятъ властята.

Съ нечиста съвѣсть.

Тит. 1:15. За чисти всичко е чисто, а за осквернени и невѣрни *нѣма* нищо чисто: тѣмъ сж осквернени и умъ и съвѣсть. **Неправедни.**

Пс. 57:2. Наистина ли говорите правда вие, сждии, и справедливо ли сждите вие, човѣшки синове?

Пс. 81:2. (Богъ застава въ събранието на боговетѣ; всрѣдъ боговетѣ произнесе сждъ:) докога ще сждите несправедливо и ще показвате пристрастие къмъ нечестивцитѣ?

Притч. 29:27. Неправеденъ човѣкъ е гнусота за праведницитѣ, а гнусота за нечестивеца е оня, който ходи по правия пжтъ.

Авак. 1:4....Законътъ изгуби сила, и нѣма праведенъ сждъ: понеже нечестивецъ надвива праведника, то и сждътъ бива опакъ.

Мат. 5:45...Той (вашиятъ Отецъ) оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

1 Кор. 6:9. (Вие сами обиждате и ощетявате, и то братя.) Или не знаете, че неправедници нѣма да наслѣдятъ царството Божие?...

Кол. 3:25...Който върши неправда, ще получи споредъ неправдата си: лицепрятие нѣма.

2 Сол. 2:12. (Богъ ще имъ прати дѣйствиe на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата,) та да бждатъ осждени всички, които не сж повѣрвали въ истината, а обикнали неправдата.

1 Тим. 1:9...Законътъ е установенъ не за праведникъ, а за беззаконници и непослушници, за нечестивци и грѣшници, за неправедни и скверни, за ония, които оскърбяватъ баща си и майка си, за човѣкоубийци.

2 Петр. 2:9...Господь знае, какъ да избавя благочестивитѣ отъ напасти, а неправедницитѣ да държи въ мжки за сждния день.
Сребролюбиви.

Амос. 5:12... Азъ зная, колко многобройни сж вашитѣ прѣстжпления, и колко тежки сж вашитѣ грѣхове; вие сте врагове на правия, вземате подкупъ и изопачавате въ сжда дѣлата на сиромаситѣ.

Мих. 2:2 Пожелаятъ ниви — и зематъ ги насила, кжщи — и отниматъ ги; обиратъ човѣка и кжщата му, мжжа и наслѣдието му.

Лук. 16:14...Слушаха и фарисеитѣ, които бѣха сребролюбци, и Му се (Иисусу) подсмиваха.

Римл. 1:29. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолюбие, злоба; пълни съ завистъ, убийство, разпри, измама, злонравие.

Еф. 5:5...Това трѣбва да знаете, че никой блудникъ, или нечистъ, или користолюбецъ, който е идолослужителъ, нѣма наслѣдство въ царството на Христа и Бога.

2 Петр. 2:3...*Подбуждани* отъ користолюбие, (лъжеучителитѣ) ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното осжданe отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Немилостиви.

Римл. 1:31. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича, бидейки) безразсждни, вѣроломни, недружелюбни, непримирими, немилостиви.

Лицемѣри.

Иов. 13:16. [Ето, Той (Богъ) ме убива, но азъ ще се надѣвамъ; желалъ бихъ само да удържа пжтищата си прѣдъ лицето Му.] И това ми е вече за оправдание, понеже лицемѣръ не ще се яви прѣдъ лицето Му.

Иов. 34:30. [Продължи Елиуй и рече: Дадѣ ли Той (Богъ) тишина, кой може я смуги? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ,] за да не царува лицемѣрецътъ народу за съблазнь.

Пс. 27:3. Не ме погубвай (Господи) съ нечестивци и съ

злосторници, които съ ближните си говорят за миръ, а на сърдце иматъ зло.

Пс. 108:2. (Боже на моята хвала! недѣй прѣмълчава,) защото противъ мене сж се отворили нечестиви уста и уста коварни; говорятъ ми съ лъжливъ езикъ.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глупавъ.

Притч. 26:24—26. Съ уста си врагътъ се прѣструва, а въ сърдце си коварство крои. Кога говори дори съ нѣженъ гласъ, не му вѣрвай, защото въ сърдцето му има седемъ гнусотии. Ако умразата му се прикрива насамъ; злостата му ще се открие въ събранието народно.

Ис. 9:17. Затова Господь не ще се радва на момците му (на Израиля), и не ще се смили надъ сираците му и вдовиците му; защото тѣ всички сж лицемѣри и злодѣи, и устата на всички говорятъ нечестиво. При всичко това гнѣвътъ Му не ще се отвърне, и ржката Му е още прострѣна.

Иер. 9:8. Езикътъ имъ — стрѣла смъртоносна, говори коварно; съ уста говорятъ къмъ ближния си дружелюбно, а въ сърдце си му примки кроятъ.

Иер. 12:2. Ти (Господи) ги посади, и тѣ се вкорениха, израстоха и плодъ даватъ. Въ устата имъ Ти си близъкъ, но—далеченъ отъ сърдцето имъ.

Мат. 6:2... Кога правишь милостиня, не тръби прѣдъ себе си, както правятъ лицемѣрците по синагоги и по улици, за да ги хвалятъ човѣцитѣ. Истина ви казвамъ: тѣ вече получаватъ своята награда.

Мат. 15:7, 8. Лицемѣрци, добръ е пророкувалъ за васъ Исаия, казвайки: „тоя народъ се приближава до Мене съ устата си и Ме почита съ устните си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене“. **Марк. 7:6.**

Мат. 23:27—29. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто се оприличавате на варосани гробници, които отвънъ се виждатъ хубави, а вътрѣ сж пълни съ мъртвешки кости и съ всѣка нечистота; тѣй и вие отвънъ се показвате на човѣците праведни, а извътрѣ сте пълни съ лицемѣрие и беззаконие. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто зидате гробници за пророците, украсявате паметниците на праведните (и казвате: да бѣхме въ дните на нашите бащи, не щѣхме да станемъ тѣхни съучастници въ *проливане* кръвта на пророците.)

Мат. 24:51. [Господарътъ на тоя (лошия) слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае,] и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ лицемѣрците; тамъ ще бже плачъ и скърцане съ зъби.

1 Тим. 4:2. (Нѣкои ще отстъпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения) чрѣзъ лицемѣрието на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть.

2 Тим. 3:5... На гледъ иматъ благочестие, но отъ силата му сж се отрекли. И отъ такива се отвръщай!

Измѣнници.

Ис. 57:17. Заради грѣха му користолобие Азъ се гнѣвихъ и го поразявахъ, скривахъ лице и негодувахъ; но той, като се отвърна, отиде по пътя на сърдцето си.

Мат. 24:10. Тогава (въ послѣдно врѣме) мнозина ще се съблазнятъ; и единъ други ще се прѣдадатъ, и единъ други ще се намразятъ.

Лук. 21:16. Ще бждете прѣдадени...отъ родители и отъ братя, и отъ роднини и приятели, и нѣкои отъ васъ ще умъртвятъ.

Лукави.

Пс. 17:27. [Съ милостиви Ти (Господи) постѣпвашъ милостивно, съ искренъ човѣкъ — искрено,] съ чистъ — чисто, а съ лукавъ — споредъ неговото лукавство.

Пс. 34:7. (Ангель Господень да ги прѣслѣдва,) защото безъ вина скриха за мене мрѣжата си, безъ вина изкопаха яма за душата ми.

Пс. 34:20....Не за миръ говорятъ тѣ, а противъ мирнитѣ на земята кроятъ лукави заговори.

Пс. 35:4. Думитѣ на устата му (на беззаконника) сж неправда и лукавство; той не иска да се вразуми, та да върши добро.

Пс. 55:6. Всѣки день извъртатъ думитѣ ми: всички тѣхни помисли за мене сж зло.

Мат. 22:18....Иисусъ, като разбра лукавството имъ (на ученицитѣ, изпратени отъ фарисеитѣ), рече: що Ме изкушавате, лицемѣрци?

2 Кор. 11:13. (Коего правя, ще правя, за да прѣсѣка повода на ония, които търсятъ поводъ, та въ онова, за което се хвалятъ, да се окажатъ като насъ.) Защото такива сж лъжеапостоли, лукави работници, които се прѣобразяватъ въ Христови апостоли.

Завистливи.

Пс. 105:16....Въ стана завидѣха на Моисея и Аарона, светия Господень.

Екл. 4:4. Видѣхъ..., че всѣки трудъ и всѣка сполука въ работитѣ произвежда между човѣцитѣ взаимна завистъ. И това е суета и гонене на вѣтъръ.

Иез. 35:11. (Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! обърни лицето си къмъ планина Сеиръ, изречи противъ нея пророчество и кажи ѝ)...живъ съмъ Азъ! казва Господь Богъ, ще постѣпя съ тебе споредъ мѣрката на твоята омраза и твоята завистъ, която ти изказа отъ умраза къмъ тѣхъ (Израилевитѣ синове), и ще имъ се явя, когато ще те сждя.

Мат. 27:18. (Пилатъ)...знаеше, че (първосвещеницитѣ и старѣшитѣ) Го (Иисуса) бѣха прѣдали отъ завистъ.

Дѣян. 5:17. Тогава първосвещеникътъ и всички, които бѣха съ него и принадлежеха къмъ садукейската ересь, станаха и се изпълниха съ завистъ, (туриха ржка на апостолитѣ и ги хвърлиха въ общата тъмница.)

Дѣян. 13:45....Иудеитѣ, като видѣха множеството, изпълниха се съ завистъ и противоречеха на това, що говорѣше Павелъ, като възразяваха и хулѣха.

2 Кор. 12:20...Страхувамъ се, да не би, кога дойда, да ви намѣря не такива, каквито желая; сжщо и вие да ме намѣрите такъвъ, какъвто не желаете: да не би да има у васъ раздори, зависть, гнѣвъ, свади, клевети, клюкарство, гордостъ, бъркотии.

Гал. 5:21. (Дѣлата на плътта сж извѣстни; тѣ сж:) зависть, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива; отнапрѣдъ ви казвамъ, както и по-прѣди ви казахъ, че, които вършатъ това, нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Прѣлирливи, раздорници.

Притч. 6:14. Въ сърдцето му (на нечестивия) има коварство: той мисли зло всѣко врѣме, сѣе раздори.

Притч. 16:28. Коваренъ човѣкъ раздоръ сѣе, и шепотникъ приятели раздѣля.

Притч. 17:11. Размирникъ търси само зло, затова жестокъ ангелъ ще бже пратенъ противъ него.

Авак. 1:3. Защо ми давашъ (Господи) да виждамъ злодѣйство и да гледамъ нещастие? Грабежъ и насилие сж отпрѣдъ ми, и възстава вражда, подига се раздоръ.

Иак. 4:2. Желаете, пѣкъ нѣмате; убивате и завиждате, а не можете да достигнете; прѣпирате се и враждувате, а нѣмате, защото не просите

Оскърбители, хулители.

Ис. 28:14...Слушайте словото Господне, хулители, управници на тоя народъ, който е въ Иерусалимъ.

Ис. 29:20.(Бѣднитѣ люде ще тържествуватъ у Светия Израилезъ;) защото нѣма вече да има оскърбителъ, и хулникътъ ще изчезне, и ще бждатъ изтрѣбени всички поборници на неправдата.

Иез. 22:7. У тебе (Израилю) баща и майка хулятъ, пришлецъ обиждатъ срѣди тебе, сиракъ и вдовица притѣсняватъ у тебе.

Мат. 5:11. Блажени сте вие, когато ви похулятъ и изгонятъ, и кажатъ противъ васъ лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.

Мат. 27:30. (Войниците) ...слѣдъ като Го (Иисуса) заплюха, взеха трѣстѣта и Го биеха по главага.

Марк. 15:29. Минувачитѣ Го хулѣха, като клатѣха глава и думаха: уа! Ти, Който разрушавашъ храма, и въ три дни го съзиждашъ.

Лук. 23:39. Единъ отъ овисналитѣ на *крѣста* злодѣйци Го хулѣше и казваше: ако си Ти Христосъ, спаси Себе Си и насъ.

Дѣян. 14:5. Когато езичниците и иудеитѣ съ своитѣ началници, възбудени, се готвѣха да ги (апостолитѣ) охулятъ и съ камъни убиятъ, (*тѣ*, като узнаха, прибѣгнаха въ ликаонскитѣ градове Листра и Дервия и въ тѣхнитѣ околности, и тамъ благовѣстѣха.)

Иуд. 1:15. [За тѣхъ (лъжеучителитѣ) е пророкувалъ и Енохъ, седмиятъ отъ Адама, като казва: ето, иде Господъ съ десетки хиляди Свои свети Ангели,] за да извърши сждъ надъ всички и да изобличи всички нечестивци между тѣхъ за всички дѣла, които сж извършили съ нечестиеото си, и за всички жестоки думи, които сж изrekli противъ Него нечестивитѣ грѣшници.

Присмиватели.

Пс. 72:8. На всички се присмиватъ, злобно разнасятъ клевети, говорятъ надмѣнно.

Иер. 15:17. Не съмъ седѣлъ въ събрание на шегобийци и не се веселихъ: подъ тежката върху мене Твоя ржка (Господи) седѣхъ саминъ, защото Ти ме бѣ изпълнилъ съ негодование.

Мат. 27:29. (Войницитеѣ)...сплетоха вѣнецъ отъ тръни, наложиха Му го (Иисусу) на главата и Му дадоха въ десната ржка трѣсть; и като заставаха прѣдъ Него на колѣнѣ, присмиваха Му се и думаха: радвай се, Царю Иудейски!

Марк. 15:31. Сжщо и първосвещеницитѣ съ книжниците се присмиваха и думаха помежду си: други спасяваше, а Себе Си не може да спаси.

Подиграватели.

2 Парал. 36:16....Тѣ се подиграваха съ пратенитѣ отъ Бога и нехаеха за думитѣ Му, гаврѣха се съ пророцитѣ Му, доклѣ гнѣвътъ на Господа не падна върху народа Му, та нѣмаше за него спасение.

Неем. 4:1. Каго чу Санавалатъ, че зидаме стѣнитѣ, разсърди се и досаждаше много и се подиграваше съ иудеитѣ.

Пс. 21:9. (Всички, които ме виждатъ, ругаятъ ми се; клатейки глава, думатъ съ уста:) той се уповаваше на Господа; нека го избави, нека го спаси, ако Му е угоденъ.

Лук. 23:11....Иродъ съ войниците си, като Го (Иисуса) унизи и подигра, облѣче Го въ свѣтла дреха и Го изпрати назадъ при Пилата.

Кошунници.

Притч. 3:34. Надъ кошунници Той (Господь) се присмива, а на смирени дава благодатъ

Притч. 21:24. Горделивиятъ злодѣй — името му е кошунникъ — дѣйствува въ пламъка на гордостята.

Ругатели.

Лук. 22:63. Човѣцитѣ, които държаха Иисуса, ругаеха Го и Го биеха.

Клеветници и злорѣчиви.

Пс. 49:20. (На грѣшника Богъ говори:) седишь и говоришь противъ брата си, клеветишь майчиния си синъ.

Пс. 100:5. Оногова, койго тайно клевети противъ ближния си, ще изгоня; оногова, който е съ горделиви очи и надмѣнно сърдце, нѣма да търпя.

2 Тим. 3:3. (Въ послѣднитѣ врѣмена човѣцитѣ ще бждатъ) непримирими, клеветници, невѣздържни, неукротими, недобролюбци.

Клетволрѣстжпници.

Ис. 48:1. Слушайте това, доме Иакововъ, вие, които се наричатъ съ името на Израила и които сте произлѣзли отъ източника Иудинъ, които се кълнете въ име Господне и изповѣдвате Бога Израилевъ, ако и не по истина и не по правда.

Иер. 5:2. Макарь тѣ и да говорятъ: живѣ Господь! но се кълнатъ лъжливо.

Ос. 10:4. Говорятъ *празни* думи, кълнатъ се лъжливо, сключватъ съюзи; затова ще се яви сждъ надъ тѣхъ, както отровна трѣва по браздитѣ на нива.

Самохвалци.

Пс. 9:24....Нечестивецътъ се хвали съ похотѣта на душата си; користолюбецътъ ублажава себе си.

Пс. 48:7. Вие, които се надѣвате на силитѣ си и се хвалите съ голѣмото си богатство, *чуйте:* (човѣкъ не може да изкупи брата си, нито да даде откупъ Богу за него: скжпа е цѣната за изкупване тѣхнитѣ души, и това не ще бжде никога.)

Горделиви.

Пс. 39:5. Блаженъ човѣкъ, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща къмъ горделивитѣ и къмъ ония, които се отбиватъ къмъ лъжата!

Пс. 58:13. Думата отъ езика имъ е грѣхъ въ устата имъ; нека се хванатъ въ гордостѣта си за кѣтвата и лъжата, която изговарятъ.

Пс. 72:6—9....Гордостъ ги е обвила като огърлие, и дързостъ ги облича *като* накитъ; испъкнали сж очитѣ имъ отъ тлѣстина, бликатъ помислитѣ въ ърдцето; на всички се присмиватъ, злобно разнасятъ клевети, гоѣрятъ надмѣнно; дигатъ уста къмъ небесата, и езикътъ имъ обиѣля по земята.

Пс. 118:21. Ти (Господи) укроти гордитѣ, проклетитѣ, които се отклоняватъ отъ Твоитѣ аповѣди.

Пс. 118:51. Горделивитъ ме хулиха до-край, но азъ не се отклонихъ отъ Твоя законъ

Притч. 21:4 Горделизи Очи и надуто сърдце, съ които се отличаватъ нечестивцитѣ, егрѣхъ.

Ис. 2:12....*Иде* деньтъ на Господа Саваота противъ всичко горделиво и високомѣрно противъ всичко прѣвъзнесено, — и то ще бжде унижено.

Иер. 13:9. (Биде къъ мене слово Господне:) тѣй казва Господъ:...ще сломя гордостѣта на Иуда и голѣмата гордостъ на Иерусалимъ.

Иез. 31:10....Тѣй казва Господъ Богъ: задѣто (ливанскитѣ кедъръ—Асуръ) израстевисокъ и си издигна върха срѣдъ дебелитѣ клони, и сърдцетому се възгордѣ отъ величието му, — (затова Азъ го прѣдадохъ въ ржцѣтѣ на властника на народитѣ; той постжпи съ него, както трѣбваше; за неговото беззаконие Азъ го отхвърлихъ.)

Авд. 1:3. Гордостѣта на твоето сърдце те е заблудила: ти живѣешъ въ скални пкнатини, на високо мѣсто, и говоришъ въ сърдце си: „кой щеме свали на земята?“

1 Кор. 5:2. (Отвѣждѣ се слуша, че у васъ има блудство.) А вие сте се възгорѣли, вмѣсто по-скоро да плачете, за да се махне изъ срѣдата и оня, който е извършилъ тая работа!

1 Тим. 6:4. (Ито не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Иисуса Христа и по учението за благочестие,) той е помраченъ отъ гордоъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣня, отъ които произлизатъ завистъ, разпри, хули, лукави подолѣния.

2 Тим. 3:2. (Знай, че въ послѣднитѣ дни ще настанатъ усилни, врѣмена.) Защото човѣцитѣ ще бждатъ самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, къмъ родители непокорни, нечестиви, недружелюбни.

Високомѣрни.

Притч. 30:13. Има родъ — о, колко високомѣрни сж очитѣ му, и колко надигнати клепкитѣ му!

Гнѣвливи и раздръзнителни.

Бит. 37:11. Тогава братята му (на Иосифа) се ядосаха, а баща му си запомни тия (за сънищата) думи.

Неем. 2:10. Като чуха *този* (което азъ направихъ прѣдъ царя) Саванаятъ, Хоронитѣ и Товия, робъ амонитски, стана имъ твърдѣ неприятно, че е дошълъ човѣкъ да се грижи за доброто на синоветѣ Израилеви.

Притч. 29:22. Гнѣвливъ човѣкъ подига крамоли, а спривавъ много грѣши.

Екл. 7:9. Не бивай съ духа и бързъ на гнѣвъ, защото гнѣвътъ се гнѣзди въ сърдцето на глупави.

Гал. 5:20. (Дѣлата на плъттъ сж извѣстни; тѣ сж:) идолослужение, магии, вражди, свади, рѣзновения, гнѣвъ, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси.

Славолюбиви и себелюбиви.

Притч. 17:19. Който обича свада, обича грѣхъ, и който високо издига вратата си, търси да падне.

Екл. 4:8. (Обърнахъ се и видѣхъ друга суета подъ слнцето:) *човѣкъ* самотенъ, другиго си нѣма; нѣма ни синъ, ни братъ, а пъкъ на всичкитѣ му трудове крайнѣма, и очитѣ му се не насищатъ на богатство. „За кого ли пъкъ — казва той — се труда и лишавамъ отъ блага душата си?“ — И тоя е суета и нехубава работа.

Ис. 5:8. Горко вамъ, които приуряте къща къмъ къща, които присъединявате нива къмъ нива тъй че *за другитѣ* не остава мѣсто, сѣкашъ само вие сте засѣени на земята.

Фил. 2:21...Всички търсятъ своето а не Иисусъ Христовото.

Тжли.

2 Кор. 3:14...Умоветѣ имъ се затѣиха, понеже и доднесъ, кога се чете Ветхиятъ Завѣтъ, остава н снето сжщото (старо) покривало, което се снима чрѣзъ Христа

Глулави.

Втор. 32:6. Това ли въздавашъ Госѣду, народе глупавъ и несмисленъ? Не е ли Той твой Отець, *Който* те усвои, създаде те и те уреди?

Втор. 32:28...Тѣ сж народъ, изгубиъ разсѣдѣкъ, и нѣматъ разумъ.

Пс. 13:2. Господь отъ небесата съ внимание погледна къмъ синоветѣ човѣшки, за да види, има ли кой а разбира, да търси Бога. Пс. 52:3; Римл. 3:11.

Пс. 73:22. Стани, Боже, защити дѣло! Си, спомни всѣкидневната хула къмъ Тебе отъ безумния.

Пс. 91:7. (Колко сж велики дѣлата Ти, Господи! дивно дѣл-

боки сж Твоитѣ помисли!) Несмисленъ човѣкъ не знае, и невѣжа нѣма да разбере това.

Пс. 93:8. Вразумете се, несмислени люде! кога ще станете умни вие, невѣжи?

Притч. 1:22. (Прѣмждростѣта говори своята рѣчь:) „докога, невѣжи, ще обичате невѣжеството? Докога буйнитѣ ще се наслаждаватъ съ буйство? Докога глупцитѣ ще мразятъ знанието?“

Притч. 10:23. За глупеца да върши нѣщо прѣстѣпно е като забава, а на разумния човѣкъ е свойствена мждростѣта.

Притч. 13:17. Всѣки благоразуменъ работи съ знание, а глупавиятъ изтѣква глупостъ.

Притч. 14:9. Глупцитѣ се смѣятъ надъ грѣха, а посрѣдъ праведнитѣ има благоволение.

Притч. 15:5. Глупавъ нехае къмъ бащина си поука; а който слуша изобличения, благоразуменъ е. (Въ многото правда има голѣма сила, а нечестивцитѣ ще бждатъ изкоренени отъ земята).

Притч. 18:6. Устата на глупавия водятъ къмъ свада, и думитѣ му прѣдизвикватъ бой.

Екл. 2:14. (Видѣхъ, че прѣдимството на мждростѣта прѣдъ глупостѣта е тѣкмо такова, каквото е прѣдимството на свѣтлината прѣдъ тъмнината:) на мждрия очитѣ сж въ главата му, а глупавиятъ ходи въ тъмнина; но узнахъ, че една сждба ги всички постига.

Ис. 44:18, 19. Не знаятъ, нито разбиратъ: Той (Богъ) имъ е затворилъ очитѣ, за да не виждатъ, и сърдцата имъ—за да не разбиратъ. И не взима това на сърдце си, нито има дотолкова знание и разумъ да каже: „половината му изгорихъ на огъня и на вжленигѣ му хлѣбъ опекохъ, сварихъ месо и ядохъ; а отъ остатѣка му нимѣ ще направя гнусота? нимѣ ще се кланямъ на кжсъ дърво?“

Ис. 55:11....Това сж псета съ жадна душа, които не знаятъ ситостъ; и това сж пастири неразумни: всички, отъ първи до послѣдни, гледатъ своя пжтъ, своята печалба.

Иер. 4:22....Моятъ народъ е глупавъ, не Ме познава: тѣ сж неразумни дѣца, и нѣма у тѣхъ разсждѣкъ: тѣ сж умни за зло, ала не умѣятъ да вършатъ добро.

Иер. 5:21. (Обявете това въ дома Иакововъ, разгласете въ Иудея, думайки:) чуй това, народе глупавъ и неразуменъ, който имашъ очи, а не видишь, имашъ уши, а не чувашъ: (отъ Мене ли се не боите, казва Господъ, прѣдъ Мене ли не треперите?)

Иер. 10:8. Тѣ всички до единъ сж неразумни и глупави: суетно учение е дървото.

Иер. 10:14. Безумствуваа всѣки човѣкъ въ своето знание, срами себе си всѣки лѣяръ съ истукана си, защото излѣяното отъ него е лѣжа, и нѣма въ него духъ.

Дан. 12:10. (Мжжѣтъ съ ленената дреха отговори на Даниила:) „Мнозина ще се очистятъ, избѣлятъ и ще бждатъ оплавени въ изкушение; а нечестивитѣ ще постѣпятъ нечестиво, и нѣма да разбере това никой отъ нечестивитѣ, а мждритѣ ще разбератъ.“

Римл. 1:22. Наричайки себе си мждри, тѣ обезумѣха.

2 Тим. 3:8....Както Ианий и Иамврий се противиха на Мои-

сея, така и тия се противят на истината, понеже сж човѣци съ извратенъ умъ, невѣжи въ вѣрата.

Пияни.

Ис. 22:13....Ето, веселие и радости! Убиватъ волове и колятъ овни; ядатъ месо, пиятъ вино и *казватъ*: „да ядемъ и да пиемъ, защото утрѣ ще умремъ“.

Ис. 28:1. Горко на вѣнеца, съ който се гордѣятъ пиянитѣ ефремци! Горко на увѣхналото цвѣте — негово гиздаво украшение — цвѣте срѣдъ торната долина на замаенитѣ отъ вино!

Ис. 56:12. Дойдете, *казватъ*, ще доставя вино, и ще се напиемъ съ сикеръ; и утрѣ ще бжде сжщото, каквото днесъ, дори и повече.

Ос. 7:5. „Деньтъ е на нашия царь!“ *казватъ* князетѣ, распалени до болестъ отъ вино, а той протяга ржка къмъ кошунцитѣ.
Лѣниви.

Притч. 6:9. Докога, лѣнивецо, ще спишъ? Кога ще отъ сънъ да станешъ?

Притч. 12:24. Ржката на прилежитѣ ще господарува, а лѣнивата ще бжде подъ данъкъ.

Притч. 13:4. Душата на лѣнивеца желае, но напразно; а душата на прилежитѣ ще се насити.

Притч. 15:19. Пжтътъ на мързеливия е като тръненъ плетъ, а пжтътъ на праведнитѣ е гладкъ.

Притч. 19:24. Мързеливецъ потапя ржка въ блюдото и не иска да я подигне до устата си.

Притч. 21:25. Гладътъ на мързеливеца ще го убие, защото ржицѣтъ му се отказватъ да работятъ.

Притч. 24:30, 31. Минувахъ край нивата на лѣнивъ човѣкъ и край лозето на малоуменъ човѣкъ: и ето, всичко бѣ обрасло съ тръне, повърхността му бѣ покрита съ коприва, и каменната му ограда се бѣ съборила.

Притч. 26:16. Лѣнивецъ се мисли за по-мждъръ отъ седмина, които смислено отговарятъ.

Мат. 25:26....Господарьтъ му отговори и рече: лукави и лѣниви рабе! Ти знаеше, че жъна, дѣто не съмъ съялъ, и събирамъ, дѣто не съмъ прѣскалъ; (затога трѣбваше паритѣ ми да внесешъ на банкеритѣ, а азъ, като дойдѣхъ, щѣхъ да си прибера своето съ лихва.)

Неблагодарни.

Пс. 34:12. Връщатъ ми зло за добро, причиняватъ сиротинство на душата ми.

Пс. 37:21....Които ми връщатъ зло за добро, враждуватъ противъ мене, задѣто слѣдвамъ доброто.

Иер. 18:20. Трѣбва ли да се връща зло за добро? а тѣ (моитѣ противници) копятъ яма за душата ми. Спомни си, че стоя прѣдъ Твоето (Господи) лице, за да говоря добро за тѣхъ, за да отвърна отъ тѣхъ Твоя гнѣвъ.

Лук. 6:35....Вие обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде награ-

дата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагоприятнитѣ, и къмъ злитѣ.

Безочливи.

2 Тим. 3 : 4. (Въ послѣднитѣ врѣмена човѣцитѣ ще бждатъ) прѣдатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци.

Негодни, непотрѣбни.

Мат. 25 : 30. (Господарьтъ отговори и рече:)...негодния рабъ хвърлете въ вѣншната тъмнина: тамъ ще бжде плачь и скърцане съ жби...

Римл. 3 : 12. „Всички се отклониха *отъ птя*, вкупомъ станаха негодни; нѣма кой да прави добро, нѣма нито единъ“. Пс. 13:3.

2 Кор. 13 : 5. Изслѣдвайте сами себе си, дали сте въ вѣрата; сами себе си опитвайте. Или не се съзнавате, че Иисусъ Христосъ е въ васъ? *Не съзнавате*, само ако сте недостойни.

Тит. 1 : 16. *Тѣ* изловдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си *Го* отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дѣло.

Отхвърлени.

Иер. 6 : 30. Ще ги нарекатъ отхвърлено сребро, защото Господъ ги отхвърли.

Не обичатъ молитвата.

Иов. 21 : 15. Какво е *Вседържителътъ*, та да *Му* служимъ? И каква полза да прибѣгваме къмъ *Него*?

Пс. 52 : 5. Нима не ще се вразумятъ ония, които вършатъ беззаконие, които тъй изпоядатъ народа ми, *както* ядатъ хлѣбъ, и които не призоваватъ Бога?

Ненавистници.

Притч. 25 : 28. Лъжливъ езикъ мрази ония, които е наранилъ, и уста ласкателни готвятъ падение.

1 Иоан. 2 : 11...Който мрази брата си, той се намира въ тъмнината, и въ тъмнината ходи, и не знае, наждѣ отива, защото тъмнината е ослѣпила очитѣ му.

Наслаждаватъ се, кога вършатъ зло.

Притч. 2 : 14. (Кога мъдростъ влѣзе въ сърдцето ти, и знанието бжде приятно на душата ти, тогава разсѣдливостъта ще те брани, разумътъ ще те варди,) отъ ония, които се радватъ, вършейки зло, които се възхищаватъ отъ зла развала.

И други насърдчаватъ къмъ зло.

Римл. 1 : 32. Тѣ, ако и да знаятъ правдата Божия, *именно*, че тия, които вършатъ такива (лоши) *дѣла*, сж достойни за смъртъ, *пакъ* не само ги вършатъ, но сж и благосклонни къмъ ония, които ги вършатъ.

Радватъ се на злощастнето на зветнитѣ.

Пс. 34 : 15...Когато се прѣпѣвахъ, тѣ се радваха и събираха; събираха се хулителитъ противъ мене, безъ да зная защо, хулѣха и не прѣставаха.

Ненавиздатъ добродѣтелнитѣ люде.

Притч. 29 : 10. Кръвожаднитѣ човѣци мразятъ непорочния, а праведнитѣ се грижатъ за неговия животъ.

Амос. 5:10...Тъ мразятъ оногова, който изобличава при портитѣ, и се гнусятъ отъ оногова, който говори правда.

Ненавиждатъ върващитѣ.

Бит. 37:8...Братята му (на Иосифа) рекоха: нима ти ще царуашъ надъ насъ? Нима ще ни владѣешъ? И го намразиха още повече поради сънищата му и поради думитѣ му.

3 Царств. 22:8. Израилскиятъ царь отговори на Иосафата: има още единъ човѣкъ, чрѣзъ когото може да попитаме Господа, но азъ го не обичамъ, защото не пророкува за мене добро, а само зло, — той е Иемвлаевиятъ синъ Михай. Иосафатъ каза: царю, не говори тъй.

Пс. 24:19. Погледни (Господи) моитѣ врагове, колко много сж тѣ и съ каква върла умраза ме мразятъ.

Пс. 40:8. Всички, които ме мразятъ, шепнатъ си противъ мене, кроятъ зло противъ мене: („законопрѣстѣпностъ тежи върху него; той легна; нѣма вече да стане“.)

Пс. 68:5. Ония, които ме мразятъ безъ вина, сж повече отъ космитѣ на главата ми; враговетѣ ми, които ме прѣслѣдватъ несправедливо, се усилиха; каквото не съмъ отнемалъ, него трѣбва да дамъ.

Пс. 103:4, 5. За моята любовъ тѣ враждуватъ противъ мене, азъ пъкъ се моля; връщатъ ми зло за добро, умраза—за любовъ.

Ис. 66:5. Чуйте словото на Господа вие, които треперите прѣдъ словото Му: вашитѣ братя, които ви мразятъ и които ви гонятъ за Моето име, казватъ: „нека Господъ яви Себе Си въ слава, и ние ще погледаме веселието ви“. Но тѣ ще бждатъ посрамени.

Иоан. 15:18. Ако свѣтътъ ви мрази, знайте, че Мене прѣди васъ е намразилъ.

Иоан. 17:14. Азъ имъ (на Моитѣ ученици) прѣдадохъ Твоего (Отче) слово, и свѣтътъ ги намрази, защото тѣ не сж отъ свѣта, както и Азъ не съмъ отъ него.

1 Иоан. 3:13. Недѣйте се чуди, братя мои, ако свѣтътъ ви мрази.

Прѣзиратъ светнитѣ.

Неем. 2:19. Като чуха това (което имъ разказахъ, какъ благодѣйната ржка на моя Богъ бѣше надъ мене) Санавалатъ, Хоронитъ и Товия, робъ амонитски, и Гешемъ Арабецъ, присмиваха ни се и думаха съ прѣзрѣние: каква е тая работа, която вършите? Не мислите ли вече да се бунтувате противъ царя?

Неем. 4:2. (Като чу Санавалатъ, че зидаме стѣнитѣ, разсърди се и досаждаше много и се подиграваше съ иудеитѣ;) и думаше прѣдъ братята си и прѣдъ самарийскитѣ военни люде, като казваше: какво правятъ тия клетки иудеи? Нима ще имъ позволятъ това? Нима тѣ ще принасятъ жертви? Нима ще свършатъ нѣкогашъ? Нима ще съживятъ камънитѣ изъ купищата прахъ, и при това обгорени?

Празятъ съзаклатиe противъ светнитѣ.

Неем. 4:8. (Като чуха Санавалатъ и Товия, и арабци, и амонитци, и азотци, че иерусалимскитѣ стѣни се възстановяватъ, че

повръднитъ взеха да се изпълватъ, много се разгнѣвиха.) И сговориша се да идатъ заедно да воюватъ противъ Иерусалимъ и да го разрушатъ.

Неем. 6:2. Тогава Санавалатъ и Гешемъ пратиха да ми кажатъ: дойди, и ще се срѣщнемъ въ едно отъ селата въ равнината Оно. Тѣ крояха да ми сторятъ зло.

Пс. 37:13... Които търсятъ душата ми, турятъ мръжи, и които ми желаятъ зло, говорятъ за *моего* загинване и всѣки день козни кроятъ.

Прѣзиратъ другитѣ.

Притч. 11:12. Малоумниятъ изказва прѣзрѣние къмъ ближния си, но разумниятъ човѣкъ си мълчи.

Притч. 14:21. Който прѣзира ближния си, грѣши, а който е милосърденъ къмъ сиромаси, блаженъ е.

Притч. 18:3. Съ дождане на нечестивеца дохожда и прѣзрѣние, а съ безславието — позоръ.

Ис. 65:5. (Весь-день — простирахъ ржцѣ Си къмъ непокорния народъ,) който казва: „спри се, не се доближавай до мене, защото съмъ светъ за тебе“. Тѣ сж димъ за обонянието Ми, — огнь, който гори всѣки день.

2 Петр. 2:10. (Господь знае, какъ да държи неправедницитѣ въ мжки за сждния день,) а най-вече ония, които вървятъ подиръ плътта въ *нейнитѣ* гнжсни похоти, прѣзиратъ началницитѣ, дрѣзки сж, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властта.

Клевета.

Тя е гнусота за Бога.

Притч. 6:16, 19. Ето шесть нѣща, които Господь мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: (очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвь, сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство,) лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.

Запрѣтена е.

Исх. 22:28. Сждиитѣ не злослови и началника на твоя народъ не укорявай.

Исх. 23:1. Не обръщай внимание на празенъ слухъ, не давай ржка на нечестивецъ, та да не станешъ свидѣтель на неправда.

Лев. 19:16. Не ходи да клюкарствуешъ между народа си и не възставай противъ живота на ближния си. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).

Екл. 10:20. Дори и въ мислитѣ си не хули царя, и въ спалнята си не хули богатия, защото небесна птица може да прѣнесе *твоята* дума, и крилата *гадина* да обади *твоята* рѣчь.

Иак. 4:11. Не се клеветете, братя: който клевети брата или сжди брата си, той клевети закона и сжди закона; ако пъкъ сждишъ закона, ти не си изпълнителъ на закона, а сждия.

Не осждайте другитѣ!

Мат. 7:1—5. Не сждете, за да не бждете сждени; защото, съ какъвто сждѣ сждите, съ *такъвъ* ще бждете сждени; и съ какъвато мѣрка мѣрите, съ *такъва* ще ви се отмѣри. А защо гледашъ сламката въ око̀то на брата си, пѣкъ гредата въ своето око̀ не усѣщашъ? Или, какъ ще кажешъ брату си: чакай, да извадя сламката отъ око̀то ти; а пѣкъ нѣ, въ твоето око̀ има греда! Лице мѣрецо, извади първомъ гредата отъ око̀то си, и тогава ще видишъ, *какъ* да извадишъ сламката отъ око̀то на брата си.

Лук. 6:37. Не сждете, и нѣма да бждете сждени; не осждайте, и нѣма да бждете осждени; прощавайте, и простени ще бждете.

Римл. 2:1... Неизвиняемъ си, о човѣче, какъвто и да си ти, който сждишъ; защото, съ какъвто сждѣ сждишъ друго̀го, съ *него̀* себе си осждашъ, понеже ти, който сждишъ, вършишъ сждото.

1 Кор. 4:5. Прочее, за нищо не сждете прѣди врѣме, докль не дойде Господь, Който и ще изнесе на видѣлина тайнитѣ на мрака и ще извади на явѣ намѣренията на сърдцето; и тогава похвалата ще бжде всѣкому отъ Бога.

Въ нея се заключава: *клюкарство.*

Римл. 1:30. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки клюкари, клеветници, богомразци, ругатели, горделивци, самохвалци, избобрѣтатели на зло, непослушни къмъ родители.

2 Кор. 12:20... Страхувамъ се, да не би, кога дойда, да ви намѣря не такива, каквито желая; сждо и вие да ме намѣрите такъвъ, какъвто не желаете: да не би да има у васъ раздори, зависть, гнѣвъ, свади, клевети, клюкарство, гордость, бѣркотии. *Лукави подозрѣния.*

1 Тим. 6:4. (Който поучава инакъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благочестие,) той е помраченъ отъ гордость, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ зависть, разпри, хули, лукави подозрѣния.

Бѣбривость.

1 Тим. 5:13. (По-млади вдовици не приемай, защото, кога прѣнебрѣгнатъ Христа, искатъ да се женятъ. Тѣ подпадатъ подъ осждаване, защото сж отхвърлили първото си обѣщание;) освѣнъ това, бидейки безъ работа, навикнуватъ да ходятъ отъ кжща въ кжща; и не само сж безъ работа, но сж и бѣброви, любопитни и говорятъ, каквото̀ не подобава.

Зло говорене.

Пс. 40:6, 7. Враговетѣ ми говорятъ зло за мене: „кога ще умре, и кога ще загине името му?“ И ако нѣкой дожда да ме види, говори лъжа; неговото сърдце трупа въ себе си неправда, и той, щомъ излѣзе внѣ, разправя.

Пс. 108:20. (Обикна проклятието, — то и ще падне върху него.) Такъва е отплатата отъ Господа на враговетѣ ми и на ония, които говорятъ зло противъ душата ми.

Екл. 7:22. (Нѣма праведникъ на земята, който да прави добро и *никакъ* да не грѣши; затова не обръщай внимание на всѣка дума, която се говори, за да не чуешъ роба си, кога те хули;) защото сърдцето ти знае много случаи, когато и ти самъ си хулилъ другитѣ.

Иер. 20:10....Азъ слушахъ шушукане отъ мнозина, заплаха-отвредъ: заявете, *казватъ тѣ*, и ние ще го обвинимъ. Всички, които живѣха съ мене въ миръ, ме дебнатъ, не ще ли се спъна: „може би, *казватъ*, той ще се улови, и ние ще го надвиемъ и ще му отмѣстимъ“.

1 Кор. 4:12, 13. (Дори и до тоя часъ)...се трудимъ, работейки съ рѣцѣтъ си. Злословени — благославяме: гонени — търпимъ: хулени — молимъ се. Станахме като изметъ на свѣта, изметъ за всички досега.

Гал. 5:15. Ако.. единъ други се гризете и се ядете, пазете се да се не изтрѣбите единъ други.

Лъжесвидѣтелство.

Изм. 20:16. Не лъжесвидѣтелствуй противъ ближния си. Втор. 5:20.

Притч. 12:17. Който говори онова, що знае, той говори правда, а лъжесвидѣтельтъ говори измама.

Притч. 14:5. Вѣренъ свидѣтель не лъже, а лъжливъ свидѣтель ще наговори много лъжи.

Мат. 19:18. [Единъ *момъкъ* се доближи и Му (на Исуса) рече: Учителю благий, какво добро да сторя, за да имамъ животъ *вѣченъ*? А Той му отговори: ако искашъ да влѣзешъ въ животъ *вѣченъ*, упазй заповѣдитѣ.] Казва Му: кои? А Исусъ рече: не убивай, не прѣлюбодѣйствувай, не кради, не лъжесвидѣтелствуй. Марк. 10:19; Лук. 18:20; Римл. 13:9.

Лук. 3:14. Питаха го (Иоана) тъй сжщо и войници и казаха: а ние какво да правимъ? И рече имъ: никого не притѣснявайте, не клеветете, и задоволявайте се съ вашитѣ заплати.

Сждене другитѣ.

Иак. 4:12. Единъ е Законодательтъ и Сждията, Който може да спаси и погуби: а ти кой си, който сждишъ другиго?

Разказване грѣшки.

Притч. 11:13. Който ходи да клюкарствува, издава тайна, но вѣрниятъ човѣкъ таи работата. Притч. 20:19.

Притч. 17:9. Който потуля грѣшки, търси любовь, а който отново напомня за тѣхъ, отдалечава приятель.

Тя е твърдѣ лошо нѣщо.

Пс. 51:4. Езикътъ ти пагуба измисля; като наостренъ бръсначъ е той у тебе, коварнико.

Излиза отъ лошо сърдце.

Мат. 15:19....Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣяния, блудства, кражби, лъжесвидѣтелства, хули.

Лук. 6:45. Добриятъ човѣкъ отъ доброто съкровище на сърдцето си изнася добро, а лошиятъ човѣкъ отъ лошото съкровище на сърдцето си изнася лошо; защото отъ прѣпълнено сърдце говорятъ устата му. Мат. 12:34, 35.

Произлиза отъ гордостъ.

Пс. 118:69. Горделивитъ плетатъ лъжа противъ мене; но азъ отъ се-сърдце ще пазя Твоитъ (Господи) заповѣди.

Произлиза често отъ вражда.

Пс. 40:8. Всички, които ме мразятъ, шепнатъ си противъ мене, кроятъ зло противъ мене.

Пс. 108:3. Отвсѣкждѣ ме окръжаватъ съ нечестиви думи, безъ причина се въоръжаватъ противъ мене.

Нейнитъ слѣдствия сж: раздѣляне (на) приятели.

Притч. 16:23. Коваренъ човѣкъ раздоръ сѣе, и шепотникъ приятели раздѣля.

Смъртоносни рани.

Притч. 18:9. Думитъ на шепотника сж като сладкиши, и тѣ влизатъ вжтрѣ въ утробата. Притч. 26:22.

Раздоръ.

Притч. 26:20. Дѣто нѣма вече дърва, огньтъ угасва, и дѣто нѣма шепотникъ, раздорътъ утихва.

Човѣкоубийство.

Пс. 30:14....Слушамъ злорѣчието на мнозина; отвредъ—ужасъ, кога се наговарятъ противъ мене и замислятъ да изтрѣгнатъ душата ми.

Иез. 22:9. У тебе (Израилю) има клеветници, кръвь да проливатъ, и по планинитъ ядатъ у тебе *идоложертвено*, срѣдъ тебе вършатъ гнусоти.

Езикътъ, който я причинява, е като бичъ.

Иов. 5:21. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Отъ бича на езика ще се укриешъ, и не ще се уплашишъ отъ опустошение, кога дойде.

Е като змийна отрова.

Пс. 57:5. Отровата имъ (на нечестивитъ) е като змийна отрова, като *отрова* на глуха аспида, която затиква ушитъ си (и не слуша гласа на заклинателя, най-искусния въ заклинания.)

Пс. 139:4. Изострятъ езика си като змия; подъ устата имъ е аспидна отрова.

Екл. 10:11. Ако змия ухапе прѣди обайването ѝ, то за обайника нѣма полза.

Краятъ му — безумие.

Екл. 10:13. Първитъ думи отъ устата му (на глупеца) сж глупостъ, а краятъ на рѣчта отъ устата му — безумие.

Тя е характерна черта на сатаната.

Откр. 12:10....Чухъ на небето високъ гласъ да говори: сега настана спасението и силата и царството на нашия Богъ и власъта на Неговия Христосъ, понеже е сваленъ клеветникътъ на братята ни, който ги клеветѣше прѣдъ нашия Богъ денемъ и ноцемъ. **Нечестивцитъ я обичатъ.**

Пс. 51:5, 6. Ти (коварнико) обичашъ зло повече, нежели добро, повече лъжа, отколкото да говоришъ правда; ти, коварни езико, обичашъ всѣкакви пагубни рѣчи.

Тъ съ нея живѣять.

Пс. 49:19, 20. (На грѣшника Богъ говори:) устата си отвараешъ за злодумство и езикътъ ти коварство плете; седишъ и говоришъ противъ брата си, клеветишъ майчиния си синъ.

Иер. 6:23. Всички тѣ сж упорити отстѣпници, живѣять съ клевета; това сж мѣдъ и желѣзо — всички сж развратители.

Иер. 9:4. Пазете се всѣки отъ приятеля си, и не се довърявайте никому отъ братята си; защото всѣки братъ туря прѣпънка другиму, и всѣки приятель разнася клевета.

Римл. 3:13, 14. „Гърлото имъ — отворенъ гробъ; съ езикитѣ си лъстятъ; подъ устнитѣ имъ — аспидина отрова; устата имъ пълни съ клетва и горчилка“.

1 Кор. 5:11... Сега ви писахъ да не се сношавате съ оновова, който, наричайки се братъ, остава си блудникъ, или користолюбецъ, или идослужителъ, или хулникъ, или пияница, или грабителъ; съ такъвъ дори и да не ядете.

1 Кор. 6:10. (Или не знаете, че) нито крадци, ни користолюбци, ни пияници, нито хулители, ни грабители нѣма да наследятъ царството Божие.

2 Тим. 3:3. (Знай, че въ послѣднитѣ дни ще настанатъ усилни врѣмена. Защото човѣцитѣ ще бждатъ) непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци.

Лицетърцитѣ я вършатъ.

Притч. 11:9. Лицетърецътъ погубва съ уста ближния си, а праведницитѣ чрѣзъ прозорливостъ се спасяватъ.

Който я разгласятъ, сж глулави.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глулавъ.

Христосъ я прѣтърпѣ.

Пс. 34:11. Дигнаха се противъ мене неправедни свидѣтели: каквото не зная, за това ме разпитватъ.

Мат. 26:60, 61. (Първосвещеницитѣ и старѣитѣ и цѣлиятъ синедрионъ търсѣха лъжливо свидѣтелство противъ Исуса, за да Го умъртвятъ,) и не намираха; и, макаръ да надойдоха много лъжесвидѣтели, не намѣриха. Ала най-сетнѣ дойдоха двама лъжесвидѣтели и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храмъ, и въ три дни да го съзидамъ. Марк. 14:55—58.

Началницитѣ я търпятъ.

2 Петр. 2:10. (Господь знае, какъ неправедницитѣ да държи въ мжки за сждния день,) а най-вече ония, които вървятъ подиръ плътта въ нейнитѣ гнѣсни похоти, прѣзиратъ началницитѣ, дрѣзки сж, надмѣнни и не се страхуватъ да хулятъ властта. Иуд. 1:8.

Служителктѣ Божии я търпятъ.

Римл. 3:8. Не бива ли... да правимъ зло, за да излѣзе добро, както нѣкои ни хулятъ и говорятъ, че ужъ тѣй сме учили? Такива сж справедливо осждени.

2 Кор. 6:8. (Въ всичко е прѣпоръчваме за служители Божии,) при честь и безчестие, при укори и похвали; *сметатъ* нж за измамници, но ние сме истинни.

Светнитъ я прѣтърпѣвать.

· Пс. 37:13....Ксито гърсятъ душата ми, турятъ мрѣжи, и които ми желаятъ зло, говорятъ за *моего* загинване и всѣки день козни кроятъ.

Пс. 108:2. (Боже на моята хвала! недѣй прѣмълчава,) защото противъ мене сж се отворили нечестиви уста и уста коварни; говорятъ ми съ лъжливъ езикъ.

1 Петр. 4:4....Тѣ (езичниците) се и чудятъ, че вие не припкате заедно съ тѣхъ въ сжщото прѣкомѣрно разпжгство, и ви корятъ. **Тѣ трѣбва да пазятъ езика си.**

Пс. 33:14. (Иска ли човѣкъ да живѣе и обича ли дълголѣтие, за да види блага?) Нека сдържа езика си отъ зло и устата си отъ коварни думи. 1 Петр. 3:10.

Да я отхвърлятъ далечъ отъ себе си.

Еф. 4:31. Всѣко огорчение и яростъ, гнѣвъ, викъ и хула да бждатъ далечъ отъ васъ *заедно* съ всѣка злоба.

Кол. 3:8....Сега и вие отхвърляте отъ себе си всичко: гнѣвъ, яростъ, злоба, злорѣчие, сквернословие отъ устата си.

1 Петр. 2:1....Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемерие, завистъ и клевета, (като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение.)

Да поучаватъ и други да я избѣгватъ.

Тит. 3:1, 2. Напомняй имъ да се подчиняватъ и покоряватъ на началства и власти, да бждатъ готови за всѣко добро дѣло, никого да не хулятъ, да бждатъ не свадливи, а тихи и да показватъ всѣка кротость къмъ всички човѣци.

Да не даватъ причина за нея.

· 1 Тим. 5:14....Желая, щото по-младитѣ вдовици да се женятъ, да раждатъ дѣца, да въртятъ кжща и да не даватъ никакъвъ поводъ на противника за похула.

Тит. 2:8. (Увѣщавай, *показвайки*) слово здраво, безукорно, та да се засрами противникътъ, понеже не ще има да каже нѣщо лошо за насъ.

1 Петр. 2:12. (Възлюбени! Моля ви, като пришелци и странници, да отбѣгвате отъ плътскитѣ похоти,) имайки помежду си добри обноски срѣдъ езичниците, та *тѣ*, кога ви корятъ като злосторници, щомъ видятъ добритѣ ви дѣла, да прославятъ Бога въ деня на посѣщението.

1 Петр. 3:16. (Бждете всѣкога готови съ кротость и боязнь да отговаряте всѣкому, който иска отъ васъ смѣтка за вашата надежда,) имайки добра съвѣсть, та съ това, дѣто ви корятъ като злосторници, да бждатъ посрамени ония, които хулятъ добрия ви въ Христа животъ.

Блажени, които я прѣтърпѣвать.

Мат. 5:11. Блажени сте вие, когато ви похулятъ и изгонятъ, и кажатъ противъ васъ лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.

Който я избѣгватъ, ще живѣятъ въ Божието жилище.

Пс. 14:1, 3. Господи, кой може да прѣбжда въ Твоето жилище? кой може да обитава на Твоята света планина? (Оня,) който не клевети съ езика си, не прави зло на приятеля си и не понася хули за ближния си.

Не трѣбва да я слушаме.

1 Царств. 24:10....Давидъ рече на Саула: защо слушашъ думитѣ на ония люде, които казватъ, ето, Давидъ крои зло противъ тебе?

Женитѣ да я избѣгватъ.

Тит. 2:3. Старицитѣ сжщо да се държатъ свещенолѣпно: да не бждатъ клеветници, да се не прѣдаватъ на много вино, да сж поучливи на добро.

Най-вече женитѣ на служителитѣ Божии да я избѣгватъ.

1 Тим. 3:11. Сжщо и женитѣ *имѣ* (на дяконитѣ) *трѣбва да бждатъ* почтени, не клеветници, трѣзвени и вѣрни въ всичко.

За нея ще има отговоръ въ сждния день.

Мат. 12:36....Казвамъ ви, че за всѣка празна дума, която кажатъ човѣцитѣ, ще отговарятъ въ сждния день.

Наказанието ѝ.

Втор. 19:16—19. Ако противъ нѣкого излѣзе несправедливъ свидѣтель, като го обвинява въ прѣстжпление, нека и двоицата, които се сждятъ, прѣдстанатъ прѣдъ Господа, прѣдъ свещеницитѣ и прѣдъ сждиитѣ, които ще се случатъ прѣзъ ония дни; сждиитѣ сж длѣжни добрѣ да изслѣдватъ, и ако оня свидѣтель е лѣжливъ свидѣтель, лѣжливо свидѣтелствува противъ брата си, направете му това, каквото е билъ намислил да направи на брата си: *тѣѣ* изтрѣбватъ злото отъ срѣдата си.

Пс. 100:5. Оногова, който тайно клевети противъ ближния си, ще изгоня; оногова, който е съ горделиви очи и надмѣнно сърдце, нѣма да търпя.

Пс. 139:12. Злоезичниятъ човѣкъ нѣма да се закрѣпи на земята; злото ще завлѣче потисника въ погибель.

Притч. 19:5. Лѣжесвидѣтель не ще остане ненаказанъ, и който говори лѣжа, не ще се спаси.

ПРИМѢРИ:

Лавановитѣ синове.

Бит. 31:1....Чу (Иаковъ) думитѣ на Лавановитѣ синове, които казваха: Иаковъ завладѣ всичко, що имаше баща ни, и отъ бащиния ни имотъ натрупа цѣлото това богатство.

Доикъ.

1 Царств. 22:9—11. Идумеецѣтъ Доикъ, който стоеше съ Сауловитѣ слуги, отговори и рече: азъ видѣхъ, какъ Исеевиятъ синъ дохожда въ Номва при Ахимелеха, синъ на Ахитува, и тоя попита за него Господа, даде му храна, даде му и меча на филистимеца Голиата. Царѣтъ изпрати да повикатъ свещеникъ Ахимелеха, синъ Ахитувовъ, и цѣлия му бащинъ домъ, свещеницитѣ, които бѣха въ Номва. И тѣ всички дойдоха при царя.

Амонитскиѣ князе.

2 Царств. 10:3. „Амонитскиѣ князе казаха на господаря си Анона: нима мислишь, че Давидъ отъ уважение къмъ бащата е пратилъ при тебе утѣшители? Не е ли пратилъ Давидъ слугитѣ си при тебе, за да обгледатъ града и да изгледатъ въ него всичко и *сетнѣ* да го съсиятъ?

Сива (слуга на Мемфивостея).

2 Царств. 16:3. Царьтъ (Давидъ) попита: дѣ е синьтъ на господаря ти? Сива отговори на царя: ето, той остана въ Иерусалимъ и казва: тъкмо сега домьтъ Израилевъ ще ми върне бащиното ми царство.

2 Царств. 19:25, 27. (Царьтъ попита: Мемфивостее, защо не дойде съ мене?) Она отговори: господарю мой, царю, моятъ слуга ме излъга, защото азъ, рабьтъ ти, си думамъ: „ще си оседлая осела, ще го възседна и ще отида съ царя“, понеже рабьтъ ти е хромъ. А той наклевети раба ти прѣдъ господаря ми царя. Но моятъ господарь, царьтъ, е като Ангель Божий: прави, що ти е воля. *Двамата лоши човѣци.*

3 Царств. 21:13. (Обявиха постъ и поставиха Навутея начело на народа;) па се изстѣжиха двама негодници, седнаха срѣщу него и свидѣтелствувахъ противъ него прѣдъ народа и думаша: Навутей хуль Бога и царя. Па го изведоха вънъ отъ града, убиха го съ камъни, и той умрѣ.

Неприятелитѣ на иудеитѣ.

1 Ездр. 4:7—16. Сжщо и въ днитѣ на Артаксеркса писаха Бишламъ, Митридатъ, Табеель и други тѣхни другари до Артаксеркса, царь персийски. Писмото *бѣ* написано съ сирийски букви и на сирийски езикъ. Рехумъ, съвѣтникъ, и Шимшай, писарь, писаха такова писмо противъ Иерусалимъ до царь Артаксеркса: Еди кога-си. Рехумъ, съвѣтникъ, и Шимшай, писарь, и други тѣхни другари,—динейци, фарсахейци, тарпелейци, апарси, арехейци, вавилонци, сусанци, даги, еламитци, и други народи, които прѣсели великиятъ и славниятъ Аснафаръ (Сенахиримъ) и засели въ градоветѣ самарийски и въ другитѣ *градове* отвждъ рѣката, и прочее. Ето прѣписъ отъ писмото, което пратиша нему: до царь Артаксеркса, твоитѣ раби, човѣцитѣ, *коиѣ живѣятъ* отвждъ рѣката и прочее. Да знаешъ, царю, че иудеитѣ, които излѣзоха отъ тебе и дойдоха при насъ въ Иерусалимъ, градятъ *тоя* бунтовень и лошъ градъ и правятъ стѣни, *чиито* основи *вече* поправиха. Но да знаешъ, царю, че, ако *тоя* градъ бжде построенъ и стѣнитѣ му възстановени, тѣ нѣма да плащатъ *ни* данькъ, *ни* берия, нито мито, и царската хазна ще има загуба. А понеже ядемъ соль отъ царския дворець, и не можемъ да гледаме *тая* загуба за царя, затова пращаме извѣстие на царя: нека потърсятъ въ паметната книга на бащитѣ ти, — и ще намѣришь въ тая паметна книга и ще узнаешъ, че *тоя* градъ е градъ бунтовень и пакостень за царетѣ и областитѣ, и че въ него сж ставали бунтове отъ старо врѣме, поради което *тоя* градъ биде и опустошенъ. Затова обаждаме на царя, че, ако *тоя* градъ бжде дограденъ и:

стѣнитѣ му доправени, то слѣдъ това нѣма да имашъ владѣния отвждѣ рѣката. Царьтъ проводи отговоръ на Рехума, съвѣтника, и Шимшая, писаря, и на другитѣ имъ другари, които живѣятъ въ Самария и въ другитѣ градове отвждѣ рѣката: Миръ...и прочее.

Гешемъ

Неем. 6:6. (Тогава Санавалатъ прати при мене, за пети пжтъ, слугата си съ отворено писмо въ ржката му.) Въ него бѣше писано: мълва се носи между народитѣ, и Гешемъ казва, че ужъ ти и иудеитѣ сте намислили да се отцѣпите, поради което и зидашъ стѣната и искашъ да имъ бждешъ царь, споредъ сжщата мълва.

Аманъ.

Ест. 3:8....Аманъ рече на царь Артаксеркса: има единъ народъ, разхвърленъ и разпрѣснатъ между народитѣ по всички области на твоето царство; и законитѣ имъ се различаватъ отъ законитѣ на всички народи, и царскитѣ закони тѣ не изпълняватъ; и не трѣбва царьтъ тѣй да ги оставя.

Неприятелитѣ на Иеремия.

Иер. 38:4. Тогава князетѣ казаха на царя: „тоя човѣкъ да бжде прѣдаденъ на смъртъ, защото прави да отслабватъ ржцѣтъ на войницитѣ, които оставатъ въ тоя градъ, ржцѣтъ на цѣлия народъ, като имъ говори такива думи („безъ-друго тоя градъ ще бжде прѣдаденъ въ ржцѣтъ на войската на вавилонския царь, и той ще го прѣвземе“); защото тоя човѣкъ желае не добруване на тоя народъ, а злочастие“.

Иоананъ и военнитѣ началници (на Годолия).

Иер. 40:13—16....Иоананъ, синъ на Карея, и всички военни началници, които бѣха на полето, дойдоха при Годолия въ Масифа и му казаха: „знаешъ ли ти, че Ваалисъ, царь на Амоновитѣ синозе, изпрати Натаниевия синъ Исмаила да те убие? Но Годолия, Ахикамовъ синъ, не имъ повѣрва. Тогава Кареевиятъ синъ Иоананъ каза тайно на Годолия въ Масифа: „позволи ми, да ида и да убия Исмаила, Натаниевия синъ, и никой нѣма да узнае; защо да допуснешъ да те убие и да се разпилѣятъ всички събрани при тебе иудеи, и да загине остатъкътъ отъ Иуда?“ Но Годолия, Ахикамовъ синъ, рече на Кареевия синъ Иоананъ: „не прави това, защото, което говоришъ за Исмаила, не е истина.“

Халдейцитѣ.

Дан. 3:8—12.... Дойдоха нѣкои отъ халдейцитѣ и наклеветиха иудеитѣ. Тѣ казаха на царь Навуходоносора: „царю, да си живъ до вѣка! Ти, царю, даде заповѣдъ, всѣки човѣкъ, щомъ чуе гласъ отъ тржба, пищѣлка, цитра, цафара, гусла, симфония и всѣ какви свирала, да падне и се поклони на златния истуканъ; а който не падне и не се поклони, той трѣбва да бжде хвърленъ въ горяща огнена пещъ. Има иудейски мжже, които си поставилъ надъ дѣлата въ страната Вавилонска, Седрахъ, Мисахъ и Авденаго; тия мжже не се покоряватъ на твоята заповѣдъ, царю, на твоитѣ богове не служатъ и на златния истуканъ, който ти си поставилъ, не се покланятъ.“

Неприятелитѣ на Даниила.

Дан. 6:4, 5, 13. Тогава князетѣ и сатрапитѣ затърсиха прѣдлогъ да обвинятъ Даниила по управлението на царството; ала никакъвъ прѣдлогъ, ни погрѣшка не можаха да намѣрятъ, защото той бѣше вѣренъ, и никаква погрѣшка или вина не се намираше въ него. И тия люде казаха: „ние не ще намѣримъ прѣдлогъ противъ Даниила, ако го не намѣримъ противъ него въ закона на неговия Богъ“. Тогава тѣ...казаха на царя: „Даниилъ, който е отъ плѣненитѣ синове на Иудея, не обръща внимание ни на тебе, царю, ни на повелята, която си подписахъ, но три пѣти на день се моли съ свои молитви“.

Иудеитѣ.

Мат. 11:18, 19....Дойдѣ Иоанъ, който ни ядѣ, ни лие, а казватъ: бѣсъ има Дойдѣ Синъ Човѣческий, Който ядѣ и пие, а казватъ: ето човѣкъ многодецъ и винопиецъ и приятель на митаря и грѣшници. И прѣмъждростъта биде оправдана отъ своитѣ чеда. Лук. 7:33, 34.

Първосвещеницитѣ.

Марк. 15:3....Първосвещеницитѣ Го (Иисуса) обвиняваха въ много нѣща. Мат. 27:12.

Неприятелитѣ на Стефана.

Дѣян. 6:11. Тогава подучиха нѣкои човѣци да кажатъ: чухме го да говори хулни думи противъ Моисея и противъ Бога.

Неприятелитѣ на Павла и Сила.

Дѣян. 17:5—7....Неповѣрвалитѣ иудеи (въ Солунъ) завидѣха и взеха нѣкои лоши улични човѣци, събраха се на тѣлпа и размиряваха града и, като нападнаха Иасоновата кжща, търсѣха ги да ги изведатъ прѣдъ народа. А като ги не намѣриха, повлѣкоха Иасона и нѣколко братя къмъ градоначалницитѣ и крѣскаха, че ония, които размирили вселенната, дошли и тукъ: тѣхъ ги прибралъ Иасонъ, и всички тѣ постѣпватъ противъ заповѣдитѣ на кесаря, казвайки, че има другъ царь — Иисусъ.

Тертилъ.

Дѣян. 24:2, 5—8....Като повикаха Павла, Тертилъ почна да го обвинява и казваше: (достопочтени Феликсе,) понеже намѣрихме, че тоя човѣкъ е зараза и че подига бунтове между всички иудеи по вселенната и че е водачъ на назорейската ересь, който дори и храма се опита да оскверни, ние го хванахме и щѣхме да го сѣдимъ по нашия законъ; но хилядникътъ Лисий дойде и съ голѣма сила го изтрѣгна отъ ржцѣтѣ ни, и при тебе проводи, като заповѣда и *намъ*, неговитѣ обвинители, да дойдемъ при тебе. Ти ще можешъ самъ да разпитаешъ и отъ него да узнаешъ за всичко това, въ каквото го ние обвиняваме.

Клетва.

Запрѣтена е.

Лев. 19:12. Не се кълнете лъжливо въ Мое име, и не осквернявай името на твоя Богъ. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ.)

Числ. 30:3. (Ето що заповѣда Господь:) ако нѣкой даде оброкъ Господу, или се закълне съ клетва, като наложи зѣрекъ на душата си, той не бива да прѣстѣпва думата си, а трѣбва да извърши всичко, що е излѣзло изъ устата му.

Иер. 7:9. Какъ! вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се кълнете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате.

Зах. 8:17. Никой отъ васъ да не мисли въ сърдце си зло противъ ближния си, и лъжлива клетва не обичайте, защото всичко това Азъ мразя, казва Господь.

Мат. 5:33—37. Слушали сте..., че бѣ казано на древнитѣ: „клетва не прѣстѣпай, а изпълнявай прѣдъ Господа клетвитѣ си“. Азъ пъкъ ви казвамъ: да се не кълнете никакъ: ни въ небето, защото е прѣстолъ Божий; ни въ земята, защото е подножие на нозѣтъ Му; ни въ Иерусалимъ, защото е градъ на великия Царь; ни въ главата си се кълни, защото не можешъ направи ни единъ косьмъ бѣлъ или черенъ. Но думата ви да бжде: да, да; нѣ, нѣ; а каквото е повече отъ това, то е отъ лукавия.

Лъжата довежда до нея.

Лев. 6:2, 3. (Каза Господь на Моисея, думайки:) ако нѣкой съгрѣши и извърши прѣстѣпление прѣдъ Господа и отрече прѣдъ ближния си онова, що му е било повѣрено, или у него оставено, или отъ него откраднато, или измами ближния си, или намѣри нѣщо изгубено и отрече това и лъжливо се закълне за каквото и да е, което човѣцитѣ вършатъ и чрѣзъ това грѣшатъ, — (то, като съгрѣши и стане виновенъ, той трѣбва да върне откраднатото.)

Вѣрващитѣ не я правятъ.

Ис. Нав. 9:19, 20. Всички началници казаха на цѣлия народъ: клели имъ сме се (на гаваонскитѣ жители) въ Господа, Бога Израилевъ, и за това не можемъ да се докоснемъ до тѣхъ; а ето какво ще сторимъ съ тѣхъ: ще ги оставимъ живи, за да ни не постигне гнѣвъ поради клетвата, съ която имъ се клехме.

Блаженъ, който не съ е клель.

Пс. 23:4, 5. (Кой ще възлѣзе на планината Господня?) Оня, чиито ржцѣ сж невинни и сърдцето чисто, който не се е клель въ душата си напразно и не е споменвалъ лъжливо името Господне (прѣдъ ближния си), — той ще получи благословение отъ Господа и милость отъ Бога, своя Спаситель.

Злитѣ се прѣдаватъ на нея.

Ис. 48:1. Слушайте това, доме Иакозовъ, вие, които се наричате съ името на Израила и които сте произлѣзли отъ източника Иудинъ, които се кълнете въ име Господне и изповѣдвате Бога Израилевъ, ако и не по истина и не по правда.

Иер. 5:2. Макарь тѣ и да говорятъ: живъ Господь! но се кълнатъ лъжливо.

Ос. 4:2. Клетва и измама, убийство, кражба и прѣлюбодѣйство твърдѣ много се разпространиха, и кръвнина върви слѣдъ кръвнина.

Ос. 10:4. Говорятъ празни думи, кълнатъ се лъжливо, сключватъ съюзи; затова ще се яви сждъ надъ тѣхъ, както отровна трѣва по браздитѣ на нива.

Мат. 23:16—22. Горко вамъ, водачи слѣпи, които казвате:

ако нѣкой се закълне въ храма, не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ златото на храма, задължава се. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: златото, или храмътъ, който осветява златото? Сжщо *казвате*: ако нѣкой се закълне въ жертвеника, не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ дара, който е върху него, задължава се. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по-горѣ: дарътъ ли, или жертвеникътъ, който осветява дара? И тъй, който се закълне въ жертвеника, кълне се въ него и въ всичко, що е върху него; и който се закълне въ храма, кълне се въ него и въ Оногова, Който го обитава; и който се закълне въ небето, кълне се въ Божия прѣстолъ, и въ Оногова, Който седи на него.

1 Тим. 1:10. (Законътъ е установенъ) за блудници, мъжелъжци, разбойници, клеветници, скотоложци, лъжци, клетвопрѣстѣжници и за всичко друго, що е противно на здравето учение. **Наказанието ѝ.**

Втор. 19:16—19. Ако противъ нѣкой излѣзе несправедливъ свидѣтель, като го обвинява въ прѣстѣпление, нека и двоцата, които се сждятъ, прѣдстанатъ прѣдъ Господа, прѣдъ свещеницигъ и прѣдъ сждиитъ, които ще се случатъ прѣзъ ония дни; сждиитъ сж длъжни добрѣ да изслѣдватъ, и ако оня свидѣтель е лъжливъ свидѣтель, лъжливо свидѣтельствува противъ брата си, направете му това, каквото е билъ намислилъ да направи на брата си: *тъй* изтрѣбвай злото отъ срѣдата си.

Иез. 17:19....Тъй казва Господь Богъ: живъ съмъ Азъ! Моята клетва, която той прѣзрѣ, и Моя съюзъ, който той наруши, Азъ ще сбърна върху главата му.

Зах. 5:3, 4. Той (Ангелътъ) ми рече: това е проклятието, което излиза по лицето на цѣла земя; защото всѣки, който краде, ще бжде изтрѣбенъ, — както е написано на едната страна (на свитѣка), и всѣки, който се кълне лъжливо, ще бжде изтрѣбенъ, както е написано на другата страна. Азъ го направихъ, казва Господь, и то ще влѣзе въ дома на крадеца и въ дома на оногова, който лъжливо се кълне въ Моето име, и ще остане въ дома му, и ще изтрѣби него, дърветата му и камънитъ му.

Мал. 3:5....Ще дойда при васъ за сждъ и ще бжда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблъсватъ пришлецъ, и отъ Мене се не боятъ, казва Господь Саваотъ.

ПРИМѢРИ:

Саулъ.

1 Царств. 19:6, 10....Саулъ послуша гласа на Ионатана, и закле се Саулъ: живъ ми Господь, *Давидъ* нѣма да умре. И Саулъ искаше да прикове Давида съ копието о стѣната, но Давидъ отскочи отъ Саулъ, и копието се заби въ стѣната: а Давидъ избѣга и се спаси нея нощъ.

Семей.

3 Царств. 2:41—43....Обадиха на Соломона, че Семей е ходилъ отъ Иерусалимъ въ Геть и се върналъ. Тогава царътъ изпраги, та повика Семей и му рече: не ти ли се заклехъ въ Го-

спода и не ти ли обявихъ, думайки: знай, че въ оня день, въ който излѣзешъ и отидешъ нѣкъдѣ, непрѣмѣнно ще умрешъ? И ти ми отговори: добрѣ; а защо не спази заповѣдта, що ти дадохъ прѣдъ Господа съ клетва?

Иудейтъ.

Иер. 34: 15, 16. Вие сега се обърнахте и постжихте: справедливо прѣдъ Моитѣ очи, като обявихте всѣки на ближния си свобода, и заключихте прѣдъ Мене завѣтъ въ дома, надъ който се призова Моето име; но сетнѣ се пометнахте — и обезславихте името Ми — и взехте си назадъ всѣки своя робъ и всѣки своята робиня, които бѣхте отпуснали на свобода, кому кждѣто бѣ угодно, и принуждавате ги да ви бждатъ роби и робини.

Иез. 16: 59... Тѣй казва Господь Богъ: Азъ ще постяпя съ тебе, както постяпи ти, като прѣзрѣ клетвата, нарушавайки съюза.
Седекия.

Иез. 17: 13—19. (Кажи: ето дойде вавилонскиятъ царь въ Иерусалимъ, хвана царя му и князетѣ му и ги отведе при себе си въ Вавилонъ.) И хвана *друго* отъ царския родъ, склучи съ него съюзъ и го обвърза съ клетва, като взе съ себе си силнитѣ на тая страна, за да бжде покорно царството, да не може да се подигне, за да се пази съюзътъ и да стои твърдо. Но той се отметна отъ него, като прати свои пратеници въ Египетъ, за да му дадатъ коне и много люде. Ще успѣе ли той? Ще уцѣлѣе ли този, който върши това? Той наруши съюза — и ще уцѣлѣе ли? Живъ съмъ Азъ, казва Господь Богъ: въ прѣбивалището на царя, който го постави за царь и комуто дадената клетва той прѣзрѣ и наруши съюза си съ него, той ще умре у него въ Вавилонъ. Съ голѣмата сила и съ многобройния народъ фараонъ нищо не ще направи за него въ тая война, когато бжде насипанъ обкопѣтъ и бждатъ съградени обсаднитѣ кули за гибель на много души. Той прѣзрѣ клетвата, за да наруши съюза, и ето, подаде ржката си и извърши всичко това; той не ще уцѣлѣе. Затова тѣй казва Господь Богъ: живъ съмъ Азъ! Моята клетва, която той прѣзрѣ, и Моя съюзъ, който той наруши, Азъ ще обърна върху главата му.

Петъръ.

Мат. 26: 72... Той...се отрече съ клетва: не познавамъ Човѣка.

Мат. 26: 74. Тогава той почна да проклина и да се кълне: не познавамъ Човѣка. И веднага пропѣ пѣтель.

Клетвопрѣстжпление.

То въ всички обстоятелства осквернява името Божие.

Мат. 5: 34—37. Азъ...ви казвамъ: да се не кълнете никакъ: ни въ небето, защото е прѣстолъ Божий; ни въ земята, защото е подножие на нозѣтъ Му; ни въ Иерусалимъ, защото е градъ на великия Царь; ни въ главата си се кълни, защото не можешъ направи ни единъ косъмъ бѣлъ или черенъ. Но думата ви да бжде: да, да; нѣ, нѣ; а каквото е повече отъ това, то е отъ лукавия.

Мат. 23: 20—22....Който се закълне въ жертвеника, кълне се въ него и въ всичко, що е върху него; и който се закълне въ храма, кълне се въ него и въ Оногова, Който го обитава; и който се закълне въ небето, кълне се въ Божия прѣстолъ и въ Оногова, Който седи на него.

Забранено е.

Исх. 20: 7. Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Богъ, защото Господь нѣма да остави ненаказанъ оногова, който изговаря името Му напразно. Втор. 5:11.

Лев. 5: 4....Ако нѣкой безразсѣдно се закълне съ уста, че ще извърши нѣщо, безъ да знае, дали то е лошо, или добро, както *обикновено* човѣцитѣ безразсѣдно се кълнатъ, и сетнѣ узнае, той е виновенъ въ това.

Лев. 19: 12. Не се кълнете лъжливо въ Мое име, и не осквернявай името на твоя Богъ. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).

Иак. 5: 12....Прѣди всичко, братя мои, не се кълнете ни въ небе, ни въ земя, нито съ друга нѣкоя клетва; *думата* ви да бжде: да, да, и нѣ, нѣ, за да не паднете подъ осждане.

Светинитѣ се молятъ (Богу) да не падатъ въ тоя грѣхъ.

Притч. 30: 7, 9. За двѣ нѣща Те моля; не ми отказвай, прѣди да умра: (суета и лъжа отдалечъ отъ мене, сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насѣщния хлѣбъ,) да не би, като се прѣситя, да се отрека *отъ Тебе* и да кажа: „кой е Господь?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употребявамъ името на моя Богъ напразно.

Нечестивцитѣ сж навикнали на него.

Пс. 9: 28. Устата му сж пълни съ проклятия, коварства и лъжа; подъ езика му — мжчение и пагуба.

Римл. 3: 14. „Устата имъ пълни съ клетва и горчилка“.

Обичатъ го.

Пс. 108: 17, 18. (Задѣто) обикна проклятието, — то и ще падне върху него; не пожела благословението, — то и ще се отдалечи отъ него; да се облѣче съ проклятие като съ дреха, и да влѣзе то въ неговата вжтрѣшность като вода, и като дървено масло — въ неговитѣ кости.

Противъ него е произнезено „горко“.

Мат. 23: 16. Горко вамъ, водачи слѣпи, които казвате: ако нѣкой се закълне въ храма не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ златото на храма, задължава се.

Богъ ще произведе сждъ поради това прѣстѣпление.

Иер. 23: 10. (Сърдцето ми се кжса въ мене, заради Господа и заради Неговитѣ свети думи,) защото земята се напълни съ прѣлюбодѣйци, защото земята плаче отъ проклятие; изсъхнаха пустинни пасбища, защото стремежътъ имъ е зло, и силата имъ — неправда.

Ос. 4: 1—3. Чуйте словото Господне, синове Израилеви; защото Господь има сждъ съ жителитѣ на тая земя, понеже нѣма нито истина, нито милосърдие, нито богопознание на земята. Клетва и измама, убийство, кражба и прѣлюбодѣйство твърдѣ

много се разпространиха, и кръвнина върви слѣдъ кръвнина. За-това ще се разплаче тая земя, и ще изнемошѣятъ всички, които живѣятъ на нея, съ полскитѣ звѣрове и небеснитѣ птици; дори и морскитѣ риби ще загинатъ.

Наказанието му.

Лев. 24 : 14—16, 23. (Рече Господь на Моисея, думайки:) изведи хулителя (сина на израилтянката, когото бѣ родила отъ египтянинъ) вѣнъ отъ стана, и всички, които сж чули, нека турятъ ржцѣтѣ си върху главата му, и цѣлото общество да го убие съ камъни; и на синоветѣ Израилеви кажи: който хули своя Богъ, ще понесе грѣха си; който хули името Господне, трѣбва да умре, съ камъни да го убие цѣлото общество: билъ пришлецъ, или туземецъ, ако почне да хули името (Господне), да бжде умъртвенъ. Тогава Моисей говори на синоветѣ Израилеви; и изведоха хулителя вѣнъ отъ стана и го убиха съ камъни, и синоветѣ Израилеви направиха, както бѣ заповѣдалъ Господь Моисею.

Пс. 58 : 13. Думата отъ езика имъ е грѣхъ въ устата имъ; нека се хванатъ въ гордостята си за клетвата и лъжата, която изговарятъ.

ПРИМѢРИ:

Иосифъ.

Бит. 42 : 15, 16. [Тогава Иосифъ имъ (на братята си) рече:] ето, какъ ще бждете изпитани: кълна се въ живота фараоновъ, вие нѣма да излѣзете оттукъ, ако не дойде тукъ най-малкиятъ ви братъ; пратете одного отъ васъ, и нека той доведе брата ви; а вие ще бждете задържани; тогава ще се открие, дали говорите истина; ако ли не, кълна се въ живота фараоновъ, вие сте съгледатели.

Синътъ на израилтянката (когото бѣ родила отъ египтянинъ).

Лев. 24:11. Синътъ на израилтянката хулѣше името (Господне) и злословѣше. И го доведоха при Моисея; (майка му се именуваше Саломитъ, Давриинова дъщеря, отъ Даново племе.)

Саулъ.

1 Царств. 28 : 10....Саулъ ѝ се (на магйосницата въ Лендоръ) закле въ Господа, думайки: живъ ми Господь! нѣма да ти се случи нищо лошо за това (задѣто ще ми поврачувашъ).

Гиезий.

4 Царств. 5 : 20. Тогава Гиезий, слугата на Божия човѣкъ Елисея, каза: ето, моятъ господарь не рачи да вземе отъ ржката на тоя сириецъ Неемана, каквото бѣ донесълъ. Живъ Господь! ще се затека подирѣ му и ще взема нѣщо отъ него.

Иорамъ.

4 Царств. 6 : 31....*Царътъ* каза: това и това да ми стори Богъ и още повече да стори, ако остане днесъ главата на Елисея, Сафатовия синъ, върху му.

Петъръ.

Мат. 26 : 74. Тогава той почна да проклина и да се кълне: не познавамъ Човѣка (Иисуса). И веднага пропѣ пѣтель.

Иродъ.

Марк. 6:25. Царьтъ се натъжи, но заради клетвата и сътрапезниците си не иска да ѝ (на Иродиадината дъщеря) откаже. *Гонителитѣ на Павла.*

Дѣян. 23:12—14....Нѣкои отъ иудеитѣ направиха заговоръ, заклеха се и се рекоха да не ядатъ, ни да пиятъ, докль не убиятъ Павла. Тия, които сториха това съзаклятие, бѣха повече отъ четирийсетъ души. Тѣ дойдоха при първосвещеницитѣ и старѣйшинитѣ и рекоха: съ клетва се заклехме нищо да не хапнемъ, докато не убиемъ Павла.

Кое е благоугодно Богу?

„Безъ вѣра не е възможно да се угоди Богу“.

Евр. 11:6....Безъ вѣра не е възможно да се угоди Богу; защото оня, който дохожда при Бога, трѣбва да вѣрва, че *Той* съществува и награждава ония, които Го търсятъ.

Благоугодно Богу сж: *дѣлата на Неговитѣ рѣцѣ.*

Бит. 1:31. И видѣ Богъ всичко, що създаде, и ето, бѣше твърдѣ добро. Биде вечеръ, биде утро — день шести.

Пс. 144:17. Праведенъ е Господь въ всичкитѣ Си пѣтица и благъ въ всичкитѣ Си дѣла.

Неговитѣ твари.

Втор. 33:3. Наистина Той обича народа (Си); всички негови светии сж въ Твои рѣцѣ, и тѣ паднаха при Твоитѣ стѣпки, за да възприематъ думитѣ Ти.

Пс. 35:7. (Господи, Твоята милость е до небесата, Твоята истина — до облацитѣ!) Твоята правда като планини Божии, и Твоитѣ сѣдби — велика бездна! Човѣци и добитѣци пазишь Ти, Господи!

Пс. 103:27. Всички тѣ отъ Тебе чакатъ, да имъ дадешъ храната о ерѣме. Пс. 135:25.

Пс. 141:9, 15. Благъ е Господь къмъ всички, и Неговитѣ щедрости сж върху всичкитѣ Му дѣла. Очитѣ на всички се на Тебе уповаватъ, и Ти имъ давашъ тѣхната храна своеврѣменно.

Пс. 146:9. Дава на добитѣка храната му и на малкитѣ вранчета, които викатъ *къмъ Него.*

Неговиятъ народъ Израиль.

Втор. 7:8....Господь ви обича и за да запази клетвата, съ която Той се бѣ клелъ на отцитѣ ви, изведе ви Господь съ твърда рѣка (и висока мишца) и те освободи отъ дома на робството, отъ рѣката на фараона, египетския царь.

Втор. 10:15....Само твоитѣ отци е приелъ Господь и ги е обикналъ, и е избралъ васъ, тѣхното сѣме подирѣ тѣхъ, отъ всички народи, както *видишь* днесъ.

3 Царств. 10:9. (Савската царица каза на царя:) Благословенъ да бѣде Господь, Богъ твой, Който е благоволилъ да те постави на Израилевия прѣстолъ! Господь, поради вѣчната Си

любовь къмъ Израиля, те е поставилъ за царь, за да вършишь сждъ и правда. 2 Парал. 9:8.

Ос. 11:1. Призори ще загине царьтъ Израилевъ! Когато Израиль бѣше младъ, Азъ го обичахъ и отъ Египетъ извикахъ сина Си. *Тия, които Го обичатъ.*

Притч. 8:17. (Нали прѣмждростьта вика?) „Обичамъ, които мене обичатъ, и които ме търсятъ, ще ме намѣрятъ“.

Тия, които любятъ Христа.

Иоан. 14:21. Който има заповѣдитѣ Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбенъ ще бѣде отъ Отца Ми; и Азъ ще го възлюбя и ще му се явя Самъ.

Иоан. 14:23. Иисусъ му (на Иуда не Искарיותъ) отговори и рече: ако нѣкой Ме люби, ще спази Словото Ми; и Моятъ Отець ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще направимъ.

Иоан. 16:27....Самъ Отець ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ.

Тия, които обичатъ правдата.

Притч. 15:9. На нечестивецъ пжтьтъ е гнусота прѣдъ Господа, а който ходи по пжтя на правдата, него Той обича.

Дѣян. 10:35. (Петъръ проговори и рече:), „у всѣки народъ оня, който се бои отъ Него и върви по правда, приятенъ Му е. *Тия, които се стремятъ къмъ добро.*

Притч. 11:27. Който се стреми къмъ добро, той дири благоволение; а който дири зло, то го и намира.

Праведнитѣ.

Пс. 10:7...Господь е праведенъ,— обича правда; лицето Му гледа праведника.

Пс. 145:8. Господь отваря очитѣ на слѣпи, Господь изправя прѣгърбени, Господь обича праведни.

Тоя, който служи Христу.

Римл. 14:18. Който служи на Христа съ тия добродѣтели (правда, миръ и радость), угодець е Богу и изпитанъ между човѣцитѣ.

Богъ обича: правдата.

Пс. 32:5. Той обича правда и сждъ; съ-милость Господня е пълна земята.

Пс. 35:28...Господь обича правдата и не оставя Своитѣ свети; тѣ вѣчно ще бждатъ запазени; (а беззаконницитѣ ще бждатъ изхвърлени) и потомството на нечестивитѣ ще бѣде изтрѣбено.

Пс. 44:8. Ти обикна правдата и намрази беззаконието, затова, Боже, Твоятъ Богъ Те помаза съ елей на радость повече отъ Твоитѣ съучастници.

Ис. 61:8...Азъ, Господь, обичамъ правосудие, мразя грабежь съ насилие, и ще имъ въздамъ награда по истина и ще поставя съ тѣхъ вѣченъ завѣтъ.

Чистосърдечието.

1 Парл. 29:17. (Благослови Давидъ Господа и рече:) Зная,

Боже мой, че Ти изпитваш сърдцето и обичашъ чистосърдечието; азъ отъ чисто сърдце пожертвувахъ всичко това, и сега виждамъ, че и Твоятъ народъ, който е събранъ тука, съ радостъ Ти жёртвува. *Истината (въ сърдцето).*

Пс. 50 : 8. Ето, Ти обикна истината въ сърдцето, и вжтрѣ въ мене ми яви мъдростъта (Си).

Послушнитѣ двѣца.

Кол. 3 : 20. Дѣца, бждете въ всичко послушни на родителитѣ си, защото това е благоугодно Господу.

Тоя, който дава отъ чисто сърдце, споредъ това що има.

2 Кор. 8 : 12.... Ако нѣкой има усърдие, той е угоденъ по това, каквото има, а не по това, каквото нѣма.

2 Кор. 9 : 7. Всѣки да *отдѣля*, колкото му сърдце дава, безъ да му се свиди, и безъ да го принуждаватъ: защото Богъ люби оногова, който драговошно дава.

Тоя, който търпѣливо прѣнася страдания.

1 Петр. 2 : 19, 20.... Това е угодно Богу, ако нѣкой, отъ съзнание за Бога прѣнася скърби, като страда несправедливо. Та и каква похвала, като търпите, кога ви биятъ за прѣстѣпления? Но, ако търпите, кога правите добро и страдате, това е угодно Богу.

Молитвата на праведнитѣ.

Притч. 15 : 8. На нечестиви жертвата е гнусота прѣдъ Господа, а на праведни молитвата е благоугодна Нему.

Хвалата и пѣснопѣнията на вѣрващитѣ.

Пс. 68 : 31, 32. Ще славя името на (моя) Богъ въ пѣсни, ще Го прѣвъзнасямъ въ славословие, и това ще бжде по-угодно Господу, отколкото волъ или телець съ рогове и съ копита.

Жертвитѣ на правдата.

Пс. 50 : 21. Тогава ще Ти бждатъ угодни жертви на правдата, възношение и всесъжение; тогава на Твоя олтарь ще възложатъ телци.

Послушанието на Неговия гласъ.

1 Царств. 15 : 22. Самуиль отговори (Саулу): нима всесъженията и жертвитѣ сж толкова приятни Господу, колкото и послушанието на гласа Господень? Послушанието е по-добро отъ жертва, и покорството — по-добро отъ овнешка тлъстина.

Сионъ.

Пс. 77 : 68.... Избра колѣното Иудино, Сионъ планина, която възлюби.

Пс. 131 : 13, 14.... Господь избра Сионъ, силно пожела Си (го) за жилище. Това е Мое покоище на-вѣки: тука ще се поселя, защото го силно пожелахъ.

Богъ се радва да прави добро.

Втор. 28 : 63.... Както Господь се радваше, когато ви правѣше добро и ви умножаваше, тъй ще се радва Господь, когато ще ви погубва и изтрѣбява, и ще бждете изгонени отъ земята, въ която ти отивашъ, за да я владѣешъ.

Втор. 30 : 9...Ще те благослови Господь, Богъ твой, съ изобилие въ всѣка работа на рѣцѣтъ ти, въ плода на утробата ти, въ плода на добитѣка ти, въ плода на земята ти; защото Господь (Богъ твой) ще се радва отново на тебе, като *ти* прави добро, както се е радвалъ на отцитѣ ти.

Пс. 118 : 68. Благъ и благодѣтеленъ си Ти (Господи); научи ме на Твоитѣ наредби.

Иер. 32 : 41...Ще се радвамъ за тѣхъ, като имъ правя добро, и ще ги насадя крѣпко на тая земя—отъ все сърдце и отъ все душа.

Мат. 5 : 45...Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни.

Лук. 6 : 35...*Вие* обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагодарнитѣ, и къмъ злитѣ.

Дѣян. 14 : 17...Не прѣставаше да свидѣтелствува за Себе Си съ благодѣянния, като ни пращаше отъ небето дъждове и плодотосни врѣмена и изпълняше сърдцата ни съ храна и веселостъ. (Павелъ и Варнава).

Да прави милость и милосърдие.

Ис. 30 : 18...Господь не бърза да ви помилува, и затова още се сдържа, за да се смили надъ васъ; защото Господь е Богъ на правдата: блаженъ сж всички, които се Нему уповаватъ!

Иер. 9 : 24...Който се хвали, нека се хвали съ туй, че Ме разбира и знае, че Азъ съмъ Господь, Който върша милость, сждъ и правда на земята; защото само това Ми е благоугодно, казва Господь.

Мих. 7 : 18. Кой Богъ е като Тебе, да прощава беззаконие и да не смѣта прѣстѣпленieto на остатѣка на Своето наслѣдие? Той вѣчно се не гнѣи, защото обича да се смилява.

Да върши правда.

Пс. 98 : 4...Могжществото цареве обича сждъ. Ти утвърди справедливостѣта; сждъ и правда Ти извърши у Иакова.

Благоугоденъ е Богу оня, който се обръща отъ лошо къмъ добръ животъ.

Иез. 18 : 23. Нима Азъ искамъ смъртѣта на беззаконника? казва Господь Богъ. Нали това искамъ — той да се обърне отъ пжтищата си и да бжде живъ?

Иез. 33 : 11. Кажи имъ: живъ съмъ Азъ, казва Господь Богъ: не искамъ Азъ смъртѣта на грѣшника, но да се отвърне грѣшникътъ отъ пжтѣ си и да бжде живъ. Върнете се, върнете се отъ вашитѣ лоши пжтища; за какво да умирате вие, доме Израилевъ?

Повече, отколкото жертви, приятни Богу сж: познание Божие.

Ос. 6 : 6...Азъ искамъ милость, а не жертва, и богопознание повече, нежели всесъжения. Мат. 9:13; Мат. 12:7.

Любовъ къмъ Него и ближния.

Марк. 12 : 33. (Книжникътъ Му рече: добръ, Учителю! Ти право каза, че Богъ е единъ и нѣма другъ, освѣнъ Него;) и че да Го любишъ отъ все-сърдце, и съ всичкия си разумъ, и съ

всичката си душа, и съ всичката си сила, и да любишъ ближния като самаго себе е повече отъ всички всесъжжения и жертви.

Това — да пазишъ правда.

Притч. 21 : 3. Да пазишъ правда и правосъдие е по-угодно на Господа, нежели жертва.

Сърдце съкрушено.

Пс. 50 : 19. Жерва Богу е духъ, съкрушенъ; сърдце съкрушено и смирено Ти, Боже, не ще прѣзрешъ.

Богъ не обича: беззаконие.

Пс. 5 : 5...Ти си Богъ, Който не обича беззаконие; злиятъ нѣма да се настани при Тебе.

Нечестивцитѣ.

Ос. 9 : 15. Всичкото имъ зло е въ Галгалъ: тамъ ги Азъ намразихъ за лошитѣ имъ дѣла; ще ги изгоня отъ Моя домъ. нѣма вече да ги обичамъ; всичкитѣ имъ князе сж отстъпници.

Мал. 1 : 10. По-добрѣ нѣкой отъ васъ да затвори вратата, та да не държатъ напрасно огънь на жертвеника Ми. Не е благоволенieto Ми къмъ васъ, казва Господъ Саваотъ, и приносътъ отъ ржцѣтъ ви не Ми е благоугоденъ.

Тия, които живѣятъ по плътъ.

Римл. 8 : 8...Ония, които живѣятъ по плътъ, не могатъ да угодятъ Богу.

Глулавитѣ.

Екл. 5 : 3. Кога давашъ оброкъ Богу, не се бави да го изпълнишъ, защото Той не благоволи къмъ глупави: каквото си обрекълъ, изпълни.

Жертвитѣ и службитѣ на нечестивцитѣ.

Ис. 1 : 11. За какво Ми сж многото ваши жертви? казва Господъ. Прѣситенъ съмъ на всесъжжения отъ овни и на тлъстина отъ угоенъ добитъкъ; и кръвь отъ телета, отъ агнета и козли не искамъ.

Иер. 6 : 20. За какво Ми е ливанъ, който иде отъ Савъ, и благовонна тръстика — отъ далечна страна? Вашитѣ всесъжжения не сж Ми угодни, и вашитѣ жертви не сж Ми приятни.

Ос. 8 : 13. Въ жертвенигѣ приноси къмъ Мене тѣ принасятъ месо и го ядатъ; Господу тѣ сж неугодни; сега Той ще си спомни тѣхното нечестие и ще ги накаже за грѣхветѣ имъ; тѣ ще се върнатъ въ Египетъ.

Амос. 5 : 22. Ако ми принесете всесъжжения и хлѣбенъ приносъ, нѣма да ги приема и нѣма да погледна милостиво на благодарствената жертва отъ тлъститѣ ви телци.

Мал. 1 : 13....Казвате: ето колко трудъ! и я (жертвата) прѣнебрѣгвате, казва Господъ Саваотъ, и принасяте крадено, хромо и болно, и отъ такова пакъ свойство принасяте хлѣбенъ даръ: мога ли съ благоволение да приемамъ това отъ ржцѣтъ ви? казва Господъ.

Неискренитъ жертви.

Пс. 39 : 7. Жертва и приносъ Ти не пожела; продупчи ми-ушитѣ; всесъжжение и жертва за грѣхъ не поиска. Евр. 10:5.

Пс. 50:18...Да би искалъ жертва, азъ бихъ Ти далъ; но къмъ всесъжения не благоволишь.

Множеството жертви.

Мих. 6:7...Може ли се угоди Господу съ хиляди овни или неизчетни потоци елей? Дали да Му дамъ моя първороденъ синъ за прѣстжплението си и плода на утробата си— за грѣха на душата си?“

Тоя, който се отклонява отъ Него.

Евр. 10:33...„Праведниятъ чрѣзъ вѣра ще бжде живъ; ако пъкъ се отклони, душата Ми нѣма да благоволи къмъ него“.

Убийцитѣ на пророцитѣ и Христа.

1 Сол. 2:14, 15. Вие, братя, станяхте подражатели на Божиитѣ въ Христа Иисуса църкви, що сж въ Иудея, понеже и вие сжщото прѣтърпѣхте отъ своитѣ едноплеменници, каквото и тѣ отъ иудеитѣ, които убиха и Господа Иисуса, и Неговитѣ пророци, и насъ изгониха, и Богу не угоджаватъ, и на всички човѣци се противятъ.

Вѣрващитѣ се грижатъ да благоугоджаватъ Богу.

Пс. 118:108...Благоволи, Господи, да приемешъ доброволната жертва на моитѣ уста, и ме научи на Твоитѣ сждби.

2 Кор. 5:9...Усърдно залѣгаме да Му бждемъ угодни; било кога живѣемъ въ тѣлото, било кога го напускаме.

Вършатъ това, що е благоугодно Нему.

1 Кор. 7:32... Азъ искамъ вие да бждете безъ грижи. Неженениятъ се грижи за Господни работи — какъ да угоди Господу.

1 Иоан. 3:22...Каквото просимъ, получаваме отъ Него, защото пазимъ Неговитѣ заповѣди и вършимъ което е благоугодно прѣдъ Него.

Обичатъ да угаждатъ не на човѣци, а на Бога.

Дѣян. 5:29...Петъръ и апостолитѣ отговориха (на първосвещеницитѣ) и казаха: трѣбва да се покоряваме повече на Бога, нежели на човѣци.

Гал. 1:10. У човѣци ли сега търся благоволение, или у Бога? Или на човѣци искамъ да угаждамъ? Ако бѣхъ още угаждалъ на човѣци, не щѣхъ да бжда Христовъ рабъ.

1 Сол. 2:4...Както Богъ ни удостои да ни повѣри благовѣстието, тъй и говоримъ — не за да угаждаме на човѣци, а на Бога, Който изпитва сърдцата ни.

Иисусъ Христосъ вършилъ това, що било угодно Богу.

Иоан. 8:29. Тоя, Който Ме е пратилъ, е съ Мене; Отецъ не Ме е оставилъ самичкъ, защото Азъ върша винаги онова, което е Нему угодно.

Да прѣдставяме тѣлата си въ жертва благоугодна Богу.

Римл. 12:1...Въ името на милосърдието Божие ви моля, братя, да прѣдставите тѣлата си въ жертва жива, света и благоугодна Богу, и това ще бжде вашето духовно богослужение.

Да приемаме благодатъ и помощъ отъ Бога, за да служимъ Нему благоприятно.

Евр. 12:23...*Ние*, като приемаме царство непоколебимо, нека пазимъ благодатъта, съ която да служимъ благоугодно Богу съ благоговѣние и страхъ.

Да го тѣжпваме така, щото въ всичко да угаждаме Богу.

Еф. 5:8, 10. *Вие* бѣхте нѣкога тъмнина, а сега сте свѣтли-на въ Господа: постѣпвайте като чеда на свѣтлината, (защото плодътъ на Духа *състои* въ всѣка доброта, правда и истина—) и изпитвайте, що е благоугодно Богу.

Кол. 1:10. (Не прѣставаме да се молимъ и да просимъ, щото *вие*)...да постѣпвате достойно за Бога, като Му угоджавате въ всичко, като принасяте плодъ въ всѣко добро дѣло и растете въ познаванетоъ Бога.

1 Сол. 4:1...Братя, молимъ и ви увѣщаваме въ Христа Исуса, щото *вие*, слѣдъ като научихте отъ насъ, какъ трѣбва да постѣпвате и да угоджавате Богу, както и постѣпвате, повече да прѣуспѣвате *въ това*.

Да не оставяме благотвореннето, защото това е угодно Богу.

Евр. 13:16...Благотворителността и щедростта не забравяйте, защото такива жертви сж благоугодни Богу.

Слуги, покорявайте се на господаритѣ си, защото такъва е волята Божия.

Еф. 6:5, 6. *Вие*, рабитѣ, бждете послушни на вашитѣ по плътъ господари съ страхъ и трепетъ, въ простота на сърдцето си, както на Христа, не съ слугуване само за очи като човѣкоугодници, а като Христови раби, изпълнявайки отъ душа волята Божия.

Кол. 3:22. *Вие*, робитѣ, бждете послушни въ всичко на вашитѣ по плътъ господари, слугувайки имъ не *само* за очи като човѣкоугодници, а простосърдечно, като се боите отъ Бога.

Да се молимъ за всички люде, защото това е угодно Богу.

1 Тим. 2:1—3...Моля прѣди всичко да се правятъ просби, молитви, молби, благодарения за всички човѣци, за царе и за всички, които сж на властъ, за да прѣкарваме тихъ и миренъ животъ въ пълно благочестие и чистота; защото това е добро и угодно прѣдъ нашия Спасителъ Бога.

Дано Богъ ни направи съвършени, като върши у насъ благоугодното Нему, чрѣзъ Исуса Христа.

Евр. 13:21. (Богъ) нека ви направи съвършени въ всѣко добро дѣло, за да изпълните волята Му, като върши у васъ, каквото Му е благоугодно, чрѣзъ Христа Исуса; Нему слава во вѣки вѣковъ! Аминъ.

Храната не ни прави благоугодни Богу.

1 Кор. 8:8. Храната не ни приближава къмъ Бога, защото, нито ако ядемъ, почелимъ, нито ако не ядемъ, губимъ.

Да принасяме чрѣзъ Исуса Христа духовни жертви Богу.

1 Петр. 2:5...*Вие* сами, като живи камъни, съграждайте отъ себе си духовенъ домъ, свето свещенство, за да принесете духовни жертви, благоприятни Богу чрѣзъ Исуса Христа.

Тоя, който е угоденъ Богу, получава мъдростъ, знание и радостъ.

Екл. 2:25. Той дава мъдростъ, знание и радостъ на човѣка, който е добъръ прѣдъ лицето Му; а на грѣшника дава грижи— да събира и трупа, за да го прѣдаде *отпослѣ* ономува, койго е добъръ прѣдъ лицето Божие. И това е суета и гонене на вѣтъръ! *Ще бжде освободенъ.*

2 Царств. 22:20. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза: Господъ ми бѣ опора) и ме изведе на широко мѣсто, избави ме, защото Той благоволи къмъ мене. Пс. 17:20.

Ще бжде послушанъ.

Пс. 4:4. Знайте, че Господъ Си е отдѣлилъ Своя светия; Господъ чува, кога викамъ къмъ Него.

Ще живѣе вѣчно съ Него.

Втор. 33:12. За Вениамина (Моисей) каза: когото Господъ обича, той живѣе у Него безопасно, (Богъ) го закриля винаги, и той почива на плещитѣ Му.

Ис. 56:4—7....Тѣй казва Господъ за скопцитѣ: които пазятъ Моитѣ сѣботи и избиратъ, що е Менѣ угодно, и здраво се придържатъ о завѣта Ми,—тѣмъ ще дамъ въ дома Си и въ стѣнитѣ Си мѣсто и име по-добро, нежели на синоветѣ и дѣщеритѣ: ще имъ дамъ вѣчно име, което нѣма да бжде изтрѣбено. И синоветѣ на другоплеменницитѣ, които сж се присѣдинили къмъ Господа, за да Му служатъ и да обичатъ името на Господа, да бждатъ Негови рабѣ,—всички, които пазятъ сѣботата да я не осквернятъ и здраво се придържатъ о завѣта Ми, Азъ ще заведемъ на светата Си планина и ще ги възрадвамъ въ Моя домъ за молитва: всесъженията имъ и жертвитѣ имъ *ще бждатъ* благоприятни върху Моя жертвеникъ, защото Моятъ домъ ще се нарече молитвенъ домъ за всички народи.

Получава блага и покой.

Пс. 127:2. Ти ще ядешъ отъ труда на рѣцѣтъ си: блазѣ ти, ще добрувашъ!

Екл. 9:7....Иди, яжъ радостно хлѣба си и пий съ радостно сърдце виното си, щомъ Богъ има благоволение къмъ твоитѣ работи.

Примириява го съ враговетѣ му.

Притч. 16:7. Кога пѣтищата на човѣка сж угодни Господу, Той и враговетѣ му примириява съ него.

Богъ наказва тогова, когото обича.

Притч. 3:12....Когото Господъ обича, него наказва и къмъ него благоволи, както баща къмъ сина си. Евр. 12:6.

Откр. 3:19. (На ангела на лаодикийската църква напиши: тѣй казва Аминъ, вѣрниятъ и истински свидѣтель, началото на Божието създание:) Които Азъ обичамъ, тѣхъ избличавамъ и наказвамъ. И тѣй, бжди ревностенъ и се покай.

Прикошенията на нашитѣ уста да бждатъ угодни Богу.

Пс. 118:108....Благоволи, Господи, да приемешъ доброволната жертва на моитѣ уста, и ме научи на Твоитѣ сѣдби.

Жертвите и приношенията на Иуда и Иерусалимъ ще бждатъ благоугодни Богу.

Ис. 60:7. Всички кидарски овци ще бждатъ събрани при тебе; овнитъ невайотски ще ти послужатъ: ще възлѣзатъ на ол-тара Ми като благоугодна жертва, и Азъ ще прославя дома на Моята слава.

Мал. 3:4. Тогава ще бжде благоприятна Господу жертвата на Иуда и Иерусалимъ, както въ стародавни дни и както въ прѣдишни години.

Богъ прави това, което Му е угодно, на небето и на земята.

Пс. 113:11. Нашиятъ Богъ е на небесата (и на земята); върши всичко, що иска.

Пс. 134:6. Господъ върши всичко, що иска, на небесата и на земята, въ моретата и въ всички бездни.

Дан. 4:32... Всички живѣещи на земята нищо не значатъ; Той дѣйствува по Свое щение както въ небесното воинство, тъй и между живѣещитъ на земята, и нѣма никой, който би могълъ да се противи на ржката Му и да Му каже: какво стори Ти? (Навуходоносоръ).

Еф. 1:11. Чрѣзъ (Христа)...ние бѣхме и избрани за наслѣдници, прѣдначени по опрѣделение на Бога, Който върши всичко по рѣшение на волята Си.

ПРКМЪРИ:

Самуилъ.

1 Царств. 2:25... Момчето Самуилъ все повече и повече растѣше и напрѣдваше въ благоволение прѣдъ Господа и прѣдъ човѣцитъ.

Соломонъ.

2 Царств. 12:24... Давидъ утѣши жена си Вирсавия, влѣзе при нея и спа съ нея; и тя (зачена и) роди синъ, комуто даде име Соломонъ. И Господъ го възлюби.

Давидъ.

2 Царств. 22:20. (Давидъ възпѣ пѣсень Господу, като каза: Господъ ми бѣ опора) и ме изведе на широко мѣсто, избави ме, защото Той благоволи къмъ мене. **Пс. 17:20.**

Пс. 4:4. Знайте, че Господъ Си е отдѣлилъ Своя светия; Господъ чува, кога викамъ къмъ Него.

Езекия.

4 Царств. 20:3. (Обърна се Езекия съ лицето си къмъ стѣната и се помоли Господу, думайки:) о Господи, спомни си, че азъ ходихъ прѣдъ лицето Ти вѣрно и съ прѣдано Тебѣ сърдце, и вършихъ, каквото бѣше угодно прѣдъ очитъ Ти. И заплака Езекия силно.

Ефремъ.

Иер. 31:20. Ефремъ не Ми ли е драгъ синъ, не е ли обично дѣте? Защото, щомъ заговоря за него, винаги съ любовъ си спомнямъ за него; вжтрѣшността Ми се раздвижва за него; щесе смия надъ него, казва Господъ.

Данилъ.

Дан. 9:23. (Гавриилъ говори съ мене и рече: „Данииле, сега излѣзохъ, за да те науча да разбирашъ.) Въ началото на твоето моление излѣзе слово, и азъ дойдохъ да *ти го* явя, защото ти си мжжъ желанъ; и тъй, вникни въ словото и разбери видѣнието.“

Дан. 10:11. (Ето, ржка се допрѣ до мене и ме постави на колѣнѣтъ ми и на дланитѣ на ржцѣтъ ми.) И каза ми той: „Данииле, желанни мжжю! вникни въ думитѣ, които ще ти кажа, и стани право на нозѣтъ си, защото при тебе съмъ проводенъ днесъ“. Като ми каза тия думи, азъ се изправихъ разтреперенъ.

Дан. 10:19. (Тогава пакъ се допрѣ до мене тоя човѣшки образъ, укрѣпи ме) и рече: „не бой се, желанни мжжю! миръ тебѣ; дерзай, дерзай!“ И когато той говорѣше съ мене, азъ се укрѣпихъ и рекохъ: „говори, господарю мой, защото ти ме укрѣпи“.

Корнилий.

Дѣян. 10:4...Той се вгледа въ него (Ангела Божий) и уплашенъ каза: какво, Господи? *Ангельтъ* му отговори: твоитѣ молитви и твоитѣ милостини възлѣзоха за споменъ прѣдъ Бога.

Енохъ.

Евр. 11:5. Чрѣзъ вѣра Енохъ бѣ прѣселенъ, за да не види смъртъ; и не се намѣри, понеже Богъ го прѣсели. Защото прѣди прѣселянето си той получи свидѣтелство, че е угодилъ Богу.

Користолюбие.

То излиза отъ сърдцето.

Марк. 7:21, 22, 23...Отвжтрѣ, отъ сърдцето човѣшко, излизатъ зли помисли, прѣлюбодѣяния, блудства, убийства, кражби, користолюбие (обиди), лукавства, коварство, разпжтство, лукаво око, богохулство, гордость, безумство. Всичко това зло отвжтрѣ излиза и осквернява човѣка. **Мат. 15:19.**

Ожесточавъ сърдцето.

Иез. 33:31...Тѣ дохождатъ при тебе (сине човѣшки) като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушаатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ уста си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увелича слѣдъ тѣхнитѣ користи.

2 Петр. 2:14. Тѣ (лъжеучителитѣ) иматъ очи пълни съ прѣлюбодѣяние и непрѣстаненъ грѣхъ, прѣлъстватъ неукрѣпналитѣ души; сърдцето *имъ* навикнало на користолюбие: тѣ сж чеда на проклятие.

То е: идолослужение.

Еф. 5:5...Това трѣбва да знаете, че никой блудникъ, или нечистъ, или користолюбецъ, който е идолослужителъ, нѣма наслѣдство въ царството на Христа и Бога.

Кол. 3:5...Умъртвете земнитѣ си членове, *сирѣчь пороцитѣ*: блудство, нечистота, страсть, лоша похоть и користолюбието, което е идолослужение.

Коренъ на всички злини.

1 Тим. 6:9...Коренъ на всички злини е сребролюбието, на което прѣдавайки се, нѣкои се отклониха отъ вѣрата и си навлѣкоха много мжки.

Ненаситно.

Екл. 5:9. Който обича сребро, на сребро нѣма да се насити, и който обича богатство, той нѣма полза отъ това. И това е суета!

Авак. 2:5. Горделивъ човѣкъ, като непрѣкипѣло вино, не се успокоива; той разширява душата си като адъ, и като смъртъ е ненаситенъ; събира при себе си всички народи и си заграбвя всички племена.

Суетно.

Пс. 33:7. Наистина, човѣкъ ходи като привидѣние; напразно се лута, събира и не знае, кому ще се падне то.

Екл. 4:8. (Обърнахъ се и видѣхъ друга суета подъ слънцето:) човѣкъ самотенъ, другиго си нѣма; нѣма ни синъ, ни братъ, а пѣкъ на всичкитѣ му трудове край нѣма, и очитѣ му се не наситатъ на богатство. „За кого ли пѣкъ — казва той — се трудя и лишавамъ отъ блага душата си?“ — И това е суета и нехубава работа.

То води: *къмъ неправда и насилие.*

Мих. 2:2. Пожелаятъ ниви — и зематъ ги насила, кжщи — и отниматъ ги; обиратъ човѣка и кжщата му, мжжа и наслѣдието му. *Къмъ безразсждни и врѣдни похоти.*

Притч. 28:16, 20. Неразуменъ управникъ върши много притѣснения, а който мрази користь, ще има дълги дни. Вѣренъ човѣкъ ще бжде много благославянъ, а който бърза да забогатѣе, нѣма да остане ненаказанъ.

Амос. 8:4—6. Изслушайте това, вие, които жадувате да погълнете бѣдни и да погубите сиромаси, — вие, които казвате: кога ще прѣмине новолунието, за да продаваме жито, и сжбота — да отворимъ житницитѣ, да намалимъ мѣрката, да уголѣвимъ цѣната на сиклата и да измамваме съ невѣрни кжпони, да прикупваме неимотни съ сребро, и сиромаси за двой обуца, а отсѣвки отъ жито да продаваме? (Кле се Господь въ славата на Иакова: наистина нѣма на-вѣки да забравя нито едно отъ дѣлата имъ!)

1 Тим. 6:9...Ония, които искатъ да се обогатяватъ, падатъ въ изкушение, въ примка и въ много безразсждни и врѣдни похоти, които потопяватъ човѣцитѣ въ провала и погибель.

Къмъ измама.

Ис. 32:7. У коварния и срѣдствата сж гибелни: той крои примки, за да погуби сиромаха съ лъжливи думи, макаръ сиромаштъ и да е правъ.

Иер. 5:27. Като клѣтка, пълна съ птици, домоветѣ имъ сж пълни съ измама: чрѣзъ това тѣ се и въздигнаха и разбогатѣха.

Мих. 6:10. Не намиратъ ли се и сега въ дома на нечестивца нечестни съкровища и смалена гнусна мѣра?

Към лъжа.

4 Царств. 5:22—25. (Нееманъ видѣ, че нѣкой тича подирѣ му, слѣзе отъ колесницата да го посрѣщне и каза: съ миръ ли?) Той (Гиезий, слугата на Божия човѣкъ Елисея) отговори: съ миръ; моятъ господарь ме прати да кажа: ето, сега доходахъ при мене отъ Ефремова планина двама момци отъ пророческитѣ синове; дай имъ единъ талантъ сребро и двѣ прѣмѣни дрехи. И Нееманъ каза: вземи, ако обичашъ, два таланта. И го много молѣше. Тогава той завърза два таланта сребро въ двѣ торби и двѣ прѣмѣни дрехи и *ги* даде на двамата си слуги, та *ги* понесоха прѣдъ него. Когато той дойде до хълма, взе *ги* отъ ржцѣтъ имъ и *ги* скри у дома си. И отпусна людетѣ, и тѣ си отидоха. Когато дойде и се яви прѣдъ господаря си, Елисей го попита: откъдѣ *идеши*, Гиезие? Той отговори: никждѣ не е ходилъ твоятъ рабъ.

Къмъ убийство.

Притч. 1:11—13. (Синко, ако те прѣлъстяватъ грѣшници, не скланяй;) ако кажатъ: „дойди съ насъ, да направимъ засада за убийство, да прикакаме непорочния безъ вина, живъ да го погълнемъ, както *поглъща* прѣизподнята, и цѣлъ като слизация въ гробъ; да си натрупаме всѣкакъвъ драгоцененъ имотъ, да напълнимъ кѣщитѣ си съ плячка; (ти ще хвърлишъ жребия си заедно съ насъ, единъ клѣтъ ще има за всички ни“, — синко, не ходи на пжтъ съ тѣхъ, задръжъ нсгата си отъ пжтекитѣ имъ.)

Притч. 1:18. 19...Тѣ правятъ засада противъ кръвта си, дебнатъ противъ душитѣ си. Такива сж пжтищата на всѣкиго, който е алченъ за чуждо добро: то отнема живота на оногова, който го е заграбилъ.

Иез. 22:12. У тебе (Израилу) взиматъ подкупъ, кръвъ да проливатъ; ти взимашъ лихва и връхнина и съ насилие изнудвашъ облага отъ ближния си, а Мене забрави, казва Господь Богъ.
Къмъ съсипване на своя домъ.

Притч. 15:27. Користолубивиятъ ще разсипе своя домъ, а който мрази подаръци, ще живѣе.

Господь го прѣзира.

Притч. 10:3 Господь не ще допусне да гладува душата на праведника, а богатството на нечестивцитѣ ще изтрѣгне.

Богъ го е запрѣтилъ.

Исх. 20:17. Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си, (нито нивата му) нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, (нито никакъвъ неговъ добитѣкъ) — нищо, което е на ближния ти.

Втор. 7:25, 26. Кумиритѣ на боговетѣ имъ (на другитѣ народи) съ огънь изгорете; да ти се не поревне да си вземешъ сребро или злато, които сж на тѣхъ, за да не бжде това за тебе примѣка, понеже това е гнусота за Господа, твоя Богъ; и не внасяй гнусотата въ дома си, за да не подпаднешъ подъ клетва, както тя; отвръщай се отъ това и се гнуси отъ него, понеже то е заклето.

Властѣта му е твърдѣ голѣма.

Иер. 6:13...Отъ малкъ до голѣмъ, всѣки отъ тѣхъ се е

прѣдалъ на користь, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствувать лъжливо.

Иер. 22:17....Твоитѣ очи и твоето сѣрдце (царю Иоакиме) сж обѣрнати само къмъ користь за себе си и къмъ проливане невинна кръвь, за да притѣснѣвашъ и насиляшъ.

Фил. 2:21....Всички търсятъ своето, а не Исусъ Христовото. **Светинитѣ го мразятъ.**

Изх. 18:21. [Тестътъ Моисеевъ му (на Моисея) каза:]...ти (си) избери измежду цѣлия народъ мже способни, богобоязливи, мже правдолюбиви, мразещи користь, и (ги) тури надъ тѣхъ за хилядници, стотници, петдесетници и десетници (и писари).

Дѣян. 20:33. Отъ никого не поискахъ ни сребро, ни злато, нито дреха. (Павелъ).

То е неприлично за тѣхъ.

Еф. 5:3...Блудство и всѣка нечистота или користолюбие дори и да се не споменувать между васъ, както прилича на светии.

Евр. 13:5. Не бивайте сребролюбци и задоволявайте се съ оюва, що имате. Защото Самъ *Богъ* е казалъ: „нѣма да те остава, нито ще те напусна“.

Особено е неприлично за Христовитѣ служители.

1 Тим. 3:3. (Епископътъ трѣбва да е) не пияница, не бойникъ, не свадливъ, не алченъ за гнусна печалба, а кроткъ, миролюбивъ и несребролюбивъ.

То е свойствено на нечестивцитѣ.

Римл. 1:29. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разумъ си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича,) бидейки изпълнени съ всѣка неправда, блудство, лукавство, користолюбие, злоба; пълни съ зависть, убийство, разпри, измама, злонравие.

Тѣ се ублажавать поради него.

Пс. 9:24....Нечестивецътъ се хвали съ похотѣта на душата си; користолюбецътъ ублажава себе си

Да се пазимъ отъ него.

Лук. 12:15. (Нѣкой отъ народа Му рече: Учителю, кажи на брата ми, да раздѣли съ мене наслѣдството. А Той му рече: човѣче, кой Ме е поставилъ да ви сждя или дѣля?) При това имъ рече: гледайте и се пазете отъ користолюбие, защото животътъ на човѣка не се состои въ това да прѣумножава имотитѣ си.

Да бѣгаме отъ ония, които вършатъ тоя грѣхъ.

1 Кор. 5:11....Сега ви писахъ да не се сношавате съ оногова, който, наричайки се братъ, остава си блудникъ, или користолюбецъ, или идолослужителъ, или хулникъ, или пияница, или грабителъ; съ такъвъ дори и да не ядете.

Да се молимъ Богу да ни пази отъ него.

Пс. 118:36. Наклони сѣрдцето ми къмъ Твоитѣ откровения, а не къмъ користь.

То ще се умножи въ послѣднитѣ дни.

2 Тим. 3:2. (Знай, че въ послѣднитѣ дни ще настанатъ усилни врѣмена.) Защото човѣцитѣ ще бждатъ самолюбци, сре-

бролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, къмъ родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни..

2 Петр. 2:1—3. Имало е и лъжепророци между народа, както и между васъ ще има лъжеучители, които ще вмъкнатъ пагубни ереси и, като се отричатъ отъ Господа, Който ги е изкупилъ, ще навлѣкатъ върху си скорошна погибель. И мнозина ще послѣдватъ тѣхното разпѣтство, и поради тѣхъ пѣтътъ на истината ще бѣде похуленъ. И, *подбуждани* отъ користолюбие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното осъждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Противъ него е произнесано „горко“.

Ис. 5:8. Горко вамъ, които притуряте кѣща къмъ кѣща, които присъединявате нива къмъ нива, тъй че *за другитѣ* не остава мѣсто, сѣкашъ само вие сте заселени на земята.

Авак. 2:9. Горко ономува, който ламти къмъ неправедни печалби за дома си, та да устрои гнѣздото си нависоко и съ това да се запази отъ ржката на злочестиято!

Ония, които го правятъ, не ще останатъ ненаказани.

Притч. 20:21. Наслѣдство, бързо заграбено въ начало, нѣма да се благослови отпослѣ.

Притч. 23:22. Зависливъ човѣкъ бърза къмъ богатство и не мисли, че сиромашията ще го настигне.

Наказанието му.

Иов. 20:15,18—23. (Отговори Софаръ Наамецъ и рече:) Ще изблюва имота, що е гълталъ: Богъ ще го изтрѣгне изъ корема му. Спечеленото съ трудъ ще повърне, не ще погълне; споредъ имота му ще стане и разплатата му, а той не ще се зарадва. Защото гнетѣше, напѣждаше сиромаси; заграбваше кѣщи, които не бѣше градилъ; не знаеше ситостъ въ корема си, и въ жаждата си нищо не щадѣше. Нищо се не отърваше отъ лакомията му, затова и щастиято му не ще утрае. При пълно изобилие, нему ще е тѣсно; всѣка ржка на обидения ще се подигне върху него. Кога има съ какво да напълни корема му, Той (Богъ) ще проводи върху него яростъта на Своя гнѣвъ и ще изсипе като дѣждъ върху му болести въ плѣтъта му.

Ис. 57:17. Заради грѣха му користолюбие Азъ се гнѣвихъ и го поразявахъ, скривахъ лице и негодувахъ; но той, като се отвърна, отиде по пѣтя на сърдцето си.

Иер. 6:12. И кѣшитѣ имъ ще прѣминатъ у други, сѣщо нивитѣ и женитѣ; защото ще простра ржката Си върху жителитѣ на тая земя, казва Господъ. (Защото отъ малкъ до голѣмъ, всѣки отъ тѣхъ се е прѣдалъ на користъ, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствуватъ лъжливо.)

Иер. 22:18, 19. (Твоитѣ очи и твоео сърдце сѣ обърнати само къмъ користъ за себе си и къмъ проливане невинна кръвъ, за да притѣснявашъ и насиляшъ.) Затова тъй казва Господъ за Иоакима, синъ на иудейския царь Юсия: нѣма да го оплакватъ: „уви, брате!“ и: „уви, сестро!“ Нѣма да го оплакватъ: „уви, господарю!“ и: „уви, негово величие!“ Като осѣлъ ще бѣде той по-

гребенъ: ще го изкаратъ и ще го хвърлятъ далечъ отъ иерусалимскитѣ порти.

Иез. 22:27, 31. [Биде къмъ мене слово Господне: сине човѣшки! кажи му (на кървавия градъ): ти си земя неочистена, не-напоявана съ дъждъ въ гнѣвния день!] Князетѣ ѝ сж като вълци, които грабятъ плячка, проливатъ кръвъ, погубватъ души, за да придобиятъ користь...Ще излѣя върху тѣхъ Моето негодуване, съ огъня на Моята яростъ ще ги изтрѣбя, поведението имъ ще обърна върху главата имъ, казва Господъ Богъ.

Амос. 8:7. (Изслушайте това, вие, които жадувате да погълнете бѣдни и погубите сиромаси...) Кле се Господъ въ славата на Иакова: наистина нѣма на-вѣки да забравя нито едно отъ дѣлата имъ!

Мих. 2:3. (Пожелятъ ниви — и зематъ ги насила, кжци — и отниматъ ги; обиратъ човѣка и кжщата му, мжжа и наслѣдието му.) Затова тѣй казва Господъ: ето, Азъ замислямъ да направя върху тоя родъ такова нещастие, което не ще смѣкнете отъ врата си, и не ще ходите изправени; защото това врѣме е зло.

Иак. 5:1—3. Дойдете сега *вие*, богатитѣ; плачете и ридайте за бѣдитѣ, които идатъ върху васъ. Богатството ви изгни, и дрехитѣ ви молци изядоха. Златото ви и среброто рѣждяса, и рѣждата имъ ще бжде свидѣтелство противъ васъ и ще изяде плътята ви като огънь: събрали сте си съкровища за послѣдни дни.

То изключва отъ небето.

1 Кор. 6:10. (Не се лъжете:) нито крадци, ни користолюбци, ни пияници, нито хулители, ни грабители нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Иуд. 1:11. Горко имъ (на нечестивцитѣ), защото трѣгнаха по Каиновия пѣтъ, хвърлиха се въ користната заблуда на Валаама и загинаха въ упорството Кореєво.

ПРИМѢРИ:

Лаванъ.

Бит. 31:41. (Заговори Иаковъ и рече на Лавана: денемъ се изнурявахъ отъ жега, а нощемъ — отъ студъ, и сънътъ ми бѣгаше отъ очитѣ ми.) Такива бѣха моитѣ двацѣтъ години въ твоя домъ. Работихъ ти четиринайсѣтъ години за двѣтъ ти дъщери и шестъ години за добитъка ти; а ти десѣтъ пжти промѣни наградата ми.

Аханъ.

Иис. Нав. 7:21. (Аханъ отговори на Иисуса и каза:) между плячката видѣхъ една хубава сенаарска дреха, двѣстѣ сикли сребро и единъ кжсъ злато, тежкъ петдесѣтъ сикли; това ми се понрави, и азъ го взехъ; и ето, то е скрито въ земята срѣдъ шатрата ми, и среброто е подъ него (скрито).

Илиевитѣ синове.

1 Царств. 2:12—16....Синоветѣ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Господа и дълга на свещеницитѣ спрѣмо народа. Когато нѣкой принасяше жертва, слугата на свещеника дохождаше съ вилица въ ржка, доклѣ се варѣше месото, и я спущаше

въ котела, или въ котлето, или въ тиганя, или въ гърнето, и каквото извади вилицата, това вземаше за себе си свещеникътъ. Тъй постъпваха тѣ съ всички израилтяни, които дохождаха тамъ въ Силомъ. Дори прѣди да сж изгорили тлъстината, слугата на свещеника дождаше и казваше на оногова, който принасяше жертва: дай месо за печено на свещеника; тси нѣма да вземе отъ тебе варено месо, а дай сурово. И ако нѣкой му рече: „нека първомъ изгорятъ тлъстината, както му е редътъ, и послѣ си вземи, колкото душа ти пожелае“, той казваше: не, сега дай, ако ли не, съ сила ще взема.

Самуиловитѣ синове.

1 Царств. 8:3... Синовитѣ му не вървѣха по неговитѣ пжтища, а се впуснаха въ користи, взимаха подаръци и сждѣха криво.
Саулъ.

1 Царств. 15:9, 19... Саулъ и народътъ пощадиха Агага и най-добритѣ овци, волове и огоени агнета, и всичко добро, като не искаха да ги изтрѣбятъ, а изтрѣбиха всичко лошо и нищожно. (И Самуилъ каза:) Защо тогава ти не послуша гласа Господень, а се хвърли по плячка и направи зло прѣдъ очитѣ на Господа?
Ахавъ.

3 Царств. 21:2. Ахавъ каза на Навутея, думайки: дай ми лозето си; то ще ми бжде овощникъ, понеже е близу до моя домъ, а вмѣсто него ще ти дамъ лозе по-хубаво отъ това, или, ако обичашъ, ще ти дамъ сребро, колкото то струва.

Първенцитѣ и началницитѣ (на Израилевитѣ синове).

Неем. 5:7. Сърдцето ми се възмути, и азъ строго смърихъ първенцитѣ и началницитѣ, като имъ казахъ: вие взимате лихва отъ братята си. И свикахъ противъ тѣхъ голѣмо събрание.

Пастиритѣ (на Израиля).

Ис. 56.11... Това сж псета съ жадна душа, които не знаятъ ситостъ; и това сж пастири неразумни: всички, отъ първи до послѣдни, гледатъ своя пжть, своята печалба.

Иоакимъ.

Иер. 22:17... Твоитѣ очи и твоео сърдце (царю Иоакиме) сж обърнати само къмъ користъ за себе си и къмъ проливане невинна кръвъ, за да притѣснявашъ и насиляшъ.

Вавилонъ.

Иер. 51:13. О, ти, който живѣешъ при голѣмитѣ води, който избилствуващъ съ съкровища! дойде краятъ ти, прѣдѣлтъ на твоята алчностъ.

Момъкътъ.

Мат. 19:22. Като чу момъкътъ тая дума (ако искашъ да бждешъ съвършенъ, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имашъ съкровище на небето; па дойди и върви слѣдъ Мене), отиде си натъженъ, защото имаше много имотъ.

Иуда.

Мат. 26:14, 15. Тогава единъ отъ дванайсетътѣхъ, на име Иуда Искариотъ, отиде при първосвещеницитѣ и рече: какво ще

ми дадете, та да ви Го (Иисуса) прѣдамъ? А тѣ му прѣдложиха трийсетъ сребърника.

Иоан. 12:6. (Мария, като взе литра нардово чисто, драгоценно миро, помаза нозѣтъ Иисусови, и съ косата си отри нозѣтъ Му; и кжщата се напълни съ благоухание отъ мирото. Тогава единъ отъ ученицитѣ Му, Иуда Симоновъ Искарיותъ, който щѣше да Го прѣдаде, рече: защо да се не продаде това миро за триста динария, и *паритѣ* да се раздадатъ на сиромаси?) Това каза той, нѣ че се грижеше за сиромаситѣ, а защото бѣше крадецъ. (Той държеше ковчежето, и крадѣше отъ онова, каквото тамъ пускаха.)

Фарисейтъ.

Лук. 16:14. (Не можете да служите на Бога и на Мамона.) Всичко това слушаха и фарисейтъ, които бѣха сребролюбци, и Му се (на Иисуса) подсмиваха.

Анания и Сапфира.

Дѣян. 5:1—10....Единъ мъжъ, на име Анания, съ жена си Сапфира, като продаде имотъ, скри отъ стойността, съ знанието и на жена си, а една часть донесе и сложи прѣдъ нозѣтъ на апостолитѣ. Но Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоята власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога. Като чу тия думи, Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуваха това. А младежитѣ станаха, покриха го, и като го изнесоха, погребяха го. Слѣдъ като минаха около три часа, влѣзе и жена му, безъ да знае, какво се е случило. А Петъръ я попита: кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: да, за толкова. Но Петъръ ѝ каза: защо сте се наговорили да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтъ на ония, които погребяха мъжа ти; и тебе ще изнесатъ. И *тя* веднага падна прѣдъ нозѣтъ му и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха я и погребяха до мъжа ѝ.

Златарьтъ Димитъръ.

Дѣян. 19:24—27. Нѣкой-си златаръ, на име Димитъръ, който правѣше сребърни храмчета на Артемида и доставяше на занаятчиитѣ нѣ малко печалба, като събра тѣхъ, па и *други* работници на такива нѣща, каза: другари, знаете, че отъ тая работа зависи нашиятъ добъръ поминъкъ; а пъкъ виждате и чувате, че нѣ само въ Ефесъ, но почти въ цѣла Асия, тоя Павелъ убѣди и обърна доста народъ, думайки, че не сж богове тия, които се правятъ съ ржцѣ *човѣшки*. Тѣй че има опасностъ, нѣ само това наше занятие да дойде въ прѣзрѣние, но и храмътъ на великата богиня Артемида да се не смѣта за нищо, и да загине величието на сжщата, която цѣла Асия и вселенната почита.

Феликсъ.

Дѣян. 24:26....Надѣвашъ (се), че Певелъ ще му даде пари, за да го пусне; затова го викаше често и се разговаряше съ него.

Валаамъ.

2 Петр. 2:15. Тъ (лъжеучителитъ) оставиха правия пътъ и се заблудиха, като тръгнаха по стъпкитъ на Восоровия синъ Валаама, който обикна несправедна заплата.

Кражба.

Тя е гнусота за Бога.

Иер. 7:9, 10. Какъ вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се кълнете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате, и послѣ дохаждате и се изправяте прѣдъ лицето Ми въ тоя домъ, надъ който е призовано Моето име, и казвате: „спасени сме“, та занепрѣдъ да вършите всички тия гнусотии. **Запрѣтена е.**

Изх. 20:15. Не кради. Втор. 5:19; Мат. 19:18; Марк. 10:19; Лук. 18:20; Римл. 13:9.

Лев. 19:11. Не крадете, не лъжете и не се мамете единъ други.

Притч. 23:10. Не прѣмѣстѣй стара межда и въ нива на сираци не влизай.

1 Кор. 6:8...Вие сами обиждате и ощетявате, и то братя.

1 Сол. 4:6. (Тази е волята Божия: всѣки отъ васъ да умѣе да запазва своя съсѣдъ въ светостъ и честъ,) и да не прѣстѣпничи и измамва въ това нѣщо брата си; защото Господь отъмъщава за всичко това, както и по-прѣди ви говорихме и свидѣтелствувахме.

Особено е запрѣтено да се прави отъ сиромаситъ.

Притч. 22:22. Не ограбвай сиромаша, защото той е сиромашъ, и не притѣснявай злочестника при портитъ.

Въ нея се заключава измама.

Лев. 19:13. Не притѣснявай ближния си и не бѣди грабителъ. Заплатата на наемника не бива да остава у тебе до сутринята.

Въ нея се заключава и задържане заплатата на наемника.

Мал. 3:5...Ще дойда при васъ за сѣдъ и ще бѣда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблѣсватъ пришлецъ, и отъ Мене се не боятъ, казва Господь Саваотъ.

Иак. 5:4. Ето, заплатата, що сте задържали (вие, богати) отъ работницитъ, които пожънаха нивитъ ви, вика, и виковетъ на жетваритъ стигнаха до ушитъ на Господа Саваота.

Тя поглъща земни съкровища.

Иов. 5:5. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече:) Жетвата му (на глупеца) ще изяде гладниятъ, прѣзъ трънето ще я извлѣче, и жеднитъ ще поглънатъ имота му.

Мат. 6:19, 20. Не си събирайте съкровища на земята, дѣто ги яде молецъ и рѣжда, и дѣто крадци подкопаватъ и крадатъ; но събирайте си съкровища на небето, дѣто ни молецъ, ни рѣжда ги яде, и дѣто крадци не подкопаватъ и не крадатъ.

Небесното съкровище е запазено отъ нея.

Лук. 12:33. Продайте си имотитъ и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяватъ, съкровище на небесата,

което да се не изчерпя, кждѣто крадецъ не приближава, и което молецъ не повръжда.

Прѣдписаніе за повръщане откраднатото.

Лев. 6:2—5. (Каза Господь на Моисея, думайки:) ако нѣкой съгрѣши и извърши прѣстѣпление прѣдъ Господа и отрече прѣдъ ближния си онова, що му е било повѣрено, или у него оставено, или отъ него откраднато, или измами ближния си, или н мѣри нѣщо изгубено и отрече това и лъжливо се закълне за каквото и да е, което човѣцитѣ вършатъ и чрѣзъ това грѣшатъ, — то, като съгрѣши и стане виновенъ, той трѣбва да върне откраднатото, що е открадналъ, или отнетото, що е отнелъ, или повѣреното, що му е било оставено, или изгубеното, що е намѣрилъ: всичко това, за което лъжливо се е закълелъ, той трѣбва напълно да го върне и къмъ това да прибави една пета часть и даде ономува, комуто принадлежи, въ деня, когато принася жертва за вина.

Числ. 5:7. (Рече Господь на Моисея, думайки: кажи на синоветѣ Израилеви: ако мъжъ или жена стори какъвъ-годѣ грѣхъ противъ човѣка,) то нека изповѣдатъ сторения си грѣхъ и да върнатъ напълно онова, за което сж виновни, и да прибавятъ къмъ него петата му часть и дадатъ ономува, спрѣмо когото сж съгрѣшили.

Притч. 6:30, 31. Не прощаватъ на крадеца, ако краде да насити душата си, кога е гладенъ; хванатъ ли го, той заплаща седморно, дава всичкия кжценъ имотъ.

Тя излиза отъ сърдцето; и осквернява човѣка.

Мат. 15:19, 20...Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣяния, блудства, кражби, лъжесвидѣтелства, хули: това осквернява човѣка. А яденето съ неомити ржцѣ не осквернява човѣка. **Марк. 7:21—23.**

Съединява се съ човѣкоубийство.

Ос. 4:2, 3. Клетва и измама. убийство, кражба и прѣлюбодѣйство твърдѣ много се разпространиха, и кръвнина върви слѣдъ кръвнина. Затова ще се заплаче тая земя, и ще изнемошѣятъ всички, които живѣятъ на нея, съ полскитѣ звѣрове и небеснитѣ птици; дори и морскитѣ риби ще загинатъ.

Когато се открие, причинява срамъ.

Иер. 2:26. Както крадецъ, кога го хванатъ, бива посраменъ —тъй се посрами Израилевиятъ домъ: тѣ, царетѣ имъ, князетѣ имъ, свещеницитѣ имъ и пророцитѣ имъ,—(думайки на дървото: „ти си, мой баща“, и на камъка: „ти ме роди“; защото тѣ обърнаха къмъ Мене гърбъ, а не лице; а прѣзъ врѣме на своето нещастие ще говорятъ: „стани и ни избави!“)

Привлича осжждане отъ Бога.

Ис. 3:14. Господь влиза въ сждъ съ старѣйшинитѣ на Своя народъ и съ неговитѣ князе: вие опустошихте лозето; плякосаното отъ сиромаша е въ вашитѣ кжщи.

Мих. 6:10—15. Не намиратъ ли се и сега въ дома на нечестивеца нечестни съкровища и смалена гнусна мѣра? Мога ли да

бжда чистъ съ невѣрни кжпони и съ лъжливи теглилки (въ торбата? Понеже богатитѣ му (на града) сж пълни съ неправда, и жителитѣ му говорятъ лъжа, и езикътъ имъ е измама въ уста-та имъ, то и Азъ злѣ ще те пораза съ опустошение поради твоитѣ грѣхове. Ти ще ядешъ — и не ще се наситишъ; празнота ще бжде вжтрѣ въ тебе; ще пазишъ, ала не ще опазишъ, а каквото скжташъ, ще го прѣдамъ на мечъ. Ще сѣнешъ, ала нѣма да жънешъ; ще стискашъ маслини, ала нѣма да се намажешъ съ дървено масло; ще цѣдишъ гроздовъ сокъ, ала вино нѣма да пиешъ.

Наум. 3:1. Горко на кървавия градъ! Той е пълненъ съ измама и убийство; не прѣстава въ него грабежътъ.

Проклятие послѣдва ония, които я вършатъ.

Втор. 27:17. Проклетъ да е, който отмѣстя междата на ближния си! И цѣлиятъ народъ да каже: аминъ.

Мих. 2:2, 3. Пожелаятъ ниви — и зематъ ги насила, кжщи — и отниматъ ги; обиратъ човѣка и кжщата му, мжжа и наслѣдието му. Затова тѣй казва Господъ: ето, Азъ замислямъ да направя върху тоя рѣдъ такова нещастие, което не ще смѣкнете отъ врата си, и не ще ходите изправени; защото това врѣме е зло.

Зах. 5:3, 4. Той (Ангелътъ) ми рече: това е проклятието, което излиза по лицето на цѣла земя; защото всѣки, който краде, ще бжде изтрѣбенъ, — както е написано на едната страна (на свитѣка), и всѣки, който се кълне лъжливо, ще бжде изтрѣбенъ, както е написано на другата страна. Азъ го направихъ, казва Господъ, и то ще влѣзе въ дома на крадеца и въ дома на оногова, който лъжливо се кълне въ Моето име, и ще остане въ дома му, и ще изтрѣби него, дърветата му и камѣнитѣ му.

Гнѣвъ Божий послѣдва ония, които я вършатъ.

Иез. 22:29, 31.... Въ народа се угнѣтяватъ единъ другъ, грабятъ и притѣсняватъ бѣденъ и сиромахъ, и несправедливо угнѣтяватъ пришлецъ. (Азъ дирихъ у тѣхъ човѣкъ, който да тури стѣна и да застане прѣдъ Мене въ пролома заради тая земя, за да я не погубя, но не намѣрихъ.) И тѣй, ще излѣя върху тѣхъ Моето негодуване, съ огъня на Моята яростъ ще ги изтрѣбя, поведението имъ ще обърна върху главата имъ, казва Господъ Богъ.

Тя изключва отъ небето.

1 Кор. 6:10. (Не се лъжете:) нито крадци, ни користолобци, ни пияници, нито хулители, ни грабители нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Кonto ставатъ съучастници въ нея, мразятъ душата си.

Притч. 29:24. Който се подѣля съ крадецъ, мрази душата си; слуша клетви, ала не обажда.

Нечестивцитѣ се занимаватъ съ нея.

Иов. 24:2, 3. Прѣмѣстятъ между, откарватъ стада и ги пасатъ у тѣхъ си, отъ сираци отнематъ осель, отъ вдовица взематъ волъ за залогъ.

Пс. 118:61. Примкитѣ на нечестивцитѣ ме окржжиха, но азъ не забравяхъ Твоя законъ.

Амос. 3:10. Тѣ не знаятъ да постжпватъ справедливо, каз-

ва Господь: съ насилие и грабежъ събиратъ съкровища въ чертозитѣ си.

Причакватъ, за да я извършатъ.

Ос. 6:9. Както разбойници причакватъ човѣка, тъй сбирщина свещеници убиватъ по пѣтя за Сихемъ и вършатъ мърсотии. *Нощемъ я вършатъ.*

Иов. 24:14. На разсъмване става убийцата, убива сиромаша и нищия, а нощемъ е крадецъ.

Авд. 1:5. Дали крадци не сж идвали при тебе, дали не нощни грабители, та си толкова разорень? Но тѣ щѣха да откраднатъ, колкото имъ е нужно. Да бѣха навлѣзли у тебе гроздоберци, не щѣха ли и тѣ да оставятъ баберки? (Какъ е обрано всичко у Исава и какъ сж прѣтършувани скривалищата му!)

Сдружаватъ се съ ония, които я вършатъ.

Пс. 49:18. (На грѣшника Богъ говори:) Кога видишь крадецъ, сближавашъ се съ него и съ прѣлюбодѣйци дружишь.

Ставатъ съучастници въ нея.

Притч. 28:24. Който окрадва баща си и майка си и казва „това не е грѣхъ“, той е съучастникъ на грабители.

Ис. 1:23. Твоитѣ князе сж законопрѣстѣпници и съучастници на крадци; тѣ всички обичатъ подарѣци и ламтятъ за награда; не закрилятъ сиракъ, и тѣжба на вдовица не стига до тѣхъ.

Благополучието имъ е кратковрѣменно.

Иов. 12:6. Спокойни сж шатритѣ на крадцитѣ и безопасни на дразнешитѣ Бога, които своя богъ виждатъ въ ржцѣтѣ си. **Иов. 20:15.**

Не се покайватъ за нея.

Откр. 9:21... Не се покаяха за убийствата си, нито за магесничествата си, нито за блудството си, нито за кражбитѣ си.

Сами себе си чрвѣзъ нея изтрѣбватъ.

Притч. 21:7. Насилието на нечестивцитѣ ще се струпа върху тѣхъ, защото сж се отrekli да пазятъ правдата.

Светнитѣ приематъ поучение да странятъ отъ нея.

Еф. 4:28. Който е кралъ, да не краде вече, а по-добрѣ е да се труди, като върши съ ржцѣтѣ си полезното, за да има що да отдѣля ономува, който се нуждае.

1 Петр. 4:15. Никой, прочее, отъ васъ да не страда като убиецъ, или крадецъ, или злосторникъ, или като посѣгателъ на чуждо.

Молятъ се (Богу) да бждатъ освобождени отъ нея.

Притч. 30:7, 9. За двѣ нѣща Те моля; не ми отказвай, прѣди да умра: (суета и лъжа отдалечъ отъ мене, сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насжщния хлѣбъ,) да не би, като се прѣситя, да се отрека отъ Тебе и да кажа: „кой е Господь?“ и да не би, като осиромашея, да почна да крада и да употрѣбявамъ името на моя Богъ напрязно.

Моисей постанови законъ за нея.

Изх. 22: 1—8. Ако нѣкой открадне волъ или овца и заколе, или продаде, да заплати петъ вола за волъ и четири овци за овца. Ако нѣкой завари крадецъ да подкопава и го удари, тъй че той умре, то да му се не иска кръвнина; но, ако е изгрѣло слънце надъ него, да му се иска кръвнина. *Крадецътъ* трѣбва да заплати; ако ли нѣма съ какво, да продадатъ самия него, та да се заплати, каквото е открадналъ; ако (той бжде хванатъ и) откраднатото се намѣри въ ржцѣтъ му живо, било волъ, или оселъ, или овца, да заплати (за тѣхъ) двойно. Ако нѣкой поврѣди нива, или лозе, като пусне добитъка си да пасе въ чужда нива (споредъ плодетъ ѝ да заплати отъ своята нива; ако ли поврѣди цѣлата нива), да обезщети съ най-доброто отъ нивата си и съ най-доброто отъ лозето си. Ако се появи огънь и обхване трънето и изгори кръстцитъ, или класоветъ, или нивата, то она, който е причинилъ тоя пожаръ, да заплати. Кога нѣкой даде на ближния си да му пази сребро или вещи, и тѣ бждатъ откраднати отъ кжщата му, ако се намѣри крадецътъ, да заплати той двойно; ако пъкъ се не намѣри крадецътъ, нека стопанинътъ на кжщата се яви прѣдъ сѣдитѣ (и се закълне), че не е турилъ ржка върху имота на ближния си.

Богъ опрѣдѣля наказанието ѝ.

Притч. 22: 23. (Не ограбвай сиромаша, защото той е сиромашъ, и не притѣснявай злочестника при портитѣ, —) защото Господъ ще се намѣси въ дѣлото имъ, и ще изтръгне душата на грабителитѣ имъ.

Иез. 18: 12, 13. Бѣденъ и сиромашъ притѣснява, отнима сила, залогъ не връща и къмъ идоли обръща очи, върши гнусота, дава подъ лихва и взима лихва, -- ще бжде ли той живъ? *Не*, той не ще бжде живъ. Който върши всички такива гнусотии, той безъ друго ще умре, кръвта му ще бжде върху него.

Произнесено е противъ нея „горко“.

Ис. 10: 2. (Горко на она, които създаватъ несправедливи закони и пишатъ жестоки рѣшения,) за да отстранятъ сиромаситѣ отъ правосѣдие и ограбятъ правата на слабитѣ между Моя народъ, за да направятъ вдовицитѣ своя плячка и ограбятъ сирацитѣ.

Наум. 3: 1. Горко на кървавия градъ! Той е пѣленъ съ измама и убийство; не прѣстава въ него грабежътъ.

Лъжеучителитѣ сж наречени съ нейното име.

Иер. 23: 30...Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ, казва Господъ, които крадатъ думитѣ Ми единъ отъ други.

Иоан. 10: 1. Истина, истина ви казвамъ: който не влиза прѣзъ вратата въ овчата кошара, а прѣскача отдругадъ, той е крадецъ и разбойникъ.

Иоан. 10: 8. Всички, колкото сж идвали прѣди Мене, сж крадци и разбойници; но овцитѣ не ги послушаха.

Иоан. 10: 10. Крадецътъ дохожда, само за да открадне, убие и погуби. Азъ дойдохъ, за да иматъ животъ, и да иматъ въ изобилие.

Тя е прѣдставена въ прѣтчи.

Лук. 10:30. Отговори Иисусъ (на законника) и каза: единъ човѣкъ слизаше отъ Иерусалимъ въ Иерихонъ, и налетѣ на разбойници, които го съблѣкоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъвъ.

Лук. 12:39. Знайте и това, че, ако стопанинътъ на къщата знаеше, въ кой часъ ще дойде крадецътъ, той щѣше да стои буденъ и нѣмаше да остави да му подкопаятъ къщата.

ПРИМѢРИ:

Рахиль.

Бит. 31:19....Понеже Лаванъ бѣ отишълъ да стриже добитъка си, Рахиль открадна идолитѣ, които бѣха у баща ѝ.

Аханъ.

Иис. Нав. 7:21. (Аханъ отговори на Иисуса и каза:) между пляката видѣхъ една хубава сенаарска дреха, двѣстѣ сикли сребро и единъ кжсъ злато, тежъкѣпетдесетъ сикли; това ми се понрави, и азъ го взехъ; и ето, то е скрито въ земята срѣдъ шатрата ми, и сребро е подъ него (скрито).

Сихемскитѣ жители.

Сжд. 9:25. Жителитѣ сихемски туриха по планинскитѣ върхове противъ него (Авимелеха) засадници, които обираха всѣкиго, който минаваше край тѣхъ по пѣтя. За това бѣ обадено на Авимелеха.

Миха.

Сжд. 17:2. Той каза на майка си: хилядата и сто *сикли* сребро, които ти бѣха откраднати и за които ти изрече прѣдъ мене проклетие, това сребро е у мене, азъ го взехъ. Майка му каза: благословенъ да бжде синъ ми прѣдъ Господа!

Гиезий.

4 Царств. 5:20—24. Тогава Гиезий, слугата на Божия човѣкъ Елисея, каза: ето, моятъ господарь не рачѣ да вземе отъ ржката на тоя сириецъ Неемана, каквото бѣ донесълъ. Живъ Господь! ще се затека подирѣ му и ще взема нѣщо отъ него. И се затече Гиезий слѣдъ Неемана. Нееманъ видѣ, че нѣкой тича подирѣ му, слѣзе отъ колесницата да го посрѣщне и каза: съ миръ ли? Той отговори: съ миръ; моятъ господарь ме прати да кажа: ето, сега дойдохъ при мене отъ Ефремова планина двама момци отъ пророческитѣ синове; дай имъ единъ талантъ сребро и двѣ прѣмѣни дрехи. И Нееманъ каза: вземи, ако обичашъ, два таланта И го много молѣше. Тогава той завърза два таланта сребро въ двѣ торби и двѣ прѣмѣни дрехи и *ги* даде на двамата си слуги, та *ги* понесоха прѣдъ него. Когато той дойде до хълма, взе *ги* отъ ржцѣтъ имъ и *ги* скри у дома си. И отпусна людетѣ, и тѣ си отидоха.

Двамата разбойници.

Мат. 27:38. Тогава бидоха разпнати съ Него (Иисуса) двама разбойници: единиятъ отдесно, а другиятъ отлѣво. **Марк. 15:27;** **Лук. 23:32.**

Иуда.

Иоан. 12:6. Това (защо да се не продаде това миро за триста динария, и *паритъ* да се раздадат на сиромаси?) каза той, нѣ че се грижеше за сиромаситѣ, а защото бѣше крадецъ. (*Той* държеше ковчето, и крадѣше огъ онова, каквото тамъ пускаха.)
Варѡва.

Иоан. 18:40...Варѡва...бѣше разбойникъ.

Кротостъ.

Тя е заповѣдана.

Еф. 4:32...Бивайте единъ къмъ друго добро, състрадателни, прощавайки си единъ другиму, както и Богъ ви прости въ Христа.

Фил. 4:5. Вашата кротостъ да бѣде извѣстна на всички човѣци. Господъ е близу.

1 Петр. 3:8...Бждете всички едномислени, състрадателни, братолюбиви, милосърдни, дружелюбни, смиреномждри.

Христостъ ѝ бѣ примѣръ.

Мат. 11:29. Вземете Моето иго върху си и се поучете отъ Мене, понеже съмъ кроткъ и смиренъ по сърдце, и ще намѣрите покой за душитъ си.

Мат. 21:5. (Когато приближиха до Иерусалимъ и дойдоха до Витфагия при Елеонската планина, Исусъ изпрати двама ученици, като имъ каза: идете въ селото, що е насрѣща ви, и веднага ще намѣрите вързана ослица и осле съ нея; отвържете и докарайте Ми ги; и, ако нѣкой ви рече нѣщо, ще кажете, че тѣ сж потрѣбни Господу; и веднага ще ги прати. А всичко това стана, за да се сбъдне реченото чрѣзъ пророка, който казва:) „кажете на дъщерята Сионова: ето, твоятъ Царъ иде при тебе кроткъ, възседналь ослица и осле, синъ на подяремница“. Зах. 9:9; Ис. 62:11.

2 Кор. 10:1. Самъ азъ Павелъ, смиренъ, кога съмъ лично помежду ви, а смѣль спрѣмо васъ, кога съмъ далечъ, убѣждавамъ ви съ Христова кротостъ и благодсть.

Тя е единъ отъ плодетѣ на духа.

Гал. 5:22, 23...Плодътъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благодсть, милосърдие, вѣра, кротостъ, въздържане. Противъ такива нѣма законъ.

Е едно отъ свойствата на небесната мждростъ.

Иак. 3:17...Мждростъта, която иде отгорѣ, е първомъ чиста, послѣ мирна, снизходителна, отстѣпчива, пълна съ милосърдие и съ добри плодове, безпристрастна и нелицемѣрна.

Необходима е за християнски животъ.

2 Кор. 6:6. (Въ всичко се прѣпоръчваме за служители Божи,) съ чистота, съ знание, съ дълготърпѣние, съ благодсть, съ Духъ Светий, съ нелицемѣрна любовь.

Еф. 4:1, 2...Азъ, окованикъ за Господа, моля ви да постѣпвате достойно за званието, за което сте призвани, съ всѣко смиреномждрие, кротостъ и великодушие, като се търпите единъ

други съ любовъ (и залѣгате да запазвате единството на духа чрѣзъ връзкитѣ на мира).

Заглажда голѣми грѣшки.

Екл. 10:4. Ако гнѣвътъ на началника избухне върху тебе, не напушай мѣстото си, защото кротостъта заглажда и голѣми грѣшки.

Отговоръ съ кротость отвърща гнѣвъ.

Притч. 15:1. (Гнѣвътъ и разумни погубва.) Кроткъ отговоръ гнѣвъ отвърща, а обидна дума яростъ възбужда.

Притч. 16:14. Царевъ гнѣвъ е за смъртъ вѣстителъ; но мждъръ човѣкъ ще омилостави царя.

Притч. 25:15. Велможа се съ кротость омилоствивава, и мекъ езикъ кости троши.

Светинитѣ трѣбва да я търсятъ.

Соф. 2:3. Потърсете Господа, всички смирени на земята, които изпълнявате законитѣ Му; потърсете правдата, потърсете смиреномждрието; може би ще се скриете въ деня на гнѣва Господень.

Да се облѣкатъ въ нея.

Кол. 3:12, 13... Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благодъ, смиреномждрие, кротость, дълготърпѣние, като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако нѣкой има противъ нѣкого оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие.

Съ нея да приематъ словото Божие.

Иак. 1:21... Като отхвърлите всѣка нечистота и набрана злоба, съ кротость приемайте насаденото слово, което може да спаси душитѣ ви.

Да я показватъ въ поведението си.

Иак. 3:13. Който между васъ е мждъръ и искусень, нека покаже чрѣзъ своето добро поведение дѣлата си въ кротость и мждрость.

1 Петр. 3:15. Господа Бога светете въ сърдцата си; бждете всѣкога готови съ кротость и боязнь да отговаряте всѣкому, който иска отъ васъ смѣтка за вашата надежда.

Да я показватъ къмъ всички човѣци.

Тит. 3:2. (Напомняй имъ) никого да не хулятъ, да бждатъ не свадливи, а тихи, и да показватъ всѣка кротость къмъ всички човѣци.

Съ нея да поправятъ ония, които падатъ въ прѣгрѣшение.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите да не би и вие бждете изкушени.

Многоцѣнна е прѣдъ Господа.

1 Петр. 3:4. [Вашето (на женитѣ) украшение да бжде не външно,] а *вжтрѣшно* — скритиятъ човѣкъ на сърдцето въ нетлѣнната *красота* на кроткия и тихъ духъ, което е драгоцѣнно прѣдъ Бога.

Служителитѣ Божии трѣбва да я слѣдватъ.

1 Тим. 6:11....Ти, човѣче Божий, бѣгай отъ тия нѣща (врѣдни похоти и сребролюбие) и стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовь, трѣпѣние и кротость.

Съ нея да наставляватъ противницитѣ.

2 Тим. 2:24, 25....Господниятъ рабъ не бива да влиза въ крамоли, но да бжде къмъ всички кротъкъ, поучливъ и трѣпѣливъ; съ кротость да наставлява противницитѣ, та дано Богъ имъ даде покаяние, да познаятъ истината.

Съ нея да убѣждаватъ вѣрващитѣ.

1 Кор. 4:21. Какво искате? Съ палица ли да дойда при васъ, или съ любовь и кротъкъ духъ?

1 Тим. 5:1. Старецъ не укорявай, а увѣщавай го, като да ти е баща; по-младитѣ пѣкъ, като да ти сж братя.

Конто я иматъ, отъ Бога ще бждатъ възвисени.

Пс. 145:6. Господъ въздига смирени, а нечестиви унижава доземи.

Пс. 149:4....Господъ благоволи къмъ Своя народъ, прославя смиренитѣ съ спасение.

Ще получатъ благодать.

Притч. 3:34. Надъ кощунници Той (Богъ) се присмива, а на смирени дава благодать.

Богъ ги учи и насочва.

Пс. 24:9. (Господъ) насочва кроткитѣ къмъ правда и учи кроткитѣ на Своитѣ пжтища.

Ще наслѣдятъ земята.

Пс. 36:11....Кроткитѣ ще наслѣдятъ земята и ще се наслаждатъ съ много миръ.

Блажени сж.

Мат. 5:5. Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наслѣдятъ земята.

ПРИМѢРИ:

Моисей.

Числ. 12:3....Мойсей бѣше най-кроткиятъ човѣкъ между всички човѣци на земята.

Давидъ.

2 Царств. 16:9—12. Тогава Авеса, Саруевъ синъ, каза на царя: защо това мъртво псе (Семей) злослови господаря ми царя? Ще ида и ще му сваля главата. Царьтъ каза: какво ни е, менѣ и вамъ, Саруеви синове? (оставете го,) нека злослови, защото Господъ му е заповѣдалъ да злослови Давида. А кой може да каже: защо правишь тъй? И Давидъ каза на Авеса и на всичкитѣ си слуги: когато синъ ми, който е излѣзълъ изъ моитѣ чрѣсла, гърси душата ми, толкозъ повече единъ синъ на вениаминець; оставете го, нека злослови, защото Господъ му е заповѣдалъ; може би, Господъ ще погледне милостивно на унижението ми, и ще ми въздаде Господъ добро за днешното му злословие.

Павелъ.

1 Сол. 2:7. (Нито човѣшка слава дирѣхме — било отъ васъ, било отъ други:) макаръ и да можехме да се явимъ съ важностъ като Христови апостоли, при все това ние бѣхме благи срѣди васъ, *сжцо* както кърмачка се нѣжно отнася съ дѣцата си.

Кръщение.

Иоанъ го извършва.

Мат. 3:5—12. Тогавя Иерусалимъ и цѣла Иудея, и цѣла Иорданска околностъ излизаха при него и се кръщаваха отъ него въ рѣка Иорданъ, като изповѣдваха грѣховетъ си. И като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукееи, че дохождатъ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бѣгате отъ бѣдещия гнѣвъ? Сторете, прочее, плодъ достоенъ за покаяние и не помисляйте да думате въ себе си: нашъ отецъ е Авраамъ; защото, казвамъ ви, Богъ може отъ тия камъни да въздигне чеда Аврааму; и сѣкирата лежи вече при корена на дърветата; затова всѣко дърво, което не дава добъръ плодъ, бива отсичано и хвърляно въ огънь; азъ ви кръщавамъ съ вода за покаяние; но Оня, Който иде подирѣ ми, е по-силенъ отъ мене; азъ не съмъ достоенъ да Му понеса обувката; Той ще ви кръсти съ Духъ Светий и съ огънь; лопатата Му е въ ржката Му, и Той ще очисти гумното Си и ще събере житото Си въ житницата, а плѣвата ще изгори съ неугасимъ огънь.

Иоан. 3:23...Иоанъ...сжцо кръщаваше въ Енонъ, близу до Салимъ, защото тамъ имаше много води; и отиваха тамъ и се кръщаваха.

Дѣян. 13:24. [Отъ неговото (на Давида) *именно* потомство Богъ по обѣщание въздигна Израилю Спасителя Исуса,] слѣдъ като Иоанъ прѣди появяването Му проповѣдва покаяно кръщение на цѣлъ народъ израилски.

Дѣян. 19:4. Павелъ каза: Иоанъ кръщавя съ покаяно кръщение, казвайки на народада вѣрва въ Оногова, Който иде слѣдъ него, сирѣчь, въ Христа Исуса.

Кръщението ка Иоана е било кръщение за покаяние.

Марк. 1:4. Иоанъ кръщаваше въ пустинята и проповѣдваше покаяно кръщение за опрощаване на грѣхове.

Лук. 3:8. (Иоанъ говорѣше на човѣцитѣ, които отиваха при него да ги кръсти:) Прочее, сторете плодове, достойни за покаяние и не начевайте да думате въ себе си: нашъ отецъ е Авраамъ; защото, казвамъ ви, Богъ може отъ тия камъни да въздигне Аврааму чеда.

Само съ вода.

Марк. 1:8. Азъ ви кръстихъ съ вода, а Той (Христосъ) ще ви кръсти съ Духъ Светий.

Лук. 3:16. Иоанъ на всички отговори и рече: азъ ви кръщавамъ съ вода, но иде по-силниятъ отъ мене, Комуто не съмъ достоенъ да развържа ремѣка на обувката: Той ще ви кръсти съ Духъ Светий и съ огънь. Иоан. 1:26.

Дѣян. 1:5...Иоанъ кръщавъ съ вода, а вие (апостолитѣ) нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий.

Дѣян. 11:16. Тогава си спомнихъ думитѣ на Господа, какъ Той говорѣше: „Иоанъ кръщавъ съ вода, а вие ще бждете кръстени съ Духъ Светий“. (Петъръ).

За да приготви пжть на Исуса Христа.

Ис. 40:3. Гласътъ на викация въ пустинята *говори*: пригответе пжть Господу, прави направете въ пустинята пжтекиътъ за нашия Богъ. Мат. 3:3; Марк. 1:3.

Мал. 3:1. Ето, Азъ пращамъ Ангела Си, и той ще приготви пжтя прѣдъ Мене, и внезапно ще дойде въ храма Си Господъ, Когото вие търсите, и Ангелътъ на завѣта, Когото вие желаете; ето, Той иде, казва Господъ Саваотъ. Марк. 1:2; Лук. 7:27.

Мат. 3:3. (Въ ония дни дохожда Иоанъ Кръстителъ и проповѣдва въ Иудейската пустиня и казва: покайте се, защото се приближи царството небесно.) Защото този е, за когото е казалъ пророкъ Исаия: „гласътъ на викация въ пустинята *говори*: пригответе пжтя на Господа, прави правете пжтекиътъ Му“. Ис. 40:3; Марк. 1:3; Лук. 3:4; Иоан. 1:23.

Иоан. 1:31. Азъ Го (Исуса) не познавахъ; но, за да стане Той явѣнъ на Израила, затова дойдохъ да кръщавамъ съ вода. **Фарисейтъ го отхвърли.**

Мат. 21:25. (Исусъ имъ отговори и рече: ще ви попитамъ и Азъ една дума:) кръщението Иоаново откъдѣ бѣше: отъ небето ли, или отъ човѣцитѣ? А тѣ разсждаваха помежду си и думаха: ако речемъ -- отъ небето, ще ни каже: а защо му не повѣрвахте? Марк. 11:31; Лук. 20:5.

Мат. 21:32...Дойдѣ при васъ Иоанъ по пжтя на празедността, и вие му не повѣрвахте. а митаритѣ и блудницитѣ му повѣрваха; вие пкъъ, като видѣхте *това*, не се разкаяхте отпослѣ, за да му повѣрвате.

Лук. 7:30...Фарисейтъ и законницитѣ, понеже не бѣха се кръстили отъ него, отхвърлиха волята Божия спрѣмо себе си. **Христосъ го потвърди, като го прие.**

Мат. 3:13—15. Тогава Исусъ дохожда отъ Галилея на Иорданъ при Иоана, за да се кръсти отъ него. А Иоанъ Го възпираше и думаше: азъ имамъ нужда да се кръстя отъ Тебе, а Ти ли идешъ при мене? Но Исусъ му отговори и рече: остави сега; защото тъй намъ подобава да изпълнимъ всѣка правда. Тогава *Иоанъ* Го допусна. Марк. 1:9; Лук. 3:21.

И Той го извършва.

Иоан. 3:22...Дойде Исусъ съ ученицитѣ Си въ земята Иудейска, и тамъ живѣеше съ тѣхъ и кръщаваше.

Иоан. 3:26. (Тогава между Иоановитѣ ученици и нѣкои иудеи възникна прѣпирня за очищението.) И дойдоха при Иоана и му рекоха: равй, Оня, Който бѣше съ тебе отвждъ Иорданъ и за Когото ти свидѣтелствува, ето, Той кръщава, и всички отиватъ при Него.

Иоан. 4:1, 2. Когато, прочее, Исусъ узна, че фарисейтъ

чули, какво Той позече отъ Иоана придобива ученици и кръщава, — макаръ Самъ Исусъ да не кръщаваше, а ученицитъ Му, — (оста-ви *Иудея* и отиде пакъ въ Галилея.)

Кръщението на Исуса е кръщение съ Духъ Светий.

Иоан. 1:33. (Свидѣтелствуваше Иоанъ, казвайки:) Азъ Го (Иисуса) не познавахъ; но Оня, Който ме прати да кръщавамъ съ вода, ми рече: надъ Когото видишь да слиза Духътъ и да остава върху Него, Този е, Който кръщава съ Духъ светий.

Основа се като таинство въ християнската църква.

Мат. 28:19, 20. [Приблѣжи Исусъ, заговори и имъ (на ученицитъ Си) рече: даде Ми се всѣка властъ на небето и на земята.] И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате въ името на Отца и Сина и Светаго Духа, и като ги учите да пазятъ всичко, що съмъ ви заповѣдалъ, и ето, Азъ съмъ съ васъ прѣзъ всички дни до свѣршъка на свѣта...

Марк. 16:15, 16. И рече имъ: идете по цѣлъ свѣтъ и проповѣдвайте Евангелието на всички твари. Който повѣрва и се кръсти, ще бѣде спасенъ, а който не повѣрва, ще бѣде осъденъ.

Внѣшниятъ, видимиятъ му знакъ е водата.

Дѣян. 8:36—38. И както си вървѣха по пѣтя, стигнаха до една вода; и скопецътъ рече: ето вода; какво ми прѣчи да се кръстя? А Филипъ му каза: ако вѣрвашъ отъ сѣ-сърдце, — може да се кръстиши. Той отговори и рече: вѣрвамъ, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий. И заповѣда да спратъ колесницата; па слѣзоха двамата въ водата, Филипъ и скопецътъ; и кръсти го.

Дѣян. 10:47. (Тогава Петъръ каза:) може ли нѣкой да възпре да се кръстятъ съ вода тия (езичниците), които приеха Духъ Светий, както и ние?

Вжтрѣшниятъ, духовниятъ му даръ е новорождението.

Иоан. 3:3, 5, 6 Исусъ му (на Никодима) отговори и рече: истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди свише, не може да види царството Божие. (Никодимъ Му казва: какъ може човѣкъ, бидейки старъ, да се роди? Нимѧ може втори пѣтъ да влѣзе въ утробата на майка си и да се роди?) Исусъ отговори: истина, истина ти казвамъ: ако нѣкой се не роди отъ вода и Духъ, не може да влѣзе въ царството Божие: роденото отъ плътта е плътъ, а роденото отъ Духа е духъ.

Римл. 6:3, 4, 11. (Ние, които сме умрѣли за грѣха, какъ ще живѣемъ още въ него?) Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме въ Христа Исуса, въ Неговата смъртъ се кръстихме? И тъй, ние се погребяхме съ Него чрѣзъ кръщението въ смъртъта, та, както Христосъ възкрѣсна отъ мъртвитѣ чрѣзъ славата на Отца, тъй и ние да ходимъ въ обновенъ животъ. Тъй и вие считайте себе си мъртви за грѣха, обаче живи за Бога въ Христа Исуса, нашия Господъ.

1 Кор. 6:11. И такива (нечестивци) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омийте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Исуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.

Еф. 5:26. (Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото.

Кол. 2:12, 13. [Въ Него (Христа) сте и обрѣзани чрѣзъ не-ржкотворно обрѣзване, като съблѣкохте грѣховното тѣло на плътта, чрѣзъ обрѣзването Христово,] като се погребяхте съ Него въ кръщението, въ което и възкрѣснахте заедно съ Него чрѣзъ вѣра въ силата на Бога, Който Го възкреси отъ мъртвитѣ. И васъ, които бѣхте мъртви въ грѣховетѣ и въ необрѣзването на плътта си, *Той* (Богъ)! оживи заедно съ Него, като ви прости всички грѣхове.

Неговото значение е: прощение на грѣхове.

Дѣян. 2:38, 39....Петъръ имъ (на иудеитѣ) рече: покайте се, и всѣки отъ васъ да се кръсти въ името на Исуса Христа, за прошка на грѣховетѣ; и ще приемете дара на Светаго Духа. Защото за васъ е обѣщанието, за вашитѣ дѣца и за всички далечни, които би призовалъ Господь, Богъ нашъ.

Дѣян. 22:16. (Нѣкой-си Анания дойде при мене, застана и ми рече: брате Савле, прогледай! И азъ тозъ-часъ прогледахъ и *погледнахъ* къмъ него. А той ми каза:) И сега що се бавишъ? Стани, кръсти се и омий грѣховетѣ си, като призовешъ името на Господа Исуса.

Единството на църквата чрѣзъ него се постига.

1 Кор. 12:13....Чрѣзъ единъ Духъ всички сме кръстени въ едно тѣло, било иудеи или елини, било роби или свободни; и всички съ единъ Духъ сме напоени.

Гал. 3:27, 28. Всички, които въ Христа се кръстихте, въ Христа се облѣкохте. Нѣма вече иудеинъ, ни елинъ; нѣма робъ, ни свободникъ; нѣма мъжки полъ, ни женски; защото всички вие едно сте въ Христа Исуса.

Само едно е.

Еф. 4:5. Единъ е Господь, една е вѣрата, едно е кръщението.

За приемането му е потрѣбна вѣра.

Дѣян. 2:41....Който приеха на драго сърдце думитѣ му (на Петра), кръстиха се; и се присъединиха въ она день (Петдесетница) около три хиляди души.

Дѣян. 8:12....Когато повѣрваха на Филипа, който благовѣстѣше за царството Божие и за името на Исуса Христа, кръщаваха се и мъже и жени.

Дѣян. 18:8....Криспъ, началникъ на синагогата, повѣрва въ Господа съ цѣлия си домъ; и мнозина коринтяни, слушайки *Павла*, вѣрваха и се кръщаваха.

То се извърши на отдѣлни лица.

Дѣян. 9:18....Изведнажъ сѣкашъ люспи паднаха отъ очитѣ му (на Савла), и *той* веднага прогледа и, като стана, покрѣсти се. *На цѣли домочадия.*

Дѣян. 16:15....Когато се покрѣсти тя (Лидия) и домашнитѣ ѝ, помоли ни и рече: ако сте ме признали за вѣрна Господу, влѣзте и живѣйте въ къщата ми. И ни придума.

1 Кор. 1:16. Кръстихъ сѣщо и Стефаниновия домъ, а дали съмъ кръстилъ и другиго нѣкого, не зная.

То се извършва въ името на Исуса Христа.

Дѣян. 8:16. (Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана, които слѣзоха ѝ се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий.) (Защото Той не бѣ слѣзълъ още нито върху одного отъ тѣхъ, а само бѣха кръстени въ името на Господа Исуса.)

Дѣян. 10:48. [Тогавъ Петъръ каза: може ли нѣкой да възпре да се кръстятъ съ вода тия (езичниците), които приеха Духъ Светий, както и ние?] И заповѣда имъ да се кръстятъ въ името на Исуса Христа. Слѣдъ това го помолиха да прѣстои у тѣхъ нѣколко дни.

То е единъ отъ явнитѣ знакове на Духа Светаго.

Тит. 3:5, 6. (Когато се яви благостта и човѣколюбието на нашия Спасителъ, Бога,) Той ни спаси не поради дѣлата на праведность, що ние извършихме, а по Своята милость, чрѣзъ банята на възраждането и обновата отъ Духа Светаго, Когото изобилно излѣ върху насъ чрѣзъ Исуса Христа, нашия Спасителъ. **Неговитѣ знакове.**

1 Кор 10:2....Всички въ Моисея се кръстиха въ облака и въ морето.

1 Петр. 3:20, 21. (Христосъ, за да ни заведе при Бога, веднажъ пострада за грѣховетѣ ни, праведникъ за неправеднитѣ, бидейки умъртвенъ по плътъ, но оживѣлъ по духъ, съ който Той, като слѣзе, проповѣдва и на духоветѣ, които бѣха въ тъмница,) и които нѣкогашъ се не покориha, когато Божието дълготърпѣние ги очакваше, въ днитѣ на Ноя, при строенето на ковчега, въ който малцина, сирѣчь осемъ души се избавиха отъ водата; образътъ на тая вода — кръщението (което не е отмахване плътската нечистота, а обѣщаване Богу добра съвѣсть) спасява сега и насъ чрѣзъ възкресението на Исуса Христа.

Примѣръ (освѣнъ споменатитѣ по-горѣ):

Тѣмничиятъ стражаръ и сѣмейството му.

Дѣян. 16:33. Като ги (Павла и Сила) прибра въ оная часъ прѣзъ ноцта, оми имъ ранитѣ и веднага се покрѣсти самъ той и всичкитѣ му домашни.

Кръщение съ Духъ Светий.

То се прѣдрече.

Притч. 1:23. (Прѣмждростта говори:) „Обърнете се къмъ моитѣ изобличения; ето, азъ ще излѣя духа си върху васъ, ще ви явя думитѣ си.“

Ис. 44:3. [Тѣй казва Господь: не бой се, рабе Мой Иакове, и възлюбени (Израилю), когато Азъ избрахъ;] защото ще излѣя вода върху жедуващето, и потоци върху изсъхналото; ще излѣя духа Си върху твоето племе и благословението Си — върху твоитѣ потомци.

Иез. 36:25, 26. Ще ви порѣся съ чиста вода, — и вие ще се очистите отъ всички ваши скверности, и отъ всички ваши идоли ще ви очистя. Ще ви дамъ ново сърдце и новъ духъ ще

ви дамъ; ще взема изъ вашата плътъ каменното сърдце и ще ви дамъ сърдце отъ плътъ.

Иез. 39:29. И вече не ще скривамъ отъ тѣхъ лицето Си, защото Азъ ще излѣя Моя духъ върху дома Израилевъ, казва Господь Богъ.

Зах. 12:10... Върху дома Давидовъ и върху жителитѣ иерусалимски ще излѣя духъ на благодать и умиление, и тѣ ще погледнатъ на Него, Когото тѣ прободоха, и ще ридаятъ за Него, както се ридае за единороденъ синъ, и ще скърбятъ, както се скърби за първороденъ.

Иоан. 7:38, 39. Който вѣрва въ Мене, изъ неговата утроба, както е речено въ Писанието, ще потекатъ рѣки отъ жива вода. Това каза за Духа, Когото щѣха да приематъ вѣрващитѣ въ Него; защото Духъ Светий още не бѣ даденъ, понеже Иисусъ още не бѣ прославенъ.

Христосъ се кръстилъ съ него.

Мат. 3:16. И като се кръсти, Иисусъ веднага излѣзе изъ водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видѣ Духа Божий да слиза като гълъбъ и да се спуща върху Него. **Марк. 1:12; Лук. 3:22; Иоан. 1:32.**

Христосъ го извършва.

Иоан. 1:33. (Свидѣтелствуваше Иоанъ, казвайки:) Азъ Го (Иисуса) не познавахъ; но Оня, Който ме прати да кръщавамъ съ вода, ми рече: надъ Когото видишъ да слиза Духътъ и да остава върху Него, Този е, Който кръщава съ Духъ Светий.

Е обѣцано.

Иоан. 14:25... Утѣшителтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

Иоан. 15:26... Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви прата отъ Отца, Духътъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтелствува за Мене.

Дѣян. 1:5... Иоанъ кръщава съ вода, а вие нѣ слѣдъ много дни отъ днесъ ще бждете кръстени съ Духъ Светий. **Дѣян. 11:16.**

Нуждата отъ него.

Дѣян. 19:2—6. (Павелъ дойде въ Ефесъ и, като намѣри тамъ нѣкои ученици,) каза имъ: като повѣрвахте, приехте ли Светаго Духа? А тѣ му отговориха: нито сме и чули. дали има Духъ Светий. Той имъ раче: а въ какво се кръстихте? Тѣ отговориха: въ Иоановото кръщение. Павелъ каза: Иоанъ кръщава съ покаяно кръщение, казвайки на народа да вѣрва въ Оногова, Който иде слѣдъ него, сирѣчь, въ Христа Иисуса. Като чува *това*, тѣ се кръстиха въ името на Господа Иисуса. И когато Павелъ възложи на тѣхъ ржцѣ, слѣзе върху имъ Духъ Светий, и тѣ почнаха да говорятъ на *разни* езици и да пророчествуваатъ.

Римл. 8:9. Вие живѣте не по плътъ, а по духъ, само ако Духътъ Божий живѣе въ васъ. Ако пакъ нѣкой нѣма Духа на Христа, той не е Христовъ.

Получава се чрѣзъ молитва.

Лук. 11:13... Ако вие, бидейки лукави, умѣете да давате

добри даяния на чедата си, колко повече Отецъ небесний ще даде Духъ Светий на ония, които Му искатъ?

Дѣян. 8:15—17. (Като чуха апостолитѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана,) които слѣзоха и се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий. (Защото Той не бѣ слѣзълъ още нито върху одного отъ тѣхъ, а само бѣха кръстени въ името на Господа Исуса.) Тогава възлагаха върху имъ ржцѣ, и *тѣ* приемаха Духа Светаго.

Словото Божие стана негово оржие.

Дѣян. 10:44. Докато Петъръ още говорѣше тия думи [че всѣкой, който вѣрва въ Него (Христа), ще получи прошка на грѣхове тѣ чрѣзъ Неговото име], Духъ Светий слѣзе върху всички, които слушаха словото.

Еф. 5:26. (Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея,) за да я освети, като я очисти съ водната баня чрѣзъ словото. **Изпълненнето му.**

Дѣян. 2:1—4. Когато настана день Петдесетница, *тѣ* (апостолитѣ) всички въ единомислие бѣха заедно. И внезапно биде шумъ отъ небето, като че идѣше силенъ вѣтеръ, и напълни цѣлата кжца, дѣто седѣха. И явиха имъ се езици, като че огнени, които се раздѣляха, и се спрѣха по единъ на всѣкиго отъ тѣхъ. И всички се изпълниха съ Духъ Светий, и наченаха да говорятъ на други езици, споредъ както Духътъ имъ даваше да изговарятъ.

Лакомство.

То е запрѣтено.

Притч. 25:16 Намѣришъ ли медъ, яжъ *само*, колкото ти трѣбва, за да се не прѣситишъ отъ него и да го не повърнешъ.

То е едно отъ дѣлата на плътта.

Гал. 5:19, 21. Дѣлата на плътта сж извѣстни: тѣ сж: прѣлюбодѣйство, блудство, нечистота, разпжство, [идолослужение, магии, вражди, свади, ревнувания, гнѣвъ, разпри, разногласия, (съблазни,) ереси,] завистъ, убийства, пиянство, срамни гощавки и други такива: отнапрѣдъ ви казвамъ, както и по-прѣди ви казахъ, че, които вършатъ това, нѣма да наслѣдятъ царството Божие.

Христосъ лъжливо бѣ обвиненъ въ тоя грѣхъ.

Мат. 11:19. Дойдѣ Синъ Човѣческий. Който ядѣ и пие, а казватъ: ето човѣкъ многоядецъ и винопиецъ, приятель на митарии и грѣшници. И прѣмждростъта биде оправдана отъ своитѣ чеда.

Нечестивцитѣ се прѣдаватъ на него.

Ис. 56:11... Това сж псета съ жадна душа, които не знаятъ ситостъ; и това сж пастири неразумни: всички, отъ първи до послѣдни, гледатъ своя пжть, своята печалба.

Фил. 3:19. Тѣхниятъ край е погибель, тѣхниятъ богъ — ко-ремътъ, а славата — въ срама имъ; тѣ мислятъ за земното.

2 Петр. 2:13. [Тѣ (лъжеучителитѣ) въ своето разтлѣние ще погинатъ,] като получатъ заплата за неправда. Тѣ смѣтатъ за

наслада всѣкидневния раскошъ; *тѣ* сж сквернителни и безсрамници, наслаждаватъ се съ своитѣ измами, гощавайки се съ васъ.

Иуд. 1:12. Тѣ сж петно на вашитѣ „вечери на любовъта“, като пируватъ съ васъ и безъ страхъ се гоятъ. Тѣ сж безводни облаци, носени отъ вѣтрове, есенни дървета, безплодни, дваждъ умрѣли, изкоренени.

То води: *къмъ плѣтски удоволствия.*

Ис. 22:13....Ето, веселие и радостъ! Убиватъ волове и колятъ овни; ядатъ месо, пиятъ вино и *казватъ*: „да ядемъ и да приемъ, защото утрѣ ще умремъ!“. 1 Кор. 15:32.

Лук. 12:19. (Богатиятъ човѣкъ рече:)...ще кажа на душата си: душо, имашъ много блага, приготвени за много години: почивай, яжъ, пий, весели се.

Къмъ осиромашаване.

Притч. 23:21....Пияницата и който се прѣсища, ще осиромашеятъ, и сѣнливостъта ще ги облѣче въ дрипи.

Лакомството на властниците разваля народитѣ имъ.

Екл. 10:16, 17. Горко ти, земйо, кога царьтъ ти е дѣте, и кога князетѣ ти ядатъ рано! Блазѣ ти, земйо, кога царьтъ ти е отъ родъ благороденъ, и князетѣ ти ядатъ на врѣме, за подкрѣпа, а не за прѣсищане!

То е неприлично за светнитѣ.

1 Петр. 4:3....Стига, дѣто прѣзъ миналото врѣме на живота вършихте волята на езичниците, като се бѣхте прѣдали на разпѣтство, похоти (мжжеложство, скотоложство, *лоши* помисли), пиянство, срамни гощавки и прѣпивки, и на нечестиво идолослужение.

Наставления за лазене отъ него.

Притч. 23:2, 3. (Кога седнешъ да ядешъ съ властникъ, гледай добрѣ, що е отпрѣдѣ ти,) и тури прѣграда на гърлото си, ако си лакомъ. Не се прѣлѣстай отъ вкуснитѣ му госби: тѣ сж примамлива храна.

Притч. 23:20. Не бжди между ония, които се съ вино опиватъ, между ония, които се съ месо прѣсищатъ.

Притч. 28:7. Който пази закона, е разуменъ синъ, а който се събира съ разсипници, посрамя баща си.

Лук. 21:34. Прочее, внимавайте надъ себе си, да не би сърдцата ви да бждатъ отекавани съ прѣядане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня день внезапно.

Римл. 13:13, 14. Като въ день, да се държимъ благоприлично, безъ да се *прѣдаваме* нито на срамни гощавки и пиянство, нито на сладострастие и разпѣтство, нито на раздоръ и завистъ; но облѣчете се въ Господа нашего Исуса Христа, и грижитѣ за плѣтъта не прѣвърщайте въ похоти.

Да се молимъ да не се отдадемъ на него.

Пс. 140:4. Не давай (Господи) да се отклони сърдцето ми къмъ думи лукави за извиняване грѣшни дѣла, заедно съ людетѣ, които вършатъ беззаконие, и да не вкуся отъ тѣхнитѣ сласти.

Наказанието му.

Числ. 11:33, 34. Месото бѣше още въ зжитѣ имъ и не

бѣше още изѣдено, и разпали се гнѣвътъ Господень противъ народа, и Господь порази народа съ твърдѣ голѣма пораза. И нарекоха това мѣсто Кибротъ-Хатаава (гробове на прищѣвкитѣ), защото тамъ погребяха народа, който изказа прищѣвки. Пс. 77:29—31.

Втор. 21:20, 21. (Ако нѣкой има буенъ и непокоренъ синъ, който не слуша гласа на баща си и гласа на майка си, и тѣ сж го наказвали, но той ги не слуша,—то нека баща му и майка му го взематъ и го заведатъ при старѣитѣ на града си и при вратитѣ на своето мѣстопрѣбивалище) и да кажатъ на старѣитѣ отъ своя градъ: „тоя нашъ синъ е буенъ и непокоренъ, не слуша думитѣ ни, прахосникъ е и пияница“; тогава всички жители на града му нека го прѣбиятъ съ камъни до смъртъ: *тъй* изтрѣбвай злото изсрѣдъ тебе, и всички израилтяни ще чуятъ и ще се побоятъ.

Пс. 77:29—31...Тѣ ядоха и се прѣситиха; и това, що желяеха, имъ даде. Ала не бѣ минала още прищѣвката имъ, храната имъ бѣ още въ устата имъ, и гнѣвъ Божий дойде върху тѣхъ, уби тѣхнитѣ тлъсти и позали Израилевитѣ момци.

Пс. 105:14, 15. Увлѣкоха се отъ похотливостъ въ пустинята и изкусиха Бога въ необитаемата *мѣстность*. И Той изпѣлни тѣхното искане, но прати язва на душитѣ имъ.

Амос. 6:4, 7. (*Горко вамъ,*) които лежите на одрове отъ слонова кость и се обтѣгате на леглата си, ядете най-добри овни отъ стадото и телета отъ тлъсто пасбище. Затова сега тѣ ще отидатъ въ плѣнъ начело на плѣнниците, и ще се свърши ликуването на изнѣженитѣ.

Изясненке (на) опасността му.

Лук. 12:45, 46. Ако...оня слуга каже въ сърдцето си: скоро нѣма да дойде господарьтъ ми, и почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива, — господарьтъ на тоя слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае, и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ невѣрнитѣ.

ПРИМѢРИ:

Исавъ.

Бит. 25:30—34...Рече Исавъ на Иакова: дай ми да ямъ отъ червеното, отъ това червено, защото съмъ уморенъ. Затова му и дадоха прѣкоръ Едомъ. Но Иаковъ отговори (на Исавъ): продай ми пѣкъ ти още сега първородството си. Исавъ рече: ето, умирамъ; защо ми е това първородство? Иаковъ (му) каза: закълни ми се още сега. Той му се закле, и (Исавъ) продаде първородството си на Иакова. Тогава Иаковъ даде на Исавъ хлѣбъ и гозба отъ леща, и той яде и пи, и стана па си отиде: тѣй прѣзрѣ Исавъ първородството.

Евр. 12:16, 17. (Залѣгайте да имате миръ съ всички и светостъ, безъ която никой нѣма да види Господа, като гледате,) да не би да има между васъ нѣкой блудникъ, или нечестивецъ като Исавъ, който за една гозба се отказа отъ първородството си. Защото знаете, че и отпослѣ *той*, желяейки да наслѣди благословението, биде отхвърленъ, понеже не можа да измѣни рѣшението на баща си, ако и да бѣ го молилъ за това съ сълзи.

Израилтянитѣ.

Числ. 11:4. Пришелцитѣ между тѣхъ наченаха да изказватъ прищѣвки; а заедно съ тѣхъ и синоветѣ Израилеви седѣха, плачеха и думаха: кой ще ни нахрани съ месо?

Пс. 77:18. (Тѣ продължаваха да грѣшатъ прѣдъ Него и да дразнятъ Всевишния, въ пустинята:) изкушаваха Бога въ сърдцето си, искайки храна по угодата си.

Илиевитѣ синове.

1 Царств. 2:12—16....Синоветѣ на Илия бѣха лоши човѣци; тѣ не познаваха Господа и дълга на свещеницитѣ спрѣмо народа. Когато нѣкой принасяше жертва, слугата на свещеника дохождаше съ вилица въ рѣка, доклѣ се варѣше месото, и я спущаше въ котела, или въ котлето, или въ тиганя, или въ гърнето, и каквото извади вилицата, това вземаше за себе си свещеникътъ. Тѣй постѣпваха тѣ съ всички израилтяни, които дохождаха тамъ въ Силомъ. Дори прѣди да сж изгорили тлъстината, слугата на свещеника дохождаше и казваше на оногова, който принасяше жертва: дай месо за печено на свещеника; той нѣма да вземе отъ тебе варено месо, а дай сурово. *И ако* нѣкой му рече: „нека първомъ изгорятъ тлъстината, както му е редътъ, и *послѣ* си вземи, колкото душа ти пожелае“, той казваше: не, сега дай, ако ли не, съ сила ще взема.

Навалъ.

1 Царств. 25:36. Авигея дойде при Навала, и ето, у него въ дома му гошавка като царски пиръ, и сърдцето на Навала весело: той бѣше много пиянъ; затова тя му нищо не продума, ни много, ни малко, до сутринята.

Валтасаръ.

Дан. 5:1. Царъ Валтасаръ даде голѣмъ пиръ на хиляда свои велможи и прѣдъ очитѣ на хилядата пи вино.

Иудеитѣ.

Иоан. 6:26. Исусъ имъ отговори и рече: истина, истина ви казвамъ: дирите Ме не за това, че видѣхте чудеса, но за това, че ядохте отъ хлѣбоветѣ и се наситихте.

Ласкателство.**То е пагубно.**

Притч. 7:21—23. Съ многото ласкави думи тя (блудницата) го (неразумния момъкъ) увлѣче, съ мазнитѣ си уста го завладѣ. Веднага той трѣгна подиръ ѝ, както волъ отива на клане (и както псе — на верига), както елень — на изстрѣлъ, доклѣ стрѣла не пониже черния му дробъ, както птичка се хвърля въ примка и не знае, че тя е за нейна гибель.

Притч. 29:5. Човѣкъ, който ласкае приятеля си, залага примка за нозѣтѣ му.

То скрива умраза.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глупавъ.

Притч. 26:24—26. Съ уста си врагътъ се прѣструва, а въ сърдце си коварство крои. Кога говори дори съ нѣженъ гласъ, не му вѣрвай, защото въ сърдцето му има седемь гнусотии. Ако умразата му се прикрива насамъ, злобата му ще се открие въ събранието народно.

Притч. 27:6. Искрени сж укоритѣ отъ оногова, който обича, и лъжливи сж цѣлувкитѣ отъ оногова, който мрази.

Мат. 26:48, 49....Оня (Ауда), който Го (Иисуса) прѣдаваше, бѣ имъ (на множеството народъ съ ножове и колове) далъ знакъ, казвайки: Когото цѣлуна, Той е; хванете Го. И веднага се приближи до Иисуса и рече: радвай се, Рави! и Го цѣлуна.

Съ него се придобива свѣтско прѣимущество.

Дан. 11:21, 32. „...На мѣстото му (на сѣверния царь) ще се издигне прѣзрѣниятъ, и не ще му въздадатъ царски почести; но той ще дойде безъ шумъ и съ ласкателство ще завладѣе царството. Къмъ себе си ще привлече съ лъсть ония, които постъпватъ нечестиво противъ завѣта; но людетѣ, които почитатъ своя Богъ, ще се усилятъ и ще дѣйствувать“.

Ония, които го правятъ, не намиратъ благосклонность отпослѣ.

Притч. 28:23. Който изобличава човѣка, ще намѣри отпослѣ по-голѣма благосклонность, нежели оня, който съ езикъ ласкае. **Заповѣдта и поучението пазятъ отъ него.**

Притч. 6:23, 24....Заповѣдта е свѣтило, и поукага — свѣтина, и назидателнитѣ поуки — пжть къмъ живота, за да те пазятъ отъ покварена жена, отъ лъстивъ езикъ на чужда.

Светнитѣ не трѣбва да го правятъ.

Иов. 32:21, 22. (Отговори Елиуй, синъ Варахиоловъ, вузитець, и каза:) Нѣма да гледамъ човѣка на лице и никого нѣма да лаская, защото не умѣя да лаская: на часа моятъ Творецъ би ме убилъ.

Служителнитѣ Божии не бива да го правятъ.

1 Сол. 2:5....Нито съ ласкателни думи се отнесохме нѣкога къмъ васъ, както знаете, нито съ користна омисль: Богъ е свидѣтель!

Нечестивцитѣ го правятъ.

Пс. 5:10....Въ устата имъ нѣма истина: сърдцето имъ е пагуба, гърлото имъ — отворенъ гробъ, съ езика си лъстятъ.

Пс. 11:3. Лъжа говори всѣки на ближния си; лъстиви сж устата, говорятъ съ присторено сърдце.

Притч. 26:28. Лъжливъ езикъ мрази ония, които е наранилъ, и уста ласкателни готвятъ падение.

Иуд. 1:16. Тѣ сж роптачи, недоволници, които постъпять споредъ своитѣ похоти (нечестиво и беззаконно); устата имъ произнасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

Правятъ го на себе си.

Пс. 35:3....Той се лъсти въ очитѣ си, че ужъ търси беззаконието си, за да го намрази.

Лицетърцитѣ го правятъ спрѣмо Бога.

Пс. 77:36....Съ устата си Го лъстѣха и съ езика си лъжеха прѣдъ Него.

Лъжеучителитѣ го правятъ

Римл. 16:18....Такивато служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

Наказанието му.

Пс. 11:4. Господь ще изтрѣби всички лъстиви уста, високомѣрния езикъ.

ПРИМѢРИ:*Жената текоянка.*

2 Царств. 14:17. [Жената текоянка влѣзе при царя (Давида), падна ничкомъ нѣземи, поклони се и каза: помогни, царю, *помогни!* Царьтъ я попита: какво ти е? И тя отговори:]...Думата на моя господарь-царь нека ми бжде утѣха, защото моятъ господарь-царь е като Ангель Божий, и може да изслуша доброто и лошото. И Господь, Богъ твой, ще бжде съ тебе.

Авесаломъ.

2 Царств. 15:2—6. Авесаломъ ставаше сутринь рано, спираше се край пѣтя при портитѣ и, кога нѣкой имаше тѣжба и отиваше при царя на сѣдъ, той го повикваше и питаше: отъ кой си градъ? И когато оня отговорѣше: стъ еди кое-си Израилево колѣно е твоятъ рабъ, — тогава Авесаломъ му казваше: ето, твое-то дѣло е добро и справедливо, ала при царя нѣма кой да те изслуша. И Авесаломъ *още* казваше: о, да бѣха мене поставили сѣдия въ тая земя! При мене би дохаждалъ всѣки, който има разправия и тѣжба, и азъ бихъ го сѣдилъ по правда. И кога се нѣкой доближеше да му се поклони, той протегнѣше рѣка и го пригрѣщаше и цѣлуваше. Тѣй постѣпваше Авесаломъ съ всѣки израилтянинъ, който дохождаше при царя да се сѣди, и се вмѣкваше Авесаломъ въ сърдцата на израилтянитѣ.

Лъжепророцитѣ.

3 Царств. 22:13. Изпратениятъ, който бѣ отишълъ да повика Михея, му думаше: ето, рѣчитѣ на пророцитѣ едногласно *прѣдсказватъ* на царя добро: нека и твоята дума бжде съгласна съ думата на всѣкиго отъ тѣхъ; изречй и ти добро.

Свѣтнициитѣ на Дария.

Дан. 6:7. Всички князе на царството, намѣстници, сатрапи, свѣтници и военачалници се съгласиха помежду си, да се издаде царска наредба и да излѣзе заповѣдъ: който прѣзъ трийсетъ дена се моли на кой и да било богъ или човѣкъ, освѣнъ на тебе, царю, него да хвърлятъ въ лѣвовата яма.

Фарисейтѣ и иродиянитѣ.

Марк. 12:14. Тѣ дойдоха и Му (на Иисуса) казватъ: Учителю, знаемъ, че си справедливъ и немаришъ за никого, понеже не гледашъ на ничие лице, а истински поучавашъ на пѣтъ Божий. Позволено ли е да се дава данъкъ кесарю, или не? Да дадемъ ли, или да не дадемъ? Мат. 22:16.

Тирци и сидонци.

Дѣян. 12:22. (Въ опредѣления день Иродъ се облѣче въ царска дреха, седна на трона и говорѣше къмъ тѣхъ;) а народътъ викаше: *това* е Божий гласъ, а не човѣшки.

Лицемѣрие.

Богъ го познава и разкрива.

Ис. 29:15, 16. Горко на ония, които мислятъ да се скриятъ въ дълбочината, за да утаятъ кроежа си отъ Господа, които вършатъ дѣлата си въ мракъ и казватъ: кой ще ни види? и кой ще ни узнае? Какво безразсудство! Можемъ ли да смѣтаме грънчаря за глина? Ще каже ли издѣлието за оногова, който го е направилъ: той не ме е направилъ? и ще каже ли издѣлието за художника си: той не разбира?

Лук. 16:15. Той (Христосъ) имъ (на фарисеитѣ) рече: вие прѣдставяте себе си за праведни прѣдъ човѣцитѣ, но Богъ знае вашитѣ сърдца; защото, което е високо у човѣцитѣ, то е мерзостъ прѣдъ Бога.

Христосъ го познава и разкрива.

Мат. 22:18....Иисусъ, като разбра лукавството имъ, рече: що Ме изкушавате, лицемѣрци? **Лук. 20:23.**

Лук. 11:44. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, защото сте като гробове, които не личатъ, и по които човѣцитѣ ходятъ, безъ да знаятъ.

Ония, които го иматъ, не могатъ да угождаватъ Богу.

Ис. 9:17....Господь не ще се радва на момцитѣ му (на Израиля), и не ще се смили надъ сирацитѣ му и вдовицитѣ му; защото тѣ всички сж лицемѣри и злодѣи, и устата на всички говорятъ нечестиво. При всичко това гнѣвътъ Му не ще се отвърне, и ржката Му е още прострѣна.

Нѣма да се явятъ прѣдъ Него.

Иов. 13:16. (Ето, Той ме убива, но азъ ще се надѣвамъ; желалъ бихъ само да удържа пжтищата си прѣдъ лицето Му.) И това ми е вече за оправдание, понеже лицемѣръ не ще се яви прѣдъ лицето Му.

Тѣ (лицемѣрцитѣ) се нарекоха: безумни и слѣпи.

Мат. 23:17, 19, 25. Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по горѣ: златото, или храмътъ, който освещава златото? Безумни и слѣпи, кое, наистина, стои по горѣ: дарътъ ли, или жертвеникътъ, който освещава дара? Слѣпи фарисеино, очисти първомъ извжтрѣ чашата и блюдото, за да станатъ чисти и отвѣнь.

Лук. 12:56, 57. Лицемѣрци, лицето на земята и небето умѣете да разпознавате, а това врѣме какъ не узнавате? А защо и сами отъ себе си не сждите, що е право?

Простаци.

Ис. 32:6....Простакътъ говори глупости, и сърдцето му мисли за незаконното, за да дѣйствува лицемѣрно и да произнася ху-

ла противъ Господа, да лишава отъ хлѣбъ душата на гладния и да отнима пиетието отъ жедния.

Самохвалци.

Ис. 65:5. (Весь-день простирахъ рѣцѣ Си къмъ непокорния народъ,) който казва: „спри се, не се доближавай до мене, защото съмъ светъ за тебе“. Тѣ сж димъ за обонянието Ми, — огънь, който гори всѣки день.

Лук. 18:11. Фарисеинътъ, като застава, молѣше се въ себе си тѣй: Боже, благодаря Ти, че не съмъ като другитѣ човѣци, грабители, неправедници, прѣлюбодѣйци, или като тоя митаръ.

Користолюбци.

Иез. 33:31...Тѣ дохождатъ при тебе (сине човѣшки) като на сборище народно, и Моятъ народъ сѣда прѣдъ лицето ти, и слушатъ думитѣ ти, ала ги не изпълняватъ; защото тѣ въ уста си правятъ отъ това забава, и сърдцето имъ се увлича слѣдъ тѣхнитѣ користи.

Лук. 16:14. (Не можете да служите на Бога и на Мамона.) Всичко това слушаха и фарисеитѣ, които бѣха сребролюбци, и Му се подсмиваха.

Славолюбци.

Мат. 6:2, 5, 16...Кога правишъ милостиня, не тржби прѣдъ себе си, както правятъ лицемѣрцитѣ по синагоги и по улици, за да ги хвалятъ човѣцитѣ. Истина ви казвамъ: тѣ *вече* получаватъ своята награда. И кога се молишъ, не бжди като лицемѣрцитѣ, които обичатъ да се спиратъ по синагоги и по кръстопжтища да се молятъ, за да се покажатъ прѣдъ човѣцитѣ. Истина ви казвамъ, тѣ *вече* получаватъ своята награда. Сжщо, кога постите, не бивайте намръщени като лицемѣрцитѣ; защото тѣ си правятъ лицата мрачни, за да се покажатъ прѣдъ човѣцитѣ, че постятъ. Истина ви казвамъ, тѣ получаватъ своята награда.

Мат. 23:5—7. И всичкитѣ си работи вършатъ, за да ги видятъ човѣцитѣ; разширяватъ своитѣ хранилища (прѣврѣзки на челото и рѣцѣтѣ съ думи отъ закона) и правятъ голѣми политѣ на дрехитѣ си; обичатъ първо мѣсто по гощавкитѣ и прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ, и пѣздрави по тържищата, и — да имъ казватъ човѣцитѣ: учителю, учителю!

Бѣрзи (да осжждатъ).

Мат. 7:3—5...Защо гледашъ сламката въ окоето на брата си, пѣкъ гредата въ своето око не усѣщашъ? Или, какъ ще кажешъ брату си: чакай, да извадя сламката отъ окоето ти; а пѣкъ нѣ, въ твоето око има греда! Лицемѣрецо, извади първомъ гредата отъ окоето си, и тогава ще видишъ, *какъ* да извадишъ сламката отъ окоето на брата си.

Мат. 12:2. Фарисеитѣ, като видѣха това [ученицитѣ Му (на Исуса) да кжсатъ класове и да ядатъ], рекоха Му: ето, ученицитѣ Ти вършатъ, каквото не е позволено да се върши въ сжбота. Марк. 2:24; Лук. 6:2.

Марк. 3:2. (Иисусъ влѣзе пакъ въ синагогата; тамъ имаше единъ човѣкъ съ изсѣхнала ржка.) И Го слѣдѣха, дали не ще го изцѣри въ сжбота, за да Го обвинятъ. Лук. 6:7.

Лук. 13:14–16. [Иисусъ сложи рѣцѣтъ Си върху нея (една жена съ немощенъ духъ отъ осемнайсетъ години); и тя веднага се изправи и славѣше Бога.] При това началникътъ на синагогата, негодувайки, задѣто Иисусъ въ сѣбота изцѣри, заговори и рече на народа: шестъ дена има, прѣзъ които трѣбва да се работи: въ тѣхъ дохождайте и се лѣкувайте, а не въ сѣботенъ день. Господь му отговори и рече: лицемѣрецо, не отвързва ли всѣки отъ васъ вола си или осела си отъ яслитѣ въ сѣбота, и не води ли да го пои? А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързаль, ето вече осемнайсетъ години, не биваше ли да се освободи отъ тия връзки въ сѣботенъ день?

Иоан. 5:10. [Иисусъ му (на болния отъ трийсетъ и осемъ години) казва: стани, вземи одѣра си и ходи. И той веднага оздравѣ, взе си одѣра и ходѣше. А тоя день бѣше сѣбота.] Поради това иудеитѣ думаха на изцѣрениа: сѣбота е; не бива да си ди-гашъ одѣра.

Иоан. 5:16. Затова иудеитѣ гонѣха Иисуса и търсѣха случай да Го убиятъ, задѣто вършеше това въ сѣбота.

Иоан. 9:16. Тогава нѣкои отъ фарисеитѣ думаха: Тоя Човѣкъ не е отъ Бога; защото не пази сѣбота. Други думаха: какъ може грѣшенъ човѣкъ да върши такива чудеса (да изцѣри слѣпороденъ човѣкъ)? И произлѣзе помежду имъ разпря.

Строги (до крайность).

Мат. 23:16. Горко вамъ, водачи слѣпи, които казвате: ако нѣкой се закълне въ храма, не е нищо; но ако нѣкой се закълне въ златото на храма, задѣлжава се.

Мат. 27:6–8. Първосвещеницитѣ прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турятъ въ църковния ковчегъ, защото сѣцѣна за кръвъ. И като направиха съвѣщание, купиха съ тѣхъ грънчаревата нива, за да погребватъ странници; затова и донесъ тая нива се нарича кръвна нива.

Който го иматъ, почитатъ повече прѣданията, отколкото Божиата заповѣдь.

Мат. 15:1–6. Тогава дохождатъ при Иисуса иерусалимскитѣ книжници и фарисеи и казватъ: защо Твоитѣ ученици прѣстѣпватъ прѣданието на старцитѣ? понеже не си миятъ рѣцѣтъ, кога ядатъ хлѣбъ. А Той имъ отговори и рече: защо и вие прѣстѣпвате Божията заповѣдь заради вашето прѣдание? Защото Богъ е заповѣдалъ и казалъ: „почитай баща си и майка си“; и „който злослови баща или майка, съ смъртъ да се накаже“. А вие казвате: който каже на баща или майка: това, съ което би се ти ползувалъ отъ мене, е Богу даръ, — той може и да не почте баща си или майка си. Тѣй нарушихте Божията заповѣдь заради вашето прѣдание.

Издирватъ твърдѣ малкитѣ нѣща, а прѣнебрѣгватъ важнитѣ.

Мат. 23:23, 24. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто давате десетъкъ отъ гьозумъ, копъръ и кимионъ, а сте оставили най-важното въ закона: правосѣдие, милость и вѣра; това трѣбваше да правите, и онова да не оставяте. Водачи слѣпи, които комаря прѣцѣждате, а камилата поглѣщате!

Иматъ само видъ на благочестиви.

2 Тим. 3:5. (Човѣцитѣ ще бждатъ самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, къмъ родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци, прѣдатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци,) които на гледъ иматъ благочестие, но отъ силата му сж се отрekli. И отъ такива се отвръщай!

Тит. 1:16. *Тѣ* изповѣдватъ, че познаватъ Бога, а съ дѣлата си *Го* отричатъ, бидейки гнусни, непокорни и негодни за никакво добро дѣло.

Откр. 3:1....На ангела на сардийската църква напиши: тѣй казва Оня, Който има седемтѣхъ духове Божи и седемтѣхъ звѣзди: зная твоитѣ дѣла; носишь име, че си живъ, а си мъртъвъ. *Държатъ само за външната чистота.*

Лук. 11:39. [Когато *Той* (Христосъ) говорѣше, единъ фарисеинъ *Го* помоли да обѣдва у него. Той отиде и седна на трапезата. А фарисеинътъ се почуди, като видѣ, че той не си оми ржцѣтѣ прѣдъ обѣда.] Но Господь му рече: сега вие, фарисеитѣ, измивате чашата и паницата отвънъ, а пѣкъ вжтрѣшността ви е пълна съ грабежъ и лукавство.

Хвалятъ се само по лице.

2 Кор. 5:12. Не ви се прѣпоржчваме отново, а ви даваме поводъ да се хвалите съ насъ, та да има, *какво да кажете* на ония, които се хвалятъ по лице, а не по сърдце.

Надѣватъ се на религиозни прѣвмущества.

Ис. 48:2....Тѣ се наричатъ *произлизащи* отъ светия градъ и се осланятъ на Бога Израилевъ; Господь Саваотъ е името *Му*.

Иер. 7:4. Не се уповавайте на лъжливитѣ думи: „тукъ е храмътъ Господень, храмътъ Господень, храмътъ Господень“.

Мат. 3:9. (Като видѣ *Иоанъ* мнозина фарисеи и садукее, че дохожд тѣ при него да се кръстятъ, рече имъ: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бѣгате отъ бждеция гнѣвъ? Сторете, прочее, плодъ достоенъ за покаяние) и не помисляйте да думате въ себе си: нашъ отецъ е Авраамъ; защото, казвамъ ви. Богъ може отъ тия камъни да въздигне чеда Аврааму. Лук. 3:8.

Иоан. 8:33. Отговориха *Му* (на Исуса): *ние сме* сѣме Авраамово, и никога никому не сме били роби; какъ Ти казвашъ: свободни ще станете?

Желаятъ Божиитѣ пѣтища само за лице.

Ис. 58:2. Тѣ всѣки день *Ме* търсятъ и искатъ да знаятъ *Моитѣ* пѣтища като народъ, който ужъ постѣпва праведно и не оставя законитѣ на своя Богъ; тѣ искатъ отъ Мене праведенъ сждъ, желаятъ да се приближатъ къмъ Бога.

Усърдни сж въ дѣлото на прозелитизъмъ.

Мат. 23:15. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицеѣрие, задѣто обикаляте море и суша, за да добиете единъ послѣдователъ; и кога сполучите това, правите го синъ на геената дваждъ *по-достоенъ* отъ васъ.

Учатъ лъжи.

Дѣян. 20:30. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери)...и отвасъ самитѣ ще се дигнатъ мѣже, които ще говорятъ изопачено, за да увличатъ ученицитѣ слѣдъ себе си.

Еф. 4:14....Да не бждемъ вече младенци, люлѣени и увличани отъ всѣки вѣтъръ на *лъжливо* учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитрото изкуство на измамата.

2 Петр. 2:3....*Подбуждани* отъ користолюбие, ще ви мамятъ съ лъстиви думи; тѣхното (на лъжеучителитѣ) осжждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Говорятъ, а не изпълняватъ.

Мат. 7:21. Не всѣки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влѣзе въ царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отець небесенъ.

Мат. 23:3. (Иисусъ заговори на народа и на ученицитѣ Си и рече: на Моисеевото сѣдалище седнаха книжницитѣ и фарисеитѣ;) затова всичко, що ви кажатъ да пазите, пазете и вършете; а споредъ дѣлата имъ не постѣпвайте, защото тѣ говорятъ, а не вършатъ.

Римл. 2:17—23. Ето, ти се казвашъ иудеинъ, и на закона се облѣгашъ, и съ Бога се хвалишъ, и знаешъ волята *Му*, и разбирашъ по-доброто, понеже се поучавашъ отъ закона, и си увѣренъ, че ти си водачъ на слѣпци, свѣтлина на ония, които сѣ въ мракъ, наставникъ на неразумни, учителъ на младенци, който въ закона имашъ образа на знанието и истината. Прочее, *какъ* ти, който учишъ друго, себе си не учишъ? който проповѣдавашъ да се не краде, крадешъ? който казвашъ да се не прѣлюбодействува, прѣлюбодействувашъ? който се гнушишъ отъ идолитѣ, светотатствувашъ? който се хвалишъ съ закона, безчестишъ Бога, като тѣпчешъ закона?

Почитатъ Бога само съ устата си.

Пс. 77:36, 37....Съ устата си Го лъстѣха и съ езика си лъжеха прѣдъ Него; но сърдцето имъ бѣше неправо прѣдъ Него, и тѣ не бѣха вѣрни на завѣта *Му*.

Ис. 29:13....Рече Господь: понеже този народъ се приближава къмъ Мене съ устата си, и съ езика си *Ме* почита, а сърдцето му отстои далечъ отъ Мене, и благоговѣнието имъ прѣдъ Мене е да изучаватъ човѣшки заповѣди; (то ето, *Азъ* ще постѣпая пакъ необикновено съ този народъ, чудно и дивно, тъй че мждростъта на мждрецитѣ му ще загине и разумъ у разумнитѣ му не ще има.) **Мат. 15:8; Мар. 7:6.**

Иер. 12:2. Ти ги посади, и тѣ се вкорениха, израстоха и плодъ даватъ. Въ устата имъ Ти си близъкъ, но—далеченъ отъ сърдцето имъ.

Вършатъ грѣхове, каквито сами осжждатъ у другитѣ.

Мат. 23:29—35. Горко вамъ, книжници и фасисеи, лицемѣри, задѣто зидате гробници за пророцитѣ, украсявате паметницитѣ на праведнитѣ и казвате: да бѣхме въ днитѣ на нашитѣ бащи, не щѣхме да станемъ тѣхни съучастници въ *проливане*

кръвѣта на пророцитѣ; съ това сами противъ себе си свидѣтелствувате, че сте синове на ония, които сж избили пророцитѣ; допълнете, *прочее*, и вие мѣрата на бащитѣ си! Змии, рожби ехиднини, какъ ще избѣгнете осжждането за въ геената? Затова, ето, Азъ пращамъ при васъ пророци, и мждреци, и книжници; и едни ще убиеете и разпнете, а други ще бичувате въ синагогитѣ си и ще изгонвате отъ градъ въ градъ, за да падне върху ви всичката кръвъ праведна, пролѣна на земята, отъ кръвѣта на праведния Авель до кръвѣта на Захария, синъ Варахиинъ, когото убихте между храма и жертвеника. Лук. 11:47—51.

Римл. 2:1—3... Неизвиняемъ си, о човѣче, какъвто и да си ти, който сждишь; защото, съ какъвто сждъ сждишь друго, съ него себе си осждашь, понеже ти, който сждишь, вършишь сжщото. А знаемъ, че Божиятъ сждъ пада наистина върху ония, които вършатъ такива дѣла. Нима мислишь, о човѣче, че ще избѣгнешъ Божия сждъ ти, който сждишь ония, що вършатъ такива дѣла, каквито и самъ вършишь?

Сж вълци грабители въ овча кожа.

Мат. 7:15. Пазете се отъ лъжливитѣ пророци, които дохождатъ при васъ въ овча кожа, а отвжтрѣ сж вълци грабители. *Ползуватъ се съ религиата за прѣстѣнна и користна цѣль.*

2 Тим. 3:6. Къмъ тѣхъ (ксито на гледъ иматъ благочестие) принадлежатъ ония, които се примѣкватъ въ кжщитѣ и прѣлѣстятъ женуря, прѣтоварени съ грѣхове и обзети отъ различни похоти.

Тит. 1:11. (Има мнозина и непокорни, празнословци и измамници, особено между обрѣзанитѣ,) на ксито трѣбва да се затулятъ устата: тѣ развалятъ цѣли домове, учейки на онова. що не трѣбва, заради гнусна печалба.

2 Петр. 2:18... Като говорятъ надути празни думи, прилѣстятъ въ плѣтски похоти и разпжтство сния, които напълно сж се отдрѣпнали отъ живѣещитѣ въ заблуда.

Иуд. 1:16. Тѣ сж роптатели, недоволници, които постжпятъ споредъ своитѣ похоти (нечестиво и незаконно); устата имъ произнасятъ надути думи, и за облага биватъ ласкатели.

Познаватъ се по своитѣ плодове.

Мат. 7:16—20. По плодоветѣ имъ ще ги (лъжливитѣ пророци) познаете. Бере ли се грозде отъ тръни, или смокини отъ репей? Тѣй, всѣко добро дърво дава добри плодове, а лошо дърво дава лоши плодове: не може добро дърво да дава лоши плодове, нито лошо дърво да дава добри плодове. Всѣко дърво, което не дава добъръ плодъ, отсичатъ и хвърлятъ въ огънь. И тѣй, по плодоветѣ имъ ще ги познаете.

Изпояждатъ домоветѣ на вдовицитѣ.

Мат. 23:14. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто изпояждате домоветѣ на вдовицитѣ и лицемѣрно дълго се молите; затова ще получите по-голѣмо осжждане. Марк. 12:40; Лук. 20:47.

Съ устата си погубватъ ближния си.

Притч. 11:9. Лицемѣрецътъ погубва съ уста ближния си, а праведниците чрѣзь прозорливостъ се спасяватъ.

Съблазняватъ.

Иов. 34:30. [Продължи Елиуй и рече: Дадѣ ли Той (Богъ) тишина, кой може я смути? Скрие ли лицето Си, кой може Го видѣ? било то за народа, или за единъ човѣкъ,] за да не царува лицемѣрецътъ народу за съблазнь.

1 Тим. 4:1, 2....Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения чрѣзь лицемѣрието на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть.

Поклонението имъ не е приятно Богу.

Ис. 1:11—15. (Чуйте словото Господне, князе содомски, вслушай се въ закона на нашия Богъ, народе гоморски!) За какво Ми сж многото ваши жертви? казва Господъ. Прѣситенъ съмъ на всежжения отъ овни и на тлъстина отъ угоенъ добитѣкъ; и кръвь отъ телета, отъ агнета и козли не искамъ. Кога дождате да се явите прѣдъ лицето Ми, кой ви иска да тъпчете дворитѣ Ми? Не принасяйте вече суетни дарове: каденето е отвратително за Мене; новомѣсечия, сжботи и празнични събрания не мога да търпя: беззаконие—и празнуване! Душата Ми мрази вашитѣ новомѣсечия и вашитѣ празници: тѣ сж брѣме за Мене, тежко Ми е да ги нося. И кога простирате ржцѣ, Азъ закривамъ отъ васъ очитѣ Си, и кога умножавате молбитѣ си, Азъ не слушамъ: ржцѣтъ ви сж съ кръвь пълни.

Ис. 58:3—5. (Тѣ искатъ отъ Мене праведенъ сждъ, желаятъ да се приближатъ къмъ Бога:) „защо ние постимъ, а Ти не видишъ? смиряваме душитъ си, а Ти не знаешъ?“ — Ето, въ деня, когато постите, вие изпълнявате своята воля и отъ другитѣ изисквате тежки трудове. Ето, вие постите за караници и разпри и за да биете съ дрѣзка ржка другитѣ; вие не постите въ това врѣме тѣй, че гласътъ ви да бжде чутъ въ висинето. Такъвъ ли е постътъ, който съмъ Азъ избралъ, — деньтъ, въ който човѣкъ изнурява душата си, когато навежда глаза като трѣстъ и подъ себе си постила вретиче и пепель? Това ли ще наречешъ постъ и день, Господу угоденъ?

Мат. 15:9. (Лицемѣрци, добръ е пророкувалъ за васъ Исаия, казвайки: „тоя народъ)...напразно Ме почита, проповѣдвайки учения, — заповѣди човѣшки“. Марк. 7:7.

Радостта имъ е мигновена.

Иов. 20:5. (Отговори Софаръ Нааемецъ и рече: Нима не знаешъ ти, че) веселието на беззаконниците е кратковрѣменно, и радостта на лицемѣреца е мигновена?

Надеждата имъ се изгубва.

Иов. 8:13. (Отговори Вилдадъ Савхеецъ и рече:) Такива сж пжтищата на всички, които забравятъ Бога (още сж въ своята прѣснота и неотрѣзани, а изсъхватъ прѣди всѣка трѣва), и надеждата на лицемѣреца ще изчезне.

Иов. 27:8, 9...Каква надежда за лицемѣреца, когато Богъ вземе, когато изтрѣгне душата му? Ще чуе ли Богъ вика му, кога го сполети бѣда?

Хранятъ въ сърдцето си гнѣвъ.

Иов. 36:13. (Продължи Елиуй и рече)...Лицемѣрцитѣ хранятъ въ сърдцето си гнѣвъ и не се обръщатъ къмъ Него (Бога), кога ги вързва въ окови.

Трепетъ ще ги обземе.

Ис. 33:14. Уплашиха се грѣшницитѣ на Сионъ; трепетъ обзе нечестивцитѣ: „кой отъ насъ може да живѣе при поядащъ огънь? кой отъ насъ може да живѣе при вѣченъ пламъкъ?“

Постига ги прѣждеврѣмenna смърть.

Иов. 36:14. (Продължи Елиуй и рече)...душата имъ умира въ младини, и животътъ имъ *изгасва* съ блудници.

Противъ тѣхъ е изречено „горко“.

Мат. 23:13. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто затваряте царството небесно прѣдъ човѣцитѣ; защото нито вие влизате, нито влизацитѣ пускате да влѣзатъ.

Ще се накажатъ.

Иов. 15:34. (Отговори Елифазъ Теманецъ и рече)...Ще опустѣе домътъ на нечестивия, и огънь ще погълне шатритѣ на подкупничеството.

Ис. 10:6. (О, Асуре, жезълъ на Моя гнѣвъ и бичъ на Моето негодуване!) Ще го пратя противъ нечестивъ народъ и противъ народа на Моя гнѣвъ, ще му дамъ повеля грабежъ да граби и плѣни да плѣни и да го тъпче като улична калъ.

Иер. 42:20—22. (Къмъ васъ, остатъкъ отъ Иуда, изрече Господь: не отивайте въ Египетъ; наздраво отидете, че днесъ съмъ ви прѣдпазвалъ;) защото вие съгрѣшихте противъ сами себе си: вие ме пратихте до Господа, нашия Богъ, и рекохте: „помоли се за насъ на Господа, нашия Богъ, и всичко, що каже Господь, Богъ нашъ, обади ни, — и ще извършимъ“. Азъ днесъ ви обадохъ; но вие не послушахте гласа на Господа, нашия Богъ, и всичко онова, съ което Той ме прати до васъ. И тъй, знайте, че ще умрете отъ мечъ, гладъ и моръ въ онова мѣсто, дѣто искате да отидете, за да живѣете тамъ.

Мат. 7:22, 23. Мнозина ще Ми кажатъ въ оня день: Господи, Господи! нѣ въ Твое ли име пророкувахме? И нѣ въ Твое ли име бѣсове изгонвахме? И нѣ въ Твое ли име много чудеса правѣхме? И тогава ще имъ кажа открито: никога не съмъ ви познавалъ; махнете се отъ Мене вие, които вършите беззаконие.

Мат. 24:51. [Господарьтъ на тоя (лошия) слуга ще дойде въ день, въ който не очаква, и въ часъ, който не знае,] и ще го отдѣли и подложи на еднаква участь съ лицемѣрцитѣ; тамъ ще бжде плачъ и скърцане съ жби.

Характеристиката имъ.

Мат. 23:27, 28. Горко вамъ, книжници и фарисеи, лицемѣри, задѣто се оприличавате на варосани гробници, които отвънъ се

виждатъ хубави, а вжтрѣ сж пълни съ мъртвешки кости и съ всѣка нечистота; тъй и вие отвънъ се показвате на човѣцитѣ праведни, а извжтрѣ сте пълни съ лицемѣрие и беззаконие.

Лук. 11:42....Горко вамъ, фарисеи, задѣто давате десетъкъ отъ гъозумъ, седевче и отъ всѣкакъвъ зеленчукъ, а немарите за сжда и любовта Божия: това трѣбваше да правите, и оноа да не оставяте.

Да се пазимъ отъ учението нмъ.

Лук. 12:1. Между това, когато се събра народъ съ десетки хиляди, тъй че се тъпчеха едни други, Той (Иисусъ) заговори първомъ на ученицитѣ Си: пазете се отъ фарисейския квасъ, който е лицемѣрие.

Да оставяме всѣко лицемѣрие.

1 Петр. 2:1....Като оставите всѣка злоба и всѣко коварство, всѣко лицемѣрие, завистъ и клевета, (като новородени младенци, ламтете за неподправеното словесно млѣко, та съ него да пораснете за спасение.)

ПРИМѢРИ:

Каинъ.

Бит. 4:3....Каинъ принесе Господу даръ отъ земнитѣ плодове. *Авесаломъ.*

2 Царств. 15:2—8. Авесаломъ ставаше сутринъ рано, спираше се край пжтя при портитѣ и, кога нѣкой имаше тжжба и отиваше при царя на сждъ, той го повикваше и питаше: отъ кой си градъ? И когато оня отговорѣше: отъ еди-кое си Израилево колѣно е твоятъ рабъ,—тогава Авесаломъ му казваше: ето, твоео дѣло е добро и справедливо, ала при царя нѣма кой да те изслуша. И Авесаломъ *още* казваше: о, да бѣха мене поставили сждия въ тая земя! При мене би дохождалъ всѣки, който има разправия и тжжба, и азъ бихъ го сждилъ по правда. И кога се нѣкой доближеше да му се поклони, той протегнѣше ржка и го пригрѣщаше и цѣлуваше. Тъй постжпваше Авесаломъ съ всѣки израилтянинъ, който дохождаше при царя да се сжди, и се вмѣкаваше Авесаломъ въ сърдцата на израилтянитѣ. Слѣдъ като изминаха четирийсетъ години *отъ царуването на Давида*, Авесаломъ каза на царя: да ида и да изпълня моя оброкъ, който бѣхъ далъ Господу въ Хевронъ. Защото азъ, твоятъ рабъ, когато живѣехъ въ Гесуръ, въ Сирия, дадохъ оброкъ: ако Господъ ме върне въ Иерусалимъ, ще принеса жертва Господу.

Сестрата Иудея.

Иер. 3:10....Вѣроломната ѝ (на дъщерята Израилева) сестра Иудея не се обърна къмъ Мене отъ сѣ-сърдце, а само присторенс, каза Господъ.

Иродъ.

Мат. 2:8. (Иродъ тайно повика мждрецитѣ и узна отъ тѣхъ точно за врѣмето, когато се е появила звѣздата,) и, като ги изпрати въ Витлеемъ, каза: идете, разпитайте грижливо за Младенеца и, като Го намѣрите, обадете ми, за да ида и азъ да Му се поклоня.

Фарисеитѣ.

Мат. 16:3. [Той (Иисусъ) имъ отговори и рече: вечеръ казвате: *ще бжде* ведро, защото небето е червено:] а сутринъ — днесъ ще има буря, защото небето е тъмно багрено. Лицемѣри, вида на небето умѣете да разпознавате, а личбитѣ на врѣмената не можете ли?

Иуда.

Мат. 26:49. [Оня, който Го прѣдаваше, бѣше имъ (на множеството съ ножове и колове) далъ знакъ, казвайки: Когото цѣлуна, Той е; хванете Го.] И веднага се приближи до Иисуса и рече: радвай се, Рави! и Го цѣлуна.

Иоан. 12:4—6. Тогава единъ отъ ученицитѣ Му, Иуда Симоновъ Искаріотъ, който щѣше да Го прѣдаде, рече: защо да се не продаде това миро за триста динария, и *ларитѣ* да се раздадатъ на сиромаси? Това каза той, нѣ че се грижеше за сиромаситѣ, а защото бѣше крадецъ. (Той държеше ковчежето, и крадѣше отъ онова, каквото тамъ пускаха.)

Фарисеитѣ и иродианитѣ.

Марк. 12:13—15....Изпращатъ при Него нѣкои отъ фарисеитѣ и иродианитѣ, за да Го уловятъ на дума. Тѣ дойдоха и Му казватъ: Учителю, знаемъ, че си справедливъ и немаришъ за никого, понеже не гледашъ на ничие лице, а истински поучавашъ на пѣтъ Божий. Позволено ли е да се дава данъкъ кесарю, или не? Да дадемъ ли, или да не дадемъ? А Той, като знаеше тѣхното лицемѣрие, рече имъ: що Ме изкушавате? донесете Ми единъ динарий да го видя.

Анания и Сапфира.

Дѣян. 5:1—10....Единъ мжжъ, на име Анания, съ жена си Сапфира, като продаде имотъ, скри отъ стойността, съ знанието и на жена си, а една частъ донесе и сложи прѣдъ нозѣтѣ на апостолитѣ. Но Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоя власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога. Като чу тия думи, Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чуха това. А младежитѣ станаха, покриха го, и като го изнесоха, погребяха го. Слѣдъ като минаха около три часа, влѣзе и жена му, безъ да знае, какво се е случило. А Петъръ я попита: кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: да, за толкова. Но Петъръ ѝ каза: защо сте се наговорили да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтѣ на ония, които погребяха мжжа ти; и тебе ще изнесатъ. И *тя* веднага падна прѣдъ нозѣтѣ му и издѣхна. Като влѣзоха младежитѣ, намѣриха я мъртва, изнесоха я и погребяха до мжжа ѝ.

Симонъ.

Дѣян. 8:13—23. Повѣрва и...Симонъ и, слѣдъ като се кръсти, не се отдѣляше отъ Филипа; и като гледаше голѣмитѣ чудеса и личби, що се вършеха, смайваше се. Като чуха апостоли-

тѣ, които бѣха въ Иерусалимъ, че Самария е приела словото Божие, проводиха тамъ Петра и Иоана, които слѣзоха и се помолиха за тѣхъ, за да приематъ Духъ Светий. (Защото Той не бѣ, слѣзълъ още нито върху едного отъ тѣхъ, а само бѣха кръстени въ името на Господа Исуса.) Тогавъ възлагаха върху имъ рѣцѣ и *тѣ* приемаха Духа Светаго. А Симонъ, като видѣ, че Духъ Светий се дава чрѣзъ възлагане рѣцѣтъ апостолски, донесе имъ пари и рече: дайде и менѣ тая власть, та, комуто възложатъ рѣцѣ, да приема Духа Светаго. Но Петъръ му каза: среброто ти да погине заедно съ тебе, задѣто си помислилъ, че съ пари се добива дарътъ Божий. Ти нѣмашъ дѣлъ, ни жребие *въ тоя* даръ, защото сърдцето ти не е право прѣдъ Бога. И тѣй, покай се за това си зломислие и помолй се Богу: може би, ще ти се прости помисълътъ на твоето сърдце; понеже те виждамъ изпълненъ съ люта жлъчь и окованъ отъ неправда.

Личността на Духа Светаго.

Доказва се отъ това, че Той е създателъ и оживотворителъ.

Иов. 33:4. (Отговори Елиуй, синъ Варахиловъ, и каза:) Духъ Божий ме е създалъ, и дихането Вседържителево ми е дало животъ.

Назначава и изпраца евангелски работници.

Ис. 48:16. Пристѣпете къмъ Мене, слушайте това: Азъ и отначало съмъ говорилъ не тайно; отъ онова врѣме, откакъ това става, Азъ бѣхъ тамъ; и сега Ме проводи Господъ Богъ и Неговиятъ Духъ.

Дѣян. 13:2. Когато *тѣ* (Варнава и Симеонъ, нареченъ Нигеръ, Луций киринеецъ, Манаилъ, съвѣзтитаникъ на Ирода четвъртовластника, и Савель) служеха на Господа и постѣха, Духъ Светий каза: отдѣлете Ми Варнава и Савла за дѣлото, за което съмъ ги призвалъ.

Дѣян. 20:28. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:) Внимавайте, прочее, върху себе си и върху цѣлото стадо, срѣдъ което Духъ Светий ви е поставилъ епископи, да пасете църквата на Господа и Бога, която Той Си придоби съ Своята кръвь.

Управява работницитѣ, дѣ да проповѣдватъ.

Дѣян. 8:29...Духътъ каза на Филипа: приближи се и се допри до тая колесница (на велможата на Кандакія, етиопска царица).

Дѣян. 20:19, 20...Докато Петъръ размисляше за видѣнието, Духътъ му рече: ето, търсятъ те трима души. Стани, слѣзъ и иди съ тѣхъ, безъ да се двоумишъ ни най-малко; защото Азъ ги пратихъ.

Също и дѣ да не проповѣдватъ.

Дѣян. 16:6, 7. Като прѣминаха Фригия и страната Галатийска, тѣ (Павелъ, Сила и Тимотей) не бѣха допуснати отъ Духа Светаго да проповѣдватъ словото въ Асия. А като дойдоха въ Мисия, опитвахъ се да идатъ въ Витиния; но Духътъ ги не пусна.

Поучава ги, що да проповѣдватъ.

1 Кор. 2: 10—13....Намъ Богъ откри *това* („око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичать“) чрѣзь Своя Духъ, защото Духътъ прониква въ всичко, дори и въ дълбинитѣ Божии. Понеже кой човѣкъ знае, какво има у човѣка, освѣнъ човѣшкиятъ духъ, който живѣе въ него? Тѣй и Божието никой не знае, освѣнъ Божиятъ Духъ. Ала ние приехме не духа на тоя свѣтъ, а Духа, Който иде отъ Бога, за да знаемъ това, що ни е дарувано отъ Бога; това и проповѣдаме не съ думи, научени отъ човѣшка мъдрость, а *съ думи*, научени отъ Духа Светаго, като сравняваме духовното съ духовно.

Говорилъ чрѣзь пророцитѣ.

Дѣян. 1: 16. (Стана Петъръ посрѣдъ ученицитѣ и рече) (а бѣха се събрали около сто и двацетъ души): мжже братя! Трѣбваше да се изпълни написаното, що бѣ прѣдрекълъ Духъ Светий чрѣзь устата Давидови за Иуда, водача на ония, които хванаха Исуса.

2 Петр. 1: 21....Никога по човѣшка воля не е изречено пророчество, но отъ Духъ Светий просвѣтвявани сж говорили светитѣ Божии човѣци.

Изобличава.

Иоан. 16: 8....Той, като дойде, ще изобличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждъ.

Утѣшава.

Дѣян. 9: 31....Църквитѣ по цѣла Иудея, Галилея и Самария бѣха въ миръ, назидаваха се и ходѣха въ страхъ Господень; и съ утѣхата на Светаго Духа умножаваха се.

Подкрѣпя.

Римл. 8: 26....Духътъ ни подкрѣпя въ нашитѣ немощи; защото не знаемъ, за какво да се молимъ, както трѣбва, но Самъ Духътъ ходатайствува за насъ съ неизказани въздишки.

Поучава.

Иоан. 14: 26....Утѣшителтъ, Духъ Светий, Когото Отецъ ще изпрати въ Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съмъ ви говорилъ.

1 Кор. 12: 3....Обаждамъ (ви), че никой, който говори чрѣзь Духъ Божий, не казва анатема на Исуса, и никой не може да нарече Исуса Господъ, освѣнъ чрѣзь Духа Светаго.

Упѣтва.

Иоан. 16: 13....Кога дойде Оня, Духътъ на истината, ще ви упѣти на всѣка истина; защото отъ Себе Си нѣма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвѣсти бждещето.

Освещава.

Римл. 15: 16. (Писахъ ви, братя, малко по-смѣлично, за да ви напомня за дадената менѣ отъ Бога благодать) да бжда служителъ на Исуса Христа между езичницитѣ и свещенодѣйствио

да извършвамъ Божието благовѣстие, та приносятъ на езичниците, осветенъ отъ Духа Светаго, да бжде благоприятенъ.

1 Кор. 6:11. И такива (нечестивци) бѣхте нѣкои *отъ васъ*; но се омийте, но се осветихте, но се оправдахте въ името на Господа нашего Иисуса Христа и чрѣзъ Духа на нашия Богъ.
Свидѣтельствува за Христа.

Иоан. 15:26....Кога дойде Утѣшителтъ, Когото Азъ ще ви пратя отъ Отца, Духтъ на истината, Който изхожда отъ Отца, Той ще свидѣтельствува за Мене.

Прославя Христа.

Иоан. 16:14. Той Мене ще прослави, защото отъ Моето ще вземе и ще ви възвѣсти.

Прѣумножава надеждата (ни).

Римл. 15:13....Богъ на надеждата дано ви изпълни съ всѣка радост и миръ въ вѣрата, та чрѣзъ силата на Духа Светаго да се прѣумножава вашата надежда.

Дѣйствиува по волята Си.

1 Кор. 12:7—11....Всѣкиму се дава да се прояви у него Духъ за *обща* полза; защото одному се дава чрѣзъ Духа слово на мъдростъ, другиму — слово на знание, чрѣзъ сжщия Духъ; одному — вѣра, чрѣзъ сжщия Духъ; другиму—дарби за лѣкуване, чрѣзъ сжщия Духъ; одному—чудодѣйствия, другиму—пророчество, одному — да различава духоветъ, другиму — разни езици, а другиму — да гълкува езици. Всичко това го произвежда единъ и сжщиятъ Духъ, като разпрѣдѣля всѣкиму поотдѣлно, както си иска.
Прѣбжда въ светиитѣ.

Иоан. 14:17. Духтъ на истината, Когото свѣтътъ не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото Той съ васъ прѣбжда и въ васъ ще бжде.

Оскърбява се.

Ис. 63:10....Тѣ се възбунтуваха и огорчиха Светия Неговъ (на Господа) Духъ; затова Той имъ стана неприятелъ: Самъ воюва противъ тѣхъ.

Еф. 4:30....Не оскърбявайте Светия Духъ Божий, съ Който сте запечатани за въ деня на избавлението.

Допуска да Му се противимъ

Дѣян. 7:51. Твърдоглавци и необрѣзани по сърдце и уши! Вие всѣкога се противите на Светия Духъ, както бацитѣ ви, тъй и вие. (Стефанъ).

Допуска да Го изкушаваме (не безъ наказание).

Мат. 12:32....Ако нѣкой каже дума противъ Сина Човѣчески, ще му се прости; но ако нѣкой каже противъ Духа Светаго, нѣма да му се прости ни на този, ни на онзи свѣтъ.

Дѣян. 5:9....Петъръ ѝ (на Сапфира) каза: защо сте се наговорили (съ мъжа си) да изкусите Духа Господень? Ето, при вратата сж нозѣтъ на ония, които погрѣбахъ мъжа ти; и тебе ще изнесатъ.

Лъжа.

Тя е запрѣтена.

Лев. 19:11. Не крадете, не лъжете и не се мамете единъ други.

Еф. 4:25....Като отхвърлите лъжата, казвайте истината всѣки на ближния си, понеже сме членове единъ другиму.

Кол. 3:9, 10. Не се лъжете единъ други, слѣдъ като съблѣкохте ветхия човѣкъ заедно съ дѣлата му и се облѣкохте въ новия, който се обновява въ познанието, по образа на своя Създателъ.

Иак. 3:14....Ако въ сърдцето си имате горчива завистъ и свадливостъ, не се хвалете и не лъжете противъ истината.

Тя се осжда отъ Моисеевия законъ.

Лев. 6:3. (Ако нѣкой)...намѣри нѣщо изгубено и отрече това и лъжливо се закълне за каквото и да е, което човѣцитѣ вършатъ и чрѣзъ това грѣшатъ, — (то, всичко това, за което лъжливо се е закълелъ, той трѣбва напълно да го върне и къмъ това да прибави една пета частъ и даде ономува, комуто принадлежи, въ деня, когато принася жертва за вина.) 1 Тим. 1:9, 10.

Богъ я мрази.

Притч. 6:16—19. Ето шесть нѣща, които Господъ мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: очи горделиви, езикъ лъжливъ и рѣцѣ, които проливатъ невинна кръвь, сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство, лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.

Богъ не е (като) човѣкъ, та да лъже.

Числ. 23:19. Богъ не е човѣкъ, та да лъже, нито е синъ човѣшки, та да се отмѣта. Той ли ще каже, и не ще направи? Ще говори, и не ще извърши? Тит. 1:2.

Е гнусота прѣдъ Господа.

Притч. 12:22. Лъжливи уста сж гнусота прѣдъ Господа, а който говори истина, е благоугоденъ Нему.

Е прѣятствие на молитвата.

Ис. 59:2, 3....Беззаконията ви произведоха раздѣла между васъ и вашия Богъ, и грѣховетѣ ви отвръщатъ лицето Му отъ васъ, за да не слуша. Защото рѣцѣтъ ви сж осквернени съ кръвь, и прѣститѣ ви — съ беззаконие; устата ви говорятъ лъжа, езикътъ ви произнася неправда.

Дяволътъ е нейниятъ баща.

Иоан. 8:44. Вашъ баща е дяволътъ: и вие искате да изпълнявате похотитѣ на баща си. Той си бѣше открай човѣкоубиецъ и не устоя въ истината, понеже въ него нѣма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжецъ и баща на лъжата.

Дяволътъ съ нея прѣлъстява човѣцитѣ.

3 Царств. 22:22. [Господъ рече: кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? И единъ (духъ) казваше тѣй, а други — иначе; единъ духъ се изстѣпи, застана прѣдъ лицето на Господа и рече: азъ ще го склоня! А Господъ попита: съ какво?] Той отговори: ще излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ

устата на всичките му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това; иди и стори тъй. 2 Парал. 18:21.

Дѣян. 5:3 ...Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата?

Всѣки човѣкъ е лъжливъ.

Пс. 115:2. Въ моята необмисленостъ си казахъ: всѣки човѣкъ е лъжа.

Римл. 3:4...Нека признаваме, че Богъ е вѣренъ, а всѣки човѣкъ е лъжливъ, както е писано: „за да се оправдаешъ въ думитѣ Си, и да побѣдишъ, когато си въ сждъ“.

Тя води къмъ умраза.

Притч. 26:28. Лъжливъ езикъ мрази ония, които е наранилъ, и уста ласкателни готвятъ падение.

Крие умраза.

Притч. 10:18. Който крие умраза, има лъжливи уста; а който разглася клевета, е глупавъ.

Често се съединява съ голѣми прѣстѣпления.

Ос. 4:1, 2. Чуйте словото Господне, синове Израилеви; защото Господь има сждъ съ жителитѣ на тая земя, понеже нѣма нито истина, нито милосърдие, нито богопознание на земята. Клетва и измама, убийство, кражба и прѣлюбодѣйство твърдѣ много се разпространиха, и кръвнина върви слѣдъ кръвнина.

Съкровище, придобивано съ нея, е мимолетно.

Притч. 21:6. Придобиване съкровища съ лъжливъ езикъ е мимолетно духване за ония, които търсятъ смъртта.

Скоро се изявява.

Притч. 12:19. Правдиви уста прѣбждватъ вѣчно, а лъжливъ езикъ — само за мигъ.

Сиромашията е по-добра отъ нея.

Притч. 19:22. Радостъ за човѣка е неговата благотворителностъ, и сиромаштъ е по-добъръ, отколкото лъжецтъ.

Светнитѣ я мразятъ.

Пс. 118:104, 128. Чрѣзъ Твоитѣ (Господи) заповѣди съмъ разуменъ, затова мразя всѣки лъжливъ пжтъ. Всички Твои заповѣди — всички признавамъ за справедливи; всички пжтища на лъжата мразя.

Пс. 118:163. Мразя лъжата и се гнуся отъ нея; а Твоя законъ обичамъ.

Притч. 13:5. Праведникъ мрази лъжлива дума, а нечестивецъ срами и безчести себе си.

Странятъ отъ нея.

Иов. 31:5. Ако съмъ ходилъ въ суета, и ако ногата ми е бързала къмъ лукавство, — (нека ме прѣтеглятъ съ кжлонитѣ на правдата, и Богъ ще узнае моята непорочностъ.)

Ис. 63:8. Той каза: „наистина, тѣ сж Мой народъ, дѣца, които нѣма да слѣжатъ“, — и Той биде за тѣхъ Спасителъ.

Соф. 3:13. Остатъцитѣ отъ Израила нѣма да вършатъ не-правда, нѣма да говорятъ лъжа, и нѣма да се намѣри въ устата имъ коваренъ езикъ, защото сами ще се пасатъ и ще лежатъ, и никой нѣма да ги разтревожи.

Не почитатъ ония, които я говорятъ.

Пс. 39:5. Блаженъ човѣкъ, който възлага надеждата си на Господа и се не обръща къмъ горделивитѣ и къмъ ония, които се отбиватъ къмъ лъжата!

Пс. 143:11. Избави ме (Боже) и спаси отъ ржцѣтъ на синоветѣ другородни, чиито уста говорятъ суетно и чиято десница е десница на лъжата.

Отхвърлятъ ония, които я говорятъ.

Пс. 100:7. Нѣма да живѣе въ моя домъ онзи, който постъпва коварно; който говори лъжа, нѣма да остане прѣдъ очитѣ ми.

Молятъ се (Богу), за да бждатъ упазени отъ нея.

Пс. 118:29. Отдалечи отъ мене пжтя на лъжата, и ми дай Твоя законъ.

Пс. 119:2. Господи, избави душата ми отъ лъжливи уста, отъ лукавъ езикъ.

Притч. 30:8. Суета и лъжа отдалечи отъ мене, сиромашия и богатство не ми давай, — храни ме съ насщния хлѣбъ.

Кои то не пазятъ заповѣдитѣ Божи, лъжци сж.

1 Иоан. 1:6. Ако кажемъ, че имаме общение съ Него (Бога), а ходимъ въ тъмнината, ние лъжемъ и не постъпваме по истината.

1 Иоан. 2:4. Който казва: „познахъ Го“, а заповѣдитѣ Му не пази, той е лъжець, и истината не е въ него.

Кои то казватъ, че нѣматъ грѣхъ, лъжци сж.

1 Иоан. 1:8. Ако кажемъ, че нѣмаме грѣхъ, себе си мамимъ, и истината не е въ насъ.

Кои то отричатъ Исуса, лъжци сж.

1 Иоан. 2:22. Кой е лъжець, ако не оня, който отрича, че Исусъ е Христосъ? Той е антихристъ, който отрича Огца и Сина.

На началници не прилича (лъжа).

Притч. 17:7. На глупецъ важна рѣчь не прилича, още повече на велможа — лъжливи уста.

Управници, които я слушатъ, иматъ нечестиви служители.

Притч. 29:12. Ако управникътъ слуша лъжливи думи, то и всичкитѣ му служители сж нечестиви.

Лъжепророцитѣ всѣкога я говорятъ.

Иер. 5:31. (Нѣщо изумително и ужасно става въ тая земя:) пророци пророкуватъ лъжа, свещеници господаруватъ чрѣзь тѣхъ — и Моятъ народъ обича това. Какво прочее ще правите слѣдъ всичко това?

Иер. 14:14... Рече ми Господь: пророцитѣ пророкуватъ лъжа въ Мое име; Азъ не съмъ ги пращаль и не съмъ имъ даваль заповѣди, и не съмъ имъ говорилъ; тѣ ви проповѣдватъ лъжливи видѣния и гадания, суета и измислици отъ своето сърдце.

Иер. 23:14... У пророцитѣ на Иерусалимъ виждамъ нѣщо ужасно: тѣ прѣлюбодействуватъ и ходятъ въ лъжа, подкрѣпятъ ржцѣтъ на злодѣйци, та никой да се не отвърне отъ нечестието си; тѣ всички сж прѣдъ Мене като Содомъ и жителитѣ му — като Гомора.

Иер. 23:32. Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ на лъжливи сънища, казва Господь, които ги разказватъ и чрѣзъ свои измами и лъстяне заблуждаватъ Моя народъ, когато Азъ не съмъ ги пращаль, нито съмъ имъ заповѣдвалъ, и тѣ не принасятъ никаква полза на тоя народъ, казва Господь.

Иер. 27:14....Не слушайте думитѣ на пророцитѣ, които ви казватъ: „нѣма да служите на вавилонския царь“; защото тѣ ви пророкуватъ лъжа.

Иез. 22:28....Пророцитѣ ѝ (на земята неочистена) всичко замазватъ съ калъ, виждатъ суетното и прѣдсказватъ имъ лъжливото, думайки: „тъй казва Господь Богъ“, когато Господь не е говорилъ.

Откр. 2:2. (На ангела на ефеската църква напиши: тъй казва Оня, Който държи седемьтѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемьтѣхъ златни свѣтилника:) зная дѣлата ти, труда ти и търпѣнието ти, и че не можешъ да търпишъ лошитѣ: *зная, че си изпиталъ ония, които наричатъ себе си апоостоли, а не сж, и си ги намѣрилъ лъжци.*

Лъжесвидѣтелитѣ я говорятъ.

Притч. 14:5. Вѣренъ свидѣтель не лъже, а лъжливъ свидѣтель ще наговори лъжи.

Притч. 14:25. Вѣренъ свидѣтель души спасява, а лъжливиетъ ще наговори много лъжи.

Лицемѣрцитѣ се прѣдаватъ на нея.

Ос. 11:12. Окръжилъ Ме е Ефреъмъ съ лъжа, и домътъ Израилевъ — съ лукавство; Иуда се държеше още о Бога и вѣренъ бѣше съ светиитѣ.

Сж нейно сѣме.

Ис. 57:4. Надъ кого се глумите? Противъ кого разтваряте уста, изплѣзвате езикъ? Не сте ли дѣца на прѣстѣпление, сѣме на лъжа.

Нечестивцитѣ се прѣдаватъ на нея.

Ис. 28:15....Говорите: „склучили сме съюзъ съ смъртта и съ прѣизподнята сме договоръ направили: кога всепоражаващиятъ бичъ минува, той не ще дойде до насъ, защото лъжата направихме наше прибѣжище и съ измама ще се прикриемъ“.

Ис. 30:9....Това е народъ размиренъ, дѣца лъжливи, дѣца, които не искатъ да слушатъ закона Господень.

Ис. 59:13. Ние изневѣрихме и слѣгахме прѣдъ Господа и отстѣпихме отъ нашия Богъ; говорихме клевета и изневѣра, зачевахме и раждахме отъ сърдцата си лъжливи думи.

Отъ рождение сж прѣдадени ней.

Пс. 57:4. Отъ самото си рождение сж отстѣпили нечестивитѣ; отъ *майчина си* утроба се заблуждаватъ, говорейки лъжа. *Обичатъ я.*

Пс. 51:5. Ти (коварнико) обичашъ зло повече, нежели добро, повече лъжа, отколкото да говоришъ правда.

Пс. 61:5. Тѣ намислиха да го (човѣка) свалятъ отъ височината, прибѣгнаха до лъжа; съ уста благославятъ, а съ сърдце кълнатъ.

Търсятъ я.

Пс. 4:3. Синове велможки, докога славата ми ще бжде въ поругание? докога ще обичате суета и ще търсите лъжа?

Приготвятъ езика си за нея и я говорятъ.

Иер. 9:3, 5. Како лжкъ опъватъ езика си за лъжи, съ неправда се усилиятъ на земята; защото минуватъ отъ едно зло на друго и Мене не познаватъ, казва Господь. Всѣки лъже приятеля си, и правда не говорятъ: приучиха езика си да говори лъжа, луваничатъ до умора.

Говорятъ рѣчи, пълни съ нея.

Пс. 58:13. Думата отъ езика имъ е грѣхъ въ устата имъ; нека се хванатъ въ гордостъта си за клетвата и лъжата, която изговарятъ.

Пс. 143:8. (Господи, избави ме отъ ржцѣтѣ на синоветѣ другородни,) чиито уста говорятъ суетно и чиято десница е десница на лъжа.

Мих. 6:12... Богаташитѣ му (на града) сж пълни съ неправда, и жителитѣ му говорятъ лъжа, и езикътъ имъ е измама въ устата имъ.

Раждатъ я.

Пс. 7:15. Ето, нечестивиятъ зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа.

Даватъ ѝ ухо.

Притч. 17:4. Злосторникъ се вслушва въ беззаконни уста, лъжець слуша пагубенъ езикъ.

Тя е единъ бѣлягъ на отстжплението.

2 Сол. 2:9. (Ще се открие беззаконникътъ, когото Господь Иисусъ ще убие съ дѣха на устата Си, и чрѣзъ блѣсъка на Своето пришествие ще изтрѣби) *тогова*, чието явяване, по дѣйствието на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса.

1 Тим. 4:2. (Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстжпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения) чрѣзъ лицемѣрието на ония, които говорятъ лъжа и иматъ жигосана съвѣсть.

Да се затворятъ устата на ония, които я говорятъ.

Пс. 30:19. Да онѣмѣятъ лъжливи уста, които говорятъ зло противъ праведника съ гордостъ и прѣзрѣние.

Пс. 62:12... Царьтъ ще се зарадва въ Бога, ще бжде възхваленъ всѣки, който се кълне въ него, защото ще се затворятъ устата на ония, които говорятъ неправда.

Наказанието ѝ.

Пс. 5:7. Ти ще погубишъ ония, които говорятъ лъжа; отъ кръвожаденъ и коваренъ Господь се гнуси.

Притч. 19:5. Лъжесвидѣтель не ще остане ненаказанъ, и който говори лъжа, не ще се спаси.

Притч. 21:28. Лъжесвидѣтельтъ ще загине, а човѣкъ, който говори, каквото знае, ще говори винаги.

Откр. 21:8... На страхливи и невѣрни, на мръсници и убий-

ци, на блудници и магесници, на идолослужители и на всички лъжци дѣлътъ имъ е въ езерото, що гори съ сгънь и жупель; то е втора смъртъ.

Откр. 21:27....Нѣма да влѣзе въ него (светия градъ) нищо нечисто, нито койго върши гнусни работи и лъжа, а само ония, които сж записани въ книгата на живота при Агнеца.

Откр. 22:15....Отвънъ (светия градъ) сж псетата, магесницитѣ, блудницитѣ, убийцитѣ, идолослужителитѣ и всѣки, който обича и върши лъжа.

ПРИМѢРИ:

Дяволътъ.

Бит. 3:4. Тогава змията рече на жената: не, нѣма да умрете.

Каниъ.

Бит. 4:9....Рече Господь (Богъ) на Каниа: дѣ е братъ ти Авель? Той отговори: не зная; нимѣ съмъ пазачъ на брата си? *Аврсамъ.*

Бит. 12:13. (Когато се приближаваше до Египетъ, рече на жена си Сара: ето, азъ зная, че ти си жена хубава; и египтяни, като те видятъ, ще рекатъ: тази е негова жена; и ще ме убиятъ, а тебе ще оставятъ жива;) затова кажи, че ми си сестра, та да помина добръ покрай тебе, и да ми остане жива душата чрѣзь тебе.

Бит. 12:19. (Тогава фараонъ повика Аврама и рече: какво стори съ мене? защо ми не обади, че тя е твоя жена?) Защо каза: сестра ми е? Азъ щѣхъ да си я взема за жена. А сега, нѣ ти жената: вземи (я) и си върви.

Бит. 20:2. (Авраамъ трѣгна къмъ югъ и се посели между Кадесъ и Суръ; и прѣстоя врѣменно въ Гераръ.) И рече Авраамъ за жена си Сарра: тя ми е сестра. (Защото се страхуваше да каже, че му е жена, да не би жителитѣ на оня градъ да го убиятъ за нея.) И герарскиятъ царъ Авимелехъ прати и взе Сарра.

Бит. 20:12. (Авимелехъ рече Аврааму: какво имаше на умъ, когато стори това нѣщо? Авраамъ рече: помислихъ, че въ това мѣсто нѣма страхъ Божий, и че ще ме убиятъ за жена ми;) па тя и наистина ми е сестра: тя е дъщеря на моя баща, само че не дъщеря на майка ми; и стана моя жена.

Сарра.

Бит. 18:15....Сарра не се призна, а рече: не съмъ се смѣла, Защото тя се бѣ уплашила. Той (Господь) обаче (и) рече: не, ти се засмѣ.

Исаакъ.

Бит. 26:7. (Исаакъ се засели въ Гераръ.) Жителитѣ на онова мѣсто попитаха за жена му (Ревека), и той рече: тя ми е сестра,— защото се боеше да каже: жена ми е, — за да го не убиятъ жителитѣ на онова мѣсто за Ревека, понеже тя бѣше хубавица.

Бит. 25:9. Тогава Авимелехъ повика Исаака и рече: ето, тая била твоя жена; а защо ти каза: тя ми е сестра? Исаакъ му отговори: защото си мислѣхъ, да не би да умра поради нея.

Иаковъ.

Бит. 27: 19. Иаковъ рече на баща си: азъ съмъ Исавъ, твоятъ първороденъ синъ; направихъ, както ти ми рече; стани, седни и яжъ отъ лова ми, та да ме благослови душата ти.

Братята на Иосифа.

Бит. 37: 31, 32...Взеха Иосифовата дреха, заклаха *единъ* козелъ и нацапаха дрехата съ кръвъ; пратиха шарената дреха да я занесатъ на баща имъ, като рекоха: намърихме това; вижъ, тая дреха на сина ти ли е, или не?

Раавъ.

Иис. Нав. 2: 4, 5...Жената взе двамата ония човѣци (отъ синоветѣ Израилеви дошли, за да обгледатъ земята), скри ги и каза: идваха, наистина, при мене човѣци, ала не зная, отдѣ бѣхатѣ; когато пъкъ на мръкване трѣбваше да се затворятъ портитѣ, тѣ излѣзоха; не зная кждѣ отидоха; спуснете се по-скоро подирѣ имъ, ще ги настигнете.

Евейци.

Иис. Нав. 9: 9—13. Тѣ му (на Исуса) отговориха: отъ много далечна земя сж дошли твоитѣ раби въ името на Господа, твоя Богъ, защото чухме славата Му и всичко, що Той е направилъ въ Египетъ, и всичко, що направи на двамата аморейски царе, които бѣха отъждъ Иорданъ, на есевонския царъ Сихона и на васанския царъ Ога, който *живѣше* въ Астаротъ (и Едрея). (Като чуваха това,) старѣйшинитѣ ни и всички жители на нашата земя ни казаха: вземете си въ ржцѣ хлѣбъ за пжтъ, идете на срѣща имъ и имъ кажете: „ние сме ваши роби; склучете прочее съ насъ съюзъ“. Тоя нашъ хлѣбъ вземемъ отъ кжщитѣ си топълъ въ деня, когато тръгнахме за къмъ васъ, а сега ето, той е изсъхналъ и плѣсенясаль; и тия мѣхове съ вино, които бѣхмемъ нови налѣли, ето скжсаха се; и тия наши дрехи и обуща овехтѣха отъ много дългия пжтъ.

Сисара (военачалникъ на ханаанския царъ Иавина).

Сжд. 4: 20. Сисара и (на Иаилъ, Хезерова жена) каза: стой при входа на шатрата, и ако нѣкой дойде да те попита, и ти каже: „нѣма ли нѣкого тука?“ ти кажи: „нѣма“.

Самсонъ.

Сжд. 16: 10...Далида каза на Самсона: ето, ти ме измами и ми каза лъжа; кажи ми сега, съ какво може да те вържатъ?

Саулъ.

1 Царств. 15: 13. Когато Самуилъ дойде при Саула, Саулъ му рече: благословенъ да си отъ Господа; азъ изпълнихъ думата Господня.

Мелхола.

1 Царств. 19: 14...Саулъ прати слуги да уловятъ Давида; но Мелхола рече: боленъ е.

Давидъ.

1 Царств. 20: 5—7. Тогавъ Давидъ рече на Ионатана: ето, утрѣ е новъ мѣсець, и азъ трѣбва да седя съ царя на трапезата;

но пусни ме, и азъ ще се скрия въ полето до вечерята на третия день. Ако баща ти попита за мене, ти кажи: Давидъ ми се измоли да отиде въ своя градъ Витлеемъ, защото тамъ се извършва годишно жертвоприношение на цѣлия му родъ. Ако на това той каже: „добръ“, твоятъ рабъ ще има миръ; ако пъкъ се разгнѣви, то знай, че той е намислилъ нѣщо лошо.

1 Царств. 21:2. Давидъ рече на свещеникъ Ахимелеха: царътъ ми даде заповѣдь, като каза: „нека никой не знае, за какво съмъ те пратилъ и какво съмъ ти поржчалъ“, затова оставихъ слугитѣ на уречено мѣсто.

1 Царств. 27:10—12. Анхусъ попита Давида: кждѣ напад-нахте сега? Давидъ отговори: къмъ югъ на Иудея, къмъ югъ на Иерахмеелъ и къмъ югъ на Кенея. И Давидъ не оставяше живи ни мъже, ни жени, и не ги довеждаше въ Геть, думайки: тѣ могатъ да ни наклеветятъ, като кажатъ: това и това стори Давидъ, и такива му сж постжпкитѣ прѣзъ всичко врѣме, доклѣ живѣеше въ филистимската страна. И Анхусъ се довѣри на Давида, като си каза: той стана омразенъ на народа си Израила и ще ми бжде слуга до-вѣка.

Ионатанъ.

1 Царств. 20:27—29. Настжпи и вториятъ день на новия мѣсець, а мѣстото на Давида оставаше празно. Тогава Саулъ рече на сина си Ионатана: защо синътъ Иесеевъ не дойде на обѣдъ нито вчера, нито днесъ? Ионатанъ отговори на Саула: Давидъ измоли отъ мене да отиде въ Витлеемъ, като казваше: „пусни ме, понеже имаме въ града роднинско жертвоприношение, и братъ ми ме покани; затова, ако съмъ намѣрилъ благоволение въ твоитѣ очи, да отида и се повидя съ братята си,“ затова той и не дойде на царския обѣдъ.

Пророктъ-старецъ (отъ Ветиль).

3 Царств. 13:18. Той му (на Божия човѣкъ) каза: и азъ съмъ такъвъ пророкъ като тебе, и Ангелъ ми говори чрѣзъ слово Господне и каза: върни го у дома си; нека похапне хлѣбъ и пийне вода. — Той го излъга.

Гиезий.

4 Царств. 5:22. (Нееманъ видѣ, че нѣкой тича подирѣ му, слѣзе отъ колесницата да го посрѣщне и каза: съ миръ ли?) Той отговори: съ миръ; моятъ господарь ме прати да кажа: ето, сега дойдоха при мене отъ Ефремова планина двама момци отъ пророческитѣ синове; дай имъ единъ талантъ сребро и двѣ прѣмѣни дрехи.

4 Царств. 5:25. Когато дойде и се яви прѣдъ господаря си, Елисей го попита: откъдѣ идешъ, Гиезие? Той отговори: никждѣ не е ходилъ твоятъ рабъ.

Иововитѣ приятели.

Иов. 13:4....Вие сте ковачи на лъжи; всички вие сте безпозлезни лѣкари.

Ниневийци.

Наум. 3:1. Горко на кървавия градъ! Той е плененъ съ измама и убийство; не прѣстава въ него грабежътъ.

Петъръ.

Мат. 26 : 69—74....Петъръ седѣше вънъ на двора. И приближи се до него една слугиня и рече: и ти бѣше съ Исуса Галилеецъ. Но той се отрече прѣдъ всички, като каза: не зная, що говоришъ. А когато отиваше къмъ вратата, видѣ го друга и думаше на ония, що бѣха тамъ: и тоя бѣше съ Исуса Назорея. А той пакъ се отрече съ клетва: не познавамъ Човѣка. Малко по-сетнѣ се приближиха ония, които стояха тамъ, и казаха на Петра: наистина и ти си отъ тѣхъ, защото и твоятъ говоръ те издава. Тогава той почна да прокллина и да се кълне: не познавамъ Човѣка. И веднага пропѣ пѣтель. Марк. 14:67—71; Лук. 22:56—60; Иоан. 18:17, 25—27.

Анания и Сапфира.

Дѣян. 5 : 3—8....Петъръ каза: Анание, защо сатаната изпълни сърдцето ти да излъжешъ Духа Светаго и да скриешъ отъ стойността на нивата? До като бѣше *непродадена*, не бѣше ли твоя, и като я продаде, *стойността* не бѣше ли въ твоя власть? Защо вложи въ сърдцето си това нѣщо? Ти излъга нѣ човѣци, а Бога. Като чу тия думи, Анания падна и издѣхна; и голѣмъ страхъ обзе всички, които чува това. А младежитѣ станаха, покриха го, и като го изнесоха, погребяха го. Слѣдъ като минаха около три часа, влѣзе и жена му, безъ да знае, какво се е случило. А Петъръ я попита: кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? Тя отговори: да, за толкова.

Критяни.

Тит. 1 : 12. Единъ отъ тѣхъ, прорицатель тѣхенъ, бѣ казалъ: критяни сж винаги лъжци, зли звѣрове, лѣниви търбуси.

Лъжепророци.

Тѣ се прѣструватъ, че сж прѣтежъ отъ Бога.

Иер. 14 : 15....Тѣй казва Господь за пророцитѣ: тѣ пророкуватъ въ Мое име, но Азъ не съмъ ги прещалъ; тѣ говорятъ: „мечъ и гладъ не ще има въ тая земя“: съ мечъ и гладъ ще бждатъ изтрѣбени тия пророци.

Иер. 23 : 16, 21, 32. Тѣй казва Господь Саваотъ: не слушайте думитѣ на пророцитѣ, които ви пророкуватъ: тѣ ви лъжатъ, разказватъ измислици отъ сърдцето си, а не това, що иде отъ уста Господни. Азъ не съмъ прещалъ тия пророци, тѣ сами сж се разтичали; Азъ не съмъ имъ говорилъ, а тѣ пророкуваха. Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ на лъжливи сѣнища, казва Господь, които ги разказватъ и чрѣзъ свои измами и лѣстяне заблуждаватъ Моя народъ, когато Азъ не съмъ ги прещалъ, нито съмъ имъ заповѣдвалъ, и тѣ не принасятъ никаква полза на тоя народъ, казва Господь.

Иер. 27 : 15. Азъ не съмъ ги прещалъ, казва Господь; и тѣ лъжливо пророкуватъ въ Мое име, за да ви изгоня, и да загинете, — вие и пророцитѣ ви, които ви пророкуватъ.

Иер. 29 : 9. Лъжливо ви пророкуватъ въ Мое име; Азъ не съмъ ги прещалъ, казва Господь.

Иез. 13 : 6, 7. Тѣ виждатъ суета и прѣдсказватъ лъжа, думайки: „Господь каза“, а Господь не ги е изпратилъ; и даватъ

надежда, че словото ще се сбъдне. Не суетно ли видѣние видѣхте вие? и не лъжливо ли прѣдвѣстие изричате, думайки: „Господь каза“, пъкъ Азъ не съмъ казвалъ?

Езгъ ги употрѣби за изпитъ на Израилля.

Втор. 13:1—3. Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и ти покаже личба или чудо, и се сбъдне тая личба или чудото, за което той ти е говорилъ, па и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тѣмъ да служимъ“, — ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже *чрѣзъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Изпълнени сж съ лъжливъ духъ.

3 Царств. 22:22. [Господь рече (къмъ небесното войнство): кой би склонилъ Ахава да иде и падне въ Рамотъ Галаадски? Единъ духъ рече: азъ ще го склоня! А Господь попита: съ какво?] Той отговори: ще излѣза и ще стана лъжливъ духъ въ устата на всичкитѣ му пророци. *Господь* каза: ти ще го склонишъ и ще изпълнишъ това: иди и стори тѣй.

Осмѣляватъ се да пророчествуваатъ лъжливи откровения въ името Божие.

Иер. 5:31. (Нѣщо изумително и ужасно става въ тая земя:) пророци пророкуватъ лъжа, свещеници подаруваатъ чрѣзъ тѣхъ -- и Моятъ народъ обича това. Какво прочее ще правите слѣдъ всичко това?

Иер. 14:14....Рече ми Господь: пророцитѣ пророкуватъ лъжа въ Мое име; Азъ не съмъ ги пращалъ и не съмъ имъ давалъ заповѣди, и не съмъ имъ говорилъ; тѣ ви проповѣдватъ лъжливи видѣния и гадания, суета и измислици отъ своето сърдце.

Иер. 23:25, 26. Азъ слушахъ, какво говорятъ пророцитѣ, които въ Мое име пророкуватъ лъжа. Тѣ казватъ: „присѣни ми се, присѣни ми се“. Дълго ли ще трае това въ сърдцето на пророцитѣ, които пророкуватъ лъжа, които пророкуватъ измама отъ сърдцето си?

Плач. Иер. 2:14. Твоитѣ (дъще Иерусалимова) пророци ти прѣдсказваха нѣща несбждни и лъжливи, не разкриваха твоео беззаконие, за да отвърнатъ твоео плѣнение, и ти изричаха лъжливи откровения, които те докараха до изгнание.

Иез. 13:9....Ще бжде ржката Ми противъ тия пророци, които виждатъ суега и прѣдсказватъ лъжа; въ съвѣта на Моя народъ тѣ не ще бждатъ, въ списъка на дома Израилевъ не ще бждатъ вписани и въ земята Израилева не ще влѣзатъ; и ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ.

Зах. 10:2. Защото терафимитѣ говорятъ празни *приказки*, и гледачитѣ виждатъ лъжливото и разказватъ лъжливи сънища; тѣ утѣшаватъ съ празни *приказки*; затова се лутагъ като овци, търпятъ неволя, защото нѣматъ пастирь.

Въ име на идолитѣ.

Иер. 2:8. Свещеницитѣ не казваха: дѣ е Господь? и учителитѣ на закона Ме не познаваха, и пастиритѣ се отметнаха отъ

Мене, и пророцитѣ пророчествуваха въ името на Ваала и ходиха слѣдъ ония, които не помагатъ.

Пророчествуваатъ миръ, и когато нѣма такъвъ.

Иер. 6:13, 14...Отъ малкъ до голѣмъ, всѣки отъ тѣхъ се е прѣдалъ на користь, и пророкъ и свещеникъ — всички дѣйствувать лъжливо; лѣкуватъ ранитѣ на Моя народъ лекомислено, думайки: „миръ! миръ!“ а миръ нѣма. **Иер. 8:11.**

Иер. 23:17. Тѣ постоянно говорятъ на ония, които Ме не зачитатъ: „Господь рече: миръ ще имате“. И всѣкому, който ходи по упорството на сърдцето си, казватъ: „зло не ще ви сполети“.

Иез. 13:10. Задѣто въвеждатъ Моя народъ въ заблуда, думайки: „миръ“, а пъкъ миръ нѣма; и когато той гради стѣна, тѣ я съ калъ мажатъ, (кажи на тия, които мажатъ стѣната съ калъ, че тя ще падне).

Пророчествуваатъ за пари.

Неем. 6:10—13. Отидохъ въ кѣщата на Шемяя, синъ на Делая, синъ Мехетавеловъ, и той се заключи и каза: да идемъ въ Божия домъ, вжтрѣ въ храма, и да заключимъ подирѣ си храмовитѣ врата, защото ще дойдатъ да те убиятъ, ще дойдатъ да те убиятъ нощемъ. Но азъ отговорихъ: бива ли да бѣга такъвъ човѣкъ като мене? Бива ли такъвъ като мене да влѣзе въ храма, за да остане живъ? Не отивамъ. Азъ знаехъ, че не го бѣ пратилъ Богъ, — макаръ че ми говорѣше пророчески, — но че Товия и Санавалатъ го бѣха подкупили. Той бѣше подкупень, за да ме уплаши, да сторя тѣй и да съгрѣша, та да иматъ за мене лошо мнѣние и да ме прѣслѣдватъ за това съ укори.

Иез. 13:17—19...Ти, сине човѣшки, обърни лицето си къмъ дѣщеритѣ на твоя народъ, които пророкуватъ отъ свое сърдце, изречи противъ тѣхъ пророчество и кажи: тѣй казва Господь Богъ: горко на ония, които пришиватъ магийски кесийки подъ мишницитѣ си и правятъ покризала на глава за всѣки рѣстъ, души да ловятъ! Нима, като улавяте душитѣ на Моя народъ, вие ще спасите вашитѣ души? И Ме безчестите прѣдъ Моя народъ за шепачемикъ и за кжсове хлѣбъ, умъртвявайки души, които не трѣбва да умираатъ, и оставяйки да живѣятъ души, които не трѣбва да живѣятъ, като лъжете народъ, който слуша лъжа.

Мих. 3:5. Тѣй казва Господь противъ пророцитѣ, които въвеждатъ въ заблуда Моя народъ, които гризатъ съ зжби — и проповѣдватъ миръ; а който имъ не тури нищо въ уста, противъ него война обявяватъ.

Мих. 3:11. Главатаритѣ му сждятъ за подаръци, свещеницитѣ му учатъ за плата, пророцитѣ му прѣдсказватъ за пари, а пъкъ се осланятъ на Господа, думайки: „нали Господь е помежду ни? Бѣда не ще ни постигне!“

Тѣ прѣлъстиха Ахава.

2 Парал. 18:5. Събра царьтъ израилски четиристотинъ души пророци и имъ каза: да идемъ ли на война противъ Рамотъ Галаадски, или да си стоимъ? Тѣ отговориха: иди, и Господь ще го прѣдаде въ ржката на царя.

Да ги не слушаме.

Лев. 19:31. Не се обръщайте къмъ ония, които извикватъ мъртъвци, и при магесници не ходете, и не се оставяйте да ви осквернятъ. Азъ съмъ Господь, Богъ Вашъ.

Втор. 18:10—14. Не бива да се намира у тебе (такъвъ), който прѣкарва сина си или дъщеря си прѣзъ огънь, прѣдсказвачъ, гадателъ, вражачъ, магесникъ, омайникъ, ни който извиква духове, ни магйосникъ, нито който пита мъртви; защото, всѣки, който върши това, е гнусенъ прѣдъ Господа, и тъкмо поради тия гнусотии Господь, Богъ твой, ги изгонва отпрѣдъ ти. Бжди непороченъ прѣдъ Господа, твоя Богъ; защото тия народи, които ти изгонвашъ, слушатъ гадателитѣ и прѣдсказвачитѣ, а това Господь, Богъ твой, не ти е далъ.

Иер. 27:14, 16, 17.... Не слушайте думитѣ на пророцитѣ, които ви казватъ: „нѣма да служите на вавилонския царь“; защото тѣ ви пророкуватъ лъжа. Говорихъ и на свещеницитѣ и на цѣлия тоя народъ: тѣй казва Господь: не слушайте думитѣ на вашитѣ пророци, които ви пророкуватъ и казватъ: „ето, скоро ще бждатъ върнати отъ Вавилонъ сждоветѣ на дома Господень“; защото тѣ ви пророкуватъ лъжа. Недѣйте ги слуша, служете на вавилонския царь и живѣйте; защо да докарвате тоя градъ до опустошение?

Иер. 29:8.... Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: да ви не мамятъ вашитѣ пророци, които сж между васъ, и вашитѣ гадатели; и не вѣрвайте на сънищата, които сънувате.

Отличителниятъ признакъ на истинния и лъжливия пророкъ.

Числ. 16:28—30. Тогава Моисей каза: огъ това ще познаете, че Господь ме е пратилъ да върша всички тия дѣла, а не отъ себе си (върша това): ако тѣ (Корей, Датанъ и Авиронъ и тѣхнитѣ съучастници) умратъ, както умиратъ всички люде, и ги постигне такова наказание, каквото *постига* всички люде, то не Господь ме е пратилъ; но ако Господь извърши нѣщо необикновено, и земята разтвори устата си и ги погълне (и кжщитѣ имъ и шатритѣ имъ) и всичко, що е у тѣхъ, и тѣ слѣзатъ живи въ прѣзподнята, то знайте, че тия люде сж прѣзрѣли Господа.

Втор. 18:21, 22....Ще кажешъ въ сърдцето си: какъ ще узнаемъ думитѣ, които Господь не е говорилъ? *Ето какъ ще узнаете:* ако пророкътъ говори отъ името на Господа, и думитѣ му се не сбжднатъ и не изпълнятъ, то Господь не е говорилъ тия думи, а ги е говорилъ пророкътъ по своя дързостъ, — и не бой се отъ него.

1 Царств. 9:6...Слугата му (на Саула) рече (на господаря си): ето, въ тоя градъ има *единъ* човѣкъ Божий, човѣкъ почитанъ; всичко, каквото той каже, се сбждва. Да отидемъ сега тамъ; може би, ще ни посочи нашия пжтъ, по който да вървимъ.

3 Царств. 17:24. Тогава жената (дѣтето на която оживѣ) рече на Илия: сега тъкмо узнахъ, че ти си човѣкъ Божий, и че словото Господне въ твоитѣ уста е истинско.

3 Царств. 18:36. Когато принасяха вечерната жертва, пророкъ Илия се приближи (извика къмъ небето) и каза: Господи, Боже Авраамовъ, Исааковъ и Израилевъ! (Чуй ме, Господи, чуй

ме днесъ въ огъня!) Нека познаятъ днесъ (тия човѣци), че Ти единъ си Богъ у Израила, и че азъ съмъ Твой рабъ и извършихъ всичко по Твое слово.

3 Царств. 22:28. Михей каза (на израилския царь): ако се върнешъ смиромъ, то не Господь е говорилъ чръвъ мене. И рече: слушайте, всички люде! 2 Парал. 18:27.

4 Царств. 1:10. Отговори Илия и каза на петдесетника: ако съмъ азъ човѣкъ Божий, нека падне огънь отъ небето и да изгори тебе и твоитѣ петдесетмина. И падна огънь отъ небето и изгори и него и неговитѣ петдесетмина.

4 Царств. 5:8. Когато Божиятъ човѣкъ Елисей чу, че израилскиятъ царь раздралъ дрехитѣ си, прати да кажатъ на царя: защо раздра дрехитѣ си? Нека дойде при мене и познае, че има пророкъ у Израила.

Ис. 41:22. Нека прѣдставятъ и ни кажатъ, какво има да стане; нека възвѣстятъ нѣщо, прѣди да е станало, и ние ще вникнемъ съ ума си и ще узнаемъ, какъ се е то свършило, или нека ни прѣдскажатъ за бждещето.

Иер. 28:9. Ако нѣкой пророкъ прѣдсказвалъ миръ, то само тогава бивалъ признатъ за пророкъ, наистина изпратенъ отъ Господа, когато се е сбждвала думата на тоя пророкъ.

Иез. 33:32, 33....Ето, ти си за тѣхъ като забавень пѣвецъ съ приятень гласъ и който хубаво свири: тѣ слушатъ твоитѣ думи, ала ги не изпълняватъ. Но кога се сбждне, — ето, вече се и сбждва, — тогава ще познаятъ, че между тѣхъ е имало пророкъ.

Дѣян. 13:10, 11. [Савель устреми върху му (върху Елима магесника) погледъ] и каза: о, *ти*, който си пълень съ всѣкакво коварство и всѣкаква измама, дяволски сине, враго на всѣка правда! Не ще ли прѣстанешъ да изкривявашъ правитѣ Господни пжтища? И сега ето, ржката Господня е върху тебе: ще бждешъ слѣлъ и до *нѣкое* врѣме нѣма да виждашъ слънцето: И изведнажъ падна върху му тъма и мракъ, и той, обръщайки се насамъ-нататкъ, търсѣше водачъ.

Ще се познаятъ по плодоветѣ.

Мат. 7:16, 20. По плодоветѣ тимъ ще ги познаете. Бере ли се грозде отъ тръни, или смокини отъ репей? И тѣй, по плодоветѣ имъ ще ги познаете.

Нечестивитѣ ги обичатъ.

Мих. 2:11. Ако нѣкой вѣтрогонъ измисли лъжа и каже: „ще ти проповѣдвамъ за вино и сикеръ“, той би билъ угодень проповѣдникъ за тоя народъ.

Богъ ги изпраща като наказание.

2 Парал. 18:20—22. Изстжпи се единъ духъ, застана прѣдъ лицето на Господа и каза: азъ ще го (Ахава) подмамя. И Господь го попита: съ какво? Она отговори: ще излѣза и ще стана духъ на лъжата въ устата на всичкитѣ му пророци. И каза Той: ти ще го подмамишъ и ще сплучишъ; иди и стори тѣй. И сега, ето, Господь допусна да *влѣзе* духътъ на лъжата въ устата на тия твои пророци, но Господь изрече недобро за тебе. 3 Царств. 22:22, 23.

Тъ сж: *гнусни прѣдъ лицето Божие.*

Иер. 23:30, 31....Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ, казва Господь, които крадатъ думитѣ Ми единъ отъ други. Ето, Азъ съмъ противъ пророцитѣ, казва Господь, които боравятъ съ свой езикъ, а казватъ: „Той рече“.

Иез. 13:8....Тъй казва Господь Богъ: понеже говорите суета и виждате въ видѣнията лъжа, Азъ съмъ противъ васъ, казва Господь Богъ.

Осждени.

Ис. 9:14, 15....Господь ще отсѣче у Израиля глава и опашка, палма и тръстика, въ единъ день: старецъ и велможа — това е главата; а пророкъ лъжеучитель е опашката.

Иер. 14:15....Тъй казва Господь, за пророцитѣ: тѣ пророкуватъ въ Мое име, но Азъ не съмъ ги прашалъ; тѣ говорятъ: „мечъ и гладъ не ще има въ тая земя“: съ мечъ и гладъ ще бждатъ изтрѣбени тия пророци.

Иез. 13:3. Тъй казва Господь Богъ: горко на безумнитѣ пророци, които се водятъ отъ свой духъ, и нищо не сж видѣли!

Иез. 14:9. Ако....пророкъ допусне да се измами и каже дума тъй, като че ли Азъ, Господь, съмъ научилъ тоя пророкъ, то Азъ ще простра противъ него Моята ржка и ще го прѣмахна изъ Моя народъ Израиля.

Наказанието имъ.

Втор. 18:20. Който...пророкъ се осмѣли да говори отъ Мое име, каквото не съмъ му заповѣдалъ да говори, и който говори отъ име на други богове, такъвъ пророкъ да бжде погубенъ.

Иер. 20:6....Ти, Пасхоре, и всички, които живѣятъ въ твоята кжща, ще отидете въ плѣнъ; и ще отидешъ въ Вавилонъ — и тамъ ще умрешъ и тамъ ще бждешь погребенъ, ти и всички твои приятели, на които ти лъжливо пророкувал!

Иер. 23:13—15. И у пророцитѣ на Самария Азъ видѣхъ безумие; тѣ пророкуваха въ името на Ваала — и въведоха въ заблуда Моя народъ Израиля. Но у пророцитѣ на Иерусалимъ виждамъ нѣщо ужасно: тѣ прѣлюбодѣйствуватъ и ходятъ въ лъжа, подкрѣпятъ ржцѣтъ на злодѣйци, га никой да се не отвърне отъ нечестие то си; тѣ всички сж прѣдъ Мене като Содомъ, и жителитѣ му — като Гомора. Затова тъй казва Господь Саваотъ за пророцитѣ: ето, ще ги нахраня съ пелинъ и ще ги напоя съ злъчна вода, защото отъ Иерусалимскитѣ пророци се разнесе нечестие то по цѣла земя.

Иер. 23:33, 34. Ако те попита тоя народъ, или пророкъ, или свещеникъ: „какво е брѣмето отъ Господа“, ти имъ кажи: „какво брѣме? Азъ ще ви напусна, казва Господь“. Ако пророкъ или свещеникъ, или народъ каже: „брѣме отъ Господа“, Азъ ще накажа тоя човѣкъ и дома му.

Иер. 23:15—17....Рече пророкъ Иеремия на пророкъ Анания: чуй, Анание: Господь не те е прашалъ, и ти лъжливо обнадеждавашъ тоя народъ. Затова тъй казва Господь: ето, Азъ ще те изхвърля отъ земното лице; прѣзъ тая година ще умрешъ, понеже говори противъ Господа. И умрѣ пророкъ Анания въ оная година, въ седмия мѣсець.

Иер. 29:21. Тъй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ, за Ахава, синъ на Колия, и за Седекия, синъ на Маасея, които ви пророкуватъ лъжа въ Мое име: ето, Азъ ще ги прѣдамъ въ ржцѣтъ на вавилонския царь Навуходоноссра, и той ще ги умъртви прѣдъ очитѣ ви.

Иер. 29:31, 32. (Биде слово Господне къмъ Иеремяя:) прати, та кажи на всички прѣселници: тъй казва Господь за Шемая Нехеламитеца: задѣто Шемая пророкува у васъ, безъ да съмъ го пращаль, и ви лъжливо обнадежда, — затова тъй казва Господь: ето, ще накажа Шемая Нехеламитеца и племето му; не ще има отъ него човѣкъ да живѣе всрѣдъ тоя народъ и не ще види доброто, което ще сторя на Моя народъ, казва Господь; защото той говори противъ Господа.

Иез. 14:10....Каквато е вината на запитвача, такъва ще бжде и винага на пророка.

Мих. 5:12. Ще изтрѣгна (казва Господь) магиитѣ отъ ржката ти, и гадатели по облаци не ще има у тебе.

Зах. 13:2, 3. Въ оная день, казва Господь Саваотъ, Азъ ще изтрѣбя имената на идолитѣ отъ тая земя, и тѣ нѣма вече да се споменуватъ, както и лъжепророцитѣ и нечистия духъ ще отстраня отъ земята. Тогава, ако нѣкой прѣдсказва, то баща му и майка му, които сж го родили, ще му кажатъ: ти не трѣбва да живѣешъ, защото говоришъ лъжа въ името на Господа; и ще го порази баща му и майка му, които сж го родили, когато той ще прѣдсказва.

Наказанието на ония, които ги слушатъ.

Лев. 20:6....Ако нѣкая душа се обърне къмъ ония, които извикватъ мъртъвци, и къмъ магесници, за да ги послѣдва въ блудството имъ, Азъ ще обърна лицето Си противъ оная душа и ще я изтрѣбя измежду народа ѝ.

Ис. 2:6....Ти отхвърли Своя народъ, дома Иакововъ, защото тѣ възприеха много отъ Изтокъ: и магесници *си иматъ* като филистимци, и общуватъ съ синове на чужденци.

Иер. 14:16....Народътъ, комуто пророкуватъ, отъ гладъ и мечъ ще бжде натъркалянъ по иерусалимскитѣ улици, и не ще има кой да ги погребе — тѣхъ и женитѣ имъ, синоветѣ имъ и дѣщеритѣ имъ; и Азъ ще излѣя върху имъ тѣхната лошотия.

Иез. 13:14–16. (Тъй казва Господь Богъ:) Ще срутя стѣната, която мажехте съ калъ, и ще я хвърля на земята; ще се открие основата ѝ, и ще падне, и вие заедно съ нея ще загинете, и ще познаете, че Азъ съмъ Господь. И ще излѣя яростта Си върху стѣната и върху ония, които я мажатъ съ калъ, и ще ви кажа: нѣма стѣна, и нѣма ония, които я мажеха — пророцитѣ Израилеви, които пророкуваха на Иерусалимъ и му възвѣстваха мирни видѣния, когато миръ нѣма, — казва Господь Богъ.

Мнозина лъжепророци ще се подигнатъ въ църквата.

Мат. 7:15. Пазете се отъ лъжливитѣ пророци, които дохождатъ при васъ въ овча кожа, а отвжтрѣ сж вълци грабители.

Мат. 24:11 Много лъжепророци ще се подигнатъ и ще прѣльстятъ мнозина.

Мат. 24:24....Ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци и

ще покажатъ голѣми личби и чудеса, за да прѣлъстятъ, ако е възможно, и избранитѣ

2 Петр. 2: 1. Имало е и лъжепророци между народа, както и между васъ ще има лъжеучители, които ще вмъкнатъ пагубни ереси и, като се отричатъ отъ Господа, Който ги е изкупилъ, ще навлѣкатъ върху си скорошна погибель.

1 Иоан. 4: 1. Възлюбени, не на всѣки духъ вѣрвайте, а изпитвайте духоветѣ, дали сж отъ Бога, защото много лъжепророци се явиха въ свѣта

ПРИМѢРИ:

Саулъ.

1 Царств. 18: 10... Зълъ духъ отъ Бога нападна Саула, и той бѣснѣше въ кжщата си, а Давидъ свирѣше съ ржка по струнитѣ, както и въ други дни; Саулъ държеше въ ржка копие.

1 Царств. 19: 23, 24. Той отиде тамъ въ Наватъ, въ Рама, и върху него слѣзе Духъ Божий, и той вѣрвѣше и пророчествуваше, доклѣ пристигна въ Наватъ, въ Рама. Съблѣче и той дрехитѣ си, и пророчествуваше прѣдъ Самуила, и цѣлия оня день и цѣлата оная нощъ лежа необлѣченъ; затова казватъ: нима и Саулъ е между пророцитѣ?

Слугитѣ Саулови.

1 Царств. 19: 20, 21. Тогава Саулъ прати слуги да уловятъ Давида, и *когато* тѣ видѣха ликъ пророци, които пророчествуваха, и Самуила, тѣхенъ началникъ, Духъ Божий слѣзе върху Сауловитѣ слуги, и тѣ почнаха да пророчествуватъ. Обадиха за *това* на Саула, и той прати други слуги, но и тѣ почнаха да пророчествуватъ. Послѣ Саулъ прати и трети слуги, но и тѣ почнаха да пророчествуватъ.

Седекия.

3 Царств. 22: 11, 12. Хенаановиятъ синъ Седекия си направи желѣзни рога и рече (на израилския царь Ахава и иудейския Иосафата): тѣй казва Господь: съ тия ще избодешъ сирийци, доклѣ ги изтрѣбишь. И всички пророци пророкуваха сжщото, думайки: върви противъ Рамоть Галаадски; ще има успѣхъ; Господь ще го прѣдаде въ ржцѣтъ на царя. **2 Парал. 18: 10, 11.**

Манасия.

4 Царств. 21: 6. Прѣкара прѣзь огнь сина си, гадаеше и врачуваше; набави си извиквачи на мъртъвци и магйосници и извърши много неугодно прѣдъ очитѣ на Господа, за да Го разгнѣви. **2 Парал. 33: 6.**

Ноадия пророчица.

Неем. 6: 14. Помни, Боже мой, Товия и Санавалата споредъ тѣзи имъ дѣла, а сжщо и пророчица Ноадия и другитѣ пророци, които искаха да ме уплашатъ!

Анания.

Иер. 28: 1—4. Въ сжщата година — въ начало на царуването на иудейския царь Седекия, — въ четвъртата година, въ петия мѣсець, Анания, Азуровъ синъ, пророкъ отъ Гаваонъ, ми го-

ворй въ дома Господень прѣдъ очитѣ на свещеницитѣ и на цѣлия народѣ, думайки: тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: ще строша хомота на вавилонския царь: подирь двѣ години ще върна на това мѣсто всички сждове на дома Господень, които вавилонскиятъ царь Навуходносоръ взе оттукъ и ги отнесе въ Вавилонъ; и иудейския царь Иехония, Иоакимовъ синъ, и всички плѣнени иудеи, които отидоха въ Вавилонъ, ще върна на това мѣсто, казва Господь; защото ще строша хомота на ававилонския царь.

Израилски пророци.

Иез. 13:2. (Биде къмъ мене слово Господне:) сине човѣшки изречи пророчество противъ Израилевитѣ пророци, които пророкуватъ, и кажи на ония, които пророкуватъ отъ свое сърдце: чуйте словото Господне! (Тѣй казва Господь Богъ: горко на безумнитѣ пророци.)

Вариисусъ.

Дѣян. 13:6. Като прѣминаха цѣлия островъ до Пафосъ, (Савель и Варнава) намѣриха единъ магесникъ лъжепророкъ, иудейинъ, на име Вариисусъ.

Иезавель.

Откр. 2:20. (На ангела на тиатирската църква напиши: тѣй казва Синъ Божий:)...Имамъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто допускашъ жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прѣлъстя рабитѣ Ми да блудствуватъ и да ядатъ идоложертвено.

Лъжлива клетва.

Тя е забранена.

Лев. 19:12. Не се кълнете лъжливо въ Мое име, и не осквернявай името на твоя Богъ. Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).

Числ. 30:3. (Говори Моисей къмъ началницитѣ надъ колѣната на синоветѣ Израилеви, думайки: ето що заповѣда Господь:) ако нѣкой даде оброкъ Господу, или се закълне съ клетва, като наложи зѣрекъ на душата си, той не бива да прѣстѣпва думата си, а трѣбва да извърши всичко, що е излѣзло изъ устата му.

Мат. 5:33. Слушали сте..., че бѣ казано на древнитѣ: „клетва не прѣстѣпй, а изпълнявай прѣдъ Господа клетвитѣ си“.

Господь я мрази: да я не обичаме.

Зах. 8:17. Никой отъ васъ да не мисли въ сърдцето си зло противъ ближния си, и лъжлива клетва не обичайте, защото всичко това Азъ мразя, казва Господь.

Измамата води къмъ нея.

Лев. 6:2, 3. (Каза Господь на Моисея, думайки:) ако нѣкой съгрѣши и извърши прѣстѣпление прѣдъ Господа и отрече прѣдъ ближния си онова, що му е било повѣрено, или у него оставено, или отъ него откраднато, или измами ближния си, или намѣри нѣщо изгубено и отрече това и лъжливо се закълне за каквото и да е, което човѣцитѣ вършатъ и чрѣзъ това грѣшатъ, — (то, като съгрѣши и стане виновенъ, той трѣбва да върне открадна-

тото, що е открадналъ, или отнетото, що е отнелъ, или повѣреното, що му е било оставено, или изгубеното, що е намѣрилъ.) **Светиниѣ се въздържатъ отъ нея.**

Иис. Нав. 9:20. [Всички началници казаха на цѣлия народъ: клеи имъ сме се (на евейци) въ Господа, Бога Израилевъ, и за това не можемъ да се докоснемъ до тѣхъ;] а ето какво ще сторимъ съ тѣхъ: ще ги оставимъ живи, за да ни не постигне гнѣвъ поради клетвата, съ която имъ се клехме.

Пс. 14:4. (Господи, кой може да прѣбждва въ Твоето жилище? кой може да обитава на Твоята света планина?) Оня, въ чиито очи е прѣзрѣнъ отхвърлениятъ, но който слави ония, които се боятъ отъ Господа; който се кълне *макаръ* и на зѣлъ *човѣкъ*, и не измѣнява.

Благословени сж ония, които се въздържатъ отъ нея.

Пс. 23:4, 5. Оня, чиито ржцѣ сж невинни и сърдцето чисто, който не се е клелъ въ душата си напразно и не е споменвалъ лъжливо името Господне (прѣдъ ближния си), — *той* ще получи благословение отъ Господа и милость отъ Бога, своя Спаситель. **Нечастивциѣ си служатъ съ нея.**

Иер. 5:2. *Макаръ* тѣ и да говорятъ: живъ Господь! но се кълнатъ лъжливо.

Ос. 10:4. Говорятъ *празни* думи, кълнатъ се лъжливо, сключватъ съюзи; затова ще се яви сждъ надъ тѣхъ, както отровна трѣва по браздитѣ на нива.

Търсятъ извинение, за да се оправдаватъ за нея.

Иер. 7:9, 10. Какъ! вие крадете и убивате, прѣлюбодѣйствувате и се кълнете въ лъжа, кадите Ваалу и ходите слѣдъ други богове, които не познавате, и послѣ дохаждате и се изправяте прѣдъ лицето Ми въ тоя домъ, надъ който е призовано Моето име, и казвате: „спасени сме“, та занепрѣдъ да, вършите всички тия гнусотии!

Ще бждатъ сждени за нея

Мал. 3:5...Ще дойда при васъ за сждъ и ще бжда бързъ изобличителъ на магесници и прѣлюбодѣи, и на ония, които се кълнатъ лъжливо и задържатъ заплатата на наемника, притѣсняватъ вдовица и сираче и отблъсватъ пришлецъ, и отъ Мене се не боятъ, казва Господь Саваотъ.

Наказанието ѝ.

Зах. 5:3, 4. Той ми рече: гова е проклатието, което излиза по лицето на цѣла земя; защото всѣки, който краде, ще бжде изтрѣбенъ, — както е написано на едната страна (на свитѣка), и всѣки, който се кълне лъжливо, ще бжде изтрѣбенъ, както е написано на другата страна. Азъ го направихъ, казва Господь, и то ще влѣзе въ дома на крадеца и въ дома на оногова, който лъжливо се кълне въ Моето име, и ще остане въ дома му, и ще изтрѣби него, дърветата му и камънитѣ му.

Лъжесвидѣтелѣтѣ сж виновни за нея.

Втор. 19:16, 18, 19. Ако противъ нѣкого излѣзе несправедливъ свидѣтель, като го обвинява въ прѣстѣпление, (нека и двои-

цата, които се съдятъ, прѣдстанатъ прѣдъ Господа, прѣдъ свещеницитѣ и прѣдъ съднитѣ, които ще се случатъ прѣзъ ония дни;) съднитѣ сж длъжни добрѣ да изслѣдватъ, и ако оня свидѣтель е лъжливъ свидѣтель, лъжливо свидѣтельствува противъ брата си, направете му тоез, каквото е билъ намислилъ да направи на брата си: *тъй* изтрѣбвай злото изъ срѣдата си.

ПРИМЕРИ:

Саулъ.

1 Царств. 19:6, 10...Саулъ послуша гласа на Ионатана, и закле се Саулъ: живъ ми Господъ, *Давидъ* нѣма да умре. И Саулъ искаше да прикове Давида съ копието о стѣната, но Давидъ отскочи отъ Саула, и копието се заби въ стѣната; а Давидъ избѣга и се спаси нея нощъ.

Семей.

3 Царств. 2:41—43...Обадиха на Соломона, че Семей е ходилъ отъ Иерусалимъ въ Геть и се върналъ. Тогава царьтъ изпрати, та повика Семей и му рече: не ти ли се заклехъ въ Господа и не ти ли обяхихъ, думайки: знай, че въ оня день, въ който излѣзешъ и отидешъ нѣкъдѣ, непрѣмънно ще умрешъ? И ти ми отговори: добрѣ; а защо не спази заповѣдта, що ти дадохъ прѣдъ Господа съ клетва?

Иерусалимовата дѣщеря.

Иез. 16:59...Тѣй казва Господъ Богъ: Азъ ще постѣпя съ тебе, както постѣпи ти, като прѣзрѣ клетвата, нарушавайки съюза.

Израилевиятъ домъ (въ врѣме на Седекия).

Иез. 17:13—19. [Биде къмъ мене слово Господне: кажи на размирния домъ: нима не знаете, що значи това (гатанката)?—Кажи: ето, дойде вавилонскиятъ царь въ Иерусалимъ, хвана царя му и князетѣ му и ги отведе при себе си въ Вавилонъ.] И хвана *друго* отъ царския родъ, склучи съюзъ и го обвърза съ клетва, като взе съ себе си силнитѣ на тая страна, за да бжде покорно царството, да не може да се подигне, за да се пази съюзътъ и да стои твърдо. Но той се отметна отъ него, като прати свои пратеници въ Египетъ, за да му дадатъ коне и много люде. Ще успѣ ли той? Ще уцѣлѣ ли този, който върши това? Той наруши съюза — и ще уцѣлѣ ли? Живъ съмъ Азъ, казва Господъ Богъ: въ прѣбивалището на царя, който го постави за царь и комуто дадената клетва тѣй прѣзрѣ и наруши съюза си съ него, той ще умре у него въ Вавилонъ. Съ голѣмата сила и съ многобройния народъ фарсонъ нищо не ще направи за него въ тая война, когато бжде насипанъ обкопътъ и бждатъ съградени обсаднитѣ кули за гибель на много души. Той прѣзрѣ клетвата, за да наруши съюза, и ето, подаде ржката си и извърши всичко това; той не ще уцѣлѣ. Затова тѣй казва Господъ Богъ: живъ съмъ Азъ! Моята клетва, която той прѣзрѣ, и Моя съюзъ, който той наруши, Азъ ще обърна върху главата му.

Петъръ.

Мат. 26:72—74...Той пакъ се отрече съ клетва: не познавамъ Човѣка. Малко по-сетнѣ се приближиха ония, които стояха

тамъ, и казаха на Петра: наистина и ти си отъ тѣхъ, защото и твоятъ говоръ те издава. Тогава той почна да проклѣна и да се кълне: не познавамъ Човѣка. И веднага пропѣ пѣтель.

Лъжливи учения и лъжеучители.

тѣ прѣпятствуватъ за растене въ съвършенство.

Еф. 4:14, 15...Да не бждемъ вече младенци, люлѣени и увеличани отъ всѣки вѣтъръ на лъжливо учение, по лукавството на човѣцитѣ, по хитрото изкуство на измамата, а съ истинска любовъ да растемъ по всичко въ Оногова, Който е глава, — Христось. *Разрушаватъ вѣрата.*

2 Тим. 2:18. (Именей и Филитѣ)...отстѣпиха отъ истината, говорейки, че възкресението е вече станало, и разрушаватъ вѣрата у нѣкои.

Богъ ги мрази.

Откр. 2:6. (На ангела на ефеската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи седемътѣхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемътѣхъ златни свѣтилника)...*Ти имашъ това добро, че мразишъ дѣлата на николайитѣ, които и Азъ мразя.*

Откр. 2:14, 15. (На ангела на пергамската църква напиши: тѣй казва Оня, Който държи двуострия мечъ)...*Имамъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто имашъ тамъ нѣкои, които държатъ учението на Валаама, който учеше Валака да вкара въ грѣхъ синоветѣ Израилеви, та да ядатъ идоложертвено и да блудствуватъ. Тѣй и ти имашъ нѣкои, които държатъ николаитското учение, което мразя.*

Богъ ги отхвърля.

Иер. 14:14...Рече ми Господь: пророцитѣ пророкуватъ лъжа въ Мое име; Азъ не съмъ ги прещалъ и не съмъ имъ давалъ заповѣди, и не съмъ имъ говорилъ; тѣ ви проповѣдватъ лъжливи видѣния и гадания, суета и измислици отъ своето сърдце.

Иер. 27:14—16...Не слушайте думитѣ на пророцитѣ, които ви казватъ: „нѣма да служите на вавилонския царь“; защото тѣ ви пророкуватъ лъжа. Азъ не съмъ ги прещалъ, казва Господь; и тѣ лъжливо пророкуватъ въ Мое име, за да ви изгоня, и да загинете, — вие и пророцитѣ ви, които ви пророкуватъ. Говорихъ и на свещеницитѣ и на цѣлия тоя народъ: тѣй казва Господь: не слушайте думитѣ на вашитѣ пророци, които ви пророкуватъ и казватъ: „ето, скоро ще бждатъ върнати отъ Вавилонъ сѣдветѣ на дома Господень“; защото тѣ ви пророкуватъ лъжа.

Христось ги отхвърля.

Мат. 7:15. Пазете се отъ лъжливитѣ пророци, които дохождатъ при васъ въ овча кожа, а отвѣтрѣ сѣ вълци грабители.

Мат. 24:4...Иисусъ имъ (на ученицитѣ) отговори и рече: пазете се, да ви не прѣлъсти нѣкой. Марк. 13:5; Лук. 21:8.

Марк. 12:38. И думаше имъ въ поучението Си: пазете се отъ книжницитѣ, които искатъ да ходятъ прѣмѣнени и *обичатъ* поздрави по тържищата, (прѣдни сѣдалища въ синагогитѣ и първи мѣста по гоцавкитѣ.)

Безполезни и празни сж.

Тит. 3:9...Отъ глупави разисквания и родословия, прѣпирни и разпри върху закона отбѣгвай, защото сж безполезни и празни.

Евр. 13:9. Не се увличайте отъ разни и чужди учения; защото добръ е съ благодать да се укрѣпява сърдцето, а не съ ястия, отъ които полза не получиха ония, които ги употрѣбиха.

Лъжеучителитѣ учатъ човѣшки заповѣди.

Мат. 15:9. (Лицемѣрци, добръ е пророкувалъ за васъ Исаия, казвайки: „тоя народъ се приближава до Мене съ устата си и Ме почита съ устнитѣ си, а сърдцето му стои далечъ отъ Мене;) ала напразно Ме почита, проповѣдвайки учения, — заповѣди човѣшки“. Ис. 29:13; Марк. 7:6, 7.

Марк. 7:8, 9. Защото вие като оставихте Божията заповѣдъ, държите се о прѣданието човѣческо, миете шулци, чаши и вършите много други подобни нѣща. И имъ рече: добръ отмѣняте заповѣдта Божия, за да спазите вашето прѣдание.

Тит. 1:14. (Изобличавай ги строго, за да бждатъ здрави въ вѣрата, като не даватъ внимание на иудейски басни и на повели отъ човѣци, които се отвръщатъ отъ истината.

Поставятъ човѣшкитѣ прѣдания по-горѣ отъ Божиитѣ заповѣди.

Мат. 15:3—6...Той имъ отговори и рече: защо и вие прѣстѣпвате Божията заповѣдъ заради вашето прѣдание? Защото Богъ е заповѣдалъ и казалъ: „почитай баща си и майка си“; и „който злослови баща или майка, съ смъртъ да се накаже“. А вие казвате: който каже на баща или майка: това, съ което би се ти ползувалъ отъ мене, е *Богу* даръ, — той може и да не почте баща си или майка си. Тѣй нарушихте Божията заповѣдъ заради вашето прѣдание. Марк. 7:9—13.

Ставатъ причина да се похули пжтѣтъ на истината.

2 Петр. 2:2...Мнозина ще послѣдватъ тѣхното разпжтство, и поради тѣхъ пжтѣтъ на истината ще бжде похуленъ.

Говорятъ развратно.

Дѣян. 20:30. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери:)...и отъ васъ самитѣ ще се дигнатъ мжже, които ще говорятъ изопачено, за да увличатъ ученицитѣ слѣдъ себе си.

Прѣлѣстятъ мнозина.

Мат. 24:5...Мнозина ще дойдатъ въ Мое име, говорейки: азъ съмъ Христосъ; и ще прѣлѣстятъ мнозина.

Марк. 13:22...Ще се появятъ лъжехристи и лъжепророци, и ще покажатъ личби и чудеса, за да прѣлѣстятъ, ако е възможно, и избранитѣ. Мат. 24:11.

Въ послѣднитѣ дни ще се умножатъ.

1 Тим. 4:1...Духътъ ясно говори, че въ послѣднитѣ врѣмена нѣкои ще отстѣпятъ отъ вѣрата, като се прѣдаватъ на мамливи духове и бѣсовски учения.

Изопачаватъ благовѣстието Христово.

Гал. 1:6, 7. Чудя се, че тѣй скоро прѣминавате отъ Оногова, Който ви е призвалъ чрѣзъ благодатта Христова, къмъ

друго благовѣстие; не че има друго *благовѣстие*, но има нѣкои, които ви смущаватъ и искатъ да изопачатъ благовѣстието Христово. *Безумието имъ ще се открие прѣдъ всички.*

2 Тим. 3:9. Ала нѣма да успѣятъ позече, защото безумието имъ ще се открие прѣдъ всички, както *се откри* безумието и на ония (Ианий и Иамврий).

Наричатъ се: *люти вълци.*

Дѣян. 20:29. (Павелъ рече на Ефескитѣ презвитери)...Азъ зная, че слѣдъ заминаването ми ще се втурнатъ помежду ви люти вълци, които нѣма да щадятъ стадото.

Лукави работници.

2 Кор. 11:13...Такивато сж лъжеапостоли, лукави работници, които се прѣобразяватъ въ Христови апостоли.

Сребролюбци.

Тит. 1:11. На (празнословцитѣ и измамницитѣ)...трѣбва да се затулятъ устата: тѣ развалятъ цѣли домове, учейки на онова, що не трѣбва, заради гнусна печалба.

Нечестивци.

Иуд. 1:4...Вмъкнали (сж се) нѣкои човѣци, чието осжждане е отдавна прѣдначено, нечестивци, които обръщатъ благодатъта на Бога нашего въ разпѣство и се отричатъ отъ едничкия Владика Бога и Господа нашего Исуса Христа.

Горделиви и нищо не знаятъ.

1 Тим. 6:3, 4. Който поучава инакъ и не върви по здравитѣ думи на Господа нашего Исуса Христа и по учението за благодетие, той е помраченъ отъ гордостъ, нищо не знае и е боленъ за *празни* разисквания и словопрѣния, отъ които произлизатъ завистъ, разпри, хули, лукави подозрѣния.

Иматъ извратенъ умъ и сж невѣжи въ вѣрата.

2 Тим. 3:8...Както Ианий и Иамврий се противиха на Моисея, така и тия се противятъ на истината, понеже сж човѣци съ извратенъ умъ, невѣжи въ вѣрата.

Нечестивцитѣ ги обичатъ.

2 Тим. 4:3, 4...Ще дойде време, когато *човѣцитѣ* не ще търпятъ здравето учение, но, *водени* отъ своитѣ похоти, ще си насъбератъ учители да имъ гжделичкатъ слуха; тѣ ще *отвърнатъ* слуха си отъ истината и къмъ басни ще се обърнатъ. *Вѣрватъ ги.*

2 Сол. 2:10, 11. (Ще се открие беззаконникътъ, чието явяване, по дѣйствие на сатаната, е съ всѣка сила и съ поличби и лъжливи чудеса,) и съ всѣко неправедно прѣлѣстие ония, които загинватъ, задѣто не сж приели любовта на истината за свое спасение. И за това Богъ ще имъ прати дѣйствие на заблуда, за да повѣрватъ на лъжата.

Същенослужителитѣ трѣбва да отбѣгатъ отъ тѣхъ.

1 Тим. 1:4. (И сега те моля да поржцащъ на нѣкои да не проповѣдватъ друго учение,) нито да се занимаватъ съ тѣхъ.

безкрайни родословия, които причиняват по-скоро прѣпирни, от-
жолкото назидание Божие въ вѣрата.

1 Тим. 6:20. О, Тимотее! пази онова, що ти е прѣдадено, и се отвърщай отъ скверното празнодумство и отъ възраженията на лъжовната наука.

Апостолитѣ — сжщо.

Мат. 16:12. Тогава тѣ разбраха, че Той (Иисусъ) имъ бѣ казалъ да се пазятъ нѣ отъ хлѣбень квасъ, а отъ учението фарисейско и садукейско.

Всички човѣци — сжщо.

Иер. 23:16. Тѣй казва Господь Саваотъ: не слушайте думитѣ на пророцитѣ, които ви пророкуватъ: тѣ ви лъжатъ, разказватъ измислици отъ сърдцето си, а не това, що иде отъ уста Господни.

Иер. 23:8...Тѣй казва Господь Саваотъ, Богъ Израилевъ: да ви не мамятъ вашитѣ пророци, които сж между васъ, и вашитѣ гадатели; и не вѣрвайте на сънищата, които сънувате.

Еф. 5:6. Никой да ви не прѣлъстя съ празни думи, защото заради *всичко* това дохожда гнѣвътъ Божий върху синоветѣ на невѣрието.

Фил. 3:2. Пазете се отъ псетата, пазете се отъ злитѣ работници, пазете се отъ лъжеобрѣзване.

Кол. 2:8. Гледайте, братя, да ви не увлѣче нѣкой съ философия и съ празна измама споредъ човѣшкото прѣдание, споредъ стихийтѣ свѣтовни, а не споредъ Христа.

2 Сол. 2:3. Никой да ви не прѣлъсти по никой начинъ; защото *она* день не ще настѣпи, докль първомъ не дойде отстѣпленieto и се не открие човѣкътъ на грѣха, синътъ на погибельта.

2 Петр. 3:17.. Възлюбени,...пазете се, да не би, увлѣчени отъ заблуждението на беззаконницитѣ, да отпаднете отъ твърдостъта си.

Да не приемаме ония, които ги учатъ!

Притч. 19:27. Прѣстани, синко, да слушашъ внушения, които те отклоняватъ отъ думитѣ на разума.

2 Иоан. 1:10. Който дохожда при васъ и не донася това (Христовото) учение, него не приемайте у дома си и не го поздравявайте.

Да страинъ отъ тѣхъ!

Римп. 16:17, 13. Моля ви, братя, пазете се отъ ония, които произвеждатъ разцѣпления и съблазни противъ учението, което сте научили, и странете отъ тѣхъ. Защото такива служатъ не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и съ сладки и ласкателни думи измамватъ сърдцата на простодушнитѣ.

2 Тим. 3:5...На гледъ иматъ благочестие, но отъ силата му сж се отрekli. И отъ такива се отвърщай!

Трѣзва да ги (ученията) сравняваме съ словото Божие.

Ис. 8:20. *Допитвайте се* до закона и откровението. Ако тѣ (ония, които извикватъ мѣртвѣци; магесници, обайници и коремогорници) не казватъ като това слово, нѣма въ тѣхъ свѣтлина.

1 Иоан. 4:1. Възлюбени, не на всѣки духъ вѣрвайте, а изпитвайте духоветѣ, дали сж отъ Бога, защото много лъжепророци се явиха въ свѣта.

Наказанието на ония, които ги учатъ.

Втор. 13:1—3, 5. Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и ти покаже личба или чудо, и се сбждне тая личба или чудото, за което той ти е говорилъ, па и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тѣмъ да служимъ“, — ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже *црѣвъ това* Господь, Богъ вашъ, ви изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа. А оня пророкъ, или оня съновидецъ да бжде прѣдаденъ на смъртъ, задѣто ви е надумвалъ да отстѣпите отъ Господа, вашия Богъ, Който ви изведе изъ Египетската земя и те избави отъ дома на робството, защото е искалъ да те отклони отъ пѣтя, по който Господь, Богъ твой, ти бѣ заповѣдалъ да вървишъ; *тѣй* изтрѣби злото изъ срѣдата си.

Втор. 18:20. Който пъкъ пророкъ се осмѣли да говори отъ Мое име, каквото не съмъ му заповѣдалъ да говори, и който говори отъ име на други богове, такъвъ пророкъ да бжде погубенъ.

Иер. 28:16....Тѣй казва Господь: ето, Азъ ще те (Анание) изхвърля отъ земното лице; прѣвъ тая година ще умрешъ, понеже говори противъ Господа.

Иез. 13:3. Тѣй казва Господь Богъ: горко на безумнитѣ пророци, които се водятъ отъ свой духъ, и нищо не сж видѣли!

Иез. 13:8, 9....Тѣй казва Господь Богъ: понеже говорите суета и виждате въ видѣнията лъжа, Азъ съмъ противъ васъ, казва Господь Богъ. И ще бжде ржката Ми противъ тия пророци, които виждатъ суета и прѣдсказватъ лъжа; въ съвѣта на Моя народъ тѣ не ще бждатъ, въ списъка на дома Израилевъ не ще бждатъ вписани и въ земята Израилева не ще влѣзатъ; и ще познаете, че Азъ съмъ Господь Богъ.

Мих. 3:6, 7....Вмѣсто видѣние, за васъ ще бжде нощъ, вмѣсто прѣдсказване — тъмнина; ще залѣзе слънце надъ пророцитѣ, и денътъ ще потъмнѣе надъ тѣхъ. Ще се засрамятъ ясновидци, ще бждатъ посрамени гадатели, и тѣ всички ще затворятъ уста, защото не ще има отговоръ отъ Бога.

2 Петр. 2:1. Имало е и лъжепророци между народа, както и между васъ ще има лъжеучители, които ще вмъкнатъ пагубни ереси и, като се отричатъ отъ Господа, Който ги е изкупилъ, ще навлѣкатъ върху си скорошна погибель.

2 Петр. 2:3....Тѣхното осжждане отдавна е готово, и тѣхната погибель не дрѣме.

Иуд. 1:8. (Както Содомъ и Гомора и околнитѣ градове станаха за примѣръ съ това, че бидоха наказани съ вѣченъ огнь, —) сжщо тѣй *ще бжде* и съ тия, които, бълнувайки като насънѣ, сквернятъ плътта, прѣзиратъ началницитѣ и хулятъ властѣта.

Откр. 2:20. (На ангела на тиатирската църква напиши: тѣй казва Синъ Божий:)...Имамъ малко нѣщо противъ тебе, задѣто допускашъ жената Иезавела, която нарича себе си пророчица, да учи и прѣлъстя рабитѣ Ми да блудствуватъ и да ядатъ идоложертвено.

Откр. 22:18. *И азъ* свидѣтелствувамъ всѣкому, който слуша пророчественитѣ думи на тая книга: ако нѣкой прибави нѣщо къмъ тѣхъ, нему Богъ ще наложи поразитѣ, за които е писано въ тая книга.

Лъжливо свидѣтелство.

То е запрѣтено.

Иzx. 20:16. Не лъжесвидѣтелствуй противъ ближния си. Втор. 5:20; Мат. 19:18; Марк. 10:19; Лук. 18:20; Римл. 13:9.

Иzx. 23:1. Не обръщай внимание на празень слухъ, не дай ржка на нечестивецъ, та да не станешъ свидѣтель на неправда.

Богъ го мрази.

Притч. 5:16, 19. Ето шесть нѣща, които Господь мрази — дори седемъ, които сж гнусота за душата Му: (очи горделиви, езикъ лъжливъ и ржцѣ, които проливатъ невинна кръвь, сърдце, що кове зли кроежи, нозѣ, които бързо тичатъ къмъ злодѣйство,) лъжесвидѣтель, който надумва лъжи, и оня, който сѣе раздоръ между братя.

То излиза отъ сърдцето

Мат. 15:19....Отъ сърдцето излизатъ зли помисли, убийства, прѣлюбодѣяния, блудства, кражби, лъжесвидѣтелства, хули.

Противно е на истината и справедливостта.

Притч. 12:17. Който говори онова, що знае, той говори правда, а лъжесвидѣтельтъ говори измама.

Притч. 14:5. Вѣренъ свидѣтель не лъже, а лъжливъ свидѣтель ще наговори много лъжи.

Притч. 19:28. Лукавъ свидѣтель се гаври съ сжда, и устата на беззаконницитѣ гьлтатъ неправда.

Наказанието му по Моисеевия законъ.

Втср. 19:16—21. Ако противъ нѣкого излѣзе несправедливъ свидѣтель, като го обвинява въ прѣстжпление, нека и двоицата, които се сждятъ, прѣдстанатъ прѣдъ Господа, прѣдъ свещеницитѣ и прѣдъ сждиитѣ, които ще се случатъ прѣзъ ония дни; сждиитѣ сж длъжни добрѣ да изслѣдватъ, и ако оня свидѣтель е лъжливъ свидѣтель, лъжливо свидѣтелствува противъ брата си, наравете му това, каквото е билъ намислилъ да направи на брата си: *тѣй* изстрѣбегай злото отъ срѣдата си. И другитѣ ще чуютъ, и ще се уплашатъ, и нѣма занарѣдъ да правятъ такова зло срѣди тебе. Да (го) не пощади око то: душа за душа, око за око, зжбъ за зжбъ, ржка за ржка, нога за нога. (Каквато врѣда нѣкой направи на ближния си, съ сжщото да му се отплати.)

То не остава ненаказано.

Притч. 19:5. Лъжесвидѣтель не ще остане ненаказанъ, и който говори лъжа, не ще се спаси.

ПРИМѢРИ:

Обвинителитѣ на Навутея.

3 Царств. 21:13. (Обявиха постъ и поставиха Навутея начело на народа;) па се изстжпиха двама негодници, седнаха срѣщу него и свидѣтелствуваха противъ него прѣдъ народа и думаха: Навутей хули Бога и царя. Па го изведоха вѣнъ отъ града, убиха го съ камъни, и той умрѣ.

Обвинителитѣ на Христа.

Мат. 26:59—61....Първосвещеницитѣ и старѣитѣ и цѣлиятъ синедрионъ търсѣха лъжливо свидѣтелство противъ Исуса, за

да Го умъртвятъ, и не намириха; и, макаръ да надойдоха много лъжесвидѣтели, не намѣриха. Ала най сетнѣ дойдоха двама лъжесвидѣтели и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храмъ, и въ три дни да го съзидамъ. Марк. 14:56—59.

Обвинителитѣ на Стефана.

Дѣян. 6:11—14. Тогава подучиха нѣкои човѣци да кажатъ: чухме го да говори хулни думи противъ Моисея и, противъ Бога. И подбудиха народа, старѣитѣ и книжницитѣ и, като го нападнаха, грабнаха го и заведоха въ синедриона. И прѣдставиха лъжливи свидѣтели, които казваха: тоя човѣкъ не прѣстава да говори хулни думи противъ това свето мѣсто и противъ закона. защото го чухме да казва, че Тоя Исусъ Назррей ще разруши това мѣсто и ще промѣни обичаитѣ, що ни е прѣдалъ Моисей.

Обвинителитѣ на Павла и Сила.

Дѣян. 16:19—21. Тогава господаритѣ ѝ (на слугинята, която имаше духъ да прѣдрича), като видѣха, че изчезна надеждата имъ за печалба, хванаха Павла и Сила и ги згвлѣкоха на тържището при началницитѣ. И като ги доведоха прѣдъ воеводитѣ, казаха: тия човѣци, които сж иудеи, бунтуватъ града ни и проповѣдватъ обичаи, каквито ние, като римляни, не бива нито да приемаме, нито да изпълняваме.

Дѣян. 17:5—8....Неповѣрвалитѣ иудеи завидѣха и взеха нѣкои лоши улични човѣци, събраха се на тълпа и размиряваха града и, като нападнаха Иасоновата кжца, търсѣха ги да ги изведатъ прѣдъ народа. А като ги не намѣриха, повлѣкоха Иасона и нѣколко брата къмъ градоначалницитѣ и крѣскаха, че ония, които размирили вселенната, дошли и тукъ; тѣхъ ги прибралъ Иасонъ, и всички тѣ постѣпватъ противъ заповѣдитѣ на кесаря, казвайки, че има другъ царь — Исусъ. И развълнуваха народа и градоначалницитѣ, които слушаха това.

Любовь.

Заповѣдь за нея.

Кол. 3:14....*Облѣчете* се въ любовта, която е свързка на съвършенството.

Описанието ѝ.

1 Кор. 13:4—7. Любовта е дълготърпѣлива, пълна съ благость, любовта не завижда, любовта се не прѣвъзнася, не е гордѣе, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, а всичко вѣрва, на всичко се надѣва, всичко прѣтърпява.

1 Иоан. 5:2, 3. По това познаваме, че любимъ чедата Божии, като любимъ Бога и пазимъ Неговитѣ заповѣди. Затова любовта къмъ Бога състои въ това: да пазимъ заповѣдитѣ Му. И Неговитѣ заповѣди не сж тежки.

2 Иоан. 1:5, 6. И сега те моля, госпсжо, не като че ти пиша нова заповѣдь, но оная, която имаме отначало, да любимъ единъ другиго. А любовта състои въ това, да постѣпваме по Неговитѣ заповѣди. Тази е заповѣдта, която сте чули отначало, за да постѣпвате по нея.

Любовь къмъ Бога.

Заповѣдь за нея.

Втор. 11:1....Обичай Господа, твоя Богъ, и пази, каквото е заповѣдалъ да пазишъ, — и наредбитѣ Му, и законитѣ Му, и заповѣдитѣ Му прѣзь всички дни.

Втор. 11:22. Защото, ако пазите всички тия заповѣди, които ви заповѣдвамъ да изпълнявате, ако обичате Господа, вашия Богъ, ако ходите по всичкитѣ Му пѣтища и се привързвате къмъ Него, (то вие ще завладѣете народи, които сж по-голѣми и по-силни отъ васъ.) Втор. 19:9.

Иис. Нав. 22:5. (Тогавя Иисусъ повика Рувимовото и Гадовото *колѣно* и Манасиевото полуколѣно и имъ каза: сега Господь, Богъ вашъ, успокои братята ви, както имъ бѣ говорилъ;) само залѣгайте грижливо да изпълнявате заповѣдитѣ и закона, който ви завѣща Моисей, рабъ Господень: да обичате Господа, вашия Богъ, да ходите по всичкитѣ Му пѣтища, да пазите заповѣдитѣ Му, да се привързвате къмъ Него и да Му служите съ всичкото си сърдце и съ всичката си душа.

Иис. Нав. 23:11....Всѣкакъ се старайте да обичате Господа, вашия Богъ.

Да я пазимъ съ всичко сърдце; тя е първа заповѣдь.

Втор. 6:5. (Слушай, Израилу: Господь. Богъ нашъ, е Господь единъ;) обичай Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце, отъ всичката си душа и всичкитѣ си сили.

Втор. 10:12. И тъй, Израилу, какво иска отъ тебе Господь, Богъ твой? Само да се боишъ отъ Господа, твоя Богъ, да ходишъ по всичкитѣ Му пѣтища, да Го обичашъ, и да служишъ на Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Втор. 30:6....Ще обрѣже Господь, Богъ твой, сърдцето ти и сърдцето на потомството ти, за да обичашъ Господа, твоя Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа, за да живѣешъ.

Пс. 83:3. Копнѣе душата ми и чезне за Господнитѣ двори; сърдцето ми и плътта ми съ възторгъ се стремятъ къмъ живия Богъ.

Мат. 22:37, 38....Иисусъ му (на законника) отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ: тази е първа и най-голѣма заповѣдь.

Любовта е по-добра отъ всички жертви.

Марк. 12:33. (Книжникътъ Му рече: добръ, Учителю! Ти право каза, че Богъ е единъ, и нѣма другъ, освѣнъ Него;) и че да Го любишъ отъ всѣ-сърдце, и съ всичкия си разумъ, и съ всичката си душа, и съ всичката си сила, и да любишъ ближния като самага себе е повече отъ всички всесѣжения и жертви.

Тя произхожда: отъ Духа Светаго.

Римл. 5:5....Надеждата не посрамя. защото любовта Божия се излѣ въ нашитѣ сърдца чрѣзь дадения намъ Духъ Светий.

Гал. 5:22....Плодътъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благодать, милосърдие, вѣра, (кротость, въздържаніе. Противъ такива нѣма законъ.)

2 Сол. 3:5...Господь да насочи сърцата ви къмъ любовь Божия и търпѣние Христово.

Отъ Бога.

1 Иоан. 4:19. Ние Го любимъ, защото Той по-напрѣдъ ни възлюби.

Отъ отговоръ на молитва.

Пс. 114:1, 2. Радвамъ се, че Господь чу гласа на молбата ми; наклони къмъ мене ухо, и затова ще Го призовавамъ прѣзъ всичкитѣ си дни.

Христость я показа.

Иоан. 14:31...*Отивайъ*, за да разбере свѣтътъ, че любя Отца и, както Ми е заповѣдалъ Отець, тъй и правя. Станете, да си идемъ оттукъ.

Тя произвежда: радостъ.

Пс. 5:12...Ще се възрадватъ всички, които се на Тебе (Боже) уповаватъ, ще ликуватъ вѣчно, и Ти ще ги закриляшъ; и ще се хвалятъ съ Тебе ония, които обичатъ Твоето име.

Любовь къмъ светиитѣ.

1 Иоан. 4:21...Ние имаме отъ Него тая заповѣдь: който люби Бога, да люби и брата си.

1 Иоан. 5:1, 2. Всѣкой, който вѣрва, че Исусъ е Христость, отъ Бога е роденъ, и всѣкой, който люби Родилия, люби и родения отъ Него. По това познаваме, че любимъ чедата Божии, като любимъ Бога и пазимъ Неговитѣ заповѣди.

Умраза къмъ грѣха.

Пс. 96:10. Вие, които обичате Господа, ненавиждайте злото! Той пази душата на Своитѣ свети; отъ ржката на нечестивцитѣ ги избавя.

Покорность къмъ Бога.

Втор. 30:20. Да обичашъ Господа, твоя Богъ, да слушашъ гласа Му и да се привързвашъ къмъ Него, защото въ това е твоятъ животъ и дългоденствие; така ти ще прѣбждвашъ на земята, която Господь (Богъ) съ клетва бѣ обѣщаль на отцитѣ ти Авраама, Исаака и Иакова, да имъ я даде.

1 Иоан. 2:3. По това узнаваме, че сме Го познали, ако пазимъ Неговитѣ заповѣди.

1 Иоан. 5:3...Любовьта къмъ Бога състои въ това: да пазимъ заповѣдитѣ Му. И Неговитѣ заповѣди не сж тежки.

2 Иоан. 1:6...Любовьта състои въ това, да постѣпваме по Неговитѣ заповѣди. Тази е заповѣдта, която сте чули отначало, за да постѣпвате по нея.

Оня, който пази словото Му, въ него тя е съвършена.

1 Иоан. 2:5...Който пази словото Му, въ него наистина Божията любовь е съвършена: по това узнаваме, че сме въ Него. **Ако е съвършена, дава дързновение.**

1 Иоан. 4:17, 18. Любовьта у насъ се затуй съвършенствува, за да имаме дързновение въ сждния день; защото, както е Той, тъй сме и ние въ тоя свѣтъ. Въ любовьта страхъ нѣма, но съвър-

шената любовь пропжда страха, защото въ страха има мъжа: Който се бои, не е свършенъ въ любовта.

Богъ е вѣренъ къмъ ония, които я иматъ.

Втор. 7:9...Знай (Израилю), че Господь, Богъ твой, е Богъ, Богъ вѣренъ, Който пази до хиляди поколѣния (Своя) завѣтъ и милость къмъ тия, които Го обичатъ и пазятъ заповѣдитѣ Му.

Не може да съществува безъ братска любовь.

1 Иоан. 4:8. Който не люби (другитѣ), той не е позналъ Бога, защото Богъ е любовь.

1 Иоан. 4:12. Бога никой никога не е видѣлъ. Ако любимъ единъ другиго, Богъ прѣбждва въ насъ, и любовта Му е свършена у насъ.

Който сж утвърдени въ нея, тѣ могатъ да проумѣятъ и Христовата любовь.

Еф. 3:18, 19. (Затова прѣклянямъ колѣнѣ прѣдъ Отеца на Господа нашего Иисуса Христа, да ви даде чрѣзъ вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви,) та, вкоренени и утвърдени въ любовь, да можете проумѣ съ всички светии, що е ширина и дължина, дълбочина и височина, и да узнаете Христовата любовь която прѣвъзхожда всѣко знание, за да се изпълните въ всичката пълнота Божия.

Който я иматъ, познати сж отъ Бога.

1 Кор. 8:3. Ако...нѣкой люби Бога, той е познатъ отъ Него. *Пазени сж отъ Него.*

Пс. 144:20. Господь пази всички, които Го обичатъ, а всички нечестиви ще изтрѣби.

Ще се избавятъ чрѣзъ Него.

Пс. 90:14. „Задѣто той Ме възлюби, ще го избавя; ще го защита, защото позна името Ми“.

Ползватъ се отъ Неговата милость.

Изх. 20:6. (Азъ съмъ Господь, Богъ твой,) „Който показвамъ милость до хилядно колѣно къмъ ония, които Ме обичатъ и пазятъ Моиѣ заповѣди. **Втор. 5:10; Втор. 7:9.**

Неем. 1:5. (Седнахъ и заплакахъ, и бѣхъ печаленъ нѣколко дена, постихъ и молихъ се прѣдъ Бога небесни,) и думамъ: Господи, Боже небесний, Боже великий и страшний, Който пазишъ завѣтъ и милость къмъ ония, които Те обичатъ и пазятъ Твоитѣ заповѣди! **Дан. 9:4.**

И Богъ ги люби.

Притч. 8:17. (Нали прѣмждростята вика?) „Обичамъ, които мене обичатъ, и които ме търсятъ, ще ме намѣрятъ“.

И иматъ общение съ Него.

1 Иоан. 4:16...Ние познахме любовта, която Богъ има къмъ насъ, и повѣрвахме въ това. Богъ е любовь, и който прѣбждва въ любовта, прѣбждва въ Бога, и Богъ — въ него.

Слушани сж отъ Него.

Пс. 36:4. Утѣшавай се съ Господа, и Той ще изпълни желанието на сърдцето ти.

Всичко на добро имъ съдѣйствува.

Римл. 8:28....Знаемъ, че на ония, които любятъ Бога и сж призвани по *Негова* воля, всичко съдѣйствува къмъ добро.

Запазватъ се въ нея.

Иуд. 1:21. Запазвайте себе си въ любовь Божия, очаквайки милость отъ Господа нашего Иисуса Христа, за вѣченъ животъ.

Насърдчаватъ се въ нея.

Пс. 30:24. Обичайте Господа, всички Негови праведници; Господъ пази вѣрнитѣ и отплаща съ излишъкъ на ония, които по-стѣпватъ горделиво.

Който обичатъ свѣта, нѣматъ я въ себе си.

Мат. 6:24. Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или къмъ единия ще се привърже, а другия ще прѣзре. Не можете да служите на Бога и на Мамона. Лук. 16:13.

Иак. 4:4. Прѣлюбодѣйци и прѣлюбодѣйки! не знаете ли, че приятелството съ свѣта е вражда противъ Бога? Който, прочее, поиска да бжде приятель на свѣта, врагъ става на Бога.

1 Иоан. 2:15, 16. Не обичайте свѣта, нито което е въ свѣта: ако нѣкой обича свѣта, той нѣма любовьта на Отца. Защото всичко, що е въ свѣта — похотѣта на плътта, похотѣта на очитѣ и гордостѣта житейска, не е отъ Отца, а отъ тоя свѣтъ.

Който не любятъ другитѣ, нѣматъ я въ себе си.

1 Иоан. 4:20. Който каже: „любя Бога“, а мрази брата си, лъжець е: защото, който не люби брата си, когото е видѣлъ, какъ може да люби Бога, Когото не е видѣлъ?

Лицемѣрцитѣ я нѣматъ.

Ис. 29:13....Рече Господъ:...този народъ се приближава къмъ Мене съ устата си, и съ езика си Ме почита, а сърдцето му отстои далечъ отъ Мене, и благоговѣнieto имъ прѣдъ Мене е да изучаватъ човѣшки заповѣди. Мат. 15:8; Марк. 7:6.

Лук. 11:42....Горко вамъ, фарисеи, задѣто давате десетъкъ отъ гъозумъ, седефче и отъ всѣкакъвъ зеленчукъ, а немарите за сжда и любовьта Божия: това трѣбваше да правите, и онова да не оставяте.

Иоан. 5:42. (Отъ човѣци слава не приемамъ,) но разбрахъ ви, че нѣмате въ себе си любовь Божия.

Немилостивитѣ я нѣматъ.

1 Иоан. 3:17....Който има свѣтовнитѣ блага, пъкъ като види брата си въ нѣмогия, затвори отъ него сърдцето си, — какъ прѣбдва въ такъвъ Божията любовь?

Богъ излива чрѣзъ нея нашата искреность.

Вгор. 13:3. [Ако се дигне срѣдъ тебе (нѣкой) пророкъ, или съновидецъ, и ти покаже личба или чудо, и се сбждне тая личба или чудото, за което той ти е говорилъ, па и каже: „да вървимъ слѣдъ други богове, които ти не знаешъ, и тѣмъ да служимъ“, — ти не слушай думитѣ на такъвъ пророкъ, или на такъвъ съновидецъ; понеже чрѣзъ това Господъ, Богъ вашъ, ви

изкушава, за да узнае, обичате ли вие Господа, вашия Богъ, отъ всичкото си сърдце и отъ всичката си душа.

Свързанитѣ съ нея общакня.

Втор. 11:13—15. Ако слушате заповѣдитѣ Му, които ви заповѣдвамъ днесъ, ако обичате Господа, вашия Богъ, и Му служите отъ всё сърдце и душа, Той ще даде на земята ви дъждъ на врѣме, ранъ и късенъ, и ти ще съберешъ житото си, виното си и дървеното си масло; ще даде трѣва на полето ти за твоя добитъкъ, и ти ще ядешъ и ще бждешъ ситъ.

Пс. 68:37. (Богъ ще спаси Сионъ, ще съгради Иудинитѣ градове, и тамъ ще се заселятъ и ще го наслѣдятъ;) потомството на рабитѣ Му ще се закрѣпи въ него, и всички, които обичагъ Неговото име, ще се заселятъ въ него.

Ис. 55:6, 7. И синоветѣ на другоплеменницитѣ, които сж се присъединили къмъ Господа, за да Му служатъ и да обичагъ името на Господа, да бждатъ Негови раби,—всички, които пазягъ сжботата да я не осквернягъ и здраво се придържатъ о завета Ми, Азъ ще заведе на светата Си планина и ще ги възрадвамъ въ Моя домъ за молитва: всесъжженията имъ и жертвитѣ имъ ще бждатъ благоприятни върху Моя жертвеникъ, защото Моятъ домъ ще се нарече молитвенъ домъ за всички народи.

1 Кор. 2:9.... „Око не е виждало, ухо не е чувало и човѣку на умъ не е идвало това, що Богъ е приготвилъ за ония, които Го обичагъ.“ Ис. 64:4.

Евр. 6:10.... Богъ не е несправеденъ, та да забрави дѣлото ви и труда на любовта, що показахте къмъ Неговото име, като послужихте и служите на светиитѣ.

Иак. 1:12. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи изкушение, защото слѣдъ като бжде изпитанъ, ще получи вѣнеца на живота, що Господъ е обѣщаль на ония, които Го обичагъ.

Иак. 2:5. Послушайте, възлюбени мои братя! Нали сиромаситѣ на свѣта избра Богъ да бждатъ богати въ вѣра и наслѣдници на царството, обѣщано отъ Него на ония, които Го обичагъ?

ПРИМѢРИ:

Моисей.

Изх. 33:11. Тогава Господъ говорѣше лице съ лице съ Моисея, като да говорѣше нѣкой съ приятеля си; и той се връщаше въ стана, а неговиятъ служителъ Иисусъ, синъ Навиновъ, момъкъ, не се отлъчваше отъ скиинята.

Соломонъ.

3 Царств. 3:3. Соломонъ възлюби Господа, като ходѣше по наредбитѣ на баща си Давида, но и той принасяше жертви и кадѣше по оброчищата.

Иудеитѣ.

2 Парал. 15:15... Всички иудеи се радваха на тая клетва, защото се клеа отъ сѣ сърдце и съ пълно усърдие търсѣха Господа, и Той имъ се намѣри. И Господъ имъ даде спокойствие отъ всички страни.

Авраамъ.

2 Парал. 20:7. (Застана Иосафатъ въ събранието на иудеитѣ и на иерусалимци въ дома Господень, прѣдъ новия дворъ, и каза: Господи, Боже на отцитѣ ни!) Не Ти ли, Боже нашъ, изгони жителитѣ на тая земя прѣдъ лицето на твоя народъ Израиля и я даде на-вѣки на сѣмето на Твоя възлюбенъ Авраама?

Иак. 2:23...И изпълни се Писанието, което казва: „повѣрва Авраамъ на Бога, и *това* му се вмѣни за оправдание“, и той биде нареченъ приятель Божий. Ис. 41:8.

Давидъ.

Пс. 17:2. Ще Те възлюбя, Господи, крѣпость моя!

Асафъ.

Пс. 72:25. Кого имамъ на небето? а съ Тебе ли съмъ (Боже) на земята нищо не искамъ.

Любовь къмъ Исуса Христа.

Богъ я има.

Мат. 17:5. Доклѣ още той (Петъръ) говорѣше (Господи, добръ е да бждемъ тука; ако искашъ, да направимъ тукъ три сѣнника: за Тебе единъ, за Моисея единъ, и единъ за Илия), ето, свѣтълъ облакъ ги засѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение; Него слушайте.

Иоан. 3:35. Отецъ люби Сина, и всичко е далъ въ ржката Му.

Иоан. 5:20...Отецъ обича Сина и Му показва всичко, що Самъ твори; и ще Му покаже дѣла по-голѣми отъ тия, за да се чудите виѣ.

Иоан. 10:17. Затова Ме люби Отецъ, защото Азъ Си давамъ душата, за да я приема пакъ.

Иоан. 15:9. Както Отецъ възлюби Мене, и Азъ възлюбихъ васъ: прѣбждете въ Моята любовь.

Иоан. 17:24, 26. Отче! тия, които си Ми далъ, желая и тѣ да бждатъ съ Мене тамъ, дѣто съмъ Азъ, за да гледатъ Моята слава, що си Ми далъ, защото Ме възлюби, прѣди свѣтъ да се създаде. (Отче праведний! свѣтътъ Те не позна; но Азъ Те познахъ, и тия познаха, че Ти си Ме пратилъ;) и явихъ имъ Твоето име и ще явя, та любовта, съ която си Ме възлюбилъ, въ тѣхъ да бжде, и Азъ въ тѣхъ.

Богъ я е изявилъ чрѣзъ Духа Светаго.

Мат. 3:17...Ето, гласъ отъ небесата, който казваше: Този е Моятъ възлюбенъ Синъ, въ Когото е Моето благоволение. Марк.1:11.

Мат. 12:18. „Ето Моятъ Отрокъ, Когото избрахъ, Моятъ възлюбенъ, къмъ Когото благоволи душата Ми. Ще положи духа Си върху Него, и на народитѣ ще възвѣсти съждъ“. Ис. 42:1.

Лук. 3:22...Духъ Светий слѣзе върху Него въ тѣлесенъ видъ, като гълъбъ, и чу се гласъ отъ небо, който казваше: Ти си Моятъ Синъ възлюбенъ; въ Тебе е Моето благоволение! 2 Петр. 1:17.

Тя е едно отличие на чедата Божи.

Иоан. 14:28. Чухте, че Азъ ви рекохъ: отивамъ *отъ васъ, и пакъ* ще дойда при васъ. Да Ме бѣхте любили, щѣхте да се възрадвате, че рекохъ, отивамъ при Отца; защото Моятъ Отецъ е по-голѣмъ отъ Мене.

1 Петр. 1:8. (Христа). обичате, безъ да сте *Го* видѣли, и въ Когото вѣрвайки сега, безъ да *Го* виждате, радвате се съ неизказана и прѣславна радостъ.

Неговото (на Христа) лично прѣвъзходство (надъ всички) е причина за нея.

Пѣс. на пѣсн. 5:9—16. *Хоръ.* Съ какво е твоятъ възлюбенъ по-добъръ отъ другитѣ възлюбени, о, най-хубава между женитѣ? Съ какво твоятъ възлюбенъ е по-добъръ отъ другитѣ, че ни тѣй заклевашъ? *Възлюбената.* Моятъ възлюбенъ е бѣлъ и румень, личенъ между десетъ хиляди други; главата му — чисто злато; кждритѣ му — вълнисти, черни като врана; очитѣ му — като гължби край водни потоци, кжпещи се въ млѣко, седещи въ доволство; бузитѣ му — ароматенъ цвѣтникъ, лѣхи съ благовонни билки; устнитѣ му — кринъ, отъ който капе чиста смирна; ржцѣтѣ му — златни валяци, обсипани съ топази; коремътъ му — като изваяние отъ слонова кость, обложено съ сапфири; нозѣтѣ му — мраморни стълбове, поставени върху златни подножки; изгледъ има като Ливанъ, величественъ е като кедръ; устата му — сладостъ, и цѣлъ той е прѣлестъ. Ето кой е моятъ възлюбенъ, и ето кой е другарътъ ми, дъщери иерусалимски.

Неговата (къмъ насъ) любовъ е сжщо причинъ за нея.

2 Кор. 5:14....Любовьта Христова ни обхваща, кога разсжждаваме върху това, че, щомъ единъ е умрѣлъ за всички, всички сж умрѣли.

Тя се показва, когато Го търсимъ.

Пѣс. на пѣсн. 3:2, 4. (Възлюбената)...Азъ ще стана, ще тръгна по града, по улици и стѣгди, и ще търся тогова, когото душата ми люби; търсихъ го и го не намѣрихъ. (Срѣщнаха ме стражари, които обикалятъ града: не видѣхте ли — *попитахъ ги* — оногова, когото обича душата ми?) Но, щомъ ги отминахъ, намѣрихъ оногова, когото обича душата ми, хванахъ се за него и го не пуснахъ, доклѣ го не заведохъ въ кжщата на майка си и въ спалнитѣ на майка си и въ спалнитѣ на родителката си.

Когато Му се покоряваме и пазимъ Неговитѣ заповѣди.

Иоан. 14:15, 21, 23. Ако Ме любите, упазете Моитѣ заповѣди. Който има заповѣдитѣ Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбенъ ще бжде отъ Отца Ми; и Азъ ще го възлюбя и ще му се явя Самъ. [Иуда (не Искариотъ) Му казва: Господи, що е това, дѣто искашъ да се явишъ намъ, а не на свѣта?] Иисусъ му отговори и рече: ако нѣкой Ме люби, ще спази словото Ми; и Моятъ Отецъ ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще направимъ.

Иоан. 15:10, 14. Ако спазите Моитѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовьта Ми, както и Азъ спазихъ заповѣдитѣ на Отца

Си, и прѣбждамъ въ любовта Му. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Азъ заповѣдвамъ.

Когато Му служимъ.

Мат. 25:31—40. Тогава Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна: дойдете *вие*, благословенитѣ на Отца Ми, наслѣдете царството, приготвено вамъ отъ създание-мира; защото гладень бѣхъ, и Ми дадохте да ямъ; жедень бѣхъ, и Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме сподихте. Тогава праведнитѣ ще Му отговорятъ и кажатъ: Господи, кога Те видѣхме гладень, и нахранихме, или жедень, и напоихме? Кога Те видѣхме странникъ, и прибрахме, или голъ, и облѣкохме? Кога Те видѣхме боленъ, или въ тъмница, и Те сподихме? А Царьтъ ще имъ отговори и каже: истина ви казвамъ: доколкото сте сторили *това* на одного отъ тия Мои най малки брата, Менѣ сте го сторили.

Мат. 27:55. Тамъ (при кръста) бѣха сжщо и гледаха отдалечъ много жени, които бѣха послѣдвали Исуса отъ Галилея и Му служеха.

Когато Го обичаме повече отъ всички други; и кога носимъ кръста си слѣдъ Него.

Мат. 10:37, 38. Който обича баща или майка повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който обича синъ или дъщеря повече отъ Мене, не е достоенъ за Мене; и който не взима кръста си, а слѣдва подирѣ Ми, не е достоенъ за Мене.

Лук. 14:26, 27. Ако нѣкой дохожда при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си и дѣцата си, братята и сестритѣ си, та дори и самия си животъ, той не може да бжде Мой ученикъ; и който не носи кръста си, а върви слѣдъ Мене, не може да бжде Мой ученикъ.

Иоан. 10:27. Моитѣ овци слушатъ гласа Ми, и Азъ ги познавамъ, и тѣ вървятъ подирѣ Ми.

Тя е свойстаена на светитѣ.

Пѣс. на пѣсн. 1:3. (*Възлюбената.*) Влѣчи ме, ще се затечемъ подирѣ ти; — царьтъ ме въведе въ чертозитѣ си. — ще се възхищаваме и ще се радваме съ тебе, ще хвалимъ твоитѣ милувки повече отъ вино. Заслужено те обичатъ!

Тя е едно свидѣтелство за нашето уснозение.

Иоан. 8:42. Исусъ имъ рече: да бѣше Богъ вашъ Отецъ, щѣхте да Ме обичате, понеже Азъ съмъ излѣзълъ и дохождамъ отъ Бога; защото Азъ не съмъ дошълъ отъ Себе Си, а Той Ме прати.

Трѣбва да сме искрени въ нея.

Еф. 6:24. Благодатъта да бжде съ всички, неизмѣнно любещи Господа нашего Исуса Христа.

Да я показваме отъ душа.

Пѣс. на пѣсн. 1:6. (*Възлюбената.*) Кажи ми ти, когото обича душата ми: дѣ пасешъ? дѣ пладнувашъ? Защо да съмъ като скитница край стадата на твоитѣ другари?

Да е пламенна.

Пѣс. на пѣсн. 2:5. (*Възлюбената.*) Подкрѣпете ме съ вино, освѣжете ме съ ябълки, защото изнемогвамъ отъ любовь.

Да е неугасима.

Пѣс. на пѣсн. 8:6, 7. (*Възлюбениятъ.*) Положи ме като печатъ на сърдцето си, като пръстенъ на ржката си, защото любовьта е силна като смъртъ; ревността—люта като прѣизподня; стрѣлитѣ ѝ сж стрѣли огнени; тя е пламъкъ много силенъ. Голѣми води не могатъ угаси любовьта, и рѣки не ще я залѣятъ. Ако нѣкой дадѣше всичкото богатство на своя домъ за любовь, той би билъ отхвърленъ съ прѣзрѣние.

Да я показваме даже до смъртъ.

Дѣян. 21:13....Павелъ отговори: какво правите, та плачите и съкрушавате сърдцето ми? Азъ съмъ готовъ нѣ само да бжда вързанъ, но и да умра въ Иерусалимъ за името на Господа Исуса.

Римл. 8:35, 36. Кой ще ни отлжчи отъ любовьта Божия: скърбъ ли, притѣснение ли, или гонение, гладъ ли, или голотия, опасностъ ли, или мечъ? както е писано: „заради Тебе весь-день ни умъртвяватъ; смѣтатъ ни като овци за клане“. Пс. 43:23.

Откр. 12:11. Тѣ (Михаилъ и Ангелитѣ му) го (змея) побѣдиха съ кръвта на Агнеца и съ словото на своето свидѣтелство, и не милѣеха за душата си дори до смъртъ.

Да се молимъ да прѣизобилва.

Фил. 1:9....Моля се, щото вашата любовь сѣ повече и повече да изобилва чрѣзъ познание и разбиране на всичко.

Обѣщание (за нея).

2 Тим. 4:8. (Съ добрия подвигъ се подвизахъ, пжтя свършихъ, вѣрата упазихъ;) прочее, очаква ме вѣнецътъ на правдата, който ще ми даде въ оня день Господь, Праведниятъ Сждия; и не само на мене, но и на всички, които сж възлюбили Неговото явяване.

Иак. 1:12. Блаженъ е оня човѣкъ, който търпи изкушение, защото, слѣдъ като бжде изпитанъ, ще получи вѣнеца на живота, що Господь е обѣщаль на ония, които Го обичатъ.

Които я имзтъ, възлюбени сж отъ Христа.

Притч. 8:17. (Нали прѣмждростъта вика?) „Обичамъ, които мене обичатъ, и които ме търсятъ, ще ме намѣрятъ“.

Възлюбени сж отъ Бога.

Иоан. 16:27....Самъ Отецъ ви обича, задѣто вие Ме обикнахте и повѣрвахте, че Азъ съмъ отъ Бога излѣзълъ.

Наградата за нея е стохрзтна.

Марк. 10:29, 30....Иисусъ отговори и рече: истина ви казвамъ: нѣма никой, който да е оставилъ кжщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или дѣца, или нивя, заради Мене и Евангелието, и да не е получилъ сега, въ това врѣме, срѣди гоненията, стократно повече отъ кжщи, и братя, и сестри, и бащи, и майки, и дѣца, и нивя, а въ идещия вѣкъ—животъ вѣчень.

Ония, които отпадатъ отъ нея, сж изобличени.

Откр. 2:4. (На ангела на ефеската църква напиши: тѣй каз-

ва Оня, Който държи седемтъхъ звѣзди въ десницата Си, Който ходи посрѣдъ седемтъхъ златни свѣтилника:)...Имамъ *нѣщо* противъ тебе, задѣто остави първата си любовь.

Конто я нѣматъ, проклети сж.

1 Кор. 16:22. Който не обича Господа Исуса Христа, да бжде анатема, маран-атѣ.

Нечестивцитѣ я нѣматъ.

Пс. 34:19. (Ще Те прославя азъ въ великото събрание, всрѣдъ многочисленъ народъ ще Те възхваля.) за да не тържествуватъ надъ мене ония, които враждуватъ неправедно противъ мене, и да си не смигватъ съ очи ония, които ме мразятъ безъ вина.

Иоан. 15:18. Ако свѣтътъ ви мрази, знайте, че Мене прѣди васъ е намразилъ.

Иоан. 15:25. Но *това стана*, за да се сбжде словото, писано въ закона имъ, че Ме намразиха безъ вина.

ПРИМѢРИ:

Мария, сестра на Лазаря.

Мат. 26:6—13....Когато Исусъ бѣше въ Витания, въ къщата на Симона Прокажени, приближи се до Него една жена, която носѣше алабастренъ сждъ съ драгоцѣнно миро, и го възливаше върху главата Му, когато Той седѣше на трапезата. Като видѣха това, ученицитѣ Му възнегодуваха и казваха: защо е това прахосване? защото това миро можеше да се продаде много скъпо, и *паритѣ* да се раздадатъ на сиромаси. Но Исусъ, като разбра *това*, рече имъ: защо смушавате жената? Тя извърши добро дѣло за Мене; защото сиромаситѣ всѣкога имате при себе си, а Мене нѣ всѣкога имате; като излѣ това миро върху тѣлото Ми, тя Ме приготви за погребение. Истина ви казвамъ: дѣто и да бжде проповѣдвано това Евангелие по цѣлъ свѣтъ, ще се разказва за неинъ споменъ и това, що тя извърши. Марк. 14:3—9; Иоан. 12:1—8. *Иосифъ отъ Ариматея.*

Мат. 27:57—60....Когато се свечери, дойде единъ богатъ човѣкъ отъ Ариматея, на име Иосифъ, който сждѣ тъй бѣше ученикъ на Исуса; той отиде при Пилата и поиска тѣлото Исусово. Тогава Пилатъ заповѣда да прѣдадатъ тѣлото; а Иосифъ, като взе тѣлото, обви Го въ чиста плащаница и Го положи въ новия си гробъ, който бѣ изсѣкълъ въ скалата; и като привали голѣмъ кѣмъкъ върху вратата гробни, отиде си. Лук. 23:50—53.

Каящата се жена.

Лук. 7:47....Казвамъ ти (Симоне): прощаватъ ѝ се многото грѣхове, задѣто много обикна; а комуто малко се прощава, той малко обича.

Плачещитѣ жени.

Лук. 23:28....Исусъ, като се обърна къмъ тѣхъ, рече: дъщери иерусалимски, не плачете за Мене, а плачете за себе си и за чедата си.

Тома.

Иоан. 11:16. Тогава Тома, наричанъ Близнакъ, каза на съученицитѣ: да идемъ и ние да умремъ съ Него.

Лазарь и неговитѣ сестри.

Иоан. 12:1—3. Шестъ дни прѣди Пасха Исусъ дойде въ Витания, дѣто бѣше умрѣлиятъ Лазарь, когото възкреси отъ мъртвитѣ. Тамъ Му приготвиха вечеря, и Марта прислужваше, а Лазарь бѣше единъ отъ седналитѣ съ Него на трапезата. Мария пъкъ, като взе литра нардово чисто, драгоцѣнно миро, помаза нозѣтъ Исусови, и съ косата си отри нозѣтъ Му; и кжщата се напълни съ благоухание отъ мирото.

Никодимъ.

Иоан. 19:39. Дойде сжщо и Никодимъ (който бѣше ходилъ изпрѣди при Исуса ноцѣ) и донесе около сто литри смѣсъ отъ смирна и алой. (Тогава взеха (съ Иосифа) тѣлото Исусово и Го обвиха въ повивки съ благовонията, както по обичая си иудейтъ погребватъ.

Мария Магдалина.

Иоан. 20:11....Мария стоеше при гроба отвѣнъ и плачеше...

Петъръ.

Иоан. 21:15—17....Когато се наобѣдваха, Исусъ казва на Симона Петра: Симоне Ионинъ, любишъ ли Ме повече, отколкото тия? *Петъръ* Му казва: да, Господи! Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Исусъ* му казва: паси Моитѣ агънца. Казва му пакъ втори пѣтъ: Симоне Ионинъ, любишъ ли Ме? *Петъръ* Му казва: да, Господи! Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Исусъ* му казва: паси Моитѣ овци. Казва му трети пѣтъ: Симоне Ионинъ, обичашъ ли Ме? *Петъръ* се натжжи, задѣто третия пѣтъ му каза: обичашъ ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаешъ; Ти знаешъ, че Те обичамъ. *Исусъ* му казва: паси Моитѣ овци.

Любовь къмъ човѣцитѣ.

Описанието ѝ.

1 Кор. 13:4—7. Любовьта е дълготърпѣлива, пълна съ благодать, любовьта не завижда, любовьта се не прѣвъзнася, не се гордѣе, не безчинствува, не дири своето, не се сърди, зло не мисли, на неправда се не радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вѣрва, на всичко се надѣва, всичко прѣтърпява.

Заповѣдь за нея.

Лев. 19:18. Не отмѣстявай и не бжди злобенъ противъ синоветъ на твоя народъ, но обичай ближния си като себе си. **Азъ съмъ Господь (Богъ вашъ).** **Мат. 19:19; Марк. 12:31.**

1 Иоан. 3:11....Такова е благовѣстието, което чухте изпърво, — да любимъ единъ другиго.

1 Иоан. 3:23.... Заповѣдта Му е тая, да вѣрваме въ името на Неговия Синъ Исуса Христа и да любимъ единъ други, както ни е далъ заповѣдь.

1 Иоан. 4:21....Ние имаме отъ Него тая заповѣдь: който люби Бога, да люби и брата си.

Отъ Бога е.

1 Иоан. 4:7. Възлюбени, нека любимъ единъ другиго, защото любовта е отъ Бога, и всѣкой, който люби, е роденъ отъ Бога и познава Бога.

Христосъ я заповѣда.

Иоан. 13:34. Нова заповѣдъ ви давамъ, да любите единъ другиго; както ви възлюбихъ, да любите и вие единъ другиго. Иоан. 15:12.

Иоан. 15:17. Това ви заповѣдвамъ: да любите единъ другиго.

Еф. 5:2. (Подражавайте Богу, като чеда възлюбени,) и живѣйте въ любовь, както и Христосъ ни възлюби и за насъ прѣдаде Себе Си приносъ и жертва Богу за приятно благоухание.

Богъ учи на нея.

1 Сол. 4:9...За братолюбие нѣма нужда да ви пишемъ, защото вие сами сте научени отъ Бога да обичате единъ другиго.

Вѣрата съ нея успѣва.

Гал. 5:6...Въ Христа Иисуса нито обрѣзването има сила, нито несбрѣзването, но вѣрата, която дѣйствува чрѣзъ любовь.

Тит. 3:15. Поздравяватъ те всички, които сж съ мене. Поздрави ония, които ни обичатъ по вѣра. Благодарята да бжде съ всички васъ. Аминъ.

Филим. 1:5. (Благодаря на моя Богъ винаги, кога те споменувамъ въ молитвитѣ си,) понеже слушамъ за твоята любовь и вѣра, която имаше къмъ Господа Иисуса и къмъ всички светии.

Тя е единъ отъ плодетѣ на духа.

Гал. 5:22...Плодетъ на духа е: любовь, радость, миръ, дълготърпѣние, благодъ, милосърдие, вѣра, (кротость, въздържание. Противъ такива нѣма законъ.)

Кол. 1:8. (Епафрасъ)...ни извѣсти за вашата чрѣзъ Духа любовь.

2 Тим. 1:7...Богъ не ни е далъ духъ на боязливость, а духъ на сила, любовь и цѣломъдрие.

Върви наедно съ чистотата (отъ сърдце.)

1 Петр. 1:22. Слѣдъ като сте очистили душитѣ си съ послушность на истината чрѣзъ Духа, за нелицемѣрно братолюбие, обичайте се постоянно единъ други отъ чисто сърдце.

Тя е твърдѣ утѣшително дѣло.

1 Сол. 1:3. (Винаги благодаримъ на Бога за всинца ви, като ви споменуваме въ молитвитѣ си) и непрѣстанно помнимъ дѣлото на вашата вѣра, труда на вашата любовь и търпѣнието на надеждата ви у Господа нашего Иисуса Христа прѣдъ Бога и Отца нашего.

Евр. 6:10...Богъ не е неправеденъ, та да забрави дѣлото ви и труда на любовта, що показахте къмъ Неговото име, като послужихте и служите на светиитѣ.

Е едно вѣчно дѣло.

1 Кор. 13:8. Любовьта никога не отпада, а другитѣ дарби, ако сж пророчества, ще прѣстанатъ, ако сж езици, ще замлъкнатъ, ако сж знание, ще изчезнатъ.

1 Кор. 13:13...Сега оставатъ тия три: вѣра, надежда, любовь; но по-голѣма отъ тѣхъ е любовта.

Е втората голѣма заповѣдь.

Мат. 22:36—39. (Законникъ, изкушавайки Го, попита и рече:) Учителю, коя заповѣдь е най-голѣма въ закона? А Иисусъ му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичкия си разумъ: тази е първа и най-голѣма заповѣдь; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си.

Е цѣль на поржчването.

1 Тим. 1:5...Цѣльта на поржчването е — *да се породи* любовь отъ чисто сърдце, отъ добра съвѣсть и нелицемѣрна вѣра.

Е изпълнение на закона.

Римл. 13:8—10. Не дължете никому нищо, освѣнъ взаимна любовь; защото, който люби другого, изпълнилъ е закона. Защото *заповѣдитѣ*: не прѣлюбодѣйствувай, не убивай, не кради, не лъжесвидѣтелствувай, *чуждо* не пожелавай, и всѣка друга заповѣдь се съдържатъ въ тия думи: възлюби ближния си като самаго себе си. Любовьта не прави зло на ближния; и тѣй, любовьта е изпълнение на закона.

Гал. 5:14....Цѣлиятъ законъ се изпълнява въ една дума, именно въ: възлюби ближния си като себе си.

Иак. 2:8. Ако изпълнявате...царския законъ споредъ Писанието: „възлюби ближния си като себе си“ — добръ правите.

Е хубаво и приятно дѣло.

Пс. 132:1. Колко хубаво и колко приятно е братя да живѣятъ наедно!

Тя съединява.

Кол. 2:2. (Желая да знаете, въ каква голѣма борба съмъ заради васъ и заради ония, които сж въ Лаодикия и въ Иераполь, и заради всички, които не сж ме видѣли лично,) за да се утѣшатъ сърдцата имъ, та, съединени съ любовь за всѣко обогатяване съ съвършено разбиране, да познаятъ тайната на Бога и Отца и на Христа, (въ Когото сж скрити всички съкровища на прѣмждростта и на знанието.)

Тя трѣбва да е подобна на Христовата любовь (къмъ насъ).

1 Иоан. 3:16. Любовьта познахме по това, че Той положи за насъ душата Си: и ние сме длѣжни да полагаме душиѣ си за братята.

Да е подобна на Божията любовь (къмъ насъ).

Лук. 6:35....Вие обичайте враговетѣ си, и правете добро, и на заемъ давайте, безъ да очаквате нѣщо; и ще ви бжде наградата голѣма, и ще бждете синове на Всевишния; защото Той е благъ и къмъ неблагоприятнитѣ, и къмъ злитѣ.

Да е истинска (искрена).

2 Иоан. 1:1. Азъ, старецътъ — до избраната госпожа и нейнитѣ чеда, които истински обичамъ, — и не само азъ, но и всички, които сж познали истината, — (заради истината, която прѣбждава

въ насъ и ще бжде съ насъ во-вѣки: да бжде съ васъ благодать, милость, миръ отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа, Сина на Отца, въ истина и любовь.)

3 Иоан. 1:1. *Азъ, старецътъ — до възлюбения Гаия, когото истински обичамъ.*

Да е наедно съ вѣра.

Еф. 1:15....Азъ, като чухъ за вашата вѣра въ Христа Исуса и за любовта къмъ всички светии, (не прѣставамъ да благодаря на *Бога* за васъ, като ви споменувамъ въ молитвитѣ си.)

2 Сол. 1:3. Длъжни сме винаги да благодаримъ на Бога за васъ, братя, както подобава, задѣто вѣрата ви твърдѣ много расте, и взаимната любовь у всѣки едного отъ всички васъ тѣй изобилва.

1 Иоан. 5:1. Всѣкой, който вѣрва, че Исусъ е Христосъ, отъ Бога е роденъ, и всѣкой, който люби Родилия, люби и родения отъ Него.

Тя е нераздѣлна съ вѣрата.

Еф. 6:23. Миръ на братята и любовь съ вѣра отъ Бога Отца и отъ Господа Исуса Христа.

1 Сол. 5:8. (Който спятъ, нощѣ спятъ, и които се опиватъ, нощѣ се опиватъ.) Ние пѣкъ, бидейки *синове* на деня, нека бждемъ трѣзвени, като надѣнемъ бронята на вѣрата и на любовта и шлема на надеждата за спасение.

1 Тим. 1:14. (Благодаря на Христа Исуса, нашия Господъ, Който ми даде сила, задѣто ме призна за вѣренъ, като отреди на служба *мене*, който по-рано бѣхъ хулитель, гонитель и оскърбителъ, но бидохъ помилуванъ, защото, безъ да зная, вършехъ *това* въ невѣрие;) а съ вѣра и любовь въ Христа Исуса се прѣмножи благодатьта на нашия Господъ.

2 Тим. 1:13. Имай за образецъ здравитѣ думи, които си чулъ отъ мене, съ вѣра и любовь въ Христа Исуса.

Тя назидава.

1 Кор. 8:1. Що се...отнася до идоложертвенитѣ *храни*, мислимъ, че всички имаме знание. — *Добрѣ*, но знанието възгордява, а любовьта *назидава*.

Прави вѣрващитѣ единодушни и единомислени.

Римл. 12:16. Бждете единомислени помежду си; не мислете за себе си високо, а носете се смирено; недѣйте се има за мждри.

Римл. 15:5, 6....Богъ на търпѣнието и утѣхата дано, ви даде да бждете въ единомислие помежду си споредъ *учението на Христа Исуса*, та единодушно и съ едни уста да славите Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа.

1 Кор. 1:10. Моля ви, братя, въ името на Господа нашего Исуса Христа, да говорите всички едно и сжщо, и да нѣма помежду ви разцѣпления, а да бждете съединени въ единъ духъ и въ една мисль.

Фил. 2:2. Направете пълна радостта ми: имайте едни мисли, като имате една и сжща любовь, и бждете единодушни и единомислени.

1 Петр. 3:8. Най-сетнѣ, бждете всички единомислени, състрадателни, братолюбиви, милосърдни, дружелюбни, смиреномждри.

Безъ нея и свѣрхестественитѣ дѣла сж нищо.

1 Кор. 13:1—3. Да говоря *всички* езици човѣшки и дори ангелски, щомъ любовъ нѣмамъ, ще бжда мѣдъ, що звѣнти, или кимваль, що звека. Да имамъ пророчески даръ и да зная всички тайни, да имамъ пълно знание за всички нѣща и *такъва* силна вѣра, че да мога и планини да прѣмѣстямъ, — щомъ любовъ нѣмамъ, нищо не съмъ. И да раздамъ всичкия си имотъ, да прѣдамъ и тѣлото си на изгаряне, — щомъ любовъ нѣмамъ, нищо ме не ползува.

Особено е заповѣдана на Божиитѣ служители.

1 Тим. 4:12. Никой да не прѣзира младостъта ти, но бжди образецъ за вѣрнитѣ въ слово, поведение, любовъ, духъ, вѣра и чистота,

2 Тим. 2:22. Отбѣгвай сжщо и младежки похоти и стреми се къмъ правда, вѣра, любовъ и миръ съ ония, които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

Божията любовъ е една отъ причинитѣ за нейното показване.

1 Иоан. 4:11. Възлюбени, ако тъй ни възлюби Богъ (Той ни възлюби и проводи Сина Си да стане омилостивение за нашитѣ грѣхове), и ние сме длъжни да любимъ единъ другото.

Христовата любовъ е друга такъва причина.

Иоан. 13:34, 35...Както ви възлюбихъ, да любите и вие единъ другото. По това ще познаятъ всички, че сте Мои ученици, ако любовъ имате помежду си.

2 Кор. 5:14...Любовъта Христова ни обхваща, кога разсжждаваме върху това, че, щомъ единъ е умрѣлъ за всички, всички сж умрѣли.

2 Кор. 8:9...Вие знаете милостъта на Господа нашего Исуса Христа, че Той, бидейки богатъ, осиромаше заради васъ, та да се обогатите вие чрѣзъ Неговата сиромашия.

Да я показваме: къмъ светиитѣ.

1 Кор. 16:24. (Благодатъта на Господа Исуса Христа да бжде съ васъ,) и любовъта ми съ всинца ви въ Христа Исуса. Аминъ.

1 Сол. 2:8. Тъй ви бѣхме обикнали, че бѣхме готови да ви прѣдадемъ не само благовѣстие Божие, но и душитѣ си, понеже ни бѣхте станали драгй.

1 Петр. 2:17. Всѣкиго почитайте, братството обичайте, отъ Бога се бойте. царя почитайте.

2 Иоан. 1:5. И сега те моля, госпожо (старецътъ — до избраната госпожа), не като че ти пиша нова заповѣдъ, но оная, която имаме отначало, да любимъ единъ другото.

Къмъ Божиитѣ служители.

1 Сол. 5:13...Да имате къмъ тѣхъ (ония, които се трудятъ между васъ, които сж ваши прѣдстоятели въ Господа и които ви наставляватъ) прѣголъма любовъ заради дѣлото имъ; живѣйте въ миръ помежду си.

Къмъ домашнитѣ си.

Еф. 5:25. Вие, мъжетѣ, обичайте женитѣ си, както и Христосъ обикна църквата и прѣдаде Себе Си за нея.

Тит. 2:4. (Старицитѣ да се държатъ свещенолѣпно,) за да вразумяватъ невѣститѣ да обичатъ мъжетѣ и дѣцата си.

Къмъ еднородцитѣ си.

Римл. 9:2, 3. (Истина говоря въ Христа, не лъжа, — свидетелствува ми моята съвѣсть чрѣзъ Духа Светаго, —) че ми е голѣма скърбъ и непрѣстанна мъжа на сърдце; молилъ бихъ се самъ азъ да бжда отлжченъ отъ Христа за братята си, мои сродници по плътъ.

Римл. 10:1. Братя, желанието на моето сърдце и молитвата ми къмъ Бога за израилтянитѣ е да бждатъ спасени.

Къмъ чуждитѣ.

Лев. 19:34. Пришлецътъ, заселенъ между васъ, да ви бжде сждо като вашъ туземецъ; обичайте го като себе си; защото и вие бѣхте пришелци въ Египетската земя. Азъ съмъ Господь, Богъ вашъ.

Втор. 10:19. Обичайте и вие пришлеца, понеже *сами* бѣхте пришелци въ Египетската земя.

Къмъ враговетѣ си.

Изх. 23:4. Ако намѣришь заблуденъ волъ, или оселъ на неприятеля си, закарай му го.

4 Царств. 6:22. [Израилскиятъ царь, като ги (сирийци) видѣ, попита Елисея: да ги избия ли, отче мой?] И той отговори: не ги избивай. Нима съ сабята си и съ лжка си ги плѣни, та да ги убивашъ? Сложи имъ хлѣбъ и вода; нека ядатъ и пиятъ, и да идатъ при господаря си.

Притч. 25:21. Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го съ хлѣбъ; и ако е жеденъ, напой го съ вода.

Римл. 12:14. Благославяйте вашитѣ гонители; благославяйте, а не кълнете.

Римл. 12:20....Ако врагътъ ти е гладенъ, нахрани го; ако е жеденъ, напой го; защото, вършейки това, ти ще струпашъ жаръ на главата му.

1 Кор. 4:12. (Дори до тоя часъ)...се трудимъ, работейки съ ржцѣтъ си. Злословени — благославяме: гонени — търпимъ.

1 Петр. 3:9. Не връщайте зло за зло, или хула за хула, а, наопаки, благославяйте, като знаете, че къмъ това сте призвани, за да наслѣдите благословение.

Къмъ всички.

Гал. 6:10....Доклѣ имаме врѣме, нека правимъ добро на всички, а най-вече на своитѣ по вѣра.

Въ служене на другитѣ.

Иез. 18:7. (Ако нѣкой е праведенъ и върши сждъ и правда,) никого не притѣснява, на длъжникъ връща залога му и грабежи не върши, хлѣба си дава на гладния и голия облича съ дреха.

Мат. 25:35. (Тогавъ Царьтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна)...гладенъ бѣхъ, и Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и Ме прибрахте.

Гал. 5:13. Къмъ свобода сте призвани вие, братя; само че свободата ви да не служи като поводъ да *угаждате* на плъттъта, но съ любовь си услужвайте единъ другиму.

Въ помагане на страннитѣ.

Лев. 25:35. Ако братъ ти осиромашее и изнемогне при тебе, подкрѣпи го, билъ той пришлецъ или прѣселенецъ, та да живѣе при тебе.

Въ обличане голитѣ.

Ис. 58:7. (Ето постѣтъ, който избрахъ:) раздѣли хлѣба си съ гладнитѣ, и скитницитѣ сиромаси заведи у дома си; видишь ли голъ, — облѣчи го, и отъ еднокрѣвния си не се крий.

Мат. 25:36. (Тогава Царѣтъ ще каже на ония, които сж отъ десната Му страна:) голъ бѣхъ, и Ме облѣкохте; боленъ бѣхъ, и Ме посѣтихте; въ тъмница бѣхъ, и Ме споходихте.

Въ помагане на вдовици и сираци.

Иов. 31:16—22. Отказвалъ ли съмъ просбата на нуждаещи се и изнурявалъ ли съмъ очитѣ на вдовица? Самичъкъ ли съмъ изяждалъ залька си, и не е ли ялъ отъ него и сиракъ? Защото отъ дѣтинство е расълъ той съ мене като съ баща, и отъ утробата си майчина съмъ ржководилъ вдовица. Ако видѣхъ нѣкого да погинва безъ дреха и сиромаша безъ покривъ, — чрѣслата му не сж ли ме благославяли, и той не е ли бивалъ стоплянъ съ вълната на овцитѣ ми? Ако съмъ дигалъ ржка върху сиракъ, когато виждахъ, че имамъ опора прѣдъ портитѣ, нека рамото ми се отдѣли отъ гърба и нека ржката ми се откъсне отъ лакъта.

Иак. 1:27. Чисто и непорочно благочестие прѣдъ Бога и Отца е това: да пригледвашъ сираци и вдовици въ тѣхнитѣ скърби и да се пазишъ неоскверненъ отъ свѣта.

Въ съчувствие къмъ другитѣ.

Римл. 12:15. Радвайте се съ ония, които се радватъ, плачете съ ония, които плачатъ.

1 Кор. 12:26... Кога страда единъ членъ, страдатъ съ него всички членове; кога се слави единъ членъ, радватъ се съ него всички членове.

Въ носене единъ другиму теготитѣ.

Гал. 6:2. Понасяйте единъ другиму теготитѣ, и така изпълнете закона Христовъ.

1 Сол. 5:14. Молимъ ви сжщо, братя, вразумявайте безчиннитѣ, утѣшавайте малодушнитѣ, подкрѣпяйте немощнитѣ и бждете дълготърпѣливи къмъ всички.

Въ покриване грѣховетѣ на другитѣ.

Притч. 10:12. Умразата подига раздори, а любовта покрива всички грѣхове.

Въ прощение единъ другиму.

Лук. 17:4. (Ако съгрѣши противъ тебе братъ ти, смърри го и, ако се покае, прости му;) и ако седемъ пѣти на день съгрѣши противъ тебе и седемъ пѣти на день се обърне къмъ тебе и каже: кая се — прости му.

Еф. 4:32... Бивайте единъ къмъ другигу добри, състрадателни, прощавайки си единъ другиму, както и Богъ ви прости въ Христа.

Кол. 3:13. (Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣ-

чете се въ милосърдие, благодать, смиренсмѣдрие, кротость, дълготърпѣние,) като се търпите единъ други и си прощавате взаимно, ако нѣкой има противъ нѣкого оплакване: както Христосъ ви прости, така и вие.

Въ прѣтърпѣване.

Еф. 4:2. (Азъ, окованикъ за Господа, моля ви да постѣпвате достойно за званието, за което сте призвани, съ всѣко смиренномѣдрие, кротость и великодушие, като се търпите единъ други съ любовь.

Въ изобличаване.

Лев. 19:17. Въ сърдцето си не враждувай противъ брата си; изобличи ближния си, и нѣма да понесешъ грѣхъ заради него.

Мат. 18:15. Ако съгрѣши противъ тебе братъ ти, иди и го изобличи насамъ; ако те послуша, спечелилъ си брата си.

Лук. 17:3. Бждете внимателни къмъ себе си. Ако съгрѣши противъ тебе братъ ти, смѣри го и, ако се покае, прости му.

Гал. 6:1. Братя, и да падне човѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшение, вие духовнитѣ поправяйте такъвъ съ духъ на кротость, като се пазите да не би и вие бждете изкушени.

1 Тим. 5:1. Старець не укорявай, а увѣщавай го, като да ти е баща; по-младитѣ пъкъ, като да ти сж братя.

Въ облежаване нуждитѣ на върнитѣ.

2 Кор. 8:24....Дайте доказателство за вашата любовь и за това, дѣто се хвалимъ съ васъ, както на тѣхъ (Тита и пратеницитѣ на църквитѣ), така и прѣдъ лицето на църквитѣ.

Евр. 13:16....Благотворителността и щедростъта не забравяйте, защото такива жертви сж благоугодни Богу.

Въ правене добро на всички.

1 Сол. 5:15. Гледайте, никой никому да не отвърща зло за зло; а винаги желайте доброто и единъ другиму, и на всички.

Въ правене услуги.

Изх. 23:5. Ако видишъ на неприятеля си осела, падналь подъ товара си, не го отминавай, а го разтовари заедно съ него.

Втор. 22:1—4. Кога видишъ вола на брата си или овцата му загубени, не ги оставяй, а ги закарай на брата си; ако пъкъ не бжде близу до тебе братъ ти, или го не знаешъ, прибири ги у дома си, и нека стоятъ у тебе, докато братъ ти ги потърси, и тогава му ги върни; тѣй постѣпвай съ осела му, тѣй постѣпвай съ дрехитѣ му, тѣй постѣпвай съ всѣка изгубена вещь на брата си, която той изгуби, а ти я намѣришъ: *отъ това* не бива да се отклонявашъ. Кога видишъ осела на брата си или вола му, паднали на пѣтя, не ги оставяй, а ги дигни съ него наедно.

Мат. 5:41, 42....Който те принуди да вървишъ съ него една миля, върви съ него двѣ. Томува, който ти проси, давай, и не се отвърщай отъ оногова, който ти иска на заемъ.

Римл. 12:11. Въ усърдието не бивайте *лѣниви*; духомъ бждете пламенни; Господу служете.

Въ утѣжаване страдащитѣ.

2 Кор. 1:4. (Благословень да бжде Богъ и Отець на Го-

спода нашего Иисуса Христа, Отецъ на милосърдието и Богъ на всѣка утѣха,) Който ни утѣшава при всѣка наша скърбъ, та и ние да можемъ да утѣшаваме намиращитѣ се въ всѣка скърбъ съ оная утѣха, съ която Богъ утѣшава сами насъ!

Въ поддържане слабитѣ.

Римл. 15:1, 2. Ние, силнитѣ, сме длъжни да понасяме немоцитѣ на слабитѣ и не на себе си да угаждаме: всѣки отъ насъ е длъженъ да угождава на ближния въ доброто, за назидание. *Въ това — да не съблазняваме слабитѣ.*

Римл. 14:15. Ако...за ястие се огорчава братъ ти, *ти* вече не по любовь постѣпвашъ. Не погубвай съ своето ястие оногова, за когото Христосъ умрѣ.

Да се молимъ за другитѣ.

Иак. 5:16. Изповѣдвайте си единъ другиму грѣховетѣ и молете се единъ за други, за да се изцѣрите: голѣма сила има усърдната молитва на праведника.

Да жертвуваме себе си за другитѣ.

2 Кор. 12:15. На драго сърдце ще жертвувамъ и самъ ще се пожертвувамъ за душитѣ ви, при всичко че, обичайки васъ извънмѣрно, съмъ по-малко обичанъ отъ васъ.

2 Тим. 2:10..Всичко търпя заради избранитѣ, та и тѣ да получатъ спасение въ Христа Иисуса съ вѣчна слава.

Тя трѣбва да се доказва: съ съчувствие.

2 Кор. 2:4. Отъ голѣма скърбъ и притѣснено сърдце ви писахъ съ много сълзи, не за да ви огорча, а за да познаете прѣголѣмата любовь, която имамъ къмъ васъ.

2 Кор. 11:29. Кой изнемогва, та не изнемогамъ и азъ? Кой се съблазнява, та азъ се не разпалямъ?

Евр. 13:3. Помнете затворницитѣ, като да сте съ тѣхъ затворени, и страдащитѣ, понеже и сами сте въ тѣло.

Съ състрадание.

Зах. 7:9. (Биде слово Господне къмъ Захария:) тѣй говори тогава Господъ Саваотъ: извършвайте сждъ праведенъ и струвайте милость и състрадание всѣки къмъ брата си.

Съ кротость.

Кол. 3:12....Като избраници Божии, свети и възлюбени, облѣчете се въ милосърдие, благость, смиреномѣдрие, кротость, дълготърпѣние.

Съ миръ и единомислие.

2 Кор. 13:11....Братя, радвайте се, съвършенствуйте се, утѣшавайте се, бждете единомислени, живѣйте въ миръ,—и Богъ на любовта и на мира ще бжде съ васъ.

Еф. 4:3. (Азъ, окованикъ за Господа, моля ви да постѣпвате достойно за званieto, за което сте призвани, съ всѣко смиреномѣдрие, кротость и великодушие, като се търпите единъ други съ любовь) и залѣгате да запазвате единството на духа чрѣзъ връзкитѣ на мира.

Тя е едно доказателство, че прѣбждаме въ свѣтлината.

1 Иоан. 2:10. Който обича брата си, той прѣбжда въ свѣтлината, и въ него нѣма съблазнь.

Че сме прѣминали отъ смъртъ въ животъ.

1 Иоан. 3:14. Ние знаемъ, че прѣминахме отъ смъртъ въ животъ, защото обичаме братята; който не обича брата си, прѣбжда въ смъртъ.

Че Богъ прѣбжда въ насъ.

1 Иоан. 4:12. Бога никой никога не е видѣлъ. Ако любимъ единъ другиго, Богъ прѣбжда въ насъ, и любовта Му е свършена у насъ.

Оня, който люби Бога, люби и своя братъ.

1 Иоан. 5:2. По това познаваме, че любимъ чедата Божии, като любимъ Бога и пазимъ Неговитѣ заповѣди.

Оня, който не люби своя братъ, не люби Бога.

1 Иоан. 4:20. Който каже: „любя Бога“, а мрази брата си, лъжець е; защото, който не люби брата си, когото е видѣлъ, какъ може да люби Бога, Когото не е видѣлъ?

Оня, който не люби своя братъ, не е позналъ Бога.

1 Иоан. 4:8. Който не люби, той не е позналъ Бога, защото Богъ е любовь.

Люде, привързани къмъ свѣта, нѣматъ любовь.

Иез. 16:45. Ти си дъщеря като майка си, която е оставила мжжа си и дѣцата си, и ти си сестра като сестритѣ си, които сж оставили мжетѣ си и дѣцата си. Вашата майка е хетейка и баща ви амореець.

Мих. 7:5, 6. Не вървайте на другарь, не се осланяйте на приятель; прѣдъ тая, която лежи на твоето лоно, пазй се да отварашь *твърдѣ* устата си. Защото синъ позори баща си, дъщеря възстава противъ майка, снаха противъ свекърва; врагове на човѣка сж неговитѣ домашни.

Мат. 25:42, 43. [Тогава (Царьтъ) ще каже и на ония, които сж отъ лѣва страна:] „гладенъ бѣхъ, и не Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ, и не Ме напоихте; странникъ бѣхъ, и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме споходихте.“

Римл. 1:31. (Понеже се не опитаха да иматъ Бога въ разума си, то Богъ ги прѣдаде на извратенъ умъ — да вършатъ онова, що не прилича, бидейки) безразсждни, вѣроломни, недружелюбни, непримирими, немилостиви.

2 Тим. 3:3. (Знай, че въ послѣднитѣ дни ще настанатъ усилни врѣмена. Защото човѣцитѣ ще бждатъ) непримирими, клеветници, невъздържни, неукротими, недобролюбци.

Светинѣ трѣбва да се облѣкатъ въ нея.

Кол. 3:14. „Надъ всичко...облѣчете се въ любовта, която е свръзка на свършенството.“

Да я слѣдватъ.

1 Кор. 14:1. Стремете се къмъ любовта; показвайте ревностъ за духовни *дарби*, а особено — да пророчествувате.

1 Тим. 6:11....Ти, човѣче Божий, бѣгай отъ тия нѣща (безразсѣдни и врѣдни похоти) и стреми се къмъ правда, благочестие, вѣра, любовь, търпѣние и кротость.

Да прѣизобилватъ въ нея.

Фил. 1:9....Моля се, щото вашата любовь сѣ повече и повече да изобилва чрѣзъ познание и разбирање на всичко.

1 Сол. 3:12. Вамъ...Господь да наспори и прѣумножи любовьта единъ къмъ другъ и къмъ всички, каквато *имаме* и ние къмъ васъ.

Да прѣбждватъ въ нея.

1 Тим. 2:15. (Жената биде прѣлѣстена и падна въ прѣстѣпление;) но ще се спаси чрѣзъ раждане дѣца, ако прѣбжде въ вѣра, въ любовь и въ светость съ цѣломъдріе.

Евр. 13:1. Братолубието да прѣбжда *между васъ.*

Да се подбуждатъ къмъ нея.

2 Кор. 8:7, 8....Както изобилва всичко у васъ: вѣра и слово, познание и всѣко усърдіе и любовьта ви къмъ насъ, тъй да изобилва у васъ и тая добродѣтель (пожертвователността). *Това* казвамъ не като заповѣдь, но за да изпитама чрѣзъ усърдіето на другитѣ искреностьта и на вашата любовь.

2 Кор. 9:2....Зная вашето усърдіе, за което се хваля съ васъ прѣдъ македонци, че Ахаия е приготвена още отлани; и вашата ревность подбуди твърдѣ мнозина.

Евр. 10:24....Нека бждемъ внимателни единъ къмъ други, за да се насърдчаваме къмъ любовь и добри дѣла.

Да бждатъ нелицемѣрни въ нея.

Римл. 12:9, 10. Любовьта *да бжде* нелицемѣрна; отвърщайте се отъ зло, прилѣпайте се къмъ доброто; *бждете* единъ къмъ други нѣжни съ братска любовь; прѣваряйте се въ почетъ единъ къмъ други.

2 Кор. 6:6. (Въ всичко се прѣпорѣчваме за служители Божии,) съ чистота, съ знание, съ дълготърпѣние, съ благость, съ Духъ Светий, съ нелицемѣрна любовь.

1 Иоан. 3:18. Чеда мои, нека любимъ не съ думи или съ езикъ, а съ дѣла и истина!

Да бждатъ свети и непорочни съ нея.

Еф. 1:4. (Благословенъ *да бжде* Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, Който ни благослови въ Христа съ всѣко духовно благословение отъ небесата,) както и ни избра чрѣзъ Него, прѣди да се свѣтъ създаде, за да бждемъ свети и непорочни прѣдъ Него съ любовь.

Да бждатъ вкоренени и утвърдени въ нея.

Еф. 3:18. (Чрѣзъ вѣрата да се всели Христосъ въ сърдцата ви,) та, вкоренени и утвърдени въ любовь, да можете проумѣ съ всички свети, що е широчина и дължина, дълбочина и височина, (и да узнаете Христовата любовь, която прѣвъзхожда всѣко знание, за да се изпълните въ всичката пълнота Божия.)

Да не търсятъ въ нея полза за себе си.

Мат. 5:43—47. Слушали сте, че бѣ казано: „обичай ближния си, и мрази врага си“. Азъ пъкъ ви казвамъ: обичайте враговетѣ си, благославяйте ония, които ви проклинатъ, добро правете на ония, които ви мразятъ, и молете се за ония, които ви обиждатъ и гонятъ, за да бждете синове на вашия Отецъ небесенъ; защото Той оставя Своето слънце да грѣе надъ лоши и добри, и праща дъждъ на праведни и неправедни. Защото, ако обикнете ония, които васъ обичатъ, каква вамъ награда? Не правятъ ли сжщото и митаритѣ? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпватъ ли тъй и езичниците? Лук. 6:27—35.

1 Кор. 10:24. Никой да не търси своята полза, а всѣкой — ползата на друго.

Фил. 2:4. Не се грижете всѣки само за себе си, но и за другитѣ.

Да сж усърдни въ нея.

1 Петр. 4:8....Най-вече имайте усърдна любовь единъ къмъ други, защото „любовьта покрива много грѣхове“.

Съ нея заедно да иматъ и братолюбие.

2 Петр. 1:7. (Привнесете) къмъ благочестието братолюбие, къмъ братолюбието любовь.

Всичко съ нея да вършатъ.

1 Кор. 16:14. Всичко у васъ да става съ любовь.

Лицемѣрцитѣ я нѣматъ.

1 Иоан. 2:9, 11. Който казва, че е въ свѣтлината, а мрази брата си, той е още въ тъмнината. А който мрази брата си, той се намира въ тъмнината, и въ тъмнината ходи, и не знае, накждѣ отива, защото тъмнината е ослѣпила очитѣ му.

Нечестивцитѣ я нѣматъ.

1 Иоан. 3:10. Чедата Божии и чедата дяволови се познаватъ тъй: всѣкой, който не върши правда, не е отъ Бога, сжщо и който не обича брата си.

Тя е изобразена въ притчата за добрия самарянинъ.

Лук. 10:30—37. Отговори Исусъ (на законника) и каза: единъ човѣкъ слизаше отъ Иерусалимъ въ Иерихонъ, и налетѣ на разбойници, които го съблѣкоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъвъ. Случайно единъ свещеникъ слизаше по тоя пѣтъ и, като го видѣ, отмина. Сжщо и единъ левитъ, като стигна до сжщото мѣсто, приближи се, погледна и отмина. Единъ пъкъ самарянинъ, който пѣтуваше, дойде до него, видѣ го и се смили, и, като се приближи, прѣвърза му ранитѣ, изливайки елей и вино; слѣдъ това го качи на добичето си, откара го въ странноприемницата и се погрижи за него. А на другия день, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: погрижи се за него; и, ако потрошишъ нѣщо повече, на връщане азъ ще ти заплатя. И тъй, кой отъ тѣзи трима ти се вижда да е билъ ближень на изпадналия въ ржцѣтъ на разбойниците? Той (законникътъ) отговори: оня, който му стори милость. Тогава Исусъ му каза: иди и ти прави сжщо така.

ПРИМѢРИ: .*Иосифъ.*

Бит. 43:30. Тогава Иосифъ бързо се оттегли, защото любовта къмъ брата му (Вениамина) се разпали, и той бѣше готовъ да заплаче; па влѣзе въ вжтрѣшната стая и плака тамъ.

Бит. 45:15. И цѣлува всичкитѣ си братя и плака, като ги прѣгръщаше. Слѣдъ това говориха съ него братята му.

Бит. 50:21. [Отговори Иосифъ (на братята си):]...не бойте се: азъ ще храня васъ и дѣцата ви. И ги успокои, като говори тѣмъ по сърдце.

Руть.

Рут. 1:16, 17... Руть отговори (на Ноеминь): не ме принуждавай да те оставя и да се отдѣля отъ тебе; но кждѣто идешъ ти, тамъ ще дойда и азъ, и дѣто живѣешъ ти, тамъ ще живѣя и азъ; твоятъ народъ ще бжде мой народъ, и твоятъ Богъ — мой Богъ; и дѣто умрешъ ти, тамъ и азъ ще умра и ще бжда погребена; нека Господъ ми стори това и това, и нѣщо повече да стори; само една смъртъ ще ме раздѣли отъ тебе.

Ионатанъ.

1 Царств. 18:1. Когато Давидъ свърши разговора съ Саула, душата на Ионатанъ се привърза къмъ душата му, и Ионатанъ го обикна като душата си.

1 Царств. 20:41, 42... Давидъ се изправи откъмъ югъ и падна ничкомъ на земята и три пжти се поклони; и цѣлуваха се тѣ единъ други, и двамата плакаха наедно, но Давидъ повече плачеше. Ионатанъ рече на Давида: иди си смиромъ: а това, въ което се клехме двама въ името Господне, думайки: „Господъ да бжде между мене и тебе, между моето сѣме и твоео сѣме“, да бжде на-вѣки. **1 Царств. 20:17.**

Авдий.

3 Царств. 18:4. (Авдий бѣше човѣкъ твърдѣ богобоязливъ;) когато Иезавель изтрѣбваше пророцитѣ Господни, Авдий взе сто пророка и ги кри въ пещери, по петдесетъ човѣка, и ги храни съ хлѣбъ и вода.

Стотникътъ.

Лук. 7:5. [Иудейскитѣ старѣи, като дойдоха при Исуса, молѣха Го усърдно и казваха: той заслужава да му сторишъ това (да избавишъ слугата му отъ умирање),] защото обича народа ни, и синагогата той ни построи.

Първитѣ християни.

Дѣян. 2:46... Всѣки день единодушно прѣстояваха въ храма и, прѣломявайки по кжжитѣ хлѣбъ, хранѣха се съ весело и чисто сърдце.

Дѣян. 4:32... Множеството повѣрвали имаха едно сърдце и една душа; и никой нищо отъ имота си не наричаше свое, но всичко имъ бѣше общо.

Дѣян. 11:29. Тогава ученицитѣ (въ Антиохия) рѣшиха, всѣки споредъ срдѣствата си, да пратятъ помощъ на братята, които живѣха въ Иудея.

Евр. 10:33, 34. (Припомняйте си прѣдишнитѣ ваши дни, когато, слѣдъ като се просвѣтихте, издържахте голѣма борба на страдания,) ту като *сами* всрѣдъ хули и скърби бивахте излагани на позоръ, ту като ставахте съучастници на ония, които сжщо тѣй страдаха; защото и къмъ моитѣ вериги бѣхте състрадателни и разграбването на вашия имотъ съ радостъ посрѣщнахте, знаейки, че имате за себе си на небесата по-добъръ и траенъ имотъ.

Лидия.

Дѣян. 16:15...Когато се покрѣсти тя и домашнитѣ ѳ, помоли ни и рече: ако сте ме признали за вѣрна Господу, влѣзте и живѣйте въ кжщата ми. И ни придума.

Прискила и Акила.

Римл. 16:3, 4. Поздравете Прискила и Акила, моитѣ сътрудници въ Христа Исуса (които за душата ми положиха главата си; на тѣхъ не само азъ благодаря, но всички църкви изъ езичниците) и домашната имъ църква.

Павелъ.

2 Кор. 6:11, 12. Устата ни сж отворени за васъ, коринтяни, сърдцето ни е разширено. Вамъ не е тѣсно въ насъ, а е тѣсно въ сърдцата ви.

Фил. 1:8. Богъ ми е свидѣтель, колко много обичамъ всинца ви съ любовта Исусъ Христова.

2 Тим. 3:10...Ти си послѣдвалъ моето учение, животъ, намѣрение, вѣра, моето великодушие, любовъ, търпѣние.

Тимотей.

Фил. 2:20...Нѣмамъ никого равно усърденъ, който *толкова* искрено да се грижи за васъ.

Епафродитъ.

Фил. 2:25, 26. Счетохъ...за нужно да изпратя при васъ брата Епафродита, мой сътрудникъ и съратникъ, а вашъ пратеникъ и услужникъ въ нуждитѣ ми, понеже той копнѣеше *да види* всинца ви и дълбоко скърбѣше, задѣто сте чули, че бѣше боленъ.

Фил. 2:30. (Приемете го, прочее, въ Господа съ всѣка радостъ, и такива имайте на почитъ,) понеже за Христовото дѣло той бѣше почти на умирање, като прѣзрѣ живота *си*, за да допълни недостига на вашето къмъ мене служение.

Филипяни.

Фил. 4:15—19...Знаете и вие, филипяни, че въ начало на благовѣстието, когато излѣзохъ изъ Македония, нѣмаше нито една църква, която да ми даде, или отъ която да приема нѣщо, освѣнъ васъ единички; защото и въ Солунъ, и веднажъ, и дважъ ми прашахте за нуждитѣ *ми*. *Казвамъ това*, не че искамъ да ми давате, но търся плода, който се умножава въ ваша полза. Получихъ всичко и имамъ излишно; прѣизпълнихъ се съ блага, като приехъ пратения отъ васъ по Епафродита *даръ*, който е мирисъ благоуханенъ, жертва приятна, благоугодна Богу. Богъ мой, по Своето богатство, да запълни всѣка ваша нужда, за слава чрѣзъ Христа Исуса.

Колосяни.

Кол. 1:4. (Благодаримъ на Бога и Отца на Господа нашего Иисуса Христа, молейки се винаги за васъ,) понеже чухме за вашата вѣра въ Христа Иисуса и за любовта *ви* къмъ всички светии.

Солуняни.

1 Сол. 3:6... Сега, слѣдъ като отъ васъ дойде Тимотей при насъ и ни донесе добра вѣсть за вашата вѣра и любовь, и че винаги имате добъръ споменъ за насъ и копнѣете да ни видите, както и ние васъ, — (ние, при всичката ни скърбъ и нужда, се утѣшихме за васъ, братя, съ вашата вѣра.)

Онисифоръ.

2 Тим. 1:16—18. Господь да даде милость на дома на Онисифора, защото много пжти ме успокои и се не посрами отъ веригитѣ ми, но, като дойде въ Римъ, съ голѣмо старание ме потърси и намѣри. Нека Господь му даде да намѣри милость у Него въ оня день; а колко ми послужи той въ Ефесъ, ти по-добрѣ знаешъ.

Филимочъ.

Филим. 1:7... Ние (съ братъ Тимотей) се много радваме и утѣшаваме поради твоята любовь, брате, понеже чрѣзъ тебе се успокоиха сърдцата на светиитѣ.

Моисей.

Евр. 11:25... Прѣдпочете да страда заедно съ народа Божий, отколкото да има кратковрѣменна, грѣховна наслада.

Гай.

3 Иоан. 1:6. (Възлюбений, ти постъпвашъ вѣрно въ всичко, що вършишъ за братята и за странниците,) които засвидѣтелствуваха прѣдъ църквата твоята любовь. Добрѣ ще сторишъ, ако ги отпратишъ достойно за Бога.

Лѣность.

Тя е забранена.

Римл. 12:11. Въ усърдието не *бивайте* лѣниви; духомъ бждете пламенни; Господу служете.

Евр. 6:12. (Ние желаемъ, всѣки отъ васъ да показва сжщото усърдие за пълна увѣреность въ надеждата до край,) за да се не влѣните, а да подражавате на ония, които чрѣзъ вѣра и дълготърпѣние наслѣдватъ обѣщанията.

Прави ни безгрижни.

Притч. 12:27. Лѣновець свой ловъ не пече; а имотътъ на прилежния е многоцѣненъ.

Притч. 19:21. Мързеливецъ потапя ржка въ блюдото и не иска да я подигне до устата си.

Притч. 26:13. Лѣновецьтъ казва: „лъвъ на пжтя! лвъвъ по стъгдитѣ!“

Едно е съ разточителството.

Притч. 18:10. Нехайниятъ въ работата си е братъ на разспиника.

Прави ни да се мислимъ за по-мждри.

Притч. 26:16. Лѣнновець се мисли за по-мждъръ отъ седмина, които смислено отговарятъ

Докарав: сиромашия.

Притч. 10:4. Лѣнива ржка докарва сиромашия, а ржката на прилежнитѣ обогатява.

Притч. 20:13. Не обичай да спишъ, за да не осиромашеешъ; дрѣжъ открити очитѣ си, и ще ядешъ хлѣбъ до сита.

Притч. 23:21....Пияницата и който се прѣсища, ще осиромашеятъ, и сънливостъта ще ги облѣче въ дрипи.

Притч. 24:33,34. (Погледахъ, устремихъ сърдце си, погледахъ и урокъ научихъ:) „малко ще поспишъ, малко ще подрѣмешъ, малко съ скръстени ржцѣ ще полежишъ, — и сиромашията ти ще дойде като скороходець, и нѣмотията ти — като вѣорженъ човѣкъ“.

Притч. 28:19. Който си работи земята, ще се насища съ хлѣбъ, а който подражава на празнитѣ, ще се насити съ бѣднотия.
Просия.

Притч. 20:4. Мързеливецъ зимѣ не оре: ще потърси прѣзь лѣтото — и нѣма нищо.

Гладъ.

Притч. 19:15. Мързелъ потопява въ сънливостъ, и нехайна душа ще търпи гладъ.

Подличеностъ.

Притч. 12:24. Ржката на прилежнитѣ ще господарува, а лѣнивата ще бжде подъ данѣкъ.

Лѣжеупование.

Притч. 13:4. Душата на лѣнновеца желае, но напразно; а душата на прилежнитѣ ще се насити.

Притч. 15:19. Пжтѣтъ на мързеливия е като трѣненъ плетъ, а пжтѣтъ на праведнитѣ е гладѣкъ.

Притч. 21:25. Гладѣтъ на мързеливеца ще го убие, защото ржцѣтъ му се отказватъ да работятъ.

Разорение.

Притч. 24:30,31. Минувахъ край нивата на лѣнизъ човѣкъ и край лозето на малоумень човѣкъ: и ето, всичко бѣ обрасло съ трѣне, повърхностьта му бѣ покрита съ коприва, и каменната му ограда се бѣ съборила.

Екл. 10:18. Отъ лѣнность ще нависне потонѣтъ, и кога се скръстятъ ржцѣ, кжщата ще прокапе.

Неприлично говорене.

1 Тим. 5:13. [Тѣ (по-младитѣ вдовици) подпадатъ подъ осжждане, защото сж отхзърлили пързото си обѣщание;] освѣнъ това, бидейки безъ работа, навикнуватъ да ходятъ отъ кжща въ кжща; и не само сж безъ работа, но сж и бѣбриви, любопитни и говорятъ, каквото не подобава.

Лѣжливи извинения.

Притч. 22:13. Лѣнинецьтъ каза: „лѣвъ на улицата! всрѣдъ стѣгдата ще ме убиятъ!“ Притч. 25:13.

Изобличение.

Притч. 6:6—9. Иди при мравката, лѣнинецо, вижъ нейната работа и бжди мждъръ. Тя нѣма нито началникъ, ни настойникъ, нито заповѣдникъ; но пригатвя храната си лѣтъ, събира прѣзъ жетва храната си. (Или иди при пчелата и се научи, какъ е трудолюбива, каква похвална работа върши; труда ѝ употребяватъ за здраве и царе и прости човѣци; нея всички обичатъ, и тя е славна; макаръ по сила да е слаба, но по мждростъ е почтена.) Докога, лѣнинецо, ще спишъ? Кога ще отъ сънъ да станешъ?

Описанието ѝ.

Притч. 25:14. Врата се върти на кукитѣ си, а лѣнинець — на леглото си.

Мат. 25:18, 25, 27....Който (слуга) взе единия талантъ, отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си. А господарьтъ му отговори и рече: лукави и лѣниви рабе! Ти знаеше, че жъна, дѣто не съмъ съялъ, и събирамъ, дѣто не съмъ прѣскалъ; затова трѣбваше паритѣ ми да внесешъ на банкеритѣ, а азъ, като дсидѣхъ, щѣхъ да си прибера своето съ лихва.

ПРИМѢРИ:*Стражитѣ.*

Ис. 56:10. Стражитѣ имъ сж всички слѣпи и неразбрани: тѣ всички сж нѣми псета, които не могатъ да лаятъ, които лежишкомъ бълнуватъ, които обичатъ да спятъ.

Содома.

Иез. 16:49. Ето, въ какво се състоеше беззаконието на сестра ти (дъщеря Иерусалимова) Содома и на дъщеритѣ ѝ: въ гордостъ, прѣсищане, празностъ, и тя не подкрѣпяше ржката на сироманъ и нужделизъ.

Атиняни.

Дѣян. 17:21....Всички атиняни, както и чужденцитѣ, които живѣеха у тѣхъ, съ нищо друго тѣй не обичаха да си прѣкарватъ врѣмето, както съ това—да говорятъ или слушатъ нѣщо ново.

Солуняни.

2 Сол. 3:11....Слушаме, че нѣкои у васъ живѣятъ безчинно, нищо не работятъ, а се занимаватъ съ празни работи.